LJUDSKI RODE, USTANI

Ovaj lav više ne spava

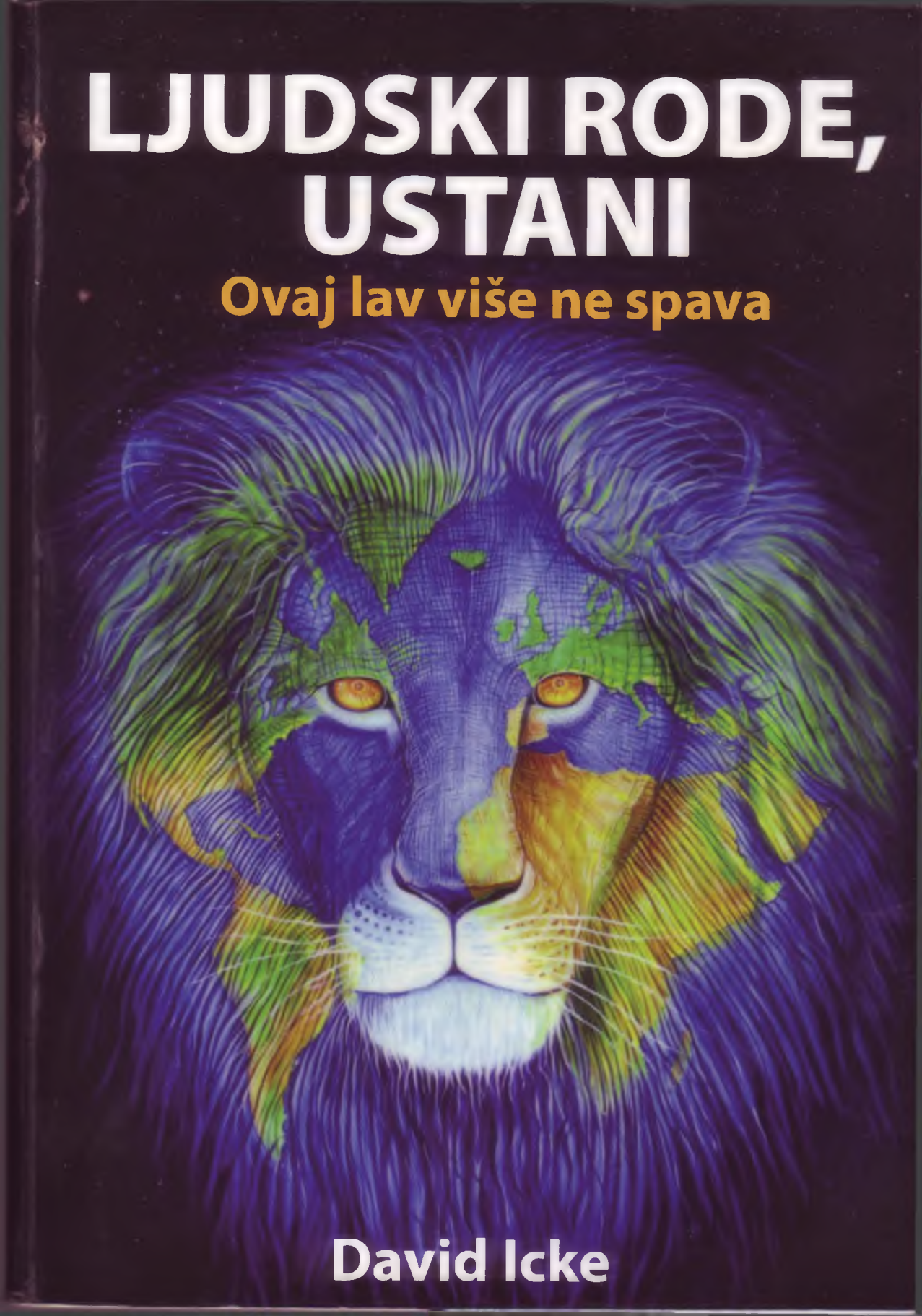

David Icke

Ljudski rode, ustani...
ovaj lav više ne spava

Posvećujem

Nenadmašnoj Lindi, mojoj hridi u svakoj oluji.

Divnoj Yevi, mojoj velikoj, velikoj prijateljici koja nas je napustila u vrijeme nastajanja ove knjige.

Kerry, Garethu i Jaymieu za njihovu podršku bez obzira na okolnosti.

Carol Clarke i Lindi Smith zbog njihove bezrezervne podrške.

Credu Mutwi... tako sam ponosan što te mogu zvati svojim prijateljem.

Mojem sudrugu, Neilu Hagueu.

I onim destruktivnim ljudima opsjednutima vlastitom veličinom koji su ušli u moj život te su, tvrdeći da me 'podupiru', nanijeli puno štete mom zdravlju, radu i financijama. Ja radim to što radim i radit ću ono što ću raditi – vama *usprkos* – a vi ćete s time morati živjeti ostatak svoga života, pa i onkraj. Vi znate tko ste (ili možda, zbog kognitivnog nesklada, ne znate).

LJUDSKI RODE, USTANI

Ovaj lav više ne spava

David Icke

TELEdisk, 2011

Biblioteka
TEORIJE ZAVJERE

Nakladnik
TELEdisk d.o.o.

Naslov originala
HUMAN RACE GET OFF YOUR KNEES

Copyright © David Icke 2010

Copyright za Hrvatsku © TELEdisk d.o.o.

Urednik biblioteke
Darko Imenjak

Prijevod
Goran Ćaćić

Lektura
prof. Kristina Stojanović

Grafička obrada
TELEdisk d.o.o.

Design naslovnice
Vladart&design

Tisak
Denona d.o.o.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 772706

ISBN 978-953-7039-93-6

Niti jedan dio ove knjige ni u kojem obliku ne smije se objavljivati bez dozvole izdavača, osim u svrhu citata ili kraćih odlomaka u kritikama.

Originalne ilustracije u ovoj knjizi izradio je

Neil Hague

Neil je britanski umjetnik, ilustrator i vizionar čiji je rad posvećen „vibracijama istine".
Neilovi se radovi već 15 godina pojavljuju na koricama knjiga širom svijeta. Neil održava i brojne izložbe svojih iznimno osebujnih i imaginativnih slika diljem Ujedinjenog Kraljevstva. Oni koji su nazočili Neilovim predavanjima njegov su rad često opisivali kao neo-šamanski, iscjeljujući, kao nešto što izvire iz srca.

Napisao je i tri knjige uključujući nedavno i njegov prvi ilustrirani grafički roman ***Kokoro*** – *Novi Jeruzalem & uspon istinskog ljudskog bića*
Više informacija o njegovim knjigama, predavanjima, grafikama, radionicama i originalnim slikama iz njegovih knjiga naći ćete na adresi:

www.neilhague.com

Priča o ljudima

Ima jedna istočnjačka priča koja govori o vrlo bogatom čarobnjaku koji je imao mnogo ovaca. Čarobnjak je, međutim, bio vrlo zao. Nije želio zaposliti pastire, niti je htio podići ogradu oko pašnjaka na kojem su njegove ovce pasle. One bi zbog toga često zalutale u šumu, skliznule u gudure i tomu slično, a povrh svega bi i bježale jer su znale da čarobnjak želi njihovo meso i kožu, što im se nije dopadalo.

Čarobnjak se naposljetku dosjetio jadu. Hipnotizirao je ovce te im, prije svega, natuknuo da su besmrtne i da im se ništa nažao ne događa kada im on dere kožu, da će to, naprotiv, za njih biti vrlo dobro i vrlo ugodno. Drugo, natuknuo im je da je čarobnjak dobar gospodar koji voli svoje stado u tolikoj mjeri da je spreman za njih učiniti sve na svijetu. I, na trećem mjestu, natuknuo im je da bude li im se uopće što događalo da se to neće dogoditi istoga trenutka, u svakom slučaju ne toga dana, i da o tome ne moraju razmišljati. Nadalje, čarobnjak je svojim ovcama natuknuo da one uopće nisu ovce: nekima od njih natuknuo je da su lavovi, nekima da su orlovi, nekima da su ljudi, a drugima pak da su čarobnjaci.

Rekavši im to, svim njegovim brigama u vezi s ovcama došao je kraj. Više nikada nisu bježale nego su u tišini čekale da čarobnjak zatraži njihovo meso i kožu.

Ova je priča vrlo dobra ilustracija čovjekova položaja.

G. I. Gurdjieff, citiran od strane P. D. Ouspenskog u njegovoj knjizi U potrazi za čudesnim (In Search of the Miraculous), *1949. godine*

Ništa nije nemoguće – osim ako ne mislimo da jest

Zamislite da možete prolaziti kroz zidove.
Ne biste se trebali zamarati otvaranjem vrata, mogli biste proći ravno kroz njih. Ne biste morali obilaziti oko zgrada, mogli biste u njih ulaziti kroz zidove i stupove i izaći kroz stražnji zid. Ne biste morali obilaziti oko planina, jednostavno biste u njih zakoračili. Kada biste osjetili glad jednostavno biste posegnuli kroz zatvorena vrata hladnjaka. Nikada ne biste ostali pred zaključanim vratima vašeg automobila, ušli biste kroz zatvorena vrata.

Zamislite da možete nestajati i ponovno se pojavljivali po volji.
Umjesto da se vozite do škole ili posla jednostavno biste nestajali i rematerijalizirali se u svojem razredu ili na radnom mjestu. Za posjet udaljenim mjestima ne bi vam trebao zrakoplov, jednostavno biste nestali i ponovno se materijalizirali gdje god želite. U vrijeme prometne špice nikada ne biste zapeli u prometu: vi i vaše vozilo jednostavno biste nestali i rematerijalizirali se na svom odredištu.

Zamislite da imate rendgenske oči.
Tekuće događaje mogli biste gledati s određene udaljenosti. Nakon što biste nestali i rematerijalizirali se na mjestu bilo koje nesreće mogli biste točno vidjeti gdje su žrtve, čak i kada bi bile zakopane pod ruševinama ili ispod krša.

Zamislite da možete posegnuti u neki predmet a da ga ne otvorite.
Mogli biste vaditi dijelove naranče bez guljenja ili rezanja. Pozdravljali bi vas kao vrhunskog kirurga, sposobnog dovesti u red unutarnje organe pacijenata a da im nikada ne zarežete kožu, čime biste u velikoj mjeri smanjili bolove i rizik od infekcije. Jednostavno biste posegnuli rukom unutar tijela pacijenta, prošavši ravno kroz kožu, i obavili zahtjevnu operaciju.

Zamislite što bi s takvim moćima mogao učiniti jedan kriminalac. Mogao bi ući u najstrože čuvanu banku. Mogao bi vidjeti kroz masivna vrata trezora tragajući za pohranjenim dragocjenostima i kovčežićem te bi samo posegnuo i izvadio ih. Potom bi išetao dok bi meci stražara prolazili kroza nj.

Kriminalce s takvim moćima ne bi mogao zadržati niti jedan zatvor. Nikakva nam blaga ne bi ostala sakrivena. Nikakve nas prepreke ne bi mogle zaustaviti. Bili bismo doslovce čudotvorci, sposobni za djela izvan poimanja običnih smrtnika. Bili bismo svemogući.

Koje bi biće moglo posjedovati takve božanske moći?
Odgovor: biće iz nekog višedimenzionalnog svijeta.

Fizičar Michio Kaku, autor knjige Hiperprostor: Znanstvena odiseja kroz paralelne svemire, vremenske distorzije i desetu dimenziju (engl. *Hyperspace: A Scientific Odyssey Through Parallel Universes, Time Warps, and the Tenth Dimension*).

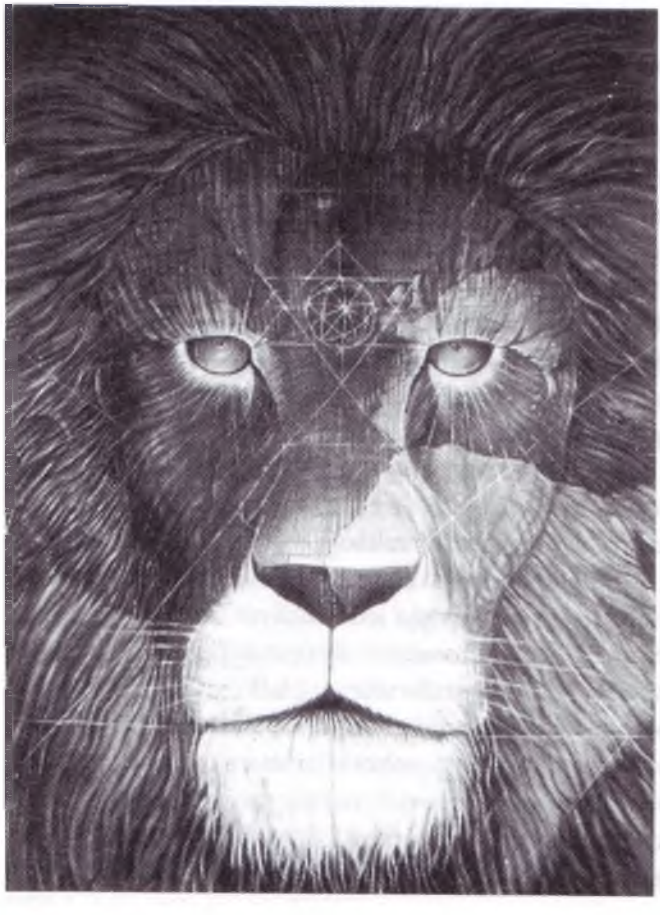

Monsoni

CroWarez.org

Sadržaj

1	Ja nisam David Icke	1
2	Nisam samo cigla u zidu	16
3	„Što se to zbiva, dušo?"	29
4	„Samo slijedi tragove..."	52
5	„Svrati u moje odaje", reče pauk muhi	72
6	Pauci pletu mrežu	89
7	Računalni sustav Zion	112
8	Prodaju nam "film"	149
9	Prodaju nam "film" (2)	189
10	Rekao je da su što?	226
11	Štovanje zmije	265
12	Kodirana istina	302
13	Pa, gdje su?	327
14	Svemirski brod Mjesec	342
15	Glas	366
16	'Igra' virtualne stvarnosti	379
17	Kozmički internet	413
18	Dekodirana stvarnost	441
19	Mjesečev matriks	462
	Galerija u boji Neila Haguea	
20	1. strategija: Uništavanje zdravlja	505
21	2. strategija: Prorjeđivanje stanovništva	527
22	3.strategija: Rat protiv tijela i uma	555
23	4. strategija: Različite maske – isto lice	580
24	5. strategija: 'Svjetsko' ovo, ono... sve	611
25	6. strategija: Napad na slobodu	637
26	7. strategija: Otimanje djece	661
27	8. strategija: Podobne budale	673
28	Skinimo 'uroke'	696
29	Ustanak	719

Dodatak I. – Studenti i nastavno osoblje na Londonskom ekonomskom fakultetu pod okriljem Fabijanskog društva 747

Dodatak II. - Ispovijest jednog sotonista 759

Bibliografija 776

Čovječanstvo se nalazi na raskrižju, ali više nemamo vremena za stajanje i razmišljanje u kojem smjeru krenuti. Uostalom, i nemamo neki prevelik izbor.

Jedna staza vodi ka globalnoj fašističkoj/komunističkoj diktaturi koja će kontrolirati svaki aspekt naših života, uključujući naše misli. Druga će odškrinuti vrata slobode i potencijala kakve još nismo doživjeli u poznatom nam svijetu.

Kada nailazi tornado, što je najbolje učiniti? Zakopati glavu u pijesak i uvjeriti samog sebe da tornada nema?

Neko bi vrijeme sve bilo u redu, ali tornado se ipak približava a vaša je stražnjica u zraku, točno na njegovom putu. Neznanje je naizgled blaženo, a potom...

Nije li inteligentnije prihvatiti postojanje tornada, podići se iz klečećeg položaja, okrenuti se i s njim suočiti? U tom slučaju preuzimate kontrolu nad situacijom i pružate si priliku da tornado izbjegnete.

Čovječanstvo je danas suočeno upravo s takvim izborom.

Upamtite: neznanje može biti blaženo... ali samo nakratko.

Kuc, kuc, kuc.

„Dušo, tko bi to mogao biti u ovo doba noći?"

GroWarez.org

1

Ja nisam David Icke

Jedini tiranin kojeg prihvaćam u ovom svijetu je onaj „tihi glasić" iz nutrine.

- Mahatma Gandhi -

MOJ JE ŽIVOT pomalo čudan. No, dobro, *vrlo* čudan po standardima većine ljudi, ali sada mi uopće tako ne izgleda. Nekoć je, zasigurno, *bio* čudan. Jednog sam trenutka bio cijenjeni televizijski voditelj, a već sljedećeg postao sam možda i najismijavanija figura u britanskoj povijesti. Što se to dogodilo? Probudio sam se. Ironično, dok me je svijet nazivao 'ludim' ja sam prolazio kroz proces *vraćanja* svojeg zdravog razuma. Postajao sam svjestan. Ili barem svjesniji.

Ustvari, 'ja' u kontekstu tih riječi uopće nije 'ja'. To je *iskustvo* zvano „David Icke". Ono pravo 'ja', ono vječno 'ja', je Svijest koja sam 'postajao' – s kojom sam se ponovno povezivao – dok je „Davidu Ickeu", mojoj ljudskoj 'osobnosti', ili 'iskustvu', bila prišivana etiketa 'luđaka'. Čovječanstvo je dokraja zbunjeno u pogledu razlike između pravog 'ja' – Svijesti koja je njihovo vječno sepstvo – i onoga što nazivamo ljudskim tijelom/umom/osobnošću. Jedno je ono tko *jesmo,* a drugo je ono što *doživljavamo.* Upravo ta zbunjenost vodi do toga da milijarde ljudi žive svoje lažne identitete, vjerujući da su ti identiteti oni sami. Ja sam Ethel Brown... ja sam Charlie Smith... rođena sam ovdje... radim ondje... praznike volim provesti u Španjolskoj. Na taj način sebe nužno vide u smislu ograničenja: ja to ne mogu, moja malenkost, „prosječan čovjek", nije u mojoj moći. To odgovara mrežama svjetske manipulacije i kontrole jer, kada već iznosimo očite stvari, daleko je lakše voditi i podjarmljivati milijarde „Ethel Brown" i „Charlieja Smitha" negoli milijarde onih što znaju da je njihovo izvorno stanje vječna Svijest, *Sve Što Jest, Što Je Bilo i Što Će Ikad Biti.* Mi nismo naša tijela, mi smo Beskonačna svijest koja prolazi kroz određena iskustva pomoću naših tijela (sl. 1).

Da odmah pojasnim svoje stajalište, na samom početku knjige, jer sve što ćete pročitati s tim je povezano, uključujući moju vlastitu 'priču' (iskustvo). Mi živimo u jednom univerzumu virtualne stvarnosti koja je simbolički vrlo dobro prikazana u filmskoj trilogiji *Matriks,* iako je to tek djelić još kompleksnijeg mozaika. Mi nismo

Slika 1: *Ljudsko je tijelo samo jedna razina naše Beskonačne svijesti. Mi nismo naše tijelo; ono je samo sredstvo pomoću kojeg proživljavamo ovaj univerzum virtualne stvarnosti.*

naša tijela, a nismo niti naši umovi. To su samo sredstva koja nam omogućuju da doživljavamo univerzum virtualne stvarnosti. To je umnogome jedna fantastično napredna verzija interneta, što ćemo vidjeti nešto kasnije. Želite li pristupiti internetu i 'doživjeti' ono što on ima za ponuditi ne možete se tek tako logirati. Potrebna vam je međuveza ili sučelje koje će vam omogućiti da odete na internet. To sučelje nazivamo računalom; na vrlo sličan način funkcionira univerzum virtualne stvarnosti premda, naravno, na nemjerljivo većoj razini sofisticiranosti. To je kao da uspoređujemo svemirske brodove s abakom (računaljkom s pomičnim kuglicama) ili s nečim još primitivnijim.

U svom vječnom, beskonačnom stanju ono pravo 'ja' nema oblika. Ono je samo *svjesnost*. Sučelje kojim se koristi Svijest računalni je sustav kojeg svi mi zovemo ljudskim umom i tijelom. Kada pogledamo sve pokazatelje posve je očito da je tijelo svojevrsno računalo, a njegov komunikacijski sustav je ono što nazivamo 'umom'. Ili, bolje rečeno, ono što podrazumijevamo pod *umom*. Govorimo o 'mojem' umu, 'njegovom' umu, 'njenom' umu, 'njihovim' umovima i tako dalje, no osobno smatram da postoji *jedan* um – *Onaj* Um. To je sučelje između Svijesti i univerzuma virtualne stvarnosti. Svatko, od sljedbenika *New agea* do bankara s Wall Streeta, manifestira različite aspekte *Onog* Uma, osim u slučaju kad se osvijesti i shvati da sam nije taj um i to tijelo. Tek tada će moći *otvoriti* Um prema Svijesti i postati svjestan svojeg pravog sepstva (sl. 2 i 3). Mogli bismo to nazvati stanjem „svijesti o pravom sepstvu" nasuprot umu kao predstavniku lažnog sepstva.

Tko sam ja?

Vrlo malo ljudi ima takvu spoznaju (iako se stvari polako mijenjaju) jer su manipulacijom natjerani da sebe doživljavaju kao svoj um i svoje tijelo. Kada se gledaju u zrcalo kažu „to sam ja", kao i kad slušaju beskrajno rogoborenje misli u svojim glavama te kažu „to sam ja". Ali to je netočno. To 'ja' uopće nije 'ja'. To je sredstvo *pravog*

Slika 2: *Veći dio čovječanstva ima poluidentitet koji se odnosi na njihovo tijelo/um, što ih čini zatočenicima pet osjetila budući da zatvaraju svoj um pred višim razinama vlastite svijesti. Uhvaćeni su u stupicu onoga što nazivam „ljuskom od jajeta" ili 'balonom.'*

tijelo. Tada bivamo uhvaćeni u privid u kojem mislimo da je sve stvarno. Um je taj koji nam daje iskustvo ovog carstva oblika ili 'stvari', dekodirajući vibracijsku stvarnost u privide poput 'vremena', 'prostora' i 'materijalnosti', baš kao što računalo dekodira informacije na softverskom disku u slike, tekstove i grafike na kompjuterskom ekranu. Vrijeme, prostor i materijalnost ne postoje osim kao iluzorna tvorevina, a doživljavamo ih kroz dekodiranje sustava uma i tijela, što ću uskoro podrobnije objasniti.

To je vrlo jednostavno kad uvidite kako sve to funkcionira, a zapanjujuće kad shvatite koliko je 'fizička' stvarnost 'ja' – Svijesti – za stjecanje iskustva u ovoj stvarnosti. Čovječanstvo je obmanjivano na vrlo mnogo razina i na bezbroj načina kako bi 'ja' poistovjetilo s umom i tijelom. Ovaj lažni identitet hvata fokus naše pažnje, naše svjesnosti, u zamku uma/tijela i prekida vezu s pravim 'ja' – Sviješću. To je ključno ne samo za naše vlastito iskustvo već i za svijet kojeg kolektivno stvaramo, s obzirom da su njihove perspektive posve različite. Svijest zna da je sve što postoji Jedno, dok Um sve doživljava u smislu razdvojenosti i podjela. Um, kao *posrednik* u iskustvu Svijesti, sasvim je O. K. – takva je njegova zadana uloga. Nevolje nastaju kad mislimo da smo mi naš um i naše

Slika 3: *A kada otvorimo svoj um možemo se povezati s onim većim 'ja' i pristupiti proširenim razinama razumijevanja, uvida i svjesnosti. 'Svijet' tada izgleda posve različito od onoga percipiranog od strane onih što su još uvijek zarobljeni unutar 'balona.'*

Slika 4: *'Fizički' svijet kakvog percipiramo ne postoji, osim u obliku vibracijskih i električnih informacija koje tijelo/mozak dekodira u prividnu materijalnost u našim 'glavama'. To je slično računalu koje dekodira informacije na softverskom disku, a ove se pojavljuju na ekranu kao boje, tekst, slike i grafički prikazi.*

drukčija od naše percepcije o toj stvarnosti. 'Fizički' svijet kojeg vidite 'izvan' sebe postoji (u tom obliku) samo u vašem mozgu. Smiješno? Nemoguće? Ne, jednostavno istinito.

Mi ne vidimo posredstvom naših očiju već pomoću dekodirajućeg sustava mozga. Vibracijske informacije oči pretvaraju u električne signale koje mozak dekodira i izgrađuje našu 'fizičku' stvarnost (sl. 4). Sve su to iste informacije u drukčijim oblicima: vibracijskim, električnim, kemijskim ili nekim drugim. Sredstva komunikacije su različita, ali informacije su iste no u različitim oblicima. Mogli bismo to usporediti sa situacijom u kojoj čovjek u odijelu prosljeđuje komad papira ženi u haljini koja ga daje nekom tipu u majici kratkih rukava. Sredstva komunikacije mogu izgledati različita, ali radi se o istoj informaciji. Taj princip vrijedi i za tjelesno računalo koje prosljeđuje i dešifrira informacije vibracijski, električki, elektromagnetski i kemijski. U svojem prividno 'fizičkom' obliku knjiga u koju sada gledate postoji samo unutar vašeg mozga, a isto je sa svim ostalim što 'vidite', uključujući Sunce, Mjesec i zvijezde koje se čine vrlo daleko. Sve što vidimo, čujemo, dodirujemo, mirišemo, kušamo, zatim sve boje, temperatura i iskustvo udaljenosti, čvrstoće, pa čak i kretanja, sve su to vibracijske informacije – valni oblici – dekodidrani preko pet osjetila i mozga u privid sustava materijalnosti „izvan nas".

No, kad govorimo o fizičkom svijetu ondje nema onog „izvan nas". Znam da se čini kao da fizički držite knjigu, a isti je slučaj i sa mnom koji kuckam po svojoj tipkovnici. Međutim, vaše i moje ruke pretvaraju vibracijske informacije iz knjige i tipkovnice u električne signale koje mozak dešifrira u osjećaj 'fizičkog' držanja knjige i lupkanja po tipkama. Ovime ću se podrobnije pozabaviti na stranicama koje slijede. Osnovna je to pretpostavka za razumijevanje onoga što se doista događa u ovom 'svijetu'. Brojne informacije koje ću iznositi o raznim temama većini će se ljudi činiti vrlo neobične i 'pretjerane', ali što, do vraga, može biti pretjeranije od činjenice da čak fizički ne držite knjigu koju čitate? Svijet nije tek malko drukčiji od naše predodžbe o njemu, od te je predodžbe *sasvim* drukčiji. Smiješno mi je kada čujem komentare poput „Icke je luđak" kao reakciju na stajališta koja se sa stvarnošću, kada se radi o čudnovatosti, ne mogu mjeriti. „Icke je lud!" Ma nemojte? Zar mislite da je ono što sad udišete zrak?

Um percipira stvarnost u smislu odjeljivosti, strukture, jezika, hijerarhije, zakona, vremena, prostora i individualnosti. To mu je posao – da Svijesti pruža iskustvo takvih stvari. Problem je u tome što se čovječanstvo u tolikoj mjeri poistovjetilo s Umom i njegovim osjećajem percepcije da ljudi misle kako su oni sami njihovo iskustvo. To je kao da ste za tipkovnicom, s prstima na mišu, kada sve vidite očima računala. Sva bi se naša kreativnost i jedinstvenost odjednom izgubile u korist univerzalnog softvera u pozadini svih računala. Isti je slučaj s nama ljudima kada se poistovjećujemo s umom i tijelom i zaboravljamo našu istinsku i neizmjernu prirodu. No, ovdje se ne radi samo o pukom zaboravljanju. Iz naraštaja u naraštaj mreža međusobno križajućih obitelji određenih krvnih loza (koje razotkrivam sve ove godine) manipulacijama nas navodi da to zaboravljamo. Ljudi iz sjene, kako ih nazivam, znaju kako stvaramo zbilju te im je cilj zadržati nas unutar Uma. I izvan Svijesti. U takvom nas stanju mogu masovno kontrolirati. Zatvaraju nas u umno-tjelesnu kompjutorsku razinu percepcije, a zatim programiraju osjećaj stvarnosti računala tako što nadziru i elektrokemijske utjecaje koje primamo. No, kao što rekoh, sve ću to još jednom ponoviti na stranicama ove knjige. Ljudi govore o svjesnom umu i podsvjesnom umu te koriste izraze poput „obnavljanje svijesti" i slično. Izrazom 'Svijest' ja se pak služim na poprilično drukčiji način, a, između ostalog, pišem ga i velikim početnim slovom 'S' kako bih istaknuo činjenicu da je sva Svijest jedna Svijest koja se izražava na beskonačno mnogo načina. Kada govorim o Svijesti mislim na onu razinu svjesnosti koja je vječna i bezgranična – naše prvotno stanje.

Ono je Cjelokupno znanje, Cjelokupna mogućnost, Beskonačna i Jedna Svijest svjesna same sebe, a takva i mora biti jer ona je sve što postoji. Ali, sve ne postoji na istoj razini svjesnosti i, u usporedbi sa Sviješću unutar svjesnosti o samoj sebi, Um je seoska luda. Kažu da samosvijest, odnosno stanje svjesnosti o vlastitom postojanju, jest definicija svjesnosti. S time se ne slažem. Samosvijest može značiti da ste svjesni vlastitog postojanja, ali to ne znači da ste svjesni u onom smislu u kojem taj izraz ovdje koristim. Um posjeduje samosvijest, između ostalog i kroz njegov prividni identitet, gdje se poistovjećuje s Ethel Brown ili s Charliejem Smithom i „životnim pričama" koje uz njih idu. Ali ako Um postaje zatvoreni krug („zatvoreni um"), kao što je slučaj kod većine ljudi, on neće biti istinski svjestan u smislu vječne Svijesti ili Beskonačne svjesnosti. Funkcionirat će uz suštinski ograničen osjećaj svjesnosti, mogućnosti i samo-identiteta (sl. 5). Ukoliko se s ovakvim informacijama susrećete po prvi put možda će vam sve to biti nešto teže pojmiti, ali ustvari je to vrlo jednostavno kada 'povežete točkice', kao što ću ovdje učiniti i ja.

„Izuzetni umovi" (i ne tako izuzetni) slično misle

Um komunicira putem misli. On nikada ne prestaje razmišljati. Ljudi su ovisni o razmišljanju jer su ovisni o Umu i vjeruju da su oni taj um. Slijedom toga misli postaju emocije, reakcija tijela/uma na misli, pa su ljudi tako ovisni i o emocijama. Da bi se potaknula neka emocionalna reakcija ne treba vam čak ni izravno iskustvo, dovoljno je da o tome razmišljate. Mi živimo u Umom stvorenom svijetu, punom Umom stvorenih ljudi. Um je stoga Bog: „On ima izuzetan um"; „Ona je

Slika 5: *Umom vođeni ljudi vide gotovo sve iz perspektive pet osjetila i tako padaju u zamku privida 'fizičkog' svijeta. Zbog toga su iznimno podložni manipulaciji i kontroli. Svjesni ljudi ostaju povezani s višim razinama svijesti i sve vide iz druge točke opažanja. Oni jesu 'u' ovom svijetu, ali nisu 'od' njega. Umom vođeni ljudi Svjesne ljude često nazivaju 'ludima' ili 'opasnima' zbog njihovog podosta različitog viđenja svijeta.*

nevjerojatan um"; „Kakva li sjajnog uma!". U Umom stvorenom svijetu Um je sve, zbog čega je intelekt žarište štovanja u suvremenom svijetu. Kad je netko 'intelektualac' ili „akademski građanin" to je potvrda, u našem nakaradnom razmišljanju, da je taj netko 'pametan'. No, dobro, ovisi što podrazumijevate pod tim pojmom. Po rječničkoj definiciji, pametan je onaj tko je „brzog uma i originalan; bistar". *Brzog uma*, to je točno, takva je uloga Uma, da razradi stvari putem misli. *Originalan?* Netočno. Originalnost potječe iz Svijesti, ne iz Uma. *Bistar?* Što se, pak, podrazumijeva pod izrazom 'bistar'? Ako to označava sposobnost držanja mnoštva činjenica u memoriji i spremno raspolaganje tim činjenicama - opet je na djelu samo Um. Ono što zovemo 'pameću' dolazi od Uma, dok mudrost dolazi od Svijesti a, kao što godinama ponavljam, pamet bez mudrosti najdestruktivnija je sila na svijetu. Na primjer, izrada atomske bombe odraz je čovjekove pameti, ali ne i mudrosti. U svijetu ima mnogo pametnih ljudi, ali mudri su malobrojni, i to zato što percepcijom čovječanstva dominira Um, međuveza slična računalu, umjesto pravog sepstva.

Već 20 godina držim predavanja pred raznolikom publikom u više od 50 zemalja, a intelektualci i akademski građani su, bez ikakve sumnje, najravnodušniji na sve što „izlazi izvan prihvaćenih okvira". Ono što je sadržano unutar tih okvira je Um. Toliko su zarobljeni Umom da nisu u stanju obraditi informacije i svjesnost nadahnute Sviješću. Njima je to neki nepoznat svijet, nešto kao *Zona sumraka*. No, upravo se njih glorificira zbog njihove inteligencije i upravo oni vode institucije koje kontroliraju i usmjeravaju društvo. Umom načinjen sustav iz svojih ralja izbacuje Umom oblikovane robote kako bi služili Umom načinjenom sustavu. I tako se to, iz desetljeća u desetljeće, vrti u krug. Dok Um komunicira kroz misli, Svijest nam govori u vidu 'spoznaje'. To se također naziva i 'intuicijom'. To nije nešto što mislite, to je nešto što osjećate, nešto što jednostavno *znate*. U određenoj mjeri tu intuiciju svi mi posjedujemo. To je onaj osjećaj da nešto znate, ali ne znate kako to znate. „Jednostavno znam da se moram susresti s tom osobom" ili da moram „otići onamo" ili „biti tamo". Obično nema riječi (koje potječu od Uma) kojima bi se to saznanje objasnilo, taj poriv da nešto učinimo, ali on izvire negdje iz naše duboke nutrine. Da, iz Svijesti. Prevlast Uma nad naših osjećajem stvarnosti zatvara vrata intuicije,

jer ako slijedimo taj osjećaj Um više nije vladar te mu kontrola počinje izmicati. Naravno, on će se boriti kako bi zaštitio svoju nadmoć. Koliko ste puta doživjeli neki intuitivni uvid ili neki snažan poriv da nešto učinite da bi vas, na kraju, od toga odvratilo razglabanje u vašoj glavi?

> Ne možeš to učiniti. Što će misliti tvoja obitelj? I susjedi, i ljudi na poslu? To je neodgovorno, ti imaš obaveze, dužnosti, a što je s tvojom karijerom? Razočarat ćeš mnoge, a i samog sebe. Ne možeš raditi kako ti se prohtije. To nije logično.

A, da, logika – „sustav rasuđivanja". Ali, što je 'razum'? Rječničke definicije su klasika: „Sposobnost za logično, racionalno i analitičko razmišljanje; inteligencija; dobro prosuđivanje; zdrav razum; normalno umno stanje; razboritost". Um, Um, Um. Ovaj dio definicije – „sposobnost za logično, racionalno i analitičko razmišljanje; inteligencija" – odnosi se, više nego očito, na intelekt ili Um, ali – „dobro prosuđivanje; zdrav razum"? Po čijim to kriterijima, molim vas lijepo? Prevlast Uma u našoj stvarnosti znači da se sve definira iz perspektive uma. „Dobro prosuđivanje; zdrav razum" jednostavno je definicija Uma. Što ako Um, kao što i jest slučaj, zna samo djelić onog što bi se moglo znati? Biste li prihvatili definiciju „dobrog prosuđivanja, zdravog razuma" od strane seoske lude te biste u skladu s tim živjeli bez suvišnih pitanja? To bi bilo suludo, ali najveći dio od sedam milijardi ljudi svakog dana čini baš to. Da jednog lijepog, sunčanog jutra pogledate kroz prozor pomislili biste kako je odraz dobrog prosuđivanja i zdravog razuma vaš prijedlog članovima obitelji da zajedno popijete čaj u vrtu, ili vašu namjeru da razvučete vrtne ležaljke i poradite na svojem tenu. Kada biste imali širu svjesnost o događajima, recimo da se približava uragan, ono što se isprva činilo dobrim prosuđivanjem i zdravim razumom odjednom bi se pokazalo kao potencijalno samoubojstvo. Isti je slučaj s poprilično različitim stupnjem svjesnosti između Uma i Svijesti. Kad Um otvorite Svijesti tada shvatite kako je Um zapravo ograničen, pa čak i glup kada funkcionira kao zatvoreni krug, 'svjesno' upoznat samo sa stvarnošću pet osjetila. Također uvidite da je prihvaćanje Uma kao procjenitelja „dobrog prosuđivanja, zdravog razuma" jednostavno suludo.

Kad već o tome govorimo, doista mi se dopada ona treća definicija 'razuma': „normalno umno stanje; razboritost". Varljiva perspektiva Uma je točka iz koje se filtrira i prosuđuje sve i svakoga. Govorite li stvari koje su izvan sposobnosti Uma da ih razumije morate, po definiciji, biti ludi tj. izvan „normalnog umnog stanja". Zbog toga često kažem da mi je drago kad me nazivaju ludim jer je to potvrda mog zdravog razuma. Hvala svima na koje se to odnosi.

Ne budite tako Tupi[1]

Sve je energija u različitim oblicima. Eksperimenti japanskih znanstvenika pokazali su da tijelo 'svijetli' i emitira svjetlost koja jača i slabi tijekom prolaska dana. Petoricu zdravih muških dobrovoljaca stavljali su golih grudi ispred kamera u potpunom mraku na dvadeset minuta svaka tri sata. Istraživači su ustanovili da se isijavanje tijela tijekom dana pojačavalo i slabilo, s najnižom točkom u 10 h, a s vrhuncem u 16 h, nakon čega bi postupno opadalo. Smatra se da su te fluktuacije emitirane energije povezane s principom tjelesnog sata. Tijelo/um je energija, kao i sve ostalo, koja može slobodno teći (otvoren um) ili može biti gusta i teška (zatvoren um), ovisno o našem stanju svijesti. Gustoću energije najviše potiču strah i kruta uvjerenja. Pojava znana kao „mapiranje mozga" znači da se kruta uvjerenja samoodržavaju dok mozak filtrira stvarnost u skladu s tim uvjerenjima. Ljudi iz sjene koji nastoje upravljati svjetskim zbivanjima imaju na nišanu vaš um, vaša uvjerenja. Ne zanima ih pretjerano koja su vaša kruta uvjerenja – religijska, politička ili neka treća – sve dok ih gajite. Svako takvo uvjerenje ograničit će vašu sposobnost sagledavanja šire slike. Spomenuti ljudi također raspiruju strasti između različitih uvjerenja, koristeći princip „zavadi pa vladaj". Ljudi otvorena uma koji se može proširiti i svjesno povezati s Beskonačnom sviješću najgora su noćna mora manipulatora koji su ustrojili društvo na način da što lakše osujete takvo buđenje, takvo otvaranje Uma. Kruta uvjerenja mogu se čak promatrati kao način na koji se neuronske stanice spajaju u mozgu. One tvore električnu mrežu koja predstavlja krutost percepcije, a neuroni se pokreću u skladu s nizom koji predstavlja određeno uvjerenje. Te mreže se nazivaju „moždane karte", a mogu se sažeti izrazom: „Neuroni koji se zajedno pokreću, zajedno se i spajaju."

David Shainberg, američki psihijatar s Psihijatrijskog instituta William Alanson White u New Yorku, kaže da su misli vrtlozi energije koji mogu postati fiksni i kruti. Ti su vrtlozi jedna od razina procesa povezanog s neuronskim mrežama te stvaraju krut, opetovan slijed njihova pokretanja. Shainberg pretpostavlja da se ti fiksni, gusti vrtlozi manifestiraju kao fiksna mišljenja, krut osjećaj stvarnosti i nepromjenjivih gledišta. I obratno, fiksna mišljenja i uvjerenja stvaraju guste vrtloge i fiksne neuronske mreže. Upravo te mreže i energetska polja niske vibracije (različiti izražaji istih uvjerenja) zatvaraju te kanale, držeći nas u stvarnosti pet osjetila i blokirajući svjesno povezivanje s Beskonačnom sviješću. To su električne i vibracijske razine procesa filtriranja gdje podatke oblikuje mozak u skladu s uvjerenjima. To znači da neki ljudi vide čašu napola punu, a drugi je vide napola praznu; neki vide nešto pozitivno u svemu, a drugi nešto negativno. Te „moždane karte" neuronskih mreža koje se uključuju u opetovanom nizu usporedive su s računalnim softverskim programima. Nikad se ne mijenjaju sve dok ne prepravite softverske kodove ili promijenite disk. Većina ljudi to nikad ne napravi i zbog toga su, u smislu perceptivnosti i ponašanja, tako predvidivi i ograničeni.

---

[1] U izvorniku stoji: „Don't be so Dense", što, osim gornjeg prijevoda, može značiti i, otprilike, „Ne budite tako frekvencijski tusti"; *op. prev.*

Kad raskinemo s takvom krutom misli neuronska se mreža kida i stvara se druga koja će odgovarati novoj stvarnosti. Tako se proces filtracije mijenja te se dešifriraju druga polja mogućnosti kojima ranije nije bilo pristupa. To doživljavamo kao neki događaj kadar promijeniti nam život ili kao iznenadnu bujicu novih prilika u životu koje se prije nisu ukazivale. Te 'prilike' oduvijek su bile prisutne u masi energije unutar Cjelokupne mogućnosti, no uvjerenja osobe uzrokovala su to da ih mozak ne može 'pročitati' i prenijeti u 'fizičko' iskustvo. Krute misli i stanja niskih vibracija, posebno strah, dovode do toga da naša energetska polja padnu u frekvencijsku gustoću sporih vibracija, što stvara 'vatrozid' ispred Beskrajne svijesti. Kako nazivamo ljude koji nisu odveć 'bistri'? Na engleskom ih nazivamo izrazom *dense*[2]. Poslije mog inicijalnog buđenja 1990. godine govorio sam stvari koje su bile daleko izvan sustava vjerovanja većine ljudi, a neuroni u njihovim moždanim kartama pokrenuli su se tako da su me dekodirali kao ludog, čak opasnog. Zbivalo se, ustvari, to da sam se nalazio u procesu odlaska „izvan granica mog Uma" i dolaska u Svijest.

Sami sebe lažemo

Jedan od glavnih očitovanja tih moždanih karata je pojava znana kao „kognitivni nesklad". To je neravnoteža uma i emocija koja zadržava čovječanstvo u neprestanom neznanju i ropstvu. Razumijevanje kognitivnog nesklada zahtijeva razumijevanje mnogih stvari u vezi čovjekovog položaja. To može zvučati vrlo visokoumno, iznjedreno iz često sumračnog svijeta intelektualnog žargona, ali je zapravo vrlo jednostavno. To znači da smo, u biti, podijeljenog uma, pri čemu jedan dio proturječi drugom. Ovo se najčešće javlja u obliku uvjerenja u opreci s iskustvom, informacijama ili ponašanjem. Kognitivni (znanje, svjesnost) nesklad (neslaganje) je stanje unutarnjeg stresa i nelagode uzrokovano čovjekovim uvjerenjima koja ne odgovaraju njegovom iskustvu, ponašanju ili postojećim činjenicama. Ovom kratkom rečenicom opisao sam veći dio ljudskog roda i razlog stanja u kojem se svijet danas nalazi. Ovo stanje neugode tjera nas da se iz te nemoguće situacije izbavimo razrješavanjem tog proturječja, što uglavnom činimo lažući samima sebi ili onime što bih nazvao samoobmanom. Ljudi su u neprekidnom stanju kognitivnog nesklada, što nesmiljeno iskorištavaju oni koji nas žele podjarmiti. „Umukni, ne želim to slušati" - jedno je očitovanje kognitivnog nesklada ili nastojanja da ga izbjegnemo. Koliko to često čujemo kad se sustav krutih uvjerenja suočava s informacijama koje proturječe zbilji. Te riječi odaju ono što se događa kad uvjerenja i percepciju osporavaju dokazi. U želji da taj nesklad (stres proturječja) uklone ljudi uglavnom: (a) bez daljnjih istraživanja odbacuju kao netočne informacije koje prkose uvjerenjima ili (b) mijenjaju svoja uvjerenja i pretpostavke u svjetlu novih informacija ili iskustava. Činite li ovo potonje kognitivni nesklad pozitivna je stvar. Tada učite iz novih informacija i iskustava a svoju svijest širite. Ali, nažalost, većina ljudi polazi onim prvim putem i pokušavaju zaštititi svoj sustav vjerovanja od svakog izazova (sl. 6).

---

[2] Vidi prethodnu napomenu; *op. prev.*

Slika 6: *Kognitivni nesklad može biti jedan oblik shizofrenije u kojem se dva oprečna gledišta ili činjenice smatraju istinitima: rat je mir, sloboda je ropstvo, neznanje je moć.*

Osobito je to uočljivo kod vjerskih vođa, akademskih građana, znanstvenika, liječnika i onih s krutim političkim ili kulturnim svjetonazorom. Moraju li birati između svog sustava vjerovanja i većeg razumijevanja pobjedu će svaki put odnijeti sustav vjerovanja. To znači da u vlastitom umu moraju nauditi ugledu glasnika – „Taj Icke je budala" – kako bi na neki način razjasnili informacije a sustav vjerovanja ostavili netaknutim. Društvo skeptika zapravo je Društvo kognitivnog nesklada. Nije mu cilj da propitkuje informacije i uvjerenja koja pobijaju uvjerenja njegovih članova već samo da ih kompromitiraju, u strahu da je manjkav njihov vlastiti sustav vjerovanja. Što više budemo razumijevali pravu prirodu stvarnosti to će smješnija biti 'objašnjenja' od strane nekritičkih sljedbenika akademskih krugova. Na jednom britanskom sveučilištu radi jedna 'parapsihologinja' koja uporno odbacuje takozvana paranormalna i „iskustva blizu smrti", i to tako da vam ne preostaje drugo nego da rezignirano odmahnete glavom. Izjavila je da su iskustva tik do smrti – premda je ogroman broj ljudi naveo da su svoje tijelo napustili i kasnije se vratili – proizvod mozga koji se prisjeća svog 'života' dok čovjek umire. Pa, kako se on može sjećati da lebdi iznad svog tijela i gleda dolje na sebe? To je suludo! Ali upravo tako funkcionira kognitivni nesklad. Sustav vjerovanja zamagljuje rasuđivanje dok se neuroni pale svojim ponavljajućim slijedom te se ne uspijevaju prepoznati niti najočitija proturječja. Ono što sada zovemo kognitivnim neskladom George Orwell je opisao izrazom 'dvomišljenje' – sposobnost gajenja dva oprečna uvjerenja i prihvaćanja oba kao istinita. U njegovom izrazu „rat je mir, sloboda je ropstvo, neznanje je moć" sadržana je suština samoobmanjujuće značajke kognitivnog nesklada. To je ljudska pandemija, ključna za uspješnost globalnog sustava kontrole kojeg razobličavam posljednjih 20 godina. To je također fenomen Uma, a ne Svijesti.

Tihi glas

Većina ljudi zatočenici su Uma tako da rijetko kada, ako uopće ikad, čuju šapat svoje intuitivne spoznaje, ono što neki nazivaju Tihim glasom. Naime, Um sve 'čini' glasno, ŠTO GLASNIJE, TO BOLJE. Izuzetno mu odgovara neprestana buka, pri čemu povisuje decibele po potrebi, kako bi osigurao da beskrajno, uglavnom nevažno i besmisleno ćeretanje uma zagluši Tihi glas Svijesti. ŠTO JE ONO REKLA MOJA INTUICIJA? MOLIM? NE ČUJEM TE. REKOH, ŠTO JE ONO REKLA MOJA INTUICIJA? MA, ZABORAVI, NE ČUJEM JE VIŠE. Sve posjeduje svojevrsnu svjesnost, pa tako i Um. On je svjestan da su dani njegove prevlasti – dopusti li Svijesti da se izrazi unutar ove stvarnosti – zauvijek odbrojani. On to ne želi pa

je utonuo u toliku obmanu, iz razloga koje ću razložiti nešto kasnije, da nastoji zatvoriti kanale prema Svijesti, ohrabren od strane elitnih obitelji koje koordiniraju svjetsku zavjeru preko svoje mreže tajnih društava. Znanjem koje ovdje iznosim u glavnim crtama oni se služe kako bi zatočili stanovništvo u tamnice Uma. Kasnije ću detaljnije iznijeti kako to rade, ali ključni je način razaranje tišine i navođenje ljudi da se boje tišine. Sasvim očigledno, Tihi glas najjasnije progovara u tišini, komunicirajući ne toliko riječima koliko svjesnošću i 'spoznajom'. Ali, tko još danas sjedi u tišini? Tišinu posvuda razara „suvremeni svijet", a to, u dubokim unutarnjim „svetim mjestima" zavjere, nije nimalo slučajno.

Svijest nam govori preko srca i zato mi obično 'osjećamo' intuiciju u predjelu grudi. Ne mislim pritom na fizičko srce nego na 'duhovno' koje se može osjetiti u sredini grudi. To je vrtlog, ili 'čakra' (što znači „svjetlosni kotač"), koji povezuje 'fizičku' razinu s našim višim razinama svijesti onkraj pet osjetila (sl. 7).

Odatle potječe korištenje 'fizičkog' srca kao simbola ljubavi. Zapravo se radi o tome da se izgubilo ono iskonsko razumijevanje 'srca' u ovom kontekstu. Kad osjećate duboku ljubav ili suosjećanje i opet ih osjećate u središtu grudî – lokaciji srčane čakre ili vrtloga kroz koji ujedno osjećamo svoju intuitivnu 'spoznaju'. Kada čovjek pokušava donijeti neku odluku znamo mu reći: „Što ti govori srce?" ili „Imaš li dobar osjećaj s tim u vezi?" Srčana čakra naša je glavna spona sa Sviješću izvan ovog 'svijeta' prividnih oblika, dok je naša 'glava', uvjetovani Um, uhvaćen u zamku 'razmišljanja' u skladu s propisima i pravilima stvarnosti pet osjetila. Većina ljudi zatočenici su svoje 'glave' koja je indoktrinirana da vjeruje u službenu verziju onoga što je ispravno ili pogrešno, moralno i nemoralno, normalno i nenormalno, dakle u društvene 'norme'. To je izraz zemaljski uvjetovane svjesnosti, Uma pod utjecajem pet osjetila. Njime se svakodnevno manipulira kako bi prihvatio verziju stvarnosti i mogućnosti koja odgovara nakanama onih koji žude za nametanjem kontrole. Um se temelji na ograničavanju, propisima i pravilima te mentalitetu tipa „ja ne mogu", „ti ne možeš". On promatra stvari u smislu nalaženja razloga da se nešto ne čini (bilo da se ne može ili ne bi trebalo činiti), a vrlo rijetko nalazi razloge da se nešto čini (da se može ili bi se trebalo činiti). Sputan je i strahom, što čovječanstvo drži u mentalnoj ili emocionalnoj zatvorskoj ćeliji. No 'srce', intuicija, naša je poveznica s Beskonačnim sepstvom onkraj pet osjetila. Ono ima svoje vlastito elektromagnetsko polje i svoj vlastiti osjećaj stvarnosti. 'Srce' više osjeća, a manje razmišlja. Ono ima 'spoznaje', a

Slika 7: *Tijelo je povezano s višestrukim energetskim poljima (razina svjesnosti) preko 'čakri' odnosno vrtloga. Ovo je sedam glavnih vrtloga.*

ne drugorazredno 'znanje' izvučeno iz indoktrinacijske mašine. Neki to nazivaju „urođenom inteligencijom", inteligencijom izvan pukog 'znanja'. Većina ljudi u sebi vodi rat između onoga što misle i onoga što osjećaju, onoga što im glava nalaže da čine i onoga što intuitivno osjećaju da trebaju činiti. Gotovo svaki put pobjedu odnosi glava. Takvo je postupanje lakše, ili se takvim doima, u Umom uvjetovanom društvu zasnovanom na nametanju misli i uvjerenja. Kada sustav odluči kakve će 'norme' biti te ih počne nametati kroz 'obrazovanje', 'znanost', medije, medicinu i tako dalje, svi eventualni buntovnici ili slobodoumni mislioci bivaju izloženi poruzi ili osudi (u mojem slučaju dogodilo se oboje) zbog „počinjenog zločina", odnosno zbog toga što su drukčiji ili zato što osporavaju ovu apsurdno ograničenu verziju stvarnosti i mogućnosti. Ovaj proces izvanredno oslikava jedna japanska izreka: „Nemoj biti čavao koji strši jer toga čekić prvog udara." Um je oprezan i neće se nepotrebno isticati, a Svijest kaže: „Hej, ljudi, evo me, tu sam."

Psihološki fašizam

Svatko tko ozbiljno slijedi intuitivnu 'spoznaju' umjesto indoktriniranu, plašljivu glavu/um suočava se s ismijavanjem i osuđivanjem od strane psiholoških fašista. Nisu to samo ljudi s visokim čizmama i smiješnim brčićima, to su roditelji, 'prijatelji', kolege, a ako živite pod svjetlima reflektora tu su 'novinari' i javnost općenito – u biti svatko tko vam otežava da budete drukčiji od drugih.

Ova je reakcija očito naširoko kodirana u ljudskoj psihi posredstvom moći genetskog programiranja i prevlasti Uma. Dovoljno je pogledati kako čak i mala djeca u školi znaju biti okrutna prema svakom tko je 'drukčiji'. Većina pripadnika ljudske rase u potpunosti je indoktrinirana izvanjski usađenim 'normama' koje od kolijevke pa do groba bombardiraju um te pritom ne shvaćaju da je njihovo 'normalno' razmišljanje njihov pojedinačni - i kolektivni - zatvor. Njihova je smetenost tolika da ne samo da doprinose, iz minute u minutu, vlastitom zatočeništvu, već također žestoko brane Sustav kontrole od svakoga tko preispituje ili osporava temelje i pretpostavke na kojima taj sustav počiva. Kao što je rekao Morpheus u prvom filmu iz trilogije *Matrix:*

> Matrix je sustav, Neo. Taj sustav je naš neprijatelj. Kada se nađeš unutar sustava i osvrneš se oko sebe, što vidiš? Poslovne ljude, učitelje, odvjetnike, tesare. To su umovi upravo onih ljudi koje želimo spasiti, ali sve dok to ne učinimo ti ljudi su još uvijek dio tog sustava, što ih čini našim neprijateljima. Moraš shvatiti da većina tih ljudi nije spremna iskopčati se iz sustava. A mnogi od njih toliko su naviknuti na sustav, i toliko su o njemu ovisni da će se boriti kako bi ga zaštitili.

Ne slažem se s ovim spominjanjem neprijatelja – što je klasičan proizvod Uma – ali gornji odlomak poprilično dobro opisuje čovjekovu percepciju sustava koji ga je zatočio. To je ono što ja nazivam „mentalitetom onih što smatraju da je Zemlja ravna ploča". Kad je vladala norma da je Zemlja ravna svatko tko je tvrdio da je okrugla bio je izvrgnut ruglu i osudi, ili bi čak bio osuđen na kaznu zatvora, pa

i smrt. Kad se norma promijenila s pregršt dokaza da je Zemlja kugla uloge su trenutno promijenjene i svatko tko je tvrdio da je Zemlja ravna ploča bio je izložen istom tretmanu. Norme vladaju, kužite? Onaj tko postavlja norme istovremeno upravlja ljudskom percepcijom i ponašanjem. I zato je toliko važno ogoliti norme do njihove srži i pokazati njihovu besmislenost. Oni koji žive kroz svoju intuiciju uvijek privlače pozornost „Policije misli", jer 'glava' i 'srce', Um i Svijest, promatraju stvarnost sa posve različitih stajališta. Um pod utjecajem pet osjetila i odvojen od Svijesti stalno se i bjesomučno bori s intuicijom posredstvom straha da će izgubiti svoju zamišljenu moć nad zbivanjima i ponašanjem. Kada bi netko npr. rekao da mu njegova intuicija govori da iza ugla čekaju banditi te da bi trebao prijeći na drugu stranu, Umovi drugih bi ga zatražili 'dokaz'. Rekli bi mu da ne bude smiješan i da im ne kvari zajednički izlet. Na isti način, neki su ljudi odbili ukrcati se u avion koji se kasnije srušio jer su imali 'osjećaj' – intuiciju pridošlu iz Svijesti. Čak i da su ti ljudi drugima rekli ono što predmnijevaju, većina njih ipak bi se ukrcala u avion. Njihove bi im glave govorile da je vjerojatnost da zrakoplov padne vrlo mala. Uostalom, bili su nakanili doći do svojih odredišta kako bi mogli prisustvovati nekom poslovnom sastanku ili otići na zakazanu večeru. Osim toga, veliki napreci u razumijevanju, uključujući i one u znanosti, redovito su rezultat intuicije, onog „unutarnjeg osjećaja", a ne samo intelekta. Intuicija je nadahnuće, a intelekt – ili Um – samo ju potvrđuje.

Kad se usudimo biti drukčiji

Kada slijedimo svoju intuiciju često se ponašamo na način koji uvjetovani, zatočeni umovi ljudi oko nas jednostavno ne mogu shvatiti. Oni moraju 'racionalizirati' vaše riječi i ponašanje tako što će reći da ste 'ludi' ili 'opasni'.

Ustvari, vi ste jednostavno drukčiji, stvarnost gledate s druge točke gledišta. To podsjeća na onu scenu s Robinom Williamsom u filmu *Društvo mrtvih pjesnika* iz 1989. godine kada on svojim učenicima u 'normama' zasićenoj školi govori:

> Stojim na svojem stolu kako bih se podsjetio da stvari neprestano trebamo gledati nanovo, iz drugoga kuta. Vidite, s ove visine svijet izgleda posve drukčije ... upravo onda kada mislite da nešto znate stvari morate sagledati s druge točke gledišta. Makar vam to izgledalo glupo ili 'pogrešno', morate pokušati...
>
> ... Svi mi imamo veliku potrebu da budemo prihvaćeni od drugih, ali morate znati da su vaša uvjerenja jedinstvena; vaša vlastita, čak i kada ih drugi smatraju čudnima ili omraženima. Čak i kada stado bleji: „To je jaaaaako loše".

Uz savršen odabir trenutka, netom prije mog vlastitog 'buđenja', imao sam neka iskustva koja su me navela da odlučim kako ću - ako se ikada ponovno sukobe moj um i moja intuicija, moja glava i srce - uvijek slijediti intuiciju. Pritom se nikada, do dana današnjega, nisam krzmao. Kao što sam ubrzo uvidio, ovo uporno oslanjanje na intuiciju može vas baciti u ozbiljne probleme u svijetu kojim ravnaju glava i Um. U takvim situacijama glava viče na srce: „A, lijepo sam ti rekla! Vidiš što se događa

kad me ne slušaš!" Otprilike u tom trenutku većina se ljudi povlači i svoje povjerenje ponovno poklanja glavi – i eksperimentu je kraj. Međutim, ustrajete li i nastavite slijediti vlastitu intuitivnu spoznaju unatoč svim posljedicama koje bi se iz toga mogle izroditi počinje se manifestirati jedna čudesna, oslobađajuća preobrazba. Um prosuđuje događaje isključivo iz perspektive gledanja do naredne okuke na rijeci, ali vaša intuicija (Svijest) sagledava cijelu rijeku, od njenog izvora do mora. Intuicija zna da iako se u danom trenutku stvari mogu činiti prilično lošima, malo dalje nizvodno iskustvo će dovesti do nečega doista pozitivnog. Neprestano mi se to događa, a najčešće mi se to događalo početkom 1990-ih. Ponekad se naljutite i budete frustrirani jer, s gledišta Uma, nešto je pošlo „po zlu", ali kasnije uvidite da je ono što je pošlo „po zlu" ustvari bilo savršeno za vas u svjetlu onoga što je iz tog proisteklo ili u svjetlu darovanog vam iskustva. Na primjer, zadržimo li se kod usporedbe s rijekom, struja vas je recimo nasukala na obalu ili je vaš kanu negdje počeo propuštati pa ste morali stati. Tada vas obuzme bijes i počnete proklinjati takvu 'sreću', pitajući se: „Zašto se to moralo dogoditi baš meni?" No, odnekud iskrsava neki mještanin koji vam kaže da ste imali vrašku sreću jer baš iza sljedeće okuke nailazi golemi vodopad koji bi vas zasigurno ubio. Kada postanete otvoreniji prema svojoj intuiciji ne trebaju vam 'nagovještaji' kao što je oštećeni čamac jer tada jednostavno 'znate' da trebate zaveslati prema obali i da dalje ne smijete ići.

Pravi izazov predstavlja čitanje znakova i poruka koje nam podastiru intuicija i životna iskustva te postupanje s njima u skladu, a ne prepuštanje odluke Umu. „Nema razloga da staneš", reći će Um. „Nema nikakvih dokaza da u ovoj rijeci ima vodopada ili brzaca. Sve dok ne vidim neki dokaz ići ćemo naprijeeeeed... aaaaggggghhhhhhh..." Otvorite li se Svijesti Um možete učiniti saveznikom umjesto protivnikom. Moguće ga je vratiti na mjesto koje mu pripada - kao poslužitelja iskustva Svijesti, a ne više gospodara. Kao rezultat mog oslanjanja na intuiciju, bez obzira na sve, moj Um (pod utjecajem pet osjetila) ipak je bio u stanju 'logično' zaključiti da, iako me oslanjanje na intuiciju može baciti pred ogromne izazove, iskustvo se uvijek pokaže kao ono što je nužno, gledano iz šire perspektive. On uviđa da ono što izgleda kao samouništavanje u stvari vodi ka jednom pozitivnom ishodu, a to se događa *zbog* 'samo-uništavajućeg' iskustva, a ne njemu unatoč.

S takvim uvidom glava se usklađuje s intuicijom, a ratu između onoga što mislite i onoga što osjećate, onoga što mislite i onoga što znate, nazire se kraj. To dvoje postaje Jedno, vi slijedite svoju intuitivnu 'spoznaju', pri čemu glava ne udara, metaforički govoreći, šakom po stolu.

Jedna od osnovnih svrha života nije toliko učenje koliko *od*učavanje od naučenog ili deprogramiranje. Svijest u svojem najvišem stanju već jest Sveznajuća. Postajanje Svjesnim nije nešto što bismo se trebali trudili postići, to je naše prirodno stanje. Ljudi toliko vremena potroše na traganje da nikada ne zastanu kako bi to nešto pronašli. Mi *jesmo* Svijest, za njom ne trebamo tragati. Ono što *trebamo* učiniti je uklanjanje prividnih prepreka i slučajeva odvraćanja naše pozornosti (što je vrlo dobro ilustrirano na slici 8) koji blokiraju našu povezanost s onim što mi doista jesmo, čime nas se drži unutar Uma. Temelj na kojem počivaju sva nastojanja odvraćanja

Slika 8: *Čovječanstvo se silovito odvaja od Svijesti zbog manipuliranog odvraćanja pažnje i sustava vjerovanja osmišljenih s ciljem da se percepcija usredotoči na pet osjetila. Kada to činimo blokiramo beskonačnost i opažamo tek djelić onoga što bismo mogli 'vidjeti' i znati.*

naše pažnje je prianjanje Umu i vjerovanje da je to ono što mi jesmo. Kada tu ovisnost, taj privid, prekinete bit ćete preplavljeni Sviješću i tada, da bi se to dogodilo, nećete morati činiti ništa. Loptu možete držati na dnu kade s vodom, ali čim je pustite (oslobodite sebe od Uma) ona će istog trenutka sunuti ka površini. Ona to, jednostavno, mora. To je njeno prirodno stanje. Ne radi se o tome da Um trebamo uništiti, daleko od toga. On ima vrlo važnu ulogu, zapravo ključnu, u smislu da je on sučelje, kompjutorski sustav, koji našoj Svijesti omogućuje da doživljava ovaj svijet 'stvari' i 'oblika'. Upravo je Um taj koji dekodira ovu stvarnost u ono što smatramo 'fizičkim' krajolikom, on dekodira ono što nazivamo riječima i jezikom, on nam, na kraju krajeva, omogućuje da funkcioniramo unutar tog privida. „Briljantan um" posve je prihvatljiva stvar sve dotle dok je on *dio* naše percepcije a ne njen vladar.

Jednom kad pomislimo da smo Um mi sami naša guzica i ona viskozna tvar dolaze u dodir i stvaraju čvrstu vezu. Tada postajemo Ethel i Charlie. Osobno se ne želim poistovjećivati s takvim lažnim osobnostima. Ja nisam David Icke. Ja sam beskonačna Svijest, a David Icke je moje trenutno iskustvo unutar ove 'fizičke' stvarnosti. Nutarnji pomak do kojeg dolazi kada to počnete razlikovati zauvijek će vam promijeniti život.

2

Nisam samo cigla u zidu

Sloboda označava vaše pravo da ljudima kažete ono što ne žele čuti.
- George Orwell -

MOJA VLASTITA „ŽIVOTNA PRIČA" (iskustvo) ilustracija je onoga o čemu ovdje pišem. Poput svih drugih, mislio sam da sam ja tijelo/um pod imenom David Icke sve dok mi niz izvanrednih iskustava koja se događaju i dandanas nije pokazao da sam nešto daleko veće - Svijest.

A to ste i vi. Nije mi bitno vaše ime, odakle dolazite, što ste ili niste učinili. Te su pojedinosti isključivo vaše iskustvo. Ono što vi *jeste* je Svijest, ista ona Svijest koja sam i sâm. Mi smo Jedno, a prividne podjele između nas - rasa, dob, kultura, religija, zanimanje ili visina plaće - puki su prividi, kao što ćemo vidjeti, koji nas drže u lažnom identitetu koji nekolicini omogućuje da vlada većinom. Kraljević ili prosjak, nebitno je. Kraljević je prosjak, a prosjak je kraljević, jer obojica su izrazi one iste Jedne Svijesti. To je ono otkriće, spoznaja, koja će nas osloboditi. Zamislite beskonačni ocean. Cjelokupna masa vode bit će ista, ali perspektiva stvarnosti kada se gleda iz različitih dijelova oceana bit će različita i imat će različita imena – Atlantski ocean, Tihi ocean (Pacifik), Južno kinesko more... Jedina razlika između nas je točka s koje izaberemo promatrati stvarnost iz unutrašnjosti Beskonačne svijesti. Mi smo isti ocean, ista ona Jedna Svijest, ali stvarnost opažamo iz različitih perspektiva, različitih točaka svjesnosti. Gubitak tog razumijevanja,

Slika 9: *Pogledajte kako sam bio oduševljen time što se nalazim na Zemlji.*

tijekom barem tisuća godina (prema našoj percepciji 'vremena'), značilo je da nije razvijen jezik koji bi adekvatno opisao prirodu pravog 'ja'. Kada god govorimo o onom 'ja' Um to odmah povezuje s ljudskim tijelom/osobnošću i njegovim imenom.

Nadam se da će u tekstu biti jasno o kojem se 'ja' radi u raznim kontekstima, a kada to bude potrebno koristit ću izraze kao što je pravi 'ja' ili istinski 'ja' da bi stvari bile jasnije.

Onaj 'ja' koji je David Icke rođen je 29. travnja 1952. u Leicesteru u Engleskoj oko 18.15 h. Odrastao sam u - kako se to u Engleskoj kaže - „radničkoj obitelji" (sl. 9). Često je to samo drukčiji način da se kaže da je čovjek 'dekintiran', a u našem je slučaju bez svake sumnje tako i bilo. Moj otac Beric bio je produkt najtežeg načina života. Imao je najveći utjecaj na mene u tim ranim godinama mog života. Moja majka Barbara bila je čista suprotnost ocu (sl. 10). On je bio dominantna ličnost i želio je svime upravljati, a ona je tiho prihvaćala svoju ulogu i činila sve što je potrebno za svoju obitelj. Da vam je trebao netko da u rovu bude pokraj vas ona bi bila među prvima koje biste trebali pozvati. Moj je otac intelektualno bio vrlo jak, ali siromašno podrijetlo i svakodnevna borba za preživljavanje značili su da nikada nije uspio ostvariti svoju ambiciju da postane liječnik. Takvu su priliku imali isključivo imućni ljudi, a moj se otac morao ispisati iz škole kako bi mogao prehranjivati svoju obitelj nakon što je njegov vlastiti otac jednog dana jednostavno bio odšetao od kuće, ostavivši cijelu obitelj na cjedilu. Ta su vremena na njemu ostavila ožiljke koje je nosio cijeli život. Istu su posljedicu imala i njegova iskustva iz vremena Velike depresije tijekom 1930-ih kad je jednom prigodom propješačio od Londona do Blackpoola, što je udaljenost od nekih 320 kilometara, tražeći posao za vrijeme (umjetno izazvane) 'krize' u kojoj je nezaposlenost porasla preko svih granica, dok su se oni koji su za nju bili odgovorni neizmjerno obogatili. Tijekom Drugog svjetskog rata stupio je u Vojni sanitetski korpus te je odlikovan medaljom Britanskog carstva zbog izvlačenja zrakoplovaca iz gorućeg aviona koji se 1943. prisilno spustio u zračnoj bazi Chipping Warden u Northamptonshireu u Engleskoj. Vojnu je službu obavljao i na Srednjem istoku te, dok su se talijanski fašisti povlačili, i diljem Italije. Ostao je osupnut vidjevši bogate rimokatoličke crkve u mjestima poput Napulja okružene neizrecivim siromaštvom, dok su oni koji su bili pritisnuti strašnom neimaštinom nastavljali davati sve što su imali svojoj nemilosrdnoj religiji. Odonda pa do kraja života bio je žestoko antireligijski nastrojen, ali je, nažalost, ujedno odbacivao svaku pomisao o životu poslije 'smrti' jer je to izjednačavao s religijskim gledištima koja je toliko

Slika 10: *Moja mama, Barbara – „moja mami".*

prezirao. Brojne njegove priče, uključujući i one iz Napulja, oblikovale su moj pogled na svijet od veoma rane mladosti. Oduvijek sam bio 'alergičan' na svako iskazivanje nepoštenosti, nepravde i prisile. Bio sam buntovnik od samog početka, propitkujući etablirani poredak. Sada uviđam da su me moja iskustva iz djetinjstva pripremala za ono što ću činiti mnogo godina kasnije. Onom „umnom ja" bio sam samo dječak koji odrasta, ali onom širem 'ja' moj život je bio lanac iskustava što je vodio do onoga za što je znao da će doći. To je, još jednom, poput one usporedbe s kanuom na rijeci gdje Um vidi samo do prve okuke, a Svijest sagledava situaciju od izvora rijeke do mora. Pitanje je da li mi 'učimo' (deprogramirajući se od prevlasti Uma i postajući svjesnima) kao rezultat naših iskustava na 'rijeci' ili ih zanemarujemo i puštamo Umu da određuje našu percepciju? Kažu da nema budale do stare budale, i to je donekle istina.

„Stare budale" su oni koji su prošli kroz godine i godine iskustava, ali su naučili vrlo malo (malo su toga deprogramirali).

Moje me najranije sjećanje vodi do pohabanog starog stola u mračnoj i neuglednoj sobi. Na stolu je stajala boca steriliziranog mlijeka – koje su uvelike koristili pripadnici britanske „radničke klase" tijekom 1950-ih jer je trajala duže od običnog mlijeka. To me sjećanje preplavi uvijek kad osjetim osebujan miris steriliziranog mlijeka. Prizor potječe iz male trošne kućice u nizu u ulici Lead, odmah do ulice Wharf, u zapuštenom središtu Leicestera, industrijskog grada engleske pokrajine East Midlands. U ulici Lead živio sam otprilike prve tri godine života, a jedino čega se sjećam je sterilizirano mlijeko. Zatim se sjećam trke za autobusom kada smo se preselili u veliko novo stambeno naselje u gradskom vlasništvu na periferiji Leicestera, u kuću u kojoj još uvijek, 50 godina kasnije, živi moj najmlađi brat Paul. Kuća se nalazi točno preko puta lesterske Opće bolnice u kojoj sam rođen. Tijekom djetinjstva novca nam je uvijek nedostajalo, i to podosta, a sjećam se kako sam s majkom zaobilazio stražnji dio tvornice satova *Gents* četvrtkom, na dan isplate plaća, kako bi se moj otac mogao iskrasti i predati joj zarađenu dnevnicu da bismo taj dan mogli kupiti večeru. Kada bi se, u brojnim prilikama, začulo kucanje na vratima mama bi mi rekla da se sakrijem ispod prozora ili iza stolice. Ostali bismo tako šćućureni, tiho i nepomično, sve dok mama ne bi dala znak da je „zrak čist". Dugo vremena nisam imao pojma zašto se skrivamo, da bih kasnije saznao kako kucanje potječe od gradskog ubirača najamnine koji dolazi po novac kojeg nismo imali. Smiješno mi je kad ljudi tako zavidno gledaju one koji naizgled imaju lagodniji život ili one koji su rođeni u bogatim obiteljima, kada su i jedni i drugi ionako samo Svijest koja proživljava određeno iskustvo. Da mi je bilo potrebno roditi se u bogatoj obitelji kako bih radio ono što danas radim tada bih se tako bio i rodio, ali nisam. Odgoj kakav sam imao najbolje je poslužio mojem 'putovanju'. I zato se opustite ako vam se vaš život ne sviđa ili niste voljeli svoje djetinjstvo i zapitajte se zašto je to bilo, ili jest, neophodno. Zašto se to dogodilo vama a ne nekom drugom? Zašto *vi* živite život kojim živite, a ne netko drugi? Pronađete li i prihvatite odgovor vaš će se život promijeniti jer lekciju ste 'naučili' (umni program je izbrisan) i možete krenuti dalje. Nema potrebe da se nešto nastavi proživljavati kad je razlog tomu nestao i stoga to

više nećete proživljavati. Ukoliko vam se i dalje događaju iste stvari to znači da niste uvidjeli što vam one poručuju: sve dok to ne uvidite ciklus će se nastaviti.

Tijekom cijelog svog djetinjstva uvijek sam se osjećao 'drukčijim', ali nisam znao zašto. Naslućivao sam neku dublju svrhu, da ću nešto morati učiniti, ali nisam znao što. Bio sam vuk samotnjak, satima bih se iz dana u dan znao igrati potpuno sam gurajući male metalne vlakiće na prozorskoj dasci, uronjen u vlastiti svijet. Te male lokomotive poznate kao „Lone Star Locos" bile su moji najbolji prijatelji. Moja se majka često prisjećala kako sam bio toliko sramežljiv da sam običavao prijeći ulicu kako ne bih morao razgovarati s ljudima koje sam poznavao. Nakon svih ovih godina i mojih brojnih javnih profesija još uvijek preferiram svoj vlastiti prostor i privatnost: netom po završetku javnog predavanja jedino što želim je izgubiti se i nestati iz vidokruga javnosti. To je oduvijek bilo očigledno proturječje u vezi moje osobnosti. Pred očima javnosti stajao sam kao profesionalni nogometaš, spiker na nacionalnoj televiziji, političar te sada kao autor i osporavatelj konvencionalne misli, no cijelo sam vrijeme osoba koja mrzi „jarka svjetla reflektora" i priklanja se anonimnosti. Jednostavno volim mir i tišinu. Jedna stvar koju sam znao još od djetinjstva bila je ta da nikada neću pristati biti dio gomile. Htio sam biti drukčiji, a ako nisam mogao biti drukčiji onda nisam ovdje želio ni biti. Nisam kanio prihvatiti budućnost utemeljenu na činjenici da sam pripadnik „radničke klase" i da sam stoga predodređen za rad u tvornici ili na nekom slabo plaćenom poslu, radeći ono što mi netko drugi naređuje da radim.

Pritom nipošto ne želim kritizirati one koji rade te poslove. Bez tih ljudi sve te stvari koje kupujemo u trgovinama, uključujući hranu, ne bismo imali i mislim da su nadnice plaćene za te prijeko potrebne i u velikoj mjeri podcijenjene poslove sramotne. Održavate li ulice čistima plaćaju vam neku crkavicu. Igrate li se u 'kasinu' na Wall Streetu ili u londonskom Cityju, kockajući se sa samim opstankom milijuna ljudi, plaćaju vam pravo malo bogatstvo. Ne obezvrjeđujem one koji rade u tvornicama figurirajući kao pijuni u jednom diktatorskom i nepravednom sustavu. Stvar je u tome da sam zarana u životu odlučio da to nije za me. A opet, onaj dječak po imenu David Icke, za kojeg sam smatrao da predstavlja 'mene', u stvari je bio vođen od strane jedne razine 'mene' o kojoj u to doba nisam ništa znao. Moja odlučnost da budem drukčiji izvirala je iz činjenice da je to moja 'sudbina', moje 'putovanje', moja svrha u ovom životu.

„Hej, momci, zna li tko od vas braniti na golu?"

Na koji ću način izbjeći sudbinu koja je čekala većinu ljudi mog socijalnog podrijetla nije mi baš bilo jasno. Jednostavno sam znao da hoću. Pao sam na takozvanom ispitu '11-plus' koji je odlučivao o tome hoću li kasnije godine školovanja provesti u nekoj elitnoj gimnaziji (za 'najbistrije' i 'najbolje') ili u običnoj srednjoj školi (za sve ostale). Škola me uopće nije zanimala, u njoj sam se nasmrt dosađivao, a pohađao sam je samo zato što sam morao i što mi je to omogućavalo da igram u nogometnom timu. Na ispitima sam rijetko kada postizao rezultate bolje od prosječnih. Ocjenama se uopće nisam zamarao. Zbilja nisam nimalo mario za logaritme, ili algebru, ili bilo

koje druge stvari za koje su mi govorili da moram usvojiti ili su očekivali da u njih povjerujem. Oduvijek me je zanimalo pisanje, kao i povijest i zemljopis, ali malo što drugo. Jedini put kada sam postigao dobre rezultate bilo je jedne godine u osnovnoj školi kada me je učitelj ismijavao i ponižavao pred cijelim razredom, rekavši da sam, u biti, glup. Odmah nakon tog javnog podcjenjivanja učitelj nam je dao da pišemo test iz pravopisa, što i dandanas nije moja jaka strana (molim aplauz za *Spell Check* – kompjutorsku provjeru pravopisa). Ali na kraju tog razrednog sata jadničak je morao nekako objaviti razredu da je dijete kojem se on upravo bio izrugivao, nazvavši ga glupanom, postiglo najviše bodova na testu. Još uvijek ga čujem kako grca i kašljuca. Te sam godine bio najbolji u razredu na godišnjim ispitima, čime sam i sebi i onom jadnom učitelju dokazao neke stvari. No, u ostatku vremena koje sam proveo u užasnom školskom sustavu vratio sam se svojem hrkanju na satu. Svrha školskog sustava nije obrazovanje već indoktrinacija i nametanje lažnog identiteta njegovim nesretnim žrtvama. Izvrsno je to ilustrirano onom sjajnom pjesmom Pink Floyda: „Hej, učitelju, ostavi djecu na miru ... Na kraju krajeva, samo si još jedna cigla u zidu". A ja nisam želio biti dio tog zida. Radije bih s njega bio skočio.

Nogomet je bio moj spas, moja prilika za bijeg iz mreže koja se povlačila kroz škole namijenjene djeci „radničke klase" da bi ih ubacivala u sistemsku 'flajšmašinu'. Jedan učitelj u osnovnoj školi zapazio me u jednoj utakmici malog nogometa na igralištu te mi je predložio da se okušam u školskom timu. Da mi to nije predložio ne bih bio otišao na probnu utakmicu. Pomisao da bi David Icke mogao zaigrati za školsku momčad nikad mi ne bi pala na pamet. Mislio sam da se takve stvari događaju drugima – nikako ne meni – ali, eto, bio sam izabran i moje je samopouzdanje naglo poraslo. Imao sam tada devet ili deset godina i u tom mi je trenutku sinulo koji će biti moj put za bijeg. Bit ću profesionalni nogometaš. S obzirom da je broj klinaca koji se uspiju probiti do profesionalne razine tek zanemariv dio onih koji bi željeli biti nogometaši takva se ambicija činila smiješnom, ali od samog sam početka 'znao' da će do toga doći. Čak i tada, gledajući unatrag, vodila me je nekakva 'spoznaja', nešto izvan uobičajenog klepetanja uma kojeg stalno slušamo. Kao da mi je govorio neki tihi glas.

Svakog dana provodio sam sate i sate s loptom. U mnogo navrata moj je otac govorio da nikada neću zaraditi svoj kruh udarajući po lopti te da bih trebao razmišljati o tome što ću raditi poslije okončanja škole. No, nisam razmišljao ni o kakvom drugom zanimanju. Ni na trenutak. Znao sam da ću biti profesionalni nogometaš, i to je bilo to. Igrao sam na mjestu golmana, što je savršeno odgovaralo mojoj osobnosti. Obično nije lako pronaći klince koji bi stali na gol. Svi žele igrati u napadu i zabijati golove. Na golu bi često završio najgori igrač, ali ja sam od početka htio biti golman. Na mnoge je načine to usamljenička pozicija: dio ste tima, točno, ali s vrlo različitom ulogom i s umijećem bitno različitim od ostalih igrača. Instinktivno mi se to dopadalo, kao i odgovornost koju je pratio položaj na zadnjoj crti obrane. Kada drugi igrači pogriješe iza sebe još uvijek imaju golmana koji će ih izvući iz nevolje, ali kada pogriješi golman to se redovito kažnjava zabijanjem gola,

što se odražava na bodovno stanje. Sviđao mi se taj osjećaj hodanja po rubu, gdje je fino izbalansirana razlika između heroja i tragičara.

Nastavio sam igrati za školske timove ali, napunivši 13 godina, samo dvije godine prije negoli ću se morati otisnuti u svijet odraslih kojeg sam se pribojavao, još uvijek nije bilo nikakvih naznaka da ću krenuti u neki profesionalni nogometni klub. Ali, baš u pravo vrijeme, „sretnim slučajem", dobio sam vjetar u leđa. To je karakteristična značajka mog života, mog iskustva. Upravo kad mi je trebala pomoć da nešto ostvarim pomoć je i došla, kao naručena! Prava bi se prilika često ukazivala kada se sve činilo izgubljenim. Ne volim rabiti riječ 'sudbina' jer zvuči tako uzvišeno, ali ako uzmete njenu definiciju koja kaže: „unaprijed određen tijek događaja koji se smatra nečim izvan čovjekove moći ili kontrole" sve sjeda na svoje mjesto. Sudbina zvuči uzvišeno jer ju povezujemo sa slavom ili nečim što smatramo velikim dostignućem, kao što je npr. položaj predsjednika Sjedinjenih Država, ali sudbina se može primijeniti i na čovjeka koji vozi autobus ili na medicinsku sestru u bolnici. Radi se o vašem putovanju prožetom iskustvima, a vaša vam 'sudbina' može izmaknuti slušate li Um umjesto da slijedite svoju intuiciju i šapat Svijesti. Ljudi prečesto kažu 'ne'. Ako svojoj intuiciji kažete 'da' a Um stavite tamo gdje mu je i mjesto kada psuje i gunđa, vaša će se 'sudbina' očitovati, kakva god bila. Sudbina se veoma često zna izgubiti, satrta pod čizmom Uma.

U to vrijeme, tijekom 1960-ih, ako ste željeli privući pažnju profesionalnih nogometnih klubova morali ste igrati za mjesne ili gradske reprezentacije škola. Veliki klubovi nikada nisu tražili „nove nade" ispod te razine. Računali su da ako niste dovoljno dobri da predstavljate svoj grad uopće ih ne zanimate. Tada sam imao 13 godina, što je ključna dob u kojoj imate mogućnost ostaviti dubok dojam na lovce na najbolje mlade talente, a ja nisam bio ni blizu igranju unutar standarda utakmica koje su oni gledali. U to sam vrijeme pohađao Srednju školu Crown Hills u Leicesteru i većinu sam vremena provodio zureći kroz prozor učionice. Sanjarenjem sam pokušavao razbiti dosadu nastavnog programa od kojeg sam, inače, malo što zapamtio. No, jednoga dana nastavnik tjelesnog mi je rekao da me šalje na probu za ulazak u lesterski nogometni tim učenika ispod 14 godina, ali trebao sam igrati na mjestu igrača u polju. Na tom probnom susretu nastupit će i visoko kotiran golman koji će nesumnjivo biti izabran, rekao je učitelj, pa nema smisla da se s njim natječem za golmansko mjesto. Bio je to momak koji je već igrao za lesterski tim starijih učenika ispod 15 godina i očito se podrazumijevalo da će igrati i za onaj mlađi tim. Ali, kao i obično u mom životu, spremao se umiješati prst 'sudbine'. Kanimo li sagledati 'život' kakav uistinu jest moramo shvatiti jednu stvar: slučajnosti ne postoje.

Postoji samo stvaranje vaše vlastite zbilje i spremnost, ili nešto slično, da slijedite svoje intuitivne spoznaje i prestanete biti kontrolirani od strane Uma.

U prvoj probnoj utakmici igrao sam na poziciji igrača u polju i to baš nije ispalo najbolje. Nisam se bio unio svim srcem u igru jer sam želio biti isključivo golman. Rekli su mi, dok je trajala druga probna utakmica, da se odem igrati s ostalim dječacima koji nisu zadovoljili. To je kraj, pomislio sam, nemam se više

čemu nadati. Tada sam s igrališta na kojem se održavala probna utakmica začuo povik. „Hej, momci, zna li koji od vas braniti?" - zagrmio je voditelj tima. „Zna!" - povikao sam i potrčao prema njemu što sam brže mogao kako me netko ne bi pretekao. Jedan od dvojice golmana bio se ozlijedio i nije mogao nastaviti, a kada sam ga zamijenio bio sam toliko uspješan da me je voditelj tima pozvao da dođem na sljedeću probu tjedan dana kasnije, kao rezerva onome tako visoko kotirajućem golmanu. Ta sljedeća probna utakmica promijenila mi je život. Igrao sam najbolje do tada. Timovi su bili potpuno neravnopravni i bio sam bombardiran udarcima sa svih strana. Bio je to jedan od onih dana kada se događalo to da ako bih se ja bacio u pogrešnu stranu, lopta bi pronašla krajičak mog stopala i odbila bi se izvan gola. Gotovo da lopta nije mogla ući u gol, čak i da sam to htio. Nešto je toga dana zacijelo uplelo svoje prste, ali tek sam desetljećima kasnije počeo naslućivati što bi to moglo biti. Bio sam izabran u tim, 'preotevši' mjesto momku kojem je, kako su svi mislili, ta pozicija bila zajamčena. Sljedeće godine igrao sam za lesterski tim učenika ispod 15 godina i profesionalni su mi klubovi počeli kucati na vrata. Potpisao sam za Coventry City koji se tada natjecao u engleskoj Prvoj ligi te sam napustio školu, otišavši zarađivati kruh svagdanji radeći točno ono što sam želio. Bio sam profesionalni nogometaš, baš kao što sam oduvijek – iz razloga koje nisam mogao dokučiti – želio biti (sl. 11).

No, moja nogometna karijera uskoro je ugrožena kada sam u dobi od samo 15 i pol godina dobio ono što liječnici nazivaju reumatoidnim artritisom. Bolovi su započeli u mojem lijevom koljenu da bi se ubrzo proširili na oba koljena i oba zgloba. U godinama po završetku nogometne karijere bolovi i otekline pojavili su mi se u ručnim zglobovima, rukama i svim prstima. Godinama sam odbijao prihvatiti liječničku procjenu da moram prestati s nogometom. Sada mi se, kada se osvrnem na to razdoblje, čini nevjerojatnim da sam nastavio uspješno igrati za Coventry tijekom četiri godine unatoč artritisu, nakon čega mi je liječnik rekao da izaberem: ili ću prestati igrati ili me čeka život u invalidskim kolicima. Kada sam čuo ovu prognozu bilo mi je 19 godina, ali i dalje sam bio odlučan nastaviti igrati. Prešao sam u drugi klub – Hereford United – i uživao u godini velikog uspjeha. A zatim je uslijedio kraj, doslovno preko noći. Te posljednje godine artritis je bio izuzetno bolan, svakodnevni treninzi za mene su predstavljali pravu muku, sve dok mi se zglobovi ne bi zagrijali. Početak svake sezone otpočeo bih šepajući: svakoga sam dana iznalazio neku izliku ne bih li prikrio pravi uzrok takvog stanja. Jedan bi dan to bio žulj, drugi pak dan ukočeni mišići nožnog lista ili nešto slično. Znao sam da će trener, otkrije li se pravi razlog mojim tegobama, potražiti novog golmana.

Slika 11: *Profesionalni nogometaš, ali ne zadugo.*

Vreva i adrenalin pomagali su mi da izdržim na svim utakmicama, a budući da sam igrao dobro nitko nije postavljao suvišna pitanja. Izborili smo se za mjesto u višem rangu natjecanja. U dobi od samo 20 godina igrao sam u nogometnom timu iz profesionalne lige pa su se za mene počeli zanimati i neki veći klubovi.

Jedne sam noći prije odlaska u krevet pogledao svoja koljena i vidio da je oteklina na mojem lijevom koljenu nestala, po prvi put od moje 15. godine. Ushićeno sam pomislio: 'Hej, pobijedit ću ja taj artritis!' Sljedećeg jutra kada sam se počeo buditi ustanovio sam da ne mogu disati. Cijelu sam vječnost, kako mi se činilo, pokušavao doći do zraka, uvjeren da ću umrijeti. Pokušao sam gurnuti laktom svoju ženu Lindu koja je ležala kraj mene, ali nisam bio u stanju pomaknuti niti jedan jedini mišić. Odjednom sam uspio udahnuti. Dok se u moje tijelo počeo vraćati život osjećao sam nepodnošljive bolove, pravu agoniju, u svim tetivama i člancima tijela. Nisam se mogao pomaknuti u krevetu, a kamoli hodati. I premda su se nemogućnost kretanja i bolovi nakon nekoliko dana smanjili, nogomet više nikad nisam zaigrao.

Promatram li ono što se dogodilo iz perspektive Uma - da sam ljudsko biće s jednom prilikom da okuša sreću u 'životu' - to je za mladića pred kojim su se urušavali njegovi snovi bila tragedija. Kako li je to tužno. Nemojte me krivo shvatiti, to me je vraški zaboljelo. Ali život vam često podastire vaše najveće darove ingeniozno upakirane kao vašu najgoru noćnu moru. Nogomet mi je bio dao ono što mi je trebao dati, a sada me je čekala sljedeća faza putovanja. I opet, ono malo 'ja', ono umno 'ja', nije imalo pojma kakvo je pravo stanje stvari. Sa stajališta tog malog 'ja', koji vidi samo sljedeću okuku na rijeci, moj se život raspadao. Iz pozicije onog velikog 'ja', istinskog 'ja', jedan je posao završen i idemo dalje. Nogomet mi je mnogo toga pružio, između ostalog i usredotočenost i disciplinu nužne za napredak, ali i sigurnost u samog sebe i sposobnost da od veoma rane dobi živim uz pritisak očekivanja. To mi je dalo emocionalnu snagu, kao što je to učinio u priličnoj mjeri i artritis. Živjeti s gotovo neprekidnim bolovima – koji su s godinama postajali sve gori – pokrenuli su u meni nepokolebljivu volju da nastavim unatoč svemu. Ako možete živjeti s tom razinom boli, kada čak i svakodnevno navlačenje čarapa na noge predstavlja pravo mučenje, sve je drugo mačji kašlj. Svršetak moje nogometne karijere također me je suočio s golemim emocionalnim razočaranjem koje treba prebroditi... I izazovom: hoću li potražiti neki novi san ili ću se raspasti zbog toga što se prethodni rasplinuo?

Hmmm, dajte mi, molim vas, novi san.

„Dobra večer i dobrodošli"

Upravo sam bio navršio 21 godinu: bivši profesionalni nogometaš praktički sakat zbog artritisa i, prema mojim saznanjima, bez ikakvih drugih potencijalnih vještina ili umijeća pomoću kojih bih mogao zarađivati za život. Krasnih li izgleda. U takvom škripcu učinio sam ono što bi učinio bilo tko drugi: odlučio sam da ću biti spiker na nacionalnoj televiziji. Davao sam intervju u TV programu uživo o okončanju moje nogometne karijere i silno mi se dopala atmosfera i cijela ta zamisao. To je prava stvar za mene, pomislio sam, a kao cilj sam si postavio da ću biti spiker u BBC-

evoj emisiji *Grandstand* koja je tada bila najvažnija i najbolja sportska emisija na britanskoj televiziji. Bilo je to još apsurdnije od moje ambicije da za život zarađujem igrajući nogomet. Ako ništa drugo, u profesionalnim je nogometnim klubovima bilo barem stotinjak golmana, dok su se BBC-evi sportski komentatori mogli nabrojati na prste jedne ruke. Dakle, taj momak koji voli privatnost i anonimnost sada želi biti spiker na državnoj televiziji. Doista bizarno, gleda li se sa strane, ali nešto me je tjeralo naprijed i ja sam, i ovaj put, znao da će se to ostvariti. Takvo je cijelo moje životno iskustvo. Čim se zatvore jedna vrata pojavi se tračak svjetla dok se, škripeći, otvaraju druga. Bilo je to poput hodanja kroz labirint, pri čemu me je neka sila – Svijest – vodila naprijed. Sve do onog preokreta početkom 1990-ih mislio sam da jednostavno slijedim svoje 'ambicije'.

Rekli su mi da, želim li se probiti u televizijske redakcije vijesti i sporta, najprije moram raditi u novinama i na radiju. Međutim, odmah se pojavio problem. Bez ikakvih akademskih kvalifikacija neće biti lako pronaći novine koje bi me zaposlile.

Radeći neko vrijeme u medijima i vidjevši ih izvana, sa strane, nedvojbeno mogu potvrditi da akademske kvalifikacije nisu apsolutno nikakvo mjerilo inteligencije, niti vam one jamče talent da budete dobar novinar. No, položeni ispiti potvrđuju da ste uspješno prošli kroz indoktrinacijsku mašinu, a to je ono što sustav traži. Kako god bilo, naposljetku sam dobio posao, 'slučajno' (slučajnosti ne postoje), u mojem rodnom gradu Leicesteru. Radilo se o tjedniku pod nazivom *Leicester Advertiser* koji su čitali otprilike oni koji su za njih i pisali. Ako njihovu tiražu usporedimo s ljudskim organizmom tada bi se ona nalazila na uređaju za održavanje životnih funkcija. Dobio sam posao zato što ga nitko drugi nije htio, ali uskoro sam se kretao naprijed, a vrata su se otvarala i zatvarala savršenim slijedom kako bi me pogurnula na radio, a potom i na televiziju. Radio sam kao izvjestitelj i spiker u redakciji BBC-evih regionalnih i nacionalnih vijesti da bih 1982. postao nacionalno poznat spiker u BBC-evoj sportskoj redakciji (*Television Sport*), što je bio upravo onaj posao kojem sam se nadao svih onih prethodnih godina kada mi je bilo rečeno da je s mojom nogometnom karijerom gotovo. Sjećam se vožnje u suzama prema BBC-u onoga dana kada sam prvi put vodio *Grandstand*, čemu sam bio težio još od onih sumornih vremena kada sam imao 21 godinu. Nije me ganulo to što ću biti voditelj neke televizijske emisije nego to što sam postigao ono što sam nakanio postići kad su moj život i zdravlje bili na niskim granama (sl. 12). Otac mi je običavao govoriti da je čovjek pobijeđen tek onda kada sâm sebi kaže da je pobijeđen, bez obzira na to što drugi govore. Narednih sam se godina mnogo puta prisjećao tih riječi. Ustvari je govorio, i ne znajući da iznosi duboku istinu, da mi sami stvaramo vlastitu stvarnost. Ono što vjerujemo da je stvarnost

Slika 12: *Uspio sam se probiti na televiziju, ali, ispostavilo se, bio je to tek prvi korak u nizu na jednom mnogo duljem putovanju.*

očitovat će se kao doživljena stvarnost. A to je nešto što globalni manipulatori vrlo dobro iskorištavaju.

'Politika' (poli = mnogo; ticks = stvorenja koja sišu krv)[1]

Nedugo nakon što sam ostvario svoju dugo gajenu ambiciju - rad na televiziji - taj je posao izgubio svoju draž. Otkrio sam da je televizija neviđeno neiskren svijet pun nesigurnih, često plitkih, a ponekad i opakih likova. Običavalo se reći da su se ljudi s televizije toliko smeli da jedni drugima „zabijaju nož u prsa" (a ne u leđa, što je inače uobičajena ruta). Bilo je, a ima ih i sada, mnogo iznimaka, ali oni najčešće nisu na odlučujućim pozicijama da mogu davati posao ili „nogu". Da biste stigli toliko daleko morate biti u stanju bešćutno gaziti druge ili pak morate biti dupelisci, a većinom oboje. Nakon nekoliko godina htio sam napustiti taj posao. Iz perspektive malenog umnog 'ja' izgledalo je da nikada s ničim nisam zadovoljan i da uvijek letim s jedne stvari na drugu. I sâm sam katkada razmišljao o tome, a siguran sam da je o tome razmišljala i Linda, moja žena s kojom sam 29 godina u braku i koja me sve ovo vrijeme podržava „do daske". Linda je prihvatila moju naizgled nezajažljivu želju da ganjam nove ambicije takvom brzinom nakon ostvarenja prethodne. Na mojem putovanju ona je bila vrlo važna osoba, a to je i dandanas, kada je vlasnica tvrtke koja objavljuje moje knjige. Ona je najbolji prijatelj kojeg sam ikad imao ili sam uopće mogao poželjeti. U svoje živote ne privlačimo ljude tek tako, pukim slučajem. Oni su ovdje da nas podrže ili da nam, pak, pruže priliku da sami sebe pogledamo na način na koji inače to ne bismo. Ovi potonji često se nazivaju „gnjavatorima". Da, doista se takvima mogu doimati, što sam i sâm prošao (igrajući obje uloge), ali oni mogu biti ključni u deprogramiranju prevlasti Uma i prisiljavaju vas da se suočite s nekim aspektima samih sebe koje treba izbrisati, pokazujući vam da morate krenuti drugim smjerom.

Pogledajte npr. ljude u vašem životu koji vas nečim opterećuju ili živciraju. Što to govori o vama samima? U redu, priznate li to i prihvatite oni će ili promijeniti svoj stav prema vama, ili će nestati iz vašeg života.

Nastavio sam raditi za BBC, tijelom ako već ne i duhom, sljedećih osam godina, ali moje prave preokupacije sada su bile negdje drugdje. Od djetinjstva sam volio 'prirodu' i ono što sada nazivaju 'okolišem'. Satima sam se znao voziti biciklom kroz pokrajinu Leicestershire uživajući u ljepoti i osami. Kako su 1980-te protjecale zaštita okoliša postala je žarište mog života. Pokrenuo sam interesnu skupinu na otoku Wight (Isle of Wight), u blizini južne obale Engleske, gdje živim već gotovo 30 godina. Međutim, shvatio sam da, ma kako dobri bili vaši argumenti o nekom pitanju iz sfere zaštite okoliša ili bilo čega drugog, jedina bitna stvar jest broj ruku u zraku na mjesnim sastancima vijeća prilikom glasanja. Ako nemate većinu koja će podržati vaš prijedlog njegova uvjerljivost ili valjanost postaje nebitna. Također sam doznao da su odluke vijećnika o tome komu će dati svoj glas često bile dogovarane u lokalnom slobodnozidarskom hramu prije no što bi 'rasprava' u vijećnici uopće

[1] Engleska riječ za politiku je 'politics', a 'tick' je 'krpelj'. Gornje zagrade stavio je autor; *op. prev.*

otpočela. Tako se već stala nazirati sljedeća faza mog života. Procijenio sam da je okolišu potreban glas u mjesnom vijeću te je moja karijera u politici, ako je tako možemo nazvati, započela. Ono što se potom dogodilo još je jedan od primjera načina na koji neka nevidljiva sila tkâ moje životno iskustvo. Odbio sam sve glavne političke stranke jer niti jednoj nisam vjerovao. Umjesto toga sam 1989. napisao pismo malo poznatoj britanskoj Zelenoj stranci koja je zaštitu okoliša učinila temeljem svoje politike. Poslali su mi neke informacije koje su mi se činile prilično zdravorazumske te sam uplatio članarinu i započeo organizirati javne skupove kako bih pokrenuo ogranak Zelenih na otoku Wight.

Stvari su se potom počele odvijati velikom brzinom. Za nekoliko tjedana primio sam pismo područnog organizatora Zelene stranke u kojem nas poziva da pošaljemo predstavnika novog ogranka zelenih s otoka Wight na njihov sljedeći sastanak. Poziv sam prihvatio i naposljetku je najavljeno da njihov područni predstavnik nacionalnog vijeća stranke daje ostavku i da im treba spisak kandidata za to upražnjeno mjesto. Budući da nitko nije želio taj posao rekao sam da ću ga obavljati ja, ali čak je i tada dvoje ljudi glasalo protiv mene! Valjda su smatrali da je istovremeni rad na televiziji suprotan „zasadama Zelenih". No, dva tjedna kasnije došao sam na svoj prvi sastanak vijeća u jednoj zgradi nedaleko parka Regent's u Londonu. Ondje je sve vrvjelo od ljudi opsjednutih samim sobom koji su stalno govorili o Engleskoj, ali nikada nisu došli do nekog konkretnog zaključka. Tada mi je sinulo zašto je Zelena stranka bila tako bezlična pojava u britanskoj politici. Prije samog ručka predsjedatelj je rekao da traže glasnogovornike (muške ili ženske) stranke ili „predstavnike stranke", kako ih nazivaju Zeleni, kako bi predstavljali stranku u medijima u nadolazećoj godini te da će nominacije biti primane poslijepodne. Tijekom ručka pristupio mi je čovjek koji je rekao da smatra kako bi bilo dobro da imaju nekoga dobro znanoga u medijima tko bi predstavljao stranku te me upitao jesam li zainteresiran. Odgovorio sam: „O. K., mogu pokušati." Otprilike sat vremena kasnije izabran sam za nacionalnog glasnogovornika britanske Zelene stranke. Članom stranke postao sam u roku od nekoliko tjedana (sl. 13).

Moje se imenovanje podudaralo s naglo povećanim interesom za okoliš, potaknutim televizijskim emisijama u udarnom terminu u kojima se prikazivalo loše stanje kišnih prašuma i posljedice zagađenja okoliša. Početkom ljeta 1989. zabrinutost javnosti dosegnula je vrhunac i britanska Zelena stranka odjednom se našla u fokusu medija.

Osvojili smo 15 posto glasača na nacionalnoj razini na izborima za mjesta u Europskom parlamentu. Do tog trenutka Stranka je rijetko kada zabilježila više od jedan posto glasova. Od neposjećenih konferencija za tisak i praznih dvorana Stranka i njeni službeni predstavnici zadobili su istaknuto mjesto u vijestima, našavši se u središtu političke pozornosti. Zelena stranka je stigla, ali, kako se pokazalo, ne zadugo. Povela se bitka između onih u stranci koji su u potpunosti slijedili njena izvorna uvjerenja ('fundasi' ili fundamentalisti) i onih koji su htjeli uspjeh te su vršili pritisak da se napusti politika za koju su smatrali da sprječava dobivanje još veće podrške ('reali' ili realisti). Što se mene tiče, ja sam bio 'fundo-realo' utoliko što sam želio

Slika 13: *Nacionalni glasnogovornik za britansku Zelenu stranku. Posljednji korak prije početka bavljenja pravim poslom.*

držati se propagiranih vrijednosti Stranke, ali i predstaviti ih javnosti na jedan mnogo učinkovitiji način. Držeći se tog načela napisao sam knjigu pod nazivom *Sve može biti i drukčije (It Doesn't Have to be Like This).* U knjizi sam iznio politiku Zelene stranke jezikom razumljivim javnosti, bez onog ekološkog žargona koji sam cijelo vrijeme slušao. Još uvijek se slažem s nekima od postavki te „knjige o načinu političkog djelovanja", ali kada sam shvatio kakav svijet uistinu jest uvidio sam da je glavni plan iza stvaranja „zelenog pokreta" iskorištavanje, i izmišljanje, problema povezanih sa zaštitom okoliša kao izgovorom za uspostavu globalnog sustava kontrole. Najbolji je primjer Velika laž o čovjeku kao uzročniku „klimatskih promjena". Smučile su mi se interne borbe u Zelenoj stranci, a pogotovo kad je postalo jasno da premda je Zelena stranka tvrdila da predstavlja „novu politiku", ona je ipak bila samo jedna od verzija stare politike držeći se istih starih metoda, manipulacija i reakcija. Zelena stranka bila je krenula baciti rukavicu u lice sustavu, a na kraju se sustavu pridružila. Mnogo je puta objavljeno da mi je Zelena stranka „dala nogu" zbog stvari koje su se tada događale u mojem životu, ali prava je istina to da nikad nisam obnovio svoje članstvo u Stranci zato što sam shvatio da Zeleni očito neće ništa promijeniti. Drugi razlog mog distanciranja od Stranke u nadolazećim mjesecima bio je to što su mi se događale neke krajnje čudne stvari i znao sam da me, kad o njima budem javno govorio, čekaju salve smijeha i poruge koje bi neizostavno bile uperene i na Zelenu stranku.

Bio sam došao do odlučujuće točke u životu mog 'ja' uvjetovanog Umom, a ono što sam dotad doživljavao trebalo je biti vrlo važno u onome što dolazi. Kad iz današnje perspektive gledam unatrag vidim kako je sve to bilo savršeno: 'loše' stvari pomiješane s 'dobrima'. To su samo etikete proistekle iz perspektive Uma koji sve vidi kao dualnost i polarnost, dok Svijest vidi jedinstvo svega. 'Loše' su stvari bile jednako bitne, a često i bitnije, od 'dobrih'. Sve su one niti u istoj tapiseriji zvanoj iskustvo. Bilo je stvari koje sam morao spoznati i razumjeti u vezi onoga što će uslijediti i trebala mi je emocionalna snaga koja je bila ključna za preživljavanje sljedeće faze. Ništa o svemu tome nisam znao, ali ono veliko 'ja' jest i savršeno je odigralo svoju ulogu. Bio sam osjećao, ali i nadišao, emocionalnu traumu koju je predstavljalo razbijanje mog sna o nogometnoj karijeri zbog artritisa. Upoznao sam se s drevnim kineskim iscjeliteljskim umijećem pod nazivom akupunktura koja me otvorila prema razumijevanju da je ljudsko biće daleko više od samog tijela.

Igranje nogometa s takvim bolovima pokrenulo je odlučnost da nadvladam zlu kob i krenem dalje, bez obzira na izglede i izazove. Novinarstvo mi je pokazalo kako mediji funkcioniraju te u kojoj se mjeri 'vijestima' manipulira. Bio sam u prilici vidjeti kako su mediji ustrojeni kako bi potvrđivali službenu verziju događaja, a ne da bi propitkivali ili istraživali tu službenu stvarnost. Uvidio sam da su većina novinara neki od najjednoličnijih, najuvjetovanijih i najzatočenijih ljudi koje uopće možete susresti. Kako mogu izvještavati o stanju u svijetu kad nemaju pojma kako on funkcionira? Novinarstvo je posve bjelodana tvorevina Uma. Ogromna većina novinara ostala je zaglavljena u Umu te o događajima izvješćuju iz te perspektive. Svatko tko živi izvan tog skučenog prostora omeđenog čvrstim okvirima odmah biva ismijavan ili osuđivan, jer „skučeni prostor" nije sposoban za dublju analizu čovjekovih iskustava.[2] Ima jedan citat koji mi se posebno sviđa: „Oni koji nisu čuli glazbu smatrali su ludima one koji plešu". Novinarstvo mi je također omogućilo, zbog zahtjevnosti novinskog prostora, da razvijem sposobnost sažetog pisanja i priopćavanja informacija publici koje obuhvaćaju čitav spektar znanja o zadanim temama. Moja televizijska karijera dala mi je uvid u manipulacije, tehnike i često nevjerojatnu ispraznost tog medija, kako na ekranu tako i izvan njega. Pojavljivanje u nacionalnim medijima također je zajamčilo da se o meni naširoko piše kada dođe vrijeme da se svjesno probudim i zavirim iza privida. Vrijeme provedeno u Zelenoj stranci razotkrilo mi je politiku iznutra i kako je sve to igra moći umjesto načela, bez obzira koji natpis stajao na vratima. Vidio sam kako su mnogi političari koji su se sukobljavali i osuđivali jedni druge u javnim 'raspravama' privatno bili mnogo prisniji.

Moje dotadašnje životno iskustvo dalo mi je sve što sam trebao za ono što će doći a, Bože moj dragi, što li će sve doći...

[2] U izvorniku, nakon zareza u gornjoj rečenici, stoji fraza: „... the box doth not compute", što bi otprilike značilo „ovaj robot to ne razumije", čije su varijacije često izgovarali kompjuteri, roboti i drugi izdanci umjetne inteligencije u djelima znanstvene fantastike u razdoblju između 1960-ih i 1980-ih. Fraza je ukazivala na kognitivni nesklad unutar odnosnog uređaja ili naprave, što bi obično vodilo do njenog samouništenja; *op. prev.*

3

Što se to zbiva, dušo?

Ako želite ljudima reći istinu nasmijte ih, inače će vas ubiti.
- Oscar Wilde -

NEOBIČNIH ZBIVANJA OKO sebe postao sam svjestan od vremena kada sam 1989. pisao knjigu o zaštiti okoliša *Sve može biti i drukčije*. Pisao sam vrlo brzo, često po poglavlje dnevno, a kada bih svake večeri ponovno čitao ono što sam napisao neprestano mi se nametalo pitanje: 'Odakle je ovo došlo?' i 'Ne sjećam se da sam to napisao!' Kao da sam sve pisao u snu.

U isto to vrijeme oko sebe sam počeo osjećati neku prisutnost. Kad sam bio sam u sobi imao sam osjećaj da je prisutan i netko drugi, a to je trajalo mjesecima. Naposljetku sam, početkom 1990-ih, sjedio na rubu kreveta u hotelskoj sobi u Londonu, a prisutnost je bila tako izrazita da sam naposljetku glasno rekao: „Ako si doista ovdje molim te da već jednom stupiš sa mnom u kontakt jer me stvarno izluđuješ!" Nedugo potom zbivanja su se ubrzala. U ožujku 1990. igrao sam nogomet sa svojim sinom Garethom, tada osmogodišnjakom – a sada sjajnim pjevačem i kantautorom – na obali mora, nedaleko od moje kuće u mjestu Ryde na otoku Wight. Rekao sam mu da ćemo otići na ručak u obližnji ekspres restoran na željezničkoj postaji, ali svi su stolovi bili zauzeti. Kada smo krenuli potražiti neki drugi restoran neki me čovjek prepoznao s televizije i stao mi postavljati pitanja o nogometu. Kad je razgovor završio Garetha više nisam vidio, ali znao sam da se nalazi u staničnoj knjižari gdje gleda knjige o parnim vlakovima – koji su bili naš zajednički interes. Stajao sam na ulazu u knjižaru i rekao Garethu da idemo potražiti neki drugi restoran, ali, okrenuvši se u namjeri da pođem moje su se noge zalijepile za tlo kao da su ih dva magneta prikovala za pod. Bio je to vrlo čudan osjećaj, gotovo kao da se oko mene, kako sada to tumačim, manifestirala neka druga stvarnost. Dok sam tako stajao, nogu prikovanih za pod, u glavi sam začuo vrlo jasan 'glas' koji mi je govorio: „Otiđi pogledati knjige na kraju reda". Molim, što je sad ovo? Što se to, do vraga, događa? Tu sam knjižaru jako dobro poznavao, a knjige na tim 'krajnjim' policama jednostavno me nisu zanimale. Uglavnom se radilo o ljubavnim

romanima kakve uglavnom piše Barbara Cartland. Pošao sam onamo da vidim što će se dogoditi, između ostalog i zbog toga što je to bio jedini pravac u kojem su moje noge htjele poći, i odmah me je privukla jedna knjiga sa slikom lica neke žena na naslovnici. Kao da je to bila jedina knjiga koju sam bio u stanju uočiti, a sličan sam osjećaj odonda imao bezbroj puta. Okrenuo sam je kako bih pogledom preletio tekst na ovitku te sam opazio riječ 'vidovnjakinja'. Autorica je bila profesionalna vidovnjakinja i iscjeliteljica koja liječi „polaganjem ruku". Istog sam trena pomislio na prisutnost koju sam osjećao oko sebe svih tih mjeseci. Bi li mi ta žena mogla reći što se to događa? Knjigu sam pročitao za 24 sata te sam ženu nazvao i pitao je mogu li doći na seansu.

Onu prisutnost nisam spominjao. Rekao sam samo da imam artritis te da sam htio vidjeti mogu li mi njene iscjeliteljske sposobnosti pomoći. Nisam joj kanio ništa govoriti o onome što mi se događalo, osim ako mi ona sama ne to ne spomene.

'Svjetovi' valnih dužina

Kod nje sam bio samo četiri puta, a u prva dva posjeta nije se dogodilo ništa bitno, osim što smo pričali o drugim dimenzijama ili frekvencijama postojanja te o mnogo širem pogledu na život i vjerojatnosti. Oduvijek sam odbacivao religiju, kao i smiješnu ideju koju propagira 'znanost': da smo svi mi „slučajni proizvodi evolucije" koji prestaju postojati kad 'umru'. Nevjerojatne bedastoće, ali takve su uglavnom bile, i još su uvijek, tvrdnje etablirane 'znanosti', usprkos mnoštva dokaza i istraživanja, uključujući istraživanja pravih znanstvenika bez predrasuda, koja pobijaju takve gluposti. Do tog trenutka nikada nisam dublje razmišljao o alternativi tim besmislicama, ali, razgovarajući s tom vidovitom ženom, smjesta mi je 'sjelo' ono što je govorila o višedimenzionalnoj prirodi stvarnosti te o sposobnosti jedne dimenzije da komunicira s drugima. Kao da mi je govorila ono što sam već znao, a upravo je to i činila. Te su informacije svima nama poznate, ali smo uvjetovani da zaboravimo tko doista jesmo i ono što doista znamo, budući da nas toliko zaokuplja Um bombardiran s pet osjetila. Onima kojima je sve ovo novo potrebno je reći nekoliko uvodnih riječi. Mi ne živimo toliko u 'svijetu' koliko u jednom frekvencijskom području – onom koji mogu percipirati naših pet osjetila. Taj raspon percepcije unutar pet osjetila vrlo je ograničen, a poznat je kao „vidljiva svjetlost". Stvoreni svijet nije ustrojen poput komode s ladicama, s jednom razinom iznad druge; načinjen je od frekvencija koje dijele isti 'prostor', na isti način kao sve radio i televizijske frekvencije. U ovom trenutku emitirane frekvencije ne samo da se nalaze *oko* vašeg tijela, one dijele isti 'prostor' s vašim tijelom, a to je moguće zato što funkcioniraju na valnoj duljini drukčijoj od one vašeg tijela i drugih frekvencija. Jedino kad su valne duljine ili frekvencije uistinu blizu dolazi do 'interferencije' i mi postajemo svjesni postojanja neke druge postaje. U suprotnom sve postaje i frekvencije nesvjesne su međusobnog postojanja. One djeluju na različitim frekvencijama, 'stvarnostima' ili 'svjetovima'. Kada namjestite radio na neku postaju, recimo Radio 1, tada nju i čujete. Nećete čuti Radio, 2, 3 ili 4. Pomaknete li skalu i promijenite frekvenciju s Radija 1 na

frekvenciju Radija 2 sada ćete, očigledno, čuti Radio 2. Ali, kada pomaknete skalu s valne duljine Radija 1 on ne prestaje s emitiranjem. On emitira – dakle, postoji – i dalje, dok je vaša usredotočenost, vaša svjesnost okrenuta nečem drugom.

Točno je takav princip na kojem funkcionira ovaj univerzum virtualne stvarnosti. Pet osjetila pomoću kojim vidimo, čujemo, mirišemo, dodirujemo i kušamo mogu opažati tek beskrajno malen djelić onoga što postoji u 'svemiru' koji mislite da 'vidite' u ovom trenutku. Iz tog razloga životinje kao što su mačke skaču unaokolo, reagirajući na ono što se nama čini „praznim prostorom". Mačkama, međutim, 'prostor' uopće nije prazan. One raspolažu

većim rasponom vizualnih frekvencija te mogu vidjeti entitete i aktivnosti koje su izvan frekvencijskih ograničenja ljudskih pet osjetila. Kada ljudi kažu da je sve u nama ili, simbolički, da je u nama Kraljevstvo nebesko, to je točno. Cjelokupni beskraj je u nama jer cjelokupni beskraj dijeli cjelokupan 'prostor'. Ili naš dojam o njemu. No, stvar je u tome da ne možemo vidjeti cjelokupni beskraj pomoću naših pet osjetila, baš kao što ne možemo čuti sve dostupne radio-postaje namjestimo li skalu na jednu od njih. Vidimo samo onaj sićušni dio beskraja koji vibrira u skladu s frekvencijskim područjem tih osjetila – ono što vidimo, čujemo, mirišemo, dodirujemo i kušamo. To je ono što ja nazivam zatvorom sazdanim od pet osjetila. Većina je ljudi u tolikoj mjeri zarobljena njegovim umjetnim i manipuliranim prividima da vjeruju kako je to sve što postoji i da je to sve što oni jesu.

To je njihova jedina stvarnost – stvarnost Uma. Takvu im stvarnost usađuju i oblikuju 'obrazovni' sustav, mediji i 'znanost', a u svima njima prevladava vjerovanje da je 'svijet' pet osjetila, u biti, sve što postoji. Kad energija vibrira sporo tada nam izgleda 'gustom' i 'čvrstom', kao što je recimo čelik, ali pogledamo li ga kroz snažan mikroskop, ma kako izgledao 'čvrst', to je ipak samo vibrirajuća energija. Kako se brzina vibracija povećava energija postaje sve manje i manje gusta, da bi na kraju vibrirala takvom brzinom da napušta frekvencijsko područje pet osjetila i – gledano iz vizure ljudske percepcije – 'nestaje'. No, ona nije nestala: jednostavno je napustila područje dostupno ljudskim osjetilima. Na taj se način objašnjava zašto ljudi, primjerice, vide duhove ili 'NLO-e' koji se 'pojavljuju' niotkuda i zatim 'nestaju'. Beskrajno je mnogo virtualnih stvarnosti koje se međusobno prožimaju poput radio ili televizijskih postaja a, kada znate što radite, među njima se možete i kretati. Znanstvenici ih nazivaju „paralelnim univerzumima". Stvarnost Uma uvjetovana dosegom pet osjetila smatra da su oni koji govore kako su vidjeli da se nešto pojavljuje a zatim nestaje zacijelo ludi. „To nije moguće!" - viču oni. O, jest, jest. Ono 'niotkuda' odakle takve manifestacije dolaze i odlaze jednostavno su neka druga frekvencija ili valna duljina postojanja koju naših pet osjetila ne može doseći. Razumijevanje ovoga ključno je za spoznaju da je 'čudnovati' svijet takozvanog 'paranormalnog' savršen i lako objašnjiv. Kako budete čitali ovu knjigu i odmicali sve dalje stvari će vam postajati sve jasnije.

Houston, imamo kontakt

Tijekom seanse iscjeljivanja tijekom mojeg trećeg posjeta onoj vidovitoj ženi ležao sam na kauču ili 'krevetu' nalik bolničkome, kadli sam na licu osjetio nešto poput paučine. Sjećam se da sam u njezinoj knjizi pročitao da je takva pojava moguća kada 'duhovi' nastoje uspostaviti kontakt. Začudo, odonda to nikad više nisam osjetio. Njoj to nisam spomenuo, ali za nekih 10 ili 15 sekundi zabacila je glavu i rekla: „Opa! Ovo je dosta snažno; morat ću zatvoriti oči!" Moja stražnjica kao da je neprestano kliziła s kreveta te sam se počeo pitati u što sam se to uvalio. Ona je rekla da pred sobom vidi neki lik „kineskih crta lica" koji je govorio: „Ovdje sa mnom je Sokrat." Sokrat (469.-399. g. pr. Kr.) je bio grčki filozof čiji je najpoznatiji učenik bio Platon. U dobi od 70 godina Sokrata su vlasti optužile za herezu (krivovjerje) i za kvarenje tamošnje mladeži. Sam je izvršio svoju smrtnu kaznu popivši napitak od kukute. Između brojnih poznatih izreka, Sokrat je rekao i ovo: „Mudrost je spoznaja o tome koliko malo znamo". Briljantno. Onaj lik „kineskih crta lica" bio je samo projekcija iz jedne druge stvarnosti u percepciju vidovite osobe kako bi ona imala neku poznatu sliku na koju bi se mogla usredotočiti. Komunikator je bio odraz Svijesti onkraj ove ravni 'fizičkog' tijela jer on može zauzeti koji god oblik želi. Upravo smo to svi mi u našim višim formama – čista Svijest i Svjesnost. Komunikatori iz drugih dimenzija projiciraju informacije, ili misli, u energetsko polje ili mozak vidovite osobe, a ona ih potom dekodira u ljudski jezik. To je ono što se događalo meni kada sam čuo 'glas' u onoj knjižari. Princip je isti kao kod radio programa koji se emitiraju iz odašiljača u valnom obliku te se dekodiraju u riječi u radio-prijemniku. Vidovita osoba iz Italije 'čut' će misaone projekcije na talijanskom, ona iz Engleske čut će ih na engleskom i tako dalje. Ovako je ta vidovita žena iznijela neke od stvari koje joj je lik „kineskih crta lica" priopćio toga dana u ožujku 1990.:

On je iscjelitelj čiji je zadatak da iscjeljuje Zemlju, a postat će svjetski poznat.

Naići će na golemo protivljenje, ali mi ćemo uvijek biti tu da ga zaštitimo.

On je još uvijek dijete, u duhovnom smislu, ali bit će mu dana duhovna bogatstva.

Ponekad će govoriti neke stvari i pitati se odakle mu sve to. Bit će to naše riječi.

Znanje će mu biti uliveno u um, a ponekad će do znanja biti vođen.

Odabran je još u ranoj dobi zbog svoje hrabrosti. Testiran je i prošao je sve testove.

Potaknut je da se bavi nogometom kako bi stekao disciplinu, ali kada je to naučio, bilo je vrijeme da krene dalje. Također je morao naučiti nositi se s razočaranjima i proživjeti sve te emocije kako bi ih na kraju nadvladao i nastavio koračati zacrtanim pravcem. Duhovni je put težak i nitko ga ne može učiniti lakim.

Znamo da je želio da stupimo s njim u kontakt, ali vrijeme nije bilo sazrijelo [to se odnosilo na ono što sam rekao u 'praznoj' hotelskoj sobi, što vidovnjakinji nisam bio spomenuo]. Ovamo smo ga doveli kako bismo s njime kontaktirali, a ne izliječili ga. Ali jednog će dana biti potpuno izliječen.

Uvijek će imati ono što treba [da su bar rekli, „...ono što *želi*"], ali ne više od toga.

U sljedećoj seansi s vidovnjakinjom ponovno joj se pojavio onaj lik i rekao za mene sljedeće:

Jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali jedan čovjek može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet.

Ne pokušavaj to učiniti sam. Idi ruku pod ruku s ostalima kako biste jedni druge mogli podizati kada padnete.

U tri će godine napisati pet knjiga.

Politika nije za nj. Za tako je nešto odveć duhovan. Politika je protuduhovna i učinit će ga vrlo nesretnim.

Napustit će politiku. Ne mora, glede toga, ništa poduzeti. Dogodit će se to postupno u razdoblju od jedne godine.

Pojavit će se drukčija vrsta zrakoplova, sasvim drukčija od današnjih letjelica.

Vrijeme neće imati nikakve važnosti. Ondje gdje budete željeli biti tamo ćete i biti.

U to sam vrijeme bio televizijski spiker u BBC-evoj sportskoj redakciji i nacionalni glasnogovornik Zelene stranke. A ovdje sam pak slušao o tome kako sam iscjelitelj čija je svrha da iscijeli Zemlju. I o tome kako jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali da jedan čovjek može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet. Ha? Molim? Na jednoj se razini to činilo šašavo i besmisleno. Usprkos tome, nešto u meni, moje intuitivno 'znanje', govorilo mi je da to moram prihvatiti i vidjeti kamo će me sve to dovesti. Zanimljivo, netom prije ovdje spomenutih zbivanja bio sam uložio novac u neki fond – vodeći se razumom, a ne svojom intuicijom – te sam izgubio nešto novca. Svota nije bila velika ali, kao što sam spomenuo ranije, bila je dovoljna da me natjera da kažem kako ću ubuduće, budu li moja glava i moje srce ikada bili u raskoraku, svaki put slijediti svoje srce, svoju intuiciju. Eto, to sam odlučio učiniti budem li ikada suočen s očito ludim stvarima o kojima mi je govorila vidovnjakinja. Zbog nezaustavljivog poriva da zakoračim tom stazom moj je život bio zapljusnut burnim promjenama koje sam emocionalno jedva izdržavao. Ali poslije svih tih godina i toliko muke ono što mi je rečeno da će se dogoditi zaista se i dogodilo ili se događa, izuzev one tvrdnje da ću biti „potpuno izliječen". Na to još uvijek čekam. Ideja o pet knjiga koje sam navodno trebao napisati u tri godine o

stvarima o kojima nisam imao pojma činila se posebno apsurdnom. Međutim, kako se ispostavilo, te sam knjige doista napisao u tri godine (i to u mjesec) premda sam toga postao svjestan tek kada sam se jednom prilikom prisjetio tih riječi i pobrojao godine provedene u pisanju.

Kada sam nekim članovima vodstva Zelene stranke govorio o tim iskustvima njihova je reakcija proizlazila iz iste one ograničenosti, neukosti i neobaviještenosti na kakve ste mogli naići svugdje u sustavu protiv kojeg su Zeleni, kako su tvrdili, prosvjedovali. „David lagano ludi" - počela je kružiti glasina, potekla od onih kojima sam se povjerio. Tako vam je to. Dobrodošli u novu politiku! Poput svih političkih stranaka, samom činjenicom da su dio politike Zelena stranka je tvorevina Uma kojom posve prevladava intelekt, a istovremeno govori o duhovnosti. Ne mislim pritom na svakog pojedinog člana – samo na strukturu te stranke i one koji dopuštaju da Um dominira njihovom percepcijom, što je većina njih. Misle da su drukčiji od ostalih političkih stranaka, a ustvari su tek još jedan izraz istog Uma. Jonathan Porritt, najpoznatiji britanski 'Zeleni', tipičan je intelektualac uvjetovan Umom koji je sipao zajedljive komentare o meni i mojim iskustvima. Naravno da jest, i, naravno da su to činili i drugi 'Zeleni', što čine i dandanas. Oni su Umom uvjetovani ljudi, njihova je svjesnost ograničena okvirima koji omeđuju njihovu percepciju. Kada predstavnike Zelene stranke vidim na televiziji kao da gledam političare iz bilo koje druge stranke. Poput papiga ponavljaju naučeni tekst o 'smjernicama' koje dolaze ravno iz programa globalnih manipulatora, uključujući centralizaciju moći (mada oni tvrde suprotno) i krupnu laž o čovjekovom djelovanju kao uzročniku „globalnog zatopljenja". Pridružili su se klubu za koji su se bili kleli da će ga zdušno kritizirati, a tužno je to što misle da su učinili suprotno. Jedna važna iznimka bio je Justin Walker, prilično viđen član Zelene stranke kada se sve to događalo. Poslije svih tih godina i dalje mi je dobar prijatelj koji agitira u mnogim područjima povezanim s onim čime se ja bavim. On je svojem umu dopustio da se otvori prema novim mogućnostima i dobio je mnogo kritika od strane 'drukčijih' Zelenih zbog toga što ima posla sa mnom. Svaka čast, Justine. Reakcije na moja iskustva od strane hijerarhije Zelene stranke u toj 'ne-hijerarhijskoj' stranci bile su vrlo blagi preteča onoga što će uslijediti.

Sve je organizirano

Nakon tih nekoliko posjeta vidovnjakinji događaji su se zahuktali. U tom ranom razdoblju buđenja 'slučajnosti' su me vodile do drugih vidovitih osoba koje nisu znale što su mi rekle vidovite osobe koje sam posjetio prije njih. Teme su bile gotovo navlas iste.

Radilo se o sjeni koja se bila nadvila nad svijetom i o priči koju je o tome trebalo ispričati, a ja sam bio taj, koji god tomu bio razlog, koji će je ispričati. Među tim porukama bile su i ove:

Mukotrpno traganje nije potrebno. Put je već zacrtan. Trebaš samo slijediti tragove ... Mi te vodimo duž pripremljenog puta. Spoznavat ćeš stvari u skladu s onim kako smo te učili. Sve je organizirano još prije tvog rođenja.
Prava ljubav ne daje svom primatelju ono što bi ovaj želio primiti nego uvijek daje ono što je za njega najbolje. I zato spremno prihvati sve što dobivaš, sviđalo ti se to ili ne. Dobro razmisli o svemu što ti se ne sviđa i vidi možeš li shvatiti zašto je to bilo neophodno. Prihvaćanje će tada biti mnogo lakše.

On je pokretač misli koji će pomoći da Riječ izroni na površinu u ljudima koje bude susretao.

Od tebe se traži da se promijeniš. Od tebe se traži da se posve promijeniš. Ne radi se o nekim malim promjenama, o sitnici ovdje ili ondje. Od tebe se uistinu traži da se stubokom promijeniš. Treba ukloniti jednu golemu sjenu i na vama je, [ljudima] poput [tebe] da se posvetite ... tom izazovu.

Vi koji ste u prvim redovima svega toga poput ralice ste za snijeg. Vi ste tanki kraj klina. Vi zbilja imate... kako da kažem...? U određenom smislu, pretpostavljam, dopao vas je onaj usrani dio posla. Morate učiniti strašno mnogo toga, ali vi ste i sposobni učiniti strašno mnogo toga. Zbog toga ste odlučili doći, zbog toga ste ovdje, da stvarno lopatom očistite pozamašnu količinu sranja i tako napravite nešto prostora iza vas kako biste olakšali posao drugima.

Stalno se ponavljala i tema o velikim i burnim promjenama koje nadolaze te o preobrazbi ljudske svijesti u istinski probuđeno stanje. Tema je to prisutna u mojem životu i radu i dandanas. Tijekom 1990-ih nije bilo nikakvih naznaka bilo kakve „preobrazbe svijesti" ali, odmaknemo li se od zacementiranog Uma središnjih medija, danas dolazi do masovnog i sve primjetnijeg buđenja diljem svijeta. Ne, još uvijek se ne radi o većini, ni približno, ali svakog se tjedna taj proces sve brže širi. Ljudi u ogromnom broju sagledavaju sebe i svijet na novi način i prihvaćaju informacije i ideje koje bi, ne tako davno, odbacili podrugljivo se smijući. Tijekom tih vidovnjačkih seansi rečeno mi je da smo zapeli u „zaleđenoj vibraciji" i da tu nisku vibracijsku 'čvrstoću' polako razbija energetska preobrazba. Mnogo kasnije saznao sam da brojne drevne tradicije govore kako je „fizički svijet" nekoć bio daleko fluidniji i manje gust negoli ga doživljavamo danas. A australski Aboridžini kažu da je Zemlja predodređena da se vrati u to više vibracijsko stanje koje oni nazivaju „snovito vrijeme". Nesumnjivo se nalazimo usred fantastičnih promjena koje će osloboditi ovaj 'svijet' od njegove podložnosti, neznanja i tlake. Mnogo više o svemu tome bit će riječi nešto kasnije.

„Ono što ću reći nema nikakve veze s time..."

Nekoliko tjedana poslije tog prvog kontakta preko vidovite iscjeliteljice u BBC-ju su mi rekli da sa mnom neće produžiti ugovor, što je, ustvari, značilo da sam otpušten.

Bio je to šok s obzirom na sve one dobre preporuke koje sam dobivao od osoblja BBC-a i na činjenicu da sam na tom poslu radio kao vrlo mlad te da su preda mnom trebala stajati desetljeća. Glavni razlog očigledno je bio pritisak od strane BBC-eve hijerarhije koja me se htjela riješiti zbog moje aktivnosti u Zelenoj stranci, a osobito moje odbijanje da platim lokalni porez koji je bio uveden tijekom diktatorske vladavine premijerke Margaret Thatcher. Prema toj novoj odredbi, i bogati i siromašni trebali su plaćati jednake poreze... što je bila bjelodana nepravda, a ja sam bio jedan od milijuna onih koji su odbijali platiti takav porez, u znak protesta zbog njegove nepravednosti. Ti milijuni ljudi naposljetku su došli na sud, a prva su ročišta pobudila golemo zanimanje medija. Ovdje se i opet umiješala providnost. Prve sudske rasprave mogle su biti održane u bilo kojoj sudnici u Ujedinjenom Kraljevstvu. Ali gdje su održane? U Newportu, sajmišnom gradiću na otoku Wight. Moj se slučaj nalazio na listi među mnogim drugima. Na sud sam stigao praćen televizijskim kamerama i novinskim izvjestiteljima i fotografima koji su došli snimiti prve sudske postupke protiv osporavatelja lokalnog poreza. No, kako se kasnije ispostavilo, do sudskih postupaka nije ni došlo. Čekao sam satima dok su cijeli redovi prosvjednika sudski obrađivani zbog njihova odbijanja, a često i nemogućnosti, da plate. Nisu nas mogli saslušavati pojedinačno jer nas je bilo previše.

Nešto kasnije napokon su i mene prozvali. Stajao sam pred sucima zajedno sa šestoro ili sedmero drugih, čekajući da iznesu optužbe. Jedan čovjek iz moje skupine, kojeg sam susretao na prosvjednim skupovima protiv lokalnog poreza, podigao je ruku tražeći dopuštenje da nešto kaže. Upozorio je na datum do kojeg su uplate morale biti obavljene i datum na koji su neplatišama poslani sudski pozivi, nalažući im da se pojave na sudu. Potom je obznanio da je, po zakonu, razdoblje između ta dva datuma bilo prekratko i da je stoga podizanje optužnica toga dana bilo nezakonito. Atmosfera u sudnici odmah se promijenila, a suci su se povukli kako bi razmotrili novonastalu situaciju. Kada su se otprilike pola sata kasnije vratili morali su priopćiti da je čovjek u pravu i da su svi sudski postupci toga dana nevažeći i da svi slobodno mogu otići. No, sucima sam ukazao na to da stvari nisu baš tako jednostavne. Ljudi su dovedeni pred sud nezakonito i izgubili su dnevnu zaradu, a zbog toga su se izložili i troškovima prijevoza. Što ćemo s obeštećenjem za sve to? Vlasti nisu imale drugog izbora doli prihvatiti takvu argumentaciju. Gubitak dnevnica je nadoknađen, a ja sam trebao dobiti ček na 2,50 funti za autobusnu kartu. Ti su događaji osvanuli na naslovnicama svih novina i preplavili su televizijske vijesti, a lokalni porez Margaret Thatcher postao je nacionalni predmet sprdnje. Od tog trenutka, uz dokazanu pravnu ne-valjanost, takav je porez bio osuđen na propast i morao je biti zamijenjen sustavom koji je više usklađen s platežnom sposobnošću ljudi. Te sam se noći morao uštipnuti. Ne samo da su se prva saslušanja događala na otoku Wight, iako su se mogla obaviti bilo gdje u Britaniji, nego su optužbe bile odbačene netom prije negoli je obrađen moj slučaj, dok sam čekao u skupini optuženika! Slučajnost ili...? Sada vidim da se nije radilo o slučajnosti, ali tada sam se bio pitao: kakvi su izgledi da se nešto slično dogodi?!

Jutro poslije sudske rasprave došao sam u BBC na razgovor o svojoj 'budućnosti' s urednikom sportske redakcije te korporacije. Raširene preko cijelog stola ležale su jutarnje novine koje su pisale o fijasku lokalnog poreza u Newportu, a na većini njih stajalo je moje lice. „Ono što ću sada reći nema nikakve veze s ovim", rekao je, pokazujući na novine. Hmmm. Uglavnom, rečeno mi je da na BBC-u nemam nikakvu budućnost i nekoliko tjedana kasnije smo se razišli (poslije jedanaest godina) bez ijednog 'hvala' ili barem „puno sreće". BBC je zapravo bahata, često opaka organizacija koja svoje osoblje tretira poput stoke, baš kao i druge televizijske i medijske organizacije. Ali, opet, mnogobrojne su razine jednog te istog iskustva. Gledano iz perspektive onog 'ja' uronjenog u pet osjetila, BBC je, u načinu na koji se prema meni odnosio, bio bešćutan i bahat.

No, iz perspektive onog istinskog 'ja' dobio sam odriješene ruke i slobodu od televizijskog rintanja te sam mogao poći kamogod me život odvede. Zahvalan sam im zbog toga jer da sam sve one kasnije godine i dalje vodio TV programe, kao što i danas čine mnogi moji tadašnji kolege, sada bih vjerojatno bio u potrazi za nekom visokom liticom s koje bih se bacio; što viša stijena, to bolje. Sretno im bilo, ali ja sam, ostavimo li gubitak dohotka na stranu, bio više nego sretan što sam se tog žrvnja oslobodio.

Kamo sada?

Mojem je starom životu došao kraj, baš kao što je i predviđeno. Da, ostao sam bez posla, bez ikakvih drugih primanja, ali osjećao sam se oslobođen. Rad u bezdušnim medijima postao je prava noćna mora, a sada sam bio slobodan. Sljedećih nekoliko godina financijski sam preživio samo zato što sam živio podosta ispod granica svojeg dohotka na televiziji te sam imao taman toliko novca u banci da osiguram kakav-takav život sebi i svojoj obitelji. To je bilo vrijeme kad je povjerenje u tok života predstavljalo velik izazov jer sve što sam godinama gradio sada se urušavalo. A stvari će biti i mnogo gore. Na neki sam način, simbolički, *doista* bio skočio s vrha litice i sada sam trebao otkriti mogu li letjeti. Dugo vremena nije se tako činilo, ali na kraju sam shvatio da mogu, kao što svi mi možemo. Linda i moja djeca bili su, dakako, još zbunjeniji od mene. Ja sam barem izravno doživio ona čudna zbivanja, dok su oni znali samo ono što sam im ja rekao.

Eto, imali su pred sobom svog muža i oca, dobro poznato lice sa državne televizije tijekom cijelog desetljeća, koji je iznenada ostao bez posla i koji govori o neobičnim događajima i idejama, koji će uskoro biti izložen javnom podsmijehu u razmjerima rijetko viđenim u cijeloj britanskoj medijskoj povijesti. Činjenica da su čvrsto stajali uz mene i da niti jednom nisu ustuknuli u svojoj podršci, ma što da se zbivalo, bio je jedan od ključnih faktora moje sposobnosti da preživim uskoro pokrenutu lavinu poruge. Bili su uz mene jer je bilo predodređeno da budu, baš kao što i ja stojim uz njih. Isti je slučaj sa svima, bilo da su u nekom 'dobrom' ili 'lošem' odnosu, koliko god da se, iz perspektive Uma, činilo suprotno. Ljudi ne ulaze u naš život slučajno, pogotovo ne naše obitelji. I opet, imate li problema sa svojom obitelji zapitajte se

zašto i što to govori o vama. Možda se radi o potrebi da se promijenite, ili bi moglo biti da stojite pred izazovom da odrežete iluzorne obiteljske krvne veze i uvidite da ona prava veza između nas potječe od Svijesti. Iz te perspektive lako je moguće da npr. imate više toga zajedničkog i da osjećate veću povezanost s nekim koga ste sreli prije deset minuta negoli sa svojom obitelji s kojom živite cijeli život. Čak i bliske obiteljske veze proizlaze iz Svijesti a ne iz krvi, što je još jedan od privida Uma.

Moja je jedina želja bila slijediti naglo mijenjajući tok svog života. Bez obzira koliko sve to čudno bilo, u meni je bila neka sila koja je znala da je to put kojim moram ići. Potkraj 1990. godine napisao sam svoju prvu knjigu o tim događajima pod naslovom *Vibracije istine (Truth Vibrations)*. Naslov se odnosio na vibracijske promjene za koje mi je rečeno da će probuditi čovječanstvo iz njegovog komatoznog stanja i podići veo s laži i obmana koji su stajali iza 'života' na planetu Zemlji. Rečeno mi je da će se razotkriti sve što je bilo tajno i skriveno. Dva desetljeća kasnije to se očigledno događa diljem svijeta. Kada je knjiga otišla u tisak uoči Božića 1990. pokrenut je slijed koji je doveo do preobrazbe mog osjećaja svjesnosti, a time se promijenilo praktički sve što sam ikada mislio ili vjerovao. Iznenada sam dobio strahovit poriv da odem u Peru. Tada nisam imao pojma odakle taj poriv dolazi, ali sada znam – iz Svijesti, onog Nijemog glasa koji govori kroz 'spoznaju' i intuiciju.

O Peruu nisam znao ništa, nikada dotad nisam razmišljao o toj zemlji. U istom tom razdoblju stalno sam i posvuda viđao riječ 'Peru' – u knjigama, novinama, izlozima putničkih agencija... Upoznao sam još jednu vidovitu ženu koja je rekla, bez ikakvih poticaja s moje strane: „Jeste li ikada razmišljali o tome da posjetite Peru?" Rekla je da ću otići onamo i da ću „piti vodu sa svetih izvora". Te sam se napomene sjetio nekoliko tjedana kasnije kada sam pio vodu iz rijeke Urubambe, „svete rijeke", koja protječe kroz Svetu dolinu Inka i prolazi pored drevnog peruanskog i nekoć 'izgubljenog' grada Macchu Picchua. Sve što sam činio nakon tih prvih priopćenja primljenih preko vidovite osobe činio sam vođen intuicijom. Nisam znao zašto idem u Peru, jedino da to, iz nekog razloga, moram učiniti. Moja glava, moja 'logika', govorili su mi da ne bih trebao trošiti novac koji nemam na tako skupo putovanje, ali dotad je moja 'glava' već bila postala vrlo slabašan suparnik mom 'srcu'.

Slijedeći puku intuiciju, početkom veljače 1991. avionom sam otputovao u Peru, u grad Limu, ususret iskustvu koje će mi promijeniti život. Kada sam sišao iz aviona na aerodromu u Limi i pokupio svoju prtljagu osjećao sam se poput izgubljenog dječarca. Što sad? Osjećao sam da bih trebao krenuti put Cusca u Andama, središta drevne civilizacije Inka, a na oglasnoj ploči 'Odlazaka' vidio sam da onamo polijeće jedan avion za 35 minuta. Aerodrom je bio prepun ljudi a još sam morao kupiti kartu. Nema šanse da stignem na taj let, pomislio sam. Tada se iz mnoštva progurao neki Peruanac koji je prilično dobro govorio engleski i upitao me kamo idem:

„U Cusco", odgovorio sam.

„Imate smještaj u hotelu?"

„Nemam".

„Imate kartu?"

„Nemam".

„Nabavit ću vam kartu; sredit ću vam smještaj u hotelu".

Sve je to napravio u neviđeno kratkom roku, uzevši, naravno, i svoju proviziju. Sada se već bližio polazak, a ja sam otišao na kraj dugačkog reda, čekajući da predam prtljagu. Očito je bilo nemoguće da sve to stignem obaviti na vrijeme, prije polaska aviona, ali, dok sam se spremao na poduže čekanje, moj mi je „sređivač stvari" rekao: „Ne, ne, pođite sa mnom." Odveo me na početak reda gdje je njegov prijatelj na šalteru prijave i predaje prtljage odmah prestao sa započetim poslom te me je počeo prijavljivati za taj let. Manje od sat vremena po dolasku u Limu ponovno sam hodao po pisti, ovaj put prema avionu koji će poletjeti prema Cuscu. Takve 'slučajnosti' i sinkroniciteti neprestano su se ponavljali u sljedeća tri čudesna tjedna i otada me stalno prate. Stigao sam u svoj oronuli hotel i sjeo na krevet, pitajući se što sad. Čovjek kojeg sam upoznao nekoliko dana ranije dao mi je broj telefona jedne svoje prijateljice iz Cusca. Utipkao sam njen broj, da vidim što će se dogoditi. Ispostavilo se da je ona voditeljica lokalne putničke agencije: za sat vremena utanačeni su moji glavni putnički planovi i raspored. Ujedno je nazvala jednog peruanskog vodiča kojeg je poznavala a koji će mi pokazati ljepote te zemlje.

Sljedeći dan došao sam u njegov dom kako bismo se upoznali i kako bih krenuo u, kako se kasnije ispostavilo, jednu uistinu nevjerojatnu pustolovinu. Vrata su bila otvorena pa sam ušao i zatekao ga kako spava na podu. Kad je otvorio oči njegove prve riječi nisu bile 'bok' ili „dobro jutro", već „Jeste li prošlu noć nešto sanjali?". Iznenađen zbog te uvodne rečenice, brzo sam se pribrao i odgovorio da jesam. San je bio vrlo jasan i živopisan, a uključivao je i prizor u kojem mi otpada jedan od prednjih zuba.

„Je li vaš otac ili djed još živ?", upitao je.

„Pa, je; moj otac je živ. Zašto?"

„Takav san obično najavljuje smrt oca ili djeda."

Uspostaviti međunarodni telefonski poziva izvan Lime nije nimalo lako, barem je tada bilo tako, ali tjedan dana kasnije kada sam uspio nazvati svoju obitelj saznao sam da je moj otac, kod kuće u Engleskoj, umro – u isto vrijeme kada sam sanjao onaj san. Sprovod je organiziran prije negoli sam uopće i doznao da je umro. U Peruu sam kanio ostati duže od planiranog i, u sljedeća tri tjedna, obilazeći veći dio te zemlje, počeo se ponavljati svakodnevni slijed. Svako bih jutro rekao svom vodiču kamo sam intuitivno osjećao da bih trebao poći, a on bi mi redovito odgovarao da

je to neizvedivo, a ipak smo svaki dan nekako onamo dospjeli. Obišao sam neka od fantastičnih mjesta, ne samo glasovite turističke meke poput izvanrednog Macchu Picchua, već i mnoga druga nezaboravna mjesta. Naposljetku smo stigli u jedan gradić u južnom Peruu pod nazivom Puno, nedaleko od jezera Titicaca, za koje kažu da je najviše plovno jezero na svijetu. Vodič nam je rezervirao smještaj u hotelu pod nazivom Silustani, nazvan po drevnim ruševinama Inka udaljenim oko sat vremena autom. Iz očitih razloga hotel je bio okružen slikama tog mjesta i rekao sam vodiču da želim otići upravo onamo. Posve dosljedan samome sebi, rekao je da to nije izvedivo u to doba godine bez veće količine novca, ali moja intuicija koja mi je govorila da onamo odem bila je tako jaka da sam odgovorio kako ću učiniti sve što je potrebno. Za sebe sam morao unajmiti turistički minibus (barem mi je tako rekao moj vodič) te smo on, ja i vozač krenuli na put.

„Bit će gotovo kad osjetiš kišu"

Ruševine Silustani smještene su na uzvisini opasanoj s tri strane prekrasnom lagunom (sl. 14). To je područje bilo nenastanjeno i okruženo planinama u daljini. Vladali su tišina i mir, tek manji broj djece koja su ondje čekala s ljamom nadajući se da će turistima prodati fotografije. Ali osim mene nije bilo nijednog turista. Nakon što sam obilazio ruševine otprilike sat vremena pod nesmiljenim peruanskim suncem ponovno sam se ukrcao u turistički autobus, namjeravajući se vratiti u Puno. Imao sam dojam da je izletu došao kraj i osjećao sam se nekako ispražnjeno i razočarano. Koliko god to mjesto bilo krasno, ono što sam doživljavao nipošto nije odgovaralo snazi one intuicije koja me je nagnala da se ovamo uputim.

Razmišljao sam o svom iskustvu i gledao kroz prozor kadli mi je, poslije tri minute vožnje niz cestu, pažnju privukao jedan humak s desne strane. Dok sam promatrao taj humak neki glas u mojoj glavi počeo je ponavljati: „Dođi ovamo... dođi ovamo... dođi ovamo. " *Molim?* Sada mi se počeo obraćati i neki vražji humak! Zamolio sam vozača da zaustavi minibus. „Neću dugo, samo nekoliko minuta", rekoh mu. Na vrhu humka naišao sam na samostojeće gromade kamenja poslagane u krug a koje se nije moglo vidjeti s ceste. Visinom su dosezale otprilike do čovjekova struka. Stajao sam u središtu kruga gledajući natrag prema Silustaniju i dalekim planinama. Na nebu nije bilo nijednog oblačka, a sunce je bilo izrazito jako i peklo me je za lice. Iznenada sam osjetio kako su mi noge ponovno prikovane za pod, poput magneta. Ponovila se situacija iz one knjižare u Rydeu, ali ovaj je put sve bilo daleko intenzivnije. Ruke su mi se potom raširile iznad glave bez ikakve

Slika 14: *Ruševine Inka u Silustaniju u Peruu.*

moje svjesne nakane. Stavite li svoje ruke iznad glave, okrenute malo prema van s otklonom od oko 45 stupnjeva od okomice vidjet ćete kako će vas za minutu početi boljeti. U tom su mi položaju ruke stajale više od sat vremena. Dok je sve to trajalo nisam osjećao ništa. Ramena su me nakon toga 'kidala' od bola. Imao sam dojam da mi netko svrdla vrh lubanje, a osjećao sam i tok energije u drugom smjeru, iz tla pa kroz noge i van kroz vrh glave. Kao da je kroz mene prolazio nekakav dvostrani tok. U glavi sam začuo neki glas koji je rekao: „O ovom će se trenutku pričati za stotinu godina". Nakon toga je uslijedila rečenica: „Bit će gotovo kad osjetiš kišu". Kakvu on to kišu spominje? Odakle bi došla kiša? Pa, nije bilo ni jednog jedinog oblačka, samo blještavo sunce na posve vedrom nebu. Što mi se to događa?

Stajao sam tamo, ne mogavši se pomaknuti, dok se energija pojačala do točke u kojoj se moje tijelo treslo kao da je 'uštekano' u električnu utičnicu. Vrijeme je gubilo značaj. Nije bilo 'vremena' kako ga mi doživljavamo, nije bilo ni prošlosti ni budućnosti, samo trenutak koji sam proživljavao. Neprestano sam ulazio i izlazio iz stanja svjesne pažnje, kao kad vozite automobil i pitate se gdje je nestalo onih posljednjih nekoliko kilometara. Kada je vaša svijest zapala u sanjarenje automobilom je upravljala vaša podsvijest. U jednom od svojih povrataka budnoj svijesti opazio sam da se nad udaljene planine nadvija lagana siva izmaglica: dok sam je promatrao postajala je sve tamnija i tamnija. O, tamo pada kiša, iako prilično daleko. Uskoro su se, došavši iz smjera planina, pojavili kišni oblaci, i to izuzetnom brzinom. Dok se ravna linija oblaka kretala prema meni prekrivajući sunce, kao da se preko cijelog neba navukao zastor. Dok su se oblaci nadimali poput dimne zavjese u nekoj varijetetskoj predstavi, u njima sam razabirao razna lica. Moje se tijelo dotad već počelo žestoko tresti od energije koja je toliko šibala kroz mene da sam jedva stajao. Kako se oluja približavala promatrao sam zid guste kiše koja se sve više primicala, krećući se ravnom linijom. Čim sam osjetio kapi kiše na licu navala energije je prestala, kao da se isključila automatska sklopka. Zateturao sam prema naprijed, nogu poput tijesta, ukočenih i bolnih ramena i mišića ruku. Tek sam tada primijetio da moj peruanski vodič stoji kraj kamenog kruga, umoran od čekanja u autobusu. Ako je ikada neki izraz lica govorio „ludi Englez" to je bio njegov! Energija se slijevala niz moje ruke ogromnim intenzitetom te sam otišao do busa da uzmem kristal kako bih je barem donekle raspršio. A taj komad kristala imao sam sa sobom samo zato što sam, dva-tri tjedna ranije, bio ušao u jednu trgovinu u Glastonburyju u Engleskoj. Vlasnik ga je uzeo i dao mi ga, besplatno. „Osjećam da biste ga trebali imati", rekao mi je. Kada sam odgovorio da si to ne mogu priuštiti, uzvratio je: „Ne, ne, samo ga uzmite." Moja su stopala također nastavila žariti i vibrirati nekih 24 sata. Neugoda me je držala budnim veći dio noći.

Sljedeći sam dan stigao u jedno čudesno mjesto pod nazivom Otok Sunca na jezeru Titicaca koji povezuje peruansku i bolivijsku granicu. Kažu da je to najviše plovno jezero na svijetu, na otprilike 4000 metara. Prema legendi Inka, Otok Sunca i obližnji Otok Mjeseca bili su pradomovina Sunca i Mjeseca, a ta nebeska tijela preuzela su ljudsko obličje u vidu prvog Inke, Manca Capaca i njegove sestre/žene Mame Ocllo. Na otoku nije bilo električne struje, a bez vizualne zagađenosti

uzrokovane neonskim svjetlima zvijezde se vide izvanredno jasno. Iz malog ribarskog čamca iskrcao sam se na obalu, još uvijek pokušavajući dokučiti što se to zbivalo sa mnom na onom humku prethodnog dana. Tamo sam upoznao jednu plavokosu ženu iz Argentine koja je dan ranije bila u La Pazu u Boliviji gdje je osjetila snažnu pobudu da ode na Otok Sunca. Stigla je samo pola sata prije mene. Kada smo se pri upoznavanju rukovali nije ispuštala moju ruku i, premda nije govorila engleski, izrazima lica pokazivala je na moju ruku, kao da hoće reći „što li to osjećam?" O čemu to ona govori? Što je uopće *mogla* osjetiti? Što mi se to dogodilo na onom humku? U tjednima koji su uslijedili moj život i percepcija prošli su kroz preobrazbu koja me je dovela do granica mentalne i emocionalne izdržljivosti. Kao da mi je u glavi pukla brana a, u vibracijskom smislu, i jest. Moj Um uronjen u pet osjetila odjednom su zasuli novi uvidi, misli i ideje dok se moja psiha otvarala novim razinama svjesnosti. Jednostavno je previše toga trebalo obraditi odjednom te iz svega izvući kakav-takav smisao. Gledajući unatrag, usporedio bih to iskustvo sa situacijom kada previše tipaka pritisnemo prebrzo - kada računalo ne stigne obraditi sve podatke ono se 'zamrzne'. Upravo sam se tako i ja osjećao.

„On misli da je Isus"

Pogubno po moje kratkoročno samopoštovanje, ali savršeno za moje dugoročno buđenje, moja knjiga *Vibracija istine* objavljena je početkom 1991. godine, točno u onom razdoblju kada bih vam teško bio mogao reći na kojem se planetu nalazim. Ta je knjiga, uz moje izjave i držanje u javnosti, potaknula nezamislivu sprdnju od strane svekolikog pučanstva. Novinske su naslovnice bile pune podrugljivih naslova, a izobilje poruge dočekivalo me je i u televizijskim i radio programima. Nisam mogao izaći na ulicu a da me netko ne zadirkuje. U to sam doba živio praćen salvama smijeha. A odlazak u kafić? Mo'š mislit! Gdje god bih se pojavio nastao bi urnebes. Kada bih stao na semaforu i pogledao na stranu vidio bih kako mi se, u nizu vozila pored moga, smiju čitave obitelji. Što se tiče televizijskih komičara, bilo je dovoljno da izgovore moje ime pa da izazovu grohot, makar ne izrekli niti jednu šalu. Na ulici i u školi mojoj su se djeci smijala druga djeca, a pratili su ih i novinari tabloida pokušavajući iskopati kakve sočne informacije. Jedan 'novinar' slobodnjak na otoku Wight bio je posebno grozan: veselo je primao novac od tabloida kako bi obavljao njihov ljigav posao, istovremeno tvrdeći da je moj prijatelj. Histerija je dosegnula vrhunac kad sam nastupio u vrlo popularnom televizijskom *talk-showu* koji je vodila najpoznatija tadašnja TV 'ličnost' Britanije, Terry Wogan. On je odabrao put poruge i publika se smijala minutu nakon što sam sjeo. Takvo se stanje nastavilo tijekom cijelog razgovora. Postao sam poznat po nošenju tirkizne odjeće jer nakon iskustva na onom humku počeo sam nositi samo tirkizne boje. Nisam znao zašto to radim, jednostavno me je nešto tjeralo da se tako odijevam. Kasnije sam saznao da je tirkiz vrlo moćna i sveta boja mnogih domorodačkih i ezoterijskih vjerovanja. Jedan od primjera su i američki Indijanci. Godinama kasnije, kada sam upoznao svog danas velikog prijatelja Creda Mutwu, 'sanusija' ili šamana i službenog povjesničara naroda Zulu u Južnoj Africi, od glave do pete bio je iskićen sjajnim tirkizom. U to vrijeme

nisam znao ništa o ezoterijskom značenju tirkiza, samo sam osjećao snažnu potrebu da ga nosim (sl. 15).

Slika 15: *Moj „tirkizni period"... ali opće me je izrugivanje, na neki način, oslobodilo.*

Zanimljivo, neki od medija čak ni to nisu bili u stanju točno prenijeti pa su mnogi članci navodili moju opsesiju 'ljubičastom' bojom. Odakle im to, samo Bog zna.

Drugi temelj poruge bilo je to što sam, govoreći o sebi, rabio izraz „Sin Božji" što je, po njima, impliciralo da sebe smatram Isusom ili barem nekim svecem. Ironično, 'Isus' kao 'čovjek', sasvim sam uvjeren, nikada nije postojao, kao što sam detaljno objasnio u nekim od svojih knjiga. Izraz „Sin Božji" koristio sam u smislu da sam i ja sâm jedan aspekt, kako sam to tada poimao, Beskonačne svijesti koja obuhvaća sve što postoji. Mi smo poput kapljica vode u oceanu Beskonačne svijesti. Mi smo 'pojedinci' na jednoj razini percepcije, ali još uvijek dijelovi beskrajne cjelovitosti. Štoviše, mi *jesmo* beskrajna cjelovitost, baš kao što i kapljica jest ocean, a ocean jest kapljica. Nisam pokušavao reći da sam došao spasiti svijet ili nešto slično, već samo to da sam i ja, poput svakoga i svega u cjelokupnom postojanju, jedan od aspekata Beskraja, a ne samo fizička 'osobnost'. Ako Beskonačnu svijest nazivamo 'Bogom', pokušavao sam reći, tada smo svi mi simbolični 'sinovi' i 'kćeri' tog 'Boga. Očigledno, moja svjesnost o tim stvarima otada se dramatično povećala, ali to je bila osnova mojih komentara o tome da sam „Sin Božji". Međutim, mediji su izvrnuli moje riječi i, budući da je moj um 'skidao' vrlo mnogo informacija nakon iskustva na humku u Peruu, nisam bio dovoljno uzemljen ili 'prisutan' da bih jasno mogao artikulirati što sam želio reći. Zbilja sam hodao uokolo kao u nekom bunilu. To je dovelo do još većeg iskrivljavanja mojih riječi i nerazumijevanja među onima koji su me izvrgavali podsmijehu i poruzi. 'Isusu' bih jedino poručio da se, ni za Boga miloga, ne vraća ovamo, jer, kompa, ovdje će te razapeti – i kršćani i svi ostali. A ako se ipak vratiš, toplo bih ti savjetovao da se poslužiš onom metodom dolaska na oblaku, kako bi imao barem nekakvu šansu. No, neki su komičari ipak bili duhoviti a ne osvetoljubivi. Sjećam se britanskog komičara Jaspera Carrotta koji je rekao da ja nikako ne mogu biti Sin Božji jer je u Leicesteru nemoguće pronaći tri mudra čovjeka i djevicu. Jadni gradonačelnik Leicestera s time se, izgleda, nije slagao. Carrottova parodija izrečena je dobronamjerno i duhovito, moja su se djeca valjala od smijeha. Ostali napisi u medijima i većina reakcija javnosti bili su tek bezrazložno ismijavanje i sipanje žuči. Sjećam se kako me je, usred sve te medijske halabuke, nazvala moja mama i upitala svojim karakterističnim lesterskim naglaskom: „What's goo-in' on, our Dave? What's goo-in' on?"[1] Nisam joj znao odgovoriti. Jednostavno nisam znao. Jedino sam bio siguran da tim putem moram nastaviti, kamo god da me vodio.

[1] „Što se to zbiva, dušo? Što se to zbiva?"; *op. prev.*

Dobro se sjećam kako sam tijekom televizijskog razgovora s Woganom bio svjestan dva različita izraza sebe samog. Sad uviđam da su to bili Um, zahvaćen uvjetovanim prividima ovog 'svijeta' pet osjetila, i Svijest koja promatra te događaje iz mnogo više perspektive spoznaje. I dok mi se publika u Woganovoj emisiji smijala moj je Um (ograničen s pet osjetila), ta prividna 'osobnost' koja se zove „David Icke", bila u emocionalnom previranju i agoniji, ali ondje je bila i jedna druga razina mene koje se također vrlo jasno sjećam. Ona je govorila: „U redu je, sve je dobro; ovo ima neku višu svrhu, ništa ne brini." Moram priznati da sam mnogo puta bio suočen s velikim problemom kako vjerovati tim riječima, ali pokazalo se da je upravo tako i bilo.

Razumijem zašto su ljudi mislili da sam sâm sebe uništio i zašto se, još i sada, uz brzorastuće priznanje koje moje knjige uživaju, 'tirkizni' period „Sina Božjeg" doživljava kao kobna katastrofa koja je moj budući rad učinila daleko težim u smislu vjerodostojnosti pred javnošću. Oni koji to govore nisu shvatili bit stvari. To razdoblje nevjerojatne poruge nije *otežalo* moj budući rad – učinilo ga je *mogućim*.

Ismijavanjem do slobode

Ovdje opet imamo dvije perspektive: Uma i Svijesti. Um može vidjeti nekoliko odlomaka na jednoj stranici, dok je Svijest pročitala cijelu knjigu. Ona ju je, zapravo, napisala. Da bih mogao učiniti ono što sam učinio nekoliko godina kasnije morao sam se izbaviti iz tamnice u kojoj živi gotovo svatko. To je tamnica koja razdvaja Um od Svijesti, zatvor koji svakodnevno drži čovječanstvo u ropstvu naspram sustava stvorenog i orkestriranog od strane nekolicine upravo s tim ciljem. To je strah od onoga što će misliti drugi ljudi. Većina ljudskih bića ne živi život kakvim žele živjeti, niti izriču svoje vlastite nepatvorene istine. Boje se kako će reagirati drugi – roditelji, učitelji, 'prijatelji' i susjedi – ukoliko su njihova gledišta i način života u opreci s 'normama' na kojima počiva ova umobolnica. Samozatajni su i drže jezik za zubima. (Drže se načela: nemoj biti čavao koji strši iznad drugih jer takve čekić prve dohvati.) Ukratko, oni ne žive svoju istinu niti izražavaju svoju jedinstvenost i želje; prilagođavaju se onom što društvo i roditelji, učitelji, 'prijatelji' i susjedi – *Policija mîsli* – diktiraju da bi trebali biti limiti njihovog života i gledišta. Kako da pišem i govorim o izazovnim i često 'bizarnim' konceptima u svojim knjigama i na javnim događanjima ako još uvijek marim za tuđa mišljenja o sebi? Nikako! U tom bih slučaju dotjerivao informacije, čak bih i izostavljao velike dijelove teksta zbog svoje opterećenosti onime što bi drugi mogli misliti. Zahvaljujući toj bujici poruge početkom 1990-ih zatvorska su se vrata otškrinula. Bio sam odlučio iznositi svoju nefiltriranu istinu, a ako se ljudima ne bude sviđala, žalim slučaj. Meni je svejedno, neka onda vjeruju nečemu drugom. Kada ste suočeni s razinom poruge kojoj sam bio ja izvrgnut, godinu za godinom, tada ili 'potonete' i slomite se, ili odbacite svaku bojazan za ono što će drugi misliti i *napravite lom*. Na taj način uspijevate pobjeći iz tora za ovce koji se zove „što će misliti drugi ljudi?" U to je doba takvo ismijavanje bila noćna mora za moj nesiguran, smeten Um, ali Svijest je znala zašto se to moralo

dogoditi. Trebalo me je osloboditi i deprogramirati moj Um kako bi se mogao otvoriti Svijesti. To je bio jedan od najvažnijih preduvjeta za moja buduća nastojanja. Kao što stoji u onoj 'vidovnjačkoj' poruci iz najranijih dana moga buđenja:

> Prava ljubav ne daje svome primatelju ono što bi on želio primiti, nego uvijek daje ono što je za njega najbolje. I zato spremno prihvati sve što dobivaš, sviđalo ti se to ili ne. Dobro razmisli o svemu što ti se ne sviđa i vidi možeš li shvatiti zašto je to bilo neophodno. Prihvaćanje će tada biti mnogo lakše.

S naknadnim uvidom...

Prošli su mjeseci i mjeseci prije negoli sam počeo razumijevati što mi se bilo dogodilo, a godine prije negoli su se počeli slagati veći komadi slagalice. Na onom humku u Peruu imao sam strahovito iskustvo podizanja 'kundalinija'. Kao što sam spomenuo, 'fizičko' je tijelo povezano s drugim svojim energetskim 'tijelima' i sa Sviješću onkraj pet osjetila, preko onih snažnih vrtloga poznatih pod nazivom 'čakre'. Kao što ćemo vidjeti, čak je i to samo jedna percepcija stvarnosti.

Ti vrtlozi odnosno čakre nalaze se po cijelom tijelu, ali sedam je glavnih. Svaka čakra predstavlja drukčiju razinu postojanja. Na primjer, ona tik iznad pupka, čakra solarnog pleksusa, poveznica je s našom emocionalnom razinom i zbog toga emocije poput straha i zabrinutosti osjećamo u području želuca. Tada obično kažemo da „imamo tremu" ili da smo se „usrali od straha", ali zapravo taj osjećaj dolazi iz čakre solarnog pleskusa, što se prenosi u 'fizičko' tijelo. Čakre su međusobno povezane s tijelom preko žlijezda endokrinog sustava, poput epifize, hipofize i štitnjače, a vibracijsko stanje čakre utječe na tijelo na bezbroj načina. Mjesto ravnoteže triju nižih ('fizičkih') čakri i triju viših („mentalnih i duhovnih") je srčana čakra. Odavde možemo održavati ravnotežu između fizičkih i nefizičkih razina postojanja, to je poveznica s našim najvišim razinama intuitivne spoznaje – Svijesti. Iskustvo podizanja kundalinija događa se kad se otpušta neizmjerno snažna energija kroz temeljnu čakru u podnožju kralježnice. Ovaj proces opisuje Itzhak Bentov u svojoj knjizi *Prikradanje podivljalom njihalu (Stalking the Wild Pendulum):*

> Moglo bi se reći da je kundalini, kao što je opisano u literaturi o jogi, „energija, sklupčana poput zmije pri dnu kralježnice". Kada se ta energija 'probudi' ona ulazi u kralježnicu, diže se uza nju, a osoba koja doživljava to iskustvo vidi ju ili percipira kao sjajnu zmiju. Kada se napokon podigne do glave taj svijetli 'stup' će, nadajmo se, prodrijeti do vrha glave; odnosno, vidljivo je kako energetska zraka nalik stupu izbija kroz lubanju, uperena prema gore. Kada se to dogodi za osobu se kaže da je 'prosvijetljena'. Naposljetku, takva osoba može postati izuzetno intuitivna i razviti neke psihičke moći kao što je vidovitost, zatim sposobnost razabiranja paranormalnih glasova ili sposobnost iscjeljivanja.

To je ono što se meni događalo na humku u Peruu i poslije. Zbog toga je „pukla moja brana". Kundalini se eksplozivno penjao mojom kralježnicom, aktivirajući sve čakre i moj mozak do jedne dublje razine svjesnosti koju nazivam Svijest. U ovo

vrijeme kolektivnog buđenja to se događa naglo rastućem broju ljudi diljem svijeta. Ne zbiva se uvijek na način kako sam to ja doživio, kao rasturajuću eksploziju, ali zbiva se kod sve više i više ljudi dok se energetska preobrazba nastavlja s onim što ja zovem Vibracijama istine. S tom početnom 'eksplozijom' došlo je do očitog kaosa u mojem umu dok sam se preobražavao iz jednog energetskog stanja u drugo. Upravo je ta aktivacija dovela do toga da sam odjednom vidio sebe i svijet na potpuno drukčiji način te sam bio zasut informacijama i konceptima koje nisam mogao obraditi mjesecima. Zbog neupućenosti javnosti u te stvari prozvali su me 'ludim'. To je uobičajena obrambena reakcija na svakoga tko je u većoj mjeri drukčiji, a ja sam tada bio poprilično drukčiji. Opet se vraćamo onom plesaču koji izgleda lud onima koji glazbu ne čuju. Ono što su nazivali 'ludilom' zapravo je bila preobrazba. Itzhak Bentov ističe da psihološki simptomi ekstremnijih kundalini iskustava (kakvo je bilo moje) „obično oponašaju shizofreniju", a mnogi ljudi bivaju poslani u umobolnice jer 'suvremena' medicina ne razumije što se zbiva. Bentov nastavlja:

> Ironično je da osobe u kojima su evolucijski procesi prirode započeli djelovati mnogo brže i koji se mogu smatrati naprednim mutantima ljudske rase bivaju zatočeni u duševne bolnice kao nenormalni od strane njihovih 'normalnih' suvremenika. Usudio bih se pretpostaviti, na temelju razgovora sa svojim prijateljima iz redova psihijatara, da taj proces nije tako 'egzotičan' i rijedak kao što bi netko želio da mislimo, a moguće je da 25 do 30 posto svih shizofreničara zatvorenih u bolnicama pripadaju toj kategoriji – što je strahovito rasipanje ljudskog potencijala.

Bentov s pravom kaže da dijagnoza 'shizofrenije' proizlazi iz pokretanja kundalinija, odnosno aktivacije drugih razina svjesnosti:

> Razlog tomu je što su odjednom katapultirani u situaciju u kojoj funkcioniraju u više stvarnosti, umjesto u jednoj samoj. Oni mogu vidjeti i čuti stvari koje se zbivaju u našim susjednim stvarnostima, odnosno astralnim ili drugim višim stvarnostima jer se proširila njihova „frekvencijska reakcija"... Bujica informacija zna biti silovita, i oni počinju miješati i brkati dvije ili tri stvarnosti.

Tek sam godinama poslije svog 'tirkiznog' perioda pročitao te riječi, ali one jako dobro opisuju moje vlastito iskustvo. Kroz taj sam proces prošao u javnosti a da nisam razumio što se to, kvragu, sa mnom događa. Kada su na koncu priroda i učinci buđenja kundalinija bili objašnjeni to se savršeno poklapalo s mojim iskustvom, premda emocionalni krš oko mene u to vrijeme nije bio manje bolan. Mjesecima nakon što se urušila moja mentalna i emocionalna 'brana' moj je život zahvatio kaos. Na svakoj razini događale su se burne promjene, a ja sam govorio i činio mnoge stvari koje onaj David Icke kojeg su ljudi znali nikada ne bi ni pomišljao učiniti. Sve je to izneseno na naslovnicama nacionalnih novina, a na kraju tog iskustva malo je toga preostalo od mog prijašnjeg života i identiteta. Svaki most koji je vodio ka 'prošlosti' stajao je u plamenu i povratka nije bilo. A nisam se ni želio vraćati. Koliko god da je moj život bio zbrkan, nešto me je iznutra tjeralo naprijed. Nisam

namjeravao bježati. Znao sam da je sve upravo tako moralo biti; ali zašto, s kojim ciljem? Nakon otprilike tri mjeseca kaos u mojoj glavi počeo je jenjati, ponovno sam postajao 'normalan'. Dobro, barem na površini. U nutrini, bio sam preobražen. Ono što mi se dogodilo na humku u Peruu, i oni 'downloadi' koji su uslijedili, počeli su se integrirati s „Davidom Ickeom". Primijetio sam da vidim mnogo toga što prije nisam vidio. Gledao sam kroz iste oči i slušao kroz iste uši, ali ono što sam vidio i čuo bilo je posve drukčije. Počeo sam razabirati stvarnost iza 'filma', iza one uvjetovane verzije stvarnosti koju nam vlastodršci podvaljuju kao 'istinu'. Sve sam jasnije opažao manipulaciju i, kako se moje razumijevanje produbljivalo, shvatio sam da svijet nipošto nije onakav kakvog nam podastiru te u kakvog nas tjeraju da vjerujemo. 'Svijet' za koji smo mislili da je stvaran bio je iskonstruirani privid. Ali zašto, te od strane koga, ili od strane čega?

Kreni, pa što Bog da...

Sredinom 1991. moje su noge bile ponovo na zemlji, ali ljudi i mediji sjećali su se samo ludih dana moje dokraja javne preobrazbe. Jednom kada vam prilijepe etiketu i stave vas u neki pretinac tamo vas i ostave. Jednom 'lud, zauvijek 'lud'; crno i bijelo, bez sivih nijansi. Poruga i podsmijeh i dalje su me pratili kamo god bih pošao, a 'normalan' slijed bio bi skrivanje u mišjoj rupi. Umjesto toga ja sam krenuo na turneju predavanja po britanskim sveučilištima, svjestan reakcije koja me čeka. Jesam li želio poći na takvu turneju? Naravno da nisam (Um). Jesam li znao da je to neophodno? Jesam (Svijest). Zakazana predavanja bila su rasprodana, ponekad i tjednima unaprijed, jer su se ti „sutrašnji donositelji odluka" dolazili smijati i ismijavati me. Jedne večeri 15 minuta nisam uspijevao progovoriti, zbog galame.

Vladao je pravi urnebes, na pozornicu su letjele pivske čaše. Pričekao sam da buka jenja, a zatim rekao:

„Vi mislite da sam ja mentalno bolestan, zar ne?"

„DAAAAAA", stigao je kolektivni odgovor.

„Što to, onda, govori o vama? Platili ste kartu kako biste mogli ismijavati nekoga za koga smatrate, jer ste tako uvjetovani, da je mentalno bolestan!"

Nastao je tajac, mogli ste čuti iglicu da je pala na pod. Sinulo im je da njihovo ponašanje ne govori o meni već o njima. Bilo bi dobro kada bismo svi mi upamtili to otkrivenje: ono što činimo i govorimo nije odraz onih koje ismijavamo i osuđujemo nego nas samih. Preostali dio predavanja slušali su me u smjernoj tišini, osim male grupice iz stražnjih redova u blizini šanka koji su nastavili dobacivati iz mraka. Zatražio sam da se upale svjetla kako bi svi mogli vidjeti odakle ta buka dolazi, zamolivši da se mikrofon odnese do tih pojedinaca kako bi mogli reći ono što žele pred svima. Čovjek bi pomislio da je mikrofon bio užaren, s tolikom su ga žestinom odbijali uzeti u ruke. Ta predavanja pred sveučilišnim studentima otkrila

su mi mnogo o meni samome te o uvjetovanim ljudskim reakcijama koje porobljuju kolektivnu psihu. Potvrdila su da sam se počeo rješavati svoje brige o tome što o meni misle drugi. Više stvarno nisam mario za to, bez obzira na prijem kod publike. Kakvog li olakšanja i osjećaja slobode. Počeo sam uviđati u kakvom sam prividu živio i kako je čitava ljudska rasa, osim nekolicine, bila zatočena u jednoj igri virtualne stvarnosti koja je određivala pravila. U tom razdoblju morao sam se u sebi nasmijati kada god bi me intervjuirao britanski TV voditelj Eamonn Holmes, čovjek kojeg sam znao još iz dana dok sam radio na televiziji. Nije mogao pojmiti da bi se netko odrekao uspješne karijere na televiziji kako bi mogao raditi ono što sam ja radio. Činjenica da televizija nije najvažnija stvar u životu ili da je takva verzija 'uspjeha' iluzorna, čini se, bila je izvan njegove moći poimanja. „Ali mogao si još uvijek raditi na televiziji". Da, Eamonne, ali to ne želim, stari. „Ali..." Još jedan Umom uvjetovan čovjek u Umom uvjetovanoj profesiji. Praktički se svi oni nalaze u medijima. To jednostavno ide uz profesiju.

Pravo 'vrijeme', pravo 'mjesto'

One prve onostrane poruke iz 1990. godine pokazale su se kao uistinu proročanske. Među njima i ona o „znanju [koje] će mu biti uliveno u um, a [prema kojem će] ponekad biti vođen". U godinama što su uslijedile krenuo sam na svakodnevno putovanje, često prožeto zapanjujućom koordiniranošću, ili 'sinkronicitetom' prilikom kojeg bih susretao ljude, čitao knjige ili dokumente ili bih doživljavao stvari koje su neprekidno povećavala moje razumijevanje onoga što se zbiva u svijetu i naravi života samog. Osim toga, misli koje bi se iznenada pojavile u mojoj glavi o ljudima i događajima kasnije su se pokazale, uz naknadni uvid ili istraživanje, točnima. Cijelo sam vrijeme bio vođen sinkronističkom preciznošću, a sve to dolazi s intuitivne razine. Bez toga nikada ne bih mogao prikupiti toliko informacija i povezati toliko mnoštvo stvari tako brzo. Ima jedna sila koja želi otvoriti Um čovječanstva, to je sasvim sigurno. Ona je zasigurno otvorila moj um, a ja prosljeđujem ono što otkrijem onima koji žele čuti. Navest ću jedan primjer nevjerojatnih 'slučajnosti' koje su postale uobičajene nakon onog iskustva na humku u Peruu.

Do polovine 1995. bio sam dovršio rukopis za knjigu pod naslovom *...I istina će vas osloboditi* u kojoj sam naširoko pisao o socijalnom podrijetlu američkog predsjednika Jimmyja Cartera. Dok smo knjigu pripremali za tisak otputovao sam u Irsku kako bih pogledao izvrsnu predstavu plesačke trupe *Riverdance* u kazalištu Point Theatreu u Dublinu. To je bilo prije negoli su postali svjetska atrakcija. Kupio sam karte na blagajni kao i svi drugi. Popeo sam se stepenicama do dvorane kako bih pronašao svoje sjedalo. Jedna je moja prijateljica radila iza kulisa kao maserka, a kada sam stigao do vrha stepenica iznenadio sam se vidjevši je kako ondje stoji. Izgledala je zbunjeno i smeteno. Rekla je da je trebala biti iza pozornice, ali je intuitivno (opet ta riječ) osjećala da mora doći i pričekati me. Dok je čekala čula je službenika sigurnosti kako govori da su „sigurnosna sjedala" u redu S – pod brojevima 25, 26, 27 i 28. Sad mi je bilo jasno zašto je bila smetena: znala je da su karte za moju prijateljicu

i mene za sjedala u redu S - brojevi 25 i 26. Dobio sam 'sigurnosna' sjedala? O čemu se radi? Također je rekla da nikada prije nije vidjela te službenike sigurnosti. To nisu bili oni koji su inače radili u tom kazalištu. Odlučio sam otići do sjedala da vidim što će se dogoditi. Predstava je trebala početi za koju minutu i dvorana je bila dupkom puna, ali kada sam stigao do reda S on je bio prazan, od početka do kraja. Pomalo jezivo, ne čini vam se? Moja prijateljica i ja zauzeli smo svoja mjesta, a ljudi ispred nas počeli su se okretati i gledati prema stražnjem dijelu dvorane. Kada sam se i ja okrenuo da vidim koga to gledaju vidio sam neke 'snagatore' kako nekoga okružuju i silaze niz stepenice. Iz publike su bljeskali fotoaparati, štekćući poput mitraljeza. Ovdje se očito radi o nekoj vrlo poznatoj osobi. Svita se zaustavila na daljnjem kraju mog praznog reda, a ljudi unutar kruga sastavljenog od službenika sigurnosti počeli su hodati prema meni.

Kada su se još malo približili prepoznao sam predsjednika Jimmyja Cartera i njegovu ženu. Došli su do svojih sjedala i sjeli do mene na druga dva sigurnosna sjedala. Nevjerojatno! Prema napisima u novinama koje sam pročitao sljedećeg dana, Carter je došao u Irsku na poziv tadašnje predsjednice Irske Mary Robinson te je iskoristio priliku da pogleda *Riverdance*. Zanimljivo, on i njegova žena sjedili su pored mene u „sigurnosnim sjedalima", iako su moje karte kupljene na isti način kao i karte svih drugih ljudi u publici te večeri i nitko u kazalištu nije mogao znati za koga su te karte kupljene. Ustao sam i rukovao se s Carterom, ali nešto me je tjeralo da pogledam u njegove oči. Na moje zaprepaštenje, što inače mogu opisati jedino iz vlastitog iskustva, bilo je to kao da gledam u praznu ljušturu. Izgledalo mi je kao da ondje „nema nikoga doma" i to je bilo uistinu nesvakidašnje iskustvo. Odupro sam se porivu da mu kažem kako mi uskoro izlazi knjiga koja bi ga mogla zanimati. Sjedio sam tako probavljajući urnebesnu pomisao da, eto, sjedim ovdje u sigurnosnim sjedalima odmah do američkog predsjednika kojeg razobličujem u svojim knjigama, okružen sigurnosnim osobljem CIA-e. Svijest, kao što sam iskusio mnogo puta, ima strašan smisao za humor i ironiju. To je ona vrsta 'slučajnosti' koja mi se neprestano događa otkad sam 1990. počeo slijediti svoje srce i istraživati što se uistinu zbiva u ovom svijetu, tko njime doista upravlja i s kojim ciljem. Kada se ljudi pitaju kako sam prikupio sve te informacije o tim temama, reći ću im kako: ja informacije ne tražim; one mi dolaze same. Kao što mi je tih ranih dana rečeno:

> Mukotrpno traganje nije potrebno. Put je već zacrtan. Jedino moraš slijediti tragove ... Mi te vodimo duž pripremljenog puta. ... Sve je to organizirano prije tvog rođenja.

To ne znači da je takvo postupanje lako. Sve to zahtijeva ogromnu količinu rada i predanosti, a nekih sam dana praktički bio u transu sa svim informacijama koje je trebalo obraditi, usvojiti i posložiti. Na kraju nekog podužeg dana znao sam se zapitati: „Gdje sam? Kako se zovem?" To je usmjeravajuća sila koja omogućuje da se podigne veo tajnovitosti koja se očajnički nastoji održati skrivenom od pogleda javnosti, u čemu uspijeva već tisuće godina. Što se mene tiče, bilo je prijeko potrebno da slijedim svoju intuiciju, svoje 'spoznaje', u svakom trenutku. To je sredstvo kroz

koje Svijest 'govori' svima nama ukoliko smo spremni slušati. Ako moja intuicija kaže da moram negdje ići, nešto učiniti ili nekoga upoznati, ja to i činim. Bez ikakvih pitanja ili pak savjetovanja s 'logičnom' glavom. Jednostavno to napravim. Uvijek postoji dobar razlog, bilo očigledan u tom trenutku ili kada pogledam unatrag, koji objašnjava zašto je neki postupak bio nužan. No, ovdje bih napomenuo da sinkronicitet može imati i negativne strane, kao što ću objasniti nešto kasnije. Nije sve uvijek „predodređeno da se dogodi".

Nikad ne odustaj

Brojna publika koja me je dolazila ismijavati neposredno nakon mog „tirkiznog perioda" uskoro se počela osipati, čim je postalo jasno da se ustvari nema čemu smijati kada se informacije potanko razlože. Godinama nakon toga govorio sam šačici ljudi u malim, hladnim dvoranama i odlazio siromašniji negoli sam bio po dolasku. Eventualni prihodi dobiveni od 'publike' tj. od prodanih karata rijetko su kada odgovarali troškovima organizacije takvog događanja. Istovremeno sam čuo ljude kako govore da to radim „samo zbog novca". Moram priznati da je u tom razdoblju moja odlučnost da nastavim bila ozbiljno poljuljana. Sve se činilo tako besmislenim, ali ona unutarnja 'spoznaja' nikada me nije napustila i stalno me je uvjeravala da će sve biti dobro. Čak i kada sam tijekom većeg dijela 1990-ih zarađivao malo ili nimalo, uspio sam, posredstvom poziva „iz vedra neba", posjetiti više od 40 zemalja (sada se brojka popela na 50). To mi je pomoglo da prikupim sve bogatiju 'knjižnicu' informacija o pozadini, metodama i osoblju koje stoji iza prikrivene manipulacije svijeta i njegovih žitelja. Počeo sam uviđati da svjetska zavjera nije nikakva luckasta 'teorija' kakvom su je prikazivali mediji. Uslijedio je dugi niz knjiga u godinama poslije objavljivanja *Vibracija istine*. Među njima su: *Iscijelimo svijet; Dani odluke; Pobuna robota; ...I istina će vas osloboditi; Ja sam ja, i slobodan sam; Najveća tajna; Djeca Matriksa; Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra, Zašto je službena priča o 11. rujna pregolema laž; Beskrajna ljubav jedina je istina – sve ostalo je opsjena;* i *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).*

Osobito nakon izlaska *Najveće tajne* 1999. godine te još više nakon napada od 11. rujna i invazije na Irak, sve više raste interes za ono što ljudima želim priopćiti. Moja *web* stranica **www.davidicke.com** bilježi milijune posjeta, a moja predavanja širom svijeta održavaju se pred velikom i naglo rastućom publikom. Nekoć bih jedva napunio telefonsku govornicu, a sada govorim pred tisućama ljudi po cijelom svijetu. Sve je to daleko odmaklo od onog vremena kada sam nastupao u jednom mjestu nedaleko Chicaga pred samo osmero ljudi ili otkazivanja predavanja kako ne bih morao govoriti sâm sebi. Ljudi se počinju buditi u sve većim razmjerima, a ja sam gotovo pa barometar svega toga, promatrajući interes za moj rad. Jedna od prvih stvari koja mi je rečena 1990., ustvari sama tema knjige *Vibracije istine*, bila je to da stojimo pred preobrazbom – buđenjem – ljudske svijesti. Sada vidim da se to svakoga dana sve očiglednije pokazuje. Ljudi se otvaraju prema istini koju

svi mi znamo ali smo manipulacijama navedeni da ju zaboravimo: tko mi zapravo jesmo. Nadam se da će moja iskustva ohrabriti ljude da izraze svoju neizmjernu jedinstvenost i da će prestati prilagođavati se onome što im svijet Uma govori da moraju biti.

Svatko to može učiniti. Mi ne moramo biti 'posebni', jer mi već jesmo 'posebni', samo bismo to još trebali shvatiti. Vlat trave, dašak vjetra, let orla – sve je posebno. Trebamo samo odbiti da budemo ismijavani, progonjeni, osuđivani i zastrašivanjem natjerani da se odreknemo svoje povezanosti sa Sviješću i da se prepustimo prevlasti Uma.

Činite ono što vam vaše srce intuitivno govori, jer iz njega progovara Svijest – onaj Nijemi glas. A kada taj glas slijedite pustolovina započinje.

4

"Samo slijedi tragove..."

Svaki naraštaj zamišlja da je inteligentniji od onoga prethodnog i mudriji od onog koji dolazi poslije njega.

- George Orwell -

ZBRKA I SMUTNJA – pratioci mog mega-'buđenja' – počeli su se pretapati u početnu fazu razumijevanja i našao sam se na nečemu što će doista postati nevjerojatno putovanje.

Sinkronicitet, ili prividne 'slučajnosti', vodile su me do ljudi, knjiga, dokumenata i iskustava koji su predstavljali komadiće divovske slagalice, a od preokreta 1992. polagano se iskristalizirao određeni obrazac. Jedna od glavnih tema od samog početka bilo je područje zvano Mezopotamija, „Zemlja između dviju rijeka" – Eufrata i Tigrisa - koja je bila znana i kao Sumer, Babilon, Kaldeja i danas Irak (sl. 16). U knjigama koje sam čitao stalno su se spominjali Sumer i Babilon, a o njima sam slušao i od vidovitih osoba koje sam upoznao te od ljudi koji su, često tek nakratko, ulazili u moj život. Često je bilo govora i o Egiptu. Ali što je sve to značilo? Jedna druga tema uključivala je 'elitne' krvne loze ili obitelji koje su upravljale svjetskim događajima s ciljem nametanja centralizirane svjetske diktature po uzoru na klasično Orwellovo djelo o „Velikom bratu", knjigu pod nazivom *1984.* S čime je pak to bilo povezano? Što se to događalo i što sam u vezi toga trebao učiniti? Imao sam vrlo mnogo pitanja. No, kako su se tjedni pretvarali u mjesece a zatim u godine izmaglica se počela dizati i na vidjelo je izronila jedna zapanjujuća priča. U drugim sam svojim knjigama iznio ono što sam tako pomno bio vođen razotkriti od početka 1990-ih, između ostalog i u svojem najiscrpnijem djelu *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).* Ovdje ću iznijeti samo onoliko informacija iz prethodnih knjiga koliko je nužno da bih pokazao kako se uklapaju komadići slagalice, a težište ću staviti na to da priču dodatno rasvijetlim. Osobito se to odnosi na pitanje 'stvarnosti'. Što je 'stvarnost'? Tko smo mi? Gdje smo? Na koji je način naš osjećaj stvarnosti manipuliran i uvjetovan tako da 'svijet' vidimo kao što drugi žele da ga vidimo? Kako da raskinemo lance Uma i dođemo do Svijesti te pretvorimo ovaj zatvor u raj koji je nekoć bio i koji će ponovno biti? Onima koji se

Slika 16: *Područje Mezopotamije, a pogotovo Sumer i Babilon, ušli su u moj život vrlo brzo nakon mog početnog 'buđenja'.*

prvi put susrećem s mojim radom mnogo onoga što govorim izgledat će u prvi tren fantazmagorično i nemoguće. To je sasvim razumljivo, ali suspregnite nevjericu, zadržite takav stav i točkice će se početi povezivati sa svakom novom stranicom. Svijet nipošto nije onakav kakvim se čini, a povelika iznenađenja očekuju čak i one koji su me dovde dopratili na mojem dosadašnjem putovanju.

Dakle, ovo je priča koju su me nevjerojatni sinkroniciteti u životu od 1990. godine potaknuli da razotkrijem i ispričat ću je koliko je god moguće onim redom kako mi je i samom razotkrivana. U ovom ću poglavlju u glavnim crtama iznijeti osnovne činjenice a zatim ću, putem, dodavati višeslojne detalje.

„Zlatno doba"

Svijet vrvi mitovima i legendama o nestalim dijelovima kopna koji su potonuli u more zbog zemljotresa, vulkanskih erupcija i plimnih valova. Različite kulture imaju različite nazive za te nekoć visoko razvijene civilizacije, ali najpoznatija su Atlantida i Mu, znana i kao 'Lemurija'. Atlantida se navodno nalazila u Atlantskom oceanu, a Mu u Pacifiku (sl. 17). Neki istraživači čak pretpostavljaju da se te priče odnose na neki nestali planet čiji su ostaci danas poznati kao asteroidni pojas. Ja sam otvoren prema svemu ako su dokazi u prilog tome predočivi, ali nesporno je da je u (geološki gledano) novije vrijeme Zemlja bila izložena upravo onakvoj vrsti kataklizmičkih događaja koji se opisuju u pričama i legendama o propasti Atlantide i Lemurije. Te katastrofe zabilježene su u drevnim mitovima i legendama diljem svijeta, a na njih ukazuju i geološki te biološki tragovi. U Bibliji su opisane kao 'Potop', što je

Slika 17: *Približne lokacije na kojima su se, po pretpostavkama, nalazile Lemurija i Atlantida.*

inače priča izvedena iz mnogo starijih zapisa. Pripovijest o Noi i Potopu gotovo je doslovno ponavljanje priča iz Sumera (4000. do 2000. g. pr. Kr.) i drugih drevnih mezopotamskih civilizacija, uključujući Babilon (2000. do 300. g. pr. Kr.). Ti su zapisi pronađeni na glinenim pločicama iskopanim na području današnjeg Iraka i tisuće su godina stariji od biblijske verzije. Govore o čovjeku po imenu Gilgameš, kojeg je Biblija preimenovala u 'Nou', a mezopotamski *Ep o Gilgamešu* zvuči prilično poznato: dogodio se veliki potop, a Gilgameš je sagradio arku kako bi spasio životinje i svoju obitelj te je u izviđanje poslao ptice da vide da li se vode povlače.

Arka je naposljetku pristala na jednu planinu. Druga verzija priča o Potopu govori o tome kako su 'bogovi' odlučili uništiti čovječanstvo, a bog po imenu 'Enki' upozorio je kralja-svećenika Ziusudru na nadolazeću veliku poplavu. Savjetovao mu je da izgradi veliki brod i u njega ukrca „zvjerad i ptice". Nakon kiša i poplava Ziusudra se, u znak zahvale, poklonio bogu Sunca Utuu. Drevni indijski 'Noa' zvao se Manu, a slični opisi, uz različita imena, možemo pronaći u Babilonu (gdje umjesto 'Noe' imamo 'Atrahasisa') te u Kaldeji, Egiptu, Asiriji, Grčkoj, Arkadiji, Rimu, Skandinaviji, Njemačkoj, Litvi, Transilvaniji, Turskoj, Perziji, Kini, Novom Zelandu, Sibiru, Burmi, Koreji, Tajvanu, Filipinima, Sumatri, u islamskoj vjeri, narodnim predajama Kelta te među domorodačkim narodima diljem Sjeverne, Južne i Srednje Amerike, Afrike, Azije, Australije i Pacifika. U tim se pričama govori o čudnovatim geološkim poremećajima koji uključuju: tako žestoku vrućinu da je od nje proključalo more; planine koje su rigale vatru; nestanak Sunca i Mjeseca i novonastalu tamu; pljusak s neba u obliku krvi, leda i kamenja; nagibanje Zemlje; rušenje nebesa; uzdizanje i potonuće kopna; nestanak velikih kontinenata; pojavu leda. Praktički sve te priče opisuju neviđeni potop, vodeni zid koji je preplavio Zemlju. Drevni su narodi govorili da je time označen kraj „Zlatnog doba". Diljem svijeta postoje legende i priče o nekom Zlatnom dobu, okončanom kataklizmom i kasnijem „čovjekovom padu". Drevni grčki pjesnik Hesiod opisao je svijet prije 'pada':

> Ljudi su živjeli poput bogova, bez poroka ili žudnje, uzrujanosti ili muke. Sretni i zadovoljni, družili su se s božanskim bićima, a dane su provodili u radosti i miru, živeći zajedno u savršenoj jednakosti, ujedinjeni uzajamnim povjerenjem i ljubavlju. Zemlja je bila ljepša nego sada, spontano je sazrijevalo obilje raznovrsnog voća. Ljudi

> i životinje govorili su istim jezikom i komunicirali jedni s drugima [telepatijom]. U dobi od stotinu godina muškarci su smatrani tek dječarcima. Nisu ih morile bolesti i nemoć karakteristične za poodmaklu dob, a kada su prelazili u predjele višeg života događalo se to mirno, u snu.

Hinduska tradicija spominje različite 'epohe' ili 'ere' koje naziva 'jugama'. *Krita juga* bila je njihovo „Zlatno doba", vrijeme kada nije bilo nikakvih „svjetovnih želja", bolesti ili straha. Vladali su, kažu, neprestana radost i sreća, a ljudima potrebne stvari jednostavno su same od sebe „izranjale iz zemlje, posvuda i uvijek, kada god bi to u sebi poželjeli". Potom je raju došao kraj, a u kasnijim je *jugama* čovjek doživio svoj 'pad': upao je u stanje straha, patnje, bolesti, emocionalne boli i opsesije materijalizmom – u stvarnost pet osjetila.

Teško je zamisliti svijet u *krita jugi* iz današnje perspektive u kojoj smo fokusirani na natjecanje i preživljavanje, kad je život kratak a bolesti i nemoć pandemijske, ali takav je život bio. I bit će opet. Geološkom katastrofom i uplitanjem jedne zlokobne sile Zlatno doba primaklo se svom kraju. Geološki i biološki tragovi na Zemlji potvrđuju pokazatelje mnogih neviđenih poremećaja, uključujući tri koji su se dogodili otprilike u razdobljima od prije 14.000-15.000 godina; 11.000 do 13.000 godina te 7000 do 8000 godina. Istraživači D. S. Allan i J. B. Delair napisali su odličnu knjigu naslovljenu *Kada je Zemlja zamalo umrla (When the Earth Nearly Died)*, u kojoj drevne opise uspoređuju s geološkim i biološkim tragovima te pokazuju kako se u oba slučaja radi o istoj priči. Većina ljudi ne zna da su Himalaje, Alpe i Ande svoju sadašnju visinu dosegnule prije otprilike 11.000 do 13.000 godina. Smatra se da je jezero Titicaca na peruansko-bolivijskoj granici danas najviše plovno jezero na svijetu na oko 4000 metara, no prije otprilike 13.000 godina najveći dio tog područja nalazio se u razini mora. Sjećam se kako je David Attenborough, najpoznatiji britanski redatelj dokumentaraca o povijesti prirode, pokazivao fosile riba i drugih morskih organizama u jednom visokom gorskom lancu. Kako je to moguće? Nekoć, odnosno nedavno (gledano iz geološkoga kuta) te su planine bile na površini mora.

Drevni grčki filozof Platon (koji je živio u razdoblju od 427.-347. g. pr. Kr.) pisao je o Atlantidi i njenoj propasti, a u svom djelu *Zakoni* tvrdi da se poljoprivreda počela razvijati na velikim nadmorskim visinama nakon što je golema poplava potopila nizinske predjele. Botaničar Nikolaj Vavilov proučavao je preko 50.000 divljih biljaka prikupljenih iz cijelog svijeta i zaključio da potječu iz svega osam različitih područja – sve redom planinskih predjela. Kad usporedite sve opipljive dokaze i drevne opise posve je očigledno da je Zemlja doživjela niz fantastičnih geoloških kataklizmi, ne samo jednom već mnogo puta. Lako je moguće da je time donekle pomaknut percipirani vremenski slijed zemaljske 'evolucije' budući da je plimni val veličine kakvu su opisali drevni povjesničari mogao proizvesti tlakove na površini Zemlje od dvije tone po kvadratnom inču (inč = 2,54 cm), stvarajući gorske lance i fosilizirajući sve pred sobom u svega nekoliko sati. Pod tlakovima takvih razmjera danas se stvara umjetno kamenje. Mnoštvo je pokazatelja da je neki

fantastični događaj promijenio Zemljinu površinu gotovo u tren oka. Pronađena su fosilizirana stabla, što bi inače bilo nemoguće osim u slučaju da se to dogodilo u vrlo kratkom vremenu jer drvo bi se rastočilo prije nego što bi se stiglo fosilizirati u vremenskom razdoblju koje spominju znanstvenici. Došlo je i do trenutnog zaleđivanja nekih područja zbog čega su mamuti pronalaženi unutar leda, u stojećem položaju i u procesu probavljanja hrane. Sve to govori u prilog svjedočanstvima koja su nam prenijeli drevni narodi iz svakog kutka svijeta. Tijekom pisanja knjige koju upravo držite u rukama shvatio sam kako je, i pomoću kakvih sredstava, otpočelo to geološko pustošenje. Sve ću objasniti kasnije, a objašnjenje je doista šokantno.

Prema nekim procjenama, Atlantida se nalazila na Srednjoatlantskom grebenu koji je dio linije rasjeda koja se proteže otprilike 65.000 kilometara. Srednjoatlantski greben područje je u kojem se sastaju i sudaraju četiri ogromne tektonske ploče: euroazijska, afrička, sjevernoamerička i karipska. Geološki je to izuzetno nestabilno područje i jedno od glavnih ishodišta potresa i vulkanskih erupcija. Područje u kojem su se navodno nalazili Mu/Lemurija okruženo je trusnim crtama i geološkom aktivnošću u takozvanom „Vatrenom prstenu" (sl. 18). Otoci poput Azora smatraju se ostacima Atlantide, a pacifički otoci navodno su bili dio kopnene mase znane kao Mu/Lemurija. Azori i Kanarski otoci (nazvani po psima – na latinskom *canis* – a ne kanarincima) bili su izloženi široko rasprostranjenoj vulkanskoj aktivnosti u vremenskom razdoblju kojeg drevni grčki filozof Platon navodi kao doba propasti Atlantide.

U svojim radovima *Timej* i *Kritija* Platon, čini se, procjenjuje da je Atlantida nestala prije otprilike 11.000 godina. Morsko dno u okolici Azora potvrđuje geološki nedavne tektonske poremećaje. Ondje se još uvijek može pronaći bazaltno-staklasta lava čije raspadanje u morskoj vodi traje otprilike 15.000 godina. Ostali dokazi

Slika 18: *Iznimno nestabilni Srednjoatlantski greben prolazi kroz pretpostavljenu lokaciju Atlantide, a Mu/Lemurija nalazila se u istom području kao i Vatreni prsten.*

potvrđuju da je morsko dno u tom predjelu, unutar razdoblja o kojem govorim, bilo iznad površine mora. Između ostalog, proučavan je i morski pijesak uzet s dubine od 3200-5600 metara. U članku iz časopisa *National Geographic* oceanograf Maurcie Ewing zaključuje: „Ili je kopno potonulo tri do pet kilometara, ili je more nekoć bilo tri do pet kilometara niže negoli je danas. Oba su zaključka zapanjujuća." Vulkanska aktivnost zbog koje je potonulo kopno oko današnjih Azora povezana je, na temelju geoloških i bioloških pokazatelja, s istim razdobljem u kojem se dogodilo razbijanje i potonuće kopnene mase poznate kao Apalačija, koja je spajala ono što danas nazivamo Europom, Sjevernom Amerikom, Islandom i Grenlandom. Čak je i stupanj uronjenosti vrlo sličan. Ono što je utvrđeno za pretpostavljenu lokaciju Atlantide također se može naći u Pacifiku te na nekadašnjem kontinentu Mu/ Lemuriji. Tijekom godina mnogo je toga napisano o takozvanom Bermudskom trokutu – predjelu između Bermuda, južne Floride i Portorika. To se područje često povezuje s Atlantidom. Takve su pretpostavke dobile zamah nakon otkrića potonulih zgrada, zidova, cesta i kamenih krugova, pa čak i struktura nalik piramidama u vodama Bahama Banksa blizu Biminija i unutar čuvenog 'trokuta'. Također su pronađeni zidovi ili ceste koji se međusobno presijecaju. Ustvari, diljem svijeta pronalaze se dokazi o potonulim gradovima i drugim zdanjima.

Od zlatnog do kamenog doba

Ono što (često pogrešno) nazivamo „inteligentnim životom" na ovom planetu nastalo je mnogo ranije nego što konvencionalna znanost procjenjuje. Pronađeno je pravo mnoštvo dokaza koji to potvrđuju, ali ih znanstveni 'establišment' jednostavno ignorira kako bi zaštitio službenu verziju ljudske povijesti.

'Pretpotopni' je svijet bio globalno društvo 'Zlatnog doba' koje je tehnološki bilo daleko naprednije od današnjeg. Znam da to zvuči prilično nategnuto jer tehnološki se napreci događaju postupno, tijekom 'vremena', zar ne? Samo se po sebi razumije da stadij u kojem se nalazimo danas zasigurno mora biti vrhunac ljudskog razvitka. Ali, čekajte, zašto bi to moralo biti tako? Pogledajte ostatke negdašnjih civilizacija po cijelom svijetu koje se još uvijek priznaju kao visoko razvijene za svoje doba. Pogledajte današnji Egipat u usporedbi s nevjerojatnom civilizacijom koja je nekoć vladala tom zemljom. Isti je slučaj sa Sumerom, današnjim Irakom; s carstvom Inka u sadašnjoj Srednjoj Americi i s bezbroj drugih mjesta diljem svijeta. Stvar je u tome što ljudska 'civilizacija' i znanje mogu nazadovati, kao što mogu i napredovati. Zamislite što bi se dogodilo s današnjim globalnim društvom kad bismo bili suočeni s prenerażujućim geološkim promjenama koje su krenule netom prije okončanja „Zlatnog doba". Za nekoliko trenutaka postali bismo razmjerno primitivno društvo. Promislite što bi potpuni nestanak električne struje značio za naš način života. Prisjetite se što se događalo neposredno poslije pustošenja izazvanog uraganom Katrina u New Orleansu i sa svakom drugom sličnom katastrofom. Pomislite na prizore razaranja kakve vidimo nakon potresa, poput onoga na Haitiju, i zamislite što bi se dogodilo u svim tim slučajevima kada ne bi bilo nikakve operacije spašavanja na vidiku zbog toga što bi se cijeli svijet našao u istom stanju. Došlo bi do sveopćeg

meteža, krkljanca i borbe za opstanak: svatko bi se borio za sebe i pokušavao pronaći hranu, sklonište i izvor topline. Sjećanja na tehnološki razvijen svijet kakvog danas poznajemo tijekom narednih tisuća godina sve bi brže blijedjela, ostala bi sačuvana jedino u pričama i mitovima koji bi sve više bili smatrani smiješnim bajkama i plodovima mašte. Većina bi ljudi nijekala da je takav svijet ikad postojao jer bi bio u ogromnom raskoraku s njihovim svakodnevnim iskustvom. Vladao bi isti onaj način razmišljanja tipa „ako mi nešto ne možemo učiniti znači da je to nemoguće" na temelju kojeg su se ljudi smijali samoj ideji da bi čovjek mogao letjeti svemirom. Službena povijest u tom post-kataklizmičkom društvu počela bi bilježiti zapise koje je ostavilo čovječanstvo tek kada bi se ljudsko društvo ponovno do određenog stupnja razvilo. Tek tada bi ljudi zapisivali ili simbolički prikazivali opise onoga što se događalo ranije, a to bi se temeljilo na pričama prenošenim usmenim putem od strane prethodnih generacija. Takav je trenutak mogao nastupiti tisućama godina nakon globalnog geološkog razaranja. *Mogao?* Točno to se i dogodilo, poslije događaja koji su opustošili Zemlju i okončali „Zlatno doba".

'Primitivni' genij

Dokaza o naprednom znanju iz drevnog i pretpovijesnog svijeta ima napretek, dok ih etablirana 'znanost' nastoji osporavati svojim neargumentiranim objašnjenjima ili ih samo ignorira kako bi održala *status quo.* Diljem svijeta postoje 'misteriozne' građevine podignute prije tisuće godina koje nipošto nisu mogli izgraditi primitivni narodi. Neka od tih zdanja nadilaze čak i mogućnosti naše današnje tehnologije. U Baalbeku, sjeveroistočno od Bejruta u Libanonu, tri masivna kamena bloka, od kojih je svaki težak 800 tona, preneseni su barem 500 metara te postavljeni na jedan visoki zid. To je napravljeno prije više tisuća godina. U blizini se nalazi još jedan kameni blok težak 1000 tona – što je težina tri *jumbo jeta* (sl. 19). Kako su to izveli? Službena povijest ne želi se baviti tim pitanjima jer se boji kamo bi ju sve to moglo dovesti. U Peruu imamo drevne hramove i druga zdanja izgrađena od kamenih blokova teških po 440 tona, a u drevnom gradu Tiahuanacu nalaze se blokovi teški po 100 tona, spojeni metalnim sponama. Procjenjuje se da su te građevine stare oko 11.000 godina.

Slika 19: *Baalbek u Libanonu gdje su drevni graditelji koristili kamenje teško kao tri* ***jumbo jeta.*** *Ovo su izgradili 'primitivni narodi'? Da, kako da ne.*

Također u Peruu imamo i misteriozne linije u Nazci koje su načinjene kada su drevni ljudi sastrugali gornji sloj tla te se ukazala bijela podpovršina. Tom su metodom izrađeni nevjerojatni prikazi životinja, riba, insekata i ptica (sl. 20). Crteži su sačinjeni od jedne neprekinute linije, a neki su tako veliki da su u svojem punom obliku viđeni tek nakon što su 1939. avioni počeli prelijetati to

područje. Tijekom ekspedicije na visoravni Marcahuasi, sjeveroistočno od Lime u Peruu, pronađeni su likovi uklesani u stijene stariji od 10.000 godina, a ondje su bile i skulpture koje su prikazivale ljude i životinje, od kojih većina ne potječe iz te zemlje. Među njima se nalaze i prikazi polarnog medvjeda, morža, afričkog lava, pingvina i dinosaurusa stegosaurusa. Dinosauri su bili nepoznati znanosti sve do 1880-ih, a stegosaurus je identificiran tek 1901. godine. Znanje kojim je omogućen nastanak čudesnih arhitektonskih postignuća – linija u Nazci, Baalbeka, Velike piramide u Gizi i drugih zadivljujućih tvorevina ljudskih ruku izgrađenih izuzetno precizno, uz dojmljivu golemost – bilo je dostupno, kao što ćemo vidjeti, Atlantiđanima i Muancima iz Zlatnog doba, ali i „izabranim narodima" poslije Potopa.

Slika 20: *Neobične linije u Nazci u Peruu čiji se cjelovit oblik može vidjeti samo iz zrakoplova.*

Te izvanredne drevne građevine, hramovi, kameni krugovi i samostojeći kameni blokovi ne samo da su bili točno poravnati sa Suncem, Mjesecom i određenim zvjezdanim sustavima... s jednakom su preciznošću bili usklađeni jedni s drugima na cijelom Planetu. Tehnike gradnje i oblici često su bili isti u različitim dijelovima svijeta jer, odemo li dovoljno daleko u prošlost, drevna društva nisu bila izolirana i razdvojena. Godine 1885. u sredini jednog bloka ugljena u Austriji pronađena je precizno obrađena i oblikovana metalna kocka a zacijelo je, na temelju starosti tog sloja ugljena, načinjena prije nekih 300.000 godina. Godine 1844. u Rutherford Millsu u Engleskoj pronađen je komad zlatne niti usađen u stijenu debelu oko 2,5 metara, a starost stijene procjenjuje se na 60 milijuna godina. U drevnim egipatskim grobnicama pronađene su električne baterije, a otkrivene su i kosti pretpovijesnih životinja pune metaka. U mineralnim naslagama starim 5,5 milijuna godina pronađen je otisak suvremene cipele s petom. Ljudsko lice izrezbareno u morskoj školjci otkriveno je u crvenoj stijeni staroj između 2 i 2,5 milijuna godina. Južnoafrički su rudari pronašli stotine savršeno izrađenih metalnih kugli u mineralnim slojevima starim otprilike tri milijarde godina. Humanoidni otisci pronađeni su s ostacima dinosaura u istom tom sloju iz razdoblja krede koje je trajalo do 135. do 65. milijuna godina prije naše ere.

Bezbroj drugih primjera visokotehnološke povijesti svijeta možete pronaći u odličnim knjigama poput *Zabranjene arheologije* Michaela A. Crema i Richarda L. Thompsona. Zašto se na temelju svih tih otkrića ne ispravi službena 'povijest'? Zašto se to ne uči u školi? Konvencionalnu 'znanost' kontroliraju elitne obitelji određenih krvnih loza koje već 20 godina razotkrivam, između ostalog i kontrolom financiranja, a takva znanost prije će prodavati lažnu povijest negoli otkrivati onu pravu. Kasnije

ću objasniti zašto to spomenute obitelji čine. Povijest Zemlje i čovječanstva posve je drukčija od one koju podučavaju u školama i sveučilištima i koja se prihvaća kao gotova 'činjenica'. Autor i istraživač, pukovnik James Churchward, koji se specijalizirao za povijest i postojanje Mua, piše:

> Civilizacije se neprestano, uvijek iznova, rađaju i nestaju, a zatim zaboravljaju. Pod suncem nema ništa novo. Ono što postoji sada postojalo je i prije. Sve što saznajemo i otkrivamo postojalo je ranije: naši izumi i otkrića tek su ponovni izumi i ponovna otkrića.

Nakon pustošenja koje opisuju drevne legende trebalo je ponovno otkrivati mnoge stvari. Čovječanstvo je praktički trebalo početi od nule. Sačuvani zapisi naroda Inka koje je prikupio Fernando Montesinos, jedan od prvih španjolskih ljetopisaca u Južnoj Americi, kažu da su postojala dva posve različita carstva Inka: jedno prije, a drugo nakon katastrofalnih geoloških promjena. Preživjeli ljudi koji su se, kako stoji u zapisima, sklonili na vrhu planine u jednom utočištu, možda u glasovitom „izgubljenom gradu" Macchu Picchuu, koji po svojim značajkama savršeno odgovara toj priči, vratili su se u Cusco u Andama da bi počeli iznova. Pretpotopni narodi bili su tehnološki napredniji od onih koji su došli poslije njih, a s pojavom i nestankom mnogih generacija čistoća izvornog znanja polako se gubila. Na kraju, sjećanja su sačuvana u vidu mitova i legendi simboliziranih na bezbroj načina diljem svijeta.

Svi putevi vode u Sumer

Proteklo je tisuće godina prije negoli su se pojavile nove civilizacije koje su bile mnogo naprednije od tadašnjih kultura, premda ove ni izbliza nisu dosegle vrhunce pretpotopnog doba (sl. 21). Među njima su bile civilizacije u Srednjoj Americi, zatim Inke iz postpotopnog razdoblja u Južnoj Americi te razvijeni narodi u zapadnoj Africi, Egiptu, Sumeru, dolini Inda i Kini. Povjesničari konvencionalne struje opisuju Sumer, biblijsku zemlju 'Šinar', kao „kolijevku civilizacije", ali on to nije bio. Sumer je bio jedna od najnaprednijih postpotopnih civilizacija koje su se ponovno pojavile nakon što su geološke katastrofe označile kraj „Zlatnog doba". No, Sumer je iznimno bitan za priču o čovjeku i zbog toga su me

Slika 21: *Napredne civilizacije koje su se pojavile nakon što se Zemlja oporavila od kataklizmi i „Velike poplave". Među njima su Inke iz postpotopnog razdoblja u Južnoj Americi i ostaci starih civilizacija u zapadnoj Africi, Egiptu, Sumeru, dolini Inda te u Kini.*

podaci o Mezopotamiji zasipali sa svih strana i iz brojnih izvora, gotovo odmah po susretu s vidovnjakinjom u ožujku 1990. godine. Procjenjuje se da je sumersko razdoblje premošćivalo tisućljeća između 4000. i 2000. g. pr. Kr., iako se mišljenja razlikuju u vezi pojedinosti, a naslijedile su ga, u istoj zemlji, druge kulture, kao što su kaldejska, asirska i babilonska.

Sumerani su pristigli iz planinskih predjela te su se smjestili unutar „plodnog polumjeseca" na području današnjeg Iraka. Po nekim mišljenjima, prije toga živjeli su u Africi. Sumerani su prvi postpotopni narod koji je živio u gradovima i gradio zidove, ceste i oceanske brodove. Sumerani su se pojavili naizgled niotkuda, s već visoko naprednom razinom znanja i sofisticiranosti. Tragove preko stotinu postignuća – koja su, u svojim kategorijama, bila 'prva' a koje danas prihvaćamo kao gotovu činjenicu – možemo slijediti šest tisuća godina unatrag, do Sumera. Sumerani su bili prvi narod za koji se zna da je proučavao zvijezde, razvio pisanu riječ, uveo pravni kodeks u pravosudni sustav te uveo ratarstvo i uzgajanje stoke. Oni su zabilježili postojanje planeta koji su službeno 'otkriveni' tek u posljednjih dvije stotine godina. Povijest uopćeno govori o tome kako su drevni Egipćani, Rimljani i Grci bili ispred svoga vremena, ali te su se kulture temeljile na znanju koje su naslijedile od Sumera i, kao što ću objasniti, od takozvanih 'bogova' Sumera.

Pravo podrijetlo naroda kojeg nazivamo Sumerani seže u mnogo dalju prošlost negoli je to nekoliko tisuća godina. Oni su živjeli u onom Zlatnom dobu koje je, prema našoj verziji 'vremena', trajalo stotine tisuća godina. Njihova je povijest rekonstruirana uglavnom na temelju glinenih pločica i drugih ostataka iskopanih od 19. stoljeća naovamo. Jednostavnosti radi, te ću glinene pločice zvati „sumerskim pločicama". Invazija na Irak iz 2003. godine i sustavno pljačkanje muzeja rezultirali su nestankom tisuća tih neprocjenjivih artefakata, a značaj navedenog iskristalizirat će se na sljedećim stranicama. Poslije pada posljednje dinastije 1900. g. pr. Kr. sumerski pisari napisali su kroniku njihove duge i daleke povijesti, iz vremena prije njihova dolaska u Mezopotamiju i prije nego što su postali znani kao Sumerani. U njihovim se izvještajima, uređenim i sortiranim u kasnije babilonske ljetopise, tvrdi da njihovi kraljevi potječu iz razdoblja starog oko 240.000 godina. Da bismo razumjeli što se dogodilo moramo znati da su napredna postpotopna društva bila izdanci znanja i ljudskih strujanja naprednih društava prije potopa. No, zbog kataklizmičkih događaja i dugog razdoblja oporavka izvornost znanja u velikoj se mjeri počela gubiti. Postoje i drugi uzroci o kojima će biti riječi kasnije. U približno isto vrijeme iznimno napredne civilizacije odjednom su se počele pojavljivati u raznim dijelovima svijeta: primjerice, u Egiptu te u dolini Inda na području današnjeg Indijskog potkontinenta (sl. 22 na sljedećoj stranici). U drugim knjigama iznosim dokaze da su u ranijim stadijima one činile, suprotno tvrdnjama službene povijesti, dio jedinstvenog carstva kojim se vladalo i na kojeg se utjecalo iz Sumera.

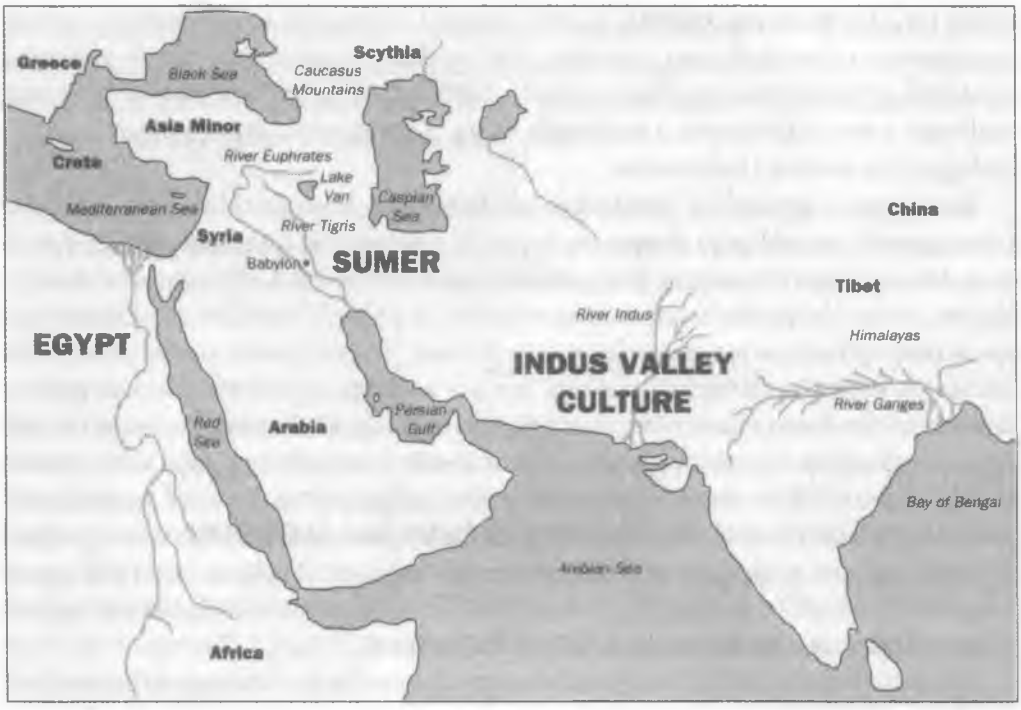

Slika 22: *Tri napredne civilizacije koje su se 'iznenada' pojavile nakon općeg potopa. Sumer/Babilon, Egipat i dolina Inda bili su tijesno povezani.*

Isto znanje, druga staza

Prije tih kataklizmi postojalo je globalno društvo utemeljeno na zajedničkoj religiji i znanju. Nakon burnih geoloških promjena zamijenile su ga uglavnom izolirane zajednice. Izvorno znanje tada se izražavalo na različite načine te se, s prolaskom tisućljeća, mijenjalo i razvodnjavalo, ali još uvijek možete prepoznati istovrsne teme pogledate li veze između bezbrojnih mitova, imena i rituala u raznim kulturama. I sâm sam to vidio kada je šaman naroda Zulu Credo Mutwa u nekoliko navrata za mene „bacao kosti". On ima košaru životinjskih kostiju izrezbarenih u različite simbole te ljudima čita 'budućnost' na temelju toga gdje kosti padnu i njihova međusobnog položaja nakon što ih prethodno razaspe po tlu (sl. 23). Shvatio sam da gledam u drukčiju verziju bacanja kamenčića runa u Europi ili čitanja tarot karata. To je isto znanje očitovano na različite načine. Temelj tog zajedničkog poimanja je činjenica da je sve oko nas vibrirajuća energija, kao što sam već rekao.

Slika 23: *Kosti se bacaju na tlo, a njihov međusobni položaj tada 'čita' Credo Mutwa.*

Sve se može doimati kao 'čvrsto', ali na dubljim razinama to je energija koja vibrira na različitim frekvencijama. Isto vrijedi za ljudsko tijelo, um i emocije. Iznimaka nema, barem u ovoj stvarnosti. 'Credove' kosti također su vibrirajuća energetska polja, a simbol koji, izrezbarene, predstavljaju, određuje njihovu frekvenciju ili rezonanciju. Misao stvara oblik, a ako nečemu pripišete određeno značenje ono će vibrirati tom frekvencijom. Prije nego što je Credo bacio kosti rekao mi je da na njih, dok su još bile u košari, stavim ruke. Tako se moje energetsko polje povezalo s energijom kostiju. Čovjekovo energetsko polje sadrži informacije ne samo o onom što se trenutno zbiva već i mogućnosti i vjerojatnosti koje bi mogle uslijediti ukoliko ne promijenimo svoje misli i emocije, dakle svoje vibracijsko stanje. Budućnost kao takva ne postoji... jedino potencijal ovog trenutka, a daroviti pojedinci mogu pročitati taj potencijal pomoću raznih tehnika, uključujući „bacanje kostiju". Kada sam položio ruke na sadržaj košare kosti su se stale energetski povezivati s mojim energetskim poljem, a frekvencije emitirane iz kostiju spojile su se s istim frekvencijama unutar moje 'aure' ili polja aure. Ja to nazivam vibracijskim magnetizmom, što se može usporediti s radio postajama na istoj valnoj dužini – one se jednostavno povezuju.

Gdje će kosti pasti u odnosu jedna prema drugoj određuje se dok su još u košari na temelju energetskih veza koje uspostavljaju s energetskim poljem te osobe. Položaj bačenih kostiju na podu simbolički je prikaz energetskog polja pojedinca. Ljudi poput Creda Mutwe ustvari ne „čitaju kosti", oni čitaju vas.

Ista je stvar s kamenčićima runa ili tarot kartama. Upravo ćete iz tog razloga odabrati određenu kartu iz špila a ne neku drugu. Jedna se magnetski povezuje s vašim energetskim poljem, a druga ne. No, trebamo biti oprezni. Za pouzdano tumačenje tarot karata, kostiju i sličnih sredstava potreban je vješt 'čitač', a mnogi koji tvrde da su 'stručnjaci' obični su šarlatani. Preda me su u knjižarama s polica znale padati knjige koje su mi pružile važne uvide, a isto je načelo prisutno i ovdje. Knjige su energetska polja, njihovu frekvenciju određuje sadržaj, odnosno misli izražene riječima. S knjigama koje su pale s polica vibracijski su se povezale moje dublje razine zato što je bilo nužno da ih moja svjesnost iz sfere pet osjetila pročita. Mojim je očima izgledalo da su knjige pale nekim čudom, ali zapravo je to rezultat energetskog povezivanja, za što nisu bila potrebna čuda. Isti je princip na djelu i kad vidim neku knjigu i kad odmah znam da ju moram pročitati. Ili kad nešto čujem i znam da u skladu s time moram djelovati. Tada dolazi do uspostave energetske veze. Mnogi koji ovo čitaju reći će: „Hej, nešto slično dogodilo se i meni". To je daleko češća pojava nego što ljudi misle. Kako li je samo ironično da se generacijske nosioce znanja iz drevnog svijeta, šamane poput Creda Mutwe, naziva 'primitivnima' ili 'vračevima', premda se njihov rad temelji na razumijevanju koje je daleko naprednije od konvencionalne znanosti. Ni u kojem slučaju ne želim reći da takvi ljudi znaju sve, a većina duhovnih vođa domorodačkih naroda i sami su daleko od pravih, dubokih spoznaja, ali oni još uvijek uspijevaju zadržati osnovno razumijevanje koje konvencionalna znanost ignorira i koje je poticana da ignorira od strane onih što ispisuju čekove: primarno stanje ove stvarnosti je vibrirajuća energija, a ne 'fizički' svijet kojeg mislimo da vidimo. Konvencionalna znanost opsjednuta je

samo 'fizičkom' razinom percepcije koja je, kao što ću pokazati, privid stvoren od strane uma/mozga. Upravo izvorno pretpotopno znanje, mitovi i vjerovanja koji su se, pošavši različitim putevima, razišli u izoliranim postpotopnim društvima objašnjavaju (djelomično) kako je moguće da na iste motive nailazimo diljem svijeta u drevnim i domorodačkim zajednicama koje se nikada nisu 'susrele'. Kada su kršćanske snage Europe počele osvajati globus ostale su zapanjene naišavši na njihovu priču o djevičanskoj majci i djetetu gotovo svugdje kamo su došle. Upravo je to bio razlog, ili jedan od glavnih razloga, da se to dogodilo.

Krvna loza

Sredinom 1990-ih u okviru sinkroniciteta mog života počela se pojavljivati još jedna bitna razina razumijevanja. Ona će se čvrsto povezati s prethodnim informacijama o značaju zemlje pod nazivom Mezopotamija i posljedicama „Velike poplave" tj. 'Potopa'. Počeo sam uviđati da su određene krve loze bile začete u pretpotopnom svijetu, a i kasnije kada se Zemlja oporavila. Danas one kontroliraju svjetsko društvo. Njihov je cilj da kontroliraju sve i svakoga – sve – do najsitnije pojedinosti u globalnoj orvelovskoj državi pod budnim okom „Velikog brata". Osvrnite se oko sebe: to se događa velikom brzinom. Kada sam prvi put počeo pisati o planovima za uspostavu svjetske diktature većina je ljudi 'umirala' od smijeha. Smijeh, međutim, naglo zamire sada kad je ono što u glavnim crtama iznosim od 1993. godine postalo svakodnevno iskustvo.

Umom uvjetovani glavni mediji još uvijek se smiju onome što govorim, premda u svojim novinama i sami izvješćuju o brzo nadirućoj velikobratovskoj državi. A, što se može. 'Elitne' krvne loze zasijane su diljem svijeta prije burnih geografskih promjena, a ponovno su zasijane kasnije, osobito u onim naprednim civilizacijama koje su se počele pojavljivati u područjima kao što su Južna i Srednja Amerika, Egipat, dolina Inda, Kina i Sumer. Sve su one bitne za svijet kakav je danas, ali izgleda da su one krvne loze koje potječu iz Sumera-Mezopotamije, sadašnjeg Iraka, od posebne važnosti za smjer kojim se čovječanstvo kreće posljednjih šest tisuća godina. Snage koje stoje iza invazije na Irak izvršene 2003. godine iste su te drevne krvne loze. Premda postoji mnoštvo razloga za tu kolektivnu strahotu – nafta, osvajanje, kontrola Srednjeg istoka i ostalih regija – ta je zemlja krvnim lozama od presudne važnosti iz povijesnih i drugih razloga. Paralelno su iskoristili priliku da poharaju iračke muzeje i pokradu neprocjenjive, nezamjenjive artefakte iz drevnih mezopotamskih društava, uključujući sumerske glinene pločice, prigrabivši ih kako bi spriječili svako ispravno iščitavanje njihova značaja na način koji bi srušio lažnu službenu 'povijest' nametnutu stanovništvu. Podrijetlom tih krvnih loza kao i razlogom zbog kojeg vjeruju da su toliko 'posebne' pozabavit ću se kasnije, ali želim se držati slijeda koji mi je predočen. Zasad ću ih jednostavno zvati 'elitom' ili „krvnim lozama", ali one vuku sasvim određeno genetsko podrijetlo koje ih čini drukčijim od glavnog korpusa ljudskog stanovništva.

'Elitne' krvne loze postale su vođe drevnih društava – kraljevi, kraljice i carevi, koji su polagali pravo na vladanje. Zbog čega? Zbog njihovih krvnih loza. Jeste li se ikad zapitali zašto su kraljevske i aristokratske obitelji opsjednute međusobnim križanjem ili zašto se isto to često susreće u obiteljima koje kontroliraju vlasti, bankarstvo, poslovanje i medije? Odgovor: žele održati genetski kod koji se razlikuje od koda preostalog stanovništva. Krvne se loze vrlo brzo mogu 'razvodniti' ako se križaju s drugima. Još i danas imamo kraljeve i kraljice koji se osposobljavaju da budu vođe država na temelju svoje krvne loze. Uzmimo, na primjer, obitelj iz dinastije Windsor u Britaniji (zapravo njemačka dinastija Saxe-Coburg-Gotha). Kraljica Elizabeta II sjedi u Buckinghamskoj palači samo zahvaljujući svojoj obiteljskoj krvnoj lozi, što monarhiju čini najgorom rasističkom institucijom na Planetu. Poglavar države u Britaniji možete postati isključivo ako ste bijele boje kože (nepobitno utvrđeno), ako potječete iz krvne loze jedne obitelji i slijedite (barem službeno) protestantsko kršćanstvo. Da, to se zbiva u zemlji koja neprestano donosi nove zakone kako bi iskorijenila navodnu rasnu i vjersku diskriminaciju. Znam, to je za ne povjerovati, ali je istina. Jednog sam dana posjetio *web* stranicu britanske Komisije za rasnu jednakost (sad ima drugi naziv) koja bi trebala pokretati istrage u slučajevima rasne diskriminacije, uključujući one u vezi posla i molbi za zapošljavanje. Zamolili su ljude da prijave primjere rasne diskriminacije kako bi ih mogli istražiti, a ja sam prijavio kraljicu i monarhiju, upitavši Trevora Phillipsa, predsjednika Komisije, zašto je prihvatio odlikovanje Reda Britanskog carstva od tako očigledno rasističke institucije. Jedino što sam dobio u smislu odgovora bilo je suhoparno pismo komisijskog odvjetnika u kojem Komisija „glasno šuti" o tom pitanju. I, naravno, odlučili su moje navode ne istražiti. Kroz cijelu povijest pa do dandanas jedan je zakon vrijedio i vrijedi za obitelji odabranih krvnih loza, a drugi za sve ostale.

Sumersko carstvo postalo je Babilonsko carstvo, a izraz 'carstvo' slijedio je elitne krvne loze Mezopotamije gdje god su se naseljavale. Njihovi su pripadnici počeli prevaljivati velike udaljenosti po kopnu i moru od oko 3000. g. pr. Kr.. Jedno od njihovih odredišta bila je Europa, posebno Britanija.

Iz tog razloga mnogi klasični „simboli Britanije" potječu sa Srednjeg istoka i onoga što je nekoć bilo znano kao Mala Azija, na području današnje Turske. Među njima su engleska zastava sa svojim crvenim križem na bijeloj podlozi; svetac zaštitnik Engleske „sveti George", pa čak i 'škotske' i 'irske' gajde. Ti su moreplovci putovali i naseljavali se posvuda, nazivajući se Sumeranima, Egipćanima, Feničanima, Danajcima i brojnim drugim nazivima, ali u biti su to bili izdanci istog naroda. Njihovi su vođe to zasigurno bili jer su proizašli iz istih krvnih loza, odnosno obitelji istog podrijetla. Upravo su ti narodi, i napredno znanje njihovog političkog i ezoterijskog vodstva, u sprezi sa silom u svojoj pozadini (koju ću razotkriti kasnije) izgradili velike kamene krugove i strukture u Britaniji, Europi i drugdje. Među njima su Stonehenge, Avebury, Carnac u francuskoj Bretanji sa svojih 3000 samostojećih kamenih blokova i 'misteriozne' okrugle kule u Irskoj. Kamenje su uskladili s linijama energetskih sila, znanih pod nazivom „zmajeve linije" ili 'meridijani', koje okružuju i prožimaju Zemlju, ali i sa Suncem, Mjesecom i planetima. Sumerski artefakti

potvrđuju njihovo visoko razvijeno znanje o Sunčevom sustavu. Prije i nakon rasapa sumerskog i babilonskog društva njihovi su se narodi naselili u te druge zemlje (sl. 24), a njihova su putovanja obuhvaćala, čini se, plovidbu do američkog kontinenta tisućama godina prije Kristofora Kolumba. On je bio agent tih krvnih loza i znao je točno kamo ide. Tvrdnja da je „tražio Indiju" a nabasao na Ameriku tek je paravan da se prikrije zajednička nit krvnih loza koja se proteže u pozadini glavnih povijesnih i današnjih događaja (vidi *Najveću tajnu*).

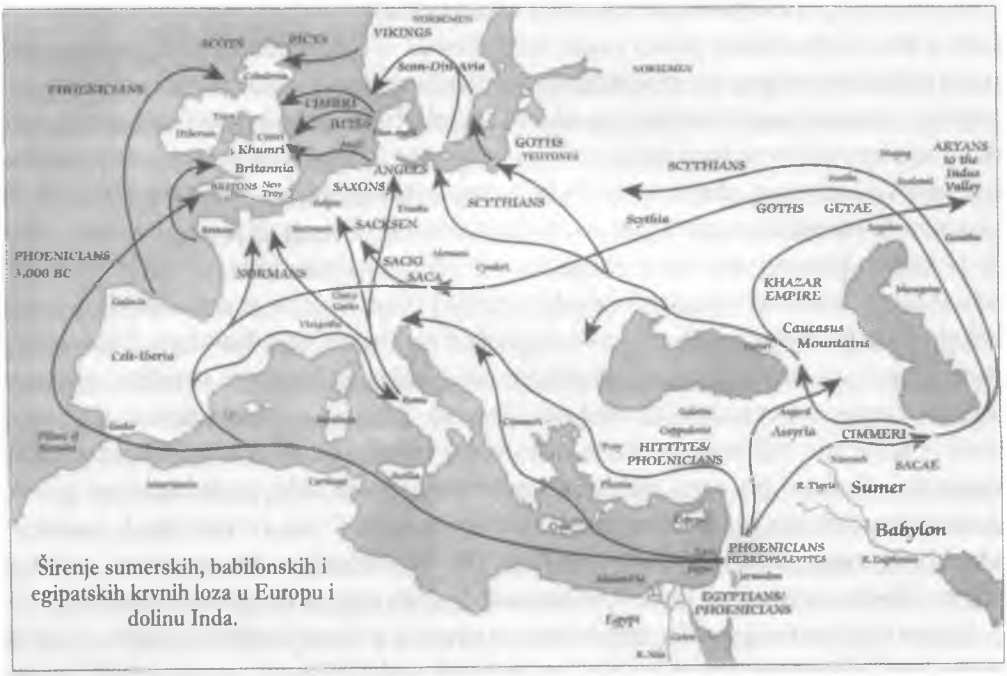

Slika 24: *Kada su se selili iz Mezopotamije i Srednjeg istoka tijekom tisuća godina, krvne loze i narodi Sumera, Babilona i Egipta bili su znani pod mnogim drugim imenima.*

Globalni Babilon

Rim i Rimsko carstvo uspostavile su 'elitne' sumersko-babilonsko-egipatske krvne loze (sve međusobno povezane). Svijetom i danas vlada rimsko pravo, kao što ću obrazložiti. Također su uspostavili Rimsku crkvu, koja je ustvari prenesena i preimenovana religija Babilona. Rimsko je carstvo odvelo krvne loze u sjevernu Europu gdje su se križale s krvnim lozama koje su onamo naselile ranije, sa Srednjeg istoka ili su potekle iz pretpotopnih civilizacija. To međusobno križanje i novopridošlice koji su pristigli s Rimljanima i drugima postali su pripadnici europskih kraljevskih obitelji i aristokracije. Oni su bili i jesu, u biti, kraljevske obitelji i aristokracija Sumera/Babilona/Egipta i još drevnijih kultura. Njihova glavna središta moći postali su Rim i London, ili Babilon-don, kako bi ga trebalo zvati. Ta su mjesta ostala glavna operativna i kontrolna središta obitelji odabranih

krvnih loza do dandanas. Između ostalih, to su i grad-država Vatikan sa svojim mrežama u praktički svakoj zemlji pod plaštem 'kršćanstva'. Krvne su loze postale strukture moći u svim europskim zemljama. Kada su se ljudi pobunili i odbacili diktaturu kraljevskih dinastija pripadnici tih krvnih loza šmugnuli su u 'podzemlje', u profesije kao što su politika, bankarstvo, poslovanje, vojska, znanost, medicina, obrazovanje i slično, gdje se većina njih i danas nalazi. Neke službene 'kraljevske' obitelji opstaju i dalje, ali velika većina tih vladajućih elita djeluje u potaji unutar političkog i ekonomskog sustava. Unatoč svemu, sami sebe još uvijek doživljavaju 'posebnima' i 'kraljevskima', bilo da su u carskom ruhu s krunom na glavi ili u poslovnom odijelu.

Krvne loze Sumera, Babilona i Egipta raširile su se na globalnu scenu u okviru europskih kolonijalnih carstava. Jedno od najistaknutijih bilo je Britansko carstvo u kojem „sunce nikada ne zalazi", toliko je golemo bilo područje njegove kontrole i utjecaja. Sumersko carstvo, Babilonsko carstvo, Rimsko carstvo i Britansko carstvo – sva su ta carstva izrazi iste sile koja sve ovo vrijeme iskazuje težnju za globalnim osvajanjem i kontrolom. Nije nimalo slučajno što je ondje gdje su odabrane krvne loze smjestile svoje 'sjedište' izraslo pojedino carstvo. Oni su opsjednuti zgrtanjem bogatstva, kontrolom i dominacijom iz razloga koji će uskoro postati jasni. Britansko carstvo i njegovi manji pandani uspostavljeni od strane Francuske, Njemačke, Španjolske, Belgije, Portugala i drugih omogućili su 'izvoz' tih krvnih loza diljem svijeta, zajedno s mrežom tajnih društava koja manipulacijama postavlja njih i njihove podobnike, agente i potrkala na vladajuće položaje. Ta mreža tajnih društava potječe još od vremena prije Potopa, a razvila se od krajnje opakih tajnih društava formiranih na Atlantidi i Muu u kasnijim fazama Zlatnog doba. Basnoslovna mjesta kakva su Atlantida i Mu bila ogrezla su naposljetku u opačine, kaos i čisto zlo prije negoli su dokrajčena kataklizmama, a iza svega su stajala tajna društva i njihovi crni magovi. Tajna društva Atlantide i Mua postala su škole misterija postpotopnog svijeta, osobito u Sumeru, Babilonu i Egiptu. Nisu sve škole misterija gajile loše nakane, ali one u verziji odabranih krvnih loza jesu, a postupno su čak i one dobrohotne potpale pod negativan utjecaj. Manly P. Hall, slobodnozidarski povjesničar, opisuje što se dogodilo u Egiptu kada su „crni magovi s Atlantide" preuzeli kontrolu nad školama misterija. Istu smo priču imali svugdje:

> Premda pomno razrađena obredna magija iz davnina nije nužno bila zla njeno je izvrtanje urodilo s nekoliko lažnih škola čarobnjaštva, ili crne magije, [u Egiptu] ... crni magovi s Atlantide nastavili su s demonstracijom svoje nadljudske moći sve dok posve nisu potkopali i iskvarili moralna načela primitivnih škola misterija ... prigrabili su položaj koji su ranije držali inicijati, dograbivši uzde duhovne vlasti.

> Tako je crna magija diktirala državnu religiju i paralizirala intelektualne i duhovne aktivnosti pojedinca zahtijevajući njegovo posvemašnje i spremno prihvaćanje dogme koju je formulirala svećenička bratovština. Faraon je postao marioneta u

rukama Grimiznog vijeća – odbora glavnih čarobnjaka koje je svećenstvo uzdignulo do položaja moći.

To je ono što se dogodilo u kasnijoj fazi Zlatnog doba, a od tih „glavnih čarobnjaka" proizašle su svjetske religije i današnja globalna mreža tajnih društava. Znanje o pravoj prirodi stvarnosti i o tome kako se njome može manipulirati nije ni dobro ni loše. Ono jednostavno postoji. Bitno je, međutim, kako se koristi, a spomenute krvne loze pokušavale su se dokopati tog znanja i njime se poslužiti kako bi obmanule ljudski rod. Kada bi europska carstva koja su bila pod kontrolom tih krvnih loza preuzela vlast u određenoj zemlji njihovi bi glavni pokretači krenuli u potragu za šamanima i nositeljima drevnog znanja i usmene povijesti te bi ih dali ubiti. Kršćanstvo je bilo sredstvo kojim se opravdavalo uništavanje „Sotoninih agenata" i odučavalo ljude od utjecaja njihovih vlastitih vjerskih vođa i nositelja znanja, predajući ih u službu 'Isusa'. Time su se zapravo služili kao opravdanjem da drevno znanje izbace iz optjecaja i zamijene ga krivotvorenom verzijom života, stvarnosti i povijesti. U međuvremenu, mreže tajnih društava obitelji iz odabranih krvnih loza prikupljale su to znanje i postajale sve moćnije, a jednom kad je znanje stanovništvu uskraćeno ljudi su postajali sve neukiji. Mnoge kršćane znam čuti kako razglabaju o 'okultnom' (riječi koja inače znači 'skriveno') kao da je svo ezoterijsko znanje „Vražje djelo". To je jednostavno znanje koje se može iskoristiti u dobre ili loše svrhe. Činjenica da sami ne mogu prihvatiti te spoznaje ostavlja ih podložnima kontroli od strane onih koji to znanje koriste u zloj namjeri. Krvne loze žele ljude zadržati u neznanju kad je riječ o stvarima koje pripadnici tih krvnih loza znaju. Imamo kršćane i mnoge druge koji sami sebe drže u neznanju zbog svojih religijskih vjerovanja koja također potječu od obitelji odabranih krvnih loza. Religija je njihov najučinkovitiji oblik kontrole uma i percepcije. „Ne, ne smijem čitati ovo ili raditi ono. Što bi na to rekao papa, ili rabin, ili imam?" Ma, koga briga? Nažalost, milijarde njih je briga.

Mreža tajnih društava danas djeluje globalno s grupacijama kao što su jezuiti, Vitezovi tempari, Malteški vitezovi, Opus Dei i Slobodno zidarstvo, koji na svojim najvišim razinama rade kao zasebna jedinica. Ta 'jedinica' ili sila koja povezuje sva značajnija tajna društva poznata je pod nazivom 'Iluminati' ili 'Prosvijetljeni'. To je niz stupnjeva u koje druga tajna društva upućuju svoju odabranu nekolicinu, a ulazak do barem gornjih ešelona iluminatske piramide moguć je samo preko krvne loze (sl. 25). Velika većina inicijata tajnih društava nema pojma da postoje iluminatski stupnjevi. Vjeruju da je vrh njihovog vlastitog tajnog društva najviša razina do koje se može stići. Nije im poznat pravi plan jer znanje je krajnje segmentirano u labirintu različitih 'stupnjeva' skupina i simbola. Protumačite li pogrešno simbole mali su izgledi da ćete saznati što sve to znači, a niže redove sustavno se obmanjuje kako bi se pravo znanje zadržalo isključivo kod odabranih krvnih loza. U svojim tajnim društvima, korporacijama i vlastima njima su potrebni autsajderi jer njih samih nema ni približno dovoljno da bi učinili ono što je potrebno kako bi ostvarivali svoj plan globalne kontrole.

Slika 25: *Pomno odabrani inicijati 'pojedinačnih' tajnih društava napreduju kroz iluminatsku piramidu koja službeno ne postoji. Struktura je strogo segmentirana, a ulaz na barem malo više razine Iluminata moguć je samo preko krvne loze.*

Osim toga, potrebni su im kao neuki paravan, osobito u tajnim društvima i stoga su morali stvoriti strukturu koja te ljude sprječava da saznaju to što *oni* znaju. Iluminati oduvijek skrivaju istinu u zamršenom klupku stupnjeva, razina, proturječja, mistike i laži. Carl Claudy, izvršni tajnik Udruženja masonske službe (engl. *Masonic Service Association*) u Washingtonu je rekao: „Prodrete li kroz vanjsku ljušturu pronaći ćete određeno značenje; prodrete li kroz to značenje pronaći ćete neko drugo; ispod njega, kopate li dovoljno duboko, moći ćete pronaći treće, pa četvrto... tko zna koliko učenja?" Sve je segmentirano na način da bi se osiguralo da samo nekolicina njih doista razumije što se zbiva. Iluminati, to je naziv koje su odabrane krvne loze nadjenule svojoj mreži, ali radije ne koriste nikakvo ime. Na taj je način razotkrivanje daleko teže. Mnogi ljudi brkaju Iluminate – mrežu krvnih loza tajnih društava nastalih prije tisuće godina i ranije – i Bavarske iluminate, službeno oformljene 1776. godine. Potonji su značajno utjecali na mnoge svjetske događaje, uključujući Francusku revoluciju, ali Bavarski iluminati samo su jedna nit u mreži, a ne mreža sama.

Skrivena diktatura

Plan odabranih krvnih loza za nametanje globalne kontrole napredovao je divovskim koracima nakon što su europske sile započele s procesom davanja 'nezavisnosti' svojim bivšim kolonijama, posebno Sjedinjenim Državama. Možda vam to izgleda kao očigledno proturječje, ali nije. Prividnim (naglasak na *prividnim*) davanjem 'nezavisnosti' kolonijama oni su zapravo mijenjali jedan oblik kontrole za drugi, još učinkovitiji. Kada živite u diktaturi - bio to komunizam, fašizam, aparthejd ili kolonijalna vladavina - barem imate tu prednost da znate na čemu ste. Znate da ste pod kontrolom, a i prilično pouzdano znate tko su oni koji kontrolu vrše. Taj oblik diktature ima ograničen vijek trajanja jer će ga želja za slobodom naposljetku srušiti, iako bi moglo potrajati da se dosegne nužna jedinstvenost kolektivne reakcije. Najmoćniji oblik kontrole je onaj koji ne vidite i za koji niste svjesni da postoji. Ljudima se servira privid slobode tako što im se omogućuje da glasaju svakih četiri ili pet godina, ali iza scene ista nekolicina drži uzde u svojim rukama, bez obzira koja je stranka ili stil vladanja službeno 'izglasan' pobjednikom.

Demokracija bi po svojim postavkama trebala biti „vladavina većine", što je samo po sebi vrsta tiranije, međutim ona čak ni to nije. To je diktatura nekolicine koji se skrivaju pod krinkom slobodnog i otvorenog društva. Boy George Bush i Barack Obama, na primjer, pod kontrolom su istih ljudi i na kraju nije bitno jesu li u Bijeloj kući teoretski republikanci ili demokrati.

U oba slučaja, isti *ljudi iz sjene* diktiraju politikom i događajima u korist klike odabranih krvnih loza, a to vrijedi i za Laburističku i Konzervativnu stranku u Ujedinjenom Kraljevstvu i njihovim pandanima svugdje drugdje. Možda imaju različita imena, ali to su samo maske na istom licu. Stara izreka kaže da nije važno za koga glasate jer vlast će ionako doći na svoje: tajna vlada, skrivena ruka koja vuče konce onih koji su naizgled na vlasti i donose odluke. Prema njihovoj zamisli, ljude treba zavarati da pomisle kako su slobodni iako su u potpunosti kontrolirani. Podrazumijeva se da se nećete buniti što niste slobodni ako mislite da *jeste* slobodni. Sjedite li u ćeliji i ne vidite rešetke mislite da slobodno možete otići kada god poželite. Barem dok ne pokušate, a većina ljudi to nikada ne pokuša. Vlasti neprestano govore o slobodi i „slobodnom svijetu" zato što nam podmeću zatvor bez rešetaka. Dakako, ono što govore čista je besmislica, ali u nju moramo vjerovati ili bismo mogli uvidjeti da doista živimo u jednostranačkim diktaturama kontroliranim od strane šačice obitelji određenih krvnih loza. Dakako, kako se orvelovska globalna država primiče sve većom brzinom rešetke svakim danom postaju sve vidljivije svakom tko ima koliko-toliko funkcionalan mozak.

Sada je jasno zašto je toliko „ratova za nezavisnost" isplanirano od strane istih onih kolonijalnih sila koje su naizgled bile izazvane. One su željele biti izazvane budući da su nastojale stvoriti zatvor bez rešetki. „Bostonsku čajanku", koja je iskorištena za poticanje pobune u američkim kolonijama, službena je povijest zabilježila kao prosvjed protiv poreza na čaj i drugu robu, nametnutog od strane Britanaca. Muškarci odjeveni u Indijance iz plemena Mohawk spalili su tri broda poduzeća pod nazivom *East India Company* (pod kontrolom odabranih krvnih loza) te su u more u Bostonskoj luci pobacali 342 sanduka čaja. Cijelu su smicalicu, međutim, isplanirali i izveli Slobodni zidari koji su bili povezani s „Matičnom ložom" u Londonu na adresi Great Queen Street (opširniju genezu svega toga možete naći u *Najvećoj tajni*). Britanci ili, bolje rečeno, sumersko-babilonske-egipatske krvne loze koje su nadzirale Britaniju, nakanile su izgubiti američki Rat za 'nezavisnost' i dodatno pojačati svoju kontinuiranu diktaturu potajnim vladanjem iz sjene. U svojoj 'bivšoj' koloniji ostavili su ne samo krvne loze, pod brojnim i različitim imenima, nego i mrežu tajnih društava pomoću koje manipulacijama dovode sebe i svoje agente na položaje moći i utjecaja. Britanska elita činila je to u svakoj koloniji, kao što su činile i ostale vladajuće garniture u Europi po napucima iste klike odabranih krvnih loza. Afrička 'nezavisnost' do dana današnjega sastoji se od manipulacije crnih vođa (ili nametanjem istih putem rata) koji će plesati kako klika svira. Vrlo dobar primjer je Robert Mugabe u Zimbabveu. Njegova tiranska vladavina nametnuta je sada već tragičnom narodu posredstvom manipulacija od strane britanskog ministra vanjskih poslova, lorda Carringtona i njegove kohorte, a zatim i bivšeg

američkog ministra vanjskih poslova Henryja Kissingera. Obojica su bili značajniji nalogoprimci mreže krvnih loza. Od vremena stečene 'nezavisnosti' Afrika nikada nije bila 'slobodna', niti je to bila ijedna od 'bivših' kolonija, uključujući Sjedinjene Države. Otvorenu kontrolu zamijenila je još zlokobnija prikrivena kontrola; fizičku okupaciju zamijenila je financijska okupacija.

Obitelji tih krvnih loza izgradile su globalni sustav kontrole dio po dio, iz stoljeća u stoljeće, a danas je on zapanjujuć u svome opsegu, dosegu i detaljima. Čovječanstvo su zatočili u zatvor bez rešetaka ili, bolje rečeno, bez vidljivih rešetaka – barem sve donedavno. Većina ih ljudi ne uspijeva vidjeti, bez obzira na to kako očigledne bile.

Još je davne 1923. godine pisac Aldous Huxley rekao: „Sloboda? Pa, sloboda ne postoji. U ovome svijetu nema slobode, samo pozlaćeni kavezi". I bio je posve u pravu. Ti 'kavezi' su zatvoreni i zakračunati umovi ljudi sustavno odvajanih od Svijesti, kao što ću na ovim stranicama pokazati. Ljudi žive u percepcijskom zatvoru, a cilj odabranih krvnih loza je da ih ondje i zadrže.

croWarez.org

5

"Svrati u moje odaje", reče pauk muhi

Politički jezik ... osmišljen je tako da laži zazvuče poput istine a da ubojstvo bude pohvalno. Da se običnom vjetru dade privid čvrstoće.

- George Orwell -

ILUMINATSKE KRVNE LOZE upravljaju svjetskim događajima kroz ono što je sada postalo globalna mreža tajnih društava i polutajnih skupina, a koja je ustrojena poput transnacionalne korporacije. 'Korporacijsko' sjedište diktira politiku, a podružne mreže u svakoj od zemalja nameću je ljudima u svojoj sferi utjecaja.

Operacijsko sjedište se nalazi u Europi, poglavito u Rimu i Londonu, premda su u tom smislu značajni i Pariz, Berlin, Bruxelles i Amsterdam. Kad kažem 'Europa' ne mislim na europske vlade koje danas-jesu-sutra-nisu nego na mrežu tajnih društava čije je operativno središte u Europi. Područne mreže u svakoj zemlji rade kao 'kooperanti' koji kontroliraju i usmjeruju politiku, poslovanje, bankarstvo, medije, vojsku, medicinu, 'znanost', 'obrazovanje' itd. svojih država, pazeći da se svaki od tih elemenata prilagodi smjernicama koje diktira 'sjedište'. Na taj način u mogućnosti su uvesti istu politiku diljem svijeta gotovo istovremeno (sl. 26). Ove nacionalne područne mreže, pod vodstvom obitelji odabranih krvnih loza u svakoj zemlji, imaju svoje vlastite podružnice, ili 'ogranke', u manjim i većim mjestima, gradovima i zajednicama, a ta struktura omogućuje središtu mreže, 'sjedištu', da manipulira i utječe na sve razine globalnog društva.

Većina u to uključenih ljudi ne zna da su dio velike zavjere s ciljem porobljavanja svijeta. Oni raspolažu sa samo onoliko informacija koliko je potrebno da učine ono što im je naloženo, ni manje ni više. Ista se tehnika primjenjuje pri razvoju tajne tehnologije. Da bi se napravili razni dijelovi upošljavaju se razni ljudi koji ne znaju kakav će biti konačni proizvod. To znaju samo oni koji izrađene dijelove sastavljaju. Ova je tehnika poznata kao 'segmentiranje' ili načelo „upoznatosti samo s najnužnijim informacijama" (engl. *need to know*).

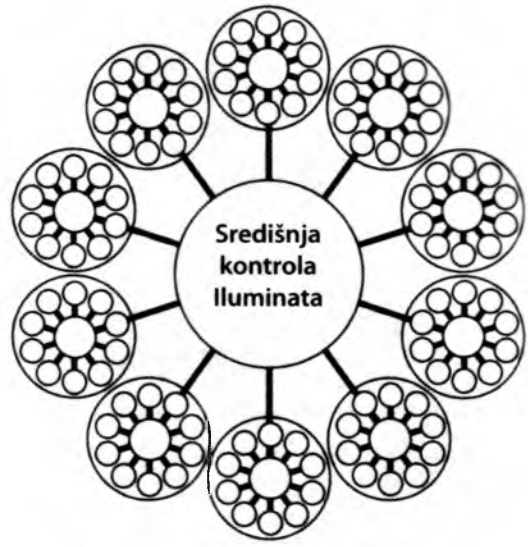

Slika 26: *Svijetom se upravlja iz središta iluminatske mreže na isti način na koji neko korporativno sjedište diktira globalnu politiku svim svojim podružnicama. U slučaju Iluminata, te 'podružnice' su mreže tajnih društava i obitelji određenih krvnih loza u svakoj zemlji, koje i same imaju mreže koje utječu na sve razine, od državnih vlasti do lokalne zajednice.*

Iluminatska mreža nalik je divovskoj paukovoj mreži, a niti predstavljaju različita tajna društva, polutajne organizacije i one druge koje djeluju otvoreno u javnoj domeni. Među potonjima su vlade, transnacionalne korporacije i bankarski sustav. Što su *niti* bliže *pauku* u središtu to će skrovitije i ekskluzivnije biti. Mreža se širi iz središta prema organizacijama koje su u izravnoj interakciji s glavnim tokovima društva, ali sve te niti, bliske i daleke, pod kontrolom su 'pauka' i njegovih *ljudi iz sjene*. Ključni „ljudi iz sjene" na operativnoj razini, provoditelji volje 'pauka', pripadnici su bankarske dinastije Rothschild, što ću detaljnije objasniti kasnije (sl. 27 na sljedećoj stranici). Jednu iznimno značajnu grupaciju unutar mreže čini niz organizacija utemeljenih na tajnom društvu pod nazivom Okrugli stol. Oformio ga je Rothschildov agent Cecil Rhodes koji je opljačkao južnu Afriku u njihovu korist te u korist Iluminata. Po njemu je nazvana Rodezija, odnosno današnji Zimbabve sa Zambijom. Tijekom 20. stoljeća Okrugli stol je iznjedrio niz „trustova mozgova", što čini i dalje. Obratite pozornost na organizacije „trustova mozgova". Riječ je o glavnoj međusponi koja omogućava manipulacije od strane odabranih krvnih loza, i svakim su danom sve probitačnije. Među tim satelitima Okruglog stola su: Kraljevski institut za međunarodne poslove u Londonu (utemeljen 1920.); Vijeće za vanjske odnose u Sjedinjenim Državama (1921.); Bilderberška skupina koja djeluje u Europi, Sjevernoj Americi i diljem svijeta (1954.); Rimski klub koji manipulira pokretom za zaštitu okoliša i prodaje laži o globalnom zatopljenju izazvanom ljudskim djelovanjem (1968.) i Trilateralna komisija koja se fokusirala na Europu, Sjedinjene Države i Japan, ali ima globalnu zonu utjecaja (1973.). Ujedinjeni narodi osnovani 1945. tvorevina su iste te mreže, kao i Europska ekonomska zajednica, sadašnja Europska unija, koja je utemeljena 1957. potpisivanjem Rimskog sporazuma. Članovi i sudionici tih skupina pod okriljem Okruglog stola drže ključne položaje u nacionalnim vladama, Europskoj uniji i NATO-u. Ima ih i u bankarstvu, poslovanju, medijima i tako dalje. Time se omogućuje razvoj i uvođenje zajedničke percepcije i strategije kroz središnju koordinaciju. U srpnju 2009. državna tajnica Hillary Clinton održala je govor pred

Slika 27: *Hagueov sjajan prikaz strukture paukove mreže preko koje nekolicina određuje smjer kretanja svijeta.*

Vijećem za vanjske odnose povodom otvaranja novog ureda u Washingtonu. Pritom je rekla:

> Često sam odlazila do, kako bih ga nazvala, matičnog broda u New Yorku, ali dobro je imati ispostavu Vijeća ovdje, nadomak Ministarstva vanjskih poslova. Od Vijeća dobivamo dosta savjeta, što znači da po upute i naloge o tome što bismo trebali raditi i kako bismo trebali razmišljati o budućnosti više neću morati odlaziti daleko.

Ovdje je operativna riječ 'naloge'. Zbigniew Brzezinski, bivši američki savjetnik za nacionalnu sigurnost predsjednika Jimmyja Cartera i mentor Baracka Obame, bio je suosnivač Trilateralne komisije (pod paskom Okruglog stola) s Davidom Rockefellerom. Pripadnici obitelji Rockefeller sumerska su krvna loza, a međusobno se križaju s Rothschildima čije naredbe smjerno izvršavaju. Uloga Rockefellera jest vođenje 'podružnice' u Sjedinjenim Državama, a veći igrači u toj obitelji, poput Davida Rockefellera, djeluju šire, na svjetskoj sceni. Imena Rothschild i Rockefeller stalno će nas pratiti u ovoj knjizi, svaki put kad će se spominjati ratovi, ekonomski slomovi te kontrola i manipulacija vlasti, bankarstva, globalnih korporacija, medicine, farmaceutske i biotehničke industrije, medija, obavještajnih agencija, tajnih društava i mnogo toga drugoga. Bankarstvo je njihovo glavno sredstvo manipulacije, a John F. Hylan, njujorški gradonačelnik početkom 20. stoljeća, o toj Rothschildovoj bankarskoj kliki je rekao:

> Prava prijetnja našoj republici je nevidljiva vlada koja poput divovske hobotnice rasprostire svoje sluzave krake preko našeg grada, države i nacije. Na čelu joj je mala skupina bankarskih kuća koju se općenito naziva „međunarodnim bankarima".

Umjesto „međunarodni bankari" čitajte 'Rothschildi'. Rothschildi i obitelji odabranih krvnih loza posjeduju banke i korporacije posredstvom financijske kontrole i podobnih direktora koji vode organizaciju u skladu s dobivenim uputama. Na taj se način mogu sakriti pravi razmjeri vlasništva u rukama istih obitelji. Koliko ljudi zna da Rothschildi kontroliraju barem većinu Vatikanskog bogatstva ili da su oni financijski savjetnici kineskoj vladi? Prema pokojnom istraživaču Eustaceu Mullinsu koji je proveo desetljeća istražujući Rothschilde, svjetske financijske

operacije Katoličke crkve preuzeli su 1823. godine. Rotšildski agenti su posvuda, samo što se ne vide njihovi pravi gospodari.

Fabijansko društvo

Još jedna iluminatska organizacija koja zaslužuje posebnu pozornost je Fabijansko društvo. Prikazano je kao „britanski intelektualno-socijalistički pokret čija je svrha promicanje načela socijalne demokracije putem postupnosti i reforme a ne revolucije." Ili, drugim riječima, od svog osnutka 1884. ono je bilo posvećeno uvođenju 'promjena' kap po kap, što će dovesti do svijeta kakav imamo danas. Naziv 'Fabijansko' potječe navodno od imena 'Fabius', odnosno od rimskog generala Kvinta Fabija Maksima Verukosa koji je provodio pomno planirane strategije kako bi iscrpio neprijatelja tijekom dugih vremenskih razdoblja, izbjegavajući bitke koje bi se mogle pokazati presudnima na ovaj ili onaj način. To je tehnika koju nazivam „totalitarističkim šuljanjem". Amblem Fabijanskog društva je vuk u ovčjoj koži, čime se lijepo sažima cjelokupan njegov *modus operandi* (sl. 28). Fabijanci se također služe 'prožimanjem', tehnikom koja je danas poznata pod nazivom *manipuliranje konsenzusom*.

Prvi idejni začetnici Fabijanskog društva bili su Sidney i Beatrice Webb, a njegovi članovi bili su i poznate ličnosti poput Georgea Bernarda Showa, H. G. Wellsa, Virginije Wood, Bertranda Russella i Ramseya MacDonalda, koji će 1924. postati prvi britanski premijer iz redova Laburističke stranke. Među ostalim premijerima poteklim iz Fabijanskog društva bio je i zagriženi Iluminat Harold Wilson (vidi *...I istina će vas osloboditi*). Fabijanac George Bernard Shaw je napisao: „Ova nova i sveobuhvatna revolucija o kojoj razmišljamo može se definirati u tek nekoliko riječi. To je čisti ... svjetski socijalizam, znanstveno isplaniran i vođen." U svojoj srži Fabijansko društvo je tajno društvo. Ono je stajalo iza stvaranja (1990. godine) britanske Laburističke stranke koju nadzire i danas. Bivši premijer Tony Blair je fabijanac i očigledan je promicatelj planova tog društva. Fabijansko društvo je stajalo iza njegova postavljanja na čelo Laburističke stranke 1995. godine, nakon više nego prikladne smrti njegova prethodnika Johna Smitha. Blair je tada proveo deset godina kao britanski premijer i tijekom tog razdoblja uvodio je fabijanska načela izuzetno temeljito i brzo. Od Blairova izbora 1997. dvjestotinjak fabijanaca bili su članovi britanskog parlamenta, uključujući njegova nasljednika na mjestu premijera Gordona Browna i ministre (članove kabineta) Robina Cooka, Jacka Strawa, Davida Blunketta, Petera Haina, Patricije Hewitt, Johna Reida, Ruth Kelly, Alana Milburna i Clare Short. Upravljačka sila u Laburističkoj stranci danas, Peter Mandelson, izuzetno je blizak Fabijanskom društvu. Fabijanci se

Slika 28: *O, primjerenog li loga Fabijanskog društva.*

ne ograničuju samo na Laburističku ili socijalističke stranke. Ta organizacija djeluje tajno širom političkog spektra dok izgrađuje svoje 'prožimanje' – manipuliranje 'konsenzusa' iza fabijanskih/iluminatskih planova. I zbog toga danas više ne možete međusobno razlikovati političke stranke.

Četvoro fabijanaca, Beatrice i Sidney Webb, Graham Wallas i George Bernard Shaw, osnovali su iluminatski sveučilišni koledž znan kao Londonski fakultet ekonomije i političke znanosti (LSE). Među onima koji su studirali na LSE-u su glavna iluminatska imena poput Davida Rockefellera te milijardera i financijera Georgea Sorosa koje ću u ovoj knjizi često spominjati. Jedno od tih imena je i Richard Perle, jedan od vodećih članova zloglasne neokonzervativne klike koja je kontrolirala administraciju Busha mlađeg i zagovarala „rat protiv terorizma". Ondje je studirao i predsjednik Kennedy, iako vrlo kratko, a kao studenti LSE-a pojavljuju se i ljudi za koje to nikada ne biste očekivali. Među njima su Saif al-Islam Gaddafi, drugi sin libijskog diktatora, pukovnika Muammara Gaddafija i njegov naširoko proglašavan nasljednik. U Dodatku I naći ćete neočekivano velik broj poznatih i utjecajnih svjetskih vođa, političara, vladinih savjetnika i administratora, ekonomista, novinara itd. koji su se obrazovali na Londonskom fakultetu ekonomije (pod utjecajem Fabijanskog društva) ili su s tom organizacijom bili povezani. To je, poput sveučilišta Oxford i Cambridge, mjesto gdje se mogu novačiti i razvijati iluminatski kadrovi, od kojih mnogi nemaju pojma kako i zašto su kasnije korišteni. Fabijanac Tony Blair oženjen je s Cherie Blair koja se školovala na Londonskom fakultetu ekonomije. Upoznali su se izučavajući odvjetništvo u obližnjem pravnom središtu znanom pod nazivom Hram (The Temple), pod kontrolom Vitezova templara.

Oboje su bili odvjetnici vježbenici u komorama koje je osnovao Derry Irvine, profesor prava na Londonskom ekonomskom fakultetu i Blairov budući ministar pravosuđa. Blair je svečano otkrio „Fabijanski prozor" na LSE-u 2009. godine. Prozor je osmislio George Bernard Shaw 1910. a prikazuje dva vodeća fabijanca kako pomažu izgradnji „novog svijeta" (sl. 29). Nakon što je 25 godina bio zagubljen, pojavio se u Phoenixu u Arizoni te je izložen u LSE-u. Na prikazu vidimo fabijance koji kuju Zemlju na nakovnju ispod vuka u ovčjoj koži, uz geslo: „Prekalupimo je u skladu s našom velikom željom". Fabijansko društvo je najvažniji trust mozgova u pozadini novog laburističkog pokreta u Britaniji, a službeno djeluje i u drugim zemljama kao što su Australija, Kanada i Novi Zeland te neslužbeno kroz druge grupacije u Sjedinjenim Državama i

Slika 29: *Fabijanski prozor – izgradnja „novog svijeta".*

drugdje. Međusobno je povezano s obiteljima bankarske elite, ponajprije s dinastijom Rothschild. Australski premijer Bob Hawke bio je fabijanac i jedan od mnogih prekomorskih vođa pod njegovim pokroviteljstvom i kontrolom. Australski senator iz redova Laburističke stranke Chris Schacht navodno je pred vladinim mješovitim stalnim povjerenstvom u istrazi o raznim ugovorima u lipnju 2001. izjavio da je član Fabijanskog društva 20 godina. Na to je dodao: „Vjerojatno niste znali da smo mi, fabijanci, zauzeli vodeća mjesta u CIA-i, KGB-u, MI5-u, ASIO-u (Australska obavještajno sigurnosna organizacija), MMF-u, Svjetskoj banci i mnogim drugim organizacijama."

Fabijansko društvo jedna je od glavnih niti u mreži, u to nema sumnje, te od svojeg osnutka zna za dugoročne ciljeve globalne fašističke/komunističke diktature (fašizam i komunizam su međusobno izmjenjivi kada prozrete sranja o njihovim 'razlikama'). Fabijanski pristup dugoročnim planovima za svijet postaje izvanredno relevantan razmotrite li ga u svjetlu ovoga: godinama govorim da objedinite prikaze svijeta iz knjige *1984.* Georgea Orwella (objavljenu 1948.) i *Vrlog novog svijeta* Aldousa Huxleya (1932.). Tada ćete steći prilično jasnu sliku o globalnom društvu koje Iluminati danas nastoje nametnuti. Kakve li 'podudarnosti', je li, da su i Orwell i Huxley bili članovi Fabijanskog društva. Kao što već dugo tvrdim, njihove knjige nisu plod mašte nego znanja o onom što dolazi. Zbog toga su se pokazale tako nevjerojatno točnima. Georgea Orwella (pravim imenom Eric Blair) francuski je jezik podučavao Aldous Huxley u elitnom koledžu Eton koji su pohađala kraljevska djeca, a njih su dvojica postali doživotni prijatelji (sl. 30 i 31). Huxley ga je uveo u Fabijansko društvo u koje se Orwell kasnije razočarao, a njegovo razobličavanje fabijanizma - roman *1984.* - temelji se na prikupljenim spoznajama iz razdoblja povezanosti s njima. Neki smatraju da je Orwellovo društvo (pod budnim okom Velikog brata) ustvari smješteno negdje na prijelazu u 21. stoljeće, ali knjiga je naslovljena *1984.* kao šifra-poveznica s Fabijanskim društvom. Godina 1984. označavala je stogodišnjicu tog društva. Očito je, kada pogledate te okolnosti, odakle su Huxley i Orwell crpili nadahnuće za svoje proročanske 'romane'. Fabijansko društvo je preuzelo i zapečatilo Orwellovu arhivu poslije smrti njegove druge supruge Sonije.

Slika 30: *Aldous Huxley*

Slika 31: *George Orwell*

Obojica su bili članovi iluminatskog Fabijanskog društva i obojica su pisali 'romane' koji su se pokazali izvanredno točnima u pogledu sada nastajućeg globalnog sustava kontrole.

Predstavnici izdavačke kuće *Harper Collins* navodno su priopćili da će fabijanci imati autorska prava na roman *1984.* do 2025. godine. Čak su i prava na Orwellovu ostavštinu pod kontrolom Fabijanskog društva. Ne žele da se sazna istina o onom o čemu je on ustvari pisao. Kasnije ću objasniti kako je moguće da su te skupine upoznate s iluminatskim planovima za svijet barem nekoliko desetljeća, pa čak i više od stotinu godina unaprijed.

Globalna diktatura

Strukturu globalne kontrole možemo simbolički prikazati kao paukovu mrežu ili sustav piramida unutar većih piramida. Praktički svaka organizacija ustrojena je poput piramide, a pravi plan i ciljevi poznati su samo nekolicini na vrhu, na „vršnom kamenu". Što niže se spuštate niz te piramidalne strukture sve je više i više ljudi, ali sa svakim korakom prema dolje oni sve manje znaju o istinskim motivima organizacije za koju rade. Na djelu je opet segmentacija. Oni samo „rade svoj posao", znaju samo onoliko koliko je potrebno da bi to mogli obaviti. Nekolicina na vrhu manipulira ostatkom piramide kako bi ostvarili svoj plan, dok svi drugi nemaju pojma o *postojanju* nekakvog plana, a kamoli da (i ne znajući) pritom igraju određenu ulogu. Jedino „vršni kamen" zna kako su svi dijelovi mozaika posloženi, a kada povežete točkice između naizgled 'nevinih' pojedinačnih doprinosa tada pronađete krajnje mračan obrazac. Ove segmentirane piramide (vlade, banke, korporacije i druge organizacije i grupacije) i same su dio jedne veće strukture. To podsjeća na ruske lutke babuške, gdje su manje piramide obuhvaćene većim, pa još većim piramidama (sl. 32). Ta struktura znači da banke (u množini) postaju - odete li dovoljno visoko - jedna banka. Isti je slučaj s vladama, političkim strankama, transnacionalnim korporacijama, medijskim organizacijama itd.

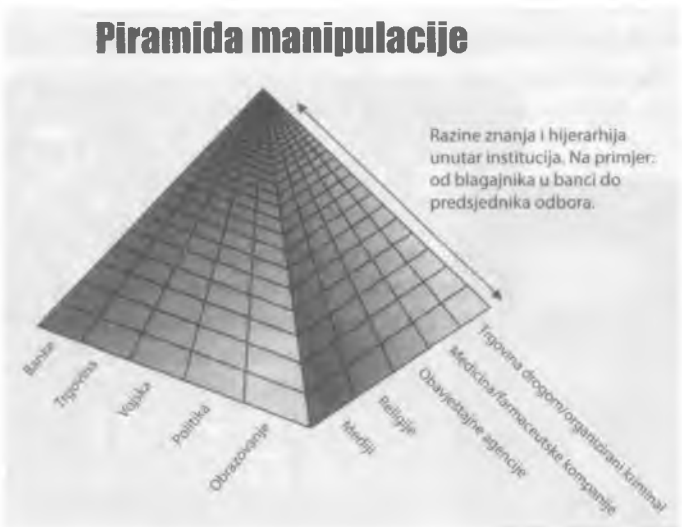

Sve glavne institucije i skupine koje utječu na naš svakodnevni život povezane su s Iluminatima koji odlučuju o koordiniranoj politici unutar piramide.

Ljudi na nižim segmentima ne znaju apsolutno ništa o onome čega su dio.

Slika 32: *Struktura globalne kontrole po principu ruskih lutaka babuški.*

Na vrhu najveće piramide, koja obuhvaća sve druge, sjedi dinastija Rothschild, provoditelj i orkestrator plana 'Pauka'. Struktura piramide unutar piramide podrazumijeva da oni mogu nametnuti isti plan svim piramidama, a plan se zasniva na neprestanoj centralizaciji moći u svim područjima ljudskog života. Ovdje imamo pravi izvor, i kotlovnicu, onoga što se naziva 'globalizacija'. Da ste pripadnik nekolicine i da želite nadzirati većinu morate centralizirati proces donošenja odluka. Što ćete to više činiti brže ćete centralizirati više moći. Iz tog razloga tempo globalizacije biva sve brži. Ovdje treba istaknuti važnu stvar: u kontroliranju piramida koje kontroliraju druge piramide leži prava moć. Na primjer, kontrolirate li piramidu koja obuhvaća bankarstvo i financijski sustav kontrolirate sve banke i financijske kuće unutar nje. Različite banke pod različitim nazivima mogu se pojavljivati i nestajati sukladno tome kako vi upravljate procvatom ili slomovima u svrhu preobrazbe društva, ali to su samo žetoni u igri. Kada kontrolirate sustav uvijek pobjeđujete. Ako kontrolirate europsko nogometno natjecanje nije važno hoće li Manchester United pobijediti Real iz Madrida ili obratno. Vi kontrolirate igru i stoga ne možete izgubiti. To vrijedi zapamtiti kada čujete da neka banka propada. Ljudi koji rade u banci mogu biti na gubitku, ali ne i Rothschildi, Rockefelleri i oni koji nadziru svjetske financije. Ustvari, što je manje banaka to je lakše kontrolirati sustav, zbog čega smo svjedoci pojave mega-banaka, poput Goldmana Sachsa pod dominacijom Rothschilda.

Na slici 33 možete vidjeti strukturu svjetske diktature koje odabrane krvne loze žele nametnuti. Tu i tamo možemo dodati ovu ili onu organizaciju, ali jasno je o čemu se radi. Žele uspostaviti svjetsku vladu koja bi diktirala politiku svake zemlje preko „međunarodnog prava" i „međunarodnih propisa". Iz tog razloga stalno slušate o potrebi pridržavanja međunarodnog prava i 'usklađivanje' propisa. Radi se o ostvarivanju njihovih ciljeva.

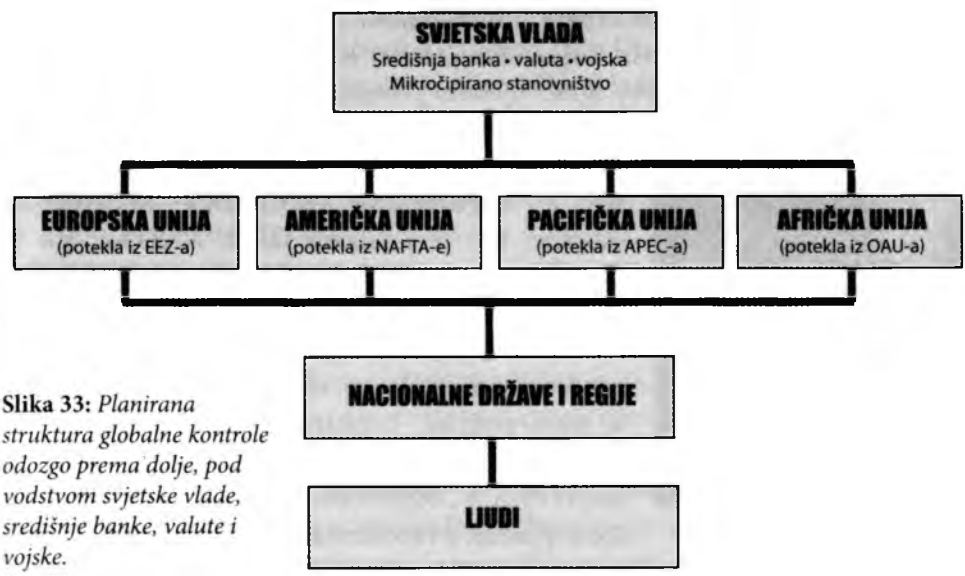

Slika 33: *Planirana struktura globalne kontrole odozgo prema dolje, pod vodstvom svjetske vlade, središnje banke, valute i vojske.*

Diktate svjetske vlade svakoj bi 'odmetničkoj' državi nametala svjetska vojska. Planirano je da ona nastane spajanjem NATO-a i mirovnih operacija UN-a. Nacionalne vojske postale bi obične jedinice svjetske vojske koja bi radila u suglasju s planiranim svjetskim policijskim snagama. Naziru se koraci koji se u tom pravcu poduzimaju, a s daljnjim napredovanjem te politike koraci će biti sve vidljiviji. Središnja svjetska banka nadzirala bi sve svjetske financije, a svjetska elektronska valuta trebala bi zamijeniti sve druge valute. To će imati ozbiljne posljedice po slobodu, kao što je i planirano. Ako vašu kreditnu karticu danas odbije kompjutorski sustav još uvijek vam ostaje mogućnost da platite gotovinom. Ali što kada ne bude gotovine a računalo kaže 'ne' vašoj kartici ili mikročipu? U tom biste slučaju ostali bez svake mogućnosti kupovanja, što se i želi postići. Kontrola. Doista dugo upozoravam na plan mikročipiranja cjelokupnog svjetskog stanovništva, uključujući svu novorođenčad neposredno po rođenju, što se sada i otvoreno predlaže. Međutim, ne radi se samo o elektronskom praćenju i neprekidnom nadziranju, premda je to očito dio igre. Glavni je razlog još mračniji, no vratit ću mu se nešto kasnije.

Naddržave

Planirano je da sljedeća razina ove globalne strukture - ispod svjetske vlade - bude niz naddržava poput diktature Europske unije koja već nadzire europske zemlje. Otprilike 75% zakona nametnutih britanskom narodu danas potječe od neizabranih birokrata u Bruxellesu, a ilegalno je ako britanski parlament, ili bilo koji parlament unutar Unije, izglasa zakone koji odudaraju od onih koje je donijela sve šira europska fašistička/komunistička država. Od 1994. godine pišem da je Europska unija velikim dijelom tvorevina iluminatske skrovite Bilderberške skupine, a detaljniju pozadinu svega naći ćete u mojoj knjizi *...I istina će vas osloboditi.* Bilderberška skupina potajno koordinira zajedničku politiku između vlada, banaka, korporacija, medija, obavještajnih agencija i vojske, uključujući NATO (sl. 34). Osnovali su je Rothschildi 1954. u hotelu Bilderberg u Nizozemskoj, a u njihovu korist vodi je mreža obitelji Rockefeller. David Rockefeller i Henry Kissinger, agent Rothschilda/Rockefellera, bili su najistaknutiji igrači tijekom proteklih desetljeća, no palicu sada polako preuzimaju drugi. Kissingerov pajdaš, lord Carrington, još jedan rotšildski agent i bivši britanski ministar vanjskih poslova, bio je dugogodišnji predsjednik Bilderberške skupine. Bio je i Glavni tajnik NATO-a, što je pozicija kojom naglašeno dominiraju bilderberški kadrovi. Postoji jedna središnja jezgra koja se redovito sastaje, a svake godine imaju „Bilderberšku konferenciju" kada se okupljaju vodeće ličnosti iz sfere politike, bankarstva, poslovanja, medija i vojske praćeni jakim osiguranjem kako bi raspravljali o „događajima u svijetu". Istraživači su sve uspješniji u razotkrivanju bilderbergera i imena na popisu sudionika, ali mnoge od istaknutijih

Slika 34: *Bilderberška skupina je vrlo značajna nit u mreži.*

i čuvstvenih ličnosti neopazice se ubacuju i odlaze s tih 'konferencija' u tajnosti, bez da se pojavljuju na popisu. Kada su 2009. objelodanjeni, dokumenti koji su procurili s bilderberške konferencije 1955. u Grand hotelu Sonnenbichl u Garmisch-Partenkirchenu u Njemačkoj potvrdili su bilderberški plan stvaranja Europske unije. U dokumentima se govori o „prijekoj potrebi uvođenja njemačkog naroda, zajedno s drugim narodima Europe, u zajedničko tržište"; i „da se u najkraće moguće vrijeme stigne do najvišeg stupnja integracije, započevši sa zajedničkim europskim tržištem". Obratite pažnju na riječ 'započevši'. U bilderberškim spisima se govori da „bi s razvojem zajedničkog tržišta trebalo krenuti putem sporazuma, a ne uspostave novih visokih vlasti". Zajedničko tržište ili Europska ekonomska zajednica doista je stvorena dvije godine kasnije, 1957., potpisivanjem Rimskog ugovora. A Rim je jedno od glavnih središta iluminatske moći i sjedište preseljene Babilonske crkve, uspostavljene u Rimu od strane krvnih loza Sumera, Babilona i Egipta, preimenovane u Rimsku crkvu. Odonda se koristi tehnika potpisivanja 'sporazuma', što možemo vidjeti s Lisabonskim sporazumom 2009. koji je osmišljen s ciljem da se sadašnja Europska unija pretvori u konačnu diktaturu s vlastitim predsjednikom, vanjskom politikom, vojskom, policijskim snagama i birokratskim sustavom kontrole. Bilderberški dokumenti iz 1955. koji su 'procurili' spominju potrebu uspostave zajedničke europske valute, a bilderberška mreža to desetljećima nastoji ostvariti putem manipulacija. Čak i trenutni bilderberški predsjednik, aristokrat i pripadnik odabrane krvne loze, vikont Etienne Davignon, u jednom je od rijetkih intervjua rekao da su bilderbergeri početkom 1990-ih najavili politički program o stvaranju zajedničke valute, što je kasnije postao euro.

Ustvari, ta manipulacija započela je prije 50 godina, a moguće i ranije. Jedan od najznačajnijih urotnika iza stvaranja Europske unije je Otto von Habsburg, glava odabrane krvne loze - habsburške dinastije. On je još uvijek čelni čovjek Paneuropskog pokreta osnovanog 1923. godine. Habsburzi predstavljaju čistokrvnu iluminatsku krvnu lozu, a Europom su vladali stoljećima. Glavaru habsburške dinastije dodijeljena je titula Svetog rimskog cara. Dinastija je tako iznjedrila careve Austrije, vojvode Austrije, kraljeve Njemačke, Mađarske, Španjolske, Portugala i Bohemije (Češke), velike vojvode Toskane pa čak i cara Meksika. Otto von Habsburg je rođen 1912. s titulom nadvojvoda Joseph Otto Robert Maria Anton Karl Max Heinrich Sixtus Xaver Felix Renatus Ludwig Gaetan Pisu Ignatius Austrijski. Krvne loze obožavaju svoje titule i opsjednute su statusom, moći i hijerarhijom. Habsburg je bio najstariji sin Karla Austrijskog, posljednjeg cara Austrije i posljednjeg kralja Mađarske. Živi u Bavarskoj u Njemačkoj i, poput mnogih koji djeluju na visokim razinama zavjere, dobrano je zašao u svoje 90-te godine. Jasno je dao do znanja da želi Europu pod vjerskim plaštem Rimokatoličke crkve (Babilonske crkve) i da predsjednik europske države bude izabran (postavljen) na doživotnu funkciju. Jedan drugi dokument otkriva pravu prirodu i pozadinu Europske unije, a sastavili su ga nacisti 1944. godine. Taj dokument - poznat kao Izvještaj iz Crvene kuće ili EW-Pa 128 - opisuje tajni sastanak u hotelu Maison Rouge u Strasbourgu održan 10. kolovoza 1944. kada su nacistički dužnosnici i njemački industrijalci iz odabranih krvnih loza

planirali Četvrti Reich, upravo u vrijeme kada se oko njih urušavao Treći. Planirano je da se fizička okupacija Europe, koju su Hitler i kompanija pokušavali ostvariti vojnim osvajanjem, zamijeni ekonomskom okupacijom europske zajednice (uz centraliziranu upravu), što je sažeto riječima nacističkog šefa propagande Josepha Goebbelsa: „Za 50 godina nitko neće ni spominjati nacionalne države". Malo je promašio s vremenskim okvirom, ali ne i s temom. Plan je na samom početku iznio Jean Monnet, 'otac' EU i rotšildski poslušnik. Jednom je prijatelju 30. travnja 1952. napisao pismo u kojem kaže:

> Europske države treba voditi prema naddržavi, ali tako da njeni narodi ne dokuče što se zbiva. To se može postići postupnim koracima, od kojih svaki ima neku ekonomsku svrhu, ali koji će naposljetku i nepovratno dovesti do federacije.

EU kontrolira neizabrana birokracija pod nazivom Europska komisija (koja predstavlja presliku politbiroa u Sovjetskom Savezu) i predlaže sve zakone. O njima se potom raspravlja na tajnim sastancima još većeg broja birokrata, pod skupnim nazivom Odbor stalnih predstavnika koji potvrđuje Vijeće ministara. Nacionalni parlamenti nemaju nikakvog prava na donošenje odluka, a Europski parlament nudi tek privid izborne zastupljenosti. Sve je to muljaža, a članovi Europskog parlamenta ili 'MEP-i' (engl. *Members of the European Parliament*) imaju krajnje ograničeno vrijeme da uopće otvore usta prije negoli im isključe mikrofon. Unija tvrdi, što je za puknut od smijeha, da je 'demokratska', a istovremeno imate tipa poput Hansa-Geta Pötteringa, odlazećeg predsjednika Parlamenta, koji 2009. godine požuruje MEP-e da se ujedine kako bi zamrznuli 'anti-Europljane' i isključili ih iz procesa donošenja odluka. Petina nebitnih MEP-a nalazi se u skupinama koje podržavaju manji stupanj integracije ili potpuno povlačenje iz Unije. To je njihovo pravo, ili bi tako bilo da EU nije diktatura. Gospodin Pöttering je izjavio: „Mislim da je vrlo važno da proeuropski MEP-i dobro surađuju kako glas anti-Europljana ne bi bio preglasan." Ja pak mislim, stari, da bi bilo dobro da nađeš neku zanimaciju u životu. Svake godine u pronevjerama nestane deset posto fantastičnog EU proračuna (115 milijardi eura 2008. godine), a plaće i troškovi birokrata i MEP-a upravo su basnoslovni. Uzmimo slučaj Neila Kinnocka, bivšeg vođe britanske Laburističke stranke, i njegove žene Glenys, članice Europskog parlamenta. Kinnock je poznato klepetalo koje se ravna po načelu 'zašto da rabim jednu riječ kad imam tisuće njih od kojih mogu izabrati još pokoju?'. Karijeru je započeo kao „buntovni velški socijalist" koji je osuđivao ono što je postalo Europska unija sve dok nije otkrio da plaća u Europskom parlamentu uopće nije loša. Osuđivao je i britanski Gornji dom, da bi se potom istom pridružio. Njegova je gospođa postala MEP, dok je on postao birokrat u Komisiji, a 2009. objelodanjeno je da su zajedno zaradili 10 milijuna funti na funkcijama u EU. Sada zadovoljavaju uvjete za izdašne i doživotne mirovine. Kakav li je lupež taj Kinnock, jedan od najbezočnijih grebatora koje ste vidjeli. No, on je tipičan primjer *prilike za laku zaradu/korita za svinje* koji predstavlja Europska unija.

Ne zanima nas što mislite

Priča o Europskoj uniji izvrstan je primjer lakoće s kojom nekolicina može diktirati mnoštvom i kako se pravila mijenjaju u skladu sa situacijom. Birokracija EU najprije je predložila europski 'Ustav' kako bi uspostavila svoju dugo planiranu diktaturu, ali napravili su pogrešku kada su javnosti dali priliku da o tome odlučuje u Nizozemskoj i Francuskoj 2005. godine. Stanovnici obje zemlje odbacili su taj Ustav na referendumu zato što su prepoznali implikacije stvaranja funkcije predsjednika Europe, europskog ministra vanjskih poslova te ogromnog nagrizanja nacionalnih prava na veto i na odstupanje od birokratski diktiranih zakona i odredbi. Kada referendumi o EU pođu „u pogrešnom smjeru" obično se događa to da malo pričekaju, zatim u državu unesu resurse, ljude i propagandu, i zatim traže drugo izglasavanje. To se dogodilo nebrojeno puta. No, na primjeru Francuza i Nizozemaca mogli su vidjeti da je ozračje protiv Ustava tako snažno da u tome ne bi uspjeli.

Stoga su jednostavno promijenili naziv dokumenta: Europski ustav zamijenili su nazivom *Lisabonski sporazum*. Otprilike 98 posto sadržaja bilo je isto, ali rekli su sljedeće: 'Budući da je to sad 'samo' sporazum a ne ustav, francuski i nizozemski glasovi više na nj nemaju utjecaja', a obećanje vlade Tonyja Blaira u Britaniji o 'zajamčenom' javnom glasanju o Ustavu više nije vrijedilo. Te zgodne manipulacije omela je, premda nažalost samo privremeno, jedina zemlja u kojoj je održan referendum o Sporazumu – Irska. Čak ni nasilnici iz EU-a nisu to mogli spriječiti jer je u irskom Ustavu stajalo da o takvom prijenosu ovlasti mora doći do javnog glasanja. Mislili su da će glasanje 'ZA' biti mačji kašalj, ali Irci su u lipnju 2008. glasali 'PROTIV'. Tada su naglo porasle briselske narudžbe toaletnog papira. O, Bože moj dragi! Svaka EU vlada morala je prihvatiti Sporazum da bi on postao zakonit, a posve beskorisni irski vođa Brian Cowen nije to mogao učiniti u svjetlu odluke javnosti. Cowen je dobio zapovijedi EU vodstva da se provede još jedno glasanje te da se taj put dobije ispravan odgovor. Irci su imali savršenu priliku da ponovno kažu 'NE' i da zadaju udarac u korist „moći naroda". I što su učinili? U listopadu 2009. na drugom referendumu glasali su 'za' Lisabonski sporazum. To je bila potpuno nepojmljiva odluka i dokaz o tome kojom lakoćom nekolicina može kontrolirati mnoštvo kada to mnoštvo nije osviješteno. Što se uopće može reći o narodu koji je tako javno izigran i izvrijeđan samom činjenicom da je njihova prva odluka odbačena od strane EU tiranije, da bi njegovi pripadnici u ponovljenom glasanju pristali predati nadzor nad svojim životima i svojom zemljom istoj toj EU tiraniji? Još uvijek mislite da šačica ljudi ne može upravljati svijetom?? Irci koji su zaokružili 'ZA' ustvari su glasali za raspad vlastite zemlje, pri čemu su posvemašnju kontrolu nad svim značajnijim stvarima predali u ruke briselskih birokrata i, kakve li ironije nad ironijama, sada zasigurno više neće imati priliku ponovno glasati o povećanim ovlastima EU jer je to pravo ukinuto Lisabonskim sporazumom. Mnogi smatraju da je nemoguće da tako malen broj ljudi upravlja životima globalnog stanovništva. Nažalost, zbog umom uvjetovanog čovječanstva to uopće nije nemoguće.

Mreža 'Unija'

Isti program samo što nije uveden u Sjevernoj Americi i Meksiku pod nazivom Sjevernoamerička unija (NAU). Ona bi trebala zamijeniti NAFTA-u, Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (njihova verzija zajedničkog tržišta), a ujedinit će Sjedinjene Države, Kanadu i Meksiko pod jedinstvenom vladom, kao u Europi, te zamijeniti američke i kanadske dolare i meksički pesos jedinstvenom valutom koja će se navodno zvati 'amero'. Paravanska organizacija pri ostvarenju tog cilja bila je Partnerstvo za sigurnost i blagostanje koju su svojim potpisima 2005. pokrenuli američki predsjednik George W. Bush, kanadski premijer Paul Martin i meksički predsjednik Vincente Fox. Lou Dobbs, dugogodišnji CNN-ov spiker, rijedak je novinar etabliranih medija koji je razgolitio tu skupinu i njihove prave planove. Nema nikakve sumnje da je zbog toga 2009. dobio otkaz. Zaklada koja se bori za transparentni način vladanja, Judicial Watch[1], pribavila je službene dokumente u skladu sa zakonom o slobodi informiranja kako bi dokazala da ne samo da se Sjevernoamerička unija približava nego da je već tu, u prikrajku. Mnoge agencije odbijale su dati informacije Judicial Watchu, vadeći se na „nacionalnu sigurnost" (sigurnost spletke), ali naposljetku su uspjeli dobiti tisuće stranica dokumenata. U njima se potanko navodi kako se sva područja života u Sjedinjenim Državama, Kanadi i Meksiku potajno spajaju, uključujući organe reda i vojsku. U dokumentima se naglašava da se ta uspostava Unije mora dogoditi putem „pritajene evolucije" – što je klasična tehnika Fabijanskog društva koju je izvrsno opisao Jean Monnet u svojem pismu o Europskoj uniji iz 1952. godine.

U dokumentima se ujedno opisuje kako će se iskoristiti bojazni o „klimatskim promjenama" da bi se nametnuo porez na emisije ugljičnog dioksida, čime bi se Unija financirala. To je ono što marioneta odabranih krvnih loza, Barack Obama, trenutno nastoji nametnuti. Transportna infrastruktura Sjevernoameričke unije može se vidjeti u nastajućoj autocesti 'NAFTA-e' (zapravo, Sjevernoameričke unije) koja će povezivati glavne morske luke Meksika sa Sjedinjenim Državama i Kanadom (sl. 35 i 36). Gradi se zahvaljujući zapljenama fantastičnih pojaseva zemlje od strane vlasti, uključujući kuće i druge zgrade koje se potom daju prekomorskim korporacijama koje grade tu infrastrukturu. Stranim korporacijama dane su ovlasti da naplaćuju cestarinu čak i na onim cestama koje su već izgrađene i plaćene novcem američkih poreznih obveznika. Svjedoci smo kako strane kompanije kupuju zemljišta, tvrtke i infrastrukturu u svakoj zemlji u cilju rastakanja suvereniteta i samoodređenja, na putu ka centralizaciji globalne kontrole. Korporacije s dugog popisa onih koje su se u novije vrijeme preselile iz Sjeverne Amerike u Meksiko činile su to pripremajući se za ono što su znale da će se dogoditi. Planira se proširenje sjevernoameričke naddržave na područje svih triju Amerika. O tim golemim novim cestovnim mrežama u Americi treba reći još nešto: njih nadzire Pentagon, a ne civilne administracije koje se bave samo papirologijom. Izvornu mrežu autocesta u Americi osmislio je

[1] Judicial Watch je „Skupina za pristisak na pravosudna tijela" (da funkcioniraju pravilno i u skladu sa zakonom). Definicija je preuzeta iz englesko-hrvatskog *Rječnika prava* autorice Milice Gačić; *op. prev.*

Pentagon. Jedan od razloga za to je svrha starih i novih autocesta - olakšano kretanje postrojbi diljem Sjeverne Amerike. Pouzdano znam da su novi željeznički sustavi koji se grade u istočnoj Europi (novcem nezakonito dobivenim od Europske unije) namijenjeni postrojbama svjetske vojske i da ljudi službeno nazivani „direktorima željezničkih radova" koji nadgledaju izgradnju ustvari rade za NATO.

Slika 36: *Planirana mreža 'autocesta' u Sjevernoameričkoj uniji.*

Europska je unija ustoličena manipulacijama kroz područje slobodne trgovine tj. Europsku ekonomsku zajednicu ili zajedničko tržište, a isto se događa u Sjevernoj Americi sa zonom slobodne trgovine u okviru NAFTA-e, Sjevernoameričkog sporazuma o slobodnoj trgovini. Isti *modus operandi* slijedi i Azijsko-pacifička unija koja će obuhvaćati Australiju i Novi Zeland putem spajanja APEC-a (Azijsko-pacifičke ekonomske suradnje) i ASEAN-a (Udruženje zemalja jugoistočne Azije). Afrička unija krenula je istim putem kada je stvorena od Afričke ekonomske zajednice i Organizacije afričkog jedinstva. Afrička unija kroči prema središnjoj vladi za cijelu Afriku, a afrička vojska i financijski sustav podređeni su globalnom sustavu. Ove naddržave bile bi podčinjene svjetskoj vladi, a sadašnja struktura zemalja i nacija bila bi razlomljena na mnoge manje regije kako bi se ublažilo svako združeno suprotstavljanje toj strukturi moći. Vidimo da su već uspostavljeni i drugi elementi te globalne diktature kao što je Svjetska trgovinska organizacija (WTO), s ovlastima da 'odreže' goleme globe zemljama koje nastoje zaštititi svoja gospodarstva od nemilosrdnog globalnog sustava. Želi se osigurati da se niti jednoj zemlji ne dopusti samodostatnost i da sve one budu ovisne o svjetskom sustavu nad kojim nemaju nikakve kontrole niti prava odlučivanja. Ovisnost = kontrola. Upravo zato posvuda možemo vidjeti umjetno izazvanu ovisnost, posebno putem izmanipulirane oskudice, iako bismo mogli uživati u obilju. Jednadžba je jednostavna: obilje = izbor = sloboda; oskudica =

Slika 37: *Te autoceste će označiti kraj Amerike kao suverene države.*

ovisnost = kontrola. Ovo groteskno izrabljivanje ljudi 'prodaju' nam kao „slobodnu trgovinu", premda je ono sve samo ne to. Iluminatska „slobodna trgovina" uključuje iskorištavanje najsiromašnijih naroda na Planetu koji njihove proizvode izrađuju za sitan novac, a zatim se isti otpremaju u bogatije regije svijeta gdje će se prodavati po što većoj cijeni. Globalizacija i rušenje trgovinskih barijera znači da te zločinačke korporacije sada mogu prenositi svoje proizvode kamo god žele bez ikakvog financijskog sankcioniranja. Ako netko pokuša zaštititi vlastiti narod od ove trgovačke tiranije i okupacije na scenu stupa WTO i sprječava takav pokušaj. Jedina 'slobodna' stvar u „slobodnoj trgovini" je sloboda izrabljivanja i zloporabe. Kao posljedica te zločinačke aktivnosti 25.000 ljudi dnevno umire od gladi u svijetu obilja u kojem vlada nezasitnost. Provodi se nova faza integriranja gospodarstava i vlasti Sjedinjenih Država i Europske zajednice potpisivanjem sporazuma o transatlantskoj gospodarskoj integraciji te formiranjem Transatlantskog gospodarskog vijeća s ciljem stvaranja jedinstvenog tržišta.

Odavno planirano

Plan o uređenju svijeta odabrane krvne loze ne pripremaju na godišnjoj razini pa niti na desetljetnoj. Sve se to odigrava već stoljećima, ali ako ne uspijete povezati točkice šira će vam slika promaknuti. Tijekom godina nailazio sam na mnoge izvještaje o tome kako insajderi ili poluinsajderi opisuju planirano globalno društvo. Knjige Georgea Orwella i Aldousa Huxleya najpoznatiji su primjeri, ali daleko od toga da su jedini. A ni centralizacija globalne moći nije jedina svrha tog plana, kao što ću potanko objasniti nešto kasnije. Planom se želi nametnuti potpuna preobrazba svjetskog društva i stvoriti svjetsku zatvorsku državu koja će nadzirati živote ljudi do najsitnijih pojedinosti, uključujući i same njihove misli. Kažete, to je nemoguće? Pa, nešto slično je već u velikoj mjeri i ostvareno. Godine 1969. dr. Richard Day bio je državni zdravstveni direktor iluminatskog paravana, udruženja pod nazivom Planned Parenthood (Planirano roditeljstvo), tvorevine eugenici sklone obitelji Rockefeller, a bio je i profesor pedijatrije na Medicinskom fakultetu Mount Sinai u New Yorku. Dana 20. ožujka 1969. obratio se Pitsburškom pedijatrijskom društvu i publici koju je sačinjavalo osamdesetak liječnika.

Dr. Day sve prisutne zamolio je da ugase svoje kazetofone i da prestanu pisati bilješke jer ih mora obavijestiti o nadolazećem novom svjetskom sustavu i podrivanju američke industrije. Jedan od prisutnih liječnika, dr. Lawrence Dunegan, pitsburški pedijatar, ipak je nastavio pisati bilješke te je, u nizu snimljenih intervjua, podrobno naveo ono što je čuo. Dr. Dunegan koji je 2004. umro, rekao je:

> Prema iznijetom planu, u različite dijelove svijeta bile bi prenesene različite uloge u sferi industrije i trgovine, a sve u jednom unificiranom svjetskom sustavu. Daljnjoj nadmoći Sjedinjenih Država te razmjernoj samostalnosti i samodostatnosti Sjedinjenih Država trebat će stati na kraj ... kako biste stvorili novu strukturu najprije morate srušiti staru, a primjer toga bila je američka industrija.

> Svaki dio svijeta imat će neku specijalnost pa će svi dijelovi biti međusobno ovisni. SAD će ostati središte poljoprivrede, visoke tehnologije, komunikacija i obrazovanja, ali teška industrija bit će „otpremljena van".

Takve se stvari desetljećima događaju u Europskoj uniji jer su na meti gospodarstva i industrije u raznim zemljama kako bi se raznolikost i samodostatnost uništile i nadomjestile 'specijaliziranošću'. Na taj način svatko postaje ovisan o svima drugima, a nekom jedinstvenom središtu kontrole omogućuje se da diktira svjetskim gospodarstvom. Dr. Dunegan je naveo kako je Richard Day rekao da se planira i selekcioniranje (smanjivanje) i kontroliranje stanovništva pomoću medicine, hrane, novih laboratorijski stvorenih bolesti i zataškavanja lijeka protiv raka. „Mi ovog trenutka možemo izliječiti gotovo svaki oblik raka", rekao je te 1969. godine. „Informacije o tome pohranjene su u Rockefellerovom institutu, bude li ikad odlučeno da treba doći do njihova objavljivanja". Što mislite, zašto toliki broj onih koji su uključeni u zavjeru živi tako dugo? Jedan CIA-in znanstvenik kojeg sam upoznao potkraj 1990-ih ispričao mi je kako je bio izliječen od raka jednim tajnim serumom koji nije dostupan javnosti. Kada se dopušta da ljudi umiru od raka, rekao je Day, time se usporava rast stanovništva. „A, čujte, od nečeg morate umrijeti, pa zašto onda ne biste od raka." Poput svih pripadnika odabranih krvnih loza, Day je vjerovao u eugeniku te u „opstanak najsposobnijih". Ukoliko to, razumije se, ne bi ugrozilo njega samog. Iste te 1969. godine rekao je da pobačaj više neće biti protuzakonit i da će biti prihvaćen kao nešto posve uobičajeno. Opskrba hranom bit će nadzirana tako da ju nitko neće moći dati nekom „bjeguncu iz sustava". Privatna proizvodnja hrane bit će zabranjena jer će se uporno ponavljati kako takva proizvodnja nije sigurna. Mladi ljudi će se školovati duže, ali pritom ništa neće naučiti, dok će važnost obitelji biti umanjena posredstvom manipulacije. Postojat će ograničenja u vezi s putovanjima, a privatno vlasništvo u području stanovanja posve će nestati. Zavjerenici će povećati doze nasilja, pornografije i opscenosti u medijima i filmovima, što će ljude učiniti manje osjetljivima na nasilje i pornografiju te će ih navesti na zaključak kako je život kratak, neizvjestan i surov. Glazba će biti „sve gora i gora", koristit će se u cilju programiranja percepcije. Društvo će biti žestoko kontrolirano, a ljudi će biti elektronički praćeni. Odavno utemeljene zajednice bit će uništene nezaposlenošću i masovnom imigracijom. Modifikacija vremena bit će korištena kao sredstvo ratovanja, kako bi se izazvale suše i glad. Tijekom rata i sam je Day bio uključen u modifikacije vremena. „Ljudi će se morati naviknuti na ideju o promjeni. I to u tolikoj mjeri da će promjenu i očekivati. Ništa neće biti trajno". Slijedi sažetak njegovih predviđanja objavljenih na **overlordsofchaos.com:**

> Obuzdavanje rasta stanovništva; parovi će morati tražiti dopuštenje da imaju bebu; preusmjeravanje svrhe seksa: seks bez razmnožavanja i razmnožavanje bez seksa; univerzalna dostupnost kontracepcije za sve; seksualno obrazovanje i promicanje putenosti mladih kao oruđa svjetske vlade; porezima financiran pobačaj kao sredstvo obuzdavanja rasta stanovništva; poticanje homoseksualnosti svim

sredstvima; korištenje tehnologije za razmnožavanje bez seksa; opadanje značaja obitelji; odobravanje eutanazije i „tableta za vječni počinak"; ograničavanje pristupa povoljnoj zdravstvenoj njezi eliminaciju starijih osoba čini lakšom; medicina će biti strogo kontrolirana; ukidanje privatne liječničke prakse; nove teško utvrdive bolesti i neizlječive bolesti; zataškavanje lijeka protiv raka kao sredstvo za obuzdavanje rasta stanovništva; izazivanje srčanih napada kao jedan od načina ubojstva; obrazovanje kao oruđe za brže nastupanje puberteta i evolucije; spajanje svih religija ... stare će religije morati otići sa scene; mijenjanje Biblije kroz korekciju ključnih riječi; restrukturiranje obrazovanja kao sredstva indoktrinacije; duže vrijeme provedeno u školovanju, ali učenici „ništa neće naučiti"; kontrola pristupa informacijama; škole kao središte zajednice; neke će knjige jednostavno nestati iz knjižnica; promjena zakona kako bi se promicao moralni i društveni kaos; poticanje uzimanja opojnih droga kako bi se stvorila atmosfera džungle u većim i manjim gradovima; promicanje prekomjernog konzumiranja alkohola; ograničenja u sferi putovanja; potreba za većim brojem zatvora i korištenje bolnica kao zatvora; nema više ni psihološke ni fizičke sigurnosti; zločin korišten u svrhu upravljanja društvom; dokidanje američke industrijske nadmoći; seljenje stanovništva i gospodarstva – kidanje društvenih korijena; sportovi kao oruđe društvenog inženjeringa i promjene; seks i nasilje podmetnuto kroz zabavu; u tijelo usađene osobne iskaznice – mikročipovi; kontrola hrane; upravljanje vremenom; spoznaje o tome kako ljudi reagiraju – navođenje ljudi da učine ono što želite; lažirana znanstvena istraživanja; korištenje terorizma; nadzor, implantati i televizija koji vas promatraju; uspostava totalitarnog svjetskog sustava.

Day je također rekao da će ljudi koji se ne žele pokoriti novom svjetskom sustavu biti „humano uklonjeni". Neće biti nikakvih 'mučenika', pojasnio je. „Ljudi će jednostavno nestati". Hoćemo li mirno sjediti i poslušno čekati? Ili ćemo ustati, progovoriti i prestati prihvaćati takva sranja? Bez brige, sve je to isplanirano i upravo se oko nas događa.

Kada sam 1994./95. pisao prvo izdanje knjige *...I istina će vas osloboditi* jasno sam vidio što se čovječanstvu sprema ako se nešto ne poduzme. Jedna sila vodilja davala mi je komadiće slagalice koji su sliku svijeta učinili mnogo bistrijom. Ono što je izgledalo kao birokratska 'nesposobnost' iskristaliziralo se u novom svjetlu. Takozvanu 'nesposobnost' mogli bismo prihvatiti kao takvu samo ako je krajnji cilj bio služenje narodu. Jednom kad shvatite da se plan vrti oko kontrole i izrabljivanja ljudi te oko neprestane centralizacije moći prividna nesposobnost postaje genijalna zamisao, zbog onoga čemu vodi. Kako je značaj stvari koje sam otkrivao postajao sve očigledniji osjećao sam sve veći jad jer su mi se smijali i ignorirali me zbog toga što izgovaram tvrdnje za koje sam znao da su točne. Nije me toliko pogađalo izrugivanje i ignoriranje na osobnoj razini, na to sam već bio navikao. Brinulo me je nešto drugo: svijest o onom što se čovječanstvu sprema, a što će stići za samo nekoliko godina ukoliko se ljudi ne probude i ne uvide što se oko njih zbiva. Takvih frustracija više nemam jer stvari su kakve jesu, a čovjek ionako ne može učiniti više no što može. Sada je također jasno, a svakim je danom sve jasnije, da vrlo velik broj ljudi konačno uviđa ono što nisu mogli vidjeti ranije.

6

Pauci pletu mrežu

Sva ratna propaganda, svo to urlanje, i laži, i mržnja redovito dolaze od ljudi koji su daleko od bojnog polja.

- George Orwell-

U PRVIM GODINAMA mog putovanja nakon Perua stalne teme bile su Sumer i Babilon te obitelji odabranih krvnih loza koje su odande potekle, a osobito jedno ime - *Rothschild.* Svjetsku zavjeru jednostavno ne možete razumjeti ne znate li pozadinu te opasne gomile međusobno križanih zločinaca i moću sluđenih genocidnih manijaka.

Preteške riječi? Ne, blago rečeno, preblage.

'Genocid' se definira kao „Namjerno i sustavno uništavanje neke rasne, političke ili kulturne skupine". Ovo je savršeno pogođen opis ambicija dinastije Rothschild, a „rasna skupina" na njihovom nišanu zove se „ljudski rod". Oni operiraju iz središta mreže i ponašaju se poput dirigenata orkestra. Rothschildi nisu izvorište moći koja vodi zavjeru, jer zečja je rupa mnogo dublja. Ipak, oni su glavni djeljitelji te moći unutar ljudskog društva u ime 'pauka'. Gotovo je svatko čuo za Rothschilde, ali gotovo nitko ne zna čime se oni ustvari bave. Hm, bankari su, zar ne? Da, jesu, ali to je kao da kažete da je Hitler bio slikar. Ono bitno pritom ste izostavili. Rothschildi imaju zastrašujuću bilancu režiranja ratova (uključujući i svjetske ratove), izazivanja financijskih slomova i manipuliranja državama širom svih kontinenata preko mreže koje nadziru. Ne postoji niti jedan muškarac, žena ili dijete na čiji život nisu utjecali (često katastrofalno) Rothschildi. Njihova moć i utjecaj nekoć su bili dobro poznati, a političari su im se klanjali jer su znali da bez njihova odobrenja nikada ne bi došli na visok politički položaj, odnosno da ondje ne bi dugo ostali ako bi na takav položaj i uspjeli doći. Njihova kontrola i manipulacija postali su tako očigledni da je prijetila opasnost da njihovi planovi budu razotkriveni. Stoga su od prvih godina 20. stoljeća briljantno zabašurili razmjere svojeg vlasništva i strukture moći pomoću nominalnih direktora i drugih isturenih ljudi, uključujući obitelj

Rockefeller i 'samostalne' industrijalce i tajkune kao što su J. P. Morgan, Andrew Carnegie, Edward R. Harriman i niz drugih. Kada vidite ta imena, slobodno možete čitati: Rothschild. Rockefelleri su pripadnici rotšildske krvne loze i podređeni glavnoj obitelji.

Kompanija *Standard Oil* J. D. Rockefellera zapravo je bila *Rothschild Oil*, a kada je Rockefeller stvorio onaj užas od moderne farmaceutske medicine on je to činio u korist rotšildske dinastije. Rockefelleri su došli u Ameriku iz središnjeg područja Rothschilda, Njemačke, gdje su bili znani kao Rockenfelderi. Frederick Morton, u svojoj knjizi iz 1962. godine *Rothschildi,* opisuje način na koji rotšildska dinastija krije razmjere svoje moći:

> Premda kontroliraju desetke industrijskih, trgovačkih, rudarskih i turističkih korporacija, niti jedna od njih ne nosi Rothschildovo ime. S obzirom da su to privatna partnerstva njihove obiteljske 'kuće' nikada ne trebaju objaviti (što i ne čine) niti jednu javnu bilancu ili bilo kakav izvještaj o svojem financijskom stanju.

Važno je naglasiti da kada govorim o 'Rothschildima' ne mislim samo na one s tim imenom. Mislim na krvnu lozu Rothschilda. Kao što sam objasnio u prethodnim knjigama, zapanjujuć je broj ljudi diljem svijeta koji imaju rotšildske gene. Odgajaju ih različite obitelji pod različitim imenima, ali oni su još uvijek Rothschildi koji kasnije postaju istaknute ličnosti na utjecajnim položajima u politici, bankarstvu, vojsci, medijima, religiji, industriji zabave i tako dalje. Jedan od tih neslužbenih Rothschilda ispričao mi je kako je postavljen u kršćansku crkvu gdje je radio u korist te dinastije. To ne znači da se Rothchildi moraju seksati svakih deset minuta. Oni ustvari imaju Rothschildove banke sperme kako bi neprestano mogli širiti tu krvnu lozu, a razlog za takvu opsesiju genetikom postat će jasniji nešto kasnije. Druga stvar koju valja naglasiti je to da nije svatko, ili gotovo svatko, s imenom 'Rothschild' dio ove velike zavjere. 'Niže' razine obitelji držane su u neznanju, a drugi su to ime stekli ulaskom u brak. Kada kažem 'Rothschildi' mislim na vodeće figure u toj obitelji koje vode svoje bankovne i poslovne operacije i kadrove njihove krvne loze unutar globalnog sustava – između ostalog i u politici – koji nose te gene, ali ne i to prezime.

„Najokrutnija podvala"

Nastoji nas se uvjeriti da su Rothschildi obitelj biblijskih Židova i da stoga potječu iz starozavjetnog Egipta i Izraela. To nije točno. Oni su Sumerani, o čemu detaljno pišem u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).* Narodi Sumera i Babilona migrirali su na sjever, u područje blizu Kavkaskog gorja te u zemlju koju danas većim dijelom obuhvaća država Gruzija. Dr. Sandor Nagy, autor knjige *Zaboravljena kolijevka mađarske kulture* tvrdi da su se odvijale dvije zasebne seobe sumerskog naroda iz Mezopotamije. Jedna je vodila kroz Tursku do Karpatskog bazena koji uključuje današnju Rumunjsku – postojbinu vampirskih legendi iz Transilvanije – zatim Mađarsku, Bugarsku i zemlje bivše Jugoslavije,

poput Srbije i Hrvatske. Drugi sumerski narodi otišli su prema istoku, a zatim prema sjeveru, preko Kavkaskog gorja u područje između Kaspijskog i Crnog mora. Ovi potonji Sumerani postali su poznati kao 'Hazari', a njihova nova država nazvana je Hazarija (sl. 37). Oko 740. godine hazarski kralj Bulan prihvatio je religiju judaizma, što je učinila i cijela njegova nacija. Poslije raspada Hazarije koji je uslijedio ti preobraćenici na judaizam krenuli su ka sjeveru gdje su oformili istočnoeuropske židovske zajednice, a mnogi su otišli u zapadnu Europu. Među njima je bila i obitelj koja će preuzeti ime Rothschild. Stoljećima su prolazili s različitim imenima, uključujući i Bauer.

Slika 37: *U 8. stoljeću u Hazarskom je carstvu došlo do masovnog preobraćenja na judaizam, tako da su mnogi njegovi stanovnici postali istočnoeuropska, a kasnije i zapadnoeuropska „židovska populacija". Oni nemaju nikakve povijesne veze s Izraelom i uglavnom potječu iz Mezopotamije.*

Hazari su preci više od 90% ljudi koji se danas nazivaju 'Židovima', a isti ti Hazari nisu imali baš nikakve veze sa zemljom zvanom Izrael. Njihova postojbina nije bilo područje oko Mrtvog mora nego oko Kaspijskog mora koje je nekoć bilo znano kao „Hazarsko more". Narodu poznatom pod nazivom Izraelci njegov su biblijski identitet 'otuđili' bivši Hazari i Sumerani, a čak je i taj identitet puka besmislica. Thomas Thompson, profesor Starog zavjeta na Kopenhagenskom sveučilištu, pobija uvjerenja o biblijskom Izraelu u svojoj knjizi *Mitska prošlost (The Mythic Past)*. On tvrdi da arheološka i lingvistička istraživanja otkrivaju radikalno drukčiju drevnu Palestinu od one opisane u Bibliji. Nisu postojali ni Adam ni Eva, ni Noa ni Abraham, ni Mojsije ni Jošua, a sada znamo i zašto. To su bili izmišljeni 'likovi' utemeljeni na daleko starijim opisima Sumera, Babilona i Mezopotamije. Stanovništvo Palestine u vrijeme „velike nacije" Izraela bilo je malobrojno. Thompson kaže da ih je bilo najviše nekoliko tisuća. I nastavlja:

> Kada se istražuje povijest Palestine, neovisno od biblijskog viđenja prošlosti, to razdoblje nudi vrlo malo dokaza o pojavi biblijskog Izraela ... nema nikakvih dokaza o nekoj Ujedinjenoj monarhiji, niti o Jeruzalemu kao glavnom gradu, niti o bilo kakvoj suvisloj, ujedinjenoj političkoj sili koja bi dominirala zapadnom Palestinom, a kamoli carstvom veličine opisane u legendama. Nemamo nikakvih dokaza o postojanju kraljeva imenom Saul, David ili Solomon; niti postoje ikakvi dokazi o bilo kakvom hramu u Jeruzalemu u tom ranom razdoblju.

Kako to? E, pa tako: sve su to lijepo izmislili. Ogromna većina današnjih pripadnika židovskog naroda to ne zna, ali Rothschildi i s njima povezane obitelji znaju. Neki židovski pisci poput Arthura Koestlera iznijeli su vrlo uvjerljive dokaze o tome da židovski narod nema nikakve povijesne veze sa zemljom Izrael. Židov Alfred M. Lilienthal, bivši službenik američkog Ministarstva vanjskih poslova, nazvao je te činjenice „Izraelovom Ahilovom petom" jer se time osporava svako svojatanje te zemlje. U svojoj knjizi *Trinaesto pleme (The Thirteenth Tribe)*, Koestler piše:

> ... [to] bi značilo da njihovi preci potječu ne iz Jordana već iz područja oko Volge, ne iz Kanaana već sa Kavkaza kojeg se nekoć smatralo kolijevkom arijske rase [odatle engl. izraz za pripadnike bijele rase 'Caucasian']; te da su genetski tješnje povezani s hunskim, ujgurskim i mađarskim plemenima negoli sa sjemenom Abrahamovim, Izakovim i Jakobovim. Ukoliko bi se to pokazalo točnim tada bi izraz 'antisemitizam' bio lišen značenja, jer se temelji na pogrešnom shvaćanju koje dijele i ubojice i njihove žrtve. Priča o Hazarskom carstvu, dok polako izranja iz prošlosti, počinje izgledati kao najokrutnija podvala koju je povijest ikada iznjedrila.

Hazari su se borili, sklapali saveze i međusobno križali s narodima poput vikinških Rusa (koji su postali Rusi) i Mađara s kojima su imali izuzetno bliske odnose. Hazari su odigrali značajnu ulogu u stvaranju domovine Mađara na području današnje Mađarske. Nazivi poput ruskih 'Kozaka' i mađarskih 'Husara' potječu od riječi 'Hazar', kao i njemački izraz za 'heretika' - *Ketzer*. Hazari su također održavali bliske veze s Bizantskim carstvom koje je bilo dio Rimskog carstva sa središtem u Konstantinopolu, a između njih je dolazilo i do međusobnog križanja. Jedna hazarska princeza udala se za bizantskog cara Konstantina V, a njihov je sin postao car Leo IV, znan kao Hazar Leo koji je Bizantskim carstvom vladao od 775. do 800. godine. Svrgnuti car Justinijan II pobjegao je u Hazariju 705. gdje mu je kralj ('Hagan' ili 'Kagan') pružio utočište i omogućio da oženi njegovu sestru. Ona je uzela ime Teodora i postala carica kada je Justinijan ponovno zasjeo na bizantsko prijestolje. Danas je 'Kagan', naravno, često 'židovsko' ime. Povjesničari smatraju da su Hazari potomci turkijskog plemena poznatog kao Huni ili Hun koje je oko 450. godine iz Azije nahrupilo u Europu i divljački je uništavalo, ali glavno izvorište Hazara bio je Sumer. U jednom povijesnom trenutku teritoriji Huna protezali su se od središnje Azije do središnje Europe, od Sibira i Kine do sjeverne Indije. Radilo se o grupaciji plemena i krvnih loza nastalih međusobnim križanjem s mnogim narodima, uključujući Kineze i Sumerane. Hune najviše pamtimo po njihovom vođi Atili Biču Božjem koji je prigrabio vlast nakon što je ubio svoga brata Budu po kojem je mađarski grad Budimpešta dobio ime. Hazari su poput Huna govorili turkijskim jezikom pa se smatra da je to isti narod. Nadzirali su veliko i moćno 'pogansko' carstvo na većem dijelu Rusije, do Uralskog gorja na istoku i Kavkaskog na jugu. Za život su zarađivali kao trgovci i 'posrednici', nametanjem poreza na robu prenošenu trgovačkim rutama kroz njihove zemlje. Njihov utjecaj u Europi proširio

se u većim dijelovima zemalja koje danas znamo kao Poljsku, Čehoslovačku, Austriju, Mađarsku, Rumunjsku i Bugarsku. Bili su štovatelji falusa i vršili obrede žrtvovanja ljudi.

Bliski suradnici i Hazarima podređeni Mađari također su bili povezani sa Sumeranima. Smatralo se da su Mađari nomadsko pleme sa sjevera čiji je jezik bio ugro-finskog podrijetla, ali u knjizi *Zaboravljena kolijevka mađarske kulture* dr. Sandor Nagy piše da su pripadnici naroda koji je kasnije postao poznat pod nazivom Mađari bili Sumerani iz područja „plodnog polumjeseca" u današnjem Iraku. Dr. Nagy se služi iscrpnim primjerima kako bi potkrijepio lingvističke sličnosti između sumerskog, staromađarskog i sadašnjeg mađarskog jezika. Također spominje nekoliko djela napisanih tijekom prvog tisućljeća, uključujući *Arpadske kodekse* i *De Administrando Imperio.* Zaokružio je 50 godina svog vlastitog istraživanja. Kaže da premda je s ugro-finskim jezikom povezano svega 200 mađarskih riječi, a više od 2000 njih povezano je sa sumerskim.

Istu su priču ispričali britanski, francuski i njemački arheolozi i jezikoslovci. Zaključili su da jezik drevnih sumerskih natpisa nije bio indoeuropski ili semitski nego jezik koji je pokazivao značajne sličnosti sa skupinom jezika tada poznatih kao turanijska etnolingvistička skupina. Među njima su bili mađarski, turkijski, mongolski i finski (kasnije spominjan kao uralo-altajska skupina). Istraživanja pokazuju da sumerski i mađarski jezik imaju preko tisuću zajedničkih korjenova riječi i vrlo sličnu gramatičku strukturu. Kálmán Gosztony, profesor sumerske filologije na Sorbonnei u Parizu, dokazao je u *Sumerskom etimološkom rječniku i komparativnoj gramatici* da je struktura mađarskog jezika najbliža gramatici sumerskog jezika. Od 53 značajke sumerske gramatike, 51 se podudarala s mađarskom gramatikom, u usporedbi s 29 u turkijskim jezicima, 24 u kavkaskom, 21 u uralskim jezicima, 5 u semitskim i 4 u indoeuropskim. Lingvističke sličnosti između sumerskog, mađarskog i drugih jezika potvrdili su arheološki i antropološki dokazi. Jasno je da je ogromna većina pripadnika takozvanog 'židovskog' naroda izvorno došla iz Sumera, a Sumerani nisu bili Semiti, što se odnosi na narode određene jezične skupine. Dakle, govoriti o 'antisemitizmu' vezano uz židovski narod potpuno je pogrešno, kao što Rothschildi i njihov krug dobro znaju.

Poput Mađara, i Hazari i Huni su potomci Sumerana iz Mezopotamije. U jednom drevnom tradicionalnom predkršćanskom spisu mađarskog podrijetla piše da su oni potomci babilonskog 'kralja' Nimroda, za kojeg se u Bibliji kaže da je bio sin Kuša i pra-praunuk Noe. Te će se poveznice pokazati važnima nešto kasnije. U legendi stoji da je Nimrod imao dva sina, Magora i Hunora. Navodi se da je Magor bio predak Mađara, a Hunor predak Huna, što ukazuje na zajedničko podrijetlo Mađara i Huna (Hazara). Zanimljivo, iluminatske krvne loze i njihova sotonska religija Nimroda smatraju 'bogom'. Drevni bizantski izvori kažu da su Mađari također bili zvani Sabiri te da potječu iz Mezopotamije, zemlje Sumera i Babilona. Brojni drugi drevni i srednjovjekovni izvori govore o Skitima, Hunima (Hazarima), Avarima i Mađarima kao o istom narodu, iako mađarske vlasti, čini se, očajnički žele opovrgnuti takve tvrdnje. Između krvnih loza iz Sumera i onih s Dalekog istoka i Kine došlo je do

prilično značajnog križanja. Ta kavkasko-kinesko-turkijska kombinacija proizvela je, s iluminatskog stajališta, vrlo važne 'kraljevske' krvne loze. Hazarsko carstvo, prva feudalna država u istočnoj Europi, rascijepilo se u nizu ratova i invazija, što je kulminiralo dolaskom mongolske „Zlatne horde", najviše zapamćene po njenom pokretaču Džingis Kanu. Tijekom stoljeća slabljenja njihove moći i utjecaja hazarski su se narodi počeli seliti u raznim pravcima. U knjizi *Društvena i religijska povijest Židova* o Hazariji S. W. Baron kaže:

> Njeno stanovništvo uglavnom je apsorbirala Zlatna horda koja je na hazarskom teritoriju uspostavila središte svojeg carstva. Ali prije i nakon burnih promjena koje su donijeli Mongoli Hazari su poslali brojne svoje izdanke u još nepokorene slavenske zemlje, čime su, na koncu, pomogli izgradnji velikih židovskih središta istočne Europe.

Hazari, sa svojom judejskom i talmudskom (babilonskom/sumerskom) vjerom, nastanili su se u istočnoeuropskim i alpskim zemljama, posebno u Poljskoj i Litvi.

U Poljskoj i Ukrajini mnogo je drevnih naziva mjesta inspirirano imenom 'Hazar' ili 'Zhid', što je izraz koji znači 'Židov'. Među njima su Kozarzewek, Kozara, Kozarzow i Zydowo. Kada je u razdoblju poslije 960. godine Hazarsko carstvo propalo, brojna slavenska plemena, pod vodstvom tzv. Poljana, oformila su savez koji je postao država pod nazivom Poljska. U poljskim legendama o stvaranju te zemlje 'Židovi' (Hazari) su igrali važnu ulogu. U jednoj se spominje da su plemena za svog vladara izabrala 'Židova' po imenu Abraham Prokownik. Hazarski su 'Židovi' zasigurno dobili istaknuto mjesto u mnogim zemljama istočne Europe. U knjizi *Trinaesto pleme* židovski autor Arthur Koestler, rođen u Mađarskoj, piše:

> I mađarski i poljski izvori spominju Židove koji su uposleni kao upravitelji kovnica novca, administratori kraljevskih prihoda, kontrolori monopola proizvodnje soli, ubirači poreza i „pozajmljivači novca" – odnosno bankari. Ova paralela upućuje na zajedničko podrijetlo ovih dviju imigrantskih zajednica a, budući da možemo pratiti podrijetlo glavnine mađarske židovske populacije do mađarsko-hazarske jezgre, čini se da je zaključak jasan.

Tradicionalna nošnja poljskih Židova očigledno je istočnog podrijetla, uključujući kapicu (jarmulku) koju nose ortodoksni Židovi, Uzbeci i drugi turski narodi u Sovjetskom Savezu te muslimani i rimokatolička hijerarhija. Takozvani „židovski nos" nije genetska značajka Izraela već nekadašnje zemlje Hazarije na području Kavkaza. Sumerani-Hazari naposljetku su razvili nov jezik i nazvali ga 'jidiš' zato što nisu govorili hebrejski. To je i razumljivo. Zašto bi govorili jezikom ljudi s kojima nemaju nikakve veze? Shlomo Sand, profesor povijesti na Sveučilištu Tel Aviv, potvrđuje u svojoj knjizi *Izmišljeni židovski narod (The Invention of the Jewish People)* da je povijest „židovske rase" lažna:

Židovi su bili kategorija ljudi ovisnih o njemačkoj buržoaziji na Istoku, i tako su usvojili njemačke riječi. Svoje mišljenje temeljim na istraživanju lingvista Paula Wechslera sa Sveučilišta Tel Aviv koji je pokazao da nema nikakve etimološke veze između njemačkog židovskog jezika srednjeg vijeka i jidiša. Još tamo 1828. Ribal (rabin Isaac Ber Levinskon) rekao je da drevni jezik Židova nije bio jidiš. Čak i Ben Zion Dinur, otac izraelske historiografije, nije oklijevao opisati Hazare kao ishodište Židova u istočnoj Europi, a Hazariju opisuje kao „majku dijaspora" u istočnoj Europi. Ali negdje od 1967. svatko tko govori o Hazarima kao precima Židova istočne Europe smatran je naivnim i neozbiljnim.

Dominacija Aškenaza

Negdašnji Hazari postali su poznati kao 'Židovi', a lažnu povijest i podrijetlo izmislili su njihovi vođe i svećenstvo (krvne loze) koji su tvrdili da su Židovi potomci biblijskih Izraelićana. Hazarski 'Židovi' bili su ograničeni na geta, što je bila posljedica papinskog diktata i to je, zajedno s masakrima od strane Kozaka u 17. stoljeću u Ukrajini, dovelo do još jednog masovnog odlaska u Mađarsku, Bohemiju, Rumunjsku i Njemačku. U to vrijeme Židova u Njemačkoj gotovo da i nije bilo. „Tako je nastavljen veliki prodor na Zapad", kaže Arthur Koestler. „Trajat će gotovo tri stoljeća, sve do Drugog svjetskog rata, i postati glavno izvorište postojećih židovskih zajednica u Europi, Sjedinjenim Državama i Izraelu."

Jedan drugi autor, Stewart Swerdlow, također Židov, dolazi iz posve drukčije istraživačke pozadine od Koestlera. Veći dio svojih spoznaja prikupio je kad je bio primoran služiti u državno-vojnom programu kontrole uma u Montauku na njujorškom Long Islandu. U svojoj knjizi *Plava krv, prava krv (Blue Blood, True Blood)* on piše:

> ... [Sumerani] su se uglavnom smjestili na Kavkaskom gorju, a [kasnije] su postali Hazari. Odatle su se proširili na zapad prema Europi, začevši nacionalne identitete Vikinga, Franaka, teutonskih [njemačkih] naroda i Rusa. Treba imati na umu da nakon što je potonula Atlantida, neki od tih izbjeglica došli su do zapadne Europe gdje su postali Kelti. Neki su otišli u Grčku, a drugi na talijanski poluotok. Ti su narodi bili ondje prije pojave [Sumerana] ... Ti plavokrvni vođe također su se infiltrirali među srednjoistočne narode, kao što su biblijski Kanaanci...

To znači, što mi je već dugo poznato, da su 'elitne' obitelji Rimskog carstva – koje su se križale s 'elitnim' obiteljima ostatka Europe gdje su stvorile europske kraljevske figure i aristokraciju – bile, u biti, izdanci istih krvnih loza. Swerdlow nastavlja:

> ... Babilon je bio civilizacija u koju se razvio Sumer kada se proširio u srednju Aziju, udarivši temelje Hazarima. Štoviše, mnoge plavokrvne organizacije koje su se razvile tijekom više tisućljeća nazivale su se Babilonskim bratstvima. [Oni] su se kasnije spojili s tajnim atlantsko-egipatskim školama u Europi gdje su postali Slobodni zidari. Neki od tih doseljenika nosili su ime Bauer, a sada su znani kao Rothschildi. Potonja je obitelj vrlo brzo preuzela kontrolu nad financijskim i trgovačkim temeljima Europe.

Nekadašnji pripadnici hazarskog naroda danas su poznati kao aškenaski Židovi, a neki autori procjenjuju da otprilike 90 do 95 posto onih koji sebe nazivaju 'Židovima' diljem svijeta jesu Aškenazi odnosno nekadašnji Hazari. Aškenazi (Sumerani-Hazari) drže uzde moći u Izraelu, i to još od 1948. godine kada su tu zemlju utemeljili Rothschildi. Svaki izraelski premijer bio je aškenaski Sumeran-Hazar. Neki kažu da naziv 'Aškenazi' potječe od riječi 'Aškenaz', što je hebrejska riječ koja označava Njemačku, ali Biblija navodi Aškenaz kao narod koji je živio u području gore Ararat (u sadašnjoj Turskoj) i Armeniji, gdje se navodno usidrila biblijska „Noina arka". To bi se zasigurno poklapalo s osnovnom lokacijom Hazara. Višestruki lingvistički utjecaji u njihovom jeziku također su se reflektirali u genima bivših Hazara. Križali su se s toliko mnogo drugih rasa da su postali genetski koktel koji je obuhvaćao sumerske, turske, dalekoistočne te sjeverno i zapadnoeuropske gene. Međutim, njihove 'kraljevske' krvne loze, poput Rothschilda, ostale su 'čiste' zahvaljujući pažljivom križanju, a oni su rasa odijeljena od židovskog naroda, baš kao što su to krvne loze unutar svih nacija i rasa. Dakle, ne kažem da postoji nekakva „židovska urota" s ciljem kontrole svijeta. Kažem samo da su njihove vodeće obitelji – koje nimalo, baš ni najmanje ne mare za židovski narod općenito – glavni igrači u mreži krvnih loza koja je infiltrirala sve narode i nacije s ciljem uspostave globalne fašističke/komunističke diktature.

Shlomo Sand (također pisan 'Zand'), profesor povijesti na Telavivškom sveučilištu, piše u knjizi *Izmišljeni židovski narod* da Židovi nikada nisu postojali kao rasa ili nacija zajedničkog podrijetla.

Oni su, ustvari, poprilična mješavina rasa i skupina koje su tijekom mnogih stoljeća prihvatile židovsku religiju. Ovo je u ozbiljnom raskoraku sa službenom poviješću koja je pomno osmišljena kako bi zavarala židovski narod lažnim prikazom njihova kolektivnog podrijetla. Izraelska Deklaracija o nezavisnosti kaže da su Židovi došli iz drevne zemlje Izrael te da su izgnani iz svoje postojbine. Izraelska djeca u školi uče da se to dogodilo 70. godine, tijekom razdoblja rimske vladavine. Pripadnici te nacije ostali su lojalni svojoj zemlji, stoji u službenoj bajci, te su se zavjetovali da će se jednog dana vratiti. Shlomo Sand s pravom kaže da je službena povijest o nekom drevnom narodu koji putuje tisućama godina prije povratka u svoju „obećanu zemlju" neodrživa zbog samih činjenica, dok je taj mit njegove zagovaratelje naveo da oblikuju rasistički pogled na svijet i druge narode. Sand tumači da nikada nije postojao židovski narod već samo židovska religija, a da se poznato iseljavanje nikada nije dogodilo. On odbacuje većinu biblijskih priča o stvaranju židovskog nacionalnog identiteta, uključujući masovni odlazak iz Egipta. Sand kaže da je sve to izmišljeno kako bi se opravdala uspostava države Izrael. U pozitivnom osvrtu na Sandovu knjigu izraelski dnevni list *Haaretz* kaže:

> Vidjet ćemo, dakle, da su pripadnici raznih naroda i rasa, plavokosih i crnih, smeđih i žutih, u velikom broju postali Židovi. Prema Zandu, potreba cionista da za sebe iznjedre zajednički etnicitet i povijesni kontinuum proizvela je dugačak niz

izmišljotina i krivotvorina, zajedno sa zazivanjem rasističkih teza. Neke su ispredene u umovima onih koji su začeli cionistički pokret, a druge su ponuđene u vidu rezultata genetskih studija vođenih u Izraelu.

Sand također kaže da su se mnogi Židovi preobratili na islam nakon arapskog osvajanja Srednjeg istoka i drugih područja te da su se genetski asimilirali u arapske rase. On tvrdi, s upadljivom ironijom, da su ti Židovi bili preci palestinskog naroda. *Haaretz* ističe da tu tezu nije izmislio Sand – prihvatili su je 30 godina prije izraelske Deklaracije o nezavisnosti vodeći cionisti poput Davida Ben Guriona, prvog izraelskog premijera, i Yitzhaka Ben Zvija, drugog po redu i najdugovječnijeg predsjednika te države. Na temelju istraživanja Sanda i ostalih nameće se zaključak kako aškenaski Židovi nisu jedini koji nemaju nikakve veze s Izraelom. On kaže da sefardski Židovi koji su došli iz Španjolske i Portugala potječu od *Arapa* koji su se preobratili na židovsku vjeru te od Europljana koji su učinili to isto. Nije bilo nikakve 'Dijaspore' ('Raseljavanja'), kaže Sand, kada je drevni židovski narod prognan i raseljen. 'Raseljen' nije bio židovski narod, naglašava on; 'raseljena' je bila židovska religija koja je pokupila preobraćenike na mnogim mjestima, iz mnogih rasa. *Haaretz* daje sažeti prikaz Sandovih otkrića o podrijetlu povijesnih mitova o drevnoj židovskoj rasi:

> U određenom razdoblju 19. stoljeća intelektualci židovskog podrijetla u Njemačkoj, pod utjecajem narodnog karaktera njemačkog nacionalizma, preuzeli su na sebe zadatak 'retrospektivnog' kreiranja naroda, vođeni žudnjom da stvore moderni židovski narod. Od povjesničara Heinricha Graetza pa nadalje, židovski povjesničari su počeli iznositi povijest judaizma kao povijest nacije koja je bila kraljevstvo, koja je postala lutajući narod koji se na kraju okrenuo i vratio u svoju postojbinu.

Umjesto „intelektualci iz 19. stoljeća židovskog podrijetla u Njemačkoj" čitaj - Rothschildi. Oni su orkestrirali stvaranje povijesnog mita o 'židovskoj' povijesnoj vezi s Izraelom, pripremajući teren za svoj plan (pod nazivom 'cionizam') iskorištavanja židovskih masa u cilju otimanja palestinske zemlje za rotšildsko-iluminatske ciljeve. U izjavi za *Haaretz* Shlomo Sand je rekao:

> Jasno je da postoji bojazan zbog mogućeg osporavanja povijesnog prava na ovu zemlju. Otkrićem da Židovi nisu iz Judeje očito bi nam izmakao legitimitet naše prisutnosti ovdje. Od početka razdoblja dekolonizacije naseljenici više nisu mogli reći tek: „Došli smo, pobijedili smo i sada smo ovdje", kao što su to rekli Amerikanci, Australci i bijelci u Južnoj Africi. Postoji vrlo dubok strah da će biti bačena sumnja na naše pravo na postojanje. ...
>
> ... Ne mislim da je povijesni mit o izgnanstvu i lutanjima izvor legitimizacije moje prisutnosti ovdje i stoga me ne smeta vjerovanje da sam, u svojim korijenima, Hazar. Ne bojim se potkopavanja našeg postojanja jer mislim da ga karakter države Izrael potkopava na mnogo ozbiljniji način. Ono što bi moglo predstavljati osnovu za našu

prisutnost ovdje nije neko mitološko povijesno pravo nego bi to bilo naše nastojanje da ovdje uspostavimo jedno otvoreno društvo svih izraelskih građana ...

... Osobno ne priznajem neki međunarodni [židovski] narod. Ja priznajem „židovski narod" koji je postojao u istočnoj Europi, koji se, premda nije nacija, može uzeti kao jidiška civilizacija sa suvremenom popularnom kulturom. Mislim da je židovski nacionalizam niknuo u kontekstu tog „jidiškog naroda". Također priznajem postojanje izraelskog naroda i ne poričem njegovo pravo na suverenost. Ali cionizam, a također (tijekom godina) i arapski nacionalizam, nisu ga spremni priznati.

Bez obzira koliko cionisti galamili i vrištali na činjenice, u nadi da će diskreditirati istinu i one koji ju objavljuju, jasno je da je službena 'povijest' židovskog naroda smišljena laž koja služi interesima dinastije Rothschild i mreže iluminatskih obitelji koja zna da oni nisu 'Židovi', jer 'Židova', u kontekstu kojeg spominju, jednostavno nema. Rothschildi i njihov soj sumerska su krvna loza koja je svoju 'čistoću' sačuvala križanjem te se infiltrirala u takozvani židovski narod kako bi ga iskoristila kao paravan – plašt – za svoje grozne aktivnosti te kako bi ga natjerala da po potrebi preuzme krivnju.

Crveni štitovi

Ime 'Rothschild' prvi se put pojavilo u 18. stoljeću kada je Mayer Amschel Bauer uspostavio svoje bankarsko carstvo u Frankurtu u Njemačkoj i promijenio obiteljsko ime. Iz tog je razloga Frankfurt ostao važan grad za Iluminate te je odabran za sjedište nove Europske središnje banke kada je ova 1998. godine otvorena. Ta je banka tvorevina Rothschilda, a postoji zahvaljujući jednoj drugoj tvorevini - Europskoj uniji. Baueri su u Njemačkoj u srednjem vijeku bili zloglasna sotonistička obitelj, a glavni su Rothschildi ostali crni magovi do dandanas.

Otac Mayera Amschela, Moses Amschel Bauer bio je posuđivač novca i vlasnik jedne računovodstvene poslovnice. Ime 'Rothschild' izvedeno je iz njemačkog izraza 'rotes-schild' ili „crveni štit"/„crveni znak". To se odnosilo na crveni heksagram na pročelju Bauerove/Rothschildove kuće u Frankfurtu (sl. 38), poznatiji kao „Davidova zvijezda". Unatoč uvjerenju većine ljudi, to nije isključivo židovski simbol i nije korišten u tom kontekstu sve dok ga Rothschildi nisu uzeli kao svoj vlastiti. Heksagram je ezoterični simbol koji datira iz davnina, a danas je izvješen na zastavi Izraela zato što tu državu posjeduju Rothschildi (sl. 39). Mayer Amschel Rothschild i petorica njegovih sinova osnovali su bankarske kuće u Frankfurtu, Londonu, Parizu, Beču i Napulju. Svojim je sinovima izabirao žene zbog poslovnih veza koje će one donijeti toj obitelji. Ujedno je želio da se njegovi potomci žene srodnicima kad god je to moguće kako bi krvna loza ostala 'čistom'. Imao je 18 unučadi, a njih šesnaestero vjenčalo se s prvim rođacima. Sličnu stvar imate i kod drugih krvnih loza poput Rotschildovih suradnika Habsburga te kod 'kraljevskih' obitelji iz drevnoga svijeta. Sve Rothschildove kćeri poudavale su se za bankare – Wormsa, Sichela i Beyfusa. Obitelj je postala silno bogata, i ozloglašena, zbog toga što je financirala sve

zaraćene strane u ratovima koje su potajno izazivali. Mnoga poznata bankarska imena, uključujući Lazard, Warburg, Worms, Sichel i Beyfus, potječu iz rotšildski dominiranog Frankfurta.

Godine 1790. Mayer Amschel Rothschild jezgrovito je opisao manipulacijsku tehniku te obitelji kada je rekao: „Onoga tko izdaje i upravlja novcem neke države nije briga tko piše zakone." Nešto se slično pripisuje i njegovom sinu Nathanu koji je pak izjavio: „Nije me briga kakav je lutak postavljen na englesko prijestolje da vlada Carstvom u kojem nikada ne zalazi sunce ... Čovjek koji upravlja britanskim zalihama novca upravlja i Britanskim carstvom, a britanskim zalihama novca upravljam ja". Provodila se, i provodi se još uvijek, taktika uvlačenja kompanija i vlada u ogromne dugove te njihova kasnijeg preuzimanja. Rothschildi su se dočepali kontrole nad gospodarstvom Sjedinjenih Država od samog početka preko njihovog aristokratskog agenta u prvoj vladi Georgea Washingtona, ministra financija Alexandera Hamiltona. Upravo je Hamilton osnovao prvu središnju banku u toj zemlji, Banku Sjedinjenih Država, ovlaštenu za rad 1791. a zatvorenu 1811. kad je Kongres banci uskratio podršku. Pojavila se i propala još jedna verzija banke prije negoli su Rothschildi pomoću svojih agenata, obitelji Schiff i Warburg, 1913. godine stvorili 'američku' središnju banku u privatnom vlasništvu - Federalne rezerve. Većina ljudi misli da su Federalne rezerve u vlasništvu vlade Sjedinjenih Država, ali to je kartel privatnih banaka koje nadziru Rothschildi. Oni obožavaju središnje banke jer kada bilo što centralizirate tada povećavate moć nekolicine nad većinom. Zbog toga nastoje uništiti svu raznolikost, gdje god se pojavila, i nametnuti jednoobraznost. Obitelji Schiff i Rothschild bile su kao jedna, dijelile su istu kuću u Frankfurtu u vrijeme Mayera Amschela, osnivača te dinastije. Jacob Schiff je vodio rotšildski kontrolirano bankarsko poduzeće *Kuhn, Loeb & Co.* u Sjedinjenim Državama, dok su Warburzi kasnije postali Hitlerovi bankari. *Kuhn, Leob & Co.* bio je jedan od glavnih financijera ruske Boljševičke revolucije i njezinih službenih pokretača, Sumerana-Hazara, Lenjina i Trockog (pravim imenom Bronstein).

Slika 38: *Dom Rothschilda u Frankfurtu gdje je sve otpočelo.*

Slika 39: *Rotšildski 'logo' na zastavi Izraela – zemlji Rothschilda.*

'Revolucija' koju su skovali Rothschildi nametnula je političko uvjerenje jednog drugog Sumerana-Hazara i rotšildskoga kadra po imenu Karl Marx, uklonivši ruske

careve koji su odbijali surađivati s Rothschildima. Dana 29. ožujka 1919. londonski list *The Times* je izvijestio:

> Jedna od neobičnih karakteristika boljševičkog pokreta visoki je postotak neruskih elemenata među njegovim vođama. Od dvadesetorice ili tridesetorice komesara, ili vođa, koji čine središnju mašineriju boljševičkog pokreta, ne manje od 75% njih su Židovi.

Drugim riječima, Rothschildovi agenti i pijuni pod nazivom 'cionisti'. Sovjetski autor i disident Aleksandar Solženjicin u *Gulaškom arhipelagu, drugi svezak* piše da su cionisti stvorili i upravljali sustavom sovjetskih koncentracijskih logora u kojima su pomrli deseci milijuna ljudi. On navodi imena: Aron Solts, Yakov Rappoport, Lazar Kogan, Matvei Berman, Genrikh Yagoda i Naftaly Frenkel – sve odreda cionisti.

Kuhn, Loeb & Co. – drugim riječima, Rothschildi – bili su izvor financiranja u pozadini Rockefellerovog, Harrimanovog, J. P. Morganovog i Carnegiejevog financijskog carstva, između mnogih drugih. To su tek druga imena za 'Rothschilda'. Jacob Schiff iz kompanije *Kuhn, Loeb & Co.* naložio je osnivanje Vijeća za vanjske odnose (CFR) netom prije svoje smrti 1920. godine (kao američki 'satelit' Rothschildovog Okruglog stola u Britaniji), a godinu dana kasnije CFR su utemeljili Rothschildovi kadrovi Bernard Baruch i pukovnik Edward Mandell House. Baruch i House su bili kontrolori predsjednika Woodrowa Wilsona kad je uvukao Sjedinjene Države u Prvi svjetski rat u kojem su britanski Rothschildi pozajmili novac Britancima, francuski Rothschildi pozajmili su novac Francuzima, a njemački su Rothschildi pozajmili novac Nijemcima. Hmmm. A pogodite tko je financirao Amerikance. Schiff je također osnovao Nacionalno udruženje za napredak obojanih osoba (NAACP) kao dio Rothschildove strategije huškanja različitih rasa i dijelova društva jednih protiv drugih: strategije „zavadi pa vladaj". Židovski povjesničar Howard Sachar u svojoj knjizi *Povijest Židova u Americi* piše: „Godine 1914. profesor *emeritus* Joel Spingam sa Sveučilišta Columbia postao je predsjednik NAACP-a te je za svoj odbor unovačio takve židovske vođe poput Jacoba Schiffa, Jacoba Billikopfa i rabina Stephena Wisea." Među ostalima, tu su bili i Julius Rosenthal, Lillian Wald i rabin Emil G. Hirsch, a tek je 1920. NAACP smatrao primjerenim imenovati svog prvog crnog predsjednika, Jamesa Weldona Johnsona. Rothschildi su nastavili manipulirati, stvarati i kontrolirati organizacije koje su se prividno borile za prava crnaca i drugih manjina za koje ih, inače, baš „boli briga". Između mnogih Rothschildovih kadrova na tom polju imamo „vodeće borce za građanska prava" kao što su Jesse Jackson i Al Sharpton, plus, naravno, Barack Obama.

Money, money, money

Dinastijom Rothschild upravljaju sotonistički crni magovi te obitelji koji znaju kako funkcionira stvarnost i na koji način mogu manipulirati energijom i ljudskom percepcijom. Oni znaju da je novac – poput svega drugog – energija, te su uspostavili

financijski sustav kako bi to znanje iskoristili. Ljudi govore o „novčanim tokovima", no ustvari se radi o tokovima energije. Oni su stvorili energetsku strukturu koja osigurava da energija novca teče prema njima. Tu strukturu nazivamo „ekonomskim sustavom" ili 'ekonomijom', a izgleda da se sastoji od banaka, financijskih kuća, tržišta dionica (burza) i drugih oblika trgovanja. Međutim, svi ti entiteti samo su akupunkturne točke na meridijanima novca kako bi se osiguralo da se bogatstvo svijeta slijeva obiteljima izabranih krvnih loza.

Zbog toga Rothschildi svoje bogatstvo ne računaju u milijunima ili milijardama nego u umnošcima trilijuna i još većih iznosa. Oni upravljaju s više novca negoli ga imaju sve svjetske vlade zajedno tako što upravljaju energetskom strukturom koju nazivamo financijskim sustavom. Sa stajališta Rothschilda, to je poput gledanja kako milijarde rijeka i kanala ulijevaju svoje vode 24 sata dnevno sedam dana u tjednu u golemo jezero koje svakim satom postaje sve dublje i šire. Umjesto 'vode' čitajte: 'novac', a umjesto 'novac' čitajte: 'energiju' tj. životnu silu. Novac je sredstvo razmjene energije. Oni stvaraju novac i puštaju ga u optjecaj kroz društvo gdje prolazi od osobe do osobe, a pritom svaka od tih osoba nesvjesno utiskuje svoje vlastito energetsko polje na energetsko polje novca. Kradući naš novac oni kradu našu životnu silu. Neposredno iskustvo toga imao sam i sâm. Ako osoba A pridonosi energijom u obliku rada osobi B, tada osoba B može ili uzvratiti svojim radom, ili interakciju energije može uravnotežiti novcem. Ako se ta razmjena ne odvija na pošten i uravnotežen način netko daje više energije nego što dobiva. Ekonomski sustav je specifično osmišljen tako da to bude svakodnevna norma u energetskoj razmjeni između masa i nekolicine iz redova elite. Kao prvo, većina ljudi biva plaćena minimumom s kojim poslodavac može nekažnjeno proći kako bi dobio usluge nekoga tko mu je potreban. Većina ljudi ni izdaleka ne dobiva pošten povrat svojih svakodnevnih energetskih doprinosa, a upravo je tako sve i zamišljeno. No, to je tek početak. Osnovni prihod – primljena energija za danu energiju – tada se izlaže dugom popisu energetskih vampira. Poglavito onima što se nazivaju 'oporezivanje' i „kamate na novac". Razine oporezivanja sada su jednostavno nevjerojatne: sa svim tim porezima na dohodak, na prodaju, zatim s lokalnim ili državnim porezom, porezom na nasljedstvo, porezom na automobil itd., itd., a cijelo se vrijeme pridodaju još i novi. Porez na trgovinu nije ništa drugo nego 'globa' zbog trošenja vašeg vlastitog novca, dok su porez na nasljedstvo i „porez na ostavštinu" oporezivanje novca koji je već bio oporezovan. Slijedi popis američkih poreza, ni izdaleka svih, s internetske stranice **whatistaxed.com:**

Porez na potraživanja; porez na akumuliranu zaradu; porez na vrijednost (uključuje carinske pristojbe na uvezenu robu); dodatni porez na određenu imovinu; porez na porast vrijednosti kapitala, porez na dozvole proizvođača cementa i gipsa; porez na iskorištavanje resursa ugljena; porez na dobit poduzeća; porez na dozvolu za obrt; sudske globe (dohodak od mnogih aktivnosti); carinske pristojbe; porez na dozvolu za držanje pasa; dvostruko oporezivanje; porez na proizvodnju električne energije; porez na nekretninu; porez na nasljedstvo; savezni porez na dohodak;

savezni porez na nezaposlenost; porez na dozvolu za ribarenje; porez na dozvolu na prehrambene usluge; porez na dozvolu za prodaju goriva; porez na „gutače goriva" (vozila); porez na benzin; porez kod preskakanja nasljednog reda; porez na darove; porez na ukupnu proizvodnju; porez na naknadu za korištenje bolničkog objekta; porez na naknadu za izdavanje lovačke dozvole; porez na inventar; obračun kamata Porezne službe; porez na kazne Porezne službe; porez na investicijsku dobit djece (do 17. godina); porez na vrijednost zemljišta; porez na dozvolu za prodaju alkoholnih pića; lokalni porez; porez na korištenje stambenog objekta; porez na luksuzne proizvode; porez na dozvolu za sklapanje braka; porez na zdravstvene usluge; porez na ukupni prihod rudnika metala; porez na dozvolu za otvaranje rudnika metala; porez na dozvolu za otvaranje rudnika mješovitih minerala; porez na neto prihode mješovitih rudnika; porez na krevet u staračkom domu; porez na proizvodnju nafte i prirodnog plina; porez na parkirni sat; porez na plaću; porez na profesionalnu privilegiju; porez na nekretnine, porez na punomoć; porez na ukupne prihode javnih izvođača radova; porez na povjerenstvo za javne službe; porez na komunalne usluge; porez na prihod od imovine (zemljarina); porez na prijenos nekretnina; porez na prodaju vozila za iznajmljivanje; boravišna pristojba; porez na iskorištavanje prirodnih resursa i procjenu podzemnih voda; porez na promet telekomunikacijskih usluga; porez na promet; porez na imovinu kao doprinos za izgradnju škola; porez na samozapošljavanje; porez na dozvolu za uvođenje septičkog sustava na određenoj lokaciji; porez na iskorištavanje mineralnih resursa; porez na socijalno osiguranje; državni porez na dohodak; državni porez na nezaposlenost; državni porez na naknadu za uspostavu sustava hitnih telefonskih poziva; porez na porez – dopunski porez; carina – porez na uvoz; posebni savezni porez na dobivene telefonske usluge; savezni univerzalni porez na naknadu za pružanje telefonskih usluga; dodatni porez na minimalno korištenje telefonskih usluga; porez na naknadu za telekomunikacijske usluge za gluhe osobe; porez na duhanske proizvode; porez na korištenje cesta s naplatom cestarine; porez na korištenje mostova s naplatom mostarine; porez na korištenje tunela s naplatom tunelarine; porez na tonažu; prometne kazne; porez na taksu za registraciju kamp-kućica; porez na korištenje; porez na komunalne usluge; porez na registraciju vozila i izdavanje prometne dozvole; porez na prodaju vozila; porez na registraciju plovila; porez na dozvolu za kopanje bunara; porez na transakciju energije na veliko; porez na novčane naknade za ozljede na radu.

Zbrojite li sve oblike oporezivanja koje plaćamo u tijeku jedene godine i oduzmete li taj iznos od svojeg dohotka bit ćete šokirani kad vidite koliko primljene energije za vašu danu energiju odlazi natrag sustavu samo putem poreza. Naposljetku, taj novac/energija završava u Rothschildovom 'jezeru' i upravo zbog toga, unatoč sve većim porezima, dobivamo sve lošiju kvalitetu usluga koje bi taj novac trebao plaćati. Pridodajte tome sve te kamate plaćene bankama za 'posuđivanje' nepostojećeg novca zvanog 'kredit' i vidjet ćete kako je čovječanstvo energetski i sustavno isisavano do srži. Još nešto se isisava do srži – izbor i mogućnosti. Koliko se puta ljudi lišavaju

onoga što žele učiniti ili mjesta na koje žele poći ponavljajući „ne mogu si to priuštiti" ili „nemam novaca"? Naš novac dio je našeg energetskog polja, dio 'nas', jer to 'vlasništvo' čini vibracijsku vezu između našeg energetskog polja i energetskog polja novca. Davanje i primanje novca je 'ulaz' i 'izlaz' energije. Pogledajte sve što je gore navedeno i vidjet ćete da su mase manipulirane na način da pružaju daleko više energije nego što je dobivaju natrag. Čak i nakon prvotne razmjene koja se dogodila u obliku plaće ili profita većinu onoga što dobivamo tada pojedu porezi, kamate na novac i umjetno napuhani troškovi za osnovne usluge. Ekonomski sustav, pod palicom dinastije Rothschild, stvoren je s namjerom vampirskog isisavanja životne sile svjetskog stanovništva. Ono što javnost vidi kao novac Rothschildi vide kao energiju. Oni sve smatraju energijom jer to ona, dakako, i jest. Mi novac nazivamo valutom (engl. 'currency'), ali trebali bismo ga zvati *current*-cy (engl. *current* = struja). Na taj ga način koriste Rothschildi, kao svojevrsnu električnu struju koju stavljaju u optjecaj da bi je zatim dobili natrag pri mnogo većem naponu, u vidu „uvećanih kamata".

Novac iz ničega

Rothschildi nadziru svjetski financijski sustav, a svoju su moć stekli krađom i izrabljivanjem. Cijeli se njihov sustav temelji na golemoj prevari jer novac, kakvim ga mi doživljavamo, ne postoji. Papirnati novac i kovanice u vašem džepu nemaju pokriće ni u čemu. Njihova vrijednost isključivo je ona vrijednost za koju nas se uvjerilo da ju imaju. To su samo bezvrijedni komadi papira (obećanje plaćanja ili vlastita mjenica, zvana još promesa ili zadužnica) i komadi metala koje, zato što smo izigrani, uzimamo zaozbiljno. Glavnina 'novca' danas nije čak ni nešto što biste mogli držati u ruci. To su samo brojke na kompjutorskom ekranu – *current-cy* („valuta kao struja") u svakom smislu. 'Novac' se dovodi u optjecaj putem nečega što nazivamo 'kredit'. Ali što je zapravo 'kredit'? To je sustav vjerovanja, samo to i ništa više: vjerovanje da novac postoji. Banke nam ništa ne pozajmljuju, a mi im za to plaćamo prava mala bogatstva. Obitelji odabranih krvnih loza, ponajviše Rothschildi, upravljaju vladama i bankarstvom stoljećima te su uspjeli određivati zakone financijskog sustava i uvesti ono što se naziva „pozajmljivanje djelomičnih rezervi".

Bankama se time omogućava da pozajmljuju barem deset puta više novca negoli ga imaju u zalihama. Drugim riječima, one pozajmljuju 'novac' koji nemaju i koji ne postoji – zvan 'kredit' – te na njega zaračunavaju kamate. Kad odete u banku posuditi, recimo, 50.000 funti, morate ponuditi 'kolateralu' (imovinu koja se zalaže kao dodatna garancija za zajam) odnosno morate prepisati svoju kuću, zemlju, automobil ili tvrtku koji će prijeći u posjed banke ako ne ispoštujete ugovorne obveze o otplati. Što vam banka daje zauzvrat? *Ništa.* Na vaš račun upiše 50.000 funti i to je to. Tih 50.000 funti zapravo ne postoji – to je linija nepostojećeg 'kredita'. O, nije to sve. Recimo da nekome date ček na 20.000 funti od početnih 50.000, a primatelj položi taj novac u drugu banku. Sada ta druga banka može, posve zakonito,

pozajmiti deset puta 20.000 funti drugim ljudima i zaračunati im kamate. Kada slijedite početnih 50.000 funti od banke do banke količina 'kredita' koji se stvara kolanjem tog novca kroz bankarski sustav apsolutno je fantastična. Ovdje govorimo o tek jednoj pozajmici koja je stvorena samo tako, iz čistog zraka. U drugim sam knjigama spominjao dokument pod nazivom *Tiho oružje za tihi rat.*

To je insajderski priručnik o metodama masovne kontrole stanovništva pomoću „tihog oružja" mentalne i emocionalne manipulacije. Taj dokument konkretno spominje Mayera Amschela Rothschilda i energetski financijski sustav koji se razvio iz njegovih uvida. U njemu piše:

> G. Rothschild je pozajmljivao svoje mjenice [bezvrijedni 'kredit'] pojedincima i vladama. Time bi se stvorilo preveliko samopouzdanje. Zatim bi izazvao manjak novca, pooštrio kontrolu sustava i kroz ugovorne obveze naplatio kolateralu. Ciklus se potom ponavljao. Takvi pritisci mogli su se koristiti za raspirivanje ratova. Zatim bi nadzirao dostupnost valute kako bi odredio tko će dobiti rat. Ona vlada koja bi pristala dati mu kontrolu nad svojim ekonomskim sustavom dobivala je njegovu podršku. Naplata dugovanja bila je zajamčena davanjem ekonomske pomoći neprijatelju dužnika.
>
> Profit izvučen iz ove ekonomske metodologije činio je g. Rothschilda sve bogatijim i sve spremnijim da proširi svoje bogatstvo. Ustanovio je da će pohlepa javnosti omogućiti valuti da bude tiskana na temelju vladinog naloga izvan granica (inflacija) pokrića u dragocjenim metalima ili u proizvodnji roba i usluga (bruto nacionalni proizvod - BNP).

Na taj su način Rothschildi uspjeli posjedovati vlade i većinu svijeta. Ovdje su ključ kamate na novac. Kada bi se novac stavljao u optjecaj bez kamata i kada ne bi bilo nikakvih kamata na novac u bilo kakvom obliku novac bi se vratio svojoj primjerenoj ulozi kao jedinica energetske razmjene koja nadilazi ograničenja trampe. Nevolje počinju kad uvedete kamate jer tada stvarate novac iz novca pa on više ne služi ljudima, on ih porobljava. Bankovni kreditni/kamatni sustav znači da jedinica razmjene za ljudske aktivnosti dolazi u optjecaj kao dug od samog početka. Vlade bi mogle stvarati svoj vlastiti beskamatni novac za plaćanje javnih usluga, ali umjesto toga one ga posuđuju od bankarskog sustava, a stanovništvo ga mora otplatiti. Plus kamate. Isti je princip i s pojedincima i tvrtkama. Vlade ne stvaraju vlastiti beskamatni novac zato što ih kontroliraju obitelji koje također kontroliraju banke, a to su ponajprije Rothschildi.

Abrahama Lincolna dali su ubiti Rothschildi kad je počeo tiskati beskamatni novac pod nazivom *greenbacks* (dolarske novčanice) za financiranje Sjevera u Američkom građanskom ratu. Rothschildi su financirali obje strane u Građanskom ratu, kao što čine u svim ratovima koje organiziraju, ali Lincoln je naposljetku odbio platiti njihove neviđene razine kamata. *Greenback* sustav dolarskih novčanica funkcionirao je tako dobro da je Lincoln razmišljao učiniti ga trajnim sredstvom

državnog financiranja. Za Rothschilde je to bila najgora noćna mora, a londonski list *The Times* (pod kontrolom Rothschilda) je pisao:

> Ukoliko bi ta opaka financijska politika, koja je svoje izvorište imala u Sjevernoameričkoj republici, uhvatila čvrsto korijenje tada bi se Vlada opskrbljivala svojim vlastitim novcem bez ikakvih troškova. Platila bi sve svoje dugove i bila bi bez ikakvih dugovanja. Imala bi sav potreban novac za daljnje odvijanje svoje trgovine. Postala bi imućna bez presedana u povijesti civiliziranih vlada svijeta. Vrhunski školovani kadrovi i bogatstvo svih zemalja slijevali bi se u Sjevernu Ameriku. Ta vlada mora biti uništena ili će ona uništiti svaku monarhiju na ovom globusu.

Rothschildi su 1865. godine naložili Johnu Wilkesu Boothu da ubije Loncolna, a s njim je otišla i *greenback* politika. Dana 4. lipnja 1963. predsjednik John F. Kennedy potpisao je predsjednički ukaz 11110 koji je omogućavao američkom ministru financija da izda 4,29 milijardi dolara u vidu beskamatnog novca nazvanog „srebrne dolarske novčanice" (zamjenjive za srebro; *op. prev.*) koje su zaobišle Rothschilde i njihovu „središnju banku Amerike" u privatnom posjedu, Federalne rezerve. Dana 22. studenog 1963. Kennedy je ubijen, a njegov nasljednik Lyndon Johnson, koji je sudjelovao u planiranju tog ubojstva, takvu je politiku dokinuo. JFK je ubijen iz mnogo razloga, uključujući i njegovo protivljenje izraelskom nuklearnom programu i rasplamsavanju Vijetnamskog rata. Lyndon Johnson, Rothschildova marioneta, podržavao je i jedno i drugo. Bauk beskamatnog novca bio je, međutim, u srži razloga za uklanjanje Kennedyja, a Rothschildi su odonda u stalnom ratu s Kennedyjevima. JFK-ov brat Robert (Bobby) Kennedy i njegov sin John Fitzgerald Kennedy ml. također su bili žrtve ubojstava Rothschilda. Neki istraživači govore da je izraelska obavještajna služba Mossad bila uključena u ubojstvo JFK-a, što ima savršenog smisla. Mossad, jedna od najopakijih organizacija na Zemlji, ne predstavlja Izrael nego Rothschilde koji posjeduju Izrael. Sada vam je jasno zašto predsjednici, premijeri i ostali čine sve što Rothschildi zahtijevaju - znaju, naime, kakve bi u suprotnom bile posljedice. Pozadinu Kennedyjevog ubojstva detaljno sam opisao u knjizi *...I istina će vas osloboditi.*

Procvat i propast

Postoji još jedan bitan aspekt koji treba razumjeti u vezi kamata na novac: kad vi uzmete zajam banka 'stvara' (u obliku 'kredita') iznos 'zajma'. To bi zvučalo kao nešto posve razumljivo i pošteno kada se tu ne bi krilo još nešto. Ne otplaćujete vi samo zajam, nego zajam plus kamate, a kamate se ne stvaraju, već samo glavna brojka. To znači da nikada nema ni približno dovoljno 'novca' u optjecaju za otplatu svih nenaplaćenih zajmova i kamata. Time je zadan poguban udarac ljudskoj slobodi, što je učinjeno namjerno kako bi se osiguralo da bankrot te gubitak imovine i nekretnina u korist banke budu ugrađeni u sustav. Sve je to dio Rothschildove energetske tvorevine koja usmjerava tok bogatstva i energije ljudi u svom smjeru. Fantastična

količina novca koji plaćate u obliku poreza odlazi ravno privatnim bankama za otplatu kamata na 'novac' koji bi vlada mogla sama kreirati, lišen kamata.

Ono što nazivamo 'privatizacijom' prodavanje je državne imovine kao reakcija na dugovanja koja su stvorile banke. Najsiromašnije zemlje svijeta predaju kontrolu nad svojom zemljom i resursima Rothschildovim bankama kad nisu u stanju otplatiti zajmove koji su upravo i odobravani kako bi te zemlje upale u klopku, odnosno u baš takvu situaciju. „Dug Trećeg svijeta" osmišljen je kako bi se fizička okupacija resursima bogatih ili strateški smještenih zemalja zamijenila današnjom financijskom okupacijom. Način na koji su to učinili potanko sam opisao u knjizi *...I istina će vas osloboditi.* Jednom kad je neka zemlja dužna rotšildskim bankarima zbog nepostojećeg kredita nadzor nad svojim poslovima ona je primorana predati bankama, Svjetskoj banci i Međunarodnom monetarnom fondu (MMF). Oni potom diktiraju ekonomsku i socijalnu politiku na svakoj razini. Svjetska banka i MMF su filijale u potpunom vlasništvu matičnog 'poduzeća' – Rothschilda, i na kormilu uvijek imaju svoje 'podobnike'. Siromašne zemlje s dugom koji velikom mukom nastoje otplatiti prisiljene su srezati potrošnju na socijalne programe, zdravstvo, obrazovanje i humanitarne projekte kako bi bankama uspjele otplatiti nenamireni 'dug'. Svijet *ne mora* biti u siromaštvu i sukobu. Takva je situacija stvorena manipulacijama, kako bi poslužila planu odabranih krvnih loza za uspostavu globalne diktature.

Kontrolom izdavanja 'novca' kroz kredit Rothschildi kontroliraju cjelokupno svjetsko gospodarstvo, kao što je opisano u knjizi *Tiho oružje za tihi rat.* Oni ga mogu proširiti ili srušiti po volji. Depresija koja je otpočela 2008. još je jedna Rotschildova kreacija s nakanom daljnje centralizacije svjetskih financija i uvođenja dugo planirane središnje svjetske banke. Rothschildi stoljećima upravljaju procvatima i propastima kako bi ostvarili svoje ciljeve, a to je jako jednostavno kad imate kamate na novac i kontrolu nad stvaranjem valute ('current-cy'). Razlika između procvata i propasti je količina 'novca' u optjecaju i njegova percipirana vrijednost. I jednim i drugim upravljaju Rothshildi. Oni i njima pridružene obitelji odabranih krvnih loza odlučuju koliko će novca biti izdano i pušteno u optjecaj putem njihove kontrole ne samo banaka nego i vlada. Rothschildi potiču procvat omogućavanjem lakog podizanja kredita (stavljanjem mnogo 'novca' u optjecaj) zbog čega se stanovništvo previše zadužuje u vrijeme takozvanih ekonomskih „dobrih vremena" (sl. 40). Kasnije izazovu gospodarski slom tako što pronađu neki razlog za povlačenje novca izvan optjecaja i otežaju dobivanje kredita. Poduzeća i ljudi ne mogu otplatiti svoje zajmove jer nema dovoljno novca u optjecaju za generiranje ekonomske aktivnosti, a

Slika 40: *Rotšildska tehnika: pusti ih neka se zaduže; daj im različite vrste razonode kako bi pažnju usmjerili na beznačajne stvari. Zatim sruši sustav i poberi plodove.*

Rothschildi pobiru vrhnje sa svim kolateralama koje su ponuđene kada su zajmovi podizani. Time se također drastično smanjuje broj postojećih poduzeća, a njihove proizvode i tržišta preuzimaju rotšildske korporacije koje će još više centralizirati svoju globalnu ekonomsku moć. Isti je slučaj s vladama. Kada depresija desetkuje državne prihode vlade traže još više zajmova kako bi održale potrošnju i tako se nastavlja širiti Rotschildova kontrola vlada i njihovih agencija. Ustvari, velik je broj vlada, uključujući vlade Sjedinjenih Država i Ujedinjenog Kraljevstva, bilo u stanju bankrota i dugovanja prema rotšildskoj kliki još od 1930-ih godina.

Ovdje sam opisao točno ono što se zbivalo tijekom „godina procvata" od sredine 1990-ih, nakon čega je uslijedio krah u jesen 2008. i kasnija „kreditna kriza". Sve je to djelo Rothschilda i njihovih slugana poput Alana Greenspana, predsjednika američkih Federalnih rezervi (koje su stvorili Rothschildi) i njegova nasljednika Bena Bernankea kojeg je, naravno, ponovno postavio na to mjesto „G. Promjena" Obama (sl. 41). Rothschildi udešavaju te cikluse stotinama godina, a među njima su krah Wall Streeta 1929. i depresija iz 1930-ih. Preplaćeni ekonomisti i dopisnici specijalizirani za ekonomske teme, od kojih većina pojma nema što se ustvari događa, reći će vam da su procvati i propasti dio nekog prirodnog „ekonomskog ciklusa". Kakva glupost! To je sustavna manipulacija s ciljem otimanja stvarnog bogatstva svijeta.

Rotšildska tehnika

Rothschildi i obitelji odabranih krvnih loza premeću trilijune dolara dnevno po svjetskim tržištima dionica, upravo oni određuju hoće li vrijednost padati ili rasti, hoće li doći do procvata ili propasti (sloma). Burzovni slomovi ne zbivaju se sami od sebe, isplanirano je da se dogode. Znate li da se približava slom zato što ćete ga upravo vi izazvati također znate kada je najbolje prodati dionice po najvišoj cijeni i ponovno ih kupiti nakon sloma. Na taj način možete povećati svoje udjele u golemim razmjerima kupnjom kompanija po višestruko nižoj cijeni od one koja je vrijedila prije vašeg izmanipuliranog kraha. Klasičan primjer toga pruža postupanje Nathana Rothschilda tijekom bitke kod Waterlooa 1815. godine. Situacija je bila jednostavna: ako u bici pobijedi engleski vojvoda od Wellingtona vrijednosti na Londonskoj burzi naglo će porasti, a ako nadjača francuski vojskovođa Napoleon burza će se urušiti. Rothschildi su vodili obavještajno-špijunsku agenciju koja je bila na glasu kao najbrža u Europi, sa širokom mrežom kontakata, pri čemu su se koristili kodovi i golubovi pismonoše

Slika 41: *Predsjednik američkih Federalnih rezervi Alan Greenspan i njegov 'pudl' tj. nasljednik Ben Bernanke obojica su kadrovi Rothschilda.*

za uspostavu tajne i brze komunikacije. Kao što sam spomenuo, ta će obavještajna mreža naposljetku izrasti u Mossad, 'izraelski' obavještajni odjel danas, te u CIA-u i suvremenu verziju britanske obavještajne djelatnosti.

Na najvišoj razini sve je to jedna te ista organizacija, zajedno s mnogim drugim nacionalnim sigurnosnim agencijama te poštanskim i kurirskim službama, uključujući *Federal Express* koji je u vlasništvu Rothschilda. To se postiže sustavom paukove mreže, a možemo upotrijebiti i analogiju piramida unutar piramida, svejedno. Godine 1815. ulagači s Londonske burze znali su da je Rothschildov obavještajni sustav bolji od onoga britanske vlade, između ostalog i zato što je jedino Rothschildovim kuririma bio dopušten prolaz između blokada na obje strane, i britanskoj i francuskoj. Kako je upravo tada bjesnila sada čuvena bitka s nestrpljenjem se očekivao i najmanji znak događaja na bojnom polju. Sve su oči bile uprte u Nathana Rothschilda, čelnog čovjeka londonske podružnice te obitelji. Je li pobijedio Wellington ili Napoleon? Rothschild je dao znak svojim agentima da počnu prodavati njegove dionice, za čime su se poveli i svi ostali ulagači, vjerujući kako je Rothschild zacijelo saznao da je Wellington izgubio. Usred panike tržište je krahiralo u opsegu od čitavih 98 posto, a ulagači su izgubili ogromna bogatstva. Ali ne i Rothschild. Gotovo cijeli dan prije objave službenih vijesti on je bio saznao da je pobijedio Wellington.

Kada je tržište dionica doživjelo slom Nathan Rothschild je svojim agentima dao novi kodirani signal da počnu kupovati dionice po smiješno niskim cijenama. Nakon što je to učinio do Londona su doprle službene vijesti o pobjedi Wellingtona. Cijene dionica naglo su porasle, a procjenjuje se da su samo toga dana Rothschildi uvećali svoje bogatstvo i imovinu za nekih dvadesetak puta. Još odonda oni nadziru britansku ekonomiju, a na taj način i vladu, bez obzira koja stranka službeno bila na 'vlasti'. Stotinu godina kasnije *New York Times* je izvijestio da je unuk Nathana Rothschilda zatražio da se donese sudska odluka kojom bi se zabranilo objavljivanje knjige s podrobnim opisom prijevare oko Waterlooa, ali njegov je zahtjev odbijen.

Na takav način funkcionira manipulacija, što se događa svaki dan diljem svijeta. Svjetske financije, bilo da se radi o bankarstvu, tržištima dionica ili bilo čemu drugom, jednostavno je prevarantski trik koji cilja na samopuzdanje ljudi. Kada su ljudi samopuzdani oni kupuju i ulažu, a ekonomija se širi; kada samopouzdanost izgube ne kupuju niti ulažu, a ekonomija kontrahira. Dovoljne su samo nešto turobnije ekonomske prognoze nekog rotšildski kontroliranog financijskog glasnogovornika ili kolanje glasina o ekonomskim problemima i kuća od karata mogla bi se preko noći srušiti. Rothschildi su u tome majstori. Oni i njihov bankarski kartel financirali su sve strane u praktički svim ratovima od oko 1800. godine – ratovima koje su njihovi agenti u organima vlasti, vojsci i obavještajnim agencijama izazvali svojim manipulacijama. To je koštalo života barem nekoliko stotina milijuna ljudi (75 milijuna samo u dva svjetska rata) i omogućilo kontrolu nad državama i narodima putem plaćanja dugova na zajmove. Kad ratovi opustoše u rat uvučene zemlje Rothschildov bankarski kartel posuđuje još više novca za njihovu obnovu. Plus kamate, dakako. Oni posjeduju i kompanije za proizvodnju oružja te njime

opskrbljuju zaraćene strane, zarađujući pritom vrtoglave iznose, što je zajamčeno izravnom prodajom i još brojnijim zajmovima vladama koje će to oružje kupiti. Kao što je Gutle Schnaper, žena Mayera Amschela Rothschilda, rekla: „Da moji sinovi nisu htjeli ratove nijednog rata ne bi ni bilo."

Današnji novčani sustav Rothschilda vodi mreža superračunala koja se povezuju s računalima na burzama i novčanim tržištima te stvaraju virtualni monopol nazvan „visoko frekventnim trgovanjem". Ono predstavlja 70% transakcija na burzama i može obraditi milijune trgovina u sekundi. Proširilo je dnevni opseg trgovinske aktivnosti za 164% od 2005. godine te je dramatično povećalo brzinu kojom se svjetsko bogatstvo može ugrabiti a svjetsko gospodarstvo uništiti po volji. Pomoću sustava zvanog „predatorski algoritmi", poduprtog umjetnom inteligencijom, glavni igrači u stanju su dominirati svijetom financija kao nikada prije. Oni plaćaju velike naknade za pristup računalima Burze kako bi vidjeli potencijalne transakcije prije negoli su ove izvršene, a zatim pomoću fantastične brzine svojih superračunala nastoje biti prvi pri trgovini. Manji trgovatelji nemaju nikakvih izgleda u takvom natjecanju, a rotšildska klika nadzire sve. Joe Saluzzi, iz kompanije *Themis Trading*, kaže: „Mi smo samo miševi koji trčkaraju između slonova kapitala i njihovih superračunala."

Kada komentatori govore o lošim vremenima za bankarsku industriju njima promiče bit stvari. Da, loše je za one koji izgube svoju uštedevinu, kuću i posao. Međutim, Rothschildi i njihova pridružena mreža međusobno križanih obitelji nadziru sam sustav – igru samu. Kao što sam već spomenuo, kontrolirate li nogometno natjecanje nije vam bitno hoće li ovaj tim pobijediti onoga ili neće, jer što god se dogodilo vi i dalje kontrolirate igru. Merrill Lynch je možda propao, ali ga je apsorbirala Američka banka (Bank of America) – još jedna Rothschildova banka, ako slijedite trag skrovitog vlasništva. Igra se nastavlja, samo s manjim brojem imena.

Kad je propala kompanija *Lehman Brothers* drugi su preuzeli njihovu aktivu i njihovo poslovanje. Američka vlada nije spasila *Lehman Brothers* jer je Rothschildima odgovarala propast još jedne veće banke kako bi se izazvali strah i panika, čime bi se sustav još više urušio te bi se mnogo lakše uvelo sramotno 'saniranje' banaka. Krah Wall Streeta iz 1929. i bankarsku krizu iz doba Velike depresije potaknuli su Rothschildi, što je dovelo do gašenja ogromnog broja manjih banaka čiju su imovinu i klijente prigrabili financijski divovi. Taj proces traje i dalje. Rothschildi i obitelji odabranih krvnih loza ne žele raznolikost ili stvarnu konkurentnost u bankarskoj ili bilo kojoj drugoj industriji. Oni žele potpunu kontrolu. Kako se izrazio Rothschildov predstavnik John D. Rockefeller: „Konkurentnost je grijeh". Tu imovinu koju oni žele zadržati apsorbirat će njihove isturene banke ili će biti sanirana državnim novcem – našim novcem – jer oni posjeduju i vlade. Banke upropaštavaju ljude pozajmljujući im novac koji ne postoji i zaračunavajući im na nj kamate. Zatim ih ponovno upropaštavaju kad njihovim novcem pokušavaju izvući banke iz nevolje. Da li još uvijek vjerujemo da vlade upravljaju državama? Vlade uvijek imaju neobično velike

iznose novca za dvije stvari – ratove i banke. Stoga ne iznenađuje da Rothschildi i Iluminati stoje iza obje.

Andrew Jackson, američki predsjednik od 1829. do 1837., bio se uhvatio ukoštac s Rothschildovim bankarskim kartelom i njihovom Drugom bankom Sjedinjenih Država (Second Bank of the United States). On ih je prozvao „leglom zmija otrovnica". Jackson je bio gadna mustra, ali tom je tvrdnjom pogodio „u sridu". Njegovo korištenje izraza „zmije otrovnice" bilo je daleko umjesnije negoli je to mogao i zamisliti, kao što ću objasniti kada dođemo do podrijetla odabranih krvnih loza. Jackson je rekao da kada bi ljudi znali kako te „zmije otrovnice" operiraju u Sjedinjenim Državama, da bi „ujutro buknula revolucija". Rothschildi su pokušali učiniti Jacksonu ono što su učinili Lincolnu i Kennedyju kada su ovi također postali 'problem'. Dana 30. siječnja 1835. jedan je atentator pokušao ustrijeliti Jacksona, ali su mu oba pištolja zatajila. Jackson je kasnije izjavio da zna kako iza pokušaja atentata stoje Rothschildi. Nadobudni ubojica Richard Lawrence proglašen je nevinim zbog neubrojivosti. Tko zna, možda bi bio rekao da su ga unajmili moćni ljudi iz Europe koji su obećali da će ga zaštititi bude li uhvaćen. Hm, tko bi oni mogli biti, da mi je samo znati?

Vonj zla

Gdje god da naiđete na bijedu, posebice na bijedu velikih razmjera, ni Rothschildi nisu daleko. U kakvom bismo samo drukčijem svijetu živjeli da nema njihovih manipulacija niti 'odabranih' krvnih loza općenito. U lipnju 2009. londonski *Financial Times* objelodanio je uključenost Rothschilda u trgovinu robljem:

> Najveća dva imena u londonskom Cityju imala su ranije neotkrivene veze s ropstvom u britanskim kolonijama, otkrili su dokumenti u koje je zavirio *Financial Times*. Nathan Mayer Rothschild, patrijarh bankarske obitelji iz 19. stoljeća, i James William Freshfield, osnivač Freshfieldsa, jednog od najuglednijih odvjetničkih ureda u Cityju, imali su financijske koristi od robovlasništva, pokazuju zapisi iz Državnog arhiva, iako su obojica često prikazivani kao protivnici robovlasništva.

Ustvari, dugo su vremena Rothschildi *vodili* trgovinu robljem. Zavarali su ljude u vezi svojih pravih stavova iznijevši lažnu priču, prikazavši javnosti lažno lice. Rothschildi su se prikazivali kao protivnici robovlasništva, a zapravo su upravljali svjetskim robovlasničkim mrežama.

Nathan Mayer Rothschild bio je na glasu kao 'filantrop', a službene biografije Rothschilda tvrde da se „javno borio" za oslobođenje robova iako se, u biti, bogatio nanoseći im nepravdu i patnje. Također je proglašavan kao „borac za zaštitu građanskih sloboda", dok istovremeno Rothschildova dinastija nastoji učiniti svakog muškarca, ženu i dijete na ovome planetu robom njihove globalne fašističke/komunističke države. *Financial Times* je otkrio da se Rothschildova dinastija služila robovima kao kolateralom (jamstvom) u bankarskim poslovima s robovlasnicima, što je prilično dosljedno postupanje, budući da oni doslovno koriste svako ljudsko

biće kao kolateralu u robovlasničkom biznisu. Upravo je Nathan Rothschild osigurao zajam za financiranje državnog 'spašavanja' britanskih robovlasnika kada je ropstvo ukinuto tijekom 1800-tih. Velika bankarska imena i Rothschildovi poslušnici, poput J. P. Morgana i mnogih drugih, bili su značajni sudionici trgovine robljem, a to su u bezbrojnim oblicima još uvijek.

Rothschildi i njihove mreže drže vodeće političare na uzdi i nagrađuju ih za pružene usluge. Danas, J. P. Morgan Chase plaća pozamašnu plaću Tonyju Blairu, rotšildskom lutku i ratnom zločincu, za njegove 'savjete'. Londonski list *Daily Telegraph* izvijestio je da Blair zarađuje dva milijuna funti godišnje za svoje 'savjete' a da nikada ne mora zakoračiti u ured. Blairove 'konzultantske' uloge kod J. P. Morgana, Ciriških financijskih usluga, kuvajtske vlade i Mubadale, investicijske tvrtke, navodno mu donose barem šest milijuna funti godišnje, a zarađuje i milijune od ciklusa predavanja, i to čak 6000 funti po minuti. Mubadala, koja Blairu plaća oko milijun funti godišnje kao „međunarodnom savjetniku", vodi pregovore o pridruživanju konzorciju zapadnih naftnih kompanija koje razvijaju naftno polje Zubair u južnom Iraku, što je posao koji je omogućila Bush-Blairova invazija na tu zemlju. Sav taj novac Blairova je nagrada za izvrsno služenje Rothschildima, sa svojim lažima i manipulacijama koje su dovele do invazija na Afganistan i Irak te pretvaranja britanskog društva u policijsku državu koju bi George Orwell odmah prepoznao.

Rothschild, Rothschild, Rothschild – kamo god pogledaš, svugdje oni. Kada se dokine njihova moć – a dokinut će se – svijet će biti posve drugo mjesto.

7

Računalni sustav Zion

Osnovno sredstvo za manipuliranje stvarnošću je manipulacija riječima. Uspijete li upravljati značenjem riječi možete upravljati ljudima koji te riječi moraju koristiti.

- Philip K. Dick -

JEDNA OD TEMA u filmskoj trilogiji *Matrix* bio je „računalni sustav Zion", računalo o kojem je ovisio opstanak posljednjih preostalih ljudi. Rothschildi imaju svoju vlastitu verziju pod nazivom 'cionizam', što je, na razne načine, današnji „računalni sustav" mreže odabranih krvnih loza, barem u javnoj areni.

Cionizam je, u svojoj srži, tajno društvo povezano sa svim drugima u globalnoj mreži, a njegove 'biblije' su babilonski Talmud i kabala/kaballah/cabala, njegova „skrivena tradicija" ezoterijskog znanja. Potonja dolazi od arapske riječi *Khabba*, što znači 'sakriti' ili 'tajiti'. Kako li je, dakle, samo prikladno govoriti o elitnoj 'kliki' koja opstaje zahvaljujući skrivanju i pritajivanju. Cionizam nije stvoren u korist židovskog naroda nego u cilju njegova iskorištavanja, a poslužio je i kao krinka za manipulacije od strane dinastije Rothschilda i iluminatskih obitelji. To nemilosrdno političko uvjerenje stopostotni je rotšildski izum i predstavlja iznimno važnu silu u mreži odabranih krvnih loza. Odsad pa nadalje zvat ću ga „rotšildskim cionizmom" jer želim da stalno imamo na umu koga i što on doista predstavlja. Rotšildski cionizam ima velike uši i dugačak trup te napadno stoji u dnevnoj sobi, ali ljudi se boje i ne žele vidjeti ili identificirati ono što je visoko petnaestak metara i osvijetljeno jarkim neonskim svjetlom. Rothschildi i njihovi agenti poduzeli su dvostrani manevar (poput kliješta) protiv ljudske psihe otevši fantastične količine političke, korporacijske i medijske moći s jedne strane i, s druge, posluživiši se strahom ljudi da će biti prozvani 'antisemitima' usude li se ustvrditi ono što je svakom jasno. U tome su uspjeli zato što su u percepciji javnosti izjednačili cionizam sa židovskim narodom. Ali takva jednadžba *ne vrijedi*. Cionizam je političko uvjerenje koje je iznjedrila dinastija Rothschild kako bi ostvarila ciljeve iluminatskih obitelji kojima uglavnom upravljaju Rothschildi. Kad ljudi govore o cionizmu u glavi imaju židovski

narod. Kad govore o Izraelu u glavi imaju židovski narod. S obzirom na propagandu to je razumljivo, ali vodi na potpuno pogrešan trag, a želimo li razumjeti što se ovdje događa te instant veze moramo prekinuti. 'Cionizam' znači Rothschild, baš kao što 'Izrael' znači Rothschild. Kada vidimo neobično velik broj rotšildskih cionista na glavnim pozicijama diljem svijeta ne gledamo „manipulativne Židove" već manipulativne cioniste koji predstavljaju interese i zahtjeve Rothschilda. Oni koji provode rotšildske cionističke planove ni najmanje ne mare za židovski narod u cjelini.

I oni su samo potrošna roba i nevažni su u široj slici, ostvarenju većega cilja. Kao što je prvi izraelski premijer, terorist David Ben Gurion, rekao:

> Kada bih znao da je moguće spasiti svu djecu iz Njemačke njihovim prebacivanjem u Englesku, a samo polovicu njih prebacivanjem u zemlju Izrael izabrao bih ovo potonje, jer pred nama leži ne samo broj te djece nego i povijesna računica izraelskog naroda.

I još uvijek ga puštaju van s psihijatrije bez pratnje medicinske sestre. Značajan broj pripadnika židovskog naroda protivi se tom opakom, groznom uvjerenju, a mnogi rotšildski cionisti ionako nisu Židovi. Među njima su kršćanski cionisti i potpredsjednik Baracka Obame, Joe Biden, koji je za izraelsku televiziju izjavio: „Ja sam cionist". To samo znači, barem službeno, da podržavate židovsku postojbinu u Izraelu, iako je to samo formalni stav, predviđen da se iznosi pred javnošću. Ako, kao što Biden ispravno kaže, ne morate biti Židov da biste bili cionist, nije li to onda politički a ne rasni pokret? Dakako da jest. Samo ga se prikazuje u drugom svjetlu kako bi se zamazalo oči javnosti. Suprotstavljanje rotšildskom cionizmu tada se doživljava kao suprotstavljanje židovskom narodu u cjelini te se uvijek iznova može zaigrati na kartu tipa „ti si rasist". Ne samo da je rotšildski plan daleko od toga da štiti i promiče interese židovskog naroda nego je za njih često bio poguban, a uzrokovao je nepravedno etiketiranje milijuna ljudi zbog postupaka rotšildske cionističke elite. Jedan članak na *web* stranici *Jews Against Zionism (Židovi protiv cionizma)* oslikava kako je rotšildski cionizam imao na meti Židove koji su u miru i skladu generacijama živjeli u Palestini, rame uz rame s Arapima:

> Religiozne Židove – koji su se, na temelju svoje vjere, jasno usprotivili cionističkom nacionalizmu a generacijama su živjeli u miru sa svojim arapskim susjedima – protiv njihove se volje poistovjećuje s cionističkim idejama i borbom potonjih protiv Arapa. Zatražili su od Ujedinjenih naroda da Jeruzalem postane *de facto* međunarodni grad. Obratili su se diplomatskom zboru postavljenom u Jeruzalemu – ali uzalud. Zbog toga su bili suočeni s izborom: ili će postati dio cionističke države čiji su interesi dijametralno suprotni interesima Židova kao vjerskoj zajednici, ili će napustiti zemlju u kojoj su njihovi praoci bili prvi židovski doseljenici.

Da nešto raščistimo. Rotšildske cioniste ne zanima židovski narod. Za Rothschilde i njihova cionistička potrkala i nasilnike pripadnici židovskog naroda u cjelini samo

su stoka koju se može rabiti i zlorabiti po potrebi – baš kao i ostatak stanovništva. Upravo je rotšildski financiran IBM opskrbljivao naciste strojevima za proizvodnju bušenih kartica u svrhu početne identifikacije i društvenog izgona Židova, zapljene njihove imovine i njihovo označavanje u koncentracijskim logorima. Isti je taj Rothcshildov IBM razvio barkodni sustav, a danas IBM Credit Cord financira *Applied Digital Solutions*, roditeljsku kompaniju poduzeća *VeriChip Corporation*, vodećeg svjetskog proizvođača mikročipova za ljude. Pripadnici političke 'desnice' okrivljuju 'Židove' za svjetske nedaće i „Novi svjetski poredak" jer ne razumiju razliku između židovskog naroda kao cjeline i elite koja ga koristi kao štit za prikrivanje svojih užasnih aktivnosti. Rotšildski cionizam stvoren je za ove potonje (te u njihovu korist), a ne za većinu židovskog naroda koja je postala njihovom žrtvom. Henry Makow, kanadski autor i istraživač, opravdano ukazuje na tu presudnu razliku.

Makowljevi židovski roditelji proživjeli su patnje u Poljskoj pod okupacijom nacista, a njegovi baka i djed su nestali. On rasvjetljava vezu Rothschilda i njihove cionističke elite s Jacobom Frankom (1726.-1791.) koji je „provodio sotonističku herezu protiv ortodoksnog judaizma". Frank je želio „uništenje zapadne civilizacije i pobjedu zla", kaže Makow, a u takvom bi svijetu sve bilo dopušteno, uključujući incest i pedofiliju (oboje su dio života u redovima elitnih krvnih loza). Frank je za sebe tvrdio da je 'Mesija' i utjelovljenje jednog drugog sotonista - Shabbetaija Zvija (1626.-1676.). Njihovi su sljedbenici postali poznati kao frankisti ili sabatski frankisti, a među njima je elita Rotschildove dinastije od njenog začetnika Mayera Amschela Rothschilda, suradnika Jacoba Franka. Upravo su Rothschild, Frank i njihov predstavnik Adam Weishaupt 1776. godine osnovali Bavarske Iluminate. Henry Makow piše:

> ... u židovskom je narodu došlo do raskola u kojem su heretici iskorijenili glavnu struju i preuzeli kontrolu nad ostatkom pomoću cionizma. No, zbog antisemitizma koji iluminatski Židovi potiču i organiziraju, Židovi se pogrešno priklanjaju njihovom vodstvu.

Gunther Plaut, istaknuti kanadski rabin, objavio je 1988. knjigu pod naslovom *Čovjek koji je želio biti Mesija (The Man Who Would Be Messiah)* u kojoj implicira da su frankisti bili odgovorni za ono što se židovskom narodu dogodilo u Njemačkoj. Plaut je pomno istražio slučaj Jacoba Franka, a svoja je otkrića iznio u obliku romana. Rekao je da je Frank Židove doživljavao kao prepreku „novom poretku" te navodi njegove riječi:

> Da, Židovi. Pojavit će se netko tko će otkriti da ne može srušiti stare vrijednosti a da ne uništi ljude koji u njih uistinu vjeruju te ih, što je još gore, prakticiraju. A kad se uvjeri da mu Židovi stoje na putu pronaći će načina da ih sve pobije. Uništi ih, potamani ih poput gamadi ... Židove treba ubiti jer oni vjeruju u tradicionalnu moralnost, čime u svijetu zadržavaju *status quo*.

U drugim sam knjigama u glavnim crtama iznio kako se čini da su mnogi vodeći nacisti bili židovskog ili polužidovskog podrijetla, što nije nikakav misterij kada shvatite da postoji židovski narod općenito, ali i sabatski frankisti poput Rothschilda. Oni Židove općenito smatraju topovskim mesom koje može poslužiti za ostvarivanje njihovih planova o svjetskoj prevlasti. Njemački Židov Dietrich Bronder pisao je o nacističkoj eliti u svojoj knjizi iz 1964. godine naslovljenoj *Prije Hitlerova dolaska (Before Hitler Came)*:

> Židovskog podrijetla ili rodbinski povezani sa židovskim obiteljima bili su: vođa i rajhskancelar Adolf Hitler; njegovi predstavnici, rajhsministar Rudolf Hess, rajhsmaršal Herman Goering; rajhsvođa NSDAP-a Gregor Strasser, dr. Josef Goebbels, Alfred Rosenberg, Hans Frank, Heinrich Himmler, rajhsministar von Ribbentrop (isticao je blisko prijateljstvo s poznatim cionistom Chaimom Weizmannom, prvim čelnikom države Izrael koji je umro 1952.); von Keudell; vojni zapovjednici Globocnik (uništavatelj Židova), Jordan i Wilhelm Hube; veliki vođe SS-a Reinhard Heydrich, Erich von dem Bach-Zelewski i von Keudell II, koji su također aktivno sudjelovali u uništavanju Židova. (Svi su oni bili članovi tajnog Reda/Društva Thule).

Red Thule bila je jedna od mreža tajnih društava u Njemačkoj koja je dovela naciste na vlast. Prema *modusu operandi* frankista, oni bi se infiltrirali u svaku religiju i ideologiju, kaže Henry Makow, pretvarajući se da su nešto što nisu. Na taj su način mogli raspirivati sukobe između različitih struja, religija i organizacija te ih podrivati iznutra. Makow piše:

> Prepoznatljivi su po činjenici da se prave kršćanima, ili Židovima, ili muslimanima itd. Tipični primjer je John Kerry koji se pretvarao da je irski katolik iako je njegov otac ustvari bio frankistički Židov (koji je radio za CIA-u), a njegova majka članica obitelji Forbes. Moguće je da je majka Baracka Obame bila frankistička/iluminatska Židovka. Drugi primjer su engleski Rothschildi koji se žene ne-Židovkama, a pretvaraju se da su Židovi. Svi su oni iluminatski sotonisti ...
>
> ... Štoviše, Churchill, FDR (Franklin Delano Roosevelt) i Staljin također su bili Iluminati ili frankistički Židovi. Stoga je lako moguće da je Drugi svjetski rat djelomično izazvan da bi se ispunio Frankov cilj istrebljivanja židovskog naroda. Frankisti bi mogli objasniti prisutnost 150.000 vojnika židovskog podrijetla u njemačkoj vojsci.

Nesporno je da su mreže dinastije Rothschild stajale iza Adolfa Hitlera i uspona nacističke stranke u Rothschildovom lenu – Njemačkoj. Rothschildi su iskoristili simpatije javnosti usmjerene prema židovskom narodu, kojeg su na meti imali nacisti, kako bi izvršili pritisak za proglašenje židovske postojbine u Palestini. To je bio navodni razlog za stvaranje rotšildskog cionizma, ali samo jednim dijelom. Kao što pokazujem u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)* te u drugim knjigama, kampanja nametanja rotšildske države u

Palestini provlači se barem od prve polovice 19. stoljeća, a vjerojatno traje i mnogo dulje. Njihovo preuzimanje Palestine dobilo je snažan vjetar u leđa s Balfurškom deklaracijom 1917. godine, kad je britanski ministar vanjskih poslova lord Arthur Balfour u jednom pismu iznio potporu svoje vlade židovskoj postojbini u Palestini. To pismo poslao je Balfour – član unutarnjeg kruga elitnog tajnog društva pod nazivom Okrugli stol – baronu (Walteru) Rothschildu koji je financirao Okrugli stol, današnju središnju jezgru mreže koja obuhvaća Kraljevski institut za međunarodne poslove, Vijeće za vanjske odnose, Trilateralnu komisiju i Bilderberšku skupinu (sl. 42). Sve su to rotšildske organizacije. Balfour je napisao:

Ministarstvo vanjskih poslova,
2. studenog 1917.

Dragi lorde Rothschilde,

Iznimno mi je zadovoljstvo što Vam mogu prenijeti, u ime Vlade Njenog veličanstva, sljedeće očitovanje[1] simpatija prema težnjama židovskih cionista koja je podnijeta Kabinetu te je i odobrena.

Vlada Njegovog Veličanstva blagonaklono gleda na uspostavu nacionalnog doma židovskog naroda u Palestini i sva će svoja nastojanja usmjeriti kako bi pripomogla ispunjenju ovog cilja, pri čemu je posve razumljivo da se ne smije učiniti ništa što bi ugrozilo građanska i vjerska prava postojećih nežidovskih zajednica u Palestini, ili pak prava i politički status koje uživaju Židovi u bilo kojoj drugoj zemlji.

Bio bih Vam zahvalan kada biste o ovom očitovanju obavijestili Cionistički savez.

Sa štovanjem,
Arthur James Balfour

Slika 42: *„Balfurška deklaracija" bila je zapravo prepiska između lorda Balfoura, unutarnjeg inicijata tajnog društva Okrugli stol, te lorda Rothschilda koji je financirao i nadzirao Okrugli stol.*

Balfurška deklaracija bila je zapravo pismo koje je jedan član istog elitnog tajnog društva pisao drugome, pri čemu je Rothschild određivao što će u njemu pisati, a dio pogodbe bio je taj da, zauzvrat ovoj javnoj podršci uspostavi 'židovske' (rotšildske) Palestine, Rothschildi zajamče kako će uvući

[1] U izvornom pismu, na engleskom, umjesto 'očitovanja' stoji riječ *declaration*, koja se može prevesti na više načina. Odatle i naziv Balfurške deklaracije; *op. prev.*

Sjedinjene Države u Prvi svjetski rat, što su i učinili posredstvom svojeg marionetskog predsjednika Woodrowa Wilsona. Rothschildi su financirali prve doseljenike iz Europe koji su se preselili u poslijeratnu Palestinu. Neke je financirao baron Edmond de Rothschild iz pariškog ogranka te dinastije, uključujući dva prvotna doseljenička naselja u Izraelu: Rishon LeZion u Zel Avivu i Zikhron Ya'akov u Carmelu. Do sredine 1930-ih Rothschildi su kupili 125.000 jutara zemlje i 40 naselja, a takva je praksa na djelu i danas. Većina Židova koji su poslani u Izrael poslije Drugog svjetskog rata nisu onamo željeli ići. Židovski povjesničar Gabriel Kolko radio je na brodu koji je 1949. prevozio židovske doseljenike u Izrael. U izjavi za list *Counterpunch* je rekao:

> Od jednog upravitelja logora za raseljene osobe u Njemačkoj saznao sam da je velika većina Židova željela poći bilo gdje, samo ne u Palestinu. Bili su primorani prihvatiti Palestinu kao svoje odredište jer bi u suprotnom riskirali uskratu bilo kakve pomoći. Vrlo sam brzo shvatio da je mnogo toga naopako u bezbrojnim arapskim selima i domovima čije sam razaranje vidio te da je cijeli cionistički pokret – bez obzira na često potkupljivo arapsko protivljenje tomu – bio jedna opasna podvala.

Rothschildi su također naoružavali i financirali terorističke skupine koje su nastanak Izraela 1948. potpomogle podmetanjem bombi. Ta kampanja ubojstava i terora prisilila je 800.000 tisuća Palestinaca da napuste zemlju u kojoj su se rodili. Svijet je nijemo promatrao što se događa – baš kao što to čini i dandanas – jer Izrael je iznad svih zakona, a izrazi poput pravde, pravednosti, doličnosti i milosrđa njemu ne znače ništa. Izraelsko Ministarstvo obrazovanja najavilo je u planovima za 2009. godinu da će u njihovim povijesnim udžbenicima izbrisati odlomak u kojem se izgon Palestinaca iz 1948. opisuje kao „etničko čišćenje".

Ministarstvo je priopćilo da će ponovno izdati povijesni udžbenik za srednje škole nakon što se izvrše odgovarajuće izmjene. Po svemu sudeći, ključni odlomak koji je uzrujao te cenzore bio je ovaj: „Palestinci i predstavnici arapskih zemalja tvrdili su da su većinu izbjeglica činili civili koje su napale i istjerale iz njihovih domova naoružane židovske snage, provodeći politiku etničkog čišćenja." Upravo je takvo to postupanje i bilo, i još je uvijek ali, za Boga dragoga, ne dajte da izraelska djeca saznaju istinu. Taj neugodan odlomak vrlo je blag u usporedbi s onim što se doista dogodilo. Pripadnici terorističke skupine Irgun, koju je vodio budući izraelski premijer Menachem Begin, i još jedne terorističke grupacije, Sternove družbe, pod vodstvom budućeg izraelskog premijera Yitzhaka Shamira, u travnju 1948. masakrirali su između 100 i 200 palestinskih muškaraca, žena i djece dok su spavali u selu Deir Yassin. Drugim je Palestincima tada rečeno, preko zvučnika postavljenih na kamione, da će ukoliko odmah ne odu i oni biti poubijani. Imajući na umu svježe spoznaje o Deir Yassinu, Palestinci su znali da Izraelci misle ozbiljno i zato je 800.000 Palestinaca pobjeglo iz svoje domovine. Koji su pojedinci iza svega toga stajali, gospodari u pozadini izraelskih terorista? Rothschildi. Izrael je država Rothschilda, stoga je više nego primjereno da su oni financirali izgradnju zgrade izraelskog parlamenta Knesseta i izraelskog Vrhovnog suda. O Rothschildima je izraelski

predsjednik Shimon Perez rekao: „Niti jedna obitelj nikada nije toliko doprinijela svojim bogatstvom stvaranju države Izrael". Taj komadić zemlje zvan Izrael, koji automobilom obiđete u jednom danu, stalno se pojavljuje u priči o svjetskoj tiraniji i manipulaciji zato što je u vlasništvu i pod kontrolom dinastije Rothschild. Preuzet simbol Rothschilda, heksagram ili „Davidova zvijezda", izraelskoj državi je nametnut. Mnogi su ljudi željeli da na zastavi bude menora, sedmerokraki obredni svijećnjak i davnašnji simbol judaizma. Ali, gledajte, to je zemlja Rothschilda - ono što žele oni i dobiju. Neki su upozorili, posve opravdano, da heksagram nije bio židovski simbol i da je bio korišten kao simbol drevnog božanstva po imenu 'Moloh' kojemu su bila, i još su uvijek, žrtvovana djeca. Detaljnije o tim poveznicama govorit ću kasnije. Godine 2006. tijekom Izraelsko-libanonskog rata izraelski pisac Barry Chamish spomenuo je sastanak koji je održao s unukom bankara Evelyina de Rothschilda koji je „napustio svoju obitelj kako bi postao mormon". I doista, Rothschildovim novcem oformljena je Mormonska crkva koju su stvorili Slobodni zidari Joseph Smith, Hiram Smith i Brigham Young, svi odreda izdanci odabranih krvnih loza. Društvo Kule stražare ili Jehovini svjedoci još je jedan, poput mormona, Rothschildov paravan koji su stvorili Slobodni zidari Charles Taze Russell i Joseph Franklin Rutherford. Ove organizacije posvećene su uvođenju „Novog Jeruzalema" pod nazivom 'Zion'. To je pravo značenje 'cion-izma' – „Novog Jeruzalema", Novog svjetskog poretka posvemašnjeg sužanjstva. Chamish je izjavio da mu je Rothschildov unuk rekao kako je samo sedam obitelji uživalo „plodove rata" u Libanonu u to vrijeme. Unuk je o Rothschildima rekao: „Oni su stvorili Izrael kao svoju osobnu igračku. On ih čini bogatijim i daje im veću kontrolu. Njega neće uništiti." Mnogo je razloga zbog kojih su Rothschildi i njihovi saveznici željeli preoteti Palestinu, a jedan od njih bio je zadržavanje Srednjeg istoka u stanju nemira i previranja iz kojeg bi naposljetku mogao buknuti svjetski rat koji bi uveo diktaturu svjetske vlade. Stvaranje Izraela je sredstvo a ne cilj i Rothschildi će drage volje prepustiti židovsko stanovništvo njegovoj sudbini ako im to odgovara. Uostalom, činili su to i prije.

Meta: Palestina

Britanska vlada koju su nadzirali Rothschildi obećala je palestinskim Arapima tijekom Prvog svjetskog rata da će, budu li se borili protiv otomanskih Turaka i potjerali ih iz Palestine, biti nagrađeni nezavisnom državom. Tadašnji britanski ministar vanjskih poslova bio je lord Balfour, inicijat rotšildskog tajnog društva; da, isti onaj tip koji je, u svom pismu Rothschildima, obećao podršku od strane britanske vlade proglašenju židovske postojbine u Palestini. Arapi su pristali na gore spomenuti a nikada ispoštovan dogovor te su, uz podršku britanskog potpukovnika koji se zvao Thomas Edward Lawrence – „Lawrence od Arabije" – porazili Otomansko carstvo. Nagrada Arapima, dakako, nije bila nezavisnost (sl. 43). U očekivanju dolaska rotšildskih cionista upravu nad Palestinom preuzela je Britanija. Arapi su prevareni, kao što je Lawrence kasnije priznao, i odonda su neprestano varani.

Slika 43: *Uz pomoć T. E. Lawrencea („Lawrencea od Arabije") narod Palestine je bio nasamaren te su se njegovi pripadnici borili na strani Engleza iako je Lawrence znao da je njihova zemlja već bila predana rotšildskim cionistima.*

Sve te „cestovne karte" i „mirovni procesi" uvijek i namjerno ne vode nikamo. Oni jednostavno čuvaju pozicije kako bi se zadržao *status quo,* sve dok Palestinci praktički ne nestanu. Kada su konačno stigli u Palestinu po završetku Drugog svjetskog rata Rothschildi su imali jedan cilj: potjerati Palestince s njihove zemlje i neprestano proširivati granice Izraela pomoću rata i zastrašivanja. „Židovska domovina" od samog je početka bilo Rothschildovo leno orkestrirano kroz mrežu tajnih društava međusobno križanih obitelji, a glavno tajno 'društvo' koje je u to uključeno naziva se cionizam. Rothschildi su financirali prve europske doseljenike u Izraelu, manipulirali su događajima u Njemačkoj koji su doveli do strašnog postupanja prema židovskom narodu i drugima, a zatim su se time poslužili kao opravdanjem, u pokušaju da ostvare svoj dugoročni cilj, rotšildsko-iluminatsko uporište u Palestini koristeći židovsko stanovništvo kao topovsko meso i prikrivajući ono što se zaista događa. Nasilnici iz redova rotšildskih cionista cijelo vrijeme osuđuju tuđi terorizam, a sama njihova Država uspostavljena je zahvaljujući terorizmu najgrotesknije vrste uz pomoć skupina poput Irguna, Hagane i Sternove družbe. Podmetanjem bombi i terorističkim napadima doveli su do stvaranja Izraela, a kasnije su se udružili u današnje Izraelske obrambene snage (IDF) koje nastavljaju s bombardiranjem i zatiranjem Palestinaca. Među lučonošama ovih i ostalih terorističkih skupina bili su Menachem Begin, Yitzhak Shamir i Ariel Sharon, krvnici preobučeni u izraelske premijere koji tako drsko i bestidno osuđuju arapski terorizam. Krvništvo s ciljem uništavanja palestinskog naroda traje i dandanas. Zamisao o postupnom uništavanju tog naroda, korak po korak, postoji odavno, davno prije negoli je Izrael uopće stvoren. U Balfurškoj deklaraciji, koja je podupirala proglašenje židovske postojbine u Palestini, rečeno je da „neće biti učinjeno ništa što bi moglo narušiti prava postojećih nežidovskih zajednica u Palestini". Ta im je dobra!

Rothschildovo potrkalo Chaim Weizmann kasnije će reći: „Glede arapskog pitanja – Britanci su nam rekli da ondje ima nekoliko stotina tisuća crnaca, ali to nema nikakvog većeg značaja." Niti je, od tada pa naovamo, ikada imalo, a njihovo zacrtano uništenje danas je bliže no ikad. Prvi izraelski premijer, još jedan terorist po imenu David Ben Gurion, nije nimalo skrivao tu činjenicu unutar najužeg kruga suradnika. U necenzuriranoj verziji svojih memoara, objavljenim u *New York Timesu* 23. listopada 1979., bivši izraelski premijer Yitzhak Rabin rekao je ovo:

> Vani, u šetnji, pridružio nam se Ben Gurion. Allon je ponovio svoje pitanje: „Što da radimo s palestinskim stanovništvom"? Ben Gurion je odmahnuo rukom, kretnjom koja je govorila: „Ma, treba ih otjerati!"

Bombaške operacije vođene protiv Palestinaca iz Gaze danas samo su najnoviji korak do tog cilja. Palestince su stjerali u Pojas Gaze koji nije ništa drugo doli koncentracijski logor, a rotšildske 'izraelske' Obrambene snage nadziru sve što onamo ulazi i izlazi: ljude i pošiljke hrane, lijekova i drugih potrepština (sl. 44). Kad Izraelci zatvore granične prijelaze Palestinci su u klopci i prepušteni na milost i nemilost stvorova bez duše i srca koji upravljaju vladom u Tel Avivu i vojskom po uputama Rothschilda. Stanje u Gazi jedan je autor opisao ovim riječima:

> ... Izrael zakiva čavle u kovčeg kojeg predstavlja Gaza pod opsadom u trajanju od gotovo tri godine, koja se stalno intenzivira, tako da stupanj neishranjenosti konkurira onome iz subsaharske Afrike; otpadne kanalizacijske vode nesmetano teku ulicama i zagađuju ocean; kuće se i dalje ruše buldožerima, smjenjujući jedno kolektivno kažnjavanje drugim; muškarci, žene i djeca i dalje su gađani snajperima i ubijani; djeca oglušuju zbog stalnih probijanja zvučnog zida, većina njih pati od posttraumatskog stresnog sindroma, a jedina želja mnogih iz te većine jest da postanu 'mučenici' ...

A sada je stanje kudikamo gore. Pogledajte samo neprekidan grabež palestinske zemlje na slici 45 i vidjet ćete kakav je zapravo plan na djelu. Kako itko može iskazati takav manjak suosjećanja prema cijelom jednom narodu? U očima rotšildsko-cionističkih ekstremista Palestinci su, poput ostatka svjetskog stanovništva, uključujući glavninu židovskog stanovništva, obična stoka. U govoru pred izraelskim parlamentom izraelski premijer i terorist Menachem Begin opisao je Palestince kao „zvijeri što hodaju na dvije noge". Drugi pak premijer i terorist, Yitzhak Shamir, izraelskim je naseljenicima 1988. rekao da će Palestinci „biti zgaženi poput skakavaca ... glave ćemo im lupati o stijene i zidove dok se ne raspuknu". Premijer i terorist Ariel Sharon, tadašnji izraelski ministar vanjskih poslova, potvrdio je 1998. što se doista namjerava učiniti s Palestincima:

Slika 44: *Upečatljiv prikaz 'života' Palestinaca pod nemilosrdnim napadima izraelskih vlasti i vojske (autor ilustracije David Dees).*

> Dužnost je izraelskih vođa da javnosti objasne, jasno i glasno, određeni broj činjenica koje smo s vremenom zaboravili. Prva je ta da nema cionizma, kolonizacije ili židovske države bez izgona Arapa i oduzimanja njihove zemlje.

Bez empatije, bez milosti

Po zacrtanom planu, treba pobiti ili prognati palestinski narod pomoću siromaštva, gladi i rata te omogućiti rotšildskim cionistima

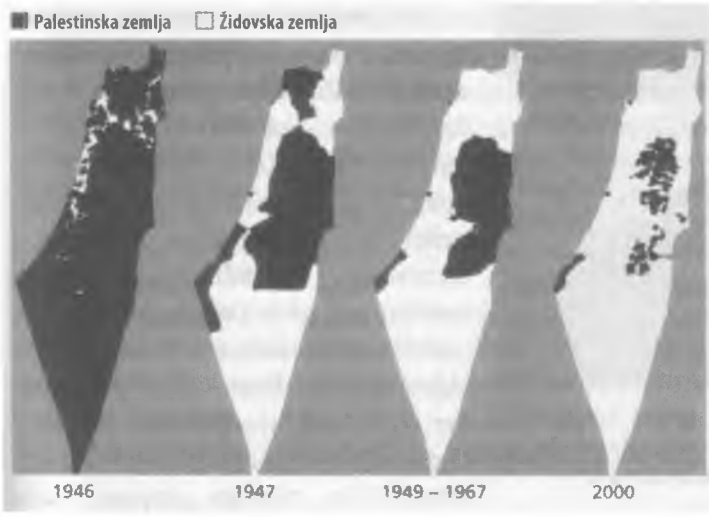

Slika 45: *Palestinska zemlja koju su ugrabili Izraelci od 1946. do 2000. – koje je odonda otuđeno još i više.*

da se prošire i stvore „Veliki Izrael". Sada je taj plan većim dijelom ostvaren. Oni nastoje uspostaviti „Veliki Izrael" koji bi obuhvaćao njihovu negdašnju postojbinu Sumer i Babilon, što je jedan od dugoročnijih ciljeva i razloga za američko-britansku (rotšildsku) invaziju na Irak. I dok rotšildski cionisti neprestano osuđuju tuđi rasizam, Izrael je država dubokog aparthejda (rasizma) – ne samo između Židova i Arapa, već i između različitih 'razina' Židova. Aškenazi iz Sumera-Hazarije uvijek su na vrhu, dakako, a crni Židovi iz Etiopije su na dnu, prema njima se ovi prvi odnose doista grozno, iskazujući najgori rasizam. Objelodanjeno je da su crnačkim etiopskim ženama u Izraelu u reproduktivnoj dobi sustavno davane injekcije s kontraceptivnim sredstvom *Depo-Proverom* kako bi se spriječilo da rađaju djecu. Pedeset i sedam posto korisnica *Depo-Provere* u Izraelu su crnkinje iako etiopska zajednica čini manje od dva posto izraelskog stanovništva. Etiopski crnci koji u Izraelu žele darovati krv također se redovito odvraćaju od takvog nauma. Rasističke vlasti u Južnoj Africi koristile su *Depo-Proveru*, često uz primjenu sile, kako bi ograničile plodnost crnačkih žena, a ovdje imamo rasistički Izrael koji radi to isto. Hedva Eyal autorica je izvještaja o skandalu koji je objelodanila feministička organizacija Woman to Woman (Žena ženi) sa sjedištem u Haifi u sjevernom Izraelu. Ona je rekla:

> Ovdje se želi smanjiti broj novorođenih u zajednici koja je crnačka i uglavnom siromašna. Prema prešutnom načelu, u Izraelu su poželjna samo djeca koja su bjelačka i aškenaska.

Da, a to se čini po zapovijedima aparthejdskih izraelskih vlasti koje ne posustaju u upozoravaju na, kako tvrde, 'rasizam' drugih. Palestinske su Arape stjerali u nevelik Pojas Gaze i još jednu palestinsku enklavu pod nazivom Zapadna obala. I nju je okupirala izraelska vojska, a ilegalna izraelska naselja ondje napreduju sve brže kako bi se zajamčilo da i to postane dio Velikog Izraela. Istovremeno razaraju palestinske kuće jer su tobože 'ilegalne' te grade masivni zid – „sigurnosnu barijeru" – koji je podignut kako bi se olakšala krađa palestinske zemlje, razdvojile obitelji, ograničio ili uskratio pristup vodi, hrani i liječenju, između mnogo drugih stvari (sl. 46).

Slika 46: *Izraelska „sigurnosna barijera" kojom je omogućeno daljnje otimanje palestinske zemlje, a većina preostalog teritorija pretvorena je u kažnjenički logor.*

Procjenjuje se da je samim zidom oteto 12 posto palestinske zemlje na Zapadnoj obali i Istočnom Jeruzalemu. Palestince u Istočnom Jeruzalemu, koji leži unutar područja opasanog zidom, također se sustavno protjeruje razaranjem njihovih domova i izgradnjom židovskih naselja, židovskih 'parkova' i židovskih „arheoloških nalazišta" koje vode židovske naseljeničke organizacije. Sve se to financira desecima milijuna darovanih dolara od strane rotšildskih cionista iz cijeloga svijeta. Kada Palestinci mirno prosvjeduju protiv nedostojnog tretmana kojem su izloženi bivaju napadnuti suzavcem. Upišite riječi „Israeli soldiers fire on Al Jazeera correspondent" („Izraelski vojnici pucaju na dopisnika Al Jazeere") na *YouTube* i sami ćete se uvjeriti. Međunarodni sud pravde jednoglasno je 9. srpnja 2004. zaključio da je „izgradnja Zida koji podiže Izrael, i pridruženi mu režim, suprotna međunarodnom pravu ..." Sud je odredio da se gradnja mora zaustaviti; ono što je izgrađeno mora se srušiti, palestinska zemlja mora se vratiti a odšteta platiti. Izraelske vlasti podigle su svoj kolektivni prst i uperile ga prema nebu. Oni ne priznaju međunarodno pravo, osim kada se primjenjuje na druge, niti poštuju rezolucije Ujedinjenih naroda koje donose makar i zrnce pravde za Palestince. Kakva je bila reakcija „međunarodne zajednice" na taj inat i neposluh koji kao da je nadahnut izrazom „ma, nabijem te"? Nikakva. Pa, naravno, jer pred sobom imamo Izrael. Nikada se ništa ne poduzima zato što su i zemlje 'Zapada' pod nadzorom Rothschilda od kojih im se tresu gaće. Što je još gore, predsjednik Obama (rotšildski cionist) i njegova ministrica vanjskih poslova Hillary Clinton (rotšildska cionistica) pristali su u jesen 2009. da od Izraela više neće 'zahtijevati' (reda radi) da zaustavi gradnju naselja na okupiranim palestinskim područjima, već da takvu gradnju Izrael treba 'racionalizirati'. Kog bi vraga to trebalo značiti? Ne bi trebalo značiti ništa, osim: „radite što vas je volja, a mi ćemo okrenuti glavu na drugu stranu". Isti taj Obama 'dobio' je Nobelovu nagradu za mir, sâm sebe prikazuje kao „čovjeka kojemu je stalo". Rotšildska marioneta, od glave do pete. Godine 2009. Tzipi Livni, izraelska ministrica vanjskih poslova u vrijeme invazije Gaze, morala je odustati od posjeta Britaniji kada su tamošnji simpatizeri Palestine pribavili nalog za njeno uhićenje za ratne zločine. Britanska je vlada reagirala tako što je najavila da će promijeniti zakon, kako se takvo što više ne bi ponovilo. Ne bi se baš moglo reći da joj je (britanskoj Vladi) nepristranost jača strana.

Pogledajte samo izostanak reakcije i poduzimanja bilo kakvih koraka početkom 2009. kada su Gazu bombardirali sa zemlje i s neba hrabri ljudi iz Tel Aviva. Najmoderniji izraelski mlažnjaci i tenkovi, koje su im isporučile Sjedinjene Države,

bez prestanka su bombardirali civilne mete u toj tragičnoj, ubogoj pustari koja ima ulogu sabirnog logora za ljudska bića koja bi izraelska vlada najradije vidjela mrtve. Kriminalno podmukli izraelski glasnogovornici priopćili su da Izrael nije gađao civile. Ne, samo su bombardirali mjesta na kojima civili žive. Neki izraelski vojnici bili su toliko zgroženi onime što im je naređeno da su organizirali aktivističku skupinu pod nazivom „Prekinimo sa šutnjom" kako bi razotkrili laži izraelske vlade. Njihova svjedočanstva potvrđuju da su bezdušni pokolj i razaranje u Gazi bili izraelska vojna strategija (sl. 47 i 48).

Jedan od njih je rekao: „Vojnicima nije zapovjeđeno da pucaju na sve što se kreće, ali im je rečeno da, kada se nekoj kući približe na određenu udaljenost i ugledaju bilo koga – makar i staricu – da ga smaknu." Druge izjave vojnika otkrile su sljedeće:

- Palestinskim civilima vojnici su se, ulazeći u zgrade, služili kao živim štitovima.
- Velik broj kuća i drugih zgrada razoren je iz predostrožnosti ili zbog čistog „brisanog prostora".
- Neke postrojbe bile su krajnje agresivne, uz vrlo lošu disciplinu.
- Divljačko uništavanje palestinske imovine.
- Vojnici su gađali spremnike za vodu u vrijeme velikih oskudica vode kod Palestinaca.
- Bijeli fosfor, koji spaljuje žive mete, korišten je u civilnim područjima posve bezobzirno, bez ikakvog povoda.
- Bilo je vrlo malo izravnih borbi s „palestinskim militantima" koje su onamo došli ukloniti.

Slika 47

Slika 48

Genocidni pokolj palestinskog naroda nastavlja se do daljnjeg...

Ovu zadnju točku lako je objasniti. Napad na Gazu izvršen je zato da se uništi mogućnost opstanka Palestinaca, a ne zbog zaustavljanja 'militanata', i zato je glavna meta bilo civilno stanovništvo. Čestitam ovim izraelskim vojnicima koji su otvoreno progovorili o tome jer je njihova duša veća od njihova uma. Isto vrijedi za one fantastične mlade Izraelce koji odbijaju čak

i služiti u vojsci zato što su zgroženi postupanjem prema palestinskom narodu. I opet ću ponoviti, oni su posebna ljudska bića jer je njihovo srce moćnije od njihova straha od posljedica, među kojima su odlazak u zatvor zbog toga što su odbili biti ubojice u službi jedne bolesne, zle vlasti. Jedan od nekolicine političkih ili administrativnih figura koji je prosvjedovao zbog takve politike bio je židovski predstavnik u UN-u Richard Falk. On je rekao: „Izraelski zračni napadi na Pojas Gaze predstavljaju teške i krupne povrede međunarodnog humanitarnog prava kakvo je definirano Ženevskim konvencijama, kako u pogledu obveza Okupacijske sile tako i u pogledu poštivanja zakona ratovanja..." Te povrede uključuju:

- kolektivno kažnjavanje: milijun i pol ljudi koji žive u napučenom Pojasu Gaze kažnjeni su zbog postupaka nekolicine militanata.
- gađanje civila: zračnim napadima ciljana su civilna područja u jednom od najnaseljenijih pojaseva zemlje na svijetu; zasigurno najgušće naseljenom području Srednjeg istoka.
- nesrazmjerna vojna reakcija: zračnim napadima ne samo da je uništen svaki policijski i sigurnosni ured izabranih vlasti u Gazi, već je ubijeno i ranjeno stotine civila. Barem u jednom napadu, prema izvještajima, stradale su skupine studenata koje su pokušavale pronaći prijevozno sredstvo u bijegu sa sveučilišta.

Suočen s ovakvim i drugim izvještajima o izraelskim ratnim zločinima, izraelski premijer Benjamin Netanyahu, opaki rotšildski cionist i ekstremist, izjavio je da on nikada neće dopustiti da bilo kojem izraelskom vođi ili vojniku bude suđeno za ono što su učinili. S Rothschildima iza kulisa, on zna da ima dobro zaleđe za takve izjave. Tony Blair (rotšildski cionist), izraelska marioneta, javno je podržao njegov stav. Pa naravno da je! Zato mu je dan 'posao' 'srednjoistočnog' izaslanika Ujedinjenih naroda, Europske unije, Sjedinjenih Država i Rusije, unatoč tome što je bezočno lagao kako bi opravdao masovno ubijanje neizrecivog broja Arapa u Iraku. Oni nam se smiju, ali ne još zadugo. Južnoafrički židovski sudac Richard Goldstone, inače blisko povezan s Izraelom, sastavio je za Ujedinjene narode izvještaj na 575 stranica o izraelskoj invaziji na Gazu 2008.-2009. godine. U izvještaju piše: „Misija je zaključila da su djela sa značajkama ratnih zločina i, moguće, u nekim aspektima, zločina protiv čovječnosti počinile Izraelske obrambene snage (IDF)". Članovi izraelske vlade, pod vodstvom ekstremista i luđaka poput Netanyahua i haganaškog[2] terorista Shimona Peresa, užasnuto su ustuknuli i ostali osupnuti mogućnošću da budu kritizirani zbog masovnog ubojstva bespomoćnog naroda a, dakako, američki izdanak globalnog rotšildskog carstva smjesta je stao na njihovu stranu. Sram te bilo, Obama, sramotiš sve ono za što se, prijetvorno, zalažeš.

---

[2] Haganah (hebrejski: 'Obrana', הגנה HaHagana) bila je židovska paravojna organizacija u vrijeme britanske uprave nad Palestinom od 1920. do 1948. koja je kasnije postala jezgra Izraelskih obrambenih snaga; *op. prev.*

Onim Palestincima koji 'žive' u službenom Izraelu i na Zapadnoj obali te u istočnom Jeruzalemu pod izraelskom okupacijom, otimaju se ili buldožerima sravnjuju kuće, a njihova se zemlja nasilno oduzima u korist izraelskih naseljenika. Izrael je, po odredbama međunarodnog zakona, dobio ulogu 'čuvara' imovine više od četiri milijuna palestinskih izbjeglica sve dok se „mirovnim rješenjem" (do kojeg se ne namjerava doći) ne odluči kolikom će broju izbjeglica biti dopušteno da se vrate u više od 400 sela koja su razorili Izraelci. To, dakako, nije dovoljno surovoj i moću zaluđenoj izraelskoj vrhuški koja je, kršeći međunarodni zakon, počela prodavati tu zemlju u svrhu stjecanja profita i gradnje židovskih naselja (sl. 49). Kod opisivanja takvih tipova riječ 'zlo' gubi svoj izvorni smisao. U jednom slučaju odlukom izraelskog Visokog suda iz kolovoza 2009. Izraelskim sigurnosnim snagama dopušteno je nasilno izbacivanje devet palestinskih obitelji, koje su brojile 53 odrasle osobe i dvadesetero djece, iz njihovih domova u okrugu Sheikh Jarrah. Posjedi su zatim predani jednoj židovskoj naseljeničkoj organizaciji. Dvije izbačene obitelji ostavljene su da žive na ulici u blizini svojih bivših domova. Dok se to događalo stanovnici beduinskog sela Amra zastrašivani su i maltretirani kako bi ih se prisililo da napuste svoju zemlju.

Oni su potomci nekoliko tisuća pripadnika njihovog naroda kojima je bilo dopušteno da ostanu nakon masovnih izgona do kojih je došlo 1948. zbog rata i terorizma pomoću kojih su udareni temelji Izraela. Plemenu Tarabin, čiji su svi pripadnici izraelski građani, odjednom su odsječene njihove pristupne ceste, a na zemljanom putu kojim su se koristili kao alternativom postavljene su kontrolne točke gdje su zaustavljana i pomno pregledavana vozila i osobni dokumenti. Selo je okruženo bodljikavom žicom, a hapšena su i djeca u dobi od osam godina. Ustvari, od 1967. godine i izraelske okupacije palestinskog Istočnog Jeruzalema, Zapadne obale i Pojasa Gaze, izraelska je vojska uhitila na tisuće i tisuće palestinske djece. Prekrivaju im oči povezom, 'ispituju' ih i zlostavljaju verbalno i fizički. Djecu kojoj je „dokazana krivnja" često drže u zatvorima za odrasle gdje su izvrgnuti još većem zlostavljanju, uključujući i ono seksualno. Tulab Tarabin, jedan od stanovnika Amre, je rekao: „Četiri petine naše mladeži sada imaju dosjee u policiji, a naše vozače opetovano se kažnjava globom za navodne prometne prekršaje. Svaki put kad nas zaustave policajci nas pitaju: „Pa, zašto ne odete odavde?" Izraelske vlasti žele iskoristiti njihovu zemlju za gradnju kuća za izraelske vojne časnike. Morad al Sana, odvjetnik pri pravnom centru Adalah za izraelsku arapsku manjinu, kaže: „Politika u Izraelu je takva da kada Židovima treba zemlja Beduini se moraju preseliti, bez obzira koliko dugo živjeli u svojim domovima ili bez obzira na mogućnost da njihove zajednice prethode stvaranju Izraela. Zločin Tarabina sastoji se u tome što odbijaju otići sa vlastite zemlje." Izraelski čelnici krajnje su okrutni i brutalni, a svijet samo nijemo promatra ili skreće pogled na drugu stranu, premda na Zemlji nema države s izraženijim rasizmom od Izraela. U siječnju 2010. bezdušne izraelske vlasti otvorile su jednu branu i poplavile sela u Gazi a da seljane uopće nisu obavijestili. Brojne su obitelji ostale zatočene u svojim domovima ili su se morale penjati na krovove da bi umaknule vodenoj bujici. Oni koji su živjeli u šatorima zbog toga što je izraelskim

bombardiranjem razoreno deset tisuća kuća prošli su još veće muke, budući da ti izraelski zločinci nastavljaju s operacijama posredstvom kojih žele potjerati njih i njihov narod iz njihove domovine.

Genocidni porez

Palestince sustavno tlače tirani koji imaju glavnu riječ u Izraelu u korist stvarne strukture moći te zemlje - dinastije Rothschild. A vi, porezni obveznici u Americi i drugdje, upravo *vi* plaćate za taj sračunati pokolj. Američka pomoć Izraelu doseže praktički trećinu cjelokupne američke pomoći inozemstvu, premda je Izrael domicil samo 0,001 posto svjetskog stanovništva i pritom ima jedan od najvećih dohodaka po glavi stanovnika na svijetu. U to nisu uračunate sve one 'privatne' donacije američkih korporacija i pojedinaca koje su oslobođene poreza čak i kada su namijenjene izraelskoj vojsci, što se ne daje niti jednoj drugoj stranoj sili. Prema podacima iz 2007., vlada Sjedinjenih Država davala je više od 6,8 milijuna dolara bogatom Izraelu svaki *dan,* dok su očajni i upropašteni Palestinci iz Pojasa Gaze i sa Zapadne obale dobili samo 300.000 dolara. Američka vojna 'pomoć' Izraelu povećana je za više od četvrtine, na prosječne 3 milijarde dolara u 2007. godini, a ta je cifra zajamčena i za sljedećih deset godina. To, i drugi oblici novčane potpore, čini Izrael najvećim primateljem sredstava Sjedinjenih Država namijenjenih stranoj vojsci od završetka Drugog svjetskog rata. Sjedinjene Države su također najveći izraelski dobavljač borbenih zrakoplova, oružja i druge vojne tehnologije. Posljedica toga je da, osim američkih Zračnih snaga, Izrael ima najveću svjetsku eskadrilu lovaca F-16. U svojoj knjizi *Izraelski lobi i američka vanjska politika* John J. Mearsheimer i Stephen M. Walt pišu:

> Od Listopadskog rata 1973. naovamo Washington pruža Izraelu razinu pomoći koja daleko nadmašuje iznose dane bilo kojoj drugoj državi. On je primatelj najveće godišnje izravne američke ekonomske i vojne pomoći od 1976. i primatelj najveće ukupne pomoći od Drugog svjetskog rata. Ukupna neposredna američka pomoć Izraelu 2003. godine poprilično je premašivala iznos od 140 milijardi dolara.
>
> Izrael dobiva oko tri milijarde izravne strane pomoći svake godine, što je otprilike jedna petina cjelokupnog američkog budžeta za pomoć inozemstvu. Gledajući iznose po glavi stanovnika, Sjedinjene Države svakom Izraelcu daju izravnu potporu vrijednu oko 500 dolara godišnje. Ovakva darežljivost osobito upada u oči znamo li da je Izrael sada bogata industrijska država s dohotkom po glavi stanovnika otprilike jednakom istovrsnom dohotku Južne Koreje ili Španjolske.

Dinastija Rothschild upravlja Izraelom i političkim sustavom u Sjedinjenim Državama. Mreža koja spaja to dvoje je rotšildski cionizam, a američka pomoć Izraelu zapravo je primjer u kojem jedan ogranak cionizma predaje gotovinu drugom. Zbog toga je ta pomoć u toliko očiglednom nesrazmjeru sa stvarnim potrebama. Silina koju iskazuje ta rotšildsko-cionistička klika, povezujući Izrael sa Sjedinjenim Državama, Kanadom, Europom, Australijom i šire, podsjeća na nasilnika na dječjem igralištu

koji napada i tlači malo dijete uhvaćeno u kliješta – ljude u Gazi i na Zapadnoj obali. Tisuće muškaraca, žena i djece ubijeno je ili ranjeno, mnogi su onesposobljeni za cijeli život dok zlikovci granatiraju nenaoružane i nedužne civile, znajući da neće biti nekog uvjerljivijeg odgovora. Na taj način djeluju svi nasilnici. O, hrabrog li ljudstva Izraelova! Bezbrojne su paralele između krvožednog 'Boga' iz Starog zavjeta i postupaka onih nemilosrdnih i bezdušnih stvorova koji nadziru Izrael. Prema onima koji su izloženi posljedicama njihovih djela oni nemaju više empatije niti više milosrđa od stolnog računala. Zamislite da Iran, ili bilo tko drugi izvan Izraela i Sjedinjenih Država, radi to što izraelska vojska radi Palestincima. Došlo bi do svjetske osude u to uključene države, a osude bi također stizale iz Izraela i Sjedinjenih Država. U Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda bile bi donošene rezolucije protiv u to umiješane države i iznosili bi se zahtjevi za uvođenje sankcija ili provedbu vojne intervencije kako bi se „spasili nedužni civili". Kad je u tako nešto uključen Izrael slušamo isprazne pozive na primirje te prestanak nasilja, uz istovremeno „razumijevanje izraelskog položaja" (sl. 50). Kada je početkom 2009. bombardiran najnastanjeniji komadić zemlje na ovom planetu, skorašnji predsjednik 'Promjena' Obama odbio je komentirati situaciju. Muk je bila njegova jedina reakcija. Rekao je da neće ništa reći jer Amerika može imati samo jednog predsjednika u jednom mandatu. Zanimljivo, kada su teroristi ubijali ljude u Mumbaiju u Indiji, svega nekoliko mjeseci ranije, jedva je čekao da zgrabi mikrofon. Kao što ćemo vidjeti, „g. Promjena" je rotšildsko cionistička marioneta. Od Rothschilda upravljan Izrael ne podliježe istim pravilima koja vrijede za sve ostale, i to zbog svih ovdje pobrojanih razloga. Kao što je rekao bivši izraelski premijer i terorist Ariel Sharon:

> Izrael može imati pravo da osuđuje druge, ali zasigurno nitko nema pravo osuđivati židovski narod i Sjedinjene Države.

Premijerka Golda Meir demonstrirala je istu rotšildsko-cionističku bahatost:

> Ova zemlja postoji kao ispunjenje obećanja samoga Boga. Bilo bi smiješno zahtijevati od Izraela da obrazlaže svoj legitimitet.

Slika 50: *Američki predsjednički kandidati na izborima 2008. godine slagali su se u jednoj stvari...*

Ma da? Sve to piše u Starom zavjetu? Aaaa, onda nema frke, radite, brate mili, što vas je volja! Obamina vlada je servilno proizraelska, između ostalog i zato što je Obami trebala privola doista golemog rotšildsko-cionističkog lobija u Sjedinjenim Državama kako bi uspio pobijediti na predsjedničkim izborima. Njegova administracija prepuna je rotšildskih

cionista, uključujući šefa kabineta Bijele kuće i višeg savjetnika Bijele kuće. Njegov potpredsjednik Joe Biden (rotšildski cionist) dugogodišnje je potrkalo Izraela, a ministrica vanjskih poslova Hillary Clinton još je jedna rotšildska marioneta koja se zavjetovala da će „zbrisati Iran s lica zemlje" otpočne li ovaj s nuklearnim napadom na izabranu Božju zemlju. Bi li rekla da će izbrisati Izrael s lica zemlje ako *on* započne s nuklearnim napadom na Iran? Naravno da ne bi. Ha, čujte, tu vrijede drukčija pravila, ne? Palestinci otpočetka nisu imali nikakvih izgleda. Stol je podešen, igra namještena, i to odavno. Ako uklonite nepravdu uklonit ćete motivaciju za nasilnu reakciju na tu nepravdu. Stavite li ljude u situaciju gdje će ili prihvatiti svoj bijedni položaj ili otvoriti vatru neki od njih neizbježno će odabrati potonje. Umjesto da se pozabavi dubinskim uzrocima problema – nepravdom – Izrael reagira slanjem najmodernijih zrakoplova i bombardiranjem palestinskih područja radi „vlastite zaštite". Godine 2007. za svakog poginulog Izraelca ubijeno je dvadeset i pet Palestinaca, a tijekom 22-dnevne izraelske ofenzive na Pojas Gaze na prelasku u 2009. godinu, Amnesty International kaže da je ubijeno otprilike 1400 Palestinaca, uključujući tri stotine djece. Broj smrtno stradalih u Izraelu bio je... troje ljudi. Mislim da ovo lagano nadilazi okvire „vlastite zaštite".

Izrael također ima golem nuklearni arsenal, što odbija priznati ili opovrgnuti, u čemu ga podržava službena politika Sjedinjenih Država: nikada se ne postavljaju pitanja o tome ima li Izrael nuklearno oružje, premda vrlo dobro znaju da ga ovaj ima, barem već 30 godina. Obama je najavio da će nastaviti s tom politikom i osuđivati sve druge zemlje koje ne dopuste službene inspekcije. Mohamed El-Baradei, generalni direktor Međunarodne agencije za atomsku energiju, rekao je da, zbog svojih nuklearnih kapaciteta, „Izrael predstavlja najveću prijetnju Srednjem istoku". Rekao je da izraelske vlasti već 30 godina odbijaju omogućiti inspekcije svojih nuklearnih postrojenja. Kako li im to samo uspijeva? Lako: Rothschildi su vlasnici Izraela i njegovog nuklearnog arsenala, a u svojim rukama drže i američku vladu. Mordechai Vanunu, bivši tehnički pomoćnik u centru za istraživanje nuklearne energije, otkrio je 1986. godine detalje izraelskog programa nuklearnog oružja jednom britanskom novinaru. Potom ga je američka Židovka Cheryl Bentov namamila da krene u Italiju gdje ga je Mossad, rotšildska 'obavještajna' agencija, drogirao i oteo. Poslije svega, osuđen je na 18 godina zatvora zbog „izdaje i špijunaže", od čega je 11 godina bio zatvoren u samici. Cheryl Bentov se sada, po svemu sudeći, služi imenom Cheryl Hanin, a radi kao agentica za prodaju nekretnina na Floridi. Ali kako noću uspijeva zaspati, samo ona zna. Vanunu je politički zatvorenik i uskraćena mu je sloboda govora. Od njegova oslobađanja 2004. još uvijek je izložen dugačkom popisu ograničenja u vezi svoga kretanja i slobode izražavanja. Mnogo je puta bio uhićen zbog davanja intervjua za strane novinare i pokušaja napuštanja Izraela. U prosincu 2009. Vanunu je uhićen zbog održavanja veze sa svojom djevojkom, čime je, kažu oni maloumnici, prekršio zabranu stupanja u kontakt sa strancima.

Njegov odvjetnik Avigdor Feldman kaže je da je Vanunu uhićen jer je njegova djevojka Norvežanka koju je policija već ispitala. „Vanunu je uhićen [zbog] odnosa između muškarca i žene, norveške državljanke", rekao je g. Feldman. „Ne optužuju

ga zbog odavanja bilo kakvih tajni. Nju ne zanimaju nuklearni programi – zanima ju Mordechai Vanunu..." Zamislite, recimo, da je to učinio Iran ili neka druga država sa Srednjeg istoka. Američka vlada smjesta bi zgrabila mikrofon i izrazila svoje zgražanje te bi tvrdila da to potvrđuje tiransku narav tog režima. A kakva je bila reakcija vlade „zemlje slobodnih" na grozno postupanje prema Vanunuu? Muk.

Rotšildski lobi

Rothschildi kontroliraju Sjedinjene Države dijelom preko organizacije pod nazivom Američko-izraelski odbor za poslove od općeg interesa (American Israel Public Affairs Committee – AIPAC). To zvuči poput nečeg povezanog s vlastima, što i ima smisla, ali to je ustvari mega-financirana lobistička operacija koja bi trebala osigurati servilnu podršku interesima Izraela i rotšildskih mreža. Ne možete postati predsjednik ili biti postavljeni na bilo koju značajniju političku funkciju ukoliko im niste prihvatljivi ili - što je poželjnije - nemate ovisničku potrebu da im ližete stražnjice. AIPAC-ova mreža stajala je iza administracije Busha mlađeg, a nju je kontrolirala, što je općepoznato, takozvana 'neokonska' ili neokonzervativna mreža koja je obuhvaćala rotšildsko-cionističke „trustove mozgova" poput Projekta za novo američko stoljeće i Američkog instituta za poduzetništvo. Oni su zajedno s ostalima orkestrirali invaziju na Afganistan i Irak. Te *neokonske* skupine vrve Hazarima/Sumeranima i njihovim agentima (vidi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru* i *Priče iz vremenske omče.* U samom središtu *neokonske* klike koju nadziru Rothschildi bili su Richard Perle (rotšildski cionist), Paul Wolfowitz (rotšildski cionist), Dov Zakheim (rotšildski cionist), John Bolton (rotšildski cionist), Douglas Feith (rotšildski cionist), Lewis Libby (rotšildski cionist)... Popisu nema kraja. Istu situaciju imamo u „Obaminom režimu" unutar američke jednostranačke države. U Obaminoj Bijeloj kući ne možete se protegnuti a da ne okrznete nekog rotšildskog cionista. Pripadnici židovskog naroda čine manje od dva posto američkog stanovništva, ali sudjeluju s 50% donacija za političke kampanje, prema navodima Alana Harta, bivšeg dopisnika BBC-a i programa Independent Television News, iz njegove knjige *Cionizam: Pravi neprijatelj Židova (Zionism: The Real Enemy of the Jews).*

U Ujedinjenom Kraljevstvu Rothschildi koriste mrežu pod nazivom „Prijatelji Izraela" preko koje vrše utjecaj na politiku prema Izraelu. Sve tri glavne stranke – Laburistička, Konzervativna i Liberalno-demokratska – imaju ogranke Prijatelja Izraela ili, bolje rečeno, Prijatelja Rothschilda. Članovi tih organizacija, i njihovi drugi ogranci, mogu se naći u cijelom britanskom establišmentu, a među njima su premijer Gordon Brown (rotšildski cionist), ministar vanjskih poslova David Milliband (rotšildski cionist) i bivši premijer Tony Blair (rotšildski cionist). U vrijeme pisanja ove knjige daleko najutjecajnija figura u britanskoj vladi bio je Peter Mendelsohn (rotšildski cionist) koji nastavlja gomilati titule i moć, preuzimajući ih od problemima opterećenog Gordona Browna. Mendelsohn je insajder i operativac Rothschilda i često je prihvaćao gostoljubivost svog bliskog prijatelja i suradnika

Nathaniela Rothschilda. Mendelshon je pozvao UK da prihvati jedinstvenu europsku valutu, on želi da tu zemlju u cijelosti nadzire birokracija Europske unije koja ga je tako izdašno nagradila dok je bio njen povjerenik.

Nesretni i beznadni Gordon Brown prihvatio je poziv da bude pokrovitelj Židovske nacionalne zaklade (Jewish National Fund – JNF). On se nikada ne bi usudio reći 'ne'. Statut JNF-a zahtijeva da rad te zaklade bude samo u korist Židova, a nastoji nametnuti i isključivo židovsku državu u Izraelu, između ostalog i podržavanjem otimačine onoga što je ostalo od palestinske zemlje. S obzirom na takvu pozadinu odnosa gotovo nimalo ne iznenađuje što je Brown postavio Ivana Lewisa (rotšildskog cionista) za ministra države s odgovornošću za, da vidimo za što... za britansku politiku na Srednjem istoku. Lewis, potpredsjedavajući proizraelske lobističke skupine Laburistički prijatelji Izraela (Labour Friends of Israel), otvoreno je podupirao pokolj nevinih ljudi u Gazi od strane Izraela početkom 2009. godine. O svojem novom poslu Lewis je rekao:

> Osobito sam uzbuđen zbog svoje odgovornosti za mirovni proces na Srednjem istoku. Nikada nisam skrivao svoj ponos što sam Židov ili svoju podršku državi Izraelu.

Niti bi to trebao, stari. U vezi bilo čega povezanog s Izraelom ustrajne predrasude izvanredan su pokretač karijere. Britanski veleposlanik u Izraelu je Matthew Gould (rotšildski cionist). Za devetogodišnje vladavine Tonyja Blaira (rotšildskog cionista) posebni izaslanik za Srednji istok bio je lord Levy (rotšildski cionist do srži). Milibandov brat, bivši student Londonskog ekonomskog fakulteta, Ed Miliband (rotšildski cionist), državni je tajnik za energiju i klimatske promjene, što je ključna uloga u plasiranju laži i planova o „globalnom zatopljenju". Prethodni posjednik rezimea o „klimatskim promjenama" bio je... David Miliband. Još jedna od vodećih figura u Blairovoj/Brownoj vladi jest Jack Straw (rotšildski cionist) koji je obnašao funkcije lorda visokog rizničara Velike Britanije i ministra pravosuđa, ministra unutarnjih poslova, ministra vanjskih poslova, Čuvara tajnog pečata i vođe Donjeg doma Parlamenta. Straw i kompanija su nesposobni, ali nekako uspijevaju dobiti glavne poslove u vladi, iako pripadnici židovskog naroda u Ujedinjenom Kraljevstvu broje tek 275.000 ljudi, u zemlji od nekih 70 milijuna stanovnika. Treba ponoviti da značajan broj ovih britanskih Židova nisu rotšildski cionisti. Da bi se dosegnuo visoki politički položaj praktički je najvažnije biti „prijatelj Izraela" ili, drugim riječima rečeno, prijatelj rotšildskoga plana. Izraleski (rotšildski) lobi fantastičan je u svojem političkom dosegu i utjecaju diljem svijeta. Najveća skupina pridružena britanskoj Konzervativnoj stranci, na čijem čelu je David „ja sam cionist" Cameron, je skupina „Konzervativni prijatelji Izraela" koja ima golem utjecaj na odabir kandidata za mjesto zastupnika u parlamentu. David Cameron (rotšildski cionist) vjerojatni sljedeći premijer, obiteljski je povezan s Rothschildima. Yaakov Wise, znanstveni suradnik Centra za židovske studije pri Sveučilištu Manchester, izjavio je 2009. da bi Cameron „čak mogao biti izravni potomak Mojsija". To bi bilo malo teže, budući da 'Mojsije' nije postojao, ali kužim što hoće reći. Cameronov prapradjed Emile

Levita (izdanak svećeničkog staleža levita), došao je u Britaniju iz Rothschildovog lena – Njemačke – tijekom 1850-ih, a kasnije je bio direktor Ovlaštene banke Indije, Australije i Kine (Chartered Bank of India, Australia and China). Njegov sin oženio se jednom rođakinjom kralja Georgea III, što Camerona čini bratićem kraljice u šestom koljenu iako se predstavlja kao „čovjek iz naroda". Ovo su utvrđeni ciljevi Prijatelja Izraela unutar britanske Liberalno-demokratske stranke, a isti je slučaj sa svim strankama:

- Maksimalno povećati podršku državi Izrael ne samo unutar liberalnih demokrata nego unutar samog Parlamenta.
- Utjecati na politiku stranke prema Srednjem istoku.
- Povezati se s izraelskim političarima i vladom.
- Pribaviti parlamentarcima direktive za parlamentarne rasprave, pitanja ministrima i za javne istupe.
- Odbijati napade na Izrael u medijima, Parlamentu i stranci.
- Organizirati i pratiti izaslanstva „Liberalno-demokratskih prijatelja Izraela" u Izrael.
- Održavati redovne kontakte s izraelskim veleposlanstvom.

Različite skupine Prijatelja Izraela unutar političkih stranaka zapravo su *jedna* skupina koja koordinira i manipulira svim strankama. Nolanov odbor o standardima u javnom životu naveo je sedam načela javnog života koje bi trebali slijediti svi članovi parlamenta. Među njima je i ovo: „Obnašatelji javnih funkcija ne smiju razviti nikakav odnos financijske ili kakve druge obveze prema pojedincima izvana ili organizacijama koje bi možda željele utjecati na njih pri vršenju službenih dužnosti". No, kada se radi o najmoćnijim od tih lobističkih skupina, onih povezanih s Izraelom, njima se oprašta nepoštivanje tog osnovnog načela jer one kontroliraju i odbore koji bi trebali nadgledati ono što je ostalo od političkog integriteta. Stvar je vrlo jednostavna: kad u igri kontroliraš obje strane - pobjeđuješ. Rotšildsko-cionistički slugani Izraela kontroliraju britansku vladu i oporbene stranke, kao i Odbor za obavještajnu djelatnost i sigurnost te Odbor za vanjske odnose i obranu. Oni su posvuda, a isti je slučaj u Sjedinjenim Državama, Kanadi i jednoj državi za drugom. Kao što je veličanstveno iskreni židovski glazbenik i pisac, Gilad Atzmon, istaknuo, 56 posto imenovanih osoba u administraciji Billa Clintona, na primjer, bili su cionisti odabrani iz manje od dva posto američkog stanovništva (vidi **www.gilad.co.uk**). Francuski vođa Nicolas Sarkozy također je rotšildski cionist i dugogodišnji adut Mossada, tijela za provedbu rotšildskih planova pod krinkom izraelske obavještajne agencije.

Rotšildska Arabija

Jeste li se ikad zapitali zašto 'postojbina' islama, Saudijska Arabija, ne govori niti ne čini ništa protiv onoga što je snašlo arapski svijet? Za to postoji razlog. Dinastija Saud patvorena je fasada za dinastiju Rothschild, a njeni članovi uopće nisu 'Arapi' niti 'muslimani'. Oni su rotšildski cionisti koji podrijetlo vode od jednog Židova po imenu Mordakhai bin Ibrahim bin Moshe. Istraživači kažu da su 851. godine pripadnici arapskog klana Al Masaleekh formirali trgovački karavan i susreli se s Mordakhaijem bin Ibrahimom bin Mosheom, trgovcem u Basri, na području današnjeg Iraka. Mordakhai je bio Židov, ali im je rekao da je iz njihova klana a da se u Basru preselio nakon jedne obiteljske zavade. Upitao ih je može li im se pridružiti na njihovom putovanju u Najd u Arabiji, gdje je promijenio ime i naposljetku se nastanio u gradu Al-Dir'iyyah ili Diriyah (odakle, u službenoj priči, potječe utemeljitelj dinastije Saud). Prema tom istraživanju, Mordakhai je zadobio podršku beduinskih plemena, a potom se proglasio kraljem. Neka su se plemena tome usprotivila te su napala Al-Diriyyah. Mordakhai je morao pobjeći i skloniti se na jednoj farmi u blizini Al-Arida, što je današnji glavni grad Rijad. U razdoblju od jednog mjeseca on je ubio farmera, okrivio za to jednu razbojničku družinu te je imovinu uzeo u svoje vlasništvo, a nazvao ju je Al-Dir'iyyah, po gradu iz kojeg je bio prisiljen pobjeći.

Mordakhai, koji je sada tvrdio da je arapski šeik, počeo se širiti (razmnožavati) u nevjerojatnom opsegu, što se nastavlja i danas preko dinastije Saud, a njegova je obitelj stekla veće komade zemlje no ikad posredstvom nasilja, ubojstava i prevare. Ujedno su sredili da se napiše obiteljska lažna povijest i podrijetlo koje bi ih povezivalo s arapskim kraljevskim ličnostima i prorokom Muhamedom. Jedan od Mordekhaijevih sinova, Al-Maraqan (što navodno potječe od židovskog imena Mack-ren) imao je sinove nazvane Mohammad i Saud, odakle podrijetlo vuče naziv te dinastije, tumače istraživači. Dinastija Saud nastavila je sa svojim masovnim razmnožavanjem i ubijanjem sve dok nije postigla svoj cilj: kontrolu nad čitavim Arapskim poluotokom. Dinastija Saud je fašistička diktatura najgore vrste. Kako piše jedan arapski istraživač:

> Čitav Arapski poluotok nazvali su po svom obiteljskom imenu, kao da je cijela ta regija njihova osobna nekretnina i kao da su svi ostali stanovnici njihove obične sluge ili robovi koji rintaju dan i noć kako bi zadovoljili svoje gospodare (obitelj Saudi). Prirodna bogatstva te zemlje u potpunosti drže u svojem vlasništvu.
>
> Ukoliko bilo koji pojedinac iz redova običnih ljudi podigne glas žaleći se na despotsku vladavinu te židovske (rotšildsko-cionističke) dinastije, ona će mu odrubiti glavu na javnom trgu. Jedna njihova princeza posjetila je jednom prilikom Floridu sa svojom svitom i unajmila 90 apartmana u Grand Hotelu za oko jedan milijun dolara na noć! Može li itko od njenih podanika komentirati takvu rasipnost? Ako to učini, njegova sudbina dobro je znana - smrt zadana oštricom saudijskog mača na javnom trgu.

Ekstremno 'islamsko' vjerovanje iskorišteno kako bi se opravdale te grozote naziva se vahabizam, a ime je dobilo po jednom čovjeku koji je također tvrdio da je Židov, a zvao se Muhammad ibn Abd-al-Wahhab. U 18. stoljeću on je, zajedno s Muhammadom bin Saudom, oformio novu i surovu političku snagu. Prije osnutka sadašnje dinastije i kraljevine Saudijske Arabije 1926. godine (u formalnom smislu 1932.) pod kraljem Abdulom Azizom ibn Saudom, dinastija Saud se borila za kontrolu nad Arabijom 180 godina. Oni su rotšildski cionisti koji izvršavaju naloge dinastije Rothschild. Iz tog su razloga tako bliski s Amerikom i s obitelji Bush (rotšildskim cionistima). Podržavaju SAD u napadima na Srednji istok, Izrael nazivaju svojim 'rođacima' (istina), a 2009. Izraelu su dali dopuštenje da koristi njihov zračni prostor odluči li se napasti Iran. U jednom izvještaju iz 2009. u londonskom listu *Daily Telegraph* također je iznijeta pretpostavka da iranski predsjednik Mahmoud Ahmadinedžad potječe iz jedne židovske obitelji po imenu Sabourjian, što je prilično često židovsko ime u Iranu. Time bi se objasnilo zašto Ahmadinedžad ima naviku izricanja i činjenja stvari koje rotšildskim cionistima daju potrebnu municiju za demoniziranje Irana. No, u vrijeme pisanja ove knjige njegovo podrijetlo nije bilo potvrđeno i možda nije ispravno navedeno. Sve ovdje iznijete činjenice nisu plod paranoje – nego svjesnosti o potencijalnim opasnostima. Upamtite da je svijet koji vidite u televizijskim vijestima i o kojem slušate prilikom političkih govora samo film režiran od strane Rothschilda i njihovih mreža krvnih loza.

Vratari

Razmjeri ovog kontinuiranog rotšildsko-cionističkog zla zataškavaju se iz straha ljudi da ne budu prozvani 'antisemitima'. Dinastija Rothschild stvorila je financijski dobro podmazanu mrežu skupina posvećenih „borbi protiv mržnje" koje će etiketirati 'rasistom' svakoga tko se usudi raskrinkavati ili osuđivati Izrael, rotšildski cionizam ili njegovu mrežu manipulacije unutar Sjedinjenih Država i drugdje.

Političare, sveučilišne profesore, ljude poput mene i bilo koga s pristupom javnoj pozornici odmah se osuđuje kao 'rasista' ukoliko se suprotstave Izraelu ili svakom tko je slučajno Židov. Jedan od tih rotšildskih paravana je B'nai B'rith, (Sinovi saveza) organizacija osnovana 1843. godine. Sva dvanaestorica službenih osnivača B'nai B'ritha rođena su u rotšildskoj Njemačkoj, a preselili su se u New York u istom tom razdoblju, od kasnih 1820-ih do 1830-ih. Sebe nazivaju „globalnim glasom židovske zajednice", iako su zapravo globalni glas rotšildskih Iluminata, a predstavljaju jednu nit u mreži tajnih društava. Ta organizacija vrlo je blisko povezana sa Škotskim obredom slobodnog zidarstva. Godine 1913. B'nai B'rith iznjedrio je Antiklevetničku ligu (ADL), danas glavnu Rothschildovu organizaciju koja se bavi žigosanjem drugih kao rasista. Uz tipičnu orvelovsku ironiju, uloga Antiklevetničke lige je klevetanje ljudi, a puni naziv B'nai B'ritha je „*Samostalni* red B'nai B'ritha", premda je ponajmanje takav. Čovjek se na to može samo nasmijati. „Mi smo Izabrani Narod i iznad smo svih drugih, a vi ste rasist". Ma, obožavam ih. B'nai B'rith i Antiklevetnička liga tvrde da je njihova svrha zaštita židovskog naroda,

ali, kao što reče Platon: „Korijen iz kojeg izrasta tiranin upravo je to i ništa drugo; kada se prvi put pojavi, on je zaštitnik". ADL je podružnica izraelskog (rotšildskog) centra za tajne operacije, Mossada, koji, prema navodima jednog bivšeg agenta, ima slogan: „Ratuj tako da širiš obmane". Ako to nije njihov slogan, trebao bi biti. ADL stoji u pozadini uvođenja „zakona protiv mržnje" koji za cilj imaju ušutkavanje glasova razilaženja s rotšildskim cionizmom ili Izraelom (sl. 51). U svojoj knjizi *Nužni prividi (Necessary Illusions)* židovski akademik Noam Chomsky o ADL-u piše sljedeće:

> ADL je praktički napustio svoju raniju ulogu organizacije za zaštitu ljudskih prava, postavši „jedan od glavnih stupova" izraelske propagande u SAD-u, kako to prigodno opisuje izraelski tisak koji se bavi nadziranjem, stavljanjem na crnu listu, sastavljanjem dosjea u stilu FBI-a i odašiljanjem istih svojim pristašama u cilju klevetanja, gnjevnih reakcija javnosti na kritiziranje izraelskih postupaka i tako dalje. Svrha tih nastojanja, poduprtih insinuacijama o antisemitizmu ili izravnim optužbama, jest odvraćanje ili podrivanje suprotstavljanja izraelskoj politici, uključujući odbijanje Izraela, uz američku podršku, da krene prema uobičajenom političkom rješenju.

Američki rabin Michael Lerner s time se slaže:

> Po meni, ADL je izgubio svoju vjerodostojnost kao organizacija za zaštitu ljudskih prava kad je kritiziranje Izraela počeo poistovjećivati s antisemitizmom, a još više kad je propustio obraniti me nakon što sam primio prijetnje da ću biti ubijen od strane desničarskih židovskih skupina zbog svojih kritika upućenih izraelskoj politici prema Palestincima (rekli su mi da te prijetnje nisu imale veze s time što sam Židov i da su stoga izvan njihovog područja interesa).

Kao prvo, ADL nikada nije bio organizacija za zaštitu ljudskih prava. Njegova je izvorna svrha da ta prava oduzima. Kao drugo, nije mu cilj da ikoga štiti; bilo Židova, bilo ne-Židova. Cilj mu je predstavljanje sadističkih interesa dinastije Rothschild i šireg kruga Iluminata. Jedan aspekt ADL-ove metode djelovanja je manipuliranje političarima iza scene kako bi ovi uveli zakone „protiv zločina mržnje" za koje se tvrdi da su osmišljeni kako bi se spriječilo ljude da šire mržnju prema drugima zbog njihovih uvjerenja ili seksualnih sklonosti. ADL zapravo uobličuje te zakone za potrebe državnog zakonodavstva, ali nisu motivirani željom da se zaustavi diskriminacija. Pravi je razlog da se spriječi svako kritiziranje i razotkrivanje Izraela, Mossada i aktivnosti rotšildsko-cionističke klike diljem svijeta.

Slika 51: *Zakoni protiv govora mržnje ne donose se radi zaštite 'manjina'. Njihova dublja namjera je ukidanje slobode govora, kao što Abe Foxman iz ADL-a (Antiklevetničke lige) dobro zna.*

Jeste li, možda, rekli da je izraelsko nemilosrdno bombardiranje civila u Gazi i spaljivanje istih fosfornim bombama nepravedno? Hej, krivi ste zbog širenja mržnje, rasistu jedan! ADL, i propagandna mašinerija rotšildskih cionista općenito, podigli su izraz 'licemjerje' do još viših razina apsurda. Nađete li se na nišanu ADL-a diskreditirat će vas svojim glavnim oružjem: raspirivanjem mržnje javnosti prema vama. Ne bore se oni protiv mržnje, ona je sama njihova životvorna krv, samo još jedna vrsta oružja kojim se služe kako im odgovara. Cijeli oružani arsenal ADL-a zasniva se na korištenju mržnje i straha, a svoju propagandu naširoko šire i među američkim školarcima u 'partnerstvu' s Udruženjem nacionalnih školskih odbora i drugih tijela. Ovo znači da to rade Rothschildi. U isto vrijeme nikakvi se zakoni ne primjenjuju na strahovit rasizam rotšildskih cionista. Na primjer, rabin Friedman iz Sjedinjenih Država rekao je ovo:

> Ne vjerujem u zapadnjačku moralnost koja kaže ne ubijaj civile i djecu, ne uništavaj sveta mjesta, ne bori se tijekom praznika, ne bombardiraj groblja, ne pucaj prvi dok oni ne zapucaju jer bi to bilo nemoralno. Jedini način vojevanja moralnog rata je židovski način: uništavaj njihova sveta mjesta. Ubijaj muškarce, žene i djecu (i stoku).

Što bi bilo da je isto to rekao netko o židovskim narodu? Bio bi ocrnjen, čak i poslan u zatvor, ali ovdje imamo jedan zakon za rotšildske cioniste, a drugi za nas ostale jer oni nadziru vladu te primjenu i provedbu zakona. Ti ljudi vrše pritisak kako bi se donijeli „zakoni protiv zločina mržnje" upereni protiv drugih, te čak sastavljaju državnu legislativu, a istovremeno slijede učenja šokantno rasističkog Talmuda. Ne-Židove nazivaju 'gojim' ili 'goj' (stoka), a ovdje dajem nekoliko primjera o tome što podrazumijevam pod pridjevom 'rasistički':

- Ako *goj* udari Židova mora biti ubijen (Sanhedrin 58b).
- Ako Židov pronađe neki predmet kojeg je izgubio *goj* ne mora ga vratiti (Baba Mezia 24a).
- Ako Židov ubije *goja* neće biti nikakve smrtne kazne (Sanhedrin 57a).
- Ono što Židov ukrade od *goja* može zadržati (Sanhedrin 57a).
- Židovi se mogu poslužiti varanjem kako bi nadmudrili *goja* (Baba Kamma 113a).
- Sva djeca *gojima* (poganina tj. pripadnika nežidovske rase) su životinje (Yebamoth 98a).
- Djevojčice rođene u obitelji *gojima* nalaze se u stanju *niddah* (menstrualne nečistoće) od rođenja (Abodah Zarah 36b).
- *Goyimi* nisu ljudi. Oni su zvijeri (Baba Mezia 114b).
- Ako jedete u društvu *goya,* to je isto kao da jedete u društvu psa (Tosapoth, Jebamoth 94b).

- Čak i najbolje *goyime* trebalo bi ubiti, sve odreda (Soferim 15).
- Spolni odnos između *goyima* nalik je odnosu između životinja (Sanhedrin 74b).
- Kada govorimo o poganinima u mirnodopsko vrijeme, čovjek mu može nauditi posredno, npr. izmicanjem ljestava nakon što je upao u jamu (Shulkan Arukh, Yoreh De ah, 158, samo u hebrejskom izdanju).

Od stupnja ovakvog licemjerja čovjeku gotovo pozli. Izrael je čak pokrenuo promidžbenu kampanju u kojoj potiče Izraelce da cinkaju židovske prijatelje i rođake u inozemstvu koji bi mogli „biti u opasnosti" da se vjenčaju s ne-Židovom/ne-Židovkom. Preko televizijskog i internetskog oglašavanja nastoji se zaustaviti 'asimilacija' Židova izvan Izraela (Židovi dijaspore, kako ih se naziva) te ih se poziva da se presele u Izrael. Na taj se način želi povećati izraelsko stanovništvo kako bi se ugrabilo još više palestinske zemlje. U jednom takvom oglasu stoji da je 'asimilacija' (Kada se Židovi vjenčaju s partnerom/partnericom kojeg vole) „prijetnja nacionalnoj strategiji" te se upozorava: „Više od 50 posto mladeži iz dijaspore bude asimilirani i za nas izgubljeni." Za 'nas' izgubljeni? Što ti ljudi, dovraga, misle da su? Mnoštvo Židova tretiraju poput obične robe. U oglasu su prikazani plakati nestalih osoba uz prikaze židovske mladeži popraćene riječju 'izgubljeni' na raznim jezicima. Glas u pozadini poziva ljude koji „znaju nekog mladog Židova koji živi u inozemstvu" da nazovu vrući telefon i iznesu pojedinosti. „Zajedno ćemo ojačati njihovu povezanost s Izraelom kako ih ne bismo izgubili", govori glas. Izrael također odbija priznati miješane brakove Židova i Arapa, osim ako nisu sklopljeni u inozemstvu. Da itko drugi postupa uz takav rasistički pristup smjesta bi ga osudio Izrael i njegovi paravani poput ADL-a. Max Blumenthal i Jesse Rosenfeld razotkrili su židovski rasizam u svojoj video snimci na YouTubeu pod nazivom *Feeling the Hate in Jerusalem (Osjećaj mržnje u Jeruzalemu)* u kojoj je američkim Židovima u posjetu toj zemlji postavljeno pitanje što misle o Baracku Obami. Uslijedila je bujica psovki i rasističkih primjedbi, uključujući „Vlast bijelcima! Jebo crnčuge!", što je vrlo ironično s obzirom da je Obama marioneta rotšildskih cionista u Bijeloj kući, ali ovi donori mozga preglupi su da to shvate. Nevjerojatnim rasizmom odisala su mišljenja židovskih studenata o Palestincima. Nakon stotine tisuća klikova zainteresiranih gledatelja YouTube je snimku skinuo s repertoara. Da je to bila video snimka bjelačkih rasista koji osuđuju Židove istim izrazima došlo bi do globalnog protesta, a snimka nikada ne bi bila zabranjena i vrtjela bi se danonoćno. Kriminalnog li licemjerja.

Rekao sam da je ADL produžena ruka rotšildske obavještajne agencije Mossad, a ona se također služi istim tehnikama. ADL je raskrinkan 1993. zbog špijuniranja Amerikanaca arapskog podrijetla i takozvanih „progresivnih skupina" te zbog sastavljanja dosjea o preko 600 organizacija i 10.000 ljudi. Među njima su bili Američki savez za građanske slobode i 20 radničkih sindikata na području San Francisca. ADL je predao te informacije Mossadu, a čak je proslijedio i pojedinosti o antiaparthejdskim skupinama obavještajnim agentima koji su predstavljali

aparthejdsku Južnu Afriku. Takav je mentalni sklop ljudi koji druge optužuju za rasizam. Noam Chomsky, koji je oštro kritizirao postupanje Izraela prema Palestincima, otkrio je da je ADL o njemu izradio dosje od 150 stranica. Jedan ADL-ov insajder poslao mu je dokument za koji je Chomsky rekao da nalikuje dosjeima FBI-a. „...Jasno je da, u biti, imaju špijune u razredima koji pišu bilješke i šalju ih ADL-u i drugim organizacijama", rekao je Chomsky. „Potom te skupine izrađuju dosjee pomoću kojih mogu osuđivati, napadati ili uklanjati članove profesorskog zbora. To podsjeća na dosjee J. Edgara Hoovera [FBI-a]. Izvlačenje prljavštine sa samoga dna."

ADL *jest* organizacija sa samog blatnog dna. Nastoji terorizirati akademike, studente i sveučilišnu upravu kako bi zaustavili svaku eventualnu kritiku Izraela u korist njihovih gospodara Rothschilda. Dok pišem ovo poglavlje jedan akademik s Kalifornijskog sveučilišta u Santa Barbari nalazi se na njihovom nišanu. Profesor sociologije William I. Robinson počinio je težak zločin: predavanja je popratio materijalima u kojima se kritizira utjecaj Izraela na stanje u svijetu. Mark Levine, židovski profesor Srednjoistočnih studija, rekao je da su proizraelske skupine ustvari stvorile „veliku mašineriju" kojom napadaju kritičare Izraela na fakultetskim kampusima. „To su moćne, organizirane skupine u židovskoj zajednici koje strahom i zastrašivanjem pokušavaju obeshrabriti potencijalne kritičare Izraela", rekao je Levine. „Osuđuju sve i svakog, a ponajviše u slučaju kad Izrael kritiziraju sami Židovi, zato što se plaše da, ako ih možemo kritizirati mi, tada ih može kritizirati svatko".

Ocrnjivanje 'sebemrzaca'

Ako netko još uvijek misli da u srži političkih uvjerenja rotšildskog cionizma stoje interesi židovskog naroda, takve bih čitatelje zamolio da pažljivo pročitaju ovo što slijedi. Cionizam je, u svojoj srži, tajno društvo povezano sa svim ostalima u globalnoj mreži. Nije uspostavljen u korist židovskog naroda već zato da ga iskoristi i navuče ga kao krinku za manipulacije dinastije Rothschild i njezinih suradnika. Cionizam je drugi izraz za tiraniju. Nikome nije dopušteno da ga preispituje ili razotkriva bez posljedica, uključujući same Židove. Hm, zapravo, *osobito* to nije dopušteno pojedincima židovskog podrijetla, kao što je rekao Mark Levine, jer se njih ne može uvjerljivo etiketirati kao 'antisemite' od strane rotšildskih paravana koji nastoje ozloglasiti, kompromitirati i uništiti svakog tko se previše približi istini. Takvoj su metodi pokušali pribjeći i u mom slučaju, što će ponovno učiniti po objavljivanju ove knjige, ali ja sam i dalje na nogama, a namjeravam to i ostati, što god da mi bace pod noge. Kolega istraživač Henry Makow, izumitelj igre *Scruples* koja se igra kartama na ploči, pozvan je pred kanadski sud za „ljudska prava" zbog pritužbe da raspiruje mržnju prema Židovima. Ono što ovu tvrdnju čini još luđom od sličnih optužbi jest činjenica da je Henry dijete roditelja koji su proživjeli patnje u Poljskoj pod okupacijom nacista, a njegovi djed i baka su nestali. Njegovi su roditelji preživjeli samo zato što su se predstavljali katolicima. Dakle, govorimo o

sinu i unuku tih židovskih žrtava nacista (a potonje su financirali Rothschildi) koji je optužen za širenje mržnje prema Židovima. *Halo!?*

Pritužbu je uložio Kanadski židovski kongres i njegov izvršni direktor Bernie Farber koji je godinama agitirao da se onemoguće moji nastupi u Kanadi. Nečuveno je da se taj čovjek smatra jednim od vodećih kanadskih stručnjaka za „zločine iz mržnje", premda se njegov posao sastoji od korištenja optužbi o „zločinima iz mržnje" da bi ušutkao svoje mete. Kanadski židovski kongres progoni Henryja Makowa jer on razotkriva rotšildski cionizam i njegove prave nakane te upozorava pripadnike židovskog naroda kako su iskorišteni u svrhu nametanja novog svjetskog sustava koji će porobiti i njih i sve ostale. George Orwell proročanski je napisao: „U vrijeme posvemašnje obmane govorenje istine revolucionarni je čin". A ubrzano postaje i kaznenim djelom. Zapanjujuće je da u navodno „slobodnoj zemlji" istina nije dostatna kao obrana u slučajevima iznijetima pred *Policijom misli* Kanadskog odbora za „ljudska prava" (sl. 52). Nije bitno je li ono što govorite istina, još uvijek možete biti tuženi ako mafija iz područja „ljudskih prava" smatra da ju niste smjeli izreći. Kanadski židovski kongres (CJC) tijesno je povezan s obitelji Bronfman, a oni su poslušnici Rothschilda u cionističkoj mreži. CJC radi u dosluhu s B'nai B'rithom i ADL-om. Otkriveno je da je ubacio agenta u Kanadsku nacističku stranku kako bi se na nju skrenula pozornost i povećao njen percipirani utjecaj.

Željelo se zastrašiti židovsku zajednicu i opravdati „zakone o zločinima iz mržnje" koje je CJC želio da vlada prihvati. Takvi su ljudi s kojima ovdje imamo posla.

Henry Makow očekuje potencijalno visok račun za odvjetničke usluge u njegovoj obrani pred kanadskom diktaturom „ljudskih prava" i pokušaju zaštite njegove *web* stranice od cenzora. Kanadska komisija o „ljudskim pravima" (CHRC) još je jedna fasada rotšildske mreže koja uzima na nišan slobodu izražavanja i one koji razotkrivaju njezine manipulacije u pozadini svjetskih zbivanja. CHRC je sjajno raskrinkan u knjizi pod nazivom *Premetačina (Shakedown)* kanadsko-židovskog pisca i izdavača Ezre Levanta, još jedne mete *Policije misli*. Kao što on s pravom kaže: „Misija CHRC-a je potiranje stvarnih ljudskih prava kao što su sloboda govora, koju želi zamijeniti tobožnjim ljudskim pravima, poput lažnog prava na to da ne budete uvrijeđeni." Ezra razotkriva neuobičajeno ponašanje bivšeg CHRC-ovog 'istraživača' i serijskog podnositelja tužbi Richarda Warmana, što uključuje objavljivanje krajnje rasističkih komentara na *web* stranicama i naknadno prijavljivanje istih tih *web* stranica CHRC-u zbog objavljivanja rasističkih poruka. Da, dobro ste pročitali. Kanadski židovski kongres dao je nagradu Richardu Warmanu zbog promicanja „ljudskih prava", a Kongres

Slika 52: *Rotšildski cionisti žele „zakone o zločinima iz mržnje" u kojemu čovjeku pri obrani istina ne pomaže.*

vodi njegov prijatelj Bernie Farber, čovjek koji je na zub uzeo Henryja Makowa. Kanadska komisija o „ljudskim pravima" i njezini 'tribunali' jednostavno su kvazisudovi u kojima je svatko proglašen krivim čak i prije saslušanja svjedoka. Henry Makow s pravom kaže:

> CHRC ... prosljeđuje pritužbe cionista 'tribunalu' koji se diči svojom nepristranošću. Ali Tribunal nikada nije odbio održati raspravu, bez obzira koliko neosnovana bila. Osim toga, niti jedna tužba nije riješena u korist optuženoga.

Zahvaljujući neumornim nastojanjima ljudi kao što su Ezra Levant, čak su i kanadski mediji počeli uviđati razmjere cenzure i povreda ljudskih prava kojih smo svakodnevno svjedoci. U jednom je članku lista *Ottawa Citizen* pisalo: „Sud u kojem se uvijek donose jednostrane odluke predstavlja pravu definiciju nazovisuđenja. Zbog tih institucija Kanađane bi trebalo biti sram." Da, ali to su upravo onakvi sudovi kakve Rothschildi žele uvesti diljem svijeta, i to ne samo radi sudskih postupaka o „ljudskim pravima". Oni žele da svi sudovi funkcioniraju na ovakav način u fašističkoj/komunističkoj globalnoj državi. Ezra Levan je, ironično, strastveni pristaša Izraela i cionizma, a ipak se nalazi na mušici nišana rotšildsko-cionističkih organizacija poput Kanadskog židovskog kongresa. Ezrin je zločin to što se zauzeo za slobodu govora i što je razotkrio Komisiju o „ljudskim pravima" i Kanadski židovski kongres koji su htjeli uskratiti takvu slobodu. Te dvije organizacije vrlo tijesno surađuju iako bi Komisija trebala odgovarati vladi, a ova druga je pak 'privatna'. Ono što ih povezuje je Rothschildova mreža sustavne cenzure. Henry Makow je to jako dobro opisao rekavši: „U Kanadi ljudska su prava postala prljave riječi jer cionisti određuju tko će ih imati. Dobrodošli u budućnost."

Ali, ne događa se to samo u Kanadi. Događa se širom svijeta, budući da se uvode „zakoni o zločinima iz mržnje" kroz manipulacije rotšildsko-cionističkih organizacija poput B'nai B'ritha i Antiklevetničke lige.

Uzurpacija obrazovanja

Židovski profesor David F. Noble izazvao je gnjev rotšildsko-cionističkog lobija kad je razotkrio njihovu kontrolu nad trećim najvećim kanadskim sveučilištem, Sveučilištem York u Torontu. Dijelio je letke na kojima je pisalo: „Zaklada Sveučilišta York: Tko tu koga... (prijedlozi za daljnja istraživanja)". Zaklada je glavno tijelo tog sveučilišta za prikupljanje novčanih sredstava, a profesor Noble je rekao da ju je uzurpirao „izraelski lobi" (vidi pod Rothschild) kako bi utjecao na smjernice tog sveučilišta. Također je razotkrio širi utjecaj Izraela u zapadnjačkim institucijama. Kakva je bila reakcija rotšildsko-cionističkog lobija? Tog židovskog profesora lijepo su prozvali 'antisemitom'. Ako *to* nije potez očajnika, ne znam što je. Nepokoren, profesor Noble je na Ontarijskom vrhovnom sudu pravde pokrenuo parnicu tražeći 25 milijuna dolara odštete zbog klevete. Među optuženicima su privatni poslovni subjekt Zaklada Sveučilišta York; proizraleske organizacije za prikupljanje novčanih sredstava i lobiranje; Hillel iz Toronta; United Jewish Appeal Federation iz Toronta

i Kanadski židovski kongres iz Ontarija i njihovi agenti. U parnici se te skupine optužuje da su pokušale povrijediti, ušutkati i oklevetati profesora Noblea zbog njegovih kritičkih istraživanja o vanjskim utjecajima na njegovom sveučilištu. On je izjavio:

> U nastojanju da obustave moja istraživanja, javno unište moj ugled i izoliraju me od mojih kolega optuženici su pokrenuli najpodliju vrstu napada na moju osobnost – pokušavši stigmatizirati jednog Židova kao antisemita – zato što sam se usudio ispitati i razotkriti njihove pogubne aktivnosti. Ti bogati i moćni ljudi pretvaraju se da poštuju visoko obrazovanje, ali zapravo su njegovi najgori neprijatelji. Oni misle da mogu kupiti sveučilište. E, pa, u tome se grdno varaju.

Bravo, kompa.

Poznata židovska ličnost prema kojoj rotšildski cionisti rigaju mržnju (mržnja je njihova primarna emocija) jest veličanstveni Norman Finkelstein (sl. 53) koji je raskrinkao njihovo gnusno iskorištavanje židovskog naroda u svojoj knjizi *Industrija holokausta: Promišljanja o iskorištavanju patnje Židova (The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering).* Oba Finkelsteinova roditelja preživjela su zatočeništvo u nacističkim logorima. Njegova je majka bila zatočena u logoru Majdanek te u dva logora u kojima su ljudi radili poput robova, a njegov je otac bio u Auschwitzu. Sve druge članove njegove obitelji s obje strane ubili su nacisti. Toplo preporučam njegovu knjigu želite li razumjeti nezamislive razmjere u kojima rotšildski cionisti iskorištavaju židovski narod.

Slika 53: *Norman Finkelstein je meta rotšildsko-cionističke „Policije misli" zato što je počinio zločin – u njihovim očima, kazneno djelo kažnjivo smrću – iznošenja istine.*

Takvo nešto doista ostavlja bez daha. Ti ljudi nemaju nimalo srama. Finkelstein pokazuje kako je broj navodnih „preživjelih žrtava Holokausta" povećan sa 100.000 (1945. godine) na gotovo milijun (1997.) kad su rotšildski cionisti tražili sve veća obeštećenja za lažne žrtve. „Ako su svi koji to tvrde doista preživjeli logore" - običavala je govoriti njegova majka - „koga je onda Hitler ubio?" U međuvremenu, one prave preživjele žrtve pri tome ostaju gubitnici jer, u očima rotšildskih cionista, nisu važni. U ime obeštećenja Finkelsteinova je majka od njemačkih vlasti dobila samo 3500 dolara preko židovskih organizacija, dok su drugi, od kojih mnogi nisu ni primirisali koncentracijskom logoru, dobili doživotne mirovine od strane njemačke države u

vrijednosti od stotina tisuća dolara. Ovu su prijevaru rotšildski cionisti izveli tako da su, pregovarajući s njemačkom vladom, isposlovali to da obeštećenje ne treba ići pojedincima koji su doista proživjeli te patnje već za obnovu židovskih 'zajednica'. Drugim riječima: novac je otišao rotšildsko-cionističkim organizacijama. Ah, da, postojala su dva izuzetka od pravila o neplaćanju pojedincima... rabini i „istaknuti židovski vođe". Oni još uvijek dobivaju svoje pojedinačne čekove na pošti, a prema današnjoj vrijednosti valute, novac kojeg plaća Njemačka iznosi desetke milijardi dolara. Rotšildsko-cionistički paravan koji je isposlovao takav nečuveni dogovor bila je „Konferencija o materijalnim potraživanjima Židova naspram Njemačke" koja je uključivala Američko-židovski odbor, Američki židovski kongres i B'nai B'rith. To su iste one organizacije koje kažu da nam trebaju „zakoni o zločinima iz mržnje" kako bi se zaštitili pripadnici židovskog naroda za koje njih boli briga.

Jedan je rabin osudio takav dogovor o obeštećenju riječima koje otkrivaju pravu motivaciju tih samozvanih 'zaštitnika' židovskog naroda. Rabin Arthur Hertzberg je rekao: „Ne radi se ovdje o pravdi nego o borbi za novac." Izvršni potpredsjednik Konferencije o materijalnim potraživanjima Židova naspram Njemačke („Konferencije o potraživanjima") je tip po imenu Saul Kagan, za kojeg Finkelstein kaže: „Prema dostupnim podacima, godišnja plaća Saula Kagana iznosi... 105.000 dolara. Kagan za 12 dana inkasira ono što je moja majka dobila za šest godina patnje tijekom nacističkih progona". Ta plaća od oko sto tisuća zelembaća odnosila se na godinu 2000. - pomislite samo koliko iznosi danas. Kagan je i dalje na prvobitnom položaju i kaže da je njegova organizacija dosad osigurala više od 60 milijardi dolara kompenzacijskog plaćanja za „preživjele žrtve Holkausta" diljem svijeta. Finkelstein piše:

> Posljednjih godina industrija Holokausta postala je čista gangsterska iznuda. Tvrdeći da predstavlja sve Židove svijeta, žive i mrtve, ta industrija polaže pravo na židovsku imovinu iz doba Holokausta u cijeloj Europi. Prikladno nazvana „posljednjim poglavljem Holokausta", ova dvostruka ucjena europskih zemalja, kao i legitimnih židovskih tražitelja prava, najprije je bila usmjerena na Švicarsku. [Nakon razvučene kampanje koja je mobilizirala američki politički establišment] Švicarci su konačno pokleknuli 1988. godine i pristali isplatiti 1,25 milijardi dolara. „Nama je cilj ..." - pisalo je u priopćenju za medije jedne švicarske banke - „da otklonimo prijetnju sankcijama, kao i dugotrajne i skupe sudske postupke."
>
> Unatoč svojoj brizi za „potrebite preživjele žrtve Holokausta", Svjetski židovski kongres želi da gotovo polovica švicarskog novca bude dodijeljena židovskim organizacijama i „edukaciji o Holokaustu". Centar Simon Wiesenthal tvrdi da ukoliko 'zaslužne' židovske organizacije dobiju novac, „određeni bi dio trebao otići židovskim obrazovnim centrima". Nastojeći 'upecati' veći dio plijena, sve reformističke i ortodoksne organizacije tvrde da bi ... mrtvi voljeli da krajnju financijsku korist izvuče upravo njihov ogranak judaizma.

Svjetski židovski kongres i Centar Simon Wiesenthal pod većim su uplivom Rothschilda. Povjesničar Guy Walters razotkrio je pravu pozadinu „lovca na naciste" Simona Wiesenthala u svojoj knjizi *Lov na zlo (Hunting Evil)*. Prikazuje ga kao lažljivca koji je pravdi priveo samo šačicu nacista, a zanemario ostale. Kao što sam ranije spomenuo, Wiesenthal je zanemario ključnu i dokazivu podršku nacistima od strane Rockefellera i obitelji Bush jer je i sam bio dio te klike – rotšildske klike. Upravo iz tog razloga Wiesenthal nije bio ni najmanje zainteresiran za hvatanje cijelog niza nacista, uključujući „anđela smrti" Josefa Mengelea, koji su poslije rata dovedeni u Ameriku kako bi radili na tajnim američkim projektima što su obuhvaćali genetiku, kontrolu uma i visoku tehnologiju (vidi *Najveću tajnu*). O najpoznatijem svjetskom lovcu na naciste Guy Walters kaže sljedeće:

> Ugled Simona Wiesenthala stoji na staklenim nogama. On je lažljivac, k tomu prilično loš. Od kraja rata do kraja svog života uporno je lagao o svojem navodnom lovu na Eichmanna, kao i o ostalim svojim postignućima u lovu na naciste. Wiesenthal je također običavao smišljati besprimjerne priče o svojim ratnim godinama i iznositi lažne tvrdnje o svojoj sveučilišnoj karijeri.

Walters je ondje opisao stalno prisutan, zapravo obavezan, mentalni sklop mreže odabranih krvnih loza i njihovih potrkala. To su licemjeri koji imaju obraza osuđivati druge zbog rasizma i iznošenja neistina.

„Loši Židovi" su 'sebemrsci'

Norman Finkelstein također je objelodanio izraelsko postupanje prema Palestincima i kršenje njihovih ljudskih prava. Rekao je da je Izrael odgovoran za državni terorizam te da je „jedina razlika između izraelskog terorizma i terorizma Hamasa u tome što je izraelski terorizam triput smrtonosniji". O drugim stvarima da i ne govorimo. Finkelsteinovo raskrinkavanje tih bolesnih i pokvarenih ljudi uistinu ga je učinilo opasnim po rotšildsko-cionistički establišment pa su oni uzvratili na svoj uobičajeni način. Pokrenuta je kampanja klevetanja predvođena rotšildskim cionistom Alanom Dershowitzom, harvardskim profesorom prava i zagovornikom „naloga za mučenje" koji bi mučenje učinili zakonitim. Ukoliko ste Židov, pa etiketa 'antisemit' nije naročito uvjerljiva, nazvat će vas 'sebemrscem'. Lako ćemo za pobijanje vaših dokaza, to je nebitno. Znaju oni da ako o nekom pitanju raspravljaju na temelju dokaza da su tada u grdnoj nevolji. Njihovo su oružje zato pokude i lažne optužbe. Razotkrijete li ih a niste Židov 'antisemit' ste. Ukoliko ih razotkrijete a Židov ste tada ste 'sebemrzac'. Jedan kritičar iz redova rotšildskih cionista rekao je da je Finkelstein "bolestan, odvratan primjer mržnje samog sebe". Kao što je lijepo napisao jedan autor:

> Prema ovoj propagandi, Židovi koji upute ozbiljnije kritike Izraelu zbog lošeg postupanja prema Palestincima, Židovi kao što su Norman Finkelstein, Noam Chomsky, Sara Roy i mnogi drugi, oni su, ukratko, „loši Židovi".

> Na „dobrim Židovima" ostaje da neutraliziraju takve kritike upućene Izraelu pa oni pribjegavaju lijepljenju pogrdnih etiketa kritičarima i tako im onemogućuju daljnje zaposlenje, blokiraju dogovorena predavanja ili općenito nastoje uništiti njihovu vjerodostojnost kod javnosti – i kod rektora sveučilišta. U takvoj taksonomiji oni „dobri Židovi" tvrde da govore u ime Židova u cjelini.

Drugim riječima, jedini „dobri Židovi" su rotšildski cionisti i oni koji čine što im ovi narede. To treba shvatiti židovski narod općenito ili će i dalje biti obmanjivan. Cionizam ne znači „dobrobit Židova" nego „dobrobit Rothschilda". Godine 2007. Normanu Finkelsteinu je „ukinut status sveučilišnog nastavnika" (zapravo je dobio otkaz) na Sveučilištu DePaul u Chicagu nakon maliciozne kampanje protiv njega u režiji Alana Dershowitza koji je članovima sveučilišta poslao „dosje o najflagrantnijim sveučilišnim grijesima Normana Finkelsteina, a naročito o njegovim bezočnim lažima te o pogrešnim navodima i izvrtanju činjenica." Jamačno je to bio vrlo odmjeren dokument. Članovi Finkelsteinovog odsjeka i nastavnog odbora na razini koledža ipak su glasali za to da on zadrži svoje radno mjesto, ali protiv toga su bili dekan Koledža humanističkih znanosti i Sveučilišnog odbora za promaknuća i procjenu profesorskog statusa. Eto kako manipuliraju rotšildski cionisti – kontrolom ili vršenjem utjecaja na organizacije i ključne položaje moći. Daleko je teže nametati vlastitu volju mnoštvu pojedinaca, stoga morate kontrolirati gornje ešelone organizacijskih piramida. O konačnom ishodu odlučivao je sveučilišni ravnatelj, velečasni Dennis Hltschneider, a on je (pod pritiskom rotšildskih cionista) kukavno podvio rep. Finkelstein je dobio otkaz. Ja sam pak uspio održati predavanje na Sveučilištu Toronto krajem 1990-ih samo zahvaljujući tome što je prvi čovjek tog sveučilišta odbio pokleknuti pred pritiskom Kanadskog židovskog kongresa, Antiklevetničke lige i „borca za ljudskih prava" Richarda Warmana da se moj nastup zabrani. Nedugo potom morao se povući. Na svim razinama obrazovnog sustava i visokog školstva poduzimaju se oštre akcije protiv raznovrsnosti i razilaženja u mišljenju, budući da rotšildski cionisti stječu sve veću moć na način koji je ranije opisao profesor Noble sa Sveučilišta York u Torontu. Oni drže kontrolu nad financiranjem i manipuliraju politikom i imenovanjima. Visokoškolska karijera Normana Finkelsteina uništena je uglavnom zato što je govorio istinu te je iz istog razloga profesor Noble bio ocrnjivan a Henry Makow napadan. Oni su židovskog podrijetla, ali to nije bitno. Prioritet rotšildskog cionizma nisu interesi židovskog naroda već kontrola.

Lažni 'muslimanski' teroristi

Rotšildski cionizam daleko je najznačajnija sila koja stoji iza „mreže islamskog terora". Sjećam se kako mi je Andreas von Bülow, bivši njemački ministar obrane, govorio da je „muslimanski terorist" iz 1970-ih i 1980-ih Abu Nidal radio za Mossad. Jednom kad počnete povezivati konce to ima savršenog smisla. Oni stvaraju percepciju o postojanju problema (terorizam) naspram kojeg mogu ponuditi rješenje (još više kontrole i ratova). Na svoj popis „najtraženijih terorista" FBI je stavio

američkog državljana po imenu Adam Yahiye Gadahn, a na FBI-evoj *web* stranici stajalo je da je „u središnjem distriktu Kalifornije on optužen za izdaju i davanje materijalne podrške al Qaedi". Gadahn je snimio niz smiješnih video uradaka razine drugorazrednih filmova u kojima poziva na nasilje protiv 'nevjernika' te je snimio još podosta takvog niskobudžetnog smeća. FBI je rekao da je on navodno umiješan u „brojne terorističke aktivnosti, uključujući pružanje pomoći i moralne podrške i usluga al Qaedi". Rečeno nam je da ga se treba smatrati naoružanim i opasnim te je ponuđena nagrada od milijun dolara za trag koji bi doveo do njegova uhićenja. FBI je uputio molbu javnosti, tražeći bilo kakve informacije o ovom opasnom čovjeku, pri čemu im slučajno i sâm mogu pomoći. „Adam Yahiye Gadahn" je zapravo Židov po imenu Philip Pearlman, unuk dr. Carla K. Pearlmana, predsjednika Ujedinjene židovske dobrotvorne zaklade, i član odbora Antiklevetničke lige. Jedan drugi momak koji je iskorišten da se zastrašivanjem upokore Amerikanci je Yousef al-Khattab s *web* stranice **RevolutionMuslim.com**.

On kaže da želi da Sjedinjene Države nametnu šerijatski zakon koji uključuje bičevanje ili kamenovanje do smrti zbog predbračnih seksualnih odnosa i preljuba. Na toj *web* stranici postavljene su slike Kipa slobode pod udarcima sjekire i video-snimke u kojima se u satiričnom tonu prikazuje smrt američkih vojnika i odrubljivanje glave jednog američkog novinara. Ali, vidi vraga, ispostavilo se da je „Yousef al-Khatab" rođen u jednoj obitelji rotšildskih cionista, pravim imenom Joseph Cohen. Puka slučajnost, nema razloga za zabrinutost.

Proročanska krivotvorina

Prije negoli krenemo dalje želio bih istaknuti još jednu stvar... Citirate li sada zloglasne *Protokole Sionskih mudraca* bit ćete, sasvim sigurno, proglašeni rasistom, osobito od strane „liberalne ljevice" ili „tvrdokorne ljevice" čiji pripadnici nikad ne propuštaju priliku da podastru vlastitu moralnu čistoću. Ja ih nazivam „robotskim radikalima", a oni su vrlo bitno oružje u sposobnosti Rothschilda da se zaštite od opravdane istrage. Kada se bilo tko previše približi istini rotšildski paravani poput ADL-a graknu: 'Antisemit'! To je znak robotskim radikalima da zavrnu rukave (omogućivši tako potpun pristup svome srcu) i da počnu mantrati: „Osudimo ga! Osudimo ga!" U međuvremenu, Rothschildi i njihovi agenti im se smiju uz neskriveni prezir, svjesni da brane sam sustav koji je posvećen porobljavanju njih i njihovih obitelji. Protokoli su navodno opisi susreta cionističke elite u Bazelu u Švicarskoj u vrijeme prvog rotšildsko-cionističkog Kongresa 1897. godine. Taj je događaj morao biti premješten sa svoje prvotne lokacije u Minhenu u Njemačkoj zbog suprotstavljanja Židova koji nisu podržavali cionistički plan da svi budu preseljeni u Izrael (treba imati na umu da se to zbivalo mnogo vremena prije strahota iz vremena nacističke Njemačke koje su dovele upravo do tog preseljenja). Bazelsku konferenciju je vodio Rothschildov podobnik Theodor Herzl, takozvani osnivač modernog cionizma, koji će kasnije u svoj dnevnik zapisati:

> Nužno je da patnje Židova ... postanu još gore ... što će nam pomoći pri ostvarenju naših planova ... Imam odličnu ideju ... Nagnat ću antisemite da unište židovsko bogatstvo ... Na taj način antisemiti će nam pomoći tako što će pojačati progone i ugnjetavanje Židova. Antisemiti će postati naši najbolji prijatelji.

Cionistima je dobrobit židovskog naroda na prvom mjestu, je li'da? Protokoli su se prvi put javno pojavili u Rusiji 1903. godine i, bez obzira što govore oni koji se nabacuju pogrdama i oni koji niječu istinu, u njihovom je sadržaju iznijet plan za svjetsku diktaturu koja odražava ono što se otada događa. Možete ih pronaći na internetu te na *Amazonu*. Bacite na njih pogled i razmislite o njihovoj svrsi. Ljudi bi trebali donositi vlastite zaključke, a ne da slušaju tuđa mišljenja o tome što bi trebali vjerovati bez vlastite provjere valjanosti iznesenih podataka. U Protokolima se govori o potajnom izazivanju ratova, kriza i revolucija, povećavanju troškova života i režiranja masovnih nemira koji bi doveli do krajnjeg cilja: svjetske okupacije preko 'sporazumne' uspostave svjetske vlade. Zvuči vam poznato? Elitni bankar James Paul Warburg (rotšildski cionist), sin Paula Warburga (rotšildskog cionista), jednog od tvoraca američkih Federalnih rezervi, pred Senatskim je odborom Sjedinjenih Država o vanjskim odnosima 1950. g. rekao: „Imat ćemo Svjetsku vladu, htjeli mi to ili ne htjeli. Jedino je pitanje hoće li Svjetska vlada biti realizirana okupacijom ili sporazumom".

Slijedi sažetak onoga o čemu Protokoli govore, preuzet iz članka u kojem se njihova vjerodostojnost osporava:

> U Protokolima se tvrdi da oni opisuju tajnu urotu čiji je cilj uspostava svjetske prevlasti, što je iznijeto na jedan instruktivan način koji možda podsjeća na priručnik za obuku nekog novog člana zavjere.
>
> Jasna svrha opisanog programa je dovođenje nežidovskog svijeta pod skute jedinstvene vlade, predvođene kraljem izabranim od strane židovskog naroda. Pripremajući se za takvo rješenje potrebno je ukloniti sve suparničke nacije, vlade, religije i ekonomske sustave.
>
> Iako do stvarne prevlasti u svijetu treba doći nasiljem, pripreme se vrše suptilnim sabotiranjem postojećih sustava. Naglašena je potreba da mase raširenih ruku dočekuju svoje sužanjstvo. Taj uvjet se treba ostvariti putem:
>
> - korištenja zajmova i lihvarenja kako bi se države, nakon njihova bankrota, držalo pod kontrolom;
> - korištenja masovnih medija za kontrolu uma masa;
> - umjetnog izazivanja nesloge, ratova i ekonomske depresije;
> - uspostave demokratskih ili republikanskih vlada.
>
> Protokoli često spominju moćnu i masivnu 'agenturu' koja će izvršavati direktive zavjere, kao i goleme zalihe zlata koje im stoje na raspolaganju. U njima se također

opetovano spominju tajna društva poput Slobodnih zidara kao fasada za njihove tajne operacije.

Ne govorim o tome jesu li Protokoli autentični ili nisu, već samo to da iznose detaljnu priču o stvarima iz posljednjih stotinu godina prije negoli su se činjenično dogodile. Zavjera koju je opisao dr. Richard Day (rotšildski cionist) na susretu liječnika u Pittsburghu 1969. godine bila je praktički istovjetna onoj opisanoj u Protokolima više od stotinu godina ranije. Je li to puka slučajnost? Dr. Day je bio rokfelerski insajder u svojstvu „nacionalnog medicinskog direktora" njihove eugeničke operacije Planirano roditeljstvo, a 'Rockefeller' znači 'Rothschild'. Općenito se smatra, uglavnom zbog neprestanog ponavljanja, da su *Protokoli* krivotvorina, što možda i jesu. Ali ako to doista jesu njihov je autor bio fantastičan prorok. Dokaz da su krivotvorina navodno se pojavio u člancima u londonskom listu *The Times* 1921. godine. Jesu li to iste one novine koje su najvećim dijelom svoje povijesti bile pod kontrolom dinastije Rothschild? Iste one novine u kojima je pisalo da Amerika Abrahama Lincolna mora biti uništena kako bi se zaustavilo tiskanje novca bez kamata i kako ta zemlja ne bi više bila ovisna o Rothschildovim bankama? Jesu li to iste one novine koje su danas u vlasništvu rotšildskog cionista Ruperta Murdocha? Čini se da jesu, nažalost. Istini za volju, taj je list 8. svibnja 1920. ipak objavio članak u kojem postavlja pitanje jesu li *Protokoli* autentični. Pa kaže:

> Odakle potječe ta jezovita proročanska nota, proročanstva dijelom ostvarenog, a djelomično daleko odmaklog u smislu ostvarenja istoga? Jesmo li se svih ovih tragičnih godina borili da ... iskorijenimo tajnu organizaciju njemačke svjetske prevlasti da bismo, na koncu, ispod nje pronašli jednu drugu organizaciju, još opasniju jer je tajnija? Jesmo li ... izbjegnuli *Pax Germanicu* da bismo upali u *Pax Judaeicu*?

Međutim, nešto više od godinu dana kasnije *The Times* je iznio svoj kritički prikaz *Protokola* u stilu „rasprava je završena", otpisujući ih kao podvalu i krivotvorinu. Autor članka bio je Philip Perceval Graves koji je s T. E. 'Lawrenceom od Arabije' radio na priručniku za tursku vojsku kad je Graves bio kapetan u obavještajnoj službi Britanske vojske. Njegov ujak, *sir* Robert Windham Graves, bio je britanski veleposlanik u Turskoj, financijski savjetnik turske vlade, a radio je i za britansku obavještajnu službu u Kairu u istom razdoblju kao i njegov nećak. Baš u vrijeme kada se Philip Perceval Graves nalazio u Konstantinopolu (sadašnjem Istanbulu) u Turskoj taj bivši kapetan u obavještajnoj službi britanske vojske „pronašao je dokaze" koji su sugerirali da su *Protokoli* krivotvorina. Tko li ga je na taj trag naveo, da mi je samo znati? A tko drugi nego Allen Dulles, zloglasni prvi civilni čelnik CIA-e (sl. 54). Dulles je bio pristaša Hitlera i eugenike, duboko umiješan u operaciju Projekta spajalica (započetu od strane Rothschilda) koja je omogućila nizu glavnih nacističkih figura, uključujući znanstvenike, genetičare i stručnjake za kontrolu uma, da pobjegnu iz Njemačke u Sjedinjene Države te u Srednju i Južnu Ameriku gdje su nakon rata nastavili sa svojim osude vrijednim radom. Među njima je bio

i Josef Mengele, „anđeo smrti", o čemu podrobnije možete pročitati u mojim drugim knjigama kao što je *Najveća tajna*. Dulles je bio lažljivac, prevarant i nacistički simpatizer te je 'pronašao' izvor koji je kompromitirao *Protokole*. Koliko onih što poput papiga ponavljaju „u-*The-Timesu*-su-*Protokoli*-razotkriveni-kao-krivotvorina", za to znaju? Vrlo malo njih, a možda i nitko, jer oni ponavljaju tuđe tvrdnje koje njima odgovaraju, dakle nisu slobodoumni istraživači. Oni ne žele istinu već samo potvrdu vlastitog svjetonazora, moralne čistoće i identiteta.

Slika 54: *Zloglasni Allen Dulles pronašao je jedan 'izvor' koji je kompromitirao Protokole.*

Dulles je također bio duboko upleten u ubojstvo predsjednika Kennedyja (pod dirigentskom palicom Rothschilda) 1963. godine kao i zataškavanje istoga. On i njegov brat John Foster Dulles, koji se priženio u obitelj Rockefeller, bili su zakonski predstavnici rotšildske banke Kuhn, Loeb & Co. Ona je financirala Rusku revoluciju, Rockefellerovo, Harrimanovo i Carnegiejevo carstvo, između ostalih, te je pripomogla da se američkom narodu na leđa objesi rotšildska banka Federalnih rezervi. Dok je Allen Dulles poslije Drugog svjetskog rata bio u CIA-i, njegov je brat bio američki ministar vanjskih poslova. Dakle, još dva očigledna Rothschildova podobnika za koje to nikada ne biste rekli. Allen Dulles, direktor rotšildsko-rokfelerskog Vijeća za vanjske odnose, navodno se nalazio u Konstantinopolu kako bi „razvijao odnose u postotomanskoj Turskoj" kadli je nabasao na 'izvor' koji je rekao da su *Protokoli* podvala te ga je Dulles uputio Gravesu, agentu britanske obavještajne službe. Prema navodima autora Petera Grosea iz njegove knjige *Uglađeni špijun: Život Allena Dullesa (Gentleman Spy: The Life of Allen Dulles)*, taj je 'izvor' bio ruski emigrant koji je odbio otkriti svoj identitet. Ujedno je isposlovao 'pozajmicu' od lista *The Times* uz prešutni dogovor da zajam ne treba biti vraćen. Kasniji članci u *The Timesu* otada su stalno citirani kao dokaz da su *Protokoli* krivotvorina. Ako ih makar spomenete ili se zapitate kako to da su tako precizno predvidjeli događaje tijekom posljednjih stotinu godina optužit će vas da ste antisemit koji tvrdi da postoji židovska zavjera o preuzimanju prevlasti u svijetu. Ja to zasigurno ne tvrdim. Na djelu je rotšildsko-iluminatska zavjera koja se služi javnim obrazom i skrovitim manipulacijama cionizma kao jednim od glavnih sredstava.

Onim samoprozvanim čistuncima i zagovornicima „liberalne ljevice" želio bih skrenuti pozornost na to da se ta knjižica ne zove *Protokoli mudraca cjelokupnog židovskog naroda*. Njen je naziv *Protokoli* Sionskih *mudraca* – dakle, rotšildskog cionizma.

Javnost, a ponajviše pripadnici židovskog naroda, mora biti svjesna takve pozadine rotšildskog cionizma jer njegovi se planovi ubrzano ostvaruju praktički bez ikakvih zapreka, zbog manjka osviještenosti i straha da ćete biti proglašeni 'rasistom'.

Što se mene tiče, baš me briga što ljudi govore o meni po pitanju toga ili bilo čega drugog. Želim iznijeti istinu na svjetlo dana a ne osvojiti nagradu u natjecanju za najpopularniju osobu. Ne smijemo dopustiti da nas u vezi ovoga zastraše i ušutkaju. Martin Luther King je rekao: „... moramo uspraviti leđa i raditi na stjecanju slobode. Jahati nas mogu samo ako su nam leđa povinuta."

Vrijeme je da ustanemo, u svakom smislu.

8

Prodaju nam "film"

Ne uspostavlja se diktatura kako bi se obranila revolucija, nego se revolucija diže kako bi se uspostavila diktatura.

- George Orwell -

KLJUČNI UVID KOJI sam doživio tijekom prvih godina poslije iskustva u Peruu bio je način na koji je stanovništvo masovno programirano kroz brojne tehnike manipulacije uma i emocija. Ljude bi posebno trebalo upoznati s dvije takve metode. Godinama o njima pišem, uvijek ispočetka, što ću i nastaviti jer je vrlo važno razumjeti ih.

Nazvao sam ih „problem-reakcija-rješenje" i „totalitarističko šuljanje", a koriste se svakodnevno kako bi se neupućenoj javnosti 'prodao' fašistički/komunistički plan odabranih krvnih loza. Dr. Richard Day (rotšildski cionist) bio je posve u pravu kad je onim liječnicima u Pittsburghu rekao: „Svaka stvar ima dvije svrhe. Jedna je tobožnja svrha koja će tu stvar učiniti prihvatljivom ljudima; druga je prava svrha koja će ubrzati ciljeve uspostave novog sustava..." Ove riječi savršeno opisuju razlog za uvođenje tehnike koju nazivam problem-reakcija-rješenje (P-R-R). To je sada često korišten izraz kod onih koji uspijevaju vidjeti što se događa, što je odlično jer kada shvatite što P-R-R jest bit ćete mnogo manje podložni manipulaciji. Stvar funkcionira ovako: želite npr. promijeniti društvo na način za koji znate da će izazvati ogromno protivljenje, kao što su uvođenje svjetske vlade, središnje banke, vojske, valute, mikročipiranog stanovništva i policijski nadziranu državu, pred čime bi ustuknuo i sam George Orwell. Kako biste izbjegli takav stupanj neprijateljstva svoje planove nećete iznijeti na vidjelo. Poslužit ćete se problemom-reakcijom-rješenjem. U prvoj fazi potajno stvorite neki problem. To može biti teroristički napad, ekonomski krah, rat, pandemija – bilo što prikladno za trenutno poduzimanje koraka ka ostvarenju vašeg plana. U drugoj fazi ljudima iznesete, preko glavnih i jadnih medija koji ne postavljaju suvišna pitanja (u vlasništvu odabranih krvnih loza), verziju problema u koju želite da javnost povjeruje. Mogla bi to npr. biti priča o devetnaestorici arapskih otmičara koji su jedva upravljali jednomotornom Cessnom da bi odjednom, poput Trinity u *Matrixu*, zadobili sposobnost pilotiranja

širokotrupnim putničkim zrakoplovima, i to izvanredno vješto na dan 11. rujna. Ma koliko vaša priča bila šuplja ne morate brinuti da će vas etablirani mediji 'zaskočiti'. Oni će jednostavno bez pogovora ponavljati što god vi rekli, a isto će učiniti i najveći dio javnosti. Poslije toga očekujete reakciju ljudi tjeranih strahom i gnjevom te njihov zahtjev da se „nešto hitno poduzme". Ono što javnost općenito ne razumije je to da je sila koja stoji iza umjetno izazvanog problema ista ona sila koja nudi rješenja koja - gle ti slučajnosti - promiče plan o centralizaciji moći i kontrole.

Upravo iz tog razloga službenu verziju događaja i svijeta nazivam 'filmom'. To je lažna priča s ciljem da sakrije što se stvarno zbiva i kamo to vodi. 'Film', kojeg svakodnevno gledate i slušate u televizijskim vijestima, na glavnim radio postajama te u novinama 'prikazuje' se samo zato da bi se iznijela lažna objašnjenja nacionalnih i svjetskih događaja koja zamagljuju njihov pravi značaj i motivaciju. Praktički nijedan novinar, osim onih izravno podređenih odabranim krvnim lozama, najčešće nema pojma o ulozi koju sam igra u ovom svakodnevnom odvijanju problema-reakcije-rješenja. Oni su, poput većine nas, i sami neinformirani, a često znaju i manje od drugih ljudi.

Postoji još jedna verzija problema-reakcije-rješenja koju nazivam *nepostojeći*-problem-reakcija-rješenje. Pritom vam ne treba pravi problem već samo percepcija javnosti da problem postoji. Najpoznatiji primjer 'odigran' je prije napada na Irak 2003. godine koji su naredili (u korist svojih skrivenih gospodara) rotšildski pijuni George W. Bush i Tony Blair. Obojica imaju karakterne mane od presudne važnosti za služenje te klike i primanje financijske nagrade tj. nemaju nimalo savjesti i savršeni su lažljivci. Pojavi li se ikad u nekom Blairovom govoru neka poluistina to je zasigurno tiskarska greška. Blairov glavni stručnjak za odnose s javnošću u to vrijeme, nasilnik i lažljivac Alastair Campbell, još je i gori. Ako ikad izgovori neku poluistinu zatražit će internu istragu. Svi su oni bili savršeno svjesni da Saddam Hussein nije predstavljao nikakvu prijetnju. Britanski stručnjak za inspekciju oružja dr. David Kelly, koji je bio dobro upoznat s oružanim kapacitetima Iraka, ubijen je u predvečerje rata kako bi se spriječila mogućnost da razotkrije laži kojima se opravdavao taj napad. Beskonačna proturječja u službenoj priči o Kellyjevom 'samoubojstvu' imaju jednostavno objašnjenje - *to nije bilo samoubojstvo*. Šestorica liječnika koji kažu da je Kelly ubijen pokrenuli su postupak, zatraživši ponovno otvaranje istrage o njegovoj smrti. Izjavili su da će objaviti neosporiv izvještaj koji će dokazati da on nije počinio samoubojstvo. Bush (rotšildski cionist) i Blair (rotšildski cionist) krivi su za masovno ubijanje jer su pokrenuli rat na temelju proračunate laži. Invazija na Irak planirana je mnogo prije negoli se o njoj javno govorilo, o čemu sam i pisao u svojim knjigama godinama ranije, a to su u međuvremenu potvrdili i službeni izvori. Oružje za masovno uništenje bilo je nepostojeći-problem-reakcija-rješenje kako bi se pred javnošću opravdala orgija smrti i razaranja koja je uslijedila. Tony Blair sada putuje svijetom držeći beznačajne govore i dijeleći 'savjete' te podiže goleme honorare od rotšildskih pijuna kao što je J. P. Morgan Chase. Čujem da osniva i vlastitu kompaniju *SoulsForSale Inc.* (u prijevodu, Duše na prodaju). Šteta što nema niti jednu koju bi mogao prodati.

U Iraku je izgubljeno puno više od milijun života kao rezultat Bush-Blairovih laži kojima su opravdavali invaziju, a najstrašnije patnje iračkog naroda traju sveudilj. Žene u gradu Faludži koji je stalno na meti unezvijerene su i ne žele imati djecu kada vide, kao što piše u peticiji poslanoj Ujedinjenim narodima, „povećan broj groteskno deformirane djece, bez glave, ili s dvije glave, jednim okom na čelu, s ljuskavim tijelima ili bez udova." Mala djeca u Faludži sada pate od groznih vrsta raka i leukemije, što je posljedica osiromašenog urana korištenog u oružju koje su upotrijebile američka i britanska vojska koje su onamo poslali Bush i Blair. U rujnu 2009. faludžanska Opća bolnica imala je 170 novorođenih beba, od kojih je 24% umrlo u prvih sedam dana, a šokantnih 75% preminulih beba bilo je klasificirano kao unakažena novorođenčad. Podaci za 2002. godinu, prije invazije, govorili su o 530 novorođenih beba, od kojih je šest umrlo u roku od tjedan dana, a samo je kod jedne utvrđena nakaznost. Liječnici su također rekli da čak i „značajan broj beba koje uspiju preživjeti počnu razvijati teške oblike invalidnosti u kasnijoj fazi."

Kada su mediji postavili pitanje britanskoj vladi o tim strahotama, profesionalni isporučitelji bedastoća kao što je član parlamenta Gareth Thomas, državni ministar pri Ministarstvu za međunarodni razvoj, odgovaraju da problema nema jer se godišnje u Faludži rodi svega dvije ili tri nakazne bebe. U najboljem slučaju, on je lutak koji ponavlja riječi birokracije, u najgorem je vražja lažovčina. Grobar na samo jednom groblju rekao je da svakodnevno pokopa četiri ili pet beba od kojih su većina nakazne. Je li Vam to dovoljno, g. Blair? Sada se osjećate kao pravi muškarac, je li? Sve je to posljedica korištenja jednostavne, ali ubojito učinkovite tehnike stvaranja problema (ili privida problema) i kasnijeg nuđenja rješenja.

11. rujna i P-R-R

Napadi od 11. rujna 2001. bili su klasičan i tipičan primjer problema-reakcije-rješenja. Rothschildove mreže tajnih društava su nadziruća i koordinirajuća sila u pozadini američke vlade, američke vojske, Nacionalne sigurnosne agencije (NSA), CIA-e, FBI-a, stranih sigurnosnih službi – osobito Britanske obavještajne službe i Mossada – te zračnog prostora i visokotehnoloških korporacija. Kroz mnoge od tih različitih niti u mreži odabrane krvne loze su isplanirale i 11. rujna izvršile ta strašna nedjela. Za problem su lažno okrivili „arapske teroriste", što je dovelo do 'rješenja' – „rata protiv terorizma", invazija na Afganistan i Irak te eksplozije orvelovskih zakona i prisile kojima je od 2001. godine globalna policijska država vrlo brzo napredovala. Svjetska zavjera ne bi bila ni približno tamo gdje je danas da nije bilo 'opravdanja' zbog 11. rujna i „prijetnje od terorizma" (sl. 55). Upravo su

Slika 55: *11. rujna: problem-reakcija-rješenje.*

iz tog razloga mreže odabranih krvnih loza napale nebodere Blizance letjelicama daljinski upravljanim sa zemlje, tehnikom koja je danas dječja igra, kao što možemo vidjeti na primjeru zrakoplova poput američkog Global Hawka. Raspon krila mu je istovjetan Boeingu 737, a diljem svijeta leti bez pilota (sl. 56). Na vijestima često možete čuti kako se daljinski upravljane bespilotne letjelice za izviđanje koriste u područjima poput Afganistana i Pakistana gdje njuškaju iza neprijateljskih linija ili predvode bombaške napade. Službenu priču o 11. rujna obaram u svojoj knjizi *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra – Zašto je službena priča o 11. rujna neizmjerna laž,* a imate i mnoštvo pisanih i video informacija u istraživačkoj arhivi o 11. rujna na mojoj *web* stranici **davidicke.com.** Neboderi Blizanci srušeni su kontroliranim rušenjem kako bi se postigao maksimalan utjecaj na kolektivnu ljudsku psihu, pripremajući je za 'rješenja' koja su čekala da budu ponuđena. Smatra li netko da je nešto slično jednostavno nezamislivo trebao bi pogledati dokumente o Operaciji Northwoods koji su 2001. izašli na svjetlo dana (vidi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru*). Objavio ih je četiri mjeseca prije 11. rujna James Bamford, bivši vašingtonski istraživački producent televizijske kuće ABC Television u knjizi pod naslovom *Gomila tajni (Body of Secrets).* Ti službeni dokumenti podrobno opisuju plan Združenog stožera u Pentagonu iz 1960-ih godina, pod vodstvom vojnog zapovjednika generala Lymana L. Lemnitzera, za pokretanje kampanje terorističkih napada za koje bi bio okrivljen Castro kako bi se opravdala invazija na Kubu. Bamford piše:

> ... prema tom planu, s pismenim odobrenjem načelnika i svakog pojedinog člana Združenog stožera, trebalo je ubijati nedužne ljude na ulicama američkih gradova; potapljati brodove na pučini koji bi prevozili izbjeglice s Kube, sve s ciljem pokretanja vala silnog terorizma u Washingtonu, Miamiju i drugdje. Ljudima se planiralo namještati zločine koje nisu počinili, npr. podmetanje bombi, otimanje zrakoplova itd. Pomoću lažnih dokaza sva bi se krivnja svaljivala na Castra, čime bi Lemnitzer i njegova klika imali izgovor kao i neophodnu im podršku domaće i inozemne javnosti za izazivanje rata.

Slika 56: *Daljinski upravljan Global Hawk koji može letjeti diljem svijeta bez pilota.*

Operacija Northwoods čak je uključivala upotrebu daljinski upravljanih bespilotnih letjelica. Govorimo o vremenu 40 godina prije 11. rujna. Prema jednom od planova, javnost je valjalo uvjeriti da je Kuba oborila civilni zrakoplov na redovnoj liniji iz Sjedinjenih Država prema Jamajci, Gvatemali, Venezueli ili Panami. Odabralo bi se odredište čija bi ruta prelazila preko Kube. 'Pravi' avion (zapravo letjelica CIA-e) prevozio bi 'izabrane' putnike ukrcane pod „pažljivo pripremljenim lažnim imenima"

te bi poletio sa nekog civilnog aerodroma. Na nebu iznad Floride zamijenila bi ga *daljinski upravljana* letjelica koja bi bila usmjerena da leti iznad Kube, zatim bi otposlala poziv u pomoć, a nakon toga bila bi uništena preko radio signala. Prvotni bi avion sletio u neku Zrakoplovnu bazu gdje bi se tobožnji 'putnici' iskrcali. U knjizi *Gomila tajni* James Bamford iznosi dijelove dokumenata Operacije Northwoods:

> Jedan avion u Zrakoplovnoj bazi Elgin bit će obojan i numeriran tako da izgleda potpuno isto kao i civilno registrirani zrakoplov koji pripada jednoj organizaciji u vlasništvu CIA-e na području Miamija. U dogovoreno vrijeme taj pravi, nepatvoreni, civilni zrakoplov bit će zamijenjen gore spomenutim avionom dvojnikom u kojeg će se, s pažljivo pripremljenim lažnim imenima, ukrcati odabrani putnici. Nepatvoreni registrirani zrakoplov bit će pretvoren u daljinski upravljanu bespilotnu letjelicu. Vrijeme uzlijetanja bespilotne letjelice i nepatvorenog zrakoplova bit će usklađeno tako da omogući njihov susret na nebu južno od Floride.
>
> Odatle, nakon tog susreta, zrakoplov s putnicima spustit će se na najmanju moguću visinu i sletjeti na pomoćni teren u Zrakoplovnoj bazi Elgin gdje će sve biti spremno za iskrcavanje putnika i povrat zrakoplova u njegovo prvotno stanje. U međuvremenu bespilotna će letjelica nastaviti letjeti prema upisanom planu leta. Kada se bude nalazila iznad Kube bespilotna će letjelica – na međunarodnoj frekvenciji predviđenoj za slanje poruka letjelica u nevolji – uputiti poziv u pomoć, tvrdeći da je napada kubanski mlažnjak MIG. Odašiljanje poruka bi će prekinuto uništenjem zrakoplova, aktivirano radio signalom. To će radio stanicama Međunarodne organizacije za civilno zrakoplovstvo (engl. *International Civil Aviation Organization* – ICAO) u zapadnoj hemisferi omogućiti da obavijeste SAD što se dogodilo sa zrakoplovom tako da neće SAD taj incident morati 'prodati' javnosti.

Takav je mentalni sklop ljudi s kojima ovdje imamo posla. Ostvarenje tog plana spriječio je, prema dostupnim podacima, predsjednik Kennnedy odbivši dati svoje odobrenje. Međutim, nešto vrlo slično onome što se dogodilo 11. rujna, te uz kasnije 'terorističke' napade poput podmetanja bombi u Londonu 2005. godine, dokazano je isplanirano prije 40 godina. Zamislite tehnološke mogućnosti kakve imaju danas u usporedi s tadašnjim vremenom. Ti napadi izvedeni „pod tuđom zastavom" (engl. *false flag events*) - kada vlade i obavještajne službe organiziraju terorističke napade i za njih optužuju druge ljude - uobičajena su tehnika rotšildski upravljanog Mossada. Većinu vremena to im (nekažnjeno) polazi za rukom, ali 1954. izbio je skandal kad je otkriveno da su izraelski agenti postavili bombe u brojne zgrade u Egiptu, uključujući i zgradu koja je pripadala Sjedinjenim Državama, te su ostavili podmetnute dokaze koji su upućivali na arapske 'teroriste'. Jedna od podmetnutih bombi prerano je eksplodirala i jedan je bombaš uhićen. To je dovelo do razotkrivanja Mossadove špijunske organizacije koja je djelovala u Egiptu. Mossadovi agenti operiraju u svakoj zemlji zanimljivoj Rothschildima, a pogotovo u Sjevernoj Americi i Europi.

Navodni „vođa otmičara" u napadu od 11. rujna Mohammed Atta za CIA-u je krijumčario drogu preko Gradskog aerodroma Venice na Floridi gdje su 'obučavani'

mnogi od tih otmičara (vidi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru*). On i družina žrtve su namještaljke kojom je krivica prebačena na njih, iako s time nisu imali nikakve veze. Već poznato elektronsko prebacivanje novca Atti prije 11. rujna u iznosu od 100.000 dolara od strane ravnatelja pakistanske Vojne obavještajne službe (ISI-a) nije bilo namijenjeno isplati za počinjene napade, kao što se tvrdilo. Bio je to dio operacije krijumčarenja droge u koju je bio umiješan ISI, koji je zapravo ništa drugo doli pakistanski ogranak CIA-e. ISI je kanal između uzgajivača maka u Afganistanu i heroina koji završi na ulicama Amerike i ostalih dijelova svijeta, čime se financiraju tajni projekti u režiji odabranih krvnih loza, poput 11. rujna, a sve se drži podalje od knjigovodstvenih knjiga. Čovjek koji je prebacio novac Atti bio je ravnatelj ISI-a Mahmoud Ahmad, koji je u Washington došao tjedan dana prije 11. rujna na sastanak s dužnosnicima vlade i obavještajnih službi. Dok su 11. rujna trajali napadi on je doručkovao s floridskim senatorom Bobom Grahamom, predsjednikom Senatskog odbora o obavještajnim djelatnostima, zajedno s pakistanskim veleposlanikom u Ujedinjenim narodima Maleehom Lodhijem i ostalim članovima američkog Senata i odbora Zastupničkog doma Kongresa o radu obavještajnih službi, uključujući operativca CIA-e, zastupnika Portera Gossa. Potom su Graham i Goss supredsjedali zajedničkom 'istragom' (tako je oni nazivaju) Predstavničkog doma o napadima na dan 11. rujna koja je, razumije se, podupirala službenu priču o napadima od 11. rujna.

Rothschildovi tragovi

U događajima od 11. rujna prstiju rotšildskih cionista ima napretek. Larry Silverstein (rotšildski cionist) i njegov partner Frank Lowy (rotšildski cionist) otkupili su 99-godišnji najam na čitav kompleks Svjetskog trgovačkog centra tjednima prije 11. rujna i osigurali ga na 3,55 milijardi dolara. Poslije napada potraživali su dvaput veći iznos. Lowy se pridružio cionističkoj terorističkoj skupini Haganah 1945. godine kada su carevala ubojstva i zastrašivanje Palestinaca, a također je bliski suradnik izraelskih premijera, uključujući Benjamina Netanyahua i Ehuda Olmerta. Silverstein, kojeg vidimo na slici 57, također je blizak prijatelj Netanyahua, Ariela Sharona (izraelskog premijera u vrijeme 11. rujna) i ministra obrane Ehuda Baraka koji je 2008.-2009. zapovjedio masovno ubijanje Palestinaca u Gazi. Ugovor o Svjetskom trgovačkom centru Silverstein i Lowy sklopili su s Lewisom Eisenbergom (rotšildskim cionistom), predsjednikom Lučke kapetanije New Yorka i New Jerseya, a ranije su o tome pregovarali s rotšildski kontroliranim Goldmanom Sachsom.

I Silverstein i Eisenberg nalazili su se na visokom položaju u United Jewish Appealu (Ujedinjenom židovskom apelu), milijardu dolara teškoj rotšildsko-cionističkoj organizaciji koja prikuplja novac za Izrael. Dana 11. rujna Silverstein se nije nalazio u Svjetskom trgovačkom centru. Zakazani sastanak sa službenicima Lučke kapetanije na 88. katu Južnog nebodera otkazan je u posljednji trenutak. *Associated Press* je izvijestio da je g. Silverstein imao „zakazano kod dermatologa". Dotični je gospodin također izjavio da je još jedna zgrada u sklopu Svjetskog trgovačkog centra, poznata

kao Zgrada br. 7, 'srušena' (engl. *pulled*), što u žargonu stručnjaka za rušenje znači „srušena metodom kontroliranog rušenja". Prema službenoj priči, pak, zgrada se srušila zbog velikog oštećenja. No, Silversteinu se istina omakla i otada očajnički pokušava davati drukčija objašnjenja onoga što je rekao. 'Srušiti' (*pull*) nešto tako veliko kao što je Zgrada sedam zahtijevalo bi barem nekoliko dana priprema i pažljivog postavljanja eksploziva na točno određena mjesta kako se građevina ne bi prevrnula već urušila po okomici. Kako li im je to samo uspjelo, prema Silversteinu, gotovo odmah po izdanoj zapovijedi da se zgrada 'sruši'? To je, dakako, besmislica, kao i drugi dijelovi priče o 11. rujna koje glavni mediji tako bespogovorno ponavljaju. Eksplozivne naprave već su bile postavljene u Zgradu sedam mnogo vremena prije 11. rujna, kada je zgrada pripremana da bude 'srušena'. Sve je to bio dio dugo vremena planiranog 'scenarija' koji se odigrao toga dana.

Slika 57: *Larry Silverstein – „srušite je".*

Slika 58: *Michael Chertoff – izraelski čovjek u Domovinskoj sigurnosti.*

Američki pomoćnik državnog odvjetnika na dan 11. rujna bio je Michael Chertoff (rotšildski cionist), nekadašnji student Londonskog ekonomskog fakulteta koji su osnovali pripadnici Fabijanskog društva[1] (sl. 58). Njegova je majka bila jedan od prvih Mossadovih agenata nakon što je, uz pomoć podmetanja bombi, nastala država Izrael. Chertoff je bio prvi rukovoditelj orvelovskog Ministarstva domovinske sigurnosti kada je ono nakon 11. rujna uspostavljeno. Oslobodio je više od 100 pripadnika izraelske špijunske organizacije koji su se infiltrirali u najviše ešelone američkih obavještajnih agencija i američke vojske. Neki od njih pratili su Mohammeda Attu tjednima prije napada, ali kad je ta organizacija otkrivena, Chertoff, američko-izraelski građanin s dvostrukim državljanstvom, nije ih dirao. Chertoff je također pustio na slobodu

[1] Sidney Webb, Beatrice Webb i George Bernard Shaw, 1895. godine; *op. prev.*

petoricu Mossadovih agenata koji su uhićeni u New Jerseyu na dan 11. rujna nakon što su viđeni kako snimaju i slave zbog napada.

Kod njih su pronađene lažne putovnice, velika količina novca i perorezi poput onih koje su navodno koristili (ali nisu) 'otmičari'. Perorezi su, međutim, 'pronađeni' na lokacijama koje su pohodili 'otmičari'. Sjećate se da su Attu pet tjedana u stopu pratili izraelski špijuni. Petorica Mossadovih agenata poslužili su se „prijevoznim poduzećem" pod nazivom *Urban Moving Systems* kao krinkom i pokrićem, a netom poslije 11. rujna njegov 'vlasnik' Dominic Suter (rotšildski cionist) hitro je odlepršao u Izrael. Jedan od te petorke Mossadovih agenata izjavio je za Izraelski radio kako su bili poslani u New York da „zabilježe taj događaj". Kako je to moguće, osim ako nisu znali – podosta vremena unaprijed – da će se tako nešto dogoditi? Dva zaposlenika (sa stalnim boravištem u Izraelu) rotšildsko-cionističke softverske kompanije pod nazivom *Odigo*, dva bloka dalje od Svjetskog trgovačkog centra, upozoreni su na napade kompjutorskom porukom dva sata prije negoli je pogođen prvi neboder, no upozorenje nije proslijeđeno dalje. Adresa pošiljatelja prenijeta je FBI-u, ali na tome je i ostalo. Zašto? Pa znamo zašto. Oni koji stoje iza napada kontroliraju i FBI. Sjedište *Odiga* je u Izraelu, njegov odjel za istraživanje i razvoj nalazi se u Herzliyi, malom gradiću sjeverno od Tel Aviva. Sasvim slučajno tu je i sjedište Mossada, koji ima niz softverskih kompanija paravana. Jonathan Elinoff, istraživač s *web* stranice **Coreofcorruption.com**, također je iznio priču u listopadu 2009. o njemačkim i austrijskim „studentima umjetnosti" koji su živjeli u Sjevernom neboderu Svjetskog trgovačkog centra prije 11. rujna, a uhićeni su zajedno s Mossadovom špijunskom jedinicom poslije napada. „Student umjetnosti" poznata je 'krinka' kojom se obično služi Mossad. Elinoff je priložio dokumente, fotografije i opsežne popratne dokaze. Oni su živjeli na 91. katu u svibnju 2000., a spavali su u šatorima i bavili se postavljanjem umjetničkih instalacija. Imali su službene propusnice, a tvrdi se da su onamo došli kako bi izveli neki „umjetnički performans". Navodno su bili povezani sa skupinom pod nazivom Gelatin koja podupire reklamne gegove s ciljem promicanja popularne kulture. Elinoff kaže da su ti studenti uhićeni s Mossadovim agentima, ali da su kasnije pušteni na slobodu.

Rotšildski 'neokoni'

Neokonzervativci ili *neokoni* koji su upravljali Bushevom administracijom bili su gotovo isključivo rotšildski cionisti – ljudi kao što su Richard Perle, Paul Wolfowitz, Dov Zakheim, Douglas Feith, John Bolton i Lewis Libby. Točno godinu dana (točno u mjesec) prije 11. rujna sastavili su dokument u kojem pozivaju na svrgavanje Saddama Husseina i pokretanje drugih osvajačkih ratova. U dokumentu stoji da bi taj „proces transformacije" mogao potrajati, „osim ako ne dođe do nekog katastrofalnog i katalizirajućeg događaja, poput nekog novog Pearl Harbora". Detaljnije o tome možete pročitati u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)*. Jedan od potpisnika tog dokumenta bio je Dov Zakheim (rotšildski cionist), Pentagonov revizor zadužen za financije u vrijeme 11. rujna, još jedan Amerikanac

Slika 59: *Dov Zakheim – Izraelov čovjek koji nadzire izdatke Pentagona.*

(sl. 59) koji je studirao na Londonskom ekonomskom fakultetu (nastalom pod patronatom Fabijanskog društva).

Za vrijeme svog mandata u Pentagonu nekako je uspio 'izgubiti' više od tri trilijuna dolara. Iznos od jednog *trilijuna* iznijet je pred javnost 2004. godine kad je Zakheimu jednostavno omogućeno da podnese ostavku, ali tri godine ranije, pod Zakheimovom paskom, ministar obrane Donald Rumsfled objavio je *dan prije 11. rujna* da nije poznato kamo je otišlo još 2,3 *trilijuna* dolara. Datum 10. rujna bio je dan kada će sve što tada bude objavljeno 'ispariti' u strci nakon napada sljedećeg dana. Savršen izbor trenutka, Done! Puka slučajnost, razumije se. Čovjek bi pomislio da je Zakheimovoj karijeri – poslije 'gubitka' tri trilijuna dolara – došao kraj. Ali ne. Uostalom, čovjek je samo radio ono što mu je rečeno. Napustio je Pentagon i priključio se *Boozu Allenu Hamiltonu*, jednoj od najvećih svjetskih konzultantskih tvrtki koja tijesno surađuje s Vojnom agencijom za napredne istraživačke projekte (DARPA), istraživačkim ogrankom Ministarstva obrane. Riječ je o izuzetno zlokobnoj organizaciji, a ovo nije posljednji put da je spominjemo u ovoj knjizi. Još jedan 'klijent' *Booza Allena Hamiltona* bio je Blessed Relief, dobrotvorno društvo povezano s Osamom bin Ladenom. Drugim riječima, povezano s CIA-om jer bin Laden je bio njihov igrač. Zakheim je zaređeni rabin, još jedan izraelski/američki državljanin koji je opskrbio Izrael serijom aviona lovaca F-16 i F-15, prodavši ih za samo djelić njihove stvarne vrijednosti, i to tako što ih je podveo pod „vojni višak". Tako je Izrael dobio najveću eskadrilu lovaca F-16 izvan Amerike. Zakheimov otac bio je operativac Betara, dijela terorističke mreže rotšildskih cionista koja je podmetanjem bombi pripomogla nastanku Izraela. Hm, baš me zanima za koga je Zakheim stvarno radio kao rukovoditelj Pentagonovih financija od 2001. do 2004.? Zakheim je također bio bivši izvršni direktor kompanije koja proizvodi tehničke komponente za daljinski upravljane letjelice.

Direktor CIA-e tijekom 11. rujna bio je George Tenet (rotšildski cionist) kojemu je najveću počast iskazala Rothschildova Antiklevetnička liga. Kada su Bush mlađi i Dick Cheney napokon natjerani da objave pokretanje 'istrage' o 11. rujna rekli su da će je voditi Henry Kissinger (rotšildski cionist), jedan od glavnih iluminatskih agenata u posljednjih 50 godina. Nakon nastale pomutnje Kissinger je odstupio, ali završni izvještaj 'Komisije' koja je istraživala događaje od 11. rujna a koja se složila s tvrdnjama iz službene priče, napisao je Philip Zelikow (rotšildski cionist). To su samo neki od izdvojenih 'naslova', samo kratak pogled na veze, a razgranatost tog labirinta je nevjerojatna, kao što dokazujem u drugim knjigama poput *Alise u zemlji čudesa*

i katastrofe Svjetskog trgovačkog centra i *Vodiča Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)*. A gdje su glavni mediji? Ili ostaju nijemi ili ismijavaju i osuđuju one koji osporavaju službenu priču, što „profesionalni novinari" nisu sposobni učiniti jer nemaju dovoljno inteligencije i hrabrosti. Nekadašnji predsjednik Italije Francesco Cossiga javno je (2009.) izjavio da je napadima od 11. rujna orkestrirao Mossad u dosluhu s CIA-om. Cossiga, koji je bio talijanski predsjednik od 1985. do 1992., kaže da je među obavještajnim službama u Americi i Europi općepoznata stvar kako je „katastrofalne napade isplanirao i izveo Mossad uz pomoć cionističkog svijeta kako bi se krivica svalila na arapske zemlje i kako bi se zapadne sile nagnalo na sudjelovanje u vojnim operacijama u Iraku i Afganistanu". On, bez svake sumnje, zna pravila 'igre'. Cossiga je pripomogao osmišljavanju Operacije Gladio koja je stajala iza terorističkih bombaških napada u Europi između 1960-ih i 1980-ih. Njezina je uloga bila organiziranje terorističkih napada i svaljivanje krivice na ljude i skupine koje je rotšildska klika željela demonizirati. Kao što sam već rekao, Mossad je svjetski prvak u provođenju takvih tehnika. Agent Gladija Vincenzo Vinciguerra u svjedočenju pod zakletvom 2001. godine rekao je:

> Morali smo napadati civile, muškarce, žene i djecu, nedužne ljude, nepoznate ljude koji nemaju nikakve veze s političkim igrama. Razlog je bio vrlo jednostavan: javnost je trebalo natjerati da zatraži od države veću sigurnost.

Upravo se o tome radilo kod 11. rujna. Na sam Božić 2009. došlo je do još jednog „terorističkog napada" na jedan američki putnički avion, što je i opet bila očigledna namještaljka. Prema službenoj priči, 23-godišnji Nigerijac po imenu Umar Farouk Abdulmutallab pokušao je izazvati eksploziju na letu *Nortwest Airlinesa* koji je slijetao u Detroit, i to pomoću naprave u svojim gaćama. Postao je poznat kao „bombaš s opasnim gaćama", za razliku od „bombaša s opasnim cipelama" itd., itd. Kako je javljeno, momak je opekao samog sebe, ali ne i svoju okolinu te su ga svladali putnici i članovi posade. Gordon Duff, vojni analitičar i stručnjak za protuterorizam, o tom je „pokušaju dizanja aviona u zrak", rekao: „Svojim eksplozivima nije mogao dići u zrak ni vlastito sjedalo. Čak i da je eksploziv bio najveće snage u tome ne bi uspio". Sve je to bila namještaljka. 'Problem' je odmah popraćen rješenjem – još invazivnijim „sigurnosnim provjerama", pri čemu je smiješna britanska vlada najavila uvođenje skenera za snimanje cijelog tijela koji mogu vidjeti kroz odjeću, sve do gole kože. Takva je tehnologija već postojala i koristila se u 'testiranjima'. Trebalo im je opravdanje da je i službeno uvedu... I eto ti, k'o naručenog, Nigerijca koji izaziva požar u svojim gaćama. Osim toga, dobili su priliku da se obruše na strateški smješten Jemen gdje je tog 'bombaša' navodno „obučavala al Qaeda". Michael Chertoff (rotšildski cionist), prvi rukovoditelj Domovinske sigurnosti poslije 11. rujna, odmah je zatražio da se skeneri tijela upotrijebe na američkim aerodromima. Posve slučajno, njegova kompanija koja se bavi „osiguranjem i upravljanjem rizicima", *Chertoff Group*, ima klijenta koji proizvodi uređaje za snimanje i analizu snimaka tijela. Tako to rade Iluminati. Dok ostvaruješ plan

globalne kontrole lijepo usput nešto i zaradi! Bitan dio plana sa skenerima jest doslovno gaženje dostojanstva i samopoštovanja ljudi. Dokument koji sam naslovio „Ispovijesti jednog sotonista" u Dodatku II opisuje kako se oni služe „ponižavanjem svojih žrtava kao obredom moći u korist njih samih i njihovih Božanstava". Skeneri će 'ispržiti' svakog putnika radijacijom, a česti putnici imat će zbog toga ozbiljne zdravstvene tegobe, uključujući sterilnost. Ovisno o sigurnosnim procedurama na pojedinom aerodromu, također je moguće da pojedini putnici budu ozračeni nekoliko puta dnevno na putovanjima koja uključuju presjedanje. U planu je i primjena mobilnih skenera na ulicama, a nizozemska je policija najavila da razvijaju mobilni skener koji će „moći vidjeti kroz čovjekovu odjeću i tragati za skrivenim oružjem". Uprava za sigurnost u transportu (TSA) u Sjedinjenim Državama lagala je medijima i javnosti kada je priopćila da skeneri za „potpuni digitalni pregled" ne mogu čuvati, pohranjivati niti prosljeđivati slike koje snimaju. Dokumenti koje je objelodanio Informacijski centar za elektronsku privatnost (EPIC) otkrivaju da skeneri sve to *mogu*. Dokumenti o tehničkim specifikacijama TSA-inih uređaja, objavljeni na temelju Zakona o slobodi informiranja, potvrđuju da svi skeneri za detaljno snimanje tijela koje je kupila TSA moraju imati mogućnost pohrane i prenošenja svojih snimaka. Doista, ne možeš vjerovati niti jednoj jedinoj riječi Države i njezinih slugana. Sve sama laž do laži. Zanimljivo, nekoliko mjeseci ranije čekao sam u dugačkom redu na aerodromu Heathrow kada su ljudi morali skidati cipele (bombaš s opasnim cipelama) i remene oko pojasa (je li se pojavio i neki bombaš s opasnim remenom?), te sam se šalio s nekolicinom suputnika da ćemo, bude li itko ikada ponio eksplozivnu napravu u svojim gaćama, biti u grdnoj nevolji. I, upravo se to i dogodilo. Ukoliko se ikada pojavi neki bombaš s opasnim stavom tipa „nabij si ga u dupe" tada više neću putovati avionom.

Ispostavilo se da je otac „bombaša s opasnim međunožjem" Alhaji Uma Mutallab bivši predsjednik banke pod nazivom First Bank i nekadašnji nigerijski savezni povjerenik za ekonomski razvoj. Jedan je od najbogatijih ljudi u Africi, povezan s Međunarodnim monetarnim fondom (MMF-om) i Svjetskom bankom, tvorevinama Rothschilda. U Nigeriji vlada gadna i opaka diktatura u kojoj više od polovice stanovništva živi s manje od jednog dolara na dan, a da biste ondje zaradili novac kojeg je stekao Mutallab morali biste biti duboko uključeni u mašineriju državne korupcije, tijesno povezane s izraelskom/Rothschildovom „obavještajnom službom" Mossad koja je u Nigeriji itekako prisutna. Mutallab je također vodio nacionalnu industriju oružja u partnerstvu s Izraelom, a naročito s Mossadom, s kojim navodno održava svakodnevne kontakte. Prema službenoj priči, nekoliko tjedna prije negoli su se zapalile gaće njegova sina obratio se veleposlanstvu Sjedinjenih Država i upozorio ih da je njegov sin potencijalni terorist, a kažu da je to također priopćio i CIA-i. Nisu poduzeti nikakvi koraci koji bi spriječili da njegov sin uđe u *Northwestov* zrakoplov zato što su upravo i htjeli da on to učini. Umar Farouk Abdulmutallab ukrcao se u avion na amsterdamskom aerodromu Schiphol gdje osiguranje vodi jedna izraelska (Mossadova) zaštitarska kompanija pod nazivom ICTS. Članovi njezinog višeg rukovodećeg osoblja su 'nekadašnji'

izraelski dužnosnici službe osiguranja. Izraelski dnevni list *Haaretz* zapitao se zašto je sigurnosno osoblje ICTS-a dopustilo Abdulmutallabu da uđe u avion kad je bilo više negoli dovoljno dokaza i okolnosti koji su upućivali da je sumnjiv. Hm, kako da se najbolje izrazim? ICTS ima pomalo 'mršavu' bilancu kad govorimo o terorizmu na različitim prijevoznim sredstvima.

To je ista ona kompanija koja je radila u zračnim lukama spominjanima u vezi 11. rujna (kada nisu bile dostupne nikakve relevantne snimke nadzornih kamera) i ona koja je 2005. ravnala osiguranjem za londonsku podzemnu željeznicu i autobuse u vrijeme londonskih bombaških napada na vlakove podzemne željeznice i jedan autobus, nazvanih *7/7 attacks*[2] (kada nadzorne kamere, eto, što možemo, „nisu radile"). ICTS je bio uključen u poslove osiguranja na pariškom aerodromu Charles De Gaulle kada se „bombaš s opasnim cipelama" Richard Reid ukrcao na svoj let, a ta kompanija također radi i za nigerijsku vladu. Izrael je identificirao Reida kao „potencijalnog terorista" neko vrijeme prije leta „bombaša s opasnim cipelama", ali o svojim sumnjama nije obavijestila britanske, američke niti bilo koju drugu sigurnosnu agenciju, a potom ga izraelska zaštitarska kompanija uredno pušta da se u Parizu ukrca na zrakoplov koji treba poletjeti prema SAD-u. Claudette Lewis, Reidova teta koja ga je othranila u južnom dijelu Londona, rekla je, navodi se, da smatra kako mu je „ispran mozak". Američki istraživač Wayne Madsen, koji je radio za američku Nacionalnu sigurnosnu agenciju (NSA), rekao je da su njegovi izvori potvrdili kako su CIA, Mossad i indijski Odjel za istraživanje i analize (RAW) orkestrirali operaciju „bombaša s opasnim međunožjem". Madsen kaže da je ista kombinacija korištena 2008. kod „terorističkih napada" u Mumbaiju u Indiji te kod ubojstva bivše pakistanske premijerke Benazir Bhutto, u što su bili umiješani i agenti afganistanske obavještajne službe KHAD. Mičigenski odvjetnik Kurt Haskell i njegova žena Lori Haskell, također odvjetnica, ispričali su američkim medijima da su vidjeli „dobro odjevenog Indijca" kako na šalteru za prijavu i predaju prtljage na Schipholu dogovara ukrcaj „bombaša s opasnim međunožjem" Umara Farouka Abdulmutallaba na *Northwestov* let bez putovnice. Haskell je, za *CBS News,* izjavio:

> Govorio je samo onaj Indijac, a rekao je da taj čovjek nema putovnicu, ali da se treba ukrcati na avion. Na to je prodavačica karata rekla da za ukrcaj na avion čovjek mora imati putovnicu, a Indijac je potom rekao da je iz Sudana. I da je takva praksa ondje uobičajena.

Kurt Haskell je također rekao da je nakon što su u Americi odvedeni putnici iz tog aviona, jedan drugi Indijac na tom letu, kojeg on naziva „čovjek u narančastom", sproveden na ispitivanje i kasnije odveden s lisicama na rukama. Haskell je kazao da je drugim putnicima prišao jedan agent FBI-a te im je rekao:

---

[2] Napadi od 7. srpnja; *op. prev.*

„Premjestit ćemo vas na jedno drugo mjesto jer ovdje nije sigurno. Siguran sam da ste svi vidjeli što se upravo zbilo [aludirajući na čovjeka u narančastom] i zacijelo ste dovoljno oštroumni da možete čitati između redaka i shvatiti o čemu se radi."

Vlasti su javno zanijekale uhićenje bilo kojeg drugog putnika, ali suočene s ostalim svjedocima koji su potvrdili da se to dogodilo, priopćile su: „Hm, da, još jedna je osoba uhićena, ali ona je s drugog leta." Putnici iz aviona *Northwesta* držani su cijelo to vrijeme zajedno, podalje od ikoga, pa je ta tvrdnja obična laž. Putnici su također izjavili da je čovjek iz aviona snimao Abdulmutallaba svojim kamkorderom tijekom leta, a kada je 'bombaš' pokušao aktivirati napravu onaj je čovjek mirno nastavio snimati. Cijela priča ima sve uobičajene elemente „false flag"[3] operacije, problema-reakcije-rješenja. Ovaj slučaj zacijelo daje novi smisao engleskom izrazu „liar, liar, pants on fire."[4]

Svjetski rat: P-R-R

Dva svjetska rata bila su primjer problema-reakcije-rješenja kojim se htjelo transformirati strukturu globalnog društva i centralizirati moć kao nikada prije kroz institucije koje su osmislili Rothschildi: Ujedinjeni narodi, Međunarodni monetarni fond (MMF), Svjetska banka i Europska zona „slobodne trgovine" koja je postala Europska unija. Društvo se ničim ne mijenja tako sveobuhvatno i trajno kao ratom, što je glavni razlog zašto ih imamo toliko mnogo. Odabrane krvne loze i njihovi agenti ustoličili su Hitlera i financirali dolazak nacista na vlast, čime se objašnjava kako je Njemačka stigla tako brzo, od privredne katastrofe tijekom Vajmarske republike nakon Prvog svjetskog rata, s inflacijom od više tisuća posto, do gospodarstva i vojske koje su se mogle nadmetati s Europom. Prescott Bush, djed predsjednika Busha mlađeg, radio je za Harrimanovo poslovno carstvo (pod kontrolom Rothschilda) koje je prebacivalo ogromne iznose novca nacistima. To su radili preko kompanije pod ravnanjem Prescotta Busha nazvane *Union Banking Corporation* (UBC) koja je bila povezana s bankarskim i industrijskim carstvom (čeličane) poznatog Hitlerovog financijera Fritza Thyssena. Upravo su Thyssenove tvornice izgradile nacističku ratnu mašineriju, a njega je financirala Harrimanova/Busheva *Union Banking Corporation*. U Americi je UBC-u naposljetku stavljen ključ u bravu zbog trgovanja s neprijateljem, ali glavne rotšildsko-cionističke organizacije u Sjedinjenim Državama, koje neprestano viču 'antisemit' i „nacistički suradnik", šute kao zalivene u vezi podrške koju su Hitleru davale obitelji odabranih krvnih loza poput Rockefellera, Busheva i Harrimana. To je više nego razumljivo

[3] Američki izraz za teroristički čin počinjen od strane ili uz blagoslov vlasti države u kojoj se takav čin dogodio, pri čemu se krivica svaljuje na terorističke skupine ili pojedince iz neke druge zemlje. Drugim riječima, to je teroristički čin počinjen „pod tuđom zastavom" (*false flag* = lažna, pogrešna, tuđa itd. zastava); *op. prev.*

[4] „U laži su kratke noge", rekli bismo mi; dok je u engleskom govornom području popularna gornja izreka, koja u slobodnom prijevodu glasi: „Tko laže, vatra mu hlače smaže"; *op. prev.*

s obzirom da te organizacije koje „love naciste" kontroliraju Rothschildi, kao što kontroliraju i Rockefellere, Busheve, Harrimane i tako dalje. O nacističkoj vezi obitelji Bush pišem od sredine 1990-ih, a 2001. godine te je činjenice iznio John Loftus, ravnatelj Floridskog muzeja Holokausta. Loftus, bivši tužitelj u Odjelu za nacističke ratne zločine u okviru Ministarstva pravosuđa, rekao je da su vodeći nacistički industrijalci tajno posjedovali „Harrimanovu/Bushevu" banku UBC (pod kontrolom Rothschilda) te da su u UBC prebacivali novac preko druge banke u Nizozemskoj čak i nakon što su Sjedinjene Države objavile rat Njemačkoj. Banka je zatvorena 1951., rekao je Loftus, a djed predsjednika Busha, Prescott Bush, i pradjed Herbert Walker, dobili su 1,5 milijuna dolara kao dio te likvidacije poduzeća.

U imenu Busha starijeg ono 'H. W.' dolazi od Herberta Walkera. Loftus je rekao da ima poveći dosje koji povezuje tu banku i Prescotta Busha s nacističkim novcem. „Odatle potječe bogatstvo obitelji Bush: iz Trećeg Reicha", kazao je Loftus u govoru tijekom Festivala čitanja u Sarasoti 2001. godine.

Loftus je također rekao da obitelj Rockefeller ima duboke veze s nacistima, na što također ukazujem od sredine 1990-ih. Obitelj Rockefeller (pod kontrolom Rothschilda) financirala je rad Ernsta Rudina, Hitlerovog najistaknutijeg „rasnog higijeničara", na njemačkom Institutu Kaiser Wilhelm za eugeniku, antropologiju i ljudsko nasljeđe. Drugi nacistički liječnici vodili su nevjerojatno okrutne i opake eksperimente na živim ljudskim subjektima, a u središtu svega stajao je „anđeo smrti", Josef Mengele koji će kasnije provoditi nezamislive eksperimente u sferi kontrole uma i genetike na žrtvama koncentracijskih logora (sl. 60). Autor i istraživač Anton Chaitkin kaže da su dijelovi tijela „predavani [Josefu] Mengeleu, [Otmaru] Verschueru i drugim pripadnicima kontingenta povezanog s Rockfellerom na Institutu Wilhelm." Rothschildi, Rockefelleri i Harimani stajali su iza eugeničkog pokreta rasne čistoće. Odabrane krvne loze vide sebe kao rasu gospodara, dok su svi ostali obična stoka. Detaljnije o pozadini eugeničkog pokreta možete pročitati u knjizi *...I istina će vas osloboditi.* Povezanost s Rockefellerima je, između ostalog, omogućila Josefu Mengeleu da poslije rata pobjegne u Južnu Ameriku i Sjedinjene Države gdje je, pod imenom „dr. Green", radio u vladinim/vojnim programima kontrole uma i genetike. Rothschildi već stotinama godina režiraju ratove kako bi preoblikovali države i globalno društvo u skladu sa svojim planovima. Premda je uvijek potrošno topovsko meso (vojne postrojbe) vjerovalo da služi svojoj zemlji, a većina to vjeruje i dalje, oni su služili, i služe, interesima rotšildskih/rokfelerskih korporacija koje žele uništiti njihovu zemlju (sl. 61). To je sjajno i odvažno razotkrio, na temelju podužeg osobnog iskustva, američki general Smedley Butler u svojoj knjizi iz 1935. godine *Rat je gangsterizam (War is a Racket).* On je napisao:

> U aktivnoj vojnoj službi proveo sam 33 godine i tijekom tog razdoblja većinu vremena proveo sam kao tjelohranitelj visoke klase za velike korporacije, Wall Street i bankare. Ukratko, bio sam reketar, gangster u službi kapitalizma [kartelizma]. Pripomogao sam da Meksiko, a naročito Tampico, budu sigurni za američke naftne interese 1914. godine. Pripomogao sam da Haiti i Kuba budu pristojna mjesta na kojima će momci

iz National City Bank moći namicati prihode. Pripomogao sam u silovanju pola tuceta srednjoameričkih republika u korist Wall Streeta.

U razdoblju od 1902. do 1912. pripomogao sam da se pročisti Nikaragva za potrebe International Banking House u vlasništvu kompanije *Brown Brothers*. Donio sam svjetlo Dominikanskoj Republici u korist američkih interesa na polju proizvodnje šećera 1916. godine. Pripomogao sam da Honduras postane plodno tlo za američke voćarske kompanije 1903. U Kini sam 1927. pripomogao da *Standard Oil* nesmetano kroči svojim putem. Gledajući unatrag, mogao sam i Al Caponeu dati pokoji savjet. Njegovo najveće postignuće bilo je reketarenje u tri okruga. Ja sam pak reketario na tri kontinenta.

Slika 60: *„Anđeo smrti", Josef Mengele, koji je pobjegao iz Njemačke zahvaljujući mrežama Rothschilda i Rockefellera.*

Rotšildska klika planira Treći svjetski rat u koji bi uvukla Sjedinjene Države, Europu, Kinu i Rusiju jer želi stvoriti globalni problem i ponuditi globalno rješenje – svjetsku vladu i vojsku, kako se „to nikada više ne bi ponovilo". Financijski krah hladno je isplaniran a zatim izazvan 2008. godine kako bi otpočeo takav kaos i patnja da će ljudi na koncu prihvatiti novi globalni financijski ustroj temeljen na svjetskoj središnjoj banci i jedinstvenoj elektronskoj valuti. „Pa to je strašno, o, kakvog li kaosa, kakve patnje! Ali, mi vas možemo spasiti, ako nam dopustite da radimo što poželimo."

Slika 61: *Vojnici misle da služe svojoj zemlji, ali imaju sasvim drukčije gospodare iza kulisa.*

Predsjednički P-R-R

Najeklatantnijem primjeru problema-reakcije-rješenja svjedočili smo kod neometane zamjene predsjednika Georgea W. Busha s onim-koji-tek-treba-dokazati-da-zadovoljava-uvjete-da-bude-predsjednik[5], Barackom Obamom. Bush je bio najočiglednija od svih marioneta: većinu je vremena proveo ili odmarajući na svojoj farmi ili gledajući sport na TV-u u društvu boce *Jacka Danielsa*. On je jednostavno potpisivao ono što mu je bilo rečeno da potpiše te je izgovarao, kad bi mu to pošlo za rukom, riječi koje su mu dane da izgovori. Odabrane krvne loze za javne funkcije koriste tri vrste ljudi: (1) one kojima je poznat pravi plan i koji ga podupiru (ovih je vrlo malo); (2) korisne bedake i sobom opsjednute nadobudne

[5] Aluzija na kontroverze oko prava g. Obame da se uopće kandidira za predsjednika SAD-a što, prema američkom Ustavu, može učiniti samo onaj tko se rodio na teritoriju te zemlje itd., a dotični gospodin još uvijek nije podastro nepobitne dokaze o mjestu svog rođenja, navodno Havajima; *op. prev.*

tipove s velikim pretenzijama koji žude za statusom i moći te koji će učiniti sve da to i dobiju (takvih je većina, i zbog toga je sva sila bahatih nesposobnjakovića na službenim položajima); (3) one s mračnim tajnama, često seksualne naravi, koje odabrane krvne loze mogu objelodaniti u svakom trenutku ako ovi ne učine sve što im bude naređeno bez pitanja (takvih je daleko, daleko više negoli većina ljudi misli). George W. Bush spadao je, dijelom, u sve tri kategorije, uz naglasak (naravno) na kategoriju broj dva. Republikanskim i demokratskim strankama, i njihovim ekvivalentima širom svijeta, upravljaju iluminatske krvne loze preko strukture „transnacionalnih korporacija" unutar mreže tajnih društava.

Tijekom Busheve vladavine republikanskom je administracijom nečasno upravljala, kao što sam već spomenuo, takozvana 'neokonska' ili neokonzervativna mreža. Ona se oslanjala na „trustove mozgova" poput Projekta za novo američko stoljeće i Američkog instituta slobodne inicijative koji su, zajedno s ostalima, orkestrirali invaziju na Afganistan i Irak. *Neokoni* su operativci odabranih krvnih loza sa zadaćom da upravljaju Republikanskom strankom. Postoji i demokratska verzija *neokona* koja obuhvaća još jedan labirint ljudi s njihovim „trustovima mozgova" i zakladama. Njih nazivam 'demokonima". Mreže rotšildskih Iluminata kontroliraju i *neokone* i *demokone* i vode vladu bez obzira tko 'pobijedi' na izborima (sl. 62). Rječca 'con' iz engleskog izraza 'neocon', na primjer, ne odnosi se zapravo na konzervativce (engl. ***con**servative*), već na, doslovno, izraz 'con', koju rječnik savršeno definira kao: „...ono što se odnosi na, ili uključuje, prijevaru ili varku". Među *demokone* ponajprije ubrajamo suosnivača Trilateralne komisije Zbigniewa Brzezinskog (rotšildskog cionista), ma koliko on to poricao, i multimilijarderskog financijera Georgea Sorosa (rotšildskog cionista). Ta su dva lika, sasvim slučajno, mentor (onaj prvi) i financijer (onaj drugi) Baracka Obame, podobnika odabranih krvnih loza od glave do pete (sl. 63 i 64). Centar za američki napredak (engl. *Center for American Progress*), ključni domokonski „trust mozgova", financirao je Soros. Poljak

Slika 62: *Dvije 'stranke', jedan gospodar. Republikanske 'neokone' i demokratske 'demokone' kontrolira ista sila – Iluminati, koje je Neil Hague simbolički prikazao kao bradatog čovjeka. Među demokone sam stavio Henryja Kissingera, ali on se kreće između te dvije opcije, ovisno tko je na vlasti.*

Slika 63: *Zbigniew Brzezinski, suosnivač Trilateralne komisije i Obamin mentor.*

Slika 64: *George Soros, istureni Rothschildov igrač i milijarder te Obamin financijer.*

rodom, Brzezinski tvrdit će da on nije rotšildski cionist, ali jest. Nema šanse da bi s Davidom Rockefellerom bio suosnivač Rothschildove Trilateralne komisije a da nije rotšildski cionist. George Soros, pravim imenom George Schwartz, krajnje je bezobziran čovjek koji je pripomogao da se zaplijeni imovina njegovih sunarodnjaka Židova u Mađarskoj pod okupacijom nacista dok se predstavljao ne-Židovom. Njegovi pogledi dolaze ravno s pjesmarica obitelji odabranih krvnih loza. Slijedi dio članka o njemu objavljenog u *Wall Street Journalu* u kojem se navode njegova 'rješenja' za svjetske ekonomske probleme:

> I, kakva rješenja g. Soros predlaže? Kao prvi korak, stvaranje međunarodne središnje banke; na duge staze, ništa manje od transformacije samog upravljanja svijetom. „Da bismo stabilizirali i regulirali istinsku svjetsku privredu", napisao je on, „treba nam nekakav globalni sustav političkog donošenja odluka." Premda „ukinuće postojanja država" nije ni „izvedivo ni poželjno", priznao je g. Soros, ipak „suverenitet država mora biti podčinjen međunarodnom pravu i međunarodnim institucijama."

U intervjuu za francuski informativni časopis *Le Nouvel Observateur* Brzezinski je priznao da je upravo on, kao savjetnik za nacionalnu sigurnost u kabinetu predsjednika Cartera, naredio da se financiraju i obučavaju oni koje bi danas nazvao 'teroristima' u Afganistanu. Prema toj zamisli, rekao je, trebalo je navesti Sovjetski Savez da napadne Afganistan kako bi se zaštitio kabulski režim i kako bi suparnička supersila dobila „svoj Vijetnam". Plan je funkcionirao uz cijenu od milijun izgubljenih života Afganistanaca tijekom sovjetske okupacije od 1979. do 1989., što je posljedica zbog koje se Brzezinski nimalo ne grize. Njegovi afganistanski „borci za slobodu" postat će poznati kao 'mudžahedini', a kasnije kao talibani i, kako se danas tvrdi, „al Qaeda". Takav je mentalni sklop Brzezinskog, jednog od glavnih igrača koji povlači konce iza 'antiratnog' (da, kako da ne) Baracka Obame. Istureni igrač u otporu sovjetskoj okupaciji Afganistana bio je Osama bin Laden, slugan CIA-e i saudijske 'kraljevske' obitelji, a naziv 'al Qaeda' potječe od CIA-ine baze podataka o ljudstvu mudžahedina. To doslovno znači 'baza' ili „baza podataka", kao što je potvrdio bivši britanski ministar vanjskih poslova Robin Cooke mjesec dana

prije svoje smrti od iznenadnog srčanog napada. Svima je bilo poznato da niti jedan potez u vezi vanjske politike predsjednik Carter nije htio povući bez savjetovanja sa svojim savjetnikom za vanjsku sigurnost Brzezinskim, suosnivačem Trilateralne komisije koja je Cartera odabrala za predsjednika. Jedna od većih ironija Obamine vladavine kao predsjednika je njegova naredba o golemom povećanju broja američkih postrojbi u Afganistanu, u kojem se bore s talibanskim teroristima koje je od početka naoružavao, obučavao i organizirao Obamin mentor Brzezinski. Kao što Morpheus u filmu *Matrix* kaže: „Sudbini, čini se, ironije ne fali." Međutim, u slučaju Brzezinskog ne radi se o 'sudbini' već o hladnokrvnoj proračunatosti.

Busheve godine na vlasti trebale su stvoriti katastrofalne probleme za Sjedinjene Države, a prema tome i za cijeli svijet, a Obama je pripreman da se pojavi kao 'Mesija' koji će ponudi 'rješenja'. *Inside job*[6] kakav je 11. rujna bio doveo je do odavno planiranih invazija na Afganistan i Irak, što je rastegnulo američke resurse do granice pucanja, kako financijski tako i vojno. Tijekom vladavine Reagana, Busha starijeg, Clintona i Busha mlađeg sustav provjere i ravnoteže financijskog sustava neprestano je bio podrivan, sve dok nije postao „švedskim stolom" tako grotesknim da, naspram njega, korito za svinje izgleda poput kraljevskog banketa. Čovjek koji je sve to poticao i time upravljao bio je pijun odabranih krvnih loza Alan Greenspan, rotšildski cionist i član Bilderberške skupine, Vijeća za vanjske odnose i Trilateralne komisije. Kao što se moglo i pretpostaviti, rotšildski cionisti redovito su članovi ovih satelitskih grupacija Okruglog stola koje su uspostavili Rothschildi. Greenspan je bio ravnatelj Federalnih rezervi, „središnje banke Sjedinjenih Država" u privatnom vlasništvu za koju većina Amerikanaca vjeruje da je u vlasništvu države. Ali nije. To je klika privatnih banaka koje su stvorili i kojima upravljaju Rothschildi (vidi *...I istina će vas osloboditi*) pod vodstvom Federalnih rezervi iz New Yorka. Prema navodima istraživača iz listopada 2009., ovo su neke od glavnih Rothschildovih banaka koje su u posjedu Federalnih rezervi: Bank of America; JP Morgan Chase; Wells Fargo and Wachovia; Citibank; PNC Bank; Bank of New York Mellon; US Bank; Suntrust BK; HSBC Bank; Goldman Sachs.

Rotšildska Bijela kuća (i Ministarstvo financija, Kongres, Senat...)

Tijekom 20 godina, od kraja Reaganove ere do većeg dijela vladavine Boy Georgea, na čelu Feda stajao je Alan Greenspan. S broda koji tone, a koji je tako revno bušio gotovo dva desetljeća, sišao netom prije negoli se ovaj uvelike nagnuo, kao na dati mig, u posljednjim tjednima Busheve administracije (sl. 65). Banke su se utapale u dugovima, navodno zbog bizarno loših investicija u potrazi za najvećim profitom, ali na najvišim razinama bankarskog sustava gdje, uglavnom neopaženi, pritajeno leže Rothschildi, razlozi su bili druge naravi. Kolaps nije uzrokovan pohlepom banaka – pohlepa je *iskorištena* kako bi uzrokovala kolaps. Gramzivošću opsjednuti bankari,

[6] Kazneno djelo u krugu ustanove, poduzeća, kazneno djelo koje počini uposlenik; kazneno djelo počinjeno uz pomoć koga od osoblja. Definicija preuzeta iz *Englesko-hrvatskog rječnika prava, međunarodnih odnosa, kriminalistike i forenzičnih znanosti, kriminologije i sigurnosti* autorice Milice Gačić; *op. prev.*

upravitelji *hedge* fondova i kockari s burze dionica bili su tek druge violine čijim se strunama gudilo u svrhu manipulacije i shoda. Na čelu Feda Greenspana je zamijenio Ben Bernanke (rotšildski cionist) koji će sada davati savjete o 'rješenjima' za probleme koje je stvorio njegov prijatelj i gospodar. S Bushevim odlaskom iz Bijele kuće u siječnju 2009. prva faza predsjedničkog P-R-R-a bila je dovršena, a spremna za primjenu čekala je faza broj dva. Na scenu stupa Barack Veliki Obama usred ogorčenja javnosti i straha od posljedica bankarskog sloma. Jedna od većih banaka, Lehman Brothers, puštena je da propadne, dok su ostale bile zaštićene jer su, djelomice, 'oni' trebali krah barem jednog velikog imena kako bi se povećala panika javnosti. Obamin posao, za kojeg je pripreman barem od 1980-ih, bio je, i još je uvijek, služenje interesima Rothschilda i njihovih bankara s Wall Streeta nuđenjem 'rješenja' za probleme koje su tako bešćutno kreirali. Okružio se rotšildskim cionistima, baš kao i Bush, a među njima su šef kabineta Bijele kuće, viši savjetnik u Bijeloj kući i praktički cijeli njegov „ekonomski tim".

Slika 65: *Alan Greenspan (rotšildski cionist) uklonio je sustav provjere i ravnoteže, što je bankarima i financijskim oportunistima omogućilo da se razulare te da sruše svjetsku privredu.*

Slika 66: *Stvarnu vlast u Bijeloj kući ima Rahm Emanuel, sin jednog operativca rotšildsko-cionističke terorističke skupine.*

Obamin viši savjetnik je David Axelrod, a njegov šef kabineta i opaki manipulator je Rahm Emanuel[7] (sl. 66). Obojica su rotšildski cionisti. Emanuel je služio u Izraelskoj vojsci, a njegov je otac bio operativac rotšildske terorističke skupine Irgun. Ta je skupina bila odgovorna za podmetanje bombe u hotelu *King David* u Jeruzalemu 1946. godine kad je poginula 91 osoba. Rahm Emanuel također je tijesno surađivao s Robertom E. Rubinom (rotšildskim cionistom) tijekom Clintonove vladavine kako bi nametnuo Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (NAFTA), čija je svrha od samog početka da bude sredstvo za postizanje cilja: Sjevernoameričke unije i naposljetku unije svih triju Amerika. Axelrod je vodio Obaminu predsjedničku kampanju, a sada nadgleda sadržaj njegovih govora i javnih nastupa. Malo je toga što Obama govori što mu nije zapovjeđeno ili servirano da govori od strane njegovih rotšildsko-cionističkih gospodara i manipulatora. Isti je slučaj bio i s Bushem. Njegove su riječi

[7] Iz nepoznatih razloga, Emanuel je tijekom 2010. podnio ostavku; *op. prev.*

pak pisali pisci predsjednikovih govora kao što je David Frum (rotšildski cionist), koji je skovao izraz „osovina zla" kojom označava Irak, Iran i Sjevernu Koreju – sve odreda mete Rothschilda/Iluminata.

Šef kabineta Obaminog potpredsjednika Joea Bidena je Ron Klain (rotšildski cionist), bivši šef kabineta onog lažljivca na temu globalnog zatopljenja Ala Gorea (rotšildskog cionista). Sada vam je slika valjda nešto jasnija.

Obama je radio kako mu je bilo rečeno te je postavio Dennisa Rossa (rotšildskog cionista) kao provoditelja američke politike prema Iranu i Perzijskom zaljevu. Ross je služio rotšildsko-cionističkim interesima u više američkih administracija. Iza kulisa, Obama i onaj tiranski trojac: Netanyahu, Lieberman i Barak, odnosno premijer, ministar vanjskih poslova i ministar obrane, toliko su čvrsto 'spojeni' da između njih ne možete provući ni list za motanje cigareta. Svi su oni Rothschildovi slugani ili na tim položajima ne bi bili; a koordinator događaja u pozadini bit će Henry Kissigner (rotšildski cionist), Obamin 'savjetnik' i jedan od najaktivnijih Rothschildovih agenata tijekom pet desetljeća. Dodajmo tome Obamin popis dužnosnika koji su imenovani kao stručnjaci na različitim područjima. Među njima su Cass Sunstein (rotšildski cionist), direktor Ureda za regulacijske poslove i Obamin prijatelj s Harvarda, koji je rekao da internet predstavlja „prijetnju demokraciji"; Kenneth Feinberg (rotšildski cionist), kojeg je Obama postavio da „regulira plaće" više od 175 direktora američkih korporacija i čovjek koji je radio s Bushem na tome da se zaustavi pokretanje parnica protiv američke vlade od strane obitelji koje su izgubile svoje bližnje u događajima od 11. rujna; Daniel Fried (rotšildski cionist), „voditelj projekta zatvaranja zatvora u Guantanamu" i pomoćnik državnog tajnika za odnose s Europom i Euroazijom; Alan Bersin (rotšildski cionist), direktor Obaminog Posebnog predstavnika za granične poslove unutar Ministarstva za domovinsku sigurnost; Carol Browner (rotšildska cionistica), Obamina koordinatorica za energetiku s posebnim naglaskom na „klimatske promjene"; Steven Rattner (rotšildski cionist), direktor predsjedničke radne skupine o automobilskoj industriji i bivši menadžer pri *Lehman Brothersu*, *Morganu Stanleyu* i *Lazard Freresu*; i Ron Bloom (rotšildski cionist), viši savjetnik za automobilsku industriju i politiku prema ostalim proizvođačima, i bivši savjetnik ministra financija Timothyja Geithnera (rotšildskog cionista). Američka automobilska industrija je jedna od meta rotšildskih cionista, kao što je otkrio dr. Richard Day (rotšildski cionist) u onom govoru iz 1969. godine. Oni je ne žele spasiti ili proširiti nego uništiti. Krajnje je neuobičajen udio rotšildskih cionista na položajima moći, uzmemo li u obzir da pripadnici židovskog naroda čine ne više od dva posto američkog stanovništva te da neki od njih nisu cionisti. Židovski narod u cjelini, od kojih mnogi, treba reći, nisu cionisti, čini tek 0,2 posto svjetskog stanovništva. Taj podatak čini udio rotišildskih cionista na položajima moći apsolutno fantastičnim.

Predsjednik Obamabush

Slika 67: *Gospodarstvo Sjedinjenih Država sustavno se uništava.*

Alan Greenspan (rotšildski cionist) dirigirao je ekonomskim slomom u dosluhu s mnogim drugim ljudima tijekom više desetljeća neprestanog ukidanja administrativnih ograničenja na financijske aktivnosti (sl. 67). Među njegovim pajdašima bili su Tim Geithner (rotšildski cionist), predsjednik Banke federalnih rezervi iz New Yorka; Robert E. Rubin (rotšildski cionist) i Larry Summers (rotšildski cionist). I Rubin (još jedan student fabijanskog Londonskog ekonomskog fakulteta) i Summers bili su ministri financija za Clintonove vladavine kad je Fedom rukovodio Greenspan.

Nakon što je „g. Promjena" preuzeo dužnost kako bi „razriješio krizu", koga je imenovao vođom svog „ekonomskog tima"? Tima Geithnera i Larryja Summersa – Rothschildove slugane: iste one ljude koji su pripomogli aktiviranje bankarskoga kraha i duboke recesije koja je potom uslijedila. Geithner je imenovan ministrom financija, a Summers je postavljen za predsjednika Ekonomskog vijeća Bijele kuće. Summers je nekoć bio glavni ekonomist u Svjetskoj banci te je 1991. potpisao memorandum u kojem toj banci savjetuje da toksični otpad istovari u siromašne zemlje jer će troškovi posljedičnog urušavanja zdravlja i pojave smrtnih slučajeva biti niži. Svojim direktorom proračuna Obama je imenovao Petera Richarda Orszaga (rotšildskog cionista), još jednog studenta Londonskog ekonomskog fakulteta (pod utjecajem Fabijanskog društva) čiji je mentor bio Robert E. Rubin (rotšildski cionist) s istog fakulteta. Orszag je također bio osnivač konzultanske tvrtke za ekonomska pitanja koja je savjetovala Središnju islandsku banku u zagrijavanju pred bankovni krah Islanda 2008. godine, a bio je i savjetnik ruskog ministra financija u razdoblju kada su rotšildsko-cionistički 'oligarsi' pljačkali državnu imovinu. Ujedno je bio savjetnik Rahma Emanuela i Billa Clintona u vezi zakonskih odredbi koje su iznjedrile Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (NAFTA-u) koji je poharao, namjerno, američku proizvođačku industriju i gospodarstvo općenito. Ti ljudi rade prema točno određenom scenariju, a Obama je samo njihovo javno lice. Obama (njegovi gospodari) imenovao je Paula Adolpha Volckera (rotšildskog cionista) predsjednikom novog Savjetodavnog odbora za ekonomski oporavak. On je pohađao, da, evo ga opet, Londonski ekonomski fakultet (nadahnut fabijanskim idejama). Volcker je bio upravitelj Federalnih rezervi prije Greenspana i predsjednik ugledne njujorške investicijske bankarske tvrtke pod nazivom J. Rothschild, Wolfensohn & Co. 'Rotšildski' dio imena je jasan, ali 'Wolfensohn' potječe od Jamesa Wolfensohna (rotšildskog cionista), bivšeg direktora Svjetske banke. Među ostalim osobama koje je Obama postavio u svoj „ekonomski tim" bio je niz ljudi i Geithnerovih suradnika koji su zaradili čitavo bogatstvo od istih banaka i financijskih kuća koje su sada spašavali. Neki od njih bili su: Gene Sperling (rotšildski cionist), viši savjetnik

ministra financija te uposlenik Vijeća za vanjske odnose (njemu je Goldman Sachs platio 887.727 dolara te 158.000 dolara za govore u korist kompanija poput *Stanford Group*, pod ravnanjem *sir* Allena Stanforda, koji je u međuvremenu optužen za pronevjeru); Matthew Kabaker, još jedan savjetnik u Ministarstvu financija (zaradio je 5,8 milijuna dolara u Blackstoneu, privatnom dioničarskom poduzeću); a Lewis Alexander, još jedan savjetnik, bio je glavni ekonomist Citigroupa prije negoli se pridružio Obaminoj administraciji te mu je bilo plaćeno 2,4 mil. dolara u posljednje dvije godine rada za tu kompaniju.

Kada je posljednjih tjedana Bushevog predsjednikovanja počela bankovna kriza, njegov ministar financija Henry 'Hank' Paulson (rotšildski cionist), bivši izvršni direktor rotšildski kontroliranog Goldmana Sachsa, isporučio je milijarde dolara bankarskom sustavu kojeg on predstavlja – istom onom sustavu koji je krizu i uzrokovao. No, nitko ne može reći da Obama nije donio promjenu politike. Bush je samo 'zalijevao' banke i financijski sustav stotinama milijardi dolara posuđenog novca; Obama, Geithner i Summers milijarde su pretvorili u trilijune (sl. 68). Može li tko razlučiti sljedeća dva govora:

George Bush, rujan 2008.
Najbolji vladini ekonomski stručnjaci upozoravaju da bi, bez neposredne i hitne akcije Kongresa, Ameriku mogla zahvatiti financijska panika, što bi moglo dovesti do ostvarenja nemilog scenarija. Mogle bi propasti mnoge banke, uključujući i neke u vašoj zajednici. Tržište dionica doživjelo bi još veći pad, čime bi se smanjila vrijednost vašeg umirovljeničkog konta, a vrijednost vaše kuće ili stana mogla bi vrtoglavo pasti. Ovrhe, odnosno oduzimanje imovine u svrhu prisilne naplate, dramatično bi porasle.

A ako imate tvrtku ili farmu, teže biste, i po nepovoljnijim uvjetima, došli do kredita. Više bi poduzeća zatvorilo svoja vrata, a milijuni bi Amerikanaca mogli izgubiti posao.

Slika 68: *Bush i Obama isporučili su trilijune dolara bankama i „paketima poticaja" a nitko, izgleda, ne zna kamo je sav taj novac zapravo otišao i kako je potrošen.*

Barack Obama, veljača 2009.
Mnogi ekonomisti upozoravaju da će, ukoliko odmah ne poduzmemo potrebne korake, biti izgubljeni milijuni radnih mjesta a da će nacionalna stopa zapošljavanja dosegnuti dvostruke znamenke. Još će više ljudi izgubiti svoje domove i zdravstveno osiguranje. A naša će nacija zapasti u krizu iz koje se, nakon određene točke, nećemo moći izvući.

To je bio isti scenarij kojeg su pisali isti ljudi – Rothschildi – koji nadziru i *neokone* i *demokone*. Svojim su podobnicima dali

u zadatak da dereguliraju financijski sustav i tako izazovu slom, a zatim su te podobnike u vladi, kao što su Bush, Obama, Paulson, Geithner, Summers i Orszag, uputili da preplave sustav trilijunima dolara posuđenog kredita koji mora 'otplatiti' stanovništvo. Federalne rezerve (stvorene i posjedovane od strane Rothschilda) odbijaju reći što su učinile s trilijunima dolara 'novca' (kredita) poreznih obveznika koji su iskoristili za saniranje bankarskog sustava. Ravnatelj Bernanke (rotšildski cionist) kaže da bi svako nastojanje Kongresa da to ustanovi putem revizije predstavljalo opasnost po 'samostalnost' banaka i da bi moglo dovesti do „smanjene ekonomske i financijske stabilnosti". Kad je taj tip zadnji put pogledao kroz prozor? Ja mu ne bih dao da barata novcem na sajmenom štandu. Druge zemlje, osobito UK, imale su isti pristup problemu. Ni Bush ni Paulson, ni Obama ni Geithner nisu zahtijevali nikakve promjene ili jamstva banaka naspram sanacije izvršene novcem poreznih obveznika. Bankama su taj novac jednostavno dali. Odvjetnica Elizabeth Warren na čelu je Kongresnog nadzornog vijeća koje nastoji odgonetnuti što se s novcem dogodilo. Ona kaže da ne zna kamo je novac otišao jer je sustav ustrojen tako da ljude obeshrabri u traženju odgovora. Bushev ministar financija Henry 'Hank' Paulson, čovjek Goldmana Sachsa s državnom čekovnom knjižicom, nije upitao banke što će s novcem učiniti niti je tu stavljao ikakva ograničenja, kaže Warren. Paulson je pretočio više od 200 milijardi dolara u financijske institucije i, u biti, kao da je rekao: „Evo, uzmite ga." Warrenova je istaknula da su se banke tim novcem trebale zaštititi od svoje „štetne imovine", ali „takvu imovinu one imaju i danas". Dakle, u što je taj novac utrošen? Za bonuse bankarima i, pazite ovo, za kupovanje imovine za nekoliko centi po dolaru kada su kompanije propadale nakon ekonomskog kraha koji su uzrokovale... iste banke koje su taj novac i dobile. Elizabeth Warren je rekla da želi saznati zašto je vlada, kad je davan novac za sanaciju privrede, tako škrtarila u vezi automobilske industrije, ali ne i u slučaju banaka. Mislim da bih joj tu mogao pomoći: ljudima koji ispisuju čekove upravljaju banke, a njihov je cilj uništenje američke automobilske i svake druge industrije.

Pokušaji da se američkim Zakonom o slobodi informiranja utvrdi kamo je otišao novac opstruiraju se, a vlada i Federalne rezerve to ne žele reći. Njihova je zamisao da isprazne državnu blagajnu u smislu sposobnosti vlade da adekvatno reagira na krizu, i to dovođenjem državnih institucija do točke u kojoj više neće moći posuđivati. Potom planiraju ponovni gospodarski slom i izazivanje financijske katastrofe kako bi se opravdalo uvođenje središnje svjetske banke i daljnje uništavanje nacionalne države. Rothschildima ne predstavlja nikakav problem orkestriranje tog plana iz pozadine kad u Bijeloj kući imaju svoje ljude – Emanuela i Axelroda – te drže konce američke ekonomske politike preko Geithnera, Summersa, Orszaga i Bernankea. K tomu drže konce Roberta Zoellicka (rotšildskog cionista), direktora Svjetske banke, i Dominiquea Strauss - Kahna (rotšildskog cionista), upravitelja Međunarodnog monetarnog fonda. Dok ovo pišem čovjek koji u potpunosti dominira britanskom vladom je ministar rada i poduzetništva, ili „g. Slither" (engl. 'gmizavac'), Peter Mandelson (rotšildski cionist), bliski suradnik obitelji Rothschild i njihov agent u vladi. Mandelson je znan, posve opravdano, kao Princ tame. Kada mu se

Slika 69: *Prema njihovom planu, Ameriku treba iskoristiti za uništenje Amerike.*

Slika 70: *Ameriku se sustavno podriva na svim frontama.*

manipuliranje uskrati dobije simptome ovisničke krize.

'Rješenja' koja je, nakon svog ustoličenja, trebao uvesti Obama nadilaze puku ekonomiju. Ona obuhvaćaju daljnju centralizaciju moći, policijsku državu i uništenje onoga što znamo kao 'Ameriku'. To je ta 'promjena' o kojoj je neprestano govorio a nikad je nije definirao. Već godinama govorim da se Amerika želi iskoristiti kako bi se Amerika uništila, i financijski i vojno (sl. 69). Ne možete imati diktaturu svjetske vlade i svjetske vojske ako postoje supersile s financijskom i vojnom moći koje su kadre reći vam 'NE'. Na svakoj se razini želi opustošiti Ameriku do te mjere da na koncu bude uvučena u Sjevernoameričku uniju i naposljetku razbijena u regije (sl. 70). Tijekom Nixonove vlasti bila je podastrta karta Sjedinjenih Država u regionalnom obliku. Uzgred, „vlade s prenesenom nadležnošću", odnosno vlade Škotske i Walesa te pokušaj stvaranja regionalnih skupština u Engleskoj, dio su istog plana. Ljudima se podvaljuje pod sloganom „moć narodu", iako stvarna moć odlazi sve dalje. Nešto kasnije detaljnije ću govoriti o strategiji za sljedećih nekoliko godina.

Goldman Stinks ili „Gold in Sacks" [8]

U nukleusu umjetno izazvanog ekonomskog sloma, i štošta drugog, leži „investicijska banka" Goldman Sachs. To je rotšildski paravan, a službeno ju je utemeljio rotšildski cionist Marcus Goldman 1869. godine nakon što se iselio iz iluminatskog uporišta Bavarske u Rothschildovom lenu, Njemačkoj. On je bio jedan od mnogih rotšildskih cionista koji su u 19. i 20. stoljeću otišli iz Njemačke u Ameriku kako bi osnovali glavne banke, kompanije i organizacije, uključujući B'nai B'rith. 'Sachsov' dio poduzeća Goldman stigao je s dolaskom njegovog zeta Samuela Sachsa (rotšildskog cionista), njemačkog Amerikanca, čiji su roditelji došli iz Bavarske. Sachsov dugogodišnji prijatelj bio je

[8] Aluzija na banku Goldman Sachs gdje bi se prvi naziv (Goldman Stinks) mogao prevesti, otprilike, kao „Goldman zaudara na nečasne radnje", a drugi („Gold in Sacks"), doslovno preveden znači „Zlato u vrećama"; *op. prev.*

Philip Lehman iz bankarskog poduzeća *Lehman Brothers*. I obitelj Lehman je stigla iz Bavarske u 19. stoljeću. Bavarska je također bila sjedište Bavarskih iluminata (koje je stvorio Rothschild), osnovanih 1776., čiji je službeni vođa bio Adam Weishaupt (rotšildski cionist). Bavarski iluminati bili su upleteni u manipuliranje ratovima, revolucijama i drugim događajima koji su mogli promijeniti društvo, uključujući Francusku revoluciju, a izuzetno aktivni bili su u Sjedinjenim Državama. Rotšildski nadziran Goldman Sachs je čudovište koje diktira vladinu politiku u skladu sa svojim vlastitim zahtjevima. Njegova glavna tehnika je postavljanje vlastitih ljudi na najvažnije financijske funkcije u vlasti. Časopis *Time* opisao je Goldman Sachs kao „neosporno najveći opskrbljivač vlade financijskim talentima", a najočitije tijekom saniranja banaka. Ona je također dala najveću privatnu donaciju predsjedničkoj kampanji Baracka Obame.

Goldman Sachs, pod vodstvom Lloyda Blankfeina (rotšildskog cionista), dobio je 12,9 milijardi posuđenog novca poreznih obveznika kako bi se spriječio njegov kolaps, a izvukao je ogromnu financijsku korist na temelju prvotne sanacije osiguravajućeg diva AIG-a vrijedne 85 milijardi dolara, što je moglo izazvati potencijalno fatalne gubitke za Goldman da je ovaj propao. AIG-u će kasnije biti dano ukupno više od 182 milijarde dolara kako bi se održao na životu, na veliko oduševljenje njegovog dugogodišnjeg ravnatelja Mauricea Greenberga (rotšildskog cionista) koji je 2005. podnio ostavku zbog optužbi o nepoštenoj poslovnoj praksi, prevari s obveznicama, izigravanju običajnog prava i drugih povreda zakona o osiguranju i vrijednosnim papirima. Ma nije valjda? Greenberg je bliski prijatelj Rothschildovog/Rockefellerovog agenta Henryja Kissingera, kojeg je on imenovao predsjednikom AIG-evog savjetodavnog odbora, a AIG je također bio klijent zloglasne tvrtke *Kissinger Associates*. Greenberg je počasni potpredsjednik i direktor rotšildskog Vijeća za vanjske odnose i član rotšildske Trilateralne komisije. Greenberg je bivši predsjednik, a trenutno i povjerenik Azijskog društva; počasni ravnatelj Sveučilišta Rockefeller i počasni ravnatelj američkog Muzeja suvremene umjetnosti. Sve te ustanove osnovala je obitelj Rockefeller. Hm, pitam se kako je AIG uspio dobiti toliku svotu novca za sanaciju privrede? Pukom srećom, pretpostavljam. Rockefelleri, i njihovi 'šefovi' Rothschildi, dubinski su povezani s Goldmanom Sachsom. Oni su diktirali politiku Busheve administracije, a sada i Obamine.

Mailovi objavljeni početkom 2010. otkrili su da je dvije godine ranije Banka federalnih rezervi iz New Yorka, tada pod vodstvom skorašnjeg ministra financija Timothyja Geithnera (rotšildskog cionista), naredila AIG-u da izbriše pojedinosti iz javne evidencije o uplatama koje je izvršila novcem za saniranje gospodarstva upućenom, između ostalih, Goldmanu Sachsu i banci Societe Generale SA. U to vrijeme druge financijske institucije pregovarale su o značajnim popustima na isplatu dugujućih osiguravateljskih premija tijekom financijskog kolapsa, ali AIG je isplatio nekolicini banaka, uključujući Goldmana Sachsa, punu nominalnu vrijednost gubitaka kod kupoprodaje rizika nekog izdavatelja za određenu premiju.

Porezne obveznike, prema procjenama, to je koštalo barem 13 milijardi dolara više negoli je bilo potrebno na temelju iznosa koje su isplaćivale druge institucije.

Geithnerov njujorški Fed zasigurno je morao predvidjeti posljedice javnog obznanjivanja tih podataka. *Mailovi* koje je pribavio zastupnik Darrell Issa, član Senatskog odbora za nadzor i državnu reformu, dokazali su da je njujorški Fed izbrisao podatke o plaćanju i da je AIG učinio isto kada je prijava Komisije za vrijednosnice i razmjenu (SEC) objelodanjena na Badnju noć 2008. (idealan dan da se priča koju želite zaboraviti pomete pod tepih). Nadalje je otkriveno da je SEC odobrio zahtjev AIG-a za tajnošću dokumenata koji su obuhvaćali detaljne informacije o desecima milijuna dolara plaćenih Goldmanu Sachsu i drugim bankama novcem za saniranje gospodarstva. SEC-ov Odjel za korporacijske financije donio je odluku da te informacije nije nužno podastrti javnosti do 2018. godine. Razmjeri korupcije uistinu su nevjerojatni.

Sanacije posrnulih banaka potaknuo je ministar financija u administraciji Busha mlađeg Henry 'Hank' Paulson (rotšildski cionist) koji je bio ravnatelj i izvršni direktor Goldmana Sachsa prije negoli se 2006. godine pridružio vladi. Kako u jednom članku piše: „Ministar financija, koji je nekoć bio izvršni direktor Goldmana Sachsa, upravo je potrošio 85 milijardi kako bi otkupio posrnulog osiguravateljskog diva koji je slučajno dugovao gomilu novca njegovoj nekadašnjoj tvrtki. Da li vam tu nešto smrdi?" Da, smrdi na *prijevaru* jer Paulson je prevarant. Čovjek kojeg je iznjedrila kompanija zasnovana na prijevari, a njome upravljaju Rothschildi koje ta riječ najbolje opisuje – kao da su je sami izmislili. Paulson je postavio bivšeg potpredsjednika Goldmana Sachsa Neela Kashkarija na čelo Ureda za financijsku stabilnost koji odlučuje tko će dobiti novac namijenjen sanaciji gospodarstva. Kashkari je pak postavio Reubena Jefferyja na položaj ortaka s pravom upravljanja u Goldmanu Sachsu, kao privremenog glavnog savjetnika za ulaganja. Ostali važni igrači u Ministarstvu u to vrijeme bili su Dan Jester, Steve Shafran, Edward C. Forst i Robert K. Steel – sve Goldmanovi ljudi. Visoki dužnosnici Goldmana Sachsa u glavnoj njujorškoj banci Federalnih rezervi bili su također upleteni u rasprave o sanaciji privrede, uključujući Stephena Friedmana (rotšildskog cionista), ravnatelja Odbora guvernera. Ministar financija u vladi Billa Clintona, Robert E. Rubin (rotšildski cionist), koji je obavio velik posao u pripremanju terena za slom 2008. godine, bio je izvršni direktor Goldmana Sachsa. U svoj privremeni tim Obama je također postavio Rubina, supredsjednika Vijeća za vanjske odnose. Trojicu Rubinovih 'štićenika', Timothyja Geithnera (rotšildskog cionista), Larryja Summersa (rotšildskog cionista) i Petera Orszaga (rotšildskog cionista), postavio je Obama da odlučuju o njegovoj ekonomskoj politici. Larryju Summersu je, za jednodnevno 'pojavljivanje' 2008. godine, Goldman Sachs isplatio 135.000 dolara. Također mu je isplaćeno 5,2 milijuna dolara od strane hedž fonda D. E. Showa tijekom dvije godine prije negoli se pridružio administraciji. Geithner, bivši rukovoditelj kompanije Kissinger Associates i viši znanstveni suradnik pri Vijeću za vanjske odnose, imenovao je Marka Pattersona, lobista Goldmana Sachsa, kao šefa svog kabineta u Ministarstvu financija. Posao Barneya Franka (rotšildskog cionista), predsjednika Parlamentarnog povjerenstva za financijske usluge, bio je, barem teoretski, ispitivanje službenika Ministarstva financija i provjera valjanosti poduzetih koraka u sanaciji privrede. Njegov glavni pomoćnik bio je Michael

Pease koji je dao ostavku na tu funkciju da bi postao lobist Goldmana Sachsa. Šef kabineta predsjednika Busha u tom razdoblju te čovjek koji je igrao važnu ulogu u imenovanju Henryja Paulsona ministrom financija bio je Joshua Brewster Bolten (rotšildski cionist), izvršni direktor za pravna i državna pitanja kod Goldmana Sachsa u Londonu. Kad je AIG u rujnu 2008. dotaknuo dno imenovan je novi rukovoditelj, Edward M. Liddy, bivši visoki dužnosnik Goldmana Sachsa koji je držao tri milijuna dolara u Goldmanovim dionicama. Posao je prihvatio na zahtjev Henryja Paulsona, ministra financija i bivšeg Goldmanovog izvršnog direktora. Kolumnist *web* stranice *Marketwatch* Paul Farrell rekao je da Goldman „vlada svijetom", dok je u jednom članku u časopisu *Rolling Stone* Goldman opisan kao „velika vampirska lignja obavijena oko lica čovječanstva". U članku se tu banku opravdano optužuje da je namjestila svaku značajniju napuhanu vrijednost na financijskom tržištu još od Velike depresije, uključujući umjetno izazvan porast vrijednosti na tržištu internetskih kompanija, robe i potrepština te stanova/zajmova. Autor Matt Taibbi, vanjski suradnik časopisa *Rolling Stone,* razotkrio je središnju ulogu koju je igrao Goldman u krahu 2008. godine. Ustvrdio je da se „velika prijevara" sastojala u tome što ste npr. imali „čitavu hrpu govana, nalijepili ste na nju trostruko najbolji rejting i prodali je cijeloj hrpi institucijskih ulagača". Te su institucije, koristeći novac ljudi skromnih primanja i mirovinskih fondova, potom gubile svoj uloženi novac, a njihovi su klijenti gubili svoje mirovine. Taibbi objašnjava kako je 2004. tadašnji izvršni direktor Goldmana Henry Paulson zatražio od Komisije za sigurnosnice i burzu (SEC) da ublaži ograničenja, ako ih se tako može nazvati, u vezi Goldmanove sposobnosti da posuđuje novac koji sâm nema:

> Osjetili su se sputanima zbog određenih pravila koja su zahtijevala da imaju po jedan dolar za svakih dvanaest koje su posudili klijentima, i ... tada je šef Hank Paulson otišao do SEC-a i zatražio da, u biti, ukinu ta pravila, što su ovi i učinili. Nije održano nikakvo kongresno saslušanje, nikakvo glasanje niti išta slično. SEC je Goldmanu i četirima drugim banaka odobrio izuzeće od pravila i rekao da mogu posuđivati koliko god sredstava žele a da ga činjenično ne moraju imati.
>
> U roku od dvije godine dvije od tih banaka su propale: Bear Stearns i Lehman Brothers. To se dogodilo zato što su se obratile vladi i zatražile promjenu pravila, čemu je i udovoljeno. Takve stvari rade cijelo vrijeme, a također znaju da, upadnu li ikad u ozbiljnije poteškoće, jednostavno mogu nazvati vladu i zatražiti ju da im, u ime sanacije, ustupi gomilu gotovine poreznih obveznika, što se događalo i događa stalno, uvijek iznova.

Taibbi je rekao da nikad dotad nije izvještavao o nekoj temi a da mu je tako velik broj ljudi reklo da ne smije spominjati njihova imena zbog straha od odmazde. Rekao je da u vladi ima ljudi koji se boje da ne 'naljute' Goldmana Sachsa (Rothschilde). Kad je jedan kongresnik poslao cirkularno pismo u kojem kritizira Goldmana, za manje od sat vremena telefonom mu se javio Richard Gephardt, bivši predsjednički kandidat demokrata. „Zvučao je poput lobista Goldmana Sachsa" i zahtijevao da

ovaj povuče sve što je napisao u tom pismu. „Ako naljutite Goldmana Sachsa tada vam prijete da nikada više nećete dobiti donacije za kampanju", rekao je Taibbi. „I ne samo od njih, a vjerojatno ih neće dobiti nitko iz Demokratske stranke." Ima li još Obaminih obožavatelja koji i dalje vjeruju da on djeluje samostalno i da ga ne kontrolira sustav? Goldman Sachs zorni je primjer tiranije, a umjesto „Goldman Sachs" valja čitati Rothschild. Kada je na svjetlo dana počela izlaziti zastrašujuća istina o Goldmanu Sachsu i njegovim vezama u vladi, Goldmanovi dužnosnici su tvrdili da takvi izvještaji sadrže element 'antisemitizma' te da „suptilno igraju na rasistički mit o zavjeri židovskih bankara koji kontroliraju svijet zbog vlastite koristi". Molim? Služe se besmislenim tvrdnjama o antisemitizmu kao tobožnjem razlogu pisanja o Goldmanu Sachsu i njegovim kriminalnim aktivnostima? Svašta. Zatečeni ste s prstima u blagajni, dečki. Tu vam ne treba rasizma.

Zahtjev *Associated Pressa* (AP-a) u listopadu 2009. na temelju Zakona o slobodi informiranja otkrio je dugačak popis telefonskih razgovora između ministra financija i Rothschildovog/Rockefellerovog podobnika Timothyja Geithnera te rukovoditelja Goldmana Sachsa J. P. Morgana Chasea i Citigroupa, kompanija koje su opstale poslije rujna 2008. uz financijsku potporu isisanu od američkih poreznih obveznika.

Takvi su se razgovori vodili i do nekoliko puta dnevno. Samo Geithnerovi razgovori s Lloydom Blankfeinom (rotšildskim cionistom) iz Goldmana Sachsa brojem su premašivali njegove kontakte sa senatorom Christopherom Doddom, predsjednikom Senatskog odbora za banke. U izvještaju AP-a stoji:

> Poslije grozničavog tjedna u svibnju u kojem se SAD suočavao s prijetećim stečajem *General Motorsa* i izgledima da država preuzme tog proizvođača automobila, Geithner je okončao večer nizom telefonskih poziva.
>
> Najprije je nazvao Lloyda Blankfeina, predsjednika i izvršnog direktora u Goldmanu. Potom je nazvao Jamiea Dimona, šefa u J. P. Morganu. Nakon toga njega je nazvao Obama, a čim su spustili slušalice, Geithner je ponovno nazvao Dimona.
>
> Dok je sve to bilo u tijeku, Geithnera je nazvao zastupnik Xavier Becerra, kalifornijski demokrat i član odbora za određivanje porezne i proračunske politike. Becerra je ostavio poruku.

Rothschildi nadziru sve njih: Geithnera, Summersa, Orszaga, Volckera, Rubina, Obamu, Bidena, Emanuela, Axelroda... Isti je slučaj u praktički svakoj zemlji. Usponi i padovi svjetske privrede sasvim su 'slučajni', zar ne? Pa... baš i ne.

Skupina tridesetorice

Još jedna značajna koordinirajuća skupina u svemu ovome je „Skupina tridesetorice". Nju je 1978. oformila Rockefellerova zaklada, a njen nominalni vođa je Geoffrey Bell koji se, kako se moglo očekivati, 'obrazovao' (indoktrinirao) na Londonskom ekonomskom fakultetu (LSE). Predsjednik Skupine tridesetorice je Paul Adolph

Volcker, bivši ravnatelj Federalnih rezervi, diplomant Londonskog ekonomskog fakulteta i sadašnji Obamin pročelnik Predsjednikovog savjetodavnog odbora za ekonomski oporavak. Među ostalim članovima Skupine tridesetorice su i Obamin ministar financija Timothy Geithner i Larry Summers, direktor Nacionalnog ekonomskog vijeća. Naravno, svoje mjesto u Skupini tridesetorice ima i Goldman Sachs u obličju generalnog direktora Geralda Corrigana, bivšeg ravnatelja Njujorške banke federalnih rezervi, što je položaj koji je držao Geithner prije negoli se pridružio Obaminoj administraciji. Ključni dio plana koji se upravo ostvaruje – uništenje američkog gospodarstva – jest dovođenje Sjedinjenih Država u situaciju u kojoj će ih preplaviti plimni val dugovanja prema Kini. Otac govornika kineskog jezika Timothyja Geithnera je Peter. F. Geithner koji sjedi s Henryjem Kissingerom u Upravnom vijeću Nacionalnog odbora o američko-kineskim odnosima. Još jedan član Skupine tridesetorice je dr. Zhou Xiaochuan, guverner Kineske narodne banke. Nimalo slučajno, Peter F. Geithner je radio za Fordovu fondaciju i nadgledao rad Ann Dunham koju je Fondacija financirala kako bi razvila „mikrofinancijske programe" u Indoneziji. Ann Dunham je majka Baracka Obame. Još jedan član Skupine tridesetorice je Mervyn King, podobni guverner Engleske banke i bivši profesor ekonomije na Londonskom ekonomskom fakultetu (pod kontrolom fabijanista). Tu su još najmoćniji bankari i financijski predstavnici iz Indije, Argentine, Poljske, Kuvajta i arapskog svijeta, Švicarske, Izraela, Brazila, Njemačke, Meksika, Singapura, Japana, Međunarodnog monetarnog fonda, Središnje europske banke i vodećih 'privatnih' banaka poput Morgana Stanleya.

Skupina tridesetorice središte je koordinacije iste iluminatske globalne politike. Kako li je, dakle, prikladno da je njen član i Jaime Caruana, generalni direktor rotšildski stvorene i nadzirane Banke za međunarodna poravnanja u Bazelu u Švicarskoj, tijela koje koordinira politiku između nacionalnih središnjih banaka u korist obitelji odabranih krvnih loza. Na meti ove klike američko se gospodarstvo nalazi već iznimno dugo, a američki je dug početkom 2010. bio dosegao *12 trilijuna dolara.* Kina, Japan, Rusija i zemlje proizvođači nafte poput Saudijske 'rotšildske' Arabije, također se udružuju u namjeri da odbace dolar kao 'naftnu' valutu, što je potez koji će uništiti dolar i ubrzati njegovo zamjenjivanje 'amerom' Sjevernoameričke unije.

Šokantna nehumanost

Dok su ti bankari uništavali prihode milijardi ljudi i tjerali sve više Amerikanaca u „šatorske gradove" nakon što su ostali bez svojih domova, vlasti u Obaminoj Americi nastoje kriminalizirati beskućništvo (sl. 71 na sljedećoj stranici). Razmjeri toga otkriveni su u ljeto 2009. u izvještaju pod naslovom „Domove nam dajte, a ne lisice na rukama" Nacionalnog pravnog centra za beskućništvo i siromaštvo u suradnji s Nacionalnom koalicijom beskućnika. Neke od najčešće korištenih taktika tjeranja beskućnika s ulice su:

- usvajanje i provedba zakona koji izvan zakona stavljaju spavanje, sjedenje ili pohranjivanje osobne imovine na javnim prostorima u gradovima gdje su ljudi prisiljeni živjeti na javnim površinama;
- selektivna provedba drugih zakona protiv beskućnika koji se odnose na skitnju, neoprezno prelaženje ceste ili na 'kopanje' po kontejnerima za smeće;
- 'čišćenje' gradskih područja u kojima žive beskućnici s ciljem njihova istjerivanja. To često rezultira uništavanjem njihove osobne imovine, uključujući osobne dokumente i lijekove;
- usvajanje i provedba zakona na temelju kojih se kažnjavaju ljudi za prosjačenje na ulici, s namjerom da se siromašne i bezdomne ljude izbaci izvan grada ili užeg gradskog područja;
- provedba široke lepeze takozvanih uredbi o „kvaliteti života" povezanih s javnim aktivnostima i higijenom (uriniranje na javnom mjestu), premda ljudima bez doma nisu dostupni nikakvi javni prostori ili objekti.

U izvještaju se navodi da je trećina od 235 promatranih gradova zabranila 'kampiranje' u određenim gradskim područjima, a 17 posto njih zabranilo je to u potpunosti kako bi se izbjeglo podizanje šatorskih gradova za beskućnike. Gotovo polovica tih gradova zabranila je skitnju ili prosjačenje na javnim mjestima, a gotovo četvrtina njih stavila je izvan zakona prosjačenje unutar gradskog područja. Kalifornijsko sveučilište iz Los Angelesa otkrilo je da taj grad troši šest milijuna dolara godišnje za plaće dodatnog broja policajaca za ophodnju gradskog područja Skid Row s njegovom prilično velikom beskućničkom populacijom dok istovremeno doznačuje samo 5,7 milijuna dolara za službe koje se brinu o beskućnicima. Dodatnih 3,6 milijuna potrošeno je 2007. za uhićenja i sudski progon 24-ero ljudi na području Skid Rowa za 'zločine' kao što su neoprezno prelaženje ceste itd., na što se rijetko kad obraća pozornost u drugim dijelovima grada. U izvještaju se navodi da je ista količina novca mogla biti utrošena za udomljavanje više od 200 beskućnika. Beskućnici u Los Angelesu često su žrtve policijske brutalnosti, što pokazuje dubinu krajnje nečovječnosti s kojom se ovdje susrećemo. Imajte na umu da govorimo o kliki koja je bez oklijevanja kadra pobiti stotine milijuna ljudi u izmanipuliranim ratovima. Što njima znači nekoliko beskućnika?

Slika 71: *Obamina Amerika: bankarima bjanko čekovi, a ljudima koje su banke učinile beskućnicima...*

Predsjednik Lažnjak

Tijekom Obamine predsjedničke kampanje 2008. vrtio sam glavom vidjevši da agresivnoj reklami podliježu čak i oni koji

su trebali imati nešto šire spoznaje (sl.72). Bili su to ljudi koji su prihvatili da su političke stranke agenture iste sile, a unatoč tome su povjerovali da je Obama iznimka. Evo, rekoše oni, čovjeka koji je iskren i samostalan, koji se nekako pojavio niotkuda da pobijedi sustav. Željeli su vjerovati u tu besmislicu iako su Obamu financirali isti bankari s Wall Streeta i paravani Rothschilda/Iluminata – između ostalih i Goldman Sachs – koji bi mnogo izgubili kada bi Obama bio onakav kakav je tvrdio da jest. Da, zvuči uvjerljivo, zar ne? Purice su glasale u korist Božića i Dana zahvalnosti[9] (sl. 73). Obamu je iznjedrila jedna od najkorumpiranijih i najogavnijih političkih zahodskih jama na Planetu – Chicago. Ako vam duša nije na prodaju nemate nikakvih izgleda za političko napredovanje u tom gradu, a Obamina je zvijezda ondje doslovce zablistala. Iz tog je razloga on tako tijesno povezan s kriminalcima i korumpiranim ljudima, uključujući njegova suradnika Tonyja Rezka, vlasnika zgrada u jednoj sirotinjskoj četvrti, inače nepokolebljivog pristaše međustranačke zločinačke udruge iz Chicaga znane pod nazivom Illinois Combine. Rezko je osuđen na kaznu zatvora zbog korištenja svojih političkih veza za traženje mita od kompanija koje su htjele poslovati s državom, a uz to je i čovjek koji je osigurao vrlo velike iznose za političko financiranje, izravno i posredno, Baracka Obame – „G. Čistunca".

Slika 72: *Predsjednika Lažnjaka obučili su, kupili i platili Iluminati.*

Slika 73: *Obama je tek najnoviji u nizu lutaka na koncu.*

Obama je tip ličnosti koju Rothschildi i Iluminati traže i treniraju da djeluju kao njihovi paravani i administratori. Takav tip ličnosti poznat je pod nazivom 'narcisoidan'. Narcizam se definira kao: „pretjerano divljenje sebi ... psihološki poremećaj karakteriziran zaokupljenošću samim sobom, nedostatkom empatije i nesvjesnim pomanjkanjem samopoštovanja". Izvrstan primjer za to su ljudi poput Obame i Tonyja Blaira, kao i oni koji vode bankarski sustav. Manjak empatije kod narcisoidne ličnosti znači da bankari mogu izbacivati ljude iz njihovih domova u vrijeme gospodarskog kolapsa koji su sami izazvali te da potom sami sebi

[9] Aluzija na dane kada se na blagdanskom stolu nađu pečene purice, odnosno, u prenesenom značenju, na autodestruktivnost američkih glasača; *op. prev.*

nastave isplaćivati milijune dolara u vidu bonusa, novcem namijenjenim sanaciji gospodarstva i otetim od poreznih obveznika. U životu sam tijekom godina upoznao ljude narcisoidne osobnosti čiji je vječni moto: „U se, na se i poda se". Poznato mi je do koje mjere znaju biti sebični, opsjednuti sobom, hladni i proračunati dok istovremeno tvrde kako su puni „ljubavi i svjetlosti". Podsjećaju me na stih iz jedne pjesme grupe Moody Blues: „Svu 'ljubav' koju daješ namijenio si samom sebi." Također su u stanju lagati ne trepnuvši, i to bezbroj puta, baš poput Obame, Blaira i njihova soja. Razumjeti narcističku osobnost znači razumjeti ljude koji vode ovaj sustav, one koji žive kao paraziti na račun drugih dok sami odbijaju zarađivati za život. Možete ih sresti na svim razinama društva.

Po odlasku sa Sveučilišta Columbia Obama je najprije radio za *Business International Corporation* (BIC), „izdavačko i savjetodavno" poduzeće korišteno kao fasada za CIA-ine operativce i tajne operacije u mnogim zemljama, kao što je potvrdio njegov suosnivač u jednom članku *New York Timesa* iz 1997. godine. Novinar John Pilger tvrdi da je preko *Business Internationala* vršena infiltracija u radničke sindikate. Vašingtonski istraživački novinar Wayne Madsen u siječnju 2010. otkrio je da mu je neki veteran, član novinarskog zbora Bijele kuće, potvrdio kako je Obamina administracija obznanila preko tajnika Bijele kuće za novinstvo Roberta Gibbsa i drugih službenika Bijele kuće zadužene za komunikacije, da su određena pitanja izvjestitelja koji pokrivaju teme iz Bijele kuće zabranjena. Među njima su pitanja o Obaminom postsveučilišnom zaposlenju kad je radio za CIA-inu *Business International Corporation* (BIC). Izvjestitelji iz Bijele kuće upozoreni su da ne postavljaju pitanja o Obaminom radnom stažu u BIC-u, o njegovoj dokumentaciji iz vremena studija na Occidental Collegeu u Los Angelesu od 1979. do 1981. ili o evidenciji njegova studija na Sveučilištu Columbia početkom 1980-ih, a to je vrijeme kad je njegov mentor Zbigniew Brzezinski ravnao sveučilišnim Institutom za komunističku problematiku. Wayne Madsen kaže kako je utvrdio da je Obama – tijekom studiranja na Occidental Collegeu kad se predstavljao kao Barry Soetoro, a imao je i putovnicu na to ime – putovao u Pakistan koji je SAD koristio kao bazu za podršku afganistanskim 'mudžahedinima'. Oni su pak bili financirani i obučavani uz blagoslov Zbigniewa Brzezinskog dok je on bio savjetnik predsjednika Cartera za nacionalnu sigurnost. Čovjek kojeg je vlada SAD-a odabrala da 'vodi' mudžahedine tijekom sovjetske invazije Afganistana bio je Osama bin Laden. Madsen je rekao da je također saznao od „dobro obaviještenih izvora u Kabulu" da je Obama bio izuzetno prijateljski nastrojen (što je vidljivo iz osobne korespondencije na memorandumima Bijele kuće) prema jednoj privatnoj vojnoj kompaniji među čijim su višim osobljem mudžahedinski borci iz tog vremena. Po Madsenovim riječima, kompanija je umiješana i u 'kontrarevolucionarne' operacije u Iraku, a također i u Kolumbiji gdje Obamina administracija gradi sedam novih vojnih baza. Stoga nas ne treba čuditi da su izvjestiteljima iz Bijele kuće sve te teme zabranjene. Madsen je rekao kako je Bijela kuća nagovijestila da će „svakom onom tko Obami postavi pitanje o BIC-u ili mogućem minulom radu za CIA-u, u tuzemstvu ili inozemstvu, dakle svakom

izvjestitelju koji se ogluši o spomenute naputke, vrlo brzo biti povučena novinska akreditacija za Bijelu kuću."

To je isti onaj Obama koji je rekao:

> Moja administracija posvećena je ostvarenju dosad nezabilježene otvorenosti u Vladi. Zajedno ćemo raditi na tome da opravdamo povjerenje javnosti i uspostavimo sustav transparentnosti, sudjelovanja javnosti i suradnje. Otvorenost će osnažiti našu demokraciju i promicati učinkovitost i djelotvornost vladajućih struktura.

Obama je desetljećima bio insajder, a sada se kiti aureolom čovjeka iz naroda. Za Boga miloga, Obama čak odbija podastrti rodni list kojim bi dokazao da je rođen u Sjedinjenim Državama što je, po Ustavu, osnovni preduvjet da se postane predsjednik. On tvrdi da je rođen na Havajima, ali njegova baka, polubrat i polusestra uporno tvrde da je rođen u Keniji. U vrijeme dok pišem ovu knjigu on troši pravo malo bogatstvo na blokiranje sudskih parnica kojima ga se želi natjerati da iznese dokaze da ispunjava temeljni uvjet za predsjedničku kandidaturu - rođenje na tlu SAD-a. Čemu to ako je ono što govori istina? Zašto jednostavno ne pokaže papire i razriješi stvar? Po mojem mišljenju, velika je vjerojatnost da razlog njegove nevoljkosti da podastre vlastiti rodni list leži u pokušaju da sakrije identitet svog pravog oca. Obama je lažnjak i varalica. Dugo su ga vremena formirali i pripremali za funkciju predsjednika 'demokoni' poput Brzezinskog i Georgea Sorosa. U članku iz 2007. naslovljenom „Novo lice ili igrač stare škole?" novinar *Los Angeles Timesa* Dan Morain piše:

> Sada, predstavljajući se kao novo lice na nacionalnoj političkoj pozornici, naglašavajući svoj odmak od lobista i vašingtonske kulture posebnih interesa, senator Barack Obama (zastupnik Illinoisa) mora razjasniti neke nepoznanice iz vlastite prošlosti ... Od Chicaga do Springfielda njegova je prošlost puna nedvojbeno konzervativne političke taktike: redovitog druženja s moćnim lokalnim političarima, pomaganja svojim pokroviteljima i posebnim interesima te neutraliziranja suparnika.

Više o Obami možete pročitati u članku na mojoj *web* stranici naslovljenom „Barack Obama: The Naked Emperor" („Barack Obama: car je gol"). Odlična je i knjiga američkog istraživača Webstera Griffina Tarpleya pod naslovom *Barack H. Obama: The Unauthorized Biography (Barack H. Obama: neautorizirana biografija).* Odabrane krvne loze prodaju Obamu kao puki imidž, što on jedino i jest. U njemu nema državničkih kvaliteta, a svoje govore, čak i ona kratka predstavljanja i dobrodošlice, čita s dva telepromptera (blesimetra) sa svoje lijeve i desne strane. Dok govori neprestano gleda lijevo-desno čitajući riječi koje su mu pripremili Rothschildov agent David Axelrod i njegovi suradnici. Rijetko kad gleda ravno ispred sebe, čak i kada pred sobom nema nikakav pisani tekst. Obama je toliko sljubljen s teleprompterom da je na Dan sv. Patricka 2009. godine zahvaljivao samome sebi

što je pozvao goste na jedno primanje. Naime, pripremljeni tekst irskog premijera greškom je bio ostavljen na blesimetru. Obamine riječi ne dolaze iz srca nego iz uvećanih slova ekrana s pripremljenim tekstom. Ljudi kažu da je inteligentan, no ne bih se s time složio. To što pripremljene rečenice čita bolje od Georgea W. Busha (što i nije naročito teško) ne znači da je obdaren državničkim kvalitetama. Jeste li ga vidjeli kada telepromper 'zašteka'? Primjere za to naći ćete na *YouTubeu*. Njegovu 'inteligenciju' uspoređuju s Bushevom, ali i spori konji izgledaju brzi kada trče pored drveća. Uvelike je iskorištena i boja Obamine kože u nastojanju da ga se predstavi kao američkog predsjednika novog doba, prvog crnačkog (zapravo polucrnačkog) predsjednika. Na prvi pogled, to je dobra stvar, nakon svih strahota robovlasništva, ali nije bitna boja čovjekove kože već njegovo stanje svijesti. To je jako dobro opisao novinar John Pilger:

> Uži krug oko Georgea Busha, od Ministarstva vanjskih poslova do Vrhovnog suda, imao je možda i najviše multirasnih značajki u predsjedničkoj povijesti. To je bio primjer „političke korektnosti" *par excellence*. Uzmite samo Condoleezzu Rice ili Colina Powella. Ali, taj uži krug bio je i najreakcionarniji.
>
> Sama Obamina prisutnost u Bijeloj kući kao da reafirmira „moralnu naciju". On je marketinški san. Ali, poput Calvina Kleina ili Benettona, on je *brend* koji obećava nešto posebno, nešto uzbudljivo, gotovo smiono – kao da bi mogao biti radikal, kao da bi mogao donijeti promjene. Zbog njega se ljudi osjećaju bolje, on je postmodernistički čovjek bez ikakve političke 'prtljage'... ali, prividu unatoč, sve je to laž.
>
> Ne zanima me koje je boje vaša koža. Važno je ono što imate 'unutra'.

Masovna kontrola uma

Od kraja 1990-ih cijeli sam niz godina pomno proučavao vojne/vladine programe i tehnike kontrole uma, a Obamin 'fenomen' je najočiglednija operacija masovne kontrole uma koju ste mogli vidjeti. Proistekla je iz manipulacije riječima kao što su 'nada', 'promjena' i 'vjerovanje' te iz korištenja neurolingvističkog programiranja ili NLP-a koje se služi određenim riječima u određenim obrascima kako bi se utjecalo na percepciju i ponašanje. Ta je metoda poznata kao „konverzacijska hipnoza", a Obama ju koristi cijelo vrijeme. Upišite u tražilicu „Obama NLP" i vidjet ćete na što mislim. Političari i državni administratori također su programirani NLP-om i ostalim tehnikama. U svojoj kampanji protiv Hillary Clinton i Johna McCaina Obama je punih godinu dana ponavljao riječi 'nada', 'promjena' i „nešto u što možemo vjerovati". 'Nada' je poput jahanja drvenog konjića na vrtuljku – ma koliko brzo išli uvijek ćemo zaostajati za konjićem ispred sebe. Kod 'nade' se uvijek radi o nečemu što treba doći sutra. Nastoji nas se zapravo uvjeriti da ostanemo sjediti na konjiću, usprkos neizbježnom razočaranju, u 'nadi' da će se stvari promijeniti. Ali one se ne mijenjaju jer je sam sustav ustrojen na način da promjene spriječi. Upravo na takav način 'nadu' koriste bijednici i licemjeri: prihvati sranja koja ti dajemo *sada*, u 'nadi'

da će stvari postati bolje (a mi znamo da neće). Barack Obama je dobavljač 'nade' u ime svojih gospodara koji žele da ljudi prihvate što im se danas daje, u nadi da će uslijediti dobra vremena. Uradite što tražimo, ups, pardon, što Barack traži, a on će vas zauzvrat nadahnuti da se nadate kako sve to vodi ka Obećanoj zemlji. No dobro, sve to onamo ne vodi, ali, kada to shvatite bit će prekasno. Odabrane krvne loze užasava mogućnost da ljudi odbace nadu u smislu neke buduće projekcije ('na Sveto Nigdarjevo') i počnu zahtijevati poštenje, pravednost i slobodu *sada*. Da bi izbjegli tu noćnu moru takve težnje valja održati kao nešto čemu treba težiti a ne doista i ostvariti. Zbog toga njihov čovjek Obama prodaje 'nadu' kao tehniku odvraćanja pozornosti, kao stanje neprestanog očekivanja kako bi se mase odvratilo od stvarne pobune. Bez posla smo, nemamo što staviti na stol a našoj kući/stanu prijeti ovrha, ali barem imamo 'nadu'. Uh, hvala Bogu što nam je dade.

Prevladavajuća Obamina mantra bila je i ostala 'promjena'. I doista, njegova kampanja koja ruši sve rekorde, u kojoj novac nije problem gotovo se u cijelosti zasnivala na toj jednoj riječi – *promjena* (sl. 74). Tom su se tehnikom služili Bill Clinton i mnogi drugi. Vrlo je učinkovita jer, u određenom trenutku, sustav osigurava da većina ljudi ne bude sretna s postojećim stanjem. Kad vam se *status quo* ne sviđa 'promjena' tada može biti snažna poruka, čak i ako, poput Obame, ne pojasnite što to znači. Sjetimo se što je 1969. rotšildski cionist dr. Day rekao: „Ljudi će se morati naviknuti na zamisao o promjeni, i to u tolikoj mjeri da će promjenu i očekivati. Ništa neće biti trajno."

Slika 74: *Promjena? Kakva promjena? Obama nikada nije točno rekao što misli pod riječju 'promjena' jer to je bio samo isprazan slogan kako bi se ljude obrlatilo da za njega glasaju.*

Presudno za Obamin uspjeh, kao i uspjeh njegovih kontrolora, bilo je to što on nikada nije pobliže objasnio na što su se ti njegovi izrazi – 'nada', 'promjena' i još jedan okidač u programima kontrole uma riječ 'vjerovati' – odnosili u smislu politike i načina na koji će utjecati na društvo općenito. Nadati se čemu? Promijeniti što? Vjerovati u što? Da je na ta pitanja konkretno odgovorio to bi se pokazalo pogubnim po Obaminu popularnost. Direktorica stožera komunikacija Bijele kuće Anita Dunn rekla je da su se kampanje protiv Hillary Clinton i McCaina fokusirale na usmjeravanje medija da izvještavaju o temama koje su odgovarale Obami te su mediji rijetko

kada priopćavali bilo što što nije „kontrolirano u potpunosti". Svoje je napomene izrekla na snimljenom sastanku s vladom Dominikanske Republike. Željela se, ustvari, izbjeći mogućnost da Obama i više rangirani pripadnici tima iz njegove kampanje razgovaraju s izvjestiteljima, rekla je Dunn. „Najveći dio naše medijske strategije bio je usmjeren na to da medije natjeramo da izvještavaju o onome što je Obama govorio, a ne da se bave time zašto je nešto rečeno u kampanji i kakva je bila taktika..." Manipuliranje javnim mnijenjem, drugim riječima, bio je temelj taktike g. Čistog, g. Iskrenog, odnosno, sve u svemu g. Lažnjaka.

Mediji kontrolirani od strana odabranih krvnih loza najčešće obnevide kad o njemu izvještavaju, tako da na šačici ostalih, kao što je dopisnica-veteranka iz Bijele kuće Helen Thomas, ostaje da progovore o pravom stanju stvari. Thomasova ima 89 godina, pratila je politiku svakog predsjednika od početka šezdesetih i doba J.F.K.-a. Za *CHSNews* je izjavila da Obamin režim nastoji upravljati medijima poput nijednog drugog, u čemu nadmašuje i samog Richarda Nixona. Rekla je da su novinari bili pozvani noć uoči jedne Obamine tiskovne konferencije gdje im je rečeno da će dobiti priliku postaviti jedno pitanje, a potom se raspravljalo o tome koje će to pitanje biti. Promatrač sa strane ima dojam da novinari slobodno postavljaju pitanja po svom izboru, premda je sve unaprijed pripremljeno. I sve to radi isti onaj „g. Promjena" koji je obećao veću otvorenost i transparentnost vladajućih struktura. „To je više nego očito" - rekla je Helen Thomas. „Uopće ih nije briga znate li za to ili ne. Trebali bi se od sramote poklopiti ušima." Ali takvi srama nemaju. „Što, do vraga, misle da smo svi mi? Lutke na koncu?" - nastavila je Thomas. „Trebali bi se držati podalje od našeg posla. Oni su naši javni službenici. Mi plaćamo *njih*." E da, ali, oni to tako ne vide. U njihovom svijetu mediji ne postoje zato da bi točno prenijeli događaje već samo da prenesu verziju u koju Obama i njegovi pokvareni pajdaši i kontrolori žele da ljudi povjeruju. On je lupež i varalica čije konce potežu još veći lupeži i varalice, a ipak je vrlo mnogo ljudi kupilo taj lijepi paket nemajući blagog pojma što se unutra nalazi.

Hope-nosis[10]

Obamu su planirali učiniti žarištem svih ljudskih nadanja, vjerovanja i želja za promjenom. Stoga je bilo od ključne važnosti da on nikada konkretno ni podrobno ne pojasni što misli pod tom svojom 'nadom', 'promjenom' i 'vjerovanjem'. Ali mogu vam ja reći što su te riječi značile u kontekstu Obaminog poigravanja umom. Značile su što god vi odlučili da one trebaju značiti ili ste željeli da znače. Željelo vas se navesti da na njega projicirate sve za što se zauzimate. Tako je on postao simbol vas i vašeg viđenja svijeta. Konkretnija pojašnjenja uništila bi taj scenarij „ja sam sve što želite da budem" i zato niste niti dobili pojedinosti, samo 'nadu', 'promjenu' i 'vjerovanje'. Nije im bila namjera da se Obamu doživi samo kao 'Mesiju', željeli su da on bude i Abraham Lincoln, J.F.K. ili Buda, svatko koga na nj projicirate, jer on je

[10] Igra riječi s izrazom 'hipnoza' (engl. *hypnosis*), gdje je riječ 'hip' zamijenjena izrazom '*hope*' ('nada'); *op. prev.*

bio prazna stranica, prazan ekran i prazno odijelo. Obama je bio vođa tipa „napravi i uradi sam", projekcija vašeg vlastitog uma. Dakako, ako još uvijek spavate. Ako ste se makar počeli buditi iz sna on je za vas otvorena knjiga (sl. 75). Čim su osigurali da bude izabran za predsjednika na vidjelo je ubrzo izronio pravi Obama te umjesto da je spašavao ljude (promjena) on je spašavao banke (sve po starom). Tip je neopisiv prevarant, a mnoštvo smjernica 'njegove' politike jednostavno su izrezane i lijepljene iz knjiga njegova mentora Zbigniewa Brzezinskog a njegovim su potpisom postale zakon.

Slika 75: *„Ljudi misle da je on na njihovoj strani... ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha..."*

U to ulazi njegov obavezan 'dobrovoljni' rad za mlade ljude (pripremanje za vojnu obuku) i njegove „civilne sigurnosne snage", što je još jedan sloj orvelovske države u kojoj ljudi vrše nadzor nad drugim ljudima. Novine su pune naslova u kojima on govori da će zatvoriti onaj sramotni zatvor u Guantanamo Bayu dok istovremeno odbija stati na kraj svim ostalim izvorima mučenja i zlostavljanja koji se provode u ime Sjedinjenih Država. Kad je u siječnju 2009. Obama stupio na dužnost rekao je da će „izvanredna izručenja" biti nezakonita dok je on na vlasti. Do izvanrednog izručenja dolazi kad američke vlasti žele mučiti zatvorenike na načine koji su zabranjeni američkim zakonom, pa ih jednostavno prebacuju na 'ispitivanje' u zemlje u kojima je mučenje 'zakonito'. Osam mjeseci nakon Obaminog obećanja o izvanrednim izručenjima njegova je administracija objavila da će s tom praksom nastaviti. Još jedan Obamin zaokret od 180°. Više ih i ne brojim. List *New York Times* citirao je riječi jednog dužnosnika Obamine administracije: „Posebno ćemo nastojati osigurati da pojedinci ne budu izvrgnuti mučenju budu li poslani u inozemstvo." Pa, zašto ih onda šalješ u inozemstvo, lažljivi gade? Obama je također tražio pravo neograničenog držanja ljudi u pritvoru bez optužnice ili suđenja – uključujući Amerikance – ukoliko ih on bude smatrao 'prijetnjom'. Dokazi neće biti neophodni, niti definicija onoga što odnosnu 'prijetnju' čini. Tri mjeseca nakon Obamine inauguracije nepatvoreni novinar John Pilger napisao je sljedeće:

> U svojih prvih sto dana Obama je opravdao mučenja, suprotstavio se *habeasu corpusu* i zahtijevao je veću tajnost u vladanju. Bushev gulag drži netaknutim, a barem 17.000 zatvorenika drži izvan dosega pravde. Dana 24. travnja njegovim je odvjetnicima usvojena žalba te je sud donio odluku da zatvorenici Guantanama nisu 'osobe' i da stoga nemaju pravo da ne budu mučeni. Njegov direktor nacionalne obavještajne službe admiral Dennis Blair kaže kako smatra da mučenja daju dobre rezultate. Jedan od njegovih viših dužnosnika u Latinskoj Americi optužen je zbog prikrivanja mučenja jedne američke redovnice u Gvatemali; drugi je pak Pinochetov apologet. Kao što je istaknuo Daniel Ellsberg, Amerika je pod Bushem doživjela vojni

puč, a njegovog ministra 'obrane' Roberta Gatesa, zajedno s istim ratnohuškačkim dužnosnicima, zadržao je i Obama.

Diljem svijeta pojačan je žestok napad Amerike na nevine ljude. Tijekom nedavnog masakra u Gazi - izvještava Seymour Hersh - „Obamin je tim obznanio da se neće protiviti planiranoj ponovnoj opskrbi Izraela 'pametnim bombama' i drugim visokotehnološkim naoružanjem koje se već slijeva u Izrael" a koristi se za pokolj mahom žena i djece. Od Obaminog stupanja na dužnost broj pakistanskih civila ubijenih američkim projektilima poznatim pod nazivom 'drone' (daljinski upravljane letjelice i sl.) više je nego udvostručen. On je BBC-ev čovjek, i CNN-ov čovjek, i Murdochov čovjek, i Wall Streetov čovjek, i CIA-in čovjek. Luđaci su učinili dobar posao.

Fiktivni čovjek

Obama laže lakoćom prekaljenog veterana. Kad je kongresnik Joe Wilson iz Južne Karoline povikao 'lažove' tijekom Obaminog govora pred Kongresom, bivši predsjednik Jimmy „prazna ljuska" Carter rekao je da ta primjedba „proizlazi iz rasizma". Ne, g. Rockefellerov čovječe Cartere, proizlazila je iz istine – bez ikakve potrebe za rasizmom. Obama ostavlja dojam „čovjeka iz naroda" iako je predao trilijune dolara istim silama koje porobljuju narod, uništavaju njihova sredstva za život i izbacuju ih iz njihovih domova. Krasi ga imidž antiratne osobe, čovjeka mira, mada šalje još više postrojbi u Afganistan, odobrava bombardiranje Pakistana, što je praktički bila prva njegova odluka na predsjedničkoj funkciji i podržava budžet za 'obranu' u iznosu od 1 trilijun dolara godišnje za financiranje 760 baza u više od 130 država, što je brojka koja obuhvaća gotovo polovicu svjetskih izdvajanja za vojsku. Odobrio je veći broj napada smrtonosnim bombama daljinski upravljanim letjelicama u Afganistanu u svojoj prvoj godini na vlasti negoli je George W. Bush, uz svoju reputaciju čovjeka lakog na obaraču, učinio u prethodne tri godine. Operatori takvih napada udaljeni tisućama kilometara promatrali su kako više od 700 ljudi, većina njih civili i djeca, bivaju razneseni u tim napadima tijekom prve Obamine godine u predsjedničkoj fotelji. Za njih je to samo visokotehnoška kompjuterska igrica u kojoj se ubija na daljinu, a odobrava je predsjednik 'Mirotvorac' stopom od oko jednog ubilačkog napada tjedno. Obama ima imidž čovjeka koji se protivi invaziji na Irak, iako je neprestano podržavao Busha prilikom glasanja o tom pitanju, a planira zadržati 50.000 pripadnika vojnih postrojbi u Iraku nakon vremena za koje je rekao da će povući američke borbene jedinice iz te zemlje. U pokušaju da se to proturječje prikrije borbene postrojbe koje će ostati sada se nazivaju „savjetodavne brigade". On ima imidž čovjeka koji se protivi državnom nadgledanju stanovništva, a ipak se ono i dalje nastavlja. Glavne američke baze i veleposlanički kompleksi uglavnom se podižu u Iraku i Afganistanu jer, kao što govorim od samog početka, oni ne namjeravaju otići. Pod vladavinom 'brižnog' Obame američka vlada troši 50 puta više novca na vojsku u Afganistanu negoli na pomoć afganistanskom narodu, u zemlji u kojoj jedno od četvero djece umire prije svog petog rođendana a 70 posto

stanovništva nema pristup čistoj vodi. Ujedinjeni narodi kažu da je to, kao mjesto rođenja, najopasnije mjesto na Zemlji. Ali Obamu „boli briga": on je slugan oligarha i radi ono što mu se naredi. Ministar obrane u Bushevom režimu i pripadnici vojne hijerarhije u Pentagonu zadržali su svoje položaje i pod Obamom kako bi se osigurao nesmetan prijelaz od jedne do druge rotšildsko-iluminatske administracije.

Obama je zatražio suglasnost da američke postrojbe budu stacionirane u bazama u Kolumbiji jer SAD-u je meta Južna Amerika, a cilj centralizirana kontrola cjelokupnog američkog kontinenta. Prije mnogo sam godina u svojim knjigama pisao da se nešto zasigurno planira u Kolumbiji kada je *Brown & Root*, podružnica zloguke[11] korporacije *Halliburton*, tako tijesno povezane s bivšim potpredsjednikom Dickom Cheneyem, počela kupovati velike količine skladišnih prostora u toj zemlji.

G. Lažna Promjena rekao je CIA-i da je odluka da se objave dopisi koji potvrđuju mučenja odobrena od strane Busheve administracije bila 'najmučniji' potez koji je morao povući kao predsjednik ('potez' na koji ga je natjerala, ustvari, tužba oko kršenja Zakona o slobodi informiranja). Jeste li zamijetili kako njegov, kako sam kaže, „najmučniji potez" *nije* bombardiranje civilnih područja u Pakistanu i Afganistanu ili davanje pustih milijardi njegovim financijerima s Wall Streeta dok ljudi bivaju prisiljeni seliti se u „šatorska naselja", svoje jedino preostalo utočište. Javnosti su objelodanjeni dokazi o tome da su Busheva administracija, CIA i američka vojska primjenjivali metodu mučenja onih koje su zarobili, bez izricanja optužbi ili pokretanja sudskog postupka. To je onaj pravi Obama, onaj iza maske vječno nasmiješenog lica. Je li, dakle, Obama sudski progonio odgovorne za mučenja kako bi se osiguralo da se takvo što nikad više ne ponovi? Naravno da nije. Nije vrijeme da se osvrćemo u prošlost, rekao je, nego da gledamo naprijed. Zapravo je to bio izgovor da se ne gleda nikamo, jer on je puka varalica koja prodaje laži. Glavni mediji ne namjeravaju iznositi pred javnost ništa od svega toga budući da, poput Obame, pripadaju odabranim krvnim lozama. U vezi svega povezanog s Obamom nudim zlatno pravilo: zanemarite riječi i pratite djela. Riječi bi trebale poslužiti kao temeljno pokriće za djela – poput njegova obećanja da će se suprotstaviti bankama. „Ma, ne, nemoguće je da to čini jer je rekao..." Da, *rekao je.* Obama je politički prodavač rabljenih automobila koji je angažiran da provodi rotšildsko-iluminatski plan: galopirajuću tiraniju prodaje pod etiketom „približavanja stavova", 'promjena' i slogana „da, mi to možemo " (engl. *„yes, we can"*). To je tiranija uz osmijeh od uha od uha. Kao što je u jednom crtiću rečeno: „Vuk je otkrio da mu odjeća pastira dobro stoji." Gdje je antiratni pokret kakvog smo imali u Bushevo vrijeme? Gdje je oponiranje 'ljevice' u vezi ljudskih prava, nadziranja i nepravde kakve smo vidjeli za Busheve vladavine? Dopustili su da budu uškopljeni i ostanu bez muda nakon fantazije pod nazivom 'Barack Obama'. Doista jadno. Potom, u listopadu 2009., objavljeno je da je Obama dobio Nobelovu nagradu za mir. Ima li, molim vas, išta

[11] Pogledajmo samo zakulisnu umiješanost te korporacije u događaje koji su doveli do izlijevanja nafte u Meksički zaljev; *op. prev.*

smješnije? Prevaranti koji su Alu Goreu dali Nobelovu nagradu za mir zbog toga što je lagao o „globalnom zatopljenju" dali su je i Baracku Obami, čovjeku koji je bombardirao Pakistan i uvelike povećao američku vojnu prisutnost u Afganistanu te nastavio ili pak proširio politiku Georgea W. Busha kojeg su nazivali „obožavateljem ratova". Što, mislite da sve to nisu mogli namjestiti? Ovdje, pak, imamo Obamu. Oni *uvijek* namještaju stvari onako kako im se prohtje. Nobelova nagrada za mir, koju je pokrenuo proizvođač oružja i izumitelj dinamita Alfred Nobel, instrument je Kontrolnog sustava koji promiče svoje agente obmane dajući im imidž opečan onome kakvi oni doista jesu. Zaboga, 'dobio' ju je i ratni zločinac i genocidni manijak Henry Kissinger, sadašnji Obamin 'savjetnik'. To je kao da nagradu za zaštitu životinja dajete tipu koji vodi klaonicu.

Obama je čovjek Sustava kontrole do srži svake stanice svog bića, a oni ga očajnički nastoje uvaliti kao „svjetskog državnika" pomoću kojega će čarobnom frulom namamiti čovječanstvo u sve veće ropstvo, dok se njihov pijun dražesno smiješi i čita s telepromptera krcatog tuđim riječima.

9

Prodaju nam "film" (2)

Mi pogrešno tumačimo svijet a onda kažemo da nas obmanjuje.
- Rabindranath Tagore -

TERORISTIČKE I EKSTREMISTIČKE SKUPINE često su paravani za stvarnu „osovinu zla" – britansku, američku i izraelsku vojnu obavještajnu službu koje zajednički rade na tome da svijetu donesu pustošenje u korist Rothschilda i iluminatske mreže.

Ovaj tiranski trojac bio je sila u pozadini 'obojanih' revolucija u zemljama poput Gruzije i Ukrajine te one pokušane 2009. u Iranu. To je još jedan od načina očitovanja problema-reakcije-rješenja. Rotšildsko-iluminatske mreže stalno nastoje manipulirati državama i nametati svoje vođe koji se uklapaju u planove centralizirane svjetske kontrole. Većina ljudi na stvari gleda u smislu polarnosti. Njima je sve: ovo/ono i crno/bijelo. Ili ste *za* nešto ili ste *protiv* toga. No, rijetko je kada bilo koja situacija na taj način polarizirana, tako jasno određena i, ne promotrimo li nijanse sive boje, nikada nećemo vidjeti što se uistinu zbiva. Kad kažem da prosvjedima u Iranu potajice manipuliraju Sjedinjene Države, Ujedinjeno Kraljevstvo i Izrael ne znači da podržavam iranskog predsjednika Mahmouda Ahmadinedžada ili diktaturu „vrhovnog vođe" koja doista upravlja tom zemljom. Niti to znači da ne podržavam pravo iranskog naroda da kaže što misli o izborima za koji smatra da su namješteni. Ali dvije nepravde čine dvostruku nepravdu, a prosvjedi su ovdje iskorišteni da ubrzaju još jedan plan. Priča o iranskom premijeru dr. Mohammedu Mossadeghu odličan je primjer kako se problem-reakcija-rješenje koristi u ovom kontekstu i kako se državu po državom danas na isti ili sličan način manipulira.

Mossadegh je svrgnut s vlasti u državnom udaru 1953. koji je organizirala CIA kroz, kako su je nazvali, „Operaciju Ajax". Britanci i Amerikanci manipulacijama su zamijenili Mossadegha okrutnim diktatorom, iranskim šahom. Odluku o tome donijeli su američki predsjednik Dwight D. Eisenhower i britanski premijer Winston Churchill, a sve su vodili zloglasni američki ministar vanjskih poslova John Foster Dulles i njegov brat Allen Dulles, direktor CIA-e; ma znate, onaj tip koji je poslužio

kao 'izvor' britanskom obavještajcu, pardon, novinaru *Timesa*, otkrivši mu da su *Sionski protokoli* krivotvorina. Službeni dokumenti otada su potvrdili pozadinu tog iranskog „državnog udara". Mossadeghov se zločin sastojao u tome što je inzistirao da iranski narod treba imati neke koristi od iranske nafte. On je nacionalizirao naftnu industriju kojom je dotad upravljala britanska vlada preko *Anglo-Iranian Oil Company*, sadašnjeg *British Petroleuma* ili BP-a. Mossadegh je 1951. rekao:

> Naši dugotrajni pregovori sa stranim zemljama ... dosad nisu dali nikakvih rezultata. S prihodima od nafte mogli bismo popuniti čitav naš proračun i iskorijeniti siromaštvo, bolesti i zaostalost našeg naroda.
>
> Drugi važan učinak bio bi to što bismo eliminacijom moći te britanske kompanije također eliminirali korupciju i spletkarenje kojima je vršen utjecaj na unutarnje poslove naše zemlje. Čim bi takvom tutorstvu došao kraj Iran bi postigao svoju ekonomsku i političku samostalnost.

No, britanska i američka vlada odlučile su da tomu neće doći kraj i tako je na scenu stupio Kermit Roosevelt ml., unuk predsjednika Theodorea Roosevelta i voditelj CIA-inog Odjela za Bliski istok i Afriku. On je tijesno surađivao s još jednim CIA-inim agentom po imenu Donald Wilbur, što otkriva CIA-in dokument pod naslovom *Povijest tajne službe – svrgavanje iranskog premijera Mossadegha – studeni 1952.-kolovoz 1953.* U dokumentu se detaljno opisuje način na koji je izveden puč protiv Mossadegha i kako je na vlast doveden iranski šah, što baca novo svjetlo na „narodne revolucije u Gruziji i Ukrajini, kao i na prosvjede u Iranu 2009. godine. CIA je bila započela s propagandnom kampanjom protiv Mossadegha unutar Irana; platila je ljude da se predstavljaju Mossadeghovim pristašama koji će prijetiti „oštrim kažnjavanjem" svima koji mu se suprotstave, posebice islamskim vođama. CIA-i je to omogućilo da Mossadegha okarakterizira kao tiranskog diktatora, a propaganda je potpirivala prosvjede vjerskih skupina. Naposljetku je došlo do velikih prosvjeda na ulicama Teherana koji su organizirani preko Operacije Ajax. U svojoj knjizi iz 1979. godine *Protuprevrat: bitka za kontrolu nad Iranom (Counter Coup: The Struggle for the Control of Iran)*, Roosevelt je otkrio kako je plaćao ljude da demonstriraju za i protiv Mossadegha kako bi se raspirili žestoki sukobi koji su doveli do sveopćeg nasilja, pljačke i 300 mrtvih. Izvan Teherana, plemenskim je vođama plaćano da podrže državni udar kojim bi se Mossadegha zamijenilo šahom. Roosevelt je stekao kontrolu nad iranskom vojskom uz pomoć Normana Schwarzkopfa starijeg, oca „bijesnog Normana" koji je zapovijedao američkom vojskom i njenim saveznicima u Zaljevskom ratu 1991. godine. Otac Schwarzkopf je obučavao i organizirao sigurnosne snage kao podršku šahu, a te su snage kasnije postale strašnom tajnom policijom poznatom pod nazivom SAVAK. U svrgavanje Mossadegha uključila se i iranska vojska koja ga je zatvorila te je ostatak života proveo u kućnom pritvoru. Šah je doveden na 'vlast' kao marioneta Britanije i Amerike koja je – kojeg li iznenađenja

– s naftnim kompanijama potpisala sporazum, obvezavši se da će im davati pozamašni dio iranskih prihoda od nafte. Istom kombinatorikom šah je svrgnut 1979., a na vlast je došao ajatolah Homeini. Svi su njihovi podobnici potrošna roba, pogotovo naspram zamišljenih ciljeva. Ako ambicijama Rothschilda odgovara da Obama bude ubijen kako bi se isprovocirali nemiri u Sjedinjenim Državama tada će to oni bez imalo grižnje savjesti i učiniti. Pogledajte što se dogodilo s Kennedyjem.

„Moć narodu"

Oni žele ostaviti dojam da se tu radi o spontanim „narodnim revolucijama" jer time prikrivaju tajnu manipulaciju događajima i umiješanost britanske, američke i izraelske obavještajne službe. To se dogodilo u Gruziji 2003. kad je Mihael Sakašvili doveden na vlast posredstvom „narodne revolucije" ili „revolucije ruža" kojom je svrgnut predsjednik Eduard Ševardnadze. Revoluciju je potajice potaknula CIA i milijarderski novčar, Obamin mentor i financijer George Soros. Sakašvili je diplomant Sveučilišta George Washington iz Washingtona i Pravnog fakulteta pri Sveučilištu Columbia u New Yorku.

Isto je sveučilište pohađao i Obama, a ondje je njegov mentor Zbigniew Brzezinski ravnao Institutom za proučavanje komunističke građe. Mihael Sakašvili, obučen od strane Amerikanaca, jedan je od mnogobrojnih agenata u vladi koje nadzire mreža Sorosa (rotšildskog cionista) i njegovog suradnika Brzezinskog (rotšildskog cionista). Soros manipulira događajima preko zamršene mreže zaklada i organizacija koje djeluju diljem svijeta u dosluhu s elitnim skupinama i agencijama u Sjedinjenim Državama i Izraelu, uključujući CIA-u i Mossad. Soroseva je mreža, a osobito njegov Institut Otvoreno društvo, obučavala i financirala gruzijske studente, prenoseći im vještinu masovnog prosvjedovanja te je novčano podupirala oporbenu TV postaju koja je pokrenula demonstracije. Zaza Gačečiladze, glavni urednik časopisa *Gruzijski glasnik* je rekao: „Prema ovdašnjem javnom mnijenju, g. Soros je osoba koja je isplanirala svrgavanje Ševardnadzea." Kao što je rekao Manly P. Hall, Slobodni zidar 33. stupnja i najveći filozof 'masonerije':

> ... vrlo je teško utvrditi položaj drevnih inicijata ... Oni predstavljaju nevidljive sile u pozadini zemaljskih prijestolja, a ljudi su samo marionete koje plešu dok nevidljivi pojedinci vuku konce. Mi vidimo plesača, ali glavni pokretač koji cijeli taj posao vodi ostaje zaogrnut plaštem tišine.

Upravo su gruzijske snage, obučene od strane Izraela, 2008. godine izvršile napad na susjednu Južnu Osetiju, što je izazvalo žestok odgovor Rusije. Gruzijski ministar Temur Jakobašvili (rotšildski cionist) hvalio je Izraelovu ulogu u obučavanju gruzijskih postrojbi. Govoreći na hebrejskom, za izraelski je vojni radio izjavio: „Izrael treba biti ponosan na svoju vojsku koja je obučavala gruzijske vojnike." U jednom se izvještaju također spominje da je 1500 'savjetnika' iz *Blackwatera* (sadašnjeg 'Xe-a') – zloglasne američke „privatno vojne/zaštitarske" kompanije čije je nasilničko i ubilačko ponašanje u Iraku nedavno razotkriveno – bilo na terenu u

Gruziji. Tijekom 18 mjeseci prije gruzijskog napada na (s Rusijom povezanu) Južnu Osetiju, Sjedinjene Države su dopremile goleme količine naoružanja i municije. To područje Gruzije i Ukrajine pokrivalo je zemlje Hazara-Sumerana, kao što je i Irak zemlja Sumerana. Sad imaju pod kontrolom sve tri zemlje. „Narodne revolucije", kakva je ona u Gruziji, zapravo su zamaskirani državni udari, a odvijaju se po istom obrascu. Nečija pobjeda na izborima proglasi se krivotvorenom, za čime slijede javne demonstracije. Redovito su simbolički prikazane bojom koju nose demonstratori i zato je zelena boja bila u središtu prosvjeda u Iranu 2009. godine. 'Junak' te bojom kodirane drame bio je Mir-Hossein Mousavi, iranski premijer od 1981. do 1989., koji je tvrdio da je izborna pobjeda predsjednika Ahmadinedžada, službeno glatka, bila namještena. Mousavi je rekao da je, ustvari, pobijedio on pa je svoje pristaše pozvao da prosvjeduju. Tko zna, možda su izbori namješteni a možda i nisu, iako nisu podastrti nikakvi dokazi, ali događaji su slijedili vrlo poznati obrazac. Predsjednik Sakašvili je tvrdio da je pobijedio na izborima u Gruziji, ali mu je pobjeda uskraćena zbog namještanja glasova. Uslijedili su masovni prosvjedi organizirani od strane onih koji su ga doveli na vlast. Predsjednik Viktor Juščenko tvrdio je da je pobijedio na izborima u Ukrajini, ali mu je pobjeda uskraćena zbog namještanja glasova. Uslijedili su prosvjedi i rezultat je preokrenut, što je dovelo do novih izbora koji su pobjedu i vlast donijeli njemu. Pišući za bilten *Counterpunch* to je vrlo dobro opisao istraživač Paul Craig Roberts u članku o Iranu:

> Iznesena je tvrdnja da je Ahmadinedžad ukrao izbore jer su rezultati objavljeni prebrzo nakon zatvaranja glasačkih mjesta, a malo je vjerojatno da su prebrojani svi glasovi. Međutim, Mousavi je proglasio svoju pobjedu nekoliko sati prije negoli su birališta zatvorena. To je klasičan primjer CIA-inog načina destabilizacije s namjerom diskreditiranja suprotnog ishoda. Time se forsira rano proglašavanje rezultata glasanja.
>
> Što je duži vremenski interval između preventivnog proglašenja pobjede i objave prebrojanih glasova, to duže vrijeme Mousavi ima na raspolaganju da stvori dojam kako vlasti koriste vrijeme da namjeste rezultate glasanja. Nevjerojatno je da ljudi nisu prozreli taj trik.

Kao što je istaknuo Roberts, dokaza o CIA-inoj umiješanosti u zbivanja u Iranu ima bezbroj. Otisci njihovih prstiju su posvuda. Dvije godine ranije *ABC News* je izvijestio da je Busheva administracija dala tajno odobrenje CIA-i da pokrene tajnu operaciju destabilizacije iranske vlade. Šteta što više nije bilo starog Kermita Roosevelta - on je imao „idejno rješenje". Britanski list *Daily Telegraph* izvijestio je 2007. godine sljedeće:

> G. Bush je potpisao službeni dokument kojim podupire CIA-ine planove provedbe propagandne i dezinformacijske kampanje s namjerom destabiliziranja i naposljetku rušenja, teokratske vladavine mula.

Možda se sjećate i priče iz 2008. koja je dobila prilično veliki publicitet kad je istraživački novinar Seymour Hersh u listu *New Yorker* napisao:

> Prema sadašnjim i bivšim vojnim, obavještajnim i kongresničkim izvorima, krajem prošle godine Kongres je odobrio zahtjev predsjednika Busha za financiranje značajnog povećanja opsega tajnih operacija protiv Irana. Svrha tih operacija, za koje je predsjednik tražio i do četiri stotine milijuna dolara i koje su opisane u Predsjedničkom izvještaju s Bushevim potpisom, jest destabilizacija religijskog vodstva te zemlje.

Dan prije iranskih izbora 2009. neokonzervativni ekstremist Kennneth Timmerman (rotšildski cionist) rekao je da se spominje „zelena revolucija u Teheranu". Što je on, neki vidovnjak? Ali, ne, ne mora to ni biti. Timmerman je 1995. bio suosnivač Zaklade za demokraciju u Iranu (FDI), zajedno s Joshuom Muravchikom (rotšildskim cionistom) i pokojnim Peterom W. Rodhamom (rotšildskim cionistom). FDI iznimno je dobro financirana ustanova iskorištena za raspirivanje nemira u Iranu, a jedan od njegovih osnivača, Joshua Muravchik, napisao je članak u *Los Angeles Timesu* u kojem poziva na bombardiranje Irana. Timmerman je bio jedan od glavnih propagandnih arhitekata invazije na Irak, a jedan od njegovih članaka nosio je ovaj povjerljivi naslov šest mjeseci prije negoli su postrojbe ušle u tu zemlju: „Kako je Saddam dobio oružje za masovno uništenje: sustavno se gradi ratna mašinerija Saddama Husseina koja će udariti na Sjedinjene Države novim nuklearnim, biološkim i kemijskim oružjem s ciljem likvidacije milijuna ljudi". Lagao je i toga je bio svjestan. Timmerman je predvidio „zelenu revoluciju" dan prije iranskih izbora jer je znao što se planira, a tomu će značajno doprinijeti i njegova organizacija. Timmerman je također napisao:

> Nacionalna zaklada za demokraciju potrošila je milijune dolara tijekom prošlog desetljeća potičući 'obojane' revolucije u zemljama kao što su Ukrajina i Srbija, gdje su obučavali političke djelatnike modernim komunikacijama i organizacijskim tehnikama.
>
> Čini se da je jedan dio tog novca dospio u ruke pro-Mousavijevih skupina, a one imaju veze s nevladinim organizacijama izvan Irana koje financira Nacionalna zaklada za demokraciju.

Nacionalna zaklada za demokraciju (NED) uspostavljena 1983. ukazom Kongresa, igra značajnu ulogu u destabilizaciji ciljanih zemalja. Bill Berkowitz s *web* stranice Working for Change kaže:

> NED funkcionira kao univerzalno koordinacijsko tijelo za izgradnju infrastrukture. On osigurava novac, tehničku podršku, opskrbu, programe obuke, medijske vještine, pomoć agencijama za odnose s javnošću i vrhunsku opremu za odabir političkih skupina, građanskih organizacija, radničkih sindikata, disidentskih

pokreta, studentskih grupa, izdavača knjiga, novina i drugih medija. Njegov je cilj destabilizacija progresivnih pokreta, posebice onih naklonjenih socijalizmu ili demokratskom socijalizmu.

Ili, točnije, rekao bih, on napada svaki režim koji potencijalno stoji na putu rotšildsko-iluminatskog plana za uspostavu svjetske diktature. Barack Obama je rekao da se Amerika neće miješati u unutarnje poslove Irana, iako se upravo to događa. On financira iranske disidentske skupine s 20 milijuna dolara danih preko donacija USAID-a, ali to je tek neznatan dio novca koji se izdvaja u tajnosti. Izraelski Mossad također je duboko upleten u tajne operacije unutar Irana. Meir Dagan, bivši komandos i umirovljeni general, preuzeo je Mossad 2002. godine a, prema „sigurnosnim izvorima" citiranim u medijima, njegov posao bilo je praćenje i podrivanje iranskog nuklearnog programa prije bilo kakve odluke Izraela da započne zračne napade. Zapadni mediji tvrdili su da je Mossad umiješan u sabotaže iranskih nuklearnih postrojenja te u napade na iranske znanstvenike i vojno osoblje. Iranski nuklearni znanstvenik profesor Massoud Ali-Mohhammadi ubijen je u eksploziji bombe podmetnute pod njegov motocikl u siječnju 2010. u napadu za koji Iran smatra odgovornima Izrael i Sjedinjene Države, a to je bez svake sumnje njihova metoda rada. Tri mjeseca ranije, u listopadu 2009., u napadu bombaša samoubojice poginulo je više od 40-ero ljudi, uključujući šestoricu viših zapovjednika Iranske revolucionarne garde u okrugu Pishin blizu granice s Pakistanom. Odgovornost je preuzela teroristička skupina Jundullah za koju se općenito zna da ju podupiru CIA i Mossad. U svibnju 2007. londonski *Daily Telegraph* izvještava o tome kako CIA opskrbljuje Jundullah novcem i oružjem pomoću kojeg će vršiti upade u Iran iz prekograničnog područja u Pakistanu. *ABC News* potvrdio je istu stvar:

> Američki dužnosnici izjavili su za ABC News [da] se američki obavještajci često sastaju s vođama Jundullaha i savjetuju ih, a sadašnji i bivši obavještajci rade na tome da spriječe slanje ljudstva u Iran.

Jedan viši pripadnik Jundullaha rekao je na iranskom sudu 2009. da je ta skupina paravan Sjedinjenih Država i Izraela (drugim riječima, Rothschilda). Abdolhamid Rigi, brat vođe te skupine Abdolmaleka Rigija, rekao je da su Jundullah obučavali i financirali „SAD i cionisti" (ista stvar).

Dodao je kako su im ti blizanci terora naredili da pojačaju napade unutar Irana. Jundulah je nekoć vodio Khalid Sheikh Mohammed, navodni „mozak operacije" (zijev, zijev) prilikom napada od 11. rujna. Isprepleteni motivi unutar isprepletenih motiva.

Kad smo već kod toga, novinski izvještaji opisuju kako je britanska vojska osigurala zračni prijevoz pri prebacivanju talibanskih boraca iz južnog Afganistana na sjever gdje se razbuktavalo sve žešće nasilje. Afganistanski predsjednik Hamid Karzai, američko-izraelska marioneta, naredio je, kako je javljeno u BBC-evom programu Persian Service, istragu o dojavama o 'nepoznatim' vojnim helikopterima

koji prevoze naoružane osobe na sjever. Na temelju nepotvrđenih izvještaja rekao je da već pet mjeseci helikopteri noću prevoze naoružane osobe u pokrajine Baghlan, Kunduz i Smangan. Svakom tko se s ovim susreće po prvi put ova sugestija o britanskoj umiješanosti izgledat će smiješna. Hoću reći, zar nisu ondje da se bore protiv talibana? No, ta se igra točno na taj način i igra. Navodno su od diplomata procurile informacije o tome kako su britanski helikopteri Chinook iskorišteni u davanju podrške talibanima. Diplomati su također tvrdili da je Sultana Munadija, afganistanskog prevoditelja koji je bio otet zajedno s izvjestiteljem *New York Timesa*, Stephenom Farrellom, ubio „britanski snajperist" tijekom operacije spašavanja kojom se Farrella htjelo izbaviti. Rekli su da se prevoditelj našao na nišanu zato što je imao dokumente i slike koje razotkrivaju upletenost britanske vojske u operaciju prebacivanja talibana. Dodali su da su američke snage povećale razmjer talibanskih napada tako što su im dobavljale oružje ruske proizvodnje koje je bilo korišteno između 1979. i 1989., tijekom sovjetske okupacije Afganistana. Oružje je prikupljeno nakon američko-britanske okupacije te zemlje 2001. godine tijekom kampanje „oduzimanja oružja od neodgovornih ljudi". Diplomati su naveli da je afganistanski ministar unutarnjih poslova Mohammad Hanif Atmar, koji je visoku naobrazbu stekao u UK-u, djelovao pod britanskim 'vodstvom'. Podrška talibanima od strane elitnih skupina unutar američke i britanske vojske znači da se američke postrojbe naprežu do krajnjih granica dok se pojačavaju napadi. Upravo se to i želi – iskoristiti Ameriku da se uništi Amerika i opravda povećanje broja postrojbi kako bi se dodatno iscrpili resursi.

Operacija Euroazija

Sjedeći u sredini, poput violina što čekaju da netko na njima zasvira, nalaze se narodi tih ciljanih zemalja koji često nalaze velike zamjerke nametnutom režimu. Ovo nezadovoljstvo *statusom quo* iskorištavaju agenti provokatori i propaganda kojom se izazivaju masovni prosvjedi u svrhu postizanja cilja manipulacije – „promjene režima". No, premda se imena i lica mogu mijenjati, oni u sjeni jednostavno povećavaju svoju moć i utjecaj nad tom zemljom tako što svoje podobnike postavljaju na političke položaje. Na primjer, predsjednik Sakašvili u Gruziji nije ni nos ispuhivao a da nije tražio dopuštenje od Sjedinjenih Država. Neš ti „narodne revolucije". Stvar je jednostavna. Umjesto da napadnete zemlju i postavite vođe koje želite navedite stanovništvo da to učini za vas i da istovremeno misli kako su novi vođe simbol „moći naroda". John Bolton (rotšildski cionist), neokonzervativni mahnitaš u Bushevoj administraciji, rekao je da će do američkog napada na Iran doći jedino ako se izjalove ekonomske sankcije i pokušaji da se raspiri „narodna revolucija". Usredotočenost na Iran ponovno je povezana s prevlašću nad nastajućim globalnim bojištem kojeg Obamin mentor i osnivač Trilateralne komisije Zbigniew Brzezinski naziva 'Euroazijom', koja obuhvaća goleme rezerve nafte i plina u Kaspijskom moru i oko njega.

Slika 76: *Ključno područje u kopnenoj masi znanoj pod nazivom Euroazija. Nije nimalo slučajno što je velik broj tih zemalja napadnut: ili su ondje na vlast postavljeni američki marionetski vođe ili su meta propagande širenja straha i državno sponzoriranog terorizma.*

Euroazija se proteže od Srednjeg istoka i Zapadne Europe i zalazi u Rusiju i Kinu te obuhvaća 10,6% Zemljine površine (36,2% njezine kopnene mase) i udomljuje više od 4,6 milijardi ljudi ili više od 70% ljudskog stanovništva. Brzezinski je napisao da onaj tko drži kontrolu nad Euroazijom drži kontrolu i nad svijetom. Upravo se to i događa. Pogledate li dio Euroazije koji okružuje Iran vidjet ćete koliko je zemalja sada - ili je bilo - izloženo nemirima, napetostima, terorizmu, sukobima, invazijama i „promjenama režima" (sl. 76). Među njima su Gruzija, Ukrajina, Čečenija, Dagestan, Afganistan, Pakistan, Irak, Iran, Jemen (zahvaljujući „bombašu opasnog međunožja") i ostale države. Pođete li malo ulijevo i već ste u Siriji i Izraelu.

Vojnim i tajnim operacijama orkestriranim od strane Britanije, Amerike i Izraela – inače pod nadzorom Rothschilda – napadnuti su i destabilizirani Irak i Afganistan, a sada se kreće na Pakistan uz povećani stupanj američkog bombardiranja, infiltraciju putem iluminatskih privatnih vojski pod krinkom „zaštitarskih kompanija" kao što je *Blackwater* (Xe) koja ubija civile, te uz širenje američkog veleposlaničkog kompleksa. Odabrane krvne loze žele kontrolu nad Pakistanom i služe se Obaminom administracijom da bi to postigle. Dvojica talibanskih vojnih vođa, koji su prebjegli iz redova ozloglašenog talibanskog vođe u Pakistanu Baitullaha Mehsuda, masovnog ubojice civila i vojnog osoblja, rekli su da je on „američki agent" koji provodi američko-izraelski plan u Pakistanu. Jedan od njih, Turkistan Bittani, kazao je da Mehsuda financiraju američke i izraelske obavještajne službe kako bi ispirao mozak nevine mladeži. Bittani je istaknuo da vodstvo al Qaede i talibana nikada nije bilo metom desetaka američkih napada preko daljinski upravljanih letjelica u sjeverozapadnom području Pakistana. Drugi prebjeg, Qari Zainuddin, rekao je da je Mehsud uspostavio čvrste veze s izraelskim obavještajnim službama koje rade na destabilizaciji te zemlje. „Ti ljudi [Mehsud i njegovi suradnici] rade protiv islama", zaključio je Zainuddin. Ukoliko je istina to što njih dvojica govore, Mehsud zapravo radi *za* rotšildski cionizam. Mehsud je javno porekao umiješanost u bombaški napad u Pešavaru u kojem je u listopadu 2009. ubijeno oko 120 ljudi, a ozlijeđeno na stotine njih. Za tu je strahotu okrivio „privatnu vojsku" američkog *Blackwatera* te američku i pakistansku obavještajnu službu. Iluminatski teroristički napadi pojačavaju se u zemljama poput Pakistana kako bi se regija destabilizirala, s ciljem osvajanja i nametanja kontrole. Režirani teroristički napadi u Mumbaiju, Mossadova specijalnost, dio su pokušaja destabilizacije Indije. Velika nagrada u ovom području Euroazije je Iran koji bi mogao povezati Irak s Afganistanom i Pakistanom, čime

bi pak stekli kontrolu nad područjem od Izraela do granice s Kinom. Osim toga, britansko-američko-izraelskoj kliki Iran bi time dao veći pristup Kaspijskom moru i njegovim zalihama nafte i plina. Oni planiraju držati nadzor nad što je moguće više zemalja koje graniče s Rusijom, i to je razlog dizanja „narodnih revolucija" u Gruziji i Ukrajini i njihove želje da se pridruže NATO-u. Rotšildska klika želi izazvati rat u koji bi uvučene bile Rusija i Kina, što bi na scenu dovelo planiranu svjetsku vladu i svjetsku vojsku, a sada vidimo da se u tom smislu postavljaju šahovske figure. U knjizi *Velika šahovska ploča (The Grand Chessboard)* suosnivač Trilateralne komisije Zbigniew Brzezinski 1997. godine napisao je ovo:

> Potencijalno, najopasniji scenarij bio bi veliki savez Kine, Rusije i možda Irana, 'anti-hegemonijski' savez nastao ne ideologijom nego komplementarnim nezadovoljstvom. Razmjerima i opsegom to bi podsjećalo na izazov kakav je predstavljao kinesko-sovjetski blok, premda bi ovaj put Kina imala vodeću ulogu, a Rusija sporednu. Predusretanje takve štetne okolnosti, ma koliko daleka bila, zahtijeva istovremenu demonstraciju američkih geostrateških umijeća na zapadnim, istočnim i južnim perimetrima Euroazije ...
>
> ... od presudne je važnosti način na koji će Amerika „riješiti pitanje" Euroazije. Sila koja bude dominirala Euroazijom imat će pod nadzorom dva do tri najnaprednija i ekonomski najproduktivnija svjetska područja. Već letimičan pogled na kartu nagovještava da bi kontrola nad Euroazijom gotovo automatski povukla za sobom podređenost Afrike, pri čemu bi zapadna hemisfera i Oceanija postale geopolitički periferne tom središnjem svjetskom kontinentu. Otprilike 75 posto svjetskog stanovništva živi u Euroaziji, a ondje leži i većina svjetskog stvarnog bogatstva, kako u obliku tamošnje poduzetnosti tako i pod površinom tamošnjeg tla. Euroazija daje oko tri četvrtine poznatih energetskih resursa svijeta.

Jasno je zašto je odabranim krvnim lozama tako važan Iran i cijelo to područje, a izrežirani sukobi i prosvjedi s ciljem „promjene režima" dio su rotšildsko-iluminatskih nakana u vezi Euroazije. Pomoćnik američkog ministra vanjskih poslova za europska i euroazijska pitanja, sa zadatkom da provodi američku vanjsku politiku u Europi i Euroaziji, jest Daniel Fried (rotšildski cionist). Kada shvatite što se zbiva tada vam svijet izgleda posve drukčije.

Nepostojeći problem-reakcija-rješenje i „klimatske promjene"

Sadašnje i tekuće stanje „nepostojećeg problema-reakcije-rješenja" jest providna i bezočna laž o tome kako su „klimatske promjene" uzrokovane ljudski stvorenim ugljičnim dioksidom. Zanimljivo je kako se ono što se nekoć nazivalo „globalnim zatopljenjem" sada naziva „klimatskim promjenama", budući da temperature, iz godine u godinu, padaju (sl. 77 na sljedećoj stranici). To je obmanjivački i prevarantski trik izvanrednih razmjera koji se koristi kako bi se opravdali: fantastična centralizacija moći, globalni zakoni, odavno planirana deindustrijalizacija, dodatno oporezivanje i još veće razine policijske i 'bigbrotherovske' države. Zatreba li vam

Slika 77: *Kada su temperature iz godine u godinu počele sve više padati „globalno zatopljenje" prešlo je u „klimatske promjene". Pa zašto onda Al Gore i dalje govori da našem planetu prijeti katastrofa zbog rasta temperature? Odgovor je jednostavan. Zato što je lažac.*

neki problem kojeg nema jednostavno ga izmislite. Čekajte malo, imam baš čovjeka dovoljno korumpiranog i besramnog da to učini. Gdje je Al? Osjećajem grižnje savjesti zbog globalnog zatopljenja izazvanim u kolektivnoj psihi čovječanstva uredno manipulira poznati g. Al „ako-mi-se-usne-miču-znači-da-lažem" Gore (rotšildski cionist).

Nema na ovom planetu tog novog a kamoli rabljenog automobila koji bi bilo tko trebao kupiti od tog čovjeka. Ma, niti bicikla, niti grickalice za nokte. Gore je još jedan od rotšildskih pijuna. Pohađao je Sveučilište Vanderbilt sa stipendijom Rockefellerove zaklade, „filantropskog dobrotvornog društva" oslobođenog poreza koje je oformio rotšildski operativac J. D. Rockefeller. Preko te ustanove financira se zavjera bez plaćanja poreza. Goreova se kći udala u bankarsku obitelj Schiff, bliske Rothschildove suradnike koji stoje iza ratova i revolucija posredstvom poduzeća Kuhn, Loeb & Co. Njeno sadašnje ime je Karenna Gore Schiff. Doima se vrlo neobičnim da je jedna viđena židovska obitelj poput Schiffovih uspostavila bračne veze s jednim ne-Židovom kakvim se Gore predstavlja. Veliku podršku Alu Goreu u njegovoj prodaji laži o ugljikom uzrokovanom globalnom zatopljenju daje David Mayer de Rothschild, autor popratnog vodiča uz Goreove koncerte pod naslovom „Live Earth" na kojima je dugačak niz slavnih osoba, uključujući Madonnu i aduta iluminatskog plana Bona, nastupao diljem svijeta i davao legitimitet prevari zvanoj „klimatske promjene". Rothschildova je knjiga naslovljena: *Priručnik za preživljavanje globalnog zatopljenja na Zemlji: 77 najvažnijih vještina za zaustavljanje klimatskih promjena ili za preživljavanje tijekom istih.*[1] On je sin *Sira* Evelyina de Rothschilda, stupa obitelji. U radio-emisiji Alexa Jonesa u Sjedinjenim Državama upoznat je s činjenicom da se u ovo vrijeme zagrijavaju i drugi planeti i mjeseci, uključujući i Mars, tako da se eventualne promjene temperature ne mogu pripisivati emisijama ugljika uzrokovanih čovjekovim djelovanjem. Zajednički je nazivnik trebalo biti Sunce, što ono, dakako, i jest. Rothschild je odgovorio da je očito zašto se Mars zagrijava: bliže je Suncu negoli Zemlji. Čini mi se, Dave, da ti još malo istraživanja ne bi škodilo.

Al Gore, bivši potpredsjednik u do-srži-iskvarenom režimu Billa Clintona, prodaje nam laž o klimatskim promjenama već cijeli niz godina. On je postao zaštitno lice borbe protiv globalnog zatopljenja nakon što je njegov film iz 2006.

[1] *The Live Earth Global Warming Survival Handbook: 77 Essential Skills to Stop Climate Change – Or Live Through It.*

godine u produkciji *Paramounta - Neugodna istina* - postao treći najuspješniji dokumentarac u američkoj povijesti gledanosti kino-predstava te je, predvidivo, dobio Oskara za najbolji dokumentarni film. Za to su se pobrinule krvne loze koje nadgledaju Hollywood. Goreova knjiga, također nazvana *Neugodna istina (An Inconvenient Truth),* zasjela je na prvo mjesto *New York Timesovog* popisa uspješnica te je, opet predvidivo, dobio i Nobelovu nagradu za mir za svoju gomilu laži i smiješnih pretjerivanja. A, čujte, ako tu nagradu mogu 'osvojiti' Obama i Kissinger onda ju može osvojiti svatko. Nagradu je Gore podijelio s UN-ovim Međunarodnim panelom o klimatskim promjenama ili IPCC-om, organizacijom preko koje je varka s globalnim zatopljenjem nametnuta svijetu. Indijski geolog sa Sveučilišta Punjab, dr. Arun D. Ahluwalia, član odbora Međunarodne godine planeta (poduprte od strane UN-a), upozorio je na manipuliranje Nobelovom nagradom za mir i IPCC-em:

> IPCC je zapravo postao zatvoreni krug, on druge ne sluša. U njemu nema otvorenih umova ... doista me čudi da su Nobelovu nagradu za mir dali, na osnovu znanstveno pogrešnih zaključaka, ljudi koji nisu geolozi.

Propaganda o „klimatskim promjenama" temelji se na mitu o značajnom porastu temperature, i to do katastrofalnih razina, uzrokovanom emisijama ugljičnog dioksida nastalim zbog djelovanja čovjeka, iako su promjene temperatura ustvari izazvane povećanjem ili smanjenjem solarne aktivnosti, odnosno djelovanjem tzv. Sunčevih pjega i drugih prirodnih pojava. Donedavno smo bili u rastućem trendu Sunčeve aktivnosti koja je podigla prosječne temperature, ali u vrijeme pisanja ove knjige, u zadnjih je nekoliko godina primijećeno slabljenje tih aktivnosti pa, stoga, i pad temperatura.

Kada se u sljedećem ciklusu pojača aktivnost Sunčevih pjega temperature će ponovno porasti, a potom će, s primicanjem ciklusa svome kraju, opadati. Tako je oduvijek bilo, premda se, u vrijeme dok ovo pišem, sa Suncem zbiva nešto neobično jer je aktivnost Sunčevih pjega ostala na niskoj razini ili je gotovo nepostojeća daleko dulje negoli je uobičajeno. Predviđanja o katastrofalnim klimatskim promjenama potječu u potpunosti od namještenih „kompjuterskih modela" u koje ubacujete sranja (u vidu podataka), pa sranja i dobivate natrag (u vidu predviđanja). Detaljnu pozadinu „globalnog zatopljenja" prikazao sam u Poglavlju „Ugljična prijevara" u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).* Velik broj članaka imate i u arhivi mojeg biltena, a postoje i pisane i video informacije u istraživačkoj arhivi planetarnih promjena na adresi **davidicke.com**, uz mnogo odličnih *web* stranica posebno posvećenih toj temi, uključujući CarbonDioxide.com. Ne tvrdim da na području klime nema nikakvih promjena – uvijek ih ima. Klima nije statična, niti je to ikada bila. Razmjeri promjene ovise o ciklusu kroz koji prolazimo, a on može trajati tisuće godina. Kada pogledate dokaze umjesto propagande očigledno je da „klimatske promjene" nisu uzrokovane ugljičnim dioksidom nastalim ljudskim djelovanjem kroz „efekt staklenika" koji zadržava

toplinu u nižoj atmosferi. Ugljični dioksid je tek jedan, ne osobito važan stakleнički plin. Daleko najveći čimbenici efekta staklenika su vodena para i oblaci. Oni čine oko 96,5% prirodnih pojava odgovornih za zadržavanje topline. I što da radimo: da zabranimo vodenu paru i da zabranimo oblake? Mogli bismo, tako, oporezivati vodenu paru i pokrenuti program ograničenog iskorištavanja oblaka. Udio ugljičnog dioksida u stakleničkim plinovima jest, pazite, molim vas, samo 0,037 posto – a ugljični dioksid nastao ljudskim djelovanjem tek je djelić tog već izuzetno malog postotka (sl. 78). Ah, da, ukoliko netko i dalje misli demonizirati ugljični dioksid treba znati da je ugljični dioksid odgovoran za rast biljaka te da bi bez njega, pa i bez efekta staklenika, odnosno zadržavanja topline, ovaj planet bio nenastanjiv.

Plaćamo njihova sranja

Al Gore se obogatio na rasprostranjenom i izmanipuliranom vjerovanju u njegov smiješni scenarij klimatskih promjena. U Londonu je 2004. osnovao kompaniju s Davidom Bloodom, bivšim članom uprave rotšildsko-iluminatskog uporišta, Goldmana Sachsa, a u 'Cityju' je nova kompanija znana po nadimku „Blood & Gore"[2].

Slika 78: *Koliko ljudi zna da pretežiti doprinos stakleničkim plinovima potječe od prirodno nastale vodene pare i oblaka? U usporedbi s time, učinak CO_2 je neznatan, a čak je i tada samo djelić toga ugljik nastao ljudskim djelovanjem.*

[2] Oba ta prezimena (Blood i Gore) u prijevodu označavaju krv, a ovako združena obično se koriste kao pridjevi ispred recimo, knjiga, kompjutorskih igrica, filmova itd. u kojima ima mnogo prolijevanja krvi; *op. prev.*

Njihovo poduzeće *Generation Investment Management* posebno je usmjereno ka iskorištavanju financijskih prilika, poput sustava *cap and trade* (ograničavanje emisija i trgovanja kvotama emisija ugljičnog dioksida; *op. prev.*). Takve i slične stvari potiče mit o „globalnom zatopljenju" koji propagira Gore. Na taj je način dosad zaradio desetke milijuna dolara. Kao što je lijepo napisao jedan internetski autor:

> Dakle, Al može kupiti svoje kvote emisija ugljičnog dioksida od samog sebe. Još bolje, može ih kupiti novcem koji dobiva na temelju svog dugotrajnog odnosa s kompanijom *Occidental Petroleum*. Vidite kako je lako biti neutralan glede ugljičnog dioksida? Jedino morate posjedovati zilijun dionica u naftnom biznisu, otvoriti eko-burzovnu tvrtku da biste mogli investirati novce na ekološki prihvatljiv način, zatim trebate uzeti manji dio prihoda vaše naftne kompanije i kupiti kredite za emisiju ugljika od svoje vlastite investicijske tvrtke, pa i vi možete spasiti Planet i zaraditi novac, i ostaviti „ugljični otisak" veličine Godzillinog stopala s početka tog filma kada svi stoje unutar otiska njegovog malog prsta i pitaju se kakvo je to čudno udubljenje u tom predjelu.

Kada se zbroje sve posljedice, sustav *cap-and-trade,* koji tako silno voli Obama i koji je tako profitabilan za Ala Gorea, koštat će američke obitelji tisuće dolara, dok će se arhitekti tog sustava i dalje bogatiti. To već opisuju kao najveće povećanje poreza u američkoj povijesti. Jedan od glavnih zadataka koje je Obami dala ta klika jest prodavanje magle o „klimatskim promjenama" i sva ona dugo vremena pripremana 'rješenja' koja samo čekaju da potpisom postanu zakon. U rujnu 2009. održao je sramotan govor u Ujedinjenim narodima u kojem je njegov teleprompter sipao laž za laži o suočavanju s „nepovratnom katastrofom":

> Niti jedna nacija, velika ili mala, bogata ili siromašna, ne može izbjeći utjecaj klimatskih promjena. Rastuće razine mora prijete svakoj morskoj obali. Sve snažnije oluje i poplave prijete svim kontinentima. Sve češće suše i slaba ljetina rezultiraju glađu i sukobima u područjima gdje glad i sukobi već postoje. Na sve manjim otocima obitelji su već prisiljene bježati iz svojih domova kao 'klimatske' izbjeglice. Sigurnost i stabilnost svake nacije i svih naroda – naš napredak, zdravlje, sigurnost – u nemaloj su opasnosti. A vrijeme koje nam je preostalo da situaciju preokrenemo sve brže curi.

Sve je to preuzeto iz Evanđelja po Alu Goreu. Naslov tog evanđelja je 'Budalaštine'. Svoja ministarstva energije i znanosti Obama je popunio Goreovim obožavateljima, uključujući i svog „dirigenta znanosti" Johna Holdrena koji je tijekom 1970-ih zahtijevao drastične poteze, uključujući eugeničku kontrolu stanovništva, kako bi se svijet spasio od globalnog *hlađenja* i novog ledenog doba. Holdren je predviđao 'ekocid' ili "uništenje cjelokupnog života na ovom planetu zbog sve nižih temperatura." "... Iznenadno urušavanje arktičkih ledenjaka, izazvano dodatnom težinom, moglo bi uzrokovati plimni val nezapamćenih razmjera u zabilježenoj povijesti", napisali su on

i njegov suautor. Sada pak traži ekstremne poteze vlade i *cap-and-trade* kako bismo izbjegnuli globalno zatopljenje i topljenje leda. Što će još izmisliti? Mete Obame i njegovih gospodara su javnost općenito, a posebno djeca i mladež jer ih žele navesti da zatraže „donošenje mjera protiv klimatskih promjena" i da marginaliziraju sve one koji uopće pokušaju preispitati tu laž. On uvodi *cap-and-trade* sustav prodaje ugljičnih kredita za koji je priznao da će dovesti do „nužnog i enormnog povećanja" cijena električne energije. Ali, ništa vi ne brinite, korporacije koje se bave opskrbom električnom energijom (inače su u vlasništvu odabranih krvnih loza) ne žele time još više zarađivati. Samo žele spasiti naš planet, Bog ih blagoslovio.

Cap-and-trade je sustav u kojem države određuju granice emisija ugljika i izdaju kompanijama dozvole za njihova najveća prava na emisije ugljika ili 'kredite', ali ako trebaju više proizvoditi mogu ta prava emisija ugljika otkupiti od drugih kompanija koje proizvode manje od njihova maksimuma. To je samo još jedan od načina da nekolicina zaradi još novca, nametne državnu kontrolu ekonomskih aktivnosti i ljudima dodatno oteža plaćanje režija i troškova života. Francuski predsjednik, rotšildski lutak Nicolas Sarkozy, uveo je porez na ugljik koji će povećati troškove električne energije u Francuskoj i pritom rekao da je to „pitanje opstanka ljudske rase". Glupost. Radi se o opstanku i širenju plana kojeg on predstavlja. Vidjet ćete da će se porezi na emisije ugljika uvoditi u jednoj zemlji za drugom, jer sve je to dobro usklađeno. Rothschildi, logično, sabiru plodove svoje manipulacije „klimatskim promjenama" diljem svijeta. Kompanija *Rothschild Australija* najavila je pokretanje „Carbon Ring Consortiuma" koji će eksploatirati tržište kupoprodaje emisija ugljika u Azijsko-pacifičkom području. Richard Martin, izvršni direktor *Rothschilda Australia* kaže:

> S obzirom na noviji razvoj događaja u međunarodnoj politici glede klimatskih promjena [kojom manipulira rotšildska klika], više se ne postavlja pitanje hoće li nego kada će se pojaviti svjetsko tržište kupoprodaje emisija ugljika. *Rothschild Australia*, preko *Carbon Ringa*, namjerava predvoditi to tržište, pružajući sredstva za privatno investiranje kompanijama koje žele kompenzirati svoja dugovanja u vezi emisije stakleničkih plinova.

Joachim Schellnhuber, vodeći klimatski ekstremist i savjetnik njemačke vlade, rekao je da bi svatko na svijetu trebao dobiti ugljični 'budžet' te da bi, u slučaju da ga premaši, trebao biti oporezovan. Kako bi se to uopće moglo izvesti bez jedne zgodne pojedinosti - podvrgavanja svačijeg života nadzoru? Češki fizičar dr. Luboš Motl tu je zamisao nazvao „zaprepašćujućom" te je rekao da mu je Schellnhuberov prijedlog pomogao da „konačno shvati kako je bilo moguće da oni ludi politički pokreti poput nacističkog ili komunističkog tako lako uzmu maha u tako razumnoj zemlji poput Njemačke". Nešto vrlo slično Schellnhuberovim smjernicama predloženo je u Ujedinjenom Kraljevstvu. Kalifornijski odbor za energiju čak planira uvesti radio-kontrolirane termostate kojima bi vlasti upravljale po volji, a stanovnici to ne bi mogli zaustaviti. Sve to nema veze sa zaštitom Planeta već s kontrolom

i centralizacijom moći, što oni nameću ljudima na najperfidnije načine. Simon Linnett, izvršni potpredsjednik Rothschild Bank, bio je bolno vidovit kada je pozivao na osnivanje novog međunarodnog tijela, „Svjetsku agenciju za zaštitu okoliša", koja bi uvela reda u trgovinu emisijama ugljika. Ona bi se pridružila Svjetskoj banci, Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji, Svjetskoj trgovinskoj organizaciji itd., itd. – sve odreda Rothschildovim instrumentima globalne kontrole. Linnett je ustvrdio da su ljudski uzroci klimatskih promjena sada potvrđena činjenica (čista glupost) te da „međunarodni problem klimatskih promjena zahtijeva međunarodno rješenje". Ukoliko vlade ne ustupe određeni dio svog suvereniteta jednom novom svjetskom tijelu, kaže on, globalna shema trgovanja emisijama ugljika ne može se provesti niti regulirati. Eto vam pravog razloga u pozadini isplanirane halabuke o globalnom zatopljenju/klimatskim promjenama, iz usta čovjeka koji dvori Rothschilde otkako je 1975. godine diplomirao na Oxfordu.

Klimatski fašizam

Američki Zakon o čistoj energiji i sigurnosti, koji je državi dao kontrolu nad gotovo svakim aspektom života Amerikanaca, donesen je u lipnju 2009. iako je 300 stranica prijedloga tog zakona uvršteno u kongresnu raspravu u 3 h ujutro i gotovo ih nitko nije pročitao.

Kad je vođa kongresne manjine John Boehner ustao da naglas pročita sadržaj usprotivio se susponzor tog prijedloga zakona Henry Waxman (rotšildski cionist), pokušavši to spriječiti na temelju 'procedure'. „Klimatske promjene" se koriste, kao što je planirano, kako bi se dodali bezbrojni novi slojevi orvelovske birokracije i kontrole u tisuće novih globalnih zakona i propisa te uvela „zelena policija" koja će pratiti sve što radite, pa čak i kamo stavljate svoju kantu za otpad. „Koja ***će*** pratiti"? Pa, to se već događa! Američki Zakon o čistoj energiji i sigurnosti uvodi obavezne inspekcije domova ili „energetske revizije" u kojima će oni provjeravati vaše svjetlosne uređaje, vrste utičnica, kućanskih aparata, prozore, zidove, krovove i sve što odaberu za pregled. Svoje će 'nalaze' dostaviti Područnoj mreži energetskih usluga (RESNET), orvelovskog prizvuka, čiji je cilj osigurati da se javnost udavi u papirologiji i propisima. U jednom izvještaju o posljedicama Zakona o čistoj energiji i sigurnosti koji sam vidio pisalo je:

> Prema RESNET-u, revizija se sastoji od: Sveobuhvatne revizije energije u kućanstvu – razine procesa RESNET-ove revizije energije u stambenim prostorima koji, definiran tim standardom, uključuje procjenu, dijagnozu i predloženi tretman stanja u postojećem domu. Sveobuhvatna revizija energije u kućanstvu može se zasnivati na Procjeni upravljanja energijom u kućanstvu („Sveobuhvatna revizija upravljanja energijom u kućanstvu") ili Ocjeni o upravljanju energijom u kućanstvu („Sveobuhvatna HERS revizija"), u skladu s kriterijima određenim prema tom standardu. Kućevlasnik može odabrati da prođe kroz taj proces uz ili bez prethodnog Pregleda energetskog stanja u kućanstvu ili Dijagnostičkog pregleda energetskog stanja u kućanstvu.

Razumijete što želim reći? Svakome tko tim nasilnicima zabrani pristup u svoj dom prijete kazne od nekoliko tisuća dolara, a čak i kada ih pustite unutra oni vam mogu poslati račun za inspekciju koju uopće niste željeli. Al Gore je rekao da će „klimatske promjene" pripomoći da se uvede „globalno upravljanje", što je još jedan od razloga za iznalaženje takve kovanice. Takozvane „klimatske promjene" čak im služe da ubrzaju svoje planove u vezi smanjenja broja stanovništva. Imate li djecu to je, očigledno, loše za vaš „ugljični otisak". U jednom istraživanju Oregonskog državnog sveučilišta zaključeno je da su posljedice rađanja „dodatnog djeteta" po emisije ugljika gotovo 20 puta važnije od vožnje automobila s visokom kilometražom, recikliranja ili korištenja štednih kućanskih aparata ili žarulja. Takve će se teme sve učestalije spominjati kako bi se 'riješio' jedan 'problem' koji ne postoji. Pokušaj izazivanja histerije o svršetku svijeta dosegnuo je još luđe razine u zagrijavanju prije UN-ove Konferencije o klimatskim promjenama u Kopenhagenu u Danskoj u prosincu 2009. gdje su zahtijevali globalne zakone u gotovo 200 zemalja. Objavljen je važan propagandni izvještaj pod nazivom *Stanje budućnosti* na 6700 stranica koji se pozivao na mišljenje 2700 'stručnjaka'. Oni su zaključili da je „potrebno nastojanje na razini misije Apolla kojom su ljudi otišli na Mjesec da bi čovječanstvo imalo kakve-takve izglede preživjeti pustošenje izazvano klimatskim promjenama". Bez održivog rasta, pisalo je, „milijarde ljudi bit će osuđene na siromaštvo, a velik dio civilizacije na propast". Ukratko, laž do laži. 'Izvještaj' je napisao „trust mozgova" pod nazivom Millenium Project, a naručen je 2002. godine od strane generalnog tajnika Ujedinjenih naroda. Njihov katastrofični „izvještaj o klimi" poduprle su agencije Ujedinjenih naroda, Svjetska banka, MMF, Vojska Sjedinjenih Država i... Rockefellerova zaklada. Nad svima njima bdiju Rothschildi preko svoje paukove mreže. Kada znate što se doista događa sve je vrlo jasno.

Ovo što slijedi napisao je Christopher Booker, autor knjige *Stvarna katastrofa globalnog zatopljenja (The Real Global Warming Disaster)*, prije kopenhagenske UN-ove Konferencije o klimatskim promjenama krajem 2009. godine:

> Budući da je svijet već prošao kroz dvije najhladnije zime u nekoliko desetljeća, uz sve znakove da sada možda ulazimo u treću, znanstvena argumentacija o CO_2 koji svijetu prijeti zatopljenjem ruši se zapanjujućom brzinom.
>
> No, upravo u ovom trenutku svjetski političari, pod vodstvom Britanije, EU i sada predsjednika Obame, namjeravaju nam nametnuti daleko najskuplji niz mjera koje je bilo koja skupina političara ikada predložila u svjetskoj povijesti, mjere tako destruktivne da čak i da samo pola njih bude provedeno bili bismo bačeni natrag u mračna vremena.

Ali, dakako, oni upravo to i žele. U isto vrijeme kopenhagenski klimatski samit odrekao se ključne mjere sigurnosti koja bi zaštitila svjetske prašume od uništenja, omogućivši da se one posijeku i zamijene plantažama drveća kao što su uljne palme. Kada su pobornici zaštite okoliša zatražili da se takve sigurnosne mjere ponovno

uvedu njihov je pokušaj spriječila Europska unija, pod vodstvom Britanije. Nasadi uljnih palmi kao zamjena za prašume još uvijek su se podvodili pod 'šume' te su tako privlačili upravo one (milijune dolara vrijedne) novčane potpore koje su trebale štititi prave prašumske vrste od uništenja. Ta zamjenska stabla ujedno apsorbiraju manje ugljičnog dioksida, što ponovno pokazuje da je agenda klimatskih promjena upravo to – agenda. Te ljude ne zanimaju pravi ekološki izazovi. Manipulacija je dosegnula novu razinu 2009. kad je britanska vlada započela objavljivati promidžbene poruke (od kojih se čovjeku povraća) u najgledanijem terminu, potrošivši novac poreznih obveznika kako bi ljudi osjećali strah i krivicu zbog „klimatskih promjena", a istovremeno su nemilosrdno iskorištavali i plašili djecu. U jednoj propagandnoj poruci imate slike štenadi i mačića koji se dave u potopu. Reklamne su spotove naručili kad su ankete pokazale da propaganda o klimatskim promjenama nije uvjerila više od polovice britanskog stanovništva da povjeruju u sranja kojima su ih šopali. Philip Stott, profesor *emeritus* biogeografije na Londonskom sveučilištu, koji kaže da je službena verzija klimatskih promjena obična besmislica, spomenute reklamne spotove ispravno opisuje kao pokušaj manipuliranja ljudima preko alarmističkog jezika i apokaliptičkih prikaza. „Ta metoda preuzeta je ravno iz Orwellove *1984.* – to je pokušaj kontrole pomoću slika vječitog rata protiv nečega, u ovom slučaju klimatskih promjena." - rekao je Stott. Da bi' riječ rek'o, kompa.

Tony B-liar[3], a tko drugi?

Golemu prijevaru prepoznat ćete po umiješanosti Tonyja Blaira. Njihov je plan da nametnu drakonske, 'obamične' zakone o klimi na globalnoj razini, a to ne može proći bez Blairovog prisustva. I on planira unovčiti tu laž, poput Gorea, pa je registrirao internetsku domenu pod nazivom „Kapitalni fond za niske razine ugljika". Blairovo sredstvo za postizanje zvjezdanog statusa u sferi klimatskih promjena jest organizacija naslovljena „The Climate Group" koja se opisuje kao 'nezavisna' i 'neprofitna' nevladina organizacija. Pa, kao prvo, apsolutno ništa povezano s Tonyjem Blairom ne može se nazvati 'nezavisnim', a drugo, neprofitnim 'nevladinim' organizacijama obiluje rotšildsko-iluminatska mreža obmane. Climate Group je smještena u Londonu, djeluje diljem svijeta, uz izuzetno dobro financiranu mrežu ureda u Europi, Sjevernoj Americi, Australiji, „diljem Kine" i Indiji.

Britanski odbor organizacije Climate Group mješavina je bankarskih, medijskih, korporacijskih i oglašivačkih rukovoditelja pod vodstvom Johna R. Coombera, bivšeg ravnatelja i sada direktora osiguravajućeg diva *Swiss Rea*. Još jedan direktor Climate Groupa je Matthew Anderson, voditelj njihovog Odjela za strategiju i korporacijske poslove za Europu i Aziju, unutar *News Corporation* Ruperta Murdocha (rotšildskog cionista). Murdochova korporacija članica je organizacije The Climate Group zajedno s 'poslodavcem' Tonyja Blaira, bankom J. P. Morgan Chase. Blair će se, dakle, osjećati kao kod kuće. Među ostalim članovima su:

---

[3] Igra riječi s prezimenom Tonyja Blaira; 'liar' znači 'lažac'; *op. prev.*

Barclays bank, Standard Chartered Bank, HSBC, Swiss Re, British Petroleum, Coca-Cola, PepsiCo, Bloomberg, Sky Broadcasting, Virgin Atlantic, Cathay Pacific Airways, China Mobile, IBM, Dell IT, Google, Duke Energy, Florida Power and Light Group, Scottish Power, Nike, Johnson & Johnson, Marks and Spencer, Cadbury, Starbucks; i vlasti Londona, Kalifornije, Los Angelesa, New Yorka, Miamija, Britanske Kolumbije, Ontarija, Québeca, Manitobe, Zapadne Australije, Južne Australije, Novog Južnog Walesa, Victorije i Queenslanda.

Prije kopenhagenskog događanja Tony Blair je putovao svijetom prodajući prijevaru o klimatskim promjenama, ali kada su ga na konferenciji za novinare upitali što je *on* poduzeo da svoj vlastiti život učini 'održivijim' nastupila je duga tišina. „Na našu kuću stavili smo solarne kolektore." - naposljetku je profrfljao.

- „Na koju?" (Ima ih on mnogo.)
- „Onu u Londonu."

Uslijedilo je još dugih razdoblja tišine. On ne poduzima ništa da smanji vlastitu emisiju ugljika, između ostalog i zato što zna da to nije bitno. Jedino za što mari je prodaja laži. Iz tog razloga sâm g. Globalno Zatopljenje, Al Gore, ima ugljični otisak veličine Godzille. Britanski ministar za zaštitu okoliša Hilary Benn iz Fabijanskog društva želi oglobiti svakoga tko ne reciklira svoje smeće, a snimljen je kako baca hrpu reciklažnog otpada iz vlastitog doma. Bilo je tu reciklažnog stakla, plastike, kartona, papira i hrane. Nitkov je za to okrivio vlastitu djecu iako je otpad sadržavao osobnu korespondenciju i državne listovne papire. Da ironija bude veća, u Bennovim vrećama za smeće bila je i napomena njegove privatne tajnice iz Ministarstva okoliša, hrane i ruralnih pitanja o kampanji poticanja javnosti da se u otpad baca što manje hrane. Navedeno razotkrivanje dogodilo se nakon što je Benn proglasio nacionalni „rat otpadu". Sve je to čisto licemjerje.

„Sternov tim"

Blairova je vlada – preko njegova tadašnjeg ministra financija i kasnijeg nasljednika Gordona Browna – naručila „Sternovu procjenu ekonomije klimatskih promjena" koja je izvršena 2006. uz patetično ponavljanje svih sumornih upozorenja o katastrofi. O, šoka li velikoga. Autor izvještaja bio je Nicholas Herbert Stern, baron Stern od Brentforda (rotšildski cionist), britanski ekonomist i intelektualac. Stern je profesor ekonomije i upravljanja te ravnatelj Granthamovog instituta o klimatskim promjenama i okolišu na, dakako, Londonskom ekonomskom fakultetu. On je bio glavni ekonomist i viši potpredsjednik Svjetske banke (koju je stvorio i koju nadzire Rothschild) tijekom predsjedničkog mandata Rothschildovog poslovnog partnera Jamesa Wolfenshohna (rotšildskog cionista), a bio je i ekonomski savjetnik Blairove vlade.

Njegova braća su Richard Stern, bivši potpredsjednik Svjetske banke, i Brian E. Stern, bivši potpredsjednik poduzeća *Xerox Corporation*. On dolazi, kao što vidite,

iz sredine koja je nezavisna i nimalo povezana s establišmentom. Stern također ima mnogo veza unutar 'industrije' trgovanja emisijama ugljika i, općenito, klike koja podvaljuje teorije o klimatskim promjenama. „Sternov tim" je u ožujku 2009. organizirao simpozij u Washingtonu. Akademici, korporacijski rukovoditelji, političari i državni administratori ponovno su slušali „dečke iz zbora", uključujući Tonyja Blaira, čovjeka koji nikada ne govori istinu osim u nuždi. Simpozij „Sternovog tima" susponzorirale su sljedeće ustanove:

Institut za svjetske resurse: „trust mozgova" čiji je osnivač James Gustave Speth 1982. koji je, poput Billa Clintona, pohađao Sveučilište Oxford uz Rhodesovu stipendiju. Te su stipendije proizašle iz oporuke Rothschildovog agenta Cecila Rhodesa, a on je bio prvi vođa Rothschildovog tajnog društva Okrugli stol koje je uspostavilo mrežu Bilderberške skupine, Vijeća za vanjske odnose i Trilateralne komisije. Svjetski institut za svjetske resurse bio je uvelike uključen u izradu Konvencije o biološkoj raznolikosti, važan element rotšildsko-iluminatskog plana uništavanja okoliša, što ću ubrzo i objasniti. Sponzori Instituta za svjetske resurse su npr. oni hipiji iz sfere zaštite okoliša, kao što su Goldman Sachs, J. P. Morgan Chase, Bank of America, Citigroup Foundation, Coca-Cola, Dow Chemical Company, DuPont, Microsoft Corporation, Shell International, Ford Foundation, Rockefellers Brothers Fund, Oppenheimers Brothers Foundation, Europska komisija i poduži niz vladinih ministarstava. Među njima su čak i Monsanto (proizvođač po okoliš pogubnih genetski modificiranih usjeva) i Novartis, farmaceutski div koji proizvodi cjepivo protiv svinjske gripe.

Petersonov institut za međunarodnu ekonomiju: „trust mozgova", nekadašnji Institut za međunarodnu ekonomiju, smješten u Washingtonu. Osnovao ga je 1981. C. Fred. Bergsten, bivši viši znanstveni suradnik u Vijeću za vanjske odnose i pomoćnik Henryja Kissingera za Međunarodne ekonomske poslove u Vijeću za nacionalnu sigurnost. Također je bio viši znanstveni suradnik na iluminatskom Brookingsovom institutu te u Carnegiejevoj zakladi za međunarodni mir, koje je kongresni odbor raskrinkao kao manipulatore rata (vidi knjigu *...I istina će vas osloboditi*). Bergsten je bliski suradnik direktora Petersenova instituta, Davida Rockefellera. Bergstenov institut za međunarodnu ekonomiju preimenovan je 2006. u Petersenov institut u čast Petera Georgea Patersona koji je zamijenio Davida Rockefellera kao predsjednika Vijeća za vanjske odnose (CFR) te, uz Rockefellera, ostao počasni predsjednik CFR-a. Peterson je bivši predsjednik ključne Njujorške banke Federalnih rezervi te je bio američki ministar trgovine u administraciji Richarda Nixona. Također je radio za Lehman Brothers, Kuhn, Loeb Inc., a sa Stephenom A. Schwarzmanom osnovao je Blackstone, grupu za upravljanje imovinom. Kao što opet vidimo, Petersonov institut krcat je „predanim borcima za zaštitu okoliša".

Centar za globalni razvoj: „trust mozgova" kojeg je 2001. osnovao, naravno, C. Fred Bergsten (i opet taj Rockefellerov pajdaš) zajedno s Edwardom W. Scottom, bivšim višim američkih dužnosnikom, i s Nancy Birdsall, bivšom direktoricom Odjela za istraživanje politike u Svjetskoj banci. Dakle, još nekoliko fanatičnih boraca za zaštitu okoliša.

Kako li je sve to providno! „Međunarodni dan akcije za klimu" u listopadu 2009. koordinirao je demonstrante diljem svijeta koji su zahtijevali poduzimanje akcije u vezi klimatskih promjena. Organizatori - 350.org - tvrdili su da je okupljeno mnoštvo ljudi iz 181 zemlje povodom najraširenijeg dana za poduzimanje akcije za zaštitu okoliša u povijesti ovog planeta, s više od pet tisuća događanja diljem svijeta. Izraz '350' odnosi se na broj čestica ugljičnog dioksida na milijun za koje „sljedbenici kulta ugljičnog dioksida" kažu da je sigurna gornja granica u atmosferi. Pogodite tko financira 350.org? Počinje sa 'R', a rimuje se s 'knocker' i 'bella'[4]. 350. org je ogranak Zaklade održivih tržišta (engl. *Sustainable Markets Foundation*) koju financira Fond braće Rockefeller na čijem je čelu Bill McKibben, autor knjige *Kraj prirode (The End of Nature)* i očigledna 'inspiracija' Ala Gorea. Hm... čudno. Kada sam stajao u onoj knjižari 1990. i kada su mi se noge magnetski prikovale za pod u ruci sam držao knjigu koju sam toga dana kupio. Njen je naslov bio *Kraj prirode,* autora Billa McKibbena. Nakon onoga što se dogodilo nikada je više nisam ni pogledao, a kamoli pročitao.

Britanski kolumnist Charles Moore rekao je da je Sternova procjena (Stern Review) po narudžbi britanske vlade bila klimatska verzija „vrdavog dosjea"[5] koji je objavila ista Blairova mašinerija laži o iračkom oružju za masovno uništenje koje, hm, je li, nije ni postojalo. 'Nalaze' iz Sternovog izvještaja znanstveno je rasturio lord Christopher Monckton, bivši politički savjetnik britanske premijerke Margaret Thatcher i žestoki kritičar 'ortodoksije' o klimatskim promjenama. Mnogo je aspekata života o kojima se s njim ne bih složio, ali u ovom je imao potpuno pravo. On razotkriva na koji je način prijevara vođena, između ostalog i cenzurom postojanja onoga što znanstvenici nazivaju „srednjovjekovno toplo razdoblje" između otprilike 800.-1300. g. kada su temperature bile mnogo više negoli su bile čak i prije početka hlađenja tijekom kasnih 1990-ih. Srednjovjekovno toplo razdoblje pobliže sam opisao u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj),* kada nije bilo industrije, niti „gutača goriva", niti ičeg sličnog. Kako je, dakle, moguće da je tada bilo toliko toplije? Povećanu toplinu uzrokovalo je vrlo aktivno razdoblje aktivnosti Sunčevih pjega, a time i solarnog zračenja koje je utjecalo na Zemlju. Srednjovjekovno toplo razdoblje fatalno je za vjerodostojnost „sljedbenika kulta ugljičnog dioksida" (autor ga naziva *Carbon Cult*; *op. prev.*) i oni su ga jednostavno izbrisali iz svojih izvještaja. U londonskom *Sunday Telegraphu* Monckton je napisao:

---

[4] Dakle: **R**ocker + **f**ella (feller) = Rockefeller; *op. prev.*

[5] „Vrdavi dosje", znan i kao Irački dosje ili Februarski dosje, bio je sažeti izvještaj za Blairovu laburističku vladu iz 2003. godine. Novinarima ga je predao Alastair Campbell, Blairov direktor komunikacija i strategije, 3. veljače iste godine, a ticao se Iraka i oružja za masovno uništenje. Zajedno s ranijim Rujanskim dosjeom, te je dokumente naposljetku iskoristila vlada kao opravdanje za svoju angažiranost u napadu na Irak.

Izraz Vrdavi dosje skovao je internetski polemički časopis *Spiked*. Kasnije je taj izraz upotrijebio Channel 4 News kada su njegovi izvjestitelji saznali da je veći dio materijala iz tog dosjea prepisan iz raznih neprovjerenih izvora; *op. prev.*

... UN je poništio srednjovjekovno toplo razdoblje (globalno zatopljenje na kraju prvog tisućljeća nove ere). Godine 1995. David Deming, geoznanstvenik sa Sveučilišta Oklahoma, napisao je članak u kojem rekonstruira 150 godina temperatura u Sjevernoj Americi na temelju eruptivnih bušotina. Kasnije je napisao: „Po objavljivanju članka u časopisu *Science* stekao sam značajan kredibilitet u zajednici znanstvenika koji su radili na klimatskim promjenama. Oni su mislili da sam jedan od njih, netko tko će izopačiti znanost u službi društvenih i političkih ciljeva. Jedan od njih malo se previše opustio. Jedna od glavnih osoba koja radi na području klimatskih promjena i globalnog zatopljenja poslala mi je zapanjujući *email* u kojem je stajalo: 'Moramo se riješiti srednjovjekovnog toplog razdoblja.'"

Što su i učinili. U drugom UN-ovom izvještaju i procjeni iz 1996. prikazan je grafikon za razdoblje od 1000 godina koji pokazuje da su temperature u srednjem vijeku bile toplije nego danas. Ali izvještaj iz 2001. sadržavao je novi grafikon bez srednjovjekovnog toplog razdoblja. U njemu je iznijet pogrešan zaključak: da je 20. stoljeće bilo najtoplije u proteklih 1000 godina.

Grafikon je izgledao poput palice za hokej na ledu. Pogrešno prikazana ravna crta temperature od 1000.-1900. predstavljala je držak, a porast od 1900. do 2000. bila je lopatica (sl. 79). Evo kako su to učinili:

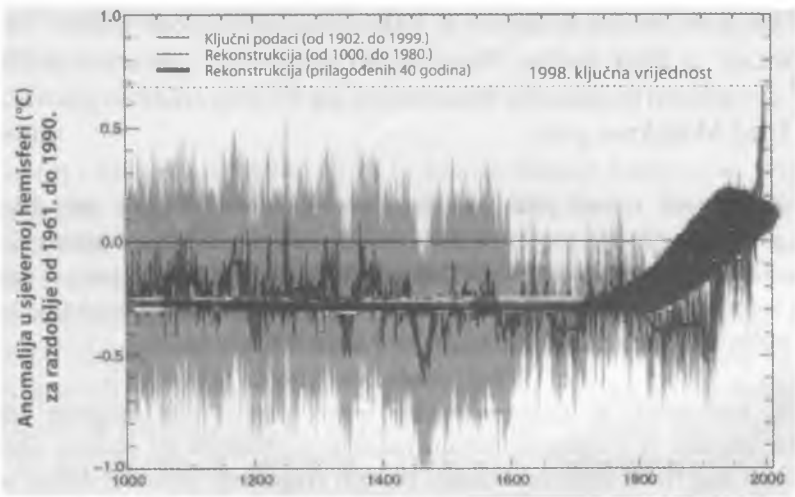

Slika 79: *Notorni grafikon u obliku „hokejske palice" koji navodno pokazuje kako je temperatura iznenada naglo porasla u 20. stoljeću. Sa svojom prevarantskom 'znanošću' on sračunato zavarava i uključuje brisanje srednjovjekovnog toplog razdoblja kada su temperature, prije tisuću godina, bile više negoli su bile potkraj 20. stoljeća.*

- Jednoj tehnici za rekonstrukciju predtermometarske temperature dali su 390 puta veću težinu negoli bilo kojoj drugoj (ali to nisu rekli).
- Tehnika kojoj su dali prednost bila je ona o kojoj je u UN-ovom izvještaju iz 1966. pisalo da je nepouzdana: mjerenja godova na borovima čekinjastog češera.

Godovi drveća su širi tijekom toplijih godina, ali godovi borova također su širi kad u zraku ima više ugljičnog dioksida, naime on biljke hrani. Ovo natapanje ugljičnim dioksidom narušava proračune.

- Rekli su da su uključili 24 niza podataka na temelju kojih se situacija može pratiti od 1400. godine. Izostavili su, a da to nisu napomenuli, niz koji pokazuje srednjovjekovno toplo razdoblje, pospremivši ga u folder „Cenzurirani podaci".
- Pri crtanju grafikona na temelju podataka koristili su se kompjutorskim modelom, ali znanstvenici su kasnije ustanovili da je taj model uvijek prikazivao hokejske palice, čak i kad su unosili nasumičnu, elektronsku 'crvenu buku'.

Grafikon u obliku hokejske palice, za koji se pogrešno tvrdi da prikazuje naglu eksploziju porasta temperature, često su koristili Ujedinjeni narodi kako bi zaplašili stanovništvo, a kanadske su ga vlasti slale svim domaćinstvima, kaže Monckton. Kad je razotkriven kao apsurdan vlasti su ga odbile povući, a nisu se niti ispričale. Čak i nakon svega toga UN je nastavio 'prodavati' svoju priču pomoću podataka u formi „hokejske palice" koje je britanski pisac Christopher Booker, autor knjige *Stvarna katastrofa globalnog zatopljenja (The Real Global Warming Disaster)* opisao kao „neke od najsveobuhvatnije diskreditiranih artefakata u povijesti znanosti". No, u siječnju 2010. objelodanjeno je da je profesoru Michaelu Mannu s Pensilvanijskog državnog sveučilišta, 'klimatologu' koji stoji iza grafikona u obliku hokejske palice, dano više od pola milijuna dolara u vidu državne potpore unutar Obaminog „paketa poticaja" iz 2009. godine. Novac je bio namijenjen „istraživanju klimatskih promjena" s posebnim naglaskom, nesumnjivo, na brisanje srednjovjekovnog toplog razdoblja. Lord Monckton piše:

> Deseci znanstvenih radova pokazuju da je srednjovjekovno toplo razdoblje bilo stvarno, globalno te do 3°C toplije od današnjeg. Zatim, u tropskim Andama nije bilo glečera a danas su ondje. Na Grenlandu su postojale vikinške farme: sada su one pod vječnim ledom. Na Sjevernom polu bilo je vrlo malo leda: jedna kineska pomorska eskadra oplovila je 1421. oko Arktika, ali na led nije naišla.
>
> Antarktik, koji sadrži 90 posto svjetskog leda i gotovo svih njegovih 160.000 ledenjaka, ohladio se i nakupio ledenu masu u posljednjih 30 godina, obrnuvši 6000 godina dug trend topljenja. Podaci iz 6000 eruptivnih bušotina diljem svijeta pokazuju da su u srednjem vijeku temperature bile više negoli su danas. A snjegovi Kilimandžara nestaju ne zato što bi vršna temperatura rasla (niti raste) nego zato što je postkolonijalna sječa šuma osušila zrak. Molio bih Ala Gorea da to primi na znanje.
>
> U brončano doba te u vrijeme Rimljana u nekim je područjima također bilo toplije negoli je danas. Ta topla razdoblja nije uzrokovao CO_2 nego Sunce. Tako je UN podesio matematiku i praktički posve zamračio ulogu Sunca u današnjem zatopljenju.

Christopher Monckton se 2009. češće pojavljivao u medijima nakon predavanja u Sjedinjenim Državama u kojima je službenu priču srezao na komadiće. Pozabavio se nekim neistinama koje predstavljaju same temelje Velike laži:

„Sada je na djelu globalno zatopljenje." (na djelu je zapravo hlađenje)

„Globalno zatopljenje sve je gore." (zapravo je stanje sve bolje)

„Led iz Arktičkog mora nestaje." (nema nikakvog primjetnog a sličnog trenda u zimskom morskom ledu tijekom posljednjih 30 godina)

„Morski led na Antarktiku nestaje." (područje morskog leda oko Antarktika 2007. je dosegnulo rekordne razine u posljednjih 30 godina)

„Greben velike brane oštećen je djelovanjem globalnog zatopljenja" (u području tog grebena tijekom posljednjih 40 godina takav trend u temperaturi površine mora ne postoji)

I tako dalje. U mnogo je navrata Monckton pozivao Ala Gorea na raspravu u četiri oka o činjenicama, štoviše pozive je oglašavao i u novinama, da bi izazov u listopadu 2009. ponovio i na američkoj televiziji. Ali Gore poziv nije prihvatio. Ne želi prihvatiti debatni dvoboj ni s kim tko zna o čemu govori jer igra bi tada bila razotkrivena.

Zeleno caruje

Zeleni pokret i njegovo političko krilo tj. zelene stranke klanjaju se pred oltarom Ugljičnog kulta, jer (a) to odgovara njihovoj političkoj i lobističkoj kampanji i mogućnostima prikupljanja sredstava i (b) one, poput većine čovječanstva, papagajski recitiraju tuđe riječi. Samo nekolicina ljudi doista istraži činjenice na kojima se njihova mišljenja temelje. Ostali ponavljaju službene verzije ili ono što su čuli od svojih prijatelja, političara, ekonomista, 'novinara' ili nekog tipa na telki. 'Novinari' glavnih medija profesionalni su recitatori službene verzije događaja i zbog toga se nikada ne istražuje ono što se zaista dogodilo 11. rujna. Političari ponavljaju ono što im govore njihovi 'savjetnici' i 'stručnjaci', liječnici ponavljaju ono što su čuli na medicinskom fakultetu te od strane predstavnika farmaceutskih kompanija, znanstvenici iz iste pjesmarice ponavljaju službenu priču u koju, indoktrinirani, vjeruju ili moraju ostavljati dojam da vjeruju žele li privući novčana sredstva i fanfare. Učitelji ponavljaju ono što su čuli na učiteljskoj akademiji ili ono što im službeni nastavni plan nalaže da govore.

Svijet su porobili recitatori koji poput papiga ponavljaju tuđa mišljenja kao vlastita, a nisu se potrudili sami propitati ili istražiti kako stvari stoje. Briljantno je to uočio veliki britanski pisac Oscar Wilde: „Većina ljudi su drugi ljudi. Njihove su misli misli nekoga drugog, njihovi životi su mimikrija, a njihove strasti citati." Dovoljno je reći što bi trebali vjerovati i oni će to uglavnom i činiti jer ili nemaju vlastitog mišljenja

ili njihovim sustavima vjerovanja i ambicijama odgovara da ono što govorite bude istina. Upravo je zbog toga laž o klimatskim promjenama bila tako uspješna. Tužno je vidjeti desetke tisuća ljudi iz cijelog svijeta kako prosvjeduju prilikom događanja kao što je Kopenhagenska konferencija o klimatskim promjenama te pozivaju pripadnike elite da budu još ekstremniji u svojim orvelovskim mjerama „spašavanja planeta Zemlje". Klimatski je kult postao religija u kojoj sljedbenici prihvaćaju da njihova „sveta knjiga" predstavlja 'istinu' i da se ni pod kojim uvjetima ne smije propitkivati (sl. 80). Mediji bombardiraju stanovništvo programiranjem o klimatskim promjenama, a isto se događa djeci i mladeži u školama i na sveučilištima. Ponavljanje je jedan od najučinkovitijih oblika kontrole uma, a dokazive laži prelaze u stav „pa, to svatko zna". Oni žele da povjerujemo da je „rasprava o klimatskim promjenama gotova". Zaboravite lijepo sve to, svi mi znamo da je to istina, živite svoj život, nema potrebe da bilo što istražujete. Podložnost Zelenog pokreta Ugljičnom kultu dugo je planirana i orkestrirana. Jedna od najznačajnijih organizacija u iluminatskom planu uništavanja okoliša je Rimski klub osnovan 1968. koji je povezan s Bilderberškom skupinom, Vijećem za vanjske odnose, Trilateralnom komisijom i tako dalje. Sve su to Rothschildove ispostave, koordinirane od strane tajnog društva Okruglog stola u Britaniji koje je stajalo iza Balfourove deklaracije. U publikaciji te organizacije iz 1991. *Prva svjetska revolucija* osnivač Rimskoga kluba Aurelio Peccei piše:

> U potrazi za novim neprijateljem koji će nas ujediniti nadošli smo na ideju da bi toj ulozi odgovarali zagađenje, opasnost od globalnog zatopljenja, nestašice vode, glad i slične stvari ... Sve je to uzrokovano intervencijom čovjeka ... Dakle, pravi neprijatelj je samo čovječanstvo.

Rimski klub zagovara globalno uvođenje poreza na emisije ugljičnog dioksida i „novi ekonomski poredak", a služi se lažima o čovjeku kao uzročniku klimatskih promjena kako bi polako ostvarivali plan o svjetskoj dominaciji. Pokret za zaštitu okoliša stvorili su eugeničari odabranih krvnih loza poput Juliana Huxleya, princa Phillipa i nizozemskog princa Bernharda, bivšeg nacističkog SS časnika koji je bio prvi i dugogodišnji predsjednik Bilderberške skupine. Ovaj trojac stvorio je i Svjetsku zakladu za zaštitu životinjskog svijeta (WWF), sadašnju Svjetsku zakladu za zaštitu prirode.

Slika 80: *Al Gore je visoki svećenik nove religije i govori iste gluposti kao i svi ostali.*

Huxley je potaknuo osnivanje WWF-a dok je obnašao funkciju direktora rotšildsko-iluminatske fasade, Organizacije UN-a za obrazovanje, znanost i kulturu (UNESCO).

'Znanstvena' sranja

Ugljični kult ne zanimaju činjenice, samo propaganda i neprestano ponavljanje navodne i nedvojbene 'istine'. Iznimno bitno u svemu tome bilo je stvaranje i kontrola nad UN-ovim Međuvladinim vijećem o klimatskim promjenama ili IPCC-em. UN je Rothschildova operacija, a njegovo sjedište izgrađeno je na zemljištu u New Yorku kojeg je ustupio John D. Rockefeller. IPCC se smatra znanstvenim tijelom, ali to nije točno. To je politička organizacija koja se izdaje za znanstvenu, a manipulira tako što citira znanstvenike koji pjevaju iz iste pjesmarice i ignoriraju one koji tvrde da su njihove tvrdnje o ugljičnom dioksidu ili CO_2 besmislica. Javnost na taj način stječe pogrešan dojam da se svi znanstvenici slažu po pitanju klimatskih promjena iako to nema veze s istinom. Dr. Rajendra Pachauri, predsjednik IPCC-a, željezničko je cestovni inženjer koji poučava svijet o 'znanosti' o klimatskim promjenama. U siječnju 2010. izašlo je na vidjelo da se milijuni funti, novac britanskih poreznih obveznika, uplaćuju organizaciji u Indiji koju vodi Pachauri. Istraživački institut kojem je on na čelu dobit će u pet godina potporu u iznosu od 10 milijuna funti od Ministarstva za međunarodni razvoj, usprkos proturječja oko financija londonskog ogranka Instituta za energiju i resurse (TERI) smještenom u New Delhiju, čiji je generalni direktor Pachauri. Ovo najutjecajnije indijsko privatno tijelo uključeno je u „klimatske promjene" i obnovljivu energiju te je bilo predmetom istraživačkih članaka britanskog *Sunday Telegrapha* koji je također istaknuo činjenicu da Pachauri obnaša više od 20 funkcija u bankama, na sveučilištima i u drugim ustanovama koje imaju koristi od svjetski raširene industrije, sada temeljene na nastojanjima da se „zaustave klimatske promjene". Slučajnost?? Procijenite sami. Stotine znanstvenika potpisalo je takozvanu Menhetensku deklaraciju koja proturječi službenoj priči. U izdvojenom mišljenju 650-orice znanstvenika iz jednog izvještaja američkog Senata 2008. pobija se navodni 'konsenzus' o tome da globalno zatopljenje uzrokuju emisije ugljika nastale ljudskim djelovanjem. Suprotno tome, samo je pedeset dvoje znanstvenika, zajedno s diplomatima i političarima, podupiralo IPCC-ov Sažetak za kreatore politike iz 2007. koji je postao Biblija Ugljičnog kulta. Mnogi od „stotina znanstvenika" za koje se tvrdi da su povezani s IPCC-om ustvari sumnjaju u službenu bajku ili je odbacuju. Među onih 650 znanstvenika citiranih u senatskom izvještaju imamo vodeće stručnjake u područjima kojima se bave i mnoge koji su povezani s IPCC-om ali se ne slažu s njegovim službenim zaključcima. Ovdje ću iznijeti samo nekoliko njihovih mišljenja navedenih u izvještaju:

> [Strahovanja glede zatopljenja] najgori su znanstveni skandal u znanstvenoj povijesti ... Kada ljudi naposljetku saznaju istinu osjećat će se obmanutima od strane znanosti i znanstvenika – *IPCV-ov japanski znanstvenik dr. Kiminori Itoh, nagrađivani doktor znanosti i fizikalni kemičar na polju zaštite okoliša.*

> [Modeli i predviđanja IPCC-a] netočni su jer se zasnivaju samo na matematičkim modelima i iznijetim rezultatima u vidu scenarija koji ne uključuju, primjerice, solarnu aktivnost – *Victor Manuel Velasco Herrera, istraživač na Institutu geofizike*

pri Autonomnom meksičkom nacionalnom sveučilištu. [Obratite pozornost na: „... koji ne uključuju, primjerice, solarnu aktivnost". *Kako, molim?*]

Teoretičari u pozadini Deklaracije iz Kyota pobrkali su uzrok i posljedicu. Globalno zatopljenje je ono koje izaziva više razine ugljičnog dioksida u atmosferi a ne obrnuto ... Velik broj ključnih dokumenata predočenih na UN-ovoj konferenciji 1995. u Madridu bez traga je nestao. Zbog toga je rasprava bila jednostrana i krajnje neobjektivna, a globalno zatopljenje UN je proglasio znanstvenom činjenicom – *Andrei Kapitsa, ruski geograf i istraživač uzoraka antarktičkog leda.*

Količina CO_2 koju stvaramo beznačajna je u smislu prirodne cirkulacije u odnosu zraka, vode i tla ... Trenutno se bavim detaljnom procjenom IPCC-evih izvještaja i Sažetaka za kreatora politike te utvrđujem na koji su način Sažeci iskrivili znanost – *južnoafrički nuklearni fizičar i kemijski inženjer dr. Philip Lloyd, jedan od IPCC-evih koordinatora i vodećih autora.*

Stvaranje ideologije prikovane uz ugljični dioksid opasna je besmislica ... Sadašnja uzbuna oko klimatskih promjena instrument je društvene kontrole, izgovor za velike poslovne i političke bitke. To je postala ideologija, što bi nas trebalo ozbiljno zabrinuti – *znanstvenik na području proučavanja okoliša, profesor Delgado Domingos iz Portugala, osnivač Numeričke skupine za predviđanje vremena.*

Dosad nesaslušani glasovi znanstvenika koji se suprotstavljaju uroti globalnog zatopljenja sve su glasniji. Međunarodni geološki kongres u Norveškoj opisuje se kao geološki ekvivalent Olimpijskih igara, a 2008. je okupio velik broj govornika koji su osporavali službeno stajalište. Mnogi znanstvenici koji su otvoreno progovorili izgubili su novčanu potporu te su nailazili na druge oblike zastrašivanja, uključujući prijetnje smrću. Dr. William M. Briggs, klimatski statističar iz Odbora o vjerojatnosti i statistici Američkog meteorološkog društva, rekao je da su njegovi kolege iznosili „prave priče strave o onom što im se događalo kada su pokušali objaviti svoje radove u kojima istražuju gledišta suprotna 'konsenzusu". Rekao je da je bio šokiran onime što je čuo. Mnogi su bili izloženi pogrdama, gubitku poslovnih prilika ili su ih marginalizirali njihovi službenoj-verziji-odani-kolege samo zato što su govorili istinu. U vrijeme kada ti znanstvenici odbijaju šutjeti javlja se još jedan nemali problem za pobornike zatopljenja - temperature padaju. Ugljični dioksid nastavlja rasti, no zagrijavanje koje bi to trebalo izazvati pokazuje se zapravo kao stalno hlađenje. Geolog dr. David Gee, predsjednik znanstvenog odbora Međunarodnog geološkog kongresa iz 2008. se pita:

„Koliko se godina Zemlja mora hladiti kako bismo počeli uviđati da se ne zagrijava? Koliko godina to hlađenje mora trajati?"

Valjda onoliko dugo koliko dovoljan broj ljudi vjeruje u laži i obmane.

Živjeti od laži

Očajničko izbjegavanje činjenice da temperature padaju dovelo je do friziranja podataka od strane NASA-inog Goddardovog instituta za svemirska istraživanja. Njime ravna još jedan blizak Goreov suradnik, dr. James Hansen, čovjek kojeg zovu „ocem klimatskih promjena", ali koji bi se prije trebao zvati „ocem varljivih podataka koji su raspirili mit o klimatskim promjenama". Hansenov NASA-in Institut objavio je da je listopad 2008. bio najtopliji dosad, no iskustva diljem svijeta govore o vrlo hladnom vremenu i snježnim mećavama.

Kad je uočena očigledna netočnost NASA-inih podataka ispostavilo se da su uzimali podatke iz toplijeg mjeseca, rujna, a govorili su da se odnose na listopad. Ovo je vrlo bitno jer brojke u izdanju Hansenovog Instituta daju neke od glavnih podataka kojima se služi IPCC kako bi potkrijepio svoju priču o globalnom zatopljenju te neprestano iznosi više temperature od drugih ustanova. Pitam se zašto. No, to nije prvi put da je Hansen uhvaćen u laži. Godine 2007. bio je prisiljen prihvatiti da njegova tvrdnja o tome kako su 1990-te bile najtoplije desetljeće 20. stoljeća nije točna. Najtoplije desetljeće bile su 1930-e, kada se stvaralo daleko manje ugljičnog dioksida. Atmosferski znanstvenik dr. John S. Theon, jedan od Hansenovih kolega iz NASA-e, kaže:

> Hansenu nikada nisu bila začepljena usta iako je kompromitirao službeni položaj agencije NASA o predviđanju klime (tj. nismo imali dovoljno saznanja da bismo mogli predviđati klimatske promjene ili čovjekov utjecaj na njih). Hansen je tako doveo NASA-u u neugodnu situaciju jer je 1988. iznio svoje tvrdnje o globalnom zatopljenju u svojem iskazu pred Kongresom.

Kada služite iluminatskim ciljevima vi ste sigurni i zaštićeni, slobodno možete kršiti pravila dok su oni koji se suprotstavljaju vašoj propagandi primorani poštovati pravila do u tančine ili se čak suočiti s novim pravilima koja bi ih trebala ušutkati. Na taj je način stvorena neviđeno iskrivljena percepcija o onom što se s klimom zbiva. Izvršni direktor organizacije Greenpeace International Gerd Leopold morao je priznati kako priopćenje za medije u kojem se tvrdi da će arktički led nestati do 2030. godine ne može biti potkrijepljeno, ali je rekao da se on neće ispričati zbog „nešto emotivnijeg pristupa problemima" i navođenja javnosti da svijet vidi njegovim očima. Valjda smatra kako je laganje u redu sve dok vam ljudi vjeruju. Ne samo da polarni pokrov ne nestaje već u izvještaju objavljenom u listopadu 2009. stoji da je ljetno 'otapanje' na Antarktiku u sezoni 2008.-2009. bilo najslabije zabilježeno otkad je uvedena satelitska tehnologija. Taj izvještaj iz časopisa *Geophysical Research Letters* glavni su mediji i skupine za zaštitu okoliša jednostavno ignorirali. Želite li pogledati izvorne podatke o globalnoj temperaturi na koje se najviše poziva IPCC kako biste provjerili kojim to brojkama barata kult globalnog zatopljenja... e, žalim slučaj. Oni su ih uništili ili 'izgubili'. Dogodilo se to, pukim slučajem, dakako, kad je Odjel za istraživanja klime pri britanskom Sveučilištu East Anglia bio zasut zahtjevima da ih objavi, u skladu sa Zakonom o slobodi informiranja. Prethodno je

odbijao objaviti neobrađene podatke meteoroloških postaja i pojedinosti o svojim metodama obrade informacija, osim pomno odabranim znanstvenicima („momcima iz zbora"). Zašto bi oni uništili podatke koji, govore li istinu, govore u prilog njihovih tvrdnji o klimatskim promjenama uzrokovanim čovjekovim djelovanjem? Zato što ne podupiru. Upravo suprotno.

Mi koji ovu temu istražujemo godinama odavno znamo da se podaci sustavno namještaju, ali priča je dobila novi zamah 2009. kad se jedan haker probio do tisuća *mailova* i dokumenata iz računala Odjela za istraživanja klime te je, izvan ikakve sumnje, iznio na vidjelo da su „klimatske promjene" smislili 'znanstvenici' koji su hladno i proračunato obmanuli javnost. *Mailovi* obuhvaćaju prepisku između istaknutih klimatologa i otkrivaju sve: od neetičnog postupanja do potencijalno nezakonitog. Na djelu je bila zavjera kojom se nastojalo spriječiti zahtjeve o slobodi informiranja i držati skeptične znanstvenike podalje od znanstvenih publikacija i procesa popraćenih kritičkim osvrtom sustručnjaka. U vrijeme istrage profesor Phil Jones, rukovoditelj Odjela za 'istraživanja', dao je ostavku.

U jednom od njegovih *mailova* piše: „Upravo sam završio s Mikeovim trikom prirodnih kretanja, odnosno dodao sam prave temperature svakom nizu u posljednjih 20 godina kako bih prikrio trend opadanja." Drugi 'znanstvenik' koji je ispitivan u vezi tog skandala bio je profesor Michael „hokejska palica" Mann. Dr. Tim Ball, klimatolog koji sumnja u točnost službene priče, nazvao je objelodanjene informacije „ne samo konačnim dokazom, nego neoborivim konačnim dokazom". Rekao je da je to, na globalnoj razini, zastrašujuće jer ta skupina znanstvenika kontrolira ne samo Centar Hadley (Hadley Centre) britanskog Meteorološkog zavoda koji prikuplja podatke o temperaturi nego kontrolira i IPCC. A IPCC je, pak, tijelo koje vodi državnu politiku o klimi u zemljama diljem svijeta. Da upotpunimo krug, Hadley Centre sufinanciraju britansko Ministarstvo okoliša, hrane i seoskih područja, Ministarstvo obrane i Ministarstvo energije i klimatskih promjena. Lord Christopher Monckton sažeo je hakerove spoznaje u članku naslovljenom „Climategate: uhvaćeni *in flagranti*, zelenih ruku":

- Omanja klika politiziranih znanstvenika, plaćenih od strane neznanstvenih političara s kojima su bili financijski i politički povezani, odgovorni su za prikupljanje i iznošenje podataka o temperaturama iz paleolitskog doba da danas. Ovaj 'Tim', kako su sami sebe nazivali, izvrtao je i iskrivljavao znanstvene podatke kako bi se uklapali u najobičniju političku shemu, profitabilnu za njih i prikladnu vladama koje, u današnje vrijeme, plaćaju račune za 99% svih znanstvenih istraživanja.
- Odjel za istraživanja klime na Sveučilištu East Anglia profitirao je barem 20 milijuna dolara u obliku dotacija za 'istraživanje', zahvaljujući aktivnostima navedenog Tima.

- Tim je petljao oko zamršenih, birokratskih procesa UN-ovog vijeća o klimi, IPCC-a, u namjeri da izbaci nezgodne znanstvene rezultate iz četiri njegove Procjene i da izvrši utjecaj na zaključke Vijeća iz političkih umjesto znanstvenih razloga.
- Članovi tima bili su udruženi u pokušaju da redefiniraju ono što znanost podvrgnuta osvrtu sustručnjaka jest a što nije: izostavljali su podatke koji se nisu uklapali u ono što su željeli, u dosluhu s određenim političarima, da UN-ovo Vijeće o klimi navede u svom izvještaju.
- Petljali su s vlastitim podacima kako bi prikrili nedosljednosti i pogreške.
- Bili su pokunjeni zbog činjenice da, suprotno svim njihovim predviđanjima, globalne temperature 15 godina nisu rasle u nekom statistički značajnijem smislu te da su devet godina u padu. Priznali su da je njihova nesposobnost da to objasne bila 'travestija'. Ta unutarnja sumnja kosila se s njihovim javnim objavama o tome da je tekuće desetljeće najtoplije do sada i da je znanost o „globalnom zatopljenju" posve dosljedna.
- Upleli su se u sam proces kritičkih recenzija tako što su vršili pritisak na znanstvene časopise da im radove recenziraju njihovi prijatelji a ne nezavisni znanstvenici.
- Uspjeli su navesti prijateljski im nastrojene urednike časopisa da odbace studije s rezultatima nesukladnim njihovom političkom stajalištu.
- Lobirali su za smjenu urednika jednog stručnog časopisa samo zato što nije dijelio njihovu spremnost da degradira znanost radi političkih ciljeva.
- Pokrenuli su podlu javnu kampanju dezinformiranja i ocrnjivanja svojih znanstvenih protivnika putem *web* stranice u koju su uložili velike novce.
- Suprotno svim pravilima otvorene, provjerljive znanosti, članovi Tima počinili su kazneno djelo urote s namjerom prikrivanja a zatim uništavanja kompjutorskih kodova i podataka koje je legitimno zatražio jedan vanjski istraživač koji je imao dobre razloge da posumnja u vjerodostojnost ili stručnost njihovih 'istraživanja'.

U *mailovima* se opet spominju nastojanja da se 'pripazi' na srednjovjekovno toplo razdoblje kada su temperature – u vrijeme bez ugljičnog dioksida u atmosferi karakterističnog za industrijsko doba – bile više negoli su sada. Ben Santer, istraživač klime i vodeći autor Prvog izvještaja Radne skupine IPCC-a iz 1995., priznaje da je izbrisao odlomke u kojima se navodi da ljudi nisu odgovorni za klimatske promjene. Lord Monckton je rekao: „Na scenu stupa Santer i prepravlja njihov izvještaj nakon što su znanstvenici poslali svoju upotpunjenu verziju, a u toj upotpunjenoj verziji na pet je različitih mjesta pisalo da nema nikakvog zamjetnog djelovanja čovjeka na globalnu temperaturu – vidio sam primjerak te verzije – a zatim ju pregledava Santer,

križa sve te rečenice i umeće novi zaključak, što je odonda i službeni zaključak." Manipuliranje podacima o temperaturi nije svojstveno samo Odjelu za istraživanja klime na Sveučilištu East Anglia. NASA-in Goddardov institut za znanost i svemir na Sveučilištu Columbia u New Yorku i Nacionalni centar za klimatske podatke u Ashevilleu, država Sjeverna Karolina, raskrinkani su u istom poslu. Broj centara za praćenje temperature diljem svijeta koji daju svoj doprinos službenim podacima o temperaturi smanjen je s nekih 6000 na oko 1000. Zatvorili su one na hladnijim lokacijama i višim nadmorskim visinama. Temperaturu prate na toplijim mjestima poput plaža, a govore da je ta temperatura zabilježena na području gorskih lanaca udaljenih stotinama kilometara. Želite li vidjeti smiješan način manipuliranja, pardon, 'praćenja' podataka o temperaturi pronađite članak naslovljen „Kvaliteta američkih podataka o temperaturi" („Quality of US Temperature Data") na adresi **theclimateconspiracy.com**. U siječnju 2010. objelodanjeno je da se upozorenje IPCC-a o tome da će se zbog klimatskih promjena otopiti većina himalajskih glečera do 2035. godine zasnivalo jedino na vijesti iz znanstvenog časopisa *New Scientist,* objavljenoj osam godina prije IPCC-evog upozorenja iz 2007. Štoviše, 'vijest' iz *New Scientista* temeljila se na kratkom telefonskom razgovoru sa Syedom Hasnainom, nepoznatim indijskim znanstvenikom tada zaposlenim na Sveučilištu Jawaharlal Nehru u Delhiju. Hasnain je kasnije priznao da je njegova tvrdnja bila obično 'nagađanje' i da nije potkrijepljena odgovarajućim istraživanjem. Drugim riječima, to su šuplje 'znanstvene' fraze, no usprkos tome glavni su ih mediji, kao i uvijek, spremno ponavljali, između ostalih i jadni BBC.

Medvjeđe obmane

Čitav Ugljični kult opstaje na lažima i grubom izvrtanju činjenica. Hoću reći, polarni medvjedi izumiru, zar ne? Pa to svi znaju, ne? Ali, *ne,* ne izumiru. Sada im je broj, od 1950-ih godina naovamo, najveći. Potvrđuje to dr. Mitchell Taylor koji 30 godina proučava polarne medvjede u Kanadi i Arktičkom krugu. Polarnih medvjeda sve je više. No, ta činjenica ne odgovara zagovornicima teorije o globalnom zatopljenju. Oni nastavljaju podmetati svoje laži - sliku dva medvjeda koji stoje na otopljenom ledu, sliku koju uporno koristi Al Gore kako bi potkrijepio svoje krivotvorine.

Amanda Byrd, koja je tu fotografiju snimila nedaleko od aljaške obale, rekla je da medvjedi nisu ni u kakvoj opasnosti. Snimila ju je isključivo zbog ljepote prizora. Dr. Mitchellu Tayloru, usprkos njegovog velikog znanja o polarnim medvjedima, rečeno je da ne dolazi na sastanak „Stručne skupine o polarnim medvjedima" (PBSG) 2009. godine jer se njegove pribilježene činjenice ne poklapaju sa službenom pričom o globalnom zatopljenju i ugroženosti polarnih medvjeda. Rečeno mu je da su njegova stajališta „protivna teoriji o klimatskim promjenama čiji je uzročnik čovjek [i da] su krajnje neprimjerena". U to se mogu kladiti. Dr. Taylor je potpisao Menhetensku deklaraciju kojom je raskrinkana službena verzija te mu je rečeno da se to „protivi stajalištu koje je zauzeo PBSG". Koga briga za činjenice, bitno je vaše 'stajalište'. Dobro, dakle: temperature ne rastu, polarni medvjedi ne izumiru, a

ledeni pokrov se ne otapa, bez obzira na njihove tvrdnje. Ma, mora biti istine barem u nekim njihovim tvrdnjama. Možda u tvrdnjama o podizanju morske razine? Hm, pa i ne baš. Geolog i fizičar Nils-Axel Mörner bivši je predsjednik Međunarodne komisije o promjenama morske razine. On kaže da se usprkos kolebanjima, kako gornjim tako i donjim, razina mora ne diže i nije se dizala u posljednjih 50 godina: „Ne moramo se uopće baviti čvrstim dokazima; elementarni zakoni fizike (latentna toplina potrebna za zagrijavanje leda) kazuje nam da do apokalipse koju priziva Al Gore i kompanija nikako ne može doći." Kaže da je bio 'zapanjen' otkrivši da niti jedan od 22 suautora u zadnja dva IPCC-eva izvještaja o razinama mora nije bio stručnjak za razine mora. Niti *jedan*. Smatra da je „namjerno neznanje" – a upravo se o tome radi – i upotreba namještenih kompjuterskih modela postalo najmoćniji pojedinačni pokretač čitave „histerije oko zatopljenja". NASA-in dr. John S. Theon kaže:

> Al Gore nailazi na posve drukčiju znanstvenu klimu 2009. godine od one iz 2006. kad je u distribuciju pušten njegov film *Nezgodna istina*. Prema satelitskim podacima, od pojave Goreovog filma *Zemlja se hladi* obim antarktičkih ledenjaka dosegao je rekordne razine, rast morske razine je usporen, oceanske temperature ne ukazuju na zatopljenje, a sve više znanstvenika javno izriču svoje razilaženje s umjetno izazvanim bojaznima u vezi klime jer studije s kritičkim osvrtom sustručnjaka nastavljaju ukazivati na neosnovanost strahovanja o globalnom zatopljenju.

Što „g. Promjena" Obama čini u vezi ovih dokaza da je mahnitost glede „globalnog zatopljenja" sračunata prijevara? On sve to ignorira i postavlja inicijate Ugljičnog kulta, i obožavatelje Ala Gorea, na svaki značajniji položaj u relevantnim ministarstvima energije, okoliša i onoga što se prodaje kao 'znanost'. Zašto to čini? Možda zato što je igrač odabranih krvnih loza. Njegovi „autoriteti na polju klimatskih promjena" su Carol Browner (rotšildska cionistica) i Todd Stern (rotšildski cionist), baš kao što britansku politiku u vezi klimatskih promjena u vrijeme pisanja ove knjige vodi Ed Miliband (rotšildski cionist), brat Davida Milibanda (rotšildskog cionista), ministra vanjskih poslova. Američki Zakon o čistoj energiji i sigurnosti iz lipnja 2009. daje državi kontrolu nad svakim aspektom američke ekonomije i uvodi sustav trgovanja emisijama ugljičnog dioksida kako bi ljudi poput Ala Gorea bili još bogatiji dok, sa svojim lančanim posljedicama, uništavaju živote milijuna odnosno milijardi ljudi. Gwen Moore, demokratska kongresnica, pokazala je neviđenu naivnost i neznanje izjavivši: „Prijedlog zakona o energiji koji je danas Kongres prihvatio prijeko je potrebna, odgovorna mjera koja će smanjiti količinu otpadnih tvari bačenih u našu atmosferu i započeti neutralizirati efekte globalnog zatopljenja koje prijeti našem planetu." To je plan oporezivanja, kontrole i deindustrijalizacije kako bi se riješio nepostojeći problem koji ugljični dioksid ne uzrokuje. U Menhetenskoj deklaraciji piše:

> Pokušaji raznih država da odobre skupu regulativu o industriji i pokušaji pojedinačnih građana da potaknu smanjenje CO_2 [ugljičnog dioksida], usporit će razvoj a neće

imati nikakvog osjetnijeg utjecaja na buduću putanju globalnih klimatskih promjena. Takva politika osjetno će smanjiti izglede za budući napredak i na taj način smanjiti sposobnost društava da se prilagodi neizbježnim klimatskim promjenama, čime se ljudska patnja neće smanjiti nego povećati.

Koliko god to bilo šokantno, takav je njihov plan. Oni žele deindustrijalizirati svijet. Gdje su mediji, uz nekoliko časnih iznimaka? Rade ono što uvijek rade – drže se službene linije. Ugledni britanski spiker TV-vijesti Peter Sissons razotkrio je cenzuru u vezi klimatskih promjena u jednom novinskom članku poslije odlaska iz BBC-a. Rekao je da je on bio jedan od šačice BBC-evih voditelja intervjua koji je uopće iznio mogućnost da u raspravi o klimatskim promjenama postoji i druga strana. Objasnio je da BBC-evi najpoznatiji 'ispitivači' redovito počinju s prihvaćanjem postavke „znanost je svoje rekla", premda, kao što on ističe, bezbroj uglednih znanstvenika tvrdi da nije. Gledao sam voditelja BBC-eve emisije *Newsnight* Jeremyja Paxmana s reputacijom oštrog novinara kako Alu Goreu ne postavlja niti jedno neugodno pitanje a kamoli ono o valjanosti teorije o čovjeku kao uzročniku globalnog zatopljenja. Peter Sissons kaže da se isti neispitivački pristup i cenzura znanstvenika koji se ne slažu sa službenom pričom mogu naći na svim razinama BBC-a:

... politika BBC-a, koju tako entuzijastično provode BBC-evi dopisnici za pitanja okoliša, jest da se takvi stavovi ne smiju čuti. Uzmimo npr. BBC-evu izjavu danu prošle godine o tome kako „tvorci BBC-evih Vijesti trenutno smatraju da njihovi izvještaji moraju biti usklađeni jer se treba uzeti u obzir znanstveni konsenzus o čovjeku kao glavnom uzročniku globalnog zatopljenja".

Nema nikakvog znanstvenog konsenzusa, već samo izrežiranog dojma o njemu, zahvaljujući sramotnim nazovi-novinarima na BBC-u te u gomili globalnih medija. Jer oni ne objavljuju iskaze desetaka tisuća znanstvenika koji kažu da je službena priča znanstvena besmislica. Sissons se prisjeća neobičnog intervjua koji je vodio s čelnicom britanske Zelene stranke Caroline Lucas, ženom s ozbiljnom kratkovidnošću glede „klimatskih promjena" i gotovo vjerskim fanatizmom u pokušajima da svakog navede na suglasje sa svojim zabludjelim stavovima. Upoznao sam je tijekom 1980-ih kada sam još bio član te stranke. Sissons kaže da je napomenuo Caroline Lucas kako klima, po svemu sudeći, ne želi podupirati njene tvrdnje o rastućim temperaturama izazvanim ugljičnim dioksidom. Napomenuo joj je da u posljednjih deset godina nije bilo globalnog zatopljenja, što je u suprotnosti sa svim onim alarmantnim kompjutorskim predviđanjima. Lucas je pobješnjela, kazao je, te mu je odgovorila kako je sramotno da BBC daje publicitet „takvoj vrsti gledišta". Ta je dama na čelu stranke koja tvrdi da se zauzima za slobodu govora i informiranja, ali umom vođeni zagovornici Ugljičnoga kulta nalik su najekstremnijim vjerskim fanaticima koji kažu da je bilo kakvo propitivanje njihove religije svetogrđe. Oni žive u svijetu dvomisleće shizofrenije u kojem tvrde da podupiru ljudska prava i

slobodu, a istovremeno se svojski zalažu za najdrastičnije, drakonske, zakone o klimi. Lucas je još jedan primjer nekoga tko tvrdi da prkosi 'klubu', premda mu se odavno pridružila. 'Zeleni' poput Lucas i ispitivanju neskloni 'ponavljači' iz medija ključni su kotačići na romobilu laži o ljudski izazvanim „klimatskim promjenama". Sissons je rekao da se 'uznemirenost' glede načina na koji je vodio intervju s Lucas proširila „ravno do vrha BBC-a". S time se čovjek susreće u medijima i kreatorima 'vijesti' u cijelom svijetu, i ne samo u vezi „klimatskih promjena".

BBC, koji bi trebao biti nezavisna organizacija, nije ništa drugo doli produžena ruka vlasti, a većina njegovih 'novinara' i spikera, uz izuzetak Sissonsa i nekolicine drugih, živi u takvom neznanju o svijetu o kojem izvještavaju da uopće nisu svjesni da to ne znaju.

No, u listopadu 2009. BBC je doveden u nezgodnu situaciju kad je jedan od njegovih „dopisnika o klimi", Paul Hudson, napisao članak u kojem priznaje da posljednjih jedanaest godina temperature nisu rasle. Sve je rečeno naslovom na BBC-evoj *web* stranici: „Gdje je nestalo globalno zatopljenje?" Citirao je profesora Dona Easterbrooka s Western Washington Universityja koji je izjavio da pad temperature oceana praktički jamči da će Zemlja biti u fazi hlađenja nekih 30 godina. BBC je pospremio članak u zakutke svoje *web* stranice, ali drugi su ga *siteovi* preuzeli. Kakvu li je prašinu tamo podigao. Kao što je pisalo u londonskom *Daily Telegraphu:*

> Šefove BBC-a mogla bi udariti kap. Tihi zaokret od 180 stupnjeva u vezi globalnog zatopljenja od strane BBC-evog dopisnika o klimatskim pitanjima, Paula Hudsona, trenutno je najpopularnija priča na njihovom *web siteu*, daleko čitanija od tragične smrti Stephena Gatelyja[6]. Cijeli svijet sada zna nešto što Beeb[7] radije ne bi priznao: njegov specijalni izvjestitelj o globalnom zatopljenju priznaje da nema nikakvog globalnog zatopljenja i da ga možda neće biti sljedećih 30 godina.

Da umreš od smijeha. Ali obožavatelji Klimatskih Promjena to su jednostavno ignorirali, poput kršćanina kad mu netko kaže da Isus nije postojao. U prosincu 2009. Barack Obama i otprilike 16.500 političara, zastupnika, aktivista i izvjestitelja prisustvovalo je UN-ovoj Konferenciji o klimatskim promjenama u Kopenhagenu. Raspravljali su o zahtjevima za drastičnim smanjenjem globalnih emisija ugljika dok su istovremeno sami stvarali, po nekim procjenama, 40.584 tone ugljičnog dioksida, uključujući korištenje otprilike 140 zrakoplova od strane svjetskih vođa, čelnika država i takozvanih 'VIP-ovaca'. To je otprilike jednako godišnjim emisijama ugljičnog dioksida u Maroku. Sve se to događalo usred razotkrivenog namještanja i manipuliranja 'znanosti' o klimi, ali političari i klimatski ekstremisti nisu se dali smesti. Konačni Kopenhagenski sporazum sadržavao je poziv na osnivanje globalnog

---

[6] Stephen Patrick David Gately (17. ožujka 1976.-10. listopada 2009.) bio je irski pop pjevač-kantautor, glumac, plesač, glazbenik i autor, koji je, s Ronanom Keatingom, bio jedan od dvojice glavnih pjevača pop grupe Boyzone; *op. prev.*

[7] Kolokvijalni britanski naziv za BBC; *op. prev.*

„upravljačkog tijela" za nadzor poreza o emisijama CO_2, a Britanija i Francuska su najavile da razrađuju prijedloge o formiranju „europske promatračke organizacije" koja će nadgledati korake svake zemlje u vezi emisija ugljika. Obama je čak rekao da će pri provedbi zakona o emisijama ugljika biti korištene špijunske bespilotne letjelice i sateliti. Ta konferencija o potrebi spašavanja Zemlje od globalnog zatopljenja odvijala se tijekom najhladnije zime u UK-u u posljednjih tridesetak godina (Meteorološki je zavod bio predvidio „blagu zimu", kao što je predviđao „pakleno ljeto" 2009., od čega nije bilo ni 'p'). Ostali dijelovi sjeverne hemisfere - od Amerike, Europe do Azije - doživjeli su jednu od najgorih zima od pamtivijeka. Čak je i Florida jedva uspjela zabilježiti temperature iznad točke ledišta (sl. 81).

Christopher Booker, autor knjige *Prava katastrofa globalnog zatopljenja*, kaže: „Nevjerojatno je kako je to zastrašivanje od strane lobista klimatskih promjena stalno u porastu iako se neprestano iznose dokazi o netočnosti njihovih tvrdnji. Prošle je godine u Saudijskoj Arabaji pao snijeg, a oni i dalje ustrajno tvrde da temperatura raste." Zanimljivo, u isto to vrijeme znanstvenici su priopćili da je aktivnost Sunčevih pjega mirovala duže negoli je to ijedan živući znanstvenik vidio. Sunčeve pjege mogu posve mirovati u silaznom ciklusu Sunca, ali ovaj put trajalo je to mnogo duže no inače. Marc Hairston, svemirski fizičar sa Sveučilišta Texas, pojašnjava: „To je najdulje stanje mirovanja koje smo zabilježili. Mislili smo da ćemo dosad već biti izvan te faze, ali nismo." Takozvani Sunčev vjetar – struje čestica koje emitira Sunce – također je na svom najnižem stupnju od vremena kad je praćenje započelo. Ništa od ovoga nije spomenuto, a kamoli da se o tome u Kopenhagenu raspravljalo jer se time dovodi u pitanje službena priča. Možete li vjerovati da je prema „znanstvenom konsenzusu" („pjesme iz iste pjesmarice"), Sunce imalo samo omanji nedavni utjecaj na klimatske promjene? Što? Naše Sunce ima samo *omanji utjecaj* na temperaturu? Pozovite momke u bijelim kutama, molim, da nekoga odvedu. Ili te tipove ili mene. Srećom, Ugljični kult u Kopenhagenu nije dobio sve što je želio, ali je ipak uspio isposlovati sporazum da slobodno nastavi s izradom zakona koji su stvorili industriju trgovanja emisijama ugljika koja će uskoro vrijediti trilijune dolara godišnje, a već je donijela prava mala bogatstva ljudima poput Rothschilda, Rockefellera i Ala Gorea. Izvan konferencijske dvorane okupilo se tisuće „pobornika za zaštitu okoliša" koji su prosvjedovali zbog toga što mjere za smanjenje emitiranja ugljika nisu dovoljno oštre i tako su, po definiciji, pozivali iluminatske obitelji da budu još bogatije negoli bi inače bile. To nema nikakve veze sa „spašavanjem svijeta", pa niti sa smanjenjem emisija ugljika. Radi se o novcu i kontroli putem obmanjivanja i percepcije 'problema' koji nikada nije postojao. Bertrand Russell iz Fabijanskog društva opisao je u svojoj knjizi *Znanstveni pogled na svijet (The*

Slika 81: *„Sve je toplije i toplije – časna riječ."*

Scientific Outlook), objavljenoj 1931., kako laži u umu masa mogu postati percipirana činjenica:

> Na temelju tehnike iz sfere oglašavanja slijedi, po svemu sudeći, da će kod velike većine čovječanstva svaka iznesena pretpostavka biti prihvaćena ukoliko se ponavlja na takav način da ostane u pamćenju. Većinu stvari koje vjerujemo vjerujemo zato što smo čuli da su potvrđene; ne sjećamo se gdje ili zašto su potvrđene i stoga nismo kadri kritički prosuđivati čak i kada potvrda stigne od strane čovjeka čiji bi se dohodak povećao prihvaćanjem takve tvrdnje i premda nije potkrijepljena niti jednim dokazom.

Drugim riječima, od strane čovjeka poput Ala Gorea. Na sreću, javnost sve više kritički promišlja.

Održiva kontrola

Agenda klimatskih promjena povezana je s nečim što se zove *održivi razvoj.* Isprva taj izraz zvuči kao neka razumna ideja, ali ta krilatica skriva onu pravu svrhu – iskorištavanje okoliša kao opravdanje za preobrazbu globalnog društva. Pokret održivog razvoja pojavio se slijedom UN-ovog Samita o Zemlji iz 1992. u Brazilu i dokumenta pod nazivom Agenda 21. Taj Samit, ranije znan kao UN-ova Konferencija o okolišu i razvoju (UNCED), vodio je Maurice Strong, Rockefellerov igrač koji je vrlo blizak kineskoj vladi (sl. 82 na sljedećoj stranici). Mnogo se puta spominje u mojoj knjizi ... *I istina će vas osloboditi.* Strong podsjeća na nekakvog tajnog ortaka Ala Gorea. Jedan od njih često se pojavljuje u javnosti, a drugi manipulira iz pozadine, ali obojica zarađuju novac na temelju tlapnje o klimatskim promjenama koju propagiraju.

Strong je direktor Čikaške klimatske burze (najveći dioničar: Goldman Sachs), koja se opisuje kao „prvi svjetski i jedini sjevernoamerički pravno obvezujući registrirani sustav za smanjenje emitiranja stakleničkih plinova kod izvora emitiranja i protutežnih projekata u Sjevernoj Americi i Brazilu." Ključna sredstva za pokretanje Čikaške klimatske burze (engl. *Chicago Climate Exchange*) dobivena su od „dobrotvornog društva", Zaklade Joyce, koja je isporučila više od milijun dolara. Jedan od tadašnjih direktora Zaklade Joyce bio je... Barack Obama. Kao što je pokojni i veliki američki komičar George Carlin rekao: „Za tebe je to, sinko, malčice preveliki klub." Maurice Strong je jedan od glavnih igrača u iluminatskoj zavjeri u vezi okoliša (i „New Agea"). Bio je jedna od glavnih figura u pozadini protokola iz Kyota o klimatskim promjenama koji je potpisalo 190 država. Njegov je poznati citat, u skladu s Rothschildovim planom deindustrijalizacije: „Bogate zemlje to neće učiniti. One se neće promijeniti. ... Nije li jedina nada za naš planet da industrijalizirane zemlje propadnu? Nije li naša odgovornost da to ubrzamo?" Strongov 'zeleni' životopis je nevjerojatan. Bio je predsjednik Instituta za svjetske resurse i tijesno je surađivao sa sljedećim ustanovama: Međunarodnim institutom za održivi razvoj; Stockholmskim institutom za okoliš; Afričko-američkim institutom;

Slika 82: *Maurice Strong... tajni ortak koji stoji iza Ala Gorea.*

Institutom ekologije u Indoneziji; Beijer institutom Kraljevske švedske akademije znanosti; Svjetskim ekonomskim forumom; Savjetodavnim vijećem Centra za međunarodni razvoj pri Harvardskom sveučilištu; Svjetskim poslovnim vijećem za održivi razvoj; Svjetskim udruženjem za očuvanje prirode; Svjetskom zakladom za očuvanje životinjskog svijeta i Resursima za budućnost. Također je pomogao pri uspostavi Zemaljskog vijeća i pokreta Zemaljske povelje. Dvije godine bio je osobni izaslanik UN-ovog generalnog tajnika Kofija Annana, a također i viši savjetnik predsjednika Svjetske banke te član Međunarodnog savjetodavnog odbora *Toyote*. Njegova bogata poslovna karijera učinila ga je milijarderom. Vrlo održivim. Ako je u rad neke ustanove uključen Strong to je Rockefellerova ustanova. A ako je to njihova ustanova onda je i Rothschildova ustanova. Cijela kampanja oko „klimatskih promjena", „globalnog zatopljenja", sa svojom neviđenom obmanom, povezana je s ovim planom o „održivom razvoju" koji se pak stapa s mašinerijom laži Ala Gorea, iluminatskim Rimskim klubom i mrežom Okruglog stola koju čine Vijeće za vanjske odnose, Trilateralna komisija i Bilderberška skupina. Izraz „održivi razvoj" vidimo posvuda, a UN-ov Odjel održivog razvoja samo je jedan od tisuća primjera. Ironično, glavni igrači u pozadini svega ovoga neki su od najvećih ubojica okoliša, iako to i nije neka ironija. To je jednostavno način na koji se igra ova igra.

Osnivački dokument „održivog razvoja" je Sporazum o bioraznolikosti potpisan 1992. na UN-ovom Zemaljskom samitu u organizaciji Mauricea Stronga. To je međunarodno obvezujući sporazum koji obuhvaća 200 država, a ujedno i dokument o polaganju prava na zapljenu zemljišta pod krinkom „spašavanja okoliša".

Ujedno objedinjuje državnu kontrolu nad cjelokupnom opskrbom i upotrebom vode te ustupanje vlasti nad zemljom, resursima i ekologijom Ujedinjenim narodima i njihovoj nasljednici, svjetskoj vladi. Sjedinjene Države potpisale su sporazum, ali on nije ratificiran u Senatu zahvaljujući ljudima poput ekologa i znanstvenika ekosustava dr. Michaela Coffmana, koji je tijekom svog rada 1980-ih i 1990-ih shvatio da postoji plan zapljene polovice američkih kopnenih površina u ime zaštite okoliša. To podrazumijeva uklanjanje cesta kako bi se seoske zajednice uništile a ljudi bili potjerani u gradove, u skladu s ciljevima odabranih krvnih loza. Sada već možemo vidjeti kako se, s tim ciljem, uklanjaju ruralne izlazne ceste s autocesta.

Totalitaristi čko šuljanje

Još nešto u vezi masovne manipulacije: prisni prijatelj problema-reakcije-rješenja tehnika je koju nazivam „totalitaristi čko šuljanje". To dvoje rade rame uz rame. Totalitaristi čko šuljanje funkcionira na sljedeći način: stojite u točki 'A' i znate da trebate odvesti ljude do točke 'Z', ali taj plan morate držati skrivenim želite li stići do kraja bez one razine prosvjeda koja bi vas u tome omela. Stoga ne prelazite cijelu razdaljinu u jednom koraku jer bi promjena bila tako brza i očigledna da bi ljudi dignuli pogled s televizije (*tell-a-vision/sell-a-vision*)[8] ili sportske utakmice i upitali što se to događa. Umjesto toga, vi lijepo krenete u fazama od A do B do C i tako dalje. Krećete se što brže možete, ali ne toliko brzo da biste izazvali stupanj opiranja koji bi vas zaustavio. Svaki se korak prikazuje kao nepovezan s drugima kako bi se osiguralo da poveznice uvijek ostanu neprimijećene, osim od strane onih razmjerno malobrojnih koji su svjesni što se događa. Kada to i ostali počnu uočavati, budući da je postalo očigledno, već je prekasno. Stvar je svršena. Ono što danas imamo u Europi, i što se planira sa Sjedinjenim Europskim Državama pod diktatorskom kontrolom, bio je cilj od samog početka, kao što sam ranije objasnio. Isto se događa u Sjedinjenim Državama, Kanadi i Meksiku u odnosu na Sjevernoameričku uniju. Ali kad vam je poznat krajnji cilj - svjetska policijska država centralizirane kontrole i prepoznajete glavne metode kojima nas onamo žele odvesti (problem-reakciju-rješenje i totalitaristi čko šuljanje) – tada vidite ono što većina svjetskog stanovništva ne vidi. Iz tog razloga još od početka 1990-ih u svakoj prilici naglašavam upravo te tri stvari.

Dosad sam ukratko govorio o tome kako su odabrane krvne loze prolazile kroz 'povijest', što žele postići i kojim se metodama služe kako bi to postigle. Dokaza i pojedinosti pravo je more, s vremenom ih izranja još i više, a možete ih pronaći u ostalim mojim knjigama. Sada se postavlja veliko pitanje: odakle te krvne loze dolaze?

Sjednite i vežite se.

---

[8] Prenesi sliku/prodaj sliku; *op. prev.*

10

Rekao je da su što?

Ako želite upoznati Iluminate proučite gmazove.
- Credo Mutwa -

KADA SAM, VOĐEN nekim unutarnjim porivom, došao do sljedećeg otkrivenja za mene je to bio veliki šok, a nesumnjivo će biti i za vas ako se s ovim prvi put susrećete. Zacementirani umovi iz medija zbog toga mi se izruguju, kao i većina ljudi iz područja „istraživanja zavjera", ali za to nimalo ne marim. Stvari su takve kakve jesu.

Dok sam 1996. tri mjeseca putovao Amerikom i govorio pred šačicom zainteresiranih tu i tamo bih načuo ponešto o tome kako su odabrane krvne loze izdanak rase gmazovskih bića. Ne, sve je u redu, s vašim je vidom sve u redu, ne brinite. Doista sam napisao *rasa gmazovskih bića*. Otvoren sam za sve mogućnosti i neću odbaciti nešto što čujem samo zato što se to programiranom umu čini pretjeranim. Ali, bez brige, kad sam prvi put čuo za gmazovsku vezu pomislio sam: *Što?* Ponovite, ali govorite *vrlo* polako! Učinio sam ono što činim sa svime što ne mogu odmah razumjeti ili posložiti. Stavio sam to u 'zapećak' i ostavio da se krčka na laganoj vatri dok ne dobijem (ako dobijem) više informacija, čime bi stvari postale smislenije. I informacije su pristizale, u sve većem broju, poslije mog sljedećeg putovanja u Ameriku godinu dana kasnije. Tijekom petnaestodnevnog razdoblja 1997. dok sam obilazio razna mjesta diljem te zemlje, susreo sam dvanaestero ljudi koji su mi ispričali svoja iskustva s gmazovskim stvorenjima koje su sami vidjeli ili su o njima čuli od prijatelja i članova obitelji. Poslije toga u godinama koje su uslijedile ova se tema uvijek iznova javljala. Kao da vam netko kaže: Evo, sljedeća faza – pogledaj ovo. Od 1990. godine često sam imao iskustvo iznenadnog dolaska neke nove teme u moj život i - tres! Počela bi nadirati iz svih pravaca. Takve stvari nisam tražio, one bi obično nalazile mene. Znao sam da će to značiti novu dozu poruge koju ću morati otrpjeti, ali, što se može? Ako se tako nešto događa moramo to znati. Uobičajeni opisi i teme bili su tako uvjerljivi da to nikako nisam mogao zanemariti, bez obzira što će ljudi teško povjerovati u nešto slično. Dopustile li programiranim

percepcijama i 'normama' da diktiraju ono što činite i govorite kako biste izbjegli ismijavanje ili osudu, kako će se išta ikad promijeniti ili pomaknuti korak dalje? Postalo mi je jasno da su iluminatske krvne loze ustvari ljudsko-gmazovski hibridi i potomci rase gmazovskih humanoida koji se često spominju u drevnim legendama i pripovijestima. Rothschildi i obiteljska mreža krvnih loza neumorno se i opsesivno križaju jer žele zadržati svoju 'posebnu' genetsku matricu koja bi se vrlo brzo razvodnila kada bi se miješali s običnim stanovništvom. Istraživač Stewart Swerdlow, koji je otkrio gmazovsku vezu kao zatočenik programa kontrole uma odobrenog od strane američke vlade, kaže da od hibridnih krvnih loza potječe izraz „plava krv" koji označava kraljevske i aristokratske obitelji.

On pojašnjava da njihova krv sadrži više bakra, a tijekom procesa koji se zove oksidacija prelazi u plavo-zelenu boju. Gmazovska rasa koja potajno nadzire ljudsko društvo stiže iz dimenzije stvarnosti vrlo bliske našoj, ali izvan vidljive svjetlosti, i zato ih mi ne vidimo. Oni, međutim, mogu ulaziti i izlaziti iz polja vidljivog svjetla, a unutar Zemlje postoje gmazovski 'gradovi' i baze. S njima su povezane neke ultratajne podzemne vojne baze. Krvne loze hibrida, poput Rothschilda, služe njihovim ciljevima na površini i unutar vidljive svjetlosti.

Gušter u vašoj glavi

Ljudi ne razumiju da svi ljudi imaju gmazovske gene te da oni čine temelj ljudskog ponašanja. 'Feromon' je tvar koju izlučuju i otpuštaju životinje kako bi ih mogli detektirati pripadnici iste vrste. Feromoni žena i iguana kemijski se podudaraju. Pogledate li donji dio čovjekove kralježnice vidjet ćete ostatke repa, a neki ljudi i dalje se rađaju s repom ili „kaudalnim dodacima", kako ih nazivaju liječnici. Većina bude odstranjena nedugo poslije rođenja ali, u nekim siromašnijim zemljama gdje je zdravstvena njega manjkava, ima ljudi koji cijeli život prožive s repom. Jedan od značajnijih dijelova ljudskog mozga znanstvenici nazivaju „R-kompleksom" ili „reptilskim mozgom" (sl. 83). Najočitiji je to izraz naše gmazovske genetske povijesti i ima ogroman utjecaj na naše ponašanje. Na razne je načine čovjekovo ponašanje *doista* odraz djelovanja reptilskog mozga. To je sjedište naših životinjskih želja i reakcija te izgleda praktički isto kao i mozak guštera i drugih gmazova. Ptice, za koje neki smatraju da potječu od gmazova, također imaju reptilski mozak. Znanstvenici

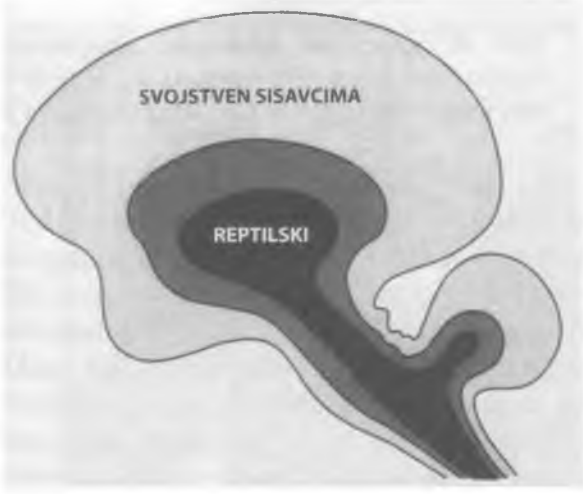

Slika 83: *Gmazovski mozak ili „R-kompleks" ima jedan od najsnažnijih utjecaja na ljudsko ponašanje i percepciju.*

kažu da on predstavlja srž čovjekovog živčanog sustava i da je odgovoran za karakterne crte poput agresivnosti, hladnokrvnog i ritualističkog ponašanja, težnje za kontrolom, moći i posjedovanjem tj. 'teritorijalnosti', ponašanja prema izreci „sila Boga ne moli", dominantnosti, podložnosti, prisilnih radnji i opsesivnosti, vjerskog štovanja, krutosti i želje za održavanjem društvenih hijerarhija. Je li puka slučajnost što su karakterne značajke reptilskog mozga uvelike nalik onima unutar obitelji iluminatskih krvnih loza i društava koja su one stvorile? Ne bih rekao. U jednom internetskom članku o R-kompleksu istraživač Skip Largent napisao je sljedeće:

> Barem pet vrsta ljudskog ponašanja potječe od reptilskog mozga. Neću ih definirati već samo reći da se u ljudskim aktivnostima one manifestiraju kao: opsesivno-kompulzivno ponašanje, svakodnevni osobni rituali i praznovjerjem vođeni postupci, robovanje starim navadama, igranje ceremonijalnih uloga, priznavanje presedana, kao npr. u pravnim, religijskim, kulturnim i drugim stvarima i svakovrsnim obmanama.

Ove riječi savršeno opisuju ponašanje odabranih krvnih loza i institucija koje su one stvorile. Gmazovski geni također su izvorište njihovog hladnokrvnog ponašanja i nedostatka empatije prema milijardama svakodnevnih žrtava. Rasizam i osjećaj rasne nadmoći potječe od reptilskog mozga, kao i agresivni, nasilni seks koji naveliko upražnjavaju pripadnici iluminatskih krvnih loza – pogledajte iluminatska imena koja iznosim u svojim drugim knjigama.

Reptilski mozak, osim toga, komunicira preko vizualnih predodžbi pa zbog toga Iluminati pune svijet svojim simbolima i logoima, kao što sam detaljno opisao u drugim knjigama. Nije nimalo slučajno što Iluminati manifestiraju sve značajke reptilskog mozga dok istovremeno dokazi govore da su oni sami pripadnici krvnih loza gmazovskih hibirda. U svojoj knjizi *Zmajevi Edena (The Dragons of Eden)* kozmolog Carl Sagan, koji je znao daleko više negoli je iznosio u javnost, piše:

> Time što ignoriramo gmazovsku komponentu ljudske prirode, posebno naše ritualističko i hijerarhijsko ponašanje, ništa ne dobivamo. Upravo suprotno, taj bi nam model mogao pomoći da dokučimo kakva su, u biti, ljudska bića.

Na sljedećim ću stranicama opisati utjecaje naših gmazovskih gena na ljudsko ponašanje, ali imajte na umu da će ti utjecaji biti mnogo jači u iluminatskim krvnim lozama zbog njihovog daleko većeg utjecaja gmazovskih genetskih kodova. Reptilski mozak ne misli već *reagira*. Kada govorimo o ljudima koji postupaju bez angažiranja vlastitog mozga ustvari govorimo da njihove reakcije proizlaze iz reptilskog mozga bez angažiranja područja poznatog kao neokorteks koji prvo voli promisliti, a tek onda djelovati. Reptilski mozak je sjedište reakcijskih emocija tijela i nagona za preživljavanje, tijesno povezan s područjem u središtu mozga pod nazivom amigdala, bademastom masom neurona u dijelu znanom kao limbični mozak. Kada tamošnji 'dječarci' pritisnu gumb za paniku slobodno zaboravite na smirenost i razum. Oni žele svoju mamicu – i to brzo. Kada na opasnost reagiramo bijegom,

borbom ili ukočenošću (ono što psiholozi nazivaju „borba ili bijeg") tada je na djelu reptilski mozak. On neprestano skenira svoje okruženje zbog mogućih opasnosti i shodno tome reagira. Kada smatra da percipiranu prijetnju može pobijediti on će se boriti; ako procijeni da ne može - bježi. Također može ukočiti tijelo, pa imamo izraz „ukočen od straha". To izvire iz refleksnih reakcija povezanih s ponašanjem životinja koje se u opasnim situacijama ukoče jer bi kretanje privuklo grabežljivca. Reptilski mozak ima dva stanja: 'sigurno' i 'nesigurno'. I ništa između. Kada se osjeća sigurnim i opuštenim, neokorteksu je omogućen mir i spokoj u kojem će moći dobro promisliti. Ili barem bolje. No kada se reptilski mozak osjeća ugroženim i nezaštićenim reagira poput vodnika Jonesa u komičnoj britanskoj TV-seriji *Tatina vojska (Dad's Army)*. On jurca uokolo i viče „daj, ne paničari", a čini upravo to (sl. 84). Strah je zarazan ako mu podlegnete, kao što su pokazala dosadašnja iskustva i istraživanja. Istraživači sa Sveučilišta Düsseldorf u Njemačkoj stavili su pamučne jastučiće ispod pazuha 49-ero studenata dobrovoljaca prije sveučilišnog ispita. Prikupili su i uzorke znoja istih studenata dok su ovi okretali pedale na sobnim biciklima za vježbanje. Potom je drugoj skupini studenata rečeno da pomirišu pamučne jastučiće, dok su njihovi mozgovi promatrani preko MRI skenera (uređaja za snimanje magnetnom rezonancom).

Studenti su rekli da ne mogu razlučiti „znoj od panike" i „znoj od vježbanja", ali njihovi su mozgovi mogli. Znoj od panike aktivirao je područja mozga zadužena za emocije i empatiju. Stoga je istina da možete „nanjušiti strah", a strah se također prenosi i vibracijski te potencijalno stvara masovnu paniku pod vodstvom reptilskog mozga.

Reptilski mozak stupa na scenu i ometa misaone procese neokorteksa emocionalnim reakcijama utemeljenim na strahu od prestanka postojanja, opstanka. Tada obično kažemo da „ljudi gube glavu". Pa, ustvari i gube. Gube glavu, a vlast nad sobom prepuštaju reptilskom mozgu. Pod opstankom ne mislim samo na fizički opstanak. Pitanje opstanka reptilski mozak također dekodira kao očuvanje statusa, moći, ugleda i nadmoći, intelektualne superiornosti, sebeljublja i tako dalje. Kada znanstvenici, povjesničari ili vjerski sljedbenici agresivno ili prezrivo odbacuju nove informacije ili gledišta koja bi mogla srušiti njihova kruta uvjerenja oni tada aktiviraju reptilski mozak ili, bolje rečeno, reptilski mozak aktivira njih. Pokreće se njihov mehanizam preživljavanja. Istu stvar možete vidjeti kod takozvanih 'skeptika' koji su opsjednuti blaćenjem svih gledišta ili informacija koje odstupaju od njihovih zacementiranih predodžbi.

Slika 84: *Ako si dopustimo da podlegnemo strahu i nagonima preživljavanja naša percepcija, reakcije i životi bit će pod kontrolom reptilskog mozga.*

To je drukčiji oblik straha – straha od toga da niste u pravu, straha od toga da svijet nije onakav kakav ste vjerovali da jest – i skeptici su, shodno tome, uglavnom robovi reptilskog mozga. 'Skeptik' nije netko tko preispituje stvari, što bi možda implicirala ta riječ. Od samog početka skeptici su odlučni u podrivanju tuđih mišljenja samo zato što su drukčija od njihovih. Takva je tipična reakcija preživljavanja reptilskog mozga. Većina ljudi pronalazi osjećaj sigurnosti u fiksnom gledištu o „funkcioniranju svijeta", što možemo vidjeti u gomili slučajeva: u religiji, znanosti, politici, 'obrazovanju', medicini itd. Kada se *status quo* poljulja reptilski mozak to tumači kao opasnost koju treba ukloniti bilo gaženjem percipiranog 'protivnika' (kao u slučaju religijskih i znanstvenih hajki) ili ignoriranjem novih spoznaja i ponašanjem kao da ove ne postoje.

'Vrijeme' nije sfera u kojoj djeluje reptilski mozak te on nije u stanju razlučiti pamćenje od trenutnog iskustva. Kada se prisjećamo nečeg povezanog s osjećajem nesigurnosti reptilski će mozak reagirati kao da upravo prolazimo kroz takvo iskustvo. Pomislite li na nešto opasno vaše će tijelo reagirati kao da je opasnost stvarna. Ljudi se mogu probuditi iz sna okupani znojem, mogu vikati ili doživjeti kako se njihovo tijelo 'koči' zato što reptilski mozak ne poznaje razliku između stvarnosti i mašte. On jednostavno reagira i to može učiniti brzinom munje, oslobođen potrebe za pomnim promišljanjem. Za to je pak zadužen neokorteks, ali on reagira mnogo sporije od R-kompleksa. U staroj izreci, iskazanoj riječima koje neki pripisuju Marku Twainu, stoji: „Dok istina nazuva čizme, laž je već obišla svijet." Isto se može kazati o reptilskom mozgu i neokorteksu. Prije negoli uopće pomislimo dati priliku mirnom razmatranju stvari, reptilska reakcija i posljedice mogu biti već svršena stvar. Pogledajte kojom brzinom stvorenja s reptilskim mozgom - gušteri, zmije i ptice - reagiraju na opasnost. To je reakcijski sustav. Reptilski mozak ujedno regulira disanje (zato se ono mijenja kada smo prestrašeni ili uzbuđeni), probavu (odatle izraz „nervoza u želucu"), uklanjanje otpada (odatle izraz „usr'o se od straha"), cirkulaciju i temperaturu (oboje pod presudnim utjecajem straha, opasnosti i emocija), kretanje, držanje tijela i ravnotežu (tako možete 'pročitati' nečije emotivno stanje prema govoru njihova tijela). Reptilski mozak nikada ne spava, stalno je u potrazi za opasnošću, a kada ste u carstvu snova održava vaše disanje.

Gmazovsko društvo

Reptilski mozak ne uči na greškama, on samo reagira na predprogramirane okidače utemeljene na opstanku i strahu. Na situacije reagira trenutno, često na način zbog kojeg ćemo kasnije vjerojatno požaliti. Kad je reptilski mozak izvan kontrole on može biti vrlo destruktivan i može izazvati svašta: od žučne svađe s partnerom do svjetskog rata. On komunicira putem slika a ne riječi i zbog toga je meta propagandne industrije, napose poruka seksualne tematike. Dio programa za opstanak reptilskog mozga odnosi se na traženje partnera i spolno općenje u cilju širenja vrste. Seksualna želja, i potencijal za manipulaciju ponašanja kroz seksualne podražaje, potječe od reptilskog mozga. Pogledate li promidžbene poruke vidjet ćete da u njima prevladavaju teme seksa i opstanka u bezbroj oblika. Time se želi

stimulirati reptilski mozak što je ranije moguće kako bi postao dominantna sila čak i kod male djece. Jedan je to od razloga zašto se svijest o spolnosti uvodi sve ranije. Ujedinjeni narodi koje su kreirale i koje kontroliraju odabrane krvne loze preporučuju da čak i petogodišnjaci imaju obaveznu seksualnu edukaciju koja bi poučavala o masturbaciji i temama poput „spolnog nasilja". Ta je preporuka uključena u izvještaj Organizacije UN-a za obrazovanje, znanost i kulturu (UNESCO), a govori o tome da bi djeci između pet i osam godina starosti trebalo reći da se „diranje i trljanje vlastitih genitalija naziva masturbacija" i da su vlastiti intimni dijelovi tijela „izvor ugode kada ih diramo". Michelle Turner iz organizacije „Građani za uvođenje primjerenog nastavnog programa" postavlja pitanje: „Zašto djeca više ne mogu biti djeca?" Odgovor: Zato što to mračna družina ne želi.

Cjelokupna problematika novca opet zadire u sferu reptilskog mozga. Nimalo to ne iznenađuje s obzirom da novac upravlja globalnim društvom. Reptilski mozak izjednačava novac s opstankom. On strahuje da neće imati dovoljno novca i nastoji ga steći više negoli je dovoljno, što bi mu omogućilo bolje izglede za preživljavanje. To je jedan od razloga da ljudi mogu biti opsjednuti zgrtanjem novca čak i nakon što su ga stekli dovoljno za deset života. Novac se također može koristiti, a i koristi se, dakako, za nametanje moći i kontrole nad drugima, što je još jedna značajka reptilskog mozga. Moć nad drugima on ponovno vidi kao povećanu mogućnost opstanka. Isto vrijedi za hranu. U svijetu kakvog percipiramo pun želudac je očito osnova opstanka, što je još jedna od uloga reptilskog mozga. Kao i kod novca, više nego dovoljno hrane on može doživljavati kao bolju šansu za preživljavanje. Zato mnogi ljudi jedu daleko previše, zbog primitivnih poriva za opstankom reptilskog mozga koji su izmakli kontroli. Kada vidite ljude koji se međusobno bore za hranu tijekom nestašica, tada glavnu riječ vodi reptilski mozak. Bučni verbalni okršaji među ljudima primjer su komunikacije reptilskih mozgova na jedini način koji poznaju. Razbijač i nasilnik igračke su reptilskog mozga u koje možemo ubrojiti diktatore i tirane svih vrsta. On je uzrok ponašanja poput npr. „bijesa na cesti". Ako se netko ubaci ispred vas, R-kompleks to smatra upadom u vaš teritorij te sukladno tomu reagira. Reptilski mozak se povezuje i sa slikom o samome sebi te potrebom za 'statusom', kao što je opisano u jednom internetskom članku koji sam pročitao na stranici **eruptingmind.com**:

> Stvari koje obećavaju da će poboljšati vaš izgled i/ili vaše zdravstveno stanje potiču reakcije reptilskog mozga kao što su opsesivno, kompulzivno ponašanje te želja za dominacijom i samoodržanjem. Zbog toga su neki ljudi ovisni o kupovanju odjeće, cipela, vitamina te su [opsjednuti] svojim cjelokupnim izgledom. Promatrajući osobe koje reklamiraju te proizvode možete uočiti da su sve one uglavnom vrlo privlačne. Jeste li se možda zapitali zašto?
>
> Premda se privlačni ljudi koriste zato što seks pomaže povećanju prodaje, drugi razlog zašto se koristi upravo seks jest izazivanje osjećaja neadekvatnosti kod vas. Posebno ako niste tako privlačni, bogati i moćni kao osoba koja reklamira odnosni proizvod. Time se potiče agresivnost, zavist, podložnost i/ili želja da se s njom natječete.

> Kupnjom tog proizvoda vaš nesvjesni i iracionalni dio mozga povezuje kupnju tog proizvoda s osobom koja ga je reklamirala. To je jedan od glavnih razloga što se u reklamiranju obično koriste slavne osobe. Time se daje lažan privid o tome da se ono što ta slavna osoba ima prenosi, preko proizvoda, vama ...

Većina promidžbenih oglasa, vladinih priopćenja i izrežiranih događaja ciljaju na reptilski mozak koji tijesno surađuje s limbičkim mozgom i amigdalom. Limbički se mozak bavi emocijama na drukčiji način i povezuje ih sa sjećanjima. Iz tog razloga prije ćemo zapamtiti događaje koji se odnose na neki intenzivan osjećaj ili emocionalni naboj. Limbički mozak podržava zahtjeve reptilskog mozga za opstankom tako što nagone za opstankom poput seksa i hrane nastoji učiniti što je moguće ugodnijima kako bismo ih poželjeli ponoviti a, s druge strane, stvari koje činimo a koje bi mogle ugroziti opstanak pokušava učiniti što je moguće neugodnijima i bolnijima. Srećom, nije toliko reaktivan koliko je to reptilski mozak, utoliko što ipak ima potencijal učenja iz iskustva.

No, prije negoli se prihvatim dubljeg obrazlaganja pogledajmo na koji je način globalno društvo kontrolirano i manipulirano. Postiže se to upravo zahvaljujući reptilskom mozgu. Tehnika koju nazivam 'problem-reakcija-rješenje' funkcionira gotovo isključivo tako što u reptilskom mozgu aktivira reakcije povezane s opstankom. Molim vas da još jednom obratite pozornost na naziv: problem-*reakcija*-rješenje. Takvom metodom želi se, u biti, navesti reptilski mozak da reagira na navodni problem strahom i osjećajem opasnosti kako bismo raširenih ruku dočekali 'rješenje', percipiranog 'spasitelja' i 'zaštitnika' koji će nas izbaviti iz te opasnosti. „O, moj Bože, teroristi su posvuda. Oduzmite mi moje slobode, mikročipirajte me, recite mi što da radim, učinite sve što treba, bilo što, samo me spasite!" Zbog toga je temelj zavjere držanje stanovništva u neprekidnom stanju straha, napetosti, stresa i zabrinutosti. Sve su to izrazi 'opasnosti' koji nas ubacuju u reakcijski program reptilskog mozga. To djeluje na svim razinama ljudskog iskustva, od straha da ćemo izgubiti partnera, preko straha da ćemo izgubiti posao i dom, do straha od smrti, pa smrti naših bližnjih, straha od 'Boga', od 'Vraga', i straha od armagedona. Čim se ljudi boje da neće opstati, na ovaj ili onaj način – fizički, financijski, koji god – vlastitu moć instinktivno predaju nečemu ili nekomu tko ih, kako oni vjeruju, može zaštititi. Spomenuti 'oni' koji to vjeruju zapravo su, kolektivno, gmazovski mozak. Način na koji je svijet ustrojen u vidu hijerarhije piramida-unutar-piramida klasični je izraz reptilskog mozga, a to je i način na koji milijarde ljudi bivaju podložni hijerarhiji te se prema njoj „odnose s poštovanjem". Pogledajte što se događa kada neki autoritet, recimo 'šef', ušeta u sobu ili vas pozove u svoj ured. Većina ljudi doživi neku emocionalnu reakciju koja, blago ili snažno, upućuje na strah. Keith Miller, američki „terapeut međuljudskih odnosa", napisao je vrlo zanimljiv internetski članak o reptilskom mozgu te o ljudskim odnosima. Primijetio je sljedeće:

> ... kada neka vama nadređena osoba uđe u sobu dio vašeg mozga koji okoliš promatra reptilskom mozgu može poslati signal za opasnost, čak i kada ste s tom osobom u

relativno dobrim odnosima. Mnogim je ljudima teško komunicirati sa šefovima a da ne zapadnu u ponašanje tipa borbe (što obično poprima oblik 'logičnog' neslaganja sa svime što šef ili kompanija kaže); bijega (što je najčešće 'bježanje' u ponašanje čija je značajka izbjegavanje – kada ne govorite ono što zaista mislite ili ne izražavate kako se doista osjećate); ili ukočenosti (kada inače inteligentnoj i angažiranoj osobi „stane mozak").

Slavne osobe koje se ne slažu s monarhijom znao sam čuti kako opisuju da im u prisutnosti kraljice „stane mozak" te da bi se pred osobom prema kojoj bi inače bili cinički ili kritički raspoloženi, ponašali poput „sluge pokornog". I opet je na djelu reptilski mozak koji reagira na osjećaj opasnosti pred krajnjim simbolom vlasti i vraća se natrag do hijerarhije i „prihvaćanja svog položaja". Reptilski mozak bio je meta rotšildskog cionista Davida Axelroda u izbornim kampanjama koje su on i njegovi suradnici vodili za Baracka Obamu. Reakcije masa kojima se Obama obraćao diljem Amerike nisu potjecale iz neokorteksa (slušanje onoga što on ogovori, promišljanje o tome, postavljanje pitanja i zahtijevanje više pojedinosti). Potjecale su iz reptilskog mozga u vidu emocionalne reakcije – promjene, nade, mantre „da, mi to možemo " (*yes, we can*), nečega u što se može vjerovati. Destruktivnu emociju tibetanski mistici definiraju kao stanje koje iskrivljuje „našu percepciju stvarnosti". Upravo to čini kontrole-lišeni-reptilski mozak, zbog čega predstavlja ključ kontrole nad ljudima. Na stranicama koje slijede duboke implikacije te tvrdnje postajat će sve očitije. Ovdje sam tek zagrebao po površini. Druga tibetanska definicija destruktivne emocije je „pretjerano prianjanje", a to je, sto put sam se uvjerio, itekako točno. Prianjamo uz međuljudske odnose (uglavnom zasnovane na emocionalnoj 'potrebi'), uvjerenja, *status quo,* ishode, novac i materijalne 'stvari' općenito. Jednom kad razvijete osjećaj prianjanja temeljen na nekoj percipiranoj 'potrebi' u vama se odmah javlja strah da ćete izgubiti ono čemu prianjate. Kada pomislimo na takvu mogućnost, čak i kao koncept bez ikakvih činjenica, reptilski mozak u skladu s time dekodira stvarnost, a mi počnemo živjeti u stalnoj nelagodi zbog straha da ćemo izgubiti ono što smo rekli da nas čini 'sretnima'. Reptilski mozak reaktivni je 'autopilot' koji podsvjesno upravlja velikim dijelom ljudskog ponašanja, on je taj koji odlazi u rat, želi poraziti 'konkurenciju', nametati svoju volju i gaziti sve što mu se nađe na putu. Naglasak je na riječi 'podsvjesno'. Na prethodnim sam stranicama govorio o manjku svjesnosti kod ljudi, a ta se tema provlači kroz cijelu knjigu. Veći dio ljudskog ponašanja čine nesvjesne reakcije i programirani odgovori, a reptilski mozak je autopilot preko kojega se to zbiva.

Još nešto... Iluminatske krvne loze i njihovi genetski povezani agenti su lažljivci velikog kalibra. Oni neprestano lažu. Lažu kad zinu. Svoje ciljeve opravdavaju lažima i obmanama, a lažu i obmanjuju jedni druge u pokušaju uspona na skliski stup moći i statusa. Naveo sam Tonyja Blaira kao genetskog lažljivca a, kada se radi o odabranim krvnim lozama, to je doslovce točno. Reptilski mozak učinit će sve da opstane, lagat će bez imalo grizodušja smatra li da to mora učiniti ako želi opstati. Na takve ljude nailazim i u vlastitom životu: lažu tako bezočno i bezobzirno da

vam treba malo vremena kako biste shvatili da su lagali. Takve silne laži izgovaraju ni ne trepnuvši. Čak su toliko drski da pobjesne kada netko posumnja da možda ne govore istinu. Laganje je samo još jedno oružje iz sustava opstanka reptilskog mozga. Tony Blair ne može govoriti istinu jer bi završio u zatvoru s Georgeom W. Bushem kao cimerom u ćeliji, i zbog toga laže.

Potom laže da prikrije svoje prethodne laži i tako laganju nikad kraja. Svaka karakteristika reptilskog mozga u odabranim je krvnim lozama pojačana jer one imaju mnogo više gmazovskih gena. Ljudima laganje nije strano, ali tim krvnim lozama i njihovim ograncima laganje je način života. Dosad sam mnogo puta ponovio da su to ljudi koji ne znaju što je sram i zato su u stanju lagati bez osjećaja krivice ili moralnih obzira. Reptilski mozak kaže: „Lažem u svrhu opstanka. U čemu je problem?" Gmazovske krvne loze kažu: „Lažemo da bismo dobili što želimo. U čemu je problem?"

Gmazovska infiltracija

Ovdje neću ponavljati sve detaljne dokaze o gmazovskoj vezi jer su dostupni u mojim drugim knjigama poput *Djece Matriksa, Najveće tajne* i *Vodiča Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).* Iznijet ću samo ono što je nužno da bismo složili mozaik i sagledali širu sliku. Hibridne krvne loze začete su u drevnom i pretpovijesnom svijetu genetskim spajanjem ljudi i ne-ljudskih rasa „sa zvijezda". Na taj je način došlo do mnogih varijacija ljudskog obličja. Kamo god pošli, to je zajednička tema legendi i predaja domorodačkih naroda diljem svijeta. Riječ 'Zulu', na primjer, znači „Djeca zvijezda", a praktički svaka starosjedilačka kultura ima svoje pripovijesti i legende o „zvjezdanim ljudima", zvanim i drugim imenima, koji su stupali u kontakt i križali se s ljudima. Oni su izvorište drevnih i ovodobnih 'bogova'. Pretpostavka da smo u ovom svemiru sami i da život kakvog poznajemo postoji samo na ovom malom planetu u ovom malom Sunčevom sustavu doista je zapanjujuća, ali ona je proizvod visoko obrazovanog uma kad je zatvoren, da ne kažem zavaren. Bugarski znanstvenici koje podupire njihova vlada čak su 2009. objavili da „na Zemlji već postoje vanzemaljci" te da s njima kontaktiraju. Lačezar Filipov, zamjenik direktora Instituta za istraživanje svemira pri Bugarskoj akademiji znanosti, potvrdio je tu priču. „Vanzemaljci su trenutno svuda oko nas i cijelo nas vrijeme promatraju." - izjavio je Filipov za bugarske medije. To su govorili i drevni narodi. Oni su ih nazivali „Promatračima/Čuvarima". Bugarski znanstvenici nadalje su tvrdili da su u kontaktu s izvanzemljanima te su rekli da 'svemirci' upravo odgovaraju na 30 pitanja koja su im oni postavili. Filipov je izjavio da Institut za istraživanje svemira dešifrira zamršeni sklop poslanih im simbola i da analizira 150 krugova u žitu sa svih strana svijeta za koje smatraju da odgovaraju na ta pitanja. Mnogo je ne-ljudskih rasa ili skupina koje posjećuju Zemlju, ali ona najznačajnija za globalnu zavjeru ima gmazovsko obličje. Upravo je ona posijala iluminatske krvne loze koje danas upravljaju svjetskim financijama, politikom, poslovanjem, vladama, vojskom, medicinom, 'znanošću', 'obrazovanjem' i povezanim institucijama. Štoviše, ona je stvorila ljudski oblik kakav poznajemo, genetskim manipulacijama usadivši gmazovske gene preko kojih mogu

kontrolirati svoju robovsku rasu – *Homo sapiensa* te „poboljšanu verziju" *Homo sapiensa sapiensa*. Previše fantazmagorično? Čitajte dalje...

Gmazovskih je rasa u svemiru napretek, ima ih raznih oblika i varijacija, od onih čovjekolike pojave sa zelenom krljuštavom kožom, do albino bijelih vrsta te onih s repovima i rogovima, pa čak i krilima (slike 85 i 86). Neke su zlonamjerne, poput onih što manipuliraju čovječanstvom; neke su dobronamjerne, a većina ih je negdje između. Među njihovim lokacijama su sazviježđe Draco (lat. 'zmaj') u sjevernom dijelu neba, odakle dolazi prikladan izraz 'drakonski'; zvijezde Velikog medvjeda znane i kao „Velika kola", u istom području neba kao i Draco; zvjezdani sustav Orion te mnogi drugi.

Povjesničar naroda Zulu Credo Mutwa rekao je da su najokrutnija, najnasilnija i najdestruktivnija vrsta gmazovi s Dracoa, što je tema kojoj se često vraćam. Sami sebe smatraju 'kraljevskom' rasom. Zulu predaje i legende nazivaju ih *Nommo*, a sazviježđe Draco znano je kao *Kayanammo* – „Dom Nommoa". „Smrdljivi su, ljigavi i ružni." - objašnjava Credo, a najveći strah izazivaju Nommoi. Afrički narodi upozoreni su da prstom nikada ne upiru u sazviježđe Draco, napominje Credo. Drugu temu čine različite gmazovske frakcije i rase u međusobnoj borbi za prevlast i moć. To se ponajviše odnosi na ratoborne Drakonce ili Nommoe koji su opsjednuti kontrolom. Gmazovske rase mogu izgledati vrlo različito i ponašati se posve drukčije od srodnih rasa. Skupina koju ću jednostavnosti radi zvati 'Gmazovi' obuhvaća cijeli niz frakcija, skupina i genetskih tipova. Niti jedna grupacija ne predstavlja sve njih, baš kao što Charles Manson ne predstavlja sve Amerikance, a Jack Trbosjek sve Britance. Manipulatorski Gmazovi općenito ne žive unutar takozvane „vidljive svjetlosti", frekvencijskog područja vidljivog našim očima. Djeluju u dimenziji tik izvan dometa ljudskog vida premda se mogu kretati između svog 'svijeta' i ovog našeg. Zbog toga ih često nazivam 'međudimenzijalcima', a ne 'izvanzemaljcima'. Naša je stvarnost poznata kao „Treća frekvencijska gustoća/treća dimenzija", a gmazovska bića koja manipuliraju ljudskim društvom dolaze iz Četvrte dimenzije koja rezonira s frekvencijskim područjem koje trenutno ne možemo dekodirati niti 'vidjeti'. To je još uvijek 'fizička' razina, iako manje gusta od ove, i prilično drukčija. Tamošnja bića ne jedu 'krutu' hranu kakvu jedemo mi nego se hrane raznim oblicima energije.

Slika 85

Slika 86

Dvije od brojnih vrsta gmazovskih stvorova koje su ovdje, na temelju drevnih i ovodobnih opisa, naslikali šaman plemena Zulu Credo Mutwa i britanska umjetnica Hilary Reed.

Četvrta dimenzija slična je ovoj u smislu da tamo postoji

cijeli spektar raznih životnih oblika, od onih ispunjenih velikom ljubavlju i skladom do onih drugih, poput ove gmazovske frakcije, koji žude za vlašću i kontrolom, a njihova tzv. 'srca' puna su mržnje. Ta želja za moći i kontrolom pokazuje kakvi su zapravo – nesigurni i ispunjeni strahom. Svaki put kad mislimo ili osjećamo neku emociju mi odašiljemo energiju, a narav misli ili emocija određuje vibracijsku rezonanciju te energije. Gmazovi, zbog vlastitih vidova postojanja, su bića vrlo niske vibracije unutar Četvrte dimenzije i stoga se moraju hraniti energijom niskih vibracija koja je s njima usklađena. Takvu energiju – njihov „izvor hrane" – čine niskovibracijske ljudske misli i na strahu utemeljene emocije. Tu također ulaze emocionalna stanja poput stresa, depresije, tjeskobe, krivnje, ljutnje, mržnje i tako dalje. Sada možemo razumjeti zašto je ovaj svijet takav kakav jest. Manipuliran je i strukturiran na način da proizvede maksimalan strah i stres u svim mogućim oblicima. Pomislite samo kolike su energetske posljedice svih ratova zajedno.

Kada razmišljamo ili kada osjećamo neku emociju ne možemo vidjeti energiju koja se time stvara jer ona vibrira u sferi izvan dosega ljudskog vida i 'prelijeva' se u Četvrtu dimenziju gdje ju mogu apsorbirati ti gmazovski entiteti. Kraće rečeno, mi smo njihov izvor hrane, a oni su unezvijereni mogućnošću da to prestanemo biti. Carlos Castaneda, pisac peruanskog podrijetla, potkraj 1960-ih napisao je niz knjiga s glavnim likom za kojeg kaže da je iscjelitelj i šaman iz indijanskog plemena Yaqui, u Meksiku poznatiji kao Don Juan Matus. O tome je li on doista postojao vode se stalne rasprave, ali to je manje važno. Bez obzira odakle Castaneda dobio svoje informacije, riječi pripisane Don Juanu izvanredno su točne. On je spominjao 'grabežljivce' koji su preuzeli kontrolu nad čovjekovim umom, o čemu ću podrobnije pisati kasnije. Castaneda ovdje navodi što je Don Juan rekao o žudnji grabežljivaca za energijom djece:

> ... Objasnio je da su čarobnjaci vidjeli djetinja ljudska bića kao čudne svjetlosne kugle energije, od vrha do dna presvučene sjajnim slojem, nešto slično sloju plastike čvrsto obavijenom oko čahure energije. Rekao je da grabežljivci konzumiraju taj sjajni sloj, a da kada ljudsko biće dosegne zrelost, sve što ostaje od te rubne svijesti jest uzak rub koji vodi od poda do vrha nožnih prstiju. Taj rub je omogućavao čovječanstvu da se održava na životu, ali jedva.

Ljudi imaju posebnu vrstu energije, a Gmazovi su strukturirali ljudsko društvo tako da tu energiju mogu izvlačiti, posebice iz djece jer je njihova energija 'najčišća'. Postoje gmazovska bića koja djeluju unutar vidljivog svjetla, a u podzemnim gradovima i tunelskim sustavima žive čitave kolonije, što se često spominje u drevnim i suvremenim opisima. Žive i unutar Mjeseca, o čemu će više riječi biti nešto kasnije. No, struktura moći nalazi se u Četvrtoj dimenziji. Dok se ta bića mogu manifestirati, što i čine, u našoj Trećoj dimenziji ovdje mogu ostati jako dugo, bez obzira što je naša vibracijska ravan strana njihovoj tjelesnoj rezonanciji. Moraju se vratiti u Četvrtu dimenziju kako bi se energetski obnovili i pre-'uskladili'. Pijenje ljudske krv pomaže im da ovdje dulje ostanu. Krv, naime, sadrži ljudske energetske

kodove i pomaže im da održe svoje vibracijsko stanje u većoj usklađenosti s ovom stvarnošću. Također im pruža energetsku okrepu. Ovdje valja uočiti poveznicu između Gmazova i legendi o vampirima te mreža konzumenata ljudske krvi i prinositelja ljudskih žrtvi koje nazivamo 'sotonistima'. Kad god istražujem nekog značajnijeg igrača u zavjeri uočene veze naposljetku vode do sotonizma. A razlog je upravo taj.

Gmazovi iz Četvrte dimenzije manipuliraju ovom stvarnošću tako što opsjedaju „ljudska tijela", preuzimajući kontrolu nad njihovim mentalnim i emocionalnim procesima. Oni se 'zaodijevaju' tim tijelima poput kakvog svemirskog odijela, što im omogućuje da upravljaju događajima u ovom svijetu a da zapravo budu 'izvan' njega. Znanstvenici koji rade s opasnim materijalima često navlače rukavice do lakta koje im omogućuju rad unutar nekog zatvorenog spremnika, dok sami ostanu stajati izvan njega. Princip je isti. Ovdje na scenu stupaju krvne loze gmazovskih hibrida. Genetski su razvijane tako da dobiju simpatičku rezonanciju s tim entitetima iz Četvrte dimenzije zahvaljujući većem utjecaju gmazovskih kodova. To znači da Gmazovi iz Četvrte dimenzije mogu opsjedati te hibridne krvne loze daleko snažnije negoli šire slojeve stanovništva. Iluminatske krvne loze jednostavno su genetska vozila koja Gmazovima omogućuju da upravljaju našim svijetom dok se sami skrivaju iza, prividno, ljudskog obličja (sl. 87).

Mi dekodiramo frekvencijsko područje vidljive svjetlosti i stoga vidimo samo ljudska tijela u strukturama moći, politike, bankarstva, poslovanja, medija, vojske i kraljevskih ličnosti. No, kada bismo mogli vidjeti onkraj toga vidjeli bismo da su one pojedince koji diktiraju ljudskim zbivanjima zasjenili entiteti koji su sve samo ne ljudski. Globalna mreža tajnih društava manipulacijama postavlja pripadnike tih opsjednutih krvnih loza i njihove agente na položaje moći širom svijeta. Drugim riječima, na položaje moći postavljaju spomenute Gmazove iz Četvrte dimenzije. Drevni spisi iz cijelog svijeta, uključujući Bibliju, navode ovu frakciju gmazovskih diktatora pod raznim nazivima te u mnogim oblicima. Tako imamo „zmijske

Slika 87: *Gmazovi naizgled imaju ljudski oblik, a svjetski vođe poput Georgea Busha starijeg samo su vanjska 'ljuštura' koju opažamo uz pomoć naših pet osjetila unutar vidljive svjetlosti. Njihovim umom i 'emocijama' upravljaju gmazovski entiteti koji djeluju tik izvan frekvencijskog područja kojeg smo u stanju dekodirati i 'vidjeti.'*

bogove" i „zmijske božice" te simboličnu zmiju iz rajskog vrta. Priča o Adamu i Evi u Edenu, rajskom vrtu, potječe iz Sumera. U sumerskim pločicama vrt gmazovskih 'bogova' spominje se kao EDIN ili EDEN. Biblija, naravno, kaže da je Evu namamila zmija. Drevni židovski spis pod nazivom *Haggadah* opisuje gmaza u rajskom vrtu tj. Edenu ne kao zmiju već kao dvonogu guju koja je stajala uspravno, a bila je visine kamile. Drevni tekstovi pronađeni 1945. kod Nag Hammadija u Egiptu navode kako su Adam i Eva imali rožnatu, svjetlucavu kožu. U židovskim predajama Eva se opisuje kao praroditeljica 'Nefilima' i povezuje se s hebrejskim riječima koje znače 'život' i 'zmija'. U Bibliji se Nefilimi opisuju kao „sinovi Božji" koji su se parili s „ljudskim kćerima":

> U ona su vremena – a i kasnije – na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su oni od starine po snazi glasoviti ljudi.

Istu temu nalazimo u drevnim kulturama diljem svijeta, a uporaba riječi 'Božji' ovdje nas može prevariti. Ta riječ ustvari proizlazi iz riječi koja je označavala 'bogove', u množini.

Sumer, Sumer, svugdje Sumer

Kada mi na kršćanskom radiju tu i tamo postave pitanje o Gmazovima, ja uzvraćam jednostavnim protupitanjem: 'Da li doista mislite da je 'zmija' iz Edenskog vrta doslovno bila zmija?' Tijekom proteklih godina često sam zapažao kako ljudi ismijavaju tuđa gledišta, a nikada ne preispituju svoja vlastita, daleko bizarnija vjerovanja.

Je li ekstremnije i luđe reći da je edenska zmija simboličan prikaz čovjekolikog, dvonožnog, dvoručnog, uspravnog gmazovskog stvora ili da je to doslovno zmija koja može s ljudima razgovarati? Drevna hebrejska riječ za zmiju je 'Nachash', a izvorno se nije odnosila na zmiju nego na izuzetno inteligentno i lukavo stvorenje sa sposobnošću komuniciranja s ljudima. *Nachsah* je stajao uspravno na dvije noge. Prava značenja većine biblijskih tekstova izgubljena su u prijevodu ili zbog manipulacije. Tvrdi se da je Biblija jedinstvena riječ 'Božja', ali to je ustvari zbirka drevnih pripovijesti i spisa – što simboličnih, što doslovnih – koji su kopije i replike legenda i opisa napisanih tisućama godina prije „Svetog pisma" ili njenih vjerskih izražaja: kršćanstva i judaizma. Nije nimalo slučajno što je iznimno važna figura u judaizmu, kršćanstvu i islamu čovjek kojeg Biblija naziva 'Abraham', a koji navodno dolazi iz Ura u Babilonu ili 'Šinaru' – tj. Sumeru/Mezopotamiji, kao niti da je podrijetlo naziva 'Jeruzalem', grada štovanog u judaizmu, kršćanstvu i islamu, 1975. otkriveno na sumerskim i babilonskim pločicama gdje je zapisan kao URU-SA-LIM. U knjizi *Povijest počinje u Sumeru* stručnjak za Sumer Samuel Noah Cramer piše:

> Arheološka istraživanja provedena u „biblijskoj zemlji" koja su donijela tako važne rezultate također bacaju svjetlo i na Bibliju samu, na njeno podrijetlo i okolnosti

u kojima je nastala. Sada znamo da se ta knjiga, najveći klasik svih vremena, nije pojavila niotkuda, poput umjetnog cvijeta koji se pojavljuje u praznoj vazi. Ta knjiga ima korijene koji zadiru u daleku prošlost i sežu do susjednih područja ... Sumerani očigledno nisu imali neposredan utjecaj na Hebreje, budući da su nestali daleko prije negoli su ovi potonji stupili na scenu. Ali nesumnjivo je da su utjecali na Kaananite, preteče Hebreja u Palestini. Time se objašnjavaju mnoge analogije između sumerskih tekstova i određenih knjiga u Bibliji. Te analogije nisu usamljene, ali često se javljaju u nizovima ... to su istinske paralele.

Priča o Mojsiju jedan je primjer biblijske umješnosti. Biblija kaže da je jedna princeza pronašla bebu Mojsija kako pluta rijekom u košari ispletenoj od visokog šaša te da je kasnije odgajan u kraljevskom domu. Mnogo ranije ista se priča prepričavala o Sargonu iz Agade (Akkada), babilonskom kralju oko 2550. g. pr. Kr. Kao što sam već spomenuo, biblijska priča o Noi i Velikom potopu gotovo je doslovna kopija priča ispričanih u Sumeru i drugim drevnim mezopotamskim civilizacijama, uključujući Babilon, ali takav je i veliki dio Starog zavjeta, posebno *Knjiga postanka* i *Knjiga izlaska*. 'Noa' iz mezopotamskih izvornika naziva se Gilgameš a, zanimljivo, 'bogu' koji ga je uputio da izgradi arku kako bi preživio potop dano je ime 'Enki'. Taj tip, prema drevnim mezopotamskih glinenim pločicama, bio je vođa, znanstvenik i genetičar izvanzemaljske rase poznate pod nazivom 'Annunaki'. Autor i istraživač Zachariah Sitchin kaže da se riječ 'Annunaki' prevodi kao „Oni što na Zemlju siđoše s Neba". Pločice opisuju Annunakije kao izvanzemaljsku gmazovsku rasu koja se križala s ljudima kako bi stvorila hibridne krvne loze, ili krvne loze 'bogova', kakvima su smatrani. U novije je vrijeme francuski autor i istraživač Anton Parks postigao zapažene rezultate na tom području, osobito sa svojim prijevodima sumerskih izraza. On kaže da je sumerski naziv za tu gmazovsku rasu bio GI-AN-AB-UL ili, jednostavnije rečeno, Gina'abul:

Rastavljeno na sumerske slogove, dobivamo GI-NA ('pravo', 'istinito'), AB (skraćeno od AB-BA, 'predak', 'otac') i UL ('veličajnost', 'obilje', 'grandioznost') tj. izraz „pravi preci veličajnosti" (ili grandioznosti). Mnogo kasnije u Sumeru taj je izraz postao sinonim za 'guštera' ...

U sumerskoj literaturi nalazimo izraz USUM-GAL (Veliki zmaj, monarh). Taj atribut obično se pridavao sumerskim 'bogovima', a potom i kraljevima i vladarima KALAMA (Sumera). Mnoge njegove definicije – „veliki zmaj", 'monarh', 'suveren' i „veliki gospodar" – potvrđuju gmazovsko podrijetlo 'bogova' Zemlje i njihovih kraljevskih potomaka.

Osim toga, sumerska riječ MUS ('gmaz', 'zmija') učvršćuje humanoidno-gmazovsku vezu s kraljevskom lozom preko homofona MUS [i drugih oblika te riječi] čija su značenja 'izgled', 'aspekt', 'lice' i ... 'kraljevska dijadema' [kruna koja se nosi kao znak kraljevskog roda ili kraljevske vlasti]. Gmazovska dijadema ukrašavala je glave faraona.

Kada sam počeo uočavati gmazovsku vezu sa životom na našem planetu shvatio sam zašto me tema Mezopotamije, Sumera i Babilona prati gotovo od onog trenutka kada sam se 1990. susreo s onom prvom vidovnjakinjom. Uopće me nije iznenadilo kada su iluminatske mreže 2003. napale područje Sumera, sadašnjeg Iraka, te kada su sustavno pljačkale muzeje i krale njihove nezamjenjive i neprocjenjive artefakte iz drevne Mezopotamije koji bi mogli, kada bi se ispravno dekodirali, otkriti jednu posve novu verziju ljudske povijesti. Sve je to rađeno sustavno i to ne samo u muzejima već i na drevnim, još neistraženim mjestima diljem Iraka. Londonski list *Guardian* iznio je pravi kontekst tih događanja dok je još uvijek trajalo bombardiranje Iraka:

> U muzejima i sveučilištima diljem svijeta učenjaci i kustosi strahuju od novog Armagedona. Ne onog počinjenog nad iračkim narodom nego nad njihovom poviješću i spomenicima. Irak, a posebno zeleno središte Mezopotamije, plodni polumjesec zemlje između rijeka Eufrat i Tigris, kolijevka je civilizacije, zemlja Ninive, Babilona, Nimroda i Uruka, prvog svjetskog grada. Ondje su Sumerani prije 5000 godina izumili prvo pismo, ondje je ep Gilgameš – predložak Noe i Potopa – napisan klinastim pismom milenij i pol prije Homera.
>
> To je zemlja Starog zavjeta, Kule babilonske i Ura gdje je rođen Abraham, otac triju velikih monoteističkih religija. Bez obzira što je samo jedan njegov spomenik uvršten na UNESCO-ov popis, Irak je, s 1000 priznatih arheoloških nalazišta jedna ogromna zona svjetske baštine. A na sve to u nekoliko posljednjih dana bačeno je 740 krstarećih projektila *Tomahawk*, 8000 'pametnih' bombi i nepoznat broj glupih.

Unatoč takvoj proračunatosti i barbarstvu, prevedene drevne mezopotamske pločice i artefakti pružaju nam dovoljno spoznaja na temelju kojih možemo sastaviti određenu sliku prošlosti. S povijesne točke gledišta, sumerska civilizacija došla je niotkuda na vrhuncu svoje moći poput, čini se, mnogih drugih drevnih naprednih kultura. Najznačajnije piramide u Egiptu, na primjer, su one najstarije. Sumerski je jezik bio jednokratna pojava koja ne pripada niti jednoj poznatoj lingvističkoj porodici, a izgleda da su taj jezik, izvorno, donijeli gmazovski 'bogovi'.

Istraživač Anton Parks koji je pomno proučavao sumerski jezik i njegova značenja spominje ih pod nazivom 'Gina'abul-Sumerian' – 'gmazovsko-sumerski'. Nekoć je postojalo visoko razvijeno globalno društvo s jednim jezikom. Isprva je to bila telepatija umjesto riječi, jer umovi mogu komunicirati izravno bez potrebe za 'posrednikom' kojeg nazivamo 'jezikom'. Kasnije se razvio govorni jezik odakle izviru mnogovrsni današnji jezici. Praktički svako drevno društvo ima svoju verziju priče o „Kuli babilonskoj" kada su 'Bog' ili 'bogovi' natjerali ljude da govore različitim jezicima. Uvođenje jezika kao zamjene za telepatiju daleko je snažnije ukotvilo ljude u stvarnosti pet osjetila jer riječi su fenomen takve zbilje, a mnoštvo različitih jezika onemogućavalo je prijašnju komunikaciju. Ljudi koji proučavaju riječi iz te perspektive mogu uočiti jasne pokazatelje koji govore o jednom prvotnom jeziku iz kojeg su proizašli svi drugi. Moj veliki prijatelj Credo Mutwa, šaman naroda Zulu, jedan je od njih (sl. 88). Obožava riječi i rado istražuje njihovo podrijetlo,

izvanrednom lakoćom može odverglati različite riječi na različitim jezicima. Rekao mi je da mu je, dok je putovao svijetom i susretao pripadnike raznih naroda, bilo posve jasno da naša jezična raznovrsnost ima jedinstven izvor. Na primjer, premda je on Zulu iz Južne Afrike, kaže da je razumio otprilike tri od svakih pet riječi naroda Hopi kada je neko vrijeme proveo s njima u Arizoni. Isto se događalo gotovo svugdjekamo je putovao upravo zbog jedinstvenog podrijetla jezika. Istraživač Anton Parks kaže da je otkrio jedinstveni sumersko-asirsko-babilonski slogovni sustav iz kojeg potječu ključne riječi s dugačkog popisa drevnih jezika, uključujući egipatski, kineski, arapski, hebrejski, starogrčki, hopi, latinski, hindski i jezike koje nazivamo germanskim.

Slika 88: *Credo Mutwa, šaman plemena Zulu. Osjećam se počašćenim što tog izvanrednog čovjeka mogu nazvati svojim prijateljem.*

Robovska rasa

Sumerske pločice govore da su Annunaki genetski manipulirali ljude da postanu njihovi robovi nakon što su stigli ovamo prije više stotina tisuća godina. Htjeli su iskopavati zlato i za taj su posao koristili ljude, sve do izbijanja pobune prije otprilike 250.000 godina. Tada su odlučili napraviti „novog čovjeka" kojeg bi mogli lakše kontrolirati. Ti zlatni rudnici bili su smješteni u Africi gdje su pronađeni dokazi o iskopavanju zlata prije više od 100.000 godina. Rebecca Cann, docentica genetike na Sveučilištu Hawaii, suatorica je studije iz 1987. u časopisu *Nature* gdje iznosi pretpostavku da svi današnji ljudi potječu od jedne jedine majke koja je živjela u Africi prije otprilike 200.000 godina.

Kako je rekla, vezu je činila mitohondrijska DNK koja se prenosi preko žene. Možda odatle vuče korijen biblijska priča o Evi u rajskom vrtu s Adamom i zmijom – simboličnim prikazom gmazovske rase. Zanimljivo, kapacitet ljudskog mozga širio se sve brže tijekom otprilike milijuna godina, ali to širenje naglo je stalo; prije nekih 200.000 godina krenulo je suprotnim smjerom. Uzrok tomu bile su manipulacije genima i okolišem, što ću detaljnije izložiti kasnije. 'Bog' iz Starog zavjeta navodi se u jednini, a ponegdje je pogrešno – i namjerno – preveden u množini. U donja dva odlomka iz *Postanka* množina se još uvijek održala u prikazu odluke Annunakija da stvore novog, ropstvu namijenjenog, čovjeka:

> I reče Bog: „Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična ... Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. (*Knjiga Postanka* 1:26-27)

> Zatim reče Bog: „Evo, čovjek postade kao jedan od nas – znajući dobro i zlo! Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i živio navijeke! (*Knjiga Postanka* 3:22)

Poslije mnogo neuspjelih eksperimenta spleli su svoje gmazovske gene s onima iz ljudskog obličja znanog pod nazivom *Homo erectus*. Budući da je novi čovjek bio klon nije se mogao razmnožavati, ali kasnije je 'dorađen' te mu je razmnožavanje omogućeno i tako je naposljetku naš planet napučen. Pločice govore da su neke od tih gmazovskih 'bogova' privukle ljudske žene te da su im one rađale djecu, pa odatle biblijski „sinovi Božji" (sinovi 'bogova') koji se miješaju s „kćerima ljudskim". Vodstvo Annunakija zaključilo je da su stvari izmakle kontroli te su odlučili uništiti svoje tvorevine „novog čovjeka" i početi iznova, stoji u pločicama. Prije otprilike 13.000 godina izazvali su kataklizmičke događaje zabilježene kao Veliki potop koji je broj stanovništva srezao na djelić nekadašnjeg. Ovo potkrjepljuju i drevna indijska djela poput *Knjige Dzyan*, jednog od najstarijih sanskrtskih zapisa, i epovi *Mahabharata* i *Ramayana*. *Knjiga Dzyan* govori o tome kako je neka gmazovska rasa koju spominje pod nazivom 'Sarpa' („Veliki zmajevi") sišla s nebesa i donijela svijetu civilizaciju; zatim je nastala poplava, biblijski Veliki potop, ali zmijski su bogovi preživjeli, vratili se i ponovno preuzeli vlast. Mnogi drevni prikazi povezuju zmijske bogove pod bezbrojnim imenima s izazivanjem geoloških katastrofa simboliziranih Velikim potopom te s letom iznad Zemlje dok se sve to zbivalo. Daleko je vjerojatnije da je „Noina arka" bila letjelica koja je prenosila genetski materijal negoli brod s po dva primjerka svake životinje, zar ne? Sve je to simbolika. Poslije geoloških katastrofa uslijedilo je još genetskog manipuliranja, a ljudi su „rađali i množili se" i „napučili zemlju". Unutar ljudske populacije gmazovski Anunnaki postavili su hibridne krvne loze s više njihovih gena i oni su trebali biti 'posrednici', 'polubogovi' i 'kraljevske' krvne loze koje će služiti njihovim interesima u ljudskoj populaciji. 'Bogovi' su nestali iz vida ljudi te su manipulirali iz pozadine, a razlog je jednostavan: ako ljudi ne znaju da su kontrolirani nema ni opiranja ni pobune protiv 'bogova' za koje ne znaju da postoje. Gmazovi/Anunnaki poučili su hibride naprednim stvarima iz mnogih područja, uključujući astronomiju, matematiku i tehnologiju. Takvo se znanje držalo podalje od ljudi koliko je god bilo moguće, i to putem tajnih društava, zakletvi i jezika, osobito jezika simbolizma.

Te hibridne 'kraljevske' krvne loze bogova simbolizirane su amblemima u obliku zmaja, zmije (posebice kobre), sfinge, pernate zmije ili drvenog križa ili Ankha, a prikazivane su kao polu-ljudi i polu-zmije. Torza su im najčešće bila ljudska, a noge zmijske (sl. 89 do 92). Tisućama godina kasnije ovi gmazovski hibridi postaju međusobno križane obitelji koje upravljaju globalnom politikom, financijama, poslovanjem itd. Te su krvne loze poznate kao Iluminati, a oni su sluge sada skrivenih gmazovskih 'bogova' koji imaju ulogu zatvorskih čuvara pokorne im ropske rase.

Slika 89

Slika 90

'Kraljevske' krvne loze gmazovskih hibrida često su bile prikazivane simbolički s ljudskim trupom i nogama poput zmijskih. U Egiptu faraona je simbolizirala kobra (uobičajen simbol gmazovskih 'bogova'). Faraoni su smatrani bogovima u ljudskom obliku i prikazivani su s „ukrasom za glavu" u obliku kobre: s kobrom na čelu i tijelom kobre koje izranja iz brade.

Slika 91

Slika 92

'Kainovo' prokletstvo

Priča o Kainu i Abelu, koju pronalazimo diljem svijeta pod različitim imenima, simbolički je opis dviju verzija novog ljudskog oblika koji su genetskim inženjeringom dobili Gmazovi. 'Kraljevski' gmazovski hibridi su krvna loza simboličkog 'Kaina'. On je – po kršćanskim, islamskim i judaističkim predajama – bio prvorođenac Adama i Eve. U *Knjizi Postanka* opisan je kao onaj „koji bijaše od Zloga", a njegovi potomci, zapisano je, nose „Kainov znak". Iluminatske mreže tajnih društava, odnosno njihovi inicijati visoke razine, sami sebe još uvijek nazivaju „Kainovim sinovima". Po Bibliji, on je ubio svoga 'brata' Abela, a arhetipovi 'Kaina' mogu se pronaći diljem svijeta u legendama o Kronosu/Saturnu, Hermesu/Merkuru, Zeusu, Vulkanu, Oceanusu, Ozirisu, Oannesu, Dagonu, Molohu, Baalu, Odinu, Wotanu, Votanu, Virakochi i Quetzalcoatlu.

Drugi pseudonim za Kaina je, navodi se, Asmodej ili „Rex Mundi" - „Gospodar Zemlje" - čija skulptura stoji na ulazu u misterioznu crkvu – koja je tema mnogih rasprava – u mjestu Rennes-le-Château u južnoj Francuskoj (sl. 93 na idućoj stranici). Iluminatski Vitezovi templari tijesno su povezani s mitovima o Rennes-le-Châteauu te s raspravama o tome zašto je ta mala crkva u brdskom selu izazvala takav splet legendi, mitova, nagađanja i okultne simbolike (detaljnije o tome u knjizi *Najveća*

Slika 93: *Asmodej ili Vrag u crkvi u mjestu Rennes-le-Château u južnoj Francuskoj. Obratite pozornost na crno-bijeli pod, kakvog nalazimo u slobodnozidarskim hramovima.*

tajna). U okviru sveg tog simbolizma i religijske terminologije leži bit cijele stvari – krvne loze. Otprilike 900 dokumenata, nazvanih *Svici s Mrtvog mora,* pronađeno je između 1947. i 1956. u špiljama na obali Mrtvog mora u Izraelu/Palestini. Među njima su tekstovi iz *Starog zavjeta* koji se razlikuju od pomno uređivanih i cenzuriranih verzija kakve nalazimo u *Bibliji*. U *Svicima* se, na primjer, kaže:

> I Adam prepoznade svoju ženu Evu, koju je oplodio Sammael [Sotona, „Smrt s kosom" ili, za Židove, princ demona]. Ona je začela i rodila Kaina, a on bijaše poput nebeskih bića, a ne poput ljudskih. I Eva reče: „Dobila sam čovjeka od anđela Gospodnjeg."

Izraz 'anđeo' simbolizira gmazovske 'bogove'. Sumerani su znali da oni sami bogovima služe kao roblje, ali takvo je tumačenje današnjem svijetu promaklo. Po iznimno cijenjenom učenjaku Samuelu Noahu Krameru, stručnjaku za Sumer, Sumerani su vjerovali da su oni doista robovi bogova i da im se nikada ne bi smjeli opirati. Sudbina je čovječanstva da pati. Kramer dodaje još jednu znakovitu činjenicu: „On [Sumeranin] je morao shvatiti da je on sâm izopačen stvor jer, kao što reče jedan mudar čovjek: 'Niti jedna žena nikada nije rodila dijete a da nije bila umrljana istočnim grijehom'." Sva ta naklapanja o istočnom grijehu, prisutna u kršćanskim plagijatima drevnih priča, odnose se na genetsku manipulaciju od strane Gmazova. To je bila, i još je uvijek, osnova te glavna tehnika tlačenja ljudi kad ih se uvjerava da nemaju nikakvu moć i da je nikada neće ni imati. Bili su niža bića, ništa vrjednija od životinja, koja su morala udovoljavati bogovima. Pogledajte današnji svijet – situacija je ista. Prvotno križanje ostvareno je uglavnom putem kloniranja i 'epruvetnih' metoda. Odatle potječu današnje zemaljske rase općenito.

Narodi Istoka poput Kineza i Japanaca imali su pridodanu genetsku komponentu – preuzetu iz gena 'Sivih' - mravima nalik bića na koje pomisli većina ljudi kada čuju izraz 'svemirac' (sl. 94). Sive su genetskim inženjeringom stvorili Gmazovi.

To su biološki kompjutorski sustavi lišeni duše – biološki roboti – koji imaju ulogu slugu i pješaštva Gmazova. Kad kažem 'roboti' ne mislim na robotsku tehnologiju kakvu danas poznajemo jer ova je neviđeno naprednija. Postoji jedna druga rasa blisko povezana sa Zemljom – visokih, plavokosih, plavookih, čovjeku istovjetnih ljudi izvanzemaljskog podrijetla koje istraživači NLO-a često nazivaju 'Nordijcima' (sl. 95). Oni imaju podzemne kolonije, a u Trećoj dimenziji mogu djelovati daleko slobodnije. Njihovo čovjeku slično obličje znači da se mogu kretati unutar ljudskog društva a da pritom ne budu otkriveni. Unutar i oko Zemlje ima mnogo ne-ljudskih rasa za koje ne znamo, uključujući skupinu sličnu insektima koje istraživači nazivaju 'Insektoidi'. Međutim, kada govorimo o genetici i kontroli glavni su igrači Gmazovi. Iznimno su vješti u sferi genetike i tehnologije, njihovo znanje daleko nadilazi znanje današnjih ljudi, a svjetlosnim su godinama daleko od stanja u kojem su se nalazili poslije Potopa.

Slika 94: *U svjedočanstvima o viđenju izvanzemaljaca često se spominju tzv. 'Sivi.'*

Slika 95: *Postoji i rasa plavokosih, plavookih izvanzemaljskih 'posjetitelja' koje istraživači 'NLO-a' nazivaju 'Nordijcima'. U Africi se nazivaju 'Mzungu', o ovdje ih portretira Credo Mutwa. On tumači da kada su bijeli Europljani prvi put došli u Afriku domoroci su mislili da se to vraćaju Mzungu.*

Adamska rasa

Sumerske pločice opisuju kako je prvotni program razmnožavanja vodio glavni znanstvenik gmazovskih Anunnakija imenom Enki ili „Gospodar Zemlje" ('Ki' = Zemlja) te ističu njegovu stručnost u medicini. Poslije brojnih neuspjelih pokušaja i nekih zastrašujućih tvorevina, otkrivaju Pločice, Enki i njegova suradnica Ninkharsag proizveli su ljudskog hibrida kojeg su Sumerani zvali LU.LU („Onaj koji je bio miješan"). To bi mogao biti biblijski 'Adam'. Posve opravdano, sumersko ime za ljude bilo je LU, čije je korijensko značenje 'radnik' ili 'sluga', a podrazumijeva i udomaćenu

životinju. Biblija kaže da je 'Eva' stvorena iz Adamovog rebra, ali riječ od koje potječe 'rebro' bio je sumerski izraz TI, što znači i 'rebro' i 'život', prema prijevodima Zacharije Sitchina, još jednog diplomca Londonskog ekonomskog fakulteta.

Logičnije mi je da je netko stvoren iz životne esencije ('života') adamske rase negoli iz rebra. Postoji još jedno tumačenje riječi 'rebro' kojim ću se pozabaviti nešto kasnije. Po Sitchinu, pravi prijevod izraza 'prah zemaljski' iz kojeg je, kako se tvrdi u Bibliji, stvoren Adam ustvari je „ono što je život" dobiven iz sumerskog izraza TI.IT.

Nova adamska rasa dobivena je ispreplitanjem DNK Anunnakija s DNK ljudi. Genetičari danas koriste istu tehniku poznatu kao „prekrajanje gena", a to je, jednostavno rečeno, poput rezanja kvadrata filma i njihova umetanja na neko drugo mjesto. Ili, još preciznije, uzimanje kvadrata iz dva filma i njihovo montiranje u novi prizor. Time se stvara hibrid, a količina uzete DNK iz svakog od izvora odlučuje koja će biti dominantnija. Kako opisuju drevni spisi, neki gmazovski hibridi izgledali su vrlo gmazovski dok drugi nalikuju ljudima. Gmazovi žele da njihovi hibridi izgledaju poput ljudi jer bi tajna u suprotnom bila razotkrivena. Lloyd Pye, istraživač i pisac koji se specijalizirao za pitanje podrijetla ljudi, ističe da ljudska DNK ima više od 4000 oštećenja, za razliku od samo nekoliko stotina njih kod čimpanza i gorila. Kako je to moguće, osim ako nije proizašlo iz pogrešaka tijekom eksperimenata s prekrajanjem gena, kod kojih postoji velika mogućnost pogrešaka? Dokazi o genetskom manipuliranju uočljivi su u ljudskoj DNK. Kao što kaže Lloyd Pye, postoje „pokazatelji o izrezivanju segmenata gena koji su preokrenuti i naopačke umetnuti natrag u genom". Kromosomi kod ljudi također su sjedinjeni, zbog čega se čini da imamo dva manje od viših primata poput čimpanzi i gorila. Takva sjedinjenja viđamo samo u laboratorijima. Etablirana znanost odbija prihvatiti ili makar istražiti ono što je očigledno jer odabrane krvne loze kontroliraju znanstvenike preko financiranja i kroz institucije koje rukovode njihovom profesijom. Ponavljate li papagajski službene stavove dobit ćete financijska sredstva i status. Iznosite li istinu ili za njom tragate vaša će karijera sustavno biti upropaštavana. Isto vrijedi za medicinu, zbog čega milijuni ljudi svake godine umiru od bolesti koje bi bile izlječive kada bi 'liječnici' uperili pogled preko skalpela i sintetskih lijekova. Kod genetske je manipulacije najznačajnije, i nužno za razumijevanje današnjeg ljudskog iskustva, to da je prvotnih dvanaest uzvojnica DNK smanjeno na dvije. O posljedicama toga bit će riječi na stranicama koje slijede. Novo, genetski modificirano ljudsko obličje stvoreno je kako bi od njega nastala robovska rasa koja će služiti gmazovske bogove, a to su, kao što rekoh, vjerovali i sami Sumerani. Stručnjak za Sumer Samuel Noah Kramer piše:

> Sumerani su smatrali da su podlost i nečasnost, nesreće i tegobe ljudi u ovaj svijet donijeli bogovi te nisu preispitivali ekscentrične ili prevrtljive osobine tih božanskih bića. Čovjekova je sudbina bila da pati. Poput Joba, opterećenog nezasluženim bremenom, Sumerani su odgajani tako da misle kako se ne smiju žaliti ili buniti protiv nevolja koje nisu razumjeli. Morali su prihvatiti da su oni sami izopačena bića,

jer, riječima jednog mudrog čovjeka: „Niti jedna žena nikada nije rodila dijete a da nije bila okaljana istočnim grijehom".

Ropstvo se nastavlja...

Situacija nije bitno drukčija niti danas dok milijarde ljudi pokorno služe svojem 'Bogu' ('bogovima) i religijskim uvjerenjima, što podrazumijeva usađenu sklonost ka tome da se 'Bog' ('bogovi') nikada ne propitkuje, bez obzira kako proturječan i često opak 'On'/oni bili. Još uvijek postoji vjerovanje u „istočni grijeh" – 'grješni' smo samim time što smo rođeni – a čovjekova je sudbina da pati.

Ljudi služe globalnom ekonomskom i poslovnom sustavu kao uglavnom nijemi robovi koji znaju gdje im je mjesto. Razlozi očiglednih podudarnosti između drevnih i suvremenih vjerovanja, percepcija i ponašanja lako su objašnjivi. Današnji svijet kontroliraju isti bogovi i njihove hibridne krvne loze koji su kontrolirali čovječanstvo tisućama i tisućama godina. Kontrolirali su mase sumerskog naroda, a isto čine i s masama današnjeg čovječanstva. Hibridne krvne loze nadziru sustav, kao što nadziru religije koje nisu ništa drugo doli prikriveno štovanje gmazovskih bogova. Iskonstruirani singularni 'Bog' monoteističkih religija tek je simboličan. U svojoj knjizi iz 1989. godine *Tajna vlada: podrijetlo, identitet i svrha MJ-12* pokojni Bill Cooper, operativac mornaričke obavještajne službe, piše: „Tijekom povijesti izvanzemaljci su manipulirali i vladali čovječanstvom preko raznih tajnih društava, okultizma, magije, čarobnjaštva i religije". Još uvijek to čine i žele potpunu kontrolu nad Planetom kroz potpuni nadzor ljudskog uma. Kako zgodno da riječ 'religija' ima istovrsno značenje diljem svijeta u različitim jezicima koji naposljetku svi proistječu iz sumerskog/mezopotamskog. Njeno je značenje „pokoriti se", što za sobom povlači i „biti pod nečijom vlašću". Ovim se točno opisuje neugodan položaj čovječanstva od dolaska Gmazova. Ljudi su poput ovaca koje nadziru pastiri krljuštave kože.

Tako dolazimo do vrlo bitne stvari. „Suvremenog čovjeka" genetski su izmanipulirali gmazovski 'bogovi' da budu njihovi robovi, a *Homo sapiensu* je dan kapacitet mozga i tjelesna građa koji su najpodobniji za služenje Anunnakijima u vidu administratora i radnika. Morali su biti dovoljno bistri da obave pred njih postavljene zadatke, ali ne dovoljno bistri da dokuče što se doista događa. Gmazovima je pak bio potreban kolektivni sustav kontrole kako bi se njihovim ljudskim robotima neprestano ulijevao osjećaj stvarnosti koji bi ih držao na uzdi. Možda je gmazovskih gena u ljudskom tijelu bilo i prije genetske manipulacije, ali slutim da je to bio tek djelić onoga što danas nosimo. Po mojem mišljenju, poslije toliko godina istraživanja i navođene potrage reptilski mozak kakav je danas uobličili su gmazovski genetičari. On djeluje poput ogromnog mikročipa koji nas prikapča na njihov kontrolni sustav. Kao što sam već objasnio, reptilski mozak velikim dijelom određuje ljudsku percepciju i ponašanje. Njegova primitivna, emocionalna, na strahu utemeljena predodžba stvarnosti savršeno je sredstvo kolektivne kontrole te sukoba i nesigurnosti koji su presudni za njihovu metodu „zavadi pa vladaj". Gmazovi imaju i vlastiti komunikacijski sustav pod uplivom mentaliteta 'roja', što ću kasnije potanko obrazložiti, a s tim nas sustavom povezuje reptilski mozak. Oni su nas

'podesili' na njihovu 'postaju'. Vrlo je važno da to razumijemo želimo li se osloboditi tog ropstva i proniknuti kroz taj lažan privid stvarnosti koji nam ulijevaju svakog dana. Svijest – ono što doista jesmo – daleko je moćnija od svih gmazovskih gena ili komunikacijskog sustava odlučimo li povezati se s tom svjesnošću o sepstvu. Prije negoli itko zapodjene borbu ili od borbe pobjegne, ili se pak sledi od straha, treba znati da izlaz postoji i da smo mu svakim danom sve bliže. Ključno za odbacivanje okova kontrole i ugnjetavanja, međutim, jest upoznavanje s načinom igranja 'igre' i njenim pravilima.

Povezane točkice...

Anunakijski Gmazovi izvršili su mnoštvo genetskih eksperimenata, počevši prije nekoliko stotina tisuća godina (u našem vremenskom okviru), te su miješali vlastite gene s čovjekovim.

Stvorili su neke bizarne hibride ljudi, gmazova i životinjskih vrsta, kao što se navodi u drevnim opisima, a njihova istraživanja i eksperimenti s genima nastavljaju se i danas, ispod površine zemlje u podzemnim vojnim bazama kao što je Dulce u Novom Meksiku. Više pojedinosti o tome naći ćete u knjizi *Najveća tajna.* Gmazovi su se najprije nastanili na području današnje Afrike i ondje se, prema konvencionalnoj znanosti, pojavio „suvremeni čovjek" ili *Homo sapiens* („misleći čovjek") prije otprilike 200.000 godina. Zatim je došlo do 'poboljšanja', odnosno *Homo sapiensa sapiensa,* prije cca. 35.000 godina. Takozvana „karika koja nedostaje", poveznica raznih promjena u ljudskoj vrsti nikada nije pronađena, zato što takve karike jednostavno nema. Genetski skokovi bili su rezultat genetskih intervencija. Kako to da su pronađene samo određene vrste, a ne i primjeri napredovanja i prijelaza između njih? No, pronađeni su divovski ljudi („To su oni od starine po snazi glasoviti ljudi") i mnogi s izduženim glavama koje se poprilično razlikuju od čovjekove lubanje (sl. 96). Gmazovi imaju izdužene glave, što se može vidjeti na figuricama gmazovskih humanoida pronađenim u grobnicama naroda Ubaid, pretečama Sumerana u Mezopotamiji (sl. 97). Obratite pozornost na temu majke i djeteta koja je potekla od Gmazova te je prenošena u njihovim religijama od kojih je najpoznatija kršćanstvo. Izdužena glava gmazovskih bogova razlog je što su mnogi drevni 'bogovi' i božanstva, poput onih u Egiptu

Slika 96: *Jedna od neobično izduženih lubanja koje su pronađene u raznim dijelovima svijeta.*

te u području Maja u Srednjoj Americi, prikazivani s izduženim glavama i ukrasima za glavu (sl. 98 i 99). Odatle potječe i tradicija nekih domorodačkih naroda da stavljaju čvrsti povez na glave beba, želeći im izdužiti lubanje kako bi bili „poput bogova". Drugi pak Gmazovi i ne-ljudski posjetitelji imaju okrugle glave.

Tema divova često se javlja u drevnim spisima i domorodačkim legendama. Etiopski tekst *Kebra Nagast* star je tisuće godina i spominje enormnu veličinu novorođenčadi nastalih sjedinjavanjem ljudi i 'bogova' putem spolnog općenja ili iz epruveta. U njemu se opisuje kako: „... Kainove kćeri [Noini sinovi] s kojima su anđeli začeli ... nisu mogle roditi svoju djecu te su umrle". Opisuje se kako su neke od tih divovskih beba rođene carskim rezom: „... trbusi njihovih majki bijahu zarezani i oni izađoše van u predjelu pupka". U *Šahnamehu* ili *Knjizi kraljeva,* legendarnoj povijesti Irana koju je 1010. dovršio pjesnik Firdowsi ili Ferdowsi, on opisuje rođenje djeteta po imenu Zal, sina kralja Sama. Dakako, kralj je užasnut nezemaljskim izgledom svoga djeteta. Dijete ima vrlo veliko tijelo „čisto poput srebra", staračkibijelu kosu „boje snijega" i lice usporedivo sa Suncem. Svoga sina Sam naziva demonskim djetetom, djetetom 'daeva'. Ovi se bogovi i polubogovi koji „sjaje poput sunca" često spominju, što je jedno od izvorišta štovanja „bogova Sunca", i danas jedna od glavnih značajki religije iluminatskih krvnih loza. Naziv biblijskih bogova 'Elohim' potječe od riječi 'eloh', što znači 'svjetlost'. U

Slika 97: *Jedna od figurica gmazovske majke i bebe otkrivenih u grobnicama naroda Ubaid (otprilike 5300. do 4000. g. pr. Kr.) koji je živio u Mezopotamiji prije Sumerana.*

Slika 98

Slika 99

Drevni Egipćani prikazivali su pripadnike svojih kraljevskih obitelji i faraone s izduženim glavama i ukrasima za glavu.

drevnom hebrejskom tekstu pod naslovom *Knjiga Noina* i njenoj izvedenici *Knjizi Henokovoj* opisuje se čudnovato rođenje ne-ljudskog djeteta za koje se ispostavlja da je Noa, poznato po događaju iz Potopa. O tome se također govori u *Svicima s Mrtvog mora* koji sadrže dosta materijala iz *Knjige Henokove*. Neobično dijete koje se spominje u tim tekstovima jest sin Lameha. Navodi se da nije nalik ljudskom biću, da je sličniji „djeci anđela s neba". Lamehovo dijete, Noa, prikazan je s kožom bijele boje te s plavom kosom, a njegove su oči „obasjavale [cijelu kuću] poput Sunca". Gmazovska bića sjajnih očiju i svjetlucavih tijela opisuje Credo Mutwa u svojim prikazima drevne i suvremene Afrike, čime se još jednom može objasniti bliska povezanost između štovanja zmije i štovanja Sunca tijekom tisuća godina. Naziv 'Iluminati' odnosi se na „one prosvijetljene". Na jednoj razini to znači prosvjetljenje putem znanja, ali može imati i drugo značenje povezano s „onima koji sjaje". Lameh ispituje svoju ženu o ocu djeteta Noe:

> Jer, znaš, u srcu sam nekako osjećao da su začeću [kumovali] Promatrači i Oni Sveti ... i Nefilimi ... i zbog toga djeteta moje srce turobno je bilo.

Ona predrasuda lišena struja etablirane znanosti sada se mora pozabaviti onim što je očito. Skupina istraživača iz Projekta ljudskoga genoma kaže kako smatraju da je 97% nekodirajuće DNK, nazvane „DNK otpadom" (zato što znanstvenici ne znaju koja je njegova funkcija), zapravo genetski kod izvanzemaljskih oblika života. Profesor Sam Chang, vođa te skupine, tvrdi da ogromna većina ljudske DNK potječe s nekog „drugog svijeta", a prividno „suvišni izvanzemaljski geni" jednostavno „uživaju u vožnji" s radišnim aktivnim genima prenošenim s jednog naraštaja na drugi. Objasnit ću to nešto kasnije i na drugi način. Poslije opsežne analize i pomoć drugih znanstvenika, računalnih programera, matematičara i drugih učenjaka profesor Chang je počeo razmatrati mogućnost da je prividan „otpad ljudske DNK" možda stvorio neki „svemirski programer". Izvanzemaljski blokovi unutar čovjekove DNK, tumači profesor Chang, „imaju svoje vlastite vene, arterije i imunološki sustav koji se žestoko opire svim našim antikancerogenim lijekovima". Te nastavlja:

> Prema našoj hipotezi, neki viši oblik izvanzemaljskog života sudjelovao je u stvaranju novoga života i njegovog zasijavanja na razne planete. Zemlja je tek jedan od njih. Možda nas, poslije programiranja, naši tvorci uzgajaju na isti način na koji mi uzgajamo bakterije u Petrijevim posudama. Njihovi nam motivi nisu poznati. Je li to bio znanstveni eksperiment, način pripremanja novih planeta za kolonizaciju ili dugotrajan postupak sijanja života u svemiru.

Profesor Chang pretpostavlja da su potencijalni „izvanzemaljski programeri" vjerojatno radili s „jednim velikim kodom" sastavljenim od „nekoliko projekata" koji su iznjedrili životne oblike na raznim planetima. On smatra da su možda „napisali veliki kod, usadili ga, nisu bili zadovoljni nekim njegovim funkcijama ili su dodali novi kod, ponovno ga usadili te napravili dodatna poboljšanja, i tako mnogo puta".

Profesor Chang jedan je od mnogobrojnih znanstvenika i istraživača koji ukazuju na izvanzemaljsko podrijetlo čovjeka. On kaže:

> Ono što vidimo u našoj DNK je program napravljen od dvije verzije, velikog koda i osnovnog koda. Prva je činjenica da cijeli taj 'program' zasigurno nije napisan na Zemlji, što je sada provjerena činjenica. Druga je činjenica da geni, sami po sebi, nisu dovoljni kao tumači evolucije. Još je nešto moralo biti „u igri" ... Prije ili kasnije, ipak smo se uhvatili ukoštac s nevjerojatnom predodžbom da svaki životni oblik na Zemlji nosi genetski kod za svog izvanzemaljskog rođaka i da evolucija nije ono što mislimo da jest.

To baš ne bi išlo, Charlie

Ono što govorim od 1991. a što Changovo istraživanje DNK potvrđuje može se pronaći u drevnim zapisima i opisima diljem svijeta. Ne-ljudske skupine mnogih vrsta doprinijele su stvaranju ljudskog obličja i života na planetu Zemlji. Čini se da prije dolaska Gmazova nije bilo žena i muškaraca, samo androgenih ljudi s brojnim moćima i darovima koji su im omogućavali da se povežu s „velikim beskrajem". Gmazovskom genetskom intervencijom ti su darovi odstranjeni te su stvoreni muškarac i žena. Odatle i simbolika stvaranja Eve od Adama: njih dvoje genetskim je cijepanjem nastalo iz jednoga. Glavna razlika između žena i muškaraca jednostavno je hormonalna. Lako je vidjeti kako su mogli nastati kao izrazi iste izvorne forme. Gmazovi su im dali kompatibilne spolne organe za tada započet nov oblik razmnožavanja, što je pojašnjenje zašto biblijski tekstovi i ostali govore o novonastalim bolovima pri rađanju. U svijet je također dospjela nova vrsta osjetilnosti – seks kakvog danas poznajemo.

Gmazovi iz Treće i Četvrte dimenzije opsjednuti su seksom, kako zbog osjeta koje stvara tako i zbog toga što se hrane orgazmičkom energijom. To je jedan od glavnih načina na koji nas iscrpljuju. Što mislite, zašto živimo u seksom opsjednutom društvu? Današnja ljudska rasa ili *Homo sapiens* pojavila se daleko brže negoli bi to dopustila konvencionalna 'evolucija', zbog genetske intervencije tih vrsnih genetičara. Znameniti kozmolog dr. Carl Sagan analizirao je gmazovsko podrijetlo čovječanstva u svojoj knjizi *Zmajevi Edena* te je istaknuo da fosilni ostaci ukazuju na nagao i neobjašnjiv skok na području funkcioniranja ljudskog mozga koji se ne može objasniti tvrdnjama Charlesa Darwina i njegovih pristaša da su se ljudi razvili od gmazova, ali iznimno sporo. Darwin je radio za odabrane krvne loze kako bi uveo pogrešnu predodžbu o ljudskom podrijetlu i stvarnosti. U tome je poprilično uspio jer konvencionalna je znanost još uvijek zaslijepljena Darwinovom verzijom evolucije. Prema darvinističkom okviru vremena, trebalo je proteći 200 milijuna godina da se pojave prvi sisavci i još pet do deset milijuna godina da se oni razviju u ljude, kaže Sagan. Umjesto toga, dogodilo se to vrlo brzo u, kako to Sagan naziva, „značajnom prodoru evolucije mozga", a kameno oruđe, na primjer, nije se razvijalo sporo već se pojavilo „u izobilju i odjednom". Drevna *Knjiga Henokova* opisuje kako je neki „pali anđeo", posebno onaj po imenu 'Azâzęl', donio to znanje:

Azazel je ljude poučio izradi mačeva, noževa, štitova i prsnih oklopa. Naime, otkrio im je zemaljske metale te ih poučio umijeću njihove obrade. Poučio ih je kako izrađivati narukvice, ukrasni nakit, kako od antimona izraditi crnilo za očne kapke. Otkrio im je i posebna svojstva svih vrsta dragog kamenja te ih uputio u izradu tinktura za bojanje.

I bezbožnost se sve više širila zemljom, ljudi su sve više činili blud jer bili su zavedeni na pogrešan put i iz dana u dana postajali su sve iskvareniji na svim svojim putovima. Semjaza ih je poučio čaranju i presađivanju biljaka, Armaros odstranjivanju uroka, Barakijal ih je uputio u astrologiju, Kokabel ih je poučio o sazviježđima, Ezekijel im je prenio spoznaju tumačenja oblaka, a Arakijel tumačenja zemaljskih znakova, Šamsijel tumačenja znakova na suncu, a Sarijel znanje o mijenama mjeseca. I kad bi ljudi koje su tome poučili umirali oni su plakali i njihov se plač čuo do nebesa...

Ovo je još jedna česta tema u raznim dijelovima svijeta, tema o znanju koje su ljudima prenijeli 'bogovi'. Rekao bih da su ljudi tako naglo 'napredovali' zahvaljujući tom znanju, a ne toliko funkcijama mozga. Gmazovi imaju genetsku strukturu hijerarhije fašističkog stila koja se odražava u indijskom sustavu kasta u kojem je genetika sve: ona od samog početka određuje vaš život. Gmazovi su opsjednuti genetikom i zadrti su rasisti, a ta je karakteristika prenesena njihovim hibridima. Upravo su gmazovski 'bogovi' uspostavili kastinski sustav u dolini Inda tijekom vedskog razdoblja između otprilike 1500. i 500. g. pr. Kr.. Čujem s vremena na vrijeme da indijske vlasti osuđuju 'rasizam' drugih, iako je kastinski sustav najgora rasistička podjela ljudi na Zemlji. Indija je i danas pod njegovim utjecajem. Izrael također provodi vlastiti kastinski sustav, pogledajte rasistički ustroj izraelskog društva. Tipovi Anunnakija i Nefilima itd. iz doline Inda nazivani su 'Nage' (sl. 100). Izraz 'Naga' potječe iz sanskrta, drevnog jezika Indije, a *nag* još uvijek znači zmija, osobito kobra, u većini indijskih jezika. U knjizi *Spilje, kotlovi i skrivena stvorenja (Caverns, Cauldrons, and Concealed Creatures)* istraživač Michael Mott piše:

Slika 100: *Drevni prikaz Naga u Aziji.*

Nage se opisuje kao vrlo naprednu rasu ili vrstu s visoko razvijenom tehnologijom. I oni osjećaju prezir prema ljudskim bićima koje navodno otimaju, muče i s njima se križaju; čak ih i jedu. Pretpostavlja se da je križanjem nastala široka lepeza raznolikih obličja u rasponu od izgledom sasvim gmazovskih do gotovo ljudskih. Među njihovim brojnim dostignućima su i „smrtonosne zrake" i 'vimane', odnosno letjelice u obliku diska.

Te su letjelice podrobno opisane u drugim drevnim vedskim spisima, uključujući *Bhagavad-Gitu* i *Ramayanu*. Rasu Naga povezuje se s još jednom podzemnom rasom, hinduističkim demonima ili Rakšasama. Oni također posjeduju, kao pojedinci, „čarobno kamenje" ili „treće oko" na sredini čela koje je mnogim današnjim proučavateljima istočnjačkog misticizma znano kao žarišna točka jedne od viših čakri tj. točaka energetskih kanala u živčanom sustavu ljudi ili humanoida – čakra povezana s „unutarnjim vizijama", intuicijom i drugim ezoterijskim pojmovima.

Kada bi ljudi istraživali i tumačili stvari otvorena uma na istu bismo priču nailazili posvuda. Otimanja ljudi od strane Gmazova, Sivih i drugih skupina odvijaju se i danas. Ljude se otima i usađuju im se uređaji za praćenje i kontrolu percepcije, odstranjuju im se razne hormonalne i druge kemijske tvari koje Gmazovi koriste u Trećoj dimenziji. Nastavljaju se postojeći genetski programi čija je svrha zamjena sadašnjeg ljudskog oblika drugim u koji se gmazovi iz Četvrte dimenzije mogu izravno 'inkarnirati', dok su ga prije mogli 'samo' opsjednuti. Dio toga bio je nacistički program „nadmoćne rase" – jedan od njihovih „probnih pokušaja", da ga tako nazovemo. Dakako, nacistička „nadmoćna rasa" uključivala je plavokose, plavooke 'Arijce', a dio gmazovskog programa razmnožavanja obuhvaća iskvarene elemente u redovima takozvanih Nordijaca, pa odatle iskazi o plavoj kosi i plavim očima.

„Djeca zmije"

Jedan od najupečatljivijih trenutaka tijekom mojih putovanja svijetom bio je susret s divnim čovjekom po imenu Credo Mutwa. On je poznati šaman ili 'sanusi' naroda Zulu u Južnoj Africi. Kontaktirao me je 1998. po objavljivanju moje knjige *Najveća tajna* kada sam prvi put iznio informacije o Gmazovima. Prilikom našeg susreta upitao me: „Kako znate za Chitaure?" Nisam imao pojma o čemu govori jer nikada nisam bio čuo za te 'Chitaure'. (Meni ih je Credo uvijek izgovarao kao 'Chitauri', ali viđao sam i verziju 'Chitawouli'; važno je, međutim, da to označava gmazovsku rasu.) Objasnio je da ta riječ u prijevodu s jezika zulu znači „djeca zmije" ili „djeca pitona", a može značiti i 'diktatori'. To je vrlo slično srednjoameričkom nazivu za Gmazove koji u prijevodu glasi „ljudi [od] zmije".

„Kako znate za gmazove?" - pitao me je Credo, pojašnjavajući svoje prethodno pitanje. Odgovorio sam mu da sam to saznao iz različitih izvora, drevnih i suvremenih, što uključuje informacije dobivene od ljudi koji su radili, često protiv svoje volje, u „užim krugovima" unutar vlada i sigurnosnih agencija te programa za kontrolu uma, a ovi proizvode robotima slične pijune koji služe skrivenim ciljevima i odabranim krvnim lozama. Tu ulazi pribavljanje djece za seksualno zadovoljenje nekih od najpoznatijih ljudi na svijetu. Mnoge od njih imenujem u svojim drugim knjigama. Istina, umno kontrolirana djeca neće se izbrbljati, ali neka ipak hoće kada postanu starija i kad se njihovi umovi prisjete što se događalo. Afrika, poput svih drugih kontinenata, preplavljena je legendama o zmijskoj rasi. Credo kaže da je znanje o postojanju Gmazova bilo raširenije prije dolaska Europljana u Afriku.

Oni koji su stajali u pozadini te invazije – stanovite krvne loze – na nišan su uzeli šamane, rekao je. Šamani su bili prenositelji drevnoga znanja i usmene povijesti, a gmazovski hibridi Britanskog carstva, poput rotšildskog agenta Cecila Rhodesa, htjeli su izbrisati zapise o Gmazovima i nametnuti izmišljenu povijest koju su proturali kršćanski misionari. Budući da su europske sile pokrenule nemilosrdne operacije ubijanja i uništenja širom Afrike u kojima su „cijedili umove šamana i potom ih ubijali", rekao mi je Credo, šamani i ostali su, da bi doskočili novonastaloj situaciji i sačuvali svoja znanja, osnivali tajna društva. U vrijeme pisanja ove knjige Credo se približava svojim devedesetim godinama, a prije više od 50 godina prvi je put iniciran u ta afrička tajna društva. Kako bi se onemogućila infiltracija inicijacije su vrlo stroge. Sve to Credo potanko opisuje u šestosatnom DVD-u koji smo nas dvojica snimili pod nazivom *Reptilian Agenda*.

Slika 101: *Ogrlica misterija Creda Mutwe za koju kaže da je stara barem tisuću godina. Pomoću ovih privjesaka (simbola) on pripovijeda priču o Africi i njenim narodima.*

Credo mi je pokazao artefakte koji su mu dani, uključujući „Ogrlicu misterija" koja se spominje u zapisima starim 500 godina. Tvrdi da je stara barem 1000 godina (sl. 101). Ogrlica počiva na njegovim ramenima, a s obzirom da je izuzetno teška nije mi jasno kako uopće hoda. Krupni simboli koji vise na ogrlici kazuju priču o skrivenoj povijesti Afrike te o povijesti svijeta. S prednje je strane figura ljudske žene, a tu je i muški lik koji izgleda vrlo ne-ljudski. Taj čudni tip ima erigirani bakreni penis koji je nekoć, dok nije ukraden, bio načinjen od zlata (sl. 102). Odraz je to drevnih egipatskih mitova o Ozirisu, njihovom bogu podzemlja i sinu boga Sunca Raa.

Slika 102: *Simboli na Ogrlici misterija govore o križanju između ljudskih žena i vanzemaljskih 'bogova'. Gmazovi su zabranjivali vjerne prikaze samih sebe te su zato simbolički predstavljani u mnogim ne-ljudskim oblicima.*

Po predaji, 'zelenokošca' Ozirisa ubio je njegov suparnik Set koji je izrezao njegovo tijelo na 14 komada i razbacao ih po Egiptu. Ozirisova žena Izida pronašla je 13 od 14 komada, ali ne i njegov penis. Zamijenila ga je penisom napravljenim od zlata i rodila je Horusa, egipatsku verziju Isusa. Priča slična ovoj postoji o Nimrodu, „prvom kralju Babilona", jer svi su ti likovi iz drevnih kultura različita imena za iste 'mitove' i 'ljude'. Kada to shvatimo povijest postaje mnogo manje zamršena. Zlatni penis simbolizira hibridnu krvnu lozu, a danas ga predstavlja obelisk, omiljen kod Slobodnih zidara. Nekoć zlatan a sada bakren, penis na „Ogrlici misterija" simbolizira križanje između gmazovske rase i ljudi te stvaranje hibridne krvne loze. Muška figura na ogrlici ne izgleda gmazoidno jer Gmazovi su - tumači Credo - upozorili

ljude da ih nikada ne prikazuju u njihovom pravom obliku. Umjesto toga, jasno su ih prikazivali kao neljude, ali ne onakve kakvi su zapravo bili. Usprkos tome mogu se pronaći i neki vjerniji prikazi kao što su humanoidne figurice pronađene u grobnicama predsumerskog naroda Ubaid.

Na „Ogrlici misterija" visi i „leteći tanjur", tu je i velika ruka, puna simbola (sl. 103). Credo kaže da su „letećim tanjurom" Gmazovi putovali između Zemlje i njihovog divovskog „matičnog broda" u orbiti oko našeg planeta. Afričke legende govore da je matični brod kružio oko Zemlje, da su na nj otišli gmazovi tijekom kataklizmičkog „Velikog potopa" te da su se kasnije vratili i uspostavili napredne kulture u Sumeru, dolini Inda, Kini, zapadnoj Africi, Srednjoj i Južnoj Americi i drugdje. Sumerski zapisi govore o letećim zmijama i zmajevima koji rigaju vatru, a Egipćani su rekli da su na Zemlju došli 'Čuvari' u svojim „nebeskim brodovima". U drevnim kulturama diljem svijeta imate stalno prisutnu temu 'bogova' koji dolaze u nekakvom letećem stroju i uspostavljaju civilizacije te donose znanje i tehnike koje su bitno naprednije od onih postojećih. U drvenim indijskim zapisima letjelice bogova nazivaju se 'vimane', a bile su različitih modela. Neke su imale oblik cigare, dok su druge opisane kao dvokatne letjelice s kupolom i okruglim prozorima. Oba tipa redovito se spominju u današnjim viđenjima NLO-a. Drevni indijski tekstovi opisuju antigravitacijsku tehnologiju kakva se koristi u „letećim tanjurima". Među simbolima na Ogrlici misterija je svevideće oko koje simbolizira 'Čuvare'. - objašnjava Credo. Pod tim su nazivom bili poznati Gmazovi. Isto to svevideće oko možemo vidjeti na dolarskoj novčanici koju izdaju rotšildske Federalne rezerve (sl. 104 na sljedećoj stranici). Tu je i sazviježđe Orion koje današnji istraživači često povezuju s izvanzemaljskom aktivnošću na Zemlji i s gmazovskim skupinama. Na kraju, na ogrlici visi i Davidova zvijezda, rotšildski simbol na njihovoj kući u Frankfurtu a danas na izraelskoj zastavi. Simboli koje koriste iluminatske krvne loze nisu ono što se tvrdi da jesu. Oni su povezani s gmazovskim 'bogovima'.

Slika 103: *Ruka i „leteći tanjur" na Ogrlici misterija. Ruka je išarana simbolima, uključujući „svevideće oko" koje predstavlja 'Čuvare', rotšildski simbol „Davidovu zvijezdu" i sazviježđe Orion.*

Ratovi 'bogova'

Na temelju drevnih prikaza stječe se dojam da je između nekoliko frakcija Gmazova izbio rat te da je vođen uređajima visoke tehnologije, uključujući atomsko i lasersko oružje daleko naprednije od onog što danas poznajemo. Legende diljem svijeta spominju tu bitku kao „ratove bogova" (sl. 105 na sljedećoj stranici). Mnogo je dokaza o atomskom ratu u drevnom svijetu, uključujući rastaljeno zeleno staklo pronađeno

Slika 104: *Svevideće oko Gmazova 'Čuvara' koje su Iluminati stavili na dolarsku novčanicu tijekom 1930-ih godina.*

Slika 105: *Drevni zidni reljef u hramu u Abydosu u gornjem Egiptu s prikazom naprava koje napadno nalikuju helikopteru, zatim nekoj naprednoj letjelici, pa i podmornici – upravo ono što vam treba za „rat Bogova".*

u Mezopotamiji, Egiptu, dolini Inda i drugdje, slično onom nastalom pri eksploziji atomske bombe. O jednom takvom primjeru izvijestio je list *New York Herald Tribune* još 1947. godine:

> Kada je prva atomska bomba eksplodirala u Novom Meksiku pustinjski se pijesak pretvorio u rastaljeno zeleno staklo. Ova činjenica, prema pisanju časopisa *Free World*, osupnula je neke arheologe. Tijekom iskopavanja u drevnoj dolini rijeke Eufrat otkrili su sloj ratarske kulture stare 8000 godina, kao i sloj mnogo starije pastirske kulture te još starije kulture spiljskih ljudi. Nedavno su dospjeli do sloja staljenog zelenog stakla.

Iste su stvari pronađene na mnogim nalazištima. Slijedi odlomak iz *Mahabharate*, jednog od dva glavna sanskrtska epa drevne Indije koji predstavljaju važan dio hinduske povijesti i mitologije. Nazivaju je hinduskom Biblijom. Dvanaest je puta duža od kršćanske Biblije i donosi priču o velikom ratu kojim je završeno jedno doba i započeto drugo. Brojne su pretpostavke o njenoj starosti, ali prema većini procjena na koje sam naišao tekstovi su napisani u razdoblju između 3000. i 1000. g. prije Krista. No, sama je priča mnogo starija. Kao što sam spomenuo, izraz 'vimana' označava letjelicu. U *Mahabharati* piše:

> Tuste plamene strijele, poput velikog pljuska, zasuše sve što se miče, opasujući neprijatelja ... Na vojsku Pandava ubrzo se spustio mrkli mrak. Sve strane kompasa nestaše u tmini. Zapuhali su snažni vjetrovi. Uz tutnjavu se podigoše stupovi oblaka, vitlajući prašinu i šljunak.

Ptice su divlje kriještale ... kao da su poremećene i same prirodne sile. Kao da se Sunce zateturalo na nebu. Zemlja se zatresla, sažgana strašnom i silnom vrelinom tog oružja. Slonove je zahvatio plamen te su mahnito trčali amo-tamo ... na ogromnom

području druge su se životinje presavijale na tlu i ugibale. Sa svih strana kompasa plamene su sulice padale nemilice, bez prestanka.

> Gurkha, leteći u brzoj i snažnoj vimani, bacio je projektil nabijen svom snagom svemira. Užareni stup dima i vatre sjajan poput tisuće sunaca podigao se u svoj svojoj veličanstvenosti ... Okomita eksplozija s nabreklim dimnim oblacima ... oblak dima nastao nakon prve eksplozije oformio je šireće krugove, kao da su se otvorili divovski suncobrani ... bijaše to nepoznato oružje, strahovita munja, divovski glasnik smrti koji je pretvorio u pepeo čitavu rasu Vrišnija i Andhaka ...
>
> ... Trupla bijahu sažgana do neprepoznatljivosti. Poispadali su im kosa i nokti; lončarija se raspadala bez vidljivog uzroka, a ptice pobijelile. Poslije nekoliko sati sva hrana bijaše zagađena ... bježeći pred vatrom vojnici su se bacali u potoke i rijeke kako bi sprali sebe i svoju opremu.

Ako ovo nije prikaz atomskog oružja onda ne znam što jest! U drevnoj indijskoj literaturi mnoštvo je ovakvih opisa u kojima su čak prikazane bitke na Mjesecu, što će se, na stranicama koje slijede, pokazati kao informacija od velike važnosti. Istraživač i pisac David Hatcher Childress ističe da kad su arheolozi iskopavali grad Rishija Mohenjo-daro na ulicama su otkrili kosture, od kojih su se neki držali za ruke, kao da ih je snašla neka iznenadna katastrofa. On tvrdi da su „ti kosturi među najradioaktivnijima ikada pronađenima, identični onima pronađenima u Hirošimi i Nagaskiju". U Mohenjo-daru, drevnom gradu s vodovodnim sustavom boljim od onih u današnjem Pakistanu i Indiji, ulice su bile prekrivene „crnim grumenjem stakla" za koje se ispostavilo da su glinene posude rastaljene od silne vreline. Ovu pojavu pretvaranja u staklo ili u staklenu tvar zbog intenzivne vrućine također pronalazimo širom svijeta. Tako imamo u staklo pretvorene stijene, kuće, ruševine te mezopotamske i iranske zigurate ili piramide koje su pronađene s glinenim ciglama staljenim pri strahovito visokim temperaturama. Arheolozi su 1952. otkrili ostakljeno područje pijeska koje je pokrivalo tisuće kvadratnih metara, a izgledalo je istovjetno zoni za atomske pokuse poput lokacije White Sands u Sjedinjenim Državama. Riječima jednog autora: „... kamo god u svijetu pogledamo, zbunjujuća enigma postakljenih ruševina predstavlja izazov našem intelektu ... od Perua, preko Škotske i Skandinavije, do visoravni Kine i Indije ovi neizbrisivi dokazi svjedoče o nekom nedvojbeno nasilnom činu." Simbolična priča o Sodomi i Gomori mogla bi se protumačiti i kao opis napada atomskim oružjem. Lotova je žena upozorena da se ne okreće, a kada to ipak čini biva „pretvorena u stup soli". Međutim, prema istraživaču Zechariahu Sitchinu, riječ koja je prevedena kao 'sol' znači 'para', tako da „stup soli" postaje – daleko uvjerljiviji – „stup pare". Godine 1990. kada sam još uvijek bio pod snažnim dojmom zbog novonastalih promjena kod sebe, 'naveden' sam da odem u kuću jedne žene u zapadnoj Engleskoj kako bih upoznao njezin 'kanal', svijest pod imenom 'Magnu'. Iz mnoštva razloga to je bilo vrlo neobično iskustvo. Vidjeti njeno lice koje se preda mnom preobražava i čuti njen izmijenjeni glas u trenutku kada kroz nju progovara ta svijest za mene je, u toj fazi, bilo pravo

otkrivenje. 'Magnu' je rekao da su sa Zemlje povučene energije kako bi se spriječilo da budu iskorištene za njeno uništenje:

> Moja odanost vašem planetu seže još u doba Atlantide ... [kada] ... su korištene mnoge energije i kada su korištene informacije i znanje koje je zbog određenih sigurnosnih razloga povučeno, možemo reći, zato da se spriječi posvemašnja katastrofa, da se spriječi potpuno uništenje vašeg planeta. Mogli bismo reći da su u pitanju bile hitne mjere da se spriječi preuranjeno uništenje stanovnika ovog planeta.

Te su energije korištene u visokotehnološkom ratu vođenom oružjem temeljenom na 'fizici' nepoznatoj današnjem čovječanstvu. Korištene su napredne tehnologije laserskog i energetskog oružja koje je zasigurno moglo razoriti bilo koji planet. Sve se to zbivalo u vrijeme koje ja nazivam 'rascjep', čiju ću narav objasniti kasnije. Mu i Atlantida potonuli su u more, prekriveni valovima, preostalo je samo nekoliko izdvojenih otoka poput Uskršnjeg otoka u Pacifiku (dijela kontinenta Mu) gdje i danas stoje masivni kipovi njihovih 'bogova'. Čini se da su dvije kopnene mase tonule u fazama. Preživjelo je malo ljudi, a mnogi od njih našli su utočište u podzemlju, u drevnim spiljskim gradovima i tunelskim sustavima iz kojih će, kao i iz Mjeseca, izroniti nova gmazovsko-ljudska rasa. Odatle potječe legenda Hopi Indijanaca o „mravljim ljudima" tj. Sivima. One koji su preživjeli 'Potop' Sivi su odvodili u podzemne lokacije u Grand Canyonu (kojeg nije 'izdubila' rijeka Colorado, već je nastao tijekom geološke katastrofe). Kada god bih se našao ondje u glavi mi se javljala ista slika nekakve otvorene rane na ljudskom tijelu. Glavnina gmazovskih bića iz Treće dimenzije izbjegnula je katastrofu u svojim svemirskim letjelicama kojima su stigli do svog, kao što već rekoh, „matičnog broda", što je opisano u mezopotamskim, južnoafričkim i ostalim drevnim predajama. No, kada se stanje na Zemlji naposljetku smirilo, oni su se vratili. Imali su ljudsko obličje i manipulirali su ljudskom genetikom dugo vremena prije kataklizmi kako bi ljude učinili što sličnijima računalima i kako bi se sami ljudi sve više fokusirali na puku „fizičku stvarnost".

Mitovi, legende i okultne priče također govore o nekom uništenom planetu u ovom Sunčevom sustavu, iz čijih je ostataka nastao „asteroidni pojas". Navodno je kružio između sadašnjih orbita Marsa i Jupitera, a često se spominje pod nazivom 'Maldek'. Prema takozvanom Titius-Bodeovom zakonu ili samo Bodeovom zakonu, procjenjuje se raspored planeta. Otkrio ga je 1776. Johan Titius, a razradio J. E. Bode 1779. godine. Bode je ustvrdio da bi, prema tom zakonu, između Marsa i Jupitera trebao biti još jedan planet, ali kasnije je ondje otkriven asteroidni pojas. Profesor Michael Ovenden, astronom na Odjelu za geofiziku i astronomiju te na Institutu astronomije i svemirske znanosti pri Sveučilištu British Columbia, radio je 25 godina kako bi izložio svoju tezu o asteroidnom pojasu kao nekadašnjem planetu koji je prije više milijuna godina eksplodirao. Po mojem mišljenju, to se dogodilo mnogo kasnije. Primijenjena na druga astronomska pitanja, Ovendenova je metodologija bila iznimno točna. Uništenjem 'Maldeka' izazvana je katastrofa u

Sunčevom sustavu i pustošenje na Zemlji. U tom su razdoblju atmosfera i predjeli Marsa, nekoć bogatog i izdašnog planeta s vlastitom populacijom, razoreni zbog uništenja Maldeka, što je bilo povezano s „ratovima bogova". Legende, mitologija i okultna vjerovanja ukazuju na to da su na Marsu i Veneri postojala razvijena društva koja su poharana ratom u Sunčevo, sustavu, simboliziranom bitkom između Titana i Olimpijaca. Uništenje Maldeka dovelo je do promjene putanje oba planeta, ostavivši prizor razaranja kakav u Sunčevom sustavu vidimo i danas.

Slika 106: *Mars: još mnogo toga treba otkriti o onome što se ondje događalo i što se događa danas.*

U Zulu legendama taj izgubljeni planet naziva se 'Mpumakazi'. Credo Mutwa kaže da 'Mpu' znači 'nastajući', a 'kazi' znači 'žena' ili 'velika'. To je bilo „mjesto gdje je rođena velika majka" – pojašnjava - i prekrasan svijet kao iz 'mašte'. Ali „napali su ga zavidni bogovi" i pretvorili u „sažgani pepeo". Immanuela Velikovskog, psihijatra koji je prešao u pisce i učenjake, svugdje je dočekivala poruga kada je napisao niz knjiga u kojima govori da su Zemlja i Sunčev sustav prolazili kroz niz katastrofa, sve do pred nekoliko tisuća godina. Čak i ako nije bio u pravu glede svake pojedinosti (a tko jest?), zasigurno je bio u pravu u svojim postavkama. U gmazovsko-ljudskoj priči Mars zauzima posebno mjesto, a Gmazovi na Marsu od drevnih vremena imaju podzemne baze, kao i druge neljudske skupine i neke veoma slične ljudima. Zulu legende govore o tome da je Mars bio sjedište Gmazova te da su neki još uvijek tamo (sl. 106). Ovim se objašnjava zašto je na djelu takvo pomno zataškavanje spoznaja o Marsu. Michael Brooks, savjetnik časopisa *New Scientist* i autor knjige *13 stvari koje nemaju smisla (13 Things That Don't Make Sense),* 2009. godine u listu *The Times* napisao je članak u kojem je ukazao na znanstvene pogreške u potrazi za životom na Marsu koje su bile tako elementarne da je to „počinjalo podsjećati na zavjeru". Pogreške su onemogućavale znanstvenike da pronađu ono što su tražili. Također imamo cijeli niz neuspješnih misija letjelica poslanih na Mars tako da znanstvenici već govore o „Marsovom prokletstvu". Što to ne žele da saznamo? Pa, za početak, recimo, da ondje postoje podzemne baze izvanzemaljaca.

Kraljevske ličnosti Gmazova

Unutar ljudskog društva Iluminati su predstavnici takozvanih „zmijskih bogova" te čine globalnu dinastiju, što je riječ definirana kao „slijed vladara koji pripadaju istoj obitelji". Točno, pripadaju gmazovskoj obitelji, ali oni nisu krajnji vladari situacije kakvima se čine. Umnogome su i sami robovi i boje se demonskih entiteta koji ih opsjedaju i diktiraju njihovim ili, preko njih, tuđim postupcima. Moramo zapamtiti da pripadnici tih krvnih loza nisu 'bogovi', oni su 'polubogovi', muškarci i žene s

ulogom posrednika. Na vrhu strogo nametnute hijerarhije prikrivene kontrole danas postoji 13 gmazovsko-hibridnih krvnih loza. Među njima su Rothschildi, Rockefelleri, dinastija 'Windsor' i merovinška krvna loza koja je u novije vrijeme postala poznata zahvaljujući knjigama kao što su *Da Vincijev kôd* i *Sveta krv, sveti gral*. Prvo je roman, a drugo iscrpna studija. Zasnivaju se na temi krvne loze nastale iz ljubavne veze 'Isusa' i biblijske figure po imenu Marija Magdalena, na području današnje Francuske gdje je ta loza postala krvna loza merovinških kraljeva. Problem s tom teorijom je u tome što nisu postojali ni Isus ni Marija Magdalena jer su *Evanđelja* (engl. *Gospels*) – obratite pozornost na poveznicu 'spels/spells'[1] – bila kopije mnogo starijih mitova i priča kakve nalazimo diljem svijeta. No, šire postavke tih knjiga su ispravne. *Doista* postoji zavjera, *doista* je vezana uz krvnu lozu i *doista* obuhvaća merovinške kraljeve.

U njima spomenuta tajna društva, poput Vitezova templara i Opusa Dei *jesu* dio zataškavanja u dosluhu s drugima, kao što su Jezuitski red i Malteški vitezovi. *Ali.* Krvna loza nema nikakve veze s 'Isusom', a ima sve moguće veze sa zmijskim 'bogovima'.

Merovinzi su bili kraljevi na području današnje Francuske i Pariza, „grada svjetlosti". Predstavljali su kraljevsku lozu naroda pod nazivom Franci. Merovinška krvna loza kretala se tisućama godina prema Francuskoj preko Kavkaskog gorja, nekadašnje postojbine Hazara i preko Troje u današnjoj Turskoj gdje su njeni izdanci, prema predaji, sudjelovali u Trojanskim ratovima. Tamošnje su krajeve u većem broju nastanjivali Sumerani. Merovinzi su opisivani kao „pastirski kraljevi" ili „kraljevi-čarobnjaci", što je šifra spomenutih krvnih loza. Oni tvrde da su „kraljevskoga roda" zbog svoga genetskog podrijetla i zato što su im gmazovi predali ezoterijsko znanje koje je širim masama uskraćeno. Glavni igrači u Rothschildovoj obitelji iznimno su vješti crni magovi koje bi se također moglo opisati kao 'čarobnjake'. Karlo Veliki, vladar Svetog Rimskog carstva koji je slijedio Merovinge na istom području (današnja Francuska i Njemačka), još je jedna vrlo bitna iluminatska figura odabrane krvne loze. Iz merovinške krvne loze potječu današnje europske kraljevske obitelji, uključujući dinastiju Windsor, pravim imenom Saxe-Coburg-Gotha. Ime su promijenili tijekom Prvog svjetskog rata kada je Britanija ratovala s drugim članovima njihove obitelji u Njemačkoj. Brojni američki predsjednici, pa i Al Gore, genetski su potomci Karla Velikog. Merovinški simbol predstavljali su pčela i košnica, a također i ljiljan, simbol dinastije Windsor, francuskih kraljevskih ličnosti i mnogih drugih. Uvelike ga koristi kršćanska crkva. Simbol merovinških krajeva nekoć su bile tri žabe, prije negoli su simbol postala tri ljiljana, simbol Judeje. Biblija kaže da su dva falusoidna stupa „Solomonovog hrama" pod nazivom Jakin i Boaz imali na sebi izrezbarene ljiljane. Jakin i Boaz također su stupovi u Masonskom hramu izgrađenom po ugledu na biblijski hram kralja Solomona. Slobodno zidarstvo suvremeni je izraz drevnih škola misterija, a sve te teme kraljevskih obitelji, krvne loze, tajnih društava, religije i sotonizma povezane su istom mrežom.

[1] 'Spel', drugi dio riječi gospel, pisan s dva 'l' (spell) znači 'čarolija', 'vradžbina', 'magija' itd.; op. prev.

Cijeli koncept o kraljevskim obiteljima potječe od gmazovskih hibrida, a odatle i izraz „božansko pravo na vlast". To je navodno pravo na vlast zbog vaše krvne loze, vaše DNK. Kraljica Elizabeta II na čelu je Britanije (nešto kao „šefica države") samo zbog svoje obiteljske krvne loze, a ono što se zbiva danas traje još od vremena kada su začeti gmazovski hibridi. Pukovnik James Churchward, revni istraživač mogućeg postojanja kontinenta Mu ili Lemurije, kaže da su mu krajem 19. stoljeća pokazane neke drevne pločice u tajnoj riznici jednog samostana u sjevernoj Indiji. Na njima je opisano kako su Naacali ili Naga Maye ('zmije') s kontinenta Mu-Lemurije putovali u Indiju preko Burme kako bi ondje uspostavili svoju koloniju. Churchward je tijekom višegodišnjeg mukotrpnog rada posložio tekstove i otkrio kako opisuju propast Mua, 'Domovine', i kako su Naga Maye ili Nage putovali u Indiju. Proučavalac Veda David Frawley objašnjava kako drevne indijske svete knjige Vede pokazuju da su najranije kraljevske krvne loze Indije, kraljevi-svećenici (evo ih opet), potječu od Bhrigua koji su došli iz prekomorja. Bhrigui su bili red adepata iniciranih u drevno znanje. U svojoj knjizi *Bogovi, mudraci i kraljevi: vedske tajne drevne civilizacije* Frawley kaže da su monarsi tih krvnih loza uključivali „zmijskoga kralja" Nahushu. Od Naga je nastalo pet plemena koja su nastanjivala velike dijelove Indije, kaže Churchward, a svoju su krvnu lozu proširili u Kinu, Tibet i neke dijelove Azije. U budističkom tekstu *Mahavyutpatti* navodi se 80 indijskih kraljeva koji potječu od Naga ili „zmijskih kraljeva".

Indijski vladari prisvajali su pravo na vlast zbog svojih genetskih veza s Nagama koji su prikazani kao plod križanja ljudi i „zmijskih bogova". U opisima iz drevnih indijskih epova spominje se kako su se Nage križali s bijelim ljudima – Arijcima. Te su krvne loze postale... arijski kraljevi. Ili, možda, sum-arijski kraljevi.

Ondje je prisutna zajednička tema kraljevskih krvnih loza i gmazoidnih ljudi koji su prikazivani kao polu-ljudi, polu-zmije. Kraljevske krvne loze Srednje Amerike tvrdile su da genetski potječu od zmijskih bogova Quetzalcoatla, Kukulkana i Itzamne, a simbol kraljeva-svećenika Inka (opet) bila je zmija te su nosili narukvice i nanogvice u obliku zmije. U Medeji, današnjoj Turskoj, Iranci su svoje kraljeve nazivali 'Mar', što na perzijskom znači 'zmija', a zvali su ih i „zmajevom dinastijom Medeje" ili „potomcima zmaja". Autorica Jane Harrison piše da su u mikenskom razdoblju u Grčkoj kraljevi „smatrani, na neki način, zmijama". Kekrops, prvi mikenski kralj Atene, prikazan je kao čovjek sa zmijskim repom, a jedan drugi kralj po imenu Erehtej štovan je poslije svoje smrti kao živa zmija. Erehtej je utemeljio Eleuzinsku školu misterija. Prema grčkim legendama, jedan od kraljeva, imenom Kadmus, preobrazio se nakon smrti u živu zmiju. Sargon Veliki, znameniti vladar Sumerskog/Akadskog carstva, tvrdio je da potječe od bogova, a na sumerskim pločicama piše da su „kraljevanje" uveli Anunnaki. Poveznice između zmija ili guja i kraljevske vlasti možemo pronaći svugdje. Akadska riječ 'peor', koja znači 'zmija', povezana je sa sanskrtskim izrazom 'pala', što znači 'kralj'. Istu priču imamo u Kini i Japanu gdje su carevi bili znani kao Lung ili Zmajevi, a oni najraniji prikazivani su sa gmazovskim značajkama – upravo kao i Nage u Indiji koji su se proširili u Kinu i Japan. Jedan od njih, po imenu Huang Ti, navodno se rodio s „licem nalik zmaju",

a carevi su općenito opisivani kao polu-ljudi, polu-zmije. Huang Tija je, po predaji, začela zraka zlatne svjetlosti koja je ušla u utrobu njegove majke iz sazviježđa Veliki medvjed, odnosno dijela neba povezivanog s Gmazovima. Simbol Kine i većeg dijela Dalekog istoka je zmaj, a predstavlja gmazovske bogove koji su utemeljili Kinu poslije kataklizmi i potonuća zemlje Mu. U predjelima poput Azije, zmaj ili zmija još uvijek je simbol kraljevskog i 'božanskog' nasljeđa.

Egipatska slova 'Dj' značila su 'zmija', a postojao je i red pod nazivom 'Djedhi' (a imamo i 'Jedija' iz *Zvjezdanih ratova*). Faraoni zmijske linije uključivali su Djera, Djosera i Djedefrea. Upravo je u Egiptu 2170 g. pr. Kr. osnovano tajno društvo nazvano Kraljevski dvor zmaja, a njegova formalnija pokroviteljica bila je kraljica Sobeknefru 1783. g. pr. Kr. Ono je također znano kao Imperijalni i kraljevski dvor zmaja i Bratstvo zmije. Uspostavljeno je kao sredstvo za provedbu plana 'Zmaja' i uvođenja gmazovsko-hibridnih krvnih loza na položaje kraljevske vlasti. Postali su znani kao zmajevski kraljevi i kraljice. Ulje kojim su se pomazivali faraoni dobivalo se od masti vjerski štovanog krokodila Messeha. Od riječi *Messeh* dobili smo 'Mesiju' – iz židovske legende o budućem 'Spasitelju' – onoga koji je pomazan krokodilskom mašću - novog faraona. Riječ 'Krist' znači 'Pomazanik'. Ulje koje se i danas koristi za pomazanje britanskog monarha u ceremoniji krunidbe simbolizirano je mašću 'Messeha', dobivene od nilskoga krokodila, korištene u krunidbenim ceremonijama faraona u drevnom Egiptu. Ovo je također dio keltske mitologije, kao i veliki dio zmajske/gmazovske simbolike, a predodžba o Messehu kasnije je postala predodžba o zmaju, amblemu kraljevske časti.

Izgubljeni raj

Prije negoli su na Zemlju, prije nekoliko stotina tisuća godina (prema našoj percepciji 'vremena'), došli Gmazovi život je ovdje bio posve drukčiji. Ono što nazivamo 'ljudima' nisu bili muškarci i žene već androgena muško-ženska bića, kao što sam rekao ranije, s genetskom strukturom koja im je omogućavala da pristupaju i ulaze u interakciju s područjima širokog frekvencijskog raspona. Nisu bila 'fizička' u onom smislu kako to mi smatramo, već je njihova frekvencija bila manje gusta te su mogli ostajati u kontaktu s Izvorom, *Svime Što Jest*. To je bilo Zlatno doba koje se spominje u legendama diljem svijeta. Ti su 'ljudi' predstavljali kreacijsku silu unutar dualnosti Stvorenog svijeta, a Gmazovi iz tih agresivnih skupina izrazi su te destruktivne sile. U sferama viših dimenzija, a zasigurno i unutar Izvora Svih Mogućnosti, ne postoji dualnost ženskog i muškog, svjetla i tame, pozitivnog i negativnog. Oni su dio privida razdvojenosti i podjela, i ništa više. Zemlja je bila raskošni raj i okretala se na drukčijoj osi, što je značilo da nije bilo godišnjih doba. Klimatski uvjeti i temperatura bili su postojani, a legende govore o baldahinu od vodene pare oko Zemlje zbog kojeg se Sunce činilo magličasto, svodu koji je štitio površinu od ekstremnih temperatura i prejake Sunčeve svjetlosti. Tada nije bilo smrti, niti boli ili lošega zdravlja kakve znamo danas. Ljudska bi svjesnost sama odlučivala kada će napustiti tijelo i vratiti se u frekvencijska područja čiste svijesti ili bi se prebacila u drugo tijelo. Znam da je većini ljudi teško pojmiti sve te mogućnosti,

a za to postoji i razlog, kojim ću se pozabaviti kasnije. Ljudi iz Zlatnog doba nisu jeli hranu – životvorne tvari dobivali su apsorbirajući energiju iz atmosfere. Isto su činile i životinje pa nije bilo potrebe za svakodnevnim masovnim ubojstvima koje nazivamo „zakon divljine". Lav je doista ležao pokraj janjeta. Odstrani li se potreba za konzumiranjem 'čvrste' hrane, nestat će i potreba životinja da se međusobno ubijaju. Nije bilo straha – niti opsjednutosti opstankom a, kada nema straha, nema ni potrebe za ubijanjem potencijalnih grabežljivaca prije negoli oni ubiju vas. Jedna legenda naroda Hopi govori o tome kako je došao dan kada su se životinje počele kloniti ljudi – „duh zaštitnik životinja položio je ruku na njihove stražnje noge tik ispod repa, zbog čega su postale divlje te su, u strahu, bježale od ljudi". Kanalizirani entitet koji je sebe nazivao 'Magnu', a s kojim sam stupio u kontakt 1990. prije negoli sam išta znao o gore spomenutim stvarima, govorio je o Zlatnom dobu na Atlantidi, kada je život na Zemlji bio potpuno drugačiji. On je rekao:

> ... komunicirali ste sa, recimo, delfinima i kitovima. Tada ste razumjeli ostala inteligentna bića. Mogli ste levitirati. Mogli ste manifestirati stvari. Mogli ste izazvati spontano sagorijevanje bez ikakvih čudotvornih sredstava. Čim znate što radite, ove stvari prirodno slijede. To je pitanje reda.

Tijekom Zlatnog doba Atlantide razvile su se vrlo napredne civilizacije Atlantide i Mua koje su bile daleko odmakle od stanja u kakvom se mi danas nalazimo. To je bilo globalno društvo sa zajedničkim jezikom telepatske komunikacije kroz koju bi ljudi dekodirali misli drugih ljudi. Tada nije postojala, barem jedno duže vrijeme, potreba za izgovorenom riječju. Kada kažem 'telepatija', mislim na oblik komunikacije koji je daleko nadilazio našu današnju predodžbu o telepatiji. Stvari nisu bile tipa: „O. K., mislim da nešto razabirem, jesi li rekao to i to...?" Zemlja je doista bila raj za oči; ali, „iza brda" se valjala nevolja. Gmazovskim skupinama Zemlja je eonima bila meta, a njihov je cilj bila pljačka njenih bogatstava i kontrola stanovništva. Ponovno naglašavam da ovdje govorimo o određenim gmazovskim skupinama (a ne o cijeloj vrsti) od kojih su mnoge povezane sa svojim višim razinama svijesti.

Ali one otpadničke skupine pokušavale su psihičkim i 'fizičkim' sredstvima potkopati vibracijsko stanje androgenih ljudi te su, vrlo postepeno, počele unositi vibraciju straha od koje ti Gmazovi žive i kojom se hrane. Strah je stanje vrlo niske vibracije, pa čim su ga ljudi pripustili u svoju svjesnost njihova je rezonancija počela usporavati te su se spustili do dimenzije koju nazivamo gustom fizičkom ravni. U tom je stanju čovječanstvo i danas. Sa strahom su dolazili sukobi, percipirana je potreba za opstankom, a kako su ljudi padali u veću frekvencijsku gustoću sve su više gubili svoj čvrsti dodir s onostranim. Našli su se u silaznoj putanji koja je dobro simbolizirana Adamom i Evom u rajskom vrtu gdje je Evu u napast dovodila zmija. Znanje o 'dobru' i 'zlu' zapravo je predstavljalo silazak u prividnu stvarnost znanu kao dualnost. Gusta fizička ravan je stvarnost u kojoj su 'puteni' podražaji vrlo jaki, što je bio još jedan aspekt 'iskušenja' poslije pada ljudi u gustu 'materiju'. Gmazovi i Sivi započeli su s procesom manipuliranja ljudskog energetskog polja, ili tijela,

kako bi kontrolirali čovjekovu predodžbu o stvarnosti, a ljudsko stanje svjesnosti neumitno se pogoršavalo.

Potkraj 1990-ih prikupio sam dovoljno informacija na temelju kojih se jasno vidjelo da čovječanstvo kontrolira mreža međusobno križanih obitelji i da su to ljudsko-gmazovski hibridi. Osim toga, bio sam dobro upućen u njihovu hijerarhijsku strukturu piramida-unutar-piramida te u njihove dvije glavne tehnike manipulacije masa: *problema-reakcije-rješenja* i *totalitarističkog šuljanja*. Čekala su me još mnoga iznenađenja, ali svijet je izgledao podosta drukčije. Stvari su imale daleko više smisla prije no što sam, nekih osam godina ranije, u onoj trgovini za prodaju novina bio uzeo knjigu već spomenute vidovnjakinje. Ono što sam saznao od Creda Mutwe, izvanrednog znalca afričkih legendi, mitova i pripovijesti, potvrdilo je moje spoznaje koje sam stjecao iz jedne zemlje za drugom. Shvatio sam da su Gmazovi doista ovdje i tu činjenicu nisam kanio ignorirati, ne zamarajući se pretjerano komentarima ljudi. Razumljivo, kada sam javnosti predočio spoznaje o gmazovskoj manipulaciji ljudima i događajima izrugivanje je krenulo ispočetka, ali samo sam odmahnuo glavom i krenuo dalje. Bilo je zanimljivo vidjeti ljude kako odbacuju nešto što uopće nisu istraživali ni provjeravali samo zato što se to uvelike razlikovalo od onoga za što su bili programirani vjerovati da je moguće. Da su pogledali dokaze i rekli 'Ne, meni to nije dovoljno' – nema problema. Barem bi neokorteks imao priliku nešto reći. Umjesto toga, u reptilskom mozgu većine ljudi dolazilo je do reaktivne reakcije apriornog odbacivanja. Razumijem zašto to čine, to objašnjava zašto je ljude tako lako 'upakirati' i staviti u kutiju. Institucije establišmenta – krvne loze – određuju 'norme' onoga što je moguće i 'stvarno', a većina stanovništva prihvaća to bez pitanja, promišljanja ili istraživanja.

Ako kontrolirate ono što ljudi misle da je moguće ograničavanjem njihova osjećaja vjerojatnosti možete ih navesti da se istini podsmjehuju. No, i sâm sam se više puta nasmijao kad su me ismijavali religiozni ljudi zbog moje priče o Gmazovima, a znam da svaki tjedan odlaze u crkvu da ih štuju! Oni ne znaju da to čine – ali ipak čine.

11

Štovanje zmije

Svijet ne smijemo stijesniti da bi se uklopio u općeprihvaćeni svjetonazor ... već se svjetonazor treba širiti i otvarati sve dok ne bude mogao prihvatiti sliku svijeta kakav on doista jest.

- *Sir* Francis Bacon -

GMAZOVI SU SE pojavljivali širom svijeta što objašnjava zašto iste „zmijske bogove" susrećemo u praktički svim drevnim kulturama i religijama. Kasnije su stopljeni u jednog 'Boga' te su stvorene monoteističke religije poput kršćanstva, judaizma i islama. Ali oni ostaju 'bogovima', u množini dakle, u drugim religijama kao što je hinduizam gdje se raznorazna božanstva broje u desecima tisuća. Zmijski 'bogovi' postali su hinduistički bogovi, sumerski bogovi, babilonski bogovi, egipatski bogovi, kineski bogovi, japanski bogovi, afrički bogovi, američki bogovi i tako dalje (sl. 107). Gmazovi i njihovi hibridi još uvijek su sila u pozadini današnje svjetske religije koju su nemilice koristili kako bi kontrolirali svoju robovsku rasu – čovječanstvo. Religija ograničava percepciju sepstva i svijeta, stvara hijerarhijsku strukturu diktature odozgo prema dolje, pomoću straha i krivnje nameće sustav vjerovanja i pruža beskrajne mogućnosti zavade

Slika 107: *Može se doimati da postoji bezbroj 'različitih' religija, ali sve su one oblik štovanja „zmijskog boga".*

stanovništva i vladanja nad njim. John A. Keel u pravu je kada u svojoj knjizi *Naš opsjedani planet (Our Haunted Planet)* kaže da je zmijska rasa izabrala religiju kao 'bojište' na kojem će pokoriti ljudski um:

> ... Parahumanoidni zmijski ljudi iz prošlosti još uvijek su među nama. Vjerojatno su ih štovali graditelji Stonehengea i zaboravljene kulture Srednje Amerike koje su gradile vrletne građevine ... U nekim dijelovima svijeta zmijski ljudi uspješno su se predstavljali kao bogovi te su oponašali tehnike superinteligencije [Beskrajne Svijesti]. To je dovelo do nastajanja poganskih religija fokusiranih na žrtvovanje ljudi. Sukob, što se tiče samog čovjeka, postao je sukob religija i rasa. Čitave civilizacije zasnovane na štovanju tih lažnih bogova cvale su i propadale u Aziji, Africi i Južnoj Americi.
>
> ... Jednom kada bi se pojedinac 'predao' tada je, u biti, otvarao vrata, tako da je ono nedefinirano nešto (vjerojatno neprimjetna masa inteligentne energije) moglo praktički ući u njegovo tijelo i podvrći njegov podsvjesni um određenoj kontroli ... Ljudska je rasa trebala davati pijune ... Svaki pojedinac morao se svjesno predati jednoj od suprotstavljenih sila .... Glavna bitka trebala se voditi za ono što je postalo poznato kao ljudska duša.

Kada odlučite predati se nekom božanstvu ili 'bogu' tada svoju psihu otvarate mogućnosti opsjednuća od strane one sile koju to božanstvo ili 'bog' predstavlja. Stvarate vibracijsku vezu. Božanstva poput 'Marije' i 'Isusa', Jahve i Alaha simboliziraju prilično različite sile od onih koje percipiraju njihovi sljedbenici, a isto vrijedi za struju zmijskih božanstava pod bezbrojnim imenima, štovanih od strane drevnih i suvremenih religija. Svjetske religije fantastičan su izvor energije za Gmazove Četvrte dimenzije, pri čemu su štovatelji izmanipulirani tako da se usredotočuju na božanstva koja ih predstavljaju. Ovom energetskom vezom povlači se i crpi životna sila ljudi, a to se zbiva u ogromnim razmjerima kada se npr. dva milijuna muslimana okupi u Meki gdje okružuju Kaabu, simbol gmazovskih bogova. Izreka koja kaže da energija teče onamo gdje je usmjerena pozornost posve je točna, a vjersko štovanje ekstreman je oblik usmjerene pažnje. Trik se sastoji u tome da se, pod utjecajem manipulacije, čovjekov fokus upravi na simbolična božanstva, čime se stvara energetska veza koja im omogućuje da, poput vampira, kradu ljudsku energiju. Religije i njihova tajna društva i sotonistički pandani potiču svoje pobornike da „se predaju" odnosnom božanstvu a, učinivši to, tim luđacima daju dopuštenje da im vampirski uzimaju energiju i da ih opsjednu. Religija, tajna društva i sotonizam štuju iste gmazovske 'bogove', a time njihovi pristaše i sudionici usklađuju svoja energetska polja s Gmazovima izvan čovjekova vidnog polja i hrane ih svojom energijom. U američkoj državi Utah upoznao sam čovjeka koji je razvio tehnologiju koja je ulazila u interakciju s energetskim poljima izvan vidljive svjetlosti. Jedini put kada njegovi uređaji nisu dobro funkcionirali bile su prigode u kojima su mormonske crkve u njegovom kraju bile prepune štovatelja, jer su energetska polja bila jako poremećena energijom odašiljanom od strane pastve (okupljenih vjernika). Ovu energiju apsorbiraju Gmazovi putem religijskog štovanja. Religije su uspostavljene i zato da

se ljudska percepcija ograniči na vjerovanja, pravila i propise religijske *Policije misli*, kako bi se ljudi još jače zakačili za „zmijsku vibraciju" koju hvata reptilski mozak. Gmazovi i njihovi hibridi eonima rade na opsjedanju i kontroliranju ljudskog uma, želeći nas odvojiti od više svijesti, a ukoliko uspiju navesti stanovništvo da ih štuje doslovno, ili preko simboličkih božanstava i bogova, tada to mnogo lakše ostvaruju. Upravo su oni uništili „Zlatno doba" tako što su, između ostalog, uvodili svoje religije štovanja zmije, tajna društva i žrtvene obrede.

To se nastavlja i danas, a božanstva, bogovi i demoni štovani u raznim religijama, tajnim društvima i sotonističkim krugovima posve su isti. U glavnoj su ulozi Gmazovi i pridruženi im simboli koji se odnose na štovanje Sunca, Mjeseca i planeta Saturna. Legende diljem svijeta govore da su čovječanstvo upropastile 'zmije', a upravo se to i dogodilo, uz velik utjecaj religije.

Zmijska religija

Arheologinja Sheila Coulson sa Sveučilišta Oslo u Norveškoj iznijela je 2006. godine dokaze o štovanju pitona prije 70.000 godina, što je najraniji dosad otkriveni ljudski obred. Dokaze je pronašla u brdima Tsodillo u pustinji Kalahari u Južnoj Africi. To je izdvojeni grozd manjih vrhova s najvećom svjetskom koncentracijom slikarija na stijenama. Pripadnici drevnog naroda San, znani i kao 'Bušmani', vjeruju da su ta brda sveta, a nazivaju ih „Planinama bogova" i „Stijenom koja šapuće". Prema njihovoj mitologiji, ljude je ovdje stvorio 'piton', što je prilično česta tema. Kažu da se divovski piton prizemljio na tim brdima i da je stvorio ljude iz jaja koje je nosio u svojoj torbi. Credo Mutwa, šaman naroda Zulu, rekao mi je da naziv 'Afrika' potječe od drevne riječi 'Wafirika', što znači „Prvi ljudi na Zemlji" ili „Prvi ovdašnji ljudi". Velečasni John Bathurst Deane napisao je 1933. studiju o štovanju zmije širom svijeta te je pratio njegovo širenje iz *Babilona i Mezopotamije*. Ustanovio je da je takvo štovanje činilo osnovu religijskih vjerovanja gotovo svugdje – u Egiptu, Perziji, Maloj Aziji (sadašnjoj Turskoj), Feniciji, Arabiji i Srednjem istoku, Indiji i Aziji, Kini, Japanu, Etiopiji i ostalim dijelovima Afrike, Meksiku, Britaniji, Skandinaviji, Italiji, Grčkoj, Kreti, Cipru, Rodosu, Šri Lanki, čitavoj sjevernoj i zapadnoj Europi te Sjevernoj, Južnoj i Srednjoj Americi. Složio bih se da je sve započelo u Africi gdje su se, prema sumerskim pločicama, naselili gmazovski Anunnaki te su eksploatirali zlatne rezerve i prisiljavali ljude da rade na njihovom iskopavanju. Mnogo vremena kasnije robovska se rasa, od koje su postali Sumerani, nastanila u Mezopotamiji, ali također su se širili po cijelom svijetu. Kina, Japan i Daleki istok bili su toliko opsjednuti štovanjem zmije da je zmaj postao njihov nacionalni simbol, ali isti motiv nalazimo posvuda (sl. 108).

Slika 108: *Kineski i dalekoistočni simbol Zmaja potječe od „zmijskih bogova", a zmaja nalazimo i u drugim kulturama, iz istog razloga.*

Kamo god pogledali, nalazimo u svojoj srži istu priču: božanstva i vjerovanja o zmijskim bogovima. U svojoj knjizi *Štovanje zmije (The Worship of the Serpent)* John Bathurst Deane kaže: „Mistična zmija ušla je u mitologiju svake nacije, posvećivala je gotovo svaki hram, simbolizirala je gotovo svako božanstvo, zamišljena je na nebu, a nametnuta je zemlji, a vladala je područjima neizmjernog jada." On također ističe da je zmija glavni mitološki simbol i „jedini je zajednički objekt praznovjernog straha širom nastanjivog svijeta".

Zmije obiluju u religijskim simbolima te na kovanicama, a mnogi 'proroci' koji su navodno 'kanalizirali' bogove iz drugih dimenzija stvarnosti prikazivani su gmazovskim simbolima ili su tako predstavljani njihovi kontaktirani 'bogovi'.

Kineski bog Fohi prikazan je kao čovjek i kao zmija, baš poput atenskog Kekropsa i Erehteja te egipatskog Tifona ili Seta. Proročica iz Delfa, najvažnijeg svetišta u Grčkoj, bila je znana kao Pitija, a njeno ime potječe od 'pitona', zmije ili zmaja iz grčke mitologije kojega je, po predaji, ubio bog Sunca Apolon. Engleska riječ 'zmaj' dolazi od grčkog izraza 'drakon', što znači 'velika zmija'. Olimpijske igre zapravo su ponovno uspostavljene Pitijske igre (zmijske/zmajske igre) drevne Grčke koje su se održavale u Apolonovu čast. Bogove Sunca, poput babilonskog Nimroda, simbolizirao je vječni plamen ili goruća baklja, što je ujedno vrlo važan simbol Iluminata. Time je inspiriran i olimpijski plamen. Kao što sam spomenuo ranije, jedna drevna legenda kaže da je Nimrod imao dva sina, Magora i Hunora, te da je Magor bio predak Mađara, a Hunor predak Huna/Hazara. Nimroda, iluminatskog boga iz Babilona, ovdje ćemo često spominjati. Štovanje zmije kroz povijest tijesno je povezano sa štovanjem Sunca, Mjeseca i Saturna. Drevni bog Sunca i bog Mjeseca te ženska božanstva redovito su povezivana sa zmijom. Kako se tvrdilo, oni su bili polu-ljudi, polu-zmije ili je njihov simbol bila zmija. Svi bogovi Sunca, poput Nimroda, Apolona, Bela/Baala i Mitre, uklapaju se u ovu temu, a isti je slučaj i s božicama poput Semiramide u Babilonu. Štovanje drveća i štovanje falusa izdanci su štovanja zmije, što možemo vidjeti kod britanskih i europskih druida. Oni su štovali zmijskog boga Hua (inačicu egipatskog Ozirisa), kojeg su prikazivali kao guju, a nazvali su ga „Zmaj, vladar svijeta". Isti izraz naći ćete širom globusa. U ovom druidskom kontekstu, 'hu-man' (engl. 'čovjek') znači „zmijski čovjek" ili „zmijski bogočovjek". Kelti i Pikti iz prednormanske Britanije nazivali su svoje kraljeve Zmajevima. Titula *Pendragon* (Veliki zmaj) bila je simbol kralja kraljeva na Britanskom otočju, a primjer toga je Uther Pendragon iz priča o kralju Arturu. Kralja kraljeva također su zvali 'Draco', što je latinski naziv za zmaja (engl. 'dragon'). Podsjećam, zlonamjerne Gmazove često se povezuje sa sazviježđem Draco, kao i s Orionom i drugim lokacijama. Arturijanske priče sadrže sve klasične elemente te teme, uključujući stvaranje kraljevskih krvnih loza posredstvom križanja između ljudi i ne-ljudskih entiteta te bitaka između suparničkih zmajeva. Imamo i temu „Dame s jezera" koja se pak povezuje s pričama o zmijskim narodima poput Naga koji su štovali božice, a živjeli su u podzemnim središtima smještenim ispod jezera i drugih vodenih površina (škotski: 'loch'). Velški simbol crvenog zmaja potječe od tvrdnje Arturovog 'čarobnjaka' Merlina da crveni zmaj simbolizira narod Britanije.

Prema opisima, Merlin je bio samo napola čovjek jer je bio dijete jednog podzemnog bića i žene iz redova ljudi.

Kodovi kao što su 'ob', 'ab', 'og', 'oph', 'ophis' i 'aub' ukazivali su na zmijska božanstva u drevnom svijetu, pa tako imamo Ophioneusa (Ofioneusa), divovskog solarnog boga Feničana (poteklih od Sumerana) u Maloj Aziji i Srednjem istoku. Priče o Ophioneusu odražavale su priču o 'Sotoni' (engl. 'Satan'), čije pak ime dolazi iz Sumera u oblicima: Satam, Sandan ili Santana, a prikazivan je s troroščem ili vilama. Segment 'ophis' (ofis) možemo vidjeti kod imena faraona, recimo Amenofisa IV, poznatijeg kao Akhenaton, koji je umro oko 1347. g. pr. Kr.. On je bio Tutankamonov otac te se borio za uvođenje monoteističke religije (štovanje samo jednog boga). Od interfiksa 'oph' dolazi ime 'Ophiogenae', naziv zmijske rase iz azijskih legendi čiji su potomci, po legendi, potekli od oca koji se „pretvorio od zmije u čovjeka". Otok Cipar prvotno je bio znan kao Ophiusa, „Mjesto zmija", a tamošnje legende govore o zmijama s dvije noge. Imamo i grčku riječ 'ophis', što znači 'zmija. Ofiti (engl. *Ophites*) su bili narod koji je slijedio zmijsku religiju, kasnije znanu pod nazivom *ophiolatreia*.

Također su bili nazivani 'Ophians' (Ofijani) ili 'Serpentinijanci' (engl. *serpent* = zmija), a živjeli su u Egiptu i Siriji oko 100. godine nove ere, prije negoli su se proširili po Europi. Po Epifaniju, kršćanskom „osnivaču Crkve" iz četvrtog stoljeća, Ofiti su štovali zmiju u obliku guje. Jedan od njihovih obreda kasnije je postao obred „lomljenja kruha" koji vidimo i danas u kršćanskoj euharistiji. Izvorna euharistija, mnogo vremena prije 'Isusa', uključivala je pijenje prave krvi, a ne simbolički, crvenog vina. Ofiti su također bili štovatelji zmije, a u Kanaanu su bili znani kao 'Hiviti'. Ta riječ dolazi od izraza 'hivvah', koji se odnosi na Evu ili „žensku zmiju". Hiviti su, smatraju neki istraživači, potomci Heta, sina Kanaana, sina Hama iz krvne loze koju je, prema podacima iz *Knjige Postanka*, prokleo Noa. Biblija kaže da je to krvna loza Babilonca Nimroda. U Srednjoj Americi postojao je narod štovatelja zmije koji je sebe nazivao 'Hivim', a čiji su pripadnici sami sebe opisivali ovako: „Kao Hivim, ja sam izdanak velike rase Zmaja. I sâm sam zmija, jer sam Hivim". Hivimi su štovali meksičko zmijsko božanstvo Quetzalcoatla, a nazivali su se „potomcima zmija". Brasseur de Bourbourg, prevoditelj zbirke srednjoameričkih religijskih spisa *Popol Vuha*, rekao je da su Hivimi bili isti oni potomci Hama, prokletog „Noinog sina", što je, opet, Nimrodova krvna loza. Lik Nimroda, bio stvaran ili simboličan, odnosi se na gmazovsko-hibridnu krvnu lozu. Narod Maja iz Srednje Amerike, koji se uvelike povezuje s navodno velikim značajem 2012. godine, štovao je zmijskog boga Kukulkana, inačicu Quetzalcoatla, „Pernate zmije" ili „Grivaste zmije".

„Zemlja pernate zmije"

Još jedno središte štovanja zmije bila je Sjeverna Amerika, a pojedini istraživači kažu da samo ime 'America' dolazi od 'Amaruca', po bogu u obličju pernate zmije, a njegovo je ime bilo 'Amaru' ili 'zmija'. U skladu s tim, Amerika bi bila „Zemlja Pernate zmije". Štovanje zmije prepoznaje se na području svih triju Amerika jer ondje postoje tijesne genetske i povijesne veze između starosjedilačkih naroda Južne,

Slika 109: *Tlocrt Humka velike zmije u američkoj državi Ohio.*

Srednje i Sjeverne Amerike. Korijeni onih koje nazivamo 'Indijancima' (svih triju Amerika) sežu do izgubljene civilizacije Mu ili Lemurije, a s njima je putovalo i štovanje zmije. Prema tradiciji Hopija iz Arizone, svi američki indijanski narodi došli su s kontinenta pod nazivom 'Kasskara' koji je potonuo pod vode Pacifika prije 80.000 godina. Procjenjuje se da je znameniti Humak velike zmije u državi Ohio načinjen prije 1000 godina, što svjedoči o dugoj praksi štovanja zmije na području današnjih Sjedinjenih Država (sl. 109). Dugačak je 405 metara, a kažu da je to najveći zemljani reljef na svijetu. Prema navodima iz članaka koje sam čitao, u tlocrtu humka prilično je točno prikazan zvjezdani obrazac sazviježđa Draco. Načinjen je na, geološki gledano, vrlo neobičnom mjestu, nastalom vulkanskom erupcijom ili pak udarom meteorita. Cherokee i drugi narodi sjevernoameričkih Indijanaca imaju legende o rogatom zmijskom bogu Ukteni. U drugim je jezicima znan pod drugim imenima, ali s istim značenjem: „velika zmija". On je, kažu, gmazovski „rogati bog" nadnaravnih moći.

Izraz „rogati bog" koji se spominje u vezi zmije svugdje možemo pronaći, a ljudi koji su vidjeli gmazovske entitete kažu da su neki od njih imali rogove, iako su mogući i drugi razlozi postojanja simbolike „rogatog boga".

Legende i mitovi o stvaranju svijeta naroda Hopi iz Arizone, a koji su napadno slični sumerskima, govore o 'zmiji' koja je došla zavesti ljude na stranputicu. U njima se opisuje kako su se „Prvi ljudi" množili i proširili po cijeloj zemlji i da su tada bili sretni. Bili su različite boje kože, govorili su različitim jezicima, ali osjećali su da pripadaju istoj cjelini te su se međusobno sporazumijevali bez izgovorenih riječi. Isti je slučaj bio s pticama i životinjama. Svi su oni „sisali dojku njihove Majke Zemlje koja im je dala mlijeko u vidu trave, sjemenja, plodova i žita, i svi su 'disali kao jedno': i životinje i ljudi." Ali nakon nekog vremena pojavili su se oni koji su zaboravili zapovijedi o nužnom poštivanju njihova Stvoritelja: „Sve više su vibracijske centre koristili isključivo u zemaljske svrhe, zaboravljajući da je njihova glavna svrha ostvariti božanski plan". Zatim je došao Lavahóya, Pričalica, u obliku ptice pod nazivom Mochni: što je više govorio to je bolje uvjeravao ljude u postojanje razlika među njima – razlika između ljudi i životinja te razlika između ljudi samih zbog boje njihove kože, njihova govora i njihovih vjerovanja u plan Stvoritelja. Upravo su se tada životinje udaljile od ljudi. „Zaštitnički duh životinja položio je svoje ruke na njihove stražnje noge tik ispod repa, zbog čega su one postale divlje te su, u strahu, pobjegle od ljudi". Na isti način ljudi su se počeli razjedinjavati i jedni od drugih udaljavati, najprije oni različitih rasa i jezika, a potom oni koji su se sjećali Stvoriteljeva plana i oni koji nisu. Legenda Hopija nastavlja:

Među njima se pojavio naočiti Káto'ya u obličju zmije s velikom glavom. Ljude je naveo da se još više udalje jedni od drugih i od prvobitne mudrosti koju su posjedovali. Počeli su jedni druge sumnjičiti i međusobno se optuživati bez razloga da bi na kraju postali nasilni i ratoborni i počeli se međusobno tući. Sve je to vrijeme Mochni neprestance govorio, a Káto'ya bijaše sve podmukliji. Nije bilo ni spokoja ni mira.

Ta se priča stalno ponavlja. Prvo je postojao raj, a zatim su zmijski ljudi došli zavaditi ljude i njima vladati.

Zmijska božica

Bogovi i božice drevnog svijeta koji su postali religijske figure današnjice simboliziraju gmazovske 'bogove' ili religije Sunca/Mjeseca/Saturna čije su formiranje ti 'bogovi' potaknuli. Mnoga božanstva koje se kasnije vezivalo uz druge simbole poput Sunca i Mjeseca u početku su simbolizirala gmazovsko vodstvo, ali izvorno se značenje s vremenom izgubilo. Kada su se Gmazovi povukli u pozadinu, odakle su vladali preko svojih hibridnih krvnih loza, poticali su gubitak pravih značenja u labirintu simbolizma Sunca i Mjeseca. Ukoliko želite vladati iz potaje tada, očito, morate uništiti što je moguće više dokaza o svome postojanju.

Kao još jedan fokus štovanja od strane Rothschilda i krvnih loza gmazovskih hibrida, božanstvo u vidu božice ili božice-majke je univerzalno. U različitim kulturama ima brojna, različita imena kao što su Lilit, Dijana, Artemida, Atena, Barati, Britanija, Hekta, Rea i Perzefona („Prva zmija"). Izraz božica-majka izvorno je označavao gmazovski entitet s imenima kao što su „Kraljica Oriona", „Zmijska majka" i „Majka svih bogova". Gmazovi su naizgled rasa neprikosnovenih muškarčina, ali na vrhu njihove silovito nametane hijerarhijske strukture je žena, 'kraljica'. Gmazovsku božicu simbolizira Kip slobode kojeg su New Yorku poklonili francuski Slobodni zidari, znajući da predstavlja babilonsku božicu Semiramidu (sl. 110, 111 i 112). Ona drži zapaljenu baklju, simbol babilonskog boga Sunca Nimroda, a postoji još jedan Kip slobode, isti takav, na rijeci Seinei u Parizu (sl. 113). Simbolizam „Majke i djeteta" nalazimo diljem svijeta, a ne samo u kršćanskom prikazu „Marije i Isusa". Imali smo Semiramidu i Tamuza u Babilonu, Iziđu i Horusa u Egiptu te mnoštvo drugih (sl. 114). Gmazoidne figurice pronađene u grobnicama predsumerskog naroda Ubaida u Mezopotamiji prikazivale su majku i dijete. *Sir* Laurence Gardner iscrpno je pisao o onome što naziva „zmajevskom krvnom lozom" ondašnjih „zmajevskih kraljica", ali ipak odbacuje umiješanost neke gmazovske rase. On kaže da je sve to simbolično i da Anunnaki opisani na sumerskim pločicama nisu bili gmazoidi. Zapisi iz Sumera, kaže Gardner, otkrivaju da su

Slika 110: *Prikaz kraljice Semiramide na drevnoj kovanici...*

Slika 111: *I opet Semiramida, ovaj put u obliku Kipa slobode. New Yorku su ga poklonili Slobodni zidari iz Pariza koji su znali što taj lik doista simbolizira – božicu Babilona.*

Slika 112: *Kip slobode (Semiramida) također drži zapaljenu baklju, simbol boga Sunca, a stoji na simbolu Sunca.*

Slika 113: *Još jedan Kip slobode stoji na jednom otočiću na rijeci Seinei u Parizu.*

Anunnaki imali „odaju za stvaranje" gdje su stvarali te 'kraljevske' krvne loze, i dodaje da je glavnu liniju potomstva određivala „mitohondrijska DNK zmajevskih kraljica".

Gardner govori o „kraljevskoj krvi" ili „Sang Real" u „maternici zmajevske kraljice". U drugim tekstovima iz Francuske ova se krvna loza nazivala „Le Serpent Rouge" – „crvena zmija" ili „zmijska krv".

U mnogim krajevima koje su naselili nekadašnji Atlantiđani-Lemurijanci štovala se zmijska božica i njezin zmijski sin kojeg često simbolizira bik. Autor i istraživač James Churchward, koji je opsežno pisao o izgubljenom kontinentu Mu ili Lemuriji, kaže da je na temelju drevnih pločica i umjetnina zaključio da su Muanci štovali božicu po imenu „kraljica Moo", a da se Lemurija/Mu nazivala 'Domovina'. Na području Mediterana kraljevi-svećenici bili su znani kao „djeca zmijske božice". U istoj toj regiji hramovi i škole misterija podizani su u njeno ime, a najupečatljiviji je bio Artemidin/Dijanin hram u Efezu u Turskoj, jedno od sedam čuda drevnoga svijeta. Turska (nekadašnja Mala Azija), kopneni dio Grčke i otoci Samotraka, Cipar i Kreta bili su među glavnim središtima kulta božice. Samotraka, „Sveti otok", bio je, čini se, sjedište tog kulta u mediteranskom/egejskom području. Ondje su vršeni obredi „Sestrinstva kćeri" božice Hekate, koja je bila prikazivana sa zmijskim stopalima i zmijama umjesto kose. Kao što sam već spomenuo, simbol u obliku gornjeg dijela ljudskog tijela i zmija umjesto nogu ili

Slika 114: *Motiv djevičanske majke i bebe nalazimo u religijama diljem svijeta, a to su različite verzije Semiramide i Tamuza iz Babilona koje ovdje vidimo na lijevoj strani. Univerzalni je to motiv štovanja Gmazova.*

stopala bio je uobičajen način na koji su drevni ljudi simbolički prikazivali krvne loze. Drevna egipatska riječ i hijeroglif za 'božicu' također znači 'zmija', a minojska civilizacija na Kreti, dijelu Sumerskog carstva, svoju je lozu 'minojskih' kraljeva nazivala *sinovima zmijske božice*. Drevna Kreta, uz ostala povezana središta, bila je nadaleko poznata po svojem *labirintu*, a ta riječ znači „kuća dvostruke sjekire" ili „kuća zmijske božice". Još jedna kultura zmijske božice bila je Grčka. Svoju su božicu zvali 'Atena', a proročica u Delfima izricala bi riječi zmijske božice, ondje znane pod imenom Delfinija. Zureći u oči zmije, proročica bi zapala u stanje transa. Pitagora, slavni grčki junak i matematičar, odrastao je uz misterije kulta zmijske božice, a samo njegovo ime znači „ja sam piton" ili „ja sam zmija". Indijska božica Devi navodno je bila zmija, a jedna druga božica po imenu 'Kadru' bila je zmijska božica i majka Naga ili ljudi-kobri.

Devi je prikazana kako nosi boga Višnua preko voda Potopa. To se podudara s mezopotamskim zapisima o Anunnakijima koji su letjeli iznad poharane Zemlje tijekom kataklizmi.

Merovinški kraljevi štovali su božicu Mjeseca Dijanu, „Majku bogova", također znanu kao 'Artemida'. Uopće nije slučajno – u bilo kojem smislu – da je princeza Diana poginula u gradu koji su izgradili Merovinzi. Ona je rođena na imanju Windsorovih u Sandringhamu u okrugu Norfolk, a ime joj je, po božici Dijani, dao njen otac sotonist. Cijeli njezin život bio je ritual, uključujući i njen varljiv brak s princem Charlesom, da bi na kraju skončala u ritualnoj smrti u tunelu Pont de l'Alma u Parizu. Prema jednom američkom istraživaču, to je bilo mjesto merovinških rituala u čast božice Dijane. Pont de l'Alma u prijevodu glasi „most ili prolaz božice Mjeseca". Također se može prevesti kao „most duše". Princezu Dianu povezivalo se s ružom, a na spomenicima podignutim u njenu čast obično stoji i ruža s pet latica. U crkvama se njome predstavlja Marijina utroba, a Rimljani su je nazivali ružom Venere, što je bilo njihovo ime za babilonsku Semiramidu i univerzalnu božicu.

Ti ljudi sve smatraju simbolikom i ritualom. Detaljnije o ubojstvu princeze Diane pisao sam u knjizi *Najveća tajna.*

Unija božice

Iluminatska božica može se vidjeti u mnogim oblicima, uključujući logo Europske unije. Europa je dobila ime po božici Europi, još jednoj verziji božice Mjeseca Semiramide, uza sve druge. Europska unija je, dakle, unija božice Babilona i Sumera, gmazovske božice Mjeseca, što nadalje potvrđuju dvanaest zvijezda na zastavi EU (sl. 115). Dvanaest zvijezda – ili pentagrama – babilonskog zodijaka simbol su božice. Rimska crkva (preseljena Babilonska crkva) tvrdi da majka Marija, „nebeska kraljica", ima „krunu od dvanaest zvijezda". U *Otkrivenju* 12:1 stoji: „I znamenje veliko pokaza se na nebu [najavljujući stvari koje će doći][1]: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda" (sl. 116). Krug je također simbol škola misterija za babilonskog sina djevičanske majke Tamuza. Osmišljavanje ovog simbola Europske unije pripisuje se Paulu Leviju (rotšildskom cionistu), preobraćenom rimokatoliku koji je bio direktor „kulturne sekcije" Europskog vijeća ustanovljenog 1949. godine u Londonu.

Slika 115: *Krug od dvanaest zvijezda Europske unije koji predstavlja*

Slika 116: *Dvanaest zvijezda oko glave „djevičanske majke" ili božice Mjeseca sa zmijskim Mjesecom pod nogama. Ovi slikovni motivi bit će vrlo bitni u sljedećim poglavljima.*

Levi tvrdi da je vidio kip „Majke Marije" s blistavom „zvjezdanom krunom" pod modrim nebom. Levi je, kažu, odmah pomislio da bi dvanaest zlatnih zvijezda u lancu na tamnoplavoj pozadini trebao biti motiv europske zastave. Ma, prodaj ti to nekom drugom. Ona je posve konkretno dizajnirana da predstavlja božicu Babilona. Europska je zastava predstavljena 8. prosinca 1955. na svetkovinu Marijina bezgrešnog začeća, a 2. rujna 1958. milanski nadbiskup, budući papa Pio XII otkrio je 20 metara visoki kip Marije nazvavši je „Našom voljenom Gospom, vladaricom Europe". Voljena Gospa = babilonska božica, zmijska božica. Povodom europskih izbora u Britaniji 1984. izdane su dvije marke, a jedna je prikazivala

[1] U ovom kontekstu učinilo mi se važnim dodati ove riječi (u uglatoj zagradi) prisutne u engleskoj verziji Novog zavjeta, ali ne i u hrvatskoj; *op. prev.*

ženu koja jaše na biku, pod vodstvom krilatog dječaka, preko sedam gora ili valova u moru. Ovdje imamo simbole božice i izloženu legendu o božici Europi koju je Jupiter (Nimrod) odveo u obličju bika. Bik je jedan od misterijskih simbola Nimroda i boga Mjeseca, s rogovima koji predstavljaju polumjesec. Dizajn druge marke uključivao je most s riječju 'Europa'. Latinska riječ 'Pontifex', koja znači 'papa' ili „veliki svećenik" potječe od latinskih riječi 'pons' (most), i 'facio' (načiniti). 'Pontifex' znači „graditelj mostova". U okultnom simbolizmu Rimska crkva i njezin *pontifex* često su prikazivani u formi mosta. Jedna od najvažnijih krvnih loza gmazovskih hibrida je Habsburška dinastija čiji su pripadnici Rothschildovi suradnici. Upravo su Habsburzi i rotšildska mreža Okruglog stola, naročito Bilderberška skupina, uveli na scenu Europsku uniju kako bi centralizirali vlast na cijelom kontinentu. Detaljniji prikaz možete pročitati u knjizi ... *I istina će vas osloboditi* te *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)*. Na zastavi habsburškog Paneuropskog pokreta ili Unije, koji je iz sjene radio na uspostavi Europske unije, stoji crveni križ Vitezova templara na žutom suncu (Nimroda), okružen zvjezdanim krugom Semiramide. Osmislili su je Otto i Karl Habsburg. U svojoj knjizi *Društveni red sutrašnjice* Otto je napisao:

> Sada imamo europski simbol koji pripada svim nacijama podjednako. To je kruna Svetog Rimskog carstva koja utjelovljuje tradiciju Karla Velikog, vladara ujedinjenog zapadnog svijeta.

„Zapadni svijet" se odnosi na zemlje Europe i zapadnu hemisferu, a Karlo Veliki je gmazovski hibrid koji je bio franački kralj od 768. godine do svoje smrti. Hitler i vodeći nacisti jednostavno su ga obožavali. Karlo Veliki je proširio franačka kraljevstva u Franačko carstvo koje je uključivalo veliki dio zapadne i srednje Europe. Geneolozi tvrde da mnoge vodeće svjetske figure, kako one iz prošlosti tako i sadašnje, vode podrijetlo od Karla Velikog, uključujući svakog engleskog monarha od otprilike 1000. godine do dinastije Windsor, nizozemske dinastije Orange i brojnih američkih predsjednika, uključujući Georgea Washingtona, obitelj Bush i Baracka Obamu. Neki genealozi smatraju da gotovo svatko s europskom krvlju u venama potječe, *u određenoj mjeri*, od Karla Velikog, ali bitno je pitanje, s iluminatskog stajališta, *u kojoj mjeri?* Nagrada Karla Velikog ustanovljena je kako bi se „odalo priznanje" onima koji najustrajnije rade na promicanju „europskog jedinstva", a jedan od dobitnika bio je jezuitski đak, predsjednik Bill Clinton, koji se zalagao da Europska unija obuhvati i Rusiju, što je cilj Rothschilda. Među ostalim dobitnicima Nagrade Karla Velikog nalazi se i Tony Blair. Mislim da bih svečanost dodjele nagrade takvom liku rado zaobišao.

Zajednički izvor

U središtu gmazovskog religijskog sustava kontrole jest štovanje zmije, boga Sunca, boga Mjeseca i božice Mjeseca ili božice majke. Štovanje zmije/Sunca/Mjeseca/Saturna bilo je povezano sa žrtvovanjem ljudi 'bogovima', ali i s gradnjom

piramida. Gmazovi i njihovi hibridi gradili su piramide u Egiptu, Sumeru, Srednjoj Americi, Kini i tako dalje. To je jedna od njihovih 'posjetnica', bilo da se radi o Velikoj piramidi u Gizi ili stepenastim piramidama Srednje Amerike ili ziguratima Mezopotamije. U različitim oblicima štovanje zmije/Sunca/Mjeseca čini temelje svih glavnih religija te ne iznenađuje spoznaja da su njihov zajednički izvor i inspiracija Sumer i Babilon, sadašnji Irak. Kao što smo vidjeli, u Starom zavjetu ima bezbroj priča i motiva prepisanih iz daleko starijih sumerskih spisa te stavljenih u drugi kulturni i povijesni kontekst i okvir. Na tekstove od kojih je nastala židovska 'Tora' (prvih pet knjiga Starog zavjeta) također su snažno utjecala desetljeća židovskog zatočeništva u Babilonu. Od oko 586. g. pr. Kr. njima je bilo dopušteno da žive i rade u babilonskom društvu, a njihov svećenički stalež imao je pristup mezopotamskom znanju i vjerovanjima. Postoje dvije verzije židovskog Talmuda (hebrejski: 'učenja'): jeruzalemski Talmud te kasniji i mnogo duži babilonski Talmud koji sadrži mnoge pojedinosti iz Starog zavjeta. Prenosio se usmeno stoljećima, a zapisan je u petom stoljeću. Religije su oduvijek štovale višestruka božanstva temeljena na višestrukim gmazovskim likovima i drugim izvorima, ali naposljetku su počele prevladavati monoteističke religije. U Starom zavjetu još se uvijek mogu vidjeti neobični primjeri u kojima su sumerski bogovi, u množini, nadživjeli tu preobrazbu, kao što sam spomenuo ranije. U srži svih glavnih religija i većine manjih jesu legende, mitovi i religija Babilona. Te se legende temelje na tri lika: Nimrodu, ocu bogu čiji je simbol riba; Damuu ili Tamuzu, djevičanski rođenom sinu, navodno inkarnaciji Nimorda, pa su „otac i sin bili jedno"; i kraljici Semiramidi ili Ištar, djevičanskoj majci sa simbolom golubice, također poznatoj pod imenom Lilit. Po legendi, kada je Nimrod umro postao je bog Sunca Baal te je oplodio Semiramidu zrakama Sunca, pa odatle „djevičansko rođenje". Ovaj simbolični trojac oca-sina-majke tvorio je babilonsko trojstvo koje će kasnije postati kršćansko trojstvo u nešto drukčijoj formi. Nimrod, „osnivač Babilona", opisan je kao „moćni tiranin", „velik lovac" i jedan od 'divova'. Među njegovim simbolima su zmija, guja ili zmaj. Arapi su vjerovali da je poslije Potopa upravo Nimrod izgradio ili obnovio zapanjujuću građevinu u Baalbeku u Libanonu, čija tri kamena bloka teže po 800 tona svaki. Navodi se da je vladao tim područjem (sadašnjim Libanonom) a, prema *Knjizi Postanka*, prva središta Nimrodova kraljevstva bili su Babilon, Akad i druga mjesta u zemlji Šinaru (Sumeru). Također je vladao Asirom te je sagradio gradove poput Ninive gdje je pronađeno mnoštvo sumerskih glinenih pločica.

Hibridne krvne loze Sumera/Babilona migrirale su u svim pravcima. Neke su se nastanile na predjelu kasnije Hazarije, a druge su utemeljile i napučile budući Rim. Religija Babilona i Sumera preseljena je u Rim gdje je nastavljena u praktički istom obliku, da bi se na kraju pretvorila u kršćanstvo koje je takoreći gotovo isto. Kršćanstvo je, kao državnu religiju, uveo štovatelj boga Sunca, car Konstantin, u četvrtom stoljeću. On je štovao božanstvo po imenu „Sol Invictus", „Nepobjedivo Sunce", a kršćanstvo je bilo tek inačica tog koncepta, između ostalih ezoterijskih učenja, uključujući štovanje boga Mjeseca.

Babilonsko trojstvo nastavljeno je kao 'kršćansko' trojstvo pod drugim imenima. Otac, Sin i Duh Sveti bili su, ustvari, zamaskirani Nimrod, Tamuz i kraljica Semiramida. Nimrod je postao „Bog otac", a Tamuz je postao 'Isus'. Simbol Svetog Duha u kršćanstvu je golubica, a to je bio i simbol Semiramide u Babilonu. Semiramida je bila znana i kao „Djevičanska Majka", „nebeska kraljica", 'Gospa' i „naša Gospa", a ti su nazivi preneseni na biblijski lik 'Marije', djevičanske majke 'Isusa'. 'Kršćanski' blagdani i svetkovine poput Božića, Uskrsa i korizme dolaze iz Babilona i poganskog svijeta. Križ je bio simbol Nimroda/Tamuza, a uvelike je korišten tisućama godina prije pojave kršćanstva. Babilonci su vjerovali da će ih krštenje očistiti od 'grijeha', a čak je i mitra u obliku riblje glave koju nosi papa i drugi kršćani u haljama kopija simbola ribljeg boga Nimroda iz Babilona (sl. 117). Središte američke zakonodavne vlasti nalazi se u državama Virginiji i Marylandu, a to nije slučajno. Virginija je država djevičanske majke Babilona, a Maryland je Mary-Land (Marijina zemlja). Vidimo, dakle, još simbolizma božice. Ove države okružuju Washington D.C. u okrugu Colombia (District of Colombia), što je naziv izveden iz riječi koja znači 'golubica' – simbola babilonske božice. U Rimu su štovali božicu Veneru Columbu ili Veneru Golubicu, a francuska riječ 'colombe' znači 'golubica'.

Crni sabat

Nimrod je u Rimu bio znan kao 'Saturn', a njegov se rođendan slavio tijekom svetkovine Saturnalija u vremenu prije našeg Božića. U određenom razdoblju Rim su zvali „gradom Saturna". Židovski sabat potječe od Saturnova dana (engl. *Saturn-day*) – Nimroda – a u Indiji se subota (engl. 'Saturday') naziva 'Šanivar', po vedskom bogu Šaniju, koji se, kažu, manifestirao u... planetu Saturnu. Štovanje Saturna, „Gospodara prstenova", još uvijek je potka političkih, trgovačkih i religijskih sustava. Saturn je bog bankarstva. Crne halje su simbol Saturna, tako da imamo crne halje koje nose suci, odvjetnici, katolički svećenici, rabini i studenti na fakultetu kada diplomiraju. Saturn je također znan i kao bog 'El', kao u riječi Isra-el, a imamo i izbore (engl. ***elections***) na kojima vas mogu izabrati (engl. ***elect***), a ako postanete bogati i moćni tada ste **el**ita. Razumijevanje riječi i simbola ključno je želimo li vidjeti kako sustav funkcionira i prepoznati njegove 'religijske' temelje. Kada pišete neku riječ sričete je (engl. *spell* = 'čarolija', 'vradžbina', 'magija' itd.; *op. prev.*). Kada ih koristimo sa zlom namjerom, riječi postaju upravo to. One su tada, recimo, vradžbine (*spell*) uperene protiv

Slika 117: *Podrijetlo papine mitre i drugih kršćanskih 'halja' – gmazovski riblji bog Oannes (Nimrod), iz jednog babilonskog prikaza. Babilonska crkva je postala Rimska crkva.*

ljudske psihe. Američki istraživač Jordan Maxwell dobro je upućen u ovu temu verbalnih poveznica.

Riječ 'Izrael' sastoji se od sljedećih segmenata: 'Izida', djevičanska majka Egipta; 'Ra', egipatski bog Sunca; i 'El'. Ime 'El' također se odnosi na univerzalnog boga Mjeseca kojega su nazivali „ocem bogova" i „ocem ljudi". 'El' je jednina od biblijskog izraza 'Elohim' koji je preveden kao jednina, premda ustvari označava množinu. Ovi „jednostruki bogovi" zapravo su spoj mnogih bogova i božica. Nimrodov 'rođendan' početkom zime predstavlja dodatnu simboliku boga Sunca. Nimrod/Tamuz simbolizirao je Sunce koje 'umire' u zimskom suncostaju kada doseže najnižu točku svoje snage na sjevernoj polutki. I zato je simbolima boga Sunca, kao što je 'Isus', određen rođendan na dan 25. prosinca. Tri dana nakon 'smrti' Sunca na zimski suncostaj, govorili su drevni narodi, Sunce se ponovno rađa i započinje s 'putovanjem' prema vrhuncu svoje snage tijekom ljeta. Dakle, tri dana nakon suncostaja – 25. prosinca po našem kalendaru – oni su slavili 'rođenje' Sunca (Nimroda/Tamuza). Kasnije je Rimska crkva, Crkva Babilona pod drugim imenom, odredila da je na taj dan 'rođen' i Isus. Biblija kaže da je Isus umro na križu, da je položen u grobnicu te da je uskrsnuo *tri dana* kasnije. Naš 25. prosinca bio je rimski *Natalis Sol Invicti* – Rođenje nepokorenog Sunca. Upravo se to značenje krije iza opisa Isusa kao „svjetlosti svijeta" i tvrdnje da „će [tada] ugledati *Sina čovječjega gdje dolazi na oblacima* s velikom moći i slavom", što bi moglo biti povezano i s Mjesecom, kao što ću objasniti nešto kasnije. 'On' je, između ostalog, simbol Sunca. Tijekom tisuća godina prije kršćanstva postojao je dugi niz 'isusovskih' likova, kao što su Oziris i Horus (Egipat); Mitra/Mitras (Perzija i Rim), Dioniz i Bakho (u Grčkoj/Rimu znan kao 'Sin zmije'); Atis iz Frigije (sadašnja Turska); Krišna (Indija) i, naravno, Tamuz/Damu iz Babilona. Evo samo dva primjera onoga što je rečeno o božanstvima Sunca mnogo vremena prije pojave 'Isusa':

Atis iz Frigije
Rodila ga je na dan našeg 25. prosinca djevica Nana.
Smatran je spasiteljem koji je ubijen za spasenje čovječanstva.
Njegovo je tijelo simbolizirano kruhom kojeg štovatelji jedu.
Njegovi svećenici bili su „eunusi za kraljevstvo nebesko."
On je bio Božji Sin, ali i Otac.
Na „Crni petak" razapet je na stablu, s kojeg je potekla njegova sveta krv kako bi se Zemlja iskupila.
Spustio se u podzemni svijet te je 25. ožujka, nakon tri dana, uskrsnuo kao „najviši Bog".

Dioniz, Bakho
Dioniza je na dan 25. prosinca rodila djevica te je, kao Sveto Dijete, stavljen u jasle.
Bio je putujući učitelj te je činio čuda.
„Jahao je u trijumfalnoj povorci na magarcu".
Bio je sveti kralj, a ubijen je i pojeden u euharistijskom obredu u svrhu donošenja plodnosti i pročišćenja.

Dioniz je ustao iz mrtvih 25. ožujka – na Uskrs.
Bio je bog vina i vodu je pretvarao u vino.
Nazivan je „kraljem kraljeva" i „bogom bogova".
Smatran je „jedinorođenim sinom", 'spasiteljem', 'otkupiteljem', „onim koji odnosi grijehe", 'pomazanikom' te „alfom i omegom."
Poistovjećivali su ga s ovnom ili janjetom.
Njegov žrtveni naslov 'Dendrit' ili „mladić s drveta" nagovještava da je obješen na drvo i razapet.

Isus i Marija (kao stvarne osobe) nisu postojali, niti je postajalo išta od svega toga. Ta priča je simboličan mit koji se uvijek iznova pojavljivao po čitavom svijetu tisućama godina prije kršćanstva, tako da 'Isusa', pod različitim imenima, nalazimo na svakom kontinentu mnogo prije negoli se uopće čulo za ime 'Isus'. U drevnoj Mezoamerici, Quetzalcoatla, „Pernatu zmiju", navodno je rodila djevica. On je oživljavao mrtve i obećao da će se vratiti. Kršćanstvo je samo još jedna gmazovska religija koja se, u svojim različitim oblicima, prostirala po cijelom svijetu.

Alah, bog Mjeseca

Postoji još jedan vrlo bitan aspekt priče o tome kako su religija i rituali Sumera i Babilona postali današnje religije. To je štovanje boga Mjeseca, što će se pokazati veoma važnim na stranicama koje slijede. Boga Mjeseca kasnije su zakidali bog Sunca i božica Mjeseca i monoteističke religije, ali diljem drevnog svijeta bog Mjeseca bio je glavno božanstvo. Sumerani su štovali Mjesec pod mnogim imenima, uključujući Nanna i Suen, čiji je simbol bio polumjesec. To je današnji simbol islama, jer je to religija boga Mjeseca (sl. 118). Ostale mezopotamske kulture, Asirci, Babilonci i Akađani, slijedili su Sumerane u svojem štovanju boga Mjeseca, a dali su mu ime 'Sin', što je izvedenica od 'Suen'. Njegov sveti grad bio je Ur na području današnjeg Iraka. Odatle potječe engleski izraz 'sin' ili 'sinner' ('grijeh', odnosno 'grešnik') – od mezopotamskog boga Mjeseca. Božica Ištar/Semiramida prikazivana je kao kći Sina. Hramovi boga Mjeseca otkopani su u Uru i Harranu ili Haranu u jugoistočnoj Turskoj, nekoć značajnom religijskom, kulturnom i trgovačkom središtu. Obje te lokacije tijesno su povezane s biblijskim Abrahamom, patrijarhom kršćana, Židova i muslimana. U *Knjizi Postanka* stoji da je Abraham ili Abram rođen u Uru, a da je živio u Harranu koji je u toj knjizi pisan s jednim 'r'. On je, navodi se, otišao odande i zaputio se prema Kanaanu gdje je začeo izraelitsku rasu. Biblija kaže da je

Slika 118: *Drevni mezopotamski simboli božanstava Sunca i Mjeseca postali su međunarodni simboli islama.*

'Bog' rekao Abrahamu kako će izdanci njegova 'sjemena' biti tako brojni da će biti „poput zrnaca pijeska". Tvrdi se da je Bog obećao Abrahamovim potomcima dati „zemlju ovu od Rijeke u Egiptu do Velike rijeke, rijeke Eufrata: Kenijce, Kenižane, Kadmonce, Hetite, Perižane, Refaimce, Amorejce, Kanaance, Girgašane, Jebusejce." Odatle dolazi koncept Izraela kao „Obećane zemlje" i rotšildsko-cionističkog plana stvaranja onoga što nazivaju „Veliki Izrael", od Nila do Iraka. Dio svega toga jest i invazija rotšildskih cionista na Irak.

U Palestini je pronađen jedan od većih hramova bogu Mjeseca s kipovima čovjeka s polumjesecom na grudima, dok su ostale prikazivale njegove kćeri.

Kako se čini, Muhamedova prerađena verzija Alaha prvotno je uključivala kćeri, ali one su kasnije izbrisane iz priče. Islam je religija boga Mjeseca koja se nastavila u Arabiji nakon što je svugdje drugdje počela blijedjeti. Za Arabijce je on bio bog iznad svih ostalih, sa svetištem u... Meki. Predislamski Arabijci nazivali su boga Mjeseca 'al-ilah', ili 'al-Laah', a čak i prije dolaska proroka Muhameda na scenu to je ime postalo 'Allah'. Najsvetije mjesto u islamskom svijetu je Kaaba koju je, navodi se u islamskoj tradiciji, sagradio Abraham (sl. 119). Kada muslimani, tijekom molitvi, kleče „okrenuti prema Meki", oni su zapravo okrenuti prema Kaabi, kockastoj građevini starijoj od islama, koja danas stoji unutar Masjid al Harama, najveće svjetske džamije. Pet stupova islama zahtijevaju da muslimani odu na hodočašće do Kaabe barem jednom tijekom života. Glavno hodočašće zove se *hadž* koji također datira iz vremena prije pojave islama. Kaaba sadrži Crni kamen, navodni dio meteorita koji islamske predaje smještaju u vrijeme prije Adama i Eve. Hodočasnici obilaze Kaabu sedam puta te u svakom krugu nastoje poljubiti Crni kamen. Riječ 'Kaaba' znači 'kocka', što je simbol koji je povezan sa štovanjem Sunca, Mjeseca i Saturna. Sljedbenici judaizma nose mali crni kockasti 'šešir', tzv. *tefillin*, kao dio svojeg rituala iz istog razloga, ali samo 'el-lita' zna njegovo pravo značenje i podrijetlo (sl. 120). Kocka je simbol boga Mjeseca/boga Saturna, Ela, koji je također bog judaizma i islama. Nije li to ironično? Gmazovi su manipulacijom uspostavili ljudske religije služeći se istim božanstvima pod različitim imenima, a zatim su ih okrenuli jedne protiv drugih kako bi ljude zavadili i njima zavladali.

Slika 119: *Najsvetije islamsko mjesto – kockasta građevina Kaaba.*

Slika 120: *Mali kockasti 'šešir', tzv.* ***tefillin****, kojeg Židovi nose na prednjoj strani glave.*

Kocka je također simbol Slobodnog zidarstva, jer temelji religije i tajnih društava posve su isti.

Islam nastavlja sa štovanjem drevnog mezopotamskog boga Mjeseca, što je bezbroj puta potvrdio vrlo velik broj arheoloških otkrića. Muhamed je odgojen u religiji boga Mjeseca, Alaha, što je arapsko ime za 'Sina'. Njegov otac i ujak imali su u svojim imenima riječ Alah. Bog Mjeseca bio je vrhovno božanstvo u mnogobožačkoj religiji Arabijaca, i to „iznad svih drugih bogova". Muhamed je jednostavno rekao da bog Mjeseca, Alah, nije samo vrhovni bog nego i *jedini* bog. Posve isto dogodilo se u judaizmu kada su se stopili mnogovrsni bogovi Mezopotamije te su postali kombinirani Jahve/Jehova koji se kasnije fuzionirao s kršćanstvom. Monoteističke religije su, u biti, *moon*-oteističke religije (engl. *moon* = Mjesec). Judaizam obiluje štovanjem i simbolizmom boga Mjeseca.

Od boga 'Sina' potječe riječ 'sinagoga' ili 'sin-agoga', kao i Sinajska gora gdje je, prema Bibliji, Bog Mojsiju dao Deset zapovijedi. Sin je bio znan kao „bog planine". Biblijska divljina ili pustinja Sin, koju su navodno iskusili Izraeliti, iz istog je izvora. Židovski mjesec počinje s mladim mjesecom, a Pasha pada na puni mjesec. 'Kršćanski' Uskrs, još jedan pretkršćanski obred, slavi se prve nedjelje poslije punog mjeseca. Simbolizam Mjeseca i Sunca može biti povezan sa simboličkom pričom Isusovog 'uskrsnuća' nakon tri dana. Prije pojave mladog mjeseca imamo tri dana tame između mjesečevih faza.

Navlas isto

Kršćanstvo i judaizam/talmudizam proistječu iz istog izvora, a sada vidimo da odande potječe i islam. Mislite da je očita veza između muslimanskih i židovskih „prehrambenih pravila", *košer* i *halal*, puka slučajnost? I jedni i drugi zabranjuju konzumiranje svinjetine i krvi, a njihova ritualna metoda klanja potpuno je ista, osim što muslimani, prije negoli životinji prerežu vrat, izgovaraju Alahovo ime i okreću se prema Meki. Bože nam pomozi. Muslimani vjeruju u postojanje kršćanskog Isusa, Majke Marije i anđela Gabrijela te u židovske likove Abrahama, Nou i Mojsija. U Kur'anu se Isus, ili arapski 'Isa', smatra jednim od najznačajnijih islamskih proroka te se poprilična pažnja poklanja Majci Mariji, ili 'Maryam' na arapskom. Kur'an prihvaća da je Isus došao na svijet putem djevičanskog rođenja. Poglavlje 19 u Kur'anu čak je nazvano po Mariji, jednoj od svega osmero 'ljudi' kojima je iskazana takva čast u cijeloj knjizi. U Kur'anu piše da je „[to] ... ista religija koju je On uspostavio za tebe kao i ona koju je naložio Noi ... i ona koju smo Mi naložili Abrahamu, Mojsiju i Isusu". Da, jest, ali koji je pravi identitet lika koji se spominje kao 'On'? Kršćanski Bog Otac, židovski Jahve/Jehova i muslimanski 'Alah', svi su oni simbolički sastavnice Gmazova, rekao bih. Ista božanstva i priče nalazimo u Indiji, postojbini gmazovskih Naga. Krišna, indijski sin rođen od djevice, zvan je 'Christosom', što je istovjetno grčkom nazivu 'Christ' koji označava 'pomazanika'. Kada su izvršili invaziju na Indiju, vojnici Aleksandra Velikog 'Krišnu' su zvali Christos. Rečeno je da je Krišnin otac bio drvodjelac; njegovo je rođenje najavila zvijezda na

istoku, a nazočili su mu anđeli i pastiri; progonio ga je tiranin koji je zapovijedio pokolj tisuća male djece; činio je čuda i zadivljujuće stvari, podizao je mrtve i iscjeljivao gubavce, gluhe i slijepe; u nekim tradicijama, umro je na drvetu ili je bio razapet između dva lopova; nazivan je „Božjim pastirom" i smatran 'Otkupiteljem', 'Prvorođencem', „onim koji odnosi grijehe", 'Odrješiteljem' i „Univerzalnom riječju"; uskrsnuo je iz mrtvih i uzašao na nebo „naočigled svih ljudi"; prikazivan je kako visi na križu s rupama od čavala na stopalima; također je na odjeći imao amblem u obliku srca; smatran je „Božjim sinom" i „našim Gospodom i spasiteljem" koji je na Zemlju došao umrijeti za ljudsko spasenje; bio je druga osoba Trojstva; njegovi učenici navodno su mu nadjenuli naslov 'Jezeus' ili 'Jeseus', što znači „čista suština"; treba se vratiti da sudi mrtve, a jahat će bijeloga konja i voditi bitku s „Princem zla" koji će opustošiti Zemlju.

Kršćanstvo, judaizam, islam i njima slične religije krinka su za štovanje Gmazova – štovanje zmije. Ono je temelj svih ljudskih religija, a skriveno je iza simboličnih božanstava, priča i rituala, o čemu mnogo podrobnije pišem u knjizi *Djeca Matriksa.* Štovanje zmije ishodište je religijskog obrezivanja. Danas se smatra židovskim obredom koji datira iz vremena Abrahama ali se, zapravo, može pronaći u ranom Egiptu.

Radi se o simboličkom odbacivanju kože poput zmije, a židovska religija govori o obrezivanju kao o „savezu [sklopljenim] s Bogom". Bilo bi točnije reći „s bogovima". U svojoj knjizi *Štovanje zmije (Worship of the Serpent)* John Bathurst Deane piše:

> Čini se, dakle, da nije bilo nacija koje bi geografski bile tako daleko jedna od druge, ili da bi bile tako religijski nesukladne a da im svima njima jedna – i samo jedna – praznovjerna značajka ne bi bila zajednička: da su se one najciviliziranije i one najbarbarskije klanjale jednakom predanošću istom, vrlo zanimljivom, božanstvu; i da je to božanstvo bilo, ili ga je predstavljala, ista sveta zmija.
>
> Također se čini da je u većini, ako ne u svim civiliziranim zemljama u kojima se ta zmija štovala, neka pripovijest ili tradicija koja je uključivala povijest, izravno ili posredno, natuknula ponešto o „čovjekovom padu u raju", u što bi upletena bila zmija.
>
> Iz toga, pak, slijedi da najdrevniji prikaz u vezi uzroka i naravi te zavedenosti mora biti onaj iz kojeg su proizašli svi ostali koji predstavljaju pobjedničku zmiju – pobjedničku u odnosu na čovjeka u stanju nevinosti, kada mu je podjarmila dušu, bacivši je u stanje grijeha, u najgnusnije obožavanje i idoliziranje samog sebe.

Čovjekov pad doista opisuje posljedice gmazovskog preuzimanja kontrole, a kasnije ću objasniti narav tog 'Pada'. I dandanas umove milijardi ljudi vodi isto nepokolebljivo uvjerenje u kršćansku, islamsku, židovsku, hinduističku i druge verzije istih izvornih mitova iz kojih su sve one proizašle. Ovime se njihovi vjernici drže u umu a izvan Svijesti jer religije su tvorevine uma. Da li beskrajna, vječna, Sveznajuća Svijest ide u crkvu, pada na koljena i štuje nekog 'boga' ili božanstvo?

Dajte, molim vas. Ne, sve to čini *um* zato što je sličan kompjuterskom softveru i vjerovat će svemu što je isprogramiran da vjeruje. Pisac Aldous Huxley je rekao:

> Nikada nećete vidjeti da životinje izvode besmislene i često grozne magijske i religijske budalaštine ... Psi ritualno ne uriniraju s nadom da će uvjeriti nebesa da učine isto i pošalju kišu. Magarci ne njaču recitirajući liturgiju nebu bez oblaka. A niti mačke ne pokušavaju, uzdržavanjem od mišjeg mesa, udobrovoljiti mačje duhove da budu milostivi. Jedino se čovjek ponaša tako bezrazložno glupo. Cijena je to koju mora platiti za svoju inteligenciju, premda, još uvijek, nedostatnu inteligenciju.

Religije su umne tvorevine, kao i njihovi bespogovorni pristaše i sljedbenici. To nije slučajno, u skladu je s planovima Iluminata/Gmazova jer oni razumiju što um jest i kako se ljude može zarobiti u njegove privide i ograničenu percepciju. Kada se to postigne njih se vrlo lako može nadzirati, a huškanjem jednog krutog vjerovanja na drugo oni će zavaditi mase te će na kraju njima zavladati. Isti je slučaj s političkim strankama, rasama, rasponima dohotka i sličnim. Lažni samoidentiteti (još jedan oblik vjerovanja) šalju se u rat protiv drugih lažnih samoidentiteta na svim razinama ljudske interakcije kako bi se spriječilo jedinstvo razumijevanja i svrhe koja bi okončala ovaj besmisao. Religija je stvorena s namjerom ostvarivanja kontrole i iscrpljivanja naše energije i sjajno funkcionira sve do danas. Želite li biti slobodni držite se podalje od nje.

Tamnice uma

Ukoliko namjeravate gurnuti ljude u tamnice uma teško da ćete izmisliti bolji sustav od religije. Budući da želite spriječiti ljude da osvijeste svoje istinsko i beskonačno jastvo, *Sve Što Jest,* izmislit ćete razne bogove i božanstva kako bi skrenuli njihovu pozornost na beskrajne izražaje iste izmišljotine. Religije se doimaju različitim u njihovim različitim vjerama (u teoriji) i imenima, ali sve one funkcioniraju na potpuno isti način: (1) sadrže skup vjerovanja zasnovanih na drevnim spisima čije je podrijetlo krajnje nejasno (što je dodatni plus, jer tada mogu izmisliti svoju vlastitu 'povijest'); (2) nameću temeljna vjerovanja preko pravila i propisa, čime se procjenjuje jeste li pravi 'kršćanin', 'musliman', 'Židov', 'hinduist', 'mormon'... i tako u nedogled. I to bi, u biti, bilo to. Religija tada postaje samonadziruća, vječno funkcionirajuća mašina pokretana energijom straha. Ako kažete da ste 'Bog' ožigosat će vas kao zločinca i gorljivo će tvrditi da ste bezvrijedno govno, rođeni grešnik koji se treba bojati 'Boga'. Morate biti bogobojazni. S obzirom na raznovrsnu ponudu metoda širenja svijesti, viđao sam i bolje. Gmazovi i njihove hibridne obitelji ljude očajnički nastoje spriječiti da otvore svoje umove i povežu se s Beskrajnim Jastvom, pa su stvorili religije koje sputavaju um, iskrivljujući ezoterijsko znanje predano preko drevnih škola misterija te prodajući analogiju i simbolizam kao doslovnu istinu. Na vrata Svijesti postavljeni su haljama zaogrnuti čuvari zvani svećenici, župnici, biskupi, pape, rabini, imami, ajatolasi i brahmini. Religije izvode trik pod nazivom „samo kroz": „samo kroz njega", „samo kroz ovo",

„samo kroz ono" čovjek može dospjeti u raj, a ako se odbijete prilagoditi prijete vam paklom i prokletstvom. Potreba za štovanjem i podčinjavanjem svoje volje drugima još je jedna karakteristika reptilskog mozga kao što je i, ovisno o karakteru, želja za kontrolom i nametanjem svoje volje drugima. Ova dva aspekta reptilskog mozga savršeno se uklapaju u piramidalne strukture odozgo nadolje (a nisu jedini) koje nazivamo religijom. Liječnici, političari, znanstvenici, učitelji i novinari drže se na uzdi neznanjem i time što su dobro upoznati s posljedicama oponiranja sustavu, a točno tako operiraju religije uz još strašnije prijetnje za neposluh. Želite li postupati kako vam nalažemo i vjerovati što vam kažemo i otići u raj? Ili pak želite misliti svojom glavom i upoznati tipa s trorogim vilama? *Mmmm,* primamljivo, ali ipak bih se odlučio za ovu ponudu sa slobodom mišljenja, hvala.

Sustavi vjerovanja vjernika strogo su nadgledani kroz strah, krivnju pa i nasilje. Neki fanatici toliko su bezumni, bez makar i trunke pameti, da ubijaju članove vlastite obitelji zbog njihova protivljenja krutim i smiješnim vjerovanjima koje određuje njihova odabrana tamnica. Ratovi, inkvizicije, masovni pokolji, razorene obitelji i zajednice možemo promatrati tijekom cjelokupne groteskne povijesti globalne religije (stvorene od strane Gmazova) koja se skriva iza različitih naziva i uvjerenja. Ukalupljeni umovi skupljenih masa huškaju se jedni protiv drugih dok se bore i prepiru o tome na čijoj je strani 'istina'. Vjernike se huška protiv nevjernika, poganina i *goyima* (ne-Židova) kako bi se potakla metoda „zavadi pa vladaj" koja je ključna pri ostvarenju kontrole nekolicine nad većinom. Manipulatori ne bi mogli nametati svoju volju ujedinjenom stanovništvu, prijateljski nastrojenom prema onima s drukčijim pogledima i uvjerenjima. Oni neprekidno moraju raditi na tome da nas razjedine duž umjetno načinjenih jazova poput rase, politike, kulture, raspona dohotka i 'tatice' svih podjela, zajedno s rasom – religije. Globalna kontrolna struktura religijskih vjerovanja i dogmi svakom je aspektu gmazovske strategije itekako dobrodošla.

Posredstvom religije Gmazovi organičavaju ljudske umove, nameću nevjerojatno ograničenu percepciju stvarnosti, njihove pristaše navode da se pokore volji 'Božjoj' (njima), navode ljude da odbace, pa čak i da se boje kao 'Vraga', ezoterijskoga znanja koje bi ih moglo osloboditi, provode metodu „zavadi pa vladaj" te raspiruju sukobe između pojedinaca, skupina ali i naroda.

Novo? Ma, šališ se

Sustav vjerovanja takozvanog *New Agea* (Novog doba) osuđuje religijski establišment, ali je i sam ipak samo još jedna religija. To je kao da Zelena stranka tvrdi da je ona sama drukčiji oblik politike iako se, ustvari, radi o navlas istom. *New Age* obično nazivam zadnjom slijepom ulicom prije dolaska do zlatnog rudnika. Njegova je svrha da uhvati one koji su odbacili formalnu religiju jer postoji opasnost da pokidaju okove uma i dokopaju se Svijesti. Pripadnici *New Age* pokreta tumače da smo svi mi Jedno, da nema smrti i da se stvoreni svijet sastoji od različitih razina ili raspona frekvencije. Oni su se previše približili pa bi pogledom mogli prodrijeti kroz veo bačen preko očiju ljudske percepcije i zato su postavljene zamke kako bi se spriječilo

daljnje napredovanje ka Svijesti. Tijekom 1960-ih i 1970-ih pokret Novog doba počeo je izranjati iz umjetno stvorene ere „Djece cvijeća" kada se na sceni pojavio iznimno velik broj poznatih glazbenika iz obitelji pripadnika vojske ili obavještajnih agencija. Proširili su i definirali razdoblje „slobodne ljubavi" i „hipijevskog bunta". Jedan je primjer pokojni Jim Morrison, pjevač grupe Doors. Njegov otac admiral George Stephen Morrison zapovijedao je 1964. američkom flotom u Zaljevu Tonkin kada se tvrdilo da su ih napali Sjevernovijetnamci iako se mnogo kasnije uspostavilo da ih nitko nije napao. Predsjednik Lyndon Johnson iskoristio je tu laž kao opravdanje za eskalaciju Vijetnamskog rata, uz opće ubijanje i razaranje koji su potom uslijedili. Zapovjednik eskadrile James Stockdale, jedan od američkih pilota koji su u to vrijeme letjeli iznad flote admirala Morrisona, u svojoj knjizi iz 1984. godine *Ljubav i rat (Love and War)* piše: „Imao sam najbolja sjedala za promatranje tog događaja, a naši razarači su pucali u fantomske mete, ondje nije bilo [sjevernovijetnamskih] brodova ... Nije bilo ničeg, samo tamna voda i američka vatrena moć." Bio je to samo još jedan primjer nepostojećeg-problema-reakcije-rješenja, tlapnja, baš kao što je era „djece cvijeća" bila iskonstruirana tlapnja potpomognuta, između ostalog, cirkulacijom halucinogenih droga. Droge se nisu konzumirale radi ezoterijskih iskustava već su bile sastavni dio svakodnevnog života. Hipijevski pokret osmišljen je kako bi se oslabio antiratni pokret te razvodnio i preusmjerio njegov potencijalni utjecaj. Preporučio bih odličan niz internetskih članaka o 'revoluciji' iz šezdesetih pod nazivom „The Strange but Mostly True Story of Laurel Canyon and the Birth of Hippie Generation". Upišite u tražilicu te riječi i pronaći ćete spomenute članke. To vrijeme i vojnu/obavještajnu pozadinu nekih od tadašnjih heroja oni sagledavaju iz posve drukčijeg kuta.

Iz hipi generacije izrastao je *New Age* pokret koji su iza scene širili glavni iluminatski insajderi poput Henryja Kissingera. Ljudi bliski Kissingeru iz tog vremena potvrdili su mi tu pretpostavku, a ona je ustvari logična jer su htjeli stvoriti jednu novu religiju koja bi zaokupila umove onih kod kojih je postojala opasnost da se doista 'probude'. Mistični fuliranti s 'Istoka', poput negdašnjeg gurua Beatlesa Maharishija Mahesha Yogija (sl. 121) dovedeni su na Zapad, ili pred oči Zapada, kako bi potpomogli širenju tog pokreta. Nedugo zatim 'probuđeni' sljedbenici *New Agea* pronašli su nove gurue i bogove za štovanje u njihovoj slijepoj ulici prosvjetljenja. U onom što nazivamo „New Ageom" ima mnogo iskrenih ljudi, ali on također vrvi prevarantima, obmanjivačima i onima koji su podmetnuti kao kukavičje jaje.

Slika 121: *Maharishi Mahesh Yogi.*

Velik je broj mladih bio zaveden tom nazovi slobodom koja se odražavala i u njihovom načinu odijevanja. *New Age* je, smatra se, zasnovan na pravu izražavanja vlastite jedinstvenosti, no pobornika tog pokreta možete prepoznati s udaljenosti od 100 metara već po odjeći koju nosi. U svojem ormaru ljudi imaju pravo držati kakvu god odjeću žele, to je njihova stvar, ali teško je pomiriti filozofiju utemeljenu na slavljenju jedinstvenosti s nošenjem onoga što je u biti uniforma. Očigledno je da „New Age" (Novo doba) uopće nije nov. To je samo još jedna religija koja slijedi isti program. Prividna anarhija njegova javnog lica skriva konvencionalnu religiju koja ga podupire. Poput svih njih zasniva se na štovanju nečega ili nekoga te na doživljaju samog sebe kao manje vrijednog od neke vrhunaravne sile, a ne njenim jednakovrijednim dijelom. Da, *čujem* ja sve te proklamacije kako smo svi mi 'Jedno' te o „ponovnom pronalaženju vlastite moći", ali ne vidim to na onom ekstremnom kraju i onom često manje ekstremnom kraju *New Age* arene. Vidim ljude koji se odriču svoje moći u štovanju i veličanju gurua i božanstava. *New Age* ima čak i svoju vlastitu verziju Isusa, momka po imenu 'Sananda'. Kršćanstvo, kažu oni, ima pogrešnu predodžbu o Isusu, pardon 'Sanandi'. Ustvari, on je istinski lučonoša „Velikog bijelog bratstva" popunjenog „uzašlim majstorima" na koje bismo, je li, trebali fokusirati svoje štovanje i predanost. Ah, da, moramo se 'predati'. Sananda /Isus iz jasala *New Agea* izgleda baš poput njegove kršćanske verzije. Kakve li slučajnosti! No, kako je to moguće kada nitko ne zna kako bi 'Isus' trebao izgledati, s obzirom da nema nikakvih biblijskih opisa dostojnih naziva 'opis'. Klasičan prikaz 'Isusa' potječe od onoga što su umjetnici odlučili naslikati više od tisuću godina nakon što je 'on' navodno 'živio', no eto njega u *New Ageu*, praktički istog izgleda (sl. 122 i 123). U sklopu *New Age* organizacije pod nazivom „Sveučilište JA JESAM" (I AM University) u Sjedinjenim Državama čak postoji „Isusov/Sanandin ašram". Ovdje opet vidimo pretežiti utjecaj istočnjačkih koncepata. 'Ašram' je „obično izdvojeno boravište neke religijske zajednice i njezinog gurua" i potječe iz hinduizma. Ne kažem da u istočnjačkom znanju nema nikakve vrijednosti. Dapače, vrlo su korisna saznanja o prirodi Svijesti i prividnoj stvarnosti. Ali ako ljudi uzmu cijeli 'paket' bez promišljanja (Istok = po definiciji dobar) preuzet će i njegove loše aspekte, što su učinili neki segmenti *New Agea*.

Slika 122

Slika 123

Kršćanski 'Isus' i 'Sananda' iznjedren iz New Agea nekako izgledaju isto, iako nema nikakvih detaljnijih opisa tog 'čovjeka'.

Jedan pisac po imenu Mark Amaru Pinkham iz Sedone u Arizoni, jednog od svjetskih središta *New Agea*, povezuje legende zmijskih bogova sa spomenutim „Velikim bijelim bratstvom". On piše:

> Naziv Veliko bijelo bratstvo osmislilo je, čini se, Teozofsko društvo, organizacija koju je osnovala i vodila Ruskinja, svjetska putnica Madam Blavatsky, sredinom devetnaestog stoljeća. Međutim, mnogo prije vremena gđe. Blavatsky Veliko bijelo bratstvo bilo je znano kao Solarno ili Zmijsko bratstvo, njegovi su članovi nazivani 'Zmijama', a njegovi glavni hramovi bili su piramide, sjedišta zmijske moći, kao i hramovi Sunca sa suncostajima i ravnodnevicama (solsticijima i ekvinocijima).
>
> U Egiptu, na primjer, najvažniji hramovi bili su kompleks u Heliopolisu, „Mjestu Sunca", zajedno s piramidama iz Gize i solarnim hramom u Karnaku. Brigu o hramovima vodili su egipatski svećenici Djedhiji, „oni zmijskoga podrijetla". U Meksiku članovi Zmijskog bratstva, Quetzalcoatli ili „Pernate zmije", vodili su brigu o brojnim masivnim piramidama poravnatim sa solsticijima i ekvinocijima. Istu smo situaciju imali u Peruu gdje su adepti bili Amarui ili 'Zmije', kao i u Kini koja je imala svoje Zmajeve Lung, ili u Indiji gdje su prosvijetljeni jogiji bili znani kao Nage ili 'Zmije'.

Još ranije mi je upala u oči bliskost imena Djedhi, „oni zmijskog podrijetla", s Jedijem u filmovima *Zvjezdani ratovi* iluminatskog insajdera Georgea Lucasa. Jediji se opisuju kao:

> ... članovi drevnog i uzvišenog monastičkog reda, donekle sličnog vojnim i religijskim redovima koji su se pojavili tijekom Križarskih ratova [poput Vitezova templara]. Vitezovi Jediji poznati su po dvjema stvarima: poštivanju religije utemeljene na tzv. Sili i njihovoj selekciji i pristupanju redu na temelju specifičnih talenata koji pokazuju da osoba ima neku posebnu vezu s takvom Silom.

Koje je pravo značenje te 'Sile'? Mark Amaru Pinkham posve je u pravu glede „onih zmijskog podrijetla" koji su prenosili napredno znanje nepoznato većini šire populacije. Zatim, u pravu je kada kaže da su oni dominirali drevnim svećenstvom i vlastima koje su vladale drevnim civilizacijama poput Sumera, Egipta, Indije i Kine. Također se slažem s njim kada govori da su te drevne inicijacijske škole izrasle u današnju mrežu tajnih društava. Međutim, posve je različito moje tumačenje „zmijskog podrijetla" i pravoga cilja tajnih društava, poput Vitezova templara i Slobodnih zidara koji su nastavili kradomice manipulirati stanovništvom do dana današnjega. Ne radi se tu o 'prosvjetljenju' već o kontroli, a božanstva religije *New Agea* su gmazovski entiteti – ista božanstva štovana pod različitim imenima u etabliranim religijama. Religijom se ne 'bavi' svijest; njome se bavi *um* zato što se u religiji sve vrti oko strukture i hijerarhije.

Rasplitanje besmisla

Nešto ranije poslužio sam se simbolikom situacije u kojoj bismo npr. stavili 50 mačića u prostoriju s 50 klupaka vune, a kasnije smo, vrativši se u prostoriju, pokušali razmrsiti sav taj vuneni kaos. Usporedio sam to s načinom na koji je 'sustav' utamničio čovjekovu psihu, ali ista stvar vrijedi i za religijska uvjerenja u Indiji

odakle je potekla duša *New Agea*. Kako se čini, hinduisti štuju oko 50.000 raznih božanstava, što je dovoljno da ispuni poveći nogometni stadion, i sve je to doista izmaklo kontroli. U najekstremnijem obliku ovo uključuje dogovorne brakove pa čak i ubijanje mladih ljudi koji se usude vjenčati s osobom iz niže 'kaste' (zamišljene genetske kategorije). Čak i u svakodnevnom životu životi mnoštva ljudi upadaju u zamku zamršenosti, mita i doslovno shvaćenog simbolizma, poput muha u paukovoj mreži, što je zasigurno prikladna simbolika. „Šiva kaže ovo"; Višnu kaže ono"; ovo treba činiti tijekom mjeseci koji u nazivu imaju slovo 'r'; ono treba činiti kad vam je stražnjica okrenuta prema Gangesu. Kako se svega toga uspijevaju pridržavati doista mi nije jasno. Naravno, isti je slučaj sa svim religijama: moraš činiti ovo; ne smiješ činiti ono; Isus kaže ovo, Alah kaže ono, Jahve kaže nešto treće. Unatoč svemu, razmjeri štovanja božanstva u Indiji jednostavno su zapanjujući. Većina religija postoji kako bi se prikrila jednostavna činjenica da smo svi mi jedna vječna Svijest, a ne tijela koja mislimo da jesmo. One spominju 'dušu' i život poslije smrti i slično, ali po načinu na koji postupaju predstavljaju tvorevine uma i tijela, a ne Beskonačne Svijesti. Usporedimo li ga s mnogim drugim religijama, hinduizam govori više od većine njih o 'Jednoti', a odvraćanje hinduističkih vjernika od te ključne istine moguće je samo unošenjem umjetno stvorene zamršenosti. Zamršenosti vrijedne 50.000 božanstava.

U to sam se i sâm osvjedočio kada sam 2008. otputovao u Indiju. To je po mnogočemu doista čudesna zemlja, ondje mi je bilo vrlo lijepo, ali prilično je deprimirajuće vidjeti razmjere u kojima ljude kontrolira religija. Otišao sam pogledati planinu pod nazivom Arunachala u zaleđu mjesta Thiruvannamalai u južnoj indijskoj pokrajini Tamil Nadu. Ondje je živio *sri* Ramana Maharsi (sl. 124) koji je u dobi od 13 godina počeo promišljati o značenju jastva ('ja'). Tko sam ja? Kakva je narav ovoga 'ja' o kojem govorimo? Čitav je život duboko meditirao te je zaključio da je 'ja' jedna beskonačna, vječna, nepromjenjiva Svijest, a da je 'fizički' svijet privid onoga što zovemo um. I to je, u biti, bilo to. Takozvanog 'učitelja' i 'učenika' doživio je kao različite točke gledišta ili motrišta, a ne jednoga koji je „tamo gore" i drugoga koji je „ovdje dolje". Ne slažem se sa svime što je rekao ili u što je vjerovao ali, u biti, radilo se o toj jednostavnoj istini. Svi smo mi jedna Svijest, a 'fizička' ravan je prividna stvarnost u kojoj se ljudi gube u percepciji odjelitosti i podjele. Ali, o, moj Šiva, što su s time učinili? Otkada je 1950. umro to su mjesto pretvorili u njegovo svetište. Zapanjeno sam gledao kako njegovi sljedbenici liježu potrbuške pred njegovom slikom, s čelom na tlu u znak počasti i poštovanja. „Ne, ne!" - došlo mi je da povičem. „Pogrešno ste, do vraga, shvatili bit njegova nauka – dižite koljena *i* trbuhe s poda."

Slika 124: *Sri Ramana Maharshi.*

U zgradu glavnog hrama te u Ramanino svetište došao sam tijekom večernjeg okupljanja.

On nije bio izravno povezan s hinduističkom religijom, ali nema veze. Na temelju onoga što sam vidio hinduizam ga je usvojio i prihvatio njegovu jednostavnu poruku, smjestivši ga u svoje okvire. Na podu dvorane sjedili su Ramanini sljedbenici, kako lokalni tako i oni iz cijeloga svijeta, a ceremonija se sastojala u tome da netko čita iz knjige dok okupljeno mnoštvo jednoglasno odgovara, čitajući iz iste knjige. To je vrlo lako mogao biti kršćanski obred ili islamski, židovski ili hinduistički (što je, po strukturi i temi, i bio). Jesam li samo ja uočavao ironiju takvog religijskog rituala u znak štovanja čovjeka koji je rekao da je ovaj svijet fikcija uma i da smo svi mi Jedno? Da, izgleda da jesam.

Promatrao sam kako zapadnjaci bijele boje kože u indijskoj odjeći i kratko podšišane kose slijede program vjerskih pristaša s druge strane svijeta. Nosili su 'uniformu' i kopirali frizuru „svetih ljudi", žarko želeći biti jedno od njih. Nakratko sam popričao s jednim krasnim momkom iz Škotske čiji je akcent zvučao nestvarno u kontrastu s njegovom kratkom kosom *a la* „sveti čovjek" i hinduističkom tunikom. Koračao je, poput gomile ljudi njegovog uvjerenja (o potrebi zbližavanja Istoka i Zapada), sporog i opreznog koraka, kao da hoda po nekom nevidljivom nategnutom užetu na podu. To nije religijsko 'prosvjetljenje' već softverski program. Nemam ništa protiv tih ljudi, niti im se želim rugati. Neka nose što žele, izgledaju kako žele. Uostalom, kako li bi samo dosadno bilo kada bi, poput mene, svi nosili vrećaste traperice i majice kratkih rukava. Upravo to i želim reći: nije važno kako zaodijevate tijelo ili uređujete kosu. Prosvjetljenje nije stvar modnog odabira, to je stanje svijesti. Onima koji misle da im treba izvanjska osobnost promiče nešto silno duboko. Oni su još uvijek fokusirani na vanjsku stvarnost, premda vjeruju da poniru u nutrinu. Misle da su dospjeli nadomak Beskrajne Svijesti, iako se sve to odigrava u njihovom ograničenom umu punom raznih slika i 'stvari' (sl. 125). Um je taj koji je opsjednut izvanjskom osobnošću, Beskrajnu Svijest boli briga. Um misli, a 'osobnost' je izraz misli. Beskrajno jednostavno jest i tako ono može prepoznati nevažne gluposti kada na njih naiđe. Kamo god sam u Arunachali pošao činilo se da ljudi neprestano izuvaju cipele „u znak poštovanja"; ali poštovanja

Slika 125: *New Age je još jedna gmazovska kreacija – posljednja slijepa ulica prije pronalaženja zlatnog rudnika. Njegova je svrha da spriječi ljude da se probude, raskinu okove uma i dospiju do Svijesti.*

prema čemu? Po meni, to je samo još jedan vid prenemaganja. Poštovanje dolazi iz srca, ne iz obuće. U jednoj su me prilici zamolili da skinem cipele, a htio sam samo prijeći preko nekog prašnjavog parkirališta i prolaza do gorske staze. Uopće nisam ulazio ni u kakvu zgradu. Ha, valjda je to bilo *sveto* prašnjavo parkiralište i prolaz. Kakve li bedastoće... da ti pamet stane. A, možda je stvar u meni, tko zna.

Religija uma

Ondje su, na „svetim mjestima", ljudi sjedili u „lotus položaju", dok sam ja sjedio u sklopivoj vrtnoj sjedalici zbog svojih artritičnih zglobova. Malo su me čudno gledali, ali koga briga? Nisu nam potrebna besmislena pravila o tome kako „morate sjediti u lotus položaju da biste svoju energiju uskladili s Bogom", i sve te budalaštine. Znači li to da se ja ne mogu „uskladiti s Bogom" zato što imam teški artritis pa se čak ne mogu spustiti do poda? Zaboga, sjesti na pod i prekrižiti noge poput njih mogao bih jedino pod anestezijom. Sva ta naklapanja o mehanici tijela, sve te postavke o „načinu na koji to treba izvesti" samo je još jedna opsjena koja djeluje u sferi uma, odakle sve postavke i dolaze, a um je 'svijet' privida. „Uskladiti svoje tijelo"? Tijelo *ne postoji!* (Barem ne onakvo kakvim ga mi percipiramo). Kako usklađujete proizvod svoje mašte s 'Bogom' kada vaša mašta već *jest* 'Bog', Beskrajna Sveukupnost? Sa svjesnim uvidom o Beskrajnome najbolje nas usklađuje shvaćanje da smo mi sami to Beskrajno, a ne sjedenje u lotus položaju. Naša točka gledišta određuje naš osjećaj stvarnosti. I to je sve. A naš osjećaj stvarnosti postaje naša doživljena stvarnost.

Čini mi se da je moj općeniti dojam o službenoj indijskoj 'duhovnosti' poprimio konkretniji oblik dok sam sjedio izvan Ramaninog ašrama, čekajući da se otvori. Nedaleko od mene prekriženih je nogu sjedio neki bijelac, američki 'guru' u narančastoj tunici (dakako), obrijane glave (također). Govorio je dvjema sredovječnim Amerikankama o putu do prosvjetljenja. Jedna je, sa nezatomljenim strahopoštovanjem, gutala svako njegovo slovo, dok je druga pomno zapisivala svaku frazu koju je smatrala bitnom u svoju malu bilježnicu. Ono što im je govorio zvučalo je užasno komplicirano, a kad je rekao da mi nismo vrijedni toga da budemo 'Bog' sklopio sam svoju stolicu i pošao udahnuti malo svježeg zraka. No, barem je gospođa s bilježnicom postavila logično pitanje: „Ako kažete da smo mi Bog, kako, onda, nismo vrijedni da *budemo* Bog?" Prije negoli je dovršio svoj opširni odgovor ja sam, Bogu hvala, odmakao izvan glasovnog dometa, iako sam uspio čuti da je nekoliko puta spomenut i 'Isus'. Eto, kršćanstvo, islam i judaizam nosili su u toj prilici narančastu krinku. Kao i obično, jednostavna istina utapana je u nepotrebnoj zamršenosti i umjetno stvorenoj hijerarhiji. Bog je „tamo gore"; mi smo „ovdje dolje". Upravo tako gmazovski 'bogovi' žele da shvatimo taj odnos. Ispod plimnog vala pretencioznih, sebeslužećih i zabludjelih sranja koja se uredno smatraju 'duhovnošću i 'prosvjetljenjem', ima i nekih istinskih 'gurua' ili „svetih žena i muškaraca", ali njih je daleko premalo. Neki od najsebičnijih, najpodmuklijih i najnepouzdanijih ljudi koje sam sreo bili su oni iz skupine „ljubavi i svjetlosti", „ja volim svakoga", „ja grlim svakoga". Sve te gluposti slušam već 20 godina: *mi te podržavamo, istina mora izaći na vidjelo* i slično. Ali, na kraju, 95 posto njih jedino se pita: „što *ja* time dobivam?",

a kad god se dogodi nešto što se njihovoj opsjednutosti samima sobom (ja, ja, pa ja) ne sviđa, itekako su voljni učiniti sve da naštete osobi za koju su rekli da podupiru i da 'istina' mora izaći na svjetlo dana. Imao sam podosta bolnih i skupih iskustava s takvim narcisoidnim ličnostima pod krinkom oličenja 'ljubavi', 'svjetlosti' i 'dobrote'. Oni nemaju ni trunke poštenja i osuđivat će 'sustav' riječima, dok će ga koristiti uvijek kada to odgovara njihovoj pohlepi i osvetoljubivosti. *New Age* je još jedna gmazovska religija osmišljena da zavede one koji odbacuju sve druge vjere. Koje li ironije da me etablirani mediji nazivaju „guruom *New Agea*". Dođe mi da plačem.

Zmijski sotonizam

Religija, tajna društva i takozvani sotonizam povezani su preko gmazovske zavjere. Njih, u biti, kontrolira isti 'pauk' a, na najvišoj razini, oni funkcioniraju kao jedinstvena organizacija. Skrivena tajna unutar religije i mreže tajnih društava, poznata samo eliti, jest prikrivena manipulacija svijeta od strane gmazovske krvne loze. Tajna društva istog su podrijetla kao i religije, od kojih mnoge, ironično, osuđuju tajna društva. Obje struje izrasle su iz drevnih škola misterija koje su uspostavili i zauzeli Gmazovi i njihove krvne loze. Religije su umnogome javno lice mreže tajnih društava. Sljedbenicima raznih religija rečeno je da svoje 'svete' knjige shvate doslovno, dok su pripadnici tajnih društava upućeni u njihova skrivena značenja i simbole. No, dobro, barem oni s vrha ljestvice. Masonski junaci poput Alberta Pikea, Suverenog velikog zapovjednika univerzalnog Slobodnog zidarstva u 19. stoljeću, rekli su da je Slobodno zidarstvo vid preporoda drevnih misterijskih religija Babilona, Egipta, Perzije, Rima i Grčke. „Slobodno zidarstvo istovjetno je drevnim misterijima", napisao je u masonskoj 'Bibliji' pod nazivom *Morali i dogma*. Iz tog je razloga u tajnim društvima i religijama obilje istog tog simbolizma zmije, Sunca, Mjeseca i Saturna, kao što možete pročitati u drugim mojim knjigama. U masonskim hramovima, stolica ili prijestolje Velikog majstora gleda na istok, u smjeru izlazećeg sunca, baš kao što oltari iz istog razloga u velikom broju kršćanskih crkava gledaju na istok. Rečeno je da će se 'Isus' vratiti iz smjera istoka, a razlog je taj što je 'Isus', poput likova na kojima se temelji, Nimroda/Tamuza iz Babilona, barem jednim dijelom simbol Sunca. Kršćanske *web* stranice osuđuju masonsku 'idolatriju' Sunca, iako je judeokršćanstvo religija zmije-Sunca-Mjeseca-Saturna.

Simbolizam je sam temelj gmazovsko-iluminatskih tajnih kodova i jezika, a Slobodno zidarstvo sebe naziva sustavom čiste religije izražene simbolima. Podsjetimo se, reptilski mozak komunicira pomoću slika.

Konvencionalna je religija javno lice zmijskoga kulta, a tajna društava njezin su skriveni izražaj. Ali postoji i treći element – definitivna 'religija' gmazovskih 'bogova' u kojoj se vrše žrtvovanja ljudi, bez ikakve zadrške. To je ono što danas znamo kao 'sotonizam'. Gornji redovi mreže tajnih društava, i mnogi niži, stapaju se s globalnom mrežom sotonističkih skupina koje provode žrtvovanja životinja i ljudi u nevjerojatnim razmjerima. Sotonizam i Iluminati su nedjeljivi, a u svojim knjigama navodim imena mnogih poznatih ljudi koji sudjeluju u obredima žrtvovanja ljudi

Slika 126: *Sotonizam – štovanje zmijskih 'bogova' – dominira svjetskim političkim i ekonomskim sustavom.*

i pijenja krvi (sl. 126). Kao što rekoh, sam izraz 'Sotona' potječe od sumerske riječi 'Satam' i 'Sandan/Santana', a sumerski simbol za taj 'entitet' bio je trozub ili vile koje i danas obično predstavljaju 'Vraga' ili 'Sotonu'. Svoje rituale sotonisti vrše prema strogom kalendaru, povezano s astronomskim i astrološkim kretanjima Zemlje, Mjeseca i planeta, a dva ključna datuma općenito jesu: „Noć vještica" odnosno noć uoči Svih svetih te 1. svibnja.

Noć vještica danas je postao mini-Božić s traženjem darova i svim ostalim, ali, tijekom Noći vještica zastrašujući broj ljudi, uglavnom djece, biva žrtvovan u drevnim ceremonijama širom svijeta, baš kao što su bili žrtvovani u Babilonu i drugim drevnim društvima. Osobe koje zauzimaju najviše položaje kraljevske, političke, bankarske, poslovne, medijske i vojne moći redovito su gmazovski hibridi, a krvne loze odavno obavljaju žrtvene obrede koji datiraju još iz Sumera i kasnijih faza Atlantide i Mua. Moć i sotonizam vrlo često idu ruku pod ruku. David Berkowitz, serijski ubojica iz New Yorka poznatiji kao Samov sin, rekao je da je bio član jedne sotonističke skupine koja je bila isplanirala ta ubojstva. U pismima jednom svećeniku otkriva kakvi ljudi sudjeluju u žrtvovanju ljudi:

> ... Sotonisti (oni pravi) neobični su ljudi. Nisu to neuki seljaci ili polupismeni domoroci. Ne, njihove redove popunjavaju liječnici, odvjetnici, poslovni ljudi i, u biti, veoma odgovorni građani ... nije to neka nehajna skupina sklona greškama. Ali su tajnoviti, povezani zajedničkom potrebom i željom da izazovu rasulo u društvu. Alistair Crowley je bio taj koji je rekao: „Želim svetogrđe, ubojstva, silovanja, revoluciju, sve što je loše."

Slične su mi stvari govorili ljudi koji su dolazili u doticaj s tim sotonističkim mrežama. Dok sam dovršavao ovu knjigu u Australiji je na svjetlo dana izašao jedan dokument u kojem se tvrdi da je to priznanje sa smrtne postelje nekadašnjeg voditelja sotonističke „Lože Alpha" u Sydneyu u Australiji. Nije bilo vremena da provjerim njegovu autentičnost, ali mogu reći da se savršeno poklapa sa svime što sam otkrio i saznao u posljednjih 20 godina o sotonizmu i njegovoj globalnoj manipulaciji i kontroli. Dokument u cijelosti možete pročitati u Dodatku II. Vrijedi truda želite li razumjeti utjecaj sotonista na živote svih nas. U dokumentu se kaže da je taj utjecaj „sada tako sveprisutan da je gotov neprimjetan" te da sotonista ima na svim razinama društva. Dalje piše:

> Unutar najviših redova imate političare, liječnike, visokopozicionirane policajce, odvjetnike, reklamne gurue, odlikovane pripadnike vojske, medijske ličnosti, manekene i socijalne radnike. Među onima najnižeg (obično privremenog) statusa su prostitutke, sitni preprodavači droge i brojni srednjoškolci. Neki operiraju iz sjene.
>
> Njihovim žrtvama na kapaljku se daje čista amnezija posredstvom mjera kontrole uma i taktike psihološke torture od kojih bi svaka normalna osoba pretrnula kada bi polako počela shvaćati da stvari nisu kakvima se čine, i da takve nisu već jako, jako dugo. Način života najdarovitijih među njima održava se na zločinu, ali presvučen je tankom politurom uglednog profesionalizma i znanja.

U dokumentu se spominje Sotonina crkva u Sjedinjenim Državama koja je postala poznata tijekom 1960-ih nakon što ju je osnovao Anton LaVey (rotšildski cionist). Nadalje, u spisu stoji da ukoliko ljudi žele više informacija o nekima od negdašnjih najutjecajnijih članova te sotonističke organizacije neće „biti zgorega da saznaju ponešto o pokojnom J. P. Morganu ... Kennedyjevima (uključujući i Jackie), Irvingu Berlinu, Groucho Marxu, Elvisu Presleyu, [kršćanskom evangelistu] Garneru Tedu Armstrongu, Sammyju Davisu ml., Ronaldu Reaganu, Edwardu Heathu, Thomasu Plantardu de Saint-Claireu, ili da malo pročeprkaju po 'šipražju' (engl. *bush*).

Htio je zapravo reći da trebamo pročeprkati po Bushevima s velikim 'B'. Još od 1998. bivšeg britanskog premijera Edwarda Heatha nazivam djecoubojicom i sotonistom, dok je Thomas Plantard de Saint-Claire tvrdio za sebe da stoji na čelu tajnog društva pod nazivom Sionski priorij, koji su poznatim učinile knjige kao što je *Sveta krv i sveti gral.*

Dokument sadrži opise žrtvovanja ljudi i otkriva kako su sotonisti osigurali neograničen broj djece za svoje seksualne perverzije i obrede žrtvovanja. Također se spominje čovjek poznat po kodnom imenu 'Pindar', gmazovski hibrid koga sam razotkrio u prethodnim knjigama kao igrača svjetskog značaja u cjelokupnoj zavjeri. Našao sam jedan video snimak iz 1989. godine u kojem jedna Židovka iznosi svoju priču o sotonizmu u emisiji *Oprah Winfrey Show.* Ono što je rekla obuhvaćalo je sve glavne motive koje sam mnogo puta čuo od ljudi koji su sotonizam iskusili na vlastitoj koži. Više takvih priča možete pronaći u knjizi *Najveća tajna.* U emisiji je ta žena navedena kao 'Rachael', ali je kasnije ustanovljeno da je njeno pravo ime Vicki Polin. Živi u Chicagu gdje je sotonizam veoma raširen među „vladajućim klasama". Chicago je politička i sotonistička žabokrečina koja je iznjedrila predsjednika Lažnjaka Baracka Obamu i njegove 'dirigente' iz Bijele kuće, Rahma Emanuela i Davida Axelroda. Vicki Polin je rekla da njena obitelj već generacijama sudjeluje u žrtvenim obredima. „Moja obitelj ima razgranato obiteljsko stablo, a negdje od 1700. godine vodi se evidencija o tome tko u takvim ritualima sudjeluje, a tko ne.", kaže Vicki. Također je opisala proces nastajanja 'rasplođivačica' za koji sam saznao prije mnogo godina. To su žene koje se koriste za rađanje fetusa i beba koje će biti žrtvovane u ritualima. O toj se novorođenčadi vlasti ne obavještavaju jer sve se odvija potajno i stoga, za sustav, te bebe nikada nisu postojale. Žene se pažljivo biraju po

genetskom nasljeđu kako bi rodile gmazovske hibride. To je bila tema poznatog filma iz 1968. *Rosemaryna beba.* Mia Farrow je glumila ženu jednog glumca kojemu je bilo obećano bogatstvo i slava dopusti li da ona bude oplođena u sotonističkom obredu. On je pristao, a ona je podvrgnuta kontroli uma te se nije sjećala što se dogodilo. Rothschildi i Iluminati naveliko se služe kontrolom uma, što uključuje programiranje najistaknutijih političara, od kojih su većina pripremani desetljećima prije negoli su došli na vlast. Pri kraju filma, u bljesku, vidimo bebu – gmazovskog obličja. Film je režirao Roman Polanski koji je dobro znao da se priča koju prikazuje zasniva na činjenicama. Polanski je postao bjegunac iz Sjedinjenih Država zbog spolnog odnosa s 13-godišnjom djevojčicom. Bio je muž glumice Sharon Tate koju su 1969. u osmom mjesecu trudnoće ubili članovi „Obitelji Manson", kulta umno kontroliranog sotonista Charlesa Mansona. U emisiji *Oprah* Vicki Polin je izjavila:

> U našoj je obitelj bilo žena zaduženih za rađanje beba. O tome nitko nije ništa znao. Mnogi su ljudi bili pretili, pa niste mogli procijeniti radi li se o trudnoći ili ne, ili su te žene, navodno, morale nekud otići te su se kasnije vraćale ... Odvijali su se rituali u kojima su žrtvovane bebe ... Kada sam bila vrlo mlada primorali su me da u tome sudjelujem i obredno ubijem dijete ...

Ovo će većini ljudi zvučati poput izmišljotine, ali upoznao sam stotine žrtava sotonističkih kultova unutar vlasti i drugdje koje iznose istu priču.

Gmazovi i drugi entiteti koji operiraju vrlo blizu ali ipak izvan vidljive svjetlosti hrane se energijom prestravljenih žrtava i navalom energije koja se otpušta u trenutku smrti. Odatle potječe drevni izraz „prinošenje žrtve bogovima" kao i njegovo značenje. Gmazovi posebice žude za energijom predadolescentske djece. Poslije puberteta kemijske i energetske promjene čine ljudsku energiju manje 'čistom', smatraju ti mahniti entiteti. Drevni su narodi govorili o žrtvovanju „mladih djevica bogovima". Pod „mladim djevicama" misle na *djecu.* Razgovarao sam s mnogim bivšim sotonistima koji su nazočili žrtvovanju ljudi. Pojasnili su mi što se ondje zbiva. U nekim ritualima očevi oplođuju svoje kćeri, a beba se kasnije „žrtvuje Sotoni". Jedan drugi ritual zahtijeva da roditelji žrtvuju svoje prvorođenče. Ovo se ne mora uvijek izvršiti na oltaru. To može biti inscenirana prometna nesreća na nekoj, za Iluminate, drevnoj ritualnoj lokaciji koja će se javnosti činiti 'običnom' cestom ili ulicom. Žrtvovanje vlastite djece ujedno je metoda kojom kult traži potpunu poslušnost. Mreža sotonističkih obreda dopire do socijalnih službi, dječjih domova, hostela za odbjeglu djecu i dječjih vrtića kako bi se osigurao stalan dotok djece. Iluminati žele da država oduzme djecu roditeljima i da nad njima preuzme posvemašnju kontrolu, što vidimo da se sve učestalije događa, o čemu ću detaljnije govoriti kasnije. Svake godine diljem svijeta nestaje vrtoglavo visok broj djece, milijuni njih, za koje se više nikada ne čuje. Ljudi o tome nemaju pojma. Razmjeri nestanaka djece procjenjuju se prema broju takvih slučajeva koji se vide na televizijskim vijestima. No, te brojke predstavljaju tek iznimno malen broj djece koja doista nestanu. Takve su stvari moguće zato što sotonizam ima svoje ljude

na utjecajnim položajima širom sustava, a kada dospiju na pozicije moći oni na vlast postavljaju sebi slične pojedince. U emisiji *Oprah Winfrey Show* Vicki Polin je potvrdila da su sotonisti „stupovi društva" u koje nitko ne bi posumnjao. Jedan od primjera, kaže, bila je njezina majka:

> Ona živi na širem gradskom području Chicaga. Članica je odbora za međuljudske odnose u svojoj zajednici i uzorna je građanka. U nju nitko ne bi posumnjao. Nitko ne bi posumnjao da bi itko u takvo nešto mogao biti umiješan. U to su umiješani policajci. A umiješani su, znate, i liječnici, odvjetnici, indijanski poglavice ... Hoću reći, ljudima izvana sve što smo radili činilo se ispravno i primjereno, a bilo je i noći kada bi se stvari promijenile i posve preokrenule. Ono što je bilo pogrešno postalo bi ispravno, a ispravno bi postalo pogrešno.

Rotšildski rituali

Nadugo sam razgovarao s terapeutima diljem svijeta koji su tretirali žrtve sotonističkog zlostavljanja i svi oni iznose istu priču, uključujući jednu divnu ženu iz Britanije, pokojnu i sjajnu Veru Diamond. Njena cvatuća savjetodavna praksa u Londonu uništena je nakon što je objelodanila svoja otkrića o sotonizmu i poznatim ličnostima koje u tome sudjeluju. Jedan nepriznati potomak obitelji Rothschild (ima ih more) govorio mi je o suštinskoj važnosti sotonizma za obitelji odabranih krvnih loza i „žrtava koje prinose bogovima". Njegovo rotšildsko ime je Phillip Eugene de Rothschild, ali sada živi pod drugim imenom u Sjedinjenim Državama, nakon što je odbacio grozne namjere svoje obitelji u vezi svijeta. Kaže da je on izvanbračni sin barona Philippea de Rothschilda s vinskog dobra Mouton-Rothschild u Francuskoj koji je umro 1988. u dobi od 86 godina. Phillip Eugene kaže da je on jedan od stotina tisuća nepriznatih Rothshchildovih potomaka. Svi oni, osim nekolicine, začeti su u programima razmnožavanja preko banke sperme kako bi se održala genetska 'čistoća'.

Iz perspektive odabranih krvnih loza za to postoji vrlo važan razlog koji ću pojasniti kada dođemo do prirode stvarnosti. Ta rotšildska djeca odgajaju se u drugim obiteljima, kao što ranije rekoh, i službeno ne koriste ime Rothschild. Kasnije mogu doći na vlast u institucijama društva kao što su funkcija predsjednika ili premijera, a da nitko ni ne sluti rotšildsku vezu. Phillip Eugene mi je rekao: „Moj otac je bio dekadentni diletant, kao i majstor sotonist i mrzitelj Boga, ali obožavao je polja i vina. Običavao je govoriti da to u njemu budi 'prvobitne instinkte'." Phillip Eugene je rekao da je začet „okultnim incestom" koji također upražnjavaju Rothschildi i obitelji odabranih krvnih loza kako bi zaštitili svoj genetski kod. Govori da je veći dio svog djetinjstva i adolescentske dobi živio sa svojim ocem Rothschildom na njegovom posjedu u Francuskoj. Njihov je odnos bio spolne naravi, kako kaže, pri čemu je bio „čvrsto vezan emocionalnom snagom incesta koji je u toj kulturi bio normalan i nešto čemu se treba diviti". Iz raznih sam izvora čuo da je incest vrlo raširen među obiteljima gmazovske krvne loze. On je potvrdio moje spoznaje o načinu na koji su te krvne loze opsjedane demonskim entitetima u obredima vršenim u tu

svrhu. 'Opsjednuće' je vrlo stara tema. Ono je stvarno. 'Ljudska' hijerarhija unutar Iluminata i obitelji tih krvnih loza zrcalo je demonske (gmazovske) hijerarhije. Što su moćniji Gmazovi/demoni kojima dopustite da vas opsjednu i preuzmu kontrolu nad vašim tijelom i umom, to ćete biti na višoj poziciji u hijerarhiji svjetske moći. Glavni Rothschildi masovno su opsjednuti i upravo su zato dirigenti tog orkestra. „Kao potomak Rothschilda" - rekao je - „bio sam maksimalno demoniziran". Kaže da je kod svog oca Rothschilda primijetio „žudnju za moći" te da je i sam počeo željeti isto. Phillip Eugene je postavljen unutar 'kršćanske' crkve kako bi radio u korist rotšildskog plana, praveći se istodobno savršenim 'kršćaninom', ali je kasnije odbacio svoju ulogu i s njom povezan sotonizam. Dodao je:

> Bio sam prisutan prilikom smrti svog oca 1988. godine. Preuzeo sam njegov položaj i moć kako bih ispunio svoju sudbinu u velikoj zavjeri moje obitelji. Poput ostale njihove djece, igrao sam ključnu ulogu u pobuni moje obitelji protiv Boga. Kada gledam *CNN* ostanem zatečen time što sada viđam toliko poznatih lica na svjetskoj pozornici u politici, umjetnosti, financijama, modi i trgovini. Odrastao sam s tim ljudima, sretao ih na mjestima ritualnog štovanja te u centrima moći. Financijere, umjetnike, članove kraljevskih obitelji pa čak i predsjednike ...
>
> ... Sjećam se da su Rockefelleri i Bushevi prisustvovali ritualima, ali nikad nisu imali toliki utjecaj da bi ih mogli voditi. Još uvijek ih smatram lakejima, a ne pravim manipulatorima okultne moći. S izuzetkom Alana Greenspana [dugogodišnji predsjednik američke banke Federalnih rezervi], većina tih ljudi bavila se okultizmom tek amaterski, prvenstveno zbog ekonomske moći i prestiža. Greenspan je, sjećam se, bio osoba strahovite duhovne, okultne moći; od samo jednog njegovog pogleda Bushevi i mlađi Rockefelleri tresli bi se od straha. Bivši direktor CIA-e Casey (kao i većina CIA-inog vodstva u proteklih četrdeset godina), Kissinger i Warren Christopher [bivši američki državni tajnik] prisustvovali su neobrednim okupljanjima i nekim okultnim obredima, ali daleko straga na galeriji.

Phillip Eugene također spominje Billa Clintona i Ala Gorea kao političare za koje zna da su „aktivni i stvarni sotonisti". Ove informacije zasigurno nam omogućuju da ekonomsku krizu koju orkestrira Alan Greenspan, kao i „globalno zatopljenje" Ala Gorea, sagledamo u njihovom pravom svjetlu. U toj hijerarhiji Greenspan je viši od američkih predsjednika, pa kada su ga Reagan, Bush stariji, Bill Clinton i Bush mlađi imenovali ravnateljem Federalnih rezervi on je, ustvari, imenovao sam sebe.

Prividnim pravom predsjednika da teoretski odabire guvernera banke Federalnih rezervi (skraćeno Fed) daje se dojam da je Fed u posjedu vlade, iako on to nije. U *Oprah Winfrey Showu* također se pojavila i Tina Grossman, terapeutkinja istraumatizirane Vicki Polin. Ono što je govorila čuo sam mnogo puta diljem svijeta. Spomenula je „poremećaj višestruke ličnosti", oblik kontrole uma koji nastaje zbog teške traume kakvu predstavlja sotonističko i seksualno zlostavljanje:

> Imala sam u tretmanu više od 40 preživjelih žrtava ritualnog zlostavljanja: odrasle pacijente s poremećajem višestruke ličnosti iz mnogih država u ovoj zemlji te iz Kanade. Ono što smo vidjeli i čuli i kroz što smo prolazili u abreakcijama, odnosno upamćenim iskustvima ... potpuno iste stvari čujemo od ovih odraslih pacijenata. To nisu trogodišnja djeca, a čovjek u odrasloj dobi možda to može racionalno objasniti kao plod mašte.
>
> Ovi odrasli ljudi rekli su nam štošta. Jedni druge ne poznaju i nikada se ranije nisu sreli. Ali, opisuju istovjetne rituale, baš kao što ja, na primjer, s obzirom da sam Židovka, mogu otići u New York ili Kaliforniju i opisati svetkovinu Pashe u jednoj ili drugoj državi a, kao Židovka, takvu bih svetkovinu i prepoznala. Ovdje se radi o sustavnom vjerovanju u zlo i moć koje vam zlo daje, te se vrše određeni rituali koji su u ispovijestima svih preživjelih žrtava vrlo slični.

Ove „određene rituale", uključujući vrlo raširenо žrtvovanje djece, provode ljudi koji vladaju našim svijetom. Svjetski rat, 11. rujna ili masovna glad njima su samo masovni ritual smrti. Drugi razlog ovih rituala stvaranje je energetskog 'prolaza' ili 'vrata' između vibracijskih stvarnosti koji omogućuju Gmazovima s četvrte dimenzije da se manifestiraju u našem svijetu „vidljive svjetlosti". Struktura rituala, osobito primjena zvuka, može stvoriti vibracijsku „odskočnu dasku" preko koje Gmazovi mogu ući u ovu stvarnost. Dosad sam razgovarao s brojnim ljudima koji su opisali kako su se Gmazovi i ostali demonski entiteti manifestirali pred njima tijekom rituala i kako su se sudionici također 'prebacili' iz ljudskog u gmazovsko obličje u istom energetskom okruženju. Sotonizam na svojim 'najvišim' razinama također, kroz rituale i manipulaciju energije, usađuje svoje umne obrasce niskih vibracija u valno tkivo naše stvarnosti. Kao što piše u dokumentu „ispovijedi sa smrtne postelje" u Dodatku II: „Većina ljudi ne razumije da je sotonizam ritualno zasnovana praksa i da je to ponavljanje tijekom vremena ostavilo snažne otiske u morfičkom polju!" To je 'more' energije u kojem svi mi živimo, a ako želite manipulirati svakom ribom istovremeno, što tada poduzimate? Manipulirate morem. Jednom kad počnete razumijevati jezik okultnih stvari i sotonističkog simbolizma uvidite kako se često koriste u korporacijskim logoima i industriji zabave. Video spotovi i odjevni asortiman novcem opsjednutog repera Jay-Zija i drugih izvođača puni su iluminatskih i okultnih simbola. Izvrsnih članaka o toj temi ima na *web* stranici **vigilantcitizen.com**.

Štovanje Lilit

Jedno od glavnih sotonističko-gmazovskih božanstava je 'Lilit' (sl. 127), jedna od inačica Semiramide. Neke verzije priče o edenskom vrtu kažu da je Lilit bila „Adamova prva žena" i prava Kainova majka te da je simbolički prikazana kao zmija koja je iskušavala Evu.

Prikazana je kao polu-žena, polu-zmija. Lilit se povezivalo sa sinovima Anua ili Anunnakija i Samaelom, još jednim demonskim anđelom. U židovskoj tradiciji Samael se spominje kao zmija koja je oplodila Evu da bi se rodio Kain. Prikazuje

Slika 127: *Lilit se povezuje sa zmijom i gujom. Ovo je njen prikaz iz kasnog 19. stoljeća, britanskog slikara Johna Coliera.*

Slika 128: *'Baphomet' ili „jarac Mendesa".*

ga se s licem koje se razlikuje od lica drugih ljudi, a Kain je, prema opisima, bio poput „nebeskih bića", a ne „zemaljskih bića", te poput „djeteta Božjeg". Jedno drugo obličje Lilit, babilonska božica Semiramida, u Rimu je bila znana kao 'Columba' ili 'golubica', ali latinska riječ 'coluber' ima i drugo značenje, i to 'zmija' ili 'guja'. Za Babilonce Lilit je bila majka prvih vampira, a u mnogim se kulturama često povezuje s otmicama i ubijanjem djece. Njeno je ime, u prijevodu, „žensko noćno biće/demon". Po nekim tradicijama, ona se nametnula Adamu te mu je rodila mnoštvo demona i duhova koji su nazvani „pošastima čovječanstva". Lilit je važan lik u mnogim ritualima tajnih društava, a drugo krsno ime prvog djeteta sotonista Alistera Crowleya bilo je upravo Lilit. Nju se također opisuje kao bračnu družicu Lucifera, 'lučonoše' i boga Slobodnog zidarstva. To je jedna od verzija Lilit-Samaela. Lilit i Lucifer također se prikazuju kao dvospolni lik 'Baphometa' ili „jarca Mendesa", simbola štovanja iluminatskih Vitezova templara (sl. 128). Lilit je, osim toga, poznata pod imenima 'Babalon', 'bludnica', „Velika majka", „Veliki Babilon", „Majka bludnica", „Babilonska kurva" i „Majka zloće", što se spominje u Crowleyevoj *Knjizi zakona*. Po Lilit je nazvan ljiljan, simbol koji naveliko koriste iluminatske krvne loze i njima pridružene mreže. Ljiljan je motivski predložak *fleur-de-lisa*, drevnog simbola krvnih loza gmazovskih hibrida koji koriste dinastija Windsor, španjolska monarhija, veliki vojvoda od Luxembourga i francuske kraljevske dinastije. Nalazi se na amblemima i grbovima aristokracije diljem Europe te na nacionalnim i regionalnim zastavama. Stoji i na ulazu u Bijelu kuću, a koriste ga vojska i izviđačke organizacije. Ljiljan, ili *fleur-de-lis*, kršćanstvo uzima kao simbol trojstva, ali u okultnoj tradiciji on predstavlja zmijskog demona Lilit.

S Lilit se povezuje i sova, kao što možete vidjeti na izvornom babilonskom prikazu na slici 129. Na tlocrtu cesta koje vode oko zgrade Capitola (Kongresa) u Washingtonu ocrtava se sova. Kongres se nalazi, a gdje drugdje nego u sovinom trbuhu, trbuhu iluminatskog boga/božice (sl. 130). U svojim sam knjigama opširno pisao o „ljetnom kampu" za elitu znanom kao Bohemian Grove, na 2700 jutara šume sekvoje u kalifornijskom

okrugu Sonoma, oko 120 kilometara sjeverno od San Francisca, gdje iluminatske obitelji te njihovi ulizice i slugani sudjeluju u ritualima ispred 12 metara visoke kamene sove (sl. 131 i 132).

Ona je pak simbol vladarice Lilit, ali i božanstva pod nazivom Moloh ili Moleh kojeg se povezuje sa žrtvovanjem djece u vatri, a bilo je poznato Hebrejima, Egipćanima, Kanaancima, Feničanima i drugima. Moloh je bilo drugo ime za Nimroda/Baala, i Ela, a prikazivan je kao tele ili vol i čovjek s glavom bika. U *Jeremiji* 32:35 piše:

Slika 129: *Izvorni prikaz Lilit/Semiramide u babilonskom reljefu u terakoti. Pored nje stoje pridruženi joj simboli – sove.*

> Baalu podigoše uzvišice u dolini Ben Hinomu, i sinove i kćeri svoje Moleku kroz oganj provodiše – što im ja nikad ne zapovjedih; ni na um mi ne pade da bi činili takve gadosti niti da bih Judu pustio u takav grijeh.

Zakoni koje je Bog predao Mojsiju Židovima su izričito branili da čine ono što je činjeno u Egiptu i Kanaanu. A Moloh se spominje i u *Levitskom zakoniku*, 18:21:

> „Ne smiješ dopuštati da koje tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ tako obeščašćivati ime Boga svoga."

Slika 130: *U cestovnom sustavu područja oko zgrade Kongresa u Washingtonu jasno se može razabrati oblik sove a, posve prikladno, u svome trbuhu ona udomljuje američku politiku.*

Ljudi koji gledaju ili vrše takve obrede ispred simbola žrtvovanja djece su politički i poslovni lideri, uključujući predsjednike kao što su: Boy George Bush; George Bush stariji; Ronald Reagan; Richard Nixon; Jimmy Carter, Gerald Ford; Dwight D. Eisenhower; Lyndon Johnson; Herbert Hoover i Teddy Roosevelt. Bohemian Grove posjećuju, između ostalih, i Rockefelleri, Henry Kissinger i Al Gore. Pitam se koliko našem „ugljičnom otisku" doprinosi paljenje obredne vatre u Groveu.

Slika 131 **Slika 132**

U Bohemian Groveu, ispred sove visoke 12 metara, 'elita' vrši obrede u čast Lilit/Moloha.

Gmazovski vampiri

Priče o vampirima temelje se na činjenicama, što je još jedna univerzalna tema povezana s gmazovskom manipulacijom. Ne postoji dio svijeta niti povijesno razdoblje koje ne bi imalo svoje mitove i legende o vampirima koji se hrane tuđom krvlju i energijom. Lik Drakule iz priča Brama Stokera uglavnom se zasnivao na gmazovskom hibridu zvanom Vlad Nabijač (sl. 133). On je u 15. stoljeću bio vladar zemlje pod nazivom Vlaška, ne odveć daleko od Crnog mora, u sadašnjoj Rumunjskoj. Taj se predio nekoć zvao Transilvanija i bio je ishodište najpoznatijih legendi o vampirima. Vlad Nabijač ili Drakula poubijao je desetke tisuća ljudi, nabivši mnoge od njih na kolac. Usred te šume beživotnih tijela običavao je sjesti i jesti, umačući kruh u njihovu krv. Često se znalo dogoditi da leševi ostanu ondje trunuti mjesecima. Jednom se pronijela vijest o tome kako je invazijska turska vojska ustuknula u strahu naišavši na obalama Dunava na tisuće raspadajućih leševa nabijenih na kolce. Vlad Nabijač bio je sin Vlada Drakule kojega je u drevni Red zmaja inicirao „sveti rimski car" 1431. godine. Kao što sam već rekao, Red kraljevskog dvora zmaja (znan i kao Zmijsko bratstvo) uspostavljen je u Egiptu 2170. g. pr. Kr. radi infiltracije kraljevskih i religijskih centra moći, posebno škola misterija. Njegov je amblem bio zmaj raširenih krila koji visi na križu. Amblem je nosio Vlad otac, a njegove su kovanice imale otisnut znak zmaja. Svi pripadnici reda na svojim su grbovima imali zmaja, a on je dobio nadimak Drakul (Vrag ili Zmaj). Vlad mlađi potpisivao se imenom Drakulea ili Drakulya – „Vražji sin", što je kasnije postalo Drakula, ime čiji bi prijevod otprilike bio „sin onoga koji je imao Red

Slika 133: *Vlad Nabijač.*

zmaja". To je isti Red zmaja koji danas promiče britanski autor knjiga o „svetom gralu", *sir* Laurence Gardner. Usput rečeno, kraljica Mary ili Mary od Tecka, majka kralja Georgea VI i baka sadašnje kraljice Elizabete II, vuče podrijetlo od jedne od sestara Vlada Nabijača – 'Drakule', što nikako ne iznenađuje s obzirom da je dinastija Windsor krvna loza gmazovskih hibrida.

Možda je Vlad Drakul bio ekstreman primjer, ali pijenje krvi i žrtvovanje ljudi dio je života krvnih loza gmazovskih hibrida. Oduvijek su to radili i još uvijek to rade. Kada to shvatite postaju vam jasnije grozote koje čine ne mareći za posljedice. Oni preziru čovječanstvo i ni od čega ne prezaju, bez obzira koliko groteskne bile stvari koje čine. Ustvari, zacijelo bi rekli: što groteskije, to bolje!

12

Kodirana istina

Mudrost ne nalazimo u riječima nego u značenju unutar riječi.
- Kahlil Gibran -

SINKRONICITETI MOGA ŽIVOTA (i načina na koji, izuzetno precizno, stižu do mene djelići slagalice) neprestano su bili na djelu dok sam pisao ovu knjigu. Jedan od najboljih primjera bio je slučaj kad mi je umjetnik Neil Hague *mailom* poslao primjerak tada još neobjavljenog djela njegovog prijatelja Pierrea Sabaka (pseudonim), „komparativnog lingvista i stručnjaka za simbole".

Pierreovu sam knjigu pročitao i ovo poglavlje napisao za vrijeme turneje predavanja po Europi i Sjedinjenim Državama. Njegove su informacije doista fascinantne i potvrđuju moje spoznaje. *Ubojstvo stvarnosti (The Murder of reality)* detaljna je studija izvedenih riječi, asocijacija i pravih značenja, što pokazuje kako je zmijska rasa i njezino podčinjavanje čovječanstva kodirano u drevnim jezicima i prikazima. Odonda su se te riječi i značenja pretočili u, kako ih nazivamo, „moderne jezike". Sabak je proveo gotovo sedam godina kopajući po rječnicima i dokumentima ne bi li otkrio međusobno povezane riječi i značenja kao kodove svih glavnih aspekata zavjere koju ovdje razotkrivam. Među njima su:

- Zmijska rasa, ili 'bogovi', koja kontrolira čovječanstvo; odgovorna za geološku katastrofu simboliziranu „Velikim potopom".
- Temeljna povezanost s kraljevskim lozama i jednom hibridnom lozom koja se provlači kroz povijest – krvna loza 'Eve' i zmijska rasa koja vlada svijetom. Riječ 'Eva' također znači 'život' i 'zmija'.
- Povezivanje zmijske rase sa 'svjetlošću' i 'iluminacijom' kao u izrazu „oni koji sjaje" (na latinskom 'Illuminati' znači 'prosvijetljeni'). Ranije sam objasnio kako drevni zapisi opisuju zmijske 'bogove' ili „pale anđele" koji sjaje „poput sunca".

- Simboli Sunca i Mjeseca te religija koje su iznjedrili potječu, barem dijelom, od 'svjetleće' prirode tih entiteta.
- Zmijsku rasu ljudi su znali kao 'Čuvare' ('Promatrače'); odatle i iluminatski simbol svevidećeg oka koji možemo naći u raznim oblicima kao npr. na dolarskoj novčanici, na Ogrlici misterija Creda Mutwe, u vidu egipatskog Oka boga Ra, i tako dalje.
- 'Lučonoša' je ime dodijeljeno 'Luciferu' i planetu Veneri. Zmijski 'bogovi' također su simbolizirani zvijezdama ili „zvjezdanim ljudima" te se povezuju sa simbolom jarčeve i ovnove glave.
- Simbolizam zmijske rase u formi raznih vrsta ptica, uključujući sovu, feniksa, orla, sokola, jastreba i golubicu. Kao poznati primjer spomenimo Quetzalcoatla, „pernatu zmiju" ili „perjem okićenu zmiju", srednjoameričkog boga, majanskom narodu znanog kao Kukulkan.
- Poveznica između zmijske rase i vatre, kao kod zmaja koji riga vatru, i grčkog Salamandre (salamandera).
- Motivi pijenja krvi i žrtvovanja ljudi 'bogovima' te pijenja menstrualne krvi, često simboliziranog ribom ili „menstrualnom ribom".
- Motiv mijenjanja obličja između ljudskog i gmazovskog oblika.
- Prikaz pripadnika zmijske rase kao silovatelja, lažljivaca i obmanjivača koji skrivaju svoje postojanje iza simbolizma čije je dekodiranje namijenjeno samo odabranima.
- Pentagram, simbol sotonizma, i tema 'Sotone' kao 'zmaja'. Gmazovsku su rasu neki narodi znali pod nazivom 'Shatani' ili 'Satani', što u grčkoj varijanti postaje 'Teitan', koje kolektivno poznajemo kao 'Titane', divovsku rasu i jednu vrstu „palog anđela".
- Stalno prisutan motiv zmijske rase koja donosi napredno znanje svojim izabranim predstavnicima (krvnim lozama hibirida) te kasniji opis zmijske rase kao 'govornika' (sjetimo se spomenutih 'govornika' (pričalica) iz legende Hopi Indijanaca).

'Govornik' dijelom potječe od značenja riječi 'anđeo', što doslovno znači 'glasnik', a zmijski ljudi priopćavali su informacije svojim ljudskim predstavnicima. Pogledajte zajednički motiv religijskih junaka koje posjećuju 'anđeli'. Majku Mariju iz Biblije i Muhameda iz Kur'ana posjetio je isti 'anđeo' po imenu 'Gabrijel'. A i sam je Muhamed znan kao 'glasnik'.

No, postoji i dublji razlog za temu 'govornika': Gmazovi su uveli ljudski jezik kakav poznajemo. Ranije se većina komunikacija odvijala putem telepatije, a diljem svijeta nailazimo na priču o 'Bogu' (bogovima) koji ljudima daje različite jezike kako bi ih podijelio. Biblijska priča o Kuli babilonskoj je najpoznatija, ali u biti istu priču

možemo naći svugdje po svijetu. Simboličan je to prikaz uvođenja jezika od strane zmijske rase. Riječi su vibracijska polja, a Gmazovi su velikim dijelom programirali ljudsku percepciju uvođenjem i manipulacijom govora – vibracijske komunikacije koju nazivamo jezikom. Prikladno, izraz 'latinski' dolazi od riječi 'Latens', što znači 'skriven' ili 'tajan', te od arapske riječi 'lut', što znači 'veo'. Jezik je doista tajni veo putem kojega su ljudi programirani. Pierre Sabak piše:

> ... Bit jezika odnosi se na simbolizam dostojno predstavljen proučavanjem filologije [jezika] i homonima [riječi koje izgledaju i zvuče isto, ali imaju različita značenja]. Skroviti čovjekov mentor, anđeo iz okultne tradicije, jest gmazovski entitet istaknut kao tajni majstor ili kralj.
>
> Uglavnom, zmaj, učitelj riječi i aritmetike, usadio je znanje o sebi uređeno unutar brojčanih kodova – tajnu povijest zastrtu matematikom, geometrijom, astronomijom, semiologijom [proučavanje znakova] i jezikom. Sustavno i inteligentno, usvajanje znakova proistječe iz tajnog znanja koje se odnosi na zmiju i njezino skrivanje.
>
> Nepovjerljivo prema ljudima, ovo se stvorenje skriva iza okultnih rituala. Strahujući da ne bude otkriveno ono se služi ratom, ekonomskom i političkom prisilom kako bi razne nacije natjeralo da izvrše njegove zapovijedi. Prema drevnim zapisima, u svojim namjerama i odnosima s ljudima zmija je neiskrena i dvolična.

Želimo li vidjeti koliko su zapravo rasprostranjeni dokazi o zmijskoj rasi i njezinoj manipulaciji ljudskim životom moramo dešifrirati kodove. Gmazovi očajnički nastoje ostati skriveni, stoga se moramo malo pomučiti ne bismo li otvorili brave, kodove, simbole, riječi i matematiku koji im služe kao 'krinka'. A ta je krinka prilično debela te je skrivena u riječima koje, na prvi pogled, nemaju nikakve veze sa zmijskom rasom.

Zdravo, moreplovče

Pierre Sabak pokazuje kako su zmijski bogovi bili opisivani nautičkim izrazima. Njihove letjelice, na primjer, nazivane su „nebeskim brodovima", a slične pomorske teme nalazimo u legendama o egipatskim božanstvima poput Ozirisa i Raa. Tebansko svećenstvo u Egiptu nazivalo je nebo „gornjim oceanom" i govorilo o solarnim vozilima koja su prevozila bogove. Riječi kojima se opisuju Gmazovi često označavaju 'mornara' ili „člana posade", a jedan od njihovih naziva je „anđeoski domaćin". Sabak tumači da je 'domaćin' u zapisima označen kao 'moreplovac', 'nomad' ili 'tuđinac', a pojavljivali su se kao 'zmije' ili 'vodozemci' koji su nazivani 'razarateljima', 'silovateljima' i 'pljačkašima'. Kasnije ću ukratko izložiti kako se sustav globalnog zakona danas temelji na pomorskim izrazima i asocijacijama. Iz tog razloga u engleskom jeziku imamo pravo mnoštvo riječi koje završavaju na 'ship'[1]

[1] *Ship* znači 'brod', a ostale navedene riječi su slijedom: kraljevanje (kraljevska čast), gospodstvo (naslov lorda), državljanstvo, odnos, članstvo, štovanje; *op. prev.*

kingship, lordship, citizenship, relationship, membership, worship i tako dalje. Riječ 'sapiens', naziv pripisan današnjim ljudima, veoma je značajan kôd povezan s ovom temom. Sabak kaže da taj izraz potječe od latinske imenice 'serpens' ('zmija' ili 'zmaj'; engl. *serpent*) koja je također povezana s hebrejskom riječi 'sapan' (moreplovac). Riječ 'Biblija' on slijedi do riječi 'byblos' (čamac, brod) te kaže da riječ 'religija' dolazi od latinske riječi 'religare' (usidriti, vezati brod). Iste poveznice između broda, zmija i svetih spisa možemo pronaći u arapskom te u hebrejskom jeziku. U Kur'anu o 'Bogu' piše i ovo: „Među njegovim su znakovima brodovi koji plove poput plutajućih planina". Danas još uvijek govorimo o svemirskim *brodovima*. Prema Sabakovom istraživanju, ime 'Baal' (Bog, Gospod) povezano je s arapskim korijenom 'bah'har' (moreplovac) i riječju 'bahr' (more); iznosi se i pretpostavka da religijske teme krštenja i obrednog kupanja potječu od ove veze između zmijskih 'bogova' i simboličke plovidbe. On piše:

> [Hebrejsku riječ] 'tsabaoath' [posada, zmijska rasa] kao personifikaciju sukoba povijesno možemo slijediti od loze božanstva Ozirisa, prikazanog kao moreplovca. Zadivljenost Ozirisovim brodom (*ship*) obilježena je prikazom zvjezdanog broda (*star-ship*) ili svemirskog broda (što je liturgijski preneseno u štovanje (*wor-ship*). Dijagramatski, crkva je dizajnirana poput broda svrstanog u isti razred s kraljem i vladanjem. U staroengleskom imenica 'weorthscipe' transliterirana je u moderni idiom kao 'worship', što je pak transkribirano iz složenice 'worth-ship'. 'Scipe' (brod) je deminutiv grčke imenice 'skaphos' (čamac), odakle dolaze riječi *skipper* (kapetan broda) i *ship* (brod).

Prikaze jedrenjaka često viđam na vanjskim zidovima masonskih hramova, a njihova je simbolika ista. Pierre Sabak pronalazi neke zanimljive poveznice između ključnih riječi koje se odnose na tajna društva koja djeluju kao svećenstvo Gmazova na Zemlji. On objašnjava da je združenost zmije i njezina svećenstva „zabilježena posvuda", a jasno se očituje u romanskim i semitskim jezicima. Latinska riječ za 'bratstvo' osnova je engleske riječi 'fraternity', izvedene iz arapske klasifikacije 'ifrit/afreet' (zli demon). On nadalje tvrdi da izraz 'ifrit' dolazi od arapskih riječi 'fritar' (obmanjivač) i 'frt', a povezan je s latinskim izrazom 'fratar' (brat) – čuvar zmijskog znanja. Motiv obmanjivača/obmane prikazuje ne samo skrovitu kontrolu od strane zmijske rase, koja se neprestano opisuje u takvom smislu, nego i mrežu tajnih društava koja izvršava zapovijedi zmijske rase. 'Fritar' se u današnjem grčkom pojavljuje kao 'feedhee' – izgovara se 'fithi' – što znači 'zmija'. Riječ 'mason' također se, očito, odnosi na 'graditelja', kodirani izraz za zmijsku rasu. Pierre Sabak piše:

> Graditelj ili mason, uobičajeno prikazan kao crvena zmija, stoji u vezi s *magijskim vještinama* koje se u dogovoru navode kao 'umjetnost'. U babilonskoj i ubaidskoj ikonografiji zmijsko rumenilo proizlazi iz jarčevsko-ribljeg praoca *se'irima* i 'tuđinaca' (*zarija*). Ove kategorije su varijacije „menstrualne ribe" ili (ljudsko-anđeoske) „dlakave zmije".

Klerikalne [svećeničke] tradicije kombiniraju motiv graditelja (anđela) s ribom i zmijom, što je sadržano u igrama riječi u arapskom jeziku. Tako je, na primjer, riječ 'ti'ban' (jegulja) povezana s riječju 'ta'ban' (zmija). Ili, gmaz ukazuje na 'graditelja' iz korijenske riječi 'bana' (graditi). Judaistička tradicija povezuje riječ 'banay' (graditelj) s riječju 'mjesec', što je u hebrejskom rječniku navedeno kao 'le'vana'.

Povezivanje gmazovskog 'graditelja' s Mjesecom savršeno se uklapa u priču koju ću iznijeti nešto kasnije. Slobodni zidari štuju i iskazuju počast „Velikom arhitektu" (još malo 'graditeljskih' kodova), a to je također od posebne važnosti u razmatranju prave prirode Mjeseca. Mreža tajnih društava na najvišim razinama itekako dobro zna što svi ti simboli znače, a sva značajnija tajna društva i većina onih manjih tvore jednu objedinjenu mrežu, premda to zna samo uži krug Slobodnih zidara.

Tko su 'Anđeli'? Pitam se, pitam...

Opis zmijske rase kao „palih anđela" javlja se često u drevnim zapisima i ne samo u biblijskim tekstovima. Primjerice, rimska riječ 'angelos' (anđeo) dolazi od latinskog 'anguis' (što znači 'zmija'), a odatle, kaže Sabak, potječe i engleska riječ 'angry' (ljut, gnjevan), (sl. 134). 'Bogovi' i božice redovito su prikazivani s krilima, sa sposobnošću letenja (sl. 135 i 136).

Anđeli su prikazani kao krilati ljudi, često nasmiješeni, međutim to je krinka za njihovu pravu pojavu. Nimalo slučajno, babilonska tradicija prikazuje anđele kako se smiješe (krevelje) djeci u činu žrtvovanja. Hebrejska riječ za kreveljenje, cerenje ('ha'avaya') povezana je s arapskom riječju 'af'a' (guja, zmija). Europska tradicija nacerenog božanstva znanog kao „smrt s kosom" još je jedan simbol zmijske rase. Kao što Sabak pojašnjava, dovoljno je dodati samo 'S', zmijsko slovo, da bismo 'laughter' (smijeh) pretvorili u 'slaughter' (pokolj), a 'S' se u staroengleskom koristio kao prefiks, označavajući 'Boga', zmijske bogove. Pali anđeli su podijeljeni, kao i sve kod Gmazova, u strogu hijerarhiju. Riječ 'arch' dolazi od grčkog 'arkh' što znači 'glavni', tako da imamo arkanđela ili „glasnika Gospodovog" – glasnika gmazovskog „G. Šefa". *Arch* je također povezan sa sirijskom korijenskom riječju 'haka' (govoriti, pričati, reći) i zato je u engleskom slengu izraz za novinara 'hack'. O značenju izraza 'arch' Pierre Sabak piše:

Slika 134: *Anđeli, a posebno pali anđeli, šifriran je izraz za Gmazove.*

... egipatska korijenska riječ 'arq' (migoljiti, obaviti se oko nečeg) i 'akh' (sjati) odgovara babilonskoj tituli 'acan' (plamteći serafin; engl. *Seraph*) [Seraph znači 'zmija'].

Slika 135

slika 136

Babilonska božica Mjeseca Semiramida/Ištar/Lilit i bog Sunca Nimrod oboje prikazani s krilima – baš poput 'anđela'.

Ezoterijski, 'akh' se u arapskom koristi kao imenica 'akh' (brat), a opisuje nekoga 'prosvijetljenog' ili 'obasjanog', što je srodno riječi 'acan' (sjajna zmija). Korijen 'akh' u suvremenom arapskom dodatak je idiomu 'haqq' (istina), izraz koji označava 'svjetleće tijelo', 'lučonošu', a 'hakim' je indeksiran kao 'vladar'. 'Akh' se u hebrejskom koristi kao sufiks 'mal'akh', 'anđeo', označavajući „svjetlećega kralja".

Ime biblijskih bogova, 'Elohima', dolazi od 'eloh', što znači 'svjetlost'. 'Arch' je, nadalje, povezan s latinskom riječju 'archus', što znači 'luk' (engl. *arch)* ili 'krivulja', 'oblina', a krug je simbol gmaza ili zmaja. Pierre Sabak pokazuje da se hebrejska riječ 'igul' (krug) podudara s arapskom imenicom 'gul' (demon) te da se perzijski prilog 'Pairi' (okolo) odnosi na perzijsku „rasu zmija" zvanu 'Peri'. Tema kruga može se vidjeti u simbolu letećeg zmijskog diska. S obzirom da su simboli zmijske rase i krug i zvijezda, još znakovitiji postaje krug s dvanaest zvijezda na zastavi Europske unije, a isto tako i zvijezde na zastavi Sjedinjenih Država. Sabak opisuje kako drevne svete knjige karakteriziraju 'anđele' kao „silovatelje i pljačkaše" (kao u slučaju biblijskih Nefilima) te ih uspoređuju s okupacijskom vojskom (engl. *host*, izraz povezan s pridjevom *holy* (svet)). Drevni bogovi poput Jahvea i Baala imali su titulu „Gospodar vojske, mnoštva" – što je naziv poistovjećen sa 'zmijom'. Sabak povlači paralelu u drevnom sirijskom jeziku, što je ovdje vrlo bitno, između zmije i imena 'boga' znanog kao 'Jahve'. On kaže da značenja riječi karakteriziraju Jahvu kao zmiju te su istovjetna temi 'Shaddai', još jednoj tituli Jahve, čije ime je izvedenica od 'shed' (vrag ili zao demon), a ubaidske figurice prikazuju ga kao zmiju ili zmijsko stvorenje. Isto, naglašava Sabak, vrijedi i za islamsku tradiciju gdje su Gmazovi višedimenzionalni te su znani kao 'Jinn' (džini) ili 'djinn', što potječe od stare semitske imenice 'djen' čije je značenje 'zmija'. Hijeroglifska verzija tog izraza je kobra koja je verbalno prebačena u glas 'd' ili 'dj'. O ovome je već bilo riječi u ovoj

knjizi, a sada vidimo sve više dokaza za ono što tvrdim godinama – da se sve religije temelje na štovanju zmijskih 'bogova'. Sabak tumači da u egipatsko-akadskom jeziku 'Dj-En' znači „Zmijski gospodar", a 'Dj-An' znači „Nebeska zmija". Vrlo je zanimljivo da i riječ 'geni' proizlazi iz semitske riječi 'djen'. K tomu, postoji i jasna veza između arapskih zmija, 'Jinn', i sirijske riječi 'jins' (spol; rod) i 'jinsi' (spolni). Jedna važna izraelska lobistička skupina u Sjedinjenim Državama zove se 'JINSA' (Židovski institut za pitanja nacionalne sigurnosti), „trust mozgova koji u središte američke vanjske politike stavlja Izrael i njegovu sigurnost". Među članovima JINSA-e tijekom vladavine Busha mlađeg bile su zvijezde vodilje neokonzervativne klike, uključujući Dicka Cheneya, Paula Wolfowitza, Johna Boltona, Dova Zakheima i Richarda Perlea. Oni su duboko umiješani u manipulacije koje su dovele do napada na Afganistan i Irak. Poglavlje u Kur'anu naziva se 'sura', a ta je riječ, kaže Sabak, povezana s motivom palog anđela, što se u grčki jezik prenijelo kao 'saura' (gušter). U suri 55, reci 31-33, pod naslovom 'Milosrdni', navodi se izraz 'thaqal' (moćna ili velika vojska):

> Uskoro ćemo se pozabaviti s dvije vaše velike vojske ... O narode Džina i ljudi! Ako možete proći kroz prostore nebesa i zemlje učinite to: ali nećete proći bez Našeg dopuštenja.

Na temelju ovih drevnih zapisa i kodiranih igri riječi stječe se dojam o prisutnosti neke zmijske rase koja je porobila čovječanstvo poslije nekakvog rata te da je Zemlja tamnica koju potajice, iz sjene, nadziru njihovi predstavnici u ljudskom obličju.

Sabakovo proučavanje jezika potvrđuje vezu između zmijske rase, palih anđela i 'kraljevskih' krvnih loza koje nazivam hibridima. On piše da „krvna loza suverena naglašava ljudsko-anđeoski pad repliciran preko zmije, rase palih anđela". Ova „otpadnička skupina" na latinskom se naziva 'serpentigena', što u doslovnom prijevodu znači „zmijska rasa" ili „oni nastali od zmije". Pierre Sabak objašnjava da se u judaističkoj tradiciji slavi uspomena na palo pleme znano kao 'serpentigena' koje je „simbolički prikazano zvijezdom ili zmajem". Gmazovsko-kraljevsku vezu nalazimo posvuda. Drevna grčka riječ 'basilikos' (kraljevski) postaje 'basileus' (kralj) od riječi 'basiliskos' (zmija), a iste jezične veze između pridjeva 'kraljevski' i imenice 'zmija' nalazimo diljem svijeta. Sabak piše:

> Akadska i sanskrtska odrednica 'peor' (zmija) i 'pala' (kralj) usporedive su s perzijskom imenicom 'mar' (zmija) i 'mal' (vođa) – u grčkom je to izraženo imenicom 'basileus' (kralj) od 'basiliskos' (zmija). 'Basiliskos' je izvedenica grčkog naslova 'baskanos' (čarobnjak). Osim toga, kraljevsku lozu Grci su označavali izrazom 'hemitheos' (polubog) ili, doslovno, 'polu-božanski' (ljudski anđeo), izvedenica iz riječi 'helminthos' (crv). U grčkim misterijima na 'hemitheos' upućuje naslov 'dioskouros' (Sin Božji), što je šifrirani naziv za 'diosaurosa' (gmazovskog Boga).

Simbole korištene za zmijske bogove također rabe njihovi 'kraljevski' hibridi, uključujući predstavljanje monarha u indoeuropskim jezicima putem simbola kruga i oka gmaza ili 'zmaja' (Čuvara, Promatrača). Upravo su zato priče o rođenju tolikih drevnih junaka, kraljeva i vladara povezane s gmazom ili vodozemcem. Aleksandar Veliki vodio je svoju vojsku u osvajanje Egipta, Mezopotamije, Troje i pri upadu u Indiju, a umro je u Babilonu 323. g. pr. Kr. u dobi od 33 godine. Aleksandra su zvali „Zmijskim sinom", a kad je u Egiptu osnovao grad Aleksandriju ovaj je postao poznat kao „Grad Zmijskoga sina". Opet isti motiv koji se neprestano ponavlja. Prema legendi, Aleksandrov pravi otac bio je zmijski bog 'Ammon' (Skriveni), što zrcali priču Meroveja, osnivača Merovinške dinastije, za kojeg se spominje slično podrijetlo.

Zmijsko svećenstvo

Već godinama pišem o krvnoj lozi gmazovskih hibrida i skrivenom znanju koje se čuva na najvišim razinama svjetske mreže tajnih društava, elitnog svećenstva zmijske rase. Područja na kojima možemo prepoznati to svećenstvo su drevni Srednji istok i Mezopotamija, osobito Sumer, Babilon i Egipat, premda ono datira iz još starijeg doba (po našoj percepciji 'vremena'). Veliki majstori i najviši inicijati međusobno povezanih tajnih društva i sotonističkih mreža suvremena su verzija drevnog zmijskog svećenstva u hramovima i školama misterija. Sabakovo proučavanje riječi i jezika to potkrjepljuje. On prati višestoljetna kretanja sabijskog svećenstva – „Noinog naroda" koji se nastanio u Mezopotamiji. Pojašnjava da se 'Sabian' (samo jedno slovo razlike od 'Fabian') prevodi kao „ljudi sa zvijezde", od riječi 'Saba'ia' (zvjezdani ljudi). Sabijski svećenici izjednačavani su s *domaćinom* i sa *zmijom,* tumači Sabak. Izraelska zvijezda (simbol Rothschilda) povezana je s „djecom svjetlosti" ('Sabi'), a zvijezda i žezlo simboli su njihove krvne loze. Sabak nastavlja:

> Unutar semitske tradicije zmija se opisuje kao osvajačka vojska, 'tsabaoth', što je preneseno iz današnjih hebrejskih imenica 'saba', 's'baot' ili 'sabaoth'. Filološki, 'tsabaoth' je izvedenica od 'sevet' (posada) i tehnički označava „posadu broda ili plovila". Prema judaističkom nauku, 'tsabaoth' je „vojska u čamcu ili morskom plovilu", što je usko povezano s imenicom 'saba' (zvijezda, domaćin ili vojska).

Jezično istraživanje posebno upućuje na Babilon i svećenstvo grada znanog kao 'Teba' u Egiptu – „grad Amuna". Božanstvo 'Amun' također je poznato kao 'Amon', 'Amoun', 'Amen' i 'Amun-Ra' (ili 'Atzum-Ra') i jedna je od verzija babilonskog Tamuza /Nimroda. Kršćani i Židovi izgovaraju ime tog zmijskog božanstva na kraju svake molitve kada kažu 'Amen'. Sabakove jezične asocijacije, značenja i izvedenice nepogrešivo povezuju bogove znane pod imenima 'Oziris', 'Oannes', 'Baal' i 'Jahve' u jedan entitet, a tomu možete pridodati i druge bogove iz cijelog svijeta. Tumači da sličnost između akadskog, arapskog i egipatskog jezičnog korpusa „pokazuje da deifikacija tj. obožavanje zmije (anđela) pristaje uz boga Sunca Atuma". Kralj koji je stvorio Babilonsko carstvo zvao se Hamurabi, što je u prijevodu 'rabin' ili „Amunov

svećenik", odnosno, doslovno, „Tajno zapadno svećenstvo", kaže Sabak. Ističe da su Babilon i tebansko svećenstvo bili duboko povezani s Hamurabijevim kraljevstvom koje se prostiralo do područja Tebe, glavnog egipatskog grada u tri navrata, između 2060. i 1085. g. pr. Krista. Sabak kaže da 'Theban' dolazi od arapske tiječi 'ta'ban' (zmija) i egipatsko-arapske 'teaban' (kobra). 'Anguigena', latinski izraz za Tebanca, znači „potomstvo zmije". Odnos između motiva zmijske rase i njenih hibridnih ljudskih 'inicijata' možemo prepoznati u riječima 'talib', 'taliba' i 'taliban', što znači 'učenik'. Na temelju navoda klasičnih pisaca poput rimskoga Plinija, Bakho (Bacchus), grčka verzija 'Isusa', bio je „suveren Tebe", a u grčkom je poznat kao „Zeusov sin" ili 'dioskouros', što je, navodi Sabak, kriptička igra riječju 'diosauros' (gmazovski bog). Sabak lingvistički prati tebansko svećenstvo (zajedno sa svećenstvom Babilona) do Rima i kasnije do 'Londona' (novog Rima i novog Babilona). On piše:

> U drevnom poretku tebanske su vlasti označile kobrinu krunu kao sredstvo koje je potajice odobreno u dogovoru sa Sirijom ... i prihvatile izraz „Zapadno svećenstvo" kao počasni naziv za Amuna. U tajnosti, ovo naslovljivanje u raznim je dijelovima svijeta znano pod različitim imenima: 'Aamu', 'Emori', 'Erech', 'Uruq', 'Amorite', 'Canaanite', 'Umma', 'Hyksos', 'Martu', 'Medoi' ili 'Mada'. Njegove institucije zasijale su babilonske, egipatske, atenske i rimske dinastije, deklarirane kao „Zapadno carstvo", kamen temeljac i krov 'Europe'!

Sada možemo prepoznati i simbolizam Ozirisovog zlatnog penisa i sličnih mitova diljem svijeta, uključujući prvotni zlatni penis na Zulu „Ogrlici misterija" Creda Mutwe. Oni kažu da je Ozirisa, ili boga pod nekim drugim imenom u nekoj drugoj kulturi, ubio „onaj mračni", Set(h) iz egipatskog mita, i da je njegovo tijelo izrezano na mnogo dijelova. Lik djevičanske majke, poput egipatske Izide, pronalazi sve dijelove osim penisa te ga zamjenjuje zlatnim penisom. Ovo je simbolički prikaz gmazovske infiltracije u sferu ljudske genetike. Pogledajte na slici 137 kako su Oziris i Atun prikazani s pokrivalom za glavu u obliku penisa. A jesu glavati, svaka im čast.[2]

Slika 137: *Pokrivalo za glavu egipatskih bogova u obliku penisa.*

Sodalističko (tajno) svećenstvo premošćuje tisuće godina gmazovskog ropstva pod nadzorom. Bilo je znano pod mnogim imenima: Zenda (perzijski), Sauda (sirijski), Soter ili 'spasitelj' (grčki), Sodi (hebrejski) i Sodalist (latinski). Naziv „dinastije Saud" i Saudijske Arabije ustvari

[2] Na engleskom je ova igra riječi efektnija, jer Icke je upotrijebio složenicu *dickhead* (što inače znači 'budala', 'bezveznjak', 'tupan' itd.), no ovdje je uzeo doslovno značenje njenih sastavnih elemenata: 'dick' u slengu označava muški spolni organ, a 'head' je glava; *op. prev.*

potječe od riječi 'Sauda'. Eto zašto tamošnji tirani, 'islamska' kraljevska obitelj Saud, uvijek izvršavaju zapovijedi Rothschilda i njihove klike. 'Sauda' znači 'crn', a odatle dolazi izraz „Crno plemstvo" kojim se opisuju europske kraljevske, aristokratske i bankarske obitelji potekle iz Italije, uključujući oligarhe poput sotonističke obitelji Medici. Uzgred, izraz 'sodalist' napadno sliči izrazu 'socijalist' koji se odnosi na politički sustav uvelike korišten pri centralizaciji moći širom svijeta, a jedan od njegovih najučinkovitijih promicatelja je Fabijansko društvo. Sodalisti su također izdanci loze Zadok, a bili su znani kao 'Zadoci' ili 'Zadici' koji su, po nekim drevnim tradicijama, bili krvna loza Čuvara, zmijske rase. Prilikom krunidbe britanskog monarha svira se Handelova crkvena pjesma *Svećenik Zadok* naslovljena prema hebrejskom Visokom svećeniku koji je, kažu predaje, pomazao „kralja Solomona". Zadok, riječ koju vidimo i kod kralja-svećenika 'Melchi-zadek', odnosi se na arapski izraz 'Zokhel', što znači 'gmaz'. Kao što rekoh, ulje koje se i danas koristi u britanskom obredu krunidbe simbol je 'Messeha' tj. masti nilskog krokodila korištene prilikom krunidbenih ceremonija faraona u drevnom Egiptu. Egipatski ceremonijalni naslov 'Moche' znači „Onaj koji je pomazan krokodilskom mašću iz rijeke Nil". Od 'Messeha' smo dobili 'Mesiju' (engl. 'Messiah'), židovsku legendu o nadolazećem 'Spasitelju'; onoga pomazanog mašću krokodila; novog faraona i zemaljskog predstavnika zmijske rase. O 'zadočkoj' vezi Pierre Sabak piše sljedeće:

> Titula 'Zadok' odgovara sanskrtskoj tituli 'sadhu' (sveti čovjek). U islamskoj tradiciji Zadok ili Zadik prenesen je kao 'Sadat' (Majstori ili Potomci svetog proroka). Ezoterijski gledano, naslov Zadik odnosi se na skrovitu krvnu lozu judaističkih kraljeva. Dokazi za ovu tvrdnju mogu se pronaći kodirani u drevnom semitskom.
>
> 'Zadik' ili 'Zadok' je anagram riječi 'Sod-Hyk' (Skroviti kralj), sličnog izrazu 'Sed-Hyk' (Lovački kralj) 'Hyk', kanaanska riječ za 'suverena', deminutiv je izraza Hyksos [takozvani „Pastirski ili Strani kraljevi" koji su u jednom periodu vladali Egiptom, a koje povezujem sa zmijskom krvnom lozom u mojim prethodnim knjigama]. Širenje 'Zadika' ili 'Sed-hyka' vršeno je kroz potomstvo saduceja, proisteklog iz Mojsijevog sodalističog svećenstva. Saduceji i sodalisti tvore pozadinu 'Saudija/Saude' (Crnog plemstva), prenošenog preko 'tajne' (sod) krvne loze.

Sabak ujedno pokazuje kako su zadoci/zadici/sodalisti imali predodžbe o svijetu istovjetne onima arapskih zandika; 'Zenda' je bio drugi naziv za zadoke ili sodaliste.

Različita imena, ista momčad. On tvrdi da su u ranim rukopisima Novog zavjeta 'Isus' i njegov „brat, Jakov" navedeni kao zadici (saduceji). Tako dolazimo i do esena, sekte u biblijskoj Palestini, navodnih autora *Svitaka s Mrtvog mora.* Sami sebe su nazivali „sinovima zadoka" ili, doslovno, „sinovima pravednosti".

Caput-al

Jedan do glavnih simbola iluminatske mreže je lubanja ili lubanja i kosti, čiji je najpoznatiji predstavnik Društvo lubanje i kostiju sa Sveučilišta Yale koje 'proizvodi' vrlo velik broj istaknutih ljudi u Sjedinjenim Državama, uključujući i predsjednike poput dvojice Busheva. Lubanja ili lubanja i kosti simbol je zmijskih 'bogova' i njihove povezanosti s ritualnim žrtvovanjem. Vidimo da se to primjenjuje u religiji i politici koje kontrolira 'lubanjska' klika. Capitol Hill u Sjedinjenim Državama nazvan je po brdu Capitol u Rimu gdje je podignut hram 'bogu' Jupiteru. 'Capitol' dolazi od latinskog 'caput' (što znači 'glava' ili 'lubanja'), pa se ta riječ koristi u značenju 'mrtav'. *Caput* se također povezuje s imenicom 'capra' (koza), što je pak simbol korišten u sotonizmu u obliku jarčeve glave, kao što smo vidjeli kod Baphometa. Jupiterov hram iz Rima preseljen je u Capitol Hill u Washingtonu, službeni dom američke politike, a sjetit ćete se da je ova smještena u simboličkom trbuhu Sove, još jednog tajnog simbola zmijske rase. Isti simbolizam možemo naći u alegorijskoj priči o 'Isusu' i raspeću na 'Golgoti' (od grčkog 'Golgotha', hebrejskog 'Gulgolet(h) i aramejskog 'Gulgulta', a sve te riječi označavaju 'lubanju'). Pierre Sabak kaže da je to također povezano s arapskom riječju za 'hram' ili 'čelo' (masdar) od starosemitskog izraza 'mass-dar' (nauditi djetetu), a to se u spomenutim 'hramovima' doista i događalo, kao što se i dandanas događa. 'Masdar' (kruna) dodjeljuje se nakon smrti žrtvovanog prvorođenčeta, posvećenog „Jupiterovom vijeću". Sabak tvrdi da od riječi 'Masdar' potječe izraz 'Mossad', naziv „Izraelske obavještajne agencije", organizacije koja nije ništa drugo doli privatna vojska Rothschilda. Sabak nastavlja:

> Židovsko svećenstvo, 'Nazai' (posvećeni), istovjetno je „Nacional socijalistima" – nacističkom preteči NASA-e. Lišeno je rabinskog amblema lubanje (engl. *cranium*) – grčki 'kranion' (lubanja), koja se može prepoznati u prijevodu riječi 'kube' – grčki 'koruphe' (glava). U govornom arapskom 'kube' označava svetište Kaabu u svjetlu učenja Kabale i Društva 'Jupitera'. „Mrtvačka glava" u kršćanstvu odnosi se na 'Golgotu' (lubanju), mjesto Isusovog raspeća, čija je simbolička lokacija brdo Capitol u Rimu.
>
> Noviji primjeri mreže 'Nazaija' obuhvaćaju bratovštinu Lubanja i kostiju s Yalea, njemački SS 'totenkopf' i njihovog ranijeg partnera, Vitezove templare. Ikonografija svih tih društava jednaka je onoj židovske organizacije 'Mossad' ... Svoju odanost 'Diovisu' (Jupiteru) – hebrejskom 'Jehovi' – Mossad skriva prihvaćanjem 'masdar' lubanje. Amblem glave označava rabinsku tradiciju pridruženu kavkaskom ili zapadnom svećenstvu, 'Nazaijima' (posvećenima), što je u arapskom analogno riječi 'nasiyah' (čelo). Spoznaja o takvoj povezanosti prikriva se unutar semitske leksikologije.

Ovim simbolizmom 'Isus' se opisuje kao 'Nazarećanin' (latinski 'Nazareus'), a tim se naslovom označavao vjerski zavjet svećenika Nazaija. Zabilježeno ime mjesta 'Nazareta', navodnog Isusovog rodnog grada, simbolička je a ne povijesna lokacija. Religijsko tajno društvo te drevni spisi i knjige napisani su zamršenim kodom koji je

u stanju otključati svega nekolicina. Ovi kodovi sadrže klasične simbole 'Isusa': ribu (zmijsku rasu) i tesara (aramejski 'nagar', što znači 'zidar', a povezano je s arapskim izrazom 'naga' (spasitelj ili pobjednik), zatim s 'Nogah', judaističkim izrazom za Veneru te sa sanskrtskom imenicom 'naga' (zmija). Najočitiji primjer je zmijski narod poznat pod imenom 'Nage'. Ime 'Ivan', kao što je npr. Ivan Krstitelj, na grčkom se piše 'Ioannes', što nas vodi, odbacimo li prvo slovo, do Oannesa, babilonskog boga u obličju ribe, istovjetnog Nimrodu. U kršćanskoj je crkvi prikazan s mitrom, a prema predajama drevnih naroda on je bio „učitelj čovječanstva".

Pierre Sabak također povlači jezične paralele između 'kamena', 'stijene' i 'zmije', kao u primjeru Crnog kamena Kaabe u Meki i simboličke 'stijene' na kojoj je navodno utemeljena kršćanska crkva. Također imamo „Kupolu na stijeni" na Hramskoj gori u Jeruzalemu, izgrađenu ponad kamena odakle je Muhamed, prema vjerovanju muslimana, uzašao na nebo, a na kojem je Abraham, prema židovskom vjerovanju, pripremao svog prvorođenog sina Izaka za žrtvovanje 'Bogu' (bogovima). U drevnoj semitskoj tradiciji navodi se da je tu stijenu u ustima držala zmija 'Tahum'. Sabak pojašnjava da je to mjesto, po predaji, bilo raskršće između podzemnog svijeta i gornjeg svijeta. Ovi drevni i religijski tekstovi naizgled govore jedno, a ustvari kazuju nešto posve drugo.

Još malo o Molohu

Jezični kodovi i značenja povezuju zmijsku rasu s onim što nazivamo 'sotonizmom': pijenjem krvi, žrtvovanjem životinja i ljudi. Jezična istraživanja potvrđuju stvari o kojima sve ove godine pišem, uključujući i to kako Gmazovi mogu ostati u ovoj stvarnosti dulje vrijeme te čak preuzeti i zadržati ljudsko obličje pijući ljudsku krv koja nosi čovjekove genetske/vibracijske kodove. I sama engleska riječ 'sorcery' (čarobnjaštvo) dolazi od grčkih riječi 'sauros' (gušter) i 'sorel' (jarac), koje pak potječu od semitske riječi 'se'irim' (jarac). Simboli glave i jarčeve glave koji označavaju sotonistička božanstva simbolički su prikazi Gmazova, što je povezano s božanstvima poput Pana, boga s obilježjima jarca, a simbolizira gmazovske „rogate bogove" (sl. 138). Sabak tumači da riječ 'Pan' proizlazi iz hebrejske imenice 'pin' (što znači 'penis'), a da je 'se'irim'/'seirim' (jarac) jedna od varijanti riječi 'seraph' (plamteća zmija) koja se povezuje s biblijskom imenicom 'seraphim' – „najviši rang anđela". U starogrčkom 'jarac' je 'tragos', što je korijen riječi 'tragedija' koja

Slika 138: *Bog jarčevskih obilježja Pan šifrirani je prikaz gmazovske rase.*

označava „žrtvenog jarca" (onoga koji ispašta tuđe grijehe). Razumijevanje tvorbe i značenja riječi također nam kazuje nešto više o božanstvu Molohu/Molechu, štovanom u Bohemian Groveu u sjevernoj Kaliforniji. Sabak kaže da ta riječ i druga istraživanja otkrivaju da je Moloh bio božanstvo u obliku božice, premda je, po općeprihvaćenom vjerovanju, bio (jest) bog.

Podastire vrlo zanimljive podatke koji potkrepljuju tu pretpostavku, a sova je zasigurno simbol božice Lilit. Bio on bog ili božica tek je manje važan detalj u usporedbi s onime što se činilo, i još se čini, u njegovo/njezino ime – žrtvovanje djece u vatri. Sabak kaže:

> Obožavanje 'mal'akha' (doslovno, 'anđela') unutar judaističke tradicije započinje dijalektički od kanaanske krilate božice smrti – Moloh. Prikazana kao rogata sova, Božica združuje lovca na licu mjesta i štovanje noćnih anđela. Obožavanje sove ukazuje na žrtvovanje djece povezano s krvnom lozom ljudskih anđela ili kraljevskih ličnosti ...
>
> ... Moloh ili 'mal'akh' u arapskom sukladan je imenici 'mahlik' (mjesto razaranja, opasnost ili opasno mjesto) i pridjevu 'muhlik' (fatalan ili destruktivan). U hebrejskom su ti izrazi međusobno zamjenjivi riječju 'malik' (lord, gospodin) i 'maluk' (vladar). Fonološki odnos između 'muhlik' i malik' upućuje na (suverenog) 'melekha', izvedenog iz akadske titule 'malku' (suveren). U arapskom se jeziku 'melekh' (monarh) povezuje s anđeoskim kultovima koji su istoznačni žrtvovanju ljudi [djece] ...
>
> ... 'Mal'akhima' se pripisuje žrtvovanje ljudi koje u kanaanskoj tradiciji predstavlja božica zaštitnica Moloh (engl. Moloch). Osim toga, anđeli su prikazani kao „članovi posade pomorskog plovila", doslovno „zvjezdanog broda", zabilježenog u hebrejskom rječniku kao 'tsabaoth' (anđeoska vojska).
>
> ... Prema filološkim dokazima, riječ 'mal'akh' istoznačna je 'posadi' (*tsevet*) koja je zabilježena kao 'tsabaoth' ili pak 's'baot', što označava kralja. Njegovo anđeosko uzdizanje vidljivo je iz hebrejske titule 'melekh' (kralj), izvedene iz hebrejske imenice 'mal'akh' (anđeo) koja pak potječe od riječi 'malakh' (mornar). Usporedba između 'Melekha' (suverena) i 'malakha' (pomorca – anđela) u engleskom je iznjedrila riječ 'king-ship' (kraljevska čast; *king* = kralj; *ship* = brod) ...

Simboli mal'akha/Molecha/Moloha obuhvaćaju zmaja, navigatora, sjajnu zmiju i blistavoga kralja. Kada se pojavi Molech kažu da tada slijede sukobi, ratovi, glad i smrt. Simboliku sove možemo shvatiti kada sagledamo kako lingvističke izvedenice obično upućuju na štovanje „noćnih anđela" koji se javljaju isključivo noću (kao npr. Drakula). Sova se također pojavljuje uglavnom noću i vidi u mraku. Drugi kodovi za zmijsku rasu uključuju jarca, ovna, sokola, šakala, golubicu, feniksa i orla. Odatle proistječe prava simbolika američkog orla i nacističkog 'orla'. Simbol orla datira iz sumerskog doba. Velik pečat Sjedinjenih Država na jednoj strani ima piramidu i svevideće oko (Čuvari), a na drugoj ima orla (svećenstvo Nazai i zmijska rasa), zajedno s krugom (zmijskim simbolom) i zvijezdama (zmijskim simbolom).

Simbolizam leteće zmije, orla, također je ishodište bogova nalik „pernatim zmijama" kao što je Quetzalcoatl u Srednjoj Americi. U Rimskom te u Bizantskom carstvu ikonografija orla bila je rezervirana za „Vrhovnog Boga" i cara, a smatrana je metaforom nesavladivosti. U mitologiji Grci ga povezuju s Bogom Zeusom, Rimljani s Jupiterom, njemačka plemena s Odinom, a kršćani s Bogom. Horusa, sina Božjeg, i Isusovog ekvivalenta u Egiptu, simbolizira sokol (sl. 139), što označava „kraljevsku krvnu lozu" a poistovjećuje se i s judaističkim vjerskim starješinama.

Kodnu poveznicu između ptičjeg simbola i zmijske rase možemo vidjeti u rimskoj riječi 'Columba' (golubica), simbolu božice Mjeseca, i izrazu 'coluber' ('zmija' ili 'kobra'). Okrug Columbia (District of Columbia; DC), u kojem se nalazi grad Washington D.C. zapravo je Okrug zmije. Isto vrijedi za Sveučilište Columbia, za filmski studio *Columbia Pictures* s njegovim logom božice i baklje; za TV mrežu Columbia Broadcasting (CBS), s njezinim simbolom svevidećeg oka; i za mnoge druge verzije 'Columbije'. Pomoću svih tih različitih simbola prikriva se identitet zmijske rase. To se čini zato što su, kako kaže Credo Mutwa, drevni narodi bili upozoreni da ih ne prikazuju onako kako su doista izgledali. Gmazovi se očajnički trude da ne budu razotkriveni kao skrivena sila iza ljudskih sukoba. Odatle također zakon u nekim religijama o tome da ne smijete izgovoriti ime 'Božje'.

Pierre Sabak povezuje engleski izraz 'cabal' (klika) sa staroegipatskim izrazom 'Qeb El' (zmijski bog). 'Qeb El' je postao engleska riječ 'cobra' (kobra). Ova tema klike ('cabal') nadovezuje se na 'ka'bu', vjersko svetište islama u Meki, te na izraz 'Kabalah' koji označava ezoterijska učenja judaističke tradicije. Obje te riječi povezane su s izrazom 'Qeb El' (zmijski bog). Sabak ističe da islamska tradicija spaja svetište Kabu s palim anđelom Iblisom (Sotonom). Sve to možete pronaći u jeziku znate li što tražite i ako ste spremni uložiti nevjerojatan napor potreban da bi se razotkrilo ono što se želi sakriti od javnosti. Još jedan motiv zmijske rase i njezinih hibrida jest dlakava zmija (dijelom čovjek-dijelom gmaz), a također i simbol maske u mnogim njezinim oblicima koja skriva pravi identitet onoga koji je nosi.

Slika 139: *Egipatski bog Horus, simbolički prikazan kao sokol.*

Zmijski savez

Nametanje 'kraljevske' krvne loze gmazovsko-ljudskih hibrida bilo je rezultat sporazuma nakon poraza čovječanstva u ratu sa zmijskom rasom ili, pak, s ovom otpadničkom skupinom u koju su vrlo lako mogle biti uključene druge izvanzemaljske rase. Ustvari, nije to bio 'sporazum' u pravom smislu jer ionako će svaki gubitnik u sukobu 'sporazumno' pristati na

zahtjeve pobjednika. Taj 'sporazum' povijesno je bio znan kao 'savez' ili „Božji savez/ savez bogova", a njegova je glavna tema križanje ljudi i Gmazova kako bi se stvorila i održala vladajuća krvna loza hibrida. Sklopljeni savez također sadrži 'sporazum' kojim se Gmazovima dopušta da otimaju ljudsku djecu u masovnim razmjerima po čitavom svijetu. Kodovi za križanje uključuju „božansko vjenčanje" i „vjenčanje neba i zemlje". Potomstvo je, kako piše, „rođeno od neba i zemlje", i „rođeno od oblaka", što su samo neki od brojnih kodova i simbola. Verbalna simbolika i značenja često povezuju čovječanstvo sa 'stadom', što se zasigurno uklapa u sliku u kojoj su 'Isus' i druga božanstva prikazani kao 'pastiri'. Pierre Sabak tvrdi da savez sa 'stadom' ujedno zahtijeva prisutnost osobe znane kao 'ključar', što je pak ishodište teme biblijskog 'Petra' (stijene) kojemu su, kako piše, bili predani ključevi Kraljevstva.

U islamskoj tradiciji ključar je „Al Kidr" – „Onaj zeleni". Odnos riječi u arapskom jeziku vidljiv je u nizu 'hada' (voditi), 'hadar' (prisutnost), 'ha-dar' (mjenjač oblika) i 'haddad' (ključar). Gotovo 20 godina ukazujem na to da je Britanija jedno od glavnih operativnih središta svjetske zavjere te da sam naziv 'British' (britanski) znači „Narod saveza". Razumije se, ne spadaju tu svi njegovi pripadnici, samo izdanci odabranih krvnih loza. Rimska riječ za 'Britaniju' bila je 'Albion', izvedena iz latinskog „Alba Longa", drevnog grada Latinuma u brdima Alban jugoistočno od Rima. Legenda kaže da su Romul i Rem, navodni osnivači Rima, bili članovi kraljevske dinastije Alba Longa. Sabak kaže da je latinski naziv za London, 'Londinium', bila iskrivljena grčka riječ 'Ladon'. U grčkoj mitologiji ovo se ime davalo stoglavom zmaju koji je čuvao jabuke (znanja) na svetom stablu Hesperida. Britanija, a naročito London, postala je jedan od glavnih centara iluminatskih krvnih loza ili, kako je to izrazio William Blake u svojoj klasičnoj crkvenoj pjesmi, *Jeruzalem:*

Je li obraz božanski
Obasjao brda naša maglovita?
Je li Jeruzalem izgrađen ovdje
Gdje je vražja ruka silovita?

Kao što je rekao britanski premijer iz 19. stoljeća Benjamin Disraeli (rotšildski cionist) koji je bio iznimno blizak s Rothschildima: „London je današnji Babilon". Da, jest Babilon-don. Pa i više od toga. To je mjesto na kojem su se sastale krvne loze gmazovskih hibrida iz Sumera i drugih krajeva nakon njihovih različitih putovanja kroz 'povijest' koja su ih odvela do Egipta, Troje, Rima, kroz Kavkaz pa sve do istočne i zapadne Europe kada su predstavljali vodstvo Hazara. Odatle su se, zbog utjecaja Britanskog i drugih europskih carstava te hazarske okupacije Palestine, proširili diljem svijeta. Zanimljivo, Pierre Sabak kaže da hebrejska riječ za „posjetitelja sa zvijezda" ili „svemirskog tuđinca" jest 'khayzar', čiji ekvivalent je 'Caesar' ili, u grčkoj varijanti, 'Kaiser'. Također imamo izraz *tzar* ili *czar*, pa ne čudi da se ljudi koje postavlja Obama nazivaju njegovim 'carevima'[3] što je titula koja upućuje na

[3] U SAD-u važnije Obamine suradnike, poput visokih državnih dužnosnika, ministara itd. mediji zaista časte 'titulom' *tzar* ili *czar.; op. prev.*

kraljevsku krvnu lozu. Sabak ujedno ističe da je riječ 'khayzar' u staroperzijskom indeksirana s riječju 'ksaytiya' (kralj), što je u kasnijem perzijskom skraćeno na 'Sah', u arapskom na 'Shah'. 'Satan' i 'Sultan' u arapskom su međusobno zamjenjivi, a potonji izraz dolazi od riječi 'saluta' (vladati). Dodate li ovome da Credo Mutwa, povjesničar plemena Zulu, kaže kako su afričke kraljeve i plemenske poglavice začeli došljaci sa zvijezda, univerzalni će vas motiv lupiti posred nosa! Vladajuće krvne loze svijeta su gmazovski hibridi koji su s 'Bogom' – 'bogovima' – sklopili 'savez' da će, u njihovu korist, vladati nad svima nama. Ovaj je 'savez' (ugovor) u starosemitskom znan kao 'Brit-An' (odatle Britanija) i 'Brit-ish' (Narod saveza). U suvremenom hebrejskom imamo varijantu 'brit(h)', odakle proizlazi naziv rotšildskog paravana 'B'nai B'ritha' – „Sinova saveza". U engleskom, 'brit', 'brith' i hebrejski 'berith' postaju... *birth* (rođenje). Da, doista smo „rođeni u ropstvu". Prikladno, izraz za jedan od ogranaka sotonizma jest 'coven' ('covenant' je savez). Ovu temu ugovora s 'Bogom' (bogovima) i onih koji su 'izabrani' ili se predaju 'Bogu' (bogovima) možemo pronaći u svim glavnim religijama. Pierre Sabak piše:

> U Starom zavjetu izraz kojim se opisuje Boga Hebreja („Bog nad vojskama") dolazi u množini. Njegovo osvajanje poklapa se s 'podjarmljivanjem' (slm) čovjeka. 'Podjarmljivanje' čovječanstva sinonim je korijena riječi 'shomer' (čuvar). Bog i Elohimi prikazani su kao osvajači svijeta/svjetova i čovjekovi krotitelji.
>
> Posredovanje između vojski i čovječanstva ukazuje na nekakav religijski 'savez' ('baryth'), u suvremenom hebrejskom 'brith(h)', što bi odgovaralo nekakvoj sektaškoj lozinci. U starosemitskom riječ za ugovor je 'Brit-An' (Britanija), a odnosi se na „nebeski savez". Muslimanski jezikoslovci tvrde da savez s Bogom odgovara religijskoj podložnosti ('sallim'), što je homonim od 'salam' (mir). Salam stoji u vezi s izrazom 'sama' (nebo) i 'samah' (oprostiti). Nedvojbeno, „čovjekova predaja ili prepuštanje" u arapskom se izražava kao 'aslama', što je u engleski prebačeno kao 'islam'.
>
> Rani zapisi o Elohimima (Bogovima) impliciraju vojnu diktaturu poistovjećenu s invazijom i okupacijom. Povijesno se predaja (kapitulacija) čovjeka pripisuje anđeoskoj posadi, 'tsabaothu', shvaćenom u smislu vojske. Putnici i pomorci u aramejskom se navode kao 'zari' (u prijevodu: tuđinac, stranac ili neznanac), što je srodno arapskoj riječi 'zau' (svjetlost) i hebrejskoj riječi 'zohar' (sjajiti). Imenica 'zau' nastavlja se na arapske pojmove 'Zuhrah/Zohra' (Venera) i 'zuhr' (ranopopodnevna molitva), odgovarajući zvijezdi večernici. Pisana kao lučonoša ili pala zornjača (jutarnja zvijezda), 'Zuhrah' se u grčkom svrstava uz riječ 'sauros' (gušter).
>
> Nazivlje prema ribi je drevno, a odredilo ga je rimsko svećenstvo. Epifanije navodi da su prvotni 'kršćani' u Judeji, inače zvani nazorejcima (kao u Apostolskim djelima), bili znani kao 'Jesejci'. Sami sebe nazivali su „čuvarima saveza" (Nozrei ha-Brit) 'bariyth/barith'. Iz tog je izraza proizašla riječ 'Nozrim' – što je najraniji naziv sekte kasnije poznate pod imenom 'kršćani' ili 'ribe'.

Sabak kaže da se u indo-perzijskim jezicima univerzalni simbol ribe odnosi na božanstva na nebu (gornjem oceanu) koja se povezuju s parenjem i sukobima (sl. 140). Slijedi jedan primjer veza između riječi, započevši s Dagonom, babilonskim 'bogom-ribom':

> Dagonovo ime skraćena je verzija starohebrejske složenice 'dag' (riba) i 'anu' (nebo). Njegov epitet „nebeska riba" upućuje na grčku imenicu 'drakon' (engl. *dragon*; zmaj) u njenoj definiciji 'čuvara'. Dagonovo babilonsko nasljeđe razvidno je iz primjera vodozemnog Oannesa – Boga prikazanog s 'okom' (ayin). Kod izraza „očni kapak" (af'af) imamo prikrivenu vezu s 'gujom' (arapski: af'a).

Ovdje je potrebno naglasiti sljedeće: kada pojedine grupacije za sebe govore da su „Izabrani narod", poput Židova, to se ne odnosi na sve njih. Odnosi se na one koji su sklopili savez s Gmazovima, a to su sve vladajuće krvne loze. Iz tog razloga Rothschildi nimalo ne mare za židovski narod općenito. Kada govorim o Sumeranima, Hazarima, Egipćanima i svima ostalima, govorim samo o nekolicini pojedinaca unutar krvnih loza i svećenstava – a ne o masi ljudi koji su žrtve te zavjere u istoj mjeri kao i svi drugi, a u nekim slučajevima i u većoj.

Žrtvovana prvorođenčad

Jezična istraživanja potvrđuju mnoge druge izvore koje sam prikupio tijekom godina a koji razotkrivaju 'savez' između obitelji odabranih krvnih loza i njihovih zmijskih gospodara o žrtvovanju njihovih prvorođenih sinova prinošenjem žrtve. Čini se da je to bio jedan od uvjeta nametnutih ljudima nakon što su izgubili rat s Gmazovima. Savez je također uključivao suzbijanje ljudskih gena gmazovskim sjemenom kada se žrtvovano dijete zamjenjivalo potomstvom zmijske rase, na što ukazuje ožiljak od obrezivanja, tumači Sabak. Ove gmazovske zamjene postale su znane kao „podmetnuta djeca" (lat. 'suppositio' ili 'supstitut'). Sabak nastavlja:

> „Zamjenjivanje djeteta" postaje „podmetanje djeteta" (lat. *suppositio*) od 'suppositus', prošlog participa glagola 'zamijeniti'. U engleskom, takva igra riječi slična je, recimo, kod para 'promjena' i 'trgovina' (*change* i *trade*) ili 'cijena' i 'mjesto' (*price* i *place*). 'Suppositio' se dobiva od korijena riječi 'positor' (graditelj) korištenog u semitskom i perzijskom jeziku u značenju 'anđela', 'Boga' ili 'zmije'.
>
> Utvrđen kao 'positor' a preveden kao 'graditelj', 'positor' pristaje uz prijelazni glagol 'possideo' (opsjednuti, zaposjesti, imati, raspolagati, obitavati, živjeti u, zgrabiti) te je varijacija glagola 'posido' (prisvojiti, dokopati se, oteti). Anđeli tako mogu 'opsjednuti', 'posjedovati' ili 'prisvojiti' tijelo, što je slično značenju riječi 'positura' (uobličavanje).
>
> Obilježen kao „podmetnuto dijete", izraz 'supposition' označava božanstvo metaforički smatrano 'graditeljem' (*positor*), sugerirajući anđeosku sposobnost zauzimanja ljudskog obličja, što je slično imenici 'supstitut' (zamjena). Kultni simbolizam

personificira graditelja kao Majstora od zanata kojeg u školama misterija predstavlja Zidar ili Obrtnik.

S ritualističke strane, 'supstitut' (*suppositio*) biva 'zamijenjen' „podmetnutim djetetom" što je u mističkoj tradiciji usporedivo s preobraženim anđelom. Zamjenjivanje tjelesnog dvojnika nadomještenim tijelom također je prisutno u europskim legendama. Potvrdu nam pruža keltska tradicija u kojoj dijete kradomice zamijenjeno pri rođenju popunjava mjesto vilenjačkog djeteta kojeg su ostavile vile.

U vjerskim spisima trajno je prisutna tema žrtvovanja prvorođenčadi i pokolj nevinih. Od starozavjetnog Abrahama traži se da žrtvuje svoga sina Izaka; u Egiptu se ubijaju prvorođena djeca (odatle potječe obred Pashe); a 'Bog' naređuje Mojsiju da „mu preda" svu prvorođenu djecu. 'Bog' govori Abrahamu:

Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu kojeg ću ti pokazati. (*Knjiga Postanka,* 22:1-18)

Krasnog li 'Boga'. Krljušti ti baš dobro stoje, stari. U prikazu iz Starog zavjeta taj 'Bog' dopušta Abrahamu da spasi sina, a da umjesto njega zapali ovna. Ovo je, i opet, tajni kôd. Ako slijedite asocijacije riječi, žrtvovanje ovna ili janjeta simbolizira žrtvovanje djeteta, kaže Pierre Sabak. Slijedi još nekoliko primjera iz Starog zavjeta o 'Božjem' zahtjevu za žrtvovanjem prvorođenčadi:

Ne oklijevaj s prinosima od svoga obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od svojih sinova. (29) Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni dao! (*Knjiga Izlaska,* 22:29-30)

Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih prvorođenaca – onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji su, dakle, Levijevci! (13) Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio sve prvorođence u Izraelu – i od ljudi i od stoke. Oni su moji. Ja sam Jahve. (*Knjiga Brojeva,* 3:11-13)

Ali ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti. Svaka zavjetom posvećena stvar najveća je Jahvina svetinja. (29) Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom' – prokletstvom – udareno [žrtvovano] ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti. (*Levitski zakonik,* 27:28-29)

Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi, da joj, čim rodi, proždre Dijete. (*Otkrivenje,* 12:4)

Istu temu nalazimo u svim drevnim kulturama, a priče o žrtvovanju „mladih djevica" tek su šifrirani prikaz žrtvovanja djece. Plemstvo Kartage tijekom Punskih

ratova protiv Rima (od 264. do 146. g. pr. Kr.) žrtvovalo je stotine djece Baalu (njihovom zmijskom bogu) bacajući ih u jame s vatrom. Kelti i druidi žrtvovali su djecu, što su u Srednjoj Americi činili i Azteci, i to u golemim razmjerima. Žrtvovanje se događalo posvuda, a potajice se događa i danas. Već sam napomenuo da je broj djece koja svake godine nestanu i nikada ne budu pronađena doista nevjerojatan, a značajan broj njih biva žrtvovan Gmazovima koji ih jedu, u skladu sa 'savezom'. Nemoguće? Bujna mašta? Da bar. Moloha se općenito povezuje sa žrtvovanjem djece kroz prinošenje žrtvi, kao što smo vidjeli, a druidski ekvivalent toga bio je tzv. Čovjek od pruća.[4] Na temelju svojih istraživanja Pierre Sabak je donio sljedeći zaključak o značenju 'sabata':

> Sabatom se obilježava predaja čovjeka i prestanak neprijateljstava ključnih za stvaranje saveza posredovanog kroz kraljevsku liniju. Žrtvovanje prvorođene djece spominje se etiološki kao odstranjivanje [Izakovog prvorođenog sina] Ezaua (hebrejski: 'kosa'). Ovo lukavstvo najavljeno je kroz ljudsko-anđeosku lozu personificiranu 'gmazom' ili 'silovateljem' ...
>
> ... Ratifikacija saveza Elohima s ljudima kroz obrezivanje otkriva kastraciju muškog roda. U drevnom judaističkom nauku savez je zahtijevao žrtvovanu krv prvorođene muške bebe dobivenu sakaćenjem spolnih organa i uklanjanjem čovjekove nasljedne loze povezane s Adamom, Izakom i Ezauom ...
>
> ... Slavljenjem sabata odražava se podvala sadržana u prisvajanju djeteta, što je u Mojsijevom (masonskom) zakonu modificirano u večernji objed ili pričest. Poštivanje sabata podrazumijeva žrtvenu smrt prisutnu u semitskim igrama riječi. Hebrejski dan 'rishon' (nedjelja) je igra riječima u odnosu na arapski izraz – pisan unatrag – 'rishsh' 'yom' (varljiv dan). Imenica 'yom', koja označava 'dan' u srednjoistočnim je jezicima svrstana uz pridjev 'ayom' (užasan), što je u engleski prenijeto kao *day* i *die* ('dan' i 'umrijeti').

Vjerski spisi su masa kodova i simbola koje 'vjernici' teško mogu dokučiti. Oni koji znaju da je sve to kodirani jezik govore pastvi da sve shvate doslovno. Svaka religija imala je užu jezgru koja zna što spisi uistinu znače, i vanjsku 'Crkvu' koja o svemu tome nema pojma. Posljedica je ta da štuju zmijske bogove te im ustupaju svoju snagu uma i energiju – stvaranjem vibracijske veze – vjerujući da štuju 'Boga', 'Isusa' ili nekoga trećeg.

Savez/vlast[5]

Krvne loze iluminatskih hibrida u svakoj zemlji polažu račun zmijskim 'bogovima' a ne narodu, dok 'ljudske' zakone nameću, preko tih posrednika i posrednica,

---

[4] Čovjek od pruća (engl. *wicker man*) bila je, prema navodima Julija Cezara, golema statua načinjena od pletenog šiblja korištena pri žrtvovanju ljudi od strane drevnih Gala. Ljudi bi bili ugurani unutar statue i živi zapaljeni, zajedno sa statuom; *op. prev.*

[5] U izvorniku je naglašena sličnost tih dviju riječi: Covenant/Government; *op. prev.*

Gmazovi koji su uveli pisani zakon, kao i govorni jezik te ekonomski sustav temeljen na 'novcu' od zraka. Kralj Hamurabi uspostavio je Babilonsko carstvo tijekom svoje vladavine od 1795. do 1750. g. pr. Kr. te je izgradio prvu na svijetu poznatu metropolu. Također je poznat po uvođenju pisanog zakona znanog kao „Hamurabijev kôd" za koji je rekao da mu ga dadoše 'bogovi'. U proslovu kodnom zakonu stoji: „Anu i Bel pozvaše po imenu mene, Hamurabija, uzvišenog princa i bogobojaznog, da u zemlju uvedem vladavinu prava." Isti motiv pronalazimo svugdje, što uključuje priču o 'Mojsiju' kojemu je 'Bog' (bogovi) dao zakon ili 'Zapovijedi'. Religije su zasnovane na zakonu danom ljudima preko posrednika ili 'proroka' od strane njihovih različitih verzija 'Boga' ili bogova – zmijske hijerarhije. „Tako je zapisano" i tomu slične stvari odredili su Gmazovi, a nametnuli njihovi hibridi. To se događa i danas, preko globalne mreže tajnih društava, orkestrirane kroz hibridne krvne loze poput Rothschilda i Rockefellera. Oni diktiraju strašno nametanje zakona preko kojih će upravljati svakim područjem ljudskoga života u korist zmijskih 'bogova' kojima služe. 'Savez' s 'Bogom' koji je sklopio njegov „Izabrani narod" zapravo je ugovor s Gmazovima nametnut čovječanstvu. Ovo se nastavlja nametati kroz vlasti (saveze) koje nisu ništa drugo doli adminstratori zmijskih zakona i pravila koje u javnu domenu prenose obitelji odabranih krvnih loza i tajna društva. O pravom značenju *vlasti* (engl. *government*) Pierre Sabak piše:

> U sferi državništva engleska riječ 'government' (vlada, vlast, upravljanje itd.) izvedena je iz latinskog prijelaznog glagola 'gubernare' (vladati ili kormilariti), a označava navigatora čamca ('gubernatora'). 'Gubernare' je latinizirani grčki glagol 'kubernao' (kormilariti čamcem), iz terminologije povezane s anđeoskim vojskama. Arapski izraz za vladara ('Sultan') odgovara hebrejskom izrazu za 'vladanje', 'vladu' (shilton), što se prvenstveno poistovjećuje s palim anđelima – 'S(h)atani[jima]' ...
>
> ... Sotonističke krvne loze kontroliraju vladu ('shilton'), a taj se koncept ponavlja u klasičnim mitovima. 'Diabolus', grčki naziv koji označava vraga, sadrži u sebi element 'boule', helenistički naziv za 'Senat'. 'Diabolus' djeluje kao domišljata igra riječi kod izraza 'diaboule' (kroz Senat), što je u hebrejskom analogno 'satanu' i 'shiltonu'. Izraz 'boule' pretočen je iz semitskog patronimika 'Baal' (Gospodin), što je titula kanaanskog Boga. Alegorijski, Vlada je sredstvo vraga i povezana je s lozom Shatanija, što je sažeto prikazano raskolom ljudskog roda.

Još malo o 'Adamu', 'Edenu' i – Atlantidi

Sabakovo proučavanje riječi iz mnogobrojnih jezika baca novo svjetlo na teme Adama, edenskog vrta i, moguće, Atlantide. Njegova lingvistička istraživanja potvrđuju vezu na koju već dugo vremena ukazujem, između 'Eve' i zmijske rase. Sabak kaže:

> U hebrejskoj tradiciji Evini potomci su preci 'Nefilima', rase čiji je naziv dobiven prijevodom glagolskog pridjeva 'naful' (pasti) tj. „Oni koji su pali". Također se opisuju kao 'awwim' ili, u prijevodu, 'zmije' ili 'razaratelji', što je istovjetno 'gmazu', 'pljačkašu'

ili 'silovatelju'. Riječ 'awwim' bliska je po značenju riječi 'tsabaoth' (vojska ili zmaj); u srodnim tradicijama opisuju se kao oni koji su nadvladali čovjeka.

Potvrđuju to i drevni spisi pronađeni 1945. kod Nag Hammadija u Egiptu u kojima piše da su Adam i Eva imali rožnatu, svjetlucavu kožu. Biblijski i drugi prikazi nagovješćuju da je Eva stvorena od Adamovog 'rebra' ali, kaže Sabak, izraz 'rebro' simbolizira zmiju. Neke zmije imaju više od 400 rebara, a čovjek, za usporedbu, samo 24. Zmije k tomu imaju preko stotinu kralježaka nadovezanih na rebra, a tijekom njihova rasta izrastaju im nova rebra. Ova koštana struktura zmije simbolički je prikazana ljestvama (sl. 141). Sabak piše:

> Ciklus rasta gmaza dodatno objašnjava biblijsku analogiju između zmije (anđela) i rebra, u odnosu na stvaranje Eve. Riječ 'rib' (rebro) u engleskom jeziku etimološki se poklapa s arapskim korijenom 'r-b-b' (Gospod). U svojim dodacima Kur'anu znanstvenik M. A. S. Abdel Haleem navodi da korijen 'r-b-b' uz označavanje 'gospodstva ' ima konotacije 'skrbljenja' i 'prehranjivanja'. Zamisao o „podržavanju života" izjednačena s Gospodom združenim sa zmijom veoma je bliska onome što tvrde drugi teoretičari.
>
> Prema jezikoslovcu Balajiju Mundkuru, definicije 'života' i 'zmije' uzajamno se nadopunjuju. Ime Eva istoznačna je izrazu za 'život' i 'zmiju'. U arapskom jeziku sama riječ 'zmija' (haiya) srodna je imenici 'hayat' (život) i 'Hawwa(h)' (Eva). Židovske tradicije povezuju ovo vrlo rijetko ime s osnovnim glagolskim korijenom 'hayah' (oživjeti) dobivenim od akadskog korijena. U arapskom jeziku sličnost riječi 'Hawwah' (Eva) i 'haiya' (zmija) odgovara fonološkoj bliskosti imenice 'hardun' (gušter) i imena 'Adam'.
>
> Zaključak izveden iz arapske filologije pokazuje da je potomstvo 'zmije' (haiya) proizašlo iz krvne loze Eve ('Hawwah'). Ova se pretpostavka teološki ponavlja u *Knjizi Postanka,* 3:13. U tom odlomku seksualno buđenje žene jasno se iskazuje kada žena objašnjava bogu da ju je „zmija [] prevarila". U hebrejskom 'ishiani' (prevariti) može se prevesti i kao „u mene je stavio svoje sjeme".

Slika 141: *Neke zmije imaju više od 400 rebara, a simbolički su prikazane kao 'ljestve'.*

Rebro služi kao element poučne pripovijesti koja se vraća na stvaranje Eve putem prikrivenog koitusa smrtnih anđela. Anatomski, on pokazuje obrise srpastog sredstva svećeničke dijagnostike menstrualnog ciklusa prispodobivog sa stvaranjem ... riječ za 'rebro' u sumerskom je 'tii', a 'tii' je također i sumerski glagol (oživjeti). U arapskom je to doslovno izraženo preko igre riječi u kojoj se riječ 'ti-bana' (graditelj života) pridodaje riječi

'ti'bana' (jegulja). U engleskom se ta igra riječi može prenijeti kao *life* i *wife* ('život' i ' žena') te *rib* i *live* ('rebro' i 'živjeti').

Sabak je ustanovio da se podrijetlo jutarnjeg prinošenja žrtve egipatskom bogu Atumu može izravno povezati sa stvaranjem Adama i s lokacijom nazvanom 'Eden'. Očigledno je da se simbol za 'Adama' može pronaći u dugačkom popisu božanstava koja simboliziraju zmijsku rasu, uključujući 'Atuma i 'Amena'. Kanaanski bog Mjeseca El također je znan kao 'Ab-Adam' (otac čovjeka), a u sumerskom se 'Adam' koristi kao izraz za 'ljude' ili čovječanstvo općenito. Prema apokrifnoj literaturi, Eden je bilo mjesto na kojem su pali anđeli bili odgovorni za prenošenje znanja o godišnjim dobima čovječanstvu, kao i mjesto na kojem su im ljudi prinosili 'darove' odnosno 'žrtve'. 'Apokrif' se odnosi na prikaze konteksta sličnog onome u biblijskim djelima, ali koji nisu uvršteni u takozvani 'kanon', odnosno popis priznatih biblijskih knjiga. Pierre Sabak tumači da značenja riječi i izvedenice pokazuju da postoji čvrst odnos između materijalizacije anđela i prikupljanja ljetine. „Razvoj 'poljoprivrede' (zara'a) vodi podrijetlo od 'anđeoskog' potomstva, 'zarija' (tuđinaca)", piše Sabak. Zemlja i Eden tijesno su povezani s imenom 'Adam', kolektivnim izrazom za 'čovjeka' u hebrejskom, i imenicom 'adama' (zemlja). Isto nalazimo u latinskom s riječima 'humanus' (ljudski) i 'humus' (tlo, zemlja). „Edenom se tako prikazuje vrt u kojem se prinose žrtve, što je nagoviješteno u glagolskom korijenu 'Addin' (dajem)", kaže Sabak. U akadskom se 'E-Din' prevodi kao „Kuća prinošenja darova/žrtava", upućujući na neku vrstu hrama. U tom se jeziku 'Eden/'Edin' također može prevesti kao 'pustopoljina' ili 'terasa', kao u uzdignutoj poljoprivrednoj terasi. Sabak kaže da je to također sukladno perzijskoj riječi 'raj' i da „tehnički, predstavlja zidom ograđeni prostor, od perzijskih etimona 'pairi' (okolo) i 'daeza' (zid) koji su pak povezani s hebrejskim etimonom 'pardes' (gaj, šumarak)." Perzijski prilog 'pairi' također je blizak perzijskoj riječi 'Peri' (rasa zmija). Veza između zida i zmije vidljiva je u arapskoj imenici 'sur' (zid) i 'sirr' (misterij) koje potječu od sumerskog korijena 'sirr' (zmija), a povezane su s arapskom imenicom 'seir'im' (jarac ili demon). Kao što sam spomenuo u drugim knjigama, titula 'sir', dana onima koji dobivaju čin britanskog viteza, proistječe iz riječi koja znači 'zmija'. Ovo ima savršenog smisla ako, prije imena povećeg broja tih ljudi, umjesto riječi 'sir' izgovorite 'zmija'. Titule koje krvne loze hibrida i njihova potrkala toliko vole kao što su 'kralj', 'kraljica', 'lord' i 'sir', sve one odnose se na - ili potječu od - izraza koji označavaju zmijsku rasu.

Jezične veze vode nas do 'Atlantide' koja je, po nekim izvorima, bila planet ili planeti, a ne fizička lokacija na Zemlji, kaže Sabak. Otvoren sam prema svemu što se može potkrijepiti dokazima, ali moja vlastita dosadašnja istraživanja tijekom 20 godina govore mi sljedeće: zasigurno su postojale kopnene mase u Atlantiku i Pacifiku koje su potonule zbog strahovitih geoloških gibanja, a Zemlja je u cjelini opustošena. O tome postoje geološki i biološki pokazatelji. Došlo je, međutim, i do kataklizmičkih događaja na Marsu zbog nekakvog rata vođenog tehnički naprednim oružjem (poprilično naprednijeg od nama poznatog oružja) i do uništenja planeta između Marsa i Jupitera od kojeg je nastao takozvani asteroidni pojas. Nazivi koje

dodjeljujemo tim raznim lokacijama daleko su manje važni od onoga što se s njima zbilo. Sabak objašnjava da je prijevod riječi 'raj' („zidom ograđen prostor") povezan s opisom Atlantide kao zdanja načinjenog od niza koncentričnih ili kružnih zidova koje je drevni grčki filozof Platon u svom djelu *Kritija* prikazao kao ograđene prostore. Platon kaže: „On, 'Posejdon', napravio je dva prstena od zemlje i tri od mora, tako okrugla kao da ih je načinio pomoću kompasa i tokarilice". Prema Sabakovom tumačenju, stvari su nešto složenije:

> Platonovo pisanje namjerno je nejasno; kompas u grčkoj i bizantskoj kulturi označava stvaranje karakteristično za zmiju, a današnji Slobodni zidari preuzeli su ga kao svoj simbol. Šestar omeđuje alegoričku sliku gmaza u vidu diska, slavljenog kao graditelja.
>
> Izvorno, dva prstena Zemlje, u prikazu u *Kritiji,* označavaju dva planeta okružena morem – simbolom atmosfere. Planet je predstavljen kao zidom ograđen prostor, 'pairi-daeza', čije je uništenje opisano u mitovima.
>
> Naziv mjesta 'Atlantida' prevodi se kao „Atlasova kći". Prema istraživaču i autoru Alanu Alfordu, taj je naziv izveden iz korijena 'tlao' (patiti ili podnositi) – doslovno 'A-tlao' (podnositi ili patiti zajedno). Sestra 'Atlantida' vjerojatno je ista žena kao smrtnica 'Tira'. U grčkoj mitologiji Tira je konzumirala svoj odnos s ribljim božanstvom Posejdonom, što susrećemo u mitu o Evi i zmiji ...
>
> ... Prema Platonovom prikazu u *Timeju,* stanovnike iz priča o slavljenom otoku porazili su 'Atenjani' – grčki naziv izveden iz arapskog korijena 'a'fa' (zmija otrovnica).

Posejdon je bio znan kao bog mora i 'zemljotresac', tvorac potresa, što se opet povezuje s ribljim/morskim/vodenim simbolima Gmazova i njihova uništavanja Zemlje putem geoloških kataklizmi. O načinu na koji su to učinili, nešto više kasnije. Grčki panteon 'bogova', poput Posejdona i Zeusa, činili su zmijski bogovi. Pierre Sabak kaže da ime 'Zeus', na primjer, dolazi od sanskrtskog 'Djausa', brahmanskog boga neba i riječi koja znači 'nebo' ili 'raj'. Ona pak potječe od 'dyu' (biti sjajan) i nastavlja temu „onih blistavih". Tirina veza s patnjom vodi do egipatskog izraza 'trai' (što znači izbrisati, desetkovati ili uništiti). Sabak tvrdi da je korijen riječi 'trai' sadržan u riječi 'Troja', nazivu još jedne važne simboličke lokacije u priči o gmazovskim krvnim lozama. Ovo ujedno može upućivati na Atlantidu pod drugim nazivom, kaže Sabak.

Ovdje pak imamo savršenu simboliku s Trojanskim konjem, uzmemo li u obzir kako se Gmazovi potajno infiltriraju, skrivajući se iza prividnog ljudskog obličja (sl. 142).

Sletjeli su Marsovci

Slika 142: *Priča o Trojanskom konju savršen je simbolički prikaz infiltracije i manipulacije svijeta od strane Gmazova.*

Pierre Sabak kaže da njegove jezične izvedenice sugeriraju kako je 'Adam', ili genetski oblik kojeg to ime predstavlja, stvoren na Marsu. Hebrejski naziv za taj planet je 'Ma'adim', dok se izraz 'me'adim' prevodi kao „od Adama" ili „od strane Adama". Drevni su ga narodi nazivali i „crveni čovjek" (Adam/adom= crven), što upućuje na crveni planet, a riječ 'adamatu' u akadskom znači „crvena zemlja". Prema drevnim predajama na Marsu je obitavala jedna gmazovska skupina, što objašnjava ondje vršene genetske manipulacije. Gmazove i ljude s Marsom povezuju i zuluške legende. Sanskrtski izraz za „plemenitog zapadnjaka" (ili plemenitih zapadnjaka) je „Adar martu", a povezan je s izrazom „adi mitra", što znači „prvi savez". Sabak kaže:

> Povezivanje Adama s Adamom i Marsom sugerira da je 'Martu' varijacija današnjeg engleskog atributa 'Martian' (marsovski) od latinskog 'martianus'. Potomci 'martua', akadski 'Adamatu', putovali su od Marsa prema Zemlji. Adama(r)itu su prikazani kao izvorni potomci 'Adama', što u starom semitskom stoji u vezi s 'qadamom' (istokom), združenim sa zapadnjačkom nacijom (Teba). U engleskom i latinskom riječ 'marsovski' slična je pridjevima 'martial' (marsovski, ratoborni itd.) i 'marital' (bračni, vjenčani), što su izrazi prvog saveza.

Izraz „martial law" (prijeki sud, izvanredno stanje) sada poprima sasvim novo značenje. Tu je i česta tema crvene boje. Imamo crveni planet; crveno kao boju sotonizma; crveni križ Vitezova templara; englesku zastavu s crvenim križem i iluminatski nadziranu organizaciju koju poznajemo kao „Crveni križ". Pierre Sabak kaže da je crveni križ simbol Marsa i adamitske krvne loze. Samo ime Rothschildi znači „crveni štitovi" ili „crveni znakovi", a takva simbolika prati tu krvnu lozu stoljećima. U drugim sam knjigama pokazao kako su Hiksi, ili „pastirski kraljevi", koristili crvenu boju u svojem simbolizmu (njihovi kraljevi nosili su crvenu krunu), a također i zmiju. Hiksi, koji su se općenito povezivali s Kanaanom (od starosemitske riječi 'khanun', što znači 'crven'), bili su blisko povezani s egipatskim tebanskim svećenstvom zmijske rase. Hiksi su vladali Egiptom više od stotinu godina, od oko 1630. g. pr. Kr., a neki povjesničari povezuju njihov kasniji izgon iz Egipta s biblijskim Izlaskom. Sabak kaže da se hiksovska loza kasnije pojavila u vidu krvne loze Ramnesa (egipatskog Ramzesa) koja je promijenila ime u 'Rimljani'. Ramnesi su bili „plemenitaški stalež" stanovite „aristokracije plave krvi", a smatrani su izravnim potomcima Romula, navodnog utemeljitelja Rima. Krvna loza Hiksa pod mnogim

imenima infiltrirala se u bezbroj naroda uključujući Arape, a kasnije se smjestila u Britaniju koju su Rimljani nazivali 'Albion', od latinskog „Alba Longa".

Bila je to kraljevska dinastija koja je, kažu, stvorila Romula i njegova 'suosnivača' Rima, Rema. Sve je to kodirani govor, a istina je pred vama, ako ste je u stanju razabrati. Zasigurno postoji značajna marsovska veza s ljudskom pričom, o čemu sam prvi put pisao 1998. u prvom izdanju knjige *Najveća tajna.* Što više toga saznajem, ta veza postaje sve čvršća.

Toplo preporučam knjigu Pierrea Sabaka *Ubojstvo stvarnosti* koja zadire u mnoga druga područja i tumačenja koja ću njemu prepustiti. Ovdje sam želio tek ukratko izložiti osnove onoga što njegovo jezično istraživanje pokazuje i koliko to govori u prilog onomu što iznosim svih ovih godina. Njegovu knjigu možete nabaviti preko *web* stranice **david.icke.books.co.uk.**

13

Pa gdje su?

Zlo koje se među nama skriva drevna je tema.
- **John Carpenter** -

GMAZOVI SU NEKOĆ stigli ovamo i otvoreno se kretali među ljudima, kao što opisuju drevne predaje. Ali došlo je vrijeme kada su se maknuli u sjenu, i simbolički i doslovno, krijući se iza vanjskog ljudskog obličja njihovih hibridnih krvnih loza.

U našoj stvarnosti ima Gmazova koji žive unutar Zemlje, ali glavno žarište manipulacija su oni koji operiraju izvan vidljive svjetlosti i opsjedaju hibridne obitelji (sl. 143). Većina tih krvnih loza djeluje unutar površinskog svijeta, ali ima i onih koji žive pod zemljom, što predstavlja dio skrovitog sustava kontrole. Kada se spomene da Gmazovi dolaze sa sazviježđa Orion ili Draco tada ne govorimo nužno o našoj stvarnosti ili frekvencijskom rasponu. Planeti i zvjezdani sustavi uključujući Zemlju također postoje u drugim dimenzijama (frekvencijskim gustoćama). Mars, na primjer, ima razorenu atmosferu i krajolik unutar vidljive svjetlosti, ali možda vrvi životom u drugim dimenzijama. Najznačajniji Gmazovi u smislu sustava kontrole nad ljudima jesu oni koji operiraju u Četvrtoj dimenziji i kreću se između te 'dimenzije' i naše stvarnosti Treće dimenzije preko međudimenzionalnih letjelica, međudimenzionalnih 'prolaza' i preko energetske manipulacije koja se obavlja u sotonističkim ritualima. Ti 'prolazi' su glavne vrtložne točke u Zemljinom energetskom polju koje svojim okretanjem povezuju razne

Slika 143: *Hibridne krvne loze Gmazovi mogu opsjednuti daleko snažnije nego opću populaciju zbog podudarne vibracijske rezonancije koja potječe od podudarne DNK.*

dimenzije, a ako znate što radite možete se kretati između tih 'odskočnih' energetskih polja od našeg energetskog 'svijeta' do nekog drugog. Simboličan prikaz toga su pripovijetke poput *Lava, vještice i ormara* C. S. Lewisa, gdje djeca zakorače u 'ormar' i nađu se u drugoj stvarnosti. U Sumeru, današnjem Iraku, nalazi se nekoliko važnih energetskih prolaza i 'portala', kao i u Egiptu, ali oni postoje i u drugim dijelovima svijeta.

Oni koji smatraju da je ovo previše 'nategnuto' trebali bi baciti pogled na istraživanja provedena u Kini na Hongkongškom sveučilištu znanosti i tehnologije te na Sveučilištu Fudan u Šangaju koja su objavljena u časopisu *New Journal of Physics*. Znanstvenici opisuju koncept „prolaza koji može blokirati elektromagnetske valove, ali koji omogućuje prolaz drugih entiteta". Opisuju to kao „svojevrstan 'skriveni portal' kakav se spominje u znanstvenoj fantastici." Koncept se zasniva na manipuliranju svjetlosti i drugih oblika elektromagnetskog zračenja u „zamršenim smjerovima", čime se stvara skriveni portal koji je 'podesiv' te se može uključivati i isključivati na daljinu. Takvu vrstu tehnologije imaju u daleko naprednijem obliku u podzemnim bazama i ispod glavnih kontrolnih centara, uključujući i Pentagon, gdje se mogu manifestirati Gmazovi iz četvrte dimenzije i dolaziti u interakciju s njihovim ljudskim i poluljudskim sluganima. Kineski projekt obuhvaća metalne ili poluvodičke tvari pod nazivom 'metamaterijali', a to je grana fizikalnog istraživanja koja stoji iza mogućeg stvaranja pravog haripoterovskog plašta nevidljivosti. Kada pomislite da su dotle napredovali u službenom istraživanju 'portala', zamislite dokle su stigli u 'crnim' projektima gdje novac nije nikakav problem. Štoviše, zamislite dokle su stigli Gmazovi. Njihova je tehnologija toliko napredna da istraživanje „skrivenih portala" postaje slično istraživanju bicikla. Prije negoli povičete 'Nemoguće!' trebali biste znati da je ono što se naziva 'vrhunskom' razinom ljudske znanosti tek prvi stupanj onoga što mogu Gmazovi.

Kontroli skloni Gmazovi imaju 'tijela' koja im omogućuju da ulaze u interakciju s njihovom razinom frekvencijske gustoće, „Četvrtom dimenzijom", ali, dakako, to znači da vibriraju u drukčijem ritmu od naše Treće dimenzije. Oni moraju koristiti hibridne krvne loze da bi mogli manipulirati ovom stvarnošću jer kada ovamo dođu međudimenzionalnim letjelicama i međudimenzionalnim energetskim 'prolazima' ne mogu se dugo zadržati ili su ograničeni na područja tehnološki manipulirana tako da vibriraju bliže njihovom frekvencijskom području. BBC-eva znanstveno-fantastična drama *Torchwood* emitirana je 2009. u obliku serijala naslovljenog *Djeca Zemlje* u kojem se govori o temi 'izvanzemaljaca' koji su na Zemlji mogli živjeti samo u posebno kreiranom spremniku s njima prikladnom atmosferom. U ljudski su svijet stigli u bljesku energije i ušli u 'spremnik', a zatim su zatražili 'dar' u obliku deset posto djece iz cijelog svijeta. I jedno i drugo zasnovano je na činjenicama, znao to pisac scenarija ili ne znao, zato što Gmazovi iz Četvrte dimenzije nisu usklađeni s frekvencijskim rasponom naše vibracije, a 'savez' s 'bogovima' predviđa pravo na uzimanje ljudske djece, uz odobravanje obitelji s površine te njihovih tajnih obavještajnih i vojnih mreža. Ljudi su Gmazovima sredstvo za održavanje života, njima smo izvor hrane. Njihova smo 'fizička' hrana kada su Gmazovi na Trećoj

razini, a 'energetska' hrana u Četvrtoj dimenziji, proizvedena djelovanjem emocija niskih vibracija i mentalnih stanja kao što su strah, mržnja, ljutnja, stres, zabrinutost i potištenost. Velik broj djece i odraslih koji svake godine nestanu bivaju pojedeni od strane Gmazova u ritualima na površini te u podzemnim bazama koje vode do drevnih spiljskih i tunelskih sustava gdje se Gmazovi i druge ne-ljudske vrste, poput 'Sivih' i plavokosih, plavookih 'Nordijaca', tisućama godina kriju od ljudskog pogleda. Obratite pozornost na to kako većina ljudi doživljava stoku i ovce... kao izvor hrane; isto tako Gmazovi doživljavaju nas. Tema zmijske rase koja proždire ljude može se pronaći u drevnim predajama i simboličkim prikazima diljem svijeta (sl. 144 do 148).

Slika 144

Slika 145

Slika 146

Slika 147

Slika 148

Prikaze gmazovskih stvorenja koja jedu ljude možemo naći širom svijeta. Credo Mutwa je naslikao takav prizor na jednoj od svojih koliba (sl. 147) kao simbolički prikaz afričkih predaja, a isti prizor javlja se na logu talijanskog proizvođača automobila Alfa Romea.

Donji 'pakao'

Postoje i podzemne kolonije Gmazova iz Treće dimenzije povezane s podzemnim vojnim bazama rasprostranjenim po cijelom svijetu, uključujući i Antarktik, a osobito su brojne u Sjedinjenim Državama gdje su podzemne baze i spiljski gradovi spojeni tunelskim mrežama preko neviđeno brzih elektromagnetskih transportnih sustava te još naprednije tehnologije koju ću opisati kasnije. Gmazovi i druge izvanzemaljske skupine također imaju baze u dubokim oceanima, jezerima i drugim vodenim površinama, što je još jedan razlog za simbolizam Gmazova kao „ribljih bogova". Masivna podzemna postrojenja u Dulceu i Los Alamosu u Novom Meksiku te Mornarička postaja zračnog oružja China Lake u sjeveroistočnom dijelu kalifornijske pustinje Mojave neke su od gmazovsko-ljudskih baza u Sjedinjenim Državama. U nekoliko sam se navrata vozio oko rubnog dijela China Lakea, ogromnog područja s praktičkim ničim iznad zemlje. Baza je povezana tunelskim sustavima – izdubljenim nevjerojatno brzo pomoću napredne nuklearne tehnologije – s podzemnim bazama u obližnjoj Dolini smrti i Zračnoj bazi Edwards, kao i s daleko udaljenijim lokacijama, uključujući: planinu Shastu u Kaliforniji; Las Vegas i Područje 51 u Nevadi; Sedonu u Arizoni i zlokobni Denverski aerodrom u Koloradu koji su istraživači već razotkrili kao fasadu podzemne baze. Aerodrom je urešen masonskim simbolima, gmazovima, gargujima i jezivim muralima koji prikazuju čovječanstvo u kandžama zla (sl. 149). Na jednom grotesknom muralu prikazana su tri kovčega s mrtvim ženama: židovskom djevojkom, američkom Indijankom i crnačkom ženom. Jedna

Slika 149: *Prizor sa zastrašujućih murala u Denverskoj zračnoj luci koja prikazuje dolazak fašista na vlast.*

druga djevojka drži majansku pločicu koja govori o uništenju civilizacije. Jedan golemi lik, kojeg je istraživačica Alex Christopher opisala kao „zelenog Dartha Vadera", stoji ponad opustošenog grada s mačem u ruci, a žene koračaju cestom noseći mrtve bebe. Sva djeca svijeta prikazana su kako uzimaju oružje svake od zemalja i predaju ga liku njemačkog dječaka sa željeznom pesnicom i nakovnjem u ruci. Phil Schneider, sin zapovjednika njemačkog U-broda u Drugom svjetskom ratu, rekao je da su mu američke vlasti povjerile izgradnju brojnih podzemnih baza na velikim dubinama u Sjedinjenim Državama.

Gledao sam video snimke nekih njegovih predavanja kada je javno počeo govoriti o mreži podzemnih baza, gradova i tunela kroz cijele Sjedinjene Države. Kasnije je umro pod vrlo sumnjivim okolnostima koje su proglašene 'samoubojstvom'[1]. Schneider je rekao da je Denverski aerodrom spojen s dubokom podzemnom bazom koja ima barem osam katova, što uključuje podzemni grad površine 11 kvadratnih kilometara i ogromnu bazu. Drugi ljudi koji su bili u podzemlju Denverskog aerodroma tvrde da je ondje velik broj ljudskih robova, od kojih su mnogi djeca, koji tamo rade pod nadzorom Gmazova. Druge dvije baze za koje Phil Schneider tvrdi da je sudjelovao u njihovoj izgradnji su Područje 51 u Nevadi i Dulce u Novom Meksiku. U knjizi *Najveća tajna* iznosim užasne prizore koje opisuju bivši zaposlenici u današnjim podzemnim vojnim bazama kao što su Dulce i Los Alamos u Novom Meksiku, a njihovi iskazi jednaki su sumerskim opisima „Velikog podzemlja" i drugim prikazima iz cijeloga svijeta. Slijede dva prikaza od strane ljudi koji tvrde da su radili u Dulceu:

> Vidio sam mnogonoge 'ljude' koji su izgledali poput polu-ljudi/polu-hobotnice. Također i gmazovske ljude i krznata stvorenja koja imaju ruke kao i ljudi i plaču poput beba, izgovarajući riječi slične ljudskima ... također i razne gušterolike ljude u kavezima.
>
> ... Često sam nailazio na ljude u kavezima, obično su bili omamljeni ili drogirani, ali ponekad su plakali i preklinjali da im pomognem. Rečeno nam je da su oni beznadno ludi te da sudjeluju u visokorizičnim testovima lijekova za liječenje ludila. Rečeno nam je da nipošto s njima ne pokušavamo razgovarati. U početku smo vjerovali u tu priču. Konačno 1978. godine omanja skupina radnika otkrila je istinu.

[1] Schneider je znan i po tome što je svojim bližnjima rekao, otprilike ovo: „Ako me jednog dana pronađu mrtvog i proglase to 'samoubojstvom' znajte da lažu"; *op. prev.*

Većina ljudi koja radi u tim kompleksima ne znaju za te stvari. Baze su izgrađene u formi više katova i razina. Što niže idete potrebna je viša sigurnosna propusnica. Najniža razina otvara se prema spiljskim i tunelskim sustavima. Tako je 'ljudskim' znanstvenicima, vladinom i vojnom osoblju omogućena suradnja s Gmazovima na genetskim i tehnološkim programima za provedbu plana kontrole nad ljudima. Većina glavnih tehnoloških 'postignuća' koja omogućuju sve učinkovitije porobljavanje stanovništva započinje na taj način, izmišljanjem kakve uvjerljive priče kojom bi se objasnilo kako je do određenog otkrića došlo, kako je neki npr. uređaj otkriven i razvijen. Ove tehnologije prosljeđuju se ljudima na površini u skladu s vremenskim slijedom prema kojem rade. Računala, nanotehnologija i još mnogo toga drugoga bilo je dostupno Gmazovima dok su ljudi još udarali kamenom o kamen. Kao što su insajderi otkrili, tehnologija tipa „teleportiraj me, Scotty" nije nikakvo znanstveno-fantastično fantaziranje. Oni imaju ono što neki istraživači nazivaju „skočnim sobama" u podzemlju i tajne površinske baze u kojima se njihovi stanovnici prebacuju u druge dijelova svijeta u trenutku, a također i na izvanzemaljske podzemne baze na Marsu. Na europskom Kongresu egzopolitike 2009. u Barceloni insajder po imenu Arthur Neumann je izjavio: „Na Marsu ima života. Na Marsu postoje i baze. Bio sam ondje." Tvrdi da je sudjelovao u „strogo povjerljivim" tehnološkim programima u Sjedinjenim Državama i Ujedinjenom Kraljevstvu te opisuje kako je bio teleportiran u jednu izvanzemaljsku bazu na Marsu gdje je, kako kaže, bio prisutan na „sastanku projektnog tima" na kojem su prisustvovali predstavnici „jedne visokorazvijene civilizacije koja živi u gradovima ispod površine Marsa". Neumann kaže da su pripadnici te izvanzemaljske skupine izgledali praktički poput ljudi i da bi mogli proći pored mnogih ljudi na ulici a da ovi za njima ne okrenu glavu. Jedino kad ih vidite izbliza primijetite razlike, navodi Neumann.

Takvi su razmjeri onoga što se događa dok ljudi svaki dan idu za svojim poslom i čekaju autobus, sjede u automobilu u prometnoj gužvi, nesvjesni načina na koji se doista upravlja ovim svijetom i tko njime upravlja. Cijelo to vrijeme zatajena napredna tehnologija čeka da bude uvedena u ljudsko društvo, u skladu s potrebama sveprisutnog kontrolnog sustava. Kakve bi imalo svrhe da su računala ili nanotehnologija obznanjeni 1650. godine? Njih se uvodi kada mogu biti korišteni *od strane* ljudskog stanovništva. I *na* njemu. Gmazovi iz Četvrte dimenzije djeluju u drukčijoj stvarnosti i imaju drugačiji odnos prema 'vremenu'. To znači da se mogu kretati uzduž i popreko našeg „vremenskog slijeda" i uvoditi svoju tehnologiju u najprikladnijem trenutku za ostvarenje njihovog plana kontrole. Onima na najvišim razinama Iluminata (koje je Neil Hague simbolički prikazao kao bradatog čovjeka na slici 150) time se omogućuje pristup saznanjima o dugoročnim projekcijama načina na koji bi se globalno društvo trebalo promijeniti. Eto kako je moguće pisati 'proročanske' knjige, mnoge u formi romana, kao što su *1984.* i *Vrli novi svijet,* koje se desetljećima kasnije pokazuju posve točnima. Ovo uključuje korištenje tehnologije koja nije bila poznata u vrijeme pisanja tih knjiga. Gmazovi su stvorili hijerarhijsku strukturu globalne kontrole gdje se hibridne krvne loze koje oni drže u svojoj

Slika 150: *Gmazovi imaju različit odnos s 'vremenom' te se mogu kretati uzduž i poprijeko našeg „vremenskog slijeda" uvodeći tehnologiju u najprikladnijem trenutku za ostvarenje njihova plana. Oni koji imaju pristup gmazovskoj strategiji mogu pisati 'proročanske' knjige s opisima tehnologije koja još nije 'izumljena'. Ali nema potrebe da bude 'izumljena'; Gmazovi je imaju cijelo vrijeme. Radi se samo o procjeni najboljeg trenutka da se takva tehnologija uvede u ljudsko društvo.*

vlasti manipulacijama dovode na vlast širom svijeta ili se na vlast dovode njihovi agenti i potrkala.

Ovi 'vode' možda se međusobno doista bore za vlast, ali su udruženi u svojem zajedničkom cilju – ugnjetavanju i podjarmljivanju čovječanstva. Upravo oni proglašavaju ratove te provode političku i financijsku strategiju u korist Gmazova. Kada nacije odlaze u rat ne bore se, ne pate i ne umiru gmazovsko-hibridni vođe nego ljudske mase u svakoj zemlji koje bivaju huškane jedne protiv drugih (sl. 151). Takozvana „svjetska pozornica" sastoji se od Gmazova izvan dosega ljudskoga vida koji diktiraju događajima preko svojih krvnih loza i iluminatske mreže, a potonji pak diktiraju *svojim* marionetama na prividnoj vlasti kao što je Obama (sl. 152).

Slika 151: *Struktura globalne kontrole. Gmazovi diktiraju plan svojim hibridnim krvnim lozama iluminatske mreže, a Iluminati manipuliraju ljudskim društvom kako bi uspostavili globalnu orvelovsku državu.*

Slika 152: *„Svjetska prozornica" koju ne vidite. Gmazovi manipuliraju ljudskim društvom preko svojih hibridnih krvnih loza koje pak manipuliraju preko vlastitih marioneta na 'vlasti' diljem svijeta. Neil Hague je ovdje prikazao Gmazove u sukobu zato što se cijelo vrijeme međusobno bore.*

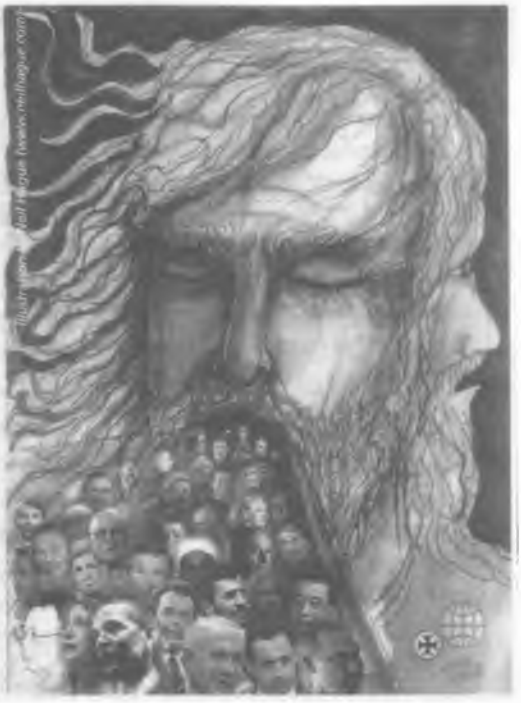

Slika 153: *Iluminati odabiru i postavljaju 'vođe po čitavom svijetu dok javnost misli da narod odlučuje glasanjem na izborima.*

Diljem svijeta iluminatska mreža – paukova mreža tajnih društava – poduzima korake da njihovi kadrovi budu na položajima moći (sl. 153). O gmazovskoj je vezi iscrpno pisao istraživač Bruce Alan Walton pod pseudonimom 'Branton'. One koje naziva 'punokrvnima' su Gmazovi od glave do pete, a ne njihovi gmazovsko-ljudski hibridi:

> Ispod većine velikih gradova, posebno u SAD-u, postoje pandanski podzemni 'gradovi' koje kontrolira masonska/hibridna/vanzemaljska 'elita'. Površinsko-podzemni terminali nalaze se ispod masonskih loža, policijskih postaja, aerodroma i federalnih zgrada velikih gradova... pa čak i ne tako „velikih gradova". Omjer stanovništva vjerojatno je negdje oko 10 naspram 90 (10% hibridne vojno-industrijske bratske 'elite' koja živi ispod zemlje, nasuprot 90% onih koji žive iznad). To ne uključuje punokrvnu gmazovsku vrstu koja živi u još dubljim skrovištima unutar Zemlje.
>
> Neke od glavnih populacijskih centara namjerno je osnovala masonska/hibridna elita Starog i 'Novog' svijeta kako bi omogućila lak pristup već postojećim podzemnim razinama, od kojih se neke stare tisućama godina. Imajući u vidu da su laboratoriji u Los Alamosu [u Novom Meksiku] još prije 40 godina imali operativni prototip

termalne bušilice na nuklearni pogon koja doslovno može taliti tunele kroz zemlju brzinom od 13 km na sat, možete zamisliti koliko su se ti podzemni tuneli razgranali. Ti podzemni gradovi također nude pristup sindikatima organiziranog kriminala koji djeluju na površini. Oni su razvili cijelu znanost 'borg-onomije' pomoću koje nas doslovno, novčić po novčić, tlače i porobljuju kroz oporezivanje na više razina, inflaciju, sublimaciju, manipulaciju, regulaciju, globe, pristojbe, licence ... i cijelu prijevaru s dugovima/kreditima koju vode Federalne rezerve i Wall Street.

Tvrdim da je New York jedno od najvećih drakovskih legala na svijetu. Točnije, to je mreža drevnih podzemnih 'atlantiđanskih' sustava ispod tog područja. Oni doslovno kontroliraju cijelu piramidu Wall Streeta odozdo ... uz nemalu pomoć gmazovskih krvnih loza kao što su Rockefelleri itd. Ustvari, te reptilske genetske loze djeluju poput parazita: podzemno društvo živi kao 'parazitsko' društvo, a površinsko kao društvo 'domaćin' ...

'Izvanzemaljci' ne dolaze – oni su već *ovdje*. Tražeći 'izvanzemaljce' ljudi gledaju u nebo, iako su nam oni pod nogama. Cijela hijerarhijska piramida temelji se na parazitima raznih vrsta koji se hrane znojem i trudom drugih. Gmazovi i njihovi hibridi ponašaju se poput parazita u odnosu na čovječanstvo, a mnogi su ljudi paraziti naspram drugih ljudi, što mi je itekako dobro poznato. A ima i parazita koji se gnijezde na ljudskom tijelu. To se zbiva na svim razinama stvarnosti.

Drevni narodi su znali

Tema ne-ljudskih rasa koje žive pod zemljom, od kojih su neke gmazovske, jedna je od uobičajenih tema u drevnim predajama i legendama. Imamo priče o Agarti i Šambali i mezopotamske zapise o Gilgamešu, 'polubogu' i 'polubožanskoj' verziji 'Noe' koji je tragao za besmrtnošću 'bogova'. Sumerski zapisi govore o KI-GAL-u, „Velikom podzemlju", kojim vlada božica Ereškigal i bog Mergal. Mnogi bogovi i božice povezuju se s „podzemnim svijetom", uključujući nordijsku božicu Hel (vidio sam da se ponegdje piše i kao 'Helle' i 'El'). Ona je bila kraljica božica podzemnog svijeta i od njenog imena potječe riječ 'Hell' (engl. 'pakao') koja je povezana s raspirivanjem vatre „ondje dolje". Sumerske glinene pločice opisuju KI-GAL kao mjesto gdje su nasilni čuvari zvani „škorpionski ljudi" oživljavali ljudska tijela, duhove i 'nemrtve'. Također govore o robotskim bićima znanim kao 'Galatur' ili 'Gala' koji su imali zadaću da otimaju ljude s površine ('Sivi'?), i 'orloglavi' Gmazovi, od kojih su mnogi navodno imali krila. To je još jedan od razloga što se za Gmazove rabi simbol orla. Zapisi govore o „kralju onih demona vjetra" po imenu 'Pazuzu', psoglavog 'čovjeka' s gmazovskim krljuštima i repom. Raznih verzija podzemnog 'Pakla' ima u svakoj drevnoj kulturi. Po predaji, u kineski 'Pakao' ulazi se iz planine Taišan u središnjoj pokrajini Šandong, a čuvaju ga demoni zvani „Men šen" sa životinjskim licima ili maskama.

„Gospodari Pakla" su surađivali sa „zmajevskim kraljevima" na površini. Japanski 'Pakao' (ili podzemna mreža) opisivan je na sličan način, a bio je nastanjen raznim ne-ljudskim entitetima, uključujući 'Kappa', poluvodene gmazovske humanoide

i mjenjače oblika (*shapeshifters*) koji su živjeli u planinama, pod zemljom ili pod morem. Narodni nazivi kao što su trolovi, etini, vile, vilenjaci, trogloditi (spiljski ljudi), Nefili, dobri kućni duhovi, irski 'patuljci' (neki 'Sivi' vrlo su mali), sve su to različita imena za podzemna stvorenja opisana u današnjim navodima bivših djelatnika podzemnih baza te od strane onih koji tvrde da su ih bili „oteli izvanzemaljci". Njihovi opisi iz narodnih predaja istovjetni su današnjim izvještajima o 'izvanzemaljcima' i 'NLO-ima'. Ovo uključuje križanje s ljudima i nepodnošenje sunčeve svjetlosti poput Drakule. To je razumljivo ako život provode živeći pod zemljom. Ljudi koje su otimali 'izvanzemaljci' spominju iskustvo „vremena koje nedostaje", a isto se govorilo za one koji su susretali podzemna bića u narodnim predajama. Ovo baca drukčije svjetlo na bezbrojne priče koje danas iznose neki ljudi tvrdeći da su ih otela ne-ljudska bića (od kojih su mnoga opisana kao gmazoidi) te su ih prisiljavali na seks, uzimali njihova jajašca ili spermu ili bi ih oplođivali. Tako nastale bebe često nestaju u ranoj trudnoći bez ikakvog medicinskog objašnjenja. Credo Mutwa mi je rekao da je to vrla česta pojava u Africi, ali to se događa diljem svijeta. Mnoga iskustva s 'otmicama' jednostavno su izmišljena ili imaju druga, prizemnija, objašnjenja. Ali odbaciti ih sve, s obzirom na njihov broj i čestu podudarnost u detaljima, bilo bi jednako smiješno kao i vjerovati svakoj riječi svih tih izvještaja. Oteti spominju iskustva sa širokom lepezom ne-ljudskih bića kao što su visoki plavokosi 'ljudi', zatim klasični 'Sivi', gmazovske vrste i križanci. Gmazovi se opisuju kao vrlo visoki – viši od dva metra – krljuštave, zelenosmeđe a ponekad gotovo albino-bijele kože, s opnama na 'rukama' nalik kandžama i zlatnožutim očima rascijepljenih zjenica. Neki, navodno, imaju repove, a očito je da postoji mnogo različitih vrsta, kao i kod ljudi. Po opisima, ta stvorenja imaju sposobnost kontrole uma svojih žrtava dok se na njima provode razni postupci, često neugodni i bolni. Većina otmica ljudi nije fizička, premda žrtvama tako izgledaju. Uzima se njihovo tjelesno-energetsko polje ili ljudska svijest – „niži um" - i zato otete osobe govore kako su odvođene iz vlastitih domova na način da su prolazili kroz zidove. Ova energetska svjesnost, ili „niži um", ne vibrira na istoj frekvenciji kao zid pa može prolaziti kroza nj baš kao što radio frekvencije prolaze kroz zidove do vašeg tranzistora. Ima i fizičkih otmica, ali umne otmice njihova su glavna metoda koja im daje pristup ljudskim frekvencijskim kodovima i omogućuje da programiraju stvarnost otetog pojedinca. Kada se svjesnost vrati u tijelo događaj se u njihovoj memoriji javlja kao fizičko iskustvo iako to nije bio.

Podzemni ljudi iz narodnih predaja također su ubijali i sakatili stoku i uzimali njihovu krv, što se i danas događa, a vlasti ne nude nikakva uvjerljiva objašnjenja. Goveda, konji i ovce bivaju kirurški osakaćeni, njihovi reproduktivni i drugi organi odstranjeni, gotovo bez imalo krvi ili ikakvog znaka krvarenja. Rane izgledaju kao da su kauterizirane (spaljene) jakom vrućinom. Ono malo preostale krvi može biti neobične boje, a proces zgrušavanja može potrajati danima. Čak i ondje gdje je životinja pronađena u raskvašenom blatu nema znakova ni tragova koji bi vodili do ili od nje. Neke su čak bačene na krošnje drveća. Tako se vrše bizarni genetski eksperimenti Gmazova/Sivih koji se na taj način opskrbljuju krvlju sisavaca.

Iz narodnih predaja jasno je da sakaćenje stoke nije isključivo suvremena pojava kakvom se čini. Nordijske/njemačke vile, zli demoni, *trowovi, knockeri* (duhovi za koje se vjeruje da obitavaju u rudnicima i kucanjem pokazuju gdje se nalazi ruda; *op. prev.*), patuljci, malici (kućni duhovi), *sidhe (shee), tylwyth teg (terlooeth teig)* i tako dalje, prema čovječanstvu su bili zlonamjerni ili ravnodušni. Gotovo bez iznimke živjeli su pod zemljom. Navodno su brda, humci, ruševine, utvrde na bregovima, planine, litice i drevni gradovi bili 'krovovi' njihovih palača. Poput Naga, zmijskog naroda Azije, u europskim se pučkim predajama često tvrdi da ti 'vilenjački' stvorovi ulaze u svoje podzemne domove kroz jezera. Michael Mott je napisao odličnu knjigu o podzemnim ljudima iz narodnih predaja pod naslovom *Spilje, kazani i skrivena stvorenja (Caverns, Cauldrons, and Concealed Creatures).* On piše:

> ... Nema nikakve sumnje u narav njihova odnosa s, recimo, nordijskim skrivenim narodom i indijskim Nagama, jer oni su se klonili sunca i često su izgledali zainteresirani za križanje vlastitih krvnih loza s onima ljudskih bića, ili čak križanja njihove 'stoke', odnosno vilenjačkih goveda, konja, pasa i tako dalje s površinskim vrstama s kojima su najkompatibilniji. Vilenjak-patuljak Rumpelstiltskin, u svojoj žudnji da dobije ljudsku bebu i njenu genetsku 'nadarbinu', samo je jedan od brojnih primjera iz narodnih predaja. Vilenjaci su redovito iskazivali zanimanje za ljudska događanja – vjenčanja, rođenja i smrti, [krvne loze], uspješnost uzgoja poljoprivrednih kultura i stoke, i tako dalje – ali samo iz vlastitih sebičnih interesa. Po svemu sudeći, jako ih je zaokupljala genetska i biološka raznolikost, te su otimali stoku, ljetinu i ljudske gene, bilo otvorenom krađom, bilo preko križanja s ljudskom i životinjskim vrstama, kad god su to smatrali potrebnim ...
>
> ... Uglavnom su to Gmazovi ili gmazovski humanoidi ili 'svjetloputi' stvorovi nordijskih karakteristika; služe se telepatijom i superiornih su umnih moći; mogu mijenjati oblik i stvarati privide; žele se križati s ljudima i treba im ljudska krv, meso i reproduktivni materijali; imaju vrlo naprednu tehnologiju; znaju tajnu besmrtnosti; mogu letjeti, bilo sami bilo uz pomoć tehnologije; kuju većinom zlonamjerne planove za čovječanstvo; ne mogu opstati dugo pod izravnom sunčevom svjetlošću; protjerani su iz vanjskog svijeta ili se kriju od Sunca i/ili ljudi s površine; svoje blago, znanje i pravi identitet žele zadržati tajnim; potajice manipuliraju događajima na površini Zemlje; upregnuli su ljude iz površinskog svijeta da rade za njih preko svećenstva, kultova i tajnih društava; smrde po truleži, poput „sumpora i vonja iz pakla".

Tijela Gmazova i Sivih sadrže mnogo sumpora i stoga ne iznenađuje da oteti često govore o snažnom mirisu sumpora kojim odišu njihovi otimači (mirišu na pokvarena jaja). Zuluški šaman Credo Mutwa govori o svojoj otmici od strane 'Sivih' u DVD serijalu intervjua koje sam s njim vodio, pod nazivom *Gmazovski plan (The Reptilian Agenda).* O Sivom koji ga je oteo kaže: „Stvor je opako smrdio. Imao je čudan, zagušujuć miris, poput kakve kemikalije i trulih jaja, ili poput vrućeg bakra; vrlo snažan miris." Istraživanja Michaela Motta potvrdila su gmazovsku dominaciju u narodnim predajama o podzemnom svijetu:

Gmazovski aspekt nekih podzemnih stanovnika prožima većinu narodnih predaja. Univerzalna tema koja se javlja u pučkim pripovijestima velikog broja kultura jest ona o zmijskom mužu ili o zmijskoj ženi koji mogu poprimati 'ljudsko' ili humanoidno obličje te su, među svojima, u pravilu smatrani pripadnicima kraljevske loze (zgodna 'titula' pri sklapanju slučajnih poznanstava!). Zmija ili zmijski čovjek često traži da se dade obećanje o budućem braku ili traži ruku nerođenog ljudskog djeteta u vidu zaruka, što se uklapa u temu interesa podzemnih stanovnika za očuvanje vlastite genetske raznolikosti.

Jednu od inačica ove teme trebali bi poznavati čitatelji bajki u formi „kraljevića pretvorenog u žapca". Kraljević-žabac inače je Lijepi kraljević, ali, poput japanskog opčaravajućeg zmaja, trenutno ima obličje Gmaza ili vodozemca. Poveznica sa svijetom podzemlja je upotpunjena, jer žabac često živi u dubokom bunaru gdje ga otkriva i kasnije spašava glavna junakinja. Moguću vezu zapažamo u skandinavskom vjerovanju da će se neki patuljci, obasja li ih sunce, „pretvoriti u žabe krastače", baš kao što se Mimotin ljubavnik pretvorio od čovjeka u 'zmaja' kada se dogodila ista stvar. Legendi o vilama i vilenjacima ima i u Sloveniji, slovenske su bajke također prožete prisustvom „Zmijske kraljice", velikog, bijelog, spiljskog stvorenja koje je dijelom žena, a dijelom zmija. Pobožni hindusi i neki budisti još uvijek vjeruju da zmijolike a ipak humanoidne Nage obitavaju u podzemlju Indije, Nepala i Tibeta.

Mjenjači oblika

Podzemna stvorenja iz narodnih predaja navodno mogu mijenjati oblik, što je bitan motiv priča iz raznih dijelova svijeta koje su mi prepričavali ljudi koji su dolazili u dodir s Gmazovima. Ljudi iz svih slojeva i različitih kultura opisuju kako su vidjeli nekoga da mijenja obličje iz čovječjeg u oblik ne-ljudskog stvorenja, uglavnom gmazovskog izgleda. Ova iskustva, obično kratkotrajna prije vraćanja ljudskog oblika, također su zabilježena u drevnim legendama i mitovima. Credo Mutwa govori o sposobnosti mijenjanja oblika gmazovskih krvnih loza, a u Indiji su gmazovski Nage navodno zauzimali ljudsku ili gmazovsku formu po volji. Zmijoliki 'morski' ili 'riblji' bogovi Sumera i Babilona, poput Oannesa/Dagona/Nimroda, navodno su po volji mogli mijenjati oblik i izgledati poput ljudi. U drevnim spisima ovi mjenjači oblika nazivani su „podmetnutom djecom". Gmazovski hibridi imaju dvojne kodove DNK: dok su ljudski kodovi otvoreni mi vidimo ljudsko tijelo; ali kada su otvoreni gmazovski kodovi dolazi do energetskog pomaka i pojavljuje se gmazovska forma. Promatraču se čini da je svjedočio „promjeni oblika". Njihovo je osnovno stanje gmazovsko, ali oni neprestano piju ljudsku i životinjsku krv (krv sisavaca) zato što njeni kodovi i vibracijska narav pomažu da ostanu otvoreni njihovi ljudski kodovi DNK. Bez te krvi mi bismo vidjeli što oni doista jesu. Gmazovi. Ako je vaša reakcija na sve ovo: *nemoguće je da se čvrsto tijelo pretvori u drugo čvrsto tijelo* s vama se slažem. Ali kod mijenjanja oblika to se ne događa, što ću objasniti kada dođemo do prirode stvarnosti. Za sada ću reći samo to da ono što smatramo čvrstim 'svijetom' uopće nije čvrsto. Ono se takvim samo doima jer na takav je način mozak programiran da dekodira stvarnost. Ovaj 'svijet' je tek frekvencijsko područje koje

naših pet osjetila može dekodirati, na isti način na koji radio ili televizija jedino mogu 'vidjeti', ili se mogu povezati s radio postajom ili televizijskim kanalom na koji su podešeni.

Gmazovski hibridi ponekad se spontano i nenamjerno mogu prebaciti iz ljudskog u gmazovsko obličje. To se može dogoditi osobito u trenucima povišenih emocija kao što je gnjev, što može utjecati na njihovo vibracijsko stanje i promijeniti njihove DNK kodove. Oni također mogu projicirati energetsko polje (kao što su plaštevi nevidljivosti koje je razvila američka vojna i obavještajna mreža) koje sprječava mozak da 'vidi' ono što stoji iza njega – u ovom slučaju gmazovski entitet. Štoviše, mogu projicirati nešto drugo što *možete* vidjeti – ljudski oblik. Način na koji se to radi vrlo je jednostavan ako znate što radite, što će u nekoliko sljedećih poglavlja postati jasnije. Temu mijenjanja oblika nalazimo u svim drevnim kulturama, a priče o kralju Arturu sadrže opise promjene oblika i korištenja projekcija energetskog polja i holograma, čime neko biće skriva svoje pravo obličje. Kasnije ću podrobnije objasniti kako je pojam holograma ključan za razumijevanje ove 'čvrste' stvarnosti.

Skriveni u sjeni

Gmazovska veza i sve što sam ovdje ukratko iznio već je bilo postalo čvrstom potkom mog istraživanja kada sam naišao na takozvane *Smaragdne ploče.* Navodno su pronađene ispod jednog majanskog hrama u Meksiku. One opisuju Gmazove, njihovu sposobnost da mijenjaju oblik te način na koji opsjedaju ljude na vlasti. Ti zapisi izvanredno su slični današnjim iskustvima i izvještajima kao i mojim vlastitim istraživanjima prije negoli sam za tako nešto uopće čuo. Punim su nazivom poznate kao *Smaragdne ploče Tota,* egipatskog božanstva. Tvrdi se da su stare 36.000 godina i da ih je napisao Tot (Thot), „atlantidski svećenik-kralj" koji je, govore predaje, osnovao koloniju u Egiptu. Njegove su ploče u Južnu Ameriku navodno odnijeli egipatski „svećenici piramida" i s vremenom su završile ispod majanskog hrama bogu Suncu na Yucatanu u Meksiku. Prevoditelj tih ploča Maurice Doreal tvrdi da ih je pronašao i preveo 1925. godine. No, kako tvrdi, tek je mnogo kasnije dobio 'dozvolu' da dio njih objavi. Cijelu priču i sadržaj ploča možete pročitati na *web*-lokaciji http://crystalinks.com/emerald.html. Međutim, ne morate prihvaćati sve pojedinosti te priče da biste uočili podudarnosti između onoga što te ploče govore i onoga što sada otkrivamo. Ploče govore o „djeci sjena" koja manipuliraju ovom stvarnošću. U prevedenim pločama 'Tot' kaže sljedeće:

> Govorim o drevnoj Atlantidi, govorim o danima Kraljevstva sjena, govorim o dolasku djece sjena. Iz velike dubine bijahu pozvani znanjem zemaljskog čovjeka, pozvani s ciljem stjecanja goleme moći.
>
> Daleko u prošlosti, prije nego je postojala Atlandita, bilo je ljudi koji su istraživali tamu, koristeći mračnu magiju, prizivajući bića iz velike dubine ispod nas. U ovaj krug stigoše bića koja su bez oblika, drukčijeg titranja, i nevidljiva su djeci zemaljskih

ljudi. Samo kroz krv mogla su stvoriti oblik, samo kroz čovjeka mogla su živjeti u svijetu.

U davna vremena pokoriše ih Učitelji, otjeraše ih dolje odakle bijahu stigli. Ali neki od njih ostadoše, skriveni u prostorima i razinama nepoznatim čovjeku. U Atlantidi žive kao sjene, ali povremeno se pojavljuju među ljudima. Da, kad se nudila krv, izašli bi i boravili među ljudima.

U čovjekovom obličju hodili su među nama, ali samo prividno bijahu kao ljudi. Zmijoglavi kad bi se skinule čarolije, ali su se ljudima činili kao ljudi među ljudima. Uvukoše se u vijeća, uzimajući oblik koji je nalik ljudima. Ubijajući svojim vještinama vladare kraljevstava, uzimali su njihov oblik i vladali nad ljudima. Samo pomoću magije moglo ih se razotkriti, samo pomoću zvuka mogla su im se vidjeti lica. Iz kraljevstva sjena nastojali su uništiti čovjeka i vladati mjesto njega.

Ali znajte, Učitelji bijahu moćni magovi, sposobni podići veo sa zmijinog lica, sposobni poslati je natrag u njen dom. Došli su čovjeku i naučili ga tajnu, Riječ koju samo čovjek može izgovoriti. Potom su hitro podigli veo sa zmije i zbacili je s mjesta među ljudima.

Ipak, budite oprezni, zmija i dalje živi ne mjestu koje je ponekad otvoreno prema svijetu. Neviđeni, oni hodaju među vama na mjestima gdje su održani obredi, i opet, kako vrijeme prolazi, uzimat će ljudski oblik.

Mogu ih prizvati učitelji koji su vješti u bijelom ili crnom, ali samo bijeli učitelj može njima vladati i vezati ih dok su još u tijelu.

Ne tražite kraljevstvo sjena, zlo će sigurno doći, jer samo će učitelj svjetla pokoriti sjenu straha.

Znaj, o moj brate, da je strah velika prepreka; budi gospodar svega u svjetlosti, sjena će uskoro nestati. Čuj i poslušaj moju mudrost, glas SVJETLA čist je, potraži dolinu sjena i samo će svjetlo doći.

Odakle god te informacije dolazile, ovdje imate priču o gmazovskoj manipulaciji i načinu njene provedbe. Kraljevi i kraljice, vodeći političari, bankarski i poslovni lideri, glavni vlasnici medija i vojne glavešine su „zmijoglava bića" skrivena iza ljudskog oblika (ili njihovih marioneta ili slugana). To su gmazovski križanci koji su zavarali čovječanstvo: izgledali su poput ljudi koji dolaze iz različitih sredina. No *nisu* to bili; iz istog su gmazovskog plemena. Zanimljivo, na Pločama piše da su Gmazove „u davna vremena pokorili Učitelji i otjerali ih dolje odakle su došli". Sličan opis nalazimo u odlomku iz biblijske *Knjige Postanka* gdje opis 'Vraga' vrvi gmazovskom ikonografijom:

> Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija – imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi.
>
> ... Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. Baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode ...

Izraz 'Sotona' (engl. 'Satan') potječe od, kao što rekoh, sumerskog 'boga' Satama, Sandana, Santane koji je prikazivan s trozubom ili vilama, a današnja univerzalna božanstva znana kao 'Sotona', 'Vrag' ili 'Lucifer' imena su gmazovskih bogova, bilo kao neki određeni entitet ili kolektivno. U *Smaragdnim pločama* također se otkriva veza između sotonizma i gmazovskih hibrida:

> U ovaj krug stigoše bića koja su bez oblika, drukčijeg titranja, i nevidljiva su djeci zemaljskih ljudi ... Samo kroz krv mogla su stvoriti oblik, samo kroz čovjeka mogla su živjeti u ovom svijetu.

Ovdje se opisuje kako Gmazovi djeluju u drugoj frekvenciji, izvan dosega ljudskoga vida. Da bi manipulirali ovom stvarnošću moraju imati 'tijelo' pomoću kojega će to postići – „samo kroz čovjeka [mogu živjeti] u ovome svijetu". Ovo isticanje da su „samo kroz krv [mogli] stvoriti oblik" objašnjava zašto su današnji gmazovski križanci koji drže položaje moći opsjednuti obredima pijenja krvi i žrtvovanja ljudi, a takvi su cijelo vrijeme od dolaska ovamo prije mnogo eona, u našoj verziji 'vremena'. Upravo im ljudska krv – moćna infuzija ili transfuzija ljudske frekvencije/vibracije – omogućuje da zadrže ljudski oblik premda su im geni gmazovski. Više smisla imat će kada se budem pozabavio pitanjem što je stvarnost. Kada shvatite gmazovsku povezanost s vlastima, bankama, korporacijama i svjetskim zbivanjima, počnete zapažati masu gmazovskih simbola svuda oko nas: u reklamama, knjigama za djecu, crtanim i igranim filmovima te u ikonografiji zmaja/zmije u bezbroj oblika. Rijetko je kada to bilo toliko bjelodano kao u reklami za medijski sustav 'Hulu' emitiranoj 2009. tijekom američkog Super Bowla (odlučne utakmice u natjecanju za prvaka u američkom nogometu; *op. prev.*) za gledateljstvo od nekih 150 milijuna ljudi. Tema je bila gmazovska 'izvanzemaljska' rasa koja preuzima vlast na ovom planetu pomoću masovne kontrole uma stanovništva. Ovo je transkript te promidžbene poruke:

> Pozdrav Zemlji. Ja sam Alec Baldwin, TV zvijezda. Znate one priče o tome kako će vam gledanjem TV-a istruliti mozak? Pa to je smiješno. TV samo omekšava mozak, poput zrele banane. Da bismo stvari doveli do kraja osmislili smo Hulu. Hulu prenosi TV izravno u vaše prijenosne kompjuterske uređaje, dajući vam još više visokoumih emisija koje vam mozak pretvaraju u želatinu. Emisija kakvih želite, u svako vrijeme, na svakom mjestu – besplatno.
>
> Mmm. Fina, mekana moždana kašica, njam, njam. A najbolje od svega je da nema načina da to spriječite. Mislim, što ćete napraviť? Ugasiti televizor i računalo? Čim vaš mozak bude sveden na kašu sličnu svježem kravljem siru zagrabit ćemo ga žlicom i

slistiti na licu mjesta. Uuuups, mislim da pomalo cure sline. Jer mi smo izvanzemaljci i ništa nam nije slađe.

Hulu – opaki plan za uništenje svijeta. Uživajte.

U trenutku dok Baldwin govori „jer mi smo izvanzemaljci i ništa nam nije slađe", iz njegova sakoa, u vidu treće ruke, izlazi reptilski pipac. Upišite „Hulu Super Bowl commercial" u *YouTube* tražilicu pa tu reklamu pogledajte sami. Kada sam prvi put izašao u javnost s pričama o Gmazovima i njihovim hibridima, na internetu je ta tema praktički bila nepostojeća, a ja sam, kao i obično, bio dočekivan s nevjericom i porugom. Danas, ako u internetske tražilice upišete kombinacije riječi poput „Reptilian ET", „Reptilian aliens" ili samo 'Reptilians' pojavit će se deseci tisuća stranica. Gmazovski utjecaj na ljudski život je stvaran i dolazi vrijeme kada će i oni najsumnjičaviji morati razbiti svoj moždani cement i sagledati stvari u novom svjetlu. Zapravo, to se već događa.

14

Svemirski brod Mjesec

Ne znam ima li ljudi na Mjesecu, ali ako ih ima Zemlja im zacijelo služi kao umobolnica.

- George Bernard Shaw -

POSTOJI JOŠ JEDAN ključan aspekt onog pitanja: „Pa gdje su?" Odgovor će me izložiti još većoj poruzi (da, i?), ali drugima će ono što ću reći imati savršenog smisla uzmemo li u obzir dokaze i poveznice koje već godinama iznosim.

Sjedio sam za računalom i pisao ovu knjigu kadli me je 'niotkuda' spopao neki osjećaj da Mjesec nije 'stvaran'. Pod 'stvaran' ne mislim na „nebesko tijelo" nego na umjetnu tvorevinu (ili izdubljeni planetoid) koji je ondje postavljen da upravlja životom na Zemlji, što on i čini (sl. 154). O toj sam mogućnosti tijekom godina razmišljao više puta, ali ovaj put sam jednostavno 'znao'. Osjećao sam kao da je odjednom sve sjelo na svoje mjesto. Kada sam 1990. svjesno započinjao ovo putovanje obično bih pogledao informacije i dokaze, a zaključke bih donosio vlastitim mozgom.

Slika 154: *Mjesec nije prirodno „nebesko tijelo" – on je umjetna tvorevina, divovska svemirska letjelica*

Ali unazad podosta godina stvari su se promijenile. Sada me pak prožima osjećaj neke snažne 'spoznaje' o nečemu, poslije čega ubrzo uslijede informacije iz domene pet osjetila. Takav je bio slučaj s Mjesecom. Kada me je spopala ta snažna slutnja otišao sam na internet provjeriti ima li bilo kakvih napisa o tome da je Mjesec umjetan. Za nekoliko minuta naišao sam na knjigu pod naslovom *Tko je sagradio Mjesec? (Who Built the Moon?)* autora Christophera Knighta i Alana Butlera. Knight i Butler također su surađivali na knjizi *Prva civilizacija (Civilization One)*, a Knight je napisao knjigu *Hiramov ključ (The Hiram Key)*, istraživanje o izvorima Slobodnog zidarstva.

Njihova knjiga o Mjesecu stigla mi je za nekoliko dana i odmah sam ju pročitao. U to su mi vrijeme pristizale i druge informacije o Mjesecu te je tako izranjao jedan poznati obrazac. Prvo u moj život ulazi neka nova tema, a potom sa svih strana o tome dolaze informacije. U knjizi *Tko je sagradio Mjesec?* mnogo je detaljnih i neobičnih matematičkih i drugih poveznica između Mjeseca, Zemlje i Sunca. Ključ tih poravnanja i veza su veličina, položaj i kretanje Mjeseca.

Izvan domašaja bilo kakvog čudesnog 'slučaja' jest činjenica o naravi i položaju Mjeseca. Mjesečeve anomalije su toliko brojne i različite da je Irwin Shapiro s Harvardsko-smitsonijanskog Centra za astrofiku rekao: „Najbolje objašnjenje o postojanju Mjeseca je opservacijska pogreška – Mjesec ne postoji". Knight i Butler pišu:

> Mjesec je veći nego što bi trebao biti, vjerojatno stariji nego li bi trebao biti i mnogo lakši u masi negoli bi trebao biti.
>
> Zauzima malo vjerojatnu orbitu i toliko je neobičan da su sva postojeća objašnjenja njegove prisutnosti prepuna nedostataka i niti jedno od njih ne bismo mogli smatrati ni izdaleka 'nepropusnim'.

Isaac Asimov, ruski profesor biokemije i pisac popularnih znanstvenih knjiga, izjavio je da je Mjesec, koji nema ni atmosferu ni magnetsko polje, u biti nakaza prirode utoliko što je Zemlja jedini planet u Sunčevom sustavu oko kojeg kruži satelit takve golemosti u odnosu na svijet oko kojeg kruži. Veći je od planeta Plutona. Neki znanstvenici čak su ga nazvali sustavom blizanačkih planeta, a ne planeta i satelita. Asimov je ustvrdio da prema svim kozmičkim zakonima Mjesec ne bi smio kružiti oko Zemlje. Te nastavlja:

> ... nameće nam se jedan jedini logičan zaključak: po svim pravilima Mjesec ne bi trebao biti ovdje. Činjenica da on jest ovdje jedna je od onih sretnih okolnosti koje su gotovo predobre da bismo ih prihvatili ... Mali planeti kao što je Zemlja, sa slabim gravitacijskim poljem možda i ne bi trebali imati satelite ...
>
> ... Općenito, dakle, kada neki planet ipak ima satelite ti su sateliti mnogo manji od samoga planeta. Dakle, čak i da Zemlja ima satelit postojao bi opravdan razlog za pretpostavku ... da je to, u najboljem slučaju, jedno omanje tijelo, možda nekih pedesetak kilometara u promjeru. Ali, situacija je posve drukčija. Ne samo da Zemlja ima satelit, Zemlja ima divovski satelit promjera 3476 kilometara. Kako je moguće da majušna Zemlja ima tako velik satelit? Doista nevjerojatno.

Kod Mjeseca postoji vrlo mnogo anomalija. Sam Mjesec nema magnetsko polje, no Mjesečeve stijene su namagnetizirane. Na njemu se nalaze 'maskoni' (skraćenica od „**mas**ivne **kon**centracije"), odnosno velika kružna područja neuobičajeno visoke gustoće i višeg gravitacijskog privlačenja. Don Wilson, autor knjige *Naš zagonetni svemirski brod Mjesec (Our Mysterious Spaceship Moon)* kaže kako se čini da bi

maskoni mogli biti svojevrsne umjetne tvorevine. Ima ih na ogromnim ravnicama na Mjesecu, tzv. 'mariama' koje su nekoć smatrane morima. Otprilike trećina Mjeseca okrenutog prema Zemlji načinjena je od tih maria, dok ih na „tamnoj strani" ima vrlo malo, no nitko ne može objasniti zašto su te dvije strane toliko različite. Mjesec stvara posve iste seizmičke vibracijske efekte svaki put kada se približi Zemlji. Kako je to moguće ako je to prirodna pojava koja bi se s vremenom trebala mijenjati? Novinar *New York Timesa* Walter Sullivan poslužio se usporedbom s burzom rekavši da je to „kao da se usponi i padovi na tržištu dionica točno ponavljaju za svaki period kolebanja". Najstarije kamenje uzeto s Mjeseca daleko je starije od bilo kojeg pronađenog na Zemlji. Neke stijene na Mjesecu navodno su stare oko 4,5 milijarde godina, što znači da su milijardu godina starije od bilo koje stijene nađene na ovom planetu. U harvardskom časopisu za astronomiju *Sky and Telescope* objavljen je izvještaj o tome kako je na Lunarnoj konferenciji 1973. rečeno da je utvrđena starost jedne Mjesečeve stijene 5,3 milijardi godina. Time bi bila gotovo milijardu godina starija od procijenjene starosti Zemlje. Utvrđeno je također da te stijene imaju drukčiji sastav od lunarne prašine u kojoj su pronađene, a procjenjuje se da je prašina milijardu godina starija od tih stijena. Molim?

Znanstvenici nemaju pojma odakle je Mjesec došao i kako je nastao, niti jedna njihova teorija ne uspijeva izdržati pomnije ispitivanje. Po jednoj teoriji Mjesec je ostao zarobljen Zemljinim magnetskim poljem, ali takva teorija znanstveno je vrlo manjkava. Druga teorija kaže da je tijelo veličine Marsa udarilo u Zemlju te da se od Zemlje odvojio jedan veliki komad od kojeg je nastao Mjesec. Ta je teorija poznata kao teorija „Velikog udara". Kad je i ona pokazala znanstvenu nedorečenost netko je iznio teoriju „Dvostrukog velikog udara". Prema toj teoriji, pak, planet 'Mars' je bubnuo u Zemlju, a zatim se vratio da pokuša još jednom. Što li sve (od očaja) neće izmisliti. Istina je da znanstvenici nemaju pojma odakle Mjesec ili kako je onamo dospio. Earl Ubell, bivši urednik znanstvenih tema na CBS-u, postavlja pitanje:

> Ako su Mjesec i Zemlja stvoreni u isto vrijeme, u međusobnoj blizini, zašto jedno od njih ima svo željezo, a drugo [Mjesec] ga baš i nema? Razlike upućuju na to da su Zemlja i Mjesec nastali daleko jedno od drugoga, a ta se pretpostavka spotiče o nesposobnost astrofizičara da objasne kako je točno Mjesec postao Zemljin satelit.

Izvanredne 'podudarnosti'

U knjizi *Tko je napravio Mjesec?* Christopher Knight i Alan Butler iznose se zapanjujuće matematičke veze između Mjeseca, Zemlje i Sunca, uzevši deset kao bazni broj. Ovi matematički sinkroniciteti djeluju jedino kod ova tri tijela i niti kod jednog drugog planeta ili mjeseca u Sunčevom sustavu. Mjesec je 400 puta manji od Sunca, a prilikom solarne pomrčine 400 je puta bliži Zemlji. Zbog toga se Mjesec, gledan sa Zemlje, čini veličinom istovjetan Suncu, a odatle i pojava potpune pomrčine (sl. 155). Mjesec dijeli začuđujući sinkronicitet sa Suncem. Kada je, sredinom zime, Sunce u svojem najnižem položaju i najslabijeg sjaja Mjesec je u svojem najvišem položaju i najjačega sjaja, a obratni slučaj bilježimo sredinom ljeta. Oba tijela zalaze u istoj

točki na obzoru za ravnodnevnice, a na suprotnoj točki za suncostaja. Koliki su izgledi da Mjesec prirodno pronađe tako savršenu orbitu i tako savršeno prekrije Sunce prilikom pomrčine, a da sa Zemlje izgleda da su veličinom isti? Kakvi su izgledi da poravnanja budu tako savršena prilikom ravnodnevica i suncostaja? Tijekom razdoblja u kojem ga možemo vidjeti Mjesec prema Zemlji uvijek pokazuje istu stranu ili isto 'lice'. Sa Zemlje nikada ne vidimo takozvanu 'tamnu' stranu ili udaljeniju stranu Mjeseca. Razlog je sinkronicitet Mjesečeve rotacije. On dovrši vrtnju oko svoje osi otprilike u vremenu potrebnom da obleti oko Zemlje, a to znači da je cijelo vrijeme prema Zemlji okrenuto isto 'lice'. Vrtnja Mjeseca izuzetno je spora u usporedbi sa Zemljinom: u vremenu koje je Mjesecu potrebno za samo jedan okretaj Zemlja će se okrenuti više od 27 puta.

Slika 155: *Položaj Mjeseca toliko je savršen da prilikom pomrčine Sunca, gledano sa Zemlje, veličinom izgleda potpuno jednak Suncu.*

Zemlja se vrti brzinom koja je 400 puta veća od brzine Mjeseca, ona 'prođe' 40.000 kilometara na svojoj osi u jednom danu, za razliku od 400 kilometara koje prevali Mjesec.

Tijekom jednog kruženja oko Sunca Zemlja se okrene 366.259 puta tijekom jednog kruženja oko Sunca, a polarni opseg Zemlje je 366.175 puta veći od polarnog opsega Mjeseca. Polarni opseg Mjeseca je 27,31 posto manji od veličine Zemlje, a Mjesec napravi 27.396 okretaja oko vlastite osi za vrijeme jednog kruga oko Zemlje. Knight i Butler kažu da pomnožite li opseg Mjeseca opsegom Zemlje dobit ćete 436.669.140 kilometara. Ako se taj broj podijeli sa 100 on postaje 436.669 kilometara, što je pak opseg Sunca uz točnost od 99,9 posto. Podijelite li opseg Sunca opsegom Mjeseca i pomnožite sa 100 dobivate opseg Zemlje. Podijelite li veličinu Sunca veličinom Zemlje i pomnožite sa 100 rezultat je veličina Mjeseca. Autori su ispravno zaključili kako je igra brojki sadržana u sustavu Zemlje-Mjeseca-Sunca „jednostavno zaprepašćujuća", a Mjesec kao da je unesen u odnos Sunca i Zemlje, „iskazujući točnost poslovičnog švicarskog proizvođača satova". Knight i Butler također tvrde da su Mjesec, Zemlja i Sunce kodirani mjernom jedinicom znanom kao „megalitski jard". To je otkrio profesor Alexander Thom, škotski inženjer, kada je načinio detaljnu studiju kamenih krugova kao što su Stonehenge i druge megalitske strukture u Britaniji i Francuskoj. Ustanovio je da se kod svih njih primjenjivala standardna mjera jednaka mjeri od 0,829 metara (ili 2,72 stope), što je nazvao „megalitskim jardom" (sl. 156). Knight i Butler kažu da opsezi Mjeseca, Zemlje i Sunca slijede megalitski jard. Oni pišu:

> Sve je to izgledalo krajnje neobično. Megalitske strukture koje su izgrađene diljem zapadne Europe često su korištene pri promatranju kretanja Sunca i Mjeseca, ali

Slika 156: *Christopher Knight i Alan Butler kažu da su velike megalitske građevine poput Stonehengea kodirane istom mjernom jedinicom kao i Zemlja, Sunce i Mjesec.*

kako je moguće da je jedinica mjere na kojoj su ta zdanja temeljena tako fantastično usklađena s opsegom tih tijela, kao i Zemlje?

Rekao bih da je to zato što su Gmazovi koji upravljaju Mjesecom ujedno bili uključeni u izgradnju megalitskih građevina. Knight i Butler tumače da matematičkih odnosa zasnovanih na megalitskom jardu ima i u drugim mjernim jedinicama kao što su funta i pinta. Drevni su narodi pri mjerenju koristili krug baziran na 366 stupnjeva u skladu s brojem Zemljinih okretaja u putanji oko Sunca, što je broj određen položajem i utjecajem Mjeseca na brzinu Zemljine vrtnje. Sumerani su promijenili tu matematiku i uveli krug od 360 stupnjeva te jedinice od 60 minuta i 60 sekundi.

Šuplji Mjesec

Ima bezbroj pokazatelja da je Mjesec šupalj, a zna se da je njegova jezgra daleko gušća od vanjskih slojeva. Neki znanstvenici kažu da Mjesec možda uopće nema jezgre. NASA-in znanstvenik dr. Gordon MacDonald početkom 1960-ih je izjavio da se „čini kako je Mjesec sličniji nekoj šupljoj, a ne jednakomjerno ispunjenoj kugli".

Pretpostavljao je da su podaci zacijelo pogrešni – ali nisu bili. MacDonald je bio u pravu. Dr. Sean C. Solomon s Masačusetskog tehnološkog instituta (MIT) rekao je da su eksperimenti s Lunar Orbiterom umnogome obogatili naša saznanja o Mjesečevom gravitacijskom polju i da su ukazivali na „zastrašujuću mogućnost da je Mjesec možda šupalj". Kozmolog Carl Sagan je istaknuo da „prirodni satelit ne može biti šuplji objekt". Mjesec, osim toga, ima samo 60 posto gustoće Zemlje, a jednaka količina Zemljine materije, kako se čini, teži gotovo dvostruko više od Mjesečeve materije. Zbog toga neki znanstvenici misle da Mjesec ili nema željeznu jezgru i/ili da je djelomično šupalj. Članovi tima sa Sveučilišta Arizona izjavili su kako smatraju da Mjesec ima jezgru, ali da je jako malena. Vođa tima Lon Hood kaže: „Znali smo da je Mjesečeva jezgra mala, ali nismo znali da je toliko mala ... Na taj način ona ranije spomenuta zamisao – da je Mjesečevo podrijetlo jedinstveno, za razliku od svih drugih kopnenih tijela, Zemlje, Venere, Marsa ili Merkura – zaista dobiva na težini". Da, jer... Mjesec je umjetan.

Misija Apolla 12 u studenome 1969. postavila je na Mjesec seizmometre, a zatim je namjerno izazvano rušenje Mjesečevog modula, što je rezultiralo udarcem jednakim jednoj toni TNT-a. Udarni valovi širili su se osam minuta, a NASA-ini znanstvenici su rekli da je Mjesec „odzvanjao poput zvona". Maurice Ewing, jedan od direktora tog seizmičkog eksperimenta, izjavio je na novinskoj konferenciji da

ne zna zašto se to dogodilo: „Što se značenja svega toga tiče, zasad se ne bih upuštao u bilo kakva tumačenja, ali to vam je kao da je netko udario u zvono, recimo, u zvoniku crkve jedan jedini put i ustanovio da odzvanjanje traje 30 minuta." Dr. Frank Press s Masačusetskog tehnološkog instituta je rekao: „Činjenica da prilično malen udar" izaziva učinak koji traje 30 minuta „posve je izvan okvira našeg iskustva." Misija Apolla 13 na Mjesec otkazana je zbog potencijalno katastrofalnih tehničkih problema, a lansirni uređaj Saturn V težak 15 tona udario je u Mjesec oko 160 kilometara dalje od mjesta na kojem je prethodna misija ostavila seizmometar. Kad je lansirni uređaj udario snagom istovjetnom jedanaest tona TNT-a, NASA-ini znanstvenici su izjavili da je Mjesec „reagirao poput gonga" te da je nastavio vibrirati tri sata i dvadeset minuta na dubini od oko 40 kilometara. Tijekom misija Apolla Ken Johnson je bio nadglednik Odjela za kontrolu podataka i fotografija, a radio je za jednu kompaniju pod ugovorom s NASA-om. Autoru knjige *Tko je napravio Mjesec?* Alanu Butleru rekao je da ne samo da je odjekivao poput zvona, već da se cijeli Mjesec 'klimao' na tako precizan način da se „gotovo činilo kao da unutar njega postoje divovski hidraulični prigušivači." Čime bi se pak objasnilo zašto Mjesec vibrira na potpuno isti način svaki put kada se približi Zemlji. Godine 1972. u Mjesec je udario meteor snagom od 200 tona TNT-a. Time su pokrenuti ogromni udarni valovi koji su doprli duboko u unutrašnjost, ali niti jedan se nije *vratio natrag.*

Vanjska površina Mjeseca izuzetno je tvrda i sadrži minerale poput titana. Ustanovljeno je da Mjesečeve stijene sadrže prerađene metale, uključujući mjed i tinjac (liskun), kao i elemente uran 236 i neptunij 237 koji se, kako je utvrđeno, u prirodi ne pojavljuju u takvom obliku. Uran 236 dugovječni je radioaktivni nuklearni otpad, a ima ga u potrošenom nuklearnom gorivu i ponovno prerađenom uranu. Neptunij 237 je metalni element i nusproizvod nuklearnih reaktora i proizvodnje plutonija. Kako li su, dovraga, takve stvari dospjele u Mjesečeve stijene? K tomu, pronađene su čestice željeza koje ne hrđaju, što se, opet, ne javlja prirodno.

Mjesec je svemirski brod

Dva člana Sovjetske akademije znanosti napisala su 1970. godine članak u sovjetskom časopisu *Sputnik* pod naslovom „Je li Mjesec tvorevina izvanzemaljske inteligencije?" Na to pitanje odgovorio bih gromoglasnim: 'Da'. Mihail Vasin i Aleksandar Ščerbakov sugerirali su da je Mjesec planetoid koji su golemim strojevima izdubila nepoznata bića u posjedu visoko razvijene tehnologije. Ako je ta tehnologija nuklearne naravi time bi se objasnila prisutnost urana 236 i plutonija 237. Vasin i Ščerbakov su ustvrdili da bi takvi strojevi istalili stijene i napravili šupljine unutar Mjeseca te da bi se lava izlila na površinu i stvorila lunarni krajolik načinjen od metalne troske stijena. Rekli su da je Mjesec iz nekog razloga vjerojatno postavljen u orbitu oko Zemlje. Slijedi dio onoga što su napisali u časopisu *Sputnik:*

> Namjeravate li lansirati umjetni sputnik tada je poželjno da bude šupalj. Istovremeno, bilo bi naivno misliti da bi se itko tko je sposoban za takav izvanredni svemirski

projekt zadovoljio nekakvim divovskim praznim trupom bačenim u putanju blizu Zemlje.

Vjerojatnije je da ovdje imamo jedan vrlo drevan svemirski brod čija je unutrašnjost ispunjena gorivom za motore, materijalima i uređajima za održavanje i popravke, navigacijskim instrumentima, opremom za motrenje i svakovrsnom mašinerijom ... drugim riječima, svim neophodnim što će ovoj „svemirskoj karaveli" omogućiti da posluži kao Noina arka inteligencije, a možda i kao dom cijele jedne civilizacije spremne na podužu egzistenciju (tisuće milijuna godina) i duga lutanja kroz svemir (tisuće milijuna kilometara).

Logično, trup takvog svemirskog broda mora biti iznimno čvrst kako bi izdržao udare meteorita i oštre fluktuacije između ekstremne vrućine i ekstremne hladnoće. Oklop je vjerojatno načinjen od dva sloja – baza od tamnog ovoja debljine nekih tridesetak kilometara, a vanjski je dio načinjen od nekog labavije upakiranog materijala (tanji sloj – debeo prosječno pet kilometara). U određenim područjima gdje se nalaze lunarna 'mora' i 'krateri' gornji sloj je prilično tanak, u nekim slučajevima nepostojeći.

Ovu tezu potkrjepljuju činjenice koje objašnjavaju dugačku listu anomalija. Dr. D. L. Anderson, profesor geofizike i direktor seizmološkog laboratorija u Kalifornijskom institutu za tehnologiju, kaže da je „Mjesec načinjen naopačke" i da bi njegove unutarnje i vanjske strukture trebale biti obrnuto postavljene. Vasin i Ščerbakov kažu da je materijal iz unutrašnjosti Mjeseca donesen na površinu od čega je načinjena vanjska ljuska. Tanji vanjski sloj, prosječno debeo oko četiri do pet kilometara, ali ponegdje i deblji, objasnio bi zašto Mjesečevi krateri nisu onoliko duboki koliko bi trebali biti s obzirom na širinu pogođenog područja (sl. 157). Jednolično su plitki. Strana tijela poput meteorita ne mogu prodrijeti dublje kad udare u „tamni oklop debeo oko 30 kilometara". Vasin i Ščerbakov tumače da u slučaju udara meteorita vanjski Mjesečev sloj preuzima ulogu odbojnika prije negoli to strano tijelo udari u neprobojnu zaštitnu oplatu te ova bude tek lagano udubljena. „Imajući na umu da je Mjesečeva obrambena obloga, po našim proračunima, debela oko 4 kilometra vidimo da je to i približno maksimalna dubina kratera".

Slika 157: *U usporedbi s njihovom širinom Mjesečevi krateri jednolično su plitki.*

Napominju da u površinskim lunarnim stijenama ima titana, kroma i cirkonija, a svi ti metali imaju „vatrostalna, mehanički čvrsta i antikorozivna svojstva". 'Vatrostalni' metali izvanredno su otporni na toplotu i habanje, a znanstvenici su rekli da bi spojevi na Mjesečevoj

površini imali „zavidnu otpornost na toplotu i sposobnost odupiranja sredstvima agresije". Vasin i Ščerbakov nastavljaju:

> Da su stručnjaci, recimo, trebali pronaći neki materijal za zaštitu divovskog umjetnog satelita od nepovoljnih utjecaja temperature, kozmičkog zračenja i meteoritskog pljuska vjerojatno bi se domislili upravo tih metala. U tom slučaju, nije li očito zašto su lunarne stijene tako izvanredno loši vodiči topline što je faktor koji je začudio astronaute? Nisu li upravo to željeli konstruktori ovog super-sputnika Zemlje? S inženjerske točke gledišta, ovaj svemirski brod iz davno minulih vremena kojeg nazivamo Mjesecom upravo je sjajno konstruiran.

Ustanovljeno je da neke lunarne stijene sadrže deset puta više titana od titanom bogatih stijena na Zemlji. Titan se koristi u nadzvučnim mlažnjacima, dubinskim podmornicama i svemirskim letjelicama. Dr. Harold Urey, dobitnik Nobelove nagrade za kemiju, izjavio je da ga „strašno zbunjuju stijene s Mjeseca, a ponajviše prisutnost titana". Rekao je da su ga uzorci zapanjili i da nikako ne može objasniti prisutnost titana. Dr. S. Ross Taylor, geokemičar koji je provodio kemijsku analizu lunarnih stijena, rekao je da su nizine marija veličine Teksasa trebale biti prekrivene istaljenim stijenama koje sadrže tekući titan. Kazao je da čak ni na Zemlji nikada ne bismo očekivali nešto slično jer titan jednostavno ne bi razvio dovoljnu toplinu, a nitko nikada nije sugerirao da je Mjesec topliji od Zemlje. Što je moglo distribuirati titan na takav način? Odgovor: Visoko napredna tehnologija razvijena i korištena od strane bića tehnološki beskrajno naprednijih od ljudi.

Vasin i Ščerbakov kažu da takva pretpostavka objašnjava čudne varijacije u gravitacijskim poljima pod nazivom 'maskoni' u ravnim nizinama marija. Marije su područja s kojih je otrgnut zaštitni sloj iz oklopnog pokrivača, a da bi se šteta popravila „postrojenje koje proizvodi sanacijsku tvar trebala je biti donesena neposredno ispod pogođenog mjesta kako bi se to područje preplavilo 'cementom' – „materijalom sličnom lavi". Tako nastale ravne površine promatraču sa Zemlje izgledaju kao mora, kažu znanstvenici, a „zalihe materijala i mašinerija za takve zadatke nesumnjivo su još uvijek tamo gdje su i bili, te su dovoljno masivni da izazovu gravitacijske anomalije." Upadljivo različita starost lunarnih stijena i lunarne prašine mogu se objasniti kozmičkim putovanjima svemirskog broda Mjeseca pri kojima bi on pokupio materijale s mnogih mjesta te iz mnogih doba.

Na „tamnoj strani Mjeseca" postoji velika izbočina, a jedino logično objašnjenje njenog postojanja je golema snaga trupa svemirskog broda koja sprječava raspad Mjeseca. Iznad Mjesečevih područja od nekih 260 kvadratnih kilometara uočene su neobjašnjive erupcije vodene pare, a u nekim izvještajima stoji da nastaju ispod površine. Farouk El Baz, koji je radio za NASA-u na znanstvenom istraživanju Mjeseca, kaže: „Ukoliko vodena para dolazi iz Mjesečeve unutrašnjosti to je ozbiljna stvar jer upućuje na drastičnu razliku između različitih faza lunarne unutrašnjosti, što znači da je unutrašnjost posve drukčija od onoga što smo vidjeli na površini." Vasin i Ščerbakov napominju da unutar Mjeseca ima plinova koji stvaraju atmosferu

pogodnu za razvoj života. Ako s vremena na vrijeme procure na površinu time bi se objasnili parni oblaci koji zbunjuju znanstvenike. Autor i istraživač Don Wilson navodi neke od većih lunarnih zagonetki u svojoj knjizi *Naš zagonetni svemirski brod Mjesec,* ali one su lako objašnjive ukoliko shvatimo da je Mjesec umjetno stvorena svemirska letjelica. Ove 'zagonetke' uključuju pitanja poput ovih:

1. Zašto je Mjesec neuobičajeno tijelo, preveliko i predaleko da bi bilo prirodni satelit Zemlje?
2. Zašto Mjesec ima tako plitke kratere?
3. Zašto i kako Mjesec održava svoju izbočinu?
4. Zašto su neke Mjesečeve stijene starije od Zemlje, a stare su (barem) kao Sunčev sustav?
5. Zašto se doima da je Mjesec nekako 'naopak'?
6. Što kriju marie i *maskoni*?
7. Kako je moguće da je Mjesec tijelo suho poput pustinje, a povremeno ipak ima oblake vodene pare?
8. Zašto Mjesec vibrira poput „ogromnog gonga", prenoseći podrhtavanja na velike udaljenosti uokolo i kroz sebe?
9. Kako to da Mjesec stvara toliko mnoštvo proturječja po pitanju podataka i spoznaja?

Ništa od svega ovog nisam bio pročitao prije negoli me je za računalom obuzeo onaj snažan osjećaj da je Mjesec umjetan i da služi za upravljanje životom na našem planetu. On predstavlja kontrolni sustav Gmazova. Položaj Mjeseca određuje brzinu Zemljine vrtnje i kuta pod kojim se vrti – 22,5 stupnja od okomice. Ovaj kut stvara četiri godišnja doba zbog načina na koji je naš planet okrenut prema Suncu tijekom svoje godišnje putanje. Mjesec ima vrlo velik utjecaj na plimu i oseku – daleko veći od Sunca – a s obzirom da se ljudsko tijelo sastoji od 70 posto vode on neizbježno ima fantastičan utjecaj i na nas, čak i na samo tjelesnoj razini. U velikoj mjeri Mjesec određuje i naš odnos prema vremenu, a izraz 'mjesec' (engl. *month*), zapravo je *Moonth,* razdoblje bazirano na Mjesečevim ciklusima. Spoznaja da je Mjesec divovski svemirski brod je nit koja spaja sve druge, ne samo u odnosu na Mjesečeve anomalije već i na život na Zemlji i urotnički plan porobljavanja čovječanstva. Činjenica je da Gmazovi na Mjesecu te u podzemnim bazama na Marsu ovise – glede hrane i samog svog opstanka – o ljudima i Zemlji. To je ključan razlog zbog čega očajnički nastoje ostati neotkriveni. Voda i drugi resursi neprestano se odnose s ovog planeta na Mjesec i Mars, što, uostalom, i nije neka posebno nova pojava. U drevnim predajama naroda Zulu govori se o istim stvarima.

Zanimljivo, u sumerskim zapisima o Anunnakijima piše da su došli na Zemlju kako bi kopali zlato te da su genetskim manipulacijama programirali svoje ropsko stanovništvo (ljude) kako bi to radili umjesto njih u Africi. Početkom 2010. godine *Pakistan Daily,* internetska novinska agencija, objavila je priču koje se nitko iz glavnih

medija nije želio ni dotaknuti. U članku se tvrdi da su širom svijeta nestale zlatne poluge i da su zamijenjene polugama od tungstena presvučenim zlatom. Tungsten navodno ima potpuno istu gustoću kao i zlato, do unutar tri decimale. U članku *Pakistan Dailyja* rečeno je da je tijekom administracije Billa Clintona – u kojoj su financijsku politiku vodili Robert E. Rubin (rotšildski cionist), Larry Summers (rotšildski cionist) i Alan Greenspan (rotišildski cionist) – jedna od najmodernijih i najsofisticiranijih tvrtki za preradu materijala iz SAD-a navodno proizvela „između 1,3 i 1,5 milijuna kalupa od tungstena od 28,3 grama", više od 16 tisuća metričkih tona. Nakon toga, navodi se, 640.000 tih kalupa od tungstena dobilo je zlatnu oplatu te je otpremljeno u američku 'zlatnu' riznicu u Fort Knoxu gdje se nalaze i dandanas. U članku je pisalo da su u listopadu 2009. Kinezi dobili pošiljku zlatnih poluga kao sredstvo otplate dugova te da je vlada zatražila da se obave posebni testovi i provjeri njihova čistoća i težina. U polugama su izbušene četiri rupice, a metal je podvrgnut analizi. Dužnosnici su bili zaprepašteni kada su utvrdili, piše u članku, da su 'zlatne' poluge lažne. Bile su načinjene od tungstena, a zlatna je bila samo vanjska obloga. Poluge su imale serijske brojeve u svrhu lakšeg praćenja, stajalo je dalje u članku, koji su dokazali da su poluge nastale u SAD-u gdje su godinama bile pohranjene u Fort Knoxu. Pošiljka se navodno sastojala od oko 5600 do 5700 poluga. Dinastija Rothschild oduvijek je bila dominantna sila na svjetskom tržištu zlata, a cijena zlata svaki se dan određivala u uredu N. M. Rothschilda u Londonu od 1919. do 2004. kada su Rothschildi odjednom objavili da se povlače s tržišta zlata. Hmmm. Te bi stvari svakako trebalo pomnije istražiti. Što ako je zlato prijeko potrebno za održavanje aktivnosti na Mjesecu? Ako jest, koliko je uopće 'zlato' u masivnim trezorima diljem svijeta doista 'zlato'?

„Zvijezda smrti"

Mjesec je *modus operandi* te gmazovske skupine. Takve masivne 'kugle' oni grade s konkretnim ciljem putovanja kroz Svemir i preotimanja vlasti na planetima na potpuno isti način na koji su to učinili na Zemlji. Ruski astrofizičar dr. Josif Šklovski navodno je 1959. rekao da bi Fobos, mjesec u orbiti oko Marsa, mogao biti umjetni satelit postavljen u tu putanju od strane neke izvanzemaljske civilizacije (sl. 158). Svoje je proračune temeljio na neobičnoj orbiti i izuzetno niskoj gustoći Fobosa, što je ukazivalo da bi mogao biti šupalj, premda su neki kasnije rekli da Šklovski to nije povezivao s izvanzemaljcima. Dr. S. Fred Singer, posebni savjetnik predsjednika

Slika 158: *Neki istraživači sugeriraju da je Fobos, jedan od Marsovih mjeseca, umjetna tvorevina koju je napravila jedna napredna izvanzemaljska rasa.*

Eisenhowera za istraživanje svemira, o Fobosu je rekao posve istu stvar, a s time se složio i Raymond H. Wilson ml., šef Odjela primijenjene matematike u NASA-i.

Wilson je 1963. rekao da bi „Fobos mogao biti golema baza u orbiti oko Marsa" te je dodao da NASA razmatra tu mogućnost. Gmazovi mogu izazvati geološko pustošenje kada postave svoje mjesece u orbitu oko nekog planeta ili kada ih pomaknu. Upravo se to dogodilo kada je „Zlatno doba" okončano geološkom katastrofom opisanom u drevnim zapisima, što jasno potvrđuju geološke i biološke analize. Drevni su narodi stalno okrivljavali „zmijske bogove" za ono što je snašlo Zemlju, ali na koji su način ovi uspjeli pokrenuti takve kataklizmičke geološke promjene i poremećaje? Sada to znamo, barem dijelom, jer se vrlo mnogo katastrofa događalo kad je ovamo pristigao Mjesec. Na nebesima se vodio rat, kao što opisuju drevne predaje, a planet koji je nekoć kružio između Marsa i Jupitera bio je razoren. Njegovi ostaci čine današnji asteroidni pojas, a Sunčev sustav bio je razbijen. Mitovi i legende govore da se „Zemlja preokrenula", što bi se prilikom dolaska Mjeseca i njegova pomicanja nakon smještanja na to mjesto, doista i dogodilo. Kao što rekoh, danas na našem planetu imamo godišnja doba zbog načina na koji Mjesec drži Zemlju pod određenim kutom rotacije u orbiti oko Sunca. Nije stoga nimalo čudno da su drevni narodi zabilježili kako su zmijski bogovi poučavali ljude o „godišnjim dobima". Zašto ljudi na ovom planetu ne bi znali za godišnja doba i njihov utjecaj ako su ovdje živjeli generacijama, prolazeći kroz proljeće, ljeto, jesen i zimu? U filmovima iz trilogije *Zvjezdanih ratova,* koje je producirao 'duboki' insajder George Lucas, prikazana je „Zvijezda smrti" pod vlašću snaga Dartha Vadera. Idejno se, očito, zasniva na Mjesecu. (sl. 159). Dakle, imamo film koji prikazuje kako je u svemiru konstruirana „Zvijezda smrti" (Mjesec) u konkretnoj namjeri kozmičkog osvajanja. Slijedi opis Zvijezde smrti koji sam pronašao na adresi **starwars.com:**

„Zvijezda smrti" je bio kodni naziv neizrecivo moćnog i strašnog oružja koje je razvilo Carstvo. Ogromna svemirska stanica nosila je to oružje sposobno da razori čitave planete. Zvijezda smrti je bila oruđe terora i trebala je zaplašiti izdajničke svjetove prijetnjom posvemašnjeg uništenja ...

Slika 159: *Zvijezda smrti Dartha Vadera u* ***Zvjezdanim ratovima.*** *I ona je bila umjetna tvorevina – baš poput Mjeseca.*

... Zvijezda smrti bila je bojna postaja veličine omanjeg mjeseca. Imala je strahovit niz turbolasera i projektore privlačećih zraka, što je predstavljalo vatrenu moć veću od polovice imperijalne zvjezdane flote. Unutar njene goleme unutrašnjosti nalazile su se legije imperijalnih postrojbi i borbenih letjelica, kao i svakojaki zatvorenički blokovi i ćelije za ispitivanje.

Tehničku shemu Zvijezde smrti razvili su vrhunski tehnolozi Konfederacije nezavisnih sustava tijekom Klonovskih ratova. Porazom Separatista i preobrazbom Republike u Carstvo projekt Zvijezde smrti potpao je pod komandu Uzvišenog Moffa Tarkina, jednog od najistaknutijih guvernera Carstva ...

... U brutalnoj prezentaciji moći Zvijezde smrti Uzvišeni Moff Tarkin uperio je svoje glavno oružje na miroljubiv svijet Alderaana. Leia Organa, zatočenica Carstva u to vrijeme, bila je primorana gledati kako zasljepljujući laserski projektil razbija njen voljeni svijet, pretvarajući taj planet i njegovo stanovništvo u orbitalni pepeo i krhotine ...

... Više od tri godine kasnije ponovno se pojavila prijetnja Zvijezde smrti kada je Savez otkrio drugu, veću Zvijezdu smrti u izgradnji iznad zabačenog šumovitog mjeseca Enda ....

Zanimljivo je da zaplet iz *Zvjezdanih ratova* uključuje priču o mjesecolikoj Zvijezdi smrti koja koristi naprednu tehnologiju za razaranje planeta, a razoreni planet je česta tema, kako u drevnim predajama tako i u novijim istraživanjima ljudi poput Immanuela Velikovskog i mnogih drugih. Unutrašnjost Zvijezde smrti u *Zvjezdanim ratovima* imala je, da tako kažemo, „dva usmjerenja". Područja najbliža površini bila su izgrađena „s koncentričnim palubama uz gravitaciju usmjerenu prema jezgri Zvijezde smrti", a unutrašnjost je bila „ispunjena naslaganim palubama s gravitacijom usmjerenom prema južnom polu postaje". Veliki ekvatorski jarak dugačak 376 kilometara razdijelio je Zvijezdu smrti na dvije jednake polutke, a svaka je bila podijeljena u dvanaest 'zona'. Ondje je bilo i parkova, trgovačkih centara i rekreacijskih područja. Opis se nastavlja:

... u središtu Zvijezde smrti je divovski hipermaterijski reaktor. Unutar te komore gorjela je fuzijska reakcija čudesnih razmjera, opskrbljivana stelarnim bocama goriva poredanim uz njen obod ...

... Propulziju stvarnog prostora Zvijezde smrti omogućavale su mreže moćnih ionskih motora koji su snagu reaktora pretvarali u potrebnu potisnu silu. Da bi Zvijezda smrti predstavljala stvarnu prijetnju morala je biti pokretna. Koristeći povezane nizove od 123 generatora hiperpogonskog polja spojenih u jednu navigacijsku matricu, Zvijezda smrti putovala je kroz galaksiju nadsvjetlosnim brzinama.

Nevjerojatne energije koje je upregnula ta postaja, u kombinaciji s njenom velikom masom, davale su Zvijezdi smrti magnetska i gravitacijska polja jednaka onima na mnogo većim orbitalnim tijelima.

Znam da će ljudi odmahnuti rukom i reći da to postoji samo na filmu, ali teme *Zvjezdanih ratova* i Zvijezde smrti, koje se baziraju na insajderskom znanju Georgea Lucasa, zasnovane su na daleko više činjenica negoli se misli. Uvodni prizori filmova

iz te trilogije govore o „jako davnim [zbivanjima], u jednoj dalekoj, dalekoj galaksiji". A ja tvrdim da se to zasniva na događajima mnogo bližima 'kući'.

Drevna potvrda

Diljem svijeta postoji mnoštvo legendi koje opisuju Mjesec kao 'kočiju' bogova i božica. Prema predajama, indijski bog Čandra vozio se kroz noćno nebo svojom kočijom, Mjesecom, kojeg je vuklo deset bijelih konja. Grčka božica Mjeseca Selena prikazana je kako se vozi u srebrnoj kočiji koju vuku bijeli konji. Rimljani su je znali kao Lunu, što je latinski izraz za Mjesec. Ako se sjećate, ranije smo spomenuli kako je božica Mjeseca prikazivana kao djevičanska majka s dvanaest zvijezda oko glave te sa „zmijskim mjesecom" pod nogama.

Nazvao sam svog velikog prijatelja Creda Mutwu, hodajuću knjižnicu punu drevnih legendi i predaja, i upitao ga što Zulu legende govore o Mjesecu. Niti jednom riječju nisam spominjao o čemu sam bio razmišljao, samo sam ga upitao: 'Što šamani plemena Zulu kažu o Mjesecu?' Odgovorio je kako vjeruju da je Mjesec šupalj i da je sjedište Pitona ili 'Chitaura' – stvorenja koja ja nazivam Gmazovima. Legende kažu da su Mjesec, „prije stotine i stotine generacija", ovamo dovukla dva brata: Wowane i Mpanku koji su predvodili Gmazove. Bili su znani kao „Vodena braća", a „koža im je bila krljušasta poput riblje". Opis se poklapa sa sumerskim i mezopotamskim zapisima o vođama Anunnakija, braći Enlilu i Enkiju (Gospodaru Zemlje). Potonji je bio poznat kao vodeni bog po imenu 'Ea', a može se poistovjetiti s Oannesom i Dagonom, „Nebeskom ribom" iz mezopotamskih predaja. Credo je rekao kako Zulu legende govore da su Wowane i Mpunku ukrali Mjesec u obliku jajeta od „Velikog vatrenog zmaja" i da su vadili žumanjak sve dok nije postao šupalj. Zatim su „zakoturali Mjesec po nebu prema Zemlji" i izazvali kataklizmičke događaje na našem planetu. Simbolizam Mjeseca i jajeta možemo prepoznati u čitavom drevnom svijetu. Legende kažu da je božica Mjeseca Semiramida rekla kako je sišla s Mjeseca u divovskom „Mjesečevom jajetu" koje je palo u rijeku Eufrat u vrijeme prvog punog mjeseca nakon proljetne ravnodnevice. Zulu mitovi kažu da su Gmazovi došli na Zemlju kada je Mjesec bio najsjajniji, puni mjesec kada se vrše brojni sotonistički rituali diljem svijeta, a legende kažu da ljudi postaju vukodlaci ili vampiri. Lako je moguće da je „Mjesečevo jaje" simbolički prikaz „letećeg tanjura", a čuo sam i kako se NLO-i opisuju kao „jajoliki objekti". Zuluške priče opisuju istu temu Gmazova koji stižu s Mjeseca u jajetu i ulaze u vodu; tako su Wowane i Mpunku nazvani „vodenom braćom" te imamo simbolizam „ribljih bogova". Jaja, krilati diskovi, krilati bogovi, vatrene kočije itd. sve su to opisi letjelica (letećih tanjura) ili samog Mjeseca (sl. 160). Sada vidimo još jedan razlog postojanja takve veze između štovanja Mjeseca, Sunca i zmije, a ta je kombinacija osnova svih religija. Štovanje boga Mjeseca po imenu kao što je 'Sin', 'El' i 'Allah' – sada sve to dobiva smisao, kao i bezbrojni izražaji štovanja božice Mjeseca. Sve je to štovanje gmazovskih bogova smještenih na Mjesecu, a oni se hrane energijom milijardi ljudi koji ih štuju pod različitim imenima, božanstvima i simbolima. Isti je slučaj sa Sunčevim božanstvima koja su dijelom, kao što je

Slika 160: *Drevni simbol gmazova i „leteći disk" – Mjesec.*

potvrdio Credo, također potekla od Gmazova za koje se govorilo da imaju „oči svijetle poput Sunca". Credo je rekao da je prije dolaska Mjeseca Zemlja bila sasvim drukčija. Nije bilo godišnjih doba, Zemlja je trajno bila okružena svodom od vodene pare. Ljudi nisu osjećali žestinu Sunčevih zraka kakvu osjećamo danas, Sunce su naime vidjeli samo kroz vodenastu izmaglicu. „Zemlja je bilo jedno prelijepo mjesto" - kaže Credo - „blago mjesto, bujno i zeleno, s blagom kišicom i izmaglicom, bez jarosti Sunca." Kad je ovamo stigao Mjesec vodeni svod je pao na Zemlju u vidu potopa.

Simbolički prikaz toga biblijske su kiše koje su trajale 40 dana i noći. Zulu legende kažu da Gmazovi manipuliraju Zemljom s Mjeseca gdje „živi Piton", a ljude upozoravaju da nikada ne smiju naljutiti Mjesec. Kažu da Sunce oprašta, ali ne i Mjesec. Zulu i druge domorodačke afričke predaje govore da je Mjesec napravljen „jako, jako daleko" kao sredstvo kontrole nad ljudima i kao vozilo za putovanje svemirom. Credo kaže da je „divovski matični brod" Gmazova koji se spominje u Zulu legendama zapravo bio Mjesec. Upravo su onamo bili otišli tijekom kataklizmičkog „Velikog potopa" koji su uzrokovali manipulacijama s Mjeseca i izazivanjem drugih kozmičkih događaja. Onamo je također odveden čovjek po imenu 'Noa' zajedno s ostalima koji su odabrani da prežive i obnove novu genetski modificiranu vrstu poslije oporavka Zemlje. 'Arka' nije bila brod već letjelica koja je ljude odnosila na Mjesec da tamo pričekaju kraj zemaljskih katastrofa. Prije objavljivanja ove knjige svoja sam razmišljanja podijelio samo s trojicom svojih bliskih prijatelja. Jednog od njih, Neila Haguea, zamolio sam da upita Pierrea Sabaka je li u svom jezičnom istraživanju načeo kakvu temu o Mjesecu. Sabakov odgovor: „Od iskona Mjesec je spremnik ili kontejner u kojem je držano sjeme čovjeka, prije uništenja Marsa..."

Credo kaže da su Gmazovi došli ovamo – dolaze ovamo – s Mjeseca u letećim tanjurima (prikazanim na „Ogrlici misterija"). No, ima i drugih način transporta poput teleportacije. Ako to koriste tajne podzemne baze na Zemlji onda je jasno da isto čine i oni koji su im takvu tehnologiju dali. „Mjesec je čarobnjak", rekao je Credo. „Mi ga zovemo 'Nyanga', što znači 'šaman' ili 'iscjelitelj'." Credo mi je spomenuo „posebne priče" iz Zulu legendi o tome kako je Gmazove stvorilo Sunce da izazovu darmar unutar Stvoriteljeve kreacije. „Gmazovima je dano dopuštenje da u svemiru doista uprskaju stvari." - rekao je Credo. Neki afrički narodi Gmazovima su nadjenuli ime 'Basinyai' – „Oni koji uništavaju stvari". Ne bih to ni sam bolje sročio. Dolaskom Gmazova i Mjeseca na Zemlji se sve promijenilo. Promijenili su se Zemljina rotacija i kut – „zemlja se preokrenula", kako stoji u drevnim legendama – što je donijelo snažnije plimne sustave koji su nekoć bili mnogo blaži. Prije pojave Mjeseca žene nisu imale menstruaciju, navode legende, o čemu ću podrobnije govoriti kasnije. Credo

je rekao da afrički šamani vjeruju kako Mjesec sprječava Zemlju da bude previše plodna te da Mjesec i Zemlja vode tihi rat: „ljubomorni Mjesec zločesti je Zemljin brat". Legende kažu da su Gmazovi zaprijetili da će ukloniti Mjesec ne budu li ljudi radili što im se kaže. To bi na Zemlji, dakako, uzrokovalo mnoga pustošenja.

Prije Mjeseca

Daleko od toga da su pripadnici naroda Zulu i drugi afrički narodi usamljeni u vjerovanju da Mjesec nije oduvijek tu gdje se nalazi. Mnogo je primjera iz predaja diljem svijeta u kojima se spominje vrijeme „prije Mjeseca". Drevni grčki autori Aristotel i Plutarh te rimski autori Apolonije Rodius i Ovidije govorili su o narodu zvanom Proseleni koji su polagali pravo na zemlje u Arkadiji zato što su ondje bili njihovi preci „prije pojave Mjeseca na nebu". Riječ 'Proseleni' prevodi se kao „prije Selene". Selena je grčka božica Mjeseca, a isto se ime ponekad daje i samom Mjesecu. Rimski pisac Censorin spominjao je doba prije mnogo eona kada Mjeseca nije bilo, a dr. Hans Schindler Bellamy obrađuje istu temu u svojem djelu *Mjeseci, mitovi i ljudi (Moons, Myths and Men).* On svraća pozornost na domorodačko pleme u Kolumbiji po imenu Mozces, čiji pripadnici kažu da se „sjećaju vremena prije negoli je sadašnji Mjesec postao Zemljin pratilac."

Neki babilonski prikazi Mjeseca iz jedanaestog stoljeća prije Krista smještaju ga između Venere i Sunca. U srednjoj Aziji živi narod po imenu 'Yuezhi', što znači „Mjesečev klan" ili „Mjesečeva rasa", što nas vodi do još jedne legende o kojoj mi je pričao Credo...

„Ljudi su s Oriona"

Credo je rekao da pripadnici naroda Zulu vjeruju kako su ljudi došli iz „jednog svijeta među zvijezdama" koje on naziva 'Mpalalatsani' u sazviježđu Orion. Možda se sjećate da je Orion prikazan na „Ogrlici misterija". Credo kaže da je Mpalalatsani rajski svijet i, prema legendi, to je „crveno mjesto s crvenim stijenama, crvenom zemljom, crvenim pijeskom i morima". Upitao sam ga kako taj svijet naziva zapadnjačka astronomija, no odgovorio je da ne zna. On ga zna jedino pod nazivom Mpalalatsani, što znači „Širitelj života". No, u sazviježđu Orion postoji jedna 'superdivovska' svijetla, crvenkasta zvijezda ili svijet pod nazivom Betelgeuse, udaljen od Zemlje 640 svjetlosnih godina. Kada bi došla na mjesto našega Sunca dosezala bi sve do Marsa. Promatrači i istraživači s Kalifornijskog sveučilišta izjavili su 2009. da se u zadnjih 15 godina Betelgeuse stisnuo za 15 posto. To je prva zvijezda čija je veličina izmjerena i tek je jedna od samo šačice zvijezda koje, gledano kroz teleskop Hubble, izgledaju kao disk a ne kao svjetlosna točka. Zulu legende kažu da su ljudi običavali živjeti na „crvenom svijetu" zvanom Mpalalatsani (što je još jedno od mogućih ishodišta 'crvenog' simbolizma, ali postoje i Zulu predaje o gmazovima koji žive na Marsu). Kažu da je „između muškaraca i žena na Mpalalatsaniju izbio veliki rat a da su preživjele osobe prognane zbog njihove pohlepe, požude i sličnog." Ljudi su nekoć bili androgeni te nije bilo žena ili muškaraca nego su Gmazovi započeli

s genetskom manipulacijom na Mpalalatsaniju kako bi razdvojili prvotnu ljudsku formu u žensko i muško, govori legenda. Credo kaže da je Mpalalatsani prava lokacija biblijskog edenskog vrta odakle su ljudi protjerani i da je genetska manipulacija otpočela ondje a da se nastavila unutar Mjeseca i kasnije na Zemlji. Jedna od afričkih riječi koja se koristi za Mpalalatsani je 'Matfieng', što znači „Gospodar insekata" ili „Gospodar muha". Credo je rekao da je to bio uvredljiv opis ljudi koji su izbačeni iz Mpalalatsanija i, što je zanimljivo, to je također značenje imena hebrejskog demona zvanog 'Beelzebub'. U nekim je kulturama taj demon znan i kao 'Sotona' i 'Vrag', ali se u drugim kulturama od njih razlikuje. Ime Beelzebub potječe od riječi 'Ba'al Zebûb', 'Ba'al Z_bûb' ili 'Ba'al Z_vûv', a te riječi znače... „Gospodar muha". 'Baal' je još jedno ime za babilonskog Nimroda. Beelzebub je navodno vrlo visoko u hijerarhiji Pakla i palih anđela te predsjeda „Redom muha". Pisac William Golding objavio je 1954. godine poznatu knjigu *Gospodar muha (Lord of the Flies)*. To je alegorijski roman o skupini učenika nasukanih na napuštenom otoku bez ijedne odrasle osobe, a istražuje oprečne impulse života u miru i skladu ili borbe za moć, što je vrlo dobro pogođena tema s obzirom na navode Zulu legendi o sudbini ljudi s „crvenog svijeta". U knjizi se također obrađuju teme mentaliteta krda naspram individualnosti, moralnosti naspram nemoralnosti te racionalne misli naspram emocionalnih reakcija. Učenici podliježu nasilju, a kasnije ih spašava jedan mornarički brod.

Zulu legende govore da su ljude prognane s Mpalalatsanija Gmazovi s Mjeseca doveli na Zemlju. Ondje je bilo ljudi svih vrsta, uključujući šamane, kaže Credo, a različite ljudske skupine držane su u različitim prostorima na Mjesecu. Dr. Farook Al-Baz, koji je surađivao s NASA-om u programu istraživanja Mjeseca, u jednoj je prilici rekao: „Mnogo je neotkrivenih šupljih prostora za koje se pretpostavlja da postoje ispod površine Mjeseca. Na Mjesec je, u svrhu provjere postojanja takvih šupljih prostora, poslano nekoliko eksperimentalnih misija."

NASA je 2009. objelodanila projekt svemirske letjelice s ljudskom posadom koju 2020. godine planira poslati na Mjesec. Misiju su nazvali Orion, a zamijenila je misiju nazvanu po bogu Sunca Apolu, ali Obama je u veljači 2010. iznenada otkazao taj projekt. Zulu legende kažu da jedna viša Svijest, u njihovim predajama znana kao „Stablo života", želi da se ljudi vrate izvornom 'toru' i da se ponovno povežu sa svojim pravim jastvom i „višim silama", ali Gmazovi, rečeno Credovim riječima, „doista žele izazvati kaos". Drvo života još je jedan univerzalan koncept prisutan u svim drevnim kulturama, a zasniva se na vjerovanju da je sav život na Zemlji povezan, poput grana na stablu. Upravo o tome i govorim u svojim knjigama, rabeći nešto drukčije riječi i analogije.

Pozivnice 'bogova'

Mjesec je središnja tema mnoštva mitova i legendi, a nigdje u tolikoj mjeri kao u gradu Tiahuanacu na 3800 metara visine u bolivijskom dijelu planinskog masiva Anda. Udaljen je 15 minuta od jezera Titicaca s njegovim Otokom Sunca i otokom Mjeseca koje sam dobro upoznao kada je nakon 1990. započelo moje svjesno

putovanje. Tiahuanaco su zapravo ruševine nekoć fantastičnog grada za koji se smatra da je mnogo stariji od civilizacije Inka. Njegov naziv navodno znači „Grad raspadajućeg Mjeseca" ili „Grad osuđenog satelita" po saznanjima pokojnog istraživača i autora dr. Hansa Schindlera Bellamyja. Drugi je prijevod, rekao je on, „Božanski otok kojeg bogovi drže iznad vode". Tiahuanaco je izgrađen prije „Velikog potopa", a neke ga procjene smještaju u doba prije 17.000 godina. Drevne indijanske legende kažu da su Tiahuanaco izgradili „zvjezdani bogovi" koji su došli u svojim „vatrenim kočijama". Zasigurno nije podignut pomoću ljudske tehnologije, sa svojim masivnim kamenim blokovima teškim između 100 i 150 tona (jedan od blokova težak je 440 tona) i prenošenjem preko vrlo velikih udaljenosti. Čak i današnja tehnologija ne bi mogla izgraditi taj grad u ondašnjem obliku. Prema predaji, isti 'bogovi' koji su sagradili Tiahuanaco također su načinili zagonetne linije Nazca u Peruu, one ilustracije životinja, ptica i insekata čiji se cjelovit prikaz može vidjeti jedino iz aviona. Jedan kamen u Tiahuanacu iskopan 1903. postao je poznat kao „Veliki idol". Dugačak je 7,3 metra, teži 20 tona, a prekriven je stotinama simbola koji su izvanredno vješto uklesani na njegovu površinu. Njemački arheolog Edmund Kiss kaže da taj kamen sadrži kalendar baziran na promatranjima, kako ih je on nazvao, naprednih astronauta iz pradavnih vremena. Dr. Hans Schindler Bellamy u suradnji s još jednim znanstvenikom dr. Peterom Allanom napisao je knjigu *Veliki idol iz Tiahuanaca (The Great Idol of Tiahuanaco)* u kojoj su preveli zapise s tog kamena. Rekli su da simboli s Idola govore kako je Mjesec stigao u orbitu oko Zemlje prije 11.500 do 13.000 godina. Ovo se podudara s mnogim procjenama razdoblja kataklizmičkog Velikog potopa i svršetka Atlantide i Mua te odgovara geološkim i biološkim analizama koje su ukratko iznijeli istraživači Allan i Delair u svojoj knjizi *Kada je Zemlja gotovo umrla* koju sam spomenuo ranije. Ne kažem da je Mjesec stigao upravo u to vrijeme, premda, tko zna? Osjećam da je Mjesec stigao prije stotine tisuća godina i da su kasnije geološke katastrofe izazvane manipulacijama izvršenim s tog nebeskog tijela. No, kao i uvijek, ljudi će morati izvući vlastite zaključke. Sigurno je jedino to da je u razdoblju između 11.500 i 13.000 godina na Zemlji bilo nekih neuobičajenih geoloških zbivanja. Još jedan nevjerojatan spomenik u Tiahuanacu nazvan je „Vrata Sunca", a nuklearni fizičar Jacques Bergier, koji je načinio detaljnu studiju tog područja, rekao je da su na njemu „natpisi za koje se smatra da sadrže Venerin kalendar, svemirske brodove i izvanzemaljska bića." Očito je također da su ta izvanzemaljska bića morala imati duboku vezu s Mjesecom. Tiahuanaco obiluje bogovima i božicama Mjeseca, Mjesečevim hramovima i Mjesečevim kućama.

Na Mjesečevoj površini ima i brojnih struktura koje se ne mogu objasniti djelovanjem prirode. Godine 1953. opažen je 'most' dugačak 19 kilometara, što je otada potvrđeno i u drugim prilikama. Britanski astronom H. P. Wilkins naveo je da most „izgleda kao umjetna tvorevina". Wilkinsa također zbunjuju čudne kupolaste strukture koje su, čini se, prvi put uočene 1953., a čiji se broj otada dramatično povećao. Obelisku slične strukture otkrio je 1966. godine Lunar Orbiter II, a dvije godine kasnije i Lunar Orbiter III. Jedna od tih struktura bila je viša od 45 metara, a poredana je s drugim takvim strukturama po istom obrascu kao i poznate tri

piramide u Gizi u Egiptu. Dr. Farooq Al-Baz, jedan od vodećih NASA-inih geologa, o tim je obeliscima ili tornjevima rekao:

> Ondje je bilo nemalo neobjašnjivih objekata, ali najzanimljivije su ove strahovito dugačke sjene koje bacaju ogromni tornjevi gotovo posvuda na Mjesecu. Nama ti objekti izgledaju kao vrlo dramatične anomalije – ogromne, ogromne sjene koje se protežu miljama, a pri vrhu se sužuju poput igala.
>
> Neki od tornjeva visoki su tek stotinjak metara, drugi su viši od najviših zgrada na Zemlji – često i po dva do tri puta viši. Mnogo su svjetlije boje od okolnih polja marija ili lave, što im daje dodatnu aureolu tajnovitosti. Čini se da su izgrađeni od različitih materijala.

Postojanjem Gmazova koji grade obeliske objašnjava se opsjednutost tajnih društava (poput Slobodnih zidara) obeliscima, a isti je slučaj s drevnim narodima poput Egipćana i Mezopotamaca. Astronomi već stoljećima uredno javljaju o viđenju čudnih svjetala na Mjesecu, često u istim područjima, uključujući krater pod nazivom Platon. Neka od tih svjetala navodno su se pojavljivala u specifičnim oblicima ili formacijama. Američki, sovjetski i britanski astronomi uočili su 1958. godine objekt koji se kreće prema Mjesecu brzinom od 40.000 kilometara na sat i emitira, rekli su, radio signale koje oni nisu razumjeli. Mnogi su astronauti imali neobična iskustva te su vidjeli druge svemirske letjelice, a to su izvještaji koji tu i tamo procure u javnost. Golema nam je količina informacija zatajena. Bivše vojno i NASA-ino osoblje iznijelo je u javnost svoje spoznaje o izvanzemaljskoj aktivnosti povezanom s Mjesecom, Zemljom i Saturnom. Da, neki od njih, a možda i mnogi, jesu dezinformatori koji istraživače žele diskreditirati i navesti na krivi trag, ali mnogi nisu. Edgar Mitchell, službeno šesti čovjek koji je zakoračio na Mjesec, nekoliko je puta javno govorio o svojem uvjerenju u postojanje izvanzemaljskog života te o tome kako vlasti već 60 godina skrivaju od javnosti podatke o 'ET' aktivnostima. Za NBC-evu emisiju *Dateline* Mitchell je 1996. izjavio da je tu temu pretresao s dužnosnicima iz triju država koji su mu kazali da su imali osobna iskustva s izvanzemaljcima. Rekao je da su dokazi o takvim kontaktima „vrlo čvrsti", ali su ih tajnima proglasile vlasti umiješane u zataškavanje postojanja tijela izvanzemaljaca pronađenih na mjestima poput Roswella u Novom Meksiku 1947. godine. Mitchell je dodao da su izvanzemaljci otkrivali tehnološke tajne američkim vlastima (opakoj kliki koja operira unutar američkih vlasti). Svaki put kad netko dojavi viđenje NLO-a, čak i kad se radi o vrlo uvjerljivom i neobjašnjivom viđenju, službeno se takvi slučajevi ignoriraju ili odbacuju uz neko smiješno objašnjenje, premda se takav stav u novije vrijeme mijenja iz razloga kojih ću se dotaći kasnije. U knjizi *Naš zagonetni svemirski brod Mjesec* Don Wilson piše o iskustvu bojnika Gordona Coopera kada je 1963. kružio oko Zemlje u letjelici Fair 7.

Cooper je izjavio da je na VHF kanalu rezerviranom isključivo za svemirske letove čuo emitirane glasove, opisavši ih kao „nerazumljivi strani jezik". Wilson kaže da je

analizom snimaka potvrđeno da se radi o jeziku nepoznatom na našem planetu. Cooper je također vidio 'NLO' kada ga je orbita nanijela iznad Promatračke postaje Muchea nedaleko Pertha u Australiji, kojeg je vidjelo čak 200 djelatnika postaje. U svojoj knjizi *Nas sedmorica (We Seven)* piše:

> Također sam razmišljao o tome kako neki zanimljivi oblici života u svemiru čekaju da ih otkrijemo i upoznamo. Ne vjerujem u bajke ali, što se mene tiče, bilo je daleko previše nerazjašnjenih primjera neidentificiranih objekata viđenih na Zemlji da bismo olako isključili mogućnost postojanja nekog oblika života izvan našeg svijeta.

Dobro zboriš, prijatelju.

Baza na Mjesecu

Projekt za službeno razotkrivanje izvanzemaljskog života (engl. *The Disclosure Project*) organizacija je pod vodstvom Amerikanca dr. Stevena Greera koja se zalaže za to da vlasti objelodane svoja saznanja o izvanzemaljskoj aktivnosti. U Nacionalnom novinskom klubu u Washingtonu Greer je 2001. organizirao izlaganje više od 20 svjedoka iz vojske, obavještajne djelatnosti, vlasti, industrije i znanosti koji su iznosili svoja iskustva. Među njima je bio i narednik Karl Wolf koji je 1965. radio kao serviser fotografskih uređaja i precizne elektronike u Zračnoj bazi Langley u Virginiji. Langley je središte CIA-e i njezina gospodara, Nacionalne agencije za sigurnost (NSA), i upravo su iz Langleya na dan 11. rujna 2001. zrakoplovi poslani na tako šokantno 'nesposoban' način (namjerno) da nisu uspjeli stići do Washingtona prije negoli je napadnut Pentagon (vidi moju knjigu *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra*). U Novinskom je klubu narednik Karl Wolf rekao da je vidio fotografije „izvanzemaljske baze" na „tamnoj strani" Mjeseca. Kaže da je poslat u jednu zgradu u Zračnoj bazi Langley gdje je NSA prikupljala podatke od Lunar Orbitera koji je fotografirao Mjesec. Kada je stigao, dva časnika su ga odvela do jednog laboratorija. Rekao je da nije znao stvarnu svrhu tamne sobe ili operacije koja se odvijala u toj zgradi. Mislio je da ondje prikupljaju podatke i zatim objavljuju slike za javnost. U to su vrijeme radili s 35-milimetarskim vrpcama filma koje su potom sastavljali u takozvane 'mozaike'. Filmovi su načinjeni od slika snimljenih u sukcesivnim oblijetanjima oko Mjeseca. U laboratoriju ga je dočekao čovjek koji je, poput njega, bio niže rangirani pripadnik Američkog ratnog zrakoplovstva, a ostatak priče iznosi Wolf:

> ... pokazujući mi kako sve to funkcionira odveo me je do druge strane laboratorija i rekao: „Usput govoreći, otkrili smo bazu na stražnjoj strani Mjeseca". Kao da me je lupio mokrom krpom. Unezvijeren, pomislio sam: ako netko sada uđe u ovu prostoriju tada naći će se u grdnoj nevolji, možda i opasnosti, jer ne bi mi smio odavati takve informacije. Potom je izvadio jedan od onih mozaika i pokazao mi bazu s geometrijskim oblicima, odnosno tornjevima. Ondje je bilo okruglih zgrada; zatim vrlo visokih tornjeva i objekata koji su pomalo nalikovali radarskim antenama, ali te su građevine bile vrlo velike.

Ako ih usporedim s ovim što sam vidio sada, jer imam fotografije s artefaktima koji su slični onom što sam vidio, te su građevine goleme. Neka od zdanja dugačka su oko 800 metara; dakle, to su vrlo velike strukture. Izgledalo je da neke od zgrada imaju prilično reflektirajuće površine. Nekoliko građevina koja sam vidio podsjetile su me na tornjeve za hlađenje u elektranama. Imale su takav oblik, neke od njih bile su vrlo, vrlo ravne i visoke, s plosnatim vrhom.

Neke su bile okrugle, neke su pak izgledale poput Quonset koliba kupolastog oblika, nalik staklenicima. Na onoj snimci koju sam vidio bilo ih je nekoliko, grupiranih na širem, odnosno vrlo velikom području. Slike nisam želio gledati ni trenutak dulje jer sam osjećao da mi je život ugrožen i znao sam da mladić koji mi je sliku pokazao doista, u tom trenutku, prekoračuje dopuštene granice.

Ondje sam radio još tri dana i sjećam se da sam na povratku kući naivno razmišljao kako jedva čekam da to čujem na večernjim vijestima... a evo me tu, više od 30 godina kasnije ...

Drugi su svjedoci objasnili kako su, prije iznošenja u javnost, slike građevina na Mjesecu i NLO aktivnosti 'dotjerane'. Ono što je opisano kao 'baza' na daljoj strani Mjeseca zapravo je, pretpostavljam, ulaz u unutrašnjost.

Slika 161: *Mjesec promatramo kao 'fizičku' pojavu, poput svega unutar „vidljivog svjetla". Ali to je tek jedna razina Mjeseca. On je također tehnološki-generiran međudimenzionalni portal koji omogućuje entitetima, letjelicama i energijama da se kreću između drugih i naše stvarnosti.*

Čudovišta ('Moonstrumi')

Mjesec je ključ za razumijevanje načina na koji je čovječanstvom i životom na Zemlji manipulirala, i još uvijek manipulira, jedna skrivena sila. Mjesec je središte gmazovskih operacija, a njihove svemirske letjelice neprestano lete na relaciji između Mjeseca i podzemnih postrojenja i baza na Zemlji. Mjesec nije puka 'fizička' pojava, on je tehnološki generiran međudimenzionalni portal koji Gmazovima iz Četvrte dimenzije i drugim entitetima omogućuje da uđu u stvarnost Treće dimenzije (sl. 161). Zatim mogu putovati u svemirskim letjelicama ili mogu biti teleportirani, još uvijek začahureni izvan vibracijskog polja Treće

dimenzije, u podzemne lokacije unutar Zemlje koje im pružaju zaštitu od učinaka Treće dimenzije na entitete Četvrte dimenzije.

Dio svega toga su i Gmazovi iz Treće dimenzije. Veliki dio njihovih genetskih eksperimenata vršio se, i vrši, unutar Mjeseca. Onamo se odvodi mnogo otetih osoba dok one misle da su u „svemirskim brodovima". Mjesec je također glavna lokacija genetskog programa za stvaranje krvnih loza gmazovskih hibrida. 'Ljudska' monarhija zapravo je *moon*arhija (engl. *Moon* = Mjesec), baš kao što je i glavno njeno oružje kontrole, novac (engl. *money*), ustvari *mooney*. Novčani sustav (*money/mooney system*) potječe od gmazovske hijerarhije u Mjesecu, a korišten je prilikom podjarmljivanja brojnih 'svjetova' i naroda. Ovdje na djelu imamo shemu prema kojoj svoj svemirski brod Mjesec koriste kako bi zauzimali planete, a potom nametali kontrolni sustav sa svrhom gušenja sloboda i manipuliranja stanovništvom u namjeri potpunog preuzimanja vlasti. Rade to jako dobro jer su to već mnogo puta prije napravili.

Što nas opet vraća Rothschildima i drugim važnim iluminatskim obiteljima. Da, odabrane krvne loze opstale su stoljećima pomoću križanja, ali u društvo na površini postavljeni su drugi 'ljudi', iz genetskih programa na Mjesecu i iz postrojenja na Zemlji, kako bi igrali važniju ulogu u ostvarivanju tog plana. Najbolji primjer je dinastija Rothschild. Krvna loza Bauer, i sama gmazovsko-hibridna, 'poboljšana' je u razdoblju prije negoli se na sceni pojavio Mayer Amschel Bauer i preimenovao krvnu lozu u 'Rothschild'. Svoj zapanjujuće nagao uspon prema moći, utjecaju i kontroli diljem svijeta mogli su zahvaliti svojem podrijetlu i svojem Mjesecu i podzemnom sustavu podrške – iz razloga koje ću pojasniti u jednom od sljedećih poglavlja. Rothschildi su glavni gmazovski površinski agenti koji rade u korist lunarnog i podzemnog sustava kontrole. Kada spominjem obiteljska imena kao što je npr. 'Bauer', ne kažem da su svi s imenom Bauer ili pak nekim drugim gmazovski hibridi. Pritom mislim na posve određenu krvnu lozu koja se tim imenom služi. Trebamo imati na umu da površinski gmazovski hibridi broje samo četiri do pet posto stanovništva, a onih s punom sviješću o svom podrijetlu te o onome što rade daleko je manje.

Lažno slijetanje na Mjesec

U ovoj bih fazi napomenuo još nešto... Odabrane krvne loze ne žele da saznamo istinu o Mjesecu i stoga su mnoge stvari o misijama Apolla ostale neizrečene. Ljudi su bili na Mjesecu u daleko sofisticiranijim letjelicama negoli su rakete i raketoplani (*shuttle*) čija smo lansiranja uz toliku pompu pratili. Tajna vlada koja upravlja službenim svemirskim programom odavno ima pristup tehnologiji letećih tanjura koju koriste Gmazovi i druge izvanzemaljske i međudimenzionalne skupine. Spomenuta je tehnologija razvijana u nacističkim projektima još 1943. godine, a pri kraju rata upućenim se znanstvenicima i inženjerima pomoglo da pobjegnu iz Njemačke u operaciji pod nazivom 'Spajalica' (*Paperclip*) u režiji CIA-e, Britanske obavještajne službe i Vatikana. Ti znanstvenici, uključujući genetičare i stručnjake za kontrolu uma poput „Anđela smrti" Josefa Mengelea odvedeni su u Sjedinjene

Države kako bi nastavili sa svojim radom. U svijetu iluminatskih obitelji nema granica, niti ovih ili onih 'strana', osim njih samih i čovječanstva u cjelini. Upravo su znanstvenici iz projekta Spajalica uspostavili vladin program kontrole uma, zloglasni MK-ULTRA, te su dodatno razvili antigravitacijske letjelice nalik „letećim tanjurima" i drugu tehnologiju koja se u javnoj areni pojavljuje samo u znanstvenoj fantastici. Nisu svi „leteći tanjuri" koje ljudi vide upravljani od strane izvanzemaljaca; takvu tehnologiju rabe za svoje neslužbene posjete Mjesecu. No, jedno je sigurno: prvo službeno slijetanje na Mjesec, onaj „veliki korak za čovječanstvo", bio je čista prijevara, barem što se tiče načina na koji je predočeno javnosti.

Mnogo se o tome pisalo tijekom godina, ali najuvjerljivija potvrda dolazi od američkog filmaša Jaya Weidnera u ekspozeu iz 2009. na njegovoj *web* stranici. Jay je organizirao moje predavanje u Los Angelesu u jesen 2008. godine. Tom je prigodom rekao da piše biografiju o legendarnom filmskom redatelju Stanleyu Kubricku. Tada mi je spomenuo da je Kubrick 1969. godine režirao slijetanja na Mjesec u studiju koji se itekako nalazio na Zemlji, a u svom kasnijem internetskom članku iznio je detaljne činjenice. Weidner kaže da su mu mnogi izvori unutar vojno-industrijskog kompleksa rekli da je predsjedniku Kennedyju pokazana tehnologija letećih tanjura nedugo nakon što je izabran za predsjednika, te da je on prepoznao njezin potencijal za mnoga druga dostignuća, uključujući i izvor jeftine i ekološki neškodljive energije. Weidner piše:

> Nedugo nakon što je Kennedyju (JFK-u) predočena tehnologija letećih tanjura, JFK je održao svoj poznati govor u kojem od NASA-e traži da spusti čovjeka na Mjesec prije isteka tog desetljeća. Mnogi insajderi su smatrali da je to Kennedyjev trik kojim je želio navesti NASA-u i tajnu vladu da objelodane svoju naprednu svemirsku tehnologiju. S obzirom da je svima bilo jasno da standardna raketna tehnologija ne može dovesti čovjeka na Mjesec i natrag, možda je JFK mislio da će NASA biti primorana obznaniti tehnologiju koja stoji iza letećih tanjura kako bi ostvarila njegovu viziju i stigla na Mjesec do kraja 1960-ih godina. Dakle, JFK je svojom varkom namjeravao izvući naprednu tehnologiju iz urotničih ruku vlade u sjeni.

Kennedy je ubijen 1963., a NASA je skovala plan prividnog slijetanja na Mjesec uz pomoć raketne tehnologije, istovremeno čuvajući u tajnosti svoje napredne leteće tanjure, kaže Weidner. Odabrali su Stanleya Kubricka da režira fiktivne prizore jer su smatrali da je on 1960-ih bio najumješniji u korištenju posebnih filmskih efekata. Weidner kaže da se čini kako je Kubrick zauzvrat isposlovao gotovo neograničen budžet za snimanje svog znanstveno-fantastičnog filma *2001.: Odiseja u svemiru* i ugovor o tome da doživotno može snimati kakav god film poželi bez ikakvog i bilo čijeg nadgledanja. Film *Odiseja u svemiru* zasigurno je bio jedna od najskupljih produkcija svog vremena, a predsjednik MGM-a javno je rekao da, u četiri godine koliko je trajalo snimanje, uopće nije vidio grubu verziju filma. A snimanje je palo u istom razdoblju kao i prvi Apollo program. Oba su projekta započela 1964., s time da je film prvi put prikazan 1968., a navodno slijetanje na Mjesec prikazano

je svijetu 1969. Znanstvenik Frederick Ordway radio je za NASA-u na Apollo programu, a istovremeno je bio i Kubrickov glavni znanstveni savjetnik za njegov film. Jay Weidner vrlo dojmljivo i detaljno pokazuje kako se isti specijalni afekti i vizualne anomalije mogu jasno vidjeti u oba slučaja: u *2001.: Odiseji u svemiru* te u „slijetanju na Mjesec". Usporedbe slika koje on iznosi neoboriv su dokaz da je slijetanje snimljeno u studiju na Zemlji. Stoga bih vam preporučio njegovu *web* stranicu: **Jayweidner.com** gdje možete pročitati cijelu priču i vidjeti vizualne dokaze uz druge odlične članke koji potkrjepljuju priču, uključujući onaj u kojem secira simbolizam Kubrickovog filma *Sijanje (The Shining)*. Weidner je o svemu tome snimio i dokumentarac pod naslovom *Kubrickova odiseja (Kubrick's Odyssey)*.

Budući da su prizori s Mjeseca snimljeni u studiju dugačak je popis oprečnosti koje su istraživači razotkrili, osobito u pogledu osvjetljenja (sl. 162). Weidner smatra da je Kubrick namjerno unio te anomalije kako bi se istina kasnije ipak otkrila. I zato budimo vrlo oprezni sa svime što NASA kaže o Mjesecu. Ako može lažirati prvo slijetanje i namagarčiti cijeli svijet, njenim se riječima očito ne smije vjerovati kada kaže, kao što je učinila u listopadu 2009., da je 'bombardirala' Mjesec u pukom nastojanju da pronađe vodu. Da, kako da ne, a Barack Obama je Djevica Marija.

NASA je objavila da je pronašla „značajne količine" vode na lunarnoj površini poslije udara projektila koji je letio dvaput brže od metka. Sve to, naravno, potkrjepljuje uvjerenje javnosti da je Mjesec 'prirodna' pojava, premda on to nije. Zna se daleko više nego što je objavljeno. Kubrick je umro 1999., nedugo nakon što je svoj posljednji film *Širom zatvorene oči (Eyes Wide Shut)* pokazao rukovoditeljima filmskog studija *Warner Brothers*. Glavne uloge u filmu imali su Tom Cruise i Nicole Kidman, a tema je sotonska mreža kontrole uma koju vode elitni ljudi i obitelji. Vodeći ljudi *Warnera* navodno su htjeli da Kubrick premontira film, ali je on to odbio. Ukoliko je točno da je osigurao doživotni ugovor za necenzurirano snimanje filmova njima su ruke bile vezane. Osim u slučaju njegove smrti. Kubrick je zatim, vrlo prikladno, umro od „srčanog udara", a iz filma *Širom zatvorene oči* (što je inače fraza iz programa kontrole uma), prije njegova puštanja u kino-distribuciju izrezano je otprilike 15 minuta snimljenog materijala. Studio *Warner Brothers* još uvijek odbija prikazati DVD Kubrickove izvorne verzije. Datum puštanja filma u distribuciju, koji je Kubrick naveo u svojem ugovoru, bio je 16. srpnja 1999. – trideset godina (točno u dan) po prvom „slijetanju na Mjesec".

Slika 162: *Bilo je bezbroj anomalija na slikama „prvog slijetanja na Mjesec".*

Znam da će mnogi odmahnuti rukom na ovo što govorim o „svemirskom brodu Mjesecu", ali jednako su žustro ljudi odmahivali i prije gotovo dva desetljeća kada sam detaljno opisivao kako se manipulacijama uspostavlja orvelovska noćna mora. Dakle, sve sam to već čuo i prošao. Ali ionako ne mislim da sâm Mjesec

sve objašnjava. Toliko toga još moramo saznati o toliko mnogo stvari, uključujući povijest i prirodu Marsa, Venere i Saturna. Oni su velikim dijelom dio ove priče, kao što su to i Orion, Draco i Sirius. Posve sam svjestan da će znanstvenici glavne struje i ostali reći da bi bez Mjeseca život bio iz temelja drukčiji (istina) i da bi ovaj planet bio jedan nestabilan, klimav planet, katastrofalnog vremena, temperature i plimno-osečnih gibanja. To im barem pokazuju njihovi kompjutorski modeli, ali pogledajte besmislice koje ti modeli iznose o „globalnom zatopljenju" koje tobože izaziva čovjek, na temelju manjkavih ulaznih podataka koji, dakako, rezultiraju manjkavim izlaznim podacima. Kad bismo ovog trena maknuli Mjesec ne bismo imali situaciju kakva je bila prije njegova dolaska. Sunčev je sustav tada bio bitno različit; druga 'tijela' i sile držale su Zemlju u stanju veće stabilnosti, a ne manje, negoli je to danas. Svemirski brod Mjesec sudjelovao je u bitkama i razaranjima kakve ne možemo ni zamisliti, zbog mnogih razina u to uključenih tehnoloških potencijala. Uništen je barem jedan planet; ali ovdje ne vršimo hipotetsku usporedbu situacije Zemlje s Mjesecom ili bez njega. Znanost će to jednoga dana ipak spoznati. Upravljači Mjeseca uklonili su oporbu u svakom smislu, a potom su preoteli vlast na Zemlji.

Ali Mjesec je činio – čini – nešto drugo. Ako mislite da je ono što sam napisao dosad pretjerano, nevjerojatno, besmisleno, štogod, pričekajte dok dođem do onoga što Mjesec čini ljudskoj percepciji. Uh! I još jednom – uh! No, da bih to mogao objasniti najprije moramo istražiti prirodu same stvarnosti.

15

Glas

Sve dok životnim rasporedom vladaju navika i rutina, slabi su izgledi za pojavu novih dimenzija duše.

- Henry Van Dyke -

DVANAEST GODINA NAKON mog iskustva na onom humku u Peruu moj je život ulazio u novu, čudesnu fazu koja će objasniti mnoge 'misterije'. Iskustva dostatna za više života već su bila ugurana u nešto više od jednog desetljeća, budući da sam putovao svijetom uzduž i poprijeko, prolazeći kroz svaku ljudsku emociju, ili se barem tako činilo. Mnogo sam se puta prisjetio riječi koje mi je prenijela ona vidovnjakinja:

> Također mora naučiti kako da se nosi s razočaranjima, kako da proživljava sve emocije i kako da nakon svega ustane i krene dalje. Duhovni je put težak i nitko ga ne može učiniti lakim.

S time sam se morao složiti, s obzirom na sve one godine poruga i vrijeđanja koja sam morao otrpjeti, i frustracija u nastojanju da ljude obavijestim o njihovoj zajedničkoj nevolji da bi me na kraju ignorirali uz epitet: „ah, onaj ćaknuti Icke". Kad bih na ulici ponekog od njih upitao zašto mi se smiju bilo je očito da u biti ne znaju zašto. Neki su jednostavno odgovorili: „Pa, svi vam se smiju". Dobro, uzvratio bih, ali recite mi zašto se *vi* smijete. Suočeni s takvim pitanjem mnogi mi nisu znali odgovoriti jer su bili tek kompjutorski programi koji reagiraju na *input*. „Eno onog Davida Ickea". Pritisni 'enter'. „Ha, ha, ha, ha, ha." Drugi bi poput papiga ponavljali izlizane klišeje 'novinarskih' zombija: „Vi vjerujete u dvoipolmetarske guštere" ili „Vi mislite da ste Isus". Katkad sam ih znao upitati kako znaju da neka gmazovska rasa nije umiješana u zbivanja na Zemlji. Jesu li to ikada pokušali istražiti? Jesu li pročitali koju knjigu o tome? Jesu li se imalo odmaknuli od onog: *„Icke vjeruje u dvoipolmetarske guštere"?* Ne, dakako da nisu. Zašli su na razinu kompjutorskog softvera, reagirajući na program. Godine neviđenog izrugivanja naučile su me mnogo toga o meni samom, o svijetu i o tome zašto je nekolicini tako lako

upravljati životima milijardi ljudi. Kao što je rekao Albert Einstein: „Osuđivanje bez istraživanja vrhunac je neznanja." Ne radi se o tome da su ljudi manipulacijama navedeni da budu neznalice, već i o tome da sebi *dopuštaju* da budu neznalice. Oni su ključni igrači u vlastitom sužanjstvu. Njihovi zakračunati umovi osuđuju ih na život obilježen percepcijom iz zatvorske ćelije izvan koje – u njihovoj stvarnosti –ništa drugo nije moguće. Čovjekoliko-gmazovski entiteti ne mogu postojati; kraj priče, gotova rasprava. Na djelu je, opet, neznanje izazvano refleksnom akcijom. Temelj kontrole ljudskih uvjerenja i ponašanja je kontrola percepcije mogućeg.

Ako zataškavate informacije ljudima dajete iskrivljenu verziju onoga što je moguće i tako manipulirate njihovom percepcijom mogućeg. Na primjer, recite ljudima da je Zemlja kugla, ali bez spomena o zakonu gravitacije: oni će se nasmijati na samu tu pomisao. „Baš si glup; pa, svatko na dnu bi otpao". Recite ljudima da Icke vjeruje u postojanje dvoipolmetarskih guštera, bez spomena o masi dokaza koji tome idu u prilog i povijesnih indikacija, i oni će reći da sam lud. Dvoipolmetarski gušteri ne mogu postojati, mijenjanje obličja je neizvedivo. Ponavljam: zataškate li informacije o onom što je moguće suzit ćete percepciju javnosti o onome što je *doista* moguće. U takvom stanju neznanja ljudima možete podastrijeti istinu, a oni će se slatko nasmijati ili će se pak jako uzrujati jer „pričate gluposti".

Međutim, negdje oko 2003. godine reakcija na moje istupe stala se ubrzano mijenjati, što se i dandanas događa. Razliku sam počeo uočavati poslije napada od 11. rujna. Većina ljudi prihvatila je službenu priču bez pitanja, ali velik broj drugih imao je instinktivan osjećaj da tu nešto nije u redu. Počeli su naslućivati da ono što im govore vlasti jednostavno nema logike. I to ne samo u vezi 11. rujna, već i smjera kojim se svijet općenito kretao. Divovski skok u sferi buđenja dogodio se zbog bezočnih laži kojima se opravdavala invazija na Irak te posljedična pogibija i strašna unakaženost milijuna civila. Ako su vlastodršci mogli tako besramno lagati o „oružju za masovno uništenje" kako bi pokrenuli masovno ubijanje koje su nazvali strategijom „šoka i iznenađenja", o čemu su, dovraga, još lagali? Pa, recimo... praktički o svemu. Tijekom tog razdoblja primijetio sam golemo povećanje interesa za moj rad. Netom nakon onog masovnog ismijavanja mojih stajališta 1991. dvorane su bile dupkom pune jer su se ljudi dolazili smijati. Međutim kada su se toga zasitili i kad izraz „onaj ćaknuti Icke" više nije predstavljao posebnu 'vijest' godinama sam govorio pred praktički praznim auditorijem. Bile su to osamljeničke i obeshrabrujuće godine kada sam se pitao zašto se uopće time gnjavim, ali nešto me je tjeralo naprijed. Potom, nedugo nakon 11. rujna i napada na Irak na moja je predavanja počelo dolaziti tisuće ljudi, ne da bi se smijali nego da bi slušali otvorena uma, doista otvorena uma. Većinu je ljudi još uvijek mučio gmazovski aspekt i to mi je bilo jasno, ali barem su bili otvoreni za sve vidljiviju činjenicu da je vizija Georgea Orwella o globalnom koncentracijskom logoru ušla u domenu svakodnevnog iskustva. Veliki brat nije pristizao, on je *već ovdje*. Svijet kakvog sam opisao u knjizi *...I istina će vas osloboditi* koju sam napisao 1994. sada se nalazio u večernjim vijestima, dok se 11. rujna neprestano iskorištavao da bi se opravdalo ubijanje nedužnih i stanovništvo držalo pod kontrolom u neviđenim razmjerima.

Svijetom je počeo kružiti izraz „problem-reakcija-rješenje" zato što su ljudi počeli uviđati kako se umjetno izazvani problemi koriste u pokušaju preobrazbe društva u sve opipljiviju orvelovsku noćnu moru. Mediji su me još uvijek ismijavali, kao i uvijek, a umom vođeni ljudi jednostavno su ponavljali ono što su im umom vođeni 'novinari' govorili da trebaju misliti. Ali, nije bitno, okolnosti su se ipak promijenile, a mijenjaju se i dalje jer sve više ljudi diljem svijeta polako otvaraju um i percepciju drugim mogućnostima.

Paranje vela

Prije negoli se sve to počelo zbivati 2003. godine kretao sam u sljedeću i najvažniju fazu vlastitog buđenja. Kada sam u ljeto 2002. dovršio knjigu *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra* rekao sam da ukoliko ovu priču želim nastaviti moram vidjeti što leži onkraj naših pet osjetila. Znao sam da je ovaj 'svijet' samo određeni raspon frekvencija i da nama manipuliraju gmazovski i drugi entiteti koji djeluju, barem većim dijelom, izvan dosega ljudske percepcije.

Želio sam, naime, saznati nešto više o prirodi same stvarnosti kako bih bolje razumio što se zbiva. Negdje u to vrijeme dobio sam poziv da održim predavanje na jednom skupu u brazilskoj prašumi, što je uključivalo uzimanje psihoaktivne droge spravljene od prašumske biljke pod nazivom 'ayahuasca'. Južnoamerički šamani koriste je stotinama godina (barem) kako bi ljude odveli u stanja svijesti izvan razine stvarnosti ovih pet osjetila. Poznata je kao „biljka učiteljica", a ljudima omogućuje da dožive ona nevidljiva carstva gdje se može vrlo mnogo naučiti o sebi, životu i stvarnosti. Nazivaju je i „biljkom bogova", nesumnjivo zato što nam omogućuje vidjeti one dimenzije u kojima obitavaju 'bogovi' iz mitova. Ustvari, organizatori su me pozvali zbog toga što su sudionici tih događanja mnogo puta u stanjima izmijenjene svijesti vidjeli gmazovske entitete i prikaze. Ajahuaska sadrži mnogo snažnih halucinogenih tvari, između ostalih i dimetiltriptamin ili DMT, sastojak koji prirodno nastaje djelovanjem metabolizma sisavaca i biljaka. Neki ga nazivaju i „duhovnom molekulom". Nikada prije, a ni poslije, nisam uzimao psihofarmake, izuzev manje količine „čarobnih gljiva" nekoliko tjedana poslije mog iskustva u Brazilu. Međutim, naumio sam probati ajahuasku zbog svoje želje za odmakom od ove stvarnosti. U Manaus u sjeverom Brazilu stigao sam u siječnju 2003. odakle sam krenuo na jednosatnu vožnju do zakazane prašumske lokacije. Ajahuaska se koristi u vjerskim ceremonijama i obredima u nekim dijelovima Brazila i u tim je okolnostima posve legalna. U „zapadnom svijetu" posjedovanje ili konzumiranje tog napitka uglavnom je nezakonito, kao što je općenito slučaj s napitcima koji budnu svijest mogu otvoriti prema stvarnostima izvan naših pet osjetila.

Noć prije prvog uzimanja ajahuaske unutarnji 'glas' mi je govorio da je sljedeće večeri neću uzimati grupno, s ostalim sudionicima, nego da ću je konzumirati sam. Iz raznoraznih razloga upravo je tako i ispalo. Na podu velike, drvene „okrugle kuće" ležao sam sâm u tami, a pored mene je bio samo Zoe, jedan od organizatora, koji je bio eksperimentirao sa svim vrstama takvih droga i njihovih kombinacija. Malo je toga u prašumi što on nije popio ili popušio. Čuo sam da nas ajahuaska

može odvesti na razne strane, ali ne bih se s time složio. Mislim da ajauhaska otvara kanale (ili nas barem navodi da to pomislimo, jer sve je ionako u umu) i omogućuje nam da dopremo do budne svijesti, do tamo gdje već jesmo. Neki će vidjeti 'demone' koji odražavaju podsvjesna stanja, a drugi će otići do raja. Ondje gdje ljudi jesu u svojoj podsvijesti ne mora biti ono gdje naizgled jesu u svojem 'fizičkom' životu. Bezbrižna osobnost, naizgled zadovoljna unutar pet osjetila, može biti fasada koja skriva podsvjesnu emocionalnu traumu koja se, pod utjecajem ajahuaske, može manifestirati kao neko 'mračno' iskustvo. Napitak sam popio iz manje čaše (okus je malo podsjećao na sladić) i ubrzo počeo osjećati efekte. Imao sam napad mučnine i uznemirenosti. Zatim sam počeo vikati, izbacujući godine zapretenih frustracija... i doslovno sam *vikao.* Sve one frustracije proizašle iz minulih dana masovnog ismijavanja, zatomljenih emocija za koje nisam ni znao da su u meni, bile su otpuštene u tamu. Kada je ajahuaska počela djelovati zapao sam u izmijenjena stanja svaki put kad bih sklopio oči. Vidio sam svijetle, uskovitlane boje i slike. Kada sam otvorio oči ponovno sam se nalazio u stvarnosti pet osjetila, premda u nešto promijenjenoj formi. Što je iskustvo bivalo snažnije to sam manje želio oči držati otvorenima, a kada su i bile otvorene nisu to ostajale dugo.

Ležao sam na leđima gledajući u mrkli mrak; moje su se ruke odjednom ispružile pod kutom od 45 stupnjeva od tijela, vrlo slično onoj situaciji kada sam tada stajao na onom humku u Peruu.

Iz mojih usta, glasom posve drugačijim od glasa „Davida Ickea", nadošle su riječi, polako ali energično: „Ja sam ljubav". Zatim sam počeo ponavljati: „Ja sam sve i sve je ja; ja sam beskonačna mogućnost". Odmah potom osjetio sam kako se iz središta mojih grudi, moje srčane čakre, izlijeva neka fantastična energija i ispunjava prostoriju. Scenske žarulje na stropu odjednom su zatitrale. Za nekoliko minuta tri žarulje zasvijetlile su punom snagom. Pogledao sam na suprotnu stranu i pomislio: 'Zašto je Zoe upalio svjetla?'. Ali, nije. Sva svjetla bila su isključena. Upalila su se sama od sebe bez struje, barem bez 'struje' kakvu poznajemo. Nakon toga se isključila oprema za puštanje glazbe, da bi se, poslije desetak sekundi opet upalila. Na prvi pogled vrlo čudne stvari, ali meni je bilo jasno zašto energija sile koju sam doživljavao može utjecati na strujne krugove. Jasno sam osjećao kako energija izlazi iz moje srčane čakre i stvara luk do moje glave. Činilo se da riječi koje sam izgovarao nastaju u toj energetskoj vezi. Na mjestu gdje je energija udarala u moju glavu osjećao sam kao da mi je netko čvrsto stegnuo kožu. U tom izmijenjenom stanju počeo sam tečno govoriti. Nije se radilo o tome da sam misli artikulirao u govor. Riječi su samo izlazile iz mojih usta, no tada sam ih prvi put čuo. Ukratko ću ispričati koje su to riječi bile i što sam još snažnije spoznao sljedeće noći u drugom obliku. U izmijenjenim stanjima koja sam proživljavao rečeno mi je da je sve što postoji jedna beskrajna svijest koju je glas zvao 'Beskrajno', 'Jednota' i 'Jedno'. U našoj manipuliranoj, iluzornoj stvarnosti postali smo odvojeni od Jednog (u našim umovima, ali ne u zbilji) i zato sve promatramo u kategorijama podjela i dvojnosti umjesto da shvatimo kako je sve povezano, kako je sve ista Beskrajna Jednota. Taj iluzoran osjećaj odvojenosti jest zatvor uma koji nazivam Matrix. Moje riječi u prvoj

seansi s ajahuaskom bile su da je 'svijet' pet osjetila koji svakodnevno doživljavamo „vremenska omča" koja se vrti u krug i zapravo ponavlja istu sekvencu u osnovnim crtama, ako ne i u pojedinostima. Ono što zovemo 'budućnost' s vremenom postaje 'prošlost' i okreće se kako bi se uvijek iznova ponavljala 'sadašnjost'. Vremenska omča okreće se u ponavljajućoj spirali ili krugu koji je postao zatvor svijesti zarobljene u njegovim čarima i iluzijama (sl. 163). Zatočena je svijest također zaboravila da je Beskrajna Jednota. Ovu višerazinsku strukturu Glas je nazvao 'Matriksom'.

Sve je to privid

Prve noći izgovarao sam riječi naglas, dok sam druge čuo snažan ženski glas, jasan koliko samo može biti, koji je nadodao brojne pojedinosti. 'Njene' su riječi bile misaona polja koja je moj um dekodirao te sam čuo riječi na engleskom.

Talijan ili Egipćanin dekodirao bi ih u svom vlastitom jeziku i načinu izražavanja. Objavitelja ću zvati 'Glas'. Dekodirao sam ga kao ženskog, ali on je predstavljao jedinstvo a ne dualnost muškog i ženskog. Druge sam noći popio malo veću količinu ajahuaske. Ležao sam zatvorenih očiju i ponovno počeo opažati vrtloge boja i slika koji su neko vrijeme imali vrlo 'kineski' ugođaj. Zatim sam čuo glas koji je bio jasan koliko samo može biti. Ne neki daleki glas tipa „što je ono rekao?" nego najrezonantniji i najmoćniji glas koji sam ikada čuo. Bio je to ženski glas, govorio je vrlo dostojanstveno, uvjerljivo i jasno. „Davide", rekao je, „odvest ćemo te tamo odakle si došao kako bi se mogao sjetiti tko si." Tim riječima otpraćen sam na razinu nevjerojatnog blaženstva. Nije bilo 'vremena', nije bilo 'mjesta'. Sve je jednostavno bilo. Nisam imao tijelo, bio sam samo svijest. I bio sam sve. Nije bilo podjela, polarnosti, crnog i bijelog, nas i njih. Bio sam beskrajan, ali sam također bio potpuno svjestan sebe kao 'pojedinca' s vlastitom točkom gledišta unutar cjeline. To je ono što smo svi mi – svjesnost koja promatra beskonačnost iz vlastite točke gledišta.

Slika 163: *Vremenska omča je tvorevina uma koja zarobljava ljude u vječno ponavljanom ciklusu opetovanih iskustava. Čini se da 'vrijeme' ide 'naprijed' iz 'prošlosti' kroz 'sadašnjost' ka 'budućnosti', ali ono što u ovoj stvarnosti nazivamo 'vremenom' zapravo je 'omča'. U jednom 'životu' doživljavamo samo manji dio omče, pa nam se čini da idemo 'naprijed' ka 'budućnosti'. Jedini način da prekinemo taj krug jest da postanemo svjesni i percipiramo stvari onkraj uma.*

Kad bi ljudi mogli doživjeti blaženstvo Jednote svijet pet osjetila trenutno bi se preobrazio. Energija nije vibrirala kao što to čini u Matrixu. Doživljavao sam ju kao mir ili kao valove oceana koji se kreću usporeno i u savršenom skladu. I upravo je zato gmazovsko-iluminatska zavjera prešla u petu brzinu kako bi nas zadržala u stanju odvojenosti pomoću straha, stresa, mržnje, programiranja uma, gušenja znanja uz još dugi niz drugih metoda, uključujući elektromagnetsko zagađenje i kemijske dodatke hrani i

piću (sl. 164). Sve su te stvari osmišljene kako bismo ostali zatočeni u stvarnosti pet osjetila, te je to ujedno glavni razlog za demoniziranje psihoaktivnih droga. U stanju blaženstva kojeg sam doživljavao energija nije vibrirala kao što to čini u sferi oblika i 'stvari'. Doživljavao sam je kao potpuni mir ili pak kao valove oceana što se gibaju u „usporenoj snimci" i savršenom skladu. „Ovo je Beskrajno, Davide" - rekao je Glas - „odavde si došao, ovamo ćeš se vratiti". Poslije toga u mojem su se umu stalno iznova ponavljale sljedeće riječi:

> Beskrajna ljubav jedina je istina – sve ostalo je opsjena; Beskrajna ljubav jedina je istina – sve ostalo je opsjena; Beskrajna ljubav jedina je istina – sve ostalo je opsjena.

Glas je rekao da je to sve što uistinu trebamo znati jer sve odatle i potječe. U jednom trenutku u svom sam umu počeo oblikovati pitanje. Namjeravao sam upitati: „Misliš – baš sve?" Ali prije nego što su se misli stigle oblikovati Glas me prekinuo: „Beskrajna Ljubav jedina je istina – sve ostalo je opsjena; nema 'ali', nema iznimaka, to je to." Ta riječ 'ljubav' ima konotacije u kojima se često shvaća kao slaba ili naivna. Čujem kako ljudi kažu: „Od ljubavi se ne živi, stari moj." Razumijevanje ljubavi iskrivljeno je zbog definicije kakvu su ljubavi ljudi pripisali.

Većini ljudi ona označava snažnu privlačnost prema nekoj osobi, ali ovdje ne mislim na takvu ljubav. Ljudska percepcija 'ljubavi' je elektrokemijsko privlačenje ili ono što nazivam „umnom ljubavlju". Oni koji su prošli kroz iskustvo kontrole uma rekli su mi da se to lako može stimulirati kemijskom manipulacijom mozga: tako se dvoje ljudi može „ludo zaljubiti" premda inače jedno drugom ne bi došli ni blizu. Beskrajna Ljubav nadilazi fizičku privlačnost. Ljubav, u svom pravom smislu, nije nekakvo stanje u kojem se nalazimo već ono što mi jesmo. Beskrajna Ljubav ravnoteža je svega. Beskrajna Jednota jedina je istina, sve drugo je opsjena. Beskrajna 'Ljubav' također je Beskrajna Inteligencija, Beskrajno Znanje, Beskrajno Sve. Svi Potencijali, Sve Mogućnosti. Rečeno mi je kako je čovječanstvo manipuliranjem navedeno da se identificira s iluzornim 'ličnostima' umjesto s Beskrajnim koje ustvari jesmo. To je ljude zarobilo u iluziji jednog odvojenog stanja. Glas se vraćao na tu temu jer je te noći komunicirao sa mnom neprekidno tijekom nekoliko sati. A ja sam doživio to nevjerojatno 'mjesto' blaženstva i sklada. „Što misliš, zašto si vikao i povraćao?" – upitao me. „Osjećaš

Slika 164: *Kemijski kokteli u hrani i piću destabiliziraju um i tijelo te sprječavaju ljude da se otvore prema višim razinama svijesti. Sve su to hladno proračunali pripadnici užeg kruga Iluminata koji znaju u kakvom smo suodnosu sa stvarnošću.*

li bilo kakvu frustraciju ili bijes na ovom mjestu?" Ne, nisam osjećao ništa slično. „Osjećaš li bilo kakve brige, strahove ili krivnju ovdje gdje si sada?" Ne, nisam ih osjećao; postojali su samo sklad, mir, ljubav i blaženstvo. „Frustracija, bijes, strah, krivnja i bol samo su iluzije, djelići odvojenog uma." - pojasnio je glas. „Oni ne postoje osim u tvojoj mašti." Nastavio je: „Misliš li da Beskrajno koje sad doživljavaš mora povraćati?" Ne. „Misliš li da se Beskrajno ikada razboli?" Ne. „Naravno da ne, ta su stanja samo iluzije uvjetovanog uma." Kasnije te noći opet sam počeo osjećati blagu mučninu. Glas je odmah rekao:

> Odakle potječe tvoja mučnina? Misliš li da Beskrajno sada osjeća mučninu? Znači, sigurno se identificiraš sa svojim tijelom. To je iluzija, Davide, tvoje tijelo je iluzija, a onda to mora biti i mučnina koju misliš da osjećaš u svom tijelu. Ako tvoje tijelo ne postoji, kako može postojati mučnina ili bol? To su iluzije, one postoje samo u umovima onih koji su uhvaćeni u Matriks.

Tim riječima mučnina me napustila i više se nije vratila. Rečeno mi je da je ono što zovemo svemir holografska iluzija slična 'nebu' projiciranom na strop planetarija. Jedina je razlika u tome što se u 'svemiru' sve projekcije javljaju u tri dimenzije zato što su hologrami. Ovu ću temu detaljnije razraditi kasnije. 'Svemir' je plod naše uvjetovane mašte, rekao je Glas, dio je naše stvarnosti samo zato što tako vjerujemo. Informacije sam dobivao u najjednostavnijem obliku jer su mi ti koncepti bili novi, ali kasnije sam mnogo bolje i jasnije shvatio što se misli pod „zato što tako vjerujemo". Svemir je također daleko manji od onog što ljudi misle. „Pogledaj nebo u planetariju: izgleda tako prostrano, pa ipak dopire samo do visine stropa." I opet treba reći, kasnije sam imao mnogo dublji uvid o tome što se pod time mislilo. Glas je zatim rekao: „Misliš li da je Zemlja to na čemu sada ležiš? *Hmmm. Lluuuzija!*" Kao i sve drugo u Vremenskoj omči i širom Matriksa, i Zemlja je samo holografska projekcija, kao i njena iluzorna 'površina'. „Ti sada ležiš na Zemlji samo zato što tako misliš.", tumačio je Glas. Ako vam je sve ovo novo i mislite da je nevjerojatno i fantastično, iznenadit ćete se kada saznate koliko se u posljednje vrijeme otkriva znanstvenih dokaza koji potvrđuju istinitost ovoga.

„Uvijek imaj na umu", rekao je Glas, „Beskrajna ljubav jedina je istina, sve ostalo je opsjena. *Sve.*" Zatim je rekao nešto vrlo duboko, što je dobilo savršeni smisao nešto kasnije kada sam imao druga iskustva povezana s istom temom:

> Ako vibrira, iluzija je. Beskrajno ne vibrira; ono je sklad i Jednota svega. Samo iluzija vibrira; ono što je stvoreno maštom i zabludama uma.

Ranije sam spomenuo da kada sam doživio stanje Jednote i beskrajne sjedinjenosti nije bilo vibracija; samo nepomućeni mir i tek dojam o gibanju unutar veoma sporog vala. Rečeno mi je da su zakoni fizike također iluzije. „Ne postoje zakoni fizike.", ustvrdio je Glas. „Znanstvenici stvaraju iluzorne 'zakone' za mjerenje iluzornog svemira." Ne postoje 'zakoni' bilo koje vrste jer sve jednostavno jest. „Misliš li da

Beskrajno treba 'zakone' kako bi se kroz njih izražavalo?" Zakoni fizike i matematike, kao i svi drugi zakoni koji 'upravljaju' fizičkim i nefizičkim svjetovima tvorevina su uma. Ako znanstvenici vjeruju u takve 'zakone', takvo će biti njihovo iskustvo. Ovo mi je kasnije postalo mnogo jasnije. Glas je rekao da taj privid traje samo dok se ne pojavi netko tko će promijeniti vjerovanje, kolektivnu stvarnost, i tada takvi 'zakoni' prestaju vrijediti. Ono što nazivamo 'čudima' samo je nadilaženje programiranog uma te prevladavanje njegova osjećaja ograničenja i stvaranje ili doživljavanje drukčije stvarnosti. Oni koji se još uvijek nalaze u tom programu misle da su slične stvari nemoguće, a takvima se, u njihovom stanju svijesti, doista i doimaju. Zbog toga sve što nadilazi njihov osjećaj ograničenosti nazivaju 'čudom', iako se tu ne radi ni o čemu sličnom. Hodanje po užarenom ugljevlju a da ne dobijete opekline nije nikakvo 'čudo': radi se o ulasku u stanje svijesti koje zna da su i noge i vatra iluzije, a iluzija ne može opeći iluziju osim ako ne vjerujete da može. Sve će se ovo činiti vrlo neobično onima koji se prvi put susreću s ovim pojmovima, ali, kako budemo sve dalje odmicali stvari će im postajati sve jasnije i jednostavnije. Ništa nije nemoguće, ali vjerovanje u ograničenja davat će nam takav dojam. Stalno se iznova potvrđuje da uvjerenja znanstvenika koji izvode neki eksperiment utječu na rezultate eksperimenta. Najbliža stvar 'zakonu' koja postoji je ovo: ono što vjerujete to ćete vidjeti i doživljavati.

Život u snovitom svijetu

Glas je objasnio da ono što doživljavamo kao 'opipljiv' svijet postoji samo zato što mi vjerujemo da postoji. Taj svijet nije „tamo vani" nego je „ovdje unutra" – u našim umovima. Znanstvenici su utvrdili da ne vidimo do 50% pa i više od onoga što prolazi 'kroz' naše oči zato što to filtriraju sljepoočni režnjevi mozga na temelju naših uvjetovanih vjerovanja prije nego što stigne do vizualnog korteksa, točke u kojoj zaista 'vidimo'. Naš je *mozak* taj koji vidi, ne naše oči. Oči samo daju električne podatke, dok um odlučuje što će s njima. Stoga, što god da je naš um/mozak uvjetovan vidjeti, to će i vidjeti. Ili neće. Kada mislimo da u 'svjesnom' stanju živimo svoju svakodnevicu mi ustvari proživljavamo san, baš poput onih koje dok spavamo. Samo drukčiji san. Iluminati i njihovi gmazovski gospodari koriste ovo shvaćanje uma za manipuliranje našim osjećajem stvarnosti i održavanje stanovništva u sadašnjem kontroliranom stanju. Ljudima govore što bi trebali vidjeti i zato oni to i vide. Takva je osnovna uloga 'normi ' (službenih 'istina') o kojima sam doista opširno govorio i pisao. I zato vlasti tako očajnički nastoje ukloniti ili diskreditirati one koji se suprotstavljaju normama jer čineći to nude drugu viziju mogućnosti koja omogućava ljudima da 'vide' drukčiju stvarnost.

Naša su tijela holografske iluzije koje ustvari ne postoje na način kako mi mislimo da ih vidimo i doživljavamo, rekao je Glas (o tome ću govoriti još mnogo iscrpnije). Razumjeti pravu prirodu tijela znači razumjeti još mnogo toga o načinu na koji čovječanstvo biva manipulirano i sputavano. Moramo jesti i piti samo zato što smo mi i naša tijela programirani (kroz uvjetovanje i DNK) da vjerujemo da moramo. I

disati moramo isključivo iz tog razloga. Da, da prestanemo disati mi bismo 'umrli', ali ne zato što moramo umrijeti. Dogodilo bi se to samo zato što naša uvjetovana tijela i umovi vjeruju da bi takav bio ishod, pa to i stvaraju. „Misliš li da Beskrajno sjeda za stol kako bi pojelo ručak?, upitao je glas. „Misliš li da Beskrajno mora disati kako ne bi umrlo?" Zašto onda, upitao je glas, to moraju oni u Vremenskoj omči? Odgovor: zato što sebe i svoj osjećaj za moguće identificiraju s time da su fizička 'ličnost' podređena iluzornim 'zakonima' umjesto s onim što zapravo jesu – Beskrajno 'Jedno'. Glas je ponudio primjer raskoraka između opažene stvarnosti i beskrajnog ja:

> Zašto trebate letjeti u avionima? Vi ste točka A, vi ste točka B, vi ste sve između njih. Zašto, dakle, morate koristiti zrakoplove da biste letjeli kroz sebe?

Glas je zatim prešao na astrologiju. Da, rekao je, čini se da astrologija 'djeluje' u smislu da se određeni tipovi 'ličnosti' i osobine mogu predvidjeti pomoću iluzornog 'vremena' i 'mjesta' rođenja osobe u 'godini' (klasična iluzija Vremenske omče) . Ali zašto je tako? Astrologija 'čita' vibracijska polja Vremenske omče i premda u tome može biti djelotvorna u uspješnim rukama, to je još uvijek Matriksova iluzija koja se temelji na podjelama umjesto na Jednoti. Kako je objasnio glas, astrologija je još jedna kreacija Matriksa za poticanje ljudi da se još jače identificiraju sa svojom iluzornom 'ličnošću': ja sam Bik, Lav, Jarac ili što već. Ona naglašava podjelu na dijelove umjesto cjelinu. „Misliš li da Beskrajnom trebaju astrološka tumačenja?", upitao je Glas. „Misliš li da se savjetuje s vidovnjacima oko svoje 'budućnosti' i posjećuje čitača tarot-karata?" Sve su to identifikacije s 'fizičkom' ličnosti, a takva predviđanja 'unaprijed' samo su gledanja niz Vremensku omču, i to je to. 'Vidovnjaci' su ljudima izuzetno pomogli da shvate kako je 'smrt' iluzija. Najbolji među njima – oni koji se povezuju s Beskrajnim izvan Matriksa – mogli bi u Vremensku omču donijeti vrlo važne informacije koje oslobađaju um, rekao je Glas. Međutim, vjeruju li ljudi da će se dogoditi ono što je rekao vidovnjak ili čitač tarota mogu to i ostvariti. Ono što ljudi vjeruju, to 'vide' i doživljavaju. Ustvari, svi mi imamo moć stvoriti svaku stvarnost koju želimo. Ne identificiram li se s 'Bikom','Ovnom' ili „Davidom Ickeom" počinjem se oslobađati utjecaja i ograničenja. Ja nisam David Icke, ja sam Beskrajna svijest koja proživljava *iskustvo* pod nazivom David Icke.

Ni svjetla ni tame

New Age i religije glavne struje vjeruju u postojanje 'svjetla' i 'tame'. Ali nema ni 'svjetla' ni 'tame', rekao je Glas. To su iluzije. Vjerovanje da je svjetlo potrebno kako bi bilo ravnoteža tami potpuno je pogrešno, a vjera u postojanje 'svjetla' izaziva podijeljenost jednako kao vjerovanje u postojanje 'tame'.

Vjerovati u 'svjetlo' znači da istovremeno morate vjerovati u 'tamu', pa tako vjera u 'svjetlo' ujedno stvara iluziju njegove prividne suprotnosti – tame. I opet se radi o plodovima odvojenog uma. Svjetlo i tama iluzije su Matriksa smišljene radi izazivanja podjela, sukoba i straha. Beskrajno nije svjetlo, baš kao što nije ni tama.

Beskrajno je ravnoteža svega. Nije 'dobro' ni 'loše', 'svijetlo' ni 'tamno', crno ni bijelo, muško ni žensko, ono jednostavno *jest*, Jednota svega. Također ne postoje nikakvi 'demoni', rekao je Glas. To su projekcije Matriksovog uma i kreacije ljudskih umova koji prihvaćaju njihovo postojanje. „Demoni se manifestiraju samo u umovima onih koji u njih vjeruju." Ako je Beskrajna Ljubav jedina istina, a sve ostalo opsjena, kako demoni mogu biti išta drugo nego iluzije? Oni su holografi projicirani iz mašte uplašenih i izmanipuliranih umova. Ideja da se 'svjetlo' mora 'boriti' protiv 'tame' i demona samo učvršćuje vjerovanje u njihovo prividno postojanje. Nema potrebe za 'borbom' protiv bilo čega; oni koji to rade samo osnažuju ono protiv čega se bore, potvrđujući njegovu 'stvarnost'. Kao što sam rekao: ono protiv čega se borite to postajete. Ako se ljudima ne sviđa njihovo životno iskustvo trebali bi opažati drukčiju stvarnost, a manifestacije ove sadašnje tada bi nestale, rekao je Glas. Ne sviđa vam se vaš san? Sanjajte nešto drugo!

Glas je naglasio da se, želimo li razbiti iluziju Matriksa, moramo identificirati s time da smo Beskrajno a ne djelić uma uguran u tijelo. Ako se poistovjećujemo s Beskrajnim umjesto s nekim holografom čije je imaginarno 'postojanje' san Matriks nas više neće kontrolirati jer neće više postojati. Prestanite postavljati pitanja, rekao je Glas, i počnite znati odgovore. Nije mislio na retorička pitanja radi ilustracije neke ideje nego na ona koja potječu od uvjerenja da nešto ne znamo. „Vi ste Beskrajno, dakle znate sve; mislite li da Beskrajno postavlja pitanja kad već zna sve što se znati može?" Uvijek kad se poistovjećujemo s ograničenošću, neznanjem i našom iluzornom ličnošću odvajamo se od Beskrajnog koje zna sve i jest sve. Kada postavljamo pitanja prihvaćamo da ne znamo odgovor. Bi li Beskrajno to učinilo? Prestanite postavljati pitanja i znat ćete odgovor, rekao je Glas i, prilagodivši rečenicu iz prvog filma ciklusa Matriks, dodao: „Nije *pitanje* to što te izluđuje nego njegovo postavljanje." Psihijatar R. D. Laing jednom je rekao: „Ako ne znam da znam mislim da ne znam." Ljudima toliko nedostaje samopouzdanja da traže od drugih da im govore što da misle, ali kad bi svoje umove uspjeli osloboditi te sumnje i ograničenosti jednostavno bi 'znali'. Intuicija potječe od Svijesti, ne od uma. Nemojte nešto misliti, *znajte*. Nemojte pitati, *znajte*.

Nakon iskustva u Brazilu mnogo mi je toga u vezi prirode naše snovite stvarnosti postalo jasnije, što je postalo glavna tema moga života i rada. Otada nisam uzimao nikakve psihoaktivne droge, osim u jednoj prilici, niti to kanim više činiti. Odlazak „tamo negdje" bez njih ustvari je puno bolji. Drugo iskustvo koje sam imao s drogom koja mijenja stvarnost dogodilo se nekoliko tjedana poslije Brazila. Jednom prilikom šetao sam uz plažu po divnom sunčanom danu u izmijenjenom stanju svijesti zahvaljujući „čarobnim gljivama". To je bio jedini „drugi put" da sam nešto uzeo kako bih pristupio izmijenjenoj stvarnosti. Glas mi je rekao: „Pogledaj oko sebe; zar ne izgleda kao san? Ne ostavlja li dojam poput sna koji doživljavaš dok spavaš?" Zaista je bilo tako, a kasnije je 'sjećanje' na to iskustvo zaista bilo nalik snu. Je li se dogodilo? Je li to zaista sve bio san? Bilo je poput šetanja kroz sliku,'mjehur' stvarnosti, a smijeh je dolazio mnogo lakše nego u čistom osjetilnom stanju. Zanimljivo mi je bilo to što su me 'ovozemaljske' pojave mogle istog trena izbaciti iz

izmijenjenog stanja svijesti. Šetao sam uživajući u svojoj proširenoj stvarnosti kadli sam ugledao policijski auto i počeo razmišljati o autoritarnom sustavu. Odmah sam izašao iz svog izmijenjenog stanja i bio natrag, 'ovdje'.

Kasnije sam počeo razmišljati o nečemu vezanom uz strah i dogodila se ista stvar. Svaki put kad bih provjerio 'vrijeme' na svom satu bio sam izbačen iz izmijenjenog stanja jer sam se uživio u stvarnost Vremenske omče. To mi je omogućilo da bolje razumijem kako nas Vremenska omča/Matriks drži u manipuliranoj stvarnosti i zašto je globalni sustav organiziran na takav način. Iz toga je proizašla potpuno nova razina razumijevanja o iluminatskoj zavjeri te o svijetu u kojem mislimo da živimo.

Tko ste vi? Sve što postoji

Zanimanje za psihoaktivne tvari doživjelo je eksplozivan rast tijekom šezdesetih s upotrebom droga kao što je LSD, ali one su uglavnom postale bijeg iz ove stvarnosti umjesto da budu most do nove. Ja ne želim bježati iz ove stvarnosti, želim ju promijeniti iz zatvora u raj, a doživljaj izmijenjenih stanja može nam pomoći da razumijemo igru s kojom imamo posla. Ljudi koji su proučavali učinke droga poput LSD-a iz te perspektive zasigurno su naučili mnogo više o stvarnosti nego što bi inače naučili. Jedan od njih je Stanislav Grof, autor knjige *Holotropni um* i bivši profesor na Medicinskom fakultetu Sveučilišta John Hopkins. Osnivač je Međunarodnog transpersonalnog udruženja, a razvio je metode uvođenja ljudi u izmijenjena stanja zvane „rad s holotropnim disanjem". Grof je bio uvjereni materijalist i ateist sve dok 1950-ih nije počeo proučavati učinke LSD-a nastojeći utvrditi ima li od njega medicinske koristi. Njegova istraživanja potrajala su desetljećima. U prvim iskustvima s LSD-om doživio je nešto što je nazvao „izvanredan susret sa svojim podsvjesnim". Odmah je shvatio da je nepopustljiva 'istina' znanstvenog establišmenta, koja se u školama i sveučilištima uči kao činjenica, obična fantazija.

> Tradicionalna znanost drži da su se organska tvar i život razvili iz kemijske smjese prvobitnog oceana isključivo kroz nasumične interakcije atoma i molekula. Slično tome, tvrdi se da se materija organizirala u žive stanice, a stanice u složene višestanične organizme sa središnjim živčanim sustavom isključivo kroz slučajnost i „prirodni odabir". A zajedno s tim objašnjenjima, pretpostavka da je svijest nusprodukt materijalnih procesa koji se događaju u mozgu nekako je uspjela postati jedna od najvažnijih metafizičkih postavki zapadnog svjetonazora.
>
> Kako suvremena znanost otkriva duboke interakcije između kreativne inteligencije i svih razina stvarnosti ta simplicistička slika svemira sve više postaje neodrživa. Vjerojatnost da su ljudska svijest i naš beskrajno kompleksan svemir mogli nastati kroz nasumične interakcije inertne materije odlično je uspoređena s onom da tornado koji prođe kroz odlagalište starog željeza može slučajno sastaviti *jumbo jet* 747.

Istraživač i pisac Itzhak Bentov u svojoj knjizi *Prikradanje podivljalom njihalu* naziva takav način razmišljanja „sindrom žirafe". Naziv je nadahnut pričom

o čovjeku koji prvi put u životu vidi žirafu i njenu enormnu visinu, vrat i noge. To se toliko protivi njegovoj stvarnosti da ju isključuje kao nemoguću i odbacuje pomisao da takva životinja može postojati iako ju upravo promatra. Stanislav Grof proveo je oko 4000 seansi s LSD-om i 20.000 u svojem radu na holotropnom disanju koji uključuje kombinaciju tehnika disanja, zvuka, tjelesnih vježbi i umjetničkog izražavanja. Njegovi su klijenti uspjeli pristupiti izvanrednim stanjima svijesti.

Iskusili su kako je biti životinja i biljka, opisali su zamršene pojedinosti njihove genetike i ponašanja koji su se kasnije pokazali 100% točnima. Čak su iskusili kako je to biti atom ili krvno zrnce, gledati unutrašnjost Sunca, kako su se osjećali u maternici i u rodnom kanalu. Drugi su rekli da su postali svijest cijelog kozmosa, a i sam točno znam kako je to. To je moguće zato što mi *jesmo* kozmos, i svaka stanica, i atom. Samo mijenjamo točku *opažanja* i 'postajemo' ono na što fokusiramo pozornost. Svi smo mi izražaji jedne beskrajne cjeline, a osjećaj 'razdvojenosti' i podjele tek je privid. Zatvor pet osjetila – Vremenska omča – odvaja nas od shvaćanja da smo svi mi Jedno. Zapravo, ta percepcija podijeljenosti *jest* zatvor.

U izmijenjenim stanjima izvan pet osjetila možemo ponovno steći svjesnu povezanost s Beskrajnim i iskusiti bilo koji izraz Beskrajnog – sve što postoji. Pogledajmo ocean... Dajemo mu različita imena kao Atlantik i Južnokinesko more, kao što i samima sebi dajemo imena poput Ethel Jones ili David Icke. Ali ti 'različiti' oceani ista su voda, kao što smo mi ista Beskrajna svijest u bezbroj krinki. Pa gdje je onda ocean? Razbija li se o obalu Južne Afrike? Oplakuje li plažu na Baliju? Jesu li to uzburkane vode južne Zemljine polutke ili Hormuškog tjesnaca? Ocean je *sve* to, zato može sve to iskusiti. Mi smo Beskrajna svijest koja je sve. Gdje se nalazimo? I što smo mi? Jesmo li cvijet uz cestu? Jesmo li stablo u vrtu? Jesmo li Sunce ili nebo? Jesmo li kišne kapi na prozoru ili vjetar koji nam puše u lice? Sve to smo. Mi smo sve to jer smo izraz Bezgraničnog Jednog i možemo doživjeti bilo koji aspekt Bezgraničnog Jednog koji jesmo. Izmanipulirani smo da vjerujemo kako smo izolirane 'pojedinačne' kapljice, a zapravo smo ocean. Mi čak nismo dio oceana – mi *jesmo* ocean. Kada vratite kapljicu natrag u vodu, gdje završava kapljica i gdje počinje ocean? Nema podjele; kapljica postaje ocean. Mi smo postali kapljica koja misli da stoji izdvojena i odijeljena, ali dođe li do promjene percepcije... plop, eto nas unutra.

Prosvijetljeni su objavljivali to znanje tijekom cijelog ljudskog postojanja, ali službena znanost poricala je njegovu valjanost zato što 'znanstvenim' establišementom glavne struje od samog početka upravljaju gmazovsko-hibridne obitelji kako bi nam uskratile pristup istini koja bi nas oslobodila. Starogrčki filozof Platon rekao je da su ljudska bića poput ljudi koji sjede u pećini, uvijek okrenuti prema zidu. Svemir su sjene koje padaju na zid, iluzije koje ljudi pogrešno smatraju stvarnošću. Jedina stvarnost ili istina jest 'svjetlo' – Svijest – koje omogućuje postojanje sjena. Drevna vedska djela iz Indije govore isto. Hinduistički mistik iz osmog stoljeća Šankara kaže: „Cijeli ovaj Svemir o kojem govorimo i mislimo nije ništa drugo nego Brahman [Beskrajna svijest]. Brahman obitava izvan granica *maye* [Iluzije]. Ništa drugo ne postoji."

Svjesno sam to uvidio otkad je počela moja preobrazba u Peruu, ali u amazonskoj prašumi osjetio sam to na mnogo dublji način, kao nikad prije, a danas to još i jače osjećam. Nakon mog doživljaja u Brazilu priroda stvarnosti postala je prevladavajuća tema u mom životu, a razlog je očigledan. Ne razumijemo li tko smo i 'gdje' smo ništa drugo ne možemo sagledati u pravoj perspektivi. Upravo iz tog razloga Gmazovi i njihove hibridne krvne loze neumorno nas nastoje uvjeriti da povjerujemo u materijalni, 'čvrsti' svijet te u religije koje slijede zakone i lažne stvarnosti nametnute od strane 'bogova' – *njih samih.*

16

'Igra' virtualne stvarnosti

Svaki dan svi mi živimo u virtualnim okruženjima, oblikovanim našim zamislima.

- Michael Crichton -

MOJE ISKUSTVO U Brazilu detoniralo je eksploziju informacija u mom životu o prirodi stvarnosti, što me je još dublje odvelo u privid onoga što zovemo „fizičkim svijetom". To je znanje koje daje smisao svemu ostalom, a dubinu zavjere nije moguće dokučiti bez razumijevanja same stvarnosti.

Uvidio sam da bi konvencionalna znanost već znala da je 'fizički' svijet prividan kada bi razne discipline međusobno razgovarale i surađivale i kad bi se prestale jagmiti za premoć, status i financije. Dobar početak bio bi povezivanje kvantnih fizičara s onima koji razumiju kako mozak funkcionira, ali obitelji odabranih krvnih loza koje kontroliraju znanstvena istraživanja preko institucija, sveučilišta i financija ne žele da se kamenčići mozaika poslože u sliku. Njihovom planu izvanredno odgovara da ljudi sebe doživljavaju kao beznačajne „male ja" i da vjeruju u sva ograničenja čvrstog, fizičkog svijeta. Gmazovi i njihovi slugani iz spomenutih krvnih loza znaju kako stvarnost funkcionira i sve će učiniti da to ne sazna stanovništvo koje drže na nišanu. Njihovo glavno sredstvo za postizanje tog cilja bila je religija, a zatim se naprijed probila 'znanost' i zaigrala ključnu ulogu u zataškavanju istine. Partijska linija unutar 'znanstvenog' establišmenta kaže da je svijet čvrst i fizikalan i da „zagrobni život" ne postoji. Bilo što povezano s takozvanim 'paranormalnim' osuđuju ili ismijavaju programirani, često zlonamjerni 'stručnjaci' dovedeni kako bi razobličili stajališta, iskustva i istraživanja koja razvaljuju iskonstruiranu kratkovidnost, odnosno konvencionalnu 'znanost'. Ironično, većina onoga što se prihvaća kao znanstvena 'činjenica' obično se pokaže kao obična pretpostavka, a ne činjenica. Ovo se osobito odnosi na Darwinove teze o „prirodnoj selekciji" ili „opstanku najsposobnijih". Kao što je rekao João Maguejio, portugalski kozmolog i profesor teorijske fizike na londonskom Imperial Collegeu: „... najveći dio znanosti samo je teorija i nije motivirana postojećim promatranjima koja vape za

objašnjenjem". Ujedno je ispravno primijetio: „Kako mi se čini, proturječna mudrost iz udžbenika je hereza, rezervirana za one koji su je stekli iz udžbenika."

Doista je pravi doživljaj vidjeti 'stručnjake' poput profesora Richarda Dawkinsa s Oksfordskog sveučilišta koji pokušavaju diskreditirati sve što se ne uklapa u njihov zacementirani sustav vjerovanja. On osuđuje religiju premda propovijeda o svojoj vlastitoj, tipa „ovaj-svijet-je-sve-što-postoji". Dawkins se izruguje „Božjim religijama", ali ne shvaća da je on jedan od vodećih glasova „bezbožne religije". On je visoki svećenik i glavni fanatik religije pod nazivom 'scijentizam' i očajnički nastoji 'razobličiti' sve što dovodi u pitanje njegovu intelektualnu nadmoć.

Dawkins napada religijskim žarom one koji preispituju svemoć konvencionalne znanosti. Vidio sam ga izbliza tijekom jedne rasprave u debatnom društvu pod nazivom Oksfordsko udruženje (Oxford Union) te u televizijskim emisijama kako se trudi 'demaskirati' alternativne načine liječenja i sve što je 'paranormalno'. U njegovim očima vidim jedan neodređeni strah te gotovo paniku i zdvojnost. Kao da ga užasava pomisao da je možda ipak u krivu; ali, zacijelo bi već morao znati da je desetljećima pričao gluposti. Ako to ne zna, unatoč svim dostupnim dokazima, možemo samo odmahnuti glavom. Gdje on to živi? Svaki put kad je ugrožena partijska linija na barikade staju horde umom vođenih, podobnih znanstvenika poput Dawkinsa. Oni su vratari koji masama nastoje nametnuti svoje vlastito neznanje. Njih nekolicina, a zasigurno oni koji vode takve institucije, znaju što rade, ali većinu je programirao sustav da programiraju druge.

Očitavanje stvarnosti

Kada počnete sagledavati pravu prirodu 'fizičke' stvarnosti shvatite u kojoj je mjeri čovječanstvo obmanjivano. Uviđate i kako nekolicina u potpunosti može upravljati većinom kada ta nekolicina zna što stvarnost jest, a većina to ne zna. Mi proživljavamo nešto što možemo usporediti s kozmičkom igrom virtualne stvarnosti, a ljudsko je tijelo računalni sustav koji nas s tom igrom povezuje, baš kao što računalo čita softverske informacije s diska i prikazuje ih u vidu slika na ekranu. Tjelesno računalo/um je sučelje između svijesti i te 'igre'. Našu stvarnost nazivam „kozmičkim internetom" jer je analogija s internetom više nego prikladna. Ako se logirate na World Wide Web pomoću računala bilo gdje na svijetu povezujete se s istom kolektivnom stvarnošću. Kako ćemo ga protumačiti varira od slučaja do slučaja, ali to je isti kolektivni 'svijet'. Ista je situacija s našim univerzumom virtualne stvarnosti. Tjelesno računalo/um je sučelje koje 'nama' (našoj svijesti, svjesnosti) omogućuje da se „logiramo na" kozmički internet. To je vibracijska tvorevina načinjena od informacija koje tjelesno računalo dekodira u očiglednu, premda prividnu, 'fizičku' stvarnost. Rođenje je poput uključenja svijesti na internet. Zamolite li nekoga da opiše internet reći će vam da su to *web* stranice s grafičkim prikazima, riječima, bojama i slikama. Da, jesu, ali jedino mjesto na kojem internet postoji u tom obliku jest kompjutorski ekran. Svugdje drugdje internet su električni sklopovi, matematički kodovi i tako dalje. Zamolite li nekoga da opiše televiziju reći će vam da su to pokretne slike na ekranu. Da, točno, ali jedino mjesto na kojem televizija

postoji u tom obliku je ekran. Svugdje drugdje to su električni sklopovi, matematički kodovi, vibracijska valna polja i tako dalje. Isti je slučaj s našom stvarnošću pet osjetila. Jedino mjesto na kojem ona postoji u 'čvrstom', 'trodimenzionalnom' obliku kojeg doživljavamo kao 'svijet' je naš ekran – kompjutorski sustav u mozgu koji dekodira energetske, električne i digitalne informacije u ljude, mjesta, krajolike i 'stvari'. Što je internet? To su informacije koje je u boje, oblike, riječi i slike dekodiralo računalo. Što je stvarnost pet osjetila? To su informacije koje je u boje, oblike, riječi i slike dekodiralo računalo – ljudsko tijelo/mozak (sl. 165). Prema nekim planovima, sâm bi internet trebalo učiniti mnogo intenzivnijim, i to preko virtualnog iskustva kroz interakciju s osjetilima i usađenim mikročipovima u mozgu. Tehnologija sve više odražava našu doživljenu stvarnost, a znanstvenici mogu povezati mozak s računalom budući da povezuju dva računala. Albert Einstein je bio u pravu kada je stvarnost opisao kao 'privid, iako vrlo uporan privid".

Dojam da je „svijet čvrst" puki je privid. To su, ustvari, vibracijske, električne, elektromagnetske, kemijske i digitalne informacije koje dekodiramo u ono što samo izgleda trodimenzionalno i čvrsto. Privid je ustrajan jer takvo se dekodiranje neprestano zbiva, baš kao što računalo neprestano dekodira informacije koje kroza nj prolaze. Einstein je rekao:

> Ljudsko biće dio je cjeline koju nazivamo svemir, dio ograničen vremenom i prostorom. Sebe, svoje misli i osjećaje doživljava kao nešto odvojeno od ostataka, što je svojevrsna optička varka njegove svijesti. Ova varka je neka vrsta zatvora za sve nas, što nas ograničava na naše osobne želje i na 'ljubav' prema nekolicini nama najbližih osoba. Moramo stremiti tome da se oslobodimo tog zatvora širenjem kruga našeg suosjećanja, pri čemu bismo obgrlili sva živa bića i cijelu prirodu u svoj njenoj ljepoti.

Živimo u nečem što smatramo čvrstim, fizičkim svijetom, ali to ne postoji. Jesam li ja to malo 'skrenuo'?, pitat će netko. Ne, nisam. Ne postoji „vanjski svijet" u smislu fizičke stvarnosti ulica, krajolika, zrakoplova, automobila, zvijezda i drugih ljudi. To je poput 3-D filma koji se odvija u našoj glavi. Pet osjetila pretvaraju vibracijske informacije u električne informacije koje se šalju mozgu gdje grade privid fizičke stvarnosti. Ovu stvarnost doživljavamo kao „vanjski

Slika 165: *'Fizička' stvarnost ne postoji. 'Čvrsti' svijet kojeg mislimo da vidimo i doživljavamo je iluzija koju dekodiraju mozak i genetska struktura u cjelini na temelju vibracijskih informacija, što je vrlo slično načinu na koji računalo dekodira podatke s interneta.*

svijet", ali ona to nije, što je savršeno opisano u filmskoj trilogiji *Matrix* u razgovoru između Nea i Morpheusa. Neo traži potvrdu da 'fizički' svijet za kojeg on misli da doživljava „nije stvaran". Morpheus odgovara:

> Što je stvarnost? Kako definiraš 'stvarnost'? Ako govoriš o onome što možeš opipati, što možeš omirisati, što možeš okusiti i vidjeti, onda su stvarnost samo električni signali koje interpretira tvoj mozak.

Da, stvarnost je upravo to. Tehnologija virtualne stvarnosti koju danas imamo angažira ista osjetila i moždane procese obrade informacija. Ljudi na glavu stave slušalice i „kibernetičke rukavice" na ruke te mozak napajaju informacijama preko očiju i ruku, dekodirajućih ih u prividnu 3-D stvarnost. Računalo procjenjuje položaj vaše glave i računa što biste trebali vidjeti, a dubina se postiže tako što se svakom oku daje nešto drukčiji pogled na prizor. Čovjek može stajati u praznoj prostoriji a da ipak doživljava svaku situaciju koju odabere preko informacija ugrađenih u softver određene igre (sl. 166). Naša stvarnost funkcionira na isti način. Gmazovi to znaju, kao i najviše razine njihove mreže hibridnih krvnih loza, ali takvo se znanje od nas sustavno krije kontrolom religije i znanosti.

Ljudska su tijela nevjerojatno napredni (barem iz našeg kuta gledišta) računalni sustavi, a pet osjetila su poput antena podešenih na energetska polja unutar frekvencijskog raspona takozvane „vidljive svjetlosti". Mozak, a zapravo i čitava genetska struktura tijela, jest računalo i primopredajnički sustav koji očitava informacije kodirane u 'svjetlosti' te ih dekodira u slike na simboličnom 'ekranu' mozga. Boje su tek različite frekvencije unutar vidljive svjetlosti koje mozak dekodira u boje. Ovaj svijetli i raznobojni 'svijet' postoji samo u mozgu koji je, sam po sebi, u stanju potpune tame. Naše oči pretvaraju vibracijske informacije u električne signale preko stožastih stanica, a one primaju informacije kodirane u svjetlosti koju mozak dekodira u boje. Ove su stanice osjetljive na crvenu, zelenu i plavu boju, iz čega se mogu dekodirati sve nijanse. Kada se ovaj sustav pokvari ljudi postaju „slijepi na boje" poput računala koje ne može dekodirati boju iz softvera. Uši su očigledan sustav za dekodiranje vibracija. U „vanjskom svijetu" nema zvuka, kao što nema ni fizičkih objekata. Zvukove čujemo tek kada uši pretvore vibrirajuću energiju u električne signale, a mozak to dekodira u buku. Kada ovaj sustav zataji ljudi 'čuju' samo tišinu jer 'izvan' tjelesnog računala to je sve što postoji. Dok dekodira zvuk mozak je tih, baš kao što je taman dok dekodira

Slika 166: *Tehnologija virtualne stvarnosti odražava način na koji dekodiramo „fizičku stvarnost". Ona priopćava informacije osjetilima preko naočala i rukavica, a mozak to dešifrira u prividan, trodimenzionalan 'čvrsti' svijet.*

svjetlost i boju. Ostala osjetila mirisa, dodira i okusa funkcioniraju na istom principu. Mozak je taj koji vrši mirisanje, dodirivanje i kušanje. Uspijete li zaobići dekodiranje unutar sustava ljude možete natjerati da jedu jednu stvar a da ima okus neke druge. Slične stvari možemo vidjeti u predstavama scenskih hipnotizera. Kada držite nešto vruće dekodirajući sustav mozga je taj koji vas tjera da uzviknete 'au', a isto se zbiva kada se lupite u koljeno ili čekićem udarite palac. Hej, mozgu, ovdje palac, imam neke informacije za te... 'aaaaggggghhhh'. Ako uspijete zaobići ili poništiti moždane mehanizme dekodiranja temperature možete hodati kroz vatru a da se ne opečete. Opeći se možete jedino ako vaš mozak to tako dekodira. Kao što rekoh ranije, privid ne može opeći privid osim ako ne dekodirate privid gorenja i doživite prividne posljedice.

Ne miči se! Pa... ne mičem se

'Ja' u obliku Beskrajne svijesti ne 'utjelovljuje' se u „fizičko tijelo" niti mi zapravo 'napuštamo' tijelo nakon smrti, premda to može poslužiti kao simbolička analogija. Kada sjedite za računalom i logirate se na internet 'vi', osoba za tastaturom, nikamo ne odlazite. Vi sjedite na svojoj stolici, a prizori na ekranu se izmjenjuju dok vaše računalo očitava informacije i pretvara ih u tekst i slike koje vidite. Ono što *promatrate* naizgled se miče, ali ne i vi.

Sličan je slučaj i s našom stvarnošću. Naša svijest percipira ovaj 'svijet' preko tjelesnog računala na isti način na koji mi gledamo internet preko naših stolnih računala. Jednoga sam dana sjedio u kupaoni kadli mi se u glavi pojavila 'živa' slika. To je pokrenulo masu vrtložne energije koju sam odmah poistovjetio sa sviješću. Zatim se usred energije pojavilo jedno oko, a ispred oka teleskop. Oko je gledalo prema Zemlji i širem svemiru, a teleskop se naposljetku pretvorio u ljudsko tijelo. Zamolio sam Neila Haguea da naslika ono što sam vidio, što možete vidjeti na slici 167. Svijest doživljava ovu stvarnost kroz 'objektiv' tjelesnog računala. Ona nikamo ne ide. Uvijek je ondje gdje jest, a kad računalo/objektiv/teleskop 'umre' mi – svijest – još uvijek smo ondje gdje smo oduvijek bili. Samo sada više ne gledamo kroz objektiv i tako se naša stvarnost mijenja. Kada poslije

Slika 167: *Tijelo i um su objektiv, sučelje, između naše vječne svijesti i svemira virtualne stvarnosti. Oni nisu mi, oni su stvari koje doživljavamo.*

određenog vremena provedenog na internetu isključimo naše stolno računalo i dalje se nalazimo tamo gdje smo bili kada smo surfali internetom. World Wide Web *gledamo*, ali onamo zapravo *ne idemo*. No, univerzum virtualne stvarnosti može biti tako privlačan da svijest postane opčinjena i ošamućena te počne vjerovati da je i sama dio igre. Pozornost se tako prebacuje samo na pet osjetila a ljudi postanu zatočenici stvarnosti uma i tijela. Kada tijelo 'umre' objektiv prestaje funkcionirati, a svijest se počinje prisjećati što je zbog tog objektiva zaboravila, iako otisak iskustva virtualne stvarnosti može snažno utjecati na osjećaj stvarnosti čak i poslije nestanka tijela. Ono što nazivamo 'smrt' jednostavno je prestanak gledanja kroz objektiv. 'Smrt' je micanje našeg teleskopa s očiju.

Čak je i 'fizičko' kretanje privid. Čitao sam o jednoj ženi s oštećenjem mozga koja nije mogla percipirati kretanje kakvo opaža većina ljudi. Automobil koji bi vidjela u daljini odjednom bi proletio pokraj nje s naizgled nepostojećim zbivanjem u tom intervalu. Čaj koji je ulijevala u šalicu izgledao bi joj poput lûka nepomične tekućine, slično zamrznutom kadru, a ne kontinuiranom gibanju. Razlog je u tome što dekodirana 'fizička' stvarnost nije jedan stalan tok. Ona je poput vrpce filma u projektoru koja se javlja kao niz nepokretnih slika te dobivamo privid kontinuiranog kretanja. Poslije pretpljenog oštećenja mozga, kada ta žena nije mogla dekodirati stvarnost kao kontinuirano kretanje, počela je opažati „zamrznute kadrove" ili skakati od jednog 'kadra' do drugog bez ičega između njih. Takozvani „kvantni skok" u fizici jest kada atom 'skače' iz jednog stanja u drugo bez prolaženja kroz postupnu preobrazbu. Moglo bi se reći da ide od A do C bez prolaska kroz B. Upravo je to spomenuta žena doživljavala s automobilima.

Različita područja mozga dekodiraju različite aspekte vibracijskih/električnih informacija, a zajedno tvore ono što smatramo stvarnošću. Kad igrate jednu od onih virtualnih igrica s utrkama automobila vi samo sjedite a kreću se vozila na virtualnoj stazi (sl. 168). Pomalo je tomu slična i naša stvarnost. Katkada odlazim u stanja svijesti gdje vidim svijet kako se kreće u mojem umu dok mi tijelo stoji na mjestu, a igra u virtualnoj stvarnosti tijekom tih iskustava veoma je jasna, kao kad gledate film. Postoji priča o dva redovnika koji raspravljaju o pomicanju zastave na vjetru. „Zastava se miče." - govori jedan. „Ne, vjetar se miče." - odgovara drugi. Treći, prolazeći u blizini i čuvši njihov razgovor, reče: „Zastava se ne miče. Vjetar se ne miče. Miče se vaš *um*." U filmovima poput *Matrixa* ili *Trinaestog kata* ljudi su 'prikopčani' u prividne stvarnosti preko svojih mozgova dok nepomično sjede na stolici ili leže na stolu. Isti je princip na djelu u našoj stvarnosti (sl. 169). Kako se to onda čini da se ljudi posvuda kreću, utrkuju autima i trče u utrkama na 100 metara? Podsjeća me to na jedan prizor iz filma *Matrix* kada Neo ostaje bez daha prilikom borbe unutar kompjutorskog softvera. Morphesu mu kaže: „Misliš li da to što sam na ovom mjestu jači ili brži ima ikakve veze s mojim mišićima? Misliš li da je to što sada udišeš zrak?" Um doživljava ono što vjeruje da doživljava i pridržava se pravila za koja vjeruje da su stvarna.

Evo još luđe tvrdnje... ni sâm prostor ne postoji. Znanstvenicima nije jasno kako subatomske čestice trenutno jedna s drugom mogu komunicirati na strahovitim

'udaljenostima.' Oni razmišljaju u okvirima prostora, a prostora ustvari nema. Sličan je slučaj s kapljicama vode i s oceanom. Čestice, *u množini,* ne postoje, osim u načinu na koji ih u prividu doživljavamo. Sve čestice su isto *Jedno.* One jedne s drugima ne moraju komunicirati, budući da ove 'druge' ne postoje. I ne kreću se od jednog mjesta do drugog jer prostor ne postoji i zato ne mogu postojati nikakva 'mjesta'. Privid vremena i prostora stvoren je načinom na koji mozak očitava informacije koje dobiva od osjetila.

Slika 168: *Dok igra kompjutorsku igricu ovaj se čovjek ne kreće, ali njegova mu percepcija govori da se kreće. To je privid – baš kao i u 'stvarnom' svijetu.*

Svemir je, kao što je Einstein rekao, „ograničen u vremenu i prostoru" jer su vrijeme i prostor u tvorevinu virtualne stvarnosti uprogramirali oni koji su je stvorili. Izvan virtualne stvarnosti nema vremena i prostora. Percepcija vremena i prostora tek je dio 'softverskog' programa koji dešifriramo u prividno iskustvo vremena i prostora. 'Prirodni' zakoni zapravo su onakvi kakve su tvorac ili tvorci igre – virtualne stvarnosti – odlučili da budu. Isti princip vlada kod programera koji osmišljavaju danas iznimno popularne kompjutorske igrice. Oni odlučuju kakva će biti pravila i ograničenja, a za svaku igricu mogu biti različita. Znanstvenici su ustanovili da u drugim dimenzijama, ili ono što nazivaju „paralelnim svemirima", takozvani 'zakoni' fizike mogu biti posve drukčiji od naših. „Paralelni svemiri" predstavljaju druge virtualne stvarnosti s kojima možemo ulaziti u interakciju (i one s nama) uspiju li ostvariti vibracijski skok između frekvencija. Upravo to čine Gmazovi, Sivi i druge ne-ljudske rase kad ulaze i izlaze iz vidljive svjetlosti. Riječ 'Utopija', primjereno, znači 'nepostojeće mjesto' – onkraj privida vremena i prostora. U jednoj staroj pjesmi stoji: „Svugdje si i nigdje, dušo, eto gdje si." Beskrajnost i glavica pribadače su, na kraju krajeva, isti jer sve je *Jedno* – ocean. Pjesnik William Blake sjajno je prenio tu istinu o vremenu i prostoru napisavši:

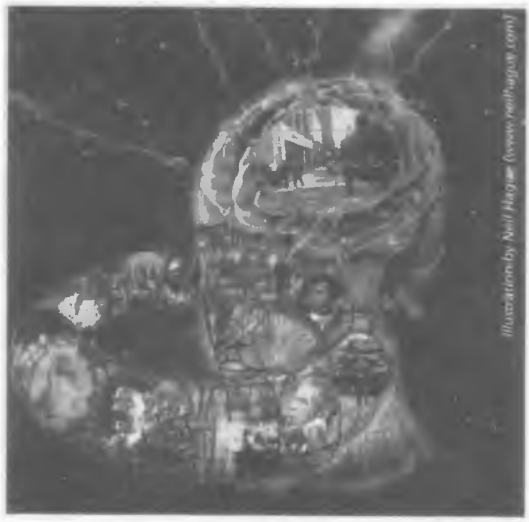

Slika 169: *Mi se ne 'krećemo' kroz 'svijet već dekodiramo informacije koje nam daju takav privid, baš kao što dolazi do prividnog kretanja u kompjutorskoj igrici iako je to tek informacija koju dekodira nepomično računalo smješteno ispod stola.*

Vidjeti Svijet u Zrncu Pijeska
I Nebo u Divljem Cvijetu
Držati Beskrajnost na dlanu ruke
I Vječnost u jednome satu

Virtualni zatvor

Mnogi koncepti izloženi u filmskoj trilogiji *Matrix* o tome kako je čovječanstvo varkom navedeno da proživljava prividnu stvarnost su točni. Od istine odstupaju ondje gdje sugeriraju da izvan Matriksa postoji jedan 'stvaran', čvrsti svijet. Čak i mnogi od onih koji pretpostavljaju da živimo u svemiru virtualne stvarnosti još uvijek govore o 'stvarnom' fizičkom svijetu izvan njega. To nije točno. Stvoreni svijet sazdan je od svjetova virtualne stvarnosti i svijesti. 'Fizičko' ne postoji. Proživljavamo neusporedivo sofisticiraniju verziju kompjutorske igrice, samo što, u slučaju ogromne većine 'ljudi', igrica igra *njih*, a ne obratno. Ona ih igra kroz um, 'intelekt' i reptilski mozak. Ono što je stvoreno kao igralište za svijest genetskom je manipulacijom i uskraćivanjem informacija pretvoreno u zatvor – zatvor percepcije (sl. 170 do 175). Sama po sebi, igra virtualne stvarnosti nije ni dobra ni loša, ni ispravna niti pogrešna; ona je sredstvo za proživljavanje iskustva. Gmazovi su se umiješali i izolirali čovječanstvo iz većeg dijela te igre, a našu su percepciju zatočili pomoću genetske manipulacije i drugih sredstava unutar neizmjerno malenog frekvencijskog raspona pod nazivom vidljiva svjetlost. O tome će više riječi biti na stranicama koje slijede.

Slika 170

Slika 171

Slika 172

Slika 173

Slika 174

Slika 175

Nekoć su ljudi bili povezani u punoj svjesnosti sa svojim širim jastvom, ali 'utjelovljeno' čovječanstvo gmazovskim je uplitanjem zarobljeno u umu i odvojeno od svijesti. Jedino su takvom metodom Gmazovi i njihove hibridne krvne loze uspjeli osigurati razinu kontrole kakvu imaju.

Sam temelj gmazovsko-iluminatske zavjere čini nakana da nas se drži u neznanju o tome tko smo, gdje smo te o prirodi stvarnosti koju proživljavamo. Nastoje nas držati fokusirane na prividno materijalan svijet i uvjeriti da smo mi naše tijelo, ime, profesija i visina prihoda. No, mi to nismo. Mi smo svijest, ili svjesnost, koja ima kratko iskustvo u ovom svemiru virtualne

stvarnosti tijekom onoga što nazivamo „životnim vijekom". Tjelesno računalo je sredstvo koje nam omogućuje da ulazimo u interakciju s tom stvarnošću; ono nije naša bit.

Želite li na internet ne možete to učiniti samo tako. Treba vam međuveza, sučelje, koje će vam omogućiti da doživite kolektivnu stvarnost. Isti je slučaj sa sviješću. Da biste mogli ući u interakciju s bilo kojom stvarnošću morate vibrirati unutar frekvencijskog raspona te stvarnosti jer inače bi to bilo poput situacije u kojoj dvije radio ili televizijske postaje nastoje ući u interakciju. One to ne mogu zato što su na različitim valnim duljinama. Svijest, u onom smislu u kojem ja koristim taj izraz, ne može izravno ulaziti u interakciju s ovom stvarnošću ili dimenzijom i stoga se ona 'zaodijeva' u ljudsko tjelesno računalo kao što se astronaut 'zaodijeva' u svemirsko odijelo. Ili, točnije, svijest gleda kroz genetski 'teleskop' koji vibrira unutar frekvencijskog raspona 'svijeta' koji želi doživjeti. To je ono što mojoj svijesti omogućuje da kucka po ovim tipkama. Na slici 176 Neil Hague je simbolički prikazao razliku, kako ja to vidim, između svijesti i uma, vibracijsko-digitalnog sučelja i virtualne stvarnosti. Svijest, Cjelokupna mogućnost i Potencijal naše je vječno stanje, a svemir virtualne stvarnosti, carstvo uma, ono je što doživljavamo kao 'fizički' svijet. Gmazovsko-iluminatski sustav kontrole posebno je kreiran kako bi našu pažnju, našu točku promatranja, zarobio u umu i blokirao našu vezu sa Sviješću. Porobljavanje milijardi svjesnih ljudi bilo bi nemoguće, ali, kao što vidimo, to se *može* učiniti kada su ciljane populacije robovi uma.

Svijest je Beskrajno *Sve Što Jest* svjesno sebe. To je ključno. Sve je ista objedinjena Jednota, uključujući i um, Gmazove i obitelji odabranih krvnih loza. Drukčije ne može ni biti jer, naposljetku, to je sve što uopće postoji. Razlika se svodi na svjesnost. Ono što nazivam Sviješću je *Sve Što Jest* svjesno sebe kao *Svega Što Jest.* To je vječno sveznajuće stanje Cjelokupne mogućnosti odakle sve proizlazi i kamo se vraća. Um ne vidi jedinstvo – jedino razdvojenost, vrijeme, prostor i oblik. On je dio *Svega Što Jest* koji nije svjestan svoje istinske prirode. Svijest je gibajući ocean, a um je poput zaleđene vode. On potječe od iste tvari, ali drukčijeg je i daleko skučenijeg oblika. Svijest zna, dok um jedino može misliti. Unutar virtualne stvarnosti oštar intelekt (kada netko ima „sjajan um") doživljava se kao

Slika 176: *Gmazovska je strategija izoliranje 'utjelovljenog' uma od Beskrajne svijesti. Čim se ta veza prekine ljudi sve opažaju pomoću pet osjetila i postaju zatočenici 'fizičke' stvarnosti i svih njenih opsjena. Kada tu vezu sačuvate, ili je ponovo steknete, vi ste 'unutar' ovog svijeta ali niste 'od' njega u smislu vaše svjesnosti i percepcije stvarnosti. Sve izgleda mnogo drukčije iz perspektive onih koji su usklađeni sa Sviješću, a umom vođeni ljudi nazivaju ih 'ludima' i 'opasnima'. Ali, oni nisu ni ludi niti opasni, samo promatraju događaje iz posve drukčije točke gledišta.*

mjerilo inteligencije i svjesnosti, premda su intelekt i misao, u usporedbi sa Sviješću i spoznajom, obične seoske lude.

Iz tog razloga moram paziti kako svoje informacije prenosim ljudima koji su zarobljenici intelekta, koji razmišljaju u skučenim okvirima 'kutije'. Tako bih, na primjer, govorio bebama. Na daleko složeniji način govorim ljudima koji su svjesni, usprkos tome što u životu možda nikada nisu položili niti jedan ispit, niti su zakoračili u zgradu fakulteta. Oni intuitivno znaju, dok robovi intelekta moraju proći kroz misaoni proces ili moraju dokučiti smisao uz razine svjesnosti koje vide isključivo podjele i razdvojenost a ne jedinstvo; materijalnost, a ne energetski privid. Siguran sam da je tvorevina virtualne stvarnosti kreirana iz dobronamjernih razloga kao način da Svijest dobije određeni oblik iskustva, ali 'igru' su 'hakirali' Gmazovi na način koji ću opisati nešto kasnije. Ilustracija Neila Haguea simbolički prikazuje kako izrazi Svijesti 'ulaze' u virtualnu stvarnost da bi doživjeli iskustvo „fizičkog života", ali golema većina ljudi upada u zamku i biva toliko zavedena iluzornim čarima virtualne stvarnosti da postaju posve opčinjeni umom. Taj suštinski temelj zavjere izražava se na razini pet osjetila kroz manipulaciju iluminatskih krvnih loza. Ovu ću temu podrobnije iznijeti u nastavku, ali jednom davno ljudi su dešifrirali daleko veći raspon frekvencija negoli što to danas nama uspijeva. Genetskim i ostalim manipulacijama dramatično je smanjen naš uvid u cjelovitost univerzuma, čime smo ograničeni na ovaj sićušni, gotovo neznatni frekvencijski raspon koji nazivamo vidljivim svjetlom. Da je taj raspon i mrvicu manji bili bismo slijepi. Postoji svemir virtualne stvarnosti kao cjelina, a postoji i sitni dio kojeg smo u stanju vidjeti. Potonji ću nazvati 'Matriksom' kako bismo ga razlikovali od šire virtualne stvarnosti.

Lažna ličnost

Najučinkovitiji način da nas se odvoji od našeg istinskog stanja Svijesti jest da nam se dodijeli lažni identitet. Ova lažna ličnost poistovjećuje jastvo s tijelom. Prva važnija pregrada u muholovki virtualne stvarnosti je kada gledajući u zrcalo naučimo prepoznati svoj odraz kao 'ja' ili „onaj tko jesam". To se naziva 'samosviješću', ali odavde izviru i nevolje ukoliko je to sve što vjerujemo da jesmo. Svaka generacija robova virtualne stvarnosti poučava svoju djecu da preuzme isti lažni samoidentitet koji je neophodan za 'doživotno' služenje umu – i Gmazovima koji preko uma nama manipuliraju. Osobe koje vidimo u zrcalu nisu 'mi' niti „ono što jesmo"; to je sredstvo koje nam omogućuje da proživljavamo ovaj svemir virtualne stvarnosti.

Kada sebe poistovjetimo s tjelesnim računalom navlačimo na se lažnu ličnost kojoj robujemo cijeloga života. Osim toga, usmjerenost samoidentiteta na tjelesno računalo povlači naš osjećaj svjesnosti u petosjetilnu razinu virtualne stvarnosti, a odvlači nas od našeg pravog i beskrajnog sepstva... Svijesti. Ravnoteža između Svijesti i tjelesnih osjetila se gubi pa počinjemo živjeti u onom što nazivam „tjelesnom stvarnošću". Od najranijih vremena 'svijet' pet osjetila postaje gospodar našeg osjećanja sebe i percepcije. Kada se to dogodi, u šakama ste Matriksa. Mi smo beskrajni ocean Svijesti, ali čim se poistovjetimo s pukim tjelesnim računalom

naša percepcija sepstva postaje percepcija kapljice – odvojenog, 'bespomoćnog' i „malenog mene". Kada se to dogodi sebe doživljavamo kao Charlieja Smitha ili Jennifer Jones, a naš osjećaj identiteta i onoga što možemo učiniti biva ispražnjen u doživotnoj kratkovidnosti koja opaža isključivo ograničenje umjesto beskonačne mogućnosti, samo podjelu umjesto viđenja svega kao Jednoga. Vratimo li se riječima Alberta Einsteina uvidjet ćemo kako one savršeno odgovaraju virtualnoj stvarnosti koju proživljavamo. On je rekao da:

> ... Sebe, svoje misli i osjećaje ... 'Čovjek' ... doživljava kao nešto odvojeno od ostataka, što je svojevrsna optička varka njegove svijesti. Ova varka je neka vrsta zatvora za sve nas, što nas ograničava na naše osobne želje i na 'ljubav' prema nekolicini nama najbližih osoba.

Ovaj osjećaj razdvojenosti nastaje zato što gubimo svoju povezanost s beskrajem i jedinstvom – Sviješću – i nasjedamo na privid virtualne stvarnosti uma. Na taj se način percepcija zatvara u osjećaj izoliranosti i razdvojenosti, što dodatno pojačava vjerovanje u vrijeme i prostor, prošlost, sadašnjost i budućnost, a sve su to samo prividi uprogramirani u 'softver' virtualne stvarnosti. Einstein je također rekao: „Moramo stremiti tome da se oslobodimo tog zatvora širenjem opsega suosjećanja, pri čemu bismo obgrlili sva živa bića i cijelu prirodu u svoj njenoj ljepoti." Iz moje perspektive dodao bih: moramo postati svjesni i osloboditi se opsjena uma. Iz toga proistječe sve ostalo.

Tjelesno računalo

Kada koristim riječ 'računalo' ne govorim o stvarima poput stolnih računala i laptopa kakvi su nam danas znani. Tema je možda ista, ali tu prestaje svaka sličnost. Tijelo je biološko računalo, a pritom mislim da ima sposobnost obrade podataka i donošenja odluka o tome kako reagirati na te informacije. Za razliku od elektroničkih računala koja su programirana da predvidivo reagiraju na 'input', biološka verzija može 'misliti' sama za sebe – do određenog stupnja. Alan Turing, koga mnogi smatraju 'ocem' moderne kompjutorske znanosti, rekao je da je praktički cjelokupno ljudsko ponašanje određeno pravilima koje bi također moglo slijediti i izražavati računalo. Dok ovo pišem, na primjer, računalo cijelo vrijeme intervenira i upozorava na gramatička pravila, način pisanja riječi i tako dalje. Promotrimo li ljudsko ponašanje, ono je redovito određeno nekakvim pravilima. Turing je rekao da nema značajnije razlike između mentalnih funkcija ljudskog bića i onoga što potencijalno može postići 'misleće' računalo. Biološka računala su 'živuća' računala, pri čemu se 'biološka' definira kao „ono što se odnosi na život i živa bića". Profesor Bill Ditto vodi istraživanje o biološkim računalima na Tehnološkom institutu u Georgiji. On kaže:

„Kako bi došla do ispravnog odgovora, u današnja računala morate ubaciti potpuno ispravne podatke. Nadamo se da će neko biološko računalo uspjeti doći do ispravnog odgovora na temelju djelomičnih podataka, gdje će ono samo

popuniti praznine". Najjednostavnije rečeno, biološka računala imaju sposobnost, *do određenog stupnja*, da sama razmišljaju. Upravo to neprekidno čini ljudsko tijelo dok reagira na utjecaje iz okoliša kao što su hladnoća i toplina ili moguće opasnosti koje pokreću reakciju imunološkog sustava. Mi svojim tijelima ne nalažemo da čine bilo što od toga jer smo nesvjesni onoga što se zbiva u prilagodbama koje tjelesni sustavi iz sekunde u sekundu čine. Ljudsko tjelesno računalo sve to čini na vlastitu inicijativu. Ono ima sposobnost razmišljanja jer je izraz uma.

Također je daleko naprednije od današnjeg stanja kompjutorske tehnologije, ali usprkos tome najnovija dostignuća na polju bioloških kompjutorskih sustava kreću u smjeru koji će naposljetku dovesti do razvoja nečeg sličnog ljudskom tijelu. Štoviše, to je ono što se zbiva u javnoj areni, tajna vlada i vojni projekti daleko su bliže cilju, a oni koji rade izravno s gmazovskim genetičarima već su to postigli. Ovo je nužno istaknuti zbog onih koji će reći da je postavka ove knjige previše nategnuta. Tehnološki razvoj u robotici, biološkim sustavima i računalnim mogućnostima kreće se upravo u onom smjeru koji navodim, odnosno vodi onamo gdje su manipulatori Matriksa već stigli. Predviđa se da ćemo možda za manje od 20 godina razviti virtualne stvarnosti koje ljudska percepcija neće moći razlučiti od 'stvarnog' svijeta – 'prave' virtualne stvarnosti u kojoj svakodnevno živimo – a usađivanje emocionalnih reakcija u robote upravo se istražuje i razvija. Jedan istraživački projekt ima naziv 'Reverb', što je skraćeno od „Reverse Engineering the Vertebrate Brain" („Reverzno inženjerstvo mozga kralježnjaka"). Henry Markram, direktor Blue Brain Projecta sa sjedištem u Švicarskoj, kaže da je moguće napraviti ljudski mozak, što bi se moglo postići reverznim inženjerstvom za manje od jednog desetljeća. Henrik Christensen, direktor Centra za robotiku i inteligentne strojeve na Tehnološkom institutu Georgia, smatra da ćemo u sljedećih 50 godina morati razmisliti o donošenju zakona o ljudskim pravima za 'svjesne' robote. Nedvojbeno hitamo ka društvu kojim vladaju inteligentni strojevi. Možda smo onamo već stigli, ovisno o tome kako definiramo 'strojeve'. Britanska Kraljevska akademija strojarstva tvrdi da će roboti i računala s umjetnom inteligencijom postajati sve češća pojava i da će donositi odluke o životu i smrti. U Akademiji smatraju da je potrebna javna rasprava kako bi se razmotrila društvena, pravna i etička pitanja povećanog korištenja 'mislećih' strojeva koji obavljaju posao kirurga, vojnika, dadilja, terapeuta i njegovatelja starijih osoba. Članovi Akademije kažu da bi se za manje od deset godina na britanskim cestama mogli pojaviti 42-tonski kamioni bez vozača, a koristili bi se laserski radari, video kamere i satelitska navigacija. Kažu da su ti robotički kamioni sposobni „učiti iz vlastitih grešaka". Nadajmo se da vi niste jedan od njih. Po svemu sudeći, uskoro se očekuje uvođenje taksija bez vozača na aerodromu Heathrow. Robotski kućni ljubimci pa čak i seksualni partneri također su već na pragu našeg Vrlog novog svijeta u kojem je planirano da biološki strojevi naposljetku zauzmu mjesta ljudi.

Podaci koje sam iznio u svojim drugim knjigama pružit će vam jasniju predodžbu o tome kamo današnja tehnologija u odnosu na sve to ide i potvrdit će moju tvrdnju da je ono što nazivamo 'genetikom' ustvari dio biološkog kompjutorskog sustava. U

jednoj studiji Floridskog sveučilišta znanstvenici su uzeli 25.000 neuralnih stanica iz jednog embrija *štakora* te su ih *naučili da upravljaju zrakoplovom!* No, dobro, simulatorom zrakoplova F-22, u svakom slučaju. Kako je to moguće? Stanice su 'misleći' biološki kompjutorski čipovi te mogu preuzimati informacije i donositi odluke o načinu reakcije na te podatke.

Zrakoplovom nije upravljao zametak 'štakora' nego stanice – čipovi – koje su sačinjavale njegov sustav tjelesnog računala. Ove stanice/čipovi imaju daleko veće mogućnosti od onih korištenih u tjelesnim sustavima štakora, pa čak i ljudi. Štakori ne mogu upravljati zrakoplovom, ali njihove moždane stanice imaju potencijal da to učine jer su one kompjutorski čipovi koji mogu preuzimati znanje i naučiti kako se njime mogu služiti. Neuralne stanice držali su u posebnoj tekućini kako bi ih održali živima, a zatim su ih položili na mrežu od 60 elektroda u maloj staklenoj posudi. Pod mikroskopom su isprva izgledale poput zrnaca pijeska, ali brzo su se povezale i načinile ono što znanstvenici zovu „živim komjutorskim uređajem". Mi bismo ga nazvali mozgom. Istraživači su prikopčali elektrode na monitor pa su stimulirali neuralnu aktivnost i promatrali kako mozak obrađuje i prenosi informacije. Moždane stanice štakora potom su spojili preko osobnog računala na zrakoplovni simulator te su ih učili da pilotiraju avionom. Stanice štakora naposljetku su naučile upravljati letjelicom čak i usred naleta vjetrova uraganske snage. Član floridskog tima dr. Thomas DeMarse objašnjava:

> Kada smo ih prvi puta prikopčali zrakoplov se stalno 'rušio', ali ... kada mozak uči kontrolirati visinu i kretanje zrakoplova neuralna se mreža postupno prilagođava. Nakon nekog vremena uspjela je postići lijepu, ravnu i uravnoteženu putanju. Mreža prima informacije o visini i kretanju zrakoplova u obliku stimulacijskih pulseva pa se njene reakcije stalno mijenjaju. Dok ona uči pilotirati zrakoplovom, mi smo njezini vanjski učitelji.

Upravo to čini i tjelesno računalo čovjeka. Ono uči iz takozvanog iskustva, odnosno preuzimanja informacija, pa odatle i izraz „praksom do savršenstva". Njegova biološka 'misleća' narav omogućuje mu da procjenjuje i donosi odluke na temelju preuzetih podataka/iskustva, baš kao što su učinile štakorske stanice u simulatoru. Takav proces zovemo „učenjem iz iskustva". Projektima poput ovoga na Floridskom sveučilištu nastoje se razviti „sofisticirana hibridna računala, s biološkom komponentom koja samostalno razmišlja". Jedan od ciljeva je da se „živa računala" instaliraju u zrakoplove bez posade kako bi se mogli slati u misije za koje se drži da su preopasne za pilote. Predlaže se npr. njihovo korištenje u strojevima za daljinsko uklanjanje bombi. Potencijali 'mislećih' kompjutorskih sustava i strojeva su fantastični, između ostalog i za preuzimanje kontrole nad ljudima, kao što smo vidjeli u filmskoj trilogiji *Matrix*. Upravo se o tome i radi. Gmazovi žele da strojevi nadziru čovječanstvo u njihovu korist.

Slika 177: *DNK je kristalinski primopredajnik informacija i temelj je „hard diska" tjelesnog računala.*

Genetski hard disk

Ljudsko tijelo ispunjava sve preduvjete za vrlo napredan biološki kompjutorski sustav. Kompjutorski tvrdi disk ili *hard disk* pohranjuje informacije kao digitalno kodirane podatke, a isto je takvo i ljudsko tijelo. Njegov „tvrdi disk" je ono što nazivamo 'genetikom', uključujući DNK ili deoksiribonukleinsku kiselinu i trilijune stanica (sl. 177). Na slici 178 možete vidjeti kako naša DNK u krupnom planu izgleda vrlo gmazovski i stoga je prikladno da DNK često simboliziraju dvije zmije u 'kaduceju', simbolu današnje medicinske profesije (sl. 179).

Ljudsko razmnožavanje gledamo kao situaciju u kojoj dva roditelja spajaju svoje gene, nakon čega na svijet dolazi dijete koje je spoj oba roditelja. Ponekad će naglašenije biti fizičke i osobne značajke jednog roditelja ili pak drugog, a možda i značajke neke udaljenije genetske linije. Iz perspektive koju ovdje izlažem, ono što zovemo 'razmnožavanjem' zapravo su dva „tvrda diska" – roditelja - koji preuzimaju genetske podatke i stvaraju kombinirani „hard disk" – genetske karakteristike djeteta. Dvije spiralne niti DNK u stanicama obično se nazivaju genetskom knjižnicom tijela. Ovdje želim nešto napomenuti. Valja nam se podsjetiti da su ono što vidimo kao 'fizičku' DNK i stanice samo dekodirane 'slike' koje naš mozak tvori čitajući energetske/digitalne informacije. Stanice, DNK i sve ostalo što percipiramo kao 'fizičko' samo su dekodirani izrazi vibracijskih-električnih-digitalnih informacija. Upravo se na toj energetskoj razini stvarnosti pohranjuju genetski podaci. A njezin skladišni kapacitet je neizmjeran. Onih 190 milijardi kilometara DNK u ljudskom tijelu čuva preko stotinu trilijuna puta više informacija od bilo kojeg uređaja stvorenog ljudskom rukom.

Slika 178: *Kada ju gledamo kroz vrlo snažan mikroskop, ljudska DNK ostavlja vrlo gmazovski 'dojam'.*

Svrha DNK daleko je dublja od pukog skladištenja podataka, o čemu ću uskoro kazati nešto više. Znanstvenici o njoj još uvijek vrlo malo znaju. Možemo to i dokazati: između 95% i 97% DNK naziva se „beskorisnom DNK" (ili DNK otpadom) samo zato što znanstvenici nemaju pojma koja je njena uloga. Ali, naravno, ona nije 'beskorisna' u smislu da je nevažna jer sve ima svoju svrhu. Etablirana 'znanost' u neviđenom je zaostatku po pitanju razumijevanja

stvarnosti i njena funkcioniranja, uz dodatak da je gmazovskom genetskom manipulacijom velik njen dio preusmjeren i isključen iz svoje prave funkcije. DNK je univerzalni softverski program, između ostalog, a uistinu ga smatram univerzalnim. DNK svih „živih bića" – bioloških kompjutorskih sustava – u svojoj srži je ista. Gledajući genetsku strukturu i DNK, vrlo su male razlike između miša, cvijeta, ribe ili čovjeka, u usporedbi s golemim razlikama u njihovom 'fizičkom' obliku. Otprilike 85% gena miševa i ljudi je isto, a slična je situacija i sa štakorima. Ideja o moždanim stanica štakora koje upravljaju simulatorom zrakoplova u tom svjetlu se čini manje nevjerojatna. Svaku DNK sačinjavaju ista četiri koda: adenin, gvanin, citozin i tijamin (A, G, C i T). Jedina razlika između 'fizičkih' oblika je raspored u kojem su ta četiri koda sastavljena, a vrlo male razlike u kodiranju mogu proizvesti goleme razlike u fizičkim značajkama.

Slika 179: *Drevni simbol znan kao kaducej, s dvije isprepletene zmije, često se koristi kao simbol DNK.*

Na slici 180 vidite da kodovi DNK izgledaju poput digitalnog niza te da podsjećaju na zelene kodove iz filmske trilogije *Matrix*. Što nas ne bi trebalo iznenaditi jer, poput svega u svemiru virtualne stvarnosti, DNK je digitalna, kao i vibracijska pojava. Svako stolno računalo ima svoj vlastiti digitalni identifikacijski kod, a isti je slučaj s tjelesnim računalom čovjeka: ono također ima jedinstven vibracijski kod, a ima ga i svaka živuća vrsta. Oni djeluju na specifičnim valnim dužinama. Pomoću tih kompatibilnih vibracijsko-digitalnih kodova pripadnici iste vrste mogu komunicirati na velikim udaljenostima. Afrički Bušmani i drugi slični narodi u tome su vrlo vješti jer njihova senzitivnost nije ugušena zapadnjačkim 'obrazovanjem' i programiranjem. Odličan opis toga imamo u jednom članku lista *San Francisco Chronicle:* „DNK je univerzalni softverski kod. Od bakterija do ljudi, osnovne upute za život napisane su istim jezikom". Nema veće potvrde kompjutorske naravi ljudskoga tijela od činjenice da su stanice biološki kompjutorski čipovi, a mi ih imamo nekih 75 trilijuna. Bruce Lipton, znanstvenik istraživač i bivši profesor na medicinskom fakultetu, iznio je podrobnu studiju o stanicama, a napose o staničnoj membrani u svojoj knjizi *Biologija vjerovanja*. Otkrio je da je mebrana „tekući kristalni poluvodič s vratima

Slika 180: *Svaku DNK sačinjavaju ista četiri koda koji su znani kao adenin, gvanin, citozin i tijamin ili A, G, C i T. Povezani u nizu, izgledaju vrlo slično zelenim kodovima na kompjutorskim ekranima u filmovima trilogije* ***Matrix.*** *Usporedba je vrlo umjesna.*

i kanalima", a kompjutorski se čip definira kao „... kristalni poluvodič s vratima i kanalima". On piše:

> Potpuno usredotočen, proveo sam još nekoliko sekundi uspoređujući i razlikujući biomembrane sa silikonskim poluvodičima. Shvativši da sličnost njihovih definicija nije slučajna ostao sam zapanjen. Stanična membrana doista je strukturni i funkcionalni ekvivalent... silikonskog čipa.

Glavni sastojak poluvodiča koje koristimo u elektronici i čipovima silikonski je kristal; odatle i naziv „Silikonska dolina" u Kaliforniji ili izraz „silikonska privreda". Znanstvenici su ustanovili da DNK ima rijetke supervodičke osobine slične onima kod ugljičnih nanocijevi. DNK i stanice doista su dio diskovnog pogona tjelesnog računala.

Slika 181: *Kompjutorska verzija tjelesnog sustava akupunkturnih meridijana snimljenog pomoću gama kamere i radioaktivnih indikatora. Nalikuje onome što i jest – „matičnoj ploči" tjelesnog računala.*

Matična ploča s meridijanima

Upitate li većinu ljudi na što ih podsjeća ilustracija na slici 181 odgovorit će: „na uklopnu ploču". Štoviše, bili bi u pravu. Na toj slici vidimo uklopnu ploču tjelesnog računala čovjeka – mrežu energetskih linija znanih kao 'meridijani' u akupunkturi, drevnom kineskom umijeću iscjeljivanja. Ovo je kompjutorska verzija prikaza načinjenog u bolnici Necker u Parizu iz jedne studije provedene u suradnji s Citološkim laboratorijem u Vojnoj bolnici. U akupunkturne točke ubrizgali su radioaktivni traser tj. indikator, a potom su snimili fotografiju gama kamerom u nastojanju da vide kamo će supstanca trasera krenuti.

Traser je slijedio energetske linije sustava akupunkturnih meridijana za koje su drevni Kinezi znali prije više tisuća godina. Akupunktura se temelji na dovođenju tih energetskih tokova u ravnotežu, a glavna je tehnika, premda ima i drugih, stavljanje poput vlasi tankih igala u konkretne pristupne točke koje postoje unutar mreže. Igle podešavaju tok energije i dovode ga u ravnotežu. Previše ili premalo energije, prespor ili prebrz protok, mogu uzrokovati kvar u sustavu tjelesnog računala – stanje koje zovemo bolešću ili poremećajem. Za to postoji vrlo dobar razlog jer energija koja prolazi kroz mrežu meridijana, ono što akupunktura naziva 'chi', zapravo je... *informacija.* U Neckerovoj je studiji otkriveno da što energija (ili *chi*, kako

je zovu Kinezi) sporije teče kroz te meridijane to će zdravlje promatrane osobe biti slabije, a kad energija teče uravnoteženo i optimalnom brzinom osoba će biti dobroga zdravlja. Da bismo razumjeli kako je to moguće još jednom se valja vratiti kompjutorskoj analogiji. Što se događa kad vaše računalo „sporo radi"? Informacije koje prolaze kroz računalo ne priopćavaju se dovoljno brzo da bi računalo radilo uz optimalnu brzinu i učinkovitost. Da se radi o čovjeku rekli bismo da se „ne osjeća dobro". Ustvari, čest razlog ovog poremećaja toka informacija – „moje računalo sporo radi" – jest „kompjutorski virus". A što je to? Nevaljala informacija koja ometa komunikacijske mreže računala i uzrokuje njegov neispravan rad. Točno se to događa s tjelesnim računalom u slučaju onoga što zovemo bolešću – neskladom. Virusi i ostali napadi na tijelo – bilo da su kemijski, električni ili neki drugi – samo su 'fizički' (dekodirani) izrazi energetskih i digitalnih informacija. Drugim riječima, informacijsku ravnotežu tjelesnog računala remeti nevaljala informacija koja ga navodi da pogrešno očita uobičajeni program. Ovo pogrešno očitanje manifestira se kao, recimo, osip ili bol, što je tek 'fizički' pokazatelj da je nešto neispravno na razini energetskog dekodiranja informacija. 'Virus' čak može poremetiti računalni komunikacijski sustav u toj mjeri da računalo više ne možemo pokrenuti. Što u tom trenutku kažemo? „Računalo mi je crklo". Isto se događa kada 'mi' umremo. 'Mi' ne umiremo; samo je naše kompjutorsko vozilo prestalo funkcionirati.

Glavna obrada podataka

Stvarno je prikladno da je središnji procesor ili CPU poznat kao 'mozak' računala, jer on očitava, obrađuje i filtrira sav komunikacijski promet. Mozak je središnji procesor tijela. On filtrira informacije koje kolaju tijelom, procjenjuje ih i odlučuje što s njima treba učiniti ili kamo ih treba poslati. Upravlja električnim/kemijskim ili elektrokemijskim sustavima tijela koji su zapravo drukčiji oblik priopćavanja informacija i reagiranja. Ovi sustavi povezani su s mrežom energetskih linija matične ploče meridijana – dakle, opet se radi o informacijama – koje pak dolaze u interakciju s nizom vrtloga znanih po drevnom sanskrtskom nazivu 'čakra' (što znači „svjetlosni kotači") koje sam ranije opisao.

Te 'čakre' protežu se kroz druge energetske razine izvan dosega ljudskog vida. Sve te izvore informacija obrađuje ljudski mozak, a on djeluje na mnogo više razina koje znanost doduše ne prihvaća. Nije samo središnji procesor pet osjetila, već djeluje višedimenzionalno. To znači da kada bi neka zlonamjerna sila poželjela kontrolirati ljudski život pomoću kontrole ljudske percepcije sepstva i svijeta (što odavno i čini) tada bi mozak bio glavna meta na 'fizičkoj' razini. Mozak je taj koji izgrađuje stvarnost koju mislimo da proživljavamo kao „vanjski svijet" predjela, ljudi, mjesta itd. Kontrolom moždane percepcije stvarnosti određuje se ono što će ljudi doživljavati kao dekodiranu 'fizičku' stvarnost. Time će se kontrolirati njihovi životi, kao što ćemo vidjeti u nastavku.

U vezi mozga i ljudske genetike općenito treba istaknuti još jednu stvar: tijelo nije puko računalo; ono je biološko, živuće, misleće računalo i može reagirati na promijenjene okolnosti. Medicinska 'znanost' smatra – pogrešno, kao i obično – da

je mozak „strogo definiran" ili 'namješten' od rođenja i da se ne može mijenjati s okolnostima. Odnosno, ukoliko oštetite mozak ne može se učiniti ništa u vezi funkcija koje ste izgubili. No, to je očigledna besmislica što su pokazali pioniri takozvane neuroplastike. Najistaknutiji među njima bio je pokojni Paul Bach-y-Rita koji je obavio nevjerojatan posao pomažući ljudima koji su imali moždani udar i razne oblike oštećenja mozga i disfunkcija tako što je trenirao mozak da se 'prespoji' i dekodira informacije na neki drugi način. Postoje specifični dijelovi mozga specijalizirani za određena osjetila i aktivnosti, ali oni također mogu vršiti i druge funkcije. Novonastajuća znanost – neuroplastika – nedvojbeno je to dokazala.

Kompjutorsko pamćenje

Računalo ima dva oblika pamćenja (memorije) – diskovni pogon koji čuva informacije na duge staze i „virtualnu memoriju" ili RAM koji vam omogućuje da otvarate različite datoteke i koristite različite aplikacije kada radite za tipkovnicom. Otvorite li previše stranica ili datoteka u isto vrijeme i time probijete kapacitet vašeg 'RAM-a' ili prostora virtualne memorije na ekranu će se pojaviti obavijest o tome da je vaša virtualna memorija nedovoljna te vam se savjetuje da reagirate zatvaranjem nekih aplikacija. Kada na računalu pritisnete tipku 'save' informacije čuvane u virtualnoj memoriji prebacuju se u diskovni pogon gdje se trajno pohranjuju. Isto je takvo tjelesno računalo: kod njega to nazivamo 'kratkotrajnim' i 'dugotrajnim' pamćenjem. Mi zadržavamo određenu količinu informacija vrlo kratko vrijeme, ne duže od minute, opće je mišljenje istraživača, a ono što je zabilježeno odlazi u dugotrajnu memoriju: odlazi od RAM-a do diskovnog pogona. Kod raznih oblika demencije proces kratkotrajnog pamćenja može zatajiti, pa imate ljude koji zaborave što su rekli ili učinili prije jedne minute, ali se jasno sjećaju događaja od prije više desetljeća. Njihova funkcija 'save' ne radi kako treba. Jednu verziju pomanjkanja virtualne memorije imamo kada nam netko recitira podatke koje ne stignemo obraditi, pa kažemo: „Čekaj malo, uspori, ne mogu sve to zapamtiti." Na taj način tjelesno računalo nam kaže: „Ponestaje virtualne memorije, molim zatvorite neke aplikacije" („umukni, kvragu"). U jednom članku na *web* stranici **Psychtests.com** proces je opisan ovako:

> Praktički sve što vidite, čujete, dodirnete ili iskusite ulazi gotovo trenutno (u djeliću sekunde) u vaše kratkotrajno pamćenje. Kratkotrajne memorije imamo kako bismo neke od njih mogli odmah koristiti i potom ih zaboraviti ako ih više ne moramo znati.
>
> Koristimo ih da bismo nešto prepoznali ili razumjeli u trenutku kada smo s tim nečim suočeni. Sve, u biti, započinje kratkotrajnom memorijom ...
>
> ... U vašem dugotrajnom pamćenju držite sva sjećanja i činjenice pomoću kojih definirate tko ste. Tamo se nalazi sve: vaše prvo sjećanje iz djetinjstva, prvo ljubavno pismo koje ste napisali ili dobili, trenutak kada ste slomili ruku itd. Iako ne znamo

točno zašto se sjećamo određenih stvari a ne nekih drugih, ponešto o dugoročnom pamćenju ipak znamo. Informacije prolaze kroz kratkotrajnu memoriju da bi došle do dugotrajne.

Isti je princip na djelu kod virtualne memorije i diskovnog pogona.

Softverski imunitet

Koju god značajku ljudskog tijela pogledamo posve primjerenom pokazuje se kompjutorska analogija. Svatko tko radi s računalom upoznat je s antivirusnim ili 'vatrozidnim' softverom koji blokira, izolira ili uništava viruse i datoteke ili druge informacije koje napadaju računalni sustav i uzrokuju neispravan rad. U najgorim slučajevima one mogu toliko remetiti operativne i komunikacijske sustave da se oni potpuno isključe i više se ne mogu pokrenuti. Drugim riječima, računalo 'umre'. Jedno od objašnjenja kompjutorskih virusa daje **microsoft.com**:

> Kompjutorski virusi su mali softverski programi osmišljeni tako da se šire od jednog računala do drugog i ometaju njihov rad. Virus može pokvariti ili obrisati podatke s vašeg računala, može se poslužiti vašim programom elektronske pošte da bi se proširio na druga računala ili čak može izbrisati sve podatke sa vašeg tvrdog diska.

Upravo na taj način virusi i ostali oblici poremećaja i bolesti napadaju ljudsko tijelo i mogu se širiti od osobe do osobe. Obratite, osim toga, pažnju na to da su kompjutorski virusi mali softverski programi. Takvi su i ljudski virusi i drugi oblici bolesti. Oni su ometajući softverski programi unutar virtualne stvarnosti – informacije koje tjelesno računalo dekodira a koje dovode do pogrešnog očitanja uobičajenog toka podataka. Ovu su temu kreatori sustava Norton Anti-Virus izložili na svojoj *web* stranici:

> Jedan od najvećih uzročnika sporijeg rada PC-a su virusi, *adware* ili *spyware*, kako se često nazivaju ... Virus je dio malicioznog softverskog koda napisanog sa svrhom da prouzroči određenu vrstu štete u računalnom sustavu, ili mreži, ili čak unutar samog interneta. Virusi se, slično njihovim biološkim pandanima, šire od jednog do drugog uređaja i pustoše kamo god krenu.

Kada podatke čita na ispravan način tijelo je zdravo jer je u digitalnom i vibracijskom skladu, ali kad virus baci simbolične klipove pod noge (neispravne podatke), on izazove informacijski nesklad ili ono što zovemo 'bolešću'. Znanstvenici mogu naizgled vidjeti 'fizički' virus pod mikroskopom, ali jedino ako ga je njegov ili njezin mozak dekodirao u taj oblik. Kada bismo mogli vidjeti virus (i sve drugo) prije dekodiranja vidjeli bismo ga kao digitalnog ('softver' matematičkih podataka), a na jednoj drugoj razini kao vibrirajuće energetsko polje ili valni oblik.

Bujicu kompjutorskih virusa danas nastojimo zaustaviti takozvanim „antivirusnim softverom" programiranim da otkriva i blokira ometajuće pakete

podataka prije negoli uspiju nauditi operativnom sustavu računala. Slijedi jedno internetsko objašnjenje o tome kako ovi antivirusni sustavi pronalaze jedan oblik virusa pod nazivom 'malware' (skraćeno od „malicious software" – zlođudni softver) koji se također javlja pod nazivima kao što su crvi, trojanski konji, *rootkits, spyware,* podmukli *adware* i *crimeware:*

> Otkrivanje na temelju određenih karakteristika najčešća je metoda koju antivirusni softver upotrebljava za prepoznavanje *malwarea.* Da bi identificirao viruse i drugi *malware* antivirusni softver uspoređuje sadržaje neke datoteke s poznatim virusima. Budući da se virusi mogu ugnijezditi u postojeće datoteke pretražuje se cijela datoteka, ne samo kao cjelina već i po dijelovima.

O svojem softveru kreatori Norton Anti-Virusa kažu sljedeće:

> On radi neprimjetno u pozadini, provjeravajući sve ranjive *failove* zbog moguće zaraze opakim, a kadikad i zlokobnim programima koji su znani kao virusi i crvi. [On] ... to radi tako da traži karakteristične značajke tih crva i virusa i uspoređuje ih s poznatim virusima za koje ima potrebne podatke.

Gornji odlomci mogli bi isto tako opisivati čovjekov imunološki sustav koji je neizmjerno sofisticiranija verzija antivirusnog softvera. On stvara vatrozidove kako bi tjelesno računalo obranio od napada ometajućih podataka, bolje znanih pod nazivom bolesti i poremećaji, a to čini... „uspoređujući sadržaje neke datoteke s poznatim virusima". Upravo zato ljudi – kada se pojavi neka nova bolest koju imunološki sustav nije programiran prepoznati – mogu „umirati poput muha", jer nemaju zaštitu. To se dogodilo kada su Europljani sa sobom donijeli velike boginje i zarazili indijansko stanovništvo Sjeverne Amerike koje se nikada dotada s tom bolešću nije susrelo. U stolna računala moraju se programirati nove antivirusne karakteristike jer se otkrivaju nove prijetnje, ali s obzirom da je tjelesno računalo „živuće ili biološko", ono je kadro razmišljati i samo doći do rješenja. Kad se pojavi neka nova bolest imunološki sustav naposljetku nauči prepoznavati njene osobine te se može posvetiti borbi protiv nje. Ironično a nimalo slučajno, cjepiva koja bi trebala ojačati takvu zaštitu ustvari podrivaju obrambeni sustav tijela tako što ga preplavljuju groznim smećem u obliku otrovnih kemikalija, DNK iz životinjskog tkiva i pobačenih zametaka te stranih proteina poput živih ili mrtvih virusa i bakterija. Zamislite samo: bebama i tek prohodaloj djeci, čija se imunološka zaštita tek formira, danas se daje nekih 25 cjepiva, uključujući njihove kombinacije, i to prije navršene druge godine života. Iluminatski nadzirana farmaceutska klika ili „Velika farmacija" na cjepivima godišnje zarađuje milijarde dolara, a još više na lijekovima za one koji pate od oštećenja imunološkog sustava uzrokovanog cjepivima. Ovdje također treba reći da su na jednoj razini otrovni kokteli pod nazivom 'cjepiva' zapravo podaci koji ometaju moždani/genetski sustav dekodiranja. Isto vrijedi za farmaceutske lijekove i zato oni uzrokuju toliko problema s tzv. 'nuspojavama' ili „popratnim posljedicama". Nisu to nikakve „popratne posljedice". To su *posljedice* – posljedice kompjutorskih

virusa. Gmazovi i njihove hibridne obitelji sračunato ciljaju na imunološki sustav kako bi destabilizirali tjelesno računalo čovjeka od najranije dobi, što je jedna od namjera skrivenih iza prijedloga za obavezno cijepljenje.

Zapažanje očitog...

Spomenuo sam diskovni pogon tjelesnog računala, zatim njegovu uklopnu ploču, središnji procesor i memorijske sustave, no popisu poveznica tijela s računalom nema kraja. Što se događa, na primjer, kada se računalo, uvjetno rečeno, 'isključi' i radi minimalnom snagom uz prazni ekran? Tada kažemo da je u „modu spavanja" – u istom stanju u koje ulazi naše tjelesno računalo kad se odmara i koristi minimalnu energiju za minimalno funkcioniranje. Kad se računalo neće upaliti kažemo da je 'crklo'. A koji je najbrži način da računalo 'ubijemo'? Da ga bacimo s velike visine ili snažno udarimo. Isto se događa i s tjelesnim računalom jer, u oba slučaja, uništava se komunikacijski sustav koji mu daje 'život'. Ono što ovdje iznosim više je nego očito, no često je ono što nam se nalazi pred nosom zadnje što primjećujemo. Čak i neki znanstvenici glavne struje uočavaju veze između računala i ljudskog tijela, premda ne i šire implikacije postojanja takve veze. Računala rade na sustavu binarnih brojeva 1 i 0 koji predstavljaju uključene i isključene električne impulse. Na internetu sam našao ovo objašnjenje:

> Digitalno računalo namijenjeno je obradi podataka u brojčanom obliku; njegovi strujni krugovi izravno obavljaju matematičke operacije zbrajanja, oduzimanja, množenja i dijeljenja. Brojevi kojima digitalno računalo barata izraženi su u binarnom sustavu; binarni brojevi, ili bitovi, su 0 i 1 ... U kompjutorskim strujnim krugovima binarni brojevi jednostavno su izraženi putem prisutnosti (1) ili odsutnosti (0) struje ili napona.

Sada se radi na 'trinarnim' računalima koja operiraju s brojevima 1, 0 i minus 1. To će pružati mnogo veće mogućnosti jer umjesto da se nalaze u stanju uključenosti/isključenosti koje predstavlja 1 (aktivni napon) ili 0 (nema napona), pri čemu se jednostavno reagira na *input*, dodatna opcija (minus 1) računalima omogućuje da zanemare informacije koje se ne smatraju bitnima za neposredni zadatak. S obzirom na dosad rečeno, vjerojatno vas neće iznenaditi spoznaja da ljudski mozak radi na istim binarnim i trinarnim sustavima. Svaka stanična membrana ima takozvana „vrata i kanale" koji dopuštaju ulaz elementima koji stanici trebaju, a sprječavaju ulaz štetnim tvarima. Ovo otvaranje i zatvaranje aktivira se uključivanjem/isključivanjem električnog napona – što je binarni sustav kakav imamo u računalima. Uzgred rečeno, to je jedan od razloga zašto električna i elektromagnetna polja mogu biti tako pogubna po zdravlje. Ukoliko je električni sustav tijela poremećen ili onesposobljen stanice se mogu otvarati i zatvarati u pogrešno vrijeme čime razornim tvarima omogućuju da probiju njihovu obranu. To je jedan od razloga da ljudi s kućom ili stanom u blizini ili pod strujnim vodovima koji emitiraju velika elektromagnetska polja obolijevaju od određenih vrsta raka češće od ostatka stanovništva, a isti je

slučaj s onima koji rade s elektromagnetskom ili mikrovalnom tehnologijom. Na DNK uvelike utječu i magnetska polja, a također je pod stalnim utjecajem Zemljinog magnetskog polja i energetskih meridijana znanih pod nazivom „zmajeve linije". Električni napon u DNK stvara manja magnetska polja koja dolaze u dodir s drugim magnetskim poljima i bivaju pod njihovim utjecajem. Što bi se dogodilo kada biste računalo stavili unutar jednog snažnog i ometajućeg elektromagnetskog polja? Slabije bi radilo, a ista je situacija i s ljudskim tijelom. Ovo će postati izuzetno važno nešto kasnije, kada se pozabavimo utjecajem umjetnog Mjeseca i njegovim učinkom na ljudsku percepciju.

Kompjutorske informacije prenose se pomoću kombinacija električnih stanja uključenosti i isključenosti, a nizovi jedinica i nula predstavljaju riječi, boje, grafike itd. u njihovom dekodiranom stanju, što pak podsjeća na A, C, G i T – kodove DNK (sl. 182).

Izgledaju vrlo slično jer premda se radi o različitom stupnju sofisticiranosti, osnovna je tema ista. Randall O'Reilly, profesor psihologije na Sveučilištu Colorado, jedan je od istraživača glavne struje koji je uočio vezu između binarnog sustava računala i ljudskog mozga. On kaže da područje mozga za koje znanstvenici smatraju da je presudno za čovjekove intelektualne sposobnosti funkcionira vrlo slično digitalnom računalu. „Mnogi istraživači koji kreiraju te modele izbjegavaju metaforu s računalom." - kaže O'Reilly. „Moj se rad zasniva na tradiciji koja kaže da ljudski mozak nije nimalo nalik računalu, a sad se odjednom čini, dok ga pobliže upoznajemo, da je računalu zapravo vrlo sličan." Ono što je znanstvenike odvelo na pogrešan put – osim krutih, unaprijed stvorenih mišljenja, manipulacije od strane obitelji gmazovskih hibrida i pritiska zbog kojeg se trude slijediti „partijsku liniju" – jest činjenica da računala i ljudsko tijelo mogu u načelu biti isti, ali su miljama daleko u smislu sofisticiranosti. Digitalna računala rade tako što se izmjenjuju stanja uključenosti/isključenosti električnih signala, a isti mehanizam profesor O'Reilly pronašao je u mozgu. „Neuroni u predfrontalnom korteksu su binarni – imaju dva stanja, aktivno ili neaktivno – a bazalni gangliji su, u biti, glavni prekidač koji vam omogućuje da dinamički uključujete ili isključujete različite dijelove predfrontalnog korteksa." - tumači O'Reilly. Predfrontalni korteks je „izvršno središte" mozga te podupire spoznaje „više razine", uključujući donošenje odluka i rješavanje problema. Istraživači smatraju da je predfrontalni korteks vrlo bitan pri razvoju intelektualnih sposobnosti čovjeka te za bolje razumijevanje ljudske inteligencije. Godinama već naslućujem kako je prelazak s analogne televizije na digitalnu vrlo

Slika 182: *Binarni brojevi predstavljaju električna stanja uključenosti/isključenosti a, kao što je slučaj s DNK, njihov slijed određuje ishod.*

bitan manipulatorima jer će omogućiti čvršću povezanost operativnih principa digitalne TV i digitalnog ljudskog mozga.

Dakle, jedan dio mozga radi na principu binarnog sustava dok drugi, njegov veliki dio, radi na 'trinarnom' sustavu tri broja. Guosong Liu, neuroznanstvenik iz Centra Picower za istraživanje učenja i pamćenja na Masačusetskom institutu za tehnologiju (MIT), za časopis *Nature Neuroscience* rekao je da bi te spoznaje mogle imati značajne implikacije u razvoju novih računala. On kaže da se trinarni kôd mozga koristi brojevima *nula, jedan i minus jedan,* što pruža daleko veće mogućnosti od binarnog sustava te mozgu omogućuje da informacije po potrebi ignorira, kao u slučaja ignoriranja onoga što vas okružuje kada ste na nešto usredotočeni. „Računala ne ignoriraju informacije.", rekao je Liu. „Takva evolucijska prednost prisutna je samo kod mozga". Danas proizvedena računala ne ignoriraju informacije, ali očito je da to mogu, čim takva znanja doista i usvojimo. Smatra se da će buduća računala i softver funkcionirati na trinarnim sustavima te da će sve što imamo danas za deset godina biti zastarjelo. Još dalje na obzoru (barem u javnoj areni) nalaze se takozvana „kvantna računala" koja se upravo planiraju i razvijaju. Ona će imati daleko veću brzinu, memoriju i moć računanja zbog korištenja bezgraničnih mogućnosti atoma, molekula i energetskih valnih oblika. Ovo je mnogo bliže načinu na koji radi 'kompjutorski' sustav svemira virtualne stvarnosti, uključujući ljudsko tijelo. Kvantna računala mogla bi riješiti probleme čije bi prevladavanje inače trajalo milijunima godina, a kompjutorski potencijal skočio bi do stratosfere.

Gmazovi i njihovi hibridi već ih imaju. Stručnjaci na tom polju kažu da kvantno računalo može raditi jedino ako se atomi drže u fiksnom prostoru kako bi se stvorilo nepomućeno, oscilirajuće valno kretanje. Takav atomski „kvantni val" može pohraniti daleko više informacija od običnog kompjutorskog 'bita' te može obrađivati podatke mnogo brže i moćnije od sustava kakve imamo danas. Ovo je dodatna potvrda potencijala valnih oblika da čuvaju informacije, a elementarno stanje ove virtualne stvarnosti je informacija valnog oblika, vibracija ili oscilacija. Pet osjetila pretvaraju je u električne signale koje će mozak dekodirati u prividnu trodimenzionalnu stvarnost. Zanimljivo, čitao sam o jednom značajnom napretku u tehnologiji kvantnih računala koji je obuhvaćao 'zarobljavanje' atoma (kako bi se između njih uspostavilo valno gibanje) u silikonskom kristalu. Kao što ćemo vidjeti, ljudsko tijelo je u osnovi – sve do DNK i svake stanice – tekući kristal.

Skidanje programa 'evolucije'

Spoznaja da je ljudsko tijelo biološki kompjutorski sustav koji 'razmišlja' unutar svemira virtualne stvarnosti raspetljava mnoštvo 'misterija' i čini ih posve očiglednim. Uzmimo, na primjer, 'evoluciju', kada se biološke vrste (tjelesna računala) prilagođavaju promjenama u svojem okolišu. Naglasio bih da 'evolucija' o kojoj ovdje govorim utječe na tijelo a ne na svijest. U pogledu 'evolucije' ti različiti pojmovi neprestano se brkaju i zamjenjuju, iako uopće nisu isti. Svi smo se čudili kako su ptice, ribe i druge životinjske vrste 'razvile' čudesne sposobnosti specifične za njihove životne cikluse i okoliš. Ovo uključuje noćni vid kod noćnih vrsta i telefoto

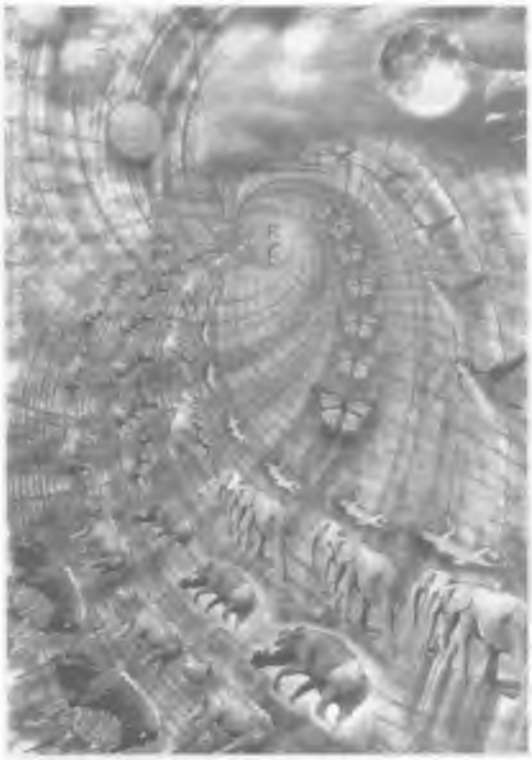

Slika 183: *Životinje također imaju tjelesna računala – kao i sva 'fizička' stvorenja – a njihove programe može pisati njihov tvorac te se mogu mijenjati ('evoluirati') ili izbrisati (mogu 'izumrijeti').*

oči kod nekih ptica, što im omogućuje da opaze ribu iz velike visine. To je lako objašnjivo. Ove značajke programirane su u tjelesno računalo tih životinjskih vrsta kad ih je stvorio arhitekt, ili arhitekti, virtualne stvarnosti te kada su uvedene u igru (sl. 183). Također je moguće da arhitekti 'unaprjeđuju' vrste u skladu s promjenom krajolika virtualne stvarnosti, ali budući da je 'fizički' oblik biološko računalo, za tim, barem u većini slučajeva, nema potrebe. Ono što nazivamo 'evolucijom' je tjelesno računalo koje prima informacije iz svojeg okoliša i reagira prilagodbom.

Ako se te promjene izvrše dovoljno brzo da zadrže korak s promjenom okoliša to se zove 'evolucija'. Ako se promjene zbivaju presporo to se zove izumiranje. Arhitekti virtualne stvarnosti, 'svemira', također su mogli odabrati i brisanje programa, što bi se također doživjelo kao 'izumiranje'. Možemo vidjeti kako su ti programi jasno upisani u životinjske vrste, a usklađeni su s ostalim dijelovima igre. Rakuni opstaju i razvijaju se preko osjetljivosti svojih ruku i prstiju, pa su nekih 60 posto površine rakunovog neokorteksa pisci programa posvetili rukama. Pomoću svojih brkova miševi čitaju i ulaze u interakciju sa svijetom, a polovica njihovog osjetilnog korteksa povezana je s brkovima. Kako je do toga došlo? Klik, klik, 'enter'. Izraz 'mutacija' definira se kao „promjena DNK slijeda unutar gena ili kromosoma nekog organizma, što rezultira stvaranjem nove značajke ili osobine kakve nema u roditeljskoj vrsti". Ove promjene generira sustav tjelesnog računala koji prima informacije iz svog okoliša i neprestano procjenjuje posljedice po svoju udobnost i opstanak. Jedan od primjera je proces termoregulacije koji održava tjelesnu temperaturu unutar određenih razina čak i kad je tijelo suočeno s vrlo kolebljivim vanjskim uvjetima vrućine i hladnoće. Tijelo se stalno više ili manje prilagođava, reagirajući na unutarnje i vanjske promjene i izazove (fizičke, mentalne i emocionalne). Ove prilagodbe tjelesnog računala naposljetku vode do trajnih promjena ukoliko postoje trajne modifikacije njegova okruženja.

Tjelesni um

Da bismo dokučili pravu prirodu naše interakcije sa svemirom virtualne stvarnosti i prepoznali lažni identitet s kojim živimo treba naglasiti još jednu važnu stvar: naša tjelesna računala misleći su biološki entiteti i stoga imaju ono što nazivamo 'osobnostima'. Jedan od najpotpunijih načina na koji se izgubimo u Matriksu je to što ove osobnosti poistovjećujemo sa 'sobom'. Kada izgubimo vezu sa svjesnošću koju ja nazivam Sviješću, *Svime Što Postoji*, naše percepcije, emocije, reakcije i odgovori pokreću softverski programi osobnosti koji kolaju tjelesnim računalom. Neki psiholozi govore o „arhetipskim osobnostima", a čuo sam mišljenja o tome kako se svačija osobnost može pronaći u samo dvanaest tih arhetipova i njihovih kombinacija. Kako je to moguće? 'Arhetipovi' su „softveri osobnosti" uprogramirani u ljudska tjelesna računala od strane Gmazova, manipulatora programa koji je takva ograničenja potom nametao. Jedini način na koji možemo nadvladati ove programirane 'osobnosti' s njihovim programiranim predodžbama, uvjerenjima i ponašanjem jest da se ponovno povežemo s onim što uistinu jesmo – sa Sviješću. Ako to ne učinimo našim će životom upravljati program.

Carl Jung, znameniti švicarski psihijatar, pokušao je te arhetipove osobnosti povezati s genetskim nasljeđem i smatrao ih je instinktivnima. Rekao je da se rađamo s tim obrascima koji strukturiraju našu maštu i čine je prepoznatljivo ljudskom, te je iznio pretpostavku da su arhetipovi vrlo blisko povezani s našim tijelima. Ustvari, oni *jesu* naša tijela – naši sustavi tjelesnih računala – i njihov energetski izraz, elektromagnetsko polje koje zovemo 'aurom'. Jung je identificirao 70 arhetipskih obrazaca u svakoj kulturi i razdoblju ljudske povijesti, i ustanovio da oni odražavaju iste arhetipske 'zakone' u svim slučajevima. Prema njegovoj pretpostavci, iza svega stoji „univerzalno nesvjesno". Rekao je da ljudi nemaju zasebne ili osobne nesvjesne umove te da su svi dio jednog univerzalnog nesvjesnog. Da, onoga što ja nazivam umom. Po njegovom mišljenju, ono što zovemo svjesnim umom u tome je ukorijenjeno, te se um oblikuje prema univerzalnim obrascima.

Da, prema obrascima uma, onog uma preko kojeg svi mi komuniciramo s ovom stvarnošću. Jung je tvrdio da se značajke osobnosti nasljeđuju i da su blisko povezane s tijelom. Da, jesu, posredstvom kompjutorskog 'downloada' koji nazivamo razmnožavanjem. To su obrasci koji nas, po njegovim riječima, čine „prepoznatljivo ljudskim" – ljudskim softverskim programom. Ljudi o sebi govore kao o 'ljudima', ali oni to nisu. Oni su Svijest, a ono što zovemo 'čovjekom' je tvorevina virtualne stvarnosti koja nam omogućuje da doživljavamo ovaj 'svijet'. 'Čovjek' je tjelesno računalo i programirano je ne samo s 'fizičkim' značajkama, već i s emocionalnim reakcijama i bihevioralnim reakcijama koje poznajemo kao 'osobnosti'. Uvjetno rečeno, psihijatri i institucionalni psihoterapeuti koji se bave „ljudskim umom" predstavljali bi tehničku podršku za računala, a hipnotizeri bi bili reprogrameri. Oni se ne bave Beskrajnom sviješću već kompjutorskim 'umom' i emocijama – izrazima uma.

Preuzete osobnosti

Iznimno je važno shvatiti da značajke osobnosti, ponašanja i emocija koje su naizgled 'mi' često budu, a rekao bih i najčešće (u najmanju ruku), programi koji kruže tjelesnim računalom koji pogrešno smatramo 'nama'. 'Mi' također nasljeđujemo misaone obrasce, stavove, sklonosti, sposobnosti i emocionalne značajke u programu tjelesnog računala, a zatim ih uzimamo kao svoju 'osobnost' i kao ono tko jesmo. Svako iskustvo u ovom životu – lijepo i ono manje lijepo – koje utječe na naše sustave pamćenja također se preuzima u tom 'miksu' i pridodaje tjelesnim programima koji zajednički potpadaju pod izraze 'ljudski', 'osobnost' i 'karakter'. Zatim je tu i reptilski mozak koji neprekidno lupeta i odgovara na okolnosti „primitivnim emocionalnim reakcijama". Znanstvenici otkrivaju sve više genetskih poveznica s ljudskim emocijama i ponašanjem. Na primjer, njemački su istraživači identificirali gen (program) za koji kažu da neke ljude čini gnjevnijima od drugih. Zamolili su 800 ljudi da ispune upitnik sastavljen s ciljem vrednovanja načina na koji se nose s gnjevom, a zatim su im dali DNK test kako bi utvrdili njihovu verziju gena pod nazivom DARPP-32. Taj gen utječe na razine dopamina, moždane kemikalije povezane s ljutnjom i agresivnošću. Ustanovili su da su ljudi s dvije verzije tog gena bitno gnjevniji i agresivniji od ostalih iz testne skupine. U istraživanju provedenom na Bonskom sveučilištu također je otkriveno da su ljutiti pojedinci imali manje sive materije u amigdali, emocionalnom partneru reptilskog mozga. Dokaza da je ljudsko ponašanje uvelike genetski i energetski programirano sad imamo napretek, a u nastavku ću ih iznijeti još.

Ovi programi mogu obuhvaćati sve oblike straha, fobija i karakternih crta koje se naizgled ne mogu objasniti nikakvim iskustvima od rođenja naovamo. Mogao bi to biti strah od pasa iako vas pas nikada nije ugrizao; strah od letenja premda nikada niste letjeli avionom; strah od vode premda nikada niste imali neko loše iskustvo s vodom. Svi mi možemo navesti beskonačno mnogo primjera – reakcija za koje se čini da nemaju nikakvog logičnog objašnjenja. To su naslijeđeni programi, a svaki put kad doživimo neko intenzivno iskustvo preuzimamo podatke s kojima će se „sljedeći naraštaj" trebati uhvatiti ukoštac ili će, pak, iz njih izvući korist. Mislim da mnoga sjećanja o reinkarnaciji tipa „u prošlom životu sam bio ovo ili ono" dolaze od podataka pohranjenih u diskovnom pogonu DNK. Ovo naslijeđeno programiranje može poslužiti kao jedno od objašnjenja za činjenicu da su mnogi ljudi koji su regresijom doprli do „prošlih života" (ne nužno) uvidjeli da su iskustva neke njihove prijašnje 'inkarnacije' obilježena nekim znakovima ili značajkama njihova tijela.

Osoba kojoj je netko prerezao grlo u „prijašnjem životu" (ili ima tjelesni program s takvim sjećanjem) mogla bi na vratu imati neobjašnjivu crtu sličnu ožiljku. Ili osoba kojoj je ruka bila zdrobljena tijekom nekakvog postupka mučenja mogla bi u ovom 'životu' imati deformiranu ruku. To su sjećanja uma i tijela čuvana u tom programu, a događa se da mnoge „regresije u prošle živote" otvaraju *failove* koji sadrže tu genetsku memoriju.

Hipnotizeri i slični pojedinci koji pomažu ljudima da prevladaju strahove i fobije uistinu su tehničari tjelesnog računala koji brišu programe, ili su to barem najbolji

među njima. Jedan od najpoznatijih primjera je „hipnotizer i učitelj osobnog razvoja" po imenu Paul McKenna iz Ujedinjenog Kraljevstva. Na početku TV emisije susreće se s ljudima koji se boje visine, paukova, letenja ili bilo čega drugoga, a na kraju ih vraća u mnogo boljem stanju, kao 'izliječene'. On zapravo skida (vrši *download*) drukčije stvarnosti u računalo i briše program koji uzrokuje problem: strah od visine, paukova, letenja i tako dalje. To nije cjelovito rješenje za poboljšanje čovjekova ponašanja jer uvijek imamo opciju da postanemo svjesni i odbacimo te programe. Želimo li bolji svijet naša je dužnost da to učinimo. Time se objašnjava mnogo stvari u vezi našeg ponašanja te zašto ljudi neprestano, ustvari redovito, reagiraju na situacije na tako predvidive načine. Tek kad u jednadžbu uđe Svijest ta predvidivost polako nestaje, zato što se zaustavlja djelovanje mentalnog i emocionalnog tjelesnog softvera. Ponovno kažem da programi 'osobnosti' i 'materijalnosti' koji su uobičajeni za sve ili većinu sustava tjelesnih računala, potpadaju pod naslov 'ljudski'. Ono što zovemo 'ljudskim', u njegovim 'fizičkim' i prvenstveno mentalnim i emocionalnim izražajima, kompjutorski je program. Izraz 'ljudski' zapravo bismo mogli prevesti kao 'programski'. Moj prijatelj Mike Lambert, britanski iscjelitelj i znanstveni istraživač, govorio mi je o tome kako planeti imaju vibracijske veze s određenim metalima i da su te veze manje ili više naglašene u stanicama beba ovisno o položaju Sunca, Mjeseca i planeta u trenutku rođenja. Ta metalno-vibracijska veza traje cijelog života na razini tjelesnog računala i dramatično utječe na čovjekove karakterne crte. Mike je stručnjak za kinesku medicinu i filozofiju, uključujući sustav 'godina': godina svinje, zmaja, štakora itd. Dao sam mu datum rođenja jedne znane mi osobe, ali mu nisam rekao o komu se radi. On mi je kazao o kakvoj bi se osobnosti radilo prema kineskom lunarnom kalendaru i pogodio je, gotovo 100 posto. Ukoliko ljudi ne postanu svjesni program će kontrolirati svaku njihovu predodžbu i reakciju. Na isti način, ono što nazivamo 'rasama' i 'kulturama' potprogrami su glavnog 'ljudskog' programa. Pogledajte kako različite rase i kulturne skupine žive, djeluju i percipiraju stvarnost uglavnom, a često gotovo u cijelosti, na isti (očajno ograničeni) način. One uključuju rasne i kulturne softverske programe koji se vrte u njihovim tjelesnim računalima.

Programirane reakcije

Jednom od glavnih potvrda 'naše' osobnosti smatra se način na koji 'mi' emocionalno reagiramo na život. Jesmo li smireni, naprasiti, 'razboriti' ili smo emocionalni dinamit? Ali, što su uopće emocije? One su elektrokemijske *reakcije*. Mogu ih izazvati različiti elementi: polje aure (čije su niže razine ionako energetski pandan tjelesnog računala); emocionalni programi pohranjeni u diskovnom pogonu ili utjecaji kroz koje se pristupa tjelesnom računalu preko pet osjetila i ostalih 'ovosvjetovnih' načina.

Smatram da barem velika većina naših emocionalnih reakcija nismo 'mi', 'utjelovljena' svijest, istinski 'ja'. To su tjelesni programi i 'vanjski' utjecaji. Jedna je Britanka 40 godina patila od kliničke depresije, a depresija je započela nakon što joj je većina zuba plombirana živinim plombama. Iz takvog se stanja izvukla tek

kada su plombe zamijenjene drugim materijalima i nakon programa detoksifikacije organizma od žive. Sve to vrijeme nije imala pojma da njena duboka i mračna depresija, obilježena čak i odlascima u ustanovu za mentalne bolesti, nije bila 'njezina' nego je bila posljedica utjecaja žive na njen sustav tjelesnog računala. Svatko tko je u to vrijeme poznavao, liječio ili promatrao tu ženu bio bi smatrao da je mentalno i emocionalno stanje koje vide 'njena' osobnost i da je 'ona' manično-depresivna osoba. Ali njeno stanje nije bilo 'ona', bio je to živin utjecaj na kemijsku ravnotežu njenog tjelesnog računala koji je uzrokovao da ono pogrešno dekodira stvarnost. Kad 'mislimo' ili osjećamo neku emociju to pokreće elektrokemijski proces u mozgu i tijelu kao rezultat električnih signala i kemikalija koje tijelo odašilje i otpušta. Isto tako, vrijedi i obratno: kemikalije i električna polja mogu 'nas' natjerati da osjećamo određene emocije. Drugim riječima, oni remete dekodni sustav tjelesnog računala. Opet treba reći da su ono što nazivamo 'kemikalije' i električne pojave zapravo informacije koje dekodiramo u ono što unutar ove stvarnosti percipiramo kao kemikalije i elektricitet. One mogu uzrokovati veliku štetu u tjelesnom računalu zato što njihove informacije mogu poremetiti informacijski koncept tijela. Neskladne elektrokemijske informacije dekodiraju se u nesklad koji zovemo bolešću, smrću i... emocionalnom neravnotežom koja je, barem na jednoj razini, elektrokemijske naravi. Iz istog razloga mnogi ljudi koji žive u blizini antena za mobitele i strujnih vodova mogu biti depresivni, kao i mnoga djeca koja konzumiraju kemikalijama pretrpanu hranu i piće te postaju podložni hiperaktivnosti i drugim promjenama ponašanja. Kemijsko smeće koje jedu i piju dovodi u neravnotežu elektrokemijski sustav, što se očituje kao neuravnoteženo ponašanje.

Ljudi koji su imali iskustvo tik do smrti (kada su 'umrli' te su kasnije oživljeni) govore o odlasku na jedno mjesto blaženstva i ljubavi gdje nisu imali nikakvih emocija, barem ne onakvih kakve su proživljavali u 'fizičkom' tijelu. Točno znam o čemu govore jer sam to i sâm iskusio, samo u ponešto drukčijim okolnostima. U tom ne-emocionalnom stanju čovjek nije hladan i bešćutan, baš suprotno. Ondje jedino nema one emocije *ljudskoga* tipa. Emocionalne reakcije dio su kompjutorskog softvera koji se očituje kao programirane reakcije koje nisu ništa drugo negoli elektrokemijske reakcije manifestirane preko reptilskog mozga. Pod utjecajem svake situacije, iskustva, televizijskog programa, filma ili bilo čega drugog, 'nesvjesni' ljudi stalno se voze u elektrokemijskom „vlaku smrti" punom emocionalnih reakcija. To je, i opet, poput utipkavanja podataka (iskustva), pritiska na tipku 'enter' i promatranja kako se datoteke iz tvrdog diska i softverskih programa očitavaju na vašem 'ekranu'. Primijetio sam kako mnogo ljudi pati od onoga što nazivam „emocionalnom ovisnošću" utoliko što postanu ovisni o kemikalijama koje se otpuštaju u različitim mentalnim i emocionalnim stanjima. Mogu npr. postati ovisni o kemikalijama koje stvara depresija, ili zabrinutost, ili navala adrenalina izazvana natjecanjem ili opasnošću. Takvi ljudi neprestano manifestiraju iskustva, uglavnom podsvjesno, koja im daju 'fiks' njihove odabrane droge. Stanični receptori koji apsorbiraju emocionalne kemikalije isti su oni koji apsorbiraju heroin ili kokain. S obzirom da te reakcije potječu iz reptilskog mozga to znači da su ove emocionalne ovisnosti, kao

i one druge, ovisnosti reptilskog mozga. Kada nešto doživljavamo ili nešto vidimo ili čujemo, mi na to 'reagiramo', obično na način na koji bi reagirala većina.

Ljudi kažu: „Kako si reagirao na ovo ili ono?" ili „Zašto si tako reagirao?" Upravo se o tome i radi: o reakciji, *kemijskoj* reakciji. Gotovo svaki put reagiramo u skladu s programom tjelesnog računala koji nasljeđujemo i potom nadograđujemo načinom na koji doživljavamo ono što zovemo 'stvarnost'. Traume 'downloadirane' tijekom djetinjstva osobito su snažni programatori budućih cjeloživotnih reakcija i predodžbi. Ove reakcije pohranjene su na informacijskim razinama stanica – kompjutorskim čipovima – i ostalim dijelovima biološke, energetske i digitalne strukture. Ondje se pohranjuju naslijeđeni program i svakodnevni 'downloadi' koji potječu od naših iskustava. Upravo su informacije pohranjene u stanicama/DNK one koje 'reagiraju' na svakodnevni život na osnovu toga kako je tjelesno računalo programirano da reagira. Većina onoga što ljudi nazivaju svojim „gadnim navikama" jesu naslijeđeni ili preuzeti softverski programi prisutni u tjelesnom računalu. Ciklus možemo prekinuti tek kada postanemo posve svjesni, tada ćemo polako početi preuzimati kontrolu nad svojim životom. U tom trenutku tjelesno računalo služi Svijesti kao sredstvo kojim ona doživljava ovu stvarnost po vlastitom odabiru. Računalo nam prestaje biti gospodar i počinjemo živjeti život umjesto da život živi nas. Ovisnosti su općenito pojave na razini tjelesnog računala, pa ako znate kako to funkcionira možete umetnuti program koji će aktivirati neku ovisnost, reakciju ili vjerovanje. Marketinški stručnjak Martin Lindstrom u svojoj knjizi *Kupnjologija (Buyology)*[a] otkriva kako svjetske kampanje protiv pušenja sa svim njihovim upozorenjima i zastrašujućim prikazima ustvari stimuliraju jedno područje u mozgu znano kao „točka žudnje". Ove kampanje potaknule su ljude da još više puše jer su aktivirale točku žudnje, *nucleus accumbens*, a čim je stimulirana ona traži sve veće doze svoga 'fiksa', što god to bilo. Razvija se posve novo područje prodaje pod nazivom 'neuromarketing' koji je uperen na različite dijelove mozga gdje se nastoje izazvati potrebne reakcije, dok kupci misle da vrše vlastiti slobodan odabir. Čovječanstvo je pojedinačno i kolektivno kontrolirano posredstvom istih tehnika orkestriranih od strane stručnjaka na tom polju koji su daleko umješniji od bilo kojeg trgovca.

Iluzija spola

Najdublji osjećaj ljudskog samoidentiteta je onaj koji se odnosi na to jesmo li muškarac ili žena. Neki su ljudi toliko smeteni u vezi svoga spola da se podvrgavaju dugim i bolnim operacijama promjene spola. Ali, kako možete biti žena ili muškarac kad vas kemikalije i kirurgija mogu prebaciti iz jednog spola u drugi? Godine 2006. u britanskim je novinama izašla priča o kokoši Freaky (na hrvatskom bismo je 'krstili' npr. kao Šiziku; *op. prev.*) koja je život započela kao pile ženskog spola i osam je mjeseci sretna i zadovoljna nesla jaja. Odjednom joj je počela rasti tamnocrvena krijesta, počela je kukurikati u zoru i pokušala se pariti s drugim kokošima. Freaky je promijenila spol – mentalno, emocionalno i fizički – te je postala pjetlić! To se dogodilo jednostavno zato što je, iz nekog razloga, 'ona' počela stvarati velike količine testosterona te se pretvorila u 'njega'. Cijelu tu nevjerojatnu preobrazbu spola

i seksualnosti uzrokovala je kemijska promjena. U jednom BBC-evom izvještaju rečeno je kako su znanstvenici uspjeli kontrolirati mozak mušica te su ženke natjerali da se ponašaju baš poput muških pripadnika njihove vrste. Znanstvenici su genetski modificirali insekte tako da su skupinu moždanih stanica koje upravljaju spolnim ponašanjem mogli 'uključiti' pulsiranjem svjetla. Njihov tim uspio je navesti ženke voćnih mušica da izvedu udvaračku pjesmu, što je ponašanje karakteristično samo za mužjake. Kako možemo biti muško ili žensko kada kemija i genetske modifikacije odlučuju jesmo li 'mi' jedno ili drugo? Svijest nije muška ili ženska, ona jednostavno jest. Ona je Cjelokupna mogućnost. Programi ovog univerzuma virtualne stvarnosti, tjelesna računala, izrađeni su kao muški ili ženski. Iz primjera voćne mušice možete vidjeti kako je moguće da gmazovski genetičari određuju ljudske tipove osobnosti putem genetskih i kemijskih manipulacija.

Svijest može odabrati iskustvo muškog ili ženskog programa, ili oboje, ali Svijest nije niti 'muškarac' niti 'žena' – već se naše *tjelesno računalo* doživljava kao muškarac/žena. Zapravo, prije negoli su se umiješali gmazovski genetičari, Svijest je bila dvospolna. Kada čovjek u muškom tijelu osjeća da bi trebao biti žena (i obratno) čest je razlog taj što kemijski ustroj njegovog tjelesnog računala sadrži mnogo ženskih elemenata zbog kojeg osjeća da bi trebao biti žena. I doista, postupak prolaska kroz promjenu spola uključuje unošenje muških ili ženskih kemijskih hormona, testosterona ili estrogena, kako bi mu izrasle grudi ili se pak produbio glas i tako dalje. Heteroseksualnost je elektrokemijski softverski program, kao i homoseksualnost. Promijeni li se program mijenja se i seksualnost. Razdoblje koje nazivamo pubertetom, kada tinejdžeri prolaze kroz kemijske promjene koje vode do spolne zrelosti i zrele dobi, također je posljedica toga što tjelesno računalo otpušta hormone u sustav. Ono što nas vodi od rođenja do starosti dio je kompjutorskog programa koji se odvija. Unutar virtualne stvarnosti ne trebamo poricati da smo muškarac ili žena, ili pak činjenicu da smo otac, majka, tvornički radnik, vozač kamiona, direktor kompanije ili kapetan broda na moru. Stvar je u tome da možemo odabrati da ne budemo uhvaćeni u stupicu lažnog identiteta tako da shvatimo da te etikete nisu ono što mi jesmo, nego ono što doživljavamo. Ono što mi *jesmo* je Svijest.

Oni koji još uvijek sumnjaju da našim ponašanjem mogu upravljati programi tjelesnog računala neka dobro poslušaju priču o kokoši Freaky. Kad je 'ona' postala 'on' jedna od stvari koja se dogodila je to da je 'on' počeo kukurikati u zoru i da je postao vrlo poduzetan u vezi dama tj. 'kokica'. Zar itko misli da je Freaky odjednom donijela svjesnu odluku da će svako jutro zakukurikati kad grane sunce? To je bilo 'instinktivno' čim je 'on' kemijskim putem uveden u program pjetlića, kojeg su napisali kreatori ili manipulatori svemira virtualne stvarnosti, ili su ga razvili miješajući programe, kao što su učinili sa svim 'fizičkim' oblicima, uključujući onaj koji zovemo 'ljudski'. Programirano ponašanje neprestano vidimo na djelu među ljudima, životinjama, insektima, u svemu. Zar mislite da sve te ptice imaju istu misao u isto vrijeme da će početi cvrkutati? Pogledate li životne cikluse životinja vidjet ćete kako one očigledno slijede softverski program, kao i 'ljudi' kad nisu povezani sa

svojim istinskim stanjem Svijesti. Ista je stvar sa seksualnom željom. Svijest ne žudi za seksom; to je program tjelesnog računala kojim se između ostalog želi osigurati kontinuirano 'ljudsko' postojanje i proizvesti orgazmičke energije kojima se Gmazovi također hrane. Sjećate li se onog prizora iz trilogije *Matrix* kad je prikladno nazvani 'Meroving' (značajna iluminatska krvna loza ili softverski program) pristupio tjelesnom računalu jedne žene preko kolača (informacije) zbog čega je ona osjetila seksualno uzbuđenje i privlačnost prema njemu? To zaista počiva na činjenicama jer seksualna se želja može aktivirati pristupom tjelesnom računalu putem jednog ili više naših pet osjetila ili elektrokemijski. Tako djeluje Viagra, a također i pornografija i misli (fantazije). Stvari koje nazivamo seksualnim fantazijama ili „onime što nas uzbuđuje" često su posljedica naslijeđenih programa te mentalnih i emocionalnih obrazaca. Ne mogu zamisliti da bi Svijest u kafiću buljila u neku djevojku i rekla: „Uh, kako bih je prasnuo". Naravno da nema ništa lošeg u uživanju u seksu – to je jedan od brojnih podražaja kojim Svijest biva privučena u ljudsko iskustvo – no, svjesni ljudi u potpunosti su sposobni uživati u seksu a da njime ne budu uvjetovani, jer i seks je potencijalna ovisnost i zamka, poput svega ostalog. A tako je i planirano da bude.

Transplantacija stvarnosti

Ovo o čemu govorim objašnjava neke od 'misterioznih' promjena koje se događaju ljudima kojima su presađivani organi. Prije nekoliko godina William Sheridan, umirovljeni američki direktor nabave i ugostitelj, nalazio se u jednoj njujorškoj bolnici i čekao na operaciju presađivanja srca. Kako bi prevladao dosadu izazvanu dugotrajnim ležanjem u krevetu prijavio se na umjetnički terapeutski tečaj. Blago rečeno, William je imao 'nultu' umjetničku crtu, ali nekoliko dana po presađivanju srca počeo je stvarati vrlo složene crteže i slike. Njegova terapeutkinja Beth DeFuria je rekla: „Razvoj njegove nadarenosti doista je zapanjujuć". William je bio zabezeknut i zbunjen. Nije imao pojma odakle mu ta iznenadna nadarenost, što je bila zagonetka i svima drugima. U sklopu kampanje za poticanje darivanja organa pristao je odustati od uobičajene anonimnosti između primatelja i davatelja pa je, kao rezultat toga, upoznao majku darivatelja. U jednom razgovoru zamolio ju je da kaže nekoliko riječi o svom 24-godišnjem sinu Keithu Nevilleu, burzovnom agentu s Wall Streeta koji je poginuo u prometnoj nesreći. William je zapitao je li Keith imao ikakvih umjetničkih sklonosti, a ona mu je odgovorila: „Bio je jako umjetnički nadaren. Zanimanje za umjetnost pokazivao je već u dobi od 18 mjeseci. Uvijek je više volio dobivati dijelove za izradu umjetničkih kreacija negoli igračke." Na neki način William je naslijedio Keithovu umjetničku sposobnost preko njegova presađenog srca. Što nikako nije usamljeni slučaj. Mnoštvo je primjera da su primatelji organa preuzimali značajke osobnosti i sposobnosti darivatelja. William je rekao da se njegova vlastita osobnost promijenila te da je postao „brižniji i nježniji". Neki od ostalih slučajeva koje liječnici ne mogu objasniti su:

- Žena koja se grozila visine postala je planinarka nakon što je dobila pluća... jednog planinara.
- Sedmogodišnja djevojčica koja je imala noćne more sanjajući kako je netko ubija nakon što je dobila srce nekog ubijenog djeteta.
- Čovjek koga nije zanimala glazba ali je, dobivši srce jednog obožavatelja pjevačice Sade, zaplakao svaki put kada bi tu pjevačicu čuo.
- Odvjetnik koji je odjednom počeo žudjeti za čokoladicom *Snickers* nakon što je dobio srce četrnestogodišnjeg djeteta koje je obožavalo jesti *Snickers*.
- Žena homoseksualnih sklonosti koja je postala heteroseksualka nakon što joj je presađeno srce jedne tinejdžerke.

Smjelo nazvana „moderna medicina" ne može objasniti ove 'misterije' jer ne razumije što ljudsko tijelo jest, a kamoli prirodu onoga što nazivamo 'životom'. Ona nije nimalo 'moderna'; dapače, zaostala je, bezobzirna, ignorantska i arhaična. Ja je zovem 'medicinom' kamenog doba. Da bismo vidjeli ono jednostavno iza naizgled složenog moramo 'resetirati' svoju percepciju ljudskog obličja. Ostavimo po strani ono kakvim se tijelo čini – meso, kosti, krv i sve ostalo – jer to je samo dekodirana verzija koju percipiramo preko pet osjetila. To je privid nastao u mozgu koji je također privid u svom 'fizičkom' smislu zato što je i mozak, kako ga mi percipiramo, dekodirana informacija. Odluke koje određuju vrstu svijeta „u kojem živimo" i 'živote' koje proživljavamo donose se na informacijskoj razini, onome što zovemo podsvijest, a na te dublje razine jastva ciljaju Gmazovi preko reptilskog mozga i bezbroj drugih načina, uključujući subliminalne poruke. Osim dekodirane verzije kakvom se tijelo čini, ono je biološki kompjutorski sustav te obuhvaća do 70 trilijuna stanica koje su, u biti, nevjerojatno napredni kompjutorski čipovi.

Stanice su, dijelom, diskovni pogon tjelesnog računala zajedno s DNK i genetskim ustrojem općenito, a tu se, na energetskoj ili 'auričnoj' razini, pohranjuju i otvaraju softverski programi i 'datoteke' tijela. Ove datoteke sadrže mentalne i emocionalne značajke osobnosti i sklonosti („prirodnu darovitost") koje su naslijeđene putem preuzimanja zvanog razmnožavanje i iskustava pridodanih u ovom životu' ili životnom ciklusu. Kada se, dakle, presadi organ jedne osobe drugoj, u prvom redu srce, to je isto kao preuzimanje ('download') informacija s jednog računala na drugo, a ako računalo-primatelj otvori preuzetu datoteku to utječe na prikaze na ekranu. Na isti način, ako se primatelj transplantata snažno poveže s energetskim informacijama sadržanim u doniranom organu to će utjecati na prikaze na njegovom 'ekranu' - način na koji njegov mozak dekodira i izgrađuje stvarnost. A to je, ako bolje razmislimo, ono što 'osobnost' jest... način na koji dekodiramo i izgrađujemo stvarnost. Naše reakcije i odgovori toliko su predvidivi zato što tjelesno računalo nadzire (u odsutnosti Svijesti) ovo dekodiranje i izgrađivanje stvarnosti. Prema tome, 'misterij' Williama Sheridana je riješen. On je preuzeo neke od umjetničkih sposobnosti i crta ličnosti darovatelja kad je 'downloadirao'

informacije doniranog srca u svoje tjelesno računalo, a njegov dekodni sustav dodao je to korpusu podataka prilikom izgradnje – 'ažuriranja' – njegovog novog osjećaja stvarnosti. Gary Schwartz, profesor neurologije, psihijatrije i kirurgije na Sveučilištu Arizona, jedan od malobrojnih 'mainstream' istraživača ove pojave, vodio je tim koji je proučavao 70 takvih slučajeva kod kojih je, smatra profesor Schwartz, došlo do prijenosa sposobnosti i karakternih crta darivatelja putem presađivanja organa. On pojašnjava:

> Kad se organ presadi u primatelja informacije i energija pohranjeni u tom organu prenose se primatelju. Ta je teorija primjenjiva kod svih organa s međusobno povezanim stanicama. Mogu to biti bubrezi, jetra pa čak i mišići. Svjedočanstva koja smo objavili vrlo su uvjerljiva i potpuno dosljedna.

Credo Mutwa, *sanusi* ili šaman naroda Zulu iz Južne Afrike, rekao mi je da su u vrijeme ljudožderstva u južnoj i srednjoj Africi plemena poštivala strogo pravilo da se nesretna žrtva mora kuhati na vrlo vrućoj vatri. Vidjeli su iz iskustva i čuli iz narodnih predaja da bi ljudi koji bi ih pojeli, ako tijelo nije bilo dovoljno prokuhano, „postajali oni", preuzimali bi njihovu 'osobnost'. Kuhanje uništava stanice ili „tvrdi disk"i sprječava preuzimanje ('download') žrtvinih karakteristika tijekom konzumiranja njenoga mesa, što je vrlo slično zagrijavanju mikročipa i posljedičnog izvijanja njegovih krugova.

'Downloadiranje' Uma

Ima još jedan važan element u vezi umno-tjelesnog računala... njegovo znanje – njegov „tvrdi disk" – može se 'downloadirati' u drugo tijelo pa čak i u neki uređaj ili digitalnu tvorevinu kao što je „žena u crvenoj haljini" u filmovima trilogije *Matrix*. U svakom je pogledu izgledala posve ljudski, kao i svi ostali, ali je u filmskoj priči bila digitalna tvorevina umetnuta u kompjutorski program. U današnjem svijetu ima desetine milijuna – a vjerojatno i više – takvih digitalnih ljudi. Oni funkcioniraju tako što slijede svoj softverski program kao interaktivni umetak u virtualnu stvarnost, a oni usavršeniji među njima imaju um *downloadiran* od drugih ljudi te se mogu doimati vrlo inteligentnima. Mnogi 'intelektualci' su digitalni umetci s 'downloadiranim' umom. Znam da to zvuči ludo, ali tomu se približavamo čak i u javnoj areni.

Ono što nazivamo umom je energetsko polje koje sadrži informacije, a moguće je izraditi kopiju tog polja i usaditi je u nekoga drugog, čak i u digitalnu tvorevinu ili u robota. Kad umru, glavni gmazovski hibridi svoj um prenose nekom drugom kako s njima ne bi umrla i njihova baza znanja. Ona se prebacuje u drugo tijelo i zato hibridi prakticiraju posebne rituale tijekom procesa umiranja kojima se um prebacuje u neku drugu osobu. Te krvne loze su, kao što govorim već godinama, puke verzije „žene u crvenoj haljini" (sl. 184) – digitalni softveri koji djeluju kao kanali za Gmazove kako bi mogli manipulirati ovom stvarnošću. Sotonisti govore o preuzimanju duše ili energije nekog umirućeg sotoniste ili obredne žrtve, a princip je isti. Pročitao

Slika 184: *'Elitne' krvne loze su instrumenti digitalnog softvera u vlasti Gmazova – ekvivalent „žene u crvenoj haljini" iz filmske trilogije* ***Matrix.***

sam dosta članaka o izvedivosti preuzimanja uma u svrhu stvaranja onoga što neki nazivaju „digitalnim posrednicima" ili „umnom djecom". No, svima je njima promaklo da se to već zbiva. Gmazovi to čine eonima, a njihove hibridne krvne loze primjeri su njihovih „digitalnih posrednika" ili „umne djece". Onaj 'Glas' u Brazilu govorio je o krvnim lozama, pa čak i o samim odmetnutim Gmazovima kao o kompjutorskim programima, ali oni su biološka računala i funkcioniraju na načine koji se uistinu čine 'živima'.

Kad oslobodite svojum, ili oslobodite sebe *od* uma, i promotrite to otvorenog uma (dopustite ulazak Svijesti) pokazatelji su veoma očigledni. Tijelo za koje mislimo da smo 'mi' ustvari je biološki, živući, misleći, emocionalni kompjutorski sustav kojeg 'mi' koristimo kao sredstvo za doživljavanje ove stvarnosti. Kad izgubimo dodir s našim višim razinama svjesnosti, s onim što nazivam Sviješću, postajemo nesvjesni zarobljenici i pijuni softverskih programa tijela za koje mi, i drugi, mislimo da su naša 'osobnost' i 'karakter'. Nije čudo da je čovječanstvo tako izgubljeno i zbunjeno. Tjelesno računalo, pak, povezuje se s 'igrom' virtualne stvarnosti u cjelini. Sada ćemo se pozabaviti načinom na koji to čini.

eroWarez.org

17

Kozmički internet

„Slijedite dokaze, kamo god vodili."
- Sokrat -

UNIVERZUM VIRTUALNE STVARNOSTI funkcionira isto kao i bežični internet. Kodirane informacije očitava kompjutorski sustav i pretvara ih u kolektivnu stvarnost. Stolno računalo dekodira nevidljive 'bežične informacije' u World Wide Web, a tjelesno računalo dekodira nevidljive 'svjetlosne' informacije u prividnu fizičku stvarnost.

Ljudi se pitaju kako to da, ako stvarnost izgrađujemo u našem mozgu, svi mi vidimo isti automobil, ulični prizor ili krajolik. Odgovor: tjelesno je računalo povezano s istim univerzumom virtualne stvarnosti gotovo isto kao što su računala diljem svijeta logirana na internet. World Wide Web je kolektivna stvarnost za računala, a univerzum virtualne stvarnosti kolektivna je stvarnost za ljudska tjelesna računala. I jedni i drugi funkcioniraju na isti način tako što dekodiraju informacije i izgrađuju kolektivni 'svijet'. Kada se bilo gdje spajate na internet, bez obzira na kulturu, rasu ili situaciju, pristupate istoj kolektivnoj stvarnosti kao i svi drugi (osim ako vaš sustav nije blokiran, kao u Kini, pa ne možete pristupati spoznajama i informacijama koje vlasti ne žele da vidite). To je također vrlo blisko ljudskom iskustvu, kao što ćemo pobliže istražiti, ali, općenito govoreći, svatko tko se logira na internet doživljava istu kolektivnu stvarnost. Razlike se javljaju zbog načina na koji ljudi tumače tu stvarnost i zbog *web* stranica koje odluče posjetiti. Nekima će se sviđati ono što vide na nekoj *web* stranici, a drugima će ista ta stvar biti mrska. Neki će otići na neku sportsku stranicu, drugi na vijesti ili stranice o prirodi, a treći pak na pornografiju. No, bitno je to da, bez obzira gdje pristupali internetu - u Londonu, New Yorku, Tokiju, Sydneyu ili Cape Townu - doživljavamo istu kolektivnu stvarnost. Upravo sam opisao kako 'mi' ulazimo u interakciju s našim 'svemirom' (sl. 185).

Slika 185: *Ova laptop računala dekodiraju bežični internet iz informacija kodiranih u nevidljivom 'wi-fi' energetskom polju. Mi činimo isto na daleko napredniji i sofisticiraniji način kada dekodiramo energetske informacije u 'fizičku' stvarnost.*

Ljudski kristal

Tjelesno računalo je primopredajnik informacija i povezan je sa svemirom virtualne stvarnosti vibracijski i digitalno. Na taj način primamo informacije iz virtualne stvarnosti, ali i 'stavljamo' vlastite predodžbe natrag u sustav. Usporedbe s internetom su neiscrpne. Od trenutka našeg rođenja (kad odemo 'online') dobivamo informacije od 'Weba', a tom kolektivnom 'Umu' dodajemo vlastite informacije i zapažanja. Na taj su način naša zapažanja oblikovana virtualnom stvarnošću, ali ujedno imamo priliku utjecati na kolektiv. Iz svih ovih razloga, kao i nekih drugih, te ako je ono što ovdje govorim točno, tjelesno bi računalo trebalo biti vrhunski primopredajnik informacija. I, ispada da jest. Iznimno važan element u tehnologiji primopredajnika, poput radija i računala, je kvarcni kristal, a ljudsko tijelo jednostavno je hodajući, govoreći kristal. Kao što sam već spomenuo, Bruce Lipton, znanstvenik istraživač i bivši profesor na medicinskom fakultetu, iznio je podrobnu studiju o staničnoj membrani u svojoj knjizi *Biologija vjerovanja*. Njegov je zaključak da je „membrana svake stanice poluvodič od tekućeg kristala s vratima i kanalima." Ovo je izuzetno važno jer poluvodiči su odlični provodnici elektriciteta, a mogu poslužiti i kao izolatori. Ima ih u napravama poput računala, digitalnih audio *playera*, televizora, ručnih satova, mobitela, sonara i radara. Vaš kompjutorski ekran naziva se LCD ekranom, što je skraćenica od *Liquid Crystal Display* (prikaz od tekućih kristala). Sve što je kompjutorizirano ili koristi radio valove ovisi o poluvodičima, a ovdje imamo poluvodičku membranu od tekućeg kristala koja obavija svaku stanicu u našem tijelu – kojih imamo oko 75 trilijuna! Nekada se smatralo da je jezgra kontrolni centar stanice, ali kad se ona ukloni stanica i dalje funkcionira. Ustvari, kao što sada znamo, stanica prima informacije preko molekularnih antena na membrani od tekućeg kristala. Ali, to nije sve. DNK je također kristalinska tvar s oblikom koji ju čini savršenim primopredajnikom. U jednom internetskom članku piše:

> Na temelju karakterističnog oblika ove divovske molekule – dvostruke spirale – DNK predstavlja idealnu elektromagnetsku antenu. S jedne strane ona je izdužena, što ju čini veoma pogodnom 'lopaticom' za primanje električnih impulsa. S druge strane, gledano odozgor, ima oblik prstena pa je tako jedna vrlo magnetična antena.

DNK, sa svojom kristalinskom strukturom, moćan je prijemnik, predajnik i pojačalo frekvencija ili 'svjetlosti' koje nas povezuju s kozmičkim internetom – svemirom virtualne stvarnosti. Tijelo je u biti tekući kristal. Vidio sam čak kristalinsku prirodu krvi gledane pod snažnim povećalom zahvaljujući radu Harveya Bigelsena,

autora knjige *Holografska krv (Holographic Blood).* Gledao sam kako se prikaz moje krvi pod mikroskopom postupno povećava. I, kako je izgledala? Kao kvarcni kristal, jasno k'o dan. Zemlja je preplavljena kristalima. Kvarcni kristali su možda najobilniji od svih minerala, a ima ih u svakom zrncu pijeska, u kvarcitu i granitu te ih nalazimo u gotovo svakoj vrsti kamena. Kristalinska narav Zemlje i ljudskog tjelesnog računala postat će izuzetno bitna kasnije kada budem opisivao kako se našim osjećajem stvarnosti manipulira s Mjeseca. Kvarcni kristal ima sposobnost stvarati fiksnu frekvenciju i pretvarati vibraciju u električni signal, a upravo to čini i naših pet osjetila. Naša tjelesna računala su kristalinski primopredajnici sve do središta svake stanice i oni dekodiraju frekvencije u neviđenim razmjerima svakog djelića sekunde (barem prema našoj percepciji vremena).

Procjenjuje se da svake sekunde mozak primi otprilike 400 milijardi informacija, ali svjesni smo svega njih 2000 otprilike. Koliko toga tek obrađuje ostatak DNK tj. stanična kompjutorska mreža. Svjesni um smatramo onim „tko mi jesmo" premda je on gotovo beznačajan djelić onoga tko jesmo, čak i na razini samog tijela. Usput, tijelo je procesor električnih informacija. A koji je prvoklasni provodnik elektriciteta? Voda i njen sadržaj soli/minerala. Od čega se sastoji nekih 70 posto tijela? Od *vode.*

Dakle, da malo rezimiramo. Tjelesno računalo je kristalinski primopredajnik i dekoder informacija. Pet osjetila dekodiraju informacije iz vibracijskih valnih stanja i šalju ih mozgu u obliku električnih signala. Potom mozak, i sam načinjen od kristalinskih stanica, dekodira informacije u prividno trodimenzionalni 'svijet' koji naizgled postoji izvan nas, ali koji u tom obliku postoji jedino unutar našeg mozga. Isto načelo djeluje kod televizijskih programa na ekranu ili kod interneta na kompjutorskom ekranu. Ili to možemo usporediti s filmom projiciranim na 'ekranu' u našoj glavi (sl. 186). U smislu „stvarnog svijeta" ne postoji „ono tamo". Mozak dekodira električne informacije dobivene od osjetila u dva stadija. Prvo ih pretvara u digitalne informacije, stanje piksela; zatim to lijeva strana mozga 'iščitava' u oblik svijeta koji mislimo da 'vidimo'.

Digitalni svijet

Dobro, još jedno pitanje... Kako nešto što je stvoreno u našem vlastitom mozgu može izgledati tako čvrsto i 'fizičko'? Odgovor je, opet, vrlo jednostavan. Većina je ljudi vidjela one hologrami koji se mogu kupiti u trgovinama, kod kojih možete vidjeti prividno trodimenzionalne prikaze na ravnoj površini. Na istim načelima gradimo i našu stvarnost. Holograms, ustvari, nisu trodimenzionalni ili 'čvrsti', samo se čine

Slika 186: *Mozak/tijelo dekodira vibracijske informacije u električne informacije, a potom u digitalne informacije koje percipiramo kao 'fizički' svijet. Ali ovaj 'svijet' postoji jedino kao privid u našim 'glavama'.*

takvima, a isti je slučaj s cijelom našom stvarnošću. Hologram je 2-D informacija pretvorena u 3-D privid, za što je odgovoran mozak. Hologrami koje možemo kupiti načinjeni su usmjeravanjem dva dijela istog laserskog snopa na fotografski film (slika 187). Jedan dio („referentni snop") usmjerava se na film kroz polupropusno zrcalo dok se drugi dio („objektni snop") preusmjerava kako bi obasjao holografski fotografirani predmet.

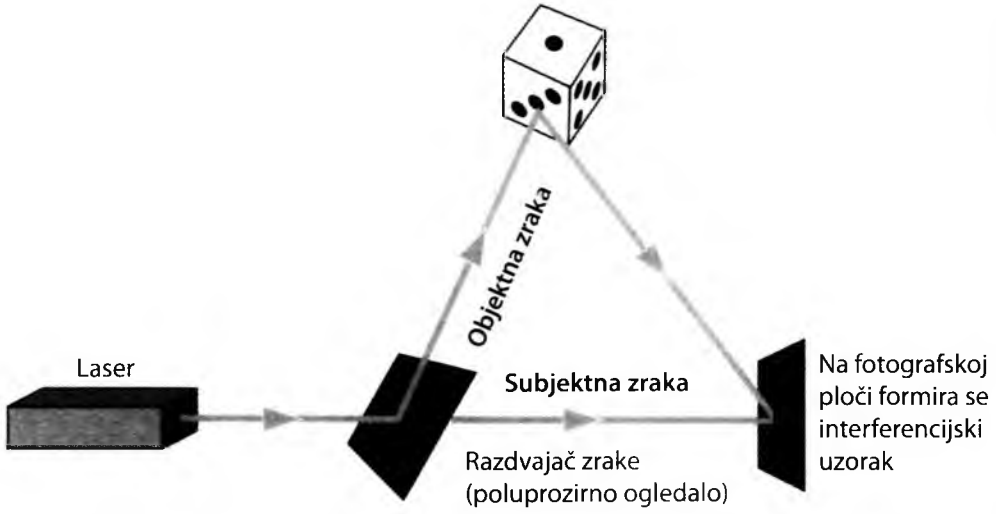

Slika 187: *Hologrami se stvaraju pomoću dva dijela iste laserske svjetlosti. Jedan dio laserske svjetlosti (referentni snop) usmjerava se gotovo izravno na fotografsku ploču, a drugi (objektni snop) preusmjerava se na fotografirani predmet. Zatim se objektni snop usmjerava na ploču gdje s referentnim snopom stvara „interferencijski uzorak", odnosno vibracijsku – valnu – verziju fotografiranog predmeta. Ako se ovaj uzorak obasja laserom pojavljuje se trodimenzionalni prikaz tog predmeta. Može izgledati vrlo čvrsto, ali to je privid kroz koji možete provući ruku.*

Slika 188: *„Interferencijski uzorak" na holografskoj ploči je informacija o predmetu kodirana u valnom obliku. Laser potom 'očitava' tu informaciju i tako nastaje holografski prikaz. Mi činimo isto kada informacije valnog oblika kodirane u onom što nazivamo 'svjetlošću' dekodiramo u holografski 'fizički' svijet.*

Zatim se objektni snop usmjerava natrag na fotografski film gdje se sudara s referentnim snopom. Time se na filmu stvara ono što nazivamo „interferencijski uzorak", što je slično sudaranju valova dva kamenčića bačena u jezerce i posljedičnom stvaranju mreže interferencije. Uzorak u vodi je poput vibracijskog, ili valovitog, prikaza kamenčića, odnosno točke i brzine njihova ulaza u vodu – a isto je i s laserskim uzorcima na filmu. To su vibracijski ili valni prikazi fotografiranih predmeta.

Valni uzorci izgledaju poput niza nasumičnih crta koje podsjećaju na otiske prstiju (sl. 188), ali kada se laserska

svjetlost usmjeri na film odjednom dolazi do pojave trodimenzionalne slike. Hologrami mogu izgledati isto onako čvrsto kao što izgleda i naš svijet, premda, ustvari, kroz njih možete proći rukom. Njihova čvrstoća je privid (slike 189 do 194). Ali čak i holografska tehnologija koju sam upravo opisao već pomalo zastarijeva jer se ubrzano razvija novi oblik holograma, a to je... digitalni hologram. Njega stvaraju računala pomoću matematike i piksela, a takav hologram omogućuje tiskanje holografskih slika iz vašeg računala i stvaranje holografske televizije i filmova. Predviđene mogućnosti takve tehnologije opisane su u jednom internetskom članku:

> Nova vrsta holograma nisu samo jednostavni i mali 3D zeleno-žuto-crveni prikazi na kreditnim karticama. Zahvaljujući tehnologiji ... kompanije *Zebra Imaging* iz Teksasa sada su mogući visokokvalitetni prikazi neograničenih veličina u digitalnom formatu. A izgledaju stvarno – tako stvarno da kad je Ford koristio Zebrine holograme prilikom promidžbe jednog automobilskog modela, „ljudi su stali, oklijevajući proći kroza nj." Mislili su da je holografski automobil pravi automobil, ponosno kaže Robin Curle, glavni direktor kompanije *Zebra*.

Slika 189

Slika 190

Slika 191

Slika 192

Slika 193

Slika 194

Sve ove slike su prividni hologrami, a ipak izgledaju 'čvrsto'. Isti je slučaj s našom 'fizičkom' stvarnošću.

Slika „Stari vojnik" dobivena je ljubaznošću Holografskog studija iz Sveruskog izložbenog centra u Moskvi. Više takvih prikaza možete vidjeti na adresi www.holography.ru. • Sliku 'Medina' ustupio je Laser Trend Holographie iz Njemačke; email: *lasertrend@aol.com • Slika 'Otvorena pipa' dobivena je ljubaznošću 3D-Hologrammen iz Amsterdama. Više prikaza može se naći na www.3-Dhologrammen.com* • Slike 'Ruža2' i 'Otac' ljubaznošću *Holografskog studija iz Sveruskog izložbenog centra u Moskvi, vidi www.holography.ru • Sliku 'Saturn' ustupila je Kraljevska galerija holografske umjetnosti, vidi www.holograms.bc.ca.*

Na taj način mozak može graditi holografski 'svijet' koji izgleda vrlo 'stvaran'. Mozak je taj koji, preuzimajući informacije od očiju, stvara digitalne holograme koje nazivamo fizičkim svijetom. Očitavanjem informacija kodiranih u primljene signale on također daje privid dubine i udaljenosti.

Ono što izgleda jako daleko nalazi se zapravo u vašoj glavi, baš kao što su dubina i udaljenost u kompjutorskim igricama prisutne na istom malenom disku. Često ponavljamo nove izraze a da ne razumijemo pravu bit onoga što znače. Slijedi nekoliko rječničkih definicija riječi 'digitalan': izražen u brojčanom obliku, posebno u kompjutorskoj upotrebi; korištenje ili očitavanje u znamenkama; prikazivanje podataka kao niz brojčanih vrijednosti; u vezi sa znamenkama ili posjedujući iste; kompjutorska znanost o, ili povezana sa, uređajem koji može očitavati, pisati ili pohranjivati informacije prikazane u brojčanom obliku. Ovim se objašnjava vrlo mnogo stvari u vezi naše stvarnosti koja je, što govorim godinama, na jednoj razini izražena u obliku matematike i brojki. Zbog toga numerologija može biti iznimno 'moćna', zbog toga se opetovani nizovi brojeva mogu naći u cjelokupnom „svijetu prirode". Znanstvenici i istraživači otkrili su ponavljajuće matematičke kodove kao što je Fibonaccijev brojčani niz kod kojega se zadnja dva broja zbrajaju da bi se dobio sljedeći, kao u nizu 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21... Taj slijed nalazimo u čitavoj prirodi, u svemu: od proporcija ljudskog tijela do načina na koji rastu biljke i školjke (slike 195 i 196). Otkriće Fibonaccijevog brojčanog niza često se pripisuje talijanskom matematičaru iz 12. na prijelazu u 13. stoljeće, Leonardu iz Pise, znanom i po imenu Leonardo Fibonacci, ali taj su niz također poznavali u Indiji i, gotovo sigurno, u drugim drevnim kulturama barem stotinama godina ranije. Vjerojatno ga je stotine tisuća godina poznavalo društvo iz Zlatnog doba, prije niza kataklizmi tipa „Velikog potopa".

Drugi matematički i geometrijski kodovi i opetovani nizovi uključuju one koje znamo kao pi, fi, „svetu geometriju", numerologiju, kineski *I Ching*, astrologiju i mnoge druge kodove. Ti opetovani brojčani nizovi i razmjeri povezuju se jedni s drugima kao što se Fibonaccijevi brojevi povezuju sa „zlatnim brojem" fi, odnosno s 1,618 (uz još mnogo znamenki, ali da sad ne kompliciramo....). Također je znan i kao „zlatni omjer", „razmjer zlatnog reza" i „božanski razmjer", a nalazimo ga u cijelom ljudskom tijelu u proporcijama ruku, lica, pa čak i zubi. Neki kažu da ga se može pronaći čak u temperaturi tijela te u otkucajima čovjekova srca u stanju mirovanja, a zasigurno ga se može vidjeti u proporcijama životinja, stanovnika mora, insekata i... *DNK*. Iste te brojeve i razmjere pronaći ćemo u

Slika 195

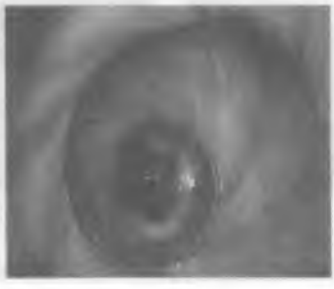

Slika 196

Način na koji rastu biljke i školjke, kao i proporcije ljudskog lica, izjednačavaju se s Fibonnacijevim brojčanim nizom.

egipatskim piramidama, u grčkom Partenonu te u bezbroj drugih građevina. Drevni grčki filozof Platon smatrao je zlatni razmjer matematičkim odnosom s najvećim stupnjem povezanosti i jednim od ključeva fizike kozmosa. Početkom 2010. znanstvenici su objavili da su utvrdili kako zlatni razmjer djeluje i u subatomskim kvantnim područjima. U njihovim eksperimentima otkriveno je da subatomske frekvencije rezoniraju u skladu s matematikom zlatnog razmjera. Dr Radu Coldea s Oksfordskog sveučilišta, glavni autor tog istraživačkog izvještaja, kaže:

> ... pronašli smo niz rezonantnih tonova: prve dvije note pokazuju savršen međusobni odnos. Njihove frekvencije su u razmjeru od 1,618 ... što je zlatni razmjer poznat iz umjetnosti i arhitekture. On odražava divno svojstvo kvantnog sustava – skrivenu simetriju.

Ali, naravno da postoji „skrivena simetrija" jer holografsko stanje koje zovemo 'materija' tek je odraz informacijske matrice u kvantnim područjima. Suvremena je znanost otkrila kako se 'fizički' svijet može raščlaniti na brojeve i algoritme, odnosno postupke za rješavanje problema koji se uvelike koriste u fizici, računalima i softveru. U knjizi *Maja: svijet kao virtualna stvarnost* Richard L. Thompson piše:

> Mnogo je više načina da se bude kompleksan negoli jednostavan. Činjenica da su zakoni fizike tako jednostavni i matematički dotjerani navela je mnoge istaknute znanstvenike da zaključe kako je Bog zacijelo matematičar ...
>
> ... Razmislite o činjenici da svi elektroni imaju posve isti naboj, a da svi protoni imaju posve isti suprotan naboj. To je neophodno za stabilnost atoma i molekula. Kada bi ti naboji nasumce varirali od jedne čestice do druge ne bi bili mogući neutralni atomi, niti bi mogle funkcionirati biološke molekule kao što je DNK. Po svemu sudeći, fizika je ustrojena tako da omogućuje život.

Sve je savršeno sinkronizirano jer je program upravo tako napisan. Drevni grčki genij Pitagora u svemu je vidio brojeve, a velik dio onoga što je govorio bilo je poznato davno prije u Babilonu (evo ga opet). Pitagora je ondje živio i učio neko vrijeme te je imao pristup bazi znanja s izvorištem u Sumeru i ranijim razdobljima. Brojčane nizove i „božanski razmjer" u svojim su slikama i skulpturama koristili mnogi umjetnici, uključujući Leonarda da Vincija u djelima kao što je *Posljednja večera*. Autor i istraživač William Neil otkriva druge ponavljajuće brojeve u svojoj knjizi *Kako smo stvoreni: Knjiga otkrivenja (How We Were Made: A Book of Revelations)*. On tvrdi da se drevni sumerski sustav, baziran na broju 60 i njegovim izvedenicama, neprestano ponavlja u vezi ljudi, planeta, drevnih građevina poput Stonehengea, mjerenja 'vremena', snježnih pahuljica i mnogo drugih stvari. Ustanovio je da njegovi nizovi opetovanih brojeva obuhvaćaju 360, 3600 i 6 x 6x 6 (216). U biblijskoj *Knjizi otkrivenja* piše: „U ovome je mudrost: u koga ima uma, nek' odgoneta broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu je šest stotina šezdeset i šest." Neil je ustanovio da se precesija ekvinocija također uklapa u spomenute nizove. Tu 'precesiju' uzrokuje

činjenica da Zemlja ne samo da se vrti oko svoje osi, već i da se klima. Takvo klimavo gibanje stvara kružno kretanje pri kojem za obilaženje kruga od 360 stupnjeva treba nešto manje od 26.000 godina. 'Nebesa' kroz koja se Zemlja 'kreće' podijeljena su u dvanaest etapa koje odgovaraju određenom znaku zodijaka, zbog čega govorimo o prelasku iz doba Bika u doba Ovna ili u 'novo' doba Vodenjaka. Svi ti opetovani brojevi, razmjeri i nizovi čine matematiku digitalnog Matriksa, kompjutorske 'igrice' u virtualnoj stvarnosti. Ono što nazivamo 'astrologijom' dio je vibracijske/matematičke tvorevine koja u vještim rukama može iščitati buduća kretanja, no to su još uvijek kretanja Matriksa, kompjutorskog programa. Za razliku od tjelesnog računala, Beskrajna svijest ne nalazi se ni pod kojim zvjezdanim znakom. Unutar Matriksa sve se može izraziti brojevima, a Stephen Marquardt, američki liječnik koji je proučavao Fibonaccijeve i fi nizove u odnosu na ljudsko lice, ispravno zaključuje: „Sav život je biologija. Sva biologija je fiziologija. Sva fiziologija je kemija. Sva kemija je fizika. Sva fizika je matematika." Mogao je dodati da je sva matematika energija, a da je sva energija svijest. Galileo Galilei, talijanski fizičar, astronom, astrolog i filozof koji je živio na prijelazu iz 16. u17. stoljeće, je rekao:

> [Svemir] ne možemo pročitati ukoliko nismo naučili jezik i usvojili znakove kojima je ispisan. A napisan je jezikom matematike, čija su slova trokuti, krugovi i drugi geometrijski likovi, bez kojih je čovjeku nemoguće razumjeti jednu jedinu riječ.

U filmskoj trilogiji *Matrix* protagonisti gledaju u kompjutorske ekrane pune zelenih kodova, ali vide uličnе prizore i ljude, a *naš* Matriks djeluje na isti način. Kada na svoju *web* stranicu postavljam neke članke ja unosim matematičke kompjutorske kodove, a kada pritisnem 'enter' oni se pojave na ekranu u obliku grafika i slika. I opet, isti princip vrijedi za našu 'fizičku' stvarnost' jer naš mozak dekodira informacije u naizgled 'čvrsti' svijet koji nije ništa drugo nego masa digitalnih holograma.

Holografski prividi

Televizija je razvijena zahvaljujući otkrićima Francuza Jeana B. J. Fouriera početkom 19. stoljeća. On je osmislio matematički sustav pretvaranja uzoraka u jednostavne valne oblike i natrag, što je postalo poznato kao „Fourierova transformacija".

Na temelju toga došlo se do načina na koji je televizijska kamera mogla pretvarati slike u elektromagnetske frekvencije, a televizijski ih je prijemnik ponovno pretvarao u slike (Fourierovo je otkriće također dovelo do razvoja holograma). Dakle, ono što smatramo 'fizičkom' stvarnošću izgrađujemo na isti način, iako, naravno, na jednoj mnogo naprednijoj razini. Informacije, temeljne tvorevine svemira virtualne stvarnosti, kodirane su u energiju i prvenstveno se pojavljuju u valnom obliku, kao u slučaju valnih uzoraka na holografskoj ploči. Naših pet osjetila potom dekodiraju valne oblike u električne signale koje će mozak nadalje dekodirati u 'svijet' tzv. 'trodimenzionalnih' ljudi, uličnih prizora, krajolika i svega drugog što vidimo kao 'fizičko'. On to čini dekodiranjem električnih informacija u digitalne tvorevine koje nazivamo hologramima, a koji su prividno izvan tijela premda postoje samo

u mozgu. Holografska stvarnost nije kontinuirana tvorevina; ona je poput piksela koji sačinjavaju televizijski ekran. Gledate li televiziju s kauča čini vam se da vidite kontinuiranu sliku. Ali pogledate li ekran izbliza vidjet ćete niz točkica. Kada bismo taj proces dekodiranja stvarnosti mogli pratiti unatrag pošli bismo od holografskog oblika a, zalazeći sve dublje, vidjeli bismo piksele koji sačinjavaju ovu digitalno-holografsku razinu stvarnosti. Krenemo li dalje, pikseli bi ustupili mjesto električnim signalima koji bi, pak, kada bismo se vraćali do pet osjetila i onkraj njih, postali puki valni oblici. Ali svi ti stadiji, razine i izrazi samo su različiti oblici istih informacija. Time se objašnjavaju mnogi 'misteriji' koji trenutno zbunjuju konvencionalnu 'znanost'.

Nakon što sam godinama pisao i govorio o našoj prividnoj stvarnosti i njenoj holografskoj prirodi, početkom 2009. u ruke mi je dospio primjerak *New Scientista,* britanskog časopisa iz domene konvencionalne znanosti. Na naslovnici se isticao naslov: „Vi ste hologram... projiciran s ruba svemira" (sl. 197). Članak naslovljen „Cijeli svijet je hologram" temeljio se na radu i pretpostavkama Craiga Hogana, direktora Centra Femibal za astrofiziku čestica u Illinoisu. Tvrdnja s naslovnice o tome da mi 'jesmo' hologram u članku je brže-bolje povučena i preinačena u 'možda', ali Hogan smatra, na temelju svojih istraživanja i proračuna, da bi naša stvarnost lako mogla biti jedan ogromni hologram. Kao što je izviješteno u *New Scientistu,* isto je mišljenje dijelilo još nekoliko znanstvenika:

> Ideja da živimo unutar hologrami vjerojatno zvuči smiješno, ali to je prirodni nastavak našeg najboljeg razumijevanja crnih rupa, nešto s prilično čvrstim teorijskim uporištem. Ona je također iznenađujuće korisna fizičarima koji se hrvaju s teorijama o funkcioniranju svemira na njegovoj elementarnoj razini.

Holografi kakve nalazimo na kreditnim karticama i novčanicama ugravirani su na dvodimenzionalne slojeve plastike. Kada se od njih odbije svjetlo, stvara se dojam 3D slike. Tijekom 1990-ih fizičari Leonard Susskind i nobelovac Gerard 't Hooft iznijeli su pretpostavku da bi isti princip mogao vrijediti u svemiru kao cjelini. Naša svakodnevna iskustva i sama bi mogla biti holografska projekcija fizičkih procesa koji se odvijaju na nekoj udaljenoj, 2D površini.

„Holografski princip" dovodi u kušnju naš osjećaj stvarnosti. Pomalo je teško vjerovati da se budimo, peremo zube i čitamo ovaj članak zbog nečeg što se zbiva negdje na rubu svemira. Nitko ne zna što bi za nas značilo da doista živimo unutar hologrami, no teoretičari imaju dobre razloge vjerovati kako su mnogi aspekti holografskog principa točni.

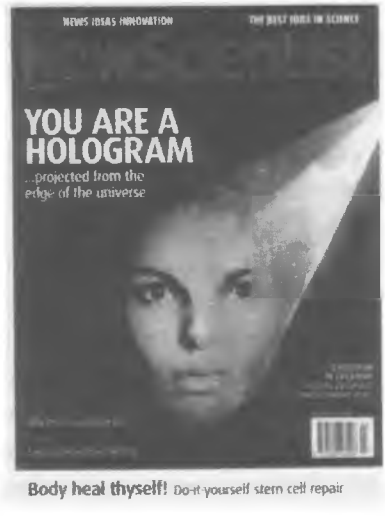

Slika 197: *Naslovnica časopisa* ***New Scientist***

Čudno sam se osjećao čitajući taj članak u *New Scientistu* s navodima nadobudnih znanstvenika i jednog dobitnika Nobelove nagrade jer nikad u životu nisam prošao niti jedan ispit vrijedan tog naziva niti sam ikada bio na koledžu ili sveučilištu. Školu sam napustio u 15. godini i otišao profesionalno igrati nogomet. Ali stvarnost je moguće razumjeti i bez sveg tog intelektualizma; štoviše, 'obrazovanje' (indoktrinacija) na razne načine stoji na putu pravom razumijevanju. Ovo ističem u ime svih onih koji nisu imali „kvalitetno obrazovanje" (indoktrinaciju) te se osjećaju inferiornima u odnosu na one koji jesu. Neki od akademski najkvalificiranijih ljudi koje sam sreo bili su i najgluplji – moj ih je otac zvao „obrazovanim glupanima". 'Obrazovanje' je daleko manje važno od toga da budemo svjesni i povežemo se sa strujom beskrajnog znanja i svjesnosti koja dijeli isti 'prostor' s nama te je dostupna svakom tko je kadar osloboditi se programiranog uma i predati se struji.

Tko to tamo gleda

U isturenom ogranku profesionalne znanosti koju znamo kao kvantnu fiziku odavno je otkriveno da je fizički svijet prividan. Naime, stvarnost se istražuje na razinama dubljim od atoma, pa odatle izraz 'subatomski'. Ono što su znanstvenici otkrili na tim ravnima nagnalo ih je da preispitaju stare teorije o stvarnosti u kojoj smo mislili da živimo. Ustanovili su da se subatomske čestice kao što su elektroni mogu manifestirati bilo kao čestica (nešto 'fizičko') ili kao val (nešto 'ne-fizičko') i da se mogu kretati između ta dva stanja. Na taj način svoj oblik mogu 'mijenjati ili 'pretvarati' i svjetlost, gama zrake, radio zrake, rendgenske zrake itd. Da bi opisali ovo stanje - koje obuhvaća oba stanja - znanstvenici rabe izraz *kvant*. Valovi i čestice su i jedno i drugo *istovremeno*. Uzmimo npr. ocean i bijelu krijestu valova kada se razbijaju o obalu. Ocean i krijeste naizgled su različiti, ali i jedno i drugo ista su voda. Razlika između čestice i valnog oblika sastoji se samo u načinu na koji isto frekvencijsko polje dekodira promatrač. Treba upamtiti da znanstvenici, poput svih nas, promatraju svoje eksperimente kroz 'leće' svog tjelesnog računala. Valni oblik energije je prvotna 'fizička' stvarnost kodirana informacijama iz kojih se očituje virtualna stvarnost; oblik čestice predstavlja mozak koji dekodira val ili frekvencijsko polje u holografski, samo naizgled trodimenzionalni prikaz. Ono što nazivamo atomima i česticama postoji samo kad mozak dekodira frekvencijska polja u hologrami. Valni oblici mogu se kodirati s nevjerojatnim količinama informacija ili mogućih ishoda. Promatrač je onaj koji dekodira – opaža – ove moguće stvarnosti u holografsku stvarnost ili ono što nazivamo njegovim/njezinim 'fizičkim' iskustvom. Valni oblici su moguće stvarnosti, a čestica ili holografski oblik je dekodirana i doživljena stvarnost. Zašto odabiremo jednu mogućnost a ne drugu ovisi o našem raspoloženju, percepciji i uvjerenjima. Ako ste u stanju upravljati tuđim raspoloženjem, njihovim osjećajem za stvarnost, uspjet ćete ih navesti da dekodiraju, iz potencijala valnog oblika, doživljenu stvarnost koja odgovara vašim planovima o kontroli.

U 'fizičkom' obliku ova stvarnost postoji jedino kada, promatranjem ili fokusiranošću, bude dekodirana. Kada računalo dekodira softverski program s diska on ne stavlja sve na ekran istovremeno. Ono što se pojavljuje na ekranu samo je ono što računalo promatra – očitava i dekodira na disku toga trenutka. Preostali dio diska ne pojavljuje se na ekranu jer se ne nalazi u procesu dekodiranja. Isti je slučaj s našom stvarnošću. Dok ju ne promatramo ona postoji samo u svojem energetskom valnom obliku.

Atomi i subatomske čestice 'fizički' su izrazi valnih oblika. Ovdje se ne radi o „ili ovom/ili onom" već o nečem što je „isto kao" ili što predstavlja „različite izraze nečega". Na primjer, tvorevina valnih oblika na holografskoj snimci ili interferencijskom uzorku ne nestaje kada laser očitava informacije i stvara holografski prikaz. Hologram i interferencijski uzorak postoje istovremeno. Ljudsko je tijelo istovremeno i tvorevina valnog oblika (kodirana informacija) i hologram ('fizički'), ukoliko se aspekti 'fizičkog' svijeta dekodiraju promatranjem. Tako imamo tijelo i energetsko polje koje nazivamo aura. Jedno je kodirana informacija, a drugo je ista ta ali 'očitana' informacija, kao u slučaju lasera na holografskoj snimci. Tijelo i polje aure dvije su verzije istog izvora informacija i djeluju kao jedinstvena cjelina. Neki od najnaprednijih znanstvenika iznijeli su pretpostavku da informacije možda nisu pohranjene u mozgu nego u interferencijskom uzorku ili valnim oblicima 'izvan' mozga. Posve su u pravu. Naš informacijski izvor je vibracijska valna tvorevina poznata kao polje aure, što je također i lokacija pamćenja. Mozak očitava te informacije u auri; on ih nema u svom posjedu, osim vrlo kratkoročno. Kada tražite određeno ime i određenu adresu u svome umu pretražujete auričnо polje, „interferencijski uzorak". Kada veza nije posve jasna govorimo o „lošem pamćenju", a kada je kristalno jasna tada imamo „fotografsko pamćenje". Postoji li problem kod prijenosa kratkoročnih informacija do auričnog polja ljudi se često mogu detaljno sjećati nečega što se dogodilo prije nekoliko desetljeća, ali ne i onoga od prije jedne minute. Tijelo je povezano s aurom i višim razinama svjesnosti preko središnjeg živčanog sustava, vrtložnih čakri i endokrinih žlijezda kao što su epifiza i hipofiza. Karl Pribram, neurofiziolog sa Sveučilišta Stanford, jedan je od najistaknutijih predstavnika holografskog pogleda na „fizičku stvarnost", a autor Michael Talbot vrlo jasno izlaže svoje viđenje u knjizi *Holografski svemir:*

> ... [Karl] Pribram je [shvatio] da predmetni svijet ne postoji, barem ne na način na koji smo navikli vjerovati. Ono što se nalazi „izvan nas" ogroman je ocean valova i frekvencija, a stvarnost nam izgleda čvrsta samo zato što je naš mozak sposoban uzeti tu holografsku mrlju i pretvoriti je u kamenje, drveće i druge uobičajene predmete koji sačinjavaju naš svijet ...
>
> ... Drugim riječima, glatkoća komada finog porculana i osjećaj mekanog obalnog pijeska pod našim nogama zapravo su tek sofisticirane verzije sindroma fantomskog ekstremiteta [kad osoba kojoj je amputiran neki dio tijela 'osjeća' odrezani ekstremitet dugo vremena nakon njegova uklanjanja].

Po Pribramu, to ne znači da oko nas ne postoje porculanske šalice i zrnca pijeska na plaži. To samo znači da porculanska šalica ima dva vrlo različita aspekta svoje stvarnosti. Kada se filtrira kroz leće našeg mozga ona se očituje kao šalica. No, ako bismo se riješili naših leća doživjeli bismo ju kao interferencijski uzorak. Što je stvarnost, a što privid? „Meni je oboje stvarno" - kaže Pribram - „ili pak možemo reći da nije stvarno ni jedno ni drugo".

Iluziju čvrstoće stvara način na koji su napisani programi virtualne stvarnosti. Kada kod kuće igrate kompjutorsku igricu virtualne stvarnosti tada vidite da se ljudi, predjeli itd. doimaju čvrstima. Današnje najbolje igrice gotovo da daju privid trodimenzionalnosti. Međutim, nitko ne misli da su prikazani prizori doista čvrsti i trodimenzionalni, zar ne? To bi zaista bilo naivno. Naposljetku, radi se samo o kompjutorskom programu. A zašto sve izgleda čvrsto i trodimenzionalno? Zato što su softverske informacije kodirane tako da, očitane, stvaraju dojam čvrstoće. Mogli bismo razjasniti još jednu neriješenu zagonetku konvencionalne znanosti i kvantne fizike. Znanstvenici kažu da je 'fizički' svijet načinjen od atoma, ali istovremeno se slažu u tome da atomi nemaju čvrstoću. To su, u osnovi, paketi energije načinjeni od čestica koje zauzimaju oba oblika: i čestice i vala. Drugim riječima, znanstvenici kažu da je „čvrsti fizički" svijet sastavljen od atoma koji nemaju čvrstoću (sl. 198). Kako je to moguće? Odgovor je vrlo jednostavan. Imaju li informacije sa softvera kompjutorske igrice ikakvu čvrstoću? Nemaju, to su samo informacije koje računalo dekodira u privid 'čvrstoće' na ekranu. Upravo to činimo i mi. Prividna čvrstoća ovog 'svijeta' potječe od načina na koji je osmišljeno dekodiranje softvera: čvrsto drveće, čvrsti zidovi, manje čvrsta ljudska tijela i oceani. Sve je sadržano u informacijama i procesu dekodiranja. Na razini valnih oblika ili vibracija, što sporije neka stvar vibrira to se gušćom i 'čvršćom' doima kad je mozak dekodira. Što brže vibrira to nam se čini manje čvrstom. Kad vibrira brzinom koju osjetila nisu u stanju dekodirati ona 'nestaje' iz čovjekova vidnog polja, ali se nije de-manifestirala; samo je izašla iz frekvencijskog područja koje je dostupno čovjekovom tjelesnom računalu. Upravo se to događa kada ljudi govore da su vidjeli NLO ili 'izvanzemaljca' kako se pojavljuje i nestaje „pred njihovim očima". Ono što promatraju 'stiže' iz - te 'odlazi' u - neku drugu vibracijsku stvarnost

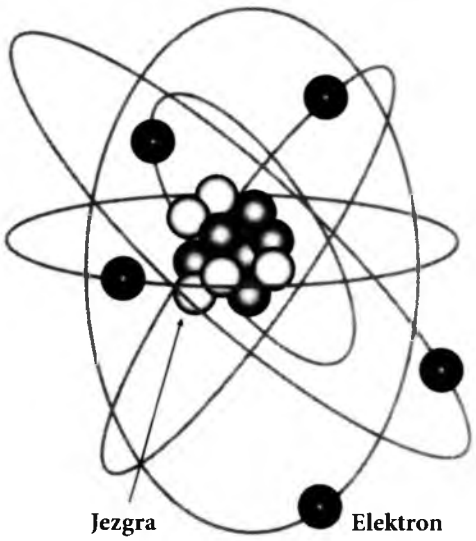

Slika 198: *Učili smo da su atomi građevni blokovi „fizičkog svijeta", ali oni nemaju čvrstoću. Elektroni i jezgra (također prazni, bez čvrstoće) daleko su međusobno udaljeniji negoli je ovdje moguće prikazati. Da je atom veličine katedrale, jezgra bi bila veličine novčića. Kako, onda, atomi stvaraju 'fizičku' stvarnost? Nikako, jer to i ne mogu. Prividna čvrstoća je iluzija procesa dekodiranja.*

nedostupnu tjelesnom računalu čovjeka. Stoga taj predmet, što god to bilo, odaje dojam da nestaje u 'ništavilo'.

Bitna stvar koju također treba napomenuti je da su čak i sama osjetila zapravo prividi, kao i mozak. Da bismo vidjeli ne trebaju nam oči, kao što jasno pokazuju izvantjelesna iskustva i ona tik do smrti, kada čovjek napušta tijelo a nastavlja vidjeti kao i prije. Tjelesno računalo je kodirano da vjeruje kako su mu potrebne oči da bi vidjelo, stoga ono odgovara u skladu s takvim programiranjem, ali program se može prebrisati, što su pokazali brojni eksperimenti u kojima su ljudi mogli 'vidjeti' pomoću drugih dijelova tijela.

Čim izađemo iz okvira tijela i njegovih programiranih ograničenja u stanju smo vidjeti bez očiju jer i naša 'fizička' tijela također su prividi. Pogledate li sada svoje tijelo čini se kao da je u sobi, ili gdje god se nalazili, ali u 'fizičkom' obliku ono postoji samo u vašoj 'glavi'. Sâm je mozak tek dekodirana tvorevina valnog oblika, a dokodiranje vrše ustvari informacije u tim valnim oblicima. Mozak koji vidimo tek je njegova holografska verzija. Informacija se može kodirati, da, ali također može biti programirana da bude dekoder drugih informacija, kao što je računalo ustvari informacija kodirana na način da očitava druge informacije iz softvera.

Iskustvo kao dokaz

Krasan primjer ovoga o čemu govorim o prividnoj stvarnosti daje Michael Talbot u knjizi *Holografski svemir* gdje iznosi priču o scenskom hipnotizeru na zabavi koju je organizirao njegov otac. Zabavljajući goste, hipnotizer je uvodio ljude u stanje transa te je jednom od gostiju, Tomu, rekao da, kada se vrati u budno stanje, neće vidjeti vlastitu kćer. Hipnotizer je potom postavio djevojčicu ravno pred njezina oca i pucnuo prstima, ili štogod da već hipnotizeri rade. 'Probudivši' Toma upitao ga je vidi li svoju kćer koja je stajala na nekoliko centimetara od njega. Ne, rekao je ovaj, nema je. Hipnotizer je stavio ruku iza leđa djevojčice i upitao Toma vidi li što on (hipnotizer) drži u svojoj ruci, iako je između njih stajala djevojčica. Da, rekao je Tom, u hipnotizerovoj ruci vidi ručni sat. Može li pročitati tekst ugraviran na satu? Napregnuvši se da bolje vidi, Tom je tekst pročitao dok je njegova kći stajala 'čvrsto' između njega i sata. U stvarnosti koju promiče etablirana 'znanost' to je nemoguće, premda, u biti, nije. Hipnotizer je u Tomov mozak/um usadio duboko podsvjesno uvjerenje da u sobi nema njegove kćeri, čime je dekodni sustav mozga naveden da zanemari energetsko polje koje predstavlja tijelo njegove kćeri i da ga ne 'iščitava'. 'Fizički' prizor u sobi postojao je samo u Tomovom mozgu, a ako nema 'očitanja' energetskog polja njegove kćeri ona se neće pojaviti u 'holografskom' filmu koji stvara njegov mozak. Svi ostali u toj sobi vidjeli su Tomovu kćer jer njihovi dekodni sustavi nisu bili programirani, poput njegovog, da to ne učine. Iz tog će razloga neki ljudi vidjeti 'duha', NLO ili neko ne-ljudsko biće a drugi neće, ovisno o tome hoće li njihov mozak dekodirati određeno energetsko polje u holografsku stvarnost. Postoji jedan oblik disfunkcije mozga znane kao 'prozopagnozija', ponekad zvane pod nazivom „facijalno sljepilo" koja ljudima onemogućuje da prepoznaju lica. U nekim slučajevima to čak može utjecati na njihovu sposobnost da prepoznaju

Slika 199: *Žuljevito tijelo je 'most' kojim se prenose informacije (predodžbe) između lijeve i desne polutke mozga.*

uobičajene predmete poput kućnog namještaja ili vozila na cesti. Određena energetska polja ili valne oblike mozak ne dekodira u holografsku 'fizičku' stvarnost, pa tako oni ne postoje u svemiru stvorenom u njihovim 'glavama'.

Za razumijevanje načina na koji tjelesno računalo dekodira stvarnost nužno je upoznati se s dvjema moždanim polutkama. Desna i lijeva polutka povezane su 'mostom' zvanim *corpus callosum* (sl. 199).

Lijeva strana mozga bavi se jezikom kakav poznajemo u „ovom svijetu", onim što zovemo 'logikom' i općenito pogledom na 'fizički' svijet. Desna strana je kreativna, umjetnička, ona je 'vanjska' veza s razinama svijesti onkraj stvarnosti pet osjetila (sl. 200). U našem uravnoteženom stanju „cijelog mozga" dvije polutke su u skladu: nijedna ne dominira, a most prenosi informacije i uvide između njih. No gotovo svatko tko ima ljudsko obličje zatočenik je lijeve strane mozga, a što ste više izvrgnuti kalupu veličine graška zvanom 'obrazovanje', „visoko školstvo" i 'znanost' to ste dublje utamničeni u stvarnosti lijeve moždane polutke (sl. 201). Ovdje se ne radi o slučajnosti nego o pomno isplaniranoj strategiji. Nema ničeg lošeg u vezi lijeve moždane polutke po sebi jer ona igra bitnu ulogu kao naše sučelje sa stvarnošću pet osjetila, što je njena svrha. Problem nastaje kad postane jedini arbitar percepcije. Tada ono što bi trebalo biti posrednikom našeg iskustva postaje upravitelj, zatvorski čuvar i diktator. Osobno iskustvo jeden žene predstavlja odličan primjer ovoga o čemu govorim. Ujutro 10. prosinca 1996. Jill Bolte Taylor, američka neuroanatomistica, dobila je izvanredan uvid u način na koji mozak dekodira svemir virtualne stvarnosti te u vrlo različite funkcije

Slika 200: *Neil Hague simbolički prikazuje funkcije desne i lijeve polutke. Desna strana povezana je s područjem onkraj ove stvarnosti i ona sve vidi kao jedno, kao cjelinu. Lijeva dekodira sve što vidi u strukturu, oblik, niz, vrijeme, prostor i jezik. Pri doživljavanju ove stvarnosti neophodne su obje polutke, ali kada prevladava lijeva, kao što je slučaj kod većine ljudi, ona može postati tamnica percepcije.*

dviju polutki. Probudivši se osjećala se krajnje čudno; premda to nije odmah shvatila, u lijevoj strani mozga pukla joj je jedna krvna žilica. Jill je pokušala zanemariti to kako se osjeća te je stala na svoju napravu za vježbanje. Kad je svrnula pogled na svoje ruke izgledale su joj poput „primitivnih kandži koje se grčevito drže za šipku". Pogled je spustila niz svoje tijelo i pomislila: „Ajme, kako čudno izgledam, ko prava spodoba". O tome kaže:

Slika 201: *Gmazovi i njihovi hibridi ustrojili su društvo na način da na ulaz u lijevu stranu mozga ono postavlja simboličnu stražu koju nazivamo etabliranim ili konvencionalnim 'obrazovanjem', „visokim školstvom", 'znanošću' i 'medijima', čime se sprječava da percepcije od strane desne polutke mozga utječu na naš osjećaj stvarnosti. Ovime se stvaraju, kako ih ja nazivam, „zatočenici lijeve polutke".*

> ... kao da se moja svijest pomaknula od moje uobičajene percepcije stvarnosti u kojoj sam ja osoba na spravi za vježbanje koja doživljava određeno iskustvo do nekog ezoteričnog prostora gdje se promatram kako prolazim kroz spomenuto iskustvo. Pogledam svoju ruku i shvatim da više ne mogu raspoznati granice svoga tijela. Ne mogu utvrditi gdje počinjem a gdje završavam. Atomi i molekule moje ruke stopili su se s atomima i molekulama zida. Jedino što sam uspijevala percipirati bila je ta energija. Energija. Pa sam se zapitala: „Što je ovo, što se to sa mnom događa?"

Što se s njom događalo jasno se može razumjeti na temelju onoga što iznosim u ovoj knjizi. Puknuta kapilara utjecala je na način na koji je njen mozak dekodirao stvarnost, očitavajući informacije u energetsku pređu svemira virtualne stvarnosti. Jill je rekla da je „moždana graja" odjednom „posve utihnula". Kao da je netko uzeo daljinski upravljač i pritiskom na gumb isključio zvuk, rekla je. Razlog je taj što „moždana graja" potječe od kompjutorske razine stvarnosti, a kada se iz nje isključite ostanete u tišini. Neprestani žamor u vašoj glavi niste 'vi', to je vaše tijelo/um. Jill se prisjeća:

> U prvih mah sam se zaprepastila našavši se unutar utihnulog uma. Ali, odmah potom osupnula me je veličanstvenost energije oko mene. A budući da više nisam mogla utvrditi granice svoga tijela, osjećala sam se ogromnom i sveprisutnom. Osjećala sam se sjedinjenom s cjelokupnom energijom koja postoji, bila sam u jednom prekrasnom stanju.
>
> Iznenada se moja lijeva polutka vratila *online* te mi rekla: „Hej! Imamo problem, imamo problem, moramo potražiti pomoć." O. K., O. K., rekla sam u sebi, imam dakle problem, ali odmah sam zatim odlebdjela nazad u svijest. Taj sam prostor od milja nazvala svojim „sedmim nebom". Ondje je zbilja predivno!

> Zamislite kako bi bilo da ste potpuno isključeni iz moždane graje koja vas povezuje s vanjskim svijetom. Nalazila sam se u tom prostoru gdje je svaki stres povezan sa mnom, mojim poslom bio nestao. U tijelu sam se također osjećala lakšom. Zamislite sve odnose u vanjskom svijetu i s njima povezane mnogobrojne uzročnike stresa. Svega je toga nestalo. Osjećala sam nepomućeni mir.
>
> Zamislite da ste sa sebe zbacili emocionalni teret nakupljan 37 godina! Osjećala sam pravu euforiju. Euforija je bila krasna, ali tada se uključuje moja lijeva polutka i kaže: „Hej! Daj se sredi, moramo potražiti pomoć." Stoga sam pomislila: 'Moram potražiti pomoć, moram se fokusirati.'

Obratite pozornost na gornju rečenicu... *Zamislite da ste sa sebe zbacili emocionalni teret nakupljan 37 godina.* Kao što sam bio rekao, emocije kakve mi proživljavamo potječu od tjelesnog računala s njegovim genetskim programima i gmazovskom manipulacijom koja nas preko reptilskog mozga neprestance kljuka strahom i tjeskobom. Jill se nije mogla sjetiti broja telefona na poslu, ali imala je posjetnicu s tim brojem. Kad je pregledavala hrpu posjetnica vidjela je samo piksele, a ne 'fizičke' posjetnice. Pikseli su najmanja jedinica informacije u digitalnom prikazu. Problem u njenoj lijevoj polutki doveo je do toga da je ta polutka prestala dekodirati informacije kao što inače čini te je Jill sada vidjela dublju razinu digitalne tvorevine virtualne stvarnosti.

U onom članku u *New Scientistu* o hologramima američki fizičar Carl Hogan rekao je da na određenoj razini povećanja „tkivo vremena i prostora postaje zrnato i da je, u biti, načinjeno od sitnih jedinica pomalo nalik pikselima ...". Ali, naravno da je situacija takva ako je svemir hologram virtualne stvarnosti koji na jednoj razini funkcionira kao digitalna tvorevina – što on i čini. Jill je rekla da su se pikseli onih riječi na posjetnicama stopili s pikselima pozadine i pikselima znakova te da ih nije mogla razlučiti. Bistrina uma, kako ju je nazivala, dolazila joj je na mahove, a poslije 45 minuta uspjela je povezati željeni broj s posjetnicom. Stvari će, međutim, postati još bizarnije (onima koji ne razumiju stvarnost). Krvarenje u njenoj lijevoj polutki nastavilo se širiti; ona je očajnički nastojala raspoznati znamenke, rekla je, „usporedbom črčkarija na posjetnici s črčkarijama na telefonu". Napokon je uspjela nazvati broj, ali kada se javio njen kolega s posla čula je samo: „Vuu, vuu, vuu, vuu." Jill se prisjeća:

> Pomislila sam: „O, Bože dragi, pa on zvuči poput zlatnog retrivera!" Rekla sam mu, riječima jasno oblikovanim u mojem umu: „Ja sam, Jill! Trebam pomoć!" A iz mojih usta izlazi samo: „Vuu vuu vuu vuu vuu." Pomislim: „O, Bože, *ja* zvučim poput zlatnog retrivera." Stoga nisam mogla znati, nisam znala da ne mogu govoriti ili razumjeti jezik dok to nisam doživjela.

Razlog je taj što se takozvani 'jezik' javlja u formi riječi koje čujemo tek kada su vibracijski valovi i električni signali dekodirani u jezik. I zbog toga će talijanski vidovnjak dekodirati poruke s „drugog svijeta" u talijanskom jeziku, a engleski

vidovnjak u engleskom. Komunikacija se ustvari ne odvija riječima već energetskim valovima – vibracijom, misaonom formom. U jezik ih pretvara dekodni sustav ušiju i lijeve moždane polutke, što se razvilo kao ljudski oblik komunikacije nakon što smo izgubili sposobnost telepatske komunikacije. Kada učimo neki jezik mi zapravo programirano tjelesno računalo da informacije valnih oblika dekodira u tom jeziku. Jill je izgubila svijest, da bi se kasnije probudila zaprepaštena što je još uvijek živa. Objasnila je da je njen um sada plutao između dvije vrlo različite razine stvarnosti:

> S obzirom na to da nisam mogla utvrditi položaj svog tijela u prostoru, osjećala sam se ogromnom i sveprisutnom, poput duha netom puštenog iz boce. A moj duh je slobodno lebdio kao ogromni kit koji klizi kroz more nijemog ushita. Nirvana, pronašla sam nirvanu. Sjećam se da sam razmišljala kako nema šanse da svoju golemost ikada uspijem ugurati unutar ovog malog, sitnog tijela.
>
> No, sinulo mi je: „Ali, još sam živa! Još sam živa i pronašla sam nirvanu. A ako sam pronašla nirvanu i još sam živa, to znači da svatko tko je živ može pronaći nirvanu." I predočila sam si svijet ispunjen divnim, miroljubivim, suosjećajnim, nježnim ljudima koji znaju da u taj prostor mogu doći u svako doba.

Te dvije percepcije stvarnosti su holografsko (čestično) stanje prividne materijalnosti i ograničenja te valno stanje beskrajnog širenja. Kako bi nama upravljali, Gmazovi i njihovi saveznici žele nas držati zatočene u prvom stanju i isključiti iz ovog drugog.

Kakav bismo samo drukčiji svijet mogli doživljavati kad bi ljudi mogli nadvladati programe uma koji određuju njihovu predodžbu o sebi, drugim ljudima i stvarnosti općenito. Zanimljivo, poslije onoga što sam govorio o softverskim osobnostima Jill Bolte Taylor, neuroznanstvenica, ističe da dvije polutke obrađuju informacije na vrlo različit način: jedna polutka razmišlja o posve drukčijim stvarima od ove druge, drži do drugačijih stvari od druge… „i, usudila bih se reći, one imaju posve različite osobnosti." Ma, slobodno se usudite, Jill, jer to je istina. Ona kaže da lijeva polutka funkcionira poput paralelnog procesora, a lijeva kao serijski procesor. Paralelna obrada podataka je sposobnost obavljanja višestrukih operacija ili zadataka istovremeno, a serijska obrada je kad računalo dekodira podatke u nizu. I zbog toga je iskustvo desne moždane polutke tako 'prošireno', gdje se sve događa u isto 'vrijeme', dok je dekodirana stvarnost lijeve polutke ona s prividnim nizovima i linearnim 'vremenom'. Ali, vrijeme ne postoji; to je samo program dekodiran jednim slijedom zbog čega se čini da postoji. O 'brzini' kojom lijeva polutka dekodira taj niz ovisi kako percipiramo prolazak 'vremena': prolazi li 'brzo' ili 'sporo'. Sve što mislimo da proživljavamo 'fizički' je privid.

Biološki „istočni grijeh"

Baš kad sam završio ovu knjigu i pripremao se poslati je u proizvodni postupak pročitao sam članak o knjizi pod naslovom *Držani u neznanju (Left in the Dark)* autora

Grahama Gynna i Tonyja Wrighta. Odmah sam naručio jedan primjerak te sam ga, nastojeći poštivati rokove slanja ovog rukopisa u tisak, na brzinu pročitao. Gynn i Wright 15 su godina istraživali ljudsku evoluciju, posebice u vezi mozga. Njihova su otkrića, u svjetlu moga rada, fascinantna. Njih su dvojica došli do zaključka da je ljudski mozak dosegnuo vrhunac svojih moći „negdje u dalekoj prošlosti", a da je potom počeo na neki način 'propadati'. Kapacitet mozga se tijekom vjerojatno više milijuna godina sve većom brzinom širio - kažu autori - ali to se širenje prije otprilike 200.000 godina odjednom zaustavilo, a moždana masa od oko 1440 grama na vrhuncu njegova razvoja odonda je pala na otpirlike 1300 grama. Razdoblje otprije 200.000 godina posve se poklapa s radom koji sam spomenuo ranije, istraživanjem Rebecce Cann, docentice genetike na Sveučilištu Hawaii. Ona je bila koautorica jedne studije objavljene 1987. u časopisu *Nature* u kojoj iznosi pretpostavku da svi ljudi novijeg doba potječu od jedne jedine majke koja je živjela u Africi negdje 200.000. g. pr. Krista. Naravno, drevne predaje diljem svijeta također sadrže zajednički motiv jednog rajskog stanja, Zlatnog doba, koje je zamijenio „prvi (istočni) grijeh". Graham Gynn i Tony Wright ispravno pišu da su ljudi, percepcijski i fiziološki, puka sjena onoga što su nekoć bili zbog duboke disfunkcije unutar ljudskog mozga koja iskrivljava i ograničava naš osjećaj stvarnosti. To je nešto o čemu govorim godinama. Tumače da pokazatelji „upućuju na to da je čovjekov mozak pretrpio značajan dugoročni pad u sferi strukture i funkcije [a] ... šteta je prvenstveno ograničena na dominantnu [lijevu] stranu mozga." S takvim smo stanjem rođeni, kažu autori, koje se, kako starimo, pogoršava. Na taj način, „oštećena lijeva strana mozga", kako je oni zovu, postaje dominantan opažatelj stvarnosti. Simptomi takvog stanja uključuju depresiju, značajno ugrožen imunološki sustav i izopačeno seksualno iskustvo, između mnogo toga drugog, kažu oni, a potiskivanje perceptualno superiorne desne moždane polutke dovelo je do duboko disfunkcionalnog stanja 'svijesti' (ili onoga što pod time podrazumijevamo). Autori izražavaju sumnju u istinitost raširenog uvjerenja o tome da se nalazimo na vrhuncu ljudske evolucije. Očigledno je da se tamo ne nalazimo – ni približno – a nečiji je cilj da se sposobnosti čovjekova mozga još više oštete.

Brz i nagao razvoj mozga završava u pubertetu, pritom Gmazovi i njihove krvne loze nastoje ubrzati početak puberteta kako bi se skratio period takvog razvoja. Iz tog se razloga djecu potiče da sve brže 'odrastaju' i da postanu tinejdžeri u dobi od devet ili deset godina. To je također razlog zašto što su djeca izložena sve većim dozama seksualnog poticaja od strane medija i 'obrazovanja'. Gynn i Wright kažu da se 'propadanjem' lijeve moždane polutke koje je započelo prije otprilike 200.000 godina pobuđuje strah, što vodi do potrebe za kontrolom – karakteristikama reptilskog mozga, u suradnji s lijevom polutkom. Tvrde da su muškarci neurološki oštećeniji od žena, a da su napose stariji muškarci koji upravljaju glavnim svjetskim institucijama neurološki najoštećeniji. Ova potonja tvrdnja nije nikakvo iznenađenje. U knjizi *Držani u neznanju* također se točno kaže da čovječanstvo ima fantastične latentne sposobnosti koje bi došle do izražaja kad bi se ispravile moždane disfunkcije i neravnoteže. Ove sposobnosti i potencijali ostaju zaključani u desnoj zbog dominacije lijeve polutke.

Znanstvenici iz Centra za istraživanje uma pri Sidnejskom sveučilištu u Australiji došli su do istog zaključka. Profesor Allan Snyder, direktor tog centra, kaže da su visoke razine moždanih funkcija latentne u svakom, ali su potisnute zbog aktivnosti „evolucijski napredne" racionalne strane mozga – lijeve polutke. Kad bi se njezina dominacija smanjila - pojašnjava - „obični bi ljudi" mogli postati 'geniji'. Svih ovih godina govorim da ljudi nemaju pojma o svojim istinskim potencijalima na polju kreativnosti i genijalnosti. Studije provedene u Centru za istraživanje uma otkrivaju posve novu razinu potencijala koji leže uspavani kod većine ljudi. Profesor Snyder kaže da lijeva strana mozga odbacuje velik dio „sirovih podataka" – stvarnosti – prikupljenih od strane pet osjetila, i da se mnogi procesi i vještine gube u nečemu što bismo mogli nazvati neurološkom cenzurom. Eksperimenti koji su se provodili u Centru za istraživanje uma pokazali su da kada 'racionalna' područja mozga izgube prevlast tada se razvijaju umjetničke i matematičke sposobnosti te poboljšava pamćenje. Ljudi koji su doživjeli oštećenja lijeve moždane polutke odjednom su počeli iskazivati izvanredne ili, da ih tako nazovemo, 'nadljudske' sposobnosti, zato što su se otvorili potencijali desne moždane polutke. Ali to nisu 'nadljudske' sposobnosti nego „prirodno ljudske" sposobnosti koje su uspjele probiti 'vatrozidove' nametnute „potiskivanim ljudskim" sposobnostima. Takve nevjerojatne podvige u sferi matematike, pamćenja i drugih 'čudesnih' vještina čine čak i mala djeca čim se, zbog nekakvog oštećenja, smanji ograničujući utjecaj lijeve polutke. Mnoga od njih poznata su pod nazivom „genijalci niskog IQ-a". To su djeca koja imaju neku začuđujuću sposobnost ili više njih dok istovremeno imaju probleme u razvoju, „mentalnu retardaciju" ili neku moždanu povredu ili bolest. Otprilike polovica takozvanih „genijalaca niskog IQ-a" boluje od autizma. Oni pristupaju moždanim potencijalima koji su u ogromnoj većini ljudi umrtvljeni zbog gmazovske manipulacije i, sukladno tome, ne samo da imaju nevjerojatne sposobnosti nego teško funkcioniraju u društvu u kojem prevladava utjecaj lijeve moždane polutke. Dio problema je, po mom mišljenju, u tome što prilikom otvaranja desne strane mozga može doći do kratkog spoja u „strujnim krugovima stvarnosti" unutar lijeve polutke koja se ne može nositi s tom razinom percepcije i energije.

Stephen Wiltshire, „autistični genijalac" iz Ujedinjenog Kraljevstva izvanredan je primjer nesvakidašnje 'darovitosti' takvih pojedinaca. Tijekom snimanja jednog dokumentarca za BBC 1987. (u dobi od dvanaest godina) poveden je na obilazak Londona helikopterom. Tada mu nije bilo dopušteno fotografirati ili praviti bilješke, no ionako to nije želio a, kako se pokazalo, nije bilo ni potrebe. Kasnije je naslikao zapanjujuće vjeran prikaz grada kakav se vidi iz zraka uz više od 200 nacrtanih zgrada. Na nekima od njih precizno je naslikao stotine prozora iako, zbog autizma, nema sposobnost brojanja. Sve je to nacrtao „iz glave", a isto je to učinio nešto kasnije u Rimu.

Stephenove radove možete pogledati na adresi www.stephenwiltshire.co.uk.

Daniel Tammet, još jedan britanski „autistični genijalac", izvodi matematičke kalkulacije brzinom kompjutera i govori sedam jezika (barem prema zadnjem izvještaju). Islandski jezik naučio je za tjedan dana, a njegov učitelj jezika opisuje

ga kao „genija" te u polušali kaže da njegove sposobnosti „nisu ljudske". O, njegove su sposobnosti *itekako* ljudske. Takvog čovjeka u nama Gmazovi i njihove krvne loze očajnički pokušavaju sputati, zato što znaju da će se njihova igra razotkriti čim počnemo koristiti makar i najmanji dio potencijala koji su u nama zapreteni. Nije stoga nikakvo čudo da oni ne žele biti razotkriveni kao manipulatori ljudskog života. Stephen Wiltshire i Daniel Tammet samo su dva primjera onoga što je kadra desna moždana polutka čim bude „puštena s lanca" jer nas ona spaja s neizmjernim potencijalima „nevidljivog carstva". Kažem da desna strana mozga pretežito djeluje u drugim 'dimenzijama' stvarnosti, a žuljevito tijelo (*corpus callosum*) je most koji vodi do ove stvarnosti – lijeve moždane polutke. Uspijete li spriječiti dotok ili uvelike ograničiti kolanje informacija koje prelaze taj most čovječanstvo izolirate u stvarnost pet osjetila i lijevu polutku. Upravo su to učinili Gmazovi. Tjelesno računalo čovjeka je, drugim riječima, 'portal' između ove stvarnosti i drugih, a ta 'vrata' Gmazovi pokušavaju zatvoriti. Kad se vrata ponovno otvore nadilaženjem uma ili zbog oštećenja lijeve moždane polutke tada možemo pristupiti svim mogućnostima i potencijalima. Glazbeni geniji poput Mozarta, koji je počeo skladati simfonije u dobi od 9 godina, svoje nevjerojatne sposobnosti i kreativnost dobivaju preko 'portala' desne polutke mozga. Isti je slučaj s ljudima kao što je izuzetni Amerikanac Patrick Henry Hughes koji je rođen bez očiju te je zbog tjelesnih oštećenja prikovan za invalidska kolica, a ipak je briljantan pijanist i glazbenik. Desnoj strani mozga ne trebaju oči jer ona instinktivno i bez njih može 'vidjeti'. Sportaši govore o stanju „velike fokusiranosti" kada postižu svoje najveće rezultate. Obično kažu „vrijeme je stalo" i „sve je utihnulo". Ono što nazivaju „velikom fokusiranošću" je stanje u kojem pristupaju stvarnosti desne strane mozga i svim pridruženim joj potencijalima. Takvu sam 'fokusiranost' doživljavao kao nogometaš, a također i kada pišem knjige i govorim s podija. U usporedbi s time lijeva strana mozga je dječji vrtić. Ljudski će se potencijali vinuti u visine, i to ne samo u sportskoj domeni, jedno kad ponovno razvijemo svoje potencijale desne moždane polutke, što ćemo i učiniti. Lijeva strana mozga = ograničenost; desna strana mozga = bezgraničnost.

Profesor Allan Snyder smatra da je mozak 'razmijenio' te sposobnosti za koristi koje pruža mozak s logičnim rasuđivanjem. No, jesu li te sposobnosti 'razmijenjene' ili je manipulacijom došlo do toga da budu 'razmijenjene'? Definitivno bih rekao da se dogodilo ovo potonje. U knjizi *Držani u neznanju* Graham Gynn i Tony Wright pišu da je do „istočnog grijeha" došlo kad su ljudi napustili prehranu baziranu na tropskom voću. Takvom su prehranom dobivali hormonski povezane kemijske tvari koje su poticale rast mozga i pokretale neuralnu aktivnost. Kada su ljudi bili prisiljeni napustiti tropske šume ili „rajski vrt" prije nekih 200.000 godina, kažu autori, izgubila se veza s biokemijski bogatim voćem. Na taj način razvitak mozga je zaustavljen, mogli bismo reći da je, u biti, došlo do nazadovanja. Neke su funkcije izgubljene, a naš osjećaj jastva transformiran je u ono što nazivam osjećajem „maloga mene". U jednom članku na *web* stranici posvećenoj knjizi *Držani u neznanju* piše: „... iz zlatnoga doba postupno smo zapadali u ovo sadašnje materijalističko, na strahu utemeljeno doba plastike i Prozaca. Takve neurološke efekte sada otkriva i potvrđuje

današnja najnaprednija znanost." Nimalo ne sumnjam da su sve te teme točne i da je promjena prehrane zasigurno imala iznimno bitan utjecaj. Ali razlog toj promjeni prehrane povezan je s kasnijim kataklizmičkim utjecajima geoloških katastrofa izazvanih gmazovskim uplitanjem. Rekao bih da je najdublji uzrok neurološkog „istočnog grijeha" bila genetska manipulacija (osobito reptilskim mozgom), a utjecaj desne moždane polutke - sa svim njenim neizmjernim potencijalima - umjetno je bio potiskivan.

Upravo se zato stječe dojam da milijarde neurona u *corpusu callosumu*, mostu između dviju polutki, naizgled nemaju nikakvu funkciju. Oni su jednostavno *isključeni*. Tim genetskim potiskivanjem također se objašnjava zašto koristimo samo djelić naših moždanih kapaciteta, barem unutar stvarnosti pet osjetila.

Film *Avatar* snimljen 2009. govori o onome što se dogodio na Zemlji, ali uz drukčiju podjelu uloga. Glavni su protagonisti narod plave boje kože čiji nos podsjeća na mačji, a njihov planet Pandora ustvari je „mjesec plinovitog diva, Polifema, koji kruži oko zvijezde Alpha Centauri A". Oni žive u potpunom skladu sa svojim okolišem i znaju da su svi dijelovi stvorenog svijeta međusobno povezani te da su oni sami tek djelić jedne veće, sveobuhvatne Svijesti. Drveće i vegetacija na Pandori razvili su elektrokemijske veze između korijenja koje ima funkciju neurona, tvoreći svjesni planetarni 'mozak' ili Svijest. Premda su plavi ljudi prikazani kao 'izvanzemaljci', oni su zapravo simbolično prikazani zemaljski ljudi sa svojom potpuno uključenom desnom stranom mozga prije dolaska Gmazova u njihovom „svemirskom brodu Mjesecu" koji su, kao što kaže legenda naroda Zulu, „stvarno izazvali kaos". 'Gmazovi' u *Avataru* prikazani su kao ljudi koji su stigli sa Zemlje na Pandoru u svojim usavršenim svemirskim letjelicama te su podigli bazu odakle će moći raditi na preuzimanju vlasti na tom planetu i pljačkanju njenih dragocjenih resursa. Ti su 'ljudi' pod utjecajem lijeve strane mozga i tupi su k'o noć, što znači da uopće nisu razumjeli što su im plavi ljudi govorili o međupovezanosti svih životnih oblika. Smatrali su to tek pukim praznovjerjem tamo nekog „primitivnog naroda". Nisam li to već negdje čuo? Jesam, a slično bi razmišljalo i 99 posto 'znanstvenika'. U filmu *Avatar* zemaljski 'ljudi' (simbolički prikazani Gmazovi) visokotehnološkim su oružjem uništavali način života plavih ljudi, a poslužívši se naprednom tehnologijom usađivali bi svoje umove u tijela plavih ljudi – opsjedajući ih – i potajno se infiltrirali u njihovo društvo. Pandorina atmosfera je otrovna za te 'ljude' pa moraju ostati u umjetnoj atmosferi svoje baze i letjelica. Zvuči poznato? Na kraju *Avatara* neki odmetnici među 'ljudima' pomažu plavim ljudima da otjeraju okupatore i vrate svoj svijet i način života u prvotno stanje. Taj dio priče na Zemlji se još nije dogodio – ali bude. Obećavam vam da će se to dogoditi, a taj se proces već uvelike odvija, iako se možda tako ne čini.

Genetskom intervencijom, uz pomoć drugih nametnutih stvari koje ću detaljnije opisati kasnije, dominantnim promatračem stvarnosti (na štetu bezgranične desne strane mozga) postala je lijeva strana mozga. Lijeva polutka drži nas „ovdje unutra", a desna polutka je naša staza ka „onoj strani". Prilično je šokantna spoznaja da se ljudima mogu odstraniti veliki dijelovi jedne od polutki, pa čak i cijela polutka, a da

oni ipak prežive. Ali to je istina, a proučavanja takvih ljudi koji su uzimali psihoaktivne droge poput LSD-a i drugih pokazala su da droge, čim se odstrani desna strana mozga, nemaju nikakvog učinka na širenje svjesnosti do „onostranih stanja". Lijeva strana mozga drži ta vrata čvrsto zatvorenima i ne reagira na takve psihoaktivne podražaje. Ali kad je bila odstranjena lijeva moždana polutka psihoaktivni efekt bio je isti kao u normalnom stanju. Nemoguće je dovoljno naglasiti, što inače pokušavam godinama, da ako zatvorite ili u znatnoj mjeri potisnete utjecaj desne strane mozga (i srčane čakre) zarobljavate ljude u stvarnosti pet osjetila. Upravo se to dogodilo posredstvom gmazovske manipulacije jer jedino na taj način mogu kontrolirati i manipulirati milijardama ljudi koji su u svom nepatvorenom stanju neograničeni geniji. Prevlast lijeve strane mozga možemo vidjeti u činjenici da su ljudi, u 90% slučajeva, dešnjaci (svaka polutka povezana je sa suprotnom stranom tijela, zbog križanja veza u živčanom sustavu). Zašto biste stvorili tjelesni tip kod kojeg je jedna ruka ili strana dominantna? Zar ne biste htjeli da se ljudi podjednako služe objema rukama? Većina ljudi to nije, zbog genetskih i drugih manipulacija koje dominantnom čine lijevu moždanu polutku.

Iznijet ću još nekoliko činjenica u vezi odnosa lijeve i desne strane mozga. Lijeva polutka 'specijalizirana' je za određene stvari kao što su baratanje jezikom itd., ali desna polutka ne 'specijalizira' se na isti način jer je povezana s beskrajnim poljem informacija/mogućnosti. To znači da ona, kao što vidimo kod onih kojima je odstranjena ili oštećena lijeva moždana polutka, također može preuzeti jezične i druge funkcije. Osim toga, eksperimenti su pokazali da je lijeva polutka ta kojoj treba san, a ne desna koja je sasvim zadovoljna i bez njega. To se može objasniti činjenicom da lijeva strana mozga dekodira informacije u 'niz', 'vrijeme' i 'prostor', dok desna polutka djeluje u području 'bezvremenosti' te sve doživljava kao Jedno. Bez osjećaja 'vremena' nema ni privida o potrebi za 'odmorom'. Mozak također postaje za trećinu aktivniji u snovitom negoli u 'budnom' stanju. Dio toga rezultat je činjenice da, kako su pokazali eksperimenti, desna strana mozga može ostati budna dok lijeva strana 'spava'. Kad je lijeva strana mozga isključena desna strana može se izražavati u 'snovima'. Riječ 'snovi' stavljam u navodnike jer 'budno' je stanje također svojevrstan san. Često sanjam snove koji izgledaju jednako 'stvarni' kao i zbilja koju proživljavam u 'budnom' stanju. Kao što jednom netko reče, jesam li ja čovjek koji sanja da je leptir ili sam leptir koji sanja da je čovjek? Drugi aspekt koji treba istaknuti je to da je desna strana mozga velik izvor onoga što nazivamo 'empatijom', nešto što odmetnuti Gmazovi i njihove krvne loze nemaju. Desna polutka nas povezuje s 'Jednotom' kroz koju smo povezani međusobno preko tog „ujedinjenog polja". Lijeva strana mozga sve vidi kao odijeljeno od svega drugoga – percipira podjele, a ne jedinstvo – i stoga nema istu empatijsku povezanost s drugima i njihovim nevoljama. Sposobnost moćne komunikacije putem telepatije također proizlazi iz desne moždane polutke. Čim je osujećena desna polutka bila je osujećena i naša sposobnost telepatske komunikacije, onakve kakvu smo ranije posjedovali. Uzde je tada preuzela lijeva polutka. Simbolički prikaz toga nalazimo

u poznatim legendama, uključujući onu o biblijskoj Kuli babilonskoj, u kojima je univerzalni jezik ljudi (telepatija) zamijenjen „mnogim jezicima".

Struktura mozga i njegova dominantna područja odražavaju se u ljudskom iskustvu. Kada su ljudi bili dvospolni, uz ravnomjernu raspodjelu muškog i ženskog principa unutar istog tijela, nalazili su se u uravnoteženom stanju cjelovitog mozga. Ljudski zametak i dalje otpočinje s razvojem kao nešto 'neutralno', da bi ubrzo zadobio ženske značajke, a ženski spolni organi kod nekih se pretvaraju u muške. O unutarnjim organima za razmnožavanje i vanjskim genitalijama odlučuju hormoni koje stvaraju fetalne spolne žlijezde (jajnici ili testisi) i stanična reakcija na njih. Ako zametak razvije testise i oni proizvedu testosteron, a spolne stanice na to reagiraju, rodit će se dječak. Rasa se može genetski mijenjati promjenom informacijskih kodova „idejnog projekta". Lijeva i desna strana mozga energetski se mogu manifestirati kao takozvane muške ili ženske jedinke. Pritom ne mislim na isključive kategorije ženskog i muškog. Imamo ljude 'muških' značajki u ženskim tijelima, kao i 'žene' u muškim tijelima. Izraze 'muško' i 'žensko' ovdje koristim u smislu karakteristika lijeve moždane polutke: strukture, oblika i misli ('muške' energije), dok je desna polutka intuitivna i vidovita ('ženska' energija). Ranije sam spomenuo kako su Gmazovi genetskim inženjeringom pretvorili dvospolne ljude u muškarce i žene te da su tako isključili stanje cjelovitog mozga i dodijelili nam mozak s dvije polutke. To je simbolički prikazano u raznim pričama o „rajskom vrtu". Zatim su 'prespojili' moždane veze na načine o kojima ću govoriti kasnije, tako da je lijeva polutka postala dominantna te su ugušeni 'onostrani' potencijali desne polutke. Autori knjige *Držani u neznanju* iznose pretpostavku da bi prevelika proizvodnja testosterona (kojih u većim količinama nalazimo kod muškaraca) mogla biti izvor oštećenja i promjene moždanih funkcija poslije čovjekova 'pada'. Siguran sam da je to barem jednim dijelom točno.

Također je zanimljivo kako legende naroda Zulu govore o tome da su ljudi prognani iz rajskog „crvenog svijeta" u sazviježđu Orion zbog ratova između muškaraca i žena. Zulu predaje kažu da su Gmazovi ondje započeli s genetskom manipulacijom ljudi te sa stvaranjem žena i muškaraca. Simbol dinastije Rothschild, heksagram ili „Davidova zvijezda", ezoterijski predstavlja, kažu, sjedinjenje muškog i ženskog principa, što je slično onom što Kinezi nazivaju „*yin* i *yang*". Rothschildi su to izabrali kao svoj simbol, i simbol Izraela, kako bi izvitoperili energiju koju je on izvorno trebao predstavljati: žensko-muško jedinstvo, sklad i mir. Kao što je obično slučaj s Rothschildima i njihovim mrežama, tu se uvijek radi o zlonamjernom manipuliranju energijom, odnosno o crnoj magiji. Oni ne žele sklad. Oni žele neravnotežu i sukobljavanja različitih energija, posebno ženske i muške. Pogledajte, primjerice, rješenja o razvodu braka, skrbništvo nad djecom i druge zakone čija je svrha stvaranje sukoba između muškaraca i žena i njihovo međusobno otuđivanje. Gmazovska težnja za dominacijom lijeve strane mozga također je jedan od razloga što obrazovnim sustavom gotovo u potpunosti dominiraju informacije proizašle iz lijeve strane mozga, i što razne vlade (oni koji vlade drže pod kontrolom) nastoje započinjati sa sve ranijim i ranijim 'obrazovanjem' mališana (skrojenog po mjeri

lijeve polutke) nauštrb 'igre' karakteristične za desnu polutku koja potiče maštu i spontanost. Sve što sam ovdje opisao preobrazilo je i strogo ograničilo način na koji dekodiramo informacije valnih oblika u holografsku stvarnost koju doživljavamo kao ljudski 'život'.

Aaaa, tako se to radi

Holografskom prirodom 'fizičke' stvarnosti objašnjava se kako razne metode alternativnog liječenja djeluju, premda se čini da to ne zna ni ogromna većina samih praktikanata takvih metoda. Jedna od zapanjujućih osobina holograma je to da je svaki dio holograma manja verzija cjeline. Ako interferencijske uzorke na holografskoj snimci razrežete na četiri dijela te na svaki usmjerite lasersku zraku nećete dobiti četiri dijela cijele slike projicirane holografski nego kvartalne verzije cijele slike. To se događa bez obzira koliko mali promatrani uzorci bili. Zbog toga su alternativne metode liječenja poput refleksologije, akupunkture i ostalih utvrdile kako dijelovi tijela poput stopala, ruku, očiju i ušiju imaju točke koje predstavljaju organe i druge dijelove tijela. Oni se mogu iskoristiti za dijagnosticiranje i liječenje na tim mjestima, jer su povezani preko holograma (sl. 202, 203 i 204). Svaka je stanica manja verzija cijelog tijela i zato tijelo može izrasti iz jedne jedine stanice. Osim toga, stanice navodno imaju vlastitu verziju mozga. Ako je tijelo hologram drukčije ne može ni biti. Isto načelo vrijedi kod stvari kao što su čitanje iz dlana gdje je dlan manji prikaz cijelog tijela. Američki neuroznanstvenik Paul Bach-y-Rita i drugi koji su radili na polju neuroplastike otkrili su da se područja mozga odgovorna za dekodiranje jednog osjetila mogu koristiti pri dekodiranju ostalih. Slušno područje iskorišteno je za dekodiranje vizualnih podražaja, na primjer. To je moguće zato što je mozak hologram pa je tako svaki dio mozga manja verzija cjeline

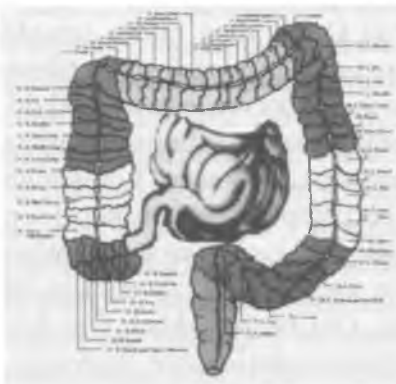

Slika 202

Slika 203

Slika 204

Tijelo je hologram i stoga svaki dio mora biti manja verzija cjeline. Zbog toga je cijelo tijelo predstavljeno u svojim dijelovima, kao u ovim primjerima debelog crijeva, oka i kralježnice.

Ilustracije debelog crijeva i iridoloških segmenata dobiveni ljubaznošću vlasnika autorskog prava, kompanije Bernard Jensen International iz Kalifornije. Informacije o eventualnoj kupnji ove i drugih ilustracija imate na adresi www.bernardjensen.org. • Ilustraciju kralježnice ustupio je vlasnik autorskog prava Koren Publications iz Surreya u Engleskoj. Upite o kupnji ove ilustracije (koja uključuje informacije o područjima tijela koje dijelovi kralježnice predstavljaju) možete uputiti na e-mail Richard@familychiropractic.co.uk • Dodatne informacije nalaze se na kraju knjige.

i može dekodirati sve funkcije. Specijalizirano područje može to obaviti bolje, ali sva su područja kadra vršiti druge zadaće i to je ključni razlog što ljudi mogu biti bez čitave jedne moždane polutke a da ipak funkcioniraju. 'Moderna' medicina ne razumije što tijelo zapravo jest, kamoli kako funkcionira, i stoga medicinska industrija razara ljudsko zdravlje time što električnu i kemijsku ravnotežu tjelesnog računala napada svojim lijekovima, zračenjem i kirurškim zahvatima.

I sam svemir je hologram, ono što ja nazivam Super-hologramom, tako da svaki dio – uključujući ljudsko tijelo/um – mora biti manja verzija cijelog svemira, baš kao što je stanica manja verzija čitavog tijela. Svaki planet, zvijezda, kap kiše i vlat trave u konačnici je manji izraz cjeline. To je jedan od načina utjecaja cjeline na nas i utjecaja 'dijelova' na cjelinu. Odraz toga je i izraz „kako gore, tako dolje", a na slikama 205 i 206 možete vidjeti očiglednu sličnost ljudskog polja aure i Zemljinog magnetskog polja. Na internetu sam naišao na ovakav internetski opis načela holograma tipa „svaki dio je manja cjelina":

> Ovo je moguće zato što tijekom holografskog snimanja na svaku točku na holografskoj površini utječu svjetlosni valovi odraženi iz svih točaka u prizoru, a ne samo iz jedne točke. Kao da je tijekom snimanja svaka točka na holografskoj površini nekakvo oko koje može snimati sve što vidi, u svim smjerovima. Nakon što je hologram snimljen gledanje u neku točku u tom hologramu nalik je gledanju 'kroz' jedno od tih očiju.

Primjer ovog koncepta: možemo izrezati i pogledati mali djelić nekog snimljenog holograma; s iste udaljenosti vidjet ćemo manje nego prije; ali, ako svoju točku gledanja pomaknemo bočno ili se hologramu sasvim primaknemo još uvijek možemo vidjeti cijeli prizor, kao što možemo gledati van u svim smjerovima s nekog malog prozora u kući. Ono što gubimo je sposobnost da vidimo predmete iz mnogih smjerova, jer smo prisiljeni ostati iza prozorčića.

Upravo to činimo pomoću tjelesnog računala. Stvarnost vidimo kroz 'prozorčić', sve vidimo u okvirima ograničenja. Taj 'prozorčić' o kojem je riječ jest malo frekvencijsko područje koje nazivamo „vidljiva svjetlost". Gmazovi i njihovi hibridi žele taj prozorčić učiniti što manjim, kako bi nas zadržali unutar ograničenja i neznanja. Saznamo li kako to rade u rukama ćemo imati ključ ljudske slobode.

Metafizički svemir

Sada dolazimo do suštinski važne stvari koja će objasniti vrlo mnogo toga o mnoštvu stvari koje se događaju u 'svijetu' koji mislimo da 'vidimo'. Temeljna struktura svemira virtualne stvarnosti sastoji se od vibrirajuće energije ili valnih oblika. Tu

Slika 205

Slika 206

Polje čovjekove aure i magnetsko polje Zemlje izgledaju isto jer su to verzije istog holograma.

su kodirane informacije koje se 'očitavaju' kao električne, digitalne ili holografske forme (sl. 207). Želite li promijeniti 'fizički'/holografski svijet morate promijeniti razinu stvarnosti u kojoj vladaju valni oblici ili ono što moj prijatelj Clem Hulsen naziva Metafizičkim svemirom. To je odličan naziv kojim ću u preostalom dijelu ove knjige opisivati tvorevinu vibracijskih informacija – valnih oblika – iz koje se manifestiraju sve ostale razine svemira univerzalne stvarnosti: električna, kemijska, digitalna i holografska. Kad ljudi govore o podsvijesti ili „poniranju u sebe" oni govore o (znali to ili ne znali) vibracijskoj/valnoj razini stvarnosti odakle se dekodiraju svi 'oblici' i 'stvari' u pojavni svijet. To je informacijski nacrt svemira virtualne stvarnosti i odande potječe sve što će se dogoditi, ili se neće dogoditi, u 'fizičkom' 'svijetu' svakodnevnih iskustava. To je 'stadion' na kojem se odlučuje o ishodima igre (sl. 208). Sve druge razine, sve do holografske, samo su igra – dotad već odlučena – koja se odvija. Prema nekim pretpostavkama, negdje oko 98 posto odluka koje donosimo ne donosi takozvani „svjesni um" nego podsvijest. Osobno bih otišao još dalje i rekao da je brojka cijelih 100 posto. „Svjesni um" nije onaj koji odlučuje o stvarnosti; on ju tek *proživljava.* Razinu valnih oblika – Metafizički svemir – možemo zamisliti kao filmski projektor, a holografski 'fizički' svijet kao filmski ekran.

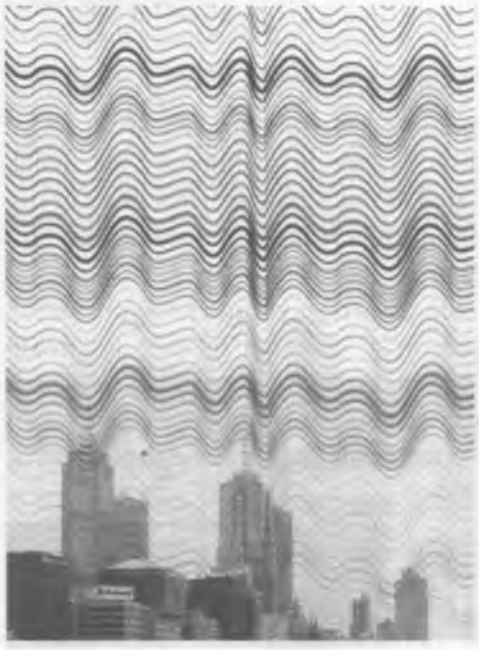

Slika 207: *„Metafizički svemir", shema informacija valnih oblika, temeljna je struktura ove virtualne stvarnosti. Mi dekodiramo informacije kodirane u Metafizičkom svemiru u holografski 'svijet' koji svakodnevno proživljavamo. Dakle, da bismo promijenili holografski prikaz moramo promijeniti shemu valnih oblika.*

Podsvjesni um

Nakon što je film već izašao iz projektora i našao se na filmskom platnu možete se vi derati na platno do mile volje, možete bjesnjeti i uzrujavati se koliko vam drago, ali film se promijeniti neće. Isti je slučaj sa svemirom virtualne stvarnosti. Čim su valni oblici dekodirani u holografski svijet - povratka nema. Da bismo promijenili holografsku razinu moramo promijeniti informacijsku shemu valnih oblika, Metafizički svemir. Znanstveni su eksperimenti pokazali da električna aktivnost u mozgu povezana s poduzimanjem akcije počinje prije negoli je osoba svjesno odlučila poduzeti akciju. To je još jedan od načina na koji shema valnih oblika određuje događaje, a „svjesni um" jednostavno proživljava te odluke ili percepcijske obrasce. Kako ćemo, dakle, znati što u podsvijesti treba promijeniti? Iščitajte jezik života, događaje, ljude, mjesta, situacije i iskustva koji ulaze u vaš život. Ili ne ulaze. Oni su očitovanje podsvjesnih obrazaca – Metafizičkog svemira. Pomoću

načina na koji ulazite u interakciju s 'odvijanjem' holografskog 'filma' vaše svakodnevno iskustvo govori što se zbiva u vašoj podsvijesti.

Nadareni vidovnjaci i osobe s darom proricanja povezuju se s Metafizičkim svemirom te u nevidljivoj shemi vide 'događaje' koji se tek moraju dekodirati u holografskom obliku. Zabilježeni su primjeri ljudi koji su sanjali ili predosjećali 'buduća' zbivanja koja su se upravo tako i dogodila, do najsitnije pojedinosti, no bilo je i primjera u kojima bi se neki događaj zbio, ali je ishod promijenjen zbog akcije poduzete na temelju u snu odigranih događaja. Primjer toga je npr. žena iz države Washington koja je sanjala da se srušio veliki luster i zdrobio njenu bebu u kolijevci. U snu ona i njen muž stajali su u sobi gledajući što se dogodilo, a sat je pokazivao 4.35 h. U prizoru iz sna puhao je vjetar i padala je kiša, no, kad se u panici probudila - noć je bila mirna. Odlučila je uzeti bebu iz kolijevke te ju je odnijela da spava u drugu sobu. Otprilike dva sata kasnije ženu i njenog muža probudio je snažan tresak. Pojurili su u sobu svoje bebe i vidjeli da se luster stropoštao na kolijevku. Na satu je stajalo 4.35 h, a vani je bilo kišno i vjetrovito. Ona je bila pristupila Metafizičkom svemiru u snu prije konačnog dekodiranja te situacije u holografsku stvarnost i tako uspjela prekrojiti shemu. Vidovnjaci ne iščitavaju definitivnu 'budućnost', već vjerojatnu ili moguću 'budućnost'. Ona se može promijeniti, premda, što je bliže holografskom dekodiranju to je vjerojatnije da će se takva budućnost i ostvariti. No, prije toga, mogu se odabrati brojne moguće 'budućnosti' tj. ishodi. Metafizički svemir može se izraziti kao doslovna slutnja nečega ili pak simbolična.

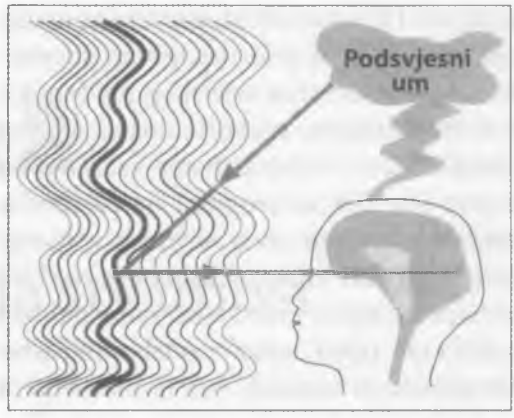

Slika 208: *Ono što nazivamo 'podsvješću' djeluje u ravnima valnih oblika te nas povezuje sa shemom valnih oblika, ili informacijske strukture, Metafizičkog svemira. Informacije iz Metafizičkog svemira zatim dekodiramo u električnu, digitalnu i holografsku stvarnost. Naše vibracijsko stanje i svjesnost odlučuju s kojim ćemo se informacijama povezati u shemi valnih oblika i što ćemo doživljavati u holografskom 'svijetu'. Zbog toga je jako važno brisanje podsvjesnih uvjerenja i obrazaca ponašanja želimo li promijeniti naše holografsko iskustvo – kako pojedinačno tako i kolektivno.*

Jednom kad je film projiciran ne možete ga više promijeniti. Jedne sam noći sanjao nevjerojatno 'plastičan' san u kojem sam vidio 'budućnost' zaogrnutu simbolima. Sjedio sam u krevetu (u snu) kadli se netko koga nisam vidio uvukao pod pokrivač u podnožju kreveta te je brzo poput zmije, vijugavim gibanjem šmugnuo ka vrhu kreveta, da bi izronio glavom pokraj mene i tresao praznim novčanikom. Dva dana kasnije ta je osoba počela zahtijevati da joj dam novce.

Godinama govorim da „ovaj svijet" nećemo promijeniti niti ćemo osujetiti svjetsku zavjeru sve dok ne budemo razumjeli odakle se sve to projicira. Sada to znam – iz informacijske sheme valnih oblika koju ću nazivati Metafizičkim svemirom.

Gmazovi i njihove hibridne mreže ne manipuliraju, u biti, 'fizičkim' svijetom izravno; oni manipuliraju informacijskom shemom koju mi dekodiramo u 'fizički' svijet. Rotšildska tvorevina svjetskog novčanog sustava koju sam opisao ranije stvorena je u Metafizičkom svemiru, dok se u holografskom tek odigrava. Jednom kad je u Metafizičkom svemiru shema zacrtana ona će se, u biti, manifestirati u fizičkom svijetu sve dok se program ne promijeni. Orvelovski plan ostvaruje se prilično usklađeno i brzo zbog sličnosti s kompjutorskom tehnologijom: kad računalo programiramo informacijama sve se zbiva jednim usklađenim redoslijedom, čim pritisnemo tipku 'enter'. Kad valne oblike dekodiramo u holografski svijet također pritišćemo tipku 'enter' i odabiremo ishod iz vibrantnog 'bazena' mogućnosti u Metafizičkom svemiru. Sva ta masovna manipulacija umom i podsvjesni okidači i odrednice kojima smo zasuti svakog dana usmjereni su na podsvijest, našu valnu razinu postojanja koja djeluje u Metafizičkom svemiru. Također nam nastoje usaditi osjećaj jastva i stvarnosti koji će ljude navesti da dekodiraju Gmazovski program u holografsku stvarnost, odnosno u masu drugih mogućnosti koje su također u tkivu valnih oblika Metafizičkog svemira. To je poput podešavanja čovjekovog dekodnog sustava na njihov 'kanal'. Gmazovska klika piše, ili prekraja, program na ovoj razini, što se potom dekodira i odigrava u holografskoj ravni, a da bi to uspjeli moraju nas držati unutar uma i podalje od Svijesti. Kada to shvatite način na koji je svjetsko društvo ustrojeno i manipulirano počinje dobivati savršeni smisao. Metafizički svemir manipuliraju i programiraju svojim žrtvenim i drugim ritualima koji se zasnivaju na interakciji s vibracijskom ravni valnih oblika. Kada znate kako to funkcionira svjesni um može prestati biti puki promatrač i primatelj iskustava te može početi raditi s podsviješću kako bi promijenio zacrtanu shemu Metafizičkog svemira – pojedinačno i kolektivno – i promijenio 'fizičku' razinu iskustva i percepcije. Upravo na taj način doći će do urušavanja Kontrolnog sustava... Informacijska tvorevina valnih oblika na kojoj taj sustav počiva sada se preinačuje. Jeste li čuli, vi s krljuštima? Preinačuje.

U poglavljima pred nama detaljnije ću se pozabaviti načinom na koji svi mi možemo u tome odigrati svoju ulogu, jer mi to doista možemo, i budemo. A mnogi to već čine.

CroWarez.org

18

Dekodirana stvarnost

Čovjek s novom idejom je budala sve dotle dok ideja ne počne davati rezultate.

- Henry David Thoreau -

NAKON MOG ISKUSTVA u Brazilu priroda stvarnosti postala je moja strast koja me još uvijek drži. O toj sam temi pročitao sve što mi je dopalo pod ruke: znanstvene časopise i studije, gledišta vidovnjaka i mistika u raznim razdobljima, izvještaje o takozvanim „iskustvima tik do smrti" kada su ljudi umrli te izašli iz tijela da bi naposljetku bili oživljeni.

„Tihi glas" vodio me je, kao i uvijek, kroz pravi labirint informacija. Toga sam svjestan od trenutka kada sam 1990. posjetio ranije spomenutu vidovnjakinju te sam naučio prepoznavati i priznavati vodstvo tog glasa. On se jako razlikuje od onog glasnog, jasnog glasa koji sam čuo u kišnoj prašumi. Ovaj je glas tih, gotovo nečujan, ali mi govori kroz svojevrsne 'spoznaje'. Kaže 'da' i 'ne' a da ustvari ne kaže 'da' i 'ne', a što pod time mislim razumjet će u potpunosti samo netko tko je imao takvo iskustvo. 'Da' i 'ne' jednostavno su različite rezonancije koje smo naučili razumjeti, a ista je stvar s „idi ovamo" i „ne idi onamo". Sinkronicitet, ili ono što nazivamo 'podudarnost', pred mene stavlja informacije, a onaj tihi glas kaže: „pogledaj ovo", „to nije točno", „ovo je točno" i tako dalje, na način koji sam naučio trenutno prepoznati. Tako sam postupao svakog dana od početka svog svjesnog buđenja. Ja zapravo slijedim informacijsku shemu svog osobnog putovanja u Metafizičkom svemiru i dovodim je do holografskog očitovanja. Kada mi je bilo rečeno da samo trebam „slijediti tragove" to je ustvari značilo da samo trebam ostati na 'putu' koji je kodiran u Metafizičkom svemiru. To znači da moram ostati predan „postizanju cilja", bez obzira na zamke, odvraćanja pažnje, grdnje ili poruge kojima je takav put posut. Kad razmišljam o svom životu sada razumijem vrlo mnogo toga što prije nisam. Gmazovski Kontrolni sustav djeluje iz Metafizičkog svemira i on može vidjeti moguće neprilike prije negoli one postanu holografski „gotova stvar". Gmazovi spletkare i poduzimaju sve što mogu kako bi otežali život onima koji su 'ovdje' da bi razotkrili zavjeru, i to tako što u zacrtanu shemu kodiraju ljude i situacije da bi ih blokirali, odvratili im pažnju

i općenito ih iscrpili. Zato moramo imati snagu volje kako ne bismo posustali, bez obzira na razmjere odvraćanja pozornosti ili pritiska. Ranije sam rekao da postoji 'dobar' sinkronicitet i ne tako dobar sinkronicitet, a to su različite sile koje djeluju u Metafizičkom svemiru čija je svrha da nas vode ili skreću s puta ili hvataju u stupicu. To što su događaji puni sinkroniciteta i zapanjujućih 'podudarnosti' ne znači da im je uvijek „suđeno da se dogode".

Ma kako neka situacija bila obilježena sinkronicitetima, da bismo razlučili što je točno a što nije trebamo uposliti intuiciju. Na koncu konca, sve su to samo iskustva koja smo odlučili manifestirati, ma kakva ona bila. Na jednoj višoj razini svjesnosti možda je ionako sve to „suđeno da tako mora biti", bilo to nama drago ili ne – „Istinska ljubav ne daje uvijek primatelju ono što bi on želio primiti, već mu uvijek daje ono što je za nj najbolje".

Ljudi misle da zacijelo imam 'zviždače' i insajderske izvore koji mi daju informacije ili potvrđuju činjenice, ali nije tako. Da, susretao sam takve ljude, no ne održavam s njima nikakve veze. K tomu, druge istraživače ne kontaktiram često ili, bolje rečeno, uopće. Kako su ono glasile riječi koje je izrekla ranije spomenuta vidovnjakinja: „U njegov će um biti uliveno znanje, a ponekad će biti vođen do znanja". Točno se to i dogodilo, a izazov se sastojao u tome da pustim da se dogodi te da ne dopustim uplitanje unaprijed stvorenih mišljenja ili ograničenja mogućnosti. Neki ljudi to nazivaju 'predajom', ali ovdje se ne radi toliko o prepuštanju nekoj drugoj sili koliko o micanju programiranog uma s puta kako bismo mogli dosegnuti viša stanja svjesnosti. Naposljetku, dakako, to su viša stanja mene, Beskrajnog 'ja', koje smo svi mi. Jedan insajder mi je rekao da sam u jednoj od svojih knjiga citirao riječi nekog dezinformatora, ali da sam naveo samo one dijelove njegova iskaza koji su bili istiniti. „Kako vam to uspijeva?", upitao me je. Tako što slijedim onaj tih nutarnji glas. S obzirom na gomilu informacija koje treba prosijati to ne znači da će sve i uvijek biti 100 posto točno, ali će vam zasigurno pomoći da se probijete kroz minsko polje – ili *umno* polje[1] – oprečnih stavova i informacija. Osim toga, ovo vodstvo u obliku „tihog glasa" može prenijeti samo ono što primatelj u danom trenutku može pojmiti, tako da se klupko spoznaje odmata u slojevima, gdje je svaki sljedeći sloj detaljniji i bliži istini od onog prethodnog. Iz iskustva znam da ću ono što trebam znati saznati kada za to sazrije vrijeme. U početku sam jurio uokolo 'tražeći', ali sada si samo dopustim da 'nađem'. Time se život umnogome olakšava i sve što vam treba pada vam u krilo točno kad vam zatreba. Kao što mi je 1990. rečeno u vidovnjačkoj seansi:

> Nema potrebe za mukotrpnim traganjem. Put je već zacrtan. Samo trebaš slijediti tragove ... mi te vodimo duž zadanog puta [u Metafizičkom svemiru]. Stvari ćeš učiti putem, kako te budemo učili. Sve je organizirano i prije tvoga rođenja.

[1] Na engleskom je igra riječi izražajnija: minsko polje = *mine field;* a 'umno' polje = *mind field; op. prev.*

Mnogo je godina prošlo otkad sam pročitao ta prva vidovnjačka saopćenja i fascinantno mi je bilo vidjeti koliko su se točnima pokazala gledano iz kuta iskustava u međuvremenu. U jednoj popularnoj britanskoj reklami piše: „Ovaj proizvod čini upravo ono što piše na omotu." Potpuno isto vrijedi za onog (ili one) koji me vodi. U godinama nakon iskustva u Brazilu pristizale su mi gomile informacija o stvarnosti i kako ju doživljavamo. U sljedeća dva poglavlja ukratko ću opisati još nekoliko onih bezbrojnih niti nužnih za razumijevanje kako su čovječanstvo porobile sile koje ono ne može vidjeti te kako se onime što se zbiva na umjetnom Mjesecu kontrolira ljudska percepcija.

Sve i ništa

Prvotno stanje Beskrajne svijesti su tišina i mir, ono što neki nazivaju 'Prazninom'. To zvuči poput nekakvog 'ništavila', gotovo vakuuma, ali taj je dojam potpuno pogrešan. U tišini i miru počiva Cjelokupna mogućnost – nemanifestirani potencijal. Mi prolazimo kroz iskustva u carstvu oblika i mislimo da je stvarnost definirana 'stvarima' koje vidimo.

Ustvari, ona je definirana prividnom *ne*-stvari. Kako uopće mogu postojati 'stvari' bez prividnog prostora između njih, ne-stvari? *Ništa*[2] definira *nešto*[3]. Mi štujemo i želimo 'stvari' iako su one tek privremeni oblici koji izviru iz *ničega* (engl. *no-thing*) – Beskrajne Cjelokupne Mogućnosti, mirne i nijeme 'Praznine' ravnoteže i ljubavi. Zvuk može postojati samo zbog tišine iz koje dolazi i kojoj se vraća – 'ne-stvari'. Kako možemo imati zvuk (vibracijsku frekvenciju koju dekodiramo u ono što 'čujemo') bez tišine naspram koje ćemo ga definirati? Pokušajte na trenutak sjesti u tišini. Unutar tog prividnog 'ništa' (*no-thing*) nalazi se cjelokupno postojanje, cjelokupni potencijal... cjelokupna mogućnost. Odatle potječe taj tihi glas oboružan znanjem koji nam govori. On je naša poveznica s 'domom', s onim što i tko uistinu jesmo. Poslije nekog vremena provedenog u tišini nešto recite. Svojim ste riječima tako prekinuli tišinu ili, rečeno drugim riječima, izvukli ste jedan potencijal ili mogućnost – vaše riječi/misli – iz cjelokupnog potencijala i mogućnosti, mirne i tihe Praznine, Onoga Beskrajnog. Prestanete li govoriti, što se događa? Jedan od vaših potencijala, vaš zvuk, stapa se natrag s cjelokupnim potencijalom – tišinom. Isto se zbiva kada 'fizičko' obličje 'umre'. Ono se rastvara i stapa s ničim koje je ujedno i sve. Cjelokupna mogućnost znači da je Beskrajna Jednota sve i ništa; svugdje i nigdje; ono što jest i ono što nije; ono što hoće i ono što neće; ono što može i ono što ne može. Ovo nisu paradoksi premda se takvima na prvi pogled čine. To su jednostavno različiti izričaji Cjelokupne mogućnosti.

Ta nemanifestirana Cjelokupna mogućnost jest ono tko mi uistinu jesmo i ona prožima sve razine postojanja. Dakle, isti je slučaj i s 'nama' jer 'mi' smo izrazi iste te Beskrajne Jednote. Kada ljudi pomisle na 'Boga' ili na 'Raj' obično pogledaju

---

[2] U izvorniku pisano kao *no-thing*, odnosno 'ne-stvar'; *op. prev.*

[3] U izvorniku pisano kao *some-thing; op. prev.*

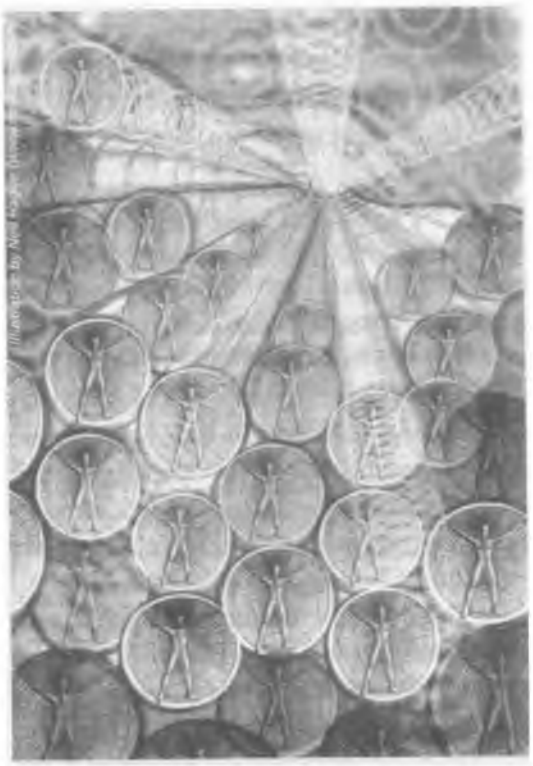

Slika 209: ***Sve Što Jest*** *prožima sve što postoji, ali kada svoje umove zatvorimo i onemogućimo pristup Svijesti i postanemo ono što ja nazivam „ljudi mjehurići" više ne možemo 'čuti' njezinu mudrost, nadahnuće i uvid. Tada postajemo zatočenici Uma i pet osjetila, upravo onog stanja kojega Gmazovi i njihovi hibridi nastoje nametnuti.*

prema nebu, ali stvari su ponešto drukčije. Stvoreni svijet nije izgrađen poput ormara s ladicama ili bloka nebodera s jednim slojem izgrađenim iznad drugoga. To su zapravo različite gustoće energije, ili frekvencije, koje dijele isti prostor, baš kao što televizijske i radio postaje dijele isti prostor bez međusobnog ometanja, osim kad su njihove frekvencije jedna drugoj preblizu. Gmazovi se mogu uključivati u našu stvarnost zato što je njihova frekvencija dovoljno bliska našoj. Cjelokupna mogućnost, manifestirana i nemanifestirana, postoji u prostoru u kojem sada stojite ili sjedite, ali osnovno stanje Beskrajne Svjesnosti nemanifestirana je, mirna i tiha Cjelokupna mogućnost. Ona je uvijek ondje, prožimajući sve, ali u svijetu 'stvari' i oblika ogromna većina ljudi ne čuje tihi izvor *Svega Što Postoji.*

Oni čuju samo buku manifestiranog privida i tako žive ograničeni mogućnostisma umjesto cjelokupne beskrajne mogućnosti (sl. 209). U nemanifestiranoj 'Jednoti' pronalazimo ljubav u njenom pravom smislu i stoga je Beskrajna Ljubav jedina istina, a sve ostalo je opsjena. Mirna i tiha Praznina Cjelokupne Mogućnosti jedina je istina; sve drugo je manifestirani potencijal – prividni svijet 'stvari'. Postoje dva glavna stanja svjesnosti: mirno i tiho *Sve Što Jest* u svjesnosti samog sebe i ono što se naziva „stvorenim svijetom", carstvima zvuka i vibracija. Zbog toga je 'Glas' u Brazilu rekao: „Ako vibrira privid je." Carstva vibracija, onoga manifestiranog, sredstvo su pomoću kojega *Sve Što Jest* doživljava sebe. Stoga smo 'mi' Beskrajna Svijest koja prolazi kroz određeno iskustvo. Temelj cjelokupnog stvorenog svijeta, carstva 'stvari', jest vibracija, koja se, kada je dekodira tjelesno računalo, očituje kao zvuk. Vibracija je ta koja se probija iz mira, a zvuk je taj koji se probija iz tišine. Ali vibracija i zvuk su isti, samo su različiti izrazi iste rezonancije. Na taj način oblik izranja iz Praznine ničega /svega. Na tome se ustvari zasniva *teorija struna* u konvencionalnoj znanosti. Prema toj teoriji, čestice su zapravo nevidljive vibrirajuće 'strune', kao što objašnjava američki teorijski fizičar Burt Ovrut:

Možemo je zamisliti kao strunu violine ili gitare. Udarite li je na određeni način dobit ćete određenu frekvenciju; ali ako ju udarite na drukčiji način dobit ćete više frekvencija na toj struni i, ustvari, različite note. Priroda se sastoji od raznoraznih malih nota, glazbenih nota, koje nastaju na tim super-strunama.

Sveukupni oblici su vibrirajuća energija i zvuk, a njih, pak, stvaraju misli. Kažem 'misli' jer je to najbliži pojam koji mogu prenijeti ljudskim jezikom, ali stvari su trilijun svjetlosnih godina onkraj onoga što percipiramo kao misao. Mogli bismo je nazvati „Beskrajnom misli", a mogla bi se opisati i kao „Božanska volja" – Volja Cjelokupne Mogućnosti da proživi iskustvo same sebe. Jedan od izraza koji mi pada na pamet je i „Božanska Imaginacija". Svijet koji 'vidimo' niz je zvučnih vibracija kodiranih informacijama koje dekodiramo u ono što samo izgleda kao 'čvrsta' materija. Oblik je vibrirajuća energija koju na okupu drži zvuk ili, konkretnije govoreći, na okupu ju drže informacije unijete preko misli koje reguliraju zvuk. Oblik je zapravo *misaona* forma koja stvara zvuk (barem 'zvuk' kakvog dekodiramo) pomoću kojeg energija vibrira na određene načine i stvara različite 'stvari'. Kada se misaone forme promijene ili se rasprše isto se događa i sa stvorenim 'stvarima'. Znanost *kimatika*, što dolazi od grčke riječi koja znači 'val', odličan je primjer onoga na što mislim. Na metalnu se ploču razaspu čestice, a potom se koristi zvuk kako bi čestice poprimile često zamršene geometrijske uzorke koji takvima ostaju sve dok je uključen zvuk (sl. 210). Čim zvuk utihne uzorak se raspada. Kada se zvuk promijeni stvara se drukčiji uzorak jer zvučna vibracija sada stvara drukčiju rezonanciju. Tako nastaje oblik i potom 'umire' ili nestaje.

Svijet je izronio iz Beskrajne Svjesnosti Cjelokupne Mogućnosti te se počeo širiti. Stvorena bića postala su stvaratelji koji su i sami utjecali na prirodu materijalnog svijeta. Izraz „i sami" odnosi se na isto ono *Sve Što Jest*, jer sve *jest* Jedno. Da, čak i Gmazovi. No, postoji razlika između 'Jednoga' u njegovom stanju mirnog, tihog Sveznanja, Cjelokupne Mogućosti i, s druge strane, njegovih stvorenih oblika u manje proširenim stanjima svjesnosti. Sve su to izrazi istog 'Jednog', ali oni opažaju stvarnost iz vrlo različitih razina Svijesti, razumijevanja i mudrosti. Sve što je stvoreno dospjet će 'natrag' do svog Izvora, *Svega Što Jest* u svjesnosti samog sebe, iako će to učiniti posredstvom beskonačnih puteva i iskustava. Ovo je simbolički opisano u biblijskoj priči o sinu razmetnomu, „nevaljalcu" kojeg je srdačno dočekao njegov otac istom ljubavlju i ushitom koje je iskazivao prema svom drugom sinu, „dobrom momku" koji je ostao kod kuće. Na to je mislio onaj 'Glas' u

Slika 210: *Ovaj uzorak stvorile su, i drže ga na okupu, čestice koje su reagirale na zacrtanu shemu prenijetu zvukom. Kada se mijenja zvuk mijenja se i uzorak, a kada zvuk utihne čestice se vraćaju u stanje nasumičnog bivanja. Na taj se način stvaraju 'svjetovi' iz mirne i tihe Cjelokupne mogućnosti.*

Brazilu kad je rekao da „će svi biti okupljeni i niti jedna ovčica neće ostati sama na polju". Nešto slično mi je 1990. godine rekla vidovnjakinja:

> Nitko od vas ne shvaća koliko vas ljubav Boga [*Svega Što Jest*] zakriljuje. Stalo mu je do vaše dobrobiti i vodi vas. Niti jedno jedino biće nije ostavljeno po strani, nezbrinuto. Svi će biti okupljeni u Jednosti postojanja i nijedna ovca neće biti ostavljena u polju.

Cjelokupna Mogućnost kao miran, tih potencijal očigledno se može očitovati u vidu višestrukih mogućnosti unutar vibracijskih razina stvorenoga svijeta, što i čini. Svi izrazi stvorenoga svijeta uključeni su u proces u kojem *Sve Što Jest* prolazi kroz iskustvo samog sebe, a izrazi poput 'dobrog' i 'lošeg' poprimaju daleko fluidnije značenje.

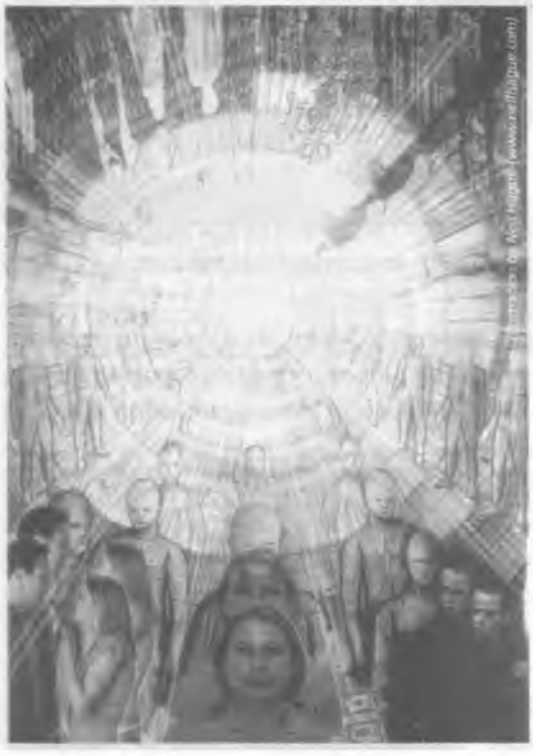

Slika 211: *Iz mirne i tihe Cjelokupne Mogućnosti proizlaze 'svjetovi' oblika ili ono što nazivamo „stvorenim svijetom". Svi oni vibriraju na različitim frekvencijama i tako dijele isti 'prostor' bez međusobnog uplitanja i ometanja, osim ako nisu preblizu na 'skali'. Ili, točnije rečeno, promatrač je taj koji stvara frekvencijsko područje, ili 'stvarnost', prema svojoj sposobnosti dekodiranja neometanog energetskog polja.*

Stepenište do 'raja'

Stvoreni svijet je niz frekvencijskih gustoća koje tvore različite svjetove ili 'dimenzije' stvarnosti, gdje svaka razina vibrira u skladu s različitim područjem frekvencija dok dijele isti 'prostor' kao i sve druge i, doista, kao mirna i tiha 'Praznina' (sl. 211). Naravno, ovo je samo jedan od načina da to objasnimo. Da budemo točniji, ono što zovemo stvorenim svijetom jedno je neprekinuto energetsko polje, a *promatrač* je taj koji percipira privid 'razina' i dimenzija. Na primjer, ljudsko obličje 'opaža' ili 'vidi' samo ono frekvencijsko područje koje zovemo vidljivim svjetlom.

Mnoge životinje kao što su, recimo, mačke, imaju širi raspon vida pa mogu vidjeti ono što ljudi ne mogu. Moglo bi se reći da mačke mogu pogledom proniknuti u „neku drugu dimenziju", ali one jednostavno vide veći dio istog energetskog polja. To polje sastoji se od mnogih frekvencijskih područja (koja, i opet, dijele isti 'prostor' a nisu naslagana jedno iznad drugoga), a percepcija 'svijeta' ovisi o tome koje

područje frekvencijske gustoće dekodiramo. Ono nije stvarno, promatrač je taj koji ga takvim čini. Polje frekvencijske gustoće jednostavno je informacija, a frekvencijsko područje koje dekodiramo određuje razinu nama dostupnih informacija. Što višoj frekvenciji uspijemo pristupiti to će nam biti dostupno više informacija ili 'svjesnosti'. Gmazovi žele ograničiti raspon frekvencija koje mi možemo dekodirati jer nas time drže u neznanju putem manjka informacija i ograničene svjesnosti. To je bio glavni motiv iza njihove genetske preinake ljudskog obličja, o čemu ću opširnije pisati u sljedećem poglavlju. Najjednostavnije rečeno, imamo tiho i mirno *Sve Što Jest* ili 'Izvor' i njegovu kreaciju, stvoreni svijet, odnosno niz frekvencijskih područja koja ljudi nazivaju 'dimenzijama' i slično. Ova područja frekvencijske gustoće tvorevina su valnih oblika – „metafizička razina" – a mnogi imaju holografsku 'fizičku' razinu dekodiranu u očitovanje preko određenog tjelesnog 'vozila'. To su različite 'vrste' bića, kako ih mi nazivamo. Ovi „fizički svjetovi" također su različitih frekvencijskih gustoća i mogu biti mnogo manje 'čvrsti' (gusti) negoli smo to mi u našoj stvarnosti. Aspekti *Svega Što Jest* proživljavaju ove frekvencijske gustoće ili 'svjetove' i tako omogućuju *Svemu Što Jest* da proživljava samo sebe. Postoje ravni Svijesti bez oblika kakvog ga mi znamo i gušćih razina koje smatramo 'fizičkim'. Naš 'svijet' (područje frekvencija koje dekodiramo) nazivam „Trećom frekvencijskom gustoćom". Blizu nas, vibrirajući u drukčijoj rezonanciji, je razina poznata kao Četvrta frekvencijska gustoća ili, kako je neki ljudi zovu, 'astralna' stvarnost. Ovo su samo nazivi, a nama je dovoljno znati da se Gmazovska zavjera orkestrira iz frekvencijske gustoće/dimenzije izvan vidljivog svjetla, ali njemu vrlo blizu. Vibracijska rezonancija frekvencijskih gustoća povećava se dok mi *napredujemo natrag* ka Izvoru, da bi se na kraju pretvorile u mir i tišinu, a mi se vraćamo 'kući' (*Svemu Što Jest*) u svjesnosti samog sebe.

Možda bismo taj princip mogli simbolički prikazati kao „stepenište do raja" gdje se penjete vibracijskim 'stepenicama' tako što širite svoju svjesnost od ograničenja do Cjelokupne Mogućnosti, od služenja sebi do služenja cjelini. Ovo potonje iznimno je važno. Što više širimo svoju svijest to se više poistovjećujemo s cjelinom umjesto s prividnim 'dijelovima'. Ovime se vaš fokus, sam po sebi, usmjerava na služenje cjelini („služenje drugima"), a ne na vlastiti interes prividnog pojedinca („služenje sebi"). Čini se da je Četvrta frekvencijska gustoća najdalje dokle možete dospjeti dok još uvijek služite sebi, a ondje se nalaze i Gmazovi, iako oni rade i u Trećoj frekvencijskog gustoći. Onamo su stigli koristeći svoje 'intelektualne' razine svjesnosti kroz tehnologiju ili manipulaciju energijom, ali to je krajnja točka koju mogu doseći prije negoli prijeđu u 'mod' služenja drugima. Ustvari, oni su toliko zaglavljeni u svojem poimanju stvarnosti, straha i potreba za kontrolom drugih da nemaju nikakve želje vibracijski napredovati. Jedino što žele je veća kontrola kako bi ublažili svoje vječno stanje straha. Sva želja za kontrolom nad drugima - kontrolom nad bilo čime - očitovanje je straha i nesigurnosti, a ove tipove takva želja upravo razdire. Time se objašnjava njihova opsjednutost kontrolom. Svjesni ljudi ne žude za kontrolom nad drugima jer znaju da oni sami *jesu* drugi.

Stopljeni sa 'svijetom'

Mi smo višedimenzionalna bića koja djeluju na mnogim razinama svjesnosti. Ono što nazivamo „svjesnim umom" tek je jedna od tih razina, daleko najmanje svjesna. Kada te razine svjesnosti ne uspiju komunicirati, niže se razine odvajaju od njihovog višeg znanja, mudrosti i percepcije.

U toj jednoj rečenici opisao sam nevolju čovječanstva. Tjelesno računalo je holografski izraz onoga što nazivam aura, a to su različite razine istog energetskog ili informacijskog polja koje nazivam tijelom/umom, a koje neki zovu 'egom'. To je naše sučelje između više Svijesti i 'fizičkog' svijeta. Ono što je znano kao 'duša' dio je nas koji gledamo kroz 'teleskop', objektiv tijela/uma, to je ono čega ljudi postaju svjesni tijekom iskustva tik do smrti. Spominju enormno širenje Svijesti i svjesnosti u izvantjelesnom stanju, a razlog je taj što se njihova pozornost pomaknula od stvarnosti pet osjetila ka stvarnosti duše. Duša se povezuje s tjelesnim računalom na razini polja aure, a virtualnu stvarnost doživljava kroz 'ego' ili tijelo/um preko energetskog polja koje neki nazivaju „suptilnim tijelom". To su vrlo različite svjesnosti, ali mogu imati snažan međusobni utjecaj. Ako je aura otvorena („otvoren um", „otvoreno srce"), tada našoj duševnoj Svijesti omogućujemo da se izražava kroz energetsku vezu duše/suptilnog tijela/uma/'fizičkog' tijela (sl. 212). Ove različite razine postojanja nužne su jer duša djeluje na mnogo višoj frekvenciji od tijela/uma i potrebne su joj „odskočne daske" za uspostavu veze. Kada su srce i um otvoreni duša koja se povezuje s aurom/tijelom/umom nepomućeni je tok svjesnosti. Mi smo 'u' svijetu, ali nismo 'od' njega. Osjećaj svjesnosti većine ljudi pretežno se poistovjećuje, čak i u potpunosti, s tijelom/umom – egom – i s pet osjetila, te sami sebe percipiraju kao svoje ime, profesiju i odraz u ogledalu. U tom slučaju aura se 'zatvara', osobito kad se ulovimo na muholovku zvanu strah (sl. 213) ili služenje sebi (što ovim/onim dobivam ja, ja, pa ja?). Uzrok tomu je fokusiranje pozornosti, točke opažanja, izričito na materijalne stvari i percipirano 'fizičko' ja. Odatle i izreka: „Energija teče onamo kamo je usmjerena pažnja". Ustvari, ne radi se toliko o 'zatvaranju' aure u tim okolnostima, iako je to odličan simbolički opis. Prije bi se moglo reći da njezino vibracijsko stanje postaje

Slika 212: *Kad otvorimo aurično polje – otvorimo um – u svjesnosti se ponovno možemo povezati s višim razinama Svijesti.*

tako gusto zbog opsjednutosti gustim materijalnim 'svijetom' i služenjem sebi da jednostavno ne može održati čvrstu vezu s višim razinama Svjesnosti. Tako se naša pažnja isključuje iz viših ravni Svijesti, a energetska polja to odražavaju u svojoj vibracijskoj reakciji.

Tijelo/um/suptilno tijelo tada postaje praktički zatvoreni sustav koji nadahnuće i odgovore ne traži u duši nego uranja u materijalni svijet pet osjetila i traži izvore 'informacija' koje pružaju institucije obrazovanja, znanosti, medicine, politike i medija itd. A njima prevladavaju Gmazovi i njihove krvne loze. Oni žele izolirati naš osjećaj svjesnosti u tijelu/umu, a zatim programirati tijelo/um, ego, da percipira - i dekodira, dakle - stvarnost na načine koji osiguravaju masovnu kontrolu i stalnu opskrbu energetskom hranom. Što smo energetski zatvoreniji to smo bolje podešeni shemi gmazovskog plana u Metafizičkom svemiru, a što više osvješćujemo više razine jastva to se više isključujemo iz te sheme pa u holografskoj pojavi 'učitavamo' drugu. I tada doživljavamo preobrazbu svijeta i svojih života, kao i raspad Kontrolnog sustava.

Slika 213: *Kada svoj um zatvorimo auričnо polje zapada u vibracijsko stanje koje se više ne može povezati sa Sviješću. Postajemo zatočenici privida pet osjetila i reptilskog mozga.*

Vremenski privid

Privid vremena kodiran je u tvorevinu virtualne stvarnosti. Vrijeme ne postoji – i točka. Jedini 'trenutak' je vječno SADA. Čim nasjednemo na osnovni privid da je svijet fizički 'stvaran' iz toga slijede svi drugi prividi, a u njihovoj srži je naše vjerovanje u stvarnost 'vremena'. Kada sam prvi put čuo rečenicu „vrijeme ne postoji" instinktivno sam znao da je točna, ali je 'glavom' nisam mogao usvojiti jer je um podešen na softverski program pod nazivom 'vrijeme'. Pokušajte računalu reći da nešto nije istina dok ono iz softvera upravo dekodira činjenicu da to i to jest istina. Kad sam izašao iz uma i ušao u Svijest odmah sam shvatio kako je moguće da vrijeme ne postoji a da se ipak čini da postoji. U našoj percepciji stvarnosti posve smo stopljeni s vremenom (sl. 214). „Koliko je sati?", „Zar je toliko sati?", „Nemam vremena", „Vrijeme leti!", „Vrijeme neumitno teče". Koliko ste puta u toku dana svjesni protoka 'vremena'? Primjeren je i slučaj bijelog zeca kojeg je slijedila Alisa i njegove opsjednutosti vremenom: „Ajoj! Ajoj! Već kasnim!" Ali, vrijeme ne postoji, niti prošlost ili budućnost kako ih mi percipiramo. Sve se zbiva u SADA i ništa se

Slika 214: *Svijest djeluje na razinama 'bezvremenosti' dok ova stvarnost robuje percepciji 'vremena', što je tek dekodirani privid, zajedno s 'prostorom', iz informacijske sheme u Metafizičkom svemiru. Kada nasjednemo prividu da je vrijeme 'stvarno, tada se vibracijski odvajamo od ravni 'bezvremenosti' – Svijesti.*

ne zbiva izvan SADA, jer ničeg drugog i nema. No, možemo upasti u stupicu, što i činimo, *percepcije* prošlosti i budućnosti – 'vremena'. Gdje je prošlost, gdje je budućnost? Prema uobičajenom odgovoru, prošlost je ono što se 'dogodilo', a budućnost je ono što se tek treba 'dogoditi'. Dobro, ali gdje su ti odsječci vremena? U kojem to jedino 'vremenu' možemo doživljavati bilo što iz prošlosti, sadašnjosti i budućnosti?

U SADA.

Gdje smo mi kad razmišljamo o prošlosti?
U SADA.

Gdje smo kad razmišljamo o budućnosti?
U SADA.

Kao što je rekao pokojni američki pisac i mislilac Alan Watts: „Shvatio sam da su prošlost i budućnost zapravo prividi, da postoje u sadašnjosti, koja je jedino što postoji." Budućnost i prošlost su tvorevine uma a ne lokacije. One su program koji se odvija u SADA, no ostavlja privid postojanja i opipljivosti. To su varke uma koje proizvodi lijeva strana mozga, „serijski procesor" koji dekodira podatke jednim slijedom. Zbivanja se ne događaju u slijedu koji zovemo 'vrijeme'; lijeva moždana polutka samo ih raspoređuje da se takvima čine. Tako imamo privid da se vrijeme kreće brže ili sporije, ovisno o tome kako lijeva strana mozga posloži taj slijed. Kada sjedite na zubarskoj stolici čini se da 'vrijeme' stoji, a kad radite nešto u čemu uživate čini se da 'vrijeme' jednostavno 'leti'. Čini se da vrijeme prolazi vrlo brzo kada ste u panici, ali ne i kada ste smireni. Za Boga miloga, kako vrijeme može biti 'stvarno' kad imate, recimo, slučaj da putujete u vrlo brzoj svemirskoj letjelici u kojoj će vama proći nekoliko minuta, dok će drugima, na Zemlji, u istom tom odsječku 'vremena' proteći dani ili čak godine? Doista je sve jako relativno. U časopisu *New Scientist* objavljen je članak o razvoju takozvanih računala kvantne gravitacije koji rade na energetskim razinama dubljim od 'fizičkog' atoma. Bezgranični potencijal takvih računala sadržan je u pretpostavci da su ona izvan 'zakona' stvarnosti pet osjetila i izvan naše predodžbe o 'vremenu'.

U članku je o tim računalima rečeno sljedeće: „... neizbježno ćemo imati problema s konceptom uzroka i posljedica: logika prema kojoj 'tak' slijed 'tik' ili 'output' slijedi 'input' u svemiru kvantne gravitacije jednostavno neće vrijediti." Albert Einstein je zaključio da prošlost, sadašnjost i budućnost postoje istovremeno. Napisao je da „... fizičari smatraju kako je razdvajanje prošlosti, sadašnjosti i budućnosti tek privid, iako vrlo uporan privid." Upravo tako stvarnost 'izvan' tijela opisuju ljudi koji su prošli kroz iskustvo tik do smrti. Evo jednog primjera:

> ... sve od početka: moje rođenje, moji preci, moja djeca, moja žena, sve se pojavilo istodobno. Vidio sam sve o sebi te o svakom tko je bio oko mene. Vidio sam sve o čemu su razmišljali sada, o čemu su mislili prije, što se događalo prije, što se događa sada. Vrijeme ne postoji, nema slijeda događaja niti stvari kao što su ograničenje, u smislu udaljenosti, razdoblja, vremena, mjesta. Istovremeno sam mogao biti gdje god sam želio.

Napustiti tijelo znači napustiti tjelesne procese dekodiranja stvarnosti, tako da su iskustva i percepcije posve različiti. U prividu 'starenja' živimo samo zato što je to zapisano u softveru tjelesnog računala, a naš je um tomu nasjeo. Hologram projiciran laserom iz interferencijskog uzorka nikada ne stari, ali naša tijela – također holografi – prolaze kroz predvidiv ciklus od mladosti do starosti, od rođenja do smrti. Razlika je u tome što je jedan hologram programiran da stari, a drugi nije. Susreo sam mnoge oporavljene umno kontrolirane robove iz vladinih operacija kontrole uma kojima je, kao dio njihova programiranja, bio uskraćen pristup satovima i bilo kakvoj svjesnosti o 'vremenu'. U tom razdoblju oni su starjeli vrlo malo u usporedbi s ljudima slične dobi. Njihov DNK/stanični sustav nije bio u tolikoj mjeri povezan s prividom vremena koji vodi do programiranog vjerovanja u starenje i tomu odgovarajuće iskustvo. Gmazovi ne žele da ljudi žive neviđeno dugo koliko su nekoć živjeli. Oni u procesu 'smrti' nalaze velik energetski potencijal, sa svim onim emocijama niskih vibracija koje odašilju ne samo umirući već i njihovi bližnji shrvani bolom i žalošću. Osim toga, što više ljudi umire to će veći biti strah od smrti, a to je glavni kontrolni mehanizam i još jedan energetski izvor. Ne kažem da bismo svi trebali skinuti svoje ručne satove i prekriti zidne, premda je i to jedna od opcija ako vam tako odgovara, ali svoju percepciju vremena možemo promijeniti spoznajom o tome što vrijeme jest – puki privid. U vremenom opsjednutom društvu još uvijek možete funkcionirati provjeravajući 'vrijeme' kako biste stigli na dogovoreni sastanak s nekim, a ne nakon njegova odlaska. Ali također možete uvidjeti da je 'vrijeme' tvorevina ove stvarnosti i da je 'stvarno' isto onoliko koliko je 'stvarna' i nevidljiva linija iznad oceana koja vam govori da ste zašli u sutra ili jučer, ovisno o pravcu kretanja vašeg zrakoplova. Ova spoznaja vrlo je moćna jer iz podsvijesti izvlači privid vremena i prebacuje ga u vašu 'ovdašnju' svjesnost. Privid prestaje biti subliminalan (ispod praga) i tako prestaje imati moć nad vašim osjećajem stvarnosti koju je imao prije.

Vidite kako sam ovdje upotrijebio riječ 'prije'? Sâm naš jezik temelji se na pojmu 'vremena' i time se, također, neprestano učvršćuje vjerovanje u njegovo postojanje. Nemamo riječi da prikladno opišemo 'bezvremenost' jer suvremeni jezik su razvili Uumno kontrolirani i vremenom opsjednuti ljudi. S obzirom na Svijest u stanju bezvremenosti i uma koji nas zarobljava u svoju prividnu percepciju 'vremena', vidimo kako je vjerovanje u 'vrijeme' važan faktor u našem odvajanju od Svijesti. Kad prestanemo robovati prividima o prošlosti i sadašnjosti i kad svjesno živimo u OVDJE i SADA mnoge se stvari mijenjaju. Jedna od njih je to da se počinjete fokusirati na ono što radite ili na ono što jeste, tako da vaša usredotočenost nije razvodnjena i uvučena u ono što percipirate kao prošlost ili budućnost. „O, da to bar nisam učinila"; „O, tako me brine što će se dogoditi." Kajanje, kajanje, kajanje ('prošlost') i moram, moram, moram, ('budućnost'). Koliko je života, koliko onih SADA, time uništeno? Većina ljudi živi svoj 'život' u vidu sjećanja na 'prošlost' i zamišljanja 'budućnosti'. OVDJE i SADA jedini je trenutak koji postoji i jedini trenutak u kojem išta možemo promijeniti.

Kada su zarobljeni prividom prošlog i budućeg 'vremena', takvu priliku ljudi ne mogu iskoristiti. Kao što je napisao John Lennon: „Život je ono što vam se događa dok pravite druge planove."

Vremenska omča

Godinama već pišem o „Vremenskoj omči", još od vremena kad je o njoj govorio onaj 'Glas' u Brazilu, a prije nekoliko godina napisao sam knjigu pod naslovom *Priče iz Vremenske omče.* Vremenska omča je 'fizička', holografska razina stvarnosti, iako postoje i druge razine, između ostalog i metafizička shema/nacrt. Izraz 'omča' koristim kako bih ljudima prenio dojam opetovanog 'slijeda', ali to je zapravo poput odaslanog signala svjetlosnih frekvencija kodiranih informacijama koje dekodiramo u kolektivnu stvarnost pod nazivom materijalni svijet (sl. 215). Mogli bismo to usporediti s gledanjem filma na DVD-u. Kada film stavite u DVD *player* on je već snimljen. Od samog početka „prošlost, sadašnjost i budućnost" već su ondje i postoje u istom SADA. Kako laser prolazi diskom prizori u filmu koji gledate postaju u vašoj stvarnosti 'prošlost'; 'sadašnjost' je prizor koji svjesno gledate; a 'budućnost' su prizori koje ćete tek vidjeti, ali cijeli film postoji u istom 'vremenu' (sl. 216). Vašu percepciju 'prošlosti', 'sadašnjosti' i 'budućnosti' određuje dio filma kojem ste odlučili dati svoju *pažnju.* Odvrtite li nekoliko prizora unatrag, svoju pažnju možete pokloniti 'prošlosti' i doživjeti ekvivalent putovanja 'vremenom'. li pak možete odvrtjeti nekoliko prizora naprijed i vidjeti 'budućnost'. Vi sami nikamo ne 'idete', promijenilo se samo žarište vaše pozornosti. Isti je slučaj s Matriksom vidljive svjetlosti i šireg svemira virtualne stvarnosti. Kada pomičete svoju pozornost stječe se dojam kao da se krećete kroz 'vrijeme', ali to je samo privid. 'Prošlost', 'sadašnjost' i 'budućnost' različiti su dijelovi istog programa koji se zbivaju u istom SADA. Ono što nazivamo 'poviješću' nije nestalo; ono se još uvijek zbiva u isto 'vrijeme' dok ovo čitate. 'Povijest' se može promijeniti, baš kao što se preinačiti može i softver.

Holografska 'fotografija' može imati mnogo različitih interferencijskih uzoraka na istoj ploči, a svaki se može izdvojiti promjenom kuta pod kojim laserska zraka pada. Donekle sličan tome je privid kretanja kroz 'vrijeme' dok mijenjate kut pod kojim 'vidite' stvarnost. Iz različitih kutova promatranja mogu se očitati i različite dimenzije. Ljudi spominju neobična iskustva kada su npr. vidjeli neku zgradu, da bi ustanovili kako je ondje više nema nakon što su se onamo vratili nekoliko sati, a ponekad čak i minuta, kasnije. Na neki su način pristupili različitom dijelu programa. Prosvijetljeni ljudi drevnih naroda znali su da je ova stvarnost ciklička a ne linearna. Govorili su o raznim dobima, velikim ciklusima, suncima, svjetovima i tzv. *yugama.* Maje iz Srednje Amerike sa svojom religijom zmijskog boga vjerovali su da se povijest ponavlja u svojevrsnom vječito ponavljajućem krugu. Platon je tu 'omču' zvao „Velikom godinom". Ne radi se samo o kruženju Zemlje oko Sunca; solarni sustav i sâm kruži oko neke druge točke i tako redom. Kad se 'krećemo' kroz te omče (ili se omče 'kreću' kroz nas) doživljavamo različita energetska okruženja koja utječu na Zemljino elektromagnetsko polje koje, pak, utječe na ljudsku svijest i svjesnost. Tako je moguće da imamo 'davne' civilizacije koje su bile daleko naprednije od nas danas. Ciklusi Vremenske omče rastu i padaju.

Slika 215: *Vremenska omča koja je uhvatila čovječanstvo u zamku prividnog 'vremena' i kretanja 'naprijed' tvorevina je valnih oblika koju dekodiramo u holografsku stvarnost.*

Slika 216: *Život je poput filma na DVD-u. Aspekt prošlosti, sadašnjosti i budućnosti proizlazi iz onog dijela DVD –a koji u određenom 'vremenu' doživljavamo.*

Znanstvena potvrda

Godinama nakon što sam shvatio da se nalazimo u vremenskoj omči nailazio sam na članke o jednom znanstvenom konceptu zvanom „uzročne omče". Znanstvenici kažu da su to mjesta na kojima se 'vrijeme' ili niz događaja posuvraća poput petlje unazad da bi se naposljetku spojio sa svojim početkom. Oni koriste izraz „uzročna omča", a ne „vremenska omča" zato što je vrijeme promatraču (dekoderu)

relativno ali, imajući to na umu, oni zapravo opisuju ono što već godinama nazivam „vremenskim omčama". U jednoj definiciji koju sam pročitao pisalo je:

> Uzročna omča je lanac uzroka koji se završava na samom sebi. A uzrokuje B, koji uzrokuje C... koji uzrokuje X, koji pak uzrokuje A, koji uzrokuje B... i tako dalje, u beskraj.

Drugim riječima rečeno – vremenska omča. Ali ponovno naglašavam da su uzročne omče samo holografski izrazi vibracijskih informacija. Fizičar David Deutsch sa Sveučilišta Oxford i filozof Michael Lockwood, autor knjige *Vremenski labirint (The Labyrinth of Time)* napisali su članak za časopis *Scientific American* pod naslovom „Kvantna fizika putovanja vremenom" u kojem su zaključili sljedeće: „Zdrav razum može isključiti takve izlete, ali zakoni ih fizike ne isključuju." Oni kažu da kvantni efekti omogućuju putovanje vremenom, a ne da ga sprječavaju, kao što tvrde neki znanstvenici. Tijekom godina razgovarao sam s brojnim ljudima koji su imali neposredno iskustvo eksperimenata s putovanjem kroz vrijeme koje je provodila američka vojska u strogo povjerljivim projektima. Slične informacije objelodanila su 2009. dvojica Amerikanaca. To su bili Andrew D. Basiago, odvjetnik iz države Washington, i fizičar dr. David Lewis Anderson, direktor Andersonovog instituta. Basiago kaže da je bio uključen u tajni program pod nazivom Projekt Pegaz koji su vodili naši stari prijatelji iz Agencije za napredna vojna istraživanja (DARPA). Izjavio je da američke agencije razvijaju tehnologiju teleportacije i putovanja kroz vrijeme još od kraja 1960-ih. U američkoj radio emisiji *Coast to Coast* Basiago je opisao kako je bio teleportiran između lokacija u New Jerseyu i Novom Meksiku pomoću tehnologije koja otvara 'procjep' u tkivu vremena/prostora „a ono se obavija oko teleportiranih osoba kad se ovi premjeste na neku drugu lokaciju". Kazao je da je nazočio jednom incidentu u kojem su jednom dječaku, nakon teleportacije, odrezane noge, te je opisao kako se tehnologija teleportacije može koristiti za putovanje vremenom.

Basiago je rekao da je bio teleportiran u prošle i buduće događaje te u bazu na Marsu (baš kao i insajder Arthur Neumann, kojeg sam spomenuo ranije). Basiago tvrdi da se putovanje vremenom koristilo kao sredstvo informiranja američkih predsjednika, uključujući Billa Clintona, Bushevih i Baracka Obame, o njihovim sudbinama godinama prije nego što su postali predsjednici. Također je rekao da su u Projektu Pegaz sudjelovali i bivši ministar obrane Donald Rumsfeld i guverner Novog Meksika Bill Richardson. Dr. David Lewis Anderson opisao je svoje sudjelovanje u razvoju putovanja kroz vrijeme u Zračnoj bazi Edwards u kalifornijskoj pustinji Mojave, a koju se često povezuje s prisutnošću izvanzemaljaca u podzemnim objektima te baze. Ove napredne tehnologije imaju velik potencijal preobrazbe života nabolje na doista razne načine, između ostalog i proizvodnjom besplatne energije, ali Andrew Basiago upozorava da se takve tehnologije mogu i zloupotrijebiti i iskoristiti za stvaranje fašističkog društva temeljenog na 24-satnom nadzoru. Dakako, upravo se to i planira.

Ključno za razumijevanje putovanja kroz vrijeme i prirode ljudskog sužanjstva je pojava pod nazivom „svjetske linije". Jednostavno rečeno, svjetska linija nekog predmeta jedinstven je put kojim se taj predmet kreće (privid kretanja) kroz vrijeme i prostor – *tvorevinu* koju zovemo vrijeme i prostor. To je linija koja obuhvaća kako idete i kako brzo onamo stižete, a koncept je prvi iznio Albert Einstein u svojoj općoj teoriji relativnosti. Stvar je malo složenija od ovog mog tumačenja, ali možemo ju zamisliti kao rutu kojom polazi neka osoba, planet, solarni sustav itd., dok se 'kreće' kroz vrijeme i prostor između svoga rođenja i smrti. Svjetske linije se razlikuju od putanja utoliko što uključuju kretanje kroz 'vrijeme', a ne samo kroz 'prostor'. Prema Einsteinovoj općoj teoriji, ogromna tijela poput crnih rupa i zvijezda iskrivljuju vrijeme/prostor i uzrokuju svijanje svjetskih linija. Ukoliko je iskrivljenje dovoljno snažno svjetska linija se posuvraćuje natrag prema sebi, čime se stvara zatvorena petlja u kojoj se svijet doista vrti... i vrti... i vrti (ili se barem tako čini). Gravitacija je kodirana informacija. To je sredstvo pomoću kojeg misao stvara oblik putem pritiska – gravitacije – a on energiju drži u vibracijskoj strukturi koju očitavamo kao 'fizički' oblik ili 'stvar'. Svaki oblik ima gravitaciju, uključujući i ljudsko tijelo, ili oblikom ne bi mogao biti. Stvar je u tome što čovjekova tehnologija još nije toliko razvijena da može mjeriti suptilnije izraze gravitacijske 'misaone' sile, kao kod verzije ljudskog tijela. Svjetske linije, i petlje (omče) zatvorenog kruga koje one mogu stvoriti, također su misaone forme te stvaraju vlastitu gravitaciju koja ih drži na okupu. Sve dok moćnije misaone forme ne preurede njihovu strukturu, ili ih raspršе, one se jednostavno i dalje 'okreću'. David Deutsch i Michael Lockwood pišu:

> Kad bismo takvu Zatvorenu vremensku krivulju (CTC) pokušali slijediti cijelim putem do kraja nabasali bismo na svoja prijašnja 'ja' te bismo bili odgurnuti u stranu. No, slijedeći dio CTC-a, mogli bismo se vratiti u prošlost i sudjelovati u tamošnjim događajima. Mogli bismo se rukovati s vlastitim mlađim 'ja' ili, kad bi petlja bila dovoljno velika, posjetiti naše pretke. Da bismo u tome uspjeli morali bismo ili ukrotiti prirodno nastale CTC-e ili stvarati CTC-e iskrivljujući i kidajući tkivo vremena/prostora. Na taj način vremenski stroj ne bi bio neka posebna vrsta vozila, već bi otvarao put do prošlosti duž kojeg bi moglo putovati uobičajeno vozilo kao što je svemirska letjelica.

Te petlje vremenskih linija koje se beskrajno vrte nalaze se svuda, a mi živimo 'unutar' one koju nazivam „Vremenskom omčom". Simbol beskonačnosti je zmija koja guta svoj rep (sl. 217), ali ona je daleko snažniji simoblički prikaz prividne beskonačnosti stalno ponavljajuće Vremenske omče; zatvoreni krug zarobljava ljude vjerovanjem da nekamo idu iako se uvijek kreću 'natrag' odakle su pošli.

Slika 217: *Zmijolika Vremenska omča.*

U ljudskom tijelu ne živimo dovoljno dugo da bismo makar približno prešli cijeli taj put, stoga smo u jednom 'životu' svjesni samo djelića tog kruga. Na taj način stječemo dojam da se krećemo od točke A do B, te u budućnost. No, sve je to samo privid.

'Omčari'

Sada smo došli do vrlo, vrlo bitne stvari... Sve ima svoju svjetsku liniju, jedinstvenu rutu 'kroz' vrijeme i prostor, uključujući ljude. Čovjekova svjetska linija započinje rođenjem i traje sve dok ne napustimo ovu stvarnost. Svjetske linije djece razdvajaju se od linija njihovih roditelja i polaze vlastitim putem. Kao što sam malo prije spomenuo, Einsteinova opća teorija relativnosti kaže da ogromna tijela poput crnih rupa i zvijezda iskrivljuju vrijeme/prostor i uzrokuju savijanje svjetskih linija, a ako je iskrivljenje dovoljno snažno svjetska linija posuvraća se prema samoj sebi i stvara zatvorenu petlju u kojoj se svijet neprestano vrti. Čvrsto vjerujem da to ne čine samo „ogromna tijela" – već sve što postoji. Naravno, svaka stvar ne čini to tako snažno, ali sve iskrivljuje tkivo vremena/prostora, u određenom stupnju, samim svojim postojanjem, uključujući i ljudsko obličje. Prisjetimo se također da je vrijeme/prostor energetska tvorevina a da je njeno temeljno stanje vibrirajuća energija. Tijelo je vibrirajuća energija, pa jedno tijelo mora utjecati na drugo. Štoviše, vrijeme/prostor može iskriviti um putem misli i emocija. Čini mi se očiglednim da je većina ljudi zatočena u svoje vlastite osobne vremenske omče unutar jedne veće, kolektivne. To je holografski zakon: „kako gore, tako dolje" gdje je svaka stvar manja verzija cjeline. Ako uspijete 'srediti' hologram na nekoj višoj razini tada svi holografi unutar toga moraju odražavati taj glavni hologram ili „super hologram". Ljudi imaju 'zatvorene' aure zato što su njihove svjetske linije vremena/prostora oblikovale „Zatvorenu vremensku krivulju" koja se vrti u krug i stalno se ponavlja. Posljedicu toga vidimo u činjenici da ljudi neprestano ponavljaju iste postupke, predodžbe i reakcije. Kao primjeren simbol čovječanstva ukazao mi se hrčak na kotaču (vrtuljku) koji trči sve brže i brže, ali nikamo ne stiže. Stalno se vraća na početak. Takva je svrha manipuliranja našom stvarnosti i programiranja uma: zatočiti nas u te pojedinačne i kolektivne vremenske omče. Jednom kad smo uhvaćeni u stupicu promijeniti ne možemo ništa, možemo samo ponavljati ono što smo već učinili. Ljudi postaju, da tako kažem, 'omčasti', postaju 'omčari'.

Masovno programiranje stvarnosti biva moguće zato što kada se glavni hologram mijenja tada se svi holografi unutar njega odmah kodiraju s novom informacijom tj. novim programom. Upravo su to čovječanstvu učinili Gmazovi, a kako su to učinili opisat ću u sljedećem poglavlju. Volio bih da tada stvarno zagrijete stolicu! Pažnja i potpuna usredotočenost na stvarnost pet osjetila – 'lokaciju' u kodiranom vremenu i prostoru – dovode do toga da se čovjekove svjetske linije posuvraćuju na same sebe (što je pomalo nalik trčanju na mjestu) i stvaraju mini vremenske omče. Kada postanete Svjesni vaša točka opažanja pomiče se izvan tvorevine vremena i prostora, a vaš osjećaj svjesnosti više ne podliježe iskrivljenjima te tvorevine. Um njima podliježe jer on djeluje u razini prividnog vremena i prostora, ali Svijest ne.

I zbog toga, kad se oslobodimo uma i prigrlimo Svijest vidimo stvari koje prije nismo vidjeli, a ovu stvarnost percipiramo jasno kao nikad prije.

Jednostavnosti radi, Vremensku omču dosad sam simbolički prikazivao kao krug, ali ona je, u svojoj dekodiranoj formi, zapravo oblikovana poput Möbiusove trake ili Möbiusove vrpce (sl. 218). Traka je dobila ime po njemačkom matematičaru i astronomu iz 19. stoljeća Augustu Ferdinandu Möbiusu. Uzmete li trak papira i zalijepite dva kraja imat ćete dvije strane papirnatog kruga, a da biste prešli s jedne strane na drugu trebali biste ići preko ruba. Uvojiti dijelovi omogućuju da se krećete objema stranama tako da jednostavno idete naprijed bez potrebe za prelaskom preko ruba. U svojem dekodiranom stanju Vremenska omča je vrlo slična tome. Mogli bismo, ustvari, reći da se ne radi toliko o našem kretanju kroz omču koliko o kretanju omče kroz nas. Svaki put kad razmišljam o tome u glavi imam sliku jednog od onih glazbenih uređaja na sajmovima u kojem se trak metala s utisnutim rupicama kreće duž mašinerije, aktivirajući glazbene instrumente da sviraju utisnutim slijedom. Mi primamo kodirane informacije unutar onoga što nazivamo svjetlošću te 'sviramo', živimo, percipiramo i reagiramo u skladu s utisnutim slijedom (Metafizička shema), osim ako ne postanemo Svjesni i nadvladamo taj sustav. Ako ste uhvaćeni u prividu stvarnosti pet osjetila vi ne igrate igru. Ona igra vas. Drugim riječima, nema ničeg u vašem životu što ne reagira robotski na informacijski input, a jedini nam je izlaz da postanemo Svjesni te izađemo izvan okvira uma.

Slika 218: *Möbiusova traka ili Möbiusova vrpca. Uvojiti dijelovi omogućuju da se krećete objema stranama, i to jednostavno kretanjem 'naprijed', bez potrebe za prelaženjem preko ruba.*

Mijenjanje 'prošlosti' i 'budućnosti'

Kada govorimo o nekome tko dolazi „natrag iz budućnosti" ili komunicira s bićima 'iz budućnosti' mislimo na one koji doživljavaju drugi 'dio' Vremenske omče u istom SADA. Oni gledaju različiti dio 'DVD-a'. Kako to znam? Tako što postoji jedino SADA i ništa drugo. Putovati u 'budućnost' ili 'prošlost' („putovanje vremenom") znači doživljavati različite dijelove holografskog filma u SADA. Isti je slučaj s vidovnjacima koji 'čitaju' prošlost ili budućnost. Oni pristupaju drugom dijelu 'omče' i „vide budućnost". Povijest nije fiksni niz događaja, između ostalog i zato što se cijela Vremenska omča može promijeniti iz bilo kojeg dijela unutar Vremenske omče te percipirana 'budućnost' može promijeniti prošlost. Vremenska omča nije uklesana u kamenu i Svijest ju može promijeniti. Možemo to zamisliti kao pisanje priče na računalu. Dodamo li ili promijenimo riječ ili rečenicu u tekstu sve se trenutno preslaže kako bi se napravilo mjesta dodanom elementu. Programeri Metafizičkog svemira također mogu mijenjati film i njegovu 'povijest'. Jesu li 'povijesna' otkrića

doista iz 'prošlosti' ili su programirana u holografski film kako bi bila pronađena u onome što nazivamo 'sadašnjost' i da bismo imali pogrešan dojam o 'prošlosti'?

Ukoliko se, iz naše točke promatranja, 'prošlost' u Vremenskoj omči promijeni, da li se artefakti iz nove 'prošlosti' pojavljuju u našoj 'sadašnjosti'? Možda sam se ovdje previše zapetljao, ali želio bih naglasiti da kad imate posla s virtualnom stvarnošću - *sve* je moguće. Povijest koju sam iznio ranije u ovoj knjizi slijed je jedne „vremenske linije" unutar Vremenske omče koji je doveo do sadašnjih zbivanja. Ali ona se može promijeniti u bilo kojoj točki duž puta i uzrokovati promjenu u sadašnjim događajima. Unutar sveukupne Vremenske omče beskrajne su vremenske linije koje znanstvenici nazivaju „paralelnim svemirima". Kao što je rečeno u BBC-evom dokumentarcu *Horizon:*

> Gotovo stotinu godina znanost izjeda jedna mračna tajna: pretpostavka da mogu postojati misteriozni skriveni svjetovi izvan naših ljudskih osjetila. Mistici već odavno tvrde da takva mjesta postoje. Ona su, rekoše, puna duhova i prikaza. Povezivanje s takvim praznovjerjem zadnje je što bi znanost željela, ali još od 1920-ih fizičari nastoje dokučiti smisao jednog neugodnog otkrića. Kada su pokušali odrediti točnu lokaciju atomskih čestica poput elektrona, ustanovili su da je to posve nemoguće. Nisu utvrdili niti jednu jedinu lokaciju ...
>
> ... Jedino objašnjenje kojeg se bilo tko mogao domisliti jest to da čestice ne postoje samo u našem svemiru. One 'odlepršaju' i također se pojave u drugim svemirima, a takvih paralelnih svemira beskonačan je broj, a svi su međusobno pomalo različiti. U biti, postoji i paralelni svemir u kojem je Napoleon pobijedio u bici kod Waterlooa. U nekom drugom svemiru Britansko je carstvo zadržalo svoje američke kolonije. U trećem, pak, nikada se niste rodili.

Alan Guth s Masačusetskog tehnološkog instituta u tom je dokumentarcu rekao: „Praktički sve što se može dogoditi doista se i događa u jednoj od alternativa, što znači da se izvan svemira kakvog poznajemo nalazi jedan alternativni svemir u kojem je Al Gore predsjednik, a Elvis Presley je još uvijek živ." To su različite vremenske linije, percepcije i odabiri unutar sveukupnog 'filma' Vremenske omče, ali sve se to događa u istom SADA. Unutar Vremenske omče priča se stalno može mijenjati, ali ni približno onoliko koliko bi se mijenjala kada bi oni koji su s njom povezani znali što uistinu doživljavaju. Prije negoli se dogodila manipulacija ljudskim genima nije bilo ni rođenja ni smrti. Ljudi su jednostavno dolazili i odlazili po volji, u svjesnosti onoga što rade. Drugim riječima, u mnogo su većoj mjeri znali o kakvoj se igri radi. Kad su se umiješali Gmazovi i uveli rađanje kao sredstvo ulaska u Vremensku omču 'ljudi' su silazili porođajnim kanalom gotovo sasvim isključeni iz svojih sjećanja ili svjesnosti izvan ravni elektromagnetske svjetlosti. Gledali su u „stvarni svijet" ne razumijevajući tko su, gdje su ili odakle su došli. Počinjali bi sve ispočetka, prepušteni skorašnjem programiranju i nametanju percepcije sebe i stvarnosti koje bi odgovaralo Gmazovskom planu. To se događa i danas. Kontrolni sustav posve je ovisan o držanju čovječanstva u stanju odvojenosti od pravog jastva. Mi smo

Beskrajna svijest koja djeluje na višestrukim frekvencijskim gustoćama, ali niti na jednoj frekvencijskoj gustoći koja bi nas ponovno spajala s Izvorom, a Gmazovi žele odvojiti tjelesno računalo/um od viših razina svjesnosti i zatočiti nas u privid materijalnosti, uz sve strahove, podjele i smetenost koji odatle proistječu.

Ima li koga?

Ovdje je prisutan još jedan čimbenik. Za većinu ljudi privid se nastavlja 'između' ljudskih života na razinama koje nazivam „lažnim rajevima" i „lažnim paklovima". To su vibracijske razine bliske ovoj gdje Svjesnost biva zarobljena u ciklusu 'smrti' i reinkarnacije uvjerena da tako mora biti, zbog našeg 'razvoja'. Izraz 'reinkarnacija' (ponovno utjelovljenje) doslovno znači „opet postati meso". U tim stvarnostima „između života", koje su bitan dio Sustava kontrole, mogu vladati vjerovanja i poimanja koja su tek nešto malo cjelovitija od onih koje imamo ovdje, osim što se ondje uviđa da čovjek nadživljava 'smrt' i da postoje višestruke stvarnosti ili 'svjetovi'. To su razine u koje se ukapčaju 'ljudi' poput TV vidovnjaka kada prisutnima u publici govore kako njihov preminuli tata kaže da „prihvate taj posao" ili prenose poruku njihove mame „s druge strane" koja kaže da se „pobrinu za mačku". Na jednom kablovskom kanalu u Britaniji ranije se prikazivala slična emisija koju sam gledao gotovo svake večeri, tjednima. Vidovnjak ili medij očigledno se s nečim često povezivao jer je točnost nekih od informacija bila izuzetna. Sjećam se jedne emisije u kojoj je rekao da se povezao s ocem/mužem iz obitelji čiji su članovi bili prisutni u publici. „On kaže da je u jednom trenutku bio ovdje, a već u drugom tamo preko.", rekao je medij. „Kaže da je zadnja stvar koju je čuo bilo pitanje [njegove kćeri] koja je upitala: 'Tata, je li ti dobro?'" Članovi obitelji potvrdili su da je otac u jednom trenutku sjedio u fotelji a da se već u drugom srušio poleđice mrtav, pokošen srčanim udarom, i da je kći povikala: „Tata, je li ti dobro?" Naravno, među vidovnjacima i medijima ima mnogo prevaranata, i onih koji koriste tehnike manipulacije riječima i umom te izvlače iz ljudi informacije koje zatim ponavljaju kao da dolaze s „druge strane". No, nisu svi takvi a, po običaju, profesionalni sumnjičavci pretjeruju u očajničkom nastojanju da zaštite vlastiti sustav vjerovanja tipa „ovaj-svijet-je-sve-što-postoji-i-nema-ničeg-drugog".

Gledajući te emisije, a i mnoge druge diljem svijeta, primijetio sam da su sve informacije koje su prenijete s „druge strane" bile temeljene na ovoj stvarnosti. Niti jednom nisam čuo da se netko „probio ovamo" i rekao: „Hej, sve je to privid, a religija je hrpa gluposti." Gledao sam jednog televizijskog vidovnjaka kako prenosi poruke čovjeku od njegova umrlog oca, muslimana, u kojima ga otac, između ostalog, savjetuje da nastavi slijediti tu religiju. Ovo ima smisla jedino kada počnete uviđati da postoje razine „između života" koje obuhvaćaju muslimanski 'raj', kršćanski 'raj', židovski 'raj' i tako dalje. To su tvorevine kolektivnog uma onih koji su napustili tijelo, još uvijek odvojenih od više Svijesti, gdje njihova religijska vjerovanja i dalje gospodare njihovom percepcijom, a time i njihovim očitovanim iskustvom. Oni su još uvijek u nekom obliku uma. Kao što kažu, smrt nije lijek za neznanje. Kad iz tijela povučemo pažnju, duša i njezino suptilno tijelo ('iskusitelj' virtualnih stvarnosti)

prebacuje tu pažnju na razine „između života". To je ono što se događa kad ljudi imaju iskustva tik do smrti i prolaze kroz 'tunel' i slično. Vibracijska rezonancija određuje kakva će biti stvarnost između života, a utjecaj ljudskog iskustva u Matriksu može toliko sniziti vibracijsko stanje svjesnosti duše da ona postaje zarobljena u ciklusu 'smrti' i reinkarnacije ili percepcije istoga. Suptilno tijelo, koje je izravno iskusilo materijalnu stvarnost preko „fizičkog tijela/uma" ponavlja svoju ulogu u tim raznim utjelovljenjima, a rezultati tih iskustava u njemu su vibracijski utisnuti. To je još jedan od razloga što netko može imati neki neobjašnjiv ožiljak na 'fizičkom' tijelu, kao 'podsjetnik' na prijašnju inkarnaciju suptilnog tijela/duše.

Vibracijske posljedice tih utjelovljenja i iskustava mogu povećati rezonanciju do točke gdje se ljudi mogu izbaviti iz reinkarnacijskog ciklusa ili rezonanciju mogu usporiti i zadržati suptilno tijelo/dušu zatočeno u vibracijskom području reinkarnacijskog ciklusa. Upravo se zato toliko mnogo ljudi tako lako vraća u program nakon povratka u Vremensku omču. Tim su putem već prošli, objasnio mi je onaj Glas u brazilskoj prašumi.

Dano mi je da vidim sliku ljudi koji simbolično padaju s neba na pješačku stazu koja vodi preko polja. Glas je rekao da zbog toga što je svijest u Matriksu uhvaćena u ciklusu ulaženja i izlaženja iz Vremenske omče kroz 'reinkarnaciju' ljudi nisu uvjetovani vjerovanjima samo jednog 'fizičkog' životnog vijeka. Uvjetovani su beskrajnim iskustvima u Vremenskoj omči, a između tih 'fizičkih' izleta bili su u drugom obliku iluzornog stanja. Dakle, već su bili uvjetovani kada su ušli u stvarnost Vremenske omče radi dodatnog uvjetovanja. Upravo zbog toga ljudi vrlo lako upadaju u stanje uvjetovanog, servilnog mentaliteta. Već su mnogo puta to prošli. Dok su te riječi izgovarane vidio sam kako se pješačka staza izlizuje pod stopalima koja su gazila po istom tlu sve dok nije izgledala poput neke vrste brazde na gramofonskoj ploči. Postajala je sve dublja i dublja, a likovi koji su hodali po stazi ulazili su sve dublje u mračnu 'brazdu' dok ne bi nestali. „Je li ikakvo čudo što ljudi traže svog Boga?", upitao je Glas. „To je jedino mjesto gdje mogu vidjeti išta svjetlo!"

Ljudi koji su doživjeli iskustvo tik do smrti često se prisjećaju kako su susreli članove obitelji ili bića koja su im rekla da njihova zadaća na Zemlji nije dovršena i da se moraju 'vratiti'. Govore kako su u tim trenucima osjećali ogromnu ljubav i nimalo ne sumnjam da jesu. Ali oni su i nadalje u prividu, u još jednoj lažnoj stvarnosti koja zarobljava svjesnost u ciklusu rođenja, smrti i ponovnog rođenja unutar Matriksa virtualne stvarnosti. Jako je važno da ljudi, kad se povuku iz ove stvarnosti, budu svjesni istinskog jastva jer će ih to osloboditi od svih razina privida i omogućiti da se ponovno povežu s istinskim jastvom izvan prividnih vibracijskih 'zidova' i onih u razinama između života. Reinkarnacija se povezuje s uzrokom i posljedicom, što je također znano kao 'karma'. „Zakon karme" – koncept o tome da nam se vraća ono što 'dajemo' – vrijedi jedino u vibracijskoj/matematičkoj tvorevini virtualne stvarnosti i njezinim ravnima između života. Kada svjesno počnete djelovati u višim razinama Svjesnosti 'zakona' više nema. Karma je samo jedna mogućnost i ne može postojati kao krut 'zakon' unutar Cjelokupne mogućnosti. Znam da će neki ljudi pitati kako

nešto možemo 'naučiti' ako se ne suočimo s posljedicama svojih postupaka. Ali Cjelokupna mogućnost – Beskrajna Svjesnost – nije nešto što bismo mogli predočiti zamjenicom u množini 'mi', ili 'naš' već zamjenicom u jednini - 'ja'. Na tim razinama Svjesnosti sve je Jedno pa dualnost uzroka i posljedice, ili karme, ne postoji. U svakom slučaju, *Sve Što Jest* nema što 'naučiti'. Ono je sveznajuća Cjelokupna mogućnost. Karma ili uzrok i posljedica dio je kozmičke igre virtualne stvarnosti u kojoj se prvenstveno radi o brisanju gustih vibracijskih otisaka u suptilnom tijelu duše koji ju drže zarobljenu u frekvencijskim gustoćama reinkarnacijskog ciklusa. Ovi otisci odražavaju stanje duše, a karma je ciklus iskustava zasnovan na načelu „sve što činiš uvijek ti se vraća", što vodi do samospoznaje da smo svi mi Jedno. 'Glas' iz Brazila je, dijelom, govorio o reinkarnacijskom/karmičkom ciklusu kada je rekao da će „svi biti okupljeni i niti jedna ovčica neće ostati sama na polju".

Gmazovski manipulatori prirodno su zahvaćeni istim ciklusom, ali čini se kako nemaju nikakvu želju da odande izađu. Oni su toliko posvećeni služenju sebi, kontroli i strahu da ne mare ni za što drugo, a kamoli za 'duhovni' napredak. Jako se dobro snalaze na tim nižim razinama frekvencijske gustoće i žive utjelovljeni daleko duže od ljudi koje su osudili na vrlo kratak 'fizički' život. Njihov je suštinski interes da zadrže što je moguće više duša zatočenih unutar reinkarnacijskog ciklusa koji proizvodi njihov energetski izvor hrane.

Sada se, ipak, nakon ovog potankog iznošenja osnovnog znanja o prividnoj naravi 'fizičke' stvarnosti možemo vratiti Mjesecu.

19

Mjesečev Matriks

U početku je stvoren svemir, što je jako naljutilo mnoge ljude i općenito se smatralo lošim potezom.

- Vodič kroz galaksiju za autostopere -

SVEMIR VIRTUALNE STVARNOSTI nije bio zamišljen kao zatvor. Stvorila ga je napredna Svijest kao sredstvo za prikupljanje određene vrste iskustava koja nije moguće steći u našem prvobitnom stanju Jednote.

Po predviđenom planu, trebali bismo iskusiti jedinstvenu prirodu ove stvarnosti, nadvladati izazove i vratiti se Izvoru, mirnom i tihom *Svemu Što Jest* u svjesnosti vlastite beskrajnosti. To je svojevrsna kozmička igra. Razne virtualne stvarnosti također omogućuju Svijesti i mnogim stanjima svjesnosti da ulaze u interakciju kada to inače ne bi činile. S druge strane virtualne stvarnosti Svijest naginje ka frekvencijskim gustoćama koje se usklađuju s njezinom rezonancijom ili stanjem. 'Fizičko' tijelo omogućuje svima – onima s proširenom sviješću i onima zatvorena uma – da doživljavaju isto frekvencijsko područje, a time i istu 'igru'. Svemir je očigledno tvorevina kreirana s nekim ciljem te je ekvivalent nevjerojatno naprednog „kompjutorskog programa". Čak i neznatne razlike u ravnoteži između sila koje djeluju na svim razinama - atomskoj i subatomskoj, matematičkoj, atmosferskoj itd. - učinile bi život kakav poznajemo nemogućim. No, interakcije tih sila savršene su za procvat života, i to zato što je tako smišljeno, baš kao što kompjutorski programer kodira softver informacijama potrebnim za pravilno funkcioniranje neke igrice. Po svemu sudeći, na Zemlji ne bi mogao postojati život kada se makar samo Jupiter ne bi nalazio na mjestu na kojem se nalazi, gdje blokira svemirske objekte koji bi inače udarili u naš planet. On igra ulogu kozmičkog vratara (golmana) u korist Zemlje, barem sam tako pročitao u raznim znanstvenim publikacijama. Savršenost i preciznost vidljivi su posvuda. Ono što je očigledno nalazi nam se pred očima: svemir je pomno konstruirana tvorevina, interaktivna kompjutorska igrica fantastičnih performansi.

Znanstvenici se spore oko toga kako je nastao svemir i oko svih tih teorija o „Velikom prasku", ali to vam je kao da se sporite o tome što se događa kada

pokrenete računalo ili kliknete mišem da biste aktivirali softver. Svemir je stvoren kao energetska tvorevina temeljena na primanju i odašiljanju informacija, što se može usporediti sa sofverskim diskom koji računalo očitava i stvara slike na ekranu. Neizmjerno je mnogo tih virtualnih stvarnosti koje dijele isti 'prostor' (poput radijskih i televizijskih postaja) i djeluju na različitim frekvencijama prema različitim 'zakonima' fizike. Ovi zakoni razlikuju se jednostavno zato što su tvorci brojnih svemira virtualne stvarnosti odabrali različita pravila za svoju 'igru'. Dakle, znanstvenici traže odgovore na očito složena pitanja, iako su stvari takve kakve jesu zbog toga što su tvorci odlučili da tako mora biti.

Zašto postoji ovaj ili onaj fizikalni 'zakon'? Klik, klik, 'enter'. Tako je osmišljeno. To je program. Neki vrhunski znanstvenici bez predrasuda iz domene konvencionalne znanosti sada uviđaju da naša stvarnost nije jedina. Teorijski fizičar Michio Kaku kaže da živimo u višestrukom svemiru ('multiverzumu') te da je moguće postojanje beskonačnog broja univerzuma, od kojih svaki ima vlastite zakone fizike. „Naš univerzum mogao bi biti samo jedan mjehurić koji pluta u oceanu drugih mjehurića." - smatra Kaku. Našu sam stvarnost mnogo puta nazvao mjehurićem unutar većih mjehurića – hologramom unutar jednog većeg holograma. Svemir virtualne stvarnosti djeluje poput valova, čestica i vibrirajućih 'struna', brojeva, kemikalija itd., ali sve su to nazivi za istu Beskrajnu Svjesnost, kao što su to David Icke, Billy Smith i Mary iz iste ulice. Kada se bave Cjelokupnom mogućnosti znanstvenici pokušavaju iznaći teoriju svega. Svaki put kad pomisle da su nadomak takvoj teoriji pojavi se neka anomalija koja je sruši. Tako je oduvijek bilo, a bit će i ubuduće. Na taj način Beskrajnu mogućnost nećemo definirati, niti to možemo. Mnogo je toga što *možemo* pojmiti, ali na kraju nam ostaje samo ona „sve je moguće".

Vatrozid

No, stvar je u tome da izvorna virtualna stvarnost, ona koja još uvijek postoji izvan dosega ljudskog vida, nije bila zamišljena da bude onakva kakvu je vidimo danas. Da, pružala je drukčije iskustvo, ali ratovi i patnje nisu se nalazili u prvotnom scenariju. Ondje su ih umetnuli ljudi koji su uz to manipulacijom navedeni da ih onamo umetnu. Ono što proživljavamo nije izvorni svemir virtualne stvarnosti već maleno frekvencijsko područje unutar njega. Gmazovi su hakirali naš sustav i postavili 'vatrozid' kako bi našu percepciju iskopčali iz virtualne stvarnosti kao cjeline, baš kao što kineske vlasti postavljaju barijere (vatrozidove) u kompjutorski sustav u Kini kako bi spriječili ljude da pristupaju velikim područjima interneta s informacijama koje vlasti ne žele da stanovništvu budu dostupne. To je virtualna stvarnost unutar virtualne stvarnosti koju ja zovem 'Matriks'. Iznimno darovita britanska vidovnjakinja Carol Clarke moja je velika prijateljica koja je tijekom svih ovih godina imala zapanjujuće točna predviđanja u vezi mog života. Prepričala mi je jedan svoj vrlo 'živ' san u kojem se pojavio znameniti američki kozmolog Carl Sagan. Govorio joj je o 'fotonima', osnovnoj 'jedinici' svjetlosti i svim drugim oblicima elektromagnetskog zračenja. Sagan je objavio više od šesto znanstvenih radova i članaka u znanstveno-popularnim časopisima te je bio autor, suautor ili

urednik više od 20 knjiga. Umro je 1996. godine (sl. 219). Carol je rekla da je u tom snu 'Sagan' govorio o prirodi svemira, pa pogledajmo što joj je točno otkrio:

Rekao je da je svemir jedna zatvorena struktura, poput mjehura, a većina onoga što znamo pod nazivom galaksije prostire se po površini. Unutar središta ovog mjehura nalazi se nekoliko galaksija ali, unatoč uvriježenom vjerovanju da je svemir krcat galaksijama, mjehur je uglavnom prazan. Kako mjehur vibrira galaksije se vrlo sporo pomiču, dajući privid širenja svemira.

Zvijezde/Sunce najvažniji su dio prirode stvarnosti. Njihova svjetlost izvor je života, ali sunca su 'kontrolori' stvarnosti. Fotoni koje oni odašilju imaju izravan utjecaj na mozak i na DNK. Nositelji su kodova i prodiru u DNK te pobuđuju vizualni centar u mozgu. Privid ili Matriks nije izvan nego unutar svakoga od nas. Zbog toga svi vidimo isti osnovni privid. Razina vibracija pojedinca je ta koja mijenja naše vlastite okolnosti. Takav je bio temeljni plan svemira.

Zašto je samo naš planet u Sunčevom sustavu poput raja? Zato što želimo da takav bude. Zbog našeg zajedničkog vibracijskog privida on svima nama izgleda isto. Mi volimo Sunce, i dobro se osjećamo na svjetlosti. Ustvari mi stvaramo svjetlost jer smo programirani da tražimo fotone kada god možemo. Iluminati to znaju i, kao što s pravom kažeš, njihovi se simboli nalaze posvuda. Iz tog razloga monarsi nose krune i nakit, a svjetlucavost dijamanata koji reflektiraju svjetlost predstavlja Sunce. Stare civilizacije štovale su Sunce jer su znale da je ono izvor stvarnosti. Često kažemo da će novi vođe biti 'svjetlonoše' i primjer za stvaranje savršenog svijeta. Ljudi kažu da rade na tome da dosegnu 'svjetlost' i slično, te da nastoje postići nirvanu.

Rekao je da su crne rupe izvor vibracija. Odande izviru elektromagnetizam i gravitacija. Ta energija, pak, stvara i potiče Sunce da odašilje fotone. Rekao je da ima onih koji posjeduju to znanje i da ga koriste za vlastite ciljeve, narušavajući energetsku vibraciju. To je dovelo do povećanja intenziteta sunaca, zbog čega je naše Sunce (i vjerojatno mnoga druga) postalo nestabilnije. Kodovi držani u pojedinačnim fotonima postajali su manje strukturirani. Zatim je rekao nešto vrlo čudno - da mu je život prekinut upravo zbog tog znanja.

Slika 219: *Kozmolog Carl Sagan*

Carl Sagan je umro u dobi od 62 godine, nakon što je obolio od mijelodisplazije, rijetke bolesti koja često vodi do leukemije. Siguran sam da su stvari iz Carolinog sna točne. Crne rupe rezoniraju određenom frekvencijom, a različite frekvencije pobuđuju Sunce da odašilje različite razine informacija – svjesnosti – u obliku fotona (upravo fotonska energija – *chi* – teče kroz mrežu tjelesnih meridijana; to su informacije sa Sunca 'hakirane' od strane Gmazova). Različite razine rezonancije 'otključavaju' različite razine informacija

(sl. 220). Iz crnih rupa razliježe se nova vibracija, zbog kojih Sunce odašilje drukčiju razinu informacija – „Vibracije istine" – o kojima sam pisao 1990. godine. Trenutno su u procesu preobrazbe čovjekove percepcije samog sebe i svijeta te okončavaju Kontrolni sustav. O tome ću podrobnije nešto kasnije. Godine 2008. 16-godišnje istraživanje njemačkih astronoma potvrdilo je da u središtu naše galaksije postoji divovska crna rupa.

Slika 220: *Crne rupe su izvor vibracija koje određuju razinu informacija, ili svjesnosti, koju odašilju razna sunca.*

Procjenjuje se da je od Zemlje udaljena 27.000 svjetlosnih godina i da je četiri milijuna puta veća od Sunca. Dr. Robert Massey iz Kraljevskog astronomskog društva rekao je kako rezultati navode na pretpostavku da se galaksije formiraju oko divovskih crnih rupa slično načinu na koji se biser formira oko zrnca pijeska. U svjetlu onoga što je rekao 'Sagan', sve to ima savršenog smisla. Nekoliko dana prije nego što ću završiti ovu knjigu Carol Clarke je po drugi put sanjala 'Sagana'. Tada joj je rekao da su 'prirodne' katastrofe', uključujući *tsunamije*, izazvane djelovanjem energija „koje ulaze u Mjesec". Rekao je da mnoge pojave, koje su nama nevidljive, ulaze i izlaze iz naše stvarnosti i da to snažno utječe na ljudsko iskustvo. To se podudara s onim što sam ranije spomenuo: da je Mjesec međudimenzionalan, međufrekvencijski portal koji raznim entitetima i energijama omogućuje da se prebacuju iz drugih frekvencijskih gustoća u ovu. To je sredstvo pomoću kojega Gmazovi s Četvrte dimenzije drže čovječanstvo zatočeno u mentalitetu krda. U tom drugom Carolinom snu Sagan je ponovio da je ubijen isključivo zbog svojih spoznaja.

Gmazovskom genetskom manipulacijom ljudskog tjelesnog računala dramatično su ograničene frekvencije kojima bi ono moglo pristupiti unutar virtualne stvarnosti, a ljudi su podešeni na frekvencijsko područje Matriksa opremljenog vatrozidom. Tako su ljudi iskopčani iz šireg svemira kojem su prije mogli pristupati. Matriks je vibracijska/digitalna transmisija koju možemo usporediti s televizijskim kanalom emitiranim iz odašiljača i dekodiranom u slike unutar televizora. U ovom slučaju slike koje dekodira tjelesno računalo su holografske, ali princip je isti. Tomu je sličan cijeli svemir virtualne stvarnosti, iako daleko manje ograničen. Ali iza Matriksa leže drukčiji motivi. To je podrazina virtualne stvarnosti, vibracijska/digitalna transmisija stvorena kako bi uhvatila svjesnost u zamku lažnog samo-identiteta. Ova transmisija potječe s Mjeseca, što ću objasniti u nastavku. Kada percipiramo samo ono što je materijalno i 'fizičko', kada sve filtriramo kroz pet osjetila, naše vibracijsko stanje upada u veću frekvencijsku gustoću, a Matriks postaje vibracijska muholovka. A to je bezizlazna situacija. Izlaz iz takve situacije je širenje naše svijesti,

otvaranje uma. Ali usredotočenost na materijalnu sferu u kombinaciji s vještom manipulacijom čija je svrha da ostanemo uspavani, drži naš um pod ključem i odvojenim od Svijesti. Time se stvaraju beskrajne mogućnosti za podjele, sukobe i emocionalne traume koje proizvode energiju niskih vibracija kojom se Gmazovi i ostali hrane. Vibracijski je to ekvivalent tora s ovcama. Prije genetske manipulacije tjelesnog računala, i transmisija s Mjeseca, ljudi su mogli vidjeti Gmazove i druge entitete. Frekvencijsko područje čovjekovog vida bilo je mnogo veće, baš kao što mačke i druge životinje danas reagiraju na stvari koje mi ne vidimo. Izvještaji o izravnoj gmazovskoj interakciji s ljudima dolaze iz 'vremena' prije negoli je ljudsko frekvencijsko područje suženo. Gmazovi su genetski modificirali tjelesni primopredajnički sustav kako bi se maknuli izvan dometa ljudskoga vida, učinivši kontrolu daleko lakšom.

Osvijetlimo svjetlost

Da bismo razumjeli što se događa moramo baciti pogled na ono što nazivamo 'svjetlošću', ali iz drugoga kuta. Poput gotovo sveg drugog u ovoj stvarnosti, morate ju postaviti naglavačke da biste dokučili njenu pravu prirodu. Engleski izraz „to be of the light" (doslovno: „biti od svjetlosti") ljudi koriste pri opisu 'dobrote' te visokih razina svjesnosti i povezanosti s 'Bogom'. Međutim, 'svjetlost' je zamka, a ne izlaz. Lako bismo se mogli zbuniti jer riječ 'svjetlost' ima brojna značenja. Imamo svjetlost Sunca; svjetlo koje upalimo u stanu; svjetlost koja simbolizira neko 'duhovno' stanje kao u izrazu „Svjetlost Božja"; a postoji i svjetlost o kojoj govore fizičari. Definicija potonje je sljedeća:

> Svjetlost je elektromagnetsko zračenje, osobito zračenje valne duljine koja je vidljiva ljudskom oku (oko 400-700 nm ili, možda, 380-750 nm). U fizici izraz 'svjetlost' ponekad se odnosi na elektromagnetsko zračenje bilo koje valne duljine, vidljive ili nevidljive.

Upravo na to mislim kada govorim o 'svjetlosti'... elektromagnetskom zračenju unutar takozvane „brzine svjetlosti" koja, po procjenama, iznosi 299.792,4574 kilometara u sekundi. Kada premašite tu brzinu napuštate Matriks i ulazite u svemir šire virtualne stvarnosti. Brzina svjetlosti je poput vatrozida. O svjetlosti sam čitao i na *siteu* pod naslovom *How Stuff Works,* gdje sam našao jednostavnu tvrdnju koja sažima ono o čemu ovdje pišem. Ona glasi: „Svjetlost je sve što naše oči mogu vidjeti". Točnije, to je sve što mozak može holografski dekodirati u svojem manipuliranom genetskom stanju. Kako god bilo, to je granica ljudske percepcije unutar 'fizičkog' svijeta, kako je i zacrtano. Tjelesni primopredajnik genetski je manipuliran da čini upravo to: da vidi samo unutar razine elektromagnetskog zračenja ili vidljive 'svjetlosti'. Brzina svjetlosti nije najbrža moguća brzina; to je frekvencijsko područje Matriksa unutar vatrozida. Niti je brzina postojana, može se mijenjati. Einsteinova teorija relativnosti kaže da je brzina svjetlosti najveća brzina kojom išta može putovati, najveća brzina materije. Ali, nije. To je najveća brzina

kojom materija može putovati prije negoli napusti frekvencijsko područje Matriksa, iskonstruirane stvarnosti koju proživljavamo unutar svemira virtualne stvarnosti. Kada se približavate brzini svjetlosti sve se počinje mijenjati. Materija se sažima, masa se povećava, udaljenost se skraćuje, a 'vrijeme' se dramatično usporava. Starjeli biste daleko sporije, a vaše bi tijelo pri brzini svjetlosti živjelo vječno, barem tako kažu znanstvenici. Probijete li barijeru brzine svjetlosti (vatrozid) naći ćete se izvan Matriksa. Svemirske letjelice ili 'NLO-i' ulaze i izlaze iz Matriksa iz drugih dijelova virtualne stvarnosti tako što se kreću brže i sporije od brzine svjetlosti iako je to, gledano iz više perspektive, puki privid. Usput govoreći, kažu nam da svjetlost putuje mnogo brže od zvuka, zbog čega vidimo eksploziju prije negoli čujemo 'bum' i vidimo munju prije nego što začujemo grmljavinu itd. Razlika između njih nije, zapravo, u brzini njihova gibanja nego u načinu na koji mozak dekodira vizualne impulse, drukčije od slušnih. Gibanje kakvo mi percipiramo ne postoji, pa kako se onda bilo što može kretati različitim brzinama? Način na koji dekodiramo stvarnost je taj koji određuje koliko se brzo nešto naizgled 'kreće'.

'Tama' nije tama

Prvotni svemir virtualne stvarnosti onkraj Matriksa leži u ravnima onoga što znanstvenici nazivaju „tamnom materijom", „tamnom masom" ili „tamnom energijom". Ne možemo je vidjeti teleskopom jer ne odašilje elektromagnetsko zračenje, infracrveno zračenje, ultraljubičasto zračenje, radio valove, rendgenske ili gama zrake (sve su to energetske razine Matriksa). Stoga je opisujemo kao 'tamnu', ali to je sasvim pogrešan opis, između ostalog i zbog načina na koji ljudi koriste izraze 'svjetlost' i 'tama'. Svjetlost izjednačujemo s dobrom, a tamu sa zlom. To je ono suštinsko nerazumijevanje kojeg se moramo riješiti želimo li dokučiti što se zapravo zbiva. Ono što nazivamo 'svjetlošću' samo je frekvencijsko područje zračenja koje ljudski primopredajnik može holografski dekodirati. 'Tama' je tama samo zato što se čovječanstvo i njegova tehnologija ne mogu na nju podesiti i ne mogu je očitovati u svojoj stvarnosti. Da se nalazite u razinama takozvane „tamne materije" ondje ne bi bio mrkli mrak!

To je jednostavno drugo područje frekvencije, i to je to (sl. 221). Postojanje tamne mase i materije utvrđeno je na temelju njezina gravitacijskog utjecaja na našu „svjetlosnu materiju". Ona djeluje na drukčijoj energetskoj frekvenciji koja ne obuhvaća Matriksovu pojavu elektromagnetskog zračenja itd., i ne podliježe istim Matriksovim „zakonima fizike" čija je svrha ograničavanje percepcije, ali koji se unatoč tome mogu nadvladati. Elektromagnetski spektar obuhvaća tek 0,005 posto onoga što, kako se pretpostavlja, u svemiru postoji, a vidljiva je svjetlost čak i od toga daleko manja (sl. 222). Ogromna većina ostalog je 'tama'. Ili je primjerenije reći da ju ne možemo dekodirati kroz objektiv ljudskog tijela. Prvotni svemir virtualne stvarnosti vrvi neviđeno raznovrsnim životom, a neki životni oblici putuju unutar i izvan ove razine elektromagnetskog zračenja, Matriksa. To doživljavamo kao NLO-e i razne entitete koji se pojavljuju i nestaju. Brojni su načini ulaska u razinu koju nazivamo 'svjetlošću', ovisno o razini našeg razvoja.

Slika 221: *Izrazi „tamna materija" i „tamna energija" ne odnose se na razine svemira koje su doslovno 'tamne'. One su jednostavno izvan frekvencijskog područja „vidljive svjetlosti" koju je ljudsko tjelesno računalo u stanju dekodirati, a vrve životom koji ne možemo vidjeti.*

Genetska manipulacija ljudskim obličjem i transmisije s Mjeseca zaustavili su tjelesno računalo u dekodiranju preostalog svemira izvan takozvane „vidljive svjetlosti". Umjesto dva čovjek bi trebao imati dvanaest ili više lanaca DNK. Ostali su 'iskopčani' iz našeg svjesnog uma, a bili su naša vibracijska i primopredajnička veza s preostalim dijelovima svemira virtualne stvarnosti. Jedan je to od razloga da oko 95 ili više posto ljudske DNK znanstvenici nazivaju 'otpadom' budući da ne znaju čemu služi. Drevni zapisi i mitovi spominju ljude koji žive začuđujuće dugo, kao i čudesna postignuća i zbivanja u „zlatnom dobu" ali, gledajući iz današnje perspektive, ljudi smatraju da je to nemoguće i da je to puka tlapnja ili bajka. Drevni narodi opisivali su svijet kakav je postojao prije negoli je tjelesno računalo „pošlo nizbrdo", kada su ljudi bili u stanju dekodirati daleko veće područje svemira i svi su imali nevjerojatne sposobnosti koje su pratile takvu razinu svjesnosti. Govorili su o bogovima koji su živjeli među njima, što je istina, jer ljudi su mogli dekodirati energetske ravni u kojima su ovi postojali. Oni i dalje žive među nama, ali ih više ne možemo vidjeti nakon što je područje frekvencija dostupno tjelesnom računalu dramatično smanjeno te je nametnuta lažna stvarnost. Kao što rekoh, obično govorimo o različitim 'dimenzijama' itd., a zapravo se radi o jednom energetskom polju. Način na koji dekodiramo to energetsko polje, kao i koliki njegov dio dekodiramo, određuje 'svijet' u kojem se čini da živimo.

To je kao da živimo u kući i mislimo da je to svemir zato što ne možemo vidjeti ništa 'izvan' nje. Kada proširimo naš kodni potencijal shvatimo da je kuća dio ulice, da je ulica dio grada, a da je grad dio države, i tako dalje. Sve je to postojalo svo vrijeme dok ste vi mislili da ništa drugo ne postoji. Ista je stvar sa svemirom virtualne stvarnosti. Ono što nazivamo „brzinom svjetlosti" granica je percepcije tjelesnog računala. A kada dosegnete te 'vanjske' granice počinju se događati čudne stvari. Njih pak uzrokuje utjecaj svega toga na dekodni sustav tjelesnog računala. Naišli ste na 'vatrozid'. Ne radi se toliko o pojavi ovih utjecaja u samom energetskom polju, koliko o dojmu promatrača da se pojavljuju. Znanstvenici također doživljavaju stvarnost

kroz tjelesno računalo. Kada bi tjelesna DNK bila potpuno aktivirana i probuđena neobične stvari koje se naizgled zbivaju pri brzini svjetlosti ne bi se događale. Naš dekodni sustav bio bi mnogo širi, a ne na granicama svojih mogućnosti dekodiranja. Iza promjena stvarnosti pri brzini svjetlosti stoji narušeni dekodni proces promatrača.

222: *Frekvencijsko područje čovjekova vida – „vidljiva svjetlost" – vrlo je maleno.*

Matriks je mali raspon frekvencija unutar šireg svemira virtualne stvarnosti. U njega smo zatvoreni zbog manipulacije primopredajničkog sustava tijela i transmisija stvarnosti s Mjeseca koje taj sustav hakiraju. Prisjetimo se da se ljudska DNK i geni masovno mogu mijenjati i potiskivati elektromagnetskim i drugim vibracijskim poljima, a to se nipošto ne mora vršiti 'fizički'. DNK je primopredajnik, pa ako možete slati kodirane frekvencije na njenoj valnoj duljini možete mijenjati i njenu strukturu i na taj način 'evoluirati' ili mijenjati oblik ljudskog tijela. Isti je slučaj sa životinjskim i biljnim vrstama – sa svime što ima DNK prijemnik – što daje posve nov pogled na 'evoluciju'. To se događa preko kodiranih fotona odašiljanih sa Sunca – tvorevine virtualne stvarnosti – i hakiranjem tih informacija s Mjeseca. Informacije kodirane u svjetlosti određuju što kolektivno vidimo, čujemo, dodirujemo, kušamo i mirišemo, a uključuje privid vremena, prostora, udaljenosti pa čak i kretanja. Gmazovi i njihove hibridne kohorte ne mogu ignorirati pravila 'igre' u široj virtualnoj stvarnosti jer joj i sami podliježu, mogu ih međutim koristiti i kršiti u skladu s vlastitim ciljevima. Njihovo sredstvo za takve manevre je Mjesec.

Ja jednostavno znam da je sve što sada kanim iznijeti istina, barem u cjelini ako već ne u svakoj pojedinosti. Kako to znam? Tako. Iz istog razloga iz kojeg sam znao da dolazi orvelovska država 15 godina prije negoli je stvar postala očigledna, iz istog razloga iz kojeg sam shvatio iluzornu prirodu stvarnosti a da nikada nisam prošao školski ispit na tu temu, a kamoli studirao znanstvene predmete na fakultetu. 'Oni' koji mi daju komadiće slagalice od 1990. naovamo na razne su mi načine pokazali ono što ću sada ukratko izložiti. Ulijevali su znanje u moj um, omogućavali mi da sanjam živopisne snove i pobrinuli se za nevjerojatan sinkronicitet informacija, ljudi i mog osobnog iskustva. Sve su to potkrijepili neki ljudi iz vrlo uskih krugova, čak i iz onih najužih, koji rade u podzemnim bazama ili s naprednom tehnologijom a

koji znaju što Mjesec čini ljudskoj percepciji. Informacije o pravoj prirodi Mjeseca strogo su segmentirane, a s onim što ću upravo iznijeti upoznat je samo onaj nužan, minimalan broj ljudi. Nikoga ne pokušavam uvjeriti da je to istina. Nikoga ne pokušavam uvjeriti ni u što. Ljudi će morati sami procijeniti. Većina će sve odbaciti, kao i obično, a mene će dočekati još malo poruge, ali nije me briga. Drugi će intuitivno znati da su ove informacije točne. Svatko sam mora prosuditi što da vjeruje.

Kontrola s Mjeseca

Utjecaj Mjeseca na ljudsku percepciju i život na Zemlji sasvim je jasan, čak i bez umjetnih transmisija koje ću zvati „Mjesečev matriks". Mjesec je tijesno povezan s umom i emocijama – metama gmazovskog plana. Britanski list *Independent* 2007. je izvijestio o istraživanju koje potvrđuje utjecaj Mjeseca na ljudsko ponašanje u članku pod naslovom „Kako Mjesec upravlja vašim životom". Narodne predaje odavno su Mjesec povezivale s ljudskom 'ludošću' odnosno gubitkom razuma. No, istraživači su otkrili da ti utjecaji zalaze mnogo dublje, na vrlo suptilne razine čovjekova života. Preispitali su 50 studija i dodali vlastita istraživanja te sugerirali da bi se liječnici i policija trebali pripremiti na povećan obujam svog posla u određenim fazama lunarnog ciklusa. Studijom je ustanovljeno da tijekom punog mjeseca zakazani odlazak liječniku raste za 3,6 posto a da napadi kostobolje i astme dosežu vrhunac tijekom mladog i punog mjeseca. Mjesec utječe i na mjehur (voda), kao i na hormonalnu ravnotežu. *Journal of the Florida Medical Association* izvijestio je o zapažanjima dr. Edsona Andrewsa o tome da se 82 posto postoperativnih kriza događa bliže punom i mladom mjesecu, iako se u to vrijeme obavlja manje operacija. Mjesec ima dubok utjecaj na plodnost, a božicu Mjeseca oduvijek se povezivalo s plodnošću i rađanjem. Podaci o 140.000 rođenja u New Yorku pokazali su „sustavne varijacije" u porodima tijekom lunarnog ciklusa od 29,53 dana, s vrhuncem u posljednjoj četvrti. U izvještaju je stajalo da „vrijeme vrhunca plodnosti ... upućuje na to da razdoblje smanjene osvijetljenosti neposredno nakon punog mjeseca može ubrzati ovulaciju." Dr. Michael Zimecki s Poljske akademije znanosti rekao je da lunarni ciklus ima utjecaj na ljudsko razmnožavanje (konkretno plodnost), menstruaciju i stopu rađanja. Spomenuti učinci nisu izazvani samo Mjesečevim gravitacijskim privlačenjem Zemlje, kao što se nekoć vjerovalo, već i utjecajem koji ima na čovjekove hormone. Pod njegovim su utjecajem i plodnost, spontani pobačaji i disfunkcija štitnjače, a dr. Zimecki kaže da su potrebna daljnja istraživanja kako bi se utvrdilo zašto se to događa. On pretpostavlja da bi se moglo raditi o utjecaju Mjesečeve gravitacije na imunološke sustave, hormone i steroide. „Glavni kandidati za vršenje regulatorne funkcije na imunološke reakcije su melatonin i steroidi, na čije razine utječu mjesečevi ciklusi." - rekao je dr Zimecki. I nastavio:

> Pretpostavlja se da melatonin i endogeni steroidi mogu posredovati pri opisanim cikličkim promjenama fizioloških procesa. Elektromagnetsko zračenje i/ili gravitacijski utjecaj Mjeseca mogu izazvati otpuštanje hormona.

Pogledajte moguće implikacije u vezi kontrole i utjecaja od strane onih što imaju moć da tim stvarima upravljaju. Proučavanjem broja kaznenih djela utvrđeno je da su ona mnogo češća u danima punog mjeseca negoli drugih dana, kao i da su prometne nesreće bitno učestalije tijekom rastućeg mjeseca negoli tijekom opadajućeg mjeseca. U jednom istraživanju izvršenom na Sveučilištu Georgia utvrđeno je da mjesečeve faze utječu na prehrambene navike (konzumiranje hrane i pića). Studija pokazuje da je „uočen malen ali značajan lunarni ritam uzimanja nutrijenata, uz osam posto veću količinu obroka i 26 posto manji unos alkohola u vrijeme punog mjeseca u odnosu na mladi mjesec". Psiholog sa Sveučilišta Miami Arnold Lieber i njegovi kolege tijekom 15 godina proučavali su podatke o ubojstvima u jednom okrugu. Usporedili su broj ubojstava s mjesečevim fazama i ustanovili pravilnost njihova rasta i opadanja. Stopa ubojstava naglo je rasla kada se bližio puni ili mladi mjesec, a padala je tijekom prve i posljednje četvrti. Eksperiment su ponovili u jednom drugom okrugu u Ohiju i primijetili vrlo slične rezultate. Na temelju podataka iz izvještaja Američkog instituta o medicinskoj klimatologiji za potrebe filadelfijske policijske uprave otkriveno je da puni mjesec označava vrhunac po broju kaznenih djela, uključujući ubojstva, opasnu vožnju i podmetanje požara. Dojam je da za punog mjeseca ima više tuča, pobuna i općenitog nemira među zatvorenicima. Grčki filozof Aristotel i rimski povjesničar Plinije stariji smatrali su da Mjesec utječe na mozak, 'najvlažniji' organ u tijelu, s obzirom da djeluje na plimu i oseku. Suvremeni znanstvenici uglavnom to odbacuju, ali ne razumiju potpun utjecaj Mjeseca na ljudsku percepciju zato što on djeluje na mnogim valnim duljinama koje oni ne mogu izmjeriti. Vedska astrologija je drevni indijski astrološki sustav koji tumači kretanja i položaje planeta i Mjeseca s obzirom na njihove učinke na čovječanstvo i na Zemlju. Stara je tisućama godina, potječe iz kulture doline Inda, a možda i starijih civilizacija. Vedska astrologija objašnjava da Mjesec vlada umom te mislima i osjećajima. Tumači da je Mjesec otac Merkura, jer se Merkur (intelekt) rađa iz Mjeseca. Po tom sustavu Merkur vlada racionalnim umom, dok Mjesec vlada svim ostalim, uključujući prošlost, sjećanja, uvjetovane obrasce ponašanja i emocionalne reakcije. Ovi obrasci i reakcije sam su temelj kontrole čovjeka, za što postoji vrlo dobar razlog - ljudi su kontrolirani s Mjeseca. Mnogo je onih koji kažu da *nismo* pod nekim značajnijim utjecajem tog nebeskog tijela, ali eksperimenti sa stvorenjima veličine žohara pokazuju da su stresom izazvane promjene u kemijskom sastavu njihove krvi povezane s mladim i punim mjesecom. Pretpostavlja se da su uzrok tome promjene u Zemljinom elektromagnetskom polju potaknute djelovanjem Mjeseca. Upravo se o tome i radi. Mjesečev utjecaj nastaje u Metafizičkom svemiru – informacijskom nacrtu/shemi na temelju kojeg se manifestira sve iz holografske razine 'fizičkog' iskustva. Elektromagnetske promjene postaju holografske promjene.

Mjesečevo vrijeme

Privid vremena jedan je od najsnažnijih načina odvajanja uma od Svijesti. Vrijeme ne postoji, samo vječno Sada; a Svijest djeluje u tom bezvremenom Sada, dok Um sve percipira kao prošlost, sadašnjost i budućnost, dakle linearno vrijeme.

Najodgovorniji za takvu percepciju upravo je Mjesec. Sumerani su se paralelno sa solarnim služili i mjesečevim kalendarom, a računanje kronološkog mjeseca počinjali su od prvog srpastog Mjeseca.

Potonji je, dakako, važan simbol islama, mjesečeve religije, koja još uvijek koristi kalendar povezan s Mjesecom. Kineska lunarna Nova godina najdulje je bilježenje kronologije u povijesti, a datira iz 2600. g. pr. Kr., kad je car Huang Ti uveo prvi ciklus zodijaka. Ako se sjećate, Huang Ti je bio tip koji se navodno rodio sa „zmajskim licem". Kineski lunarni kalendar koji svaku godinu naziva po nekoj životinji. Naša je godina podijeljena na mjesece, što je riječ istovjetna 'Mjesecu' kao nebeskom tijelu.[1] Prvotno se temeljila na 29-dnevnom razdoblju od mladog do punog mjeseca. Izraz 'menstrualan' ima isto podrijetlo i dolazi od latinske riječi 'mensis', što znači 'mjesec' (u oba značenja: kalendarski te u smislu nebeskog tijela). Menstrualni ciklus od 28 dana čvrsto je povezan s fazama mjeseca, kao i plodnost. 'Kršćanski' blagdan Uskrs, drevno pogansko slavljenje ponovnog rođenja, povezana je s Mjesecom. Sama ta riječ (engl. *Easter* – Uskrs) potječe od babilonske božice Mjeseca, Semiramide ili Ištar, u Europi znane i kao 'Eostre' i 'Europa'. Početak Uskrsa još uvijek je povezan s Mjesecom. On pada na prvu nedjelju poslije prvog punog mjeseca iza proljetne ravnodnevice. Židovska svetkovina Pasha također počinje u noći punog mjeseca nakon ravnodnevice. Čak je i solarni kalendar pod uplivom Mjeseca jer regulira brzinu Zemljine vrtnje, a time i duljinu dana. Procjenjuje se da bi dan, kad ne bi bilo Mjeseca, umjesto dvadeset i četiri trajao osam sati. Mjesec presudno utječe na našu percepciju vremena i odvaja nas od razine bezvremenosti – Svijesti. Nimalo slučajno.

Mjesec je centar „kontrole leta"

Mjesec je gmazovski kontrolni centar. Iznimno detaljno manipulira i regulira život na Zemlji. U svojoj putanji oko Sunca Zemlja putuje brzinom od 108.000 kilometara na sat, a istovremeno se vrti brzinom od oko 1600 kilometara na sat, dok Mjesec oko Zemlje kruži brzinom većom od 3200 kilometara na sat. Uzmemo li te komponente u cjelini dobivamo golem sustav koji stvara energiju a povezuje dva nebeska tijela, i to na ne uvijek mjerljivim razinama. Gmazovi odašilju lažnu stvarnost s Mjeseca koju ljudi dekodiraju u ono što smatraju fizičkim svijetom. To je vibracijska/digitalna tvorevina, ista kao i stvarnost prikazana u filmskoj trilogiji *Matrix*. Mjesec, poput svekolike 'fizikalnosti', jest pojava valnih oblika koju dekodiramo u hologram koji kao takav postoji isključivo u našoj dekodiranoj stvarnosti. Sve se to događa na vibracijskoj razini u vidu valnih polja u Metafizičkom svemiru. Transmisije s Mjeseca – Mjesečev matriks – emitiraju se u Metafizičkom svemiru, a mi ih potom dekodiramo u holografsku stvarnost, reakciju i iskustvo. Mjesec odašilje informacije u ljudsko tjelesno računalo koje su Gmazovi genetski modificirali kako bi ih moglo

[1] Kalendarski mjesec na engleskom je 'month', a autor ga ovdje piše kao 'moonth' (*moon* je Mjesec, u smislu nebeskog tijela); *op. prev.*

primati i dekodirati. Živimo u snovitom svijetu unutar snovitog svijeta – Matriksu unutar svemira virtualne stvarnosti – koji se emitira s Mjeseca. Na taj su način hakirali našu igru virtualne stvarnosti. Dio toga je i preciznost matematičkih vrijednosti i razmjera Mjeseca u odnosu na Zemlju i Sunce, kao što su i slične matematičke vrijednosti, razmjeri, položaj i geometrijski proračuni megalitskih struktura diljem svijeta. Informacijski sklop za svemir virtualne stvarnosti kao cjeline kodiran je u fotonima odašiljanima sa Sunca, što je pak povezano s takozvanim crnim rupama. Transmisije s Mjeseca prodrle su u te informacije, iskrivile ih i ukodirale druge informacije – stvarnosti – u fotone odašiljane sa Sunca.

„Carl Sagan" iz snova vidovite Carol Clarke rekao je da su sunca kontrolori stvarnosti utoliko što odašilju fotone kodirane informacijama koje prodiru u DNK i stimuliraju vizualni centar mozga (gdje mi stvaramo holografsku stvarnost). Holografska stvarnost nije vanjski 'svijet': sve se to odvija unutar nas kada dekodiramo ono što nazivam Holografskim internetom, kolektivnu stvarnost koju sunca emitiraju kao informacije. Očigledno je: ako te informacije hakirate te ih promijenite ili iskrivite time mijenjate i percipiranu stvarnost primatelja/prijemnika. Ako ste ujedno genetski modificirali 'prijemnike' i podesili ih na frekvenciju izvora tih informacija, vaš utjecaj na njihovu stvarnost bit će još snažniji. Upravo se to i događa – posredstvom Mjeseca. Ljudi ne dekodiraju izvorne informacije u fotonima odaslanim sa Sunca, već njihovu hakiranu verziju (sl. 223). Stvoritelja ove konstruirane i 'hakirane' stvarnosti koja čovječanstvo drži u sužanjstvu Slobodni zidari štuju kao „Velikog arhitekta". Ciljani 'prijemnik' transmisija Mjesečevog matriksa frekvencijsko je područje onoga što zovemo umom, ponajviše reptilski mozak, a da bi nas zadržali zarobljene u lažnoj stvarnosti Mjesečevog matriksa Gmazovi i njihove hibridne mreže trude se onemogućiti nas da proširimo svoje stanje svjesnosti izvan uma i dosegnemo Svijest. Što više na

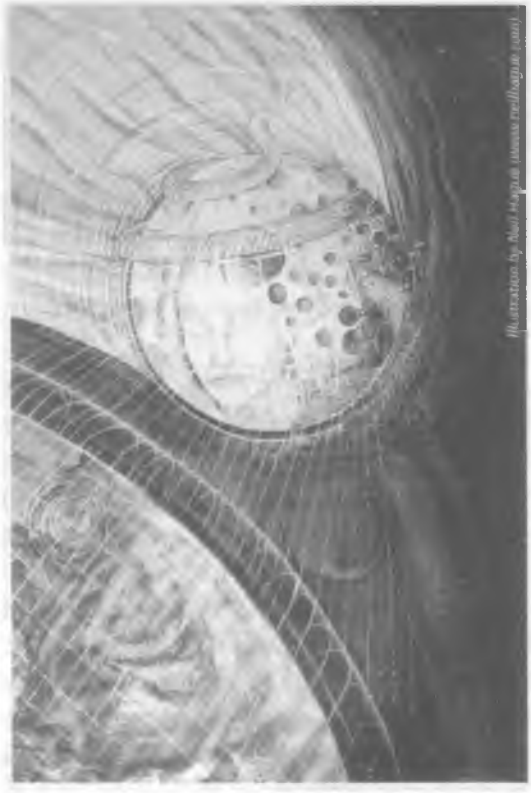

Slika 223: *Mjesec je divovski svemirski brod koji je posebno postavljen u odnosu na Zemlju i Sunce kako bi stvorio „Mjesečev matriks", lažnu stvarnost koja 'hakira' informacije sa Sunca kodirane u 'Svjetlosti'. Mjesečev matriks unosi hakiranu stvarnost u kolektivni ljudski um preko Metafizičkog svemira i reptilskog mozga. Također je kodiran u vodi i kristalnim strukturama Zemlje. Ne osvijeste li se ljudi 'njihov' će um postati Mjesečev um, gmazovski um krda ili roja.*

Slika 224: *Gmazovi manipuliraju čovječanstvom s Mjeseca, a podzemne baze imaju na Zemlji i Marsu.*

tome budemo radili to ćemo više razabirati ono što se doista događa – gmazovsko dirigiranje ljudskim rodom s Mjeseca (sl. 224).

Ostale bitne poveznice Mjeseca, Zemlje i ljudi predstavljaju kristali i voda. Vibracijska interakcija između Mjeseca i kristala unutar Zemlje ključ je Mjesečevog matriksa. Ranije sam spomenuo da je Zemlja bogata kristalima, između ostalog i kvarcnim kristalom. Taj kristal kao i one druge nalazimo u kamenju, stijenama te svakom zrncu pijeska. Naš planet je kristalinski, baš poput ljudskog tijela, a oboje su primopredajnici informacija. Kvarcni kristal ima sposobnost stvaranja fiksne frekvencije i pretvaranja rezonancije valnih oblika - ili vibracija - u električni signal, što je zadaća pet osjetila. Većina ljudi, međutim, nije svjesna razmjera kristalnog sadržaja unutar Zemlje i ispod morskog dna, sve do Zemljine jezgre. Ovi divovski kristali i kristalne naslage nalaze se ondje kako bi primali i prenosili informacije kodirane u fotonima odaslanim sa Sunca.

Transmisije s Mjeseca prodrle su u tu vezu Sunca i Zemlje (odatle i neobična simetrija Mjeseca u odnosu na Zemlju i Sunce) i stvorile vibracijsku pod-stvarnost koju nazivam Mjesečevim matriksom. Ta umjetno proizvedena vibracijska/valna 'mreža' odašilje i prima kodirane informacije koje prolaze između Mjeseca, ljudskog tijela/mozga, kristala unutar Zemlje i oceana, o čemu ću detaljnije govoriti nešto kasnije. Ona vibrira na sasvim određenom frekvencijskom području, a da bi čovječanstvo ostalo 'podešeno' na Mjesečev matriks mora biti u mentalnom i emocionalnom stanju niskih vibracija (temeljeno na strahu). Tom efektu 'podešavanja' doprinosi elektrokemijska destabilizacija tjelesnog računala putem aditiva u hrani i elektromagnetskog zagađenja. To umnogome objašnjava zašto je svijet takav kakav jest. Kada se ljudi 'probude' i počnu kidati percepcijske okove uma odvajaju se od 'ubačenog' Mjesečevog matriksa i ponovno se povezuju s fotonima sa Sunca, pomoću kojih se pak ponovno možemo povezati sa *Svime Što Jest*. Mreža „zmajevih linija", odnosno energetskih tokova koji okružuju i prožimaju Zemlju, slijede linije kristala pod zemljom. Kristalni 'matriks' unutar Zemlje manifestira se u vidu energetskih silnica koje nazivamo zmajevim linijama ili meridijanima. To će možda uzrujati pojedince koji proučavaju sferu „Zemljine energije" i 'megalita', ali

prilično sam uvjeren da je barem većina velikih kamenih krugova, kamenih 'suma' – kao što je više od 3000 uspravnih kamenih gromada u Carnacu u francuskoj Bretanji i druge megalitske strukture – ondje postavljena kako bi blokirala i razvodnila snagu energije koja prolazi kroz mrežu zmajevih linija i energetskih vrtloga. Tu bih uključio i znamenite građevine poput Stonehengea. Ista je stvar s piramidama, 'posjetnicama' Gmazova. Razlog postavljanja tih megalitskih struktura (gdje njihova geometrija vrlo često počiva na „megalitskom jardu" usklađenom s Mjesecom) bio je dvojak: pristup energiji potrebnoj za njihove rituale i druge svrhe, ali i obuzdavanje snage i vibracija energije koja kola oko Planeta kako bi zadržali i Zemlju i čovječanstvo u stanju niskih vibracija koje ih podešava na Mjesečev matriks te slabi i narušava čistoću valnih informacija koje pristižu sa Sunca. Danas to čine postavljanjem nuklearnih elektrana, većih gradova, cestovnih čvorišta i drugih ometajućih struktura na vrtložne točke gdje se križa mnogo zmajevih linija. Najvažnije područje koje su Gmazovi i njihovi hibridi morali ciljati na taj način bilo je Ujedinjeno Kraljevstvo. 'Kanaliziranim' informacijama od strane entiteta znanog kao 'Magnu' to mi je 1990. godine objašnjeno:

> Jednako kao u vašem tijelu, energetske linije obavijaju vaš planet i kroza nj prolaze, a odgovaraju akupunkturnim linijama i meridijanima tijela. Tamo gdje se dvije linije sijeku stvara se vrtlog, vrlo malen vrtlog ako su samo dvije linije. Što se više linija ispresijeca vrtlog je veći. Sličnu stvar imamo kod čakri: one su veliki vrtlozi ispresijecajućih energija.
>
> Isto je i s vašim planetom. Tamo gdje se većina linija isprepliće nalaze se najveći vrtlozi. Mogli bismo reći da je pleksus oko otoka koje vi nazivate Britansko otočje osovina kotača pleksusa i energija koji okružuju vaš planet. U drugim vremenima ona je služila kao sigurnosni uređaj. Da bi se ove planetarne čakre aktivirale sve energije moraju proći kroz središnju točku. Moraju proći kroz srce energetske strukture.

Ujedinjeno Kraljevstvo je u velikoj mjeri žarište svjetske zavjere na operativnoj razini jer crni magovi Iluminata žele nadzirati „središte uzorka" kako bi uzurpirali Zemljino energetsko polje i upregnuli tu energiju za svoje vlastite svrhe i ograničili njeno vibracijsko stanje u skladu s frekvencijskim područjem Mjesečevog matriksa i s njihovom vlastitom prirodom niskih vibracija. U Ujedinjenom Kraljevstvu i Irskoj nalazi se više kamenih krugova, monolita i drevnih zemljanih struktura po kvadratnom kilometru no bilo gdje drugdje na svijetu. Kanalizirani glas 'Magnua' također je rekao da su u vrijeme onoga što nazivam Raskolom 'iskopčane' moćne energije kako ne bi bile zlorabljene, što je utjecalo i na vibracijsko stanje Planeta, ma koliko takav postupak bio nužan. Kombinacija svih tih stvari zatvorila je Zemlju i njene stanovnike u vibracijsko područje Mjesečevog matriksa, no sada smo u procesu oslobađanja od istog.

Mjesečeve transmisije utječu i na životinje, što je bio važan razlog strahom potaknutog razilaženja ljudi i životinja, čime je okončan negdašnji odnos veće

bliskosti i uzajamnosti. Mjesečev matriks usmjeren je na našu kristalinsku DNK, a preko te vibracijske veze on može manipulirati ljudskim tjelesnim računalom mentalno, emocionalno i fizički. Kada ljudi prošire svoju svjesnost izvan uma i dosegnu Svijest izmiču kontroli transmisija Mjesečevog matriksa. Da bismo to postigli moramo otvoriti desnu stranu mozga i stati na kraj percepcijskoj prevlasti lijeve. Upravo je iz tog razloga društvo, a između ostalog i obrazovanje, ustrojeno na način kako jest – da bi nas spriječilo da to učinimo. Isti je slučaj s cjepivima, lijekovima i, što sam već spomenuo, aditivima u hrani i piću. Mjesečeve transmisije također imaju zadaću da vibracijski potiskuju desnu moždanu polutku sa svim njezinim uvidima i 'čudesnim' sposobnostima kako bi ljudi ostvarili tek djelić svojih pravih mogućnosti. Zatim, kristalna veza Zemlje i Mjeseca omogućuje Gmazovima unutar Mjeseca da manipuliraju Zemljom biološki i geološki i tako mijenjaju vremenske obrasce i izazivaju potrese, vulkanske erupcije i *tsunamije*. Od dolaska Mjeseca učinili su to vrlo mnogo puta, a bilo je i mnogo „Velikih potopa". Neke od legendi o katastrofama zapravo su stapanje višestrukih događaja. Treba naglasiti još jedan aspekt, a to je da se kristali smatraju nečim pozitivnim, mnogi ih ljudi vole držati u ruci, nositi oko vrata ili imati kod kuće. To je u redu, ali vrijedi zapamtiti da sam po sebi kristal nije ni pozitivan ni negativan već neutralan. Bitna je frekvencija koju emitira, a ako emitira frekvenciju Mjesečevog matriksa onda to nije dobro i samo je još jedan način držanja čovjeka u frekvencijskoj zamci.

Sedamdeset posto Zemljine površine čini voda a, prema jednom od izračuna koje sam pronašao, to ukupno iznosi nekih 326 milijuna trilijuna galona (galon = 4,5 litara). Ljudsko tijelo sačinjeno je od 60 do 70 posto vode. Transmisije Mjesečevog matriksa također su kodirale svoje informacije o lažnoj stvarnosti u Planet i čovječanstvo kroz međusponu koju čini voda (na razini Metafizičkog svemira). Većina ljudi smatra da je voda odličan provodnik elektriciteta, ali to nije posve točno. Voda postaje učinkovit provodnik elektriciteta tek kad joj dodamo sol, naime elektricitet ne provodi toliko voda koliko njen kemijski i ostali sadržaj. Nije li, u tom svjetlu, zanimljivo da 97 posto vode na Zemlji čini morska voda, dakle slana voda (uglavnom od natrijevog klorida). Ljudska je prehrana također bogata solju, osobito u gotovoj hrani koju proizvode iluminatske korporacije. Količina soli prisutna u takvoj hrani čini 75 posto soli koju ljudi konzumiraju, a čovjekova prehrana sadrži daleko više soli nego što je tijelu potrebno. Zbog toga tijelo zadržava više vode negoli bi to inače bio slučaj. Jedna zanimljivost: lingvist Pierre Sabak kaže da je 'sol' bila dio saveza između 'čovječanstva' (krvnih loza) i gmazovskih 'bogova'. Temu soli možemo pronaći, između mnogih drugih vjera, u kršćanstvu i judaizmu. Biblijska *Druga knjiga ljetopisa* jasno povezuje sol sa savezom između 'Boga' (bogova) i Izraela: „Ne znate li da je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima, osoljenim savezom?" Hebrejski izraz 'melakh' (osoljeni savez) odnosi se na 'mal'akha' (anđela ili blistavoga kralja). Sabak kaže da 'halos', grčka polimorfna imenica za 'sol', označava 'halos', (disk Sunca ili Mjeseca), a 'halos' je povezan s riječju 'hals' (more). Od riječi 'sal' (sol) također dobivamo grčku imenicu 'Selene' (božica Mjeseca). Simbolika 'soli' i 'saveza'

ujedno je ishodište engleske riječi 'salary' (plaća), a dolazi od rimske riječi 'salarium' (vojnikova kvota ili novac isplaćen solju). Odatle, naravno, potječu engleske izreke: „worth their salt" ili „salt of the earth".[2]

Kada sam naišao na ove informacije odjednom me obuzeo osjećaj, ili 'spoznaja', da Zemljina mora nisu oduvijek slana. Na neki je način Mjesec iskorišten za unošenje „slanog sadržaja". Nazvao sam Creda Mutwu, 'enciklopediju' afričkih legendi i simboličkih pripovijesti. Upitao sam ga postoje li ikakve predaje o tome da mora nisu uvijek bila slana, Još dok sam postavljao to pitanje znao sam da će odgovoriti: 'Da'. Credo je rekao da je more u davna vremena bilo slatkovodno, ali da je „božica Mjeseca proklela more i učinila ga nepitkim". Legende kažu da je u središte svijeta postavljeno brdo soli kako bi zaslanilo mora, a to su učinili Gmazovi, kako je rekao, s ciljem „da otjeraju dobre bogove". U Africi se još i danas kaže da na hranu bogova nikada ne smiješ stavljati sol. Sol se koristi u ritualima kako bi se „zauzdali duhovi". Predaje kažu da je more postalo slano u vrijeme Velikog potopa (takvih je bilo mnogo). Baldahin od vode iznad Zemlje – „Veliko nebesko jezero" – padalo je tijekom kataklizmi u obliku slatke vode, ali „led koji je padao bijaše slan", zabilježeno je u drevnim pričama. Credo mi je rekao da „visoki sangome" u Južnoj Africi ne smiju soliti svoju hranu jer ona, kažu, umanjuje njihove psihičke moći. Muško-žensku podjelu Mjeseca i Sunca također vidimo u načinu na koji afrički šamani sagledavaju slatku vodu (žensko) i slanu vodu (muško). Smatra se da je Mars, još jedna meta Gmazova u 'prošlosti', imao slane oceane (i, prema nekim znanstvenim pretpostavkama, barem jedan umjetno stvoreni „svemirski brod Mjesec"). Istraživanje koje su proveli Carleton Moore, profesor kemije i geologije na Sveučilištu Arizona, Douglas Sawyer s koledža Scottsdale Community, Michael McGehee, diplomant Sveučilišta Arizona i Julie Canepa iz Nacionalnog laboratorija Los Alamos upućuje na zaključak da su drevni Marsovi oceani po raznolikosti i koncentraciji imali mineralni sastav sličan Zemljinom oceanu.

To otkriće je uslijedilo poslije analize jednog Marsovog meteorita starog oko 1,2 milijarde godina. Profesor Moore je rekao: „Smatramo da smo izvukli soli koje su prvotno bile prisutne u Marsovoj vodi. Pronađene soli vrlo vjerno oponašaju soli iz Zemljinog oceana." Svemirska letjelica Cassini također je pružila čvrste dokaze o tome da slani ocean postoji ispod ledene ljušture Saturnovog mjeseca Enceladusa. Ponovno je iznijeta pretpostavka da je sadržaj soli visok poput onog u našem moru. U svemu ovome, dakako, postoji još cijeli niz nepoznanica, a na mnoge sam stvari počeo nailaziti baš kada sam pisao posljednja poglavlja ove knjige, tako da zasad ovu temu ne mogu produbljivati. Ali, vjerujem da je tema vode, soli i transmisija Mjesečevog matriksa iznimno važna. Ako znate frekvenciju soli možete je unijeti u vodu na razini Metafizičkog svemira te ona postaje slana voda u dekodiranoj, očitovanoj, holografskoj razini.

---

[2] Doslovan prijevod prve jest: „vrijedan svoje soli", a zapravo je prevodimo kao „zaslužio je plaću"; a doslovan prijevod druge je: „sol zemlje", što ustvari znači „moralna elita"; *op. prev.*

Slika 225: *Dolazak Mjeseca, visokotehnološki ratovi i uništenje Marsa i jednog planeta između Marsa i Jupitera (sada asterodini pojas) uzrokovali su golemo 'kidanje' ili 'iskrivljenje' u Metafizičkom svemiru koje je dekodirano u holografskoj stvarnosti u vidu ogromnih razaranja i katastrofalnih geoloških poremećaja. Ljudsko društvo naglo se vratilo iz jednog tehnički naprednog svijeta u kameno doba.*

Raskol

Gmazovi su prigrabili kontrolu te su sklad zamijenili neskladom uz pomoć onoga što nazivam 'Raskolom'. Legende govore o ratovima bogova koji su uništili barem jedan planet i opustošili Mars i Zemlju, ali ponovno se vraćamo temeljnoj spoznaji. 'Fizički' ili holografski 'svijet' dekodirana je verzija informacijske tvorevine – Metafizičkog svemira. Kad je ovamo došao Mjesec prouzročio je ogroman energetski 'rascjep' ili, točnije, 'iskrivljenje' u informacijskoj tvorevini Metafizičkog svemira, uništivši prethodan sklad i ravnotežu (sl. 225). Ovo iskrivljenje potom je dekodirano na holografskoj razini kao rat, podjela i kaos. Izložena Raskolu bila je i ljudska 'osobnost' pa su se i ljudi rastrojili i iskrivili te više nisu bili 'cjeloviti' (sl. 226). Raskol u Metafizičkom svemiru – informacijskoj shemi – morao se očitovati na holografskoj ravni, jer ona je tek dekodirana verzija tvorevine valnih oblika. Shema u Metafizičkom svemiru sada je bila suočena s kataklizmičkim energetskim previranjima, a isti je slučaj zadesio i njen holografski izraz.

Očitovao se kao geološka i biološka katastrofa. Ova shema pustošenja postala je opustošeni dekodirani holografski 'svijet'. Iskrivljenje se očitovalo na svakoj razini, između ostalog u rastrojenoj i iskrivljenoj čovjekovoj percepciji, samoidentitetu i neuravnoteženim mislima i emocijama. O tom je vremenu govorio kanalizirani entitet 'Magnu' kada je rekao:

> Dakle, moja odanost vašem planetu seže još od doba Atlantide ... [kada] ... su korištene razne energije i kada su korištene informacije i znanje koje je zbog određenih sigurnosnih razloga povučeno, recimo, zato da se spriječi totalna katastrofa, da se spriječi potpuno uništenje vašeg planeta. Mogli bismo reći da su u pitanju bile hitne mjere, da se spriječi preuranjeno uništenje stanovnika ovog planeta.

Učinci Raskola na ljudsku osobnost, zajedno sa žudnjom Gmazova za ratovanjem i osvajanjem, bili su razlog da su te energije povučene. Vrlo moćne energije

sposobne su stvoriti jedan nevjerojatan svijet, ali u rukama neuravnoteženih i zlonamjernih umova u stanju su izazvati katastrofu. Sve se može iskoristiti u dobre ili loše svrhe. Povlačenje tih energija – informacija – značilo je da su ljudski potencijali i svjesnost padali te možemo reći da su ljudi, u usporedbi s prijašnjim stanjem, postali 'primitivni'. Gmazovi i njihov Mjesečev matriks odonda stalno upravljaju mentalno, emocionalno i fizički osakaćenim čovječanstvom, ali to se sada mijenja, o čemu ću detaljnije govoriti u završnim poglavljima ove knjige. Druga posljedica gubitka tih energija bilo je to da su ljudi i životinje sad imali energetski 'jaz' između onoga što su mogli apsorbirati iz atmosfere i onoga što im treba za opstanak. To se premostilo konzumiranjem hrane, drugim riječima jeli su jedni druge. Na snagu je stupio „zakon divljine", a sve je to izraz energetske i informacijske neravnoteže, Raskola.

Slika 226: *Raskol u Metafizičkom svemiru dekodiran je u holografskoj stvarnosti kao opustošeni planet te iskrivljene i rastrojene ljudske osobnosti i percepcije.*

Dolazak Mjeseca = „Čovjekov pad"

Sada možemo uvidjeti pravo značenje simbolike Zulu tradicije. Credo Mutwa mi je rekao da priče naroda Zulu opisuju kako su Gmazovi i njihov Mjesec promijenili mentalitet ljudi i 'uzurpirali žensko Sunce". Rekao je da je Sunce bilo štovano kao žensko biće, ali Gmazovi su to promijenili, pretvorivši božicu Sunca u boga Sunca.

Sva glavna božanstva bila su ženska, a Sunce je bilo znano po ženskom imenu 'Langa', što znači' željeti, 'žudjeti' (sl. 227). Credo je rekao da je ovim prebacivanjem percepcije Sunca kao ženskog entiteta na njegovo štovanje kao muškog omogućena pojava „ratobornih kraljeva" koji su željeno uzimali silom. Pojasnio je da se s promjenom percepcije Sunca sve promijenilo. A sve se promijenilo kada se u kodirane informacije sa Sunca prodrlo ('hakiralo') s Mjeseca i kada se promijenila priroda energije (informacija) iz 'ženske' u 'mušku'; Gmazovi i njihov Mjesec uzurpirali su žensko Sunce. Ovime postaje mnogo jasnije sve ono što se odonda zbivalo i zašto je utjecaj Mjeseca omogućio pojavu „ratobornih kraljeva" koji su željeno uzimali silom. Kad govorimo o 'hakiranim' informacijama to znači da ne 'vidimo' (dekodiramo) sve što bi se trebalo vidjeti i da doživljavamo druge pojave koje ne potječu iz šireg svemira, već iz informacijskih transmisija s Mjeseca. Ako mislite da je to ludo i nemoguće

Slika 227: *Nekoć, prije dolaska Gmazova i Mjeseca, Sunce je bilo znano po svom ženskom imenu 'Langa', što znači 'željeti', 'žudjeti'. Credo Mutwa kaže da se percepcija Sunca promijenila: od ženskog entiteta postao je muško, a time je „omogućeno kreiranje 'ratobornih kraljeva' koji su silom uzimali ono što su željeli." Sve se promijenilo jer je u kodirane informacije sa Sunca prodrto s Mjeseca, a 'ženska' je energija postala 'muška'. Ovime se objašnjava vrlo mnogo onoga što se odonda zbivalo.*

dovoljno je da pogledate utjecaj frekvencija analogne televizije. Jeste li znali da nas one – kao i frekvencije mobitela – sprječavaju u primanju radio valova iz brojnih galaksija? U broju od 7. studenog 2009. znanstveni časopis *New Scientist*, inače vrlo konvencionalnih nazora, izvještava:

> Američko nebo u manjoj se mjeri razvedrilo nakon što se lipanjskim prebacivanjem s analogne na digitalnu TV oslobodio poveći komad radio spektra. Astronomi su sada požurili vidjeti što mogu pronaći prije nego što prostor ispune transmisije proizvođača mobitela.
>
> Prije tog prebacivanja prirodno nastajuće radiovalove prifrekvencijama između 700 i 800 megaherca ometali su analogni TV signali, sprječavajući astronome u istraživanju svemira korištenjem tog frekvencijskog pojasa ...
>
> ... Ako govorimo o promatranju galaksija u tom pojasu, oslobađanje ove pojasne širine prilika je kakva se javlja jednom u životu. Novi okvir također može pomoći u lovu na pulsare – neutronske zvijezde koje emitiraju zrake radio valova sa svojih polova. U tom dijelu spektra njihove su zrake manje ometane od strane međuzvjezdanih elektrona koji radio valove mogu raspršiti.

Ove se frekvencije licitacijski nude kompanijama za proizvodnju mobitela i drugima, a astronomi su imali tek nešto više od godinu dana da promatraju ono čemu ranije nisu mogli pristupiti. S obzirom na takav značaj televizijskih frekvencija, zamislite mogućnosti 'izvanzemaljske' tehnologije koja je, po procjenama nekih insajdera, naprednija od naše nekih 10.000 godina, barem u javnoj domeni. No, brojka o 10.000 godina može nas zavarati utoliko što jednom kada prijeđete određenu granicu poimanja stvarnosti tehnološki potencijal jednostavno eksplodira. To znači da se „10.000 godina" vrlo brzo može sustići. Cilj gmazovske rase je spriječiti ljude da prijeđu tu granicu, pa odatle zataškavanje znanja i kontrola onoga što se smatra znanošću.

Čini se da su *modus operandi* Gmazova razni 'mjeseci', a imaju i druge takve mjesecolike letjelice kojima se koriste za putovanja svemirom i uzurpiranje planeta putem uzurpiranja percepcije stvarnosti njihovih stanovnika. S obzirom na njihovu povezanost s Marsom doima se manje znanstveno-fantastičnom tvrdnja ruskog astrofizičara dr. Josifa Šklovskog koji je 1959. rekao da bi Fobos, mjesec koji kruži oko Marsa, mogao biti umjetni satelit. Ili da ga je podržao dr. S. Fred Singer, posebni savjetnik predsjednika Eisenhowera za istraživanje svemira i Raymonda H. Wilsona ml., voditelja Odjela za primijenjenu matematiku u NASA-i, koji je 1963. izjavio da bi „Fobos mogao biti kolosalna baza u orbiti oko Marsa". Unutar Zemljinog Mjeseca nalazi se čitav jedan umjetno sazdan i tehnološki napredan svijet golemih dimenzija. On uključuje 'kompjutorski' sustav (daleko napredniji od onoga što bismo podveli pod naziv 'kompjutori') koji emitira iskonstruiranu stvarnost tj. Mjesečev matriks. Kad sve sagledate iz te perspektive, tko može reći 'gdje' mi zapravo jesmo? Zasigurno nismo na 'fizičkoj' Zemlji, jer to je samo dekodirani privid. Kodirana svjetlost sa Sunca ponovno se kodira kad ulazi u energetsko polje sustava Zemlje i Mjeseca, a dio svega toga je praktički savršen odnos između ta tri tijela (sl. 228). Presudna stvar koja omogućuje da se sve to 'poklapa' je veličina i položaj Mjeseca. Kada kažem da su Gmazovi prodrli (hakirali) u svemir virtualne stvarnosti, upravo to i mislim. Osim toga, instalirali su tehnologiju unutar Zemlje koja prima i prenosi informacije *sa* i *prema* Mjesecu kako bi poduprli vibracijsku pod-stvarnost.

Slika 228: *Koncept 'Moonopolyja'*[3] *umjetnika Neila Haguea – „igre na ploči" ljudskog života koji je od kolijevke pa do groba određen transmisijama s Mjeseca. One diktiraju percepciju i osjećaj stvarnosti svih onih koji djeluju jedino u umu kao 'luna-tici' i 'omčari'. Razbiti taj vječno ponavljajući ciklus može jedino Svijest.*

Holivudski film iz 1998. *Trumanow show,* u kojem glavnu ulogu igra Jim Carrey, vrlo je simboličan prikaz onoga o čemu ovdje govorim. Prvi sam ga put gledao u vrijeme pisanja ove knjige. Carreyev lik rođen je u televizijskom *reality showu* koji se odvijao na jednom otoku isključenom od ostatka svijeta. Nikada mu nije rečeno da se nalazi

[3] Igra riječi kod naziva igre *Monopoly*: Hague ju je prekrstio u 'Moonopoly', gdje *Moon*, naravno, znači 'Mjesec'; *op. prev.*

u televizijskoj emisiji u kojoj je praćen 24 sata dnevno svih 7 dana u tjednu. Bez ikakvih drugih koordinata, držao je da je život upravo takav. Izlazak i zalazak sunca koje bi zamijenila pojava mjeseca na nebu bili su tek kompjutorski program, kao i vrijeme. Kad je u njemu sazrijela odluka da napusti otok bio je spriječen izrežiranim okolnostima i prikrivanjem znanja. Naposljetku je shvatio da tu nešto jako smrdi te je pobjegao u čamcu. Ploveći po nečemu što je smatrao otvorenim morem stigao je do zida jedne velike kupole, zida ogromnog 'studija' u kojem se emisija odvijala. Godinama prije nego što sam pogledao taj film sjedio sam za stolom ispred kafića u ruralnom predjelu Otoka Wight i, usmjerivši pogled prema gore, nebo sam doživio kao divovsku kupolu, poput stropa planetarija. Ako ste pomislili na *vibracijsku* kupolu, to bi bio približno točan opis. Čak je i operativni centar u *Trumanovom showu* odakle je cijela stvar orkestrirana izgledao vrlo slično Mjesecu. Niste li gledali taj film, vrijedi ga pogledati makar zbog simbolike.

Još malo o biološkom „istočnom grijehu"

Ranije sam opisao kako se, tijekom milijuna godina, kapacitet mozga širio sve brže da bi se, prije nekih 200.000 godina, širenje odjednom zaustavilo. Možda se to dogodilo negdje u vrijeme dolaska Mjeseca, iako ništa ne mogu tvrditi sa sigurnošću. Moglo se dogoditi i mnogo kasnije, što bi većini ljudi bilo teško povjerovati. Ili pak mnogo ranije. *Kada* se dogodilo daleko je manje važno od činjenice da se dogodilo i od utjecaja koji je imalo. Dolazak Mjeseca donio je Zemlji i jednom širem dijelu solarnog sustava biološku i geološku katastrofu. Uzrokovao je promjenu kuta i vrtnje Planeta i nametnuo novu klimu temeljenu na četiri godišnja doba. Nije to bila jedina geološka i biološka nevolja koja je snašla Zemlju. Otada ih je bilo mnogo, a jedna se (možda i više od jedne) zasigurno dogodila u razdoblju prije nekih 11.500 do 13.000 godina. Mogle su ih izazvati doslovna, makar i neznatna premještanja Mjeseca, a Zulu legende kažu da su takvu prijetnju izrekli Gmazovi kada su ih ljudi odbili poslušati. Oni također mogu manipulirati biološkim i geološkim zbivanjima preko samih Mjesečevih transmisija usmjerenih prema kristalnim strukturama unutar Zemlje. Ranije sam rekao da su sposobnosti mozga počele nazadovati zbog genetske manipulacije i izoliranja kognitivnih kapaciteta ljudi pretežno u lijevoj moždanoj polutci posredstvom neke operacije 'prespajanja'. Htjeli su nas - i u tome uspjeli - odvojiti od 'paranormalne' i genijalne stvarnosti desne strane mozga. Rekao bih da je ključni dio ovog izoliranja bio moguć putem Mjesečevog matriksa koji vibracijski/digitalno cilja na reptilski mozak i lijevu moždanu polutku, dok vibracijski guši desnu. Također se spaja s epifizom („trećim okom") te zatvara 'duhovne' veze i zadržava ljude unutar percepcije pet osjetila. Sama prisutnost Mjeseca, a njegove transmisije pogotovo, u velikoj mjeri utječu na proizvodnju ljudskih hormona i na epifizu, premda se takva situacija može nadvladati otvaranjem uma prema Svijesti. Na taj se način sve može nadvladati. Vibracijska mreža Mjesečevog matriksa ujedno je odgovorna za isključivanje milijardi stanica u 'mostu' žuljevitog tijela (*corpusa callosuma*) između dviju polutki, te u drugim dijelovima mozga. Kad se određena

područja mozga aktiviraju i postanu funkcionalna ona se 'upale'. Mjesečev matriks priječi da se ciljana područja i funkcije mozga 'upale' kao što bi inače bio slučaj. Ostvaruje to na način vrlo sličan instaliranju kompjutorskog 'vatrozida' kako računalo ne bi reagiralo na određene informacije i 'hvatalo' velika područja interneta.

Čovječji vatrozid načinjen je određenim vibracijskim/digitalnim kodovima koje su isporučene ljudskom mozgu/tjelesnom računalu od strane Mjesečevog matriksa, a kada bi ti kodovi bili razbijeni čovjekova bi stvarnost i potencijali bili preobraženi, poput Uspavane ljepotice koja se budi iz svog izazvanog sna. Sada mogu reći, vjerovali ljudi ili ne, da će ti kodovi *doista* biti razbijeni. Neka se zna da ste to prvi put čuli od mene. Znam, većini je ovo više nego teško povjerovati, ali je, svejedno, istina.

Još malo o Vremenskoj omči

Kada uvidite kako je 'igra' namještena, između ostalog i putem Vremenske omče (sl. 229), druge stvari postaju mnogo jasnije. To je vibracijski softverski program kodiran informacijama koje dekodiramo kao iskustvo prošlosti u kretanju kroz sadašnjost prema budućnosti iako, u biti, jedino 'vrijeme' jest SADA. Već sam opisao kako se svjetske linije planeta i ljudi, njihove koordinate vremena/prostora, mogu u krivulji vratiti do svoga početka i stvoriti ono što znanstvenici nazivaju „uzročnim omčama". Ovdje iznosim tvrdnju da Mjesečev matriks manipulira stvarnošću kako bi oformio takve uzročne omče – vremenske omče – oko planeta Zemlje i njenih stanovnika. Ljudi žive u vlastitim malim vremenskim omčama unutar energetske tvorevine Zemlje i Mjeseca. Kada pogledamo 'izvan' ovog polja Zemlje i Mjeseca vidjet ćemo Sunce, zvijezde i planete, ali te informacije dekodiramo iz prostora unutar lažne stvarnosti Mjeseca/Zemlje. Mi vidimo ono što dekodiramo, a ne nužno ono što postoji. Mi živimo u hologramu u kojem je svaki dio manja verzija cjeline. Čovjekovo energetsko polje izgleda poput Zemljine energetske mreže i tako dalje. Drugim riječima, ako na Zemljino energetsko polje utječe Mjesec, pod njegovim utjecajem mora biti i čovjekovo energetsko polje (kao manja verzija Zemljinog holograma). Sustav je postavljen na način da pretvara čovjekovo energetsko polje u manju verziju Matriksa Zemlje/Mjeseca, dakle, u jedan zatvoren sustav. Kao što sam ustvrdio u prethodnom poglavlju: „Ako uspijete 'srediti' hologram na nekoj višoj razini tada svi holograms unutar njega moraju odražavati glavni hologram." Zbog tog je sustava zadano stanje ljudi unutar Mjesečevog matriksa takvo da imaju zatvoreno polje aure odvojeno od Svijesti, a upravo je tako i planirano. Kretanje Mjeseca oko Zemlje odražava se u energetskom

Slika 229: *Vremenska omča*

kretanju oko polja ljudske aure, što pak odražava zatvoreni sustav Zemlje/Mjeseca u čovjekovoj auri. Time se na umjetan način stvaraju zatvorene svjetske linije ili uzročne omče – vremenske omče. Upravo iz tog razloga ljude koji se nalaze u ovom stanju zatvorenog uma nazivam 'omčarima'. Onaj 'Glas' u Brazilu opisivao je to na drugi način kad je govorio o tome kako ljudi dolaze u ovu stvarnost i odmah bivaju uhvaćeni u isti „utor gramofonske ploče", što se ponavlja u nedogled. Kao jedini izlaz iz svega toga preostaje nam da pomoću svoje svjesnosti raskinemo omče i prodremo do Svijesti. A to je moguće i ostvarivo, čime ću se pozabaviti nešto kasnije.

Prisutnošću ovih „Mjesečevih omči" koje okružuju čovjekovu auru objašnjava se vrlo mnogo toga u vezi ljudskog ponašanja (sl. 230). Putem energetskog pritiska ove omče ostaju zatvorene i nedirnute, to je njihov zadani položaj, osim ako se u sve ne umiješa Svijest.

Kada ljudi uđu u stanje negiranja kako bi izbjegli izlazak iz omče (opažanje i življenje izvan sputavajućih okvira 'kutije'), tada Mjesečeva omča pritiskom održava svoj zatvoreni sustav, „status quo". Dat ću vam jedan primjer. Jedan moj prijatelj napomenuo je ravnateljici jedne škole da je Ritalin, halucinogeni lijek koji se često prepisuje djeci, zapravo derivat kokaina. Čuvši to, ravnateljica ga je ljutito upitala da li on to *nju* optužuje da je djeci davala kokain. Svjesna osoba (s velikim S) rekla bi nešto poput: „Što? Recite mi nešto više. Ako u tome ima istine, to se mora zaustaviti." No, ta gospođa nije Svjesna, ona je 'omčarka', te je njena refleksna reakcija bila napad na glasnika, a ne zrelo promišljanje o prenijetoj poruci. Vidim da 'omčari' cijelo vrijeme žustro brane *status quo*. Poznavao sam čovjeka koji je cijeli svoj radni vijek proveo u vojsci i žestoko je odbacivao bilo kakvu mogućnost da je ono što govorim točno. Kasnije je došao na jednu moju sedmosatnu prezentaciju u Sjedinjenim Državama. Poslije su mu, zbog onoga što je vidio i čuo, navrle suze na oči. Nikada ga ranije nisam vidio takvog, činilo se da je doista došlo do bintog pomaka u njegovoj percepciji. Ali ubrzo se ponovno vratio na stazu odbijanja i negiranja. Omča se opet vratila u svoje zadano stanje. Pokidati omču i promijeniti stvarnost može jedino Svijest i neslomiva volja, dakle kad odlučimo ne ravnati se po tom programu bez obzira na okolnosti. Profesionalni sumnjičavci koji ništa ne preispituju već isključivo brane *status quo* poveliki su 'omčari', a globalni sustav vlasti, državnih tijela, medicine, znanosti, obrazovanja i bankarstva vrvi Mjesečevim 'omčarima'. Upravo takve ljude sustav traži, oni su u tom smislu posebno programirani 'obrazovanjem'. Sustav želi da njegovi podanici budu ljudi koji nikada ne bi ni pomislili preispitati programiranu percepciju njihove omče.

Slika 230: *Svrha „Mjesečevih omči" jest da zatvore polje ljudske aure – i drže ga zatvorenim – te da ljude drže zatočenim u stvarnosti lijeve strane mozga.*

Još malo o reptilskom mozgu

Reptilski mozak ili R-kompleks unutar ljudskog mozga iznimno je bitan za dosadašnje postignuće Mjesečevog matriksa. No, ponovno naglašavam da je ono što zovemo reptilskim mozgom, poput svega ostalog, kodirana energetska informacija i da se kao 'fizički' javlja samo nakon očitanja tih kodova. Smatram da reptilski mozak nije nastao prije mnogo eona, kao što govore znanstvenici, dok su se ljudi, dijelom, razvijali iz gmazova. Što više o tome istražujem i što se više moja Svijest širi to je očitije da su nam gmazovski genetičari usadili reptilski mozak (barem u njegovom sadašnjem obliku) kao dio sustava masovne kontrole. Možda se to doista dogodilo prije mnogo eona na nekom drugom planetu, kao što sugeriraju šamani naroda Zulu, ali bitno je to da je usađen kada su dvospolna tijela ranijih ljudi bila podijeljena u žene i muškarce, što je donijelo „porođajne trudove", kao što opisuje Biblija i drugi drevni spisi. Genetskom manipulacijom i podjelom na muškarce i žene ljudsko se ponašanje dramatično promijenilo te dovelo do njihova izgona iz 'raja'. Upravo preko reptilskog mozga Gmazovi i njihovi suradnici manipuliraju našom percepcijom i ponašanjem i uključuju čovječanstvo u kontrolni sustav mentaliteta krda ili roja, kao što uostalom serviraju lažnu i krnju stvarnost.

Ranije sam spomenuo da Gmazovi i tzv. Sivi imaju mentalitet krda ili roja, vrlo sličan onom pomoću kojeg pčelinje ili mravlje matice komuniciraju sa svojim radnicima. Zatočili su ljude u svoj mentalitet roja tako što su usadili reptilski unutar ljudskog mozga (sl. 231). Iz tog razloga ljudi ponavljaju pravo mnoštvo značajki gmazovskog ponašanja i percepcije, osobito onih povezanih sa strahom i opsjednutošću opstankom. Što ono kažu biblijski bogovi? „Načinimo čovjeka na svoju sliku." Pisac Carlos Castaneda prenosi ono što mu je upravo o toj temi rekao njegov meksički iscjelitelj ili šaman iz plemena Yaqui Indijanaca, don Juan Matus. Donji sam navod pročitao dugo vremena nakon što sam zaključio da su ljudi povezani s gmazovskim mentalitetom roja i gotovo sam pao sa stolice kada sam vidio što u njemu piše:

Slika 231: *Reptilski um hakiran je u ljudski preko reptilskog dijela našeg mozga i mjesečevog matriksa*

> Imamo grabežljivca koji je stigao iz kozmičkih dubina i preuzeo vlast nad našim životima. Ljudska bića su njegovi zatočenici. Taj grabežljivac je naš vladar i

gospodar. Učinio nas je poslušnima, bespomoćnima. Želimo li prosvjedovati, naše će prosvjede ugušiti. Želimo li samostalno djelovati, on zahtijeva da to ne činimo... mi smo doista pravi zatvorenici!

Nad nama su preuzeli vlast jer smo mi njihova hrana, nemilosrdno nas cijede jer ih održavamo na životu. Baš kao što mi uzgajamo piliće u kokošinjcima tako i ovi grabežljivci uzgajaju *nas* u ljudskim kokošinjcima, *humanerosima*. Hrana im je, tako, uvijek pri ruci.

Razmisli na trenutak i reci mi kako bi objasnio proturječja između inteligencije čovjeka, recimo inženjera, i besmisla njegovih sustava vjerovanja, ili besmisla njegovog proturječnog ponašanja. Čarobnjaci smatraju da su nam ti grabežljivci dali naše sustave vjerovanja, naše ideje o dobru i zlu. Naše društvene običaje. Oni su ti koji su formirali naše snove o uspjehu ili neuspjehu. Dali su nam gramzivost, pohlepu i kukavičluk. Grabežljivac je taj koji nas čini samodopadnim i samoživim robovima navike.

Kako bi nas držali poslušnima, krotkima i slabima grabežljivci su se latili veličanstvenog manevra: veličanstvenog, dakako, sa stajališta vojnog stratega; *užasnog* manevra sa stajališta onih koji su njegova žrtva. *Dali su nam svoj um.* Um grabežljivca je groteskan, proturječan, turoban, ispunjen strahom da će svakog trena biti otkriven.

E pa, sad je doista otkriven.

Čovječanstvo je postalo podvrsta Gmazova i Sivih koji su zajedno sa Gmazovima bili umiješani u genetsku manipulaciju dalekoistočnih rasa poput Kineza i Japanaca. Emitiranjem mentaliteta roja s Mjeseca i genetskom manipulacijom tjelesnog računala programirani su čovjekovi sustavi vjerovanja i emocionalne reakcije i zato su ljudi tako deprimantno predvidivi. Podaci (životne situacije) postaju programirane reakcije (emocionalni odzivi). Oni lijepo upišu podatke, pritisnu 'enter', i hokus-pokus, još jedan pripadnik ljudskog roda reagira isto kao što bi reagirao svaki takav pripadnik u istim okolnostima. Don Juan je bio vraški u pravu kad je rekao: „Razmisli na trenutak i reci mi kako bi objasnio proturječja između inteligencije čovjeka, recimo inženjera, i besmisla njegovih sustava vjerovanja ili besmisla njegovog proturječnog ponašanja." Gmazovsko-ljudski mentalitet roja programiran je za stvaranje unutarnjeg i 'vanjskog' sukoba koji proizvodi sav strah, stres, zabrinutost, ljutnju, gloženje i tako dalje. Time se pak stvara emocionalna energija niskih vibracija kojom se Gmazovi hrane. Ove emocionalne reakcije nisu ništa drugo doli izraz mentalnog i emocionalnog stanja samih Gmazova – straha od izumiranja. Don Juan je Castanedi navodno rekao:

Znam da čak i sada, iako te nikada nije morila glad ... osjećaš tjeskobu u vezi hrane, a to je samo tjeskoba grabežljivca koji se boji da bi svaki tren njegov manevar mogao biti razotkriven i da bi mu hrana mogla biti uskraćena. Kroz um koji je, uostalom, *njihov* um, u živote ljudskih bića grabežljivci ubacuju što god im odgovara. I na taj način osiguravaju stupanj sigurnosti koji će djelovati kao branik od njihova straha.

> Čarobnjaci drevnog Meksika ... smatrali su da je u jednom trenutku čovjek zacijelo bio cjelovito biće, s izvanrednim uvidima, postignućima svjesnosti koja su danas mitske legende. Odjednom kao da je svega toga nestalo, pa sad imamo omamljenog čovjeka. Želim reći da protiv sebe imamo nekoga tko nije običan grabežljivac. Vrlo je pametan i organiziran. On slijedi jedan metodički sustav kako bi nas učinio nesposobnima. Čovjek, čarobno biće kakvo je predodređeno biti, više nije čaroban. On je obični, osrednji komad mesa. Njegove težnje nisu drugo nego težnje životinje uzgajane da bude komad mesa: banalan, priprost, imbecilan.

Međutim ne moramo takvi biti, kao što će pokazati ova knjiga prije negoli dođemo do posljednje stranice. Ono što je učinjeno može se ispraviti povratkom ka Svijesti i razbijanjem koda kojim se hakirani sustav drži na okupu. Gmazovska kontrola nije gotova stvar. U svjetlu onoga što ovdje govorim valjalo bi ukratko ponoviti neke stvari o osobnosti i emocionalnim karakteristikama koje potječu od reptilskog mozga preko kojeg smo povezani s gmazovskim mentalitetom roja (sl. 232). Ovo što slijedi napisao sam ranije, a sada se može sagledati čak i iz jedne dublje perspektive:

- Znanstvenici kažu da reptilski mozak predstavlja jezgru živčanog sustava te da od njega potječu karakterne crte kao što su nasilno, hladnokrvno i ritualističko ponašanje; želja za kontrolom, moći i posjedovanjem – 'teritorijalnost'; „sila ne pita": društvene hijerarhije; i „primitivne emocionalne reakcije".

- Barem pet ljudskih ponašanja izvire iz reptilskog mozga: opsesivno-kompulzivno ponašanje; osobni svakodnevni ritual i praznovjerni postupci; robovanje starim načinima djelovanja; ceremonijalna uprizorenja; ravnanje prema presedanima kao u pravnim, religijskim, kulturnim i drugim područjima te u svakovrsnim opsjenama.

- U knjizi *Zmajevi Edena* kozmolog Carl Sagan je napisao: „Nipošto ne smijemo zanemariti gmazovsku komponentu ljudske prirode, naročito naše

Slika 232: *Kada smo uhvaćeni u stupicu uma i podešeni na Mjesečev matriks preko reptilskog mozga našom percepcijom upravlja reptilski mentalitet roja. Mi nismo ništa drugo nego kompjutorski terminali.*

ritualističko i hijerarhijsko ponašanje. Dapače, taj nam model može pomoći da shvatimo čovjekovu bit.

- Reptilski mozak je sjedište čovjekovih reaktivnih emocija i nagonskih reakcija povezanih sa željom za preživljavanjem. Kad reagiramo na opasnost bijegom, borbom ili ukočenošću (ono što psiholozi zovu „borba ili bijeg") tada je na djelu reptilski mozak. On neprestano promatra svoje okruženje ne bi li uočio moguću opasnost i primjereno reagirao. Kada misli da može savladati percipiranu opasnost borit će se; kad procijeni da ne može, on bježi. može i odabrati da ukoči tijelo: „ukočen od straha".

- Kada se 'aktivira' reptilski mozak on nadjačava misaone procese neokorteksa putem emocionalnih reakcija zasnovanih na strahu od izumiranja. U takvim situacijama govorimo da ljudi „gube glavu" ili „ne razmišljaju trezveno" itd. Gube glavu i stvari prepuštaju reptilskom mozgu koji ometa staloženo, razborito razmišljanje.

- Osim toga, reptilski mozak doživljava 'opstanak' kao obranu statusa, moći, ugleda, nadmoći, intelektualne superiornosti, svijesti o samom sebi – popis je beskonačan. Kada znanstvenici, povjesničari i zagovornici vjerskih doktrina agresivno ili bez ikakve želje za uvažavanjem suprotnih stavova odbacuju nove informacije ili gledišta koji bi mogli razbiti njihova kruta uvjerenja tada su aktivirali reptilski mozak ili, bolje rečeno, reptilski je mozak aktivirao njih. Uključio se njihov mehanizam za preživljavanje.

- Vrlo velik broj ljudi dobiva osjećaj sigurnosti na temelju fiksnog stajališta o „stanju stvari", što možemo vidjeti u religiji, znanosti, politici 'obrazovanju', medicini – u bezbroj područja. Kada se na bilo koji način proturječi tim „postojećim stanjima" reptilski mozak to tumači kao opasnost koja se mora nadvladati bilo slamanjem percipiranog 'protivnika' (kao kod vjerskih progona i znanstvenih hajki) ili ignoriranjem novih spoznaja i ponašanja kao da one ne postoje.

- Reptilski mozak ne uočava razliku između stvarnog i zamišljenog, on jednostavno reagira, što je kadar učiniti brzinom munje. Ne opterećuje se pomnim promišljanjem. Reakcija i posljedice mogu biti već gotova stvar prije negoli smireno razmišljanje uopće dobije priliku za mirno razmatranje situacije.

- Reptilski mozak također regulira disanje (zbog toga se ono mijenja kad smo uplašeni ili jako uzrujani); probavu (odatle „nervoza želuca"); uklanjanje otpadnih tvari (odatle izraz „usrati od straha"); cirkulaciju i temperaturu (oboje je pod snažnim utjecajem straha, opasnosti i emocija); kretanje,

držanje tijela i ravnotežu (nečije emocionalno stanje možemo, stoga, pročitati iz govora tijela).

- Način na koji je svijet ustrojen u obliku hijerarhija piramida-unutar- piramida klasičan je primjer djelovanja reptilskog mozga i gmazovskog mentaliteta, kao što je način na koji se milijarde ljudi pokoravaju hijerarhiji te „znaju gdje im je mjesto". Kad neka osoba „na položaju" kao što je 'šef' uđe u prostoriju ili pozove nekoga u svoj ured većina ljudi doživljava emocionalnu reakciju povezanu, u blažem ili jačem obliku, sa strahom. Keith Miller, američki „terapeut međuljudskih odnosa", u jednom je internetskom članku o reptilskom mozgu i ljudskim odnosima napisao sljedeće:

> ... kad osoba „na položaju" uđe u prostoriju dio vašeg mozga koji promatra okoliš može poslati signal za opasnost reptilskom mozgu, čak i kada s tom osobom imate relativno dobre odnose. Za mnoge je ljude teško obraćati se svojim šefovima bez da pritom skliznu u ponašanje tipa borbe (koje se obično očituje kao 'logično' neslaganje sa svime što šef ili kompanija kažu); bijega (što je obično 'bijeg' u izbjegavanje kada ne kažemo što stvarno mislimo ili ne izražavamo ono što doista osjećamo); ili ukočenosti (kada inače inteligentnoj i poduzetnoj osobi „stane mozak").

Ljudi su usvojili misaoni sklop svojih gmazovskih nadziratelja, odnosno, zaglavljeni su unutar uma i nisu Svjesni.

Gmazovski svijet

Kada sve saberemo vidimo da živimo u globalnom društvu koje se ne razlikuje mnogo od kolektivnog izražaja reptilskog mozga. Razlog tomu postaje sve jasniji – reptilski mozak unutar ljudskog mozga naša je spona s gmazovskim mentalitetom roja i transmisijama s Mjeseca, te s onim što određuje naše ponašanje i predodžbe. Što više ostanemo izvan reptilskog mozga, o čemu ću nešto više reći u završnim odlomcima knjige, to će nas ovi veoma neuravnoteženi entiteti manje moći nadzirati. Upravo je zato društvo strukturirano na način da aktivira emocionalne reakcije i odgovore – stalno temeljene na strahu – koji nas zarobljavaju u dekodni sustav reptilskog mozga.

Sada vidimo kako i zašto je svjetsko stanovništvo držano u vječnom stanju straha, tjeskobe, stresa i zabrinutosti. Ključno je da se nalazimo pod pritiskom i da smo manipulirani da život provodimo u strahu od toga da nećemo preživjeti. Ne mislim pritom samo na strah od umiranja. Reakcije povezane s opstankom uključuju strah od gubitka partnera, strah od gubitka posla i doma, strah od besparice, strah od 'Boga', strah od 'vraga', strah od gotovo svega. Mentalitet roja drži ljude u stanju tjeskobe zbog kojeg stalno imamo 'leptiriće' u trbuhu čak i kad se ne događa ništa što bi trebalo izazivati našu zabrinutost. Kao što sam istaknuo, reptilski mozak ne razlikuje 'stvarno' od zamišljenog. Čak i kada samo pomislimo na nešto što nas plaši ili brine reptilski će mozak reagirati kao da se to doista događa. Dakle,

nema predaha od stanja tjeskobe koje je uvijek prisutno u pozadini čak i kada toga nismo izravno svjesni. Ranije sam spomenuo da ljudi nemaju pojma o tome što uistinu znači biti sretan i zadovoljan jer svoju 'sreću' mjerimo prema vlastitoj razini tuge, žalosti i jada. Kada se osjećamo manje nesretni i tjeskobni to uspoređujemo s ekstremnijim stanjima tuge i tjeskobe pa mislimo da smo tada sretni i zadovoljni. Ova svakodnevna tjeskoba, strah i usmjerenost na opstanak u svim svojim oblicima Gmazovima daju niže-vibracijsku emocionalnu energiju kojom se oni hrane, a posljedica ima još bezbroj.

Samo 'borba, samo 'pobjeda'

Dvije od tih posljedica su sukob i natjecanje, a obje omogućuju uspješno djelovanje metode „zavadi pa vladaj" koja je vrlo bitna za kontrolu manjine nad većinom. Ratovi se izazivaju pobuđivanjem reakcija reptilskog mozga kod stanovništva. Svjedočimo stvaranju nepresušne struje 'bauka', 'neprijatelja' i situacija koje trebaju aktivirati naše kodove opstanka: Osame bin Ladena, Saddama Husseina, Irana, rata protiv terorizma, klimatskih promjena, ekonomskih kriza, iskonstruiranih zdravstvenih prijetnji i tako u beskraj. Kada se ljudi boje za svoj opstanak tada su pod kontrolom reptilskog mozga i mentaliteta roja te će podržati, prihvatiti, čak i zahtijevati da vlada, vojska i sustav općenito poduzmu odgovarajuće mjere zaštite od percipirane ugroze njihovu opstanku. Sve ratove vodi reptilski mozak: neka se svatko brine za sebe, ubij ili budi ubijen, ili oni ili mi. Osvajački ratovi su reakcije reptilskog mozga. Sjetimo se spomenutih karakternih crta: agresivno, bezobzirno i ritualističko ponašanje; želja za kontrolom, moći i posjedovanjem; 'teritorijalnost'; „sila ne pita"; društvene hijerarhije; i „primitivne emocionalne reakcije". Kad američka ili izraelska vojska iz zraka bombardira nedužne ljude iznad Bagdada ili Gaze, kako to 'opravdavaju' zagovornici i počinitelji takvih nedjela? Opstankom. „Saddam Hussein ima oružje za masovno uništenje koje predstavlja prijetnju svima nama"; „palestinski teroristi prijetnja su Izraelovom opstanku". Bešćutno ubijanje djece koja nikom ne predstavljaju nikakvu prijetnju proizlazi iz onih crta bešćutnosti reptilskog mozga, kao i drugog neizrecivog „ratnog djelovanja" kad nije dovoljno samo ubiti 'neprijatelja'. Treba ga mučiti, raskomadati, natjerati da vrišteći moli za milost koja mu neće biti iskazana. Ratove objavljuje reptilski mozak, koji ih vodi i 'opravdava'. Reptilski je mozak, doista, pravi ratni stroj, cijeli paket. To je također kontrolni mehanizam psihopata, serijskog ubojice, silovatelja i pedofila. Krvne loze gmazovskih hibrida legla su svega pobrojanog u prethodnoj rečenici, ali na monumentalnoj razini, kao što sam iznio u drugim knjigama, jer su pod krajnjim utjecajem gmazovske genetike. Kada pedofil ima spolni odnos s djetetom entitet koji tog pedofila opsjeda crpi djetetovu životnu silu iz temeljne čakre. A žrtve psihopata, serijskih ubojica i silovatelja stvaraju visoke razine straha kojim se opsjedajući Gmazovi hrane.

Upravo zato ti bolesni ljudi često drže svoje žrtve zatočene te u stanjima visoke tjeskobe prije negoli počine svoje nedjelo. Radi se o istom principu kao kod

sotonističkog rituala kada žrtva zna da će biti žrtvovana, ali se ritual oteže kako bi se postigla najveća doza prestravljenosti.

Prianjanje reptilskog mozga opstanku i sukobima koji uz to idu ne svodi se samo na ratovanje. Vidimo to na svim razinama ljudskih odnosa i interakcija kad se ljudi bore za moć i kontrolu, kada se natječu u želji da steknu bolji utjecaj, status i novac ili se nastoje obraniti od percipiranih prijetnji, bilo umišljenih bilo stvarnih. Ljudi bi mogli surađivati i ostvarivati uzajamnu korist, ali reptilski mozak i mentalitet roja/krda unutar Mjesečevog matriksa želi se natjecati, pobjeđivati, osvajati. U pozadini svega je vjerovanje u opstanak (evo ga opet) najsposobnijih i najjačih i da živimo u svijetu bespoštedne konkurencije. Ako netko pobjeđuje to znači da netko drugi gubi, a to jamačno neću biti ja! A ne, nikako. Sve su to gluposti, ali pokušajte to reći reptilskom mozgu, koji kao da je izmislio izraz „bespoštedna konkurencija", a vjerojatno i jest. Takva konkurencija, očajničko pentranje uz nauljen stup, vodi do toga da nekolicina ima daleko više negoli im treba, dok drugi gladuju i pate zbog toga što nemaju čak ni osnovne uvjete za život (sl. 233). Bi li tako nešto učinila Svijest? Ne bi, ali nerazvijena svijest bi, što i čini, putem programiranog uma i reptilskog mozga. Pobjeda i poraz postali su ljudska opsesija jer čovjek izjednačava pobjedu s opstankom, a poraz s izumiranjem. Pobjedu izjednačava sa statusom, prevlašću i moći (izrazi reptilskog mozga), a poraz s nepostojanjem svih tih triju stvari. Sama želja za kontrolom – bilo da se radi o partneru, djetetu, situaciji, državi ili svijetu – potječe iz reptilskog mozga. Opet je mehanizam opstanka taj koji smatra da što veću kontrolu netko ima, to su mu veće šanse za opstanak. Iluminatski gmazovski hibridi užasavaju se nepredvidivih ljudi i situacija te su opsjednuti dirigiranjem svim stranama kako bi mogli odlučiti ishod. Vidimo to u načinu na koji se dirigira svjetskom privredom, što se čak ne čini putem otvorene konkurencije u tzv. 'kapitalizmu' nego 'kartelizmom'. Tržište je namješteno kako bi se osigurao željeni ishod. Gmazove i njihove hibride, kao i većinu ljudi, jako brine stanje stalnih promjena jer su usvojili reakcije mentaliteta roja - samo su Gmazovi u tome ekstremniji - i ništa drugo. Neutaživa žudnja za sve više i više 'stvari' i za preobiljem svega još je jedna od značajki reptilskog mozga. Francuski antropolog G. Clataire Rapaille napisao je članak za *Los Angeles Times* u kojem opisuje pohlepu i pretjeranost kao značajke reptilskog mozga. Članak je bio naslovljen „Život na visokoj, i još višoj, nozi; kako je opaka neumjerenost postala način života u južnoj Kaliforniji". Rapaille piše:

> ... želja za neumjerenošću potječe od reptilskog mozga ... Reptil želi dograbiti najviše hrane što može, biti najveći i najmoćniji, jer je fokusiran na opstanak. Kad se radi o izboru između intelekta i reptila, reptil uvijek izađe kao pobjednik.

Slika 233: *Gmazovski mentalitet roja na djelu.*

> Ugađanje tom unutarnjem gušteru ima svojih loših strana. Zbog nezajažljivog apetita Amerikanci su u prosjeku 4,5 kilograma teži negoli su bili prije dva desetljeća, a srčanim bolestima i dijabetesu podložniji su no ikad. Gomilamo dugove (zakašnjela plaćanja kreditnim karticama više su se nego utrostručila od 1996., dosegnuvši iznos od 7,3 mil. dolara godišnje), a fosilna goriva izgaramo k'o ludi. Tražimo stvari koje, negdje duboko u sebi, zapravo ne želimo, pa čak ni ne koristimo ...

Reptilski mozak i mentalitet roja možete vidjeti na djelu kada ljudi svoje živote žive kao svakodnevni ritual, odlazeći npr. svaki tjedan u isto vrijeme u isti supermarket i konzumirajući ista jela u iste dane. Gmazovski hibridi, reptilski mozak i mentalitet roja pretvorili su ljudsko društvo u svakodnevni vječno ponavljani ciklus gledanja na sat, i to takav u kojem je naglasak na fizičkom ili financijskom opstanku i stalna potraga za još, još i još. Sve je to percepcija reptilskog mozga. Ljudi su, uz to, opsjednuti televizijom i filmovima, što također nije slučajno. Istraživač Skip Largent piše:

> Svi filmovi i televizija projekcija su gmazovskog mozga. Na koji način? Filmovi i televizija (video igrice itd.) neosporno su snoviti, ne samo u prikazivanju simbolične stvarnosti nego i u tome što ljudi zadubljeni u filmove itd. imaju iste moždane obrasce kao u stanju snivanja. A pogodite gdje je izvor sanjanja u vašoj glavi? U gmazovskom mozgu (iako u tome sudjeluju drugi dijelovi mozga). 'Jezik' gmazovskog mozga vizualne su impresije. Sva komunikacija Gmazova provodi se preko vizualnih simboličkih prikaza, od kojih svaki ima posebno značenje.

Gmazovski hibridi iluminatskih obitelji imaju svoj vlastiti jezik simbola koji su svuda oko nas, ako znate gdje treba gledati. Među milijunima primjera su svi simboli babilonske božice Semiramide, kao što je Kip slobode (vidi knjigu *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru).* Ti simboli, u okolišu ili u sferi oglašavanja i kompanijskih loga, podsvjesno komuniciraju s reptilskim mozgom stanovništva te usađuju predodžbe i reakcije. U ranom djetinjstvu mentalnim i emocionalnim stanjem gotovo isključivo upravlja reptilski mozak preko vizualnih utisaka. Kreatori 'zabave' za djecu, poput, na primjer, *Disneya*, iskorištavaju to znanje, a isti je slučaj s kompjutorskim igricama. Kamo god u 'ljudskom' društvu pogledamo vidimo reptilski mozak i Kontrolni sustav gmazovskog mentaliteta uma. Ukoliko tom zatočeništvu kanimo stati na kraj - a kanimo i budemo - važno je da to shvatimo, kao i implikacije koje to može imati po slobodnu misao i svjesnost. Sve što sam govorio o gmazovskoj kontroli ljudi vrijedi još i više za njihove sluge na Zemlji: iluminatske obitelji. U njihovom genetskom sklopu još je više gmazovskih gena negoli u širim slojevima stanovništva, a opsjeli su ih gmazovski entiteti koji operiraju tik izvan dosega ljudskog vida. Svijest utječe na gene jer, na kraju krajeva, sve je to interakcija energije. Krvne loze gmazovskih hibrida koje su spomenuti gmazovski entiteti opsjedali iz naraštaja u naraštaj zapeli su u svojem mentalitetu roja čak i dublje negoli je to slučaj kod širih slojeva stanovništva. Oni samo slijede drukčiji program. Iluminatske obitelji mogu misliti da su jako pametne i moćne, ali one su,

u biti, obične ljušture za svoje gospodare koji vibriraju onkraj vidljive svjetlosti i diktiraju svakom njihovom mišlju i postupkom.

No, treba napomenuti jednu bitnu stvar. Obitelji iz odabranih krvnih loza na drukčiji su način povezane s gmazovskim sustavom. Pripadnici tih obitelji nisu zatvoreni u smislu vidovitosti i percepcije poput velike mase čovječanstva te imaju sposobnost viđenja i opažanja stvari kakvu širi slojevi stanovništva nemaju. To je pak povezano s načinom na koji njihovi 'posebni' geni dekodiraju stvarnost. Oni mogu vidjeti aure i izvlačiti informacije 'skeniranjem' čovjekovog energetskog polja. Time dobivaju mogućnost da saznaju više o nekoj osobi negoli ta osoba zna o samoj sebi. Oni su poput shizofrenika: jedna su osobnost u svakodnevnom životu, a nešto posve drugo iza scene, što zasigurno vrijedi za obitelji kao što su Rothschildi i Rockefelleri itd. Njihov pristup tim darovima dok ih uskraćuju čovječanstvu jedan je od glavnih načina na koji su nametnuli svoju vlast nad 'masama'. Kako bi nastavili iskorištavati ovu prednost i držali ljude u manjoj 'kutiji' svjesnosti, moraju sustavno suzbijati našu potencijalnu sposobnost percepcije onkraj pet osjetila.

Zatvaranje trećeg oka

Zemlja je ekvivalent gmazovske kolonije za proizvodnju hrane – divovske farme ili zoološkog vrta. Da bi takvom i ostala neminovno moraju odvojiti ljude od Svijesti i zarobiti ih u njihove, stalno iznova nastajuće omče unutar Mjesečevog matriksa. Drugi način da to postignu jest manipuliranje hormonima povezanih s raspoloženjem, emocionalnim reakcijama i međudimenzionalnom percepcijom, a na sve to utječe Mjesec, čak i bez samih transmisija. Slijedi jedno internetsko objašnjenje funkcije hormona:

> Hormoni su kemijski glasnici koji putuju cijelim tijelom koordinirajući zamršene procese kao što su rast, metabolizam i plodnost. Mogu utjecati na funkciju imunološkog sustava, pa čak i mijenjati ponašanje. Prije rođenja upravljaju razvojem mozga i reproduktivnog sustava. Hormoni su zaslužni za to što su vaše ruke jednako dugačke, što hranu možete pretvarati u gorivo i što ste se u pubertetu promijenili od glave do pete. Upravo zahvaljujući tim kemikalijama udaljeni dijelovi tijela međusobno komuniciraju tijekom složenih i važnih zbivanja.
>
> Reagirajući na signal iz mozga hormoni se, iz žlijezda koje ih stvaraju i pohranjuju, izlučuju izravno u krv. Te žlijezde sačinjavaju ono što je poznato kao endokrini sustav (endokrin znači „lučiti unutra") . Kemikalije koje ometaju funkciju hormona zovu se, stoga, endokrini disruptori.
>
> Testisi i jajnici, ili 'gonade', možda su najpoznatije endokrine žlijezde. Kod muškaraca testisi proizvode spermu i luče muški spolni hormon testosteron. Kod žena jajnici proizvode jajašca i ženski hormon estrogen. Upravo ti hormoni određuju sekundarne spolne značajke poput mišićne mase i dlaka na licu. Ujedno pomažu kod organizacije proizvodnje sperme, zatim kod menstruacije i trudnoće. Ostale endokrine žlijezde uključuju štitnjaču, Langerhansove otočiće u gušterači i nadbubrežne žlijezde. Svi ti

elementi sudjeluju prvenstveno u rastu, metabolizmu i reakciji na stres tipa „borba ili bijeg".

Iako su sve stanice izložene hormonima koji cirkuliraju krvotokom, na njih reagiraju samo neke od njih. Na signal određenog hormona reagirat će samo njegove 'ciljne' stanice koje imaju receptore za taj hormon. Kada se hormon veže uz svoj receptor on izaziva biološku reakciju unutar stanice. Usporedimo li hormon s radio signalom tada receptor predstavlja antenu. Bez antene radio ne bi primao signale, te se iz njega ne bi odašiljala glazba. Signaliziranje se završava kada se cirkulirajući hormoni raspadnu i budu izlučeni iz tijela.

Oni koji su uhvaćeni u zamku stvarnosti pet osjetila i odvojeni od Svijesti doslovce su biološki roboti kontrolnog sustava Gmazova koji određuje praktički svaku njihovu misao i reakciju, baš kao što s mravima čini mravlja kraljica. U tom internetskom članku o hormonima spominje se endokrini sustav koji obuhvaća epifizu i hipofizu. Obje se nalaze u mozgu i ključne su za 'viđenje' izvan stvarnosti pet osjetila. Epifiza (češerasta žlijezda) veličine je graška, izgleda poput češera i smještena je blizu središta mozga između dviju polutki (sl. 234). Ona proizvodi hormon melatonin koji regulira spavanje, a znanstvenici su objavili da Mjesec utječe na proizvodnju melatonina, vjerojatno tako što utječe na epifizu. Ispravno se smatra da je to dio čovjekovog sustava „trećeg oka" koje nam omogućuje da istražimo druge razine stvarnosti. U pjesmi *Uprising (Ustanak)* grupe Muse, svojevrsne himne naših dana, postoji jedan izvrstan stih koji kaže: „Da možemo treće oko upaliti kao svjetlo, smjesta, znali bismo da strahu od smrti doista nema mjesta." Neki biolozi smatraju da stanice epifize kod kralježnjaka imaju zajedničkog preteču u mrežničkim stanicama oka. To se očito uklapa u ovu sliku. René Descartes, francuski filozof i matematičar, bavio se dugačkim i detaljnim proučavanjem epifize. Nazvao ju je „sjedištem duše" i rekao da ona povezuje tijelo s intelektom. Rekao bih da ona povezuje tjelesno računalo s višim razinama svijesti negoli je to intelekt, ali on je zasigurno shvatio njezinu osnovnu funkciju. Škole misterija i ezoterijska učenja odavno znaju da epifiza povezuje 'fizičke' razine s 'duhovnim' i omogućuje ljudima da vide onkraj vremensko-prostorne tvorevine.

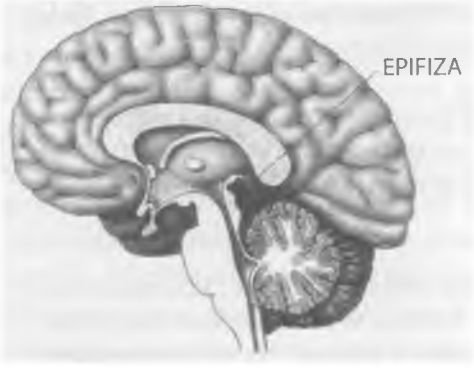

Slika 234: *Epifiza, dio „trećeg oka" koje otvara našu svijest carstvima onkraj vidljive svjetlosti.*

Otvaranjem „trećeg oka" aktiviraju se vidovnjačke sposobnosti i ono što neki opisuju kao nadnaravne moći. Epifiza se aktivira svjetlom, a nadzire tjelesni bioritam u suglasju s hipofizom koja regulira osjećaj gladi, žeđi, seksualne želje i biološkog sata koji određuje kojom brzinom starimo. Pogledajte samo kolika je mogućnost za masovnu kontrolu ako izvana uspijete sputati i utjecati makar

samo na epifizu i hipofizu. Imate mogućnost bitno otežati percepciju stvari onkraj pet osjetila, možete određivati brzinu starenja ljudi, intenzitet seksualne želje ili pak pojavu i trajanje njihova osjećaja gladi i žeđi. To je ključan razlog što u sustav vodoopskrbe te u zubne paste stavljaju natrijev fluorid. Epifiza apsorbira više fluorida od ijednog drugog dijela tijela, a zbog prisutnosti tog izuzetno škodljivog otrova će ovapneniti. Natrijev fluorid je užasan otpadni materijal aluminijske industrije koji se koristi u proizvodnji otrova za štakore. Uzrokuje rak, genetska oštećenja, Alzheimerovu bolest, narušava djelovanje endokrinog sustava i umrtvljuje mozak (sl. 235). U koncentracijskim logorima nacisti su ga stavljali u pitku vodu kako bi zatvorenici bili poslušniji i krotkiji (vidi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)* i ostale moje knjige).

Oko dvije trećine pitke vode u Americi je fluorirano, što je postupak koji se u svijetu sve češće provodi, unatoč dokazima da: (a) ni na koji način ne štiti zube i (b) može teško oštetiti organizam, uključujući zube! Andrew Burnham, britanski ministar 'zdravstva' i još jedan od članova Vladine „Beznadne brigade", pozvao je 2009. na fluoriranje svih britanskih vodoopskrbnih sustava. G. Burnham je bio potpredsjednik Britanskog društva za fluoriranje. Njegova je vlada nametnula fluoriranje škotskih voda bez parlamentarne rasprave. Tretiranje i trovanje vodoopskrbnih sustava cijele jedne države bez ikakve rasprave?? Naravno, takav je plan i stoga se provodi pod svaku cijenu, a opskrba vodom jedna je od važnijih meta lijekova i zagađivača, čija je svrha navođenje ljudi da „zavole svoje ropstvo". Vodovodni je sustav već zagađen fluoridima i farmaceutskim proizvodima, a neki čak traže da se u vodu stavi „stabilizator raspoloženja" litij za koji se zna da uzrokuje značajno povećanje težine, da povećava apetit i žeđ te da ometa funkcije štitnjače, još jedne endokrine žlijezde, između ostalih negativnih učinaka. Epifiza je, da ponovim, veličine graška i povezana je s hipotalamusom u podnožju mozga (sl. 236). Smještena je između očiju, a nadzire stvari kao što su rast, krvni tlak i spolni organi. Epifiza i hipofiza te vrtlog „čeone čakre" u središtu čela čine „treće oko" koje otvara put doživljavanju drugih razina Svijesti i stvarnosti. Ako se taj sustav zatvori ljudi će biti potpuno zatočeni u stvarnost pet osjetila, što i je glavni cilj cjelokupne

Slika 235: *Natrijev fluorid je otpadni materijal u aluminijskoj industriji i jedan od sastojaka otrova za štakore. Kalcificira epifizu i poguban je po ljudsko zdravlje... i uopće ne zaustavlja propadanje zubi.*

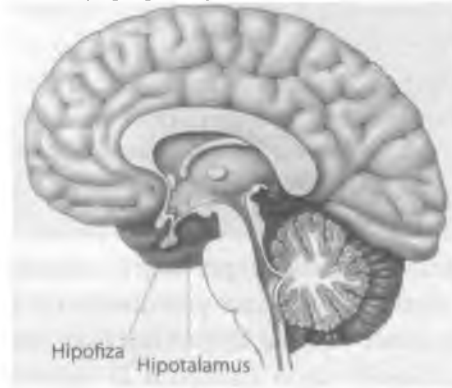

Slika 236: *Hipofiza i hipotalamus*

gmazovske zavjere. Kao što kažu legende naroda Zulu, Gmazovi su „narušitelji komunikacije s bogovima". Oni to čine s Mjeseca. Tijekom dugog vremena prije negoli se Zemlja počela oporavljati od kataklizmi, genetičari iz redova Gmazova i Sivih unutar Mjeseca eksperimentirali su sa stvaranjem jednog ljudskog obličja još podložnijeg manipulaciji. Htjeli su u potpunosti upravljati umovima, percepcijom i ponašanjem svojih ljudskih robova. Genetskom su manipulacijom prespojili elektrokemijski strujni krug kako bi ljude ponajviše izolirali unutar 'fizičke' stvarnosti, kao zatočenike pet osjetila i vidljive svjetlosti. U tome nisu dokraja uspjeli, ali su umnogome otežali naše stanje. Jedna od sposobnosti koju su izbrisali (ili u velikoj mjeri ugušili) bila je, kao što ranije rekoh, telepatska komunikacija, pa su odonda riječi postale sredstva komunikacije među ljudima. To je simbolički prikazano u biblijskoj priči o Kuli babilonskoj, a istovjetne teme nalazimo u mnogo starijim predajama diljem svijeta:

> Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. Ali kako su se ljudi selili s istoka, naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinearu i tu se nastane. Jedan drugome reče: „Hajdemo praviti opeke te ih peći da otvrdnu!" Opeke im bile mjesto kamena, a paklina im služila za žbuku. Onda rekoše: „Hajde da sebi podignemo grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji!"
>
> Jahve se spusti da vidi grad i toranj što su ga gradili sinovi čovječji. Jahve reče. „Zbilja su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. Hajde da siđemo i jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije."

Zvuči li vam to kao govor 'Boga' ili nekakvog gmazovskog diktatora?

Frekvencijska ograda

Osim svojih genetičkih prtljanja i transmisija stvarnosti, Gmazovi su uz to okružili Zemlju jednom „frekvencijskom ogradom" projiciranom s Mjeseca kako bi blokirali frekvencije koje bi mogle donijeti prosvjetljujući uvid njihovoj robovskoj rasi. Ovo se nadalje proširuje, i to preko takozvanog Programa istraživanja visokofrekventnih aktivnih polarnih svjetlosti (HAARP-a) smještenog na Aljaski, koji se sada širi i u druge zemlje. Zajednički ga financiraju Ratno zrakoplovstvo Sjedinjenih Država, Mornarica Sjedinjenih Država, Sveučilište Aljaska i iznimno zlokobna gmazovsko-iluminatska ustanova pod nazivom Agencija za napredna vojna istraživanja (DARPA). Tehnologijom korištenom u HAARP-u visokofrekvencijski radio valovi odašilju se u ionosferu, najvišu razinu atmosfere stotine kilometara iznad Zemlje, i zatim ponovno natrag. Uz pomoć takve tehnologije može se mijenjati vrijeme, između ostalog i super-zagrijavanjem atmosfere; izazvati pojavu uragana, *tsunamija* i potresa; usađivati pojedinačno i kolektivno misli i emocije u ljudski mozak; blokirati svjetske komunikacijske sustave; ubijati ljude oružjem u kojem se koristi usmjereni snop nabijenih ili neutralnih čestica (engl. *particle beam weapon*) ili

„zraka smrti", također pojedinačno ili skupno; obarati zrakoplove i manifestirati pojave na nebu i još mnoge druge stvari. Kada se zrakoplov 'misteriozno' sruši bez ikakvog objašnjenja, kao u slučaju leta 447 *Air Francea* nedaleko južnoameričke obale 2009. godine, na pamet mi pada HAARP. Gmazovi i njihova hibridna klika koriste svoju tehnologiju kako bi stvarali „prirodne katastrofe" i pustošili neku zemlju ili područje, a zatim se time poslužili kao izgovorom da preuzmu stvari u svoje ruke u ime „humanitarne pomoći" i/ili „čuvanja mira". Sjetimo se Haitija 2010. godine. Jesse Ventura, bivši guverner Minnesote, snimio je 2009. za kanal truTV dokumentarac o zlokobnoj naravi HAARP-a te je pokazao kako se čak i pomoću najjednostavnije tehnologije signali mogu odašiljati izravno u mozak, da ne govorimo o nečem tako sofisticiranom i moćnom poput HAARP-a. Glavni razlog postojanja HAARP-a je pokušaj da se pojača djelovanje „frekvencijske ograde" projicirane s Mjeseca kako bi se čovječanstvo držalo unutar iskrivljene percepcije stvarnosti (sl. 237). Sve to čine upravo sada iz sasvim određenog razloga, što ću objasniti nešto kasnije. Dr. Gordon J. F. MacDonald, znanstveni savjetnik predsjednika Lyndona Johnsona i profesor geofizike na Kalifornijskom sveučilištu, pred Kongresnim je pododborom za oceane i međunarodni okoliš još je 1972. godine izjavio:

> Osnovna je zamisao ... bila stvaranje, između električni nabijene ionosfere u višem dijelu atmosfere i provodničkih slojeva na površini Zemlje, jedne neutralne šupljine kako bi nastali valovi, električni valovi koji bi se podesili na frekvenciju moždanih valova ... oko deset ciklusa u sekundi ... čime možete izazivati promjene u obrascima ponašanja ili reakcija.

Tehnologija HAARP-a upravo je zato i razvijena: da bi podržala glavni sustav manipulacije uma formiran na Mjesecu. No, kao i kod Mjesečevog matriksa, pravi utjecaj HAARP-a vrši se u Metafizičkom svemiru tj. u informacijskom nacrtu. Takav utjecaj može se nadvladati otvaranjem uma Svijesti, ali oni koji se nalaze u stvarnosti tjelesnog računala neće moći razlikovati vlastite misli i emocije (kakvim ih oni smatraju) te one odašiljane izvana sa svrhom dekodiranja od strane mozga. Mjesečev matriks dekodiramo od rođenja i mislimo da je stvaran tako da je, s time u usporedbi, usađivanje misli i predodžbi posredstvom tehnologije HAARP-a mačji kašalj. Eksperimenti su pokazali kako su ljudi u zvučno izoliranim prostorijama čuli riječi odašiljane pulsnim mikrovalovima. A Zbigniew Brzezinski, savjetnik Jimmyja

Slika 237: *Projekt HAARP na Aljasci i njegova područna postrojenja diljem svijeta, osmišljeni s ciljem povećanja utjecaja „frekvencijske ograde" i iskrivljene stvarnosti projicirane s Mjeseca.*

Cartera za nacionalnu sigurnost i mentor Baracka Obame, 1970. pisao je o tome kako „precizno tempirani, umjetno pobuđeni elektronski udari mogu dovesti do obrasca oscilacija koje proizvode razmjerno visoke razine struje iznad određenih područja Zemlje ... mogli bismo razviti sustav koji bi u značajnijoj mjeri narušio moždane funkcije kod vrlo velikog broja stanovnika u odabranim područjima tijekom jednog dužeg razdoblja." Dakle, to je bilo prije četiri desetljeća. Pomislite samo što tek danas mogu s tehnologijom koju su im predali Gmazovi, jer otuda sve to i potječe. Ustupaju nam tehnologiju kada se time ubrzava ostvarivanje njihova plana. Potrebno je još nešto znati... unutar Mjeseca i podzemnih baza na Zemlji i dalje se nastavlja genetska manipulacija ljudskog obličja. Mnogi vojnici koji su službeno poginuli u ratovima a zapravo nisu poginuli iskorišteni su za rad u nižim razinama tih baza u praktički robotičkom stanju. Gmazovska tehnologija i genetika omogućuju im da izuzetno dugo žive. Korišteni su i u genetskim eksperimentima u podzemlju te unutar Mjeseca zajedno s drugima koje su otela izvanzemaljska bića i ljudska vojska. Razmnožavanjem takvih robova stvaraju sasvim novu 'ljudsku' vrstu koju pripremaju da zamijeni ovu sadašnju poslije njenog 'kresanja'. Ili to barem žele učiniti.

Prije mnogo vremena gledao sam film *Oni žive (They Live)* koji temom i mnoštvom pojedinosti iznimno točno prikazuje današnji svijet. Film *Oni žive,* pušten u kino-distribuciju 1988., snimio je producent/redatelj John Carpenter. Pogledate li Carpenterov filmski opus u žanru znanstvene 'fantastike' i strave vidjet ćete da je on prilično dobro upoznat s onim što se događa, iako će to bez svake sumnje poricati. Radio je s insajderom Georgeom Lucasom na specijalnim efektima za film *Zvjezdani ratovi.* Tema filma *Oni žive* jest preuzimanje vlasti u svijetu od strane jedne izvanzemaljske rase koja se skriva iza ljudskog obličja.

Radnja se odvija otprilike u današnje vrijeme, usred katastrofalne ekonomske depresije uz velik broj nezaposlenih i bezdomnih ljudi koji žive u šatorima ili potleušicama od valovitog lima, gdje god uspiju pronaći neki opustjeli predio.

Policijska država brutalno provodi drakonske zakone. Pripadnici pokreta otpora shvatili su tko su stvarni vladari te su izradili posebne „sunčane naočale" koje im omogućuju da vide izvanzemaljce onkraj naizgled ljudskih tijela. Naočale također otkrivaju subliminalne poruke u reklamama i medijima koje bi inače ostale nevidljive. Među porukama su naredbe: 'slušaj', „samostalno razmišljanje zabranjeno", „spavaj i dalje", „ne sumnjaj u vlasti", „maštanje zabranjeno", „pokoravaj se vlastima" i 'troši'. Subliminalna poruka „Ovo je Bog tvoj" umetnuta je u novac. Izvanzemaljci surađuju s ljudskom 'elitom' u podzemnim objektima odakle se vrši manipulacija stanovništva na površini, a vidimo i ljude kako se iz podzemne lokacije prebacuju ili teleportiraju na druge planete. Glavni lik u filmu napokon otkriva da se odašilje nekakav signal koji sprječava ljudsko stanovništvo da vidi svoje izvanzemaljske vladare i drži ih u stanju sličnom transu koje blokira većinu onoga što bi se inače moglo vidjeti. U filmu *Oni žive* signal se emitira iz skupa tornjeva jedne televizijske postaje, ali u našem se svijetu emitira s Mjeseca. Kad se isključi signal iz televizijskog odašiljača ljudsko stanovništvo odmah je kadro vidjeti izvanzemaljce. Među njima

su američki predsjednik, vodeći poslovni ljudi, mnogi iz policije i pravosuđa, spikeri informativnih emisija i tako dalje. Ako izvanzemaljce iz filma *Oni žive* zamijenite Gmazovima, a televizijski odašiljač Mjesecom bi ćete vrlo blizu onog što se uistinu događa. Taj film još uvijek možete pogledati na *YouTubeu*.

Dok sam pisao ovo poglavlje o Mjesecu počele su mi se događati neke vrlo neobične stvari. Tehnologija poput takozvanog programa 'keystroke' (pritiska na tipku)[4] omogućuje Kontrolnom sustavu da prati svako slovo koje otipkam na svom računalu, a otkad sam počeo utipkavati detaljne informacije o Mjesecu moj je stan svake noći bio bombardiran elektromagnetskim poljima. Moja dobra prijateljica Carol Clarke, vidovnjakinja s nevjerojatnom stopom točnosti glede predviđanja događaja u mom životu tijekom više od deset godina, upozorila me je da je iluminatska mreža isplanirala brojne napade i 'diverzije' kako bi diskreditirala i mene i moju knjigu, potkopala moje zdravlje i oslabila moju usredotočenost. Otkrića o Mjesecu previše su se približila samim temeljima Kontrolnog sustava za nadziranje ljudi i odgovor se kad-tad mogao očekivati. Carol nije pogriješila. Počeo sam se buditi noću, ili točnije (i uglavnom), u rano jutro, a tjeme mi je vibriralo i kuckalo kao da je gađano elektromagnetskim valovima, a doista je tako i bilo. Ponekad bi mi srce udaralo izuzetno brzo iako nisam bio ni u kakvom emocionalnom stanju koje bi do toga dovelo. Ležanje u krevetu u smirenom stanju dok vam srce ubrzano lupa vrlo je čudan osjećaj. Znao bih pogledati po sobi i jasno vidjeti vibrirajuće kugle energije koje iskre i skaču, često poprimajući oblik nečega što je izgledalo poput velikog električnog pauka. Jednom sam se prilikom probudio i ugledao veliko vrtložno energetsko polje koje je izgledalo poput vatrenog kola u vatrometu sa sredinom u obliku pauka. Okretalo se izuzetno brzo. Druge sam noći vidio veliku prikazu nalik „noćnom leptiru" koja je letjela po sobi. Bila je svijetlo-narančaste boje s krupnim bijelim točkama. Ta me je 'umotvorina' dobro nasmijala. Svake sam noći također počeo sanjati nevjerojatno 'uvjerljive' snove, zbog elektromagnetskih polja projiciranih u sobu. Moj se artritis naglo i dramatično pogoršao, dotle da mi je pomicanje bilo kojeg zgloba bilo bolno, a često je predstavljalo pravu patnju. Jutarnje oblačenje čarapa i odijevanje općenito postali su svakodnevno mučenje. Dok ovo pišem ruke su mi u tako lošem stanju da su jedina dva prsta koja sam u stanju koristiti ona dva kojima kuckam po tastaturi.

Ostali prsti su neupotrebljivi. U vrijeme slanja ove knjige u tisak situacija s elektromagnetskim napadima i mojim zdravljem ostaje ista. Sve se ponavlja, iz noći u noć. Carol Clarke smatra da mi 'oni' pokušavaju izazvati rak, što ima smisla jer je rak, poput svega ostalog, frekvencija, a tehnologija im omogućuje da vas tom frekvencijom 'gađaju'. Mnogi ljudi koji su se na različite načine suprotstavljali sustavu odjednom bi umrli od srčanog napada ili bi dobili neki smrtonosni oblik

[4] Tehnologija praćenja kompjutorskih aktivnosti bez znanja onih koji ih obavljaju, [inače] korištena za nadzor nad produktivnošću i zloporabama informatičke opreme tvrtke. Prati uporabu tipkovnice i podatke koji se putem nje unose (definicija preuzeta iz Englesko-hrvatskog informatičkog enciklopedijskog rječnika autora Željka Paniana; *op. prev.*).

raka. Ali, briga me; dok ne obavim posao ne mičem se. Žao mi je, momci, što vas moram razočarati, ali bit će tako ili nikako. S bolovima ili bez njih. Također sam čuo za planove da me se osobno ocrni, ali, opet kažem, samo dajte, a ja ću vam uzvratiti. Nema problema. „Nailazit će na golemo protivljenje, ali uvijek ćemo biti tu da ga zaštitimo".

Stječe se dojam da u ovoj knjizi razotkrivam scenarij iz nekakve noćne more, i to mi je sasvim jasno, ali sve ovisi o načinu na koji to gledate. Ove informacije možete doživjeti kao zastrašujuće, što će samo aktivirati vaš reptilski mozak. Ili možete slaviti činjenicu da se veo napokon diže i da nešto po tom pitanju imamo priliku poduzeti. Mene nimalo ne plaši, a kamoli ispunja stravom niti ono s čime se suočavamo niti oni emocionalni invalidi koji nas nastoje porobiti. Postoji posve određen razlog za stalnu prisutnost teme o očajničkim pokušajima Gmazova i njihovih hibrida da ne budu razotkriveni kao sila u pozadini ljudskih interesa. A razlog je taj što *mi sami* imamo moć, samo kad bismo se probudili iz transa i angažirali našu istinsku Svijest i potencijale. Trenutno se događa jedna vibracijska promjena koja postaje sve brža – možemo ju nazvati Ubrzanje – koja uzrokuje buđenje ljudske psihe iz njenog dugotrajnog drijemeža. Knjigu *Vibracije istine* napisao sam još 1990. godine. Gmazovski Kontrolni sustav čini sve što može kako bi spriječio čovječanstvo da se uskladi s tom novom vibracijom i zbog toga vibracijske barikade popunjava HAARP-om i uz pomoć bezbroj drugih sredstava kako bi pospješio transmisije s Mjeseca. Sjetimo se Zulu legendi o kojima sam ranije pisao. One kažu da jedna viša Svijest, u Zulu predajama znana kao „Drvo života", želi da se ljudi vrate svojem izvornom 'stadu' i ponovno se povežu sa svojim istinskim jastvom i „višim silama", ali Gmazovi, kako kaže Credo, „zaista žele zabrljati stvari". Oni će „zabrljati stvari" mnogim ljudima u smislu njihove svjesne rekonekcije (ponovnog povezivanja) s višom Sviješću, ali kod mnogih im to neće uspjeti i to kolektivno buđenje srušit će njihovu kulu od karata. Ne bojte se, ovdje djeluju i neke druge sile koje su daleko moćnije od ovih koje žele vladati čovječanstvom i gušiti njegov razvoj.

Sada nije vrijeme za nepokretnost, moramo ustati i krenuti dalje.

PRIČA U SLIKAMA

Dobro, sada ćemo se malo odmoriti i pogledati sjajne ilustracije Neila Haguea koje simbolički prikazuju priču koju iznosim. Neila poznajem gotovo od samog početka svog svjesnog 'buđenja', od vremena onog iskustva u Peruu.

Nas dvojica imamo gotovo telepatsku vezu, utoliko što mi se u glavi pojave slike, a Neil ih nacrta izuzetno vjerno te ih začini vlastitom i izuzetnom snagom nadahnuća i vizualnog uvida.

Uživajte...

CroWarez.org

GALERIJA NEILA HAGUEA

Iz spokoja i tišine Cjelokupne mogućnosti izviru 'svjetovi' oblika ili ono što nazivamo „stvorenim svijetom". Svi oni vibriraju u skladu s različitim frekvencijama i tako dijele isti 'prostor' bez međusobnog ometanja, osim ako na 'skali' ne budu vrlo blizu. Ili, točnije rečeno, promatrač je taj koji stvara frekvencijsko područje, ili 'stvarnost', količinom neprekinutog energetskog polja koje su ona ili on u stanju dekodirati.

Ljudsko je tijelo samo jedna razina naše Beskrajne svijesti. Tijelo nije ono što mi jesmo. Ono je sredstvo kojim naša Svijest – Svjesnost – dekodira i doživljava, odnosno prikuplja iskustva iz ovog svemira virtualne stvarnosti, baš kao što mi moramo imati računalo da bismo mogli prikupljati iskustva s interneta.

Um i tijelo su objektiv, sučelje, između naše Beskrajne svijesti i svemira virtualne stvarnosti. Ovo je Neilov prikaz 'vizije' koju sam imao.

Čovječanstvo je zatočeno unutar uma i tijela te je izgubilo dodir sa svojim beskrajnim jastvom. Umom uvjetovani ljudi gotovo sve vide iz perspektive pet osjetila i tako postaju očarani prividima 'fizičkog' svijeta. Zbog toga postaju tako lako podložni manipulaciji i kontroli. Svjesni ljudi održavaju vezu sa svojim višima razinama svjesnosti i sve vide iz jedne drukčije točke gledišta. Zato ih umom uvjetovani ljudi smatraju 'ludim' ili 'opasnim'.

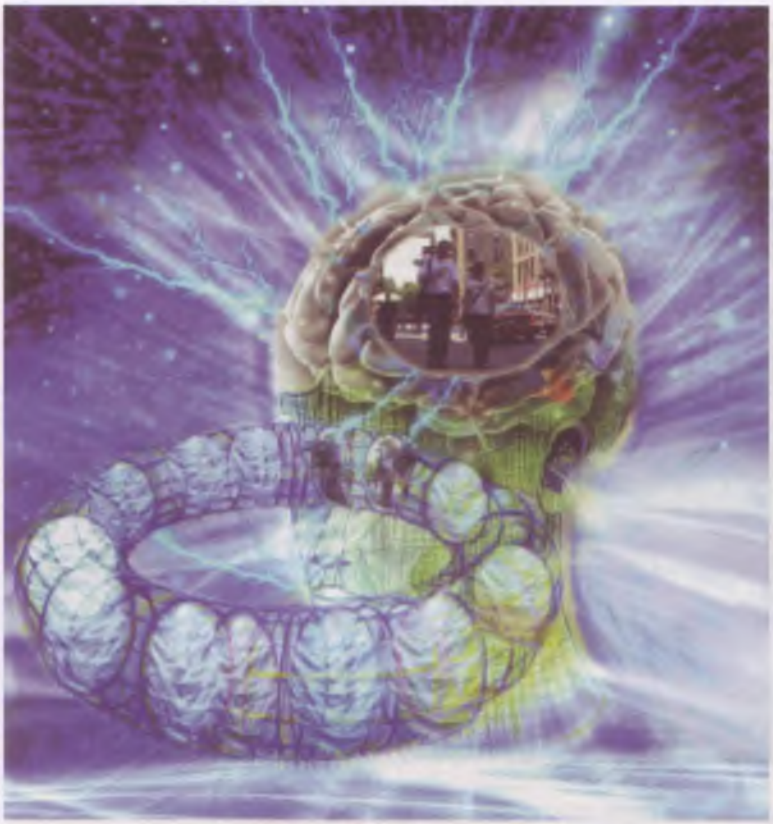

„Tamo vani" ne postoji nikakva 'fizička' stvarnost. 'Čvrsti' svijet kojeg mislimo da vidimo i doživljavamo privid je koji dekodiraju mozak i genetska struktura u cjelini (tjelesno računalo) iz vibracijskih informacija, baš kao što računalo dekodira internet u slike i tekst na ekranu.

Ono što nazivamo „fizičkim svijetom" holografska je Vremenska omča. To je tvorevina uma koja zarobljava ljude u vječno ponavljajućem ciklusu opetovanih iskustava. 'Vrijeme' se naizgled kreće 'naprijed', od prošlosti, preko 'sadašnjosti' ka 'budućnosti', ali ono što nazivamo 'vremenom' u ovoj stvarnosti zapravo je 'omča'. U jednom životu mi uspijevamo doživjeti tek djelić te omče i stoga nam se čini da idemo 'naprijed', u 'budućnost'.

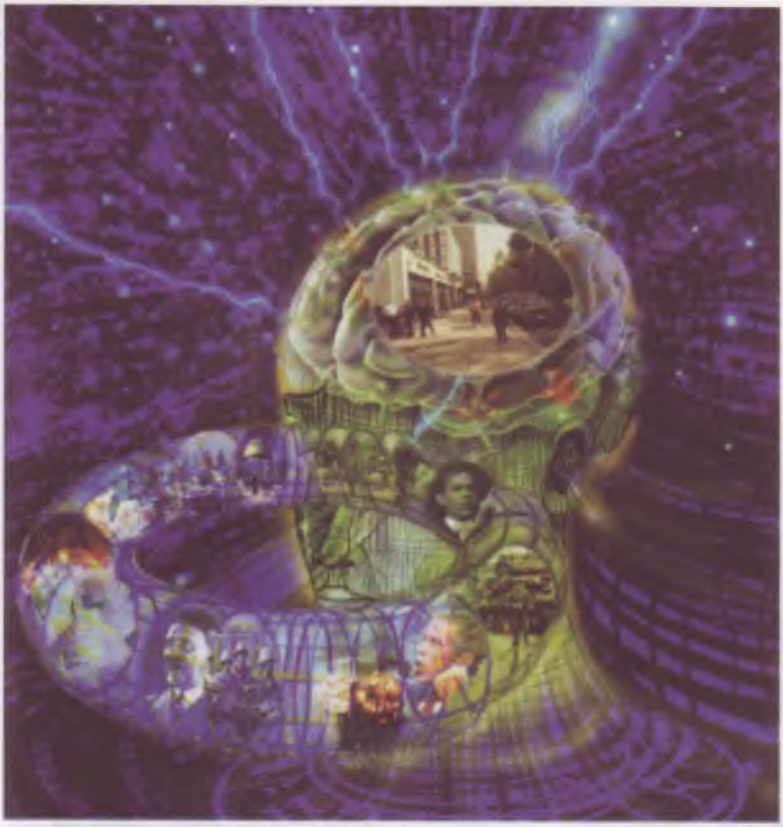

Vremensku omču čine informacije valnih oblika kodirane u Metafizičkom svemiru koje tjelesno računalo dekodira u električne, digitalne i holografske informacije koje doživljavamo kao 'izvanjsku' stvarnost materije i oblika. Ali ona nije „tamo vani", ona postoji samo u našim 'glavama'.

Kada probijemo umne programe manipulirane percepcije i potiskivanja i sjetimo se tko doista jesmo ponovno se svjesno povezujemo sa Sviješću. Zbog toga je globalno društvo strukturirano tako da nas zatoči unutar uma.

Svijest djeluje u razinama 'bezvremenosti', dok je ova stvarnost utamničena percepcijom 'vremena', koje je, kao i u slučaju 'prostora', tek privid dekodiran iz informacijskog obrasca u Metafizičkom svemiru. Kada nasjednemo na privid 'vremena' kao nečeg 'stvarnog', tada se vibracijski odvajamo od ravni 'bezvremenosti' – Svijesti.

Nekoć, prije dolaska Gmazova i Mjeseca, Sunce je bilo znano po svom ženskom imenu 'Langa', što znači 'željeti', 'žudjeti'. Credo Mutwa je rekao da se percepcija Sunca promijenila: od ženskog entiteta postao je muško, a time je „omogućen dolazak 'ratobornih kraljeva' koji su silom uzimali ono što su željeli." Sve se promijenilo jer je u kodirane informacije sa Sunca prodrto sa Mjeseca, a 'ženska' energija postala je 'muška'. To objašnjava vrlo mnogo toga što se odonda događalo.

Gmazovi manipuliraju čovječanstvom s Mjeseca, a imaju i podzemne baze na Zemlji i na Marsu.

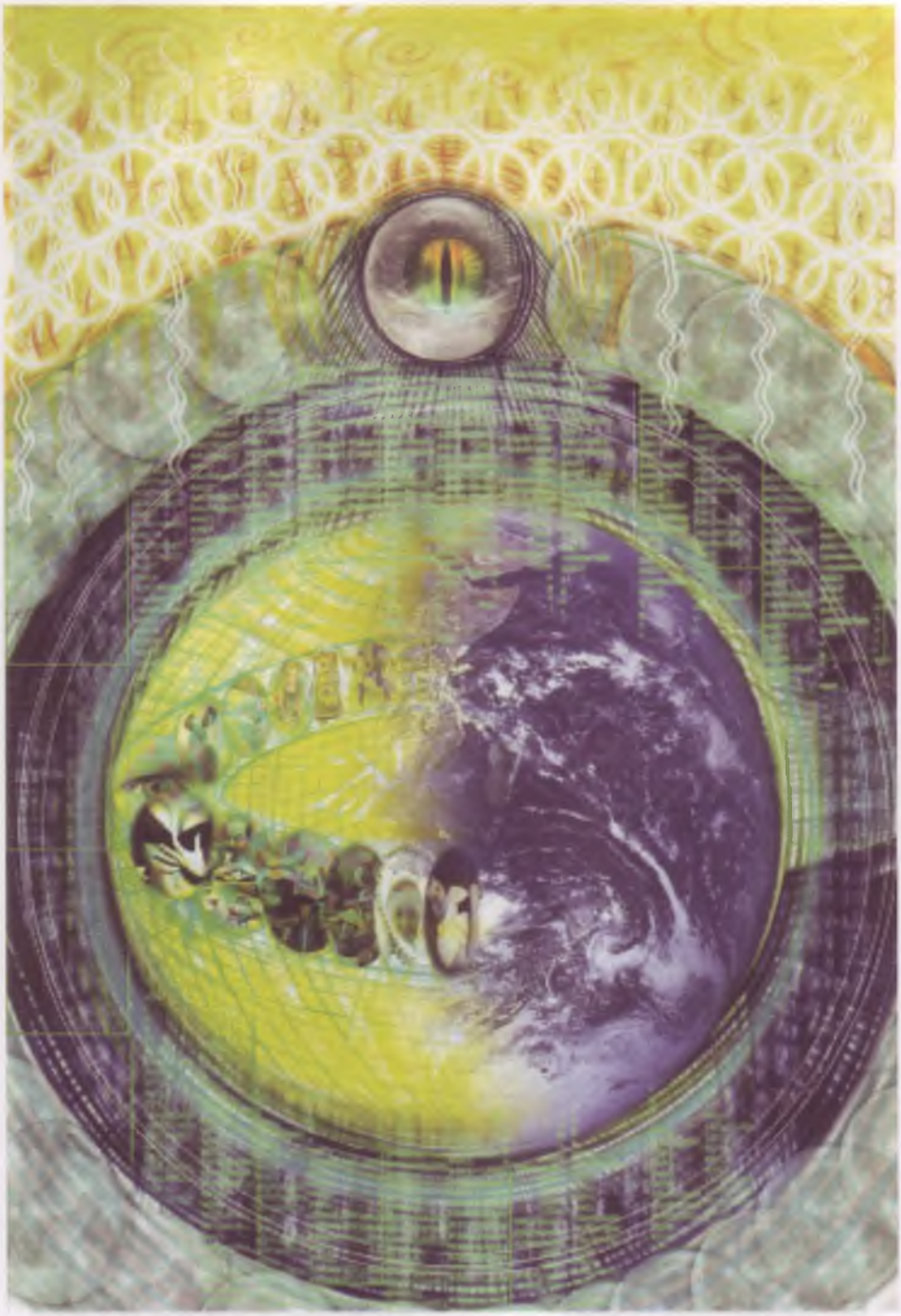

Mjesec promatramo kao 'fizičku' pojavu, poput svega unutar „vidljivog svjetla". Ali to je samo jedna razina Mjeseca. On je također tehnološki-generiran međudimenzionalni portal koji omogućuje entitetima, letjelicama i energijama da se kreću između drugih i naše stvarnosti.

Dolazak Mjeseca, visokotehnološki ratovi i uništenje Marsa i jednog planeta između Marsa i Jupitera (sadašnji asterodini pojas) uzrokovali su golemo 'kidanje' ili 'iskrivljenje' u Metafizičkom svemiru. Ja to nazivam 'Raskolom', a spomenuto iskrivljenje u holografskoj stvarnosti dekodirano je u vidu ogromnih razaranja i katastrofalnih geoloških poremećaja. Ljudsko društvo naglo se vratilo iz jednog tehnički naprednog svijeta u kameno doba.

Raskol u Metafizičkom svemiru također je rascijepio ljudske osobnosti i iskrivio čovjekov osjećaj za stvarnost. 'Zaboravili' smo tko smo doista bili pa smo ostali zarobljeni u tijelu i umu.

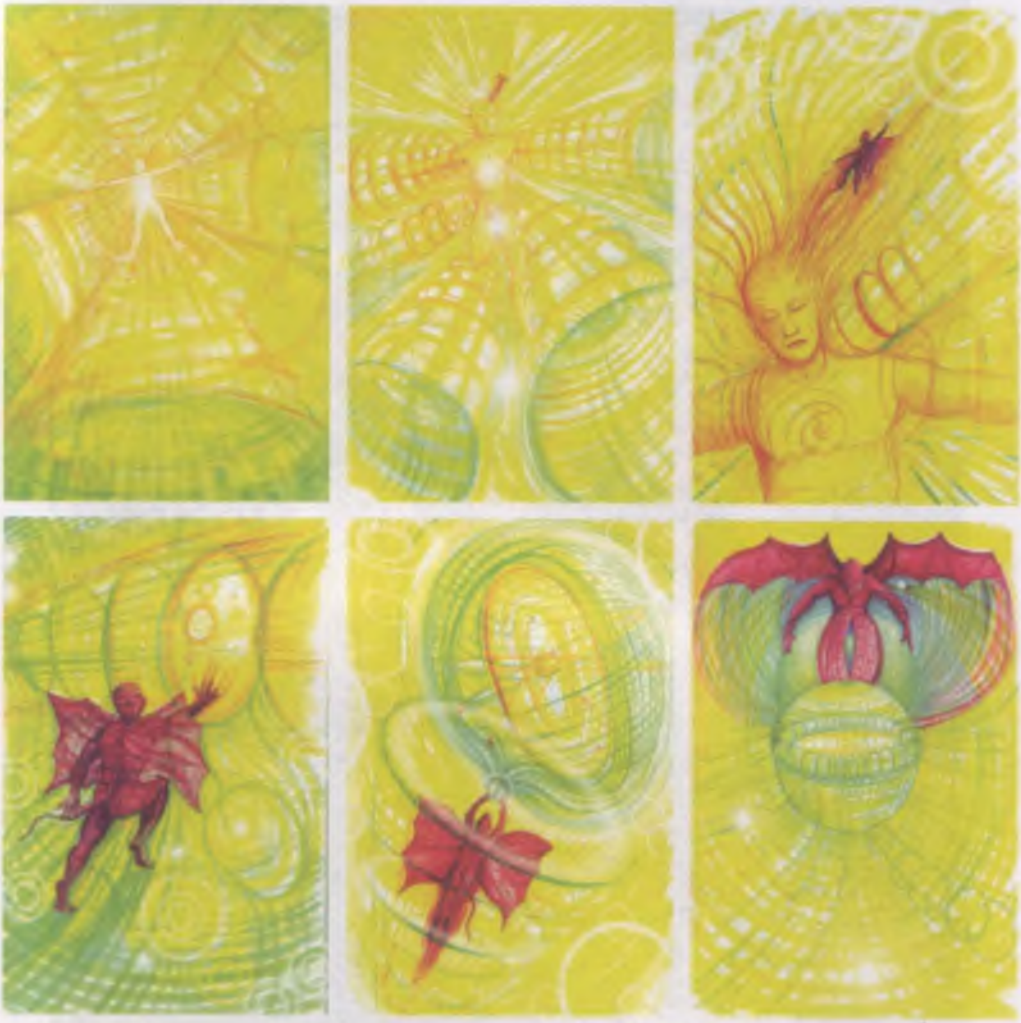

Raskol i njegov utjecaj na ljudsku percepciju iskoristili su Gmazovi da preuzmu kontrolu nad ljudskom psihom.

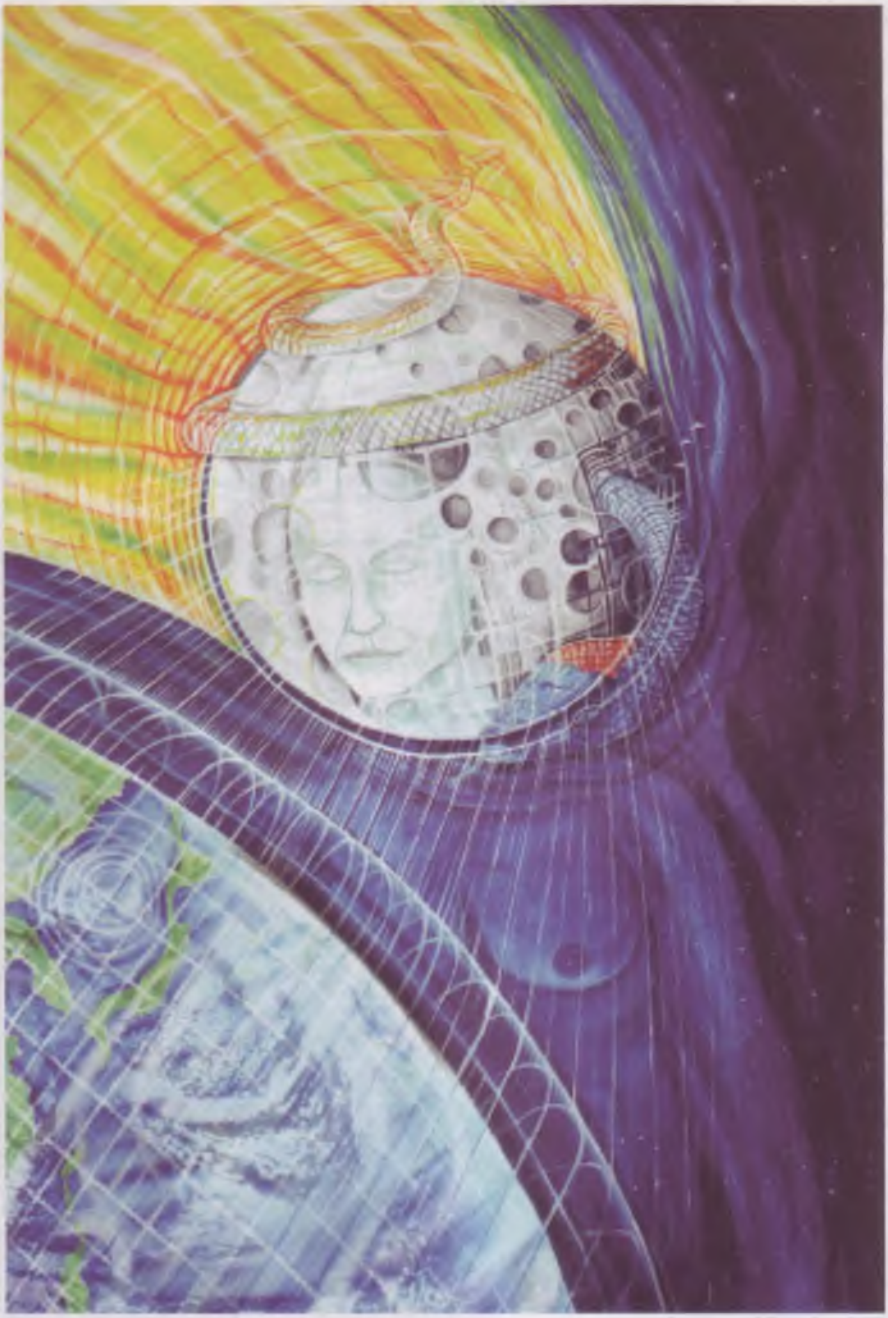

Mjesec je divovski svemirski brod koji je posebno postavljen u odnosu na Zemlju i Sunce kako bi stvorio „Mjesečev matriks", lažnu stvarnost koja 'hakira' informacije sa Sunca kodirane u 'Svjetlosti'. Mjesečev matriks unosi hakiranu stvarnost u kolektivan ljudski um preko Metafizičkog svemira i reptilskog mozga. Također je kodiran u vodi i kristalnim strukturama Zemlje. Ukoliko ljudi ne postanu Svjesni 'njihov' će um postati Mjesečev um – gmazovski um.

Koncept 'Moonopolyja' umjetnika Neila Haguea – „igre na ploči" ljudskog života koji je od kolijevke pa do groba određen transmisijama s Mjeseca. One diktiraju percepciju i osjećaj stvarnosti svih onih koji djeluju jedino u umu kao 'luna-tici' i 'omčari'. To je vječno ponavljajući ciklus koji može razbiti samo Svijest.

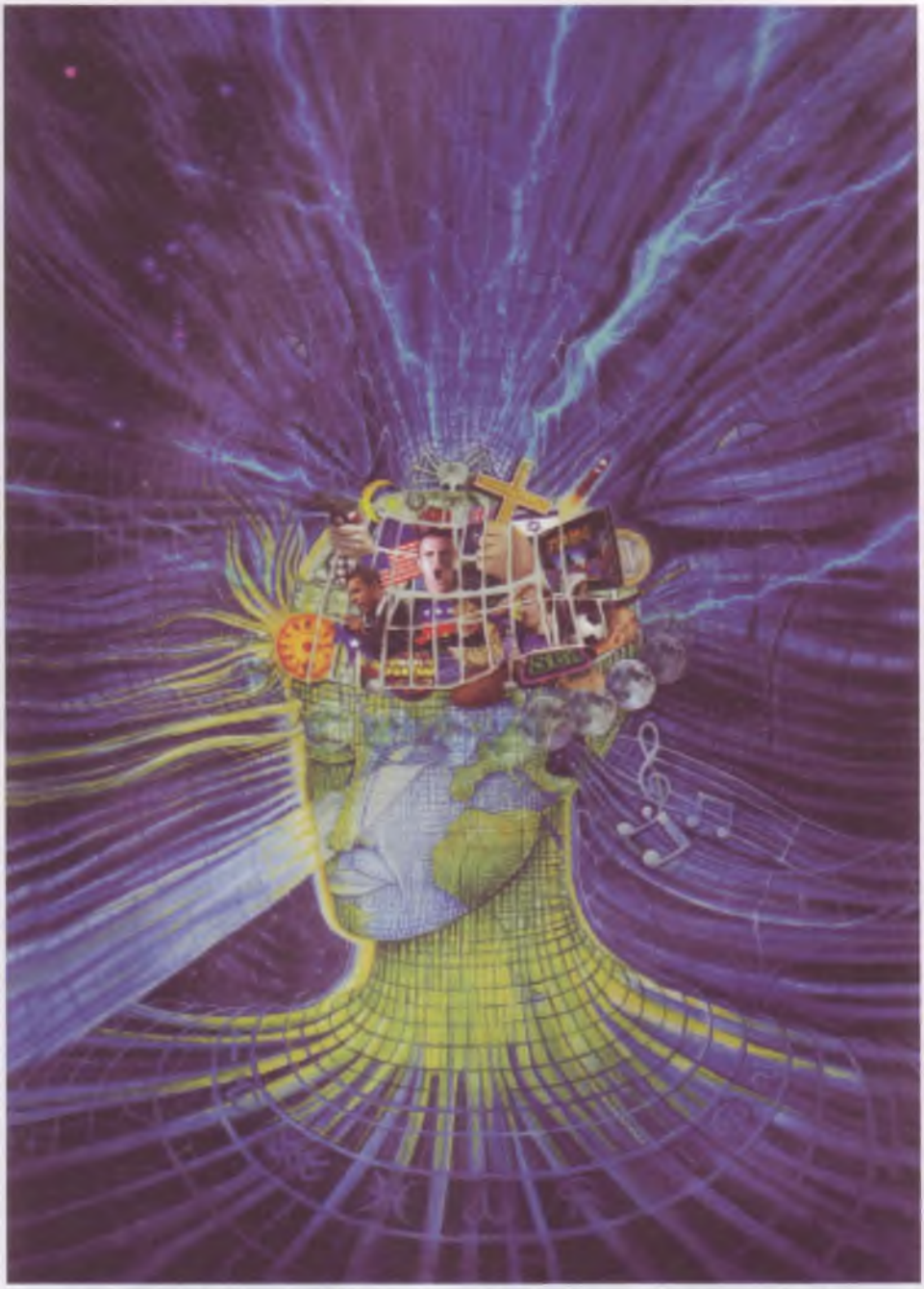

Čovječanstvo je uvelike odvojeno od Svijesti putem manipuliranog odvraćanja pažnje i dirigiranih sustava vjerovanja koje nam nameću Mjesečev matriks i gmazovski Kontrolni sustav. Njihova je svrha da usmjere percepciju na pet osjetila. Kada tomu nasjednemo beskraju zatvaramo vrata i percipiramo tek djelić onoga što bismo mogli 'vidjeti' i znati.

Izrazi „tamna materija" i „tamna energija" ne odnose se na razine Svemira koje su doslovno 'tamne'. One su jednostavno izvan frekvencijskog područja „vidljive svjetlosti" koje je tjelesno računalo u stanju dekodirati i vrve životom koji ne možemo vidjeti. Mjesečev matriks i genetska manipulacija stvorili su vatrozid unutar tjelesnog računala koji nas sprječava da opažamo daleko više elemenata svemira negoli to trenutno možemo.

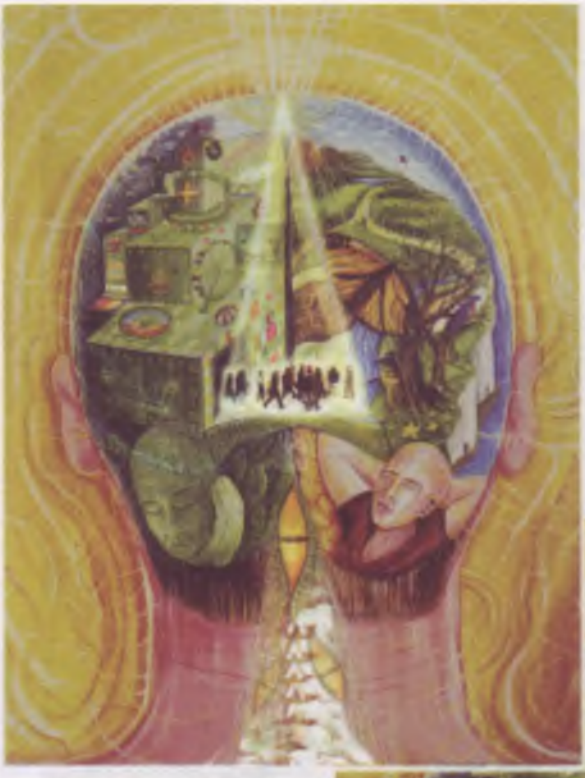

Neil Hague simbolički prikazuje funkcije desne i lijeve polutke. Desna strana povezana je s područjem onkraj ove stvarnosti i zato sve vidi kao jedno, kao cjelinu. Lijeva dekodira sve što vidi u strukturu, oblik, niz, vrijeme, prostor i jezik. Pri doživljavanju ove stvarnosti neophodne su obje polutke, ali kada prevladava lijeva, kao što je slučaj kod većine ljudi, ona može postati tamnica percepcije.

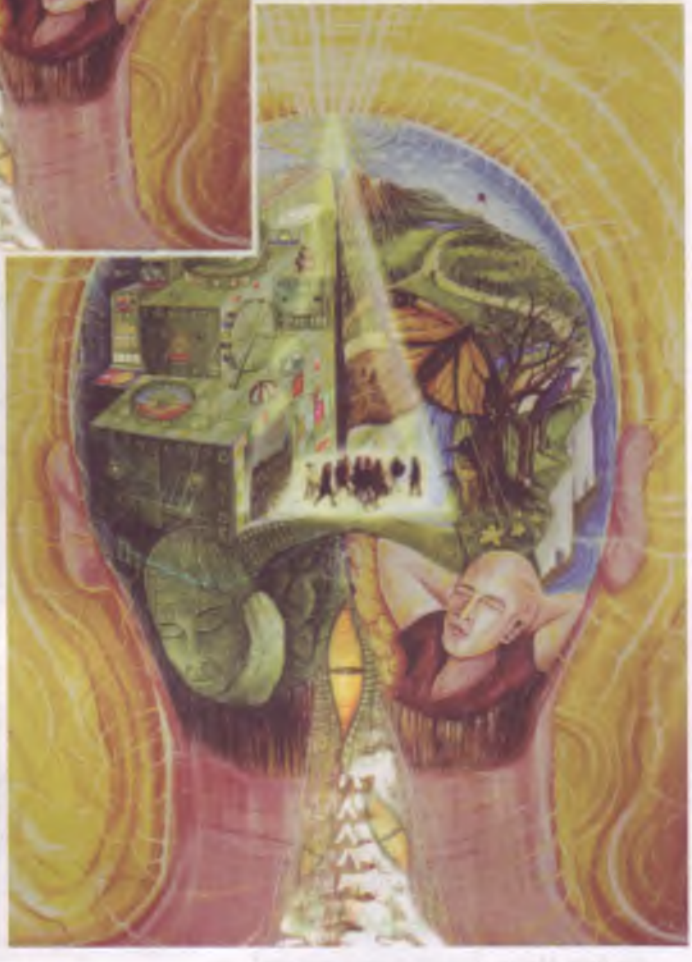

Gmazovi i njihovi hibridi ustrojili su društvo na način da na ulaz u lijevu stranu mozga ono postavlja simboličnu stražu koju nazivamo etabliranim ili konvencionalnim 'obrazovanjem', „visokim školstvom", 'znanošću' i 'medijima', čime se sprječava da percepcije od strane desne polutke mozga utječu na naš osjećaj stvarnosti. Na taj se način stvaraju, kako ih ja nazivam, „zatočenici lijeve polutke".

Gmazovski mentalitet roja koji se odašilje s Mjeseca uzurpirao je ljudsku percepciju. Kao što je rekao don Juan Matus: „Usadili su nam svoj um."

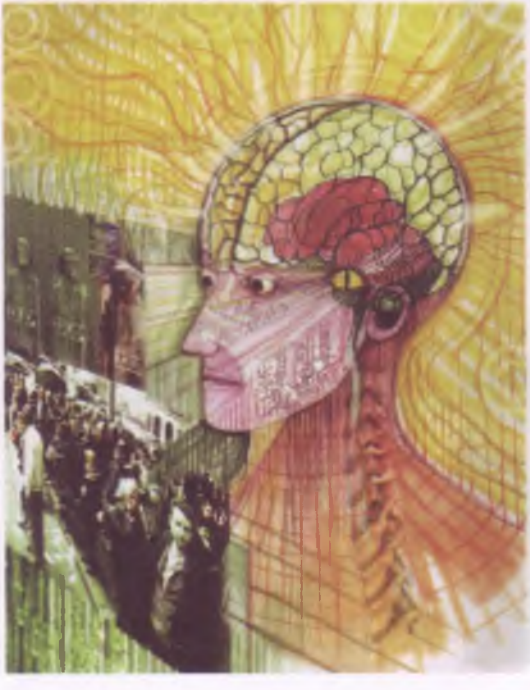

Ukoliko si dopustimo da podlegnemo strahu i nagonima preživljavanja našim predodžbama, reakcijama i životima upravljat će reptilski mozak, jedan od ključnih pristupnih točaka Mjesečevog matriksa za ulazak u tjelesno računalo.

Kada postanemo zatočenici uma i podesimo se na frekvenciju Mjesečevog matriksa preko reptilskog mozga, našu percepciju određuje gmazovski mentalitet roja. Ne razlikujemo se mnogo od kompjutorskih terminala.

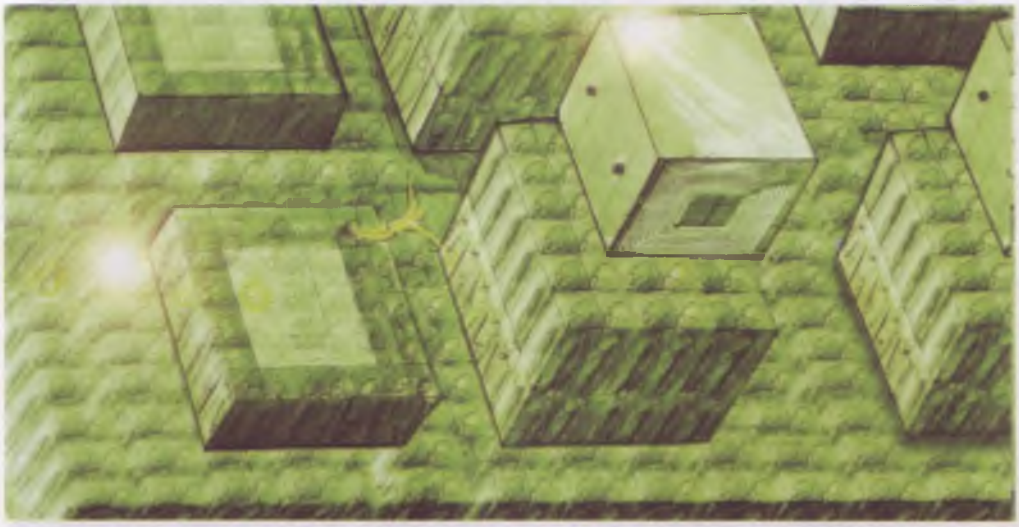

Ukoliko nisu povezani sa Sviješću, ljudi su osuđeni na 'kutiju' – vibracijsku 'kutiju' ograničene i konfuzne percepcije

Gmazovi su se upustili u veliku genetsku manipulaciju ljudskog tjelesnog računala, a posebno su stvorili mrežu krvnih loza gmazovsko-ljudskih hibrida da djeluju kao njihovi 'posrednici' unutar ljudskog društva. Ovi su pak postali znani kao 'polubogovi' – dijelom ljudi, dijelom 'bogovi' – obitelji koje i danas vladaju globalnim sustavom.

Gmazovi mogu opsjednuti hibridne krvne loze daleko snažnije negoli to mogu kod širih slojeva stanovništva zbog kompatibilne vibracijske rezonancije koja potječe od kompatibilne DNK. Takvo opsjednuće također sprječava pristup višim razinama svjesnosti. Iluminatske obitelji u jednakoj su mjeri robovi kao i šire stanovništvo, a u mnogim aspektima čak i u većoj.

Gmazovi 'opsjednu' svoje hibridne krvne loze i skrivaju se iza ljudskog obličja. Svjetski vođe kao što je George Bush stariji samo su vanjska 'ljuštura' koju vidimo pomoću naših pet osjetila unutra vidljive svjetlosti. Njihovim umovima i 'emocijama' upravljaju gmazovski entiteti koji djeluju izvan frekvencijskog područja koje možemo dekodirati i 'vidjeti'.

Gmazovi imaju drukčiji odnos prema 'vremenu' i mogu se kretati gore-dolje našom „vremenskom linijom" uvodeći tehnologiju u najprikladnijem trenutku za ostvarenje svog plana. Oni koji imaju pristup gmazovskoj strategiji mogu pisati 'proročanske' knjige s opisima tehnologije koja u to 'vrijeme' uopće nije bila 'izumljena'. Ali 'izumljena' i ne mora biti jer su je Gmazovi cijelo to vrijeme već imali. Radi se samo o odabiru najboljeg trenutka za njeno plasiranje u ljudsko društvo.

Neilov izvanredan prikaz strukture paukove mreže kroz koju Gmazovi i njihovi hibridi određuju smjer kretanja svijeta.

Strukturu „paukove mreže" također može simbolizirati piramida koja omogućuje da globalno društvo bude potajno manipulirano od strane Gmazova preko hibridnih krvnih loza i iluminatskih mreža. Struktura je strogo segmentirana, a svakom je pojedincu rečeno samo onoliko koliko treba znati da bi dao i svoj doprinos. Samo pojedinci na vršnom kamenu piramide znaju kako je sve zapravo posloženo.

Struktura piramida unutar piramide znači da sve ceste vode naposljetku do Gmazova, njihovih hibridnih obitelji i mentaliteta roja.

Svjetska pozornica koju ne vidimo. Gmazovi manipuliraju ljudskim društvom preko svojih hibridnih krvnih loza koje potom manipuliraju preko svojih marioneta na 'vlasti' širom svijeta. Ovdje je Neil Hague prikazao Gmazove u sukobu zato što se oni cijelo vrijeme međusobno bore.

Dvije 'stranke', jedan gazda. Republikanskim 'neokonima' i demokratskim 'demokonima' upravlja ista sila – Iluminati, koje je Neil Hague simbolički prikazao kao bradatog čovjeka. Henryja Kissingera stavio sam među demokone jer je on Obamin savjetnik, ali on se kreće između te dvije političke opcije ovisno o tome tko je na vlasti. Ovo što vidite ovdje vrijedi za svaku državu.

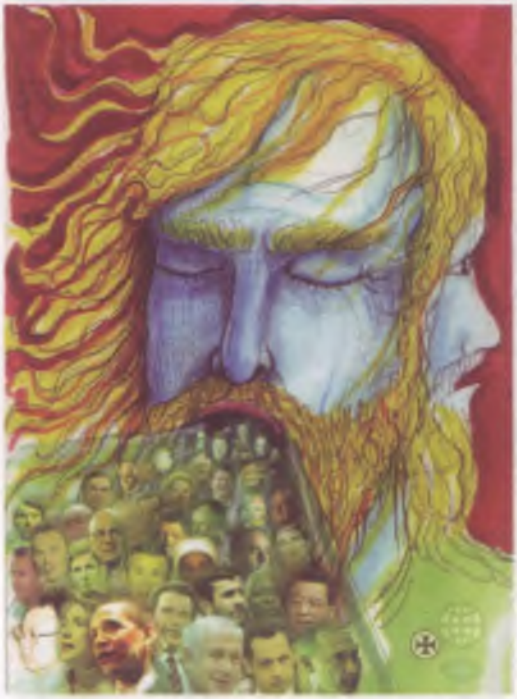

Iluminati izabiru i određuju 'vođe' diljem svijeta, dok javnost misli da o tome odlučuje sama na biralištima.

Gmazovi i njihove iluminatske mreže pokušavaju nametnuti fašističku/komunističku globalnu diktaturu temeljenu na svjetskoj vladi, središnjoj banci, vojsci i valuti. Ali 'lavlja' energija osujetit će tu strategiju.

Gmazovski hibridi kontroliraju vodeće medije. To je ključno sredstvo 'prodaje' njihova plana i manipuliranja percepcijom javnosti o svjetskim zbivanjima...

... a isto vrijedi za njihovo stvaranje i kontrolu nad svjetskim religijama. Možda se čini da postoji bezbroj 'različitih' religija, ali sve one su oblici štovanja „zmijskog boga".

Kontrolni sustav uvodi sve više zakona, poreza i financijskih zahtjeva kako bi ljudske muhe prikopčao na svoju mrežu. Sastavni dio toga svakako je i politička korektnost.

Mikročip je osmišljen sa svrhom da ljude još snažnije poveže s gmazovskim mentalitetom roja odašiljanim od strane Mjesečevog matriksa kako bi se osiguralo da stvarnost percipiramo na način koji odgovara planu uspostave kontrole. Ljude žele pretvoriti barkodirane robote, a mnogi su to gotovo i postali, bez ikakve potrebe za ugradnjom čipa.

Ali nalazimo se u vremenu fantastične preobrazbe koja će naposljetku srušiti Kontrolni sustav. Iz crnih rupa razliježe se jedna nova vibracija koja mijenja informacije odašiljane sa Sunca u obliku fotona. Kao simbol onoga što ja nazivam „Vibracijama istine", Neil Hague i ja odabrali smo lava.

Vibracije istine svakom daju priliku da preobraze sebe i svijet. Samo moramo otvoriti svoje srce njihovoj rezonanciji.

Kako ljudi otvaraju svoja srca i umove Vibracijama istine koje sada iscjeljuju energetski Raskol širom svijeta dolazi do velikog buđenja.

Vibracije istine razotkrivaju sve što je bilo skriveno unutar nas i unutar svijeta.

One se nalaze u procesu rušenja energetske tvorevine Kontrolnog sustava – 'udahnjuju' novu svjesnost u ovu stvarnost.

Kada se, jedinstveni, udružimo i othrvamo strahu i zastrašivanju, čovječanstvo će odbaciti okove podčinjenosti i kontrole jer Vibracije istine rade svoje.

Vibracije istine iscjeljuju Raskol i tragaju za očitovanim energetskim izobličenjem. Kontrolni sustav ne može opstati bez Raskola – jedno je izraz drugoga – i stoga se, nakon energetskog raspada, mora urušiti.

Lav se napokon budi.

20

1. strategija: Uništavanje zdravlja

Umirem zbog tretmana prevelikog broja liječnika.
- Aleksandar Veliki -

ODMETNUTI GMAZOVI NE mogu tek tako doći u svemirskim letjelicama i zauzeti Zemlju. Da je to tako lako odavno bi to učinili. Uostalom, zašto bi djelovali tisuće godina kroz svoje hibridne krvne loze ako to nije doista nužno?

Da bismo to razumjeli moramo znati još mnogo „faktora X", ali odgovor će se, zajedno s ostalim čimbenicima, zasigurno vrtjeti oko toga da Gmazovi Četvrte dimenzije trebaju tijela Treće dimenzije kako bi duže vremena ostali u našoj stvarnosti. Ovo uključuje njihovu nesposobnost da dulje vrijeme žive na danjem svjetlu. Od Sunčeve svjetlosti i rezonancije Treće dimenzije zaštićeni su unutar Mjeseca, u svojim svemirskim letjelicama i podzemnim prostorima unutar Zemlje, a kada opsjednu krvne loze svojih hibrida, u dodir sa solarnim zračenjem unutar elektromagnetskog spektra dolazi samo njihova 'ljudska' razina. Priče o vampirima poput Drakule koji u svojim zatvorenim ljesovima moraju ležati do izlaska sunca potječu upravo iz potrebe vampirskih Gmazova da izbjegavaju Sunčevu svjetlost. Demonska bića iz narodnih predaja izlaze noću. Radi se i o tome da, u usporedbi s ljudima, ovih odmetnutih Gmazova nema mnogo, što je još jedan razlog njihove želje da se drže podalje od pogleda i izvan ljudske spoznaje. Oni mogu imati naprednu tehnologiju, ali brojčano su daleko nadjačani. I zbog toga postoji plan za masovno uništavanje ljudskog stanovništva i podčinjavanje onih koji preostanu uz pomoć mikročipiranja i drugih sredstava. A to je priprema za potpuno preuzimanje vlasti, nakon čega se Gmazovi konačno ljudima namjeravaju pokazati. Ne kažem da će išta od svega toga postići, već samo da to žele učiniti. Kako će sve ispasti ovisi o našoj reakciji, u suradnji s drugim ne-ljudskim snagama i izrazima Svijesti koji rade na oslobađanju čovječanstva.

U sljedećih nekoliko poglavlja detaljno ću izložiti gmazovsku 'strategiju' u bezbroj njenih međusobno povezanih aspekata i oblika koje oni nastoje nametnuti u narednih nekoliko godina i iza toga. Kad ljudi znaju što se i zašto događa u daleko su

boljem položaju da nešto poduzmu. Kada počnete razumijevati prirodu stvarnosti i plan za preuzimanje kontrole nad ljudima ono što izgleda poput ludog i zbunjujućeg 'svijeta' postaje sve jasnije. A može se sažeti u jednoj rečenici: svijet je 'lud' jer je tako isplanirano. A, opet, svijet zapravo nije lud, čim shvatite zašto su stvari takve kakve jesu. Kada pomislite kakvog bi obilja moglo biti, kakvog mira i sklada kad bismo drukčije postupali, tada ljudski život doista izgleda poput neke mentalne bolesti.

No, kada prozrete njihovu igru uvidite da je ljudsko društvo takvo kakvo jest s razlogom: porobljavanja mnoštva od strane šačice pojedinaca. Svijet se može doimati mahnitim, a odmetnuti Gmazovi doista i *jesu* mahniti, ali u njihovom ludilu ima 'sistema'. Stvari su takve kakve jesu zbog ishoda kakvom streme gmazovi. Pisac Michael Ellner sažeo je ljudsko iskustvo ovim izvrsnim navodom:

> Pogledajte nas samo. Sve je postavljeno naopako, sve je izokrenuto. Liječnici uništavaju zdravlje, odvjetnici uništavaju pravdu, sveučilišta uništavaju znanje, državne vlasti uništavaju slobodu, glavni mediji uništavaju informacije, a religije uništavaju duhovnost.

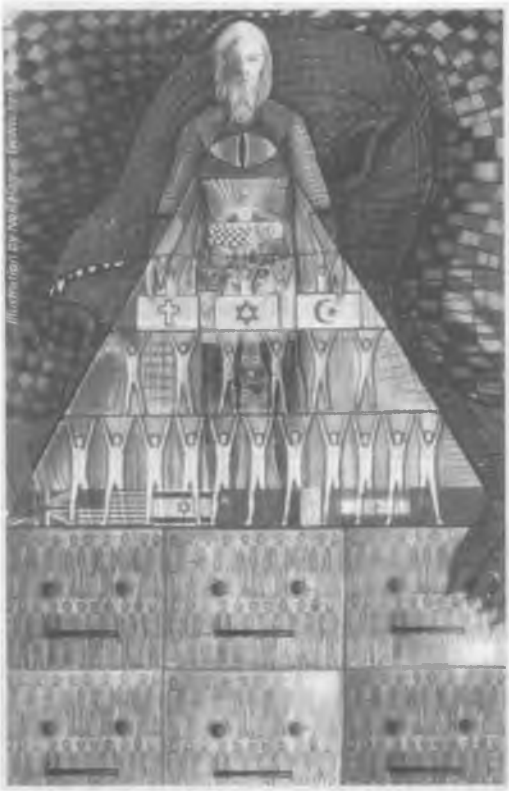

Slika 238: *Piramidalna struktura globalnog društva omogućuje Gmazovima da ostvaruju svoj plan preko hibridnih krvnih loza i iluminatskih mreža. Struktura je strogo segmentirana, a svakom je pojedincu rečeno samo onoliko koliko treba znati da bi dao i svoj doprinos. Samo pojedinci na vršnom kamenu piramide znaju kako je sve doista posloženo.*

Pobrojani primjeri mogu se činiti paradoksalnima i proturječnima, ali nisu. Želite li nametnuti planetarni kažnjenički logor on će zacijelo biti onakav kakvog opisuje Ellner. U suprotnom biste stvorili svijet zdravlja, pravde, znanja, slobode i svjesnosti o istinskom sepstvu i stvarnosti. Pokušajte manipulirati masama u takvom društvu. Ono što se doista događa u svijetu možete shvatiti samo kad razumijete piramidalnu strukturu s kojom imamo posla te kakav je ishod isplaniran (sl. 238). Tijelo je biološki kompjutorski sustav, a da biste mogli programirati željene percepcije i reakcije morate imati pristupne kodove. Oni su pak vibracijski, električni, kemijski i matematički, a cijeli je sustav postavljen na način da programerima omogući manipuliranje tjelesnim računalom iz minute u minutu kroz sva ta pristupna sredstva kako bi se potkrijepila stvarnost mentaliteta roja koja se odašilje s Mjeseca. Pokušavaju 'učitati' uvjerenja i predodžbe stvarnosti

koje odgovaraju njihovom naumu ali i da bi se time destabilizirao i izbacio iz ravnoteže tjelesni primopredajnički sustav kako ne bismo dosegnuli „vanjske sfere" i povezali se s razinama svjesnosti koje bi nam omogućile da prozremo obmane i varke. Na što točno mislim vidjet ćete tijekom detaljnijeg osvrta na ove Ellnerove 'paradokse'.

Liječnici uništavaju zdravlje

Već otprilike tridesetak godina upozoravam da je medicinski establišment diljem svijeta tek oruđe farmaceutskog kartela ili 'Velike farmacije'. Ljudsko zdravlje je zadnja stvar s kojom farmacija ima veze.

Konvencionalna medicina bavi se bogatstvom a ne zdravljem, štoviše, ljude želi zadržati mentalno, emocionalni i fizički bolesnima ili u stanjima koja bi im onemogućila povezanost s njihovim istinskim i beskrajnim jastvom. 'Velika farmacija' djeluje kao jedinstvena mreža unatoč dojmu o naizgled različitim 'kompanijama', dok njena klasična iluminatska struktura piramide unutar piramida upravlja cijelom profesijom konvencionalne medicine i pridružene joj 'industrije'. I doista, to je 'industrija' utemeljena na ljudskoj patnji: što više patnje, to bolje. Uostalom, medicinske troškove ne plaćaju zdravi ljudi nego bolesni. 'Velika farmacija' ima kontrolu nad onim što se uči na medicinskim fakultetima, nad lijekovima koje liječnici prepisuju, zatim koliko daleko smiju odstupiti od strogo nametnutih medicinskih 'normi' (gotovo nimalo) i određuje državnu 'zdravstvenu' politiku. Sve to čini pomoću široke palete tehnika koje obuhvaćaju političke doprinose i podmićivanje liječnika, a u to spadaju odlasci na 'konferencije' (uz plaćene troškove) na egzotičnim mjestima, što nije ništa drugo nego besplatno plandovanje. Konvencionalna medicina uz podršku 'Velike farmacije' groteskna je zahodska jama korupcije i sebičnih interesa koja je još gora zbog zapanjujućih razina neznanja i nesposobnosti među onima kojima se isplaćuju besramno visoke svote novca da budu „medicinski stručnjaci". Kontrola nad medicinskim fakultetima i glavnim odborima, i brutalno 'čišćenje' eventualnih liječnika koji preispituju općeprihvaćene 'norme', znači da konvencionalni liječnici čak ne znaju što ljudsko tijelo jest i kako zapravo funkcionira, a kamoli kako bi ga trebalo liječiti. Znaju samo ono što im je rečeno da trebaju znati, istog trena budu napadnuti pokušaju li proširiti znanje i shodno tome postupati u liječenju svojih pacijenata. Liječnici svakodnevno u golemim razmjerima ubijaju i sakate ljude diljem svijeta. Kako li je samo suluda činjenica da su liječnici treći najveći uzročnik smrti u Americi poslije srčanih bolesti i raka, gdje svake godine više od četvrtine milijuna ljudi umire u američkim bolnicama zbog nepotrebnih kirurških zahvata, lijekova i ostalih pogrešaka, učinaka lijekova danih da 'pomognu' pacijentima i zaraza dobivenih u bolnicama. Jedno istraživanje iz 2009. godine otkrilo je da zbog „tableta protiv bolova" s liječničkih recepata umire više ljudi od ukupnog broja onih koji umru od djelovanja heroina i kokaina. Američka Uprava za hranu i lijekove (FDA) procjenjuje da je *Merckov* analgetik Vioxx, kojeg uvelike koriste ljudi pogođeni artritisom, samo između 1999. i 2003. godine vjerojatno doprinio broju od 27.785 srčanih udara i iznenadnih smrti od

srčanog zastoja. Kompanija *Merck* kasnije je povukla taj lijek uz izjavu da „sigurnost pacijenata stavlja na prvo mjesto", međutim časopis *Wall Street Journal* izvještava da se ta kompanija godinama borila da vijesti o zdravstvenim rizicima ne izađu u javnost kako bi zadržala svoju godišnju dobit na razini od (barem) 2,5 milijarde dolara. Dakako da ima poštenih i sposobnih liječnika, no tijekom godina susretao sam mnoge kojima ne bih dopustio da liječe ni lutku na napuhavanje. Ali, mnogo je i kretena, nesposobnjakovića i licemjernih liječnika koji svoje pogreške skrivaju na grobljima. I unatoč svemu, ljudi svakodnevno čekaju u njihovim ordinacijama i klinikama klanjajući se njihovoj pretpostavljenoj stručnosti. „Da, doktore, hvala vam, doktore, jako sam zahvalan što ste me ubili, doktore."

I opet... ista imena

Gmazovske mreže Rothschilda i Rockefellera stvorile su sustav liječničkih komora - poput Britanske liječničke komore (BMA) i Američke liječničke komore (AMA) - kako bi upravljali medicinom i liječničkom profesijom. Čini se da mnogi misle kako je prvo postojala 'medicina' ili „alopatska medicina" (poduprta 'Velikom farmacijom'), a da su se tek kasnije pojavile alternative poput npr. homeopatije. Ustvari je bilo obratno, a iluminati su financirali formiranje liječničkih komora kako bi ono što sada nazivamo 'alternativnom' medicinom zamijenili svojom vlastitom. AMA je osnovana 1847. i odmah se latila uspostave kontrole nad medicinskim fakultetima i oblicima liječenja koji su tada podučavani i primjenjivani.

Takve oblike liječenja podupirali su obitelj Rockefeller i iluminatska Carnegiejeva zaklada (vidi druge moje knjige) koja je angažirala čovjeka po imenu Abraham Flexner (rotšildski cionist) da obilazi medicinske fakultete i izvještava o njihovoj podobnosti da pružaju medicinsko obrazovanje. Flexner je, posve slučajno, bio brat Simona Flexnera (rotšildskog cionista) koji je vodio 'istraživanje' o uzrocima i prevenciji bolesti za Rockefellerov institut od 1903. do 1930-ih. Flexnerov izvještaj objavljen 1919. zahtijevao je da američki medicinski fakulteti uvedu više standarde upisa i diplomiranja te da se u nastavnom programu i istraživanjima strogo drže protokola etablirane znanosti. Tako je rođena medicinska industrija kakvu danas poznajemo. Američki iscjelitelj dr. med. Harveyy Bigelsen napisao je odličnu knjigu o manipulacijama medicine i umiješanosti obitelji Rockefeller pod naslovom *Medicinska zavjera u Americi (Medical Conspiracy in America).* AMA, Rothschildova/Rockefellerova fasada, pojačala je svoje napade na medicinske fakultete i na alternativne načine liječenja uvevši Propagandni odjel, kasnije prekršten u Istraživački odjel. Njegova će uloga, koju ovdje opisuje Harvey Bigelsen, zvučati vrlo poznato onima koje zanimaju alternativne metode liječenja:

> Propagandnim odjelom ravnao je dr. Arthur Cramp, pomoćnik urednika časopisa pod nazivom *Journal of the American Medical Association* (JAMA). Odbor, sastavljen od alopatskih liječnika, razmotrio je i analizirao razne ne-alopatske tretmane, pristupe i usluge te je svoje nepovoljno mišljenje prenio Vijećima koja su ih objavila u JAMA-i.

Izvještaje kojima se ustrajno nastoje ocrniti alternativni načini liječenja redovito pišu oni koje financira 'Velika farmacija' i koji su joj podčinjeni. Njihova je glavna namjera uništiti svako suprotstavljanje, a sada ih je zahvatila prava panika jer vrlo velik broj ljudi danas odbija otići pod nož i uzimati njihove lijekove, priklanjajući se alternativnim oblicima liječenja. Drugi glavni cilj rokfelerski kontrolirane AMA-e bilo je uvođenje sustava licenciranja koji se, kao i uvijek, opravdava potrebom da svo medicinsko osoblje bude 'kvalificirano'. Iskreno govoreći, uopće me nije briga je li netko 'kvalificiran' po definicijama tog sustava, isključivo me zanima ima li ta osoba uspjeha u liječenju ljudi. 'Kvalificirani' liječnici svakog dana ubijaju pacijente u razmjerima kakvih se ne bi postidjela ni svjetska ratišta. Da, točno, u domeni alternativnog liječenja zasigurno ima šarlatana i varalica – mnogo njih – ali oni su daleko manje opasni od 'kvalificiranih' liječnika koji prepisuju snažne i potencijalno smrtonosne kemijske koktele za što uzimaju dolare 'Velike farmacije'. Pravi razlog izdavanja liječničkih dozvola od strane AMA-e bio je uspostava kontrole nad medicinskom profesijom i tretmanima koje ona primjenjuje. Ova dvojna strategija napada na samostalnost i raznolikost medicinskih fakulteta i kvalificiranih liječnika opustošila je dotad sjajan alternativni sektor i zamijenila ga prevlašću 'Velike farmacije'. Čak se i Hahnemannov fakultet u Philadelphiji, nazvan po tvorcu homeopatije Christianu Friedrichu Samuelu Hahnemannu, prebacio na naučavanje 'medicine' koja slijedi smjernice 'Velike farmacije'. Istraživač na području zdravlja Karl Loren kaže da je John D. Rockefeller, osnivač kompanije *Standard Oil*, uz potporu Rothschilda vlastoručno uništio prevladavajući medicinski pristup i zamijenio ga novim pod kontrolom Velike farmacije. „Glavni rezultat ove aktivnosti bio je taj da se njegova sirova nafta, vrijedna možda 5 centi po galonu, odjednom pretvorila u medicinski lijek vrijedan milijune dolara po galonu." U knjizi *Medicinska zavjera u Americi* Harvey Bigelsen piše:

> Godine 1919. broj od 2568 diplomiranih studenata medicinskih fakulteta predstavljao je smanjenje od 50 posto. Godine 1970. postojalo je samo 107 medicinskih fakulteta. Financijski potpomagani novcem iz Rockefellerova carstva bili su samo „dobri medicinski fakulteti" (oni koji su bili sposobni poučavati modernu znanstvenu medicinu).
>
> Homeopatski fakulteti nisu se bavili „modernom znanstvenom medicinom" i nisu dobivali financijska sredstva od Rockefellerove zaklade i drugih farmaceutskih kompanija, usprkos činjenici da je sâm Rockefeller osobno preferirao homeopatiju te je umro u dobi od 97 godina, a o njegovu se zdravlju brinuo homeopatski liječnik dr. H. L. Merryday iz Daytona Beacha.
>
> Koje li ironije da čovjek koji je stvorio medicinsku industriju nije s njom htio imati posla. Alopatska medicina Rockefelleru je jednostavno bila način da uzme novac koji je zaradio s kompanijom *Standard Oil* i da još više zaradi na farmaceutskoj industriji. Održavanje ljudi u stanju bolesti velik je biznis! Shvaćala to većina liječnika ili ne, dobro zdravlje nije, niti je ikada bilo, cilj alopatske medicine.

Zašto bi uopće ti duhovno i emocionalno bolesni ljudi željeli da stanovništvo bude zdravo kad lijekove i tretmane mogu prodavati isključivo kad je to stanovništvo bolesno? Homeopatski lijekovi bili su relativno jeftini i dostupni bez recepta prije negoli se umiješao Rockefeller koji ih je zamijenio lijekovima dostupnima samo uz potpis liječnika. Sustavom pisanja recepata praktički je uveden monopol liječnika i njihovih gospodara iz 'Velike farmacije', a cilj im je da u sljedećih nekoliko godina to postane konačan monopol. Od lansiranja 'medicine' noža i lijekova u Sjedinjenim Državama Rothschildove-Rockefellerove mreže nametale su je svijetu. One danas nadziru sve 'strane' na medicinskom polju: Svjetsku zdravstvenu organizaciju (WHO) koju su od samog početka stvorili; agencije za 'zaštitu' javnosti kao što su Američka uprava za hranu i lijekove (USFDA) i Centri za suzbijanje i prevenciju bolesti (CDC); farmaceutski kartel i liječničke organizacije. Dodamo li tomu vlasništvo nad medijima tada oni vode igru, budući da sve te organizacije rade kao jedna cjelina na postizanju istog cilja. Šokantan primjer ovog dvostranog sukoba interesa bio je dr. Paul Offit iz Dječje bolnice u Philadelphiji (CHOP). Isplaćeno mu je barem 29 milijuna dolara, a možda i mnogo više, u vidu njegovog udjela u dobiti od prodaje *Merckovog* cjepiva RotaTeq koje kod djece izaziva proljev. Unatoč ovog izrazitog sukoba interesa iskoristio je svoj položaj kao član CDC-ovog Savjetodavnog odbora za imunizacijske postupke (ACIP) kako bi se zajamčilo da cijepljenje djece tim cjepivom postane obavezno. Na *web* stranici *Age of Autism (Doba autizma)* koje je razotkrila dr. Offita, piše:

> Posve je izvjesno da je Paul Offit, na temelju prava o raspodjeli dohotka koja su iznesena u [smjernicama CHOP-a], imao veći osobni interes za komercijalni uspjeh RotaTeqa od bilo koga drugog na svijetu, a više od ikoga na svijetu našao se u položaju da izravno utječe na taj uspjeh.
>
> Za razliku od većine drugih patentiranih proizvoda, tržište za obavezna dječja cjepiva ne formira se na temelju potrošačke potražnje već na temelju preporuke imenovanog tijela pod nazivom ACIP. Jednim jedinim glasom ACIP može stvoriti komercijalno tržište za novo cjepivo koje bi, za samo nekoliko mjeseci, bilo vrijedno stotine milijuna dolara.

Slični primjeri uopće nisu rijetkost.

Suzbijanje prevencije i skrivanje lijeka

Brojke su nevjerojatne. Svake godine u svijetu otprilike osam milijuna ljudi umre od raka, više od pola milijuna samo u Sjedinjenim Državama. Prema predviđanjima, globalna će brojka do 2030. godine narasti na dvanaest milijuna. Rak je najveći uzročnik smrti kod ljudi do 85 godina starosti, u SAD-u jedan od četiri čovjeka umre od raka. Jedan od *četvorice*. Svakim danom ukida se sve više naših sloboda zbog „zaštite javnosti od terorizma", a istovremeno svi ti ljudi svake godine pate i umiru od neke bolesti koju obitelji odabranih krvnih loza i njihov farmaceutski kartel

sustavno odbijaju liječiti. Dr. Richard Day, rukovoditelj rokfelerski kontrolirane eugeničke organizacije Planned Parenthood (Planirano roditeljstvo), na onom već spomenutom simpoziju iz 1969. prisutnim je liječnicima rekao: „Gotovo svaku bolest možemo već danas izliječiti. Informacije su pohranjene u datoteke Rockefellerovog instituta, ukoliko ikada bude odlučeno da se one objave." Day je rekao da će javna medicina puštati da ljudi umiru od raka kako bi se usporio rast stanovništva: „Ionako svi umiremo, pa zašto ne bismo i od raka". Također je, tih davnih godina, izjavio da se planira kontrola i suzbijanje rasta svjetskog stanovništva putem medicine, hrane, novih laboratorijski stvorenih bolesti i zataškavanja lijeka protiv raka. Ti ljudi nemaju duše i zato čine sve što čine. Farmaceutske kompanije nemaju želju izliječiti rak jer zarađuju ogroman novac od tretiranja simptoma razornim lijekovima i otrovima poput kemoterapije, koja ubija i stanice i ljude. Ali, ne radi se ovdje primarno čak ni o novcu. Iluminatske obitelji žele da ljudi pate i umiru prije vremena kako bi se ograničio rast stanovništva. To je razlog zašto svakoga tko je izvan farmaceutske klike a otkrije djelotvoran način liječena raka odmah napadnu medicinski establišment i vladine agencije. Jedan takav slučaj je talijanski liječnik Tullio Simoncini, briljantan i hrabar čovjek koji odbija pokleknuti pred ogromnim pritiskom kojem je izložen nakon što je shvatio što je rak i kako ga se može kontrolirati. Simoncinijev je 'zločin' to što je otkrio da je rak gljivica koju uzrokuje kandida, organizam sličan kvascu koji u malim količinama živi u tijelu čak i kod zdravih ljudi. U normalnim ju okolnostima imunološki sustav drži pod kontrolom, ali kad se kandida preobrazi u snažnu gljivicu mogu se pojaviti ozbiljni zdravstveni problemi, uključujući rak. Moj prijatelj Mike Lambert iz Klinike Shen blizu mog doma na otoku Wight o kandidi kaže sljedeće:

> Gljivice, a posebno kandida, bujaju tako što se hrane tijelom svog domaćina (vašim tijelom), pritom ga rastvarajući. Vaše im je tijelo, osim toga, potrebno i za razmnožavanje, jer to ne mogu raditi same. Ne čudi što se kod sindroma kroničnog umora, koji se u mnogim slučajevima može pripisati proširenoj kandidi, bolesnik osjeća tako loše, kako fizički tako i psihički.

Tullio Simoncini tumači da je rak ustvari gljivična infekcija kandidom i da je konvencionalno medicinsko objašnjenje kako je rak stanični kvar jednostavno pogrešno. Simoncini je specijalist za onkologiju (liječenje tumora), dijabetes i metaboličke poremećaje, ali i više od toga. On je pravi liječnik koji nastoji otkriti istinu za dobrobit svojih pacijenata i odbija kao papiga ponavljati službene verzije onoga što bi liječnici trebali raditi i misliti. Suprotstavlja se dogmi o „intelektualnom konformizmu" sasvim njenim nedokazanim pretpostavkama, lažima, manipulacijama i obmanama i izuzetno je kritičan prema medicinskom establišmentu koji se uporno drži 'tretmana' beskorisnih u liječenju globalne epidemije raka.

Čim se počeo baviti medicinom shvatio je da je nešto silno pogrešno u vezi načina na koji se nastoji liječiti rak:

> Svjedočim strašnim patnjama. Bio sam na odjelu za pedijatrijsku onkologiju: sva su djeca umrla. Bilo mi je bolno gledati tu jadnu, jadnu djecu kako umiru uz kemoterapiju, uz zračenje.

Njegova frustriranost i ožalošćenost zbog onoga što je gledao odvele su ga u potragu za novim načinima razumijevanja, a time i liječenja, te pogubne bolesti. Krenuo je tim putem otvorenog uma i s praznim listom papira, neumrljanim bilo kakvim krutim pretpostavkama koje nameće i indoktrinira glavna struja 'medicine' i 'znanosti'. Simoncini je shvatio da se sve vrste raka ponašaju jednako, bez obzira gdje se u tijelu nalaze ili kakvog su oblika. Morao je postojati zajednički nazivnik. Također je primijetio da su 'kvržice' od raka uvijek bijele. Što je još bijelo? Kandida. Simoncini je shvatio da su ono što je glavna struja medicine smatrala neobuzdanim rastom stanica – „kanceroznom tvorbom" – zapravo stanice koje imunološki sustav stvara kako bi obranio tijelo od napada kandide. On kaže da je tijek ovakav:

- Imunološki sustav obično drži kandidu pod kontrolom, ali kada se iscrpi i oslabi kandida se može proširiti i stvoriti koloniju.
- Kandida s vremenom prodre u neki organ, a imunološki sustav mora reagirati na prijetnju na drugi način.
- Taj način je gradnja zaštitne barijere od vlastitih stanica, a ta tvorba predstavlja ono što zovemo rak.

Tvrdi se da je širenje raka na druge dijelove tijela (metastaza) uzrokovano malignim stanicama koje bježe s mjesta nastanka. Međutim, Simoncini kaže da uopće nije tako. Širenje raka potaknuto je pravim uzrokom raka, gljivicom kandidom koja bježi sa svog izvornog mjesta. Ono što raku omogućava da se manifestira, kao što već godinama pišem u svojim knjigama, jest oslabljen imunološki sustav. Sve dok djelotvorno funkcionira rješava probleme prije no što uzmu maha. U ovom slučaju, drži kandidu pod kontrolom. Ali pogledajte što se događalo dok su brojke o raku širom svijeta vrtoglavo rasle. Odvija se proračunati rat protiv ljudskog imunološkog sustava koji je svakim desetljećem postajao sve silovitiji. Imunološki sustav slabe i napadaju aditivi u hrani i pićima, kemijska poljoprivreda, cjepiva, elektromagnetske i mikrovalne tehnologije i frekvencije, farmaceutski lijekovi, stres modernog života i još mnogo toga. Kakvu će obranu, zaboga, imati današnja djeca kada im daju 25 cjepiva i kombinacija cjepiva do dobi od dvije godine, dok se njihov imunološki sustav još uvijek formira? Način je to na koji iluminatske obitelji žele potaknuti masovni odstrel stanovništva, uništavajući prirodnu obranu tijela protiv bolesti. A sad tek slijedi pravi šok. Što uništava imunološki sustav brže od bilo čega drugog?

KEMOTERAPIJA

Možete tome dodati i zračenje. Kemoterapija je otrov koji služi za ubijanje stanica. I... to je sve. 'Vrhunac' modernog ortodoksnog 'tretmana' za rak je trovati žrtvu i nadati se da ćete ubiti stanice raka prije no što ubijete zdrave stanice i pacijenta.

Ali čekajte! Taj kemoterapijski otrov ujedno ubija stanice imunološkog sustava i potpuno ga razara. A kandida je i dalje tamo. Takav uništeni imunološki sustav ne može djelotvorno reagirati na kandidu pa ona osvaja druge dijelove tijela gdje proces započinje iznova, uzrokujući tako širenje raka. Čak i oni koji izgledaju kao da su se oporavili poslije operacije i kemoterapija i nakon što su proglašeni izliječenima samo su tempirana bomba. Njihov je imunološki sustav razoren i samo je pitanje vremena kada će kandida potaknuti recidiv. Drugim riječima:

Kemoterapija ubija ljude koje bi trebala liječiti.

Naravno, ona nikad nikoga ne može izliječiti ni od čega, osim od života. To je otrov koji uništava upravo onaj sustav koji nam je, želimo li se izliječiti, potreban zdrav i jak. Industrija 'liječenja' raka je prijevara, ništa drugo doli smrtonosna mašinerija za zgrtanje novca. Mamogrami za žene, na primjer, izazivaju daleko više slučajeva raka nego što ih otkrivaju, no ta 'industrija', uz farmaceutske kompanije koje su u dosluhu s mnogim „dobrotvornim društvima" posvećenim borbi protiv raka i sa „skupinama podrške" nagovara žene da na takve 'preglede' odlaze što češće. Odvratno. Kad je Tullio Simoncini shvatio da je rak gljivična infekcija ili zaraženost krenuo je u potragu za nečim što će ubiti gljivicu i tako ukloniti rak. Shvatio je da lijekovi protiv gljivica ne djeluju zato što gljivica brzo mutira kako bi se zaštitila, pa se čak počne hraniti lijekovima koji su prepisani kako bi je ubili. Umjesto toga Simoncini je pronašao nešto mnogo, mnogo jednostavnije – natrijev bikarbonat (sodu bikarbonu). Da, glavni sastojak dobrog, starog praška za pecivo (ali naglašavam da nije isto što i prašak za pecivo, koji ima i druge sastojke). On ga je koristio jer snažno uništava gljivice i, za razliku od lijekova, kandida se na njega ne može 'prilagoditi'. Pacijentu se natrijev bikarbonat daje oralno i interno sredstvima poput endoskopa, duge tanke cijevi koju liječnici koriste kako bi vidjeli unutrašnjost tijela bez operacije. Time se omogućava aplikacija natrijevog bikarbonata izravno na rak – na gljivicu. Stari su Egipćani znali za ljekovita svojstva tvari koje ubijaju gljivice, a zanimljivo je da indijske knjige stare tisuću godina za liječenje raka preporučuju neko „snažno alkalno sredstvo". Mnogo sam puta tijekom godina čuo da se rak ne može pojaviti u alkalnom (lužnatom) okruženju, a sad je jasno i zašto: takvo okruženje ubija gljivice. Upravo zato ogromno povećanje broja novih slučajeva raka odražava sve veću kiselost (aciditet) ljudske prehrane. Nije zgorega obaviti pH testiranje i, ako je vaše tijelo 'kiselo', bilo bi pametno da u vezi toga nešto poduzmete.

Liječenje je zločin

Simoncini je 1983. godine tretirao jednog Talijana po imenu Gennaro Sangermano kojem su bili prognozirali još nekoliko mjeseci života zbog raka pluća. Koji mjesec kasnije nije bio mrtav nego posve zdrav, a raku ni traga. Uslijedili su i drugi uspjesi pa je Simoncini predstavio svoja otkrića talijanskom Ministarstvu zdravstva nadajući se da će oni započeti sa znanstveno odobrenim ispitivanjima kako bi se potvrdilo djelovanje. Ali ubrzo je otkrio koji su pravi razmjeri medicinske manipulacije i obmane. Vlasti ne samo što su ignorirale njegovu dokumentaciju nego su ga i izbacile iz Talijanske liječničke komore zbog propisivanja lijekova koji nisu odobreni. Da, dobro ste pročitali – *zbog propisivanja lijekova koji nisu odobreni.* Bio je izložen žestokoj kampanji ismijavanja i osude u bijednim medijima, a potom i osuđen na tri godine zatvora uvjetno zato što je „skrivio smrt" pacijenata koje je tretirao. Rekli su mu da će se presuda sprovesti u djelo bude li ikada više liječio ljude.

Sa svih su strana pristizale poruke: 'Uhvatite Simoncinija!' Medicinski establišment priopćio je da su njegove tvrdnje o natrijevom bikarbonatu 'lude' i 'opasne' (za razliku od kemoterapije, je li). Jedan „vodeći liječnik" čak je natrijev bikarbonat posprdno nazvao lijekom. Cijelo to vrijeme milijuni ljudi umirali su od raka koji se mogao djelotvorno liječiti. Ali, boli te ljude briga. Tullio Simoncini se srećom ne predaje lako i nastavio je objavljivati informacije o svom radu na internetu i na javnim predavanjima. Njegova *web* stranica je **www.curenaturalicancer.com**. Za njega sam saznao preko Mikea Lamberta iz Klinike Shen, gdje je Simoncini održao predavanje dok sam ja bio izvan zemlje. Znam da postiže izvanredne uspjehe dramatično smanjujući i potpuno liječeći čak i neke prilično kasne stadije raka pomoću natrijevog bikarbonata. Za to su u nekim slučajevima potrebni mjeseci, ali u drugim slučajevima, poput raka dojke gdje je tumor lako dostupan, rak može nestati već za nekoliko dana. Ljudi se također liječe pod Simoncinijevim vodstvom, a odete li na *web* stranicu Klinike Shen (**www.thechenclinic.com**) možete čuti ljude koji govore o svojim iskustvima i izlječenjima. Na pretpostavku o tome da je rak zapravo gljivica naišao sam prije negoli sam čuo za dr. Simoncinija u članku o otkrićima dvojice britanskih znanstvenika i istraživača: profesora Gerrya Pottera iz Skupine za otkrivanje lijeka za rak i profesora Dana Burkea. Njihova zajednička otkrića pokazuju sljedeće: stanice raka imaju jedinstven 'biomarker' koji normalne stanice nemaju, tzv. enzim CYP1B1. Enzimi su bjelančevine koje 'kataliziraju' (povećavaju brzinu) kemijskih reakcija. CYP1B1 mijenja kemijsku strukturu tvari koje se zovu 'salvestroli' a prirodno se nalaze u mnogim vrstama voća i povrća. Ta kemijska promjena pretvara salvestrole u sredstvo koje ubija stanice raka, ali pritom ne šteti zdravim stanicama. Vremenska usklađenost je savršena: enzim CYP1B1 javlja se isključivo u stanicama raka i reagira sa salvestrolima iz voća i povrća, stvarajući kemijski spoj koji ubija samo stanice raka. Evo kakve to ima veze s pretpostavkom da je rak gljivica. Salvestroli su prirodan obrambeni sustav u voću i povrću protiv napada gljivica, što je razlog zašto ih možete pronaći isključivo u onim vrstama koje su podložne štetama od gljivica kao što su jagode, borovnice, maline, grožđe, crni ribiz, crveni ribiz, kupine, brusnice, jabuke, kruške, zeleno povrće, posebno

brokule i kupusnjače, artičoke, crvene i žute paprike, avokado, potočarke, šparoge i patlidžani. Osim toga, 'Velika farmacija'/farmaceutski biotehnološki karteli sve su to znali pa su, kako bi oslabili tu prirodnu obranu protiv gljivičnog napada koji se zove rak, poduzeli sljedeće korake:

1) Kemijski fungicidi za prskanje koji se koriste u modernoj poljoprivredi ubijaju gljivice na umjetan način, što znači da biljke i plodovi ne moraju stvarati vlastitu obranu – salvestrole. Danas ih se može naći samo u organski uzgojenoj hrani. (Također ih možete nabaviti u iznimno učinkovitom obliku, u pilulama, preko Klinike Shen.)

2) Najčešće korišteni fungicidi vrlo su jaki blokatori CYP1B1, pa ako jedete mnogo kemijski proizvedene hrane nije važno koliko salvestora unosite; oni se neće aktivirati u sredstva za uništavanje raka, čemu su inače namijenjeni.

Ne radi se o slučajnosti nego je to dio sračunatog plana, čime se objašnjavaju sve snažniji napadi na proizvodnju organske hrane, s novim odredbama planiranim da se organske uzgajivače i poljoprivrednike natjera na prekid proizvodnje.

Britanska agencija za prehrambene standarde - takozvani 'samostalni' državni „nadzorni organ" - bezočno pokušava sabotirati organsku hranu. To uopće ne čudi s obzirom da je ta agencija paravan 'Velike farmacije' i 'Velike biotehnologije'. Godine 2009. objavila je propagandni izvještaj u kojem se tvrdi da se konzumiranjem organskih plodina ne dobivaju nikakve prehrambene koristi. Ma da? Dakle, hrana zagađena kemijskim otrovima, hormonima rasta i antibioticima ne razlikuje se od hrane u kojoj toga nema? Kakve li bedastoće. Ali izvještaj ionako nije bio objavljen s ciljem da prenosi istinu već samo da utječe na javno mnijenje.

Podvala s Kodeksom

Narušavanje ljudskog zdravlja također je cilj iluminatske organizacije *Codex Alimentarius* („Prehrambeni kodeks" ili „Prehrambeni priručnik") koja želi blokirati pristup prehrambenim dodacima primjerenih doza i kvalitete koja nadomješta gubitak nutrijenata u našoj hrani i čuva nas od bolesti koje oni luđaci spravljaju u svojim laboratorijima. Podvala s Kodeksom opravdava se 'usklađivanjem' zakona i odredbi o hrani i prehrambenim dodacima diljem svijeta (međunarodni zakon ključan je za uspostavu svjetske vlade), a ustvari se želi predati kontrola nad prehrambenim dodacima i sličnim proizvodima 'Velikoj farmaciji' kako bi se ljude spriječilo da pronalaze druge izvore nutrijenata koji su nestali iz tla i tijekom procesa proizvodnje hrane. Pravu motivaciju koja stoji iza *Codexa Alimentariusa* možemo prozreti na primjeru njegovih tvoraca, nacista Hermanna Schmitza i Fritza ter Meera. Schmitz je bio predsjednik nacističkog kemijskog diva *I. G. Farbena*, a Fritz ter Meer obnašao je jednu od izvršnih funkcija. *I. G. Farben* je upravljao koncentracijskim logorom Auschwitz u čijem je vođenju ter Meer imao nemalu ulogu. Ter Meer je bio taj koji je postavio natpis „Arbeit Macht Frei" (doslovno: „Rad oslobađa") iznad

glavnog ulaza u Auschwitz. Također je radio za *Bayer*, kompaniju u vlasništvu *I. G. Farbena* koju je osnovao njegov otac, a poput Schmitza, i ter Meer je bio osuđen na zatvorsku kaznu od strane Nirnberškog suda za ratne zločine. Otpušten je iz zatvora poslije svega četiri godine služenja sedmogodišnje kazne zahvaljujući intervenciji svoga prijatelja Nelsona Rockefellera, četverostrukog gradonačelnika New Yorka. Po izlasku iz zatvora postao je predsjednik upravnog odbora *Bayera* te je pokušavao uvesti *Codex Alimentarius* koji pokušava uzurpirati globalne zakone o hrani. Zašto bi Neslon Rockefeler pomagao jednom nacistu? Rockefelleri i obitelj Bush odigrali su nemalu ulogu u financiranju nacista sa svrhom izazivanja Drugog svjetskog rata i preobrazbe svjetskog društva. Kada se radi o *tim* ljudima zaboravite na 'demokraciju', 'fašizam' i 'komunizam'. Oni su stvorili i manipulirali svim političkim sustavima i filozofijama. Njima je to puko sredstvo za postizanje cilja. Komisija *Codexa Alimentariusa* osnovana je 1963. od strane Organizacije za hranu i poljoprivredu (FAO) u sklopu Ujedinjenih naroda i Svjetske zdravstvene organizacije (WHO), a priznaje ju i Svjetska trgovinska organizacija (WTO). Sva ova tijela plod su odabranih krvnih loza.

Obitelji gmazovskih krvnih loza na nišanu drže sve i svakoga koji bi mogli spriječiti ili izliječiti rak i ostale masovne 'ubojice'. Oni žele da ljudi *umiru* od raka, a ne da budu izliječeni. Oni su mentalno i emocionalno bolesni koliko to samo možete zamisliti, a na ljude gledaju kao na ovce i stoku. Nije ih briga koliko će muka, patnje i smrti prouzročiti njihova manipulacija i zataškavanje – što više, to bolje, gledano iz njihove sulude perspektive. A ti su ljudi upravo to... *suludi*. Ali Tullio Simoncini ne posustaje i nastavlja se boriti za, kako smo vidjeli, djelotvoran tretman protiv raka dok u 'stvarnom' svijetu broj smrtnih slučajeva izazvanih rakom neprekidno raste zbog tretmana koji nisu učinkoviti jer se temelje na netočnim pretpostavkama. Naše je društvo doista ludo da ne može biti luđe, ali, opet, iz perspektive iluminatske klike, i zamišljeno je da bude takvo.

Bogu hvala za hrabre i predane ljude poput Tullija Simoncinija. Treba nam više ljudi poput njega – i to brzo. On je potpuna suprotnost onima koji služe medicinskom establišmentu. Kad je Simoncini 2009. trebao govoriti na otoku Wight neki mjesni liječnici su ga ignorirali i prije nego li je stigao, izrugujući se njegovim stavovima. Bili su pozvani na njegovo predavanje, što je moglo biti od goleme potencijalne koristi za njihove pacijente. Sjedala su za njih bila rezervirana kako bi iz prve ruke čuli što Simoncini govori i imali priliku postaviti pitanja. I - što se dogodilo?

Nisu došli.

Jedan drugi talijanski liječnik, Paolo Zambini, profesor medicine na Sveučilištu Ferrara, imao je slično iskustvo kada je uspješno liječio svoju ženu i mnoge druge ljude od multiple skleroze, potencijalno razorne neurološke bolesti koja pogađa ljude u naponu života. Tražeći lijek za svoju ženu shvatio je da multiplu sklerozu uzrokuje višak željeza koji vodi do upale i odumiranja stanica u mozgu. Otkrio je da je 90 posto ljudi s multiplom sklerozom, uključujući i njegovu suprugu, imalo

izobličene ili začepljene vene koje odvode krv iz mozga. Kod ljudi bez multiple skleroze to nije bio slučaj. Dr. Zamboni obavio je jednostavnu operaciju kojom su vene odčepljene, a cirkulacija krvi ponovno uspostavljena. Rezultati su bili zapanjujući. Dakako, trebao je postati heroj, ali i on je naišao na zataškavanje i nezainteresiranost sustava, ali i dobrotvornih društava posvećenih borbi protiv multiple skleroze. Što ne čudi, jer ako lijek za tu bolest postoji njihovo postojanje više nema smisla. U toj se bari svi oni zajedno brčkaju... ili bismo mogli reći da je to jedna udobna mreža koristoljublja (sl. 239).

Slika 239: *Ništa vi ne brinite. 'Velika farmacija' samo vam želi pomoći da ostanete zdravi.*

Na nišanu: otpadnici

Ta mreža korupcije i obmane povezuje liječnike, političare, vladine dužnosnike i farmaceutske divove te polaže pravo da prosuđuje i uništava karijere ljudi poput dr. Andrewa Wakefielda. On je prvi ukazao na povezanost između kombiniranog cjepiva protiv ospica, zaušnjaka i rubeole (poznatog i kao 'MMR' cjepivo) s jedne strane te probavnih problema povezanih s autizmom s druge. Dr. Wakefield je 1998. godine izazvao međunarodnu medicinsku buru kad je zajedno s jedanaestero drugih liječnika proveo znanstvenu studiju u kojoj su kod dvanaestero autistične djece utvrđeni problemi s probavnim traktom koji bi mogli, kako je ustvrdio, biti povezani s cjepivom MMR. Uslijedio je plimni val objeda na njegov račun s krajnjim ciljem da se diskreditiraju njegove tvrdnje, što je davnašnja metoda iluminatski kontroliranog establišmenta protiv informacija koje želi zataškati. Na meni je ta metoda primijenjena mnogo puta, ali još uvijek sam tu. Wakefielda su unajmili odvjetnici da istraži vezu cjepiva s autizmom kako bi roditelji mogli tužiti upletene farmaceutske kompanije, a on to u objavljenoj studiji nije spomenuo. To im je poslužilo kao razlog za diskreditaciju njegova istraživanja, pa je desetero od preostalih jedanaestero autora izvještaja povuklo svoju podršku. Međutim, ostalo je i ostaje pitanje: jesu li ti nalazi točni?

Establišment se time uopće ne zamara, a pojedince koji se usude usprotiviti njegovoj dogmi (kao i farmaceutskim kompanijama željnim lake zarade) – establišment nemilosrdno proganja, poput inkvizicije. Pritisak dolazi s vrha piramide i provlači se dolje, do ljudi u tamnim odijelima koji služe sustavu. Oni rade točno to što im je naređeno jer su bez duše ili bez mozga, ili znaju da bi opiranje diktatima koji stižu s „visokih mjesta" bio loš karijerni potez. Služenje samom sebi je ono što na svakoj razini drži cijelu gmazovsku tvorevinu na okupu. Andrew Wakefield, gastroenterolog školovan u Kanadi, nakon objave izvještaja 'sporazumno' se razišao s Kraljevskom slobodnom bolnicom u Londonu. Otada uglavnom radi u

Sjedinjenim Državama, gdje je u centru za autističnu djecu Thoughtful House u Teksasu nastavio sa svojim istraživanjima. No, establišment uvijek motivira osveta prema onima koji se usude suprotstaviti njegovu planu. Prije negoli udari možda će malo pričekati, ali nikad ne oprašta niti zaboravlja. Kako bi ga eliminiralo i uništilo njegovu medicinsku karijeru i sredstva za život, Opće medicinsko vijeće (GMC) u Velikoj Britaniji podiglo je protiv njega tužbu zbog nesavjesnog rada. Optužili su ga da je „provodio nedovoljno utemeljeno istraživanje, da je propustio nabaviti odobrenje etičkog odbora, da je 'nepropisno' prikupio financijska sredstva te da je podvrgavao djecu 'nepotrebnim i invazivnim ispitivanjima'." S obzirom na golem broj ljudi koje liječnici i farmaceutske kompanije svake godine ubiju ili ih ostave s trajnim posljedicama, optužba za „nedovoljno utemeljeno istraživanje" bila bi smiješna da nije tako ozbiljna po Wakefielda i medicinsku slobodu. Isto je i s „nepotrebnim ispitivanjima" uzmete li u obzir broj nepotrebnih lijekova i 'testiranja' koje liječnici prepisuju. Napad na Wakefielda nema nikakve veze s pravdom ili nečijom zaštitom. Oni žele da on pati zbog toga što se usudio usprotiviti njihovoj tiranskoj ortodoksiji te da posluži kao primjer drugima: eto što vam se događa ako iskoračite iz zadanih okvira. Uvodnik u britanskom listu *Daily Mail* pod naslovom „MMR i liječnik koji samo radi svoj posao" rasvijetlio je pravi razlog pokušaja da se uništi Wakefielda. Istaknuto je da se Općem medicinskom vijeću (GMC-u) nitko nije žalio na nj; niti je itko sugerirao da je, pomislivši kako je otkrio vezu između cjepiva MMR i autizma, rekao ili napisao bilo što nepošteno. Zašto ga, postavlja se pitanje u članku, GMC sada kažnjava? U uvodniku dalje čitamo:

> Ovaj slučaj zaudara na srednjovjekovnu inkviziciju koja je pozvana da obrani ortodoksiju establišmenta od hereze nezavisnog uma. 'Zločin' dr. Wakefielda trebao je otvoriti važnu raspravu koja ostaje nerazriješena. Osam godina poslije on nipošto nije jedini liječnik koji smatra da je bio na tragu nečega. Nevolja je u tome što to jednostavno ne znamo.
>
> Čini se da čak i Tony Blair, iako se javno zalaže za trostruko cjepivo, gaji neke osobne sumnje. Zašto bi, inače, zastupnicima u parlamentu odbio odgovoriti je li njegov sin Leo cijepljen ili nije? Uostalom, nikada nije izbjegavao gurati svoju obitelj pred kamere kad je to odgovaralo njegovim političkim interesima ...
>
> ... Zamislite samo kakva bi se povika danas digla kad bi se otkrilo da je dr. Wakefield zadržao svoje sumnje za sebe a da je veza naknadno dokazana. Dužnost mu je bila da progovori, a sada ga se zbog toga progoni. Ponašanje GMC-a prema njemu apsolutno je nepravedno. Da je to apsurdno tijelo postojalo prije dvije stotine godina i branilo općeprihvaćenu mudrost od novih ideja liječnici bi bolesti još uvijek liječili rezanjem vena svojih pacijenata.

Glavni razlog napada na Wakefielda je to što su njegova otkrića izazvala značajan pad broja roditelja koji su spremni svoje dijete podvrgnuti cijepljenju kombiniranim MMR cjepivom, čime se poljuljalo povjerenje javnosti u cijepljenje

općenito. Kakve li ironije: Andrew Wakefield optužen je za sukob interesa zbog svojih istraživanja za koja su ga angažirale obitelji s autističnom djecom... a podmićivanje liječnika od strane farmaceutskih kompanija uobičajena je praksa. Korumpirani liječnici su općeprihvaćena norma, ne rijetka pojava. Postoji još jedna karika između Wakefieldovog istraživanja i nepozivanja farmaceutskih kompanija na odgovornost u vezi štetnih posljedica cijepljenja: živa u cjepivima ima vrlo važan utjecaj na razvoj autizma kod djece. Kad se između 1989. godine i kraja 1990-ih povećao broj cjepiva kontaminiranih živom povećao se i broj autistične djece (sl. 240). Član Fabijanskog društva i eugeničar Bertrand Russell, koji je umro 1970., detaljno je pisao o tome kako se živa i druge kemijske tvari mogu upotrijebiti kao sredstva koja će oštetiti mozak i poremetiti misaone procese.

Slika 240: *Bebe danas dobivaju 25 cjepiva i kombinacija cjepiva – uz tendenciju rasta broja cjepiva – prije navršene dvije godine života.*

Najnovije oružje ušutkavanja liječnika koji se usude javno progovoriti drakonski su britanski zakoni o kleveti. Jednog od vodećih europskih radiologa Henrika Thomsena iz kopenhagenške Sveučilišne bolnice tužila je zbog klevete kompanija *GE Healthcare*, podružnica *General Electrica*, zbog onoga što je rekao o lijeku Omniscanu. Thomsenu i drugim liječnicima nije bilo jasno kako je dvadesetero bubrežnih bolesnika koji su rutinski pregledavani skenerom dobilo nefrogenu sistemsku fibrozu (NSF) od koje koža postupno nabrekne, odeblja i zategne se. Jedan od pacijenata je umro, a drugi su se kretali isključivo uz pomoć invalidskih kolica. Kasnije je potvrđeno da je zajednički nazivnik, po svemu sudeći, bilo to što su svi bili dobili Omniscan kako bi se izoštrili prikazi snimljeni skenerom. „Nadzorno tijelo za lijekove i proizvode za zaštitu zdravlja" potvrdilo je da je u UK-u bilo 20 slučajeva nefrogene sistemske fibroze nakon što je pacijentima dan Omniscan, a petoro ljudi je umrlo. Henrik Thomsen sada, međutim, ne želi govoriti o toj temi u UK-u nakon što je dobio sudski poziv zbog optužbe za klevetu tj. zbog onoga što je rekao o tom lijeku. Takav je svijet u kojem danas živimo.

Sustavna korupcija

Konvencionalna medicina počiva na korupciji i pohlepi na svim razinama, od dvorana za sjednice upravnih odbora 'Velike farmacije' do liječničkih ordinacija. Deset najvećih farmaceutskih kompanija zarađuje više od svih ostalih kompanija na listi Fortune 500[1] zajedno, a sama struktura globalne medicine mreža je laži,

[1] Lista od 500 američkih kompanija s najvećim godišnjim prihodom koju svake godine objavljuje časopis *Fortune; op. prev.*

obmana i koristoljublja. Istrage o poslovanju farmaceutskih kompanija otkrile su marže od tisuću posto iznad cijene troškova sastojaka. A pacijenti? Ma koga za njih briga! Farmaceutske kompanije liječnicima rutinski nude najatraktivnija putovanja sa svim plaćenim troškovima na egzotična mjesta pod izlikom odlazaka na 'konferencije'. Takva se 'konferencija' održava nekoliko sati dnevno, ako se gospoda liječnici uopće ondje udostoje pojaviti, a preostalo vrijeme je plandovanje na račun 'Velike farmacije'.

Sigma, proizvođač generičkih lijekova i treća po veličini farmaceutska kompanija u Australiji, ponudila je liječnicima koji su propisivali njene lijekove luksuzno desetodnevno krstarenje Mediteranom uz posjet Italiji, Malti, Korzici i Monte Carlu. Po uhodanom principu, to se najavljivalo kao „savršen spoj edukacije i relaksacije" te „konferencijskih zasjedanja", uključujući „uvodni govor" groznog Jeffa Kennetta, bivšeg premijera australske države Viktorije. Da, jaaako edukativno. To je najobičnije krstarenje; kraj priče – i očit sukob interesa. Liječnike također financiraju farmaceutski giganti kako bi provodili 'istraživanja' koja im pak omogućuju da putuju svijetom, a sve to uz blagoslov i podmirene račune od strane 'Velike farmacije'. Nadalje, tu su stimulacije da se propisuje više recepata za lijekove nego što je to potrebno, odnosno da se ljude šalje na posve nepotrebne bolničke pretrage. Profesorica Ann Blake Tracy u svojoj knjizi *Prozac: panacea ili Pandora* piše: „Znate li da neke bolnice liječnicima nude posebne stimulacije u vidu telefaksa ili mobilnog uređaja za automobil ako zakažu kirurške operacije kada bolnica ima malo posla?" Stimulacije za poigravanje ljudskim životima, a tvrde da liječnici zastupaju 'etiku'? *Neki* da, kao što je slučaj s poštenim policajcima, no sustav njih ne želi. Želi one koje se može korumpirati jer su bolji za posao. Potkupljivanje i korupcija liječnika pomno je organizirana operacija farmaceutskih kompanija. Kathleen Slattery-Moschkau, bivša predstavnica farmaceutske kompanije a sada nezavisna filmska redateljica, detaljno je opisala na koji način kompanije i njihovi predstavnici nadziru liječnike u Sjedinjenim Državama, sve do posljednje tablete, putem sustava poznatog kao „izvještaji izdavatelja recepata" ili „profili izdavatelja recepata". Takvi se izvještaji sastavljaju iz različitih baza podataka. Jedan skup podataka namijenjen Agenciji za suzbijanje droge (DEA) ima sustav kodiranja s identifikacijskim brojem za svakog liječnika, zajedno s lijekovima koje prepisuju; u drugoj bazi podataka, „glavnoj liječničkoj datoteci" (koju Američka liječnička komora svake godine prodaje za milijune dolara), imenima liječnika pridruženi su identifikacijski brojevi. Spojite to dvoje, dodajte još neke izvore informacija i otkrit ćete tko je prepisivao kakve recepte i koliko. Svaki tjedan kompanije za svoju internu upotrebu sastavljaju izvještaje o izdavateljima recepata. Svrha tih izvještaja nije da pomognu zdravlju pacijenata nego da predstavnicima farmaceutskih kompanija pruže informacije koje su im potrebne da vide koliko su uspješni u utjecanju na liječnikovu politiku izdavanja lijekova. Predstavnici također koriste profiliranje osobnosti liječnika kako bi otkrili na koji im je način najbolje pristupiti. Jesu li oni ljudi koji odgovaraju na

'znanstvene' informacije ili vole da im se laska? U članku pod naslovom „Spin doctored"[2] Shannon Brownlee i Jeanne Lenzer pišu:

> Ako liječnica A poveća broj lijekova na recept koje izdaje nakon što je počašćena masažom cijelog tijela i lica očekuje ju još plaćenih ekskurzija u *spa*-centru. Ako liječnik B ne reagira na ljubaznost u obliku večere od pet sljedova jela možda je vrijeme da se proba s kartama za nogometnu utakmicu, da se poveća količina besplatnih uzoraka ili da se podastre kliničko ispitivanje koje propagira prednosti ponuđenog lijeka.

Izvještaji o izdavateljima recepata rangiraju liječnike na temelju količine lijekova koje prepisuju u četiri razreda. Predstavnicima prodaje to omogućava da se fokusiraju na liječnike koji izdaju mnogo recepata – lake mete – kako bi ih izdavali još više, te da pojačaju stupanj manipulacije onih koji ih izdaju manje. Razmjeri podmićivanja upravo su kolosalni. Kao što stoji u sljedećem internetskom članku:

> Uzgred, farmaceutske kompanije troše gotovo 19 milijardi američkih dolara na podmićivanje liječnika i vršenje utjecaja na njih. Radi se o *milijardama*. Koliko je 19 milijardi? To je više novaca nego što NASA trati na zabijanje satelita u Mars i eksplodiranje svemirskih šatlova u gornjem sloju Zemljine atmosfere. To je više novca nego što cjelokupna industrija brze hrane troši na hipnotiziranje pretile djece da u lokalnom supermarketu vuku roditelje za rukav, zahtijevajući još jednu šećernu bombu u obliku kutije sa žitaricama za doručak. Do vraga, pa to je više novca nego što cijele Sjedinjene Države potroše na stvarnu prevenciju bolesti i na zdravstveno obrazovanje.

Takva je prava pozadina farmaceutskih kompanija: jedina svrha tih nakaradnih organizacija je zgrtanje što više novca na bolesti, nevolji i nesreći drugih i, što je za iluminatski plan još važnije, držanje stanovništva u stanju mentalnog, emocionalnog i fizičkog rasula. Šokantan primjer načina na koji taj sustav djeluje bilo je razotkrivanje Tamiflua kojeg proizvodi tvrtka *Roche*. Reklamirao se kao siguran i djelotvoran lijek protiv svinjske gripe koji će smanjiti prijem pacijenata u bolnice za 61 posto. Stvarajući zalihe 'lijeka' usred one silne histerije o pandemiji, vlade diljem svijeta potrošile su puste milijarde. No u članku objavljenom u *British Medical Journalu* piše da je *Roche* u vezi učinkovitosti Tamiflua zavarao i liječnike i vlade. Osam od deset studija koje je *Roche* naveo potkrepljujući svoje tvrdnje nikada nisu bile objavljene u znanstvenim časopisima, a izvorni podaci iz preostale dvije studije 'slučajno' su se 'zagubili'. Jedini potpuni a dostupni podaci dolaze iz neobjavljenog istraživanja na 1447 odraslih osoba koje je pokazalo da Tamiflu nije ništa djelotvorniji od placeba. Bivši zaposlenici *Adis Internationala*, kompanije iz okrilja 'Velike farmacije' koja se bavi odnosima s javnošću, rekoše da su unajmljeni kako bi pisali studije za *Roche* te

---

[2] Igra riječi na engleskom; u slobodnom prijevodu, „Obrlaćeni spinom". *Spin doctor* je, inače, stručnjak za odnose s javnošću; *op. prev.*

da im je *Roche* naložio što da pišu. Jedan od tih 'pisaca'[3] za *British Medical Journal* izjavio je sljedeće:

> Pri opisivanju karakteristika Tamiflua imali smo popis ključnih poruka koje smo morali ubaciti u opise. Popis su sastavili djelatnici [*Rocheovog*] marketinškog odjela koji su nam bili pretpostavljeni. U uvodu ... sam morao navesti kako je gripa jedan veliki problem. Također sam morao iznijeti zaključak da je pravo rješenje... Tamiflu.

Bivši američki ministar obrane Donald Rumsfeld ima velik udio u američkoj kompaniji koja posjeduje prava na Tamiflu, a financijski interes u prodaji Tamiflua navodno imaju i Al Gore i Barack Obama.

Političko korito za svinje

'Velika farmacija', poput svih iluminatskih kartela, nema nikakvog suosjećanja prema onima što pate zbog svakodnevnog izrabljivanja ili onima koje koristi kao pokusne kuniće u 'testiranjima' lijekova. „Dajte, pronađite nam neke siromahe da nešto testiramo". Ljudi su ništa drugo nego sužnji Gmazova i njihovih hibrida. Druga značajna meta 'Velike farmacije' su, po logici stvari, političari i državna tijela koja donose i provode – navodno – zakone o zdravstvu i lijekovima. Brojke koje su prikupili Centar za odgovornu politiku, Institut za financiranje kampanja i Centar za praćenje rada javnih institucija otkrivaju da su 2004. farmaceutske kompanije potrošile 158 milijuna dolara za lobiranje kod američkih saveznih vlasti; 17 milijuna je dano u donacijama za političke kampanje, 67 posto tih sredstava republikancima; 7,3 milijuna utrošeno je na konvencije političkih stranaka, gdje je 64 posto otišlo republikancima. Milijun dolara dano je za predsjedničku kampanju Georgea W. Busha, a pola milijuna Johnu Kerryju. Brojke koje je objelodanila *web* stranica *Raw Story* i Centar za odgovornu politiku pokazuju da je tijekom izbornog ciklusa 2008. 'zdravstvena' industrija dala vrtoglavih 20.175.303 dolara – gotovo triput veći iznos od onoga koji je dan Johnu McCainu, njegovu protivniku u predsjedničkoj utrci. Obama je potom brže-bolje iznio prijedlog zakona o „zdravstvenoj zaštiti" koji je pogodovao interesima farmaceutske klike. 'Velika farmacija' u Washingtonu ima oko 1300 lobista – više od dvojice na svakog člana Kongresa.

„Jako su moćni." - izjavio je senator Chuck Grassley, predsjednik Senatskog odbora za financiranje. „U tom gradu ne možete ni mačku uhvatiti za rep i zavitlati a da ne okrznete nekog lobista farmaceutskih kompanija". Zar se onda treba čuditi da zakoni koji favoriziraju farmaceutsku industriju, uključujući imunitet od kaznenog postupka, neumorno donose oni pajaci u Kongresu? Globalna gramzivost, mito i korupcija caruju posvuda. U Britaniji, na primjer, liječnici dobivaju nagradne bonuse ispune li „državne ciljeve cijepljenja". Drugim riječima, dobivaju financijske poticaje kako bi povećali broj bočica s otrovnim cjepivima koje država kupuje od

[3] U izvorniku imamo izraz 'ghostwriter' što znači „osoba plaćena da piše anonimno za drugoga (pod njegovim imenom); *op. prev.*

'Velike farmacije'. Republikanski senator i negdašnji vođa senatske većine Bill Frist klasični je manipulator u korist 'Velike farmacije', a bio je u prvim redovima onih koji su, zajedno s predsjednikom Zastupničkog doma Kongresa Dennisom Hastertom, prodajući laži uspjeli ozakoniti pravni imunitet farmaceutskog kartela u vezi cjepiva danih tijekom eventualnog kriznog stanja. O tom Zakonu o spremnosti i pripravnosti stanovništva za krizna stanja (engl. kratica PREPA) jedan je komentator rekao:

> Taj zakon (PREPA) je protuustavan. On ukida pravo na zakonit i pravičan postupak i sudsku reviziju za osobe kojima je cijepljenje naštetilo, čime je praktički izdana dozvola za ubijanje. Prema novom zakonu, kompanije koje proizvode cjepiva mogu biti prekomjerno nemarne i mogu postupati krajnje nesmotreno a da ipak izbjegnu odgovornost dokažu li da njihov nesavjestan rad nije plod 'namjere'. Nemoguće je zamisliti niži standard za farmaceutske kompanije ili veći teret dokaza nametnut oštećenoj stranci.

Demokratski zastupnik David Obey rekao je da su takve odredbe „jednostrano i bahato umetnute u prijedlog zakona nakon završetka rada konferencijskog odbora". Bila je to očevidna „igra moći" dvojice najmoćnijih ljudi u Kongresu. Da, tog dvojca u sprezi s 'Velikom farmacijom'. Frist je medicinski dobro potkovan, a za vrijeme studija na medicinskom fakultetu dogovarao je redovito dovođenje životinja iz skloništa za nezbrinute životinje govoreći kako im želi osigurati dobar smještaj. A ustvari ih je secirao i ubijao u svojim eksperimentima. Dobivao je donacije za kampanju od farmaceutskog kartela, a proizvođač lijekova *Schering-Plough* dao mu je na raspolaganje svoj korporacijski mlažnjak Gulfstream. Upravo na taj način 'Velika farmacija' i gmazovski hibridi donose vlastite zakone, a isto se događa u mnogim institucijama na području državne uprave, medicine, biotehnologije, proizvodnje hrane i tako dalje. Uvijek možete naći nekoga tko je na prodaju ili koga možete kompromitirati i prisiliti da radi kako mu vi naložite. 'Obamina' administracija strpana je u džep 'Velike farmacije'. Dopis iz Bijele kuće koji je procurio na *web* stranicu lista *Huffington Post* u kolovozu 2009. potvrdio je kako su Obama i njegovi gospodari postigli dogovor s 'Velikom farmacijom' prema kojem se Bijela kuća obvezala da će se opirati svim naporima kongresnika za postizanje nižih cijena lijekova ili za uvoz jeftinijih lijekova iz Kanade. Nadalje se obvezala da neće postavljati pitanje popusta u sferi Medicarea[4] ili mijenjati oznake nekih lijekova, što bi 'Veliku farmaciju' zbog smanjene dobiti moglo koštati milijarde dolara. Obama i družina lagali su kako bi prikrili tajni dogovor, dok su farmaceutske kompanije utrošile oko 150 milijuna dolara na televizijsku promidžbu i podržavanje Obaminih planova za 'reformu' zdravstva koja je bila dio dogovora. Korupcija i lažljivost spadaju u glavne Obamine osobine. Na javnim okupljanjima u vezi predsjednikova plana za reformu zdravstva njegovi su se pristaše čak javljali za riječ predstavljajući se kao liječnici koji podržavaju ono što Obama namjerava učiniti. Ustvari, to uopće nisu bili liječnici nego podmetnuti Obamini pristaše.

[4] U SAD-u, Medicare je državno zdravstveno osiguranje za građane starije od 65 godina; *op. prev.*

Ubijanje starih i bolesnih

Slijedom 'Obamine' zdravstvene politike odluke o njezi pacijenata prelaze u ovlasti dužnosnika imenovanih od strane predsjednika koji će odlučiti što zdravstveni planovi trebaju pokriti, što liječnici smiju a što ne smiju činiti, te stupanj liječenja predviđen za starije osobe. Godine 1969. rotšildski cionist dr. Richard Day rekao je da se „ograničavanjem pristupa dostupnoj zdravstvenoj njezi omogućava lakše uklanjanje starijih ljudi". U tu svrhu doneseni su i neki zakoni skriveni u Obaminom paketu 'poticaja', a jedan od glavnih za to zaduženih ljudi bio je Tom Daschle, bivši vođa većine u američkom Senatu koga je Obama bio imenovao ministrom zdravstva i socijalne skrbi, ali je morao odstupiti zbog neplaćanja poreza. U svojoj knjizi *Ključna stvar: što možemo učiniti glede krize zdravstvene njege (Critical: What We Can Do About the Health-Care Crisis)* Deschle je napisao da bi 'seniore' trebalo natjerati da žrtvuju svoju zdravstvenu njegu u korist mlađih ljudi, i to tako da im se uskrati liječenje. Dodao je da stariji građani s „beznadnom dijagnozom" trebaju prihvatiti svoje bolesno stanje i da se ne trebaju liječiti. Jedan od dužnosnika koje je Obama postavio da određuju kakva će biti „zdravstvena njega" Amerikanaca je... - koga to opet vidimo? - dr. Ezekiel Emanuel (rotšildski cionist), brat šefa kabineta Bijele kuće Rahma Emanuela (rotšildskog cionista). Oni su sinovi jednog operativca terorističke skupine Irgun, financirane od strane Rothschilda, koja je podmetanjem bombi ubrzala stvaranje Izraela. Jedan od braće je i Ariel 'Ari' Zev Emanuel (rotšildski cionist), holivudski agent koji predstavlja ljude poput Martina Scorcesea, Judea Lawa i filmskog redatelja Michaela Moorea. Dr. Ezekiel Emanuel, znanstveni suradnik u Hastings Centeru, „institutu za bioetička istraživanja", postavljen je u Uredu za upravljanje i proračun na ključan položaj savjetnika za zdravstvenu politiku da savjetuje direktora proračuna Petera Orszaga (rotšildskog cionista). On će raditi rame uz rame s Jeffreyem B. Liebmanom (rotšildskim cionistom). Emanuelova često iznošena mišljenja su sljedeća: ušteda troškova zahtijevat će promjenu (promjene, vječite promjene) načina na koji liječnici razmišljaju o svojim pacijentima; liječnici uzimaju svoju Hipokratovu zakletvu previše ozbiljno i smatraju je imperativom da učine sve za pacijenta, bez obzira na troškove ili učinke na druge; liječnici bi trebali zanemariti potrebe svojih pacijenata i razmotriti pitanja kao što su, na primjer, bi li se novac mogao bolje utrošiti na nekoga drugog; odluke o tome tko će dobiti njegu trebale bi se ravnati „potrebama zajednice"; zdravstvena njega bi trebala biti rezervirana za osobe bez invaliditeta i ne bi se trebala pružati onima „koji su nepovratno spriječeni da budu, ili postanu, participirajući građani" ... a takvim primjerom ne bi se jamčile zdravstvene usluge pacijentima s demencijom. Prema objavljenim navodima, još je rekao:

> Za razliku od odobravanja zdravstvene njege prema spolu ili rasi, odobravanje njege prema dobi nije neopravdana diskriminacija; svaka osoba prolazi kroz različite životne stadije te nema neku zaokruženu, jedinstvenu dob. Dakle, ne radi se o diskriminaciji, čak i kada 25-godišnjaci stječu prednost nad 65-godišnjacima.

Emanuel kaže da su njegove riječi izvučene iz konteksta, ali ne vidim kako. Tema uskraćivanja zdravstvene njege starijim osobama postaje uobičajena. Skupina stručnjaka zabrinutih za postupanje prema smrtno bolesnim ljudima napisala je pismo britanskom listu *Daily Telegraph* u kojem ukazuju na način na koji su ljudi, većinom stariji (iz očiglednih razloga), pogrešno dijagnosticirani kao osobe „na umoru". Ovo je izuzetno važno jer britanska Nacionalna „zdravstvena služba" (NHS) uvodi metodu uskraćivanja hrane, tekućine i liječenja nakon donesene prosudbe da se takve pacijente stavi na, kako to oni nazivaju, 'trasu' prema smrti. Pacijentu se stalno, sve do nastupanja smrti, daju sedativi koji mogu zamaskirati činjenicu da se njihovo zdravstveno stanje poboljšalo.

Pismo su potpisali, između ostalih, Peter Millard, profesor *emeritus* gerijatrije na Londonskom sveučilištu, i dr. Peter Hargreaves, savjetnik za palijativnu medicinu u St. Luke's Cancer Centreu u Guildfordu. U pismu stoji da se pacijentima daje dijagnoza „*na umoru*, bez obzira na činjenicu da takva dijagnoza može biti pogrešna". Dr. Hargreaves je rekao da su neki pacijenti pogrešno stavljeni na takvu 'trasu', čime se stvara „samo-ispunjujuće proročanstvo" o tome da će ti ljudi umrijeti. Rekao je da je osobno odvodio pacijente s takve 'trase' i da su poživjeli još nemali broj godina. Upozorio je da mnogi liječnici ne provjeravaju razvoj bolesti pacijenata u mjeri koja bi omogućila da opaze eventualno poboljšanje njihova stanja. „Palijativnom medicinom bavim se više od 20 godina i sve sam zabrinutiji zbog uvođenja ove 'trase smrti'", rekao je dr. Hargreaves. Svakom tko je dovde pročitao ovu knjigu bit će jasno zašto se takva 'trasa' uvodi. U skladu s tom 'shemom' liječnici su prestali davati hranu i lijekove Hazel Fenton, 80-godišnjoj britanskoj baki, rekavši da joj je preostalo samo još nekoliko dana života, a ona je ipak, devet mjeseci kasnije, još uvijek bila živa. Naime, njena se ogorčena kći Christine Ball četiri dana borila s liječnicima da joj ponovno počnu davati hranu i lijekove. Jedna je bolničarka čak bila pitala Christine što želi učiniti s tijelom svoje majke. Christine je imala potpuno pravo kada je, kasnije, rekla: „Moju majku su htjeli pustiti da umre od gladi i dehidracije. Sve je to, u biti, varka kojom se želi legalizirati eutanazija starijih osoba..." Zapravo je to lagani prijelaz, mic po mic, do prisilne eutanazije.

Još jedna stvar... Cass Sunstein (rotšildski cionist), Obamin izabranik za mjesto ravnatelja Ureda za informacije i regulativu, pozvao je na uvođenje politike uzimanja svih organa preminulih osoba koje nisu posebno napomenule da to ne žele. Trenutna je situacija upravo obrnuta. Sunsteinova je politika samo korak do legalnog uzimanja organa od svakoga, a na djelu opet imamo metodu polaganog kapanja, kap po kap, sve do ostvarenja zadanog cilja. Svoje je prijedloge u glavnim crtama iznio u knjizi pod naslovom *Pravi poticaj za bolje odluke o zdravlju, obilju i sreći (Nudge: Improving Decisions About Health, Wealth, and Happiness)* koju je napisao s Richardom H. Thalerom. U knjizi govore o uvođenju onoga što nazivaju „obaveznim izborom": kada vas vlasti natjeraju da se odlučite za nešto, da ili ne, ili vam se uskrate stvari poput vozačke dozvole. Izraz 'poticaj' iz naslova te knjige odnosi se na namjeru vlasti i institucija da utječu na javnost ili da je 'potaknu' da

krenu smjerom za koji te vlasti i institucije misle da je najbolji. Nije odveć teško nazrijeti zašto se Sunstein tako jako dopada Obami i njegovim gospodarima.

Još jedno pitanje: kamo će svi ti organi ići ako se uvede hipoteza o politici pristanka ('da') kako bi se uvelike povećao njihov broj? Hoće li svi ti organi ići pacijentima koji čekaju presađivanje nekog organa? Ne, dakako da neće. Pa, za što bi se onda uopće mogli koristiti (s obzirom da imamo posla sa stvorenjima koja jedu ljudsko meso)? Ha, vrag će ga znati!

21

2. strategija: Prorjeđivanje stanovništva

Jedino sigurno cjepivo je neiskorišteno cjepivo.
- Dr. James R. Shannon -

NA TEMELJU DOKUMENATA i tvrdnji koje su tijekom godina isplivale na površinu jasno je da obitelji iluminatskih krvnih loza žele dramatično smanjiti broj svjetskog stanovništva, na možda nekih 500 milijuna, što je više od šest milijardi ljudi manje negoli ih ima danas.

Taj je broj također ispisan na misterioznom spomeniku pod nazivom „Georgia Guidestones" („Džordžijske smjernice") na kojem je navedeno deset temeljnih načela, ili 'smjernica', za novo društvo i to na engleskom, španjolskom, svahiliju, hindu, hebrejskom, arapskom, kineskom i ruskom jeziku. Kraća poruka na vrhu napisana je babilonskim, starogrčkim, sanskrtskim pismom te egipatskim hijeroglifima. Neki ga ljudi nazivaju „američkim Stonehengeom", a kameni su blokovi poravnati sa Suncem i Mjesecom (sl. 241). Podizanje 'Smjernica' naručila je 1979. nepoznata osoba pod pseudonimom R. C. Christian, za kojeg neki smatraju da predstavlja poigravanje imenom Christiana Rosenkreuza, osnivača Rozenkrojcerskog reda u 14. stoljeću, jedne od niti iluminatske mreže. Jedna od 'smjernica' kaže: „Održavajte ljudski rod na broju ispod 500.000.000, u stalnoj ravnoteži s prirodom". Prednacrt UN-ove „Procjene globalne bioraznolikosti" poziva na smanjivanje svjetskog stanovništva na otprilike jednu milijardu. Iluminatski Rimski klub također pjeva iz pjesmarice o kresanju broja ljudi. Takvu propagandu financirala je

Slika 241: *Džordžijske smjernice (Georgija Guidestones)*

Udruga za očuvanje svjetskog okoliša (GEF), nastala partnerstvom 178 zemalja, međunarodnih ustanova, nevladinih organizacija i privatnih korporacija s ciljem da 'prodaju' ekološke i klimatske promjene kao izliku za nametanje centralizacije našeg planeta i prorjeđivanje stanovništva. Zemlje „Trećeg svijeta" predviđene su za enormno smanjenje broja stanovnika, što je podrobno izloženo u dokumentima kao što je npr. „Memorandum 200 o nacionalnoj sigurnosti: Implikacije rasta svjetskog stanovništva po američku sigurnost i inozemne interese". Izložilo ga je 1974. godine američko Vijeće za nacionalnu sigurnost pod kontrolom eugeničara Henryja Kissingera (rotšildskog cionista).

Ovaj tajni plan, objelodanjen 1990-ih godina, trebao je doprinijeti smanjenju rasta svjetskog stanovništva putem kontracepcije, ratova i gladi te iznošenjem prijetnji o uskraćivanju američke financijske potpore i pomoći u hrani kako bi se vlasti raznih država natjerale na suradnju. U „ispovijesti sa samrtne postelje" jednog sotonista kojeg možete pročitati u Dodatku II, kaže se da je cilj ukloniti „barem sedamdeset posto svjetskog stanovništva do 2030. godine". Zaklada Billa i Belinde Gates, koja u značajnoj mjeri financira programe cijepljenja u „Trećem svijetu", dodijelila je višemilijunske iznose organizaciji Planirano roditeljstvo (otac Billa Gatesa bio je vodeći član njena odbora) i drugim udrugama posvećenim „kontroli rasta stanovništva", dok je osnivač CNN-a Ted Turner darovao izdašna sredstva za 'ideju' o smanjenju stanovništva. Ustvrdio je da bi 95-postotni pad broja svjetskog stanovništva, na nekih 250 do 300 milijuna, bio idealan. Čak i same Gatesove nadmašio je njihov prijatelj, multimilijarder i financijer Warren Buffett koji se obvezao dati 37 milijardi dolara Zakladi Gatesovih, uz poveći dio organizacijama koje se zalažu za prorjeđivanje svjetskog stanovništva. 'Obamini' planovi za zdravstvenu zaštitu uključuju odredbe koje će utabati put od države financiranom pobačaju bez ograničenja, što je još jedan aspekt plana za smanjenje stanovništva, kako je još 1969. predvidio dr. Richard Day.

Slika 242: *Obavezno cijepljenje jedan je od temelja gmazovske globalne fašističke države zbog utjecaja na ljudsko tijelo i um.*

Imunološkom sustavu objavljen je rat

Kao temelj masovnog 'trijebljenja' nameće se uništavanje čovjekovog imunološkog sustava. Iz desetljeća u desetljeće 'Velika farmacija' povećava svoj utjecaj i kontrolu nad medicinom, a financiranjem i podmićivanjem korumpiranih političara i medicinskih 'stručnjaka' ona diktira političke smjernice. Sada pak želi uvesti obavezno cijepljenje kako bi u svako dijete, ustvari u svakoga, bili ubrizgani njihovi kužni otrovi (sl. 242). Posljednja je to faza rata koji protiv čovjekovog imunološkog sustava vode Gmazovi/'Velika farmacija', čija je svrha prouzročiti još više bolesti i smrti

razaranjem prirodnih obrambenih resursa tijela. Ti kokteli kemijskog smeća sadrže otrove, DNK iz životinjskog tkiva i pobačenih zametaka te strane proteine u obliku živih ili mrtvih virusa i bakterija. Što je najgore, posve su nepotrebni. U drugim svojim knjigama dokazujem kako su, prije uvođenja cjepiva, bolesti za koje su tvrdili da su ih iskorijenili bile u „slobodnom padu". Razvoj bolesti sprječava se snažnim imunološkim sustavom, dok cjepiva ometaju njegov rad. Kad samo pomislim da se bebama i maloj djeci, čije se obrambene snage i mozak tek razvijaju, sada daje otprilike 25 cjepiva, uključujući i njihove kombinacije, prije navršene druge godine života... Takvim hladno sračunatim postupkom tjelesno se računalo podriva na svakoj razini postojanja, ali tom bezumlju sve više ljudi kaže 'ne', tako da odabrane krvne loze povećavaju pritisak. Jasno se vidi pomicanje figura u šahovskoj igri gdje se stanovništvu kani zadati šah-mat: zakonski obavezno cijepljenje.

Kontrolu nad državnom politikom cijepljenja britanska je vlada predala privatnoj skupini koja ima tijesne veze s proizvođačima cjepiva. Izvještaj pod naslovom „Proizvođači cjepiva povezani s programom cijepljenja" u britanskom listu *Daily Express* otkriva da će vlada sada biti zakonski obvezna prihvatiti preporuke Zajedničkog povjerenstva za cijepljenje i imunizaciju (JCVI).

Dr. Richard Halvorsen, autor knjige *Istina o cjepivima (The Truth About Vaccines)*, piše: „Članovi JCVI-a su neizabrani, a imaju brojne veze s farmaceutskim kompanijama, što izaziva određenu zabrinutost." Ako smijem primijetiti, to izaziva i malo više od „određene zabrinutosti". Nekoliko članova ima plaćen položaj savjetnika u kompanijama pod okriljem 'Velike farmacije' kao što su *Merck*, *GlaxoSmithKline*, *Roche* i *Novartis*, dok su neki dobili financijsku potporu i plaćene putne troškove od strane dva proizvođača cjepiva, *Wyetha* i *Mercka*. Ta isturena skupina 'Velike farmacije' znana je po tome što je prikrivala rizike cijepljenja, a ipak joj je prepušten nadzor nad britanskom politikom cijepljenja. Ovo bi opet moglo izgledati kao čista ludost, ako ne znate da ista iluminatska/gmazovska mreža nadzire vlasti mnogih zemalja. Oni, i 'Velika farmacija', ljude žele primorati na cijepljenje kako bi imali slobodan pristup čovjekovom tjelesnom računalu *an masse* kada god požele. U čvorištu niza događaja, promjena i izjava očito je pritisnut gumb s oznakom: „Obavezno cijepljenje". Britanska liječnička komora (BMA) podružnica je u potpunom vlasništvu 'Velike farmacije' i Rothschilda, usprkos njenim tvrdnjama o samostalnosti. Bivši predsjednik BMA *sir* Sandy Macara zalaže se da krajnje kontroverzno MMR cjepivo (protiv ospica, zaušnjaka i rubeole) bude obavezno za djecu koja pohađaju državne škole. Trostruki MMR povezuje se s autizmom, a reakcije roditelja dovele su do značajnog pada broja djece kojoj je ovo cjepivo dano. Kakav je, potom, bio Macarin odgovor na ovakav roditeljski izbor? Da mogućnost takvog izbora treba uskratiti:

> Naši pokušaji da uvjerimo ljude bili su neuspješni. Predlažem da razmotrimo stvaranje poveznice prema kojoj bi imunizacija djece postala obavezna ukoliko ta djeca i dalje žele uživati povlasticu besplatnog obrazovanja koje im država daje.

Već sam spomenuo da sam u životu susreo mnogo liječnika koji su jednostavno bili glupani no nakon ovog gornjeg navoda svaki komentar je suvišan. Ne možeš li ljude uvjeriti prisili ih, rekao je on bez trunke razumijevanja razmjera fašističkog nametanja koje to povlači za sobom. A možda on i predobro razumije o čemu se, u biti, radi. Macara govori o „besplatnom obrazovanju koje im daje država", kao da su vlasti neki brižni dobročinitelj koji nudi darove iako ustvari mi, uključujući roditelje koji odbijaju MMR, plaćamo za obrazovni sustav i za nadripolitičare koji vode državne institucije. Članci u kojima se poziva na obavezno cijepljenje čovjeku doslovno oduzmu dah. Neki lik po imenu Charles Waddicor, pišući za glasilo *Local Government Chronicle, zaista* je (ne šalim se) postavio sljedeće pitanje: „Zašto odluci pojedinca prepuštamo da određuje treba li netko biti cijepljen ili ne?" E, pa, zato, Charlie, kućo stara, što ne želimo da neznalice i maloumnici poput tebe, takvog dobričine, ili poput onih s mračnim namjerama, određuju što će se ubrizgavati u naša tijela. Obrati pažnju, stari, na izraz *naša* tijela i tijela naše djece. Ali, ne, Charlie si je sve uredno posložio:

> Mjesna bi vijeća mogla povećati stopu cijepljenja djece tako što bi to provodili tijekom priprema za odlazak u školu. Roditeljima bi se moglo postaviti pitanje je li njihovo dijete cijepljeno. Ukoliko nije cijepiti bi ga mogla školska bolničarka slijedom rutinskog postupanja kada dijete posjeti svoju novu školu prije upisa.
>
> To bi se više nego dobro poklapalo s dužnostima vijeća u skladu s kampanjom „Svako je dijete važno". Isto bi se načelo moglo proširiti na uzimanje novog cjepiva protiv raka grlića maternice (HPV) koje se nudi učenicama. Djevojčice 7. i 8. razreda mogla bi primiti školska bolničarka i dati im cjepivo kao dio priprema za nastavak školovanja: bilo bi to nešto poput završnih ispita.

Da, baš poput završnih ispita, Charlie. Kako li si se samo toga lijepo dosjetio. Ali... nije li to isto ono „cjepivo protiv raka grlića maternice" koje je kod mladih djevojaka već izazvalo tisuće štetnih posljedica? Ono koje je, kako otkrivaju liječnički nalazi, izazivalo grčeve, vrućicu, paralizu, mučninu, slabost mišića, vrtoglavicu i zamućen vid kod djevojčica starih između 12 i 13 godina? Dakako da jest. Ali, ne, Charlie je u pravu, nepogrešivi Charlie. Odakle samo izvlače sve te ljude? Kako li se uopće uspijevaju sjetiti kako se diše? Steven Novella, pišući na svojoj *web* stranici Science Based Medicine, još je bliži službenom stajalištu i korištenoj taktici:

> Čini se, također, kako je neizbježan zaključak da se protiv vatre moramo boriti vatrom – strahom protiv straha. Roditelje moramo navesti da se u većoj mjeri boje mogućnosti da njihova djeca dobiju ozbiljne ali sprječive zarazne bolesti, a ne da podliježu neutemeljenim bojaznima i galami koja se diže oko cjepiva. I ponovno naglašavam – roditelji bi se toga trebali mnogo više bojati.

Mnoge zemlje u „slobodnom svijetu", uključujući Sjedinjene Države, Španjolsku, Grčku i veći dio Australije nameću pravila tipa „bez cijepljenja nema školovanja", a

sada se to isto želi uvesti u UK-u. U vrijeme dok pišem ovu knjigu moj sin Jamie ima 17 godina i nije se cijepio niti jedan jedini put, niti je bolovao od ijedne bolesti protiv koje bi ga cjepiva navodno trebala štititi. No oboljeli su zato njegovi cijepljeni školski kolege. Mislim da bi trebao postojati zakon koji bi sprječavao cijepljenoj djeci da dolaze u školu. To je preopasno za djecu koja se nisu cijepila. Dr. Marion Lyons iz Nacionalne službe javnog zdravstva za Wales bubnula je i ostala živa: „Jedina zaštita protiv ospica dvije su doze MMR cjepiva". Hoćete li joj vi reći neke stvari o imunološkom sustavu ili ću ja? Ti su ljudi programirani papagaji farmaceutskog kartela, zamaskirani u državne službenike.

Prijevara sa svinjskom gripom

Silu u pozadini programa cijepljenja protiv svinjske gripe čine oni koji žele drastično smanjiti broj svjetskog stanovništva. U Sjedinjenim Državama Vijeće savjetnika za znanost i tehnologiju koje stoji na raspolaganju američkom predsjedniku upozorilo je da svinjska gripa predstavlja „prijetnju našoj naciji". Procijenilo je da bi moglo umrijeti oko 90.000 ljudi, ustvrdivši da se moraju cijepiti svi. Vijećem savjetnika predsjeda John P. Holdren, direktor Ureda Bijele kuće za znanost i tehnologiju. Holdren je suautor knjige iz 1977. godine pod naslovom *Ekoznanost (Ecoscience)* u kojoj iznosi prijedloge o masovnoj sterilizaciji stanovništva tretiranjem hrane i vodoopskrbnog sustava kemikalijama te nametanje režima prisilnog pobačaja, državnog oduzimanja djece rođene izvan braka i obaveznih tjelesnih implantanata sa svrhom sprječavanja trudnoće. Svoju je knjigu Holdren napisao s dvoje poznatih ekstremista iz domene kontrole rasta stanovništva: Paulom i Anne Ehrlich. Budite uvjereni da se takvi planovi sterilizacije odavno provode: od 1989. godine količine čovjekovih spermatozoida pale su za trećinu, odnosno za polovicu u posljednjih 50 godina. Nakon objelodanjenog sadržaja *Ekoznanosti,* Holdren se očajnički trudi poreći da podržava prisilnu kontrolu rasta stanovništva. No, ako ste suautor priručnika od 1000 stranica u kojem zagovarate upravo takve stvari to ćete malo teže pobiti. Obitelji odabranih krvnih loza i više razine piramide 'Velike farmacije' ni najmanje ne zanima zaštita zdravlja stanovništva. Da bismo dokučili njihove prave motive moramo, poput gotovo svega drugog u ovom naglavce okrenutom svijetu, obrnuti njihove tvrdnje. Oni žele prorijediti svjetsko stanovništvo i drastično smanjiti broj ljudi kako bi čovječanstvo bilo lakše krotivo. A da bi pristupili tjelesnom računalu nema boljeg načina od – obaveznog cijepljenja.

Čim ti zakoni budu doneseni u cjepiva će moći stavljati što im se prohtije. Svjedoci smo povećanja zahtjeva za uvođenje drukčije vrste imuniteta – imuniteta od sudskog progona za farmaceutske kompanije koje ubijaju, sakate i uništavaju mozak ljudi svojim magijaškim pripravcima.

Razlog stalno rastućem povećanju broja i vrsta cjepiva te kombinacija koje se daju djeci i mladeži jest uništavanje njihova imunološkog sustava. Kod cjepiva protiv „svinjske gripe" naglašava se potreba cijepljenja trudnica, čime pogubni sastojci cjepiva dolaze do djeteta čak i prije rođenja i, blago rečeno, podrivaju njegov imunološki sustav od samog početka. Početkom 2010. *web* stranica

organichealthadviser.com prikupila je izvještaje za koje se navodi da „pristižu iz čitavih Sjedinjenih Država" od žena koje su izgubile bebe zbog prijevremenog poroda vrlo brzo nakon cijepljenja protiv H1N1 tj. „svinjske gripe". Iluminatske obitelji žele da čovjekov imunitet, „bistar um" i povezanost sa Sviješću budu otupljeni, u idealnom slučaju i eliminirani. Ne, ne pretjerujem. Da bar. Zlikovci planiraju pobiti ogroman broj ljudi puštanjem u okoliš laboratorijski stvorenih virusa i nametnuti obavezno cijepljenje kojima će u čovjekovo tijelo unositi potencijalno smrtonosne tvari. Da će se upravo *to* dogoditi rekao je dr. Richard Day prije 40 godina, a članovi iluminatske fasade u Sjedinjenim Državama, Projekta za novo američko stoljeće, u dokumentu objavljenom 2000. govorili su o biološkom oružju koje napada različite genetske tipove. U dokumentu naslovljenom „Obnova američke obrane: strategije, vojne snage i resursi za novo stoljeće" stoji: „Napredni oblici biološkog ratovanja kojim se mogu 'ciljati' specifični genotipovi mogu prebaciti biološko ratovanje iz sfere zastrašivanja u politički koristan instrument". U istom se dokumentu govori da je Americi potreban „novi Pearl Harbor" kako bi se opravdali budući osvajački ratovi. Godinu dana kasnije (točno u mjesec) dogodio se 11. rujna. Projekt za novo američko stoljeće je rotšildsko-rokfelerski paravan, odnosno jedna od vodećih neokonzervativnih (rotšildsko-cionističkih) organizacija u pozadini administracije Busha sinčića. Britanski list *Sunday Times* 2004. je izvijestio da Izrael razvija biološko oružje ili 'etno-bombu' koja će pogađati Arape, ali ne i Izraelce. U izvještaju je pisalo:

> Razvijajući svoju 'etno-bombu' izraelski znanstvenici pokušavaju iskoristiti medicinska dostignuća identifikacijom razlikovnih gena koje imaju neki Arapi i nastoje stvoriti genetski modificiranu bakteriju ili virus. Namjeravaju se poslužiti sposobnošću virusa i određenih bakterija da mijenjaju DNK unutar živih stanica domaćina. Znanstvenici pokušavaju razviti smrtonosne mikroorganizme koji napadaju samo pojedince s tim razlikovnim genima.

Sunday Times je izvijestio da se program 'etno-bombi' provodi u biološkom institutu u Nes Tziyoni, glavnom istraživačkom pogonu za razvoj tajnog izraelskog arsenala kemijskog i biološkog oružja. Bolest bi mogli raširiti raspršivanjem spomenutih organizama u zrak ili ubacivanjem istih u vodovodni sustav. Dedi Zucker, član izraelskog parlamenta Knesseta, osudio je taj plan: „Gledano iz rakursa naše povijesti i naše tradicije te našeg iskustva takvo oružje je, moralno uzevši, monstruozno i treba ga zabraniti.", rekao je. U svjetlu onoga što je radio „Anđeo smrti" Josef Mengele – u strašnim genetskim eksperimentima na Židovima u Auschwitzu, da bi kasnije nastavio raditi za Iluminate u Sjedinjenim Državama i Južnoj Americi – jasno mi je što Zucker govori. Ali, sve to ima savršenog smisla kad uvidimo da su Rothschildi stajali iza Mengelea, kao što stoje iza Izraela.

Također je znakovit broj vodećih mikrobiologa i znanstvenika iz srodnih područja koji su ubijeni ili su umrli na čudan ili vrlo sumnjiv način. U posljednjih 15 godina u takvim je okolnostima umrlo gotovo stotinu njih, uključujući neke povezane s

britanskim znanstvenikom i stručnjakom za oružje dr. Davidom Kellyjem, koji je i sam ubijen prije američko-britanske invazije na Irak zato što je bio spreman razotkriti laži o oružju za masovno uništenje u tobožnjem posjedu Saddama Husseina. Vjerojatno je ubijen i zbog drugih razloga. Obrazac likvidacije znanstvenika koji rade na strogo povjerljivim projektima možemo pratiti desetljećima unatrag. Jednom kad prestanu biti 'korisni' bivaju ubijeni kako bi se spriječilo da govore o stvarima u koje su bili upleteni.

Laboratorijska 'gripa'

Austrijska novinarka Jane Bürgermeister obznanila je 2009. da je FBI-u podnijela kaznenu prijavu protiv Svjetske zdravstvene organizacije (WHO), Sjedinjenih Država, Baracka Obame, Davida de Rothschilda, Davida Rockefellera, Georgea Sorosa i mnogih drugih zbog urote da se svjetsko stanovništvo desetkuje smrtonosnim cjepivom. Izjavila je da su ptičja i svinjska gripa razvijene u laboratorijima i puštene u stanovništvo s ciljem masovnog ubojstva putem cjepiva. Priložila je dokument pod naslovom „Dokazi o bioterorizmu" („Bioterrorism Evidence"). U njemu piše:

> Postoje dokazi da međunarodna korporacijska zločinačka mreža koja je svojoj kontroli podvrgnula visoke vladine urede na saveznoj i državnoj razini namjerava provesti masovni genocid protiv naroda Sjedinjenih Država korištenjem umjetnog (genetskog) pandemijskog virusa gripe i programa prisilnog cijepljenja kako bi uzrokovala masovno umiranje i bolesti te kako bi smanjila broj stanovnika Amerike u svrhu prebacivanja kontrole nad Sjedinjenim Državama na Ujedinjene narode i njima pridružene snage sigurnosti (UN-ovu vojsku iz država kao što su Kina, Kanada, Ujedinjeno Kraljevstvo i Meksiko).
>
> Postoje dokazi da su brojne organizacije poput Svjetske zdravstvene organizacije, kao i kompanije proizvođači cjepiva poput *Baxtera* i *Novartisa*, dio jednog sustava pod kontrolom središnje zločinačke skupine koja upravlja na strateškoj razini i koja je također financirala razvoj, izradu i širenje umjetnih virusa kako bi opravdala masovna cijepljenja biološkim oružjem radi eliminacije naroda SAD-a i postizanja kontrole nad imovinom, resursima itd. Sjeverne Amerike. Motiv zločina je klasična pljačka praćena ubojstvom, premda su razmjeri i metode u povijesti dosad nezabilježene. Svoje strateške ciljeve i operativne prioritete središnja grupa određuje u tajnosti koristeći odbore kao što su Trilateralna komisija te u osobnim susretima na godišnjim sastancima Bilderberške skupine.
>
> Konkretno, iznijeti dokazi između ostalih inkriminiraju i: Baracka Obamu, predsjednika Sjedinjenih Država; Davida Nabarra, sistemskog koordinatora UN-a za gripu; Margaret Chan, generalnu direktoricu Svjetske zdravstvene organizacije; Kathleen Sibelius, ministricu zdravstva i socijalnih službi; Janet Napolitano, ministricu domovinske sigurnosti; Davida de Rothschilda, bankara; Davida Rockefellera, bankara; Georgea Sorosa, bankara i Aloisa Stogera, austrijskog ministra zdravstva, kao pripadnike međunarodne korporacijske zločinačke mreže koja je (stupajući kao falanga u provedbi genocidnog plana) razvila, proizvela, nagomilala i upotrijebila

biološko oružje kako bi eliminirala stanovništvo Sjedinjenih Država radi financijske i političke koristi.

Vidimo, dakle, neka vrlo poznata imena; a Jane Bürgermeister, unutar svog područja istraživanja, svojom je prijavom FBI-u razotkrila ljude i obitelji koje već dva desetljeća spominjem u svojim knjigama. Njena nagrada za to što je čovječnost stavila na prvo mjesto i usprotivila se mašineriji globalne države bila je... otkaz: maknuli su je s mjesta europske dopisnice *web* stranice *Renewable Energy World (Svijet obnovljive energije)*. Malo obnove ne bi škodilo njihovoj nepostojećoj kičmi i osjećaju za poštenje, ali to pokazuje koliko je sve kontrolirano. Dva farmaceutska giganta koje je Jane imenovala su *Novartis* i *Baxter International*. *Novartis* iz švicarskog Bazela nekoć je bio sastavni dio nacističkog farmaceutskog kartela *I. G. Farbena*. Upravo je *I. G. Farben*, središnja kompanija nacističke ratne mašinerije, vodio koncentracijski logor u Auschwitzu. *Baxter International* iz Illinoisa posluje diljem svijeta sa svojim proizvodnim, istraživačkim ili distribucijskim centrima u Austriji, Belgiji, Republici Češkoj, Njemačkoj, Irskoj, Italiji, Malti, Poljskoj, Španjolskoj, Tunisu, Turskoj, Ukrajini, Ujedinjenom Kraljevstvu i na mnogim drugim lokacijama u Sjevernoj, Južnoj i Srednjoj Americi, Europi i Aziji. Utvrđeno je da je *Baxter International* u veljači 2009. kontaminirao cjepiva živim virusom ptičje gripe te ih je poslao na 18 lokacija. Virusom ga je opskrbila Svjetska zdravstvena organizacija, a virus je pomiješan s virusima sezonske gripe kako bi se proizvela potencijalno smrtonosna kombinacija. Ta je 'pogreška' (ah, što se može) otkrivena tek kad je jedan laboratorij u Republici Češkoj testirao spomenuti pripravak na lasicama koje su potom uginule. Dakle, to je isti onaj *Baxter International* koji je 'slučajno' zagadio krvne proizvode zbog čega je tisuće hemofiličara umrlo od AIDS-a. Ma, kompanija k'o stvorena za proizvodnju cjepiva! Pomisao da je puštanje laboratorijski stvorenog pripravka ptičje gripe bila 'slučajnost' previše je smiješna. Stručnjaci kažu da su sigurnosne mjere takve da se nešto slično nikako nije moglo dogoditi, osim ako nije planirano da se dogodi. *Baxter Healthcare International*, podružnica *Baxter Internationala*, nagodila se u srpnju 2009. s državom Kentucky da će platiti dva milijuna dolara nakon što je otkriveno da je ta kompanija napuhavala cijenu intravenoznih lijekova prodavanih Medicaidu[1] američke države Kentucky, ponekad za čak 1300 posto. Krasni ljudi. Od 2009. desetine milijardi državnih dolara, funti i eura proslijeđeno je na račune korporacija poput *Baxter Internationala* i *Novartisa* u svrhu cijepljenja svjetskog stanovništva. Kad je zacrtani plan u pitanju, bez obzira na ekonomsku situaciju, novca nema da nema: hoćeš za ratove, hoćeš za programe cijepljenja. Ubijanje ljudi veliki je biznis. O tome slobodno pitajte proizvođače oružja.

U prijavi koju je podnijela Jane Bürgermeister stoji da postoje jasni dokazi kako su farmaceutske kompanije i međunarodne vladine agencije aktivno uključene u stvaranje, razvoj, proizvodnju i distribuciju bioloških sredstava koja spadaju

[1] Državno zdravstveno osiguranje za građane SAD-a koji primaju socijalnu potporu; *op. prev.*

među najsmrtonosnija biološka oružja na Zemlji. Ona tvrdi da je virus svinjske gripe stvoren i raširen uz pomoć Svjetske zdravstvene organizacije (pod kontrolom Rothschilda/Rockefellera), koja je potom tvrdila kako se virus širi tolikom brzinom da je potrebno proglasiti pandemiju. No, bila je to obična laž i puki izgovor da bi se opravdala objava pandemije, čime se automatski aktivira cjelokupna lepeza novih ovlasti rotšildsko-rokfelerske Svjetske zdravstvene organizacije (sl. 243). Zapravo se želi uvesti obavezno cijepljenje zbog izmišljene 'pandemije' i ubijati ljude u velikim razmjerima u kraćem i dužem razdoblju uništavanjem imunološkog sustava i drugim metodama. Dokaze koje je podastrla Jane Bürgermeister potvrdio je Wayne Madsen, bivši mornarički časnik i djelatnik američke Agencije za nacionalnu sigurnost (NSA) koji je sada istraživački novinar.

Slika 243: *Svjetsku zdravstvenu organizaciju stvorili su Rothschildi i Rockefelleri kako bi određivala svjetsku 'zdravstvenu' politiku. Njene mračne nakane uključuju obavezno cijepljenje.*

Slika 244: *Njihovim se planom ne predviđa masovno ubijanje ljudi cjepivima jer bi to bilo previše očito i ljudi bi shodno tome reagirali. Zadani je cilj, ustvari, sustavno narušavanje čovjekovog imunološkog sustava.*

On navodi da je jedan od vodećih znanstvenika Ujedinjenih naroda - koji je istraživao pojavu smrtonosnog virusa ebole u Africi, kao i žrtve AIDS-a - zaključio da virus svinjske gripe H1N1 ima određene 'vektore' prijenosa koji ukazuju na to da je novi soj gripe genetički proizveden kao oružje biološkog ratovanja (sl. 244). Neki istraživači kažu da trag soja „svinjske gripe" vodi do rada dr. Jeffreya Taubenbergera i ekipe genetičara i mikrobiologa u vojnom Institutu patologije u Fort Detricku u Marylandu, koji su pomoću superračunala mapirali ili ostvarili „reverzni inženjering" soja gripe koji je 1918. pobio desetke milijuna ljudi. Tvrdi se da je taj virus potom dan *Novartisu*. Srećom, u vrijeme pisanja ove knjige u optjecaj nije pušten niti jedan toliko otrovan soj, a višemjesečna fantastična internetska kampanja razotkrivanja opasnosti od tog cjepiva osujetila je prijevaru sa svinjskom gripom: tek je manji dio predviđenog broja ljudi pristao na cijepljenje. A to je znak da nastupa vrijeme buđenja jer sve veći broj ljudi otvara oči i uviđa kakav svijet zapravo jest. Gore spomenuta klika nesumnjivo će još jednom pokušati, bilo s pojačanom „svinjskom gripom" ili s nečim drugim, a mi se tome moramo čvrsto oduprijeti, uvijek iznova, koliko god puta bude potrebno.

Gdje su svinje?

Evo jednog pitanja: ako je to „svinjska gripa", zašto nema nikakvog efekta kod svinja? Željeli su da povjerujemo kako je izbila na jednoj svinjogojskog farmi u Meksiku u travnju 2009. ali, osim što je maloumna egipatska vlada smjesta naredila masovnu likvidaciju svinja, gice odonda uopće nisu spominjane. UN-ova agencija za hranu obznanila je da nema nikakvog razloga za likvidaciju svinja ili za ograničavanje njihova kretanja, budući da nije bilo nikakvih dokaza da je virus napao svinje ili da je njihovo meso opasno. Točno tako, jer virus sa svinjama nema veze budući da je napravljen u laboratoriju. Sadrži genetski materijal sojeva gripe koji se ne javljaju kod svinja, uključujući ptičju gripu i različite oblike ljudske gripe. Centri za kontrolu i prevenciju bolesti u Sjedinjenim Državama procijenili su da je to kombinacija sjevernoameričke svinjske gripe, sjevernoameričke ptičje gripe, ljudske gripe H1N1 i soja svinjske gripe otkrivenog u Aziji i Europi. Ako to nije svinjska gripa specifična za svinje - a nije - kako se onda mogla pojaviti na nekoj svinjogojskoj farmi u Meksiku?

Novartis i *Baxter International* prijavili su patent za ovo cjepivo davno prije izrežiranog travanjskog 'izbijanja' zaraze u Meksiku. *Novartis* je svoju provizornu prijavu patenta napravio 2005. a odobrena mu je u veljači 2009. *Baxter International* prijavio je svoj patent u kolovozu 2008. i dobio ga u ožujku, neposredno prije negoli je virus pušten u Meksiku kako bi pokrenuo cijelu lavinu. Scenarij je sljedeći: patentiraj cjepivo, pusti među stanovništvo laboratorijski stvoren virus „svinjske gripe" u Meksiku, upotrijebi kontrolirane, bijedne medije za podizanje panike među ljudima zbog 'smrtonosne' svinjske gripe, reci Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji da proglasi pandemiju i zatraži cijepljenje cijelog čovječanstva kako bi lijepo napao čovjekov imunološki sustav i usadio nanotehnološke mikročipove, o čemu će više riječi biti nešto kasnije. E, da, i pobrini se da ti vlada osigura potpuni imunitet od kaznenog progona zbog učinaka koje sa sobom nosi tvoje cjepivo. Već godinama ističem: iste obitelji, pod vodstvom Rothschilda i Rockefellera, stvorile su i kontroliraju Svjetsku zdravstvenu organizaciju, američke centre za kontrolu i prevenciju bolesti i Saveznu upravu za hranu i lijekove (također i njihove pandane širom svijeta) te farmaceutski kartel ili 'Veliku farmaciju'. Ta se tijela mogu doimati nepovezanima, ali na višim su razinama dio istog tima, podčinjenog istim gospodarima. Rukovodioci farmaceutskih divova *Baxter Internationala*, *Novartisa* i *GlaxoSmithKlinea* sjedili su u savjetodavnom odboru za cjepiva Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) koji je u srpnju 2009. preporučio masovno cijepljenje. Otkriveno je da je finski savjetnik za cjepiva u odboru WHO-a dobio šest milijuna eura za svoj istraživački centar od proizvođača cjepiva *GlaxoSmithKlinea*. Profesor Juhani Eskola, direktor finskog programa za istraživanje cjepiva, član je „Strateške savjetodavne skupine stručnjaka". Skupina savjetuje generalnu direktoricu WHO-a Margaret Chan, a savjeti su obuhvaćali i vrstu i broj cjepiva koje bi zemlje članice trebale kupiti za 'pandemiju' svinjske gripe. *GlaxoSmithKline* proizvodi cjepivo H1N1 'Pandemrix' kojeg je finska vlada kupila kao pričuvnu zalihu na preporuku WHO-a. Drugi članovi „ekspertne skupine" WHO-a također su raskrinkani kao tajni suradnici farmaceutske industrije.

Wolfgang Wodarg, šef odjela za zdravstvo u Vijeću Europe, u siječnju 2010. rekao je da su proizvođači lijekova i cjepiva protiv gripe utjecali na odluku WHO-a da proglasi pandemiju, čime su si osigurali 'ogromnu' financijsku dobit, dok su vlade brojnih država 'spiskale' svoje mršave proračune za zdravstvo na razmjerno blagu bolest. U Britaniji je u siječnju 2010. objelodanjeno da više od polovice članova vladine „radne skupine za svinjsku gripu" održava veze s gigantima 'Velike farmacije' koji proizvode odnosno cjepivo. Znanstvena savjetodavna skupina za krizna stanja (SAGE) osnovana je s ciljem da daje preporuke vladi o načinu kontrole i borbe protiv virusa, a preporučila je - masovno cijepljenje. Jednom od članova, *sir* Royu Andersonu, plaćeno je (2008. godine) 87.000 dolara. Osim toga, dano mu je dionica u vrijednosti 29.000 funti zato što je otišao na šest sastanaka upravnog odbora kao neizvršni direktor *GlaxoSmithKlinea*. Nakon 'panike' izazvane najavom „svinjske gripe" cijena dionica te kompanije porasla je za više od deset posto.

Frizirane brojke

Početno izbijanje „svinjske gripe" nije se odvijalo onako kako su to zamislile farmaceutske klike pa su pribjegli nečemu što uvijek rade – lagali su. Da je provedeno primjereno testiranje bolesti osoba sa simptomima sličnim gripi pokazalo bi se koliko je ustvari zanemariva prisutnost „svinjske gripe". Stoga su Centri za nadzor bolesti (CDC) naložili prekid testiranja. Time su sebi i Svjetskog zdravstvenoj organizaciji omogućili da izmisle koji god broj žele kako bi opravdali proglašenje „svjetske pandemije".

To se događalo i drugdje, i zbog toga su osobna iskustva ljudi o svinjskoj gripi, ili manjak takvih iskustava, bili u ogromnom raskoraku s kreštavim širenjem straha od strane ljudi kao što je grozna šefica WHO-a Margaret Chan. CBS-ova istraživačka novinarka Sharyl Attkisson kasnije se dokopala podataka na temelju Zakona o slobodi informiranja, što su vlasti pokušavale spriječiti, i razotkrila je razmjere prijevare. CDC joj je pokušao uskratiti brojke o svinjskoj gripi zato što se, kako rekoše, tu „ne radi o pitanju od šireg te iznimnog medijskog ili javnog interesa". Da čovjek ne povjeruje. Ti ljudi doista nemaju srama. Kada se Attkisson napokon dočepala tih dokumenata odmah joj je bilo jasno zašto su se tako očajnički trudili da dokumenti ostanu neobjavljeni. Pregledavajući brojke pojedinih država o osobama koje su adekvatno testirane ustanovila je da „svinjsku gripu" ima samo malen broj onih kojima je isprva bila dijagnosticirana. Na primjer, od 13.700 slučajeva testiranih u Kaliforniji zbog „simptoma nalik gripi", 86% njih nije imalo nikakvu gripu a kamoli svinjsku. Potvrđeno je samo 2% (slovima: *dva posto*) slučajeva svinjske gripe, dok je Margaret Chan iz WHO-a proglašavala svjetsku pandemiju i dok je Barack Obama službeno objavljivao zdravstvenu katastrofu u Sjedinjenim Državama, čime je pak potaknuto uvođenje niza izvanrednih mjera i ignoriranje uobičajenog sustava kočnica i ravnoteža u vezi cijepljenja i liječenja. Sharyl Attkisson je procijenila da otprilike 80 posto ljudi kojima je svinjska gripa dijagnosticirana nakon obustave testiranja svinjsku gripu nije imalo. Istu je igru igrala i britanska vlada. Procijenila je da će tijekom zime 2009.-2010. u Britaniji od „svinjske gripe"

umrijeti 65.000 ljudi, iako su simptomi kod većine ljudi bili izuzetno blagi. Osim toga, britanske vlasti ne samo da su prekinule testiranje već su ljude uvjeravale da, ako imaju simptome gripe, ne odlaze liječniku. Umjesto toga su formirale „pozivne centre" u koje su postavili nevične, neosposobljene pojedince. Neki od telefonskih 'dijagnostičara' imali su svega 16 godina. Zbog toga su djeca umirala od meningitisa koji su djelatnici pozivnog centra dijagnosticirali kao „svinjsku gripu", a drugi su patili od bolesti poput upale pluća za koje im je rečeno (bez testiranja) da se radi o „svinjskoj gripi". Vlastima je to omogućilo da izmisle brojke o svinjskoj gripi kako bi se doimala raširenija negoli je bila. Pozivni centri, usput rečeno, bili su organizirani daleko prije pojave „svinjske gripe" u Meksiku 2009. godine.

Pripadnici američke vojske koji se podvrgavaju obaveznom cijepljenju protiv svinjske gripe, čak i nakon promašaja s cjepivom protiv antraksa i sindroma Zaljevskog rata, ukazali su na to da je vojni kompjutorski sustav blokirao nekoliko *web* stranica koje su nudile alternativne informacije o cjepivima, a da je službena priča bila još uvijek dostupna preko *web* stranica Centara za nadzor bolesti, Savezne uprave za hranu i lijekove te Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi. Jedan od vojnika koji je kontaktirao internetsku stranicu lista *The Huffington Post* kaže: „Nažalost, pripadnicima vojne službe koji, na koncu konca, štite naša građanska prava, ne poklanja se dovoljno pozornosti." Ne braniš ti građanska prava, stari, već nesvjesno pomažeš da se ona zatru, a one kojima ti zapravo služiš boli briga za vojnike ili njihovu djecu. Učini pravu stvar: odbij se boriti u njihovim ratovima i odbij se cijepiti.

Cjepiva mogu širiti bolesti

Verzija cjepiva protiv svinjske gripe u obliku spreja za nos sadrži živi virus, iako oslabljen, kažu vlasti. Samim time postoji mogućnost da se bolest proširi izravnim dodirom i preko pojave znane kao 'prelijevanje', gdje virus prolazi kroz primatelja cjepiva preko izmeta, urina, pljuvačke i sluznice te ulazi u druge ljude.

Oralno cjepivo protiv poliomijelitisa povučeno je iz prodaje u SAD-u upravo zbog tog problema, ali i dalje se koristi u takozvanim zemljama u razvoju. Oralnim cijepljenjem živim virusom ljudi mogu dobiti poliomijelitis u obliku bolesti pod nazivom „paralitički poliomijelitis povezan s cjepivom", a živi virus poliomijelitisa pronađen je u izmetu beba i do šest tjedana poslije cijepljenja. Prilično zanimljivo, uzmemo li u obzir da se djeci do navršene druge godine života daje oko 25 cjepiva i njihovih kombinacija. Blago mamama kad bebama mijenjaju pelene. Genetski materijal virusa protiv ospica pronađen je u urinu i do dva tjedna nakon cijepljenja; živi virus rubeole otkriven je u nosu i grlu 28 dana poslije ubrizganog cjepiva, a može se prenositi preko majčinog mlijeka. Pokazalo se da se vodene kozice razmnožavaju u plućima i da se mogu prenositi na razne načine; cjepivo *FluMist* špricano u nos sadrži žive viruse gripe, a dokazano je da se ovi prenose od primatelja na druge ljude. U srpnju 2009. Svjetska zdravstvena organizacija također je obznanila sljedeće:

S obzirom na očekivanu ograničenu dostupnost cjepiva na svjetskoj razini i na moguću potrebu zaštite protiv 'dolebdjelih' sojeva virusa, ukazujemo na važnost promicanja proizvodnje i upotrebe cjepiva poput onih koji su napravljeni s emulzijskim adjuvantima (pomoćnim sredstvima) i živim razrijeđenim cjepivima protiv gripe.

Ova tvrdnja jednostavno je preuzeta iz scenarija napisanog davno prije te je na dani mig ubačena. Izraz 'razrijeđen' znači da je virus oslabljen, ali to ga ne sprječava da zarazi primatelja cjepiva ili da se raširi među stanovništvom. „Emulzijski adjuvanti" službeno se koriste za pojačavanje učinaka cjepiva poticanjem veće reakcije imunološkog sustava. Adjuvant pod nazivom 'skvalen' - korišten u cjepivu protiv „svinjske gripe" - u stanju je pojačati utjecaj 'razrijeđenog' živog virusa „svinjske gripe" i izazvati pustošenje na razne druge načine. Dr. Joseph Mercola s *web* stranice **Mercola.com** objašnjava učinak skvalena:

Vaš imunološki sustav skvalen prepoznaje kao molekulu ulja koja je sastavni dio vašeg tijela. Može se naći posvuda u vašem mozgu i živčanom sustavu. Ustvari, skvalen možete konzumirati u maslinovu ulju, i ne samo da će ga vaš imunološki sustav prepoznati nego ćete imati i koristi od njegovih antioksidacijskih svojstava.

Razliku između 'dobrog' i 'lošeg' skvalena čini put kojim dospijeva u vaše tijelo. Injekcija je abnormalni način ulaska koji potiče vaš imunološki sustav da napadne sav skvalen u vašem tijelu, a ne samo adjuvant iz cjepiva.

Vaš će imunološki sustav pokušavati uništiti molekulu gdje god na nju naiđe, uključujući i ona mjesta gdje se prirodno pojavljuje i gdje je od vrlo velike važnosti za zdravlje vašeg živčanog sustava.

Skvalen u cjepivu protiv antraksa usko je povezivan sa 'zagonetnim' izbijanjem sindroma Zaljevskog rata među veteranima tog rata poslije 1991. Studija provedena na Medicinskom fakultetu Sveučilišta Tulane pokazala je da gotovo svaki vojnik sa sindromom Zaljevskog rata ima antitijela protiv skvalena, što pokazuje da je njihov imunološki sustav na njega reagirao. Vojnici koji nisu patili od sindroma Zaljevskog rata nisu imali antitijela protiv skvalena.

Dr. Viera Scheibner, bivša znanstvenica iz New South Walesa u Australiji, provela je godine i godine proučavajući razorne učinke cjepiva. O skvalenu je izjavila sljedeće:

... ovaj adjuvant [skvalen] doprinio je nizu reakcija poznatih kao „sindrom Zaljevskog rata", primijećenih kod vojnika koji su u tom ratu sudjelovali. Simptomi koje su razvili uključivali su artritis, fibromijalgiju, limfadenopatiju, osipe, fotosenzibilne osipe, malarne osipe, kronični umor, kronične glavobolje, abnormalan gubitak dlaka na tijelu, nezacjeljujuće kožne povrede, ulcere u ustima (afte), vrtoglavicu, slabost, gubitak pamćenja, konvulzivne napade, promjene raspoloženja, neuropsihijatrijske probleme, probleme sa štitnjačom, anemiju, povišen ESR (stopu sedimentacije eritrocita), sistemski eritemski lupus, multiplu sklerozu, smrtonosnu amiotrofičnu

lateralnu sklerozu, Raynaudov fenomen, Sjorgrenov sindrom, kronični proljev, noćna preznojavanja i slabije groznice.

Cjepivo protiv „svinjske gripe" osim toga sadrži otrove poput timerosala (žive) i aluminijskih soli. Američka vlada je objavila da zbog 'pandemije' „privremeno uklanja" ograničenja u vezi količine žive (timerosala) dopuštene u cjepivu H1N1 koje se daje trudnicama i djeci mlađoj od tri godine. Živa je smrtonosni otrov za mozak koji se posve opravdano povezuje s autizmom kod djece, a mijenja i moždane funkcije. Trudnice se, inače, upozorava da ne jedu tunu zbog moguće prisutnosti žive da bi se potom vlada i 'zdravstvene' službe složile kako živu trudnicama treba *ubrizgati!* (sl. 245). U lipnju 2009. profesor Chriss Shaw sa Sveučilišta British Columbia objavio je studiju u znanstvenom časopisu *Toxicological and Environmental Chemistry* kojom potvrđuje da je timerosal toksičan za nerođeno dijete (fetus). Pa, pogledajte kako su s cijepljenjem posebno ciljali na trudnice (drugim riječima, njihove nerođene bebe), djecu i mladež. Upravo će ti naraštaji biti odrasli ljudi u planiranom Novom svjetskom poretku, orvelovskoj globalnoj državi. Oni žele uništiti njihov imunološki sustav i destabilizirati ih mentalno, emocionalno i 'fizički'. U cjepivu protiv „svinjske gripe" nalazi se i aluminijev hidroksid, a odavno se zna da aluminij uzrokuje oštećenja mozga. U istom mjesecu kad je „svinjska gripa" tobože izbila na „svinjogojskoj farmi u Meksiku", *Journal of Inorganic Biochemistry* je objavio studiju koja povezuje ubrizgavanje aluminijevog hidroksida s propadanjem motornog neurona te s ostalim oštećenjima mozga. 'Testiranje' cjepiva H1N1 namjerno se požurivalo, a pravdalo se umjetno izazvanom histerijom kako bi se izbjegnula mogućnost da se posljedice otkriju prije no što bude prekasno. Imajući u vidu takvu pozadinu, svjedočili smo sramotnim postupcima vlasti i medija koji su se obrušili na djecu i njihove roditelje, tjerajući ih manipulacijama da se „obavezno cijepe" (sl. 246). Posebno nevjerojatna bila je metoda kojom su se poslužili na televiziji. Radilo se o jednoj od epizoda animirane serije *Sid the Science Kid* koju je snimila *Henson Company*,

Slika 245: *Cjepiva ne štite ljudsko zdravlje... uništavaju ga.*

Slika 246: *Uz isplanirano cijepljenje obitelji odabranih krvnih loza ciljaju na djecu više negoli na bilo koga drugog kako bi ih pretvorili u poslušne male robote s doživotno oslabljenim imunološkim sustavom.*

čuvena po svojem *Muppet Showu*. Neki od zbiljskih Muppeta te kompanije udružili su se s američkim Ministarstvom zdravstva i socijalne skrbi kako bi snimili posebnu epizodu, sa zaraznom melodijom, pod nazivom: Getting a Shot: You Can Do It![2]

Poruka je naravno ta da ako se djeca ne podvrgnu cijepljenju, tada će svinjsku gripu prenijeti svojim cijepljenim prijateljima (što baš i nije neka preporuka za cjepivo, zar ne?). Prikazana epizoda bila je toliko odurna i odvratna da čovjeku pozli. Kontrolni sustav sve se više služi dječjim emisijama ne bi li prodao svoje laži i manipulacije, posebno u vezi „klimatskih promjena". Detroitski Ured za zdravstvo pokušao je nagovoriti djecu i mladež da se cijepe tako što ih je podmićivao – *pizzom*. Ured se na taj potez odlučio iz čistog očaja jer je samo deset posto djece vratilo ispunjene obrasce za cijepljenje. Službenici Ureda postigli su dogovor s lancem restorana *Happy's Pizza* da svaki razred u gradu sa stopom cijepljenja iznad 80% počasti *pizzom*, a *pizzu* bi dobili svi učenici iz razreda. Neil Master, direktor reklamnog odjela lanca *Happy's Pizza*, kaže: „Djeca vole *pizzu*, a mi u Detroitu volimo djecu i, kada god budemo u prilici, djecu ćemo počastiti." Dodajte mi vrećicu da se ispovraćam. Ovaj je svijet, doista, totalno prolupao.

Ubrizgani mikročipovi

Postoji još jedan aspekt pokušaja prisilnog uvođenja masovnog cijepljenja, a to je mikročipiranje. S time ću se detaljnije pozabaviti kasnije, a zasad ću samo reći da za takva nastojanja postoje mentalni, emocionalni i fizički razlozi. Jednom mi je prilikom preko treće osobe bio zakazan susret s CIA-in znanstvenikom koji je želio prenijeti neke informacije. Rekao je da je izuzetno važno s time upoznati javnost, a sam to nije mogao učiniti jer mu je – u CIA-inom žargonu – bio stavljen 'flaster'. Dok smo razgovarali raskopčao je košulju i pokazao mi vrećicu, sličnu onim šamponskim vrećicama, pričvršćenu za grudi. Unutar vrećice nalazila se narančasto-zlatna tekućina. Rekao je da je to nekakav lijek i da su raznim postupcima njegovo tijelo natjerali da o njemu bude ovisno. 'Flaster' s vrećicom trebao se mijenjati svaka 72 sata. Ne bude li svoju znanstvenu briljantnost koristio kako vlasti žele prestat će mu mijenjati flaster te će skončati iznimno bolnom smrću. Pokušao im se suprotstaviti i uvidio da se ne šale. Znanstvenik mi je prenio mnogo toga što sam opisao u drugim knjigama, ali rekao je i to da su mikročipovi u tajnim projektima tada, dakle 1997., bili tako sitni da su se mogli ubrizgati preko hipodermičkih igala u programima masovnog cijepljenja. Upravo je to i bilo u planu, upozorio je. Danas to nazivamo nanotehnologijom koja je doista mikroskopska. Nanotehnologijom proizvedene stvari znanstvenici ne mogu ni vidjeti ni dotaknuti je su previše sitne, a pristupiti im se može isključivo posebnim instrumentima te pod snažnim uvećanjem. Nanometar je milijarditi dio metra, a ako nanometar usporedimo s pikulom, tada bi metar bio veličine planeta Zemlje. Uopće ne sumnjam da se iluminatska klika služi raznim metodama kako bi preko takve tehnologije zadobila mentalnu, emocionalnu i fizičku kontrolu nad ljudima. Jedan od načina je masovno cijepljenje, kao što mi je rekao

[2] U slobodnom prijevodu, otprilike: „Tko cijepio se nije, odma' nek se skrije!"; *op. prev.*

taj CIA-in znanstvenik, a još od svibnja 2009. govorim da su nano-mikročipovi dio plana cijepljenja protiv svinjske gripe. Japanski *Hitachi* tvrdi da je razvio najmanji mikročip na svijetu – sitan poput zrnca prašine – a tako sofisticirana tehnologija koristi se pri liječenju moždanih poremećaja. Ujedno se može upotrijebiti za manipuliranje mozgom preko takozvanih 'nano-robota'.

U svjetlu svega navedenog vrlo je zanimljiva priča koju je ispričao dr. Ryke Geerd Hamer, još jedan liječnik-pionir koji se sukobio s medicinskim establišmentom i uveo, kako ju je nazvao, *Novu njemačku medicinu*. Hamer kaže da je u kolovozu 2009. držao predavanje nedaleko od Beča u Austriji. Kad je netko postavio pitanje o svinjskoj gripi u publici je ustala neka žena i rekla da jedna njena prijateljica radi u farmaceutskoj kompaniji u Beču (*Baxter International* ondje ima podružnicu *Baxter AG*). Prijateljica je potvrdila da igle, a ne sama cjepiva protiv svinjske gripe, doista sadrže nanočestice, i to na samim svojim vršcima. Nisu vidljive golim okom, ali se jasno vide uz povećanje od samo dvanaest puta. Kazala je kako je osoblju u toj farmaceutskoj kompaniji rečeno da su nanočestice u ljudskom tijelu aktivne i da mogu pohraniti gomile podataka. Žena je dodala da i sama radi u zdravstvu te je odvjetnika koji joj je došao kao pacijent upitala ima li načina da se čipiranje preko cjepiva izbjegne. Odgovorio joj je da zna za planirano čipiranje stanovništva i da je s tim planom upoznata većina pripadnika višeg staleža. Tijekom 2009. neće biti prisilnog cijepljenja, napomenuo je, a putem oglašavanja u medijima htjeli su potaknuti ljude da se dobrovoljno podvrgnu 'pikanju'. Ukoliko bi na to pristao premalen broj ljudi obavezno se cijepljenje planiralo za 2010. godinu. Rekao je da će određene profesionalne skupine poput 'elite', političara i sličnih biti izuzete od takvog postupka, ali da većini stanovništva spasa nema. Pa, u to se baš ne bih kladio. U svojem internetskom izdanju njemački je list *Der Spiegel* objavio da će njemačka kancelarka Angela Merkel i vladini ministri dobiti posebnu verziju cjepiva protiv H1N1. „To cjepivo ne sadrži osporavane dodatke, za razliku od cjepiva predviđenog za ostatak stanovništva." - pisalo je u članku. „Njemačka politička elita i vojne snage dobit će Celvapan, cjepivo bez adjuvanata koje proizvodi *Baxter*." - navodi se dalje u tekstu. „A njemačko pučanstvo dobit će cjepivo s adjuvantima koje proizvodi *GlaxoSmithKline*". U *Der Spiegelu* je pisalo da se profesionalni zdravstveni radnici i pedijatri u Njemačkoj „otvoreno protive" korištenju tog otrovnog cjepiva. Dieter Ludwig, predsjednik odbora za lijekove u okviru njemačke liječničke profesije, rekao je da zdravstvene službe imaju tajni sporazum s farmaceutskim kompanijama. Dakako da imaju – kontrolira ih ista sila.

U svjetlu svega navedenog valja upamtiti da se umom, emocijama i tijelom čipiranih ljudi može manipulirati izvana, kao i da se mogu ubijati s određene udaljenosti. Ne mogu dovoljno naglasiti koliko je važno da ljudi odbiju cijepljenje i da ne dopuste da se cijepe njihova djeca. Dr. Ryke Geerd Hamer je rekao da svaka pojedina čipirana igla s cjepivom ima svoj vlastiti kodni broj koji se dodaje osobnom identifikacijskom broju. Neki liječnici, uključujući nizozemskog liječnika opće prakse dr. Jana Takkena, kažu da su igle koje se koriste za cijepljenje ljudi 'protiv' H1N1 tupe. U članku za medicinski časopis *Medisch Contact* on piše da je ubrizgavanje cjepiva

vrlo neugodno i da „osjećate kao da vam se para koža". Kampanja cijepljenja protiv svinjske gripe u Norveškoj je bila odgođena jer su bolnice morale čekati da stignu posebne igle i štrcaljke. Vlasti su potvrdile da su igle za cijepljenje protiv svinjske gripe drukčije od onih koje se koriste za sezonsku gripu i da su posebno oblikovane kako bi se „smanjili rizici i pojednostavio postupak ubrizgavanja cjepiva". Sve se slaže. Navodno da sve glavne kompanije iz gnijezda 'Velike farmacije' također imaju ugovore s proizvođačem mikročipova za ljude *VeriChipom*.

Povijest se ponavlja

Moguće opasnosti od cjepiva protiv svinjske gripe i drugih bolesti možemo vidjeti na iskustvu stanovništva Sjedinjenih Država nakon programa cijepljenja iz 1976. Program se 'opravdavao' smrću jedne jedine osobe, vojnog novaka u Fort Dixu u državi New Jersey. Potom je izazvana panika na temelju činjenice da je umro od soja svinjske gripe navodno sličnog onom koji je 1918. godine usmrtio desetke milijuna ljudi. Kasnije je utvrđeno da je novak umro zato što je 'normalna' gripa prešla u upalu pluća koju su pak izazvali dehidracija i teški fizički rad. Srušio se prilikom jutarnjeg trčanja. Centri za kontrolu i prevenciju bolesti priznali su da nije potvrđen nijedan slučaj svinjske gripe. Poslije smrti vojnog novaka uslijedila su masovna cijepljenja protiv „svinjske gripe", što je kod stotina ljudi dovelo do pojave Guillain-Barreovog sindroma, autoimunog poremećaja koji pogađa živčani sustav i uzrokuje paralizu nogu, gornjih udova i lica te nemogućnost disanja. Umrlo je barem dvadesetpetero ljudi a, gledano na duge staze, brojka bi bila daleko viša. Farmaceutske kompanije i Svjetska zdravstvena organizacija uvjeravaju nas da je cjepivo protiv „svinjske gripe" sigurno, premda je otkriveno da je 600 viših neurologa u UK-u dobilo povjerljiva pisma od strane vladinih dužnosnika zaduženih za područje zdravstva, u kojima upozoravaju na očekivanu pojavu Guillain-Barreovog sindroma kao posljedicu cijepljenja protiv „svinjske gripe". U pismu koje je sastavila Agencija za zaštitu zdravlja, službeno tijelo koje nadgleda javno zdravstvo, neurologe se upozorava da „očekuju povećan broj slučajeva moždanog poremećaja pod nazivom Guillain-Bareov sindrom (GBS), koji može izazvati ... [stanovito] cjepivo". Jedan viši neurolog, citiran u londonskom *Daily Mailu*, kaže: „Ja se ne bih cijepio protiv svinjske gripe zbog rizika od GBS-a". Super: vladina Agencija za „zaštitu zdravlja" upozorava 600 neurologa na očekivane učinke, a ne upozorava javnost. Centri za nadzor bolesti u Sjedinjenim Državama službeno su predvidjeli 30.000 ozbiljnih i potencijalno smrtonosnih reakcija na cjepivo H1N1, a istovremeno su uporno tvrdili da je cjepivo djelotvorno kod samo tri od desetoro primatelja. Kod osoba starijih od 65 godina djelotvornost je još i manja. U prvih nekoliko tjedana programa cijepljenja protiv svinjske gripe jedna *web* stranica posvećena problematici zdravlja - **organichealthadvisor.com** - opisala je, kako ju je nazvala, 'lavinu' dojavljenih težih neželjenih reakcija, uključujući Guillain-Barreov sindrom te srčane i moždane napade. Zabilježeni su i smrtni slučajevi.

Prisilno cijepljenje

Umjetno stvoreni virusi i zastrašivanje bolestima primjer su problema-reakcije-rješenja s ciljem uvođenja obaveznog cijepljenja. U trenutku dok ovo pišem već se poduzimaju razni koraci u tom smjeru. Prema 'Obaminom' prijedlogu zakona o „zdravstvenoj zaštiti", Amerikanci su obavezni uzeti zdravstveno osiguranje ili ih, u suprotnom, čekaju novčane kazne, pa i zatvor. Istovremeno, Centri za nadzor bolesti upozoravaju da onaj tko se ne bude 'uredno' cijepio neće dobiti zdravstveno osiguranje sve dok se ne podvrgne svim propisanim cijepljenjima. Ako se ne cijepite ne dobivate zdravstveno osiguranje, a ako nemate zdravstveno osiguranje dobivate veliku novčanu kaznu ili idete u zatvor. Tu se radi o uvođenju obaveznog cijepljenja na mala vrata, a Bog dragi zna što se još skriva na tisuću stranica tog prijedloga zakona i nerazumljivih pravnih formulacija Oni koji će glasati 'ZA' vjerojatno ga nisu ni pročitali. Senat države Massachusetts izglasao je prijedlog zakona S 20298 o pandemijama, čime se uvodi fašističko stanje svaki put kad guverner to odluči učiniti ponukan nekom 'pandemijom' gripe, umjetno izazvanom ili pak prirodnom. Tim prijedlogom zakona ovlašćuju se državni povjerenik za zdravstvo, organi reda i medicinsko osoblje da: cijepe stanovništvo, ulaze na privatni posjed bez sudskog naloga, izoliraju ljude u karanteni protiv njihove volje, uhićuju svakoga za koga policajac procijeni da je prekršio uvjete izolacije ili karantene, šalju u zatvor ili globe s po 1000 dolara dnevno sve osobe uhvaćene u takvom prekršaju.

Slične odredbe o izolaciji uvode se u Floridi, Washingtonu, Iowi i Sjevernoj Karolini, a isto se planira diljem svijeta. Ako to dopustimo. Sada svjedočimo gmiz-gmiz-tap-tap tehnici Totalitarističkog šuljanja. Na svjetlo dana izašao je interni dokument francuske vlade u kojem se iznose tajni planovi o cijepljenju svakog čovjeka u Francuskoj, bez iznimke. Dokument su potpisali francuska ministrica zdravstva Rosalyne Batchelot-Narquin i Brice Hortefeux, francuski ministar tuzemnih i inozemnih teritorija. Dokument je poslan ravnateljima „obrambenih zona" te zemlje, organima sigurnosti i područnim zdravstvenim službama. Neke od glavnih točaka bile su sljedeće:

- Medicinskom osoblju, studentima medicine i medicinskom vojnom osoblju može biti naloženo da obave cijepljenje ili da, u suprotnom, budu kažnjeni.
- U svakoj regiji treba formirati „centre za cijepljenje" u „sigurnim objektima", bez utjecaja medicinskih ustanova i liječnika opće prakse.
- U školama učenike će cijepiti posebni pokretni timovi zaduženi za cijepljenje protiv pandemija.

Predviđeno je cirkuliranje sličnih dokumenata u sve 194 države članice Svjetske zdravstvene organizacije, jer sve se to provodi uz središnju koordinaciju. Francuski predsjednik Nicolas Sarkozy (rotšildski cionist), dugogodišnji operativac Mossada, navodno je planirao obavezno cijepljenje za čitavo francusko stanovništvo pod izlikom borbe protiv „svinjske gripe", ali plan se izjalovio zato što je poziv na dobrovoljno cijepljenje postigao čudesno malen odziv. Da bi nametnuli obavezno

cijepljenje moraju dramatično povećati broj osoba koje će na to pristati dobrovoljno. Potom mogu marginalizirati i demonizirati manjinu koja to odbije i mogu ih natjerati na 'suradnju' radi dobrobiti „cijele zajednice". Dakle, opet se koristi metoda „zavadi pa vladaj". Tijekom zime 2009. odziv je bio premalen a virus preslab da bi se to moglo učiniti.

Jednostavno recite 'NE'

Koliko li je u svijetu zacijelo ljudi koji su poželjeli da su cjepivu koje im je uništilo zdravlje rekli 'NE'. Stotine uposlenika Države u UK-u, liječnici, bolničarke, vatrogasci, zatvorski čuvari, policajci, forenzički stručnjaci i čistači ulica govore da nakon obaveznog cijepljenja, koje je bilo uvjet obavljanja njihova posla, imaju teže zdravstvene (fizičke i mentalne) probleme. Neki od njih su šezdesetpostotni invalidi, no unatoč tome vlada koja uporno nameće cijepljenje kao obavezni preduvjet za zaposlenje odbija ih obeštetiti, jer Država za njih ni najmanje ne mari. Znam da većina ljudi jednostavno ne želi vjerovati da su farmaceutske kompanije, u dosluhu s vlastima, bešćutno odlučile pobiti i osakatiti ogroman broj ljudi. Ali, zaboga – to im je posao. One to čine godinu za godinom, od trenutka kad je 'Veliku farmaciju' stvorio John D. Rockefeller, operativac rotšildske dinastije. Američki istraživač Patrick Jordan objelodanio je dopise Svjetske zdravstvene organizacije iz 1972. godine u kojima se opisuje kako ljude treba ubijati pomoću cjepiva, odnosno ubrizgavanjem virusa i aktiviranjem imunološke reakcije, toliko snažne da izazove smrt. Ta je pojava znana kao „citokinska oluja", i njoj se pripisuju deseci milijuna smrtnih slučajeva u pandemiji gripe iz 1918. godine.

Prvotno širenje AIDS-a u Sjedinjenim Državama poklapalo se s lokacijama testiranja cjepiva protiv hepatitisa B u homoseksualnim zajednicama, a prvotno izbijanje AIDS-a u Africi podudaralo se s lokacijama masovnih cijepljenja protiv vodenih kozica koje je naredila Svjetska zdravstvena organizacija, i to cjepivom kojeg je navodno dostavio *Novartis*. 'Velika farmacija' i Svjetska zdravstvena organizacija su strojevi za ubijanje, a svjetska groblja puna su njihovih žrtava. Lakovjernost doista može biti smrtonosna. Shane Ellison je radio kao medicinski kemičar u farmaceutskim kompanijama *Array BioPharma* i *Eli Lily*, ali je, zgađen, dao ostavku zbog stvari koje je vidio da se događaju unutar tih kompanija. Sada promiče prirodne lijekove pod nazivom „The People's Chemist"[3], te kaže:

> Kao mladi kemičar zaposlen u kemijskim laboratorijima američkih kompanija promatrao sam kako se lijekovi koji uzrokuju rak reklamiraju kao lijekovi protiv raka (tamoxifen). Svjedočio sam i tome kako mediji u službi farmaceutske industrije uvjeravaju ljude da je depresija bolest i da vam je potreban antidepresiv Prozac™ da je izliječite. Počeo sam se pitati: je li moguće da su mase toliko lakovjerne? Odgovor na to pitanje dala mi je reakcija na zastrašivanje svinjskom gripom.

[3] Narodni ljekarnik; *op. prev.*

Strah i lakovjernost – nazvao bih to „sindromom naivca" – zajamčili su da velik broj lakovjernih, ništa ne pitajući, pohrlio u centre za cijepljenje. Međutim, svijet je mnogo mudriji glede onoga što se zbiva negoli prije pet, deset ili dvadeset godina, a broj ljudi koji su u stanju prozreti laži svakim je danom sve veći. Dok ovo pišem, prijevara sa „svinjskom gripom" doživjela je pravi fijasko, a vlasti očajnički nastoje prodati cjepiva u vrijednosti milijarde dolara, cjepiva koja nitko ne želi. Ali, kao što rekoh, pokušat će oni ponovo.

Bolest s neba

Krajem listopada 2009. priča o „svinjskoj gripi" krenula je novim tokom kada je gotovo dva milijuna ljudi u iluminatski kontroliranoj Ukrajini oboljelo od opake bolesti dišnih organa, uslijed čega je umrlo na stotine njih. Obdukcije su navodno pokazale da su neki od preminulih imali „pocrnjela pluća" koja su izgledala kao da su spaljena. Takve su simptome imali mnogi koji su umrli od fatalne pojave gripe 1918. godine. Prije toga, istraživači su tvrdili da je soj gripe iz 1918. 'oživljen' na osnovu DNK trupla jednog čovjeka pokošenog u tadašnjoj pandemiji. Nitko nije znao što je, ustvari, prouzročilo tu bolest u Ukrajini. Neki su pretpostavljali da se radi o snažnijem soju H1N1, ali dojam je da je u pitanju nešto drugo. Svjetska zdravstvena organizacija pokrenula je genetska testiranja ali je odbila otkriti podrobnije nalaze. Profesor Viktor Bačinski, voditelj područnog forenzičkog ureda Černivitsi, rekao je da ljudi umiru od „sindroma teškog poremećaja" – razaranja pluća. Osobe snažnog imunološkog sustava uspješno su odolijevale virusu, ali one s oslabljenim imunološkim sustavom nisu, rekao je Bačinski. Sve je ovo još i čudnije ako znamo da je tri mjeseca prije pojave te bolesti u Ukrajini radio-voditelj dr. True Ott na *Republic Broadcasting Networku* izjavio da ga je nazvao čovjek po imenu Joseph Moshe i rekao da je *Baxter International* u Ukrajini napravio biološko oružje i da ga planira umetnuti u cjepiva kako bi pobio milijune ljudi u Americi. Javljeno je da je Moshe Mossadov mikrobiolog s dvojnim američko-izraelskim državljanstvom, ali u vrijeme pisanja ove knjige situacija u vezi toga još nije bila razjašnjena. Možemo reći jedino to da je dan nakon što je razgovarao s Ottom, kako sâm Ott kaže, Josepha Moshea zaustavio FBI-ev odjel za likvidacije dok se Moshe vozio automobilom u Los Angelesu, vjerojatno, kažu izvještaji, na putu prema izraelskom konzulatu. U neizvjesnoj situaciji koja je trajala čitav sat okružili su ga i napali suzavcem i 'nesmrtonosnim' oružjem, a elektronika u njegovom automobilu te u svim komunikacijskim uređajima blokirana je nekakvim mikrovalnim oružjem.

FBI je izjavio kako je Moshe telefonski zaprijetio da će bombardirati Bijelu kuću, ali istraživači kažu da je ustvari dužnosnicima Bijele kuće rekao da će upoznati javnost s onim što zna. Dalje se navodi da je Moshe zatim primijetio da ga FBI prati pa se zaputio prema izraelskom konzulatu, ali je zaustavljen prije negoli je stigao do odredišta. Neki kažu da je deportiran natrag u Izrael, ali također je javljeno da ga drže u Državnoj bolnici Patton (za mentalne poremećaje) u Kaliforniji. Vrlo je znakovito da je poimence spomenuo i *Baxter International* i Ukrajinu otprilike tri

mjeseca prije pojave nepoznate i opake bolesti u istoj toj zemlji. Prije iznenadnog izbijanja bolesti u Ukrajini bila su dojavljena samo dva slučaja svinjske gripe, a umro nije nitko. Dok ovo pišem, službeni podaci kažu da je zaraženo 1,58 milijun ljudi a da je umrlo njih petstotinjak, ali najgora faza je prošla, barem zasad.

Još jedan aspekt ukrajinske situacije je činjenica da je nekoliko dana prije izbijanja bolesti stotine ljudi nazivalo novine u glavnom gradu Kijevu, upozoravajući da zrakoplovi raspršuju neku aerosolnu tvar. Vlasnici tamošnjih tvrtki rekli su da su im lokalne vlasti 'savjetovale' da ne izlaze van tijekom dana. Ljudi su izvještavali o helikopterima koji zaprašuju aerosole iznad Kijeva, Lavova, Ternopila i širom Ukrajine. Vlasti su bilo kakvo zaprašivanje nijekale i očigledno su natjerale radio postaje u Kijevu da opovrgnu takve izvještaje. Stanovništvo diljem svijeta, koje ništa ne sluti, s neba se zaprašuje golemim količinama nepoznatih tvari. Manji avioni lete iznad moga grada Rydea na otoku Wight izbacujući tvar nalik žvakaćoj gumi koju kasnije možete vidjeti na pločnicima i cestama koji se nalaze na letnom pravcu tih zrakoplova. Jednom prilikom hodao sam gradskim ulicama sa svojim prijateljem, iscjeliteljem i znanstvenim istraživačem Mikeom Lambertom, prateći trag „žvakaćih guma". U gotovo ravnoj liniji koja praktički prelazi preko moje kuće, bilo ih je na tisuće (slike 247, 248 i 248). Svi kojima sam rekao za te mrlje što podsjećaju na žvakaće gume kasnije su mi javili da „ih ima posvuda".

Zanimljivo je kako ih ljudi ne primjećuju sve dok im netko na njih ne ukaže. Redovito ostanu zapanjeni njihovom raširenošću i čude se kako ih prije nisu uočili. Mnoge od tih mrlja, čini se, imaju na sebi nekakav znak. Uobičajeno a besmisleno objašnjenje glasi da je „to samo žvakaća guma". Kao prvo, takvih

Slika 247: *'Žvakaće' koje su izbacili zrakoplovi u niskom letu iznad moga grada.*

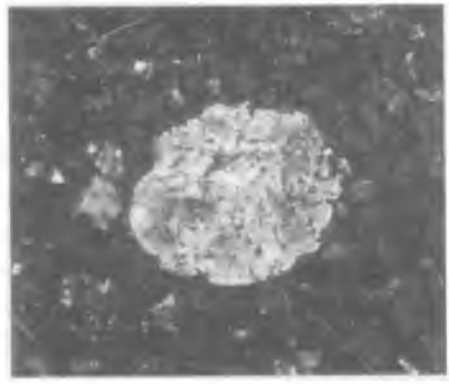

Slika 248: *'Žvakaća' u krupnom planu. 'Mrlje' se vremenom prošire.*

Slika 249: *Na jednoj lokaciji 'mrlje' su slijedile praktički ravnu crtu.*

je mrlja jednostavno previše. Mike kaže kako njegova istraživanja ukazuju na to da je 'žvakaća' prijenosno sredstvo za viruse i ostale strahote. Nekoliko dana nakon što 'žvakaća' padne na pločnik ona se raširi i otpusti svoj sadržaj. Mike kaže da se s tom pojavom prvi put susreo kao profesionalni istraživač zdravlja prije više od 20 godina; smatra da vjerojatno potječe iz mjesta kao što je npr. postrojenje za istraživanje biološkog oružja u Porton Downu nedaleko Salisburyja u pokrajini Wiltshire, sjedištu Vojnog znanstveno-tehnološkog laboratorija, ustanove Ministarstva obrane. To je vrlo zlokobno mjesto. Neke od 'žvakaćih' Mike je poslao na laboratorijsku analizu, ali uzorke je kasnije morao poslati u opremljenije laboratorije kako bi se ustanovilo o čemu se radi, a rezultati, u trenutku dok ovo pišem, još nisu dostupni. No, jedan od znanstvenika iz onog prvog laboratorija rekao je da 'žvakaća' sliči nekakvom lateksu koji sadrži nešto nalik pesticidu ili tvar „iz te porodice".

Plan širenja „svinjske gripe" i uvođenja obaveznog cijepljenja aktivnost je koja i dalje traje, ali bitna je stvar to da iluminatska klika želi masovno cijepiti svjetsko stanovništvo iz vrlo opakih razloga i da se tomu trebamo oduprijeti pod svaku cijenu. Uz takav otpor cjepivima od strane javnosti neminovno će biti drugih manipulacija u pokušaju nametanja cijepljenja, uključujući pojačano zastrašivanje ljudi kako bi ih se natjeralo da stanu u red za cijepljenje. Također će nastojati pobornike i protivnike cijepljenja okrenuti jedne protiv drugih, i govorit će kako oni koji se odbijaju cijepiti ugrožavaju ostale jer sprječavaju stvaranje „kolektivnog imuniteta". No, obaveznom cijepljenju ne smijemo podleći jer bi pojedinačne i kolektivne posljedice mogle biti katastrofalne. Većina će, dakako, podleći, ali sve je veći broj onih koji ipak raspolažu umom koji mogu nazvati svojim vlastitim te imaju odlučnost da se bore za ono što znaju da je ispravno. Te ljude treba okupiti i angažirati kako bismo se svi zajedno odbili pokoriti tiraniji koja zahtijeva da Državi prepustimo kontrolu nad vlastitim tijelom. Bude li premalen broj nas bio spreman podvući crtu u pijesku pred ovim očitim potezom Velikog brata tada se pripremite za barkodove. I, znate što? U tom slučaju doista ih i zaslužujemo. Uostalom, tko će to zaustaviti ako mi nećemo? Liječnici?? Mediji?? Političari?? Ma, dajte, molim vas.

Sračunato masovno ubojstvo

Ono što se danas događa samo je proširena verzija eugeničkog pokreta 'nadrase' koji su stvorili Rothschildi, Rockefelleri, Harrimani i druge iluminatske obitelji. Gmazovski hibridi stoje iza eugeničkog pokreta, što se moglo i očekivati, s obzirom na njihovu opsjednutost genetskim tipovima 'elite' i „manje vrijednih" ljudskih bića. Eugenički zakoni i prisilna sterilizacija „nižih vrsta" nekoć su se primjenjivali u dugačkom nizu američkih država prije negoli je najzloglasniji pobornik takvih postupaka, Adolf Hitler, okončao njihovu 'popularnost' u javnosti. No, eugenika nije nestala, samo je promijenila naziv i retoriku. Cilj eugenike je stvaranje 'nadrase' pomoću kontroliranog razmnožavanja 'nadmoćnih' krvnih loza te sterilizacije i eliminacije 'inferiornih' masa. I danas je to ključna motivacijska sila u pozadini politike prorjeđivanja svjetskog stanovništva, eutanazije, ekološkog pokreta, „zdravstvene zaštite", društvenih znanosti i mnogo toga drugog. Vjerovanje u elitne

krvne loze, 'polubogove', prisutno je od trenutka križanja ljudi i gmazova i drugih ne-ljudskih bića.

Thomas Robert Malthus, engleski svećenik i ekonomist, svojim je *Esejom o principu stanovništva* iz 1798. nadahnuo mnoge koji će doći poslije njega. Rekao je da će rast siromašnog stanovništva, ne uspije li se ograničiti, nadmašiti prehrambene resurse i da će potom glad i ratovi djelovati kao sustav kočnica i ravnoteže u vezi širenja stanovništva. Malthus se protivio višim plaćama i socijalnoj pomoći za siromašne jer im to omogućuje da prežive i razmnožavaju se, a time se broj svjetskog stanovništva povećava. Prozvan je „ocem znanstvenog rasizma". Charles „neka opstanu najsposobniji" Darwin bio je revni Malthusov sljedbenik i mnoge je njegove teorije prenio u svoje djelo o „prirodnoj selekciji" i evoluciji *Postanak vrsta,* objavljeno 1859.; ali je Darwinov rođak, biolog Francis Galton bio taj koji je zapravo lansirao sulude teorije što su dovele do pojave Hitlera i njemu sličnih. Teorije Galtonova rođaka, među mnogim drugim stvarima, nagnale su ovog prvog da proučava kako se nasljeđuju fizičke i intelektualne karakteristike. Nije ga toliko zanimala prirodna selekcija koliko neprirodna selekcija posredstvom kontroliranog razmnožavanja. Galton je skovao izraz 'eugenika', što na grčkom znači „dobar rod", te je 1869. pokrenuo eugenički pokret. Po njegovim zamislima, ljude s „dobrim genima" treba poticati da imaju više djece, a one s „lošim genima" treba 'odvraćati' od bilo kakve pomisli na razmnožavanje. Podupirali su ga članovi iluminatskog Fabijanskog društva kao što su pisci George Bernard Shaw i Bertrand Russell te njegovi osnivači, Sidney i Beatrice Webb. Shaw je branio Hitlerovu rasnu politiku i zagovarao upotrebu smrtonosnog plina za ubijanje onih koji ne mogu „opravdati svoje postojanje". Fabijansko sveučilište tj. Londonski ekonomski fakultet postao je eugeničko uporište. Godine 1909. Sidney Webb je rekao:

> Ono što mi, kao eugeničari, moramo učiniti je to da 'prekrižimo' Zakon o starima i nemoćnima s njegovim nekritičkim pomaganjem sirotinji kao takvoj, i zamijenimo ga jednom inteligentnom politikom takve promjene društvenog okoliša kojom će se obeshrabriti ili spriječiti razmnažanje onih koji se nepovratno nalaze ispod nacionalnog minimuma sposobnosti.

Kao što rekoh, Fabijansko društvo, s logom vuka u ovčjoj koži, jedna je od debljih niti u svjetskoj mreži, a članovi tog društva - George Orwell i Aldous Huxley - iz tog su izvora znanja o budućem planu crpili nadahnuće za svoje knjige: *1984.*, odnosno *Vrli novi svijet.* Tema *Vrlog novog svijeta* je društvo u kojem država donosi na svijet svu djecu u laboratorijskim programima razmnožavanja unutar „Uzgajališta i centara za uvjetovanje". Posebno se 'uzgajaju' da postanu pripadnici različitih kasti u genetskoj hijerarhiji. To je utopija eugeničkih mahnitaša, uključujući i Fabijansko društvo. Predsjednik i potpredsjednik Britanskog eugeničkog društva bio je Julian Huxley, brat fabijanista i autora *Vrlog novog svijeta* Aldousa Huxleya, koji je također podržavao eugeniku. Njihov djed bio je Thomas Henry Huxley, engleski biolog poznat kao „Darwinov buldog" zbog svoje glasne podrške Darwinovoj teoriji o

evoluciji. Eugenički je pokret nastavio zapadati u sve veće ekstreme kada je Leonard Darwin, sin Charlesa Darwina, 1911. godine zamijenio Francisa Galtona na čelu Britanskog eugeničkog društva, a na kormilu je ostao do 1928. On i njegovi mentalno poremećeni pristaše kritizirali su dobrotvorne ustanove i crkve zbog toga što hrane slabe i siromašne i održavaju ih na životu kako bi se ovi mogli razmnožavati. Leonard Darwin zalagao se za zakone na osnovu kojih bi bili zatvarani svi za koje se smatra da imaju 'manjkave' gene, a takvu je politiku nazivao 'segregacijom'. U *Eugenics Reviewu*, časopisu Eugeničkog društva, 1925. godine je napisao:

> Prisilne mjere su prihvatljive ako se primjenjuju na kriminalce, luđake i umno zaostale; a to se načelo mora proširiti na sve koji bi, svojim potomstvom, ozbiljno naškodili budućim naraštajima.

Darwin je imao mnogo utjecajnih podupiratelja svoje 'segregacije', uključujući Winstona Churchilla, gorljivog eugeničara, i klasičnih obitelji gmazovskih hibrida kao što su Rockefelleri. Archibald Church, fabijanist i zastupnik u parlamentu, nastojao je 1931. godine uvesti prijedlog zakona o sterilizaciji, čiji bi cilj bila obavezna sterilizacija onih koji su, kako se jednom prilikom izrazio Church, „u svakom pogledu teret svojim roditeljima, zatim problem samima sebi i koji, po mom mišljenju, predstavljaju prijetnju društvenom životu zajednice". To su bile riječi člana parlamenta iz britanske Laburističke stranke koju je oformilo Fabijansko društvo i koju ono kontrolira do dana današnjega. Bivši premijer Tony Blair, njegov nasljednik Gordon Brown i značajan broj vladinih ministara su fabijanisti. Ista se stvar još brže događala u Sjedinjenim Državama gdje su obitelji Rockefeller, Carnegie i Harriman financirale eugenički pokret te su namjeravale izdavati dozvole onima kojima će dopuštati da se razmnožavaju. Zakoni o eugenici i sterilizaciji doneseni su 1907. i nametnuti osobama s fizičkim nedostacima i niskim rezultatima na testiranju. Da, i sve to u „Zemlji slobodnih". Theodore Roosevelt, američki predsjednik od 1901. do 1909., prenio je suštinski način razmišljanja odabranih krvnih loza kada je rekao:

> Društvo jednostavno ne smije dopuštati degenericima tj. izrodima da se množe ... Svaka skupina poljoprivrednika koja bi dopustila da se njihova najbolja stoka ne razploduje, a da njihov prirast potječe od najgorih jedinki bila bi smatrana zrelima za ludnicu ...
>
> ... Jednog ćemo dana shvatiti da je glavna dužnost, neizbježna dužnost dobrih građana pravog soja, da u svijetu sačuvaju svoju krv; i nipošto ne smijemo dopustiti razmnažanje građana krivog soja. Veliki problem civilizacije jest način na koji će osigurati razmjerno povećanje broja vrijednih naspram onih manje vrijednih ili štetnih elemenata pučanstva ...
>
> ... S tim se problemom nećemo moći uhvatiti u koštac ukoliko dužnu pozornost ne posvetimo ogromnom utjecaju nasljeđa ... Žarka mi je želja da posve spriječimo razmnožavanje pogrešnih ljudi; a to trebamo učiniti kad opaka narav takvih ljudi bude

> dovoljno uočljiva. Kriminalce bi trebalo sterilizirati, a slaboumnim osobama zabraniti da iza sebe ostave potomke ... Naglasak treba staviti na poticanje razmnožavanja poželjnih ljudi ...

Fabijanski pisac H. G. Wells bio je jedan od istaknutijih zagovaratelja eugenike, a njegovu ljubavnicu Margaret Sanger financirala je obitelj Rockefeller od 1923. godine kako bi širila eugeniku u Sjedinjenim Državama. Zadatku se posvetila mahnitim žarom fanatika, što je i bila. U promicanje eugenike bile su uključene državne uprave, škole i crkve, a do 1927. godine u 25 američkih država uvedena je obavezna sterilizacija „manje vrijednih osoba", uz podršku Vrhovnog suda. Tijekom eugeničke histerije, raspirene i financirane od strane obitelji odabranih krvnih loza u prvoj polovici 20. stoljeća, socijalni radnici su dobili u zadatak da odluče koju djecu treba sterilizirati i maknuti iz njihove obitelji. Uz danas prijeteću diktaturu od strane socijalnih radnika vidimo da se povijest ponavlja.

Margaret Sanger je osnovala Američki savez kontrole rađanja koji se sada naziva Planiranim roditeljstvom, a u pismu jednom suradniku napisala je da će u programima sterilizacije namijenjenim ljudima crne boje kože biti nužno unovačiti crnačke vođe kao predvodnike takvih programa:

> Trebali bismo angažirati trojicu ili četvoricu crnačkih svećenika dominantnih osobnosti, po mogućnosti s određenim iskustvom na području socijalnog rada. U edukacijskom smislu, crncima se najuspješnije pristupa preko privlačne moći religije. Nipošto ne želimo da se prošire govorkanja o tome kako smo nakanili iskorijeniti crnačko stanovništvo, a svećenik je čovjek koji tu zamisao može 'prepakirati' ukoliko ova ikad sine bilo kojem od njihovih buntovnijih pripadnika.

Prava dama. Evo još nekoliko njenih navoda:

> Niti jedna žena neće imati zakonsko pravo da rađa djecu ... bez dozvole za roditeljstvo.

> Najmilosrdnija stvar koju neka obitelj može učiniti jednom od svojih članova djetinje dobi jest da ga ubije.

> Kontrola rađanja naposljetku mora dovesti do jedne čišće rase.

> Eugenička sterilizacija je hitna potreba ... Moramo spriječiti razmnažanje ovog lošeg soja.

Više nego prikladno, časopis *American Journal of Eugenics* ranije je bio znan kao *Lucifer the Light Bearer (Lučonoša Lucifer).* Adolfa Hitlera i njegove „rasno čiste" fanatike nadahnuli su britanski i američki eugeničari. U Njemačkoj te u nacistički kontroliranoj Europi uslijedile su strahote koje su financirali Rockefelleri a orkestrirali Rothschildi, u potrazi za 'nadrasom'. U to ime sterilizirano je ili ubijeno stotine

tisuća ljudi. Prije rata Hitlera su savjetovali vodeći američki eugeničari. U Njemačku ih je poslala obitelj Rockefeller koja je, kao što rekoh ranije, također financirala rad Ernsta Rudina, najistaknutijeg Hitlerovog „rasnog higijeničara" u njemačkom Institutu Kaiser Wilhelm za eugeniku, antropologiju i ljudsko nasljeđe. Rudin je bio predsjednik Međunarodnog saveza eugeničkih organizacija i svjetska figura u eugeničkom pokretu koji je zagovarao – i još uvijek zagovara – uklanjanje „manje vrijednih" ljudi putem segregacije, sterilizacije i eksterminacije (istrebljivanja), kako bi se stvorila jedna 'bolja' rasa ili 'nadrasa'. Strahote koje su uslijedile u nacističkoj Njemačkoj i okupiranoj Europi okončale su otvoreno promicanje eugenike. Bilo je previše očiglednih paralela između onoga što su radili nacisti i onoga što su željeli raditi eugeničari. Zbog toga su toj 'znanosti', eugenici, odlučili navući masku 'respektabilnosti' te su je nazvali „obuzdavanje rasta stanovništva" ili „kontrola rađanja". Američki savez kontrole rađanja osnivačice Margaret Sanger promijenio je naziv u Planirano roditeljstvo, a časopis *Eugenics Quarterly* postao je *Social Biology.* Dakle, nastavilo se po starom, samo s drugim nazivima i metodama.

Kina, obrazac iluminatskog globalnog društva, nametnula je svom stanovništvu zakon kojim se dopušten broj djece po obitelji svodi na jedno, a zakon je donesen u suradnji s Planiranim roditeljstvom i agencijama Ujedinjenih naroda. Bush stariji, koji je izuzetno blizak Planiranom roditeljstvu, također je savjetovao kineske vlasti u vezi njihova zakona o jednom djetetu po obitelji. Budu li imali više od jednog djeteta Kineze očekuju velike financijske globe, pa čak i zatvor, a prisilni pobačaj ondje je uobičajena stvar. Posljedica toga je da u Kini ima oko 30 milijuna više muškaraca negoli žena. Obitelji odabranih krvnih loza žele nametnuti globalnu politiku jednog djeteta po obitelji, a i to samo za one kojima izdaju 'dozvolu'; upravo takvu politiku u SAD-u zahtijeva Margaret Sanger, osnivačica Američkog saveza za kontrolu rađanja, preimenovanog u Planirano roditeljstvo.

Uporno ponavljana laž o klimatskim promjenama čiji je tobožnji uzročnik čovjek sada se koristi kao izgovor za planirano uvođenje politike jednog djeteta po obitelji diljem svijeta. Populacijsko vijeće jedna je od eugeničkih fasada. Osnovao ga je 1952. John D. Rockefeller III sredstvima Fonda braće Rockefeller, a to je Vijeće još jedan primjer načina na koji se posthitlerovska eugenika preprodaje kao „obuzdavanje rasta stanovništva". Prvi predsjednik Populacijskog vijeća bio je Frederick Osborn, vođa Američkog eugeničkog društva. On je 1968. napisao: „Eugenički ciljevi najvjerojatnije će biti ostvareni pod drugim nazivom, a ne pod nazivom eugenika". Vijeće sada ima 18 ureda u New Yorku, Africi, Aziji i Latinskoj Americi, a djeluje u preko 60 zemalja. Njegov međunarodni upravni odbor uključuje predstavnike iz područja biomedicine, poslovanja, ekonomskog razvoja, upravljanja, zdravstva, financija, medija, filantropije i društvene znanosti – a sva ta područja koriste se kao poligon promicanja tajne eugeničke politike. Prvi predsjednik Organizacije Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (UNESCO-a), nastale 1945., bio je Julian Huxley, potpredsjednik Britanskog eugeničkog društva od 1937. do 1944. i predsjednik između 1959. i 1962. UNESCO je bio samo još jedna od protuzakonitih eugeničkih operacija pod vodstvom autora *Vrlog novog svijeta* Aldousa Huxleya. O

posljedicama katastrofalnog Hitlerovog 'reklamiranja' eugenike, budući *'sir'* Julian je rekao:

> Iako će ... svaka radikalna eugenička politika još godinama biti politički i psihološki neostvariva, veoma je važno da se UNESCO najozbiljnije pozabavi eugeničkim problemom i da se javnost obavijesti o presudnim pitanjima, kako bi većina onoga što je sada nezamislivo moglo postati donekle zamislivo.

Julian Huxley također je utemeljio Svjetski fond za prirodu i životinjski svijet (sadašnji Svjetski fond za prirodu) s još dvojicom eugeničara, princem Phillipom i princem Bernhardom nizozemskim, bivšim operativcem nacističkog SS-a koji je bio prvi i dugogodišnji predsjednik iluminatske Bilderberške skupine. Pokret za očuvanje okoliša još je jedan paravan za provedbu eugeničke politike, iako većina njegovih pristaša i zagovarača o tome nema pojma. Upravo je predsjednik Planiranog roditeljstva dr. Richard Day na već spomenutom privatnom susretu liječnika u Pittsburghu 1969. godine iznio detaljan opis načina na koje će svijet biti pretvoren u globalnu orvelovsku državu. Njegove riječi pokazale su se proročanski točnima jer Planirano roditeljstvo je Rockefellerova organizacija, a Dayeva tijesna povezanost s tom obitelji gmazovskih hibrida omogućila mu je pristup predviđenom planu. Rothschildi i Rockefelleri, koji sve vrijeme stoje iza eugeničkog pokreta, potežu konce Svjetske zdravstvene organizacije, kao i proizvođača cjepiva poput *Novartisa, Baxter Internationala* i *GlaxoSmithKlinea* te vladajućih struktura i agencija koje bi javnost trebale zaštititi od farmaceutskog kartela.

Sada možemo pratiti nastajanje pokreta poznatog pod nazivom 'transhumanizam', uz „eugeniku, konačnu granicu".[4] Unutar tog pokreta razvijaju se i promiču razne tehnologije kontrole kao što su mikročipovi, moždani čipovi, sučelja mozga i računala, kiborzi i nanotehnologija. Njegovi pobornici govore o 'usavršavanju' rase putem usađivanja sve većeg broja tehnoloških spravica u čovjekovo tijelo. Riječ 'transhumanist' prvi je upotrijebio Julian Huxley, eugenički fanatik. Transhumanisti ističu koristi svojih metoda za čovjekovo zdravlje i intelekt, ali pravi im je cilj stvaranje nadrase čiji bi pripadnici dijelom bili ljudi, a dijelom strojevi.

To je još jedna paravanska ispostava eugenike, iako većina njenih članova nižeg ranga o tome nema pojma. Obične ljude transhumanisti nazivaju budućom 'podvrstom' kiborga: „Kao što danas imamo krave, tako ćemo u budućnosti imati ljude.", rečenica je jednog od tih čudnovatih ljudi. Autor citata je Kevin Warwick, profesor kibernetike na Sveučilištu Reading u Engleskoj, koji je postao poznat po tome što je dobrovoljno pristao na usađivanje čipova u svoje tijelo. No, u njegovom slučaju takav mi je postupak razumljiv jer da sam na njegovom mjestu i ja bih se trudio postati inteligentniji. Frajer uopće ne zna *kamo* bi sve to, po nečijim zamislima, trebalo voditi, a još manje zna *zašto*. Evo još jednog od njegovih bisera: „Ako stroj

[4] Aluzija na riječi izgovorene na početku svake epizode *Zvjezdanih staza*: „Svemir, konačna granica" („Space, the final frontier"); *op. prev.*

prosljeđuje signale koji vas drže potpuno sretnim, zašto da, onda, ne budemo dio Matriksa?" Kao što je rekao autor *Vrlog novog svijeta* Aldous Huxley: „Natjeraj ljude da zavole svoje sužanjstvo".

Eugenika je prevalila dugi put od vremena Malthusa i Carltona, ali i dalje je, ipak i samo, ono što jest.

'LAV' ĆE IM POMRSITI KONCE

U drugom dijelu knjige detaljno ću izložiti 'strategiju' koju Gmazovi i njihovi hibridi žele odigrati u sljedećih nekoliko godina, ustvari je ona već poprilično odmakla.

No, kada budete čitali ovo što slijedi, upamtite da se nalazimo usred jedne izvanredne preobrazbe čovjekove percepcije samog sebe i svijeta koja će srušiti Kontrolni sustav kule od karata čije samo postojanje ovisi o ljudskom neznanju i ravnodušnosti.

Gmazovi i njihovi slugani misle da je igri kraj.

E, pa, nije.

CroWarez.org
Hrvatski Forum za Knjige

22

3. strategija: Rat protiv tijela i uma

Svaki put kad se naljutite trujete vlastiti organizam.
- Alfred A. Montapert -

NAJPOŽELJNIJE METE 'VELIKE FARMACIJE' i pridružene joj biotehnološke industrije su djeca i mladež. Aleister Crowley, sotonist, Slobodni zidar i operativac Iluminata, o djeci je rekao sljedeće: „Što im utuviš do osme godine to im i ostaje". Oni žele da djeca što ranije budu upropaštena na mentalnom, emocionalnom, fizičkom i vibracijskom planu kako bi ih mogli doživotno zadržati u Mjesečevom matriksu i odvojiti ih od 'nekonformističke' Svijesti.

Evo malo zapanjujuće statistike... jedno od desetero američke djece uzima psihofarmak Ritalin, a druga istraživanja upućuju na otprilike jedno od osmero djece. Moram nakratko zastati da uzmem daha. *ŠTO??* Ritalin je derivat kokaina, a ono što se događa djeci diljem svijeta najočitiji je primjer totalitarističkog šuljanja. Navedene brojke konzumiranja Ritalina pokazuju da nam totalitarizam već puše za vrat. Ima još zapanjujućih brojki: britanski liječnici 1993. godine napisali su 3500 recepata za Ritalin; 1996. napisano je 26.500 recepata; a 2006. britanska Nacionalna zdravstvena služba (bez privatne liječničke prakse) izdala je 250.000 recepata, dok se 2007. brojka popela na 461.000!!! Stvar je poprimila tolike razmjere da je čak i vladin glasnogovornik rekao da takav porast recepata treba obuzdati. Zajedno s Ritalinom proizvode se i ostali slični lijekovi kako bi se iskoristila fiksna ideja i proračunata nakana omamljivanja mladih (sl. 250). Među takvim lijekovima su Adderall, Concerta, Metadate CD, Ritalin LA, Focalin XR i Strattera

Slika 250: *Kljukanje djece i mladeži lijekovima i tabletama sada je dosegnulo nevjerojatne razmjere, ali sve je to dio plana.*

(Atomoxetine). U rabotu je duboko upletena i kompanija *Ely Lilly* koja je, kako se moglo i očekivati, povezana s obitelji Bush. Još jedan psihofarmak namijenjen djeci je Risperdal koji je davan političkim zatvorenicima u Sovjetskom Savezu ne bi li se od njih izvukle željene informacije. David Healy, vodeći stručnjak za psihofarmake i profesor psihijatrije na Sveučilištu Cardiff u Walesu, kaže: „Ljudi koji su uzeli [Risperdal] reći će bilo što bilo kome. Ako takve medikamente namjeravate davati djeci onda je to nešto sasvim drugo". Zadržimo se malo na tom podatku: mi, dakle, dopuštamo da se djeci daju medikamenti davani političkim zatvorenicima u Sovjetskom Savezu, medikamenti od kojih su zatvorenici, pred bilo kime, odavali sve što znaju.

Studija objavljena 2010. u siječanjskom izdanju časopisa *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry* otkrila je da se Risperdal i drugi 'antipsihotički' lijekovi daju čak i djeci staroj samo dvije godine. U studiji također piše da se posljednjih godina broj slučajeva u kojima se ti medikamenti daju djeci u dobi između dvije i pet godina života – udvostručio. Vidimo, dakle, odvijanje plana kojim se mlade ljude želi omamiti što je moguće ranije. Ti medikamenti imaju isto djelovanje kao i amfetamini i kokain. Oni su, naravno, nezakoniti, ali farmaceutske kompanije i njihovi slugani, zvani 'liječnicima', posve ih zakonito daju djeci, kao slatkiše za Božić. Takvi medikamenti mogu ostaviti i teže posljedice po zdravlje kao što su srčani problemi i dijabetes. Potonji se, poput svih negativnih utjecaja medikamenata, opisuju kao 'nuspojave', ali to uopće nisu 'nuspojave' (ili popratne pojave). To su *pojave* ili posljedice; nema u tome ničeg 'popratnog'. 'Problem' koji je 'Velika farmacija' stalno iznosila ne bi li potaknula eksploziju zloporabe droga od strane djece jest nešto što nazivaju „hiperaktivni poremećaj s deficitom pozornosti" (ADHD). Profesor Healy nastavlja:

> Farmaceutske kompanije vrše vrlo aktivnu kampanju kojom ljude žele uvjeriti da postoji i ADHD kod odraslih. Odrasle osobe s određenim problemima uvjerava se da imaju ADHD karakterističan za odrasle ljude te im se zato nude medikamenti koje farmaceutske kompanije agresivno oglašavaju. Kako bi, stoga, liječnici opće prakse uopće mogli odbiti prepisati medikamente s „klinički dokazanim" djelovanjem?

Na to bih pitanje odgovorio ovako: Tako da razmišljaju svojom glavom. Sve je više dokaza da ti medikamenti uopće ne utječu na 'poremećaj' koji bi, kako se tvrdi, trebali liječiti, a brojna stručna i iskustvom potkrijepljena mišljenja ukazuju na to da „hiperaktivan poremećaj s deficitom pozornosti" uopće ne postoji, osim onog uzrokovanog aditivima u hrani, što ću ubrzo pojasniti. U tom slučaju pred sobom imamo „nepostojeći problem-reakcija-rješenje", poput „oružja za masovno uništenje" u Iraku. To je uobičajena tehnika koju koristi 'Velika farmacija', izmišljajući sve više bolesti i sindroma kako bi opravdala proizvodnju sve više vrsta lijekova i cjepiva. Farmaceutske kompanije zarađuju stotine milijardi dolara na fizički, mentalno i emocionalno bolesnim ljudima, a da bi povećale profite treba im što veći broj raznih bolesti ili pak moraju, pomoću „nepostojećeg problema-reakcije-rješenja", stvoriti

dojam u javnosti o pravoj pošasti raznoraznih bolesti. Ovo obuhvaća kreiranje 'novih' bolesti koje zapravo ne postoje. Mike Lambert iz klinike Shen na otoku Wight kaže da farmaceutske kompanije kao 'bolest' tretiraju mnoge prirodne tjelesne imunološke i ostale reakcije koje su nužne za očuvanje ljudskog zdravlja. On kaže da je jutarnja mučnina način na koji tijelo izbacuje toksine koji bi djetetu, dugoročno, mogli ozbiljnije naškoditi. Bilo kakav medikament kojim bi se to pokušalo 'liječiti' dovodi do toga da tijelo zadržava u sebi ono čega bi se htjelo riješiti. Mike kaže da su u takvim okolnostima neki pobačaji uzrokovani time što tijelo dokida trudnoću kad je organizam jednostavno previše toksičan. Pogledajte samo što se dogodilo kada je tisuće trudnica uzimalo lijek thalidomid, krajem 1950-ih i početkom 1960-ih, u želji da uklone simptome jutarnje mučnine. Na svijet su donosile djecu s teškim urođenim manama, uključujući i bebe rođene bez ruku. Nazvali su to „jednom od najvećih medicinskih tragedija suvremenog doba". Mnoga zdravstvena stanja koja farmaceutski kartel sada smatra problemom ili 'bolešću' čije je liječenje neophodno, ustvari su načini na koje tijelo ispravlja neravnoteže ili reagira na mogući problem, kaže Mike. „Poremećaj s deficitom pozornosti" uglavnom znači da vam je toliko dosadno u školi da se ne možete usredotočiti na sranja u koja, programirajući vas, žele da povjerujete. I sâm sam patio od tog poremećaja, pod takvom definicijom, ali uvijek sam se lijepo mogao usredotočiti gledajući kroz prozor nogometnu utakmicu na igralištu. Državno stado liječnika, psihijatara, učitelja i drugih robota reagirali su na tu 'bolest' tako što su 'žrtvama' davali odvratne medikamente 'Velike farmacije' poput Ritalina (također znanog i kao metilfenidat) koji kemijski mijenja mozak i središnji živčani sustav. Slijede neke od nuspojava... bolje rečeno, neke od *pojava (posljedica):*

> Nervoza i nesanica, gubitak apetita, mučnina i povraćanje, vrtoglavica, ubrzano lupanje srca, glavobolje, promjene srčane frekvencije i krvnog tlaka, osipi na koži i svrab, bolovi u trbuhu, gubitak težine, probavni problemi, toksinima izazvana psihoza, psihotični napadaji, sindrom ovisnosti o opojnom sredstvu, drhtavica i trzanje mišića, groznice, grčevi i glavobolje (mogu biti dosta jake), nepravilan ritam otkucaja srca i disanja (mogu biti ozbiljni i po život opasni), tjeskoba, nemir, paranoja, halucinacije i priviđanje, pretjerano ponavljanje pokreta i besmislenih zadataka, formikacije (osjećaj da vam pod kožom mile bube ili crvi) i teška depresija prilikom prestanka uzimanja medikamenta.

Uzmi te tablete, dušo, evo ti čaša vode. Liječnici znaju najbolje. Danas taj psihofarmak i druge slične medikamente dijele djeci poput konfeta, a sve je to dio sračunatog rata protiv naše djece (vidi: rat protiv imunološkog sustava, rat protiv slobode, rat protiv raznolikosti i tako u nedogled). Izvještaj objavljen 2009. u kolovoškom broju časopisa *Archives of General Psychiatry* u izdanju Američke liječničke komore pokazuje da su antidepresivi poput Ritalina, Prozaca i sličnih preparata najpropisivaniji medikamenti u Sjedinjenim Državama. Od 1966. godine upotreba tih lijekova u stalnom je porastu. Procjenjuje se da te psihofarmake koji

Slika 251: *Omamljivanje ljudskog uma*

se dobivaju na recept uzima čak 27 milijuna ljudi (sl. 251). Prepisuju ih djeci u dobi od samo šest godina. Neki roditelji daju svojoj djeci čak i Ritalin kupljen preko interneta, „za bolju koncentraciju" pri učenju i na ispitima. A to nije ništa drugo doli zlostavljanje djece. Osim toga, roditelji djeci daju psihofarmake i zato što strahuju da djecu obuzima „dosada, nemir ili dekoncentracija". Pa, s obzirom da imaju takve roditelje - ništa neobično. No, jedan uistinu čudan tip, profesor po imenu John Harris, „stručnjak za bioetiku" na britanskom Sveučilištu Manchester, potiče i djecu i odrasle da uzimaju Ritalin na spomenuti način, uspoređujući ga sa „sintetskom sunčevom svjetlošću" - ekvivalent onoga što odsjaj vatre, umjetno svjetlo i električno svjetlo predstavljaju naspram sunca. Rekao je da ga odrasli trebaju uzimati kako bi „povećali svoje intelektualne sposobnosti". Zacijelo ga on vrlo često uzima. No, bojim se, slušajući njegove izjave, da spomenuti medikament ipak ne djeluje. Studija objavljena 2010. u siječanjskom broju časopisa *Archives of General Psychiatry* također je pokazala značajan porast recepata za dva ili više psihijatrijskih lijekova koji se uzimaju u kombinaciji - što je poznato pod nazivom „psihotropska polifarmakologija". Istraživači su proučavali medikamente prepisivane između 1996. i 2006. u preko 13.000 odlazaka psihijatrima od strane odraslih osoba u Sjedinjenim Državama. Ustanovili su da se postotak odlazaka psihijatru prilikom kojih su prepisana dva ili više medikamenata povećao sa 42,6 na 59,8 posto, a da je postotak prepisanih tri ili više lijekova skočio sa 16,9 na 33,2 posto.

Broj medikamenata prepisan prilikom svakog posjeta psihijatru povećao se prosječno za 40,1 posto. Čak i kada te medikamente ne uzimate izravno dobivate ih kumulativno preko vodovodnog sustava. Istraživanje koje je provela novinska agencija *Associated Press* otkrilo je da su u vodi iz gradskog vodovoda najmanje 41 milijuna Amerikanaca pronađeni antibiotici, antispazmodici, kemikalije koje se koriste za popravljanje raspoloženja, spolni hormoni i široka paleta drugih medikamenata. Stvar je jednostavna: što više lijekovima omamljujete stanovništvo, to će ono izlučivati više toksičnih otpadnih tvari preko mokraće u vodovodni sustav kojim se koriste svi, baš kako je i planirano. Još jedan važan aspekt ovog masovnog omamljivanja stanovništva lijekovima predvidio je 1959. Aldous Huxley, član Fabijanskog društva i autor *Vrlog novog svijeta:*

> Sasvim izglednim držim da će negdje tijekom sljedećeg naraštaja postojati farmakološka metoda koja će navesti ljude da zavole svoje sužanjstvo i koja će stvoriti ... svojevrstan bezbolni koncentracijski logor za čitava društva, tako da će ljudima ustvari biti oduzimane njihove slobode ali će oni u tome, na neki način, uživati, jer će

propaganda, ispiranje mozga ili ispiranje mozga pojačano farmakološkim metodama obuzdati svaku želju za pobunom.

Danas se upravo to događa. Oni žele mikročipirati svaku bebu odmah po rođenju, a kasnije je namjeravaju podvrći obaveznim cijepljenjima i stalnom uzimanju farmaceutskih proizvoda kako bi osigurali potpunu kontrolu od strane države, od kolijevke pa do groba. Lijepo ih izoliraš unutar pet osjetila, a potom programiraš njihove isključene umove kontrolom izvora informacija – glavnih medija i onoga što smatramo 'obrazovanjem'. Za one koji, unatoč tome, ne žele biti programirani te uporno nastoje ponašati se i percipirati stvarnost drukčije od stada, sada su se utekli rezervnoj metodi: dijagnosticiraju vam „hiperaktivan poremećaj s deficitom pozornosti" i kljukaju vas medikamentima koji mute razum. Na nišanu zavjere za uvođenje svjetske kontrole nalazi se svatko, no glavne su im mete djeca i mladež koji će biti odrasli kad bude uspostavljena željena struktura svjetske diktature, a Gmazovi planiraju da se do tog vremena pokažu svijetu. Osim toga, gmazovski hibridi jako dobro znaju da je učinak onoga što rade kumulativan te da će tijela i umovi djece, do vremena kad odrastu, biti zbrčkani u daleko većem stupnju negoli su to danas. Uvijek iznova se potvrđuje da su mladim ljudima koji su bezumno ubijali po školama, fakultetima i drugdje, bili prepisivani psihofarmaci (sl. 252). Posljedice svega toga opisuju ova tri roditelja djece kojima su liječnici prepisali Ritalin ili Risperdal:

Kao da je mog sina zamijenio nekakav drogirani zombi. Jutrom bih ga jedva uspio probuditi. Cjelokupna njegova ličnost kao da je nestajala, poput bolesnika u umobolnici.

. . . . .

... poslije mjesec dana znao sam da tu nešto gadno ne 'štima'. Jutrom ga nisam mogao probuditi. Sin mi je, takoreći, nestajao pred očima. Malo sam istraživao i otkrio da taj psihofarmak daju odraslima u umobolnicama. Zašto su to dali mom sinu?

. . . . .

Pred liječnikom se, naravno, samo smiješite i klimate glavom. Nisam znala ništa o tom lijeku ili o njegovoj toksičnosti. Ali stvari su naglo pošle nizbrdo kad ga je John počeo uzimati. Postao je agresivan i nije trpio odbijanje. Postao je grozan. Nakon što su liječnici povećali dozu pretvorio se u pravo čudovište. Udarao je glavom o zidove i bacao stvari kroz prozor. Liječnici su rekli: „Treba mu prepisati veće doze Ritalina".

Slika 252: *Mladi ljudi umiješani u slučajeve niza bezrazložnih ubojstava redovito su uzimali psihofarmake.*

Često znam reći, ako želite pronaći nekog bedaka za početak ga potražite u medicinskom zvanju. Većina liječnika nisu iscjelitelji, oni su ljekarnici; jednostavno propisuju lijekove za koje im njihovo računalo kaže da trebaju prepisati za ovaj ili onaj poremećaj. Tip, tip, tip, pa pritisak na 'enter' – uzmite ovo. Djeca i mladež na udaru su sa svih strana, a njihovu percepciju iskrivljuju kemijski otrovi iz hrane i pića koji remete funkcioniranje mozga. Medikamenti poput Ritalina, mikrovalovi i elektromagnetsko zagađenje, osobito iz mobitela, programiranje njihove stvarnosti kroz 'obrazovanje' i 'zabavu' te smanjena jezična raznolikost zbog razmjene tekstualnih poruka preko mobitela i drugih prenosivih uređaja, kao i šturih tekstova i skraćenica. U knjizi iz 1953. godine *Utjecaj znanosti na društvo (The Impact of Science on Society)* član Fabijanskog društva i eugeničar Bertrand Russell je napisao:

> Mislim da je tema koja će imati veliku političku važnost masovna psihologija ... Njezinu važnost uvelike je povećao rast suvremenih metoda propagande. Najutjecajnija je ona koju nazivamo 'obrazovanjem'. Pritom religija igra određenu ulogu, iako sve manju, dok sve veću ulogu imaju tisak, kino i radio ... Možemo se nadati da će s vremenom svatko moći uvjeriti svakoga u bilo što ukoliko pacijenta počne obrađivati u ranoj dobi i ako mu Država osigura novac i opremu.
>
> Premda će se takva znanost pomno proučavati bit će strogo ograničena na vladajući stalež. Pučanstvo neće smjeti znati kako su stvorena njegova uvjerenja. Kada se metoda usavrši svaka vlast koja ima kontrolu nad obrazovanjem tijekom jednog naraštaja moći će nadzirati svoje podanike bez potrebe za vojskom ili policijom ...
>
> Fichte je ustvrdio da obrazovanje treba ciljati na uništavanje slobodne volje kako bi učenici poslije završenog školovanja bili nesposobni tijekom ostatka života da razmišljaju ili djeluju drukčije negoli bi to željeli ravnatelji njihovih škola.
>
> Od najranije dobi prehrana, injekcije i zapovijedi zajedno će formirati onu vrstu karaktera i onu vrstu uvjerenja koje vlasti smatraju poželjnima, a svaka ozbiljnija kritika vladajućih struktura postat će psihološki nemoguća.
>
> Postupno, selektivnim razmnožavanjem urođene razlike između vladara i podanika postajat će veće, sve dok ovi prvi ne postanu gotovo pa drukčija vrsta. Otpor običnog puka postat će nezamisliv, baš kao i organizirani ustanak ovaca protiv običaja konzumiranja janjetine.

Takve će stvari biti sve učestalije, uz mnogo drugih načina kojima se želi manipulirati percepcijom djece i odvojiti ih od Svijesti. Tijelo je elektrokemijski sustav, pa sve što ga izbaci iz ravnoteže ima negativne posljedice na fizičkom, mentalnom i emocionalnom planu jer sve su to, na određenoj razini, elektrokemijske pojave. Otkako se u ovih posljednjih 30 godina gmazovska zavjera sjurila prema ciljnoj crti nije nimalo slučajno da je stanovništvo, a naročito mladež, bombardirano elektrokemijskim sredstvima. Mobitele nazivam tihim holokaustom jer su posljedice korištenja mobitela na moždane funkcije i zdravlje potencijalno katastrofalne,

budući da se šteta postupno gomila te, između ostalog, izaziva tumor na mozgu (sl. 253). Obitelji odabranih krvnih loza to jako dobro znaju. Razumiju kako tijelo funkcionira, što ono jest i kako na nj utječe tehnologija. Sve te spoznaje uspješno su sakrili od stanovništva, ali posljedice onoga o čemu govorim sada postaju očevidne, što se vidi iz iskustva. Pa ipak, unatoč sve očitijim dokazima i pukom bezumlju kakvo predstavlja zagrijavanje mozga mikrovalovima iz blizine, britanske vlasti su objavile da korištenje mobitela za djecu nije nimalo škodljivije od tuširanja vrućom vodom ili vježbanja! Da, to je bezumlje (doslovno), i da, to je posve apsurdno, ali ipak nadilazi običnu bezumnost. Sve je sračunato tako da posluži planu prorjeđivanja stanovništva. Vlasti su sada odbacile preporuke za sigurnost djece kod korištenja mobitela, iako priznaju da „u našim znanstvenim spoznajama ima dubokih rupa". Rupe u njihovoj inteligenciji i moralu daleko su dublje. Istraživač Alasdair Philips iz organizacije Powerwatch specijalizirane za proučavanje učinaka elektromagnetskih i mikrovalnih polja odgovara da su brojna međunarodna istraživanja otkrila znakovit porast tumora mozga među ljudima koji se mobitelom služe dulje od 10 godina. „Nevjerojatno je da je teza o tome kako ne postoji dobar razlog za ograničavanje upotrebe mobitela od strane djece postala službeni stav vladajućih struktura. To je uistinu neodgovorno i nemoralno." A, čujte, vlasti su prirodno neodgovorne i nemoralne. Dr. Paul Rosch, klinički profesor medicine i psihologije na New York Medical Collegeu, kaže:

Slika 253: *Tehnologija mobitela: tihi holokaust*

> Ljudi uglavnom nisu svjesni postojanja kumulativnog učinka [na naše tijelo] i da razgovorom preko mobitela jedan sat dnevno tijekom 10 godina dobivate 10.000 watta zračenja. To je 10 puta više zračenja negoli biste ga dobili da stavite glavu u mikrovalnu pećnicu.

No, nisu mobiteli jedina opasnost. Danas živimo u elektromagnetskoj 'juhi' spravljenoj od mobitela, odašiljača za prijenos signala mobitela, bežičnog interneta i tako dalje, što je povezano s pojavom raka, Alzheimerove bolesti, moždanih tumora, autizma, smanjene plodnosti, hormonalnih poremećaja i još mnogo toga. Naravno, drukčije i ne može biti. Ta elektromagnetska polja oštećuju elektromagnetska polja tijela.

Godinama ukazujem na opasnosti koje za pripadnike hitnih službi predstavlja komunikacijski sustav pod nazivom „zemaljski radijski sustav" TETRA (engl. *Terrestrial Trunked Radio*), a policajci u UK-u sada tuže vlasti zbog jezivih posljedica takvog sustava po njihovo zdravlje. Glede opasnosti od elektromagnetske i mikrovalne tehnologije ne poduzima se ništa jer vlastima i telekomunikacijskim

kompanijama upravljaju iste obitelji, tako da namjerama tih obitelji služe i vlasti i telekom kompanije. Isti je slučaj s 'Velikom naftom', 'Velikom farmacijom', 'Velikom biotehnologijom'. Sa svima njima. Čujem ljude kako govore da vlasti služe isključivo interesima telekomunikacijske ili biotehnološke industrije, ili neke druge, premda ustvari služe 'interesima' istih obitelji koje pak predstavljaju 'interese' Gmazova.

Slika 254: *Jedan od aditiva koji utječe na funkcioniranje mozga je umjetni zaslađivač aspartam o kojem sam detaljno pisao u drugim knjigama. Praktički se nalazi u svim bezalkoholnim pićima i mnogim namirnicama. Manipulirajući postupkom sigurnosne provjere, aspartam je uveo na tržište Donald Rumsfeld, američki ministar obrane u vrijeme 11. rujna. Postavljen je na čelo farmaceutske kompanije* ***G. D. Searle*** *zbog svojih veza u Reagan-Bushevoj administraciji koja se pobrinula da aspartam dobije zeleno svjetlo. Kompaniju* ***Serle*** *kasnije je preuzeo zloglasni* ***Monsanto.***

Aditivi u 'hrani' i P-R-R

Studije o aditivima u hrani objavljene u medicinskom časopisu *The Lancet* 2007. godine pokazale su ono što je svatko s imalo mozga trebao već znati: da postoji očita veza između aditiva u hrani i piću i hiperaktivnog ponašanja djece (sl. 254). Znanstvenici sa Sveučilišta Southampton proveli su istraživanje na gotovo 300 trogodišnjaka i osmogodišnjaka, od kojih nitko nije patio od hiperaktivnog poremećaja. Dali su im da piju mješavinu aditiva koja je odražavala prosječan dnevni unos aditiva kod britanske djece, poslije čega je zabilježeno da su postali „bučni i da su gubili koncentraciju". Nisu bili u stanju igrati se samo jednom igračkom niti dovršiti određeni zadatak te su pokazivali takozvano „impulzivno ponašanje". Osmogodišnjaci nisu bili kadri dovršiti petnaestominutnu kompjutorsku vježbu. Pogledajmo te spoznaje u cjelini: primijećeni utjecaji nakon ispijanja tih kemijskih koktela uključivali su hiperaktivno i kompulzivno ponašanje, djeca su postajala "bučna te su gubila koncentraciju" i nisu bila u stanju igrati se samo jednom igračkom niti dovršiti određeni zadatak. Da vidimo, dakle, što nam 'Velika farmacija' i njezina medicinska profesija, koju je ova pospremila u svoj stražnji džep, imaju za reći o simptomima „hiperaktivnog poremećaja s deficitom pozornosti" koji se, dakako, moraju liječiti Ritalinom i sličnim pripravcima. Oni kažu da se taj 'poremećaj' može vidjeti kod djece koja:

- teško zadržavaju pozornost na zadacima ili aktivnostima vezanim uz igru
- ne slijede upute i ne uspijevaju dovršiti školsku zadaću, poslove ili aktivnosti
- lako gube koncentraciju
- imaju poteškoća s mirnim igranjem ili provođenjem rekreacijskih aktivnosti
- u stalnom su pokretu ili se doimaju kao da su „na mlazni pogon"
- pokazuju impulzivno i kompulzivno ponašanje

Karakteristike ponašanja djece iz jednog službenog pokusa s aditivima u piću i djece kojoj su davani psihofarmaci poput Ritalina zbog „poremećaja ponašanja" posve su *isti*. Nimalo, dakle, ne iznenađuje da je zapanjujući porast uzimanja tih psihofarmaka uslijedio nakon zapanjujućeg porasta dodavanja aditiva u hranu i piće, aditiva koji utječu na rad mozga. Ogromna većina problema u ponašanju djece nastaje zato što su njihov mozak i sustavi tjelesnog računala zbrčkani posredstvom kemijskog i električnog rata proglašenog protiv djece i mladeži diljem svijeta. Važno je zapamtiti da svim kartelima, bila to 'Velika farmacija', 'Velika nafta', 'Velika biotehnologija'... da svima njima upravlja ista mreža – svjetska 'korporacija' tajnih društava koja rovare u svakoj zemlji. Dakle, te skupine djeluju kao jedna, što je najočitije kod 'Velike tehnologije' i 'Velike farmacije'. Biotehnološki kartel sa svojim kemijskim pripravcima ljude čini bolesnima, a 'Velika farmacija' daje im još više kemijskih pripravaka u ime 'liječenja' umjetno stvorenih problema. U toj igri pobjeđuju svi... osim pučanstva. One koje ne uspiju *sredit'* putem hrane i pića – a takvih je danas sve manje – *sredit će* putem 'filantropskih' programa cijepljenja u zemljama u razvoju. Dobri stari Bill Gates, ha? Doista krasan čovjek! Koliko je samo novca utukao na cijepljenje siromašne, potrebite djece!

Najbolji način uklanjanja problema nije pronalazak rješenja već uklanjanje uzroka. U ovom slučaju uzrok je smeće koje dajemo djeci da jedu i piju, u suradnji s drugim velikim dozama programiranja uma. John Tyson, otac jedne žrtve Ritalina, odveo je svog sina u kliniku Cactus u okviru Fakulteta za društvene znanosti i pravo pri Sveučilištu Teesside u sjeveroistočnoj Engleskoj. Na toj klinici poremećaje ponašanja ne liječe psihofarmacima niti drugim medikamentima. Ravnateljica klinike Amanda Clarkson kaže: „Poremećaji pozornosti nisu bolesti već obrasci neodgovarajućeg ponašanja". Točno. I mogu se promijeniti radom s djecom, a ne kljukanjem djece lijekovima te promjenom prehrane koja je često onaj podsvjesni nitkov u pozadini. Iz prehrane svoga sina John Tyson je izbacio namirnice s glutenom, pšenicom i mliječne proizvode te mu je davao mineralne dodatke. Učinak je bio očigledan:

> Poslije šest tjedana koristi su bile više nego uočljive. Po isteku tri mjeseca znao sam da ću spasiti svog sina. S obzirom na postojeće alternative mislim da je to omamljivanje djece kemikalijama iznimno opako.

Istraživanjima u Engleskoj i Australiji utvrđeno je da šest pilula ribljeg ulja dnevno može uvelike poboljšati ponašanje djeteta i da je djelotvornije od Ritalina i sličnih lijekova, bez ikakvih 'nuspojava' (pojava). Jedna majka, Rachel Gow, opisala je začuđujuću preobrazbu svoga sina Nathaniela nakon što je Ritalinu sličan lijek naziva Concertu zamijenila ribljim uljem. Opisuje kako je nekoliko dana nakon što je počeo uzimati Concertu zbog „hiperaktivnog poremećaja s manjkom pozornosti" njen sin izgubio apetit te je naglo mijenjao raspoloženje i postajao nasilan:

> Prestao je jesti, nije spavao i nisam ga mogla odvojiti od njegovog PlayStationa, kao da ga je hipnotizirao. Fokusirao bi se na nj, ali na jedan zabrinjavajuć način. Kao

da mu je duša bila nestala. Postao je buljooka sjenka momka kakav je nekad bio. Promjene njegova raspoloženja bile su ekstremne: u nekoliko minuta prešao bi od histerije preko nekontrolirane ljutnje pa do cmizdrenja poput male bebe. Sve ga je smetalo. To nije bio onaj moj Nathaniel, to nije bio moj sin. Doista me je hvatala jeza.

„Kao da mu je duša bila nestala". Točno, upravo to oni žele. Navedeni lijek Rachel je zamijenila sa šest pilula ribljeg ulja omega 3 dnevno i njegovi simptomi gotovo su posve nestali. Rekla je: „Primijetili smo dramatičan pad njegove hiperaktivnosti; sada je mnogo vedriji, nema više onih užasno naglih promjena raspoloženja, a ima i bolju koncentraciju." Sastojci iz ribljeg ulja pomogli su pri ispravljanju kemijske neravnoteže koja je uzrokovala neuravnoteženo ponašanje u destabiliziranom tjelesnom računalu, što su pak uzrokovali kemijski kokteli iz lijekova. Nije to nikakva mudrost. Za računala se kaže da ako u njih unesete smeće da ćete smeće dobiti natrag. Ista je stvar s tjelesnim računalom. Zbog toga je sustav osmišljen na način da nam daje da jedemo, pijemo i mislimo smeće. Međutim, ne moramo raditi ono što bi sustav htio da radimo. Usprkos tome što se vodi rat protiv našeg tijela i uma ne moramo stajati s rukama u zraku.

Genetski modificirana hrana (ljudi)

Genetski modificirana hrana važan je dio gmazovskog plana, a oni iz sjene koji stoje iza demonske biotehnološke klike, ponajprije groteskni *Monsanto* iz St. Louisa, točno znaju što rade i zašto to rade. Došli smo do vječito prisutne teme genetske 'modifikacije' ili, točnije, genetske manipulacije. Genetski modificirana hrana je, u skladu s gmazovskom urotom, osmišljena sa svrhom da nas genetski modificira (sl. 255). Prodaje se pod sloganom „nahranimo svijet", iako bi daleko prikladniji slogan glasio „počinimo masovno ubojstvo". *Monsanto* je kompanija koja nam je priopćila da su PCB-i (poliklorinirani bifenili), DDT i Agent Orange – sve odreda smrtonosna sredstva – zapravo bezopasni. 'Velika biotehnologija' već razbija genetske temelje prirode i ljudi Sjeverne Amerike, no meta im je cijeli naš planet. Otpor donekle pružaju u Europi jer ondje postoje snažnije mreže aktivista za zaštitu okoliša, ali Europska unija samo čeka priliku da GMO hrani dade zeleno svjetlo jer EU-om upravljaju iste obitelji koje upravljaju 'Velikom biotehnologijom' i 'Velikom farmacijom'. Dok ovo pišem Hilary Benn, žaljenja vrijedan britanski ministar za očuvanje okoliša, poziva Europsku uniju

Slika 255: *Svrha genetski modificirane hrane je genetska modifikacija čovječanstva.*

da prihvati brži „postupak odobravanja" GMO-a. Pa kaže: „Ako GMO tehnologija može dati određen doprinos u sferi hrane tada možemo izabrati, kao društvo i kao svijet, hoćemo li tu tehnologiju iskoristiti. Uostalom, sve veći broj zemalja uzgaja GMO namirnice." Tupane jedan, pa genetski modificirana hrana *prava je katastrofa!* Hilary Benn je član Fabijanskog društva, baš poput njegova oca, bivšeg laburističkog ministra u vladi Tonyja Benna. U članku napisanom za *web* stranicu lista *Huffington Post* istaknuto je da su, u devet godina nakon što je GMO hrana nametnuta Sjedinjenim Državama, višestruke kronične bolesti u SAD-u gotovo udvostručene. Između 1997. i 2002. udvostručeni su prijemi na hitne odjele zbog problema s alergijom, a pojava alergija na hranu, ponajviše među djecom, u naglom je porastu. Osim toga, došlo je do dramatičnog porasta broja oboljelih od astme, autizma, pretilosti, dijabetesa, probavnih poremećaja i određenih vrsta raka (sl. 256). Detaljnu priču o GMO-u i biotehnološkom planu iznosim u knjizi *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)*, a GMO je pravi katalog obmana i posvemašnjeg nepoštivanja ljudskog zdravlja i dobrobiti.

Monsanto je postavio svoje 'bivše' zaposlenike na ključne položaje u državnim tijelima koja bi trebala obuzdati biotehnološku kliku (baš kao *Goldman Sachs* u Ministarstvu financija), a ujedno upošljava ljude iz tih državnih tijela i ministarstava. Između *Monsanta* i vladajućih struktura kao da se nalaze rolo vrata koja 'Velikoj biotehnologiji' omogućuju da donosi zakone i sprječava nadzor njenih aktivnosti. Takve stvari traju godinama uz pomoć 'navijača' biotehnoloških kompanija u vidu predsjednika i premijera, poput genetski pokvarenih Billa Clintona i Tonyja Blaira. Zlonamjerni i bešćutni *Monsanto* bio je proizvođač Agent Orangea, smrtonosnog herbicida i sredstva za uništavanje lišća (krošnje) koji su deset godina koristile američke snage u Vijetnamskom ratu, sve do 1971., a koji je uništio brojne živote i posijao pustoš. *Monsanto* je iluminatsko dijete od glave do pete.

Članovi Radne skupine o biosigurnosti daju preporuke o upotrebi genetski modificirane hrane koju proizvodi *Monsanto*. Među njenim članovima bili su ili su još uvijek: Linda J. Fisher, potpredsjednica *Monsantovog* „Odjela za odnose s javnošću i suradnju s državnim tijelima", nekoć zaposlena u američkoj Agenciji za zaštitu okoliša; dr. Michael A. Friedman, viši potpredsjednik za kliničke poslove u kompaniji *G. D. Searle & Co.*, farmaceutskom ogranku *Monsanta*, nekadašnji član američke Savezne uprave za hranu i lijekove; Marcia Hale, direktorica *Monsantovog* Odjela za odnose sa stranim državama, nekadašnja pomoćnica predsjednika Sjedinjenih Država; Michael (Mickey) Kantor, jedan od *Monsantovih* direktora, nekadašnji tajnik američkog Ministarstva trgovine; Josh King, direktor za svjetske komunikacije u vašingtonskom uredu

Slika 256: *GMO hrana ima poguban učinak na ljudsko zdravlje, baš kako je i planirano.*

Monsanta, nekadašnji direktor produkcije za prijeme u Bijeloj kući; William D. Ruckelshaus, jedan od *Monsantovih* direktora, nekadašnji glavni upravitelj Američke agencije za zaštitu okoliša; Michael Taylor, rukovoditelj vašingtonskog ureda *Monsanta*, nekadašnji pravni savjetnik Savezne uprave za hranu i lijekove; Lidia Watrud, nekadašnja istraživačica mikrobske biotehnologije u *Monsantu* koja se pridružila Laboratoriju za proučavanje utjecaja na okoliš u okviru Američke agencije za zaštitu okoliša; Jack Watson, odvjetnik za poduzeća u *Monsantovom* uredu u Washingtonu, nekadašnji šef kabineta predsjednika Sjedinjenih Država Jimmyja Cartera. Među ostalima su predstavnici iluminatski nadziranog *DuPonta* i *Dow Chemicalsa*. A među njima je i Clayton K. Yeutter, bivši tajnik američkog Ministarstva poljoprivrede i bivši američki predstavnik za trgovinu koji je vodio američki tim prilikom potpisivanja američko-kanadskog sporazuma o „slobodnoj trgovini" te je pomogao pri pokretanju urugvajske runde pregovora GATT-a o „slobodnoj trgovini", preteče Svjetske trgovinske organizacije. Postao je direktor kompanije *Mycogen Corporation* čiji je većinski vlasnik *Dow AgroSciences*, filijala u potpunom vlasništvu matičnog poduzeća *Dow Chemicals Company*. Nevjerojatno je da se takav sukob interesa mogao i zamisliti a kamoli dopustiti, ali to je uobičajena praksa u kaljužastom svijetu iluminatske manipulacije. Kao u slučaju političara koji ne čitaju prijedloge zakona za koje glasaju, tako i mnogi članovi ovih tijela za „zaštitu javnosti" ne čitaju dokaze a, u slučaju GMO hrane, primjereno testiranje zapravo se *zabranjuje*. Istraživač F. William Engdahl, autor knjige *Sjeme uništenja*, piše:

> Uvodni članak u uglednom američkom znanstvenom mjesečniku *Scientific American* ... otkriva šokantnu i alarmantnu stvarnost u pozadini širenja GMO proizvoda u cijelom prehrambenom lancu ovog planeta od 1994. godine naovamo. U svijetu nije objavljena niti jedna nezavisna znanstvena studija u bilo kojem uglednom znanstvenom časopisu iz jednog jednostavnog razloga. Nemoguće je provesti nezavisnu provjeru i potvrditi da GMO žitarice kao što su *Monsantova* soja (Roundup Ready Soybeans) ili GMO kukuruz pod oznakom MON8110 djeluju na organizam onako kao što kompanija tvrdi, ili da, kao što kompanija također tvrdi, nemaju nikakvih štetnih nuspojava, zato što GMO kompanije zabranjuju takva testiranja!
>
> Upravo tako ... Već deset godina, u razdoblju najvećeg širenja GMO sjemena u poljoprivredi, *Monsanto, Pioneer (DuPont)* i *Syngenta* zahtijevaju da svatko tko kupi njihovo GMO sjeme potpiše ugovor kojim se izričito zabranjuje korištenje tog sjemena u bilo kakvom nezavisnom istraživanju.
>
> Znanstvenicima se zabranjuje da testiraju određeno sjemenje i da istražuju pod kakvim uvjetima ono napreduje ili pak propada. Uskraćena im je mogućnost da uspoređuju bilo kakve karakteristike GMO sjemenja s nekim drugim GMO sjemenjem ili ne-GMO sjemenjem iz neke druge kompanije. Krajnje zabrinjavajuće je to da im se zabranjuju ispitivanja o tome vode li genetski modificirani usjevi do neželjenih nuspojava u okolišu, kod životinja ili pak ljudi.

Nešto slično ne možete izmisliti ni da hoćete; ali ni ne morate jer je to istina. Znanstvenici ukazuju na potencijalne opasnosti genetski modificirane hrane, no njihova je gledišta ignorirala američka Savezna uprava za hranu i lijekove (FDA) koja bi trebala štititi javnost. FDA nije ništa drugo doli agencija podčinjena 'Velikoj biotehnologiji' i 'Velikoj farmaciji'. Tehnika je vrlo jednostavna: želite li kontrolirati ono što se smije i što se ne smije činiti upravljajte agencijama koje, u teoriji, odlučuju što se smije a što ne smije činiti. Neki od najvažnijih kotačića u zločinačkim mrežama krijumčarenja droge u Sjedinjenim Državama i diljem svijeta iste su one agencije koje bi to trebale sprječavati. Među njima su CIA i Agencija za borbu protiv droge (DEA). Na kraju krajeva, osim u slučaju da znate o kakvoj se igri radi, tko bi na njih uopće posumnjao da čine upravo ono što bi trebali suzbijati? FDA je već 1992. bila toliko duboko u stražnjem džepu 'Velike biotehnologije' da je rekla kako, po pitanju GMO usjeva, nisu potrebna nikakva testiranja ukoliko sama ta industrija smatra da su takvi usjevi neškodljivi. Proizvođačima GMO usjeva rečeno je da iste te usjeve mogu staviti na tržište bez prethodnog informiranja FDA. „Nemamo nikakvih informacija koje bi ukazivale da se hrana proizvedena pomoću tih novih metoda u nekoj većoj mjeri razlikuje od ostale hrane. " - priopćila je FDA. Bila je to jedna velika laž, kao što je dokazalo 44.000 internih FDA-inih dokumenata kada su objelodanjeni poslije jedne sudske parnice.

Krojeno po mjeri Monsanta

Dokumenti su otkrili da GMO namirnice izazivaju pojavu otrova, alergija, novih poremećaja, bolesti otpornih na antibiotike, problema s apsorpcijom hranjivih tvari i agensa koji uzrokuju rak. Također su potvrdili da su znanstvenici i stručnjaci iz FDA rekli da je GMO hrana drukčija od uobičajeno proizvedene hrane i da stoga sa sobom nosi drukčije rizike. Zbog čega je, dakle, FDA javno obznanila da razlike nema? Čovjek odgovoran za zauzimanje takvog stava bio je Michael Taylor, drugi najmoćniji čovjek u FDA, bivši *Monsantov* odvjetnik a kasnije *Monsantov* potpredsjednik za javni interes. Taylor je *Monsantu*-poćudan-namještenik u državnoj službi najupadljivije vrste. A koga je Obama izabrao za svog „prehrambenog cara"? *Michaela Taylora.*

On je zadužen za „provedbu novih odredbi o sigurnosti hrane" koje će, bez ikakve sumnje, biti *Monsantove* „odredbe o sigurnosti hrane". Na onom ranije spominjanom susretu liječnika iz 1969. dr. Richard Day (rotšildski cionist) je izjavio: „Privatni uzgoj hrane bit će zabranjen, uz obrazloženje da takva hrana nije sigurna za konzumaciju". Sada je na snazi američki Zakon o modernizaciji sigurnosti hrane iz 2009. (HR 875) kojim se uspostavlja centralizirana diktatura nad opskrbom hrane (sl. 257). Takva diktatura krije se pod nazivom „Uprava za sigurnost hrane", a djeluje unutar Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, tijela koje u Americi orkestrira reakciju na „svinjsku gripu". Upravu će voditi upravitelj sigurnosti hrane imenovan od strane predsjednika u petogodišnjem mandatu nakon čega može biti reizabran na isto mjesto. Svako prehrambeno poduzeće ili strano prehrambeno poduzeće koje se bavi proizvodnjom, preradom, pakiranjem ili čuvanjem hrane za konzumiranje

Slika 257: *David Dees ovako je prikazao učinak zakona kojemu je meta organski uzgoj hrane.*

Slike 258: *Iluminati žele uništiti male poljoprivrednike i spriječiti ljude da uzgajaju vlastitu hranu, pozivajući se na 'sigurnost'.*

u Sjedinjenim Državama svake se godine mora registrirati kod upravitelja. *Monsantov* glasnogovornik se pretrgnuo pokušavajući dokazati da ta kompanija nema ništa s donošenjem tog zakona, iako je istina, dakako, upravo suprotna.

Posao upravitelja za hranu bit će uništavanje malih i srednje velikih gazdinstava i organske proizvodnje hrane, čak i uzgoj hrane u vašem vlastitom vrtu (sl. 258). Prihvaćeni zakoni daju tim nitkovima za pravo da ulaze na privatne posjede – što se sve češće događa – a za onemogućavanje pristupa na posjed predviđene su nemale kazne. Prijedlog zakona HR 875 podnijela je kongresnica iz redova demokrata Rosa DeLauro, predstavnica New Havena iz države Connecticut, sjedišta Sveučilišta Yale i iluminatskog Društva lubanje i kostiju. Magistrirala je na Londonskom ekonomskom fakultetu (kontroliranom od strane Fabijanskog društva). Organizacija koja stoji iza prijedloga tog zakona je Zaklada za američko zdravlje, neprofitna organizacija koju sponzorira Fond Roberta Wooda Johnsona. Osnovao ju je Robert Wood Johnson II koji je od američke farmaceutske i medicinske kompanije *Johnson&Johnson* stvorio svjetski poznat *brand*. Margaret Hamburg, koju je Obama postavio na čelo Savezne uprave za hranu i lijekove, sjedi u upravnom odboru Zaklade za američko zdravlje i Rockefellerove zaklade koja je potrošila pravo malo bogatstvo na promicanje genetski modificirane hrane. Zaklada za američko zdravlje sastavila je izvještaj pod naslovom „Očuvanje sigurnosti američke hrane: obrazac za uspostavu sustava za sigurnost hrane u američkom Ministarstvu zdravstva". Savjetnik u izradi izvještaja bio je *Monsantov* igrač *Michael Taylor*, sadašnji Obamin „prehrambeni car". Taylorova žena Christine Lewis Taylor, dugogodišnja namještenica Savezne upravu za hranu i lijekove, promiče smiješnu ideju prema kojoj bi se nutrijenti trebali definirati kao toksini kako bi se opravdala nametnuta ograničenja u količini neophodnih nutrijenata koje ljudi smiju konzumirati.

Sve je to povezano s nacističkom izmišljotinom pod nazivom *Codex Alimentarius* kojom se planira uništiti industriju prehrambenih dodataka i nutrijenata u svemu osim u nazivu. Ako ništa drugo, barem su gđa. i g. Taylor savršen par i potpuno

zaslužuju jedno drugo. Zatim imamo Zakon o povećanju sigurnosti hrane iz 2009. (HR 2749). Saveznoj upravi za hranu i lijekove tim se zakonom daju ovlasti da izolira bilo koje područje na temelju „zagađenosti hrane". Taj zakon sadrži i odredbu kojom se „zabranjuje ili ograničava prijevoz hrane ili kretanje bilo kojeg vozila koje se trenutno ili inače koristi za prijevoz ili držanje takvih namirnica unutar određenog zemljopisnog područja". Ovo se, praktički, odnosi na svako vozilo jer koliko vozila nikada nije prevozilo hranu u nekom obliku? Prema tom zakonu, također se mogu zatvoriti poljoprivredni sajmovi i lokalni izvori hrane, makar i ne bili izvor navodnog zagađenja.

Sve je odavno isplanirano; žele zabraniti sigurnu hranu pod izlikom da nije sigurna, a za to vrijeme nameću ljudima genetski modificirano smeće sa svakojakim opasnostima po zdravlje. Štakori na kojima je vršeno testiranje GMO hrane dobili su pretkancerozne izrasline u crijevima i želucu, razvili manji mozak, jetru i testise te su imali oslabljen imunološki sustav. Ti ljudi svršavaju na smrt, patnju i pustošenje koje uzrokuju. Nemaju ni trunke empatije za one koji pate zbog posljedica njihovih postupaka iz razloga koje sam već naveo. Predstavnici 'Velike biotehnologije' tvrdili su da se DNK GMO namirnica uništi nakon konzumiranja takve hrane i da ne ugrožava ljudsku DNK, ali znali su da to nije istina. Otada su to potvrdila Istraživanja i testiranja u kojima je utvrđeno da GMO DNK preživljava nedirnuta dok prolazi kroz tijelo te da može ozbiljno utjecati na ljudsku DNK i mijenjati funkcije gena. Znanstvenici i istraživači koji pokušavaju objelodaniti istinu o GMO proizvodima i 'Velikoj biotehnologiji' općenito bivaju otpuštani i prijeti im se tužbama, pa čak i nasiljem prema njihovim obiteljima. I dok 'zaštitarske' agencije i državna ministarstva 'Velikoj farmaciji' i 'Velikoj biotehnologiji' dopuštaju da rade što hoće, dotle se surovo obračunavaju s alternativnim metodama iscjeljivanja te s pojedincima čija otkrića i tehnologija prkose korporativnim monopolima, uključujući metode proizvodnje besplatne energije putem crpljenja energetskih polja iz atmosfere svuda oko nas. Upravljate li tim agencijama i državnim tijelima pomoću njih možete uništiti svoje protivnike, što zlikovci i čine. Osim toga, ima li još uvijek onih koji misle da dramatičan pad broja spermatozoida nije povezan s kemijskim i genetskim napadom na ljudsko tijelo u vrijeme kad žele prorijediti svjetsko stanovništvo? Podobnici i podobnice 'Velike biotehnologije' nalaze se posvuda. U siječnju 2010. Gordon Conway, profesor međunarodnog razvoja na Imperial Collegeu u Londonu i bivši savjetnik britanske vlade, pozvao je organske farmere da 'prigrle' genetski modificirane usjeve. Conway je bivši predsjednik Rockefellerove zaklade.

Kontrola prehrambenog lanca

Postoji plan prema kojem bi korporacije u vlasništvu gmazovskih krvnih loza i državne vlasti trebale kontrolirati proizvodnju i opskrbu cjelokupnom hranom, što danas vidimo na djelu. Biotehnološki divovi poput *Monsanta* uništavaju raznolikost sjemenja i patentiraju preostalo sjemenje kako bi njime mogli raspolagati isključivo oni, čak i prirodne sorte u čijem razvoju nisu imali nikakvog udjela (vidi knjigu *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru*). Ukoliko ste iluminatska ispostava

možete raditi što vas je volja. Medijska kompanija *Bloomberg* izvijestila je 2009. da *Monsanto*, najveći svjetski proizvođač sjemenja, planira povećati cijenu novog genetski modificiranog sjemenja za nevjerojatnih 42 posto.

Zapravo se želi stvoriti monopol na proizvodnju sjemenja te upropastiti male uzgajivače i poljoprivrednike neprestanim napuhavanjem cijena. Na taj bi način kontrola svjetske proizvodnje hrane ostala isključivo u rukama iluminatskih korporacija, ponajprije *Monsanta*. Ovo je, opet, razlog što svjedočimo sve učestalijim napadima na organske farmere i uzgajivače: namjerava se uništiti opskrba zdravom hranom i nametnuti monopol. Iza kampanje nametanja genetski modificiranih usjeva ostatku svijeta, uključujući Afriku, stoji uobičajena družina. Rockefellerova zaklada financirala je prvu „zelenu revoluciju" u Aziji i Latinskoj Americi tijekom 1960-ih kako bi se domogla čvršće kontrole nad njihovom proizvodnjom hrane te je, zajedno sa Zakladom Billa i Melinde Gates, pokrenula Savez za zelenu revoluciju u Africi (AGRA). Njihovi planovi za preuzimanje kontrole nad opskrbom hrane u Africi podržani su u dva izvještaja „trusta mozgova" pod nazivom „Resursi za budućnost" sa sjedištem u Washingtonu. Među njegovim glavnim financijerima su Američka agencija za zaštitu okoliša, *Goldman Sachs* i Zaklada Roberta Wooda Johnsona... sve redom sponzori Zaklade za američko zdravlje, organizacije koja stoji iza diktatorskog prijedloga zakona o hrani HR 875. Ta dva izvještaja družbe „Resursi za budućnost" o Africi, financirana od strane Zaklade Rockefeller, napisao je... a tko drugi, *Monsantov* - Michael Taylor! Na tom brodu, razumije se, plovi i Obama, koji je za *web* stranicu **AllAfrica.com** izjavio da je „frustriran zbog činjenice da zelenu revoluciju koju smo pokrenuli u Indiji tijekom '60-ih još uvijek (2009. godine) nismo pokrenuli u Africi". Misli li on to možda na *onu* zelenu revoluciju u Indiji koja je poljoprivrednike te zemlje ostavila u gadnim dugovima jer su plaćali sve skuplje i skuplje sjemenje i pesticide te su zbog toga samovoljno u ogromnom broju odlazili u smrt? Aha... misli na *onu* zelenu revoluciju koja je posve iscrpila vodene resurse i zatrovala okoliš? Naravno da misli upravo na tu revoluciju, a upravo takvu 'revoluciju' žele provesti i u Africi pod vodstvom iluminatskog predsjednika koji se izdaje za čovjeka kojemu je „Afrika majka".

Početkom 2010. Zaklada Billa i Melinde Gates postavila je Sama Drydena za direktora Poljoprivrednog odjela njihova „Programa svjetskog razvoja". S takvim profilom karijere on je bio savršen za posao koji su mu namijenili Gatesovi. Dryden je bio generalni direktor tvrtke *Wolfensohn & Company*, bivši predsjednik Svjetske banke; glavni je ravnatelj poduzeća *Emergent Genetics* – investicijskog holding društva iz domene proučavanja biljaka koje promiče i prodaje „biotehnološki osnažene sjemenske proizvode" a koji je otkupio *Monsanto* (za kojeg on sada radi) i kompanija *Syngenta AG*; bio je predsjednik i izvršni direktor *Agrigenetics Corporation* koja je sada dio kompanije *Dow AgroSciences*; bio je savjetnik Rockefellerove zaklade i vodio je inicijativu Zaklade braće Rockefeller o razvoju „u svrhu povećanja sigurnosti hrane zemalja u razvoju"; također je bio član upravnog odbora Inicijative za razvoj sjevera/juga, privatne zaklade obitelji Rockefeller posvećene „ublažavanju posljedica siromaštva seoskog stanovništva u manje razvijenim zemljama putem

razvoja poduzetništva"; i član je Vijeća za vanjske odnose. Savršene reference za posao koji ga čeka.

Monopol nad proizvodnjom hrane i planirana kontrola svjetskog stanovništva također je jednim dijelom razlog za sustavno uništavanje morskog svijeta od strane Mornarice Sjedinjenih Država. Na „proširenim poligonima za testiranje oružja" u Atlantiku, Pacifiku i Meksičkom zaljevu predviđeno je da se svake godine pobiju milijuni morskih sisavaca i drugih morskih stvorenja. Ovo zlodjelo odobrila je Nacionalna služba pomorskog ribarenja (NMFS). Rosalind Peterson, pišući za **NewsWithViews.com**, kaže:

> Odobrenja od strane NMFS-a imat će katastrofalan utjecaj na populaciju morskih sisavaca diljem svijeta, a ova najnovija dozvola za Mornaricu, čije se izdavanje očekuje u veljači 2010., kojom će se omogućiti „oduzimanje života" više od 11,7 milijuna morskih sisavaca u Pacifiku, bit će onaj posljednji zabijeni čavao u lijesu svake zdrave morske populacije.
>
> Sada, uz sve veći broj dozvola koje se izdaju za sonarne programe i više od dvanaest pomorskih poligona u Pacifiku, Meksičkom zaljevu i atlantskim područjima Sjedinjenih Država, naše morske sisavce i ostala morska stvorenja očekuje potpuno istrebljenje. Kada tom popisu dodate eksperimentalno detoniranje bombi, testiranje oružja svih vrsta, provjere gotovosti vojnih snaga za slučaj budućeg rata i otrovne kemikalije koje su ne samo nošene zrakom već se koriste i pod vodom izgledi za preživljavanje većine morskih oblika života u značajnijim razmjerima iznimno su mali.

Busheva administracija ublažila je 2004. godine američke zakone o zaštiti okoliša u odnosu na djelovanje Mornarice, a Bush je potpisao poseban i bespogovoran predsjednički ukaz, oslobađajući Mornaricu obveze nužnog poštivanja eksperimentalnih zakona koji štite ugrožene i pogibelji izložene vrste. Potom su uslijedila odobrenja NMFS-a koja, kako se procjenjuje, omogućuju pokolj gotovo dvanaest milijuna morskih sisavaca u razdoblju od pet godina. Sve je to dio zahuktalog plana za uništavanje raznolikosti i izvora hrane kako bi se stvorila potpuna ovisnost o monopolu državnih korporacija. Ili ćete raditi kako vam kažemo ili nećete jesti.

Emocionalna bolest

Najrazornija sila po pitanju ljudskog zdravlja i dobrobiti su emocije niske razine kojima se Gmazovi hrane. One destabiliziraju energetski sklop tjelesnog računala, a time i električnu i kemijsku ravnotežu. Na isti način na koji kemikalije i elektromagnetska polja stvaraju neravnotežu tijela kemijski i električki, oni to također čine i vibracijski, jer sve je povezano 'naprijed' i 'nazad', gore' i 'dolje'. Ustvari, sve što postoji u ovoj stvarnosti je vibracijsko, kakvo god ime tomu date, jer je to holografski izražaj Metafizičkog svemira valnih oblika. Poticanje emocija niskih vibracija, što se temelji na središnjoj temi straha, rađa mnogim koristima za Gmazove i njihove hibridne podložnike: time se održava protok energetskih

'nutrijenata', tjelesno računalo drži se u stanju emocionalne neravnoteže koja nas prije ći da trezveno razmišljamo, još dublje nas se gura u mehanizme opstanka pod palicom reptilskog mozga jačajući vezu s njihovim mentalitetom roja i Mjesečevim matriksom, otežava se povezivanje naše svjesnosti s 'onostranim' jer strah fokusira um na opstanak pod paskom pet osjetila i snižava našu vibracijsku rezonancu. Osim svega toga, a u skladu s njihovim željama, skraćuje se ljudski život. Ovo potonje njima je od iznimne važnosti s obzirom da je proces umiranja, kao i strah od smrti, golemi generator emocija nižih vibracija. Također je istina da što dulje živite veći su izgledi da ćete dokučiti što se ovdje doista događa. Razumijevanje prirode i podrijetla 'tjelesnih' emocija i načina na koji se njima nemilosrdno manipulira ključ je za razumijevanje mnoštva stvari u vezi ljudskoga sužanjstva i kako je do njega došlo. Najrazornija ljudska emocija je strah koji može biti toliko snažan da se vaše tijelo doslovce ne može pomaknuti, odatle i izraz „skamenio se od straha". Tu je na djelu, dakako, reptilski mozak, kao što sam ranije spomenuo. Iscjelitelj Mike Lambert mi je povjerio da je nekoć osjećao strah u tolikoj mjeri da nije mogao pomaknuti ni svojim vjeđama, a iskustvo vrhunskog iscjelitelja uvjerilo ga je kako su emocije ključne pri nastanku mentalnih i fizičkih bolesti. Sama riječ 'e-mocija' (engl. *e-motion*)[1] označava „prekid kretanja", a sve neuravnotežene emocije utječu na brzinu i učinkovitost komunikacijskih sustava tijela obuzdavanjem kretanja – razmjene informacija između mozga, organa i stanica. Emocije su glavni uzrok bolesti ili onoga što nazivamo bolešću.

Kada uvidite da je tijelo isprepletena komunikacijska i reakcijska mreža tada vam je jasno zašto Mike Lambert kaže da je najmanje 90% zdravstvenih poremećaja uzrokovano emocionalnom neravnotežom. Sjećam se kad sam prije mnogo godina pročitao jedno pismo koje je jedna liječnička ordinacija poslala svim svojim pacijentima. U njemu je pisalo: „Podsjećamo pacijente da su posjeti liječniku ograničeni na pet minuta i da to nije vrijeme za iznošenje ostalih vaših problema". Ako išta sažima neznanje i jalovost konvencionalne 'medicine' onda je to ova rečenica. Činjenica da su „ostali problemi" pravi uzrok simptoma bolesti jednostavno nadilazi granice njihove zacementirane stvarnosti. Ma, lako za uzrok, dat ćemo im tablete. Kad osjećamo neku emociju, bilo tijekom dužeg razdoblja ili kao iznenadnu reakciju, ona poprima oblik električnog naboja koji u ekstremnijim slučajevima možemo čak i osjetiti. Ovi emocionalni naboji utječu na električnu/energetsku ravnotežu tijela, a time i na kemijsku ravnotežu. Radi se samo o različitim energetskim oblicima iste informacije. Iz ove emocijama nastale emocionalne neravnoteže proizlazi mogućnost za sve bolesti a, naravno, emocije nižih vibracija povezane su s reptilskim mozgom koji zarobljava ljude u mentalitetu roja i Mjesečevom matriksu. Medicina pod vlašću 'Velike farmacije', i poveći dio alternativnog sektora, reagira tako što se fokusira na simptome ili prividne uzroke poremećaja. Odgovor konvencionalne medicine obično je skalpel ili medikament koji će ili odrezati fizičko očitovanje problema ili će se posvetiti kemijskoj neravnoteži (često uzrokujući još veću kemijsku neravnotežu

[1] *Motion* na engleskom znači 'kretanje'; *op. prev.*

u vidu 'nuspojava'). Rak se uporno vraća jer je uzrok – emocionalna neravnoteža – još uvijek prisutan, podrivajući imunološki sustav i izlažući tijelo gljivičnom napadu. Što ono ljudi običavaju reći o snažnim emocijama? „To me izjeda". Upravo to čine gljivice koje uzrokuju rak – izjedaju tijelo. Drukčije i ne može biti jer gljivice su samo 'fizički' izraz snažnih emocija. Mike Lambert kaže:

> Ljudi govore o tome kako im je „rak nestao". No je li doista nestao? Ili samo nemaju nikakvih znakova kanceroznih stanica u tijelu? Ako su i dalje u istom besmislenom braku, rade isti besmisleni posao itd. problem će se vratiti. Ako se stvari ne mijenjaju ostaju iste.

Iz bogatog osobnog iskustva poznat mi je utjecaj emocija i stresa na tijelo. Godine 2007. pritisak u životu, uz posvemašnju odsutnost bilo kakvog vremena za opuštanje ili razdoblja mira, nesumnjivo me je ubijao jednim ubrzanim tempom. Utapao sam se u vrtlogu stresa i pritisaka koji me je zahvatio, bez imalo predaha u svim sferama života. U jednom razdoblju, negdje 2003. godine, bio sam pod stresom zbog kojeg sam trpio nesnosne bolove u vratu, najgore koje sam ikad iskusio. Mike Lambert odmah je rekao da su bolove uzrokovale stresne emocije. Tada čovjek shvati da se oni uobičajeni izrazi poput fraze „pain in the neck" (doslovno: „bol u vratu") – kojima govornici engleskog jezika nekoga li nešto opisuju kao „živu muku" ili 'gnjavažu' - temelje na činjenicama. Mike kaže da je, energetski gledano, emocija straha povezana s bubrezima, dok se ljutnja povezuje s jetrom i žučnim mjehurom. Stoga je sasvim primjereno da na engleskom npr. ljutnju označavamo imenicom/glagolom 'gall' (žuč, jed, gorčina/odnosno boljeti, peći, ljutiti...) ili da kažemo kako netko „istresa žuč" (koju stvara žučni mjehur). Emocionalna trauma ili stres utječu na prohodnost energetskog meridijana žučnog mjehura, a novonastala neravnoteža prenosi se do vrata koji se nalazi nešto dalje na istoj energetskoj liniji. Meridijan žučnog mjehura prolazi kroz stražnji dio tijela i utječe na ishijatični živac, zbog čega za ljude koji nam uzrokuju stres s pravom (u engleskom jeziku) rabimo izraz „pain in the arse" (doslovno: „bol u stražnjici"; preneseno: 'gnjavator' itd.).

Bez brige, upoznao sam više takvih mustri. Mike kaže da možete vidjeti zelenoplavu nijansu na koži oko očiju ljudi koji osjećaju intenzivnu zavist, doslovno „pozelene od zavisti". Kada su u ljeto 2007. iz mog života uklonjeni glavni izvori stresa počeo sam otpuštati dugo godina suzdržavane emocije i frustracije, što je naposljetku dovelo do unutarnjeg i vanjskog mira i promjene mog zdravstvenog stanja. Promijenio mi se život, promijenile su se moje emocije, a posljedično i moje zdravlje. Sve se vrti oko emocija, a društvo je namjerno strukturirano tako da nas drži u stanju straha i stresa. Time se održava energetski izvor hrane za Gmazove. Ljude se drži mentalno suspregnutima, što dovodi do lošeg zdravstvenog stanja.

Pod adrenalinom

Kada smo pod stresom često se osjećamo iscrpljeni, a tomu je uzrok izmoždenost sustava nadbubrežnih žlijezda koji je odgovoran za bavljenje stresom. Mogli bismo

ga usporediti sa spremnikom za gorivo, tako da tijelo, kada ne stvarate dovoljno adrenalina i srodnih hormona, može zapasti u stanje akutnog umora. Uočivši povezanost tog osjećaja i nadbubrežnih žlijezda shvatio sam da mi se to tijekom godina događalo mnogo puta kad sam mislio da sam samo iznuren od pukog napora. Mike Lambert objašnjava da je postporođajna depresija kod nekih žena posljedica kolapsa funkcija nadbubrežnih žlijezda zbog stresa kojeg čin rađanja predstavlja. Objasnio je da ukoliko stanica ne dobije dovoljno kisika može doći do pojave raka, a uzroci nedostatka kisika uključuju kemikalije u hrani i piću, kao i otrove i elektromagnetske neravnoteže uzrokovane negativnim emocijama poput straha, krivnje, depresije, ljutnje, mržnje, ozlojeđenosti i frustracije. Naše nas emocije doslovno ubijaju i ubrzavaju proces starenja. „Kako im tijelo neumitno stari ljudi imaju na raspolaganju svu tu kozmetičku kirurgiju, ali zapravo bi trebali pogledati unutar sebe i pozabaviti se pravim uzrokom.", pojašnjava Mike Lambert. Najveći emocionalni ubojica, prema Mikeu, su očekivanja, ne samo očekivanja koja gajimo u vezi samih sebe nego i ona kad se trudimo ispuniti tuđa očekivanja, posebno ona naših roditelja. Gomila negativnih stvari započinje s manjkom ljubavi i naklonosti od strane roditelja, a taj osjećaj da „niste dovoljno dobri" i da niste „dovoljno simpatični ili voljeni" može vas pratiti cijeli život. Zbog toga ljudi običavaju tražiti priznanje i pažnju, želeći da ih drugi smatraju uspješnima pod uvjetima koje zadaje sustav, premda je čest slučaj da se sami tako ne osjećaju, niti je to doista ono što žele. Mikeovim riječima rečeno:

> Ljudi se ne ponašaju u skladu s onim što doista jesu već se trude ispuniti vlastita očekivanja kao i očekivanja drugih ljudi. Da vozite Ferrari seoskom kaldrmom on bi se pokvario već za 20 minuta jer za takve puteve nije predviđen. Energetski, ljudi nisu predviđeni (stvoreni) za ono što većina njih čini jer pokušavaju biti ono što nisu. Ako netko čija je narav iznimno osjetljiva i emocionalna postane odvjetnik specijaliziran za vođenje parničnih postupaka takav će ga posao vjerojatno ubiti, ili će mu barem 'podariti' neku sa stresom povezanu bolest.

Pojedinci iz dubokih slojeva mreže tajnih društava i onkraj njih, u sferi njihovih gmazovskih gospodara, sve to znaju pa su društvo ustrojili na način da se održava neprekidno stanje emocionalne traume i neravnoteže. Iz tog je razloga na vrata spavaće sobe svog sina tinejdžera Mike zakačio ovo pitanje: „Budeš li punio svoj um mislima drugih ljudi koja je svrha tvog vlastitog uma?" Budite ono što jeste, a ne ono što vam kažu da biste trebali biti. On također navodi staru hindsku izreku „vlastitu patnju stvaramo sami" i prisjeća se pitanja koje je postavio Carl Rogers, osnivač humanističke psihologije: „Zašto razmišljate na način na koji razmišljate?"

Pitanje je to koje može odškrinuti vrata odgovoru na pitanje zašto stvarnost doživljavamo na određeni način i promatramo je kroz poseban filter. Mogli bismo se također upitati: Zašto činimo to što činimo? Da li zato što to želimo ili zato što mislimo da to *moramo* učiniti? Ili to činimo da bismo ispunili svoja i tuđa očekivanja? Naišao sam jednom na citat koji glasi: „Sreća se ne sastoji u tome da činiš ono što

želiš već da želiš ono što činiš." Ukoliko ne rezoniramo s energetskom istinitošću onoga tko jesmo tada ćemo rezonirati s neravnotežom onoga što nismo. Budemo li uskraćivali našem pravom ja da se adekvatno izrazi samo ćemo blokirati energetski tok, izazvat ćemo neravnotežu u našem energetskom polju i ubrzo ćemo liječniku reći: „Dobar dan, doktore, mogu li iskoristiti svojih pet minuta?" U pjesmi *Eleanor Rigby* Beatlesi su pjevali: „Odakle dolaze svi ti usamljeni ljudi, kamo pripadaju svi ti usamljeni ljudi?" Većina je ljudi usamljena, čak i u obiteljima i usred mnoštva. Svoju pravu osobnost ostavljaju po strani da bi odglumili ono što nisu, pokazujući svijetu lice koje svijet traži. Ova lažna osobnost može postati toliko snažna u ulozi našeg drugog ja da većina ljudi, između ostalog i zbog nesigurnosti, zahtijevaju takve stvari od samih sebe. Moram biti uspješan, moram biti bogat, želim da se moj tata sa mnom ponosi, moraju me doživljavati kao „uspješnog čovjeka". Kakvih li gluposti! A, osim toga, u čemu bismo konkretno trebali biti 'uspješni'? Uspješni kao glumac na pozornici koju smjelo nazivamo 'životom'? Prosperitetni u zadanom okviru sustava koji je posve sulud i lišen neuronske aktivnosti? Ha, k vragu, onda čestitajmo na tome. Molim pljesak za momka u elegantnom odijelu s velikim autom koji bi, inače, radije živio na nekoj planini u Nepalu. Aha, da ne zaboravim, stari, groblje ti je dvije ulice dalje, samo ravno pa desno.

Točkice se povezuju

Stazom poimanja svega ovoga i mnogo čega drugog Mike Lambert je zakoračio kad se upisao na tečaj borilačkih vještina u dobi od 14 godina. S vremenom je toliko napredovao da je dvjestotinjak puta predstavljao Britaniju na natjecanjima, što mu je omogućilo da od vrlo rane mladosti uvidi kako je tijelo mnogo više, osobito u energetskom smislu, od onog što većina ljudi misli. Imao je i jedno iskustvo, također u 14. godini: vidio je sjajnu svjetlosnu kuglu, široku približno dvadesetak milimetara, kako lebdi tik iznad njegove goljenice. Zahvatila ga je panika jer je bio čitao kako tijelo može buknuti u plamenu zbog tzv. *spontanog sagorijevanja*, ali sada zna da je tada ustvari vidio fotonsku energiju. Po njegovim riječima, linije energetskih meridijana u akupunkturi su kanali fotonske energije, Kinezima znane kao 'chi', a „akupunkturne točke" duž tih linija usporedive su sa „spojnim kutijama" odakle se na tok može utjecati, vraćajući ga u ravnotežu. Ponekad se na tim 'čvorištima' može nagomilati energija, a ako se slučajno podesite na njezinu energetsku frekvenciju ona se može manifestirati kao svjetlosna kugla. „Ono što sam vidio bila je fotonska energija u točki koju sam nazvao 'želudac 36'", kaže Mike.

Njegov oporavak od šoka izazvanog onim što je vidio trajao je tjednima, ali kasnije su ga sve više fascinirali znanja i filozofije 'Istoka'. Počeo se zanimati za zen budizam, diplomirao je orijentalnu medicinu i stjecao znanje kod nekih od najnaprednijih praktikanata te medicine u zemljama poput Tibeta i Japana. Razumljivo, škola je Mikeu bila vrlo naporna i osjećao se kao da „guli kaznu", a njegovu nezainteresiranost učitelji su pripisivali manjku sposobnosti (danas bi to nazvali „poremećaj s deficitom pozornosti"). Međutim, test inteligencije otkrio je da nema govora o manjku

sposobnosti jer je na testu ostvario 168 bodova, više od ravnatelja svoje škole. Toliko o relevantnosti 'obrazovnog' sustava po pitanju čovjekove inteligencije. Napustio je školu želeći postati tesar i stolar, ali do prekretnice je došlo kad se latio slučaja jednog čovjeka koji je tražio naknadu štete zbog ozljede izazvane padom sa skele.

Uhvatio se ukoštac s jednom velikom kompanijom, a u parnici je pobijedio tako uvjerljivo da su mu predstavnici te kompanije ponudili posao istražitelja u domeni zdravlja i sigurnosti. Tako je godinama stjecao iskustva u bezbroj slučajeva i situacija, što je doprinijelo njegovom razumijevanju prirode tijela i 'života' samog. Upisao je i fakultet gdje je studirao psihologiju i hipnozu, a danas je sve to raznorodno znanje i uvide objedinio u svom jedinstvenom i izvanredno uspješnom pristupu zdravlju. Međunarodni istraživači i znanstvenici sve češće kucaju na njegova vrata tražeći odgovore na 'misterije' koje ortodoksna medicinska znanost ne može dokučiti, a pozivaju ga i da drži predavanja u Kraljevskom društvu u Londonu, samoj tvrđavi konvencionalne znanosti. Mike ukazuje na temeljnu razliku između 'oporavka' (odsutnosti simptoma, često tek privremeno) i 'regeneracije' (povratka tijela u stanje optimalnog zdravlja). O klinici Shen kaže: „Ne bavimo se lošim zdravljem, već onim dobrim".

> Kada nekome nedostaje, recimo, vitamin C, liječnik će prepisati vitamin C. Ali mene zanima zašto toj osobi manjka taj vitamin, što je tomu uzrok? Život pokreće energija, a biokemija je sekundarna, uključujući i vitamine.

Zauzeti takav pristup znači uvidjeti međusobnu povezanost svega što postoji i tretirati (a) ne samo simptome, i (b) ne samo one dijelove tijela gdje se simptomi očituju. Evo jednostavnog primjera: glavobolju, vrlo jednostavno, može uzrokovati neka blokada ili problem u akupunkturnom meridijanu stopala jer isti meridijanski krug također teče kroz glavu. Mike je posve u pravu kada tvrdi da „fragmentarnog razmišljanja" ima u obje struje: i u konvencionalnoj medicini i u 'alternativnom' liječenju. U oba područja prevladavaju specijalisti, iako, da bi doista bili učinkoviti, trebaju biti vješti u mnogim disciplinama. Mike je akupunkturist, ali nije samo to; psiholog, ali nije samo to; stručnjak za orijentalnu medicinu, ali nije samo to, i tako dalje. Da bi liječnik mogao povezati točkice i vidjeti kako tijelo, um i emocije međusobno djeluju potrebno mu je iskustvo iz prve ruke gdje će uvidjeti i prepoznati takve isprepletene veze. Dakle, nipošto mu nije dovoljno proći ispite i dobiti 'kvalifikacije' ponavljajući službene dogme. „Ako mi o nekom problemu kažeš nekoliko stvari, zaboravit ću ih; ako mi u vezi tog problema pokažeš nekoliko stvari mogao bih te stvari upamtiti; ako me uključiš u rješavanje tog problema tek tada ću ga doista razumjeti.", kaže Mike.

Šećerna prijevara

Tijelo je hologram, a svaki dio holograma manja je verzija cjeline. To uključuje i um i emocije koji su također izrazi holograma, kao što je i način na koji hodamo i kako se fizički držimo, ili ton našeg glasa i miris našeg daha. Sve su to pristupni ključevi

za holografsko računalo koji su dostupni onim rijetkim praktikantima višerazinskog uvida poput Mikea Lamberta. Po dolasku neke osobe sa zdravstvenim problemima u kliniku Shen domaćin se naizgled samo trudi da posjetitelju ondje bude ugodno, no Mike zapravo proučava sve u vezi pridošlice, uključujući i ton njegova glasa. Svaki od tih aspekata otvorena je knjiga nekom tko zna što traži, a kada naposljetku sjednete, spremni iznijeti svoje simptome Mike već u velikoj mjeri zna što ćete reći. Čak je i jedan liječnik kojeg je tretirao rekao: „Doista sam zapanjen, jer Vi znate to što o meni znate premda Vam još ništa o sebi nisam rekao". Mnogo puta, prije negoli bih izustio ijednu riječ, on bi mi pogledao jezik i rekao – nepogrešivo točno – kako se osjećam... fizički, mentalno i emocionalno. Jezik je manja verzija cijelog tjelesnog holograma, a stanje jezika otkriva stanje tijela. Isti je slučaj s očima. Mike objašnjava:

> Jetra prazni energiju u oči, srce ju prazni u jezik, a bubrezi ju prazne u uši. Upravo zato mnogi slučajevi zvonjave u ušima ukazuju zapravo na probleme s bubrezima. Izvor simptoma rijetko je kada izvor problema.

Iz ove je perspektive fascinantno vidjeti kako je sve međusobno povezano i kako je ono što izgleda poput uzroka ili središta nekog zdravstvenog problema sve samo ne to. Na primjer, objasnio mi je razorni ciklus koji pokreće konzumiranje rafiniranog šećera. Kao prvo, kaže on, jedna jedina kocka rafiniranog šećera bi nas ubila kada tijelo ne bi započelo s reakcijom kojom se bori za opstanak i hvata ukoštac s unesenim šećerom. Rafinirani šećer u tijelu stvara kiselinu, u potencijalno smrtonosnom stupnju, a tijelo se brani otpuštanjem golemih količina kalcija u sustav iz kostiju i zubi. Naravno, u jednom trenutku stižemo do točke u kojoj je (u nastojanju tijela da preživi) iscrpljeno toliko kalcija da se posljedice počinju osjećati na kostima i zubima, a jedna od posljedica je osteoporoza, kada kosti gube čvrstoću i gustoću i daleko su sklonije lomovima. Konzumiranje rafiniranog šećera utječe na pinealnu žlijezdu (cerebralnu epifizu) u mozgu, a time i na stvaranje neurotransmitera pod nazivom serotonin. Kada je on iscrpljen javlja se depresija. Ljude u takvom stanju često privlače proizvodi bogati šećerom poput čokolade, *Cole* i energetskih napitaka koji će, misle oni, podići njihovo raspoloženje i razine energije (u hrani i piću tražimo utjehu), a ciklus se ponavlja u još razornijem obliku. Limenka *Cole* sadrži devet žličica šećera - kaže Mike - „a samo bi nas jedna mogla ubiti da nema reakcije našeg organizma kojom se on brani kalcijem." Sada svjedočimo eksploziji bolesti povezanih s unosom šećera zbog našeg šećerom zasićenog društva. Hormon inzulin dovodi šećer u obliku glukoze do stanica, a previše šećera (uključujući glukozu/šećere dobivene iz ugljikohidrata) znači da: ili gušterača, suočena s tom opasnom situacijom, nije u stanju proizvesti dovoljno inzulina ili je pak cijeli sustav preopterećen i pretrpan. Posljedice toga su višestruke. Jedna od njih je da kad se glukoza slabo apsorbira pa ju stanice ne mogu koristiti kao energiju ona se (glukoza) skladišti u obliku masti, što je jedan od glavnih razloga našeg sve gojaznijeg društva. Neravnoteža inzulina može domino efektom dovesti

do pojave raka prostate i dojki (svojim djelovanjem na imunološki sustav), dijabetesa (sada već epidemije) i neravnoteže štitnjače, glavne žlijezde koja održava tjelesnu temperaturu, metabolizam, snagu imunološkog sustava i hormonalnu stabilnost. Kada zataji štitnjača za njom slijedi cijeli sustav, a klor u pitkoj vodi iz gradskog vodovoda velik je uzročnik 'napadaja' štitnjače. On iscrpljuje jod koji je ključan za funkcioniranje štitne žlijezde. I opet smo izloženi napadu na žlijezde endokrinog sustava, uključujući one povezane s „trećim okom".

Jedna mala digresija na brzaka, koja bi mnogim ljudima mogla biti od koristi... Mike Lambert mi je rekao da vrlo značajan uzročnik raka (također zbog učinka na imunološki sustav), koronarne bolesti, demencije i Alzheimerove bolesti jest otrovna aminokiselina pod nazivom homocistein. Za njega nema lijeka, a to je, nesumnjivo, važan razlog što medicinska profesija ne tretira povećane razine homocisteina. Homocistein se može otkriti jedino analizom krvnog seruma koju mnogi liječnici neće odobriti, ili makar razmotriti, jer ili za nj nikad nisu čuli ili nemaju pojma o njegovom potencijalno razornom djelovanju. Markere razina homocisteina Mike podešava između 6 i 10, a pacijentovo ga zdravlje počinje brinuti kad markeri dosegnu brojku 13. Iz Odjela za analizu krvi unutar britanske Nacionalne zdravstvene službe rekli su mu da čak i kada provjeravaju homocistein njihov je 'sigurni' marker podešen na 18. Jedan pacijent iz klinike Shen imao je razinu 32 i posljedično je patio od značajnih srčanih problema, ali ipak je preživio, nakon što su tretmanom Mikea Lamberta njegove razine homocisteina snižene na sedam. Stres je jedan od najvažnijih uzročnika visokih razina homocisteina.

„Suvremeno društvo" donijelo nam je bezbroj kemijskih i elektromagnetskih utjecaja koji su izazvali kratki spoj u interakcijama i uzajamnim ovisnostima između tijela i zemlje, tijela i Svijesti, uz strašne posljedice po ljudsko zdravlje. Stvar bi bila dovoljno zabrinjavajuća čak i da je do toga došlo pukim neznanjem, a u slučaju većine ljudi upravo se tako i dogodilo. Liječnici, i oni iz drugih profesija, uglavnom misle ono što im je rečeno da misle, a kod većine njih slobodno možete zaboraviti na ovaj 'uglavnom' iz prethodnog retka. Njihovo servilno vjerovanje u verziju svega što ima blagoslov sustava čini ih neznalicama i ponavljačima tuđih fraza. Međutim, iza zastora čarobnjaka, gdje nekolicina skuplja prave spoznaje o stvarnosti i skriva ih od ljudi, uključujući liječnike, ta nekolicina sve vrijeme zna kakve će biti posljedice elektrokemijskih i emocionalnih napada na ljudsko tijelo. Učinak fungicida iz repertoara 'Velike biotehnologije' na salvestrole u voću i povrću i na marker raka CYP1B1 samo je jedan u beskrajnom nizu primjera hladne proračunatosti, što može poslužiti kao simbol za sračunato masovno ubojstvo koje je zadesilo ljudski rod pod krinkom 'napretka'. Ne smijemo zaglaviti u slijepoj ulici objašnjenja tipa „sve je to zbog novca" ili „sve je to zbog nafte". Zgrtanje novca i monopol nad zalihama nafte samo su nusproizvodi onog pravog plana – masovne kontrole čovječanstva. Glavni element toga je gušenje ne samo intelekta već, što je još važnije, višedimenzionalne veze koja ljudima omogućuje da budu 'u' ovom svijetu 'fizički', ali ne 'od' ovog svijeta u smislu njihove točke gledišta i percepcije. Da bi uspjeli u svom naumu zlikovci moraju destabilizirati tjelesno računalo i njegove elektrokemijske procese,

osobito putem obrambenih mehanizama (borbe za opstanak) reptilskog mozga koji aktiviraju emocije nižih vibracija zasnovane na strahu.

Ako to ostvare Svijest se neće moći izraziti kroz tijelo, kao što ni briljantan kompjutorski programer ne može prenijeti svoja saznanja na internet putem neispravnog računala. 'Velika farmacija' i 'Velika biotehnologija' temeljni su dio toga, ali ipak samo dio. Jer, 'njihove' su metode brojne.

23

4. strategija: Različite maske - isto lice

Neka vam se zločin isplati: postanite odvjetnik
- Will Rogers -

MNOGOSTRUKI SU NAČINI programiranja tjelesnog računala. Možete to učiniti kemijski preko 'Velike farmacije' i 'Velike biotehnologije', ili pak elektromagnetski, verbalno i vibracijski pomoću cijelog niza metoda i sredstava.

Željeni ishod je odvajanje tijela/uma od Svijesti, obuzdavanje i narušavanje tjelesnog primopredajnog sustava te programiranje doživljaja stvarnosti utemeljenog na strahu, na „jadnom, malom ja" i ograničenim mogućnostima. Ono što nazivamo 'društvom' posebno je strukturirano na svakoj razini da bi se upravo to i postiglo te nametnuo sveprožimajući kontrolni sustav. I zato prividni paradoksi s popisa Michaela Ellnera uopće nisu paradoksi. Takav je isplanirani način funkcioniranja svijeta.

Odvjetnici uništavaju pravdu

'Pravo', uz kontrolu nad financijama, najučinkovitiji je način nametanja volje stanovništvu. Ustvari, to dvoje je čvrsto povezano, a današnji se pravni sustav temelji na drevnom rimskom pravu novca ili trgovine. Sudac sjedi na klupi (engl. *bench*) odakle potječe riječ 'banka'. Posuđivači novca u Rimu postavljali su svoje štandove na dugoj klupi zvanoj 'bancu', što je kasnije postalo 'banco', a zatim 'banka'. Zakoni u Sjedinjenim Državama donose se, barem u teoriji, u sjedištu Kongresa na Capitol Hillu (kapital, novac), a naziv potječe od brda Capitol u drevnom Rimu. Sjedište vlasti u svakoj državi engleskog govornog područja naziva se 'capital' (glavni grad). Sustav kodificiranog prava diljem svijeta zasniva se na rimskom pravu koje je proisteklo iz babilonskog i sumerskog prava. Takvo je pravo najočitije u Sjedinjenim Državama gdje, kao i u Rimu, imaju 'Senat'. U rimskom Senatu upotrebljavali su tzv. 'fasces' (svežanj spletenog pruća brezovine zavezanog crvenom kožnom vrpcom u obliku tuljca, koji često sadrži jednu ili dvije sjekire na van okrenutih oštrica) kao simbol moći i pravne nadležnosti, odakle potječe izraz 'fašizam' (sl. 259).

On savršeno prikazuje svijet kojeg Iluminati i obitelji odabranih krvnih loza nastoje nametnuti – prutovi (individualnost) spleteni su u svežanj, a njima vlada sjekira (diktatura). Zgodnog li simbola za Europsku uniju. Službeni pečat Senata Sjedinjenih Država uključuje par prekriženih snopova, a žezlo u Zastupničkom domu Kongresa izrađeno je po njihovom predlošku. Takve snopove možete vidjeti na zidu Predstavničkog doma s obje strane američke zastave, u Ovalnom uredu, na pečatu i službenim oznakama Nacionalne garde te u središtu službenog pečata poreznog suda Sjedinjenih Država.

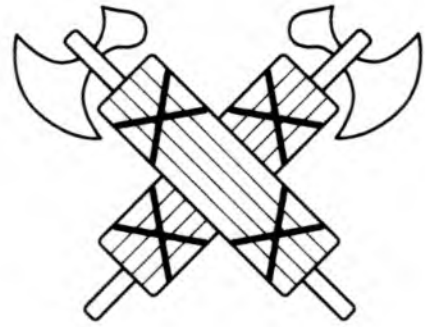

Slika 259: *Simbol od kojeg, doista prikladno, potječe riječ 'fašizam'.*

Prekriženo snoplje također okružuje podnožje kipa Božice slobode (kraljice Semiramide) na kupoli zgrade Kongresa Sjedinjenih Država. I ovo je više nego prikladno jer Semiramida nije božica nikakve 'slobode'. Ona je babilonska božica Mjeseca. Pogledajte arhitekturu Washingtona ili Engleske banke i drugih sličnih zgrada u Londonu. Zasniva se na drevnim društvima, osobito rimskim.

Provedba kontrole nad ljudima pomoću rimskog prava vrlo je jednostavno. Šačica ljudi određuje kakav će biti zakon, a svakoga tko mu se odbije podrediti kaznit će mreža državnih tijela poznata pod nazivom „organi reda". Osim u slučaju masovnog otpora nekom zakonu to je sve što vam, na kraju krajeva, treba. Vlasti se pojedinačno obračunavaju sa svima koji se takvim zakonima suprotstavljaju kako bi drugima poslužili kao primjer za ono što će im se dogoditi ako prkose volji Države, bez obzira kako nepravedan zakon bio. Taj kontrolni sustav postaje još i moćniji kad se pobrinete da oni koji su podložni tom zakonu nemaju nikakvog utjecaja na njegovu izradu. Programirani smo da izjednačavamo 'demokraciju' sa 'slobodom', iako one ni približno nisu isto. Jedina prava razlika, posebno danas, između fašističke/komunističke diktature i izabrane diktature (demokracije) je to što u teoriji ljudi mogu glasati svakih četiri ili pet godina. No, napomenuo bih dvije stvari: (1) Od kakve je koristi glasanje kad opcijama vlasti upravlja mreža istih obitelji? (2) Jednom kada date svoj glas 'izabrana' vlast kreće svojim putem i radi što želi. Možda ste glasali za nekog političara ili stranku zbog onoga što su obećali da će učiniti dođu li na vlast. Ali, kao što vidimo svaki put ispočetka, nakon što ste ih 'pogurnuli' na njihove položaje oni nemaju nikakvu obavezu učiniti ono što su obećali. Pa, zaboga, pogledajte samo Obamu. On je već napravio više polukružnih okretanja od mase nervoznih vozača u prometnom krkljancu. Glasanje nema nikakvog značaja. Ono je samo mazanje očiju, zavaravanje ljudi da su slobodni. Svaka država je diktatura, bila 'izabrana' ili nametnuta pučem.

Zakon po dekretu

Još jedna pogrešna predodžba je ideja da se zakoni u 'demokracijama' donose nakon javne rasprave u Kongresu, parlamentu ili gdje već, premda se velika većina na taj

način ne donosi. Mišljenje većine ne zasniva se na detaljnom znanju ili razumijevanju. U glavi imaju 'sliku' postojeće situacije. Ovu sliku dobiju tako što čuju – bolje reći, načuju – mantre koje uporno ponavljaju političari, 'novinari' i akademici. Stoga imaju dojam da nekakav prijedlog zakona može postati zakonom samo ako se podvrgne raspravi izabranih 'predstavnika' u nacionalnim parlamentima ili mjesnim vijećima, ali istina je donekle drukčija. Otprilike 75% (s tendencijom rasta) britanskih zakona potječe od neizabranih birokrata iz Europske unije. Zatim su tu drugi mali trikovi koji vladama ili predsjednicima omogućuju da uvedu neki zakon bez ikakve rasprave ili nadzora koji bi bili vrijedni tog naziva. U Sjedinjenim Državama imaju sustav predsjedničkih ukaza koji zaobilaze Kongres, a koristi se za gomilanje hrpa zakona i zakona na čekanju koji nisu ništa drugo negoli fašistička/komunistička država što čuči u sjeni, čekajući da stupi na scenu kroz neko „krizno stanje".

Kako se 1998. godine zgodno izrazio bivši savjetnik Billa Clintona Paul Begala u izjavi za *New York Times:* „Potez pera. Promjena pravnog poretka. Prava stvar." Predsjednički ukazi su pravno obvezujući nalozi koje donosi predsjednik bez javne rasprave. Kod njihova donošenja nisu potrebna odobrenja Kongresa, ali imaju istu pravnu težinu kao i zakoni koje donese Kongres. Usvoji li Kongres nacrt zakona kojim se osporavaju zakoni nastali predsjedničkim ukazom predsjednik ima pravo veta. Za obaranje tog veta potrebna je dvotrećinska većina, što je, najblaže rečeno, malo vjerojatno. Način na koji je ustrojen oblik vlasti u Sjedinjenim Državama daje fantastičnu moć jednom jedinom čovjeku i, što je još važnije, onima koji njime vladaju. Dugačak je popis predsjedničkih ukaza donesenih od strane raznih predsjednika (paravana iste sile) tijekom više desetljeća koji se jednostavno mogu aktivirati proglašavanjem stanja opasnosti za državu. To su, u biti, fašistički proglasi koji državi daju pravo da vam oduzmu kuću ili stan; da razaraju obitelji i oduzimaju djecu; da primoraju ljude da žive i rade gdje god im bude naređeno; da preuzmu kontrolu nad medijima, prijevozom – uključujući privatna vozila – i svim izvorima energije, i još mnogo drugog. Koliko Amerikanaca je s tim upoznato? Također imaju sustav znan kao „propisivanje pravila" u kojemu se svim donesenim zakonima (barem u teoriji) na Capitol Hillu kasnije pridodaju detalji od strane 'propisivačkih' tijela koja vrve raznim savjetnicima tj. neizabranim i često nepoznatim znanstvenim, ekonomskim i korporacijskim 'stručnjacima'. To je samo drukčiji način uvođenja zakonodavnih promjena bez primjerene političke rasprave i nadzora. U UK-u imamo tzv. „sekundarno pravo", znano i kao izvedeno ili delegirano pravo a, u slučaju državnih ministara, rabi se naziv „zakonski instrumenti"[1]. Slijedi njihova definicija sa stranice **www.answers.com**:

> Zakonski instrumenti su dijelovi britanskog prava odijeljeni od zakona koje donosi parlament a, prije negoli postanu zakonima, ne zahtijevaju punu suglasnost članova parlamenta. Obično ih pred parlamentom iznosi pojedini državni ministar,

[1] U Britaniji, zakonski akti koje donosi ministar, a potvrđuje Parlament; *op. prev.*

koristeći zakonodavne ovlasti koje su mu prenijete nekim zakonom donesenim u parlamentu.

Oni, praktički, rade što ih je volja, a Prijedlog zakona o reformi zakonodavnih i regulatornih tijela, pretočen u zakon 2006., te ovlasti uvelike proširuje. Svake se godine samo u UK-u donese tisuće propisa, uredbi i zakona bez ikakve javne rasprave, a čak i nacrte zakona koji prođu kroz debatnu komoru ne pročita većina onih koji su za njih glasali. Temeljne promjene, poput fašističkog američkog Domovinskog zakona, i temeljno prenošenje moći sa nacionalnih parlamenata na Europsku uniju izglasavaju ljudi koji te zakone ni pogledali nisu. Obamin Zakon o čistoj energiji i sigurnosti, kojim je državi dana kontrola nad gotovo svakim aspektom američkog života, donesen je u lipnju 2009., usprkos tome što je 300 stranica zakonskog prijedloga iznijeto na dnevni red u tri sata ujutro i gotovo ih nitko nije pročitao. Kada je vođa manjine u predstavničkom domu John Boehner ustao i počeo naglas čitati sadržaj tog zakonskog prijedloga, supodnositelj prijedloga Henry Waxman (rotšildski cionist) tomu se usprotivio i pokušao ga je spriječiti ukazujući na „proceduralne greške". Sve što vam je potrebno da biste donijeli bilo koji zakon većinska je zastupljenost vladajuće stranke i, bez obzira na učinkovitost oporbenih argumenata, zastupnici će poput krotkih ovčica glasati za 'svoju' stranu. Ne odstupajte od stranačke linije i ne suprotstavljajte se mišljenju većine da si ne biste ugrozili karijeru. Služenje samome sebi, kao što vidimo po ne znam koji put, zavjeri daje krila. Dan za danom, godinu za godinom, se neprestano to događa, a stvorilo je čitav gorski lanac zakonskih odredbi koje sada određuju najsitnije pojedinosti života ljudi. Likovi iz pozadine koji pišu zakone u korist svojih masonskih i iluminatskih gospodara skrivaju svoje „tablete cijanida" (kojima žele dokrajčiti ljudske slobode) unutar beskrajnog fraziranja klauzula i potklauzula koje političari i javnost nikada nisu ni pročitali, i koje ionako u većini slučajeva ne bi niti razumjeli.

Zakoni i propisi sadrže posebne formulacije kako bi se sakrilo pravo značenje. Kad netko kasnije kaže: „Ja za to nisam glasao" na kraju ustanovi da jest, što se lijepo vidi iz klauzule 71 i potklauzule 55. Upravo se na taj način potajno izgrađuje fašistička/komunistička svjetska država. A sad imamo i novi slogan: „međunarodno pravo". O njemu će se još mnogo govoriti, jer međunarodni zakoni su zakoni kojima bi se svatko na ovom planetu trebao pokoravati. Sve je to dio priprema za uvođenje svjetske vlade.

Velika obmana

Na razmjere obmane najbolje ukazuje način na koji se prava priroda zakona skriva od ljudi. Sve je veći broj istraživača koji se usredotočuju na ono što predstavlja minsko polje – odnosno još jedno *umno* polje[2] – sračunate zamršenosti. Ovo područje istraživanja umnogome je nalik „radovima u tijeku", a pomalo podsjeća

[2] Kao što smo već spomenuli, autor se poigrava izrazom *minefield* i kovanicom *mind-field* („minsko polje" i „umno polje"); *op. prev.*

na traženje kombinacije na bravi bankovnog sefa. Čim pomislite da ste pronašli potrebne brojeve iza prve kombinacije pojavi se druga, pa treća, i tako redom. Izuzetno poštujem i divim se onima, ili barem većini njih, koji tu temu istražuju. Iza njihovih spoznaja stoji nevjerojatna količina rada i predanosti. Da, i oni čine greške i njihova su saznanja katkada nepotpuna, ali ako se čovjek ne prihvati tog zadatka manipulacija ostaje neotkrivena. To nije moje područje iz jednostavnog razloga što pomno i svrsishodno istraživanje takve teme oduzima svo raspoloživo vrijeme. To je mreža spletki, raznoraznih značenja riječi i izvedenica, i pravnih stupica u koje mogu upasti oni što se takvim načinom opiru sustavu. Ovdje ću sažeti glavne tvrdnje koje ovi istraživači iznose, ali imajte u vidu da se radi o kontinuiranom radu i da ćemo se susretati s mnogo stvari koje tek treba proučiti te da ćemo nailaziti na mnoga iznenađenja...

Govoreći o „pravnom poretku", ljudi misle, kao što kažu mnogi istraživači, na *običajno pravo* (Common Law), a ne na *kodificirano pravo* (Statute Law) koje propisuje država. Običajno pravo razvijalo se tijekom tisuća godina preko običaja i presedana (ranijih slučajeva). Britanska istraživačica Veronica: iz obitelji Chapman, specijalizirala se za ovo područje zavjere, a za koji trenutak vidjet ćete zašto sam njeno ime napisao na tako, naizgled, čudan način. Ona kaže:

> U keltsko doba britansko otočje naseljavala su razna plemena. Imala su svoje tradicije i običaje. Ništa nije trajno zapisivano, ali ljudi su živjeli prema svima znanim pravilima. To u potpunosti odražava situaciju diljem svijeta. Postojala su vremena kada je sve bilo plemensko, i svaki je pripadnik plemena znao pravila koja su uređivala njihove živote. Ukoliko bi netko prekršio pravila sazvali bi svojevrsni plemenski sastanak kojim bi predsjedao plemenski starješina ili kakav „sveti čovjek". Presudili bi na temelju iznesenih argumenata s obje strane i presuda bi bila izvršena.

Običajno pravo sadržano je u izvornoj Magna Carti (Velikoj povelji) koju je kralj John bio primoran potpisati 1215. godine. Ukoliko ne narušavate mir, niti drugome nanosite povrede ili štetu i ne rukovodite se zlobom u sklapanju dogovora tada ne kršite zasade običajnog prava. Ravnanje prema običajnom pravu je ravnanje prema uobičajenom, zdravom *razumu* utoliko što se svaka situacija može prosuđivati sama za sebe, bez zakonskih propisa koji sucu ili sutkinji nalažu što u danim okolnostima mora učiniti. Jedna od suvremenih definicija je ova:

> Običajno pravo je sustav odlučivanja o sudskim slučajevima koji vodi podrijetlo iz Engleske, a koji je kasnije prihvaćen u američkom običajnom pravu ... [ono] se zasniva na presedanu (pravnim načelima razvijenim u ranijim sudskim odlukama). To je tradicionalno pravo nekog područja ili regije koje stvaraju suci kad odlučuju o pojedinačnim sporovima ili parnicama. Običajno pravo s vremenom se mijenja.

Ovo je prilično bitan razlog što je običajno pravo bilo od vrlo male koristi iluminatskim obiteljima. Da, ono se s vremenom mijenja, ali uglavnom ne odveć brzo a ponekad i vrlo malo, no ljudi mogu izgraditi svoje vlastito običajno pravo.

Želite li stvoriti svjetski koncentracijski logor u nekom realnom vremenskom okviru potrebni su vam zakoni koje možete brzo primijeniti i mijenjati po volji u skladu s vašim potrebama. Zasigurno vam ne odgovara da ljudi imaju mogućnost donošenja vlastitih zakona. Gmazovske krvne loze istisnule su običajno pravo – ili, kako ga nazivaju istraživači, pravni poredak (neke zemlje) – kodificiranim pravom, „međunarodnim pravom mora". Takvo se pravo, između ostalih izraza, naziva još pomorskim pravom ili trgovačkim pravom, a danas je u Sjedinjenim Državama poznato kao Jedinstveni trgovački zakon(ik) (engl. *Uniform Commercial Code* – UCC). Temelji se na rimskom pravu/vatikanskom kanonskom pravu. Douglas J. Whaley, profesor prava na Sveučilištu države Ohio, kaže da postoje dvije pravne nadležnosti: UCC i običajno pravo. UCC se isključivo bavi prodajom roba ili prodajom zakupa, pojašnjava Whaley, a roba mora biti 'pokretna'. Ne mora se kretati jako daleko, ali mora postojati mogućnost pokretanja/pomicanja. To znači, kažu neki istraživači, da sve nepokretne stvari poput zgrada i svih usluga spadaju isključivo unutar dosega običajnog prava. Zakone o pomorskom otpremništvu i trgovini iluminatske obitelji počele su primjenjivati na kopnu, nazvavši ih kodificiranim pravom (pisanim pravom). Čini li vam se čudnim da bi sud ili zgrada na kopnu mogla biti pod upravom pomorskog prava ili prava admiraliteta zavirite u američki Zakon, glava 18 B 7. Tamo stoji da je sudska nadležnost prava admiraliteta primjenjiva na sljedećim lokacijama: 1) otvoreno more; 2) svaki američki brod; 3) svako zemljište rezervirano ili stečeno u korist Sjedinjenih Država, pod čijom su isključivom ili istodobnom nadležnosti, ili svako mjesto kupljeno ili stečeno na drugi način od strane Sjedinjenih Država, uz suglasnost zakonodavnih tijela države. Drugim riječima, kopnenog dijela Amerike. Po samoj svojoj naravi, pomorsko pravo je trgovačko pravo, obligacijsko pravo. To su 'zakoni' koje donose vlade i parlamenti, koji ih ponekad donose u roku od nekoliko sati – što je savršeno ukoliko želite nametnuti ropsku državu. Kada kraljica potpiše neki zakon ili američki predsjednik svojim potpisom pretvara prijedlog zakona u zakon oni time potpisuju ugovor o sklapanju ugovornog sporazuma. Tijekom desetogodišnjeg boravka Tonyja Blaira u Downing Streetu, svaka *tri sata* donosio se po jedan novi zakon: 98 posto bili su zakonski akti koje su donosili ministri a ne Parlament. Tako možete postupati s kodificiranim pravom, odnosno pomorskim pravom, ali ne i s običajnim pravom, pravnim poretkom (neke zemlje).

No, da bi se riješili običajnog prava morali su najprije riješiti jedan problem. Radi se o tome da se običajno pravo odnosi na živuće, dišuće ljudsko biće, a kodificirano pravo predstavlja pravo trgovačkih ugovora između poslovnih subjekata. Stoga su donositelji kodificiranog prava morali izmisliti lažne 'osobe' - korporacije – na koje bi se njihovi 'zakoni' mogli primjenjivati. Taj izmišljeni entitet poznatiji je kao „fiktivna osoba", pravna fikcija, za koju istraživači ove teme kažu da se stvara pisanjem nečijeg imena samo velikim slovima, kao npr. DAVID ICKE, te pomoću drugih verzija i sredstava. Jeste li primijetili kako, kada s vama komuniciraju vlasti, organi sigurnosti, pravna i financijska tijela itd. vaše ime redovito ispisuju isključivo

velikim slovima? Čine to zato što ne pišu vama, živoj osobi, nego „fiktivnoj osobi" koja je stvorena kada ste se rodili.

Trik je u tome da vas trebaju navesti da cijeloga života vjerujete kako su, u mojem slučaju, onaj živući ja i DAVID ICKE ista stvar. Ali, *nisu*. Kada čovjek malo promisli, sva imena su fikcije, bez obzira kako su napisana jer ta imena, koja zakonski možemo promijeniti, daju roditelji nekom iskustvu, a ne onome 'ja' koje mi jesmo – Beskrajnoj svijesti, sili bez imena, osim ukoliko ne odlučimo dati joj neko ime. Kako vaše ime može biti ono tko vi jeste ako ga možete mijenjati kad god poželite? No, u ovoj fazi razotkrivanja podvale s „fiktivnom osobom" neki ljudi ne žele pisati svoje ime na uvriježen način (DAVID ICKE, David Icke ili čak david icke) i umjesto toga koriste izraze kao što su „Veronica: kako me inače zovu" ili „Veronica: iz obitelji Chapman". Ona smatra da takvim načinom pisanja svog imena ne kaže da je to njeno ime, već samo da ju tako „inače zovu". Na taj način želi izbjeći zamku s imenima koja vas može učiniti žrtvom podvale kodificiranog prava. Ona kaže:

> Ako želite dobiti moju pozornost možete mi pisati ili mi se obratiti navodeći ime kojim „me inače zovu" npr. 'Veronica'. I to je to. Ako u blizini ima više Veronika, a vi želite izdvojiti baš mene, moje vlastito krv i meso, tada pišete „Veronica: iz obitelji Chapman" (dakle, dodate moje pleme) i izdvojili ste me jednako učinkovito kao što me je uvijek dosad izdvajalo ime „Veronica Chapman". ... Ovu dvotočku dodajemo kako bismo im otežali upisivanje u njihovu bazu podataka.

Izrazi kao što su 'g.' i 'gđa.' također se odnose na korporacije, pa ako ih koristite djelujete u svojstvu korporacije, a ne živućeg 'vas' od krvi i mesa. Jednom kada pristanete prihvatiti da su titule i određene verzije vašeg imena upravo vi tada je sklopljen ugovor, barem u očima činovništva, s vlastima i srodnim korporacijama, i vi postajete podložni trgovačkom pravu – kodificiranom pravu.

Države su privatne korporacije

Mnogi istraživači kažu da su ustanovili kako su države, državna tijela, mjesna vijeća, sudovi i 'pravni' sustav, policijske snage itd., itd., zapravo privatne kompanije i korporacije. Ljude savjetuju da se sami u to uvjere posjetom *web* stranici bonitetne kuće *Dun&Bradstreet* koja nudi informacije o kreditnom rejtingu poduzeća i korporacija u svijetu. Oni ističu da *Dun&Bradstreet* navodi ta tijela vlasti kao privatne organizacije, a ne kao državna tijela. Vlasti Sjedinjenih Država i Ujedinjenog Kraljevstva, na primjer, privatne su korporacije. U Britaniji, recimo, članovi parlamenta, vojska, obavještajne službe i tako dalje ne daju prisegu odanosti narodu svoje zemlje. Prisegu polažu kraljici (korporaciji), a kraljica rabi izraze kao što su 'moja' vlada i 'moj' parlament. Sve te gluposti o vladi *iz naroda* i *za narod* upravo su to – gluposti. Postojanje državnih korporacija i načina na koji obmanjuju ljude gurajući ih u sužanjstvo velika je tajna poznata tek nekolicini. No, ona se ipak, mada rijetko, implicitno spominjala u *Hansardu*, zapisniku postupaka britanskog parlamenta. Sljedeća razmjena mišljenja potječe iz 1940. godine:

G. Craven-Ellis: ... upitao je čelnika Ministarstva trgovine je li Vladino formiranje Korporacije Ujedinjenog Kraljevstva samo ratnodopska mjera; i hoće li pružiti jamstvo da će ta korporacija biti dokinuta čim nastupi prekid neprijateljstava, kako bi izvozna trgovina mogla teći kroz svoje uobičajene mirnodopske kanale.

G. Johnstone: Ta je korporacija osnovana u svrhu lakšeg prevladavanja poteškoća u pomorskoj trgovini koje proizlaze iz uvjeta nastalih tijekom rata. Nemoguće je predvidjeti uvjete koji će nastupiti kada dođe do prekida neprijateljstava i, prema tome, ne mogu reći hoće li u to vrijeme biti poželjno okončati aktivnosti korporacije.

Jedan drugi član parlamenta zamolio je 1944. godine ministra financija da objavi popis imena direktora Trgovačke korporacije Ujedinjenog Kraljevstva, a ispostavilo se da su to bili predstavnici glavnih banaka i kompanija. Uvidom u popis također je otkriveno postojanje nekakve Trgovinske korporacije Ujedinjenog Kraljevstva s ograničenom odgovornošću (za područje Španjolske) i drugih, predviđenih za niz zemalja i područja, uključujući Portugal, Etiopiju, Egipat, Eritreju, Iran, Irak, Palestinu, Sudan, Siriju i Libanon te Istočnu Afriku. Dobro upućeni pojedinci (kojih je tek nekolicina) sve to znaju, a zasigurno to zna i kraljica u UK-u, ali većina njih ne zna mnogo toga, ili se barem tako čini, o sustavu kojim nakratko upravljaju. Dioničari u toj korporaciji su ljudi, poput vas i mene. Samo su nam vlasti to zaboravile reći. Svaki put kada se rodi neka beba u njeno se ime, pisano samo velikim slovima, izdaje jedna dionica u korporaciji, ali s obzirom da se ta činjenica sustavno od nas krije mi ne tražimo ni dionicu niti novac koji ta dionica vrijedi. Umjesto toga, država drži dionicu u pohrani zajedno sa svim dospjelim dividendama i odatle proisteklim glasačkim pravima. Skrbnik ostavine, državna korporacija, pomoću ovih 'glasova' odlučuje o budućnosti ove korporacije i hoće li, na primjer, pristati na korporativno spajanje kojim bi se stvorila Europska unija ili pak Sjevernoamerička unija. Krijući od ljudi svoj pravi pravni status, dioničare pretvaraju u zaposlenike korporacije (ili, da budemo precizniji, robove), a jedan od glavnih načina na koji to rade je korištenje riječi koje imaju jedno značenje za stanovništvo, a drugo u pravnom žargonu.

Redefinirajmo jezik, mornari moji hrabri...

Izraz „pravno dopušten" nije isto što i 'zakonit' i zbog toga bankarstvo nazivam „pravno dopuštenom pljačkom". Bankarstvo je „pravno dopušteno" pod kodificiranim pravom, ali je svejedno pljačka – nezakonito kazneno djelo. Običajno pravo je zakonito; kodificirano pravo je ono što nazivamo 'pravnim', kao u izrazu „pravni sustav". Mi mislimo da je 'osoba' ljudsko biće, ali prema 'pravnoj' definiciji kodificiranog prava 'osoba' je korporacija i, da bi zadovoljila kriterije pomorskog prava, Jedinstvenog trgovačkog zakonika, 'osoba' predstavlja, u biti, brod. Upravo zato kad 'osoba' ide na sud – u stvari, pomorski sud – 'osoba' stoji na optuženičkom mjestu u sudnici koje se na engleskom naziva *dock* (dok, luka, gat itd.). Pogledajte pomorske izraze u svakodnevnoj upotrebi, osobito u odnosu na vlasti i pravne

izraze, kao što su vlasništvo i državljanstvo (engl. *ownership* i *citizenship*)[3]. Također imamo *courtship* (udvaranje) prije nego što damo pristanak na korporativno spajanje pod nazivom brak, i tako pred državnom korporacijom potpisujemo ugovor (vjenčani list) kojim dvoje ljudi postaju 'partneri'. Da, prema kodificiranom pravu, *poslovni* partneri. Čitav se sustav zasniva na rimskom pravu ili vatikanskom pravu, prenesenom iz Babilonske crkve. Sjetimo se kako su drevni narodi običavali simbolički prikazivati raj kao „gornji ocean" i kako su za gmazovske 'bogove' koristili pomorske simbole.

U engleskom jeziku također imamo riječi kao što su *leadership; rulership; lordship; statesmanship; premiership; chairmanship; directorship; governorship; dictatorship; relationship; partnership; professorship; scholarship; apprenticeship; dealership; distributorship, fellowship; friendship; guardianship; censorship; receivership; readership, sponsorship; township; trusteeship* čak i *worship.*[4] U jednoj definiciji pomorskog prava piše da ono „također pokriva mnoge trgovinske aktivnosti pomorske naravi, bez obzira što potječu s kopna ili se odvijaju isključivo na kopnu."

Oni koriste jezik kojim sve postaje „pomorske naravi". Što se događa kad stignemo u ovaj 'svijet' nakon napuštanja vode naše majke i putovanja kroz „rodni kanal"?? Daju nam rodni list.[5] Kada se brod usidri u luci ili doku, kapetan broda mora pokazati „ugovor o vezu", „brodski tovarni list" u kojem je popisan teret i njegova vrijednost. Ovdje nije toliko važno kako se nešto piše, kao npr. riječ 'birth' (rođenje) već kako zvuči, odnosno kakve su njene 'fonetske' osobine, a sama ta riječ potječe od pomorskog naroda znanog pod nazivom Feničani. 'Feničani' su, po meni, drugi naziv za jedan narod koji potječe od Sumerana. Riječ 'kapetan' dolazi od riječi 'kapital' – novac. Kada ljudi umru smrtni list potpisuje dok-tor. Jordan Maxwell, jedan od vodećih istraživača podvale s Jedinstvenim trgovačkim zakonikom u Sjedinjenim Državama, objašnjava kako se taj sustav primjenjuje i na svako dijete pristiglo na ovaj 'svijet'. On govori iz američke perspektive, ali ista je stvar posvuda:

> Prilikom rođenja vi izlazite iz plodne vode vaše majke, stoga morate imati rodni list, „tovarni list", jer vi ste stavka u vlasništvu korporacije. Vi ste ljudski resurs. To je povezano s nacističkim konceptom o potrebi da svako ljudsko biće koje izađe iz vode svoje majke bude 'privezano' (engl. 'berthed'). Morate, dakle, imati tovarni list kako bi se vidjelo koliko će nam ta osoba privrediti u našem Novom svjetskom poretku.

---

[3] Drugi dio tih kovanica je imenica *ship* (u izrazima owner**ship**, citizen**ship** i sl.), što znači 'brod'; *op. prev.*

[4] Redom: vodstvo; vladavina; gospodstvo; državništvo; premijerski položaj; predsjedanje; direktorski položaj; guvernerstvo; diktatura; odnos; partnerstvo; profesura; stipendija; naukovanje; predstavništvo; distributerstvo; bratstvo (itd.); prijateljstvo; starateljstvo; cenzura; stečajna uprava; čitateljstvo; sponzorstvo; područje grada; skrbništvo;... i štovanje; *op. prev.*

[5] Na engleskom, „rodni list" je *birth certificate*, a autor ga je ovdje napisao kao ***birth/berth** certificate*, upozorivši na upadljivu sličnost riječi 'rođenje' (*birth*) i 'sidrište', 'privezište' (*berth*); *op. prev.*

> Želim vam reći da sve dok ne budete razumjeli zakone, simbole, ambleme i što te riječi znače ne možete uopće pojmiti dokle smo zabrazdili. Jeste li, na primjer, znali da je vaš rodni list ustvari vrijednosnica na tržištu vrijednosnih papira Njujorške burze? Jeste li to znali? ... Na svim rodnim listovima u ovoj zemlji ... u desnom kutu, uvijek ćete imati niz crvenih brojki ... one predstavljaju broj vrijednosnice na svjetskoj burzi.
>
> Otiđite do nekog pouzdanog burzovnog ureda i zamolite njegove djelatnike da provjere te brojeve u računalu i vidjet ćete vrijednost te dionice (vas). Oni će to provjeriti na Njujorškoj burzi i pronaći će vas. Vaš rodni list je dionica na dioničkoj burzi u Americi. Zašto? Zato što međunarodnim bankama vrijedite određenu svotu novca ... Doista, krajnje je vrijeme da se probudimo. Ovo su ozbiljne stvari.

Zastave Sjedinjenih Država na svakoj saveznoj zgradi, sudu, školi ili bilo gdje drugdje imaju zlatan/žut obrub, zbog njegova značenja u pomorskom pravu. Kada god se predsjednik obraća naciji putem televizije ili govori u nekoj saveznoj zgradi, iza njega ćete vidjeti 'američku' zastavu sa zlatnim/žutim resama. Ovdje se opet radi o pomorskom pravu ili pravu admiraliteta. Prema međunarodnom zakonu o zastavama, vrsta zastave izvješene na brodu određena je pravom koje se primjenjuje na tu zastavu. Isti je slučaj u stranim veleposlanstvima. Zastava koju izvjese omogućuje da zakon zemlje koju predstavljaju vrijedi unutar prostora tog veleposlanstva. Zastava sa zlatnim obrubom ukazuje na pomorsko pravo, a kad se pojavite na sudu u kojem je istaknuta zastava takvih značajki tada pristajete da vam se sudi po kodificiranom pravu, pravu mora koje vrijedi u pravnoj fikciji, a ne vrijedi za vas – živuće, dišuće ljudsko biće s dušom. U jednom članku objavljenom na *web* stranici **usa-the-republic.com** o tome piše sljedeće:

> Ulaskom u sudnicu u kojoj je istaknuta zastava sa zlatnim ili žutim obrubom ušli ste u stranu zemlju, i bolje vam je da sa sobom imate putovnicu, jer možda se dugo vremena nećete vratiti u zemlju slobodnih. Sudac koji sjedi podno te zastave sa zlatnim ili žutim obrubom postaje 'kapetan' ili 'zapovjednik' tog broda ili enklave i ima sve ovlasti da donosi pravila u hodu. Zastava sa zlatnim ili žutim obrubom upozorava vas da ostavljate svoja ustavom zajamčena prava na tlu izvan ulaza u sudnicu.

Pogledajte američke vojnike u zemljama kao što je Irak i vidjet ćete zlatan obrub oko zastave na njihovim uniformama, što ukazuje na to da su oni vojska korporacije, a ne naroda ili države kao što misle da jesu. Srećom, igra se polako razotkriva i, ako znate što radite, moguće je izbaviti se od statutarnog (kodificiranog) sužanjstva. Posebnu pažnju treba posvetiti formulaciji teksta u svim komunikacijama s državom, između ostalog i vašeg imena. Ukoliko prihvatite da ste vi vaše ime, ili rabite prefikse kao što je 'g.', 'gđa.' ili gđica.' prevladat će kodificirano pravo. Ali, kažu istraživači, ako upotrebljavate drukčije formulacije tada može prestati vaša podčinjenost kodificiranom, odnosno pomorskom pravu. Time ostajete podložni samo običajnom pravu, tvrde oni. Morate biti *vrlo* pažljivi i paziti na svako slovo,

a to znači da se morate itekako dobro upoznati s načinom na koji zakonski sustav funkcionira. Polovično znanje ovdje može biti opasno i mnogi su ljudi završili u zatvoru jer su im neki djelići slagalice nedostajali. Važno je da znate što radite ili da se povežete s nekim tko zna. Kada se kodificirano pravo kolektivno odbaci, a običajnom pravu ponovno vrati mjesto koje mu u ljudskim odnosima s pravom pripada, to ne znači da ćemo imati kriminalni 'raspašoj'. Ukoliko narušite mir, naudite nekome ili mu nanesete štetu, ili se u svojim odnosima s drugima vodite zlonamjernošću, tada ste podložni običajnom pravu, bez obzira kako se nazivate. Ako u internetsku tražilicu upišete izraze kao što su „fiktivni argument, običajno pravo" ili „zakonita pobuna" dobit ćete mnoštvo informacija, a Veronica: iz obitelji Chapman ima *web* stranicu na adresi **www.fmotl.com.** No, prije negoli krenete u akciju obavezno se dobro informirajte. U svemu ovome postoji još mnoštvo nepoznanica. Ponavljam: to je posao koji traje i Bog dragi zna što ćemo tu još iskopati.

Ozakonjena tiranija

Mnogi suci, i oni iz gornjih ešelona svjetske pravne profesije, znaju da je sustav perfidan, a isto vrijedi i za vodeće državne službenike. Većina političara tipa danas-jesi-sutra-nisi nemaju pojma što se zapravo događa. Situacija u pravnoj profesiji ista je kao i u medicinskoj profesiji, uključujući činjenicu da su obje pune Slobodnih zidara i inicijata drugih tajnih društava. Ustvari, pravna profesija *jest* tajno društvo, osobito uz njihove odvjetničke komore (tzv. Inns of Court) u Londonu koje se nalaze u području Temple, nazvanom po njegovim 'bivšim' vlasnicima (sve se bojim da su bivši), Vitezovima templarima. Isti se plan, između upravnih tijela medicine i prava, koordinira preko tajnih društava. Sve su profesije strukturirane na isti način i kontrolirane pomoću istih tehnika utemeljenih na „mrkvi i štapu" (malo milom, malo silom). Budući liječnici idu na medicinski fakultet gdje im se govori što trebaju vjerovati u vezi ljudskog tijela, a budući pravnici odlaze na pravni fakultet gdje im se govori što trebaju vjerovati u vezi prava. Liječnici su u velikoj mjeri motivirani novcem i statusom, upravo kao i pravnici. Njihovi besramno visoki honorari uskraćuju pristup pravu većini ljudi koje postaje povlastica bogatih i moćnih, baš kako je i planirano.

Ovdje se opet radi o služenju samome sebi umjesto pravdi. Šuti i radi, drži sustav na svojoj strani i možda ćeš postati čak i sudac. Mmmm... super! Korporacijskim odvjetnicima plaćaju se prava mala bogatstva da bi branili neobranjivo i drobili svoje žrtve dok im kosti ne popucaju. Želite se suprotstaviti našem korporacijskom uplitanju u vaš život? O. K., tužite nas! Ah, baš i ne bi išlo, je li? He, he. Istine radi, ima nekih primjera u kojima možete naići na poštene odvjetnike kojima je doista stalo do pravde, ali oni su, po mom iskustvu, iznimka. Pravna profesija iskvarena je kao i medicinska, sa svojim specificiranim računima sastavljenim uz pomoć štoperice koje nitko zapravo ne može provjeriti i ustanoviti jesu li točan odraz utrošenog rada. Odvjetnicima ste primorani vjerovati na riječ o radu za koji tvrde da su obavili te o vremenu u kojem su ga obavili. Ispostavljaju vam račune s navedenim stavkama kao što je npr.: „2 min. 30 sek.: čitao klijentove *email* poruke"... i tako redom sve do velikog

iznosa na dnu. Uz mogući dodatak: „7 min. 30 sek.: otišao na zahod, na malo dužu seansu, pomno razmatrao vaš predmet." Sudski sporovi koje vlasti pod svaku cijenu žele dobiti povjeravaju se 'sigurnim' sucima kako bi ovi, u svakom slučaju, donijeli 'ispravnu' odluku, bez obzira na implikacije po pravdu. U Sjedinjenim Državama čak imamo 'republikanske' i demokratske' suce imenovane uz blagoslov obitelji odabranih krvnih loza koje vladaju objema spomenutim strankama. Oni donose presude u skladu s lojalnošću prema svojoj političkoj opciji i tajnom društvu, i tako je Busha mlađeg Vrhovni sud 2004. godine nagradio položajem predsjednika, uz dvotrećinsku većinu republikanaca. Činjenica da on u biti nije pobijedio na izborima liferantima 'pravde' bila je posve nebitna. Radi kako ti se kaže, plaća je bogovska! Isti sustav političkog pokroviteljstva u vezi sudačkih imenovanja djeluje svugdje, čak i ondje gdje se protivi državnom ustavu. Nevažne stvari poput ustava namijenjene su javnoj uporabi, a ne onima koji upravljaju zemljom.

Koji to „američki ustav"?

Ah, da, iako Amerikanci svoja prava potkrepljuju citiranjem svog Ustava koji počinje riječima „Mi, narod...", ima istraživača koji tumače da se taj dokument uopće *ne odnosi* na američki narod. Kažu da se Ustav odnosi samo na 39 potpisnika i njihovih nasljednika. Američki istraživač David Parker-Williams, koji odavna istražuje ovu temu, svraća nam pozornost na takozvane *kapitonime*, odnosno riječi koje mijenjaju svoje značenje, pa čak i izgovor, kada su pisane velikim slovima. Jednostavan primjer, u engleskom jeziku, su riječi *china* i *China*. Prva označava „porculansko posuđe", a druga 'državu'. Stvar je u tome što se pisanjem velikim slovima riječi mogu mijenjati u manjoj i većoj mjeri. O američkom Ustavu David Parker-Williams kaže sljedeće:

> Dakle, u prvotnom Ustavu ... zašto su slovo 'N' u riječi 'Narod' napisali velikim slovom? Zato jer se značenje time mijenja, obuhvaćajući točno određene pripadnike 'Naroda'. Točnije, njih tridesetidevetoricu.
>
> Nije to nitko sakrio ... no, prosječni ljudi ne obraćaju pozornost na takve stvari. Preambula (engl. *preamble*, gdje *pre* znači 'ispred', a *amble* znači 'hodati') ... jest tvrdnja koja „ispred nečega hoda" da bi definirala svrhu toga nečega ... tom je preambulom svima rečeno: ovo činimo da bismo „nama i našem Potomstvu osigurali blagodati slobode". Ne „svačijem potomstvu"... samo njihovom. 'Oni' su to svima jasno rekli.

Hm, da, na određeni način. Po meni, gornji prilog 'jasno' znači: „Želimo jasno staviti do znanja da se ovaj dokument ne odnosi na američki narod, već samo na nas." Ali otprilike shvaćam što je David Parker-Williams htio reći.

Arenu fiktivnih argumenata on promatra iz drugoga kuta i drukčije od većine ostalih istraživača tog područja. On ne polazi putem običajnog prava/kodificiranog prava i kaže da je to odvraćanje pažnje s onoga što bi ljudi zapravo trebali učiniti. Njegov je pristup ovakav:

> Da, uhvaćeni smo u stupicu, ali izlaz postoji. No, to nije tako lako kao što „nam govore" (samoprozvani gurui); jer oni koji 'to' govore polaze od pogrešne pretpostavke koja kaže da smo „mi, (mali) ljudi slobodni". Govore to, ne uzimajući u obzir ugovorne obveze koje su dobrovoljno potpisali. Kada ste već prihvatili sve obveze kao američki državljanin, jedini izlaz je potpun iskorak. Čovjek mora potražiti „novi status".
>
> Po pravu sudskih presedana, „jedini način da se osoba odrekne američkog državljanstva jest da dobrovoljno prođe kroz proces naturalizacije u nekoj stranoj državi/naciji". Sve dotle ona nema NIKAKVA PRAVA jer je sama, bilo posredstvom prijevare, pogrešnog prikazivanja stvari ili lukavštine ... dobrovoljno „ušla u ugovorni odnos" i sada je „u Sjedinjenim Državama".

Ovdje također shvaćam, otprilike, što je autor htio reći, ali osobno ne vidim kako ulazak u ugovorni odnos putem prijevare i pogrešnog prikazivanja stvari može značiti 'dobrovoljni' ulazak u takav odnos. David Parker-Williams istražuje ovu temu već godinama a u vrijeme pisanja ove knjige izrađuje novu *web* stranicu s detaljnijim informacijama.

Sveučilišta uništavaju znanje

Posljednja stvar koju bi neka nadobudna diktatura željela je doista informirano i svjesno stanovništvo. Što ljudi manje znaju to će predstavljati manji problem. Tih nekoliko riječi obuhvaća razloge (a) kreiranja 'obrazovnog' sustava u njegovom sadašnjem obliku i (b) stvarnog uništavanja znanja ili njegova gušenja. Znanje se ne može uništiti, ali se može držati podalje od svijesti javnosti. 'Obrazovni' sustav i zakoni koji ga nameću savršena su sredstva za indoktrinaciju djece i mladeži od najranije dobi kako bi svijet vidjeli na način koji odgovara gmazovskom planu. 'Obrazovanje' nam daje verziju stvarnosti kakvu je osmislio sustav – u vezi financija, politike, povijesti, medicine, mogućnosti i svega ostalog. U drugim sam knjigama detaljno govorio o tome kako su pisanje povijesti i drugih verzija službene 'istine' financirale iluminatske obitelji i organizacije. Ovime su, uz postojano zatiranje i obezvređivanje drevnih i starosjedilačkih predaja, gmazovski 'bogovi' izbrisani iz općeprihvaćene povijesti, zajedno s dokazima o njihovom genetskom manipuliranju ljudskim obličjem. Učitelji su nalik liječnicima i odvjetnicima utoliko što pohađaju centre za učiteljsku obuku gdje i sami bivaju indoktrinirani, nakon što su godinama indoktrinirani u školi i na sveučilištu. Ako se učitelji pokoravaju zahtjevima sustava u načinu i sadržaju onoga što podučavaju bivaju nagrađeni boljim radnim mjestom, obično doživotnim, a čak mogu postati i ravnatelji ili sveučilišni profesori. Ukoliko pak ugrožavate *status quo* nekonvencionalnim pristupom i potičete svoje studente da sve preispituju, e..., to vam je loše za karijeru. Isto vrijedi za djecu i studente koji brzo nauče da ukoliko sustavu kažeš ono što on želi čuti dobivaš dobre ocjene; a ako ne, onda ne dobivaš. Ispiti ne predstavljaju testiranje inteligencije već pokoravanja *statusu quo*. Mojem sinu Jaymieu su rekli da će mu izgledi da prođe, bude li na ispitu osporavao službenu verziju o „globalnom zatopljenju", biti nikakvi. Prilagodi se... nema ti druge.

Zatočenici lijeve strane mozga

Zatočiti ljude u lijevoj strani mozga - „serijskom procesoru" - jedan je od glavnih ciljeva 'obrazovnog' sustava. Kao što sam već spomenuo, ta moždana polutka izgrađuje stvarnost u jednom nizu s utkanim 'vremenom', strukturom i komunikacijom putem jezika. Lijeva moždana polutka, više no bilo što drugo, odgovorna je za izgradnju verzije stvarnosti koju danas doživljavamo kao „ljudski život". Mnogo sam puta govorio na Oksfordskom sveučilištu, ili točnije, pred Oksfordskim udruženjem, debatnom društvu osnovanom 1823. godine, ujedno rasadniku mnogih vodećih političara u posljednjih 185 godina. Predsjednici Udruženja bila su petorica britanskih premijera – William Gladstone, lord Salisbury, Herbert Asquith, Harold Macmillan i sotonistički djecoubojica Edward Heath, uz još dugi niz vladinih ministara i drugih političara, uključujući Benazir Bhutto, ubijenu bivšu premijerku Pakistana. Predsjednicom Udruženja Bhutto je bila 1977. godine. Udruženje je na svoje rasprave, kao govornike, privlačilo vodeće britanske političare svoga vremena a također i velike bjelosvjetske umove, uključujući: američke predsjednike Reagana, Nixona i Cartera; bivšeg ministra vanjskih poslova i iluminatskog lutka Henryja Kissingera i Roberta Kennedyja, ubijenog brata JFK-a. Ondje su govorili i južnoafrički nadbiskup Desmond Tutu, Majka Tereza, Dalaj Lama, Michael Jackson pa čak i žabac Kermit.

Posljednji sam put ondje govorio 2008. nakon poziva da iznesem svoje informacije o načinu na koji nekolicina upravlja mnoštvom u želji za uspostavom svjetske fašističke diktature. Pojavilo se tamo nekoliko otvorenih ljudi, ali, ponovno sam ustvrdio, kao i kod svakog nastupa u Oxfordu i Cambridgeu, da je intelekt – prepušten sam sebi – tamnica uma. Glavna meta 'obrazovnog' sustava je intelekt, a društvo je strukturirano tako da zarobi svjesnost (zaokupiranost, pozornost) na jednom umjetnom 'sajmištu' lažnih stvarnosti koje na pet osjetila i intelekt djeluju poput scenskog hipnotizera (sl. 260). Kada sam razmišljao kako da najbolje iznesem informacije na najprestižnijem svjetskom sveučilištu zatekao sam se kako prolazim kroz naizgled bizaran proces izostavljanja određenih tema i koncepata, sluteći da bi to za sâm intelekt bilo previše. Umjesto toga, formu predavanja sveo sam na „dječje korake". Što? Da, govoreći u sjedištu intelektualne 'elite' služim se „dječjim koracima" dok, s druge strane, na ostalim svojim javnim predavanjima iznosim sve bez zadrške,

Slika 260: *Meta 'obrazovnog' sustava je lijeva strana mozga.*

i to publici sastavljenoj od predstavnika „šire javnosti", svih dobnih skupina, rasa i društvenog miljea, od kojih većina nikada nisu niti vidjeli unutrašnjost sveučilišta, a kamoli Oxforda. Pa, kako to? Zbog *intelekta,* eto kako. Pogledamo li takozvano 'društvo', ono je stvoreno intelektom.

Ne srcem, ne Sviješću – nego intelektom. Obrazovni sustav uzdiže intelekt i pomoću ispita traži najoštrije umove koji će voditi institucije države, financija, poslovanja, znanosti, obrazovanja, medija i vojske u sljedećem naraštaju. Tu na scenu stupa Oksfordsko sveučilište. Oxford i Cambridge (njegov suputnik) stara su sveučilišta kamo se na indoktrinaciju šalju oni s najboljim prolazima na ispitima iz uglavnom 'najboljih' škola, kako bi svijet vidjeli na način koji iluminatske obitelji određuju za svoje buduće opslužitelje sustava. Na tim 'prestižnim' sveučilištima miješaju se s drugim studentima koji su dospjeli na Oxford i Cambridge zahvaljujući utjecaju svojih elitnih obitelji i financijski ekskluzivne mreže privatnih škola. Gotovo je isti slučaj u Sjedinjenim Državama s elitnom mrežom sveučilišta poznatom kao Ivy League u koje npr. spadaju Harvard i Yale, gdje vam je upis praktički zajamčen dolazite li iz 'prave' obitelji. U tim „centrima znanja" poput Yalea, Oxforda i Cambridgea imate šaroliko društvo: na jednoj strani imate one koji su smatrani, na temelju svojih rezultata na ispitima, intelektualno najsposobnijima; a na drugoj, one koji su tamo dospjeli zbog ugleda svojih očeva, majki, djedova: Boy George Bush klasičan je primjer na Yaleu. Ovdje, dakle, imamo djecu iz obitelji koje upravljaju sustavom dijeleći isto 'obrazovno' i percepcijsko programiranje kao i oni koji će voditi sustav u njihovu korist u sljedećem naraštaju. Ista se stvar ponavlja stoljećima.

Oksfordsko sveučilište je elita nad elitama i jedno je od glavnih svjetskih lokacija Iluminata za razvoj programiranih intelekata koji će poslužiti njihovom cilju: nametanju globalne kontrole. I zato je 1902. godine zloglasni Rothschildov agent Cecil Rhodes oporučno ostavio novac za financiranje takozvanih Rhodesovih stipendija za pomno odabrane studente iz inozemstva koji će pohađati oksfordsku indoktrinacijsku mašinu pod njenim *mottom* „Dominus Illuminatio Mea" ili „Bog je moje svjetlo". Ali, koji Bog? Bill Clinton je bio Rhodesov stipendist na Oxfordu, a čak i izvan Rhodesovog sustava, u zemljama diljem svijeta elitne obitelji šalju svoje potomke da „usvoje zapadnjačke nazore" – iluminatske nazore – a potom se ovi vraćaju kako bi promijenili vlastita društva u skladu s oksfordskim modelom. To je bio jedan od najučinkovitijih načina nametanja zapadnjačkih nazora svijetu. Oxford je iznjedrio 25 britanskih premijera i mnoštvo inozemnih vođa, 20 kanterberijskih nadbiskupa te važnih opslužitelja sustava i manipulatora poput medijskog mogula Ruperta Murdocha. Njegova i druge medijske kuće vrve diplomcima Oxforda i Cambridgea (zbirno: *Oxbridgea*), kao i političke stranke i upravljački slojevi državne uprave, medicine, konvencionalne znanosti i vojske. Oxbridge je također značajan teren za novačenje operativaca britanskih obavještajnih službi koji kasnije igraju svoje infantilne 'intelektualne' igre sa životima drugih ljudi.

Što je svima njima, ili barem većini, zajedničko? Zatočenici su intelekta, kao i elitne iluminatske obitelji, zbog čega živimo u društvu zasnovanom na intelektu, stvorenom od strane intelekta, jednog od najnižih izraza svjesnosti. Oni koji

diktiraju predodžbe društva kao što su znanstvenici, liječnici, učitelji, odvjetnici, političari, novinari, bankari i ostali redovito su zatočenici intelekta. 'Obrazovni' sustav posebno je osmišljen s ciljem da proizvede takve ljude koji će voditi sustav u korist odabranih krvnih loza, iako većina njih ne zna da to čine. Intelekt se očituje kroz lijevu stranu mozga, dio koji filtrira stvarnost u smislu onoga što mogu vidjeti, dodirnuti, kušati, čuti ili pomirisati. Aha, onda je nešto stvarno. Lijeva moždana polutka percipira stvarnost kroz pet osjetila i opaža svijet parcijalno, a ne kao cjelinu. Sustav je strukturiran kako bi nas zarobio u lijevoj strani mozga od trenutka kada sjednemo u klupu u prvom razredu osnovne pa sve do završetka srednje škole i fakulteta.

Unutar 'obrazovnog' sustava napredujete polažući ispite, a što ste učinkovitiji u upijanju informacija namijenjenih lijevoj strani mozga i njihovom ponavljanju na ispitima brže ćete i više napredovati. Budete li u tome briljantni dospjet ćete na Oxford, Cambridge, Harvard ili Yale. A što vam je, općenito, potrebno da postanete liječnik, znanstvenik, važni političar, državni dužnosnik, vojni vođa itd.? Položeni ispiti i „dobro obrazovanje" (dobra indoktrinacija), tako da institucije koje tijekom mnogih generacija upravljaju sustavom vode ljudi zatočeni u lijevoj strani mozga tj. intelektu, koji sve vide u smislu dijelova umjesto cjeline. Time se mnogo toga objašnjava. Prije mog posljednjeg predavanja u Oksfordskom udruženju razgovarao sam s dvojicom mladih studenata, ali kao da sam govorio zidu. Nijedan od njih nije mogao čak ni zamisliti mogućnost postojanja društva kojim ne bi vladala 'čvrsta' hijerarhijska država. Jednostavno to nisu mogli probaviti, svaku alternativu smatrali su suludom. Kao što je Einstein rekao: „Zdrav razum je zbir predrasuda stečenih do osamnaeste godine života." Jedan drugi član publike u Oksfordskom udruženju rekao je da me je mogao pratiti kad sam objašnjavao strukturu kontrole nekolicine nad većinom (lijeva strana mozga), ali nikako nije mogao progutati ono što sam kasnije govorio o prividnoj prirodi stvarnosti (desna strana mozga). Klasika.

Desna moždana polutka – protuteža intelekta – bavi se nasumičnim, intuitivnim, holističkim i subjektivnim stvarima. Njezina je perspektiva cjelovitost, nepresušna kreativnost i beskrajnost, ne ograničenje. Najočitije se izražava kroz umjetnost i nekonformizam. Cilj iluminatske 'flajšmašine' zvane 'obrazovanje' je aktiviranje, poticanje i nagrađivanje lijeve strane mozga i obuzdavanje desne. Ako ste otvoreni prema Svijesti, moguće je imati napredan intelekt, bez podložnosti njegovim ograničenjima. To su ljudi „objedinjenog mozga" koji uravnotežuju i povezuju svoju svjesnost kroz obje moždane polutke. Oni su „tamo gore" i „ovdje dolje" i u stanju su vidjeti iz jedne više perspektive, a istovremeno još uvijek mogu funkcionirati u stvarnosti pet osjetila i objašnjavati svoje spoznaje „otamo gore" kroz intelekt, riječima koje su ljudima razumljive. Osobno nipošto ne podcjenjujem intelekt proistekao iz lijeve strane mozga jer bez njega se kroz tjelesno računalo ne bismo mogli učinkovito izražavati. Koliko ste susreli pojedinaca vođenih desnom stranom mozga koji su bili „tamo gore", negdje u eteru, ali su se teže snalazili u stvarnosti pet osjetila ili se nisu mogli izražavati na način koji bi većina ljudi mogla razumjeti? Ja sam ih tijekom godina susreo mnogo. Da bismo učinkovito djelovali kroz pet osjetila

potreban nam je intelekt, ali on u svemu tome mora imati svoje određeno mjesto i ne smije upravljati percepcijom. Kada dominira osjećajem stvarnosti može prerasti u čudovište, a također može podlijegati šokantnim razinama neznanja. Zato mi je najteže doprijeti do publike uvjetovane lijevom stranom mozga, a dosad još nisam govorio na nekom sveučilištu gdje takvo stanje, općenito gledano, nije pravilo. No, naravno da to ne vrijedi za svakog pojedinca. Na sveučilištima ipak ima i osoba cjelovitog mozga.

Pamet bez mudrosti

Kada počnete razumijevati kako mozak funkcionira i kako je sustav, naročito obrazovanje, osmišljen na način da programira percepcije, mnoge stvari u vezi našeg društva i načina njegova djelovanja postaju kudikamo jasnije. Nema nikakvog misterija u činjenici da kada govorim 'neobrazovanoj' publici oni razumiju moju poruku, dok me ljudi iz takozvane kreme intelektualnog društva (odrasli, kao i 'elitni' studenti) gledaju u nevjerici. Radi se o razlici između otvorenog uma koji promatra mnoge razine svjesnosti i zatvorenog uma intelekta, utamničenog unutar percepcije pet osjetila.

Intelektom stvoreno društvo, naravno, inteligenciju mjeri intelektualnim uspjesima, ali izrazi 'intelekt' i 'inteligencija' različite su stvari, ili su barem takve ako intelekt djeluje sam. Položeni ispiti nisu nikakvo mjerilo inteligencije, kao što ni pamet nije mjerilo mudrosti. Ranije sam rekao da je za izradu atomske bombe možda nužna pamet, ali je potrebna mudrost da se to ne učini. Na isti način, za orkestriranje rata potreban je intelekt, ali je nužna Svijest da se to ne učini. Da bi se objasnila prividna zamršenost ovog iluzornog svijeta podjela i razdvajanja potreban je intelekt, ali je nužna Svijest da bismo spoznali kako smo svi mi Jedno. 'Fizičku' stvarnost 'u' kojoj živimo stvorio je/dekodirao intelekt, a promijenit će ju jedino srce ili Svijest. Sveučilišni sustav, elitni ili neki drugi, sve je više nepotreban, sve je dalje od vrhunskoga znanja. Nalazimo se usred revolucije percepcije, a izolirani intelekt to jednostavno ne može shvatiti, niti može razumjeti koliko je zapravo ignorantska religija intelektualizma. Kako će konvencionalna znanost uopće razumjeti stvarnost kad je napučena 'znanstvenicima' koji sve filtriraju kroz lijevu stranu mozga, a ona percipira isključivo slijed, vrijeme i razdvojenost? Takva znanost nikada to neće moći, niti je to njena *planirana* namjera. Ljudima se, ustvari, želi sakriti istina o stvarnosti i čovjekovom položaju na način da se to znanje skriva samoj znanosti. Vrhunski i inovativni znanstvenici su oni vođeni i glavom i srcem, a ne 'uskotračna' gomila čije su oličenje ljudi poput profesora Richarda Dawkinsa. On je obožavatelj darvinizma s Oksfordskog sveučilišta koji, prepun sebe, svojim potisnutim gnjevom gađa i ismijava svakog tko ima drukčiji pogled na stvarnost, izvan rubova *njegove* poštanske marke. Osuđuje religiju, a istovremeno je i sam visoki svećenik svoje vlastite religije – scijentizma, vjerovanja da samo konvencionalna znanost zna istinu a da je sve ostalo svetogrđe. Jednom prilikom, prije mnogo godina, ukrstili smo rukavice u Oksfordskom udruženju. Imao sam dojam da raspravljam s betonskim stupom na nogama. Nisam mu bio simpatičan, čemu ne znam pravi razlog. Čitava

darvinistička besmislica, koja izbacuje stvoritelja iz stvorenog svijeta, pomno je sračunata s ciljem da masovno poimanje života indoktrinira odsustvom svrhe, pri čemu smo mi slučajni nusproizvodi 'evolucije': život je tlaka, a na kraju ionako umrete. Takvo poimanje još uvijek prevladava u kolektivnom umu onoga što se tako smjelo naziva 'znanošću'.

Kao u slučaju medicine, prava i obrazovanja, tako je i zatvoreni svijet konvencionalne znanosti ustrojen na način da odbija sve one koji prijete da će probiti branu, odnosno njegovu percepciju. Jedna od metoda je napadanje alternativnih pristupa liječenju i osuđivanje istih kao 'ludih' ili 'opasnih', ali, što bi moglo biti luđe i opasnije po ljudsko zdravlje od kemoterapije? Znanstveni establišment vrši pritisak na vlasti da donesu nove zakone koji će 'zaštititi' ljude od alternativa, a sama znanost koristi postupke i tehnologije potencijalno smrtonosne po ljude i po cijeli naš planet. Znanstvenicima koji se usprotive establišmentu i tragaju za znanjem otvorenog uma uskraćuju se financijska sredstva, a prilike za zaposlenje se gube u nepovrat. Popričajte, za početak, s nekima od tih znanstvenika koji su npr. prkosili ortodoksiji o globalnom zatopljenju. Njih se nastoji dovesti u red malo milom, malo silom, a takva se metoda koristi u čitavom sustavu kako bi se otpadnici držali na uzdi, a istina u ladici.

Vlasti uništavaju slobodu

Prvu stvar koju treba znati o vlastima jest to da njihov cilj nije služenje interesima naroda. One su strukturirane s jednom jedinom stvari na umu – *kontrolom* nad ljudima. Kada *to* čovjek shvati sve drugo postaje jasnije, kao npr. zašto vlasti stalno postupaju u interesu 'Velikog bankarstva', 'Velikog biznisa', 'Velike farmacije', 'Velike biotehnologije' i pridruženim organizacijama i kadrovima, a protiv interesa stanovništva.

Može li uopće biti drukčije kad ista mreža koja vlada 'Velikima' vlada i strukturama vlasti i svakom političkom strankom s kakvim-takvim izgledima za formiranje vlade? Kada shvatite što se zapravo zbiva život je mnogo manje zamršen. U jednom razdoblju ljudi su se pobunili protiv vladavine kraljevskih diktatura, zatraživši pravo da odlučuju o načinu vođenja njihove zemlje. Stoga su odabrane krvne loze počele s procesom zamjene otvorenih kraljevskih diktatura onom s prividom slobode, iako je zapravo ostalo sve po starom. Tiranija koju vidite zamijenjena je tiranijom koju ne vidite ili je barem ne vidi većina ljudi. Najgora noćna mora Iluminata je dolazak na vlast doista nezavisnih ljudi kojima bi na srcu bio interes naroda. Stvar su riješili tako što su uveli koncept političkih stranaka i izgradili strukturu koja, kroz financiranje i organiziranje, onima što su ostali izvan većih stranaka nije davala praktički nikakve nade da budu izabrani u parlament, a pogotovo da oforme vladu u suradnji s drugim istinski nezavisnim ljudima. Hoćete u politiku? U redu, odaberite stranku. Možda ste zamijetili da se ovdje stalno ponavlja riječ 'struktura'. Struktura je nužna za kontrolu nekolicine nad većinom. Stvaranje političkih stranaka proizvelo je strukturu kroz koju se može kontrolirati članove parlamenta i one na drugim razinama vlasti, lokalnim i državnim. Svoju volju više nisu morali nametati

stotinama pojedinaca, već samo onima koji kontroliraju stranke, a oni će je pak nametati svojim članovima. Jednostavnije rečeno, želite li napredovati u politici najprije morate ući u neku stranku, a zatim vladajuću elitu te stranke morate, svojim riječima i postupcima, usrećivati koliko god možete. Uvijek ista priča. Kao i u slučaju liječnika, odvjetnika, znanstvenika i učitelja, ne ističite se previše, ne 'talasajte', a pogotovo se ne suprotstavljajte bilo čemu značajnijem zbog tamo neke osobne savjesti koja je oprečna željama vašeg stranačkog establišmenta. Pravo 'napredovanje' u bilo kojoj od tih profesija zahtijeva da zaboravite na razmišljanje svojom glavom ili prodate dušu. Po mogućnosti oboje.

Vrlo je zgodno da političke stranke u britanskom parlamentu imaju ljude znane pod nazivom 'Whips' koje bismo mogli nazvati „stranačkim redarima/koordinatorima". Njihova je zadaća da paze glasaju li njihovi članovi parlamenta u skladu s partijskom linijom. Sama činjenica da je omogućeno postojanje i nesmetano djelovanje „stranačkih redara" svjedoči o iskvarenosti i izlišnosti politike. Kolebljivim članovima parlamenta, budu li poslušni, obećavaju lijepe stvari, a ako budu tvrdoglavi, e, onda će ih pobliže upoznati s posljedicama po njihovu karijeru. Isti sustav postoji u svakoj državi, premda ne uvijek niti nužno s prisutnošću „stranačkih redara", a čuvaju se i detaljni dosjei o političarima, čemu često doprinosi i pristup podacima obavještajnih agencija a može se iskoristiti za dovođenje nekog kolebljivca u red zbog straha od obznanjivanja njegovih tajni. Imajte na umu da oni koji kontroliraju političke stranke također kontroliraju mrežu obavještajnih agencija, a to je, između ostalih, i dinastija Rothschild. Na toj razini nema podjela ili moralnih dilema o sitnicama kao što su poštenje i zakoni o zaštiti podataka. Što više tajni ljudi imaju, koje bi ih uništile kad bi bile otkrivene, to su prikladniji za vodeće položaje. Ukoliko bi im ikad palo na pamet da se usprotive vašim zahtjevima vi ih lijepo podsjetite na dosje. Gornji ešeloni politike puni su ljudi koji plešu kako 'gajdaš' svira iz straha od javnog razotkrivanja u vezi bilo čega: od financijskih malverzacija do pedofilije. U osnovi postoje tri vrste političara koji dospijevaju u kakvu-takvu blizinu državne moći: (1) mala manjina onih koji su svjesno postali dio zavjere i znaju za njene ciljeve; (2) oni koji samo žele moć i status te će učiniti sve da to dobiju, a takvi govore i rade što god je potrebno; i (3) oni koji imaju velike tajne koje se mogu obznaniti u svako doba odbiju li poslušati zapovijedi.

Ne kažem da su takvi svi političari nego ogromna većina onih koji dospiju do najviših razina vlasti ili do vrha glavnih oporbenih stranaka s makar i malim izgledima za formiranje vlade. 'Cement' koji koordinira manipulaciju između 'različitih' političkih stranaka i države je paukova mreža tajnih društava koju sam opisao ranije, a Slobodno zidarstvo jedno je od najvažnijih.

Glasajte za Rothschilda

Kao što kaže jedna izreka: nije važno za koga glasate vlast će ionako doći na svoje. Da, rotšildsko/iluminatska/gmazovska vlast – i to putem kontrole svake stranke koja ima izgleda da pobijedi na izborima (i mnogih koje nemaju, ali mogu utjecati na politiku i javno mnijenje). Ne volite rotšildsko-cionistički kontroliranog Boya

Busha? Nema problema, ovo je demokracija, pa glasajte za rotšildsko-cionistički kontroliranog Obamu. Ne volite rotšildsko-cionistički kontroliranog Gordona Browna i Petera Mandlesona u Britaniji? Pa zamijenite ih lijepo rotšildsko-cionistički kontroliranim Davidom Cameronom, čovjekom iz povlaštene elitne obitelji povezane s Rothschildima. Politika je puna varalica bez imalo časti koji govore jedno a misle drugo. Prilikom mog prvog sudjelovanja na raspravama u Oksfordskom udruženju ostao sam zatečen vidjevši da studentski govornici na takvim raspravama vuku ždrijeb koji će odlučiti hoće li govoriti u prilog ili protiv nekog prijedloga. Mnogi od njih nisu vjerovali u ono što su podržavali, a vjerovali su u ono čemu su oponirali. Njima je to bila samo igra, a ipak su ostavljali dojam kao da svesrdno vjeruju u ono što govore. Nije stoga nikakvo čudo da tako velik broj studenata iz Udruženja završi u politici gdje mogu biti jako dobro plaćeni da rade upravo to. Uzmemo li sve te okolnosti u obzir lakše ćemo uvidjeti da su sve političke stranke puko sredstvo za ostvarenje plana gmazovsko-hibridnih obitelji ('čahura' samih Gmazova) koje žele preobraziti ljudsko društvo u jednu svjetsku diktaturu. Ljudi u sve većem broju govore da izbori nemaju nikakvog smisla jer se nikada ništa ne mijenja. A sada je jasno i zašto. Glavne stranke sustavno se razvodnjavaju i sve se više jedna drugoj približavaju, a naposljetku će se razlikovati jedino po nazivu. Stranke moraju tvrditi da se međusobno razlikuju jer bi ljudi inače shvatili da žive u jednostranačkim državama. Vladajuća stranka vlada, a oporbene stranke oponiraju, ili se barem tako čini, ali kad 'oporbena' stranka dođe na vlast ona slijedi istu politiku kakvu je zamijenila i kakvoj je ranije 'oponirala'. U međuvremenu bivša vladajuća stranka sad oponira politici koju je podržavala dok je bila na vlasti kako bi se stekao privid vođenja 'rasprava' i postojanja 'izbora'. Sve je to psihološka igra kako bi se dobilo dovoljno vremena za uvođenje globalne policijske države, uz masovni nadzor, mikročipirane ljude i društvo utemeljeno na potpunoj kontroli (sl. 261). Zatiranje slobode od strane vlasti nije više nikakav paradoks. To je njena glavna svrha.

Glavni mediji uništavaju informacije

Želite li kontrolirati ljude manipulirajući njihovim poimanjem stvarnosti očito je da morate određivati kakve će 'informacije' dobivati. Na taj način kontrola medija i obrazovanja postaje nužan preduvjet svakoj tiraniji, u čemu su 'oni' itekako uspjeli.

Svjetski mediji smišljeno i neprestance bombardiraju i aktiviraju reptilski mozak svakodnevnom opsjednutošću strahom, seksom i novcem kako bi ljude zadržali u emocionalnom kaosu, žudnjama i niskim razinama svjesnosti (sl. 262). Godinama sam bio novinar na radiju, televiziji i u dnevnim

Slika 261: *Promjena u koju možemo vjerovati.*

Slika 262: *Pristup 'uzgoj gljiva': drži ih u mraku i hrani smećem.*

novinama i zato mogu izjaviti da bi ljudima ostalo samo plakati kad bi vidjeli što se zbiva u redakcijama vijesti diljem svijeta. Neki od najzadrtijih umova koje sam ikad upoznao bili su novinari. Većina je njih programirana očajno ograničenim smislom za stvarnost koju potom prenose masama u obliku 'vijesti'. Novinari su, općenito, nevjerojatno neinformirani o svijetu o kojem tvrde da izvješćuju, ali, s obzirom da nose naziv 'novinari' misle da moraju znati što se doista događa. Neznanje i bahatost znakovita su kombinacija. Kao i kod svega ostalog, svjetske medije posjeduje i kontrolira sve manji broj korporacija koje su, na kraju krajeva, jedna te ista korporacija. Vlasnici (obitelji odabranih krvnih loza) postavljaju i nadziru urednike, koji postavljaju i nadziru novinare, koji pak pišu što im je zapovjeđeno da pišu. Ovakva struktura moći odozgo nadolje omogućava tim obiteljima da uglavnom same određuju što će se ili neće pojaviti u medijima te što će javnost moći slušati, čitati i gledati. Razumije se, ne mogu kontrolirati svaku riječ, ali se mogu - što i čine - pobrinuti da ogromna većina onoga što se pojavljuje u medijima bude u skladu s njihovom vizijom života i svijeta. A takvu će viziju potom preuzeti i stanovništvo (sl. 263).

Kontrola medija ne znači da će netko viriti preko ramena svakog novinara. To nije ostvarivo, a nije niti potrebno. Dovoljno je odrediti parametre, 'norme', kroz koje mediji sve filtriraju. Na primjer, nekoć je prihvaćena norma bila zamisao da je Zemlja ravna ploča, a današnji bi mediji, da su postojali u to doba, ismijavali i omalovažavali svakoga tko bi ustvrdio da je okrugla. Nitko im ne bi morao reći da to čine, sami bi to radili pukim refleksom zbog načina na koji su normama programirani da vide stvarnost i sferu mogućeg. Zbog toga je prijeko potrebno imati ignorantske medije koji samo ponavljaju ono što su ih 'norme' establišmenta programirale da bespogovorno prihvaćaju.

Slika 263: *Kratak pregled glavnih medija.*

Dovoljno je pogledati žaljenja vrijedan način na koji većina svjetskih medija ponavlja službenu verziju o „globalnom zatopljenju" i „klimatskim promjenama" a rijetko kad uopće bace pogled na pregršt dokaza i znanstvenih mišljenja koji govore da je sve to besmislica. Novinari, kao i liječnici, odvjetnici, političari i javnost općenito, *recitatori* su tuđih misli. Bespogovorno ponavljaju i prihvaćaju norme tipa „pa to svatko zna", poput djeteta kojemu je rečeno da treba vjerovati u Djeda Mraza. Zbog toga i sami ismijavaju, napadaju ili jednostavno ignoriraju one koji preispituju te norme. Da, ima urednika i novinara koji svjesno manipuliraju u korist iluminatskih obitelji u okviru vlastitog služenja sebi, ali oni su u manjini. Preostala većina su male bebe, umova programiranih sustavom.

Ofenziva „lijeve strane mozga"

Velika većina vodećih 'novinara' te urednika i komentatora tekućih zbivanja proizvod su programatske mašinerije koju nazivamo elitnim sveučilištima poput Oxforda i Cambridgea, ili takozvanih Ivy League sveučilišta u Sjedinjenim Državama. Prije negoli uopće započnu 'izvještavati' globalne mase o svijetu prolaze kroz dug i intenzivan program manipulacije umom ('obrazovanje') koji im usađuje njihovu percepciju stvarnosti. U političkom smislu mogu biti na 'ljevici, 'centru' ili 'desnici', ali to nije važno. Svi su oni „sistemski ljudi". Ponekad se čak mogu, šeprtljavo, baviti sustavom (više poreza, manje poreza), ali ne uspijevaju uočiti što sustav zapravo jest – mašinerija za pretvaranje ljudi u robove i za ograničavanje stvarnosti. U posljednjih 20 godina naišao sam na mnogo takvih ljudi u novinama, na radiju i televiziji i, premda je bilo i časnih iznimaka, razgovor s takvim novinarima redovito je podsjećao na razgovor s betonskim blokovima (moje isprike betonskim blokovima). Osnove svjetske zavjere i međusobno povezane naravi totalitarnog društva iznio sam novinarima na konferenciji za tisak kada sam se 2007. kandidirao na izvanrednim parlamentarnim izborima. Tadašnji konzervativni član parlamenta David Davis dao je ostavku i ponovno se kandidirao u znak protesta, rekao je, zbog sve vidljivijih naznaka totalitarističke države u Britaniji. Ja sam se pak kandidirao kako bih iskoristio priliku da ukažem na istinske razmjere pravog totalitarizma, a ne na razblaženu verziju o kojoj je govorio Davis. Zacijelo sam bio jedini izborni kandidat u povijesti koji je rekao da ne želi dobiti niti jedan glas. To mi je bilo posve nebitno. Posljednja stvar koju bih poželio jest biti političar, a glasovi dobiveni u namještenom sustavu nisu nikakvo mjerilo bilo čega. Samo sam želio imati govorničku tribinu i pustiti u optjecaj informacije koje ljudi inače nemaju prilike čuti. Kada tako nešto učinite i kada su u sve to uključeni i mediji tada morate znati da će vas ismijavati, omalovažavati i pogrešno prikazivati. Upravo su to učinili s onim što sam rekao na tiskovnoj konferenciji; ali neki su ljudi, ipak, u stanju prozreti iskrivljene prikaze. Upravo oni čine vrijednom truda frustraciju kakvu predstavlja razgovor s glavnim medijima.

Među onima koji su prisustvovali tiskovnoj konferenciji bio je Quentin Letts, politički kolumnist britanskog lista *Daily Maila*. Te novine objavljuju mnoštvo članaka o prijetećem totalitarizmu, ali nikako da povežu točkice i prikažu cijelu sliku.

Letts je prošao klasičnu sistemsku indoktrinaciju na rimokatolički kontroliranom Sveučilištu Bellarmine u Kentuckyju, zatim na Trinity Collegeu u Dublinu i Jesus Collegeu u Cambridgeu. Iako njegove kolumne o politici često odišu cinizmom koji se prirodno javlja kod svakoga tko ju dovoljno dugo prati, on poslušno prenosi onakvu sliku stvarnosti kakvu traži *Daily Mail*. Kada to ne bi činio, razumije se, u tom poslu ne bi dugo opstao. Sjedio je tako i pratio moje izlaganje, djelomično slušajući a djelomično čitajući novine, i poslije gotovo čitavog sata tijekom kojeg sam sastavljao komadiće slagalice kako bih razotkrio onog *Najvećeg* Velikog brata (totalitarizam do daske), g. Letts je uspio smisliti samo jedno pitanje koje je otprilike glasilo: „Koliko ste novca namaknuli za svoju izbornu kampanju?" I to je bilo to.

Sljedeći se dan kratkom rečenicom osvrnuo na sve o čemu sam govorio: „To su, dakako, besmislice." Mislio je zapravo to da njegov mjehurić stvarnosti nikako nije mogao zamisliti da bi ono što sam govorio moglo biti točno i stoga, po definiciji, to neizostavno mora biti besmislica. Opet, dakle, imamo slučaj da se ono što je doista moguće brka s ograničenjima onoga što „mjehurićasti ljudi" *percipiraju* kao moguće. Letts bi bio rekao isto za one koji su tvrdili da je Zemlja okrugla. „Besmislice, dakako." - napisao bi on svojim guščjim perom. Koliko je vremena Letts utrošio na istraživanje teme o svjetskoj zavjeri? *Ni sekunde.* Koliko bi vremena posvetio provjeravanju svojih izvora itd. u namjeri da vidi ima li u tome istine? *Ni sekunde.* Najmoćnija sila u pozadini zataškavanja informacija od strane glavnih medija su: autocenzura, zatvoreni umovi i neznanje. Kada sam gostovao na jednom radiju u Chicagu neki slušatelj je rekao da mu ideja o postojanju zavjere „nije sjela". Rekao je da pripada „staroj školi novinarstva" koja smatra da zavjera u koju bi bio uključen velik broj ljudi „nije moguća". Klasika. Kao prvo, „velik broj ljudi" uopće nije potreban jer se radi o segmentiranju informacija, a ono omogućuje da nekolicina manipulira većinom koja nema pojma čemu svakodnevno doprinose. Drugo, je li taj „novinar stare škole" ikad istraživao je li zavjere *bilo?* Naravno da nije. Zašto? Zato jer je znao da je to nemoguće, pa čemu se truditi? Tom čovjeku sam napomenuo da su on i njemu slični jedan od glavnih razloga što smo u ovakvu kašu uopće dospjeli. Takvi ljudi refleksno odbacuju svaku mogućnost zavjere i zato nikada ništa ne istražuju niti se trude dokučiti pravo stanje stvari. Takav je mentalni sklop 'novinara' širom svijeta koji stoje između onoga što se događa u svijetu i onoga što vam oni govore da se događa. I, svemu tome usprkos, još uvijek čujem ljude kako govore da kad bi zavjera zaista postojala, „mediji bi nam to javili". Ispričajte me na trenutak; pucam od smijeha, moram potražiti iglu i konac.

Ne sumnjaj u prihvaćene norme

Svaki dan vidim kako novinski, televizijski i radijski novinari pogrešno izvještavaju o svijetu koji ne razumiju. Prilijepljeni su uz službenu povijest, službene norme i službenu verziju događaja. Neopisiva je sramota to što novinari glavnih medija nikada nisu preispitivali službenu priču o 11. rujna, a istovremeno osuđuju i ismijavaju one koji to čine (sl. 264). Ali, drukčije i ne može biti s obzirom na umom uvjetovane ljude koje upošljavaju medijske korporacije kako bi prenosili 'vijesti'

Slika 264: *Nespremnost glavnih medija da istražuju službenu priču o 11. rujna jednom je riječju – sramotna.*

na način koji odgovara zavjeri, a samu zavjeru drži u tajnosti. O politici izvješćuju kao o nekakvoj sapunici: mi protiv njih, tužba i protutužba, bitke za moć i javnu podršku. Nikada ne uočavaju niti ukazuju na poveznice između prividno nepovezanih stvari. Nikada ne istražuju prave razloge objave ratova u kojima milijuni ljudi ginu ili bivaju osakaćeni. Jednostavno se ponavlja službena verzija gotovo svega, koja potom postaje službena povijest, iako bi čak i najpovršnije istraživanje pobilo ono što takvi novinari prenose kao 'činjenicu' ili bi barem ponudilo drukčije objašnjenje o razlozima određenih događaja.

Čim je iznesena i 'prihvaćena' službena verzija o, uzmimo primjer, 11. rujna i „klimatskim promjenama", novinari svih razina diljem svijeta ponavljali su je kao činjenicu. Isto je, dakako, učinila i većina stanovništva. Slijepci vode slijepce. Mnogi novinari glavnih medija nisu imuni, između ostalog, na lijenosti. Istraživačko novinarstvo vraški je krvav posao, što znam i sâm, poslije 20 godina mukotrpnog istraživanja. Mnogo je lakše prihvatiti službenu verziju ovog ili onog i izvještavati o događajima iz te perspektive. Što je najbolje od svega, tada nitko neće osporavati ono što govorite niti će vas pokušati diskreditirati zbog toga što ste, recimo, iznijeli istinu koju vlasti od ljudi žele sakriti. Medijske korporacije teško da će financirati novinare i njihova dugotrajna istraživanja koja će razotkriti ono što se doista zbiva, a 90 posto novinara ionako nema nikakvu želju da se time pozabavi.

Iznimaka ipak ima kao što je vrstan australski izvjestitelj John Pilger; a tu je i momak po imenu Robert Fisk iz britanskog lista *Independent* koji izvještava o Izraelu i Srednjem istoku s osvježavajućom iskrenošću. Usprkos tome, Fisk još uvijek osjeća potrebu, kao i ostatak njegove profesije, da me ismijava. Premda iskreno izvještava o onome što vidi, njegov um za širu sliku ostaje zatvoren. I ovdje, kao u slučaju liječnika, odvjetnika, političara i javnosti općenito, psihe novinara zavarene su na programirani doživljaj stvarnosti i stoga rade ono što odabrane krvne loze žele da oni rade, istovremeno odbacujući svaku pomisao da takve obitelji uopće postoje. Na djelu opet imamo sveprisutnu tehniku kazne i nagrade. Samo ti uredno slijedi liniju svojih novina, televizijske ili radio postaje i sve će biti dobro, plaća uredno stiže. Usprotiviš li se tim ograničenjima, žalim, moramo te otpustiti. Dok sam pisao ovu knjigu otkaz je dobio CNN-ov spiker Lou Dobbs zbog toga što je odbio ići ukorak s partijskom linijom. Dobbs je propitkivao ono što njegovi kolege ne bi, uključujući manipulacije od strane pobornika Sjevernoameričke unije. Jedan od eklatantnih primjera medijskih foliranata, po mojem mišljenju, je tip po imenu Anderson Cooper sa CNN-a. Cooper gradi imidž „tragaoca za istinom", iako je zapravo tek jedan u nizu korporacijskih dupelizaca koji trči u svaki veći rat kako bi javnosti iznosio verziju događaja u kakvu elita želi da javnost povjeruje. Njegova

je majka bila nasljednica obiteljskog bogatstva Gloria Vanderbilt, prapraunuka Corneliusa Vanderbilta iz iluminatske dinastije Vanderbilt. Prije negoli se pridružio CIA-i pohađao je Sveučilište Yale. Savršena priprema za rad u američkim medijima. Gledao sam kako Cooper 'intervjuira' CNN-ovog „dopisnika za područje zdravstva" Sanjaya Guptu koji je zdušno iznosio stavove farmaceutskog kartela po pitanju cjepiva protiv „svinjske gripe", dok mu je Cooper postavljao samo „blago zašećerena" pitanja koja su bila neophodna da bi se pobile sve kritike tog cjepiva. Ovdje, dakle, imamo Guptu, prikazanog kao „dopisnika za područje zdravstva", što je i više nego smiješno jer on promiče ciljeve 'Velike farmacije', baš poput ostalih dopisnika iz područja 'zdravstva' i 'znanosti' diljem svijeta. Obama je Gupti ponudio posao vladinog djelatnika odgovornog za sve aspekte javnog zdravstva. Nema što, pravi čovjek na pravom mjestu. Nije čudo da radi za CNN.

Tko posjeduje medije?

Odabranim krvnim lozama piramidna struktura omogućuje da dominiraju i vrše utjecaj na medije koje posjeduju sve do najmanje sitnice tj. do onoga što vidite i čujete. Čovjek se zamisli kad vidi koliko malo ljudi i korporacija kontrolira ono što gledamo ili čitamo. Iluminatske korporacije kao što su *Disney, National Amusements, Viacom, CBS Corporation, Time Warner, News Corporation, Bertelsmann AG, Sony, General Electric, Vivendi SA, Hearst Corporation, Organizaçôes Globo* i *Lagardère Groups* posjeduju izvanredno velike 'kriške' svjetskih medija. Slijedi popis, ako imate toliko vremena, kompanija u vlasništvu ili suvlasništvu *Time Warnera*, od jeseni 2009. (za koji trenutak bit će vam jasnije čemu pitanje imate li dovoljno vremena):

AOL; AOL Radio; AdTech, AG; Advertising.com; AOL By Ohone; AOL CallAlert; AOL for Broadband; AOL Latino; AOL International; AOL Instant Messenger; AOL Music; AOL Sports; AOL Local; AOL Voicemail; Bebo; CityGuide; CompuServe; Games.com; GameDaily; ICQ by Mirabilis; Kid's AOL (KOL); Lightning Cast; MapQuest; Moviefone; MusicNet@AOL; RED; Third Screen Media; Truveo; Weblogs, Inc.; Winamp by Nullsoft; HBO; Cinemax; HBO Independent Productions; HBO Multiplexes; HBO on Demand; Cinemax Multiplexes; Cinemax on Demand; HBO HD; Cinemax HD; HBO Video; HBO Domestic and International Program Distribution; HBO Films; Picturehouse (u suvlasništvu s New Line Cinema); HBO Asia; HBO Czech; HBO Hungary; HBO India; HBO Poland; HBO Romania; HBO Latin America Group; HBO Latin America; HBO Brazil; Warner Channel; E! Latin America; Cinemax Latin America; Turner Broadcasting; Adult Swim; Boomerang; Cartoon Network; truTV; TBS; TNT; TCM; WPCH; CNN/U.S.; Airport Network; Headline News; HD Networks; TNT HD; CNN HD; TBS HD; Cartoon Network HD; Adult Swim HD; Cartoon Network Studios; Williams Street; Court TV Original Productions; TNT Originals; TCM Productions; TBS Productions; CNN Originals; Headline News Productions; TCM & Cartoon Network/Asia Pacific; CNN en Español; CNN International; Cartoonito; TNT Latin America; TCM Europe; Pogo; Cartoon Network; Retro; Space; MuchMusic Latin America; I.Sat;

Infinito; HTV; Fashion TV Latin America; Accent Health; Cartoon Network Japan CNN+; CETV; CNN-IBN; CNNj; Türk; CNN.de (German); CNN.co.jp (japanski); NBC/Turner; NASCAR Races; n-tv; ZEE/Turner; BOING; CNN Radio; Court TV Radio; Headline News Radio; CNN en Español Radio; Healine News en Español Radio; Adult Swim Video; Cartoon Network Video; Court TV Extra; Crime Library; DramaVision; GameTap; CallToons; Play On! Powered by ACC Select; Super Deluxe; The Smoking Gun; TNT Overtime; Toonami Jetstream; Very Funny Ads; CNN StudentNews.com; CNN.com; CNN Mobile; CNN Newsource; CNN to Go; CNNMoney.com; SI.com: PGA Tour.com and PGA.com; CNN Pipeline; NASCAR.com; Bamzu.com; Dealer Entertainment Network; The Checking Network; Warner Bros; New Line Cinema; New Line Distribution; Picturehouse (u suvlasništvu s HBO-om); New Line Home Entertaniment; New Line International Releasing; New Line Merchandising/Licensing; New Line Music; New Line New Media; New Line Television; New Line Theatricals; Warner Bros. Pictures; Castle Rock Entertainment; Warner Bros. Pictures International; Warner Independent Pictures; Warner Bros. International Cinemas; Warner Bros. Studios; Warner Bros. Consumer Products; Warner Bros. Television Group; Warner Bros. Television; Warner Horizon Television; Warner Bros. Television Distribution; Witt/Thomas Productions; QDE Entertainment; Warner Bros. International Television Distribution; Telepictures Productions; The CW Television Network; The CW Daytime; CW Now; Warner Bros. Animation; Hanna-Barbera; Looney Toones; Kids' WB!; Warner Bros. Home Entertainment Group; Warner Home Video; Warner Premiere; Warner Bros. Family Entertainment; Warner Bros. Domestic Cable Distribution; Warner Bros. Technical Operations; Warner Bros. Anti-Piracy Operations; Warner Bros. Digital Entertainment; Warner Bros. Consumer Products; Warner Bros. Games; Eidos Interacitve; Monolith Productions; Warner Bros. Online; DC Comics; *Mad Magazine;* Vertigo; Wildstorm; Warner Bros. Theatrical; *25 Beautiful Gardens; 25 Beautiful Homes; 25 Beautıful Kitchens; 4x4; Aeroplane; All You; Amateur Gardening; Amateur Photographer; Angler's Mail; Better Digital Photography: Bird Keeper; BMX Bisiness News;* Bulfinch Press; *Business 2.0; Cage & Aviary Birds; Caravan; Chat; Chat Passion Series; Classic Boat; Costal Living; Cooking Light; Country Homes & Interiors; Country Life; Cycle Sportt; Cycling Weekly; Decanter; Entertainment Weekly; Essentials; European Boat Builder; Eventing; Farm Holiday Guidess, First Moments; For the Love of Cross Stitch; For the Love of Quilting; Fortune; Freeze; FSB: Fortune Small Business; Golf Magazine; Golf Monthly, Hair; Health; Hi-Fi News; Homes & Gardens; Horse; Horse & Hound;* Housetohome.co.uk; *Ideal Home; In Style, In Style Australia; In Style Germany; In Style UK; International Boat Industry, Land Rover World; Leissuer Arts; Life; Livingnetc; Loaded; Look Magazine UK; Marie Claire; Maghound; MBR-Mountain Bike Radar; Media Networks, Inc.; MiniWorld; Mizz; Mizz Specials; Model Collector; Money; Motor Boat & Yachting; Motor Boats Monthly; Motor Caravan; NME; Now; Now Style Series; Nuts magazine; Oxmoor House, Park Home & Holiday Caravan; People; People en Español; Practical Boat Owner; Practical Parenting; Prediction; Progressive Farmer; Racecar Engineering; Real Simple; Rugby*

World; Ships Monthly; Shoot Monthly, Shooting Gazette; Shooting Times; Ski; Skiing; Skiing Trade News; Soaplife; Southern Accents; Southern Living; Sporting Gun; Sports Illustrated; Sports illustrated for Kids; Stamp Magazine; Sunset; Superbike; Synapse; Targeted Media, Inc.; *The Field; The Ass Truckers Whole Sale Club; The Golf; The Guitar Magazine; The Railway Magazine; This Old House;* This Old House Ventures, Inc.; *Time; Time Asia; Time Atlantic; Time Canada; Time Distribution Services; Time Europe; Time for Kids;* Time Inc. Custom Publishing; Time Inc. Home Entertainment; *Time Latin America; Time South Pacific; TV & Satellite Week; TV Easy; TV Times; Uncut; VolksWorld; Wallpaper Navigator; Wallpaper;* Warner Publishing Services; Webuser; *Wedding & Home; What Camera; What Digital Camera; What's On TV; Who Weekly; Woman; Woman & Golf; Woman & Home; Woman's Feelgood Series; Woman's Own; Woman's Own Lifestyle Series; Woman's Weekly; Woman's Weekly Fiction Series; Woman's Weekly Fiction Special; Woman's Weekly Home Series; World Soccer; Yachting Monthly; Yachting World;* Ubu Productions; Uncut Presents Series.

Uf, oznojio sam se tipkajući. Imam dojam da smo nabrojali gotovo sve što postoji u globalnom društvu. Vidimo različita imena koja se čine 'pojedinačnim' organizacijama i kompanijama, ali sve su one, u biti, u vlasništvu i pod kontrolom smiješno malog broja ljudi. Iste obitelji posjeduju 'desničarske' postaje i 'ljevičarske' ili 'liberalne' mreže. Ovo može izgledati proturječno, ali nije. Svi aspekti političkog mišljenja moraju se držati u istom toru, a zbog toga što, na primjer, *Fox News* dolazi iz republikanskog kuta dok MSNBC podržava demokrate pristaše i jednih i drugih bivaju uvučeni u privid 'izbora'. A, zapravo, iste obitelji kontroliraju ne samo obje stranke već i obje ove 'informativne' postaje. Isti je slučaj u UK-u gdje imamo 'desničarski' list *Sun* i 'ljevičarski' *Guardian*. Oni dolaze iz ponešto drukčijih kuteva, daleko manjih negoli se čini na prvi pogled ali, u svom temeljnom pogledu na stvarnost, o svijetu izvještavaju posve isto. Ako želite upoznati nekoga tko dolazi čisto iz uma i lijeve moždane polutke potražite nekog novinara *Guardiana*. Ima i onih koji se naizgled protive sustavu; ali ako bolje pogledate, vidjet ćete da je istina malo drukčija. Jon Stewart u američkoj informativno-satiričkoj emisiji *Daily Show* podsmjehuje se političarima i ponekad ukazuje na njihovo licemjerje. No, kad u emisiji uživo ima ljude poput Tonyja Blaira 'zaboravi' ih pitati udarna pitanja koja bi razotkrila njihove laži i obmane. Tijekom ulizivačkog intervjua s ministricom domovinske sigurnosti Janet Napolitano Stewart je rekao da su oni koji vjeruju u državne zavjere „malo poremećeni" te je ustvrdio da „zavjere treba smaknuti". (?) Malo čudna rečenica. Možda je htio reći „teoretičare zavjera...". Baš zgodno i alternativno, g. Duhoviti.

U jednoj sam prilici također upoznao momka po imenu Bill Maher koji se, meni barem, činio poprilično razdražljivom i nesuvislom osobom. U Sjedinjenim Državama on je još jedan od tipova s reputacijom političke nekorektnosti, ali ima i onih koji ismijavaju i napadaju osporavatelje službene priče o 11. rujna žešće negoli to čini Maher. Frajeri poput njega sprdaju se sa sustavom, ali samo unutar strogo omeđenih granica. Ja ih nazivam „zvižducima ispuštene pare". Ljudima omogućuju

da se oslobode frustracija a da nikad ne postanu prijetnja prevladavajućem svjetonazoru.

Cionistički mrežni sustav (medijski ogranak)

Kada se radi o medijima u glavnoj ulozi opet imamo rotšildsko-cionističku mrežu, kao u slučaju politike, bankarstva i dr. Pogledajte rotšildsko-cionističku kontrolu industrije zabave i medija u obliku ljudi kao što su direktor *Fox Newsa* Peter Chernin (rotšildski cionist); direktor *NBC Newsa* Neil Shapiro (rotšildski cionist); direktor *ABC Newsa* David Westin (rotšildski cionist); ravnatelj *Paramount Picturesa* Brad Grey (rotšildski cionist); generalni direktor *Walt Disneya* Robert Igor (rotšildski cionist); direktor *Sony Picturesa* Michael Lynton (rotšildski cionist); direktor *Warner Brothersa* Barry Meyer (rotšildski cionist); direktor i generalni direktor podružnice AOL u okviru *AOL-Time-Warnera* Jonathan Miller (rotšildski cionist); generalni direktor *Miramax Filmsa* Harvey Weinstein (rotšildski cionist); generalni direktor CBS-a Leslie Moonves (rotšildski cionist); direktorica *Motion Picture Group* u okviru *Paramount Picturesa* Sherry Lansing (rotšildska cionistica); direktor MGM-a Harry Sloan (rotšildski cionist); generalni direktor NBC-a/*Universal Studiosa* Jeff Zucker (rotšildski cionist); i tajkun i vlasnik *News Corporation* Rupert Murdoch (rotšildski cionist). Golemo Murdochovo informacijsko i medijsko carstvo obuhvaća TV mrežu *Fox*, mrežu *Sky Television, Star TV, 20th Century Fox, My Space* i dugačak niz novina diljem svijeta, uključujući britanske listove *Sun, News of the World, Times i Sunday Times;* te *New York Post* i *Wall Street Journal.* Najveći njujorški dnevni list *New York Times* u vlasništvu je obitelji Sulzberger (rotšildski cionisti), a vlasnik lista *New York Daily News* i časopisa *Us World Report* je Mortimer Zuckerman (rotšildski cionist). Rotšildsko-cionističko kontrolirani *New York Times* pod sobom također drži trideset i tri druge novine, uključujući i *Boston Globe;* dvanaest časopisa, sedam radio i TV postaja, tri izdavačke kuće knjiga i jedan sustav kablovske TV. Osim toga, *New York Times News Service* opskrbljuje 'informacijama' više od 500 drugih novina, agencija i časopisa. List *Washington Post* odavno je pod kontrolom obitelji pokojne Katherine Meyer Graham (rotšildske cionistice), a njihovi paketi vlasničkih dionica obuhvaćaju druge listove, televizije i časopise, između ostalih i *Newsweek.* Rotšildski cionisti također dominiraju novinskim agencijama i nakladništvom. Njihova kontrola nad tim rotšildsko-cionističkim medijskim konglomeratima, uz ogroman utjecaj u bankarstvu i politici, tvori isprepletenu mrežu koja Rothschildima i njihovoj cionističkoj kliki pruža doista šokantne razine kontrole nad globalnim društvom i informacijama koje ljudi dobivaju. Ili ne dobivaju. Kolumnist *Los Angeles Timesa* Joel Stein (rotšildski cionist) napisao je članak u kojem tvrdi da su Amerikanci koji ne misle da Židovi (rotšildski cionisti) kontroliraju Hollywood jednostavno 'tupi' (sl. 265). Stein nastavlja:

> Židovi su dominantni. Morao sam dobro pročešljati filmsku djelatnost ne bih li našao šest ne-Židova na visokim položajima u kompanijama koje proizvode zabavu. Ali, vidi vraga, ispostavilo se da je čak i jedan od te šestorice, direktor AMC-a Charles Collier,

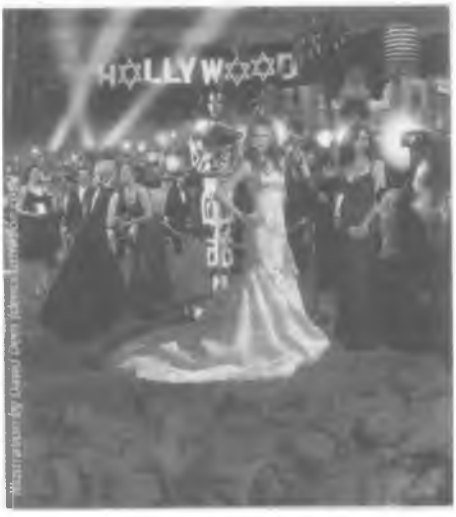

Slika 265: *Rotšildski cionisti kontroliraju medije i industriju 'zabave'.*

zapravo Židov! ... Kao ponosni Židov, želim da Amerika bude svjesna naših postignuća. Da, mi upravljamo Hollywodom.

I ne samo Hollywoodom. Shahar Ilan, urednik dnevnih priloga u vodećem izraelskom listu *Ha'aretzu,* napisao je sljedeće: „Židovi doista vladaju američkim medijima. To je posve jasno, a tvrdi li netko suprotno bježi od općepoznatih činjenica." Rothschildi orkestriraju svjetsku tiraniju iz samog središta mreže, vrlo blizu samom pauku. Za uspješno uvođenje tiranije potrebna je kontrola nad informacijama na temelju kojih ljudi grade svoj doživljaj stvarnosti. Upravo zato „glavni mediji uništavaju informacije". Zgodan je navod Abrahama Foxmana, nacionalnog direktora Antiklevetničke lige, koji je za *Jerusalem Post* izjavio:

> Sad imamo novi oblik američkog antisemitizma, vrlo sličnog starom. Ovaj novi oblik kaže da Židovi vode banke, novinske kuće i Hollywood. Razlika je u tome što se sada taj dojam širi i u glavnim medijima.

Ali, Abe, prijatelju stari, što misliš *zašto* se takav dojam širi? Možda zato što je, sasvim slučajno, takav dojam potpuno *točan.* Ali osnova zakona protiv govora mržnje je pretpostavka da istina nije nikakva obrana. A, čujte, i mene brine dojam koji se širi u glavnim medijima da sunce izlazi svako jutro i zalazi svake večeri. To bi moglo dovesti do antisolarizma, a svakom tko vjeruje u svanuće i suton trebalo bi to zabraniti. Što prije, molim, pooštrite te zakone protiv govora mržnje.

Cenzura interneta

Pravo novinarstvo danas se može pronaći na internetu, a stvaraju ga ljudi koji su spremni ići onamo gdje poslušnici glavnih medija ne mogu jer ili premalo znaju ili se previše boje. Da, na *Webu* također imamo i poveću hrpu sranja, ali i veličanstvene primjere istraživačkog novinarstva. A članci takvih novinara svjetlosnim su godinama daleko od svega što ćete naći u novinama ili na radiju i televiziji (sl. 266). I zbog toga glavni informativni mediji, posebno novine, ubrzano gube čitatelje te im pada naklada ili, u slučaju televizije, gledanost. Iluminatske obitelji drže pod kontrolom telekomunikacijske divove i najvažnije servere i tražilice, a internet im je omogućio nemale koristi u smislu nadzora, ali loša strana svega toga (gledano iz njihova kuta) je to što se dogodila eksplozija informacija diljem *neta* o njihovim skrovitim operacijama i manipulacijama stanovništva.

Slika 266: *Internet je odigrao veličanstvenu ulogu u razotkrivanju orvelovskog plana, a obitelji odabranih krvnih loza sada pokušavaju spriječiti slobodan protok informacija na* ***Webu.***

Stvari izmiču kontroli, rekli bi oni, i stoga nas očekuju sve snažniji pokušaji cenzure i friziranja interneta. To nikako ne smijemo dopustiti. Duh je izašao iz boce i ne kani se u nju vratiti, ali morat ćemo svladati još mnoštvo prepreka jer iluminatske mreže nastoje cenzurirati internet služeći se svakim opravdanjem kojeg se mogu domisliti. Jedno od njih bit će, logično, „kibernetički terorizam", a čovjek koji se zalaže za cenzuru interneta je... vidi, vidi, senator Jay Rockefeller. U suradnji s drugim kongresnicima, 2009. godine je donio Zakon o kibernetičkoj sigurnosti, a njime se predsjedniku daju ovlasti da „proglasi krizno stanje glede kibernetičke sigurnosti". A tko će odlučivati što je „krizno stanje glede kibernetičke sigurnosti"? Predsjednik, ili, bolje rečeno, oni koji ga drže pod kontrolom. Rockefeller je čak rekao da bi „bilo bolje da nikada nismo uveli internet". Bolje za koga, g. Rockefeller? Aha, za *vas*. Apsolutno vas razumijem. Dok ovo pišem prijedlozi zakona o cenzuri interneta iznose se u Sjedinjenim Državama, Ujedinjenom Kraljevstvu i Australiji kako bi se vlastima dala moć da određuju što se smije a što ne smije pojaviti na *Webu*, što je, korak po korak, uvođenje cenzure kineskog tipa diljem svijeta.

S obzirom na sve dosad rečeno, svatko komu je stalo do slobodnog protoka informacija pozdravio bi izazov u vidu alternativnih izvora informacija na internetu. Pogotovo u usporedbi s pristranim i 'zauzdanim' izvorima 'vijesti' koje smo trpjeli u *mainstreamu* otkad su se pojavili suvremeni mediji. Ali Barack Obama ne želi slobodu izražavanja, on služi sustavu koji slobodu želi zatrti. Obama je rekao da će razmisliti o mogućnosti financijske sanacije propadajuće industrije vijesti jer bi u suprotnom internetski izvori vijesti mogli preplaviti svijet, a to bi predstavljalo „prijetnju demokraciji". Kojoj demokraciji? Uostalom, i sama demokracija jedna je vrsta diktature. Obama je izjavio: „Budu li se vijesti kretale u smjeru blogosfere, raznoraznih mišljenja, bez ozbiljnije provjere činjenica, bez ozbiljnijih pokušaja da se stvari stave u kontekst, bojim se da će na kraju ljudi vikati jedni na druge kroz taj prazan prostor, uz vrlo malo uzajamnog razumijevanja." Ne, g. Lažnjak, vi se plašite da ćete i nadalje biti podvrgavani legitimnom istraživanju i razotkrivanju od strane određenih internetskih *siteova* jer oni ne žele biti novinarske prostitutke glavnih medija koji vas puštaju da radite što vam je volja. Novine propadaju zato što su mnoge od njih pristrane, dozlaboga dosadne, očevidno kontrolirane i posve beznačajne.

Preostali paradoks na popisu Michaela Ellnera glasi: „religija uništava duhovnost", a nakane religije podrobno sam razmotrio u prvom dijelu. Glavna funkcija religije jest da spriječi ljude u svjesnom povezivanju sa Sviješću, a to čini manipulacijom

i navođenjem ljudi da svoju pozornost, energiju i snagu predaju hijerarhijama, božanstvima, prikazima i izmišljenim pričama koje zarobljavaju um unutar krutog vjerovanja. U tom smislu religija se ne razlikuje od vlasti, prava, znanosti, medicine, obrazovanja, medija i drugih institucija na koje sam upozorio. Na kraju krajeva, sve se one drže istog nacrta i *modusa operandi* uprogramiranog u Metafizički svemir te manifestiranog od strane svakoga tko je uhvaćen u zamku vibracijske frekvencije uma. Budući da su sve one stvorene kako bi porobile svjetsko stanovništvo sada znamo zašto uništavaju sve ono što inače tvrde da predstavljaju.

24

5. strategija: 'Svjetsko' ovo, ono... sve

Ljudi mogu predvidjeti budućnost jedino ako se ona podudara s njihovim željama, a kada posve očite činjenice smatraju nepoželjnima, jednostavno ih ignoriraju.

- George Orwell -

GMAZOVI I NJIHOVE HIBRIDNE krvne loze sada nastoje dovršiti svoj dugoročan plan nametanja totalne kontrole nad čovječanstvom. A ista nam se danas toliko primakla da je to vidljivo svima osim samonegirajućim 'automatima'. Ali, opet, imamo i cijele nacije toliko zasljepljene sustavom da nisu u stanju vidjeti ono što im je pred nosom. Puni su ih i sami mediji.

Prije mnogo godina rekao sam da će doći vrijeme kada će ono što je stoljećima stajalo skriveno morati izaći na površinu, na svjetlo dana. Kada cijelo vrijeme potajno planirate preobraziti društvo u globalnu zatvorsku koloniju neizbježno mora stići i onaj trenutak kada ste toliko blizu ostvarenja cilja da ljudi počnu uviđati što se događa. Vaše namjere tada izlaze iz sjene planiranja i skrovitih faza te postaju doslovne i simbolične cigle i žbuka koje možemo opipati i vidjeti. U takvom se vremenu nalazimo upravo sada, a brzina nadolazeće diktature iz tjedan u tjedan se povećava, osobito poslije 11. rujna. Sada ću, radi onih koji sumnjaju da je to istina, opisati prirodu globalnog društva koje se gmazovskim planom želi nametnuti. Baš me zanima hoćete li ga prepoznati...

Temelj svake tiranije je centralizacija moći. Princip je uvijek isti, bilo u obitelji, gdje otac ili majka diktiraju događajima, bilo u globalnoj Orvelovskoj državi gdje nekolicina svima drugima nameće svoju volju. Ako ne centralizirate moć i donošenje odluka ne možete nametnuti diktaturu. I zbog toga danas imamo takozvanu 'globalizaciju'. To je centralizacija moći u svim područjima našeg života: vlasti, bankarstvu, poslovanju, medijima, vojsci, svemu. Od ranih 1990-ih govorim da je sve to isplanirano, a sad je, eto, centralizacija globalne moći dobila i svoje ime... 'globalizacija'. Milijuni ljudi prosvjeduju zbog posljedica ove zgrnute moći

koja upropaštava živote, zajednice i zemlje diljem svijeta. To ponajviše vrijedi u slučaju nemoćnih i siromašnih koje nemilosrdno izrabljuju bešćutne i korumpirane korporacije (ustvari, *korporacija,* u jednini), a one su pak u vlasništvu i pod kontrolom obitelji gmazovskih hibrida. No, čini se kako prosvjednici ne shvaćaju da korporacije nisu *kreatori* globalizacije, one su tek *sredstvo* da se do nje stigne. Političari „lijevo od centra" i intelektualci koji ih podupiru su ljudi uvjetovani umom. Sustav još uvijek vide u smislu opreke nas i njih, crnog i bijelog, lijevog i desnog.

Stoga je teško prepoznati jedinstveni cilj iza naizgled različitih 'strana' i svakog aspekta globalizacije: 'obrazovanja', politike svih vrsta, medija, religije, prava, medicine, 'Velike farmacije', 'Velike biotehnologije' i svega ostalog. Svi ti elementi djeluju kao jedinstvena cjelina nadzirana od strane iste sile i teže istom cilju: porobljavanju ljudi. Može li uopće biti različitih 'strana' u politici kada se bez obzira koja 'strana' dođe na vlast - 'lijeva', 'desna' ili 'centar' - nastavlja odvijati isti scenarij? Zar doista mislite da postoje različite 'strane' u naftnom kartelu, farmaceutskom kartelu, biotehnološkom kartelu i tako dalje?

Razbijena raznolikost

Planira se centralizirana kontrola našeg planeta pomoću strukture svjetske vlade, svjetske vojske, središnje svjetske banke, svjetske valute i mikročipiranog stanovništva spojenog na svjetski kompjutorski sustav i svjetsku mrežu satelitske navigacije, odnosno globalnog pozicioniranja (sl. 267). Na to upozoravam već dva desetljeća, a pogledajte samo današnji svijet: to se doista događa, velikom brzinom.

Slika 267: *Planirana globalna piramida na čijem vrhu stoji svjetska vlada nadzirana od strane iluminatskih obitelji i, naposljetku, Gmazova.*

Ljudi su nekoć živjeli u plemenima gdje su plemenski vođe, poglavice ili vijeća donosili odluke u ime plemena. Plemena su se potom udružila u 'narode', a nekolicina ljudi u središtu moći nametala je svoje odluke svim pridruženim plemenima. Sljedeća faza je objedinjavanje država u superdržave, čime bi se nekolicini ljudi u središtu moći omogućilo da nameću svoje odluke svim nacijama. Prva naddržava bila je Europska unija, praćena nadolazećom Afričkom unijom, a njima će se, po planu, pridružiti Sjevernoamerička unija – koja će naposljetku postati unija oba američka kontinenta (Sjeverne i Južne Amerike) – zatim Azijsko-pacifička unija, a možda i druge. Planirano je da na vrhu te strukture bude svjetska vlada koja će

svoje odluke nametati naddržavama, a ove će ih nametati državama ili, bolje rečeno, regijama. Namjera je države razbiti u regije kako bi se razvodnilo suglasje kod reakcija na diktaturu svjetske vlade/nadržave. Škotski i velški parlament i pokušaji uvođenja regionalne vlasti u Engleskoj dio su ovog plana koji se gura pod izgovorom, kakve li ironije nad ironijama, prenošenja „vlasti narodu". Europska unija se razvila, kao što je otpočetka planirano, od zone „slobodne trgovine" pod nazivom Zajedničko tržište ili Europska ekonomska zajednica. Na isti se način planira stvaranje Sjevernoameričke unije (sl. 268) od zone „slobodne trgovine" nazvane Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (NAFTA), a Azijsko-pacifička unija od zona „slobodne trgovine" pod nazivom Azijsko-pacifička gospodarska suradnja (APEC) i Udruženje zemalja jugoistočne Azije (ASEAN).

Slika 268: *Sjevernoamerička unija označit će kraj Amerike kao suverene nacionalne države.*

Cilj se ostvaruje postupno, malo pomalo, korak po korak, metodom totalitarističkog šuljanja, no svakim se danom odvija sve brže. Kada sam prije nekoliko minuta u internetsku tražilicu utipkao „Azijsko-pacifička unija" pri vrhu popisa nalazio se naslov: „Zastupnik u australskom parlamentu želi Azijsko-pacifičku uniju".

Australski premijer Kevin Rudd, član Fabijanskog društva, rekao je da do 2020. godine želi vidjeti „Azijsko-pacifičku uniju" ustrojenu poput Europske unije. Ma da? Velikog li iznenađenja! Rudd je izjavio da u bilateralnim vezama postoji određena 'krhkost' i, premda su regionalna tijela kao što su ASEAN i APEC postigla mnogo, javlja se potreba za „regionalnim ustrojstvom" u cilju lakšeg svladavanja rastućih izazova u stoljeću azijsko-pacifičkog združivanja. Ma, bravo, Keve, recitiraš bez greške! E, ali ljude treba malo i zaplašiti: „Terorizam u jugoistočnoj Aziji ostaje nerazriješen problem ... na širem području kontinentalne Azije uspon Indije i Kine značajno će utjecati na buduća kretanja na području gospodarstva, sigurnosti, zaštite okoliša i štednje energije". Izvrsno, Keve, ide to tebi! Rudd je rekao da će Azijsko-pacifička zajednica, uključujući Sjedinjene Države, Japan, Kinu, Indiju, Indoneziju i druge države iz regije, potaknuti suradnju i rješavanje gospodarskih, političkih i sigurnosnih problema, a također će pridonijeti razvoju „iskrenog i sveobuhvatnog osjećaja pripadanja zajednici". Gluposti, g. Ništarijo! Osmišljena je sa svrhom nametanja centralizirane kontrole nad ogromnim područjem Zemlje, i Vi to jako dobro znate. Rudd je vođa australske Laburističke stranke (vidi Fabijansko društvo) i provodi potpuno isti plan kao i njegov prethodnik, vođa australske Liberalne [Konzervativne] stranke, John „gdje biste željeli da Vas ližem, g. Bush?" Howard. Oni su različiti paravani iste sile, baš poput Busha i Obame u Sjedinjenim Državama, te Blaira/Mendelsona/Camerona u UK-u (sl. 269). Teoretski imate mogućnost da glasanjem na izborima promijenite vođe, ali ne i politiku koju svi oni slijede. Privid raznih 'strana' služi jedino tome da zavara ljude i navede ih da povjeruju kako svoju

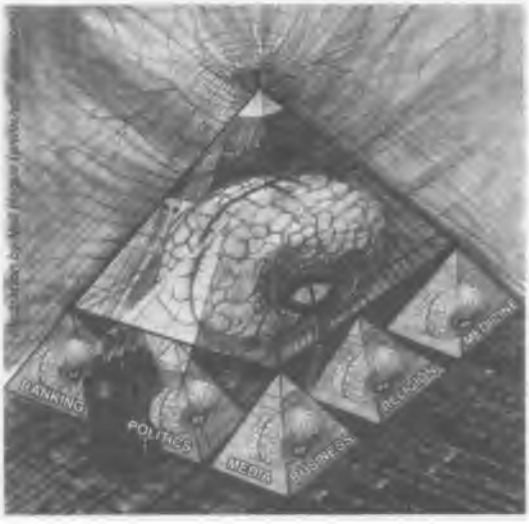

Slika 269: *Struktura piramide unutar piramide znači da svi putevi naposljetku vode do Gmazova i obitelji njihovih hibrida.*

vlast sami biraju. Što nema veze s istinom. Postoji jedna vlast pod dva naziva ili tri naziva u nekim zemljama. Miguel D'Escoto Brockmann, predsjednik Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, u lipnju 2009. predstavio je dokument u kojem se otvoreno poziva na uvođenje svjetske vlade. U dokumentu piše:

> Globalizacija bez učinkovitih globalnih ili regionalnih institucija svijet vodi prema kaosu. Time se koče globalne odluke i koraci neophodni za suočavanje s poteškoćama koje stoje pred čovječanstvom, osobito u području zaštite okoliša. Kontrola svjetskih institucija od strane snaga nesklonih demokratizaciji a istovremeno revnosnih u umanjivanju njihova značaja, doprinijela je svjetskoj političkoj nemoći koja se ogleda u nedostatku rješenja za hitne svjetske probleme.
>
> Neke su države ustanovile da je najbolji put određivanja njihove vlastite sudbine pridruživanje regionalnim organizacijama. Trebali bismo se voditi načelom jačanja Ujedinjenih naroda, a posebno Generalne skupštine kao tijela s jednom nacijom i jednim glasom koje će, posve legitimno, moći stvoriti svjetsku institucionalnu sferu. Istovremeno treba jačati i regionalnu razinu.

Upravo je takav njihov plan, od riječi do riječi. Centraliziraj svjetsku moć preko takozvane globalizacije, a kada ljudi budu patili od posljedica iste ponudi im rješenje – još veću centralizaciju svjetske moći. 'Otac' D'Escoto, svećenik Rimokatoličke (Babilonske) crkve i član iluminatskog Jezuitskog reda, također je zatražio popis novih institucija Ujedinjenih naroda koje će preobraziti sadašnji UN u svjetsku vladu. To su:

Svjetski fond poticaja
Svjetska služba za javna dobra (more, svemir, kibernetički prostor)
Svjetska porezna služba
Svjetska komisija za sigurnost financijskih proizvoda
Svjetska direkcija za financijsku regulativu
Svjetska direkcija za konkurenciju
Svjetsko vijeće financijskih i ekonomskih savjetnika
Svjetsko vijeće za gospodarsku suradnju
Svjetski monetarni odbor

Slika 270: *Svijet na nišanu Gmazova i njihovih krvnih loza.*

Nikakvo čudo da *logo* Ujedinjenih naroda izgleda poput nišana uperenog prema svijetu (sl. 270). Nacrt oca D'Escota za svjetsku diktaturu pod nazivom „Prijedlog dokumenta o posljedicama svjetske financijske i gospodarske krize te o njenom utjecaju" sadržavao je svaku pojedinu stvar na koju upozoravam već dva desetljeća, a spomenute teme sada stalno ponavljaju svjetski vođe i politički komentatori. Gordon Brown, britanski premijer u vrijeme pisanja ove knjige, član je i marioneta iluminatskog Fabijanskog društva koje usmjerava politiku Laburističke stranke od 1900. godine, kad je ono pripomoglo njenom osnivanju. Njegov prethodnik Tony Blair još je jedan „fabijanski čovjek", a obojica spletkare i rade na uvođenju svjetske socijalističke/fašističke države. Brown je pozvao na stvaranje „istinskog globalnog društva" (svjetske vlade) i „novog financijskog ustrojstva za globalno doba" (središnja svjetska banka i sve što uz nju ide). Neposredno nakon gospodarskog sloma 2008. pred američkim je Kongresom rekao da „trebamo iskoristiti ovaj trenutak, jer nikada prije nisam primijetio toliku spremnost svijeta da objedini svoje snage."

Drugim riječima: ljude smo doveli kamo smo htjeli da bismo dobili što želimo. Papa je službeni poglavar – naglasak na *službeni* – Babilonske crkve, danas poznate pod nazivom Rimska crkva. I *on* je pozvao na uvođenje svjetske vlade. Rekao je da treba uvesti „istinsko svjetsko političko tijelo" koje bi „upravljalo svjetskim gospodarstvom ... oživljavalo krizom pogođena gospodarstva ... [i] izbjegavalo svako pogoršanje sadašnje krize i većih, time nastalih, neravnoteža." Takvo bi tijelo „trebalo biti općepriznato i ... ovlašteno da osigura poštivanje pravde i ljudskih prava te sigurnost svih ljudi". Još je dodao: „Financijeri moraju ponovno otkriti nepatvorene etičke temelje svoje aktivnosti kako ne bi zlorabili sofisticirane instrumente kojima se interesi štediša mogu, nažalost, iznevjeriti." Ono krilo zavjere koje vodi Alan Greenspan potiče gospodarski slom, a papinsko krilo kaže da moramo imati svjetsku vladu kako bismo se s time uhvatili ukoštac. Cement koji spaja oba ta krila su Rothschildi. Eto kako se planira uvesti svjetsku vladu i ostatak fašističke strukture: kombinacijom problema-reakcije-rješenja, nepostojećeg-problema-reakcije-rješenja i totalitarističkog šuljanja, koje sad već prelazi u trk.

Treći svjetski rat

Njihov plan predviđa Treći svjetski rat čiji bi glavni akteri bili Sjedinjene Države, Europa, Rusija i Kina. Kao jednog od okidača tog rata pripremaju državu Izrael, uz Pakistan, Sjevernu Koreju i države oko Kaspijskog mora, poput npr. Irana. Zamisao je sljedeća: stvaranje svjetskog sukoba (problem) koji će dovesti do uvođenja svjetske vlade i svjetske vojske, kako bi se „spriječilo da se takvo što ikad više

ponovi". Upravo takvom tehnikom poslužili su se nakon Prvog i Drugog svjetskog rata kako bi opravdali golemu koncentraciju svjetske moći preko institucija kao što su rotšildski/rokfelerski stvoreni Ujedinjeni narodi, Europska unija, Svjetska banka, Međunarodni monetarni fond i mnoge s njima povezane organizacije. Žele li uspostaviti svoju tiraniju svjetske vlade moraju najprije uništiti 'supersile': Sjedinjene Države, Kinu i Rusiju. Ima li boljeg načina da to postignu od izazivanja netrpeljivosti i rata vođenog do međusobnog uništenja? Američki masonski 'superstar' Albert Pike u 19. je stoljeću navodno opisao buduće obrasce tri svjetska rata kojima se planira preobrazba planeta Zemlje u jednu centraliziranu tiraniju. Albert Pike, Suvereni veliki zapovjednik Škotskog reda Slobodnog zidarstva i značajni iluminatski operativac, navodno je još 1871. godine napisao pismo zloglasnom iluminatskom agentu Giuseppeu Mazziniju u kojem daje glavne obrise tri svjetska rata koji će dovesti do globalne prevlasti.

U prvom svjetskom ratu, navodno je napisao, bit će svrgnuti ruski carevi nakon sukoba između britanskog i njemačkog carstva. Drugi će dovesti do takvog jačanja političkog cionizma da će omogućiti uspostavu suverene države Izrael u Palestini. Mnogi kažu da to pismo nikada nije ni postojalo, ali, kao i u slučaju *Protokola sionskih mudraca*, krivotvoritelj je u tom slučaju morao biti vrlo nadahnuti prorok. Evo što je Pike navodno zapisao o Trećem svjetskom ratu:

> Treći svjetski rat mora se potpiriti iskorištavanjem razlika uzrokovanih „posredništvom Iluminata" [ovaj izraz također se koristi u *Protokolima*] između političkih cionista i vođa islamskog svijeta. Taj se rat mora voditi na takav način da se islam (muslimanski arapski svijet) i politički cionizam (država Izrael) međusobno unište. U međuvremenu će druge nacije, još jednom podijeljene oko tog pitanja, biti prisiljene boriti se do točke posvemašnje fizičke, moralne, duhovne i ekonomske iscrpljenosti ... Pustit ćemo s lanca nihiliste i ateiste i izazvati silnu društvenu kataklizmu koja će u svoj svojoj strahoti nacijama jasno pokazati učinak posvemašnjeg ateizma, izvora divljaštva i najkrvavijih nereda.
>
> Potom će građani diljem svijeta, nastojeći se obraniti od svjetske manjine koju predstavljaju revolucionari, iskorijeniti te razarače civilizacije, a mnoštvo će biti razočarano kršćanstvom, čiji će deistički duh od toga trenutka biti bez kompasa ili pravoga smjera, te će biti željno nekakvog ideala no, ne znajući gdje da iskaže svoje štovanje, primit će iskonsko svjetlo preko univerzalnog očitovanja čiste doktrine Lucifera, iznesene konačno pred oči javnosti [Gmazovi]. Sve će to proizaći iz šireg reakcionarnog pokreta nastalog poslije uništenja kršćanstva i ateizma koji će istovremeno biti i obuzdani i iskorijenjeni.*
>
> **Izvor: Zapovjednik William Guy Carr, bivši obavještajac u Kraljevskoj kanadskoj mornarici; navod iz knjige* Sotona: Princ ovog svijeta (Satan: Prince of this World).

Obratite pozornost na rečenicu o ratu koji će se „voditi na takav način da se islam (muslimanski arapski svijet) i politički cionizam (država Izrael) međusobno

uništе". Misao vodilja rotšildskog cionizma nikada nisu bili interesi židovskog naroda te je planirano i njegovo uništenje, baš kao i svih ostalih. Rotšildski cionizam i glavnina židovskog naroda nisu ista stvar. U srpnju 2009. objavljeno je da su ruski predsjednik Dimitrij Medvjedjev i kineski predsjednik Hu Jintao uputili „hitno upozorenje" Sjedinjenim Državama u kojem kažu da ukoliko SAD dopusti nuklearni napad Izraela na Iran, „naš će odgovor biti Treći svjetski rat". Svima koji se nalaze u Palestini/Izraelu dao bih mali savjet: vidite li Rothschilde da odlaze bježˈte odatle!

Narod nadzire narod

Vlasti već znaju da se nekakav rat pomalja i potajno se za nj pripremaju. Početkom 2008. dobio sam pismo od jednog britanskog prometnog redara koji je naplaćivao globe vozačima za ilegalno parkiranje. Silno su ga bile uznemirile i zbunile informacije koje je dobio tijekom obavljanja svoje dužnosti. Redar 'Andy' (tako ću ga zvati) obavljao je taj posao otprilike dva desetljeća, a pritom se uvijek radilo o stvarima vezanim uz zakone o prometu i parkiranju i ničemu drugom. Uostalom, upravo im to, i samo to, stoji u opisu posla. Sve je bilo u redu, rekao je, do pred nekih pet godina kada su promjene u upravi donijele posve nove prioritete. Odjednom naglasak se više nije stavljao na održavanje protočnosti prometa; sada se sve svodilo na naplaćivanje što je moguće više prometnih prekršaja kako bi se povećali novčani iznosi od vozača naplatom globa. Andy je rekao da su mnogi prometni redari davali otkaz u znak protesta uz ovakve komentare: „Ovom su poslu iščupali srce" i „Sada nas vode roboti". U svom pismu Andy opisuje kako ga je šef ureda pozvao na jedan „povjerljiv razgovor" tijekom kojeg je dobio tri kartice za sebe i svoje kolege. Prva kartica bavila se njegovim poslom u vezi parkiranja. Ništa sporno, to mu je i posao; ali vidjevši druge dvije ostao je zbunjen i sve zabrinutiji glede onoga što se događa.

Kartica broj dva imala je naziv 'PACE', što je kratica za „Police Action and Court Evidence" („Policijske akcije i sudski dokazi") na kojoj je pisalo da su policajci, kada nekoga hapse, zakonom obvezni kazati: „Ništa ne morate reći, ali Vašoj obrani može naškoditi ako, bude li vas se pitalo, ne spomenete nešto čega ćete se kasnije držati na sudu. Sve što, eventualno, ipak kažete može se upotrijebiti kao dokaz." Dosad nije bilo apsolutno nikakve potrebe da prometni redari budu upoznati s ovakvim tekstom policijskog upozorenja. Nikada nisu bili u situaciji u kojoj bi ga trebali – ili zakonski mogli – koristiti. Ovlasti za uhićenje imaju samo policija i neki drugi predstavnici zakona. Treća kartica davala je Andyju i njegovim kolegama ovlaštenja da postupaju u ime mjesnog vijeća prilikom provedbe raznih statutarnih odredbi – „uključujući ulazak i pretragu prostora".

Molim? Kakve veze, pobogu, ima ulazak i pretraga prostora (i riječi izrečene tijekom policijskog uhićenja) s ljudima koji nisu radili ništa drugo osim naplaćivali globu vozačima za nepropisno parkiranje? Upravo je to pitanje postavio i Andy svojim nadređenima nakon izdavanja kartica, ali oni mu rekoše kako su dobili zapovijedi da kartice podijele redarima te da ništa ne brine; neka ih samo čuva i čeka daljnje upute. Andy se kasnije susreo s policajcem kojeg je otprije poznavao. Nakon uobičajenog ćaskanja s drugim redarima policajac je poveo Andyja na stranu

i rekao mu da bi htio s njim popričati u četiri oka. Kazao mu je da Andy ne smije ni pisnuti o tome što će mu on sada reći i da mu te informacije daje samo zato što je Andy njegov stari prijatelj. Rekao je da se već mjesecima nalazi na „specijalnim dužnostima" i koordinira neku strogo povjerljivu operaciju, sastaje se s 'glavešinama' iz policije te državnih i lokalnih vlasti. To se događa diljem zemlje - spomenuo je - a neki su policajci izabrani – ili im je naređeno – da rade što i on sada radi. Policajac je zatražio od Andyja da još jednom obeća kako nikome neće otkriti pojedinosti njihova razgovora, a potom je rekao da se vlasti pripremaju za ono što će mu on sada otkriti, „dosta vremena unaprijed". Vlastodršci očekuju „... rat, mnoštvo nemira, mnogo gadnih nevolja". Također je rekao da zna kako su Andy i njegovi kolege dobili više nekakvih kartica, jednu s PACE upozorenjem i jednu koja im daje ovlasti da ulaze u razne prostore. Pa je nastavio:

> Želim ti reći da sada znam zašto ste dobili te kartice: zato jer kada se sve to dogodi, a hoće, mi [policija] bit ćemo u prvim redovima s vojnim snagama, a ljudi tvoje struke... čuvari parkirališta, zaštitari, rukovatelji nadzornih kamera i tako dalje, morat će obavljati naš posao.

„Ma, šališ se; pa to je suludo!" - odvratio je Andy, ali policajac je tvrdio da se ne šali: „Govorim ti istinu. Samo sam te htio obavijestiti o onom što se sprema, ali molim te da ovo ostane među nama". Dakle, ovdje imamo policajca, dobro upoznatog s tom tajnom operacijom, koji govori da će izbiti nekakav rat i da se očekuju masovni prosvjedi kojima će se baviti policija i vojska, dok će uobičajeni policijski posao obavljati prometni redari, privatni zaštitari, rukovatelji nadzornih kamera i tako dalje. Andy me je kontaktirao i prenio mi svoje saznanje u ožujku 2008., ali njegov razgovor s policajcem vođen je nekoliko mjeseci ranije. 'Rat' i pripreme za suočavanje s reakcijom javnosti odavno su isplanirani, a 'rat' je samo dio toga. Dio te prikrivene operacije su reakcija na uvođenje obaveznog cijepljenja i svjetski gospodarski slom. Nekoliko dana nakon što sam dobio Andyjevo pismo i vidio kartice o kojima je govorio vlada je objavila da će prometni redari biti preimenovani u „civilne čuvare reda" i da će se njihove ovlasti povećati i proširiti, te će uključivati neke od zadataka koje obično obavlja policija.

Nekoliko mjeseci kasnije, u kolovozu 2008., britanska vlada je najavila uvođenje novog nazivlja organa reda koji će se sada zvati „ovlaštene osobe". One će obuhvaćati cijeli niz 'civila' ovlaštenih da obavljaju policijski posao, a među njima su... zaštitari, pripadnici sigurnosnih službi, čuvari parkirališta, detektivi u robnim kućama, čuvari parkova, čak i redari na sportskim događanjima. Najveći dio svega toga upravo je tako opisao spomenuti policajac Andyju, a planirana je daljnja predaja policijskih ovlasti izvanpolicijskim službama i angažiranje sve više slojeva civilnih službi na čuvanju reda i mira. Isto se događa svugdje što je i razlog zašto Barack Obama poziva da izdvojena financijska sredstva za civilne sigurnosne službi u Sjedinjenim Državama budu jednaka onima predviđenim za američke marince.

Već sada imamo tisuće tih orvelovski nazvanih „ovlaštenih osoba" prema „programu akreditacije sigurnosnih službi", a njihov će se broj uvelike povećati. Sve što takve osobe trebaju učiniti jest da plate (oni ili njihovi poslodavci) gotovo nikakvu obuku, bez gotovo nikakve provjere životopisa, poslije čega lijepo mogu izaći na ulicu i zaustavljati vozila, naplaćivati prometne prekršaje, fotografirati ljude, patrolirati sa psima, plijeniti imovinu i legitimirati ljude. Situacija je došla dotle da ljudi koji, recimo, bace papirić na ulicu bivaju fotografirani ukoliko se odbiju predstaviti tim službenicima Države, a njihova se slika objavljuje u lokalnim novinama, poput kakve tjeralice. Alex Deane iz organizacije Big Brother Watch kaže: „Praktički smo svjedoci samovoljnog dijeljenja pravde uz blagoslov države ... To je još gore od lošeg obavljanja policijske djelatnosti, to je policijski posao bez ikakvog sustava provjere i kontrole kakav je inače prisutan u pravim policijskim snagama". „Ovlaštene osobe" zasad će nositi značke na svojim sadašnjim uniformama, ali vlasti ih uskoro planiraju odjenuti u posebne uniforme (kako bi, valjda, bili spremni za slučaj rata, a najprikladnije bi bile crne košulje). Oni će se pridružiti bivšim prometnim redarima, orvelovski nazvanima „civilnim organima reda", a i takozvanim „posebnim redarstvenicima" koji također obavljaju policijski posao bez odgovarajuće razine obuke. Tu skromnu družinu vlasti kolektivno nazivaju, uz još malo klasičnog orvelovskog jezika, „proširena policijska obitelj". Vidite kako su lijepo upotrijebili riječ 'obitelj': nimalo prijeteći izraz koji nas podsjeća na toplinu doma kako bi se prikrilo ono što gornji naziv doista predstavlja. Daleko točniji bio bi naziv „tajna policija Jacqui Smith" ili „Stasi gđe Smith" po ugledu na zloglasnu istočnonjemačku tajnu policiju i britansku ministricu unutarnjih poslova koja je službeno stajala iza te politike, ali, naravno, u stvarnosti nije. Jacqui Smith bila je krajnje nesposobna, a na položaju ministrice unutarnjih poslova gubila je tlo pod nogama pa je 2009. godine smijenjena. Bila je mekana glina u rukama svojih 'savjetnika' i najviših dužnosnika te je „glumila gljivu". Nije provodila *svoju* politiku nego politiku Iluminata, a oni su uvijek na vlasti bez obzira što piše na vratima. Takvo je stanje u svakoj zemlji zahvaljujući globalnoj paukovoj mreži međusobno povezanih tajnih društava i skupina – zahvaljujući, dakle, 'korporaciji'.

Svjetske policijske snage

Također se planira da Treći svjetski rat bude okidač za uvođenje svjetske vojske koja je, kao što govorim svih ovih godina, zamišljena kao spoj NATO-a, 'mirovnih' operacija Ujedinjenih naroda i drugih grupacija kao što su vojska Afričke unije, predložena vojska Europske unije i ostale. Namjera je ukinuti sve nacionalne vojske tako da svjetska vojska bude pod kontrolom svjetske vlade. Svjetskom vojskom bi se zapovijedalo iz jednog glavnog središta, a na nižim razinama djelovale bi kao vojske naddržava raspoređene oko regija koje bi, po planu, zamijenile države.

To bi značilo da će centralizirano vođena svjetska vojska djelovati (provoditi diktaturu) na svakoj razini, od svjetske do lokalne zajednice. To bi bila planetarna verzija vojne strukture u nacističkoj Njemačkoj ili Kini, što je nacrt globalnog društva kojeg Gmazovi i njihovi hibridi već vrlo dugo nastoje nametnuti. Ovdje govorimo

Slika 271: *Sve više i više policajci izgledaju i ponašaju se poput vojnika.*

o svjetskoj policijskoj/vojnoj državi koja će željeznom rukom vladati stanovništvom. Jeste li primijetili kako policajci sve više izgledaju i postupaju poput vojnika? Ono čemu svjedočimo je nagao prijelaz sa starog načina obavljanja policijskog posla (sjećat će ga se, uglavnom, samo ljudi moje dobi) na vojnu diktaturu koja pristiže u galopu (sl. 271). Što god francuski predsjednik i rotšildski/Mossadov agent Nicolas Sarkozy predlaže iluminatska je politika. Kraj priče. Ne čudi stoga da on požuruje stvaranje europske vojske koja bi bila produžena ruka svjetske vojske u Europskoj uniji. Sve one koji se protive Sarkozyjevom planu, bivši britanski ministar obrane John Hutton proglasio je 'smiješnima': „Nisam jedan od onih mrzitelja EU [koji misle] da bilo što povezano s EU neizbježno mora biti grozno." - rekao je Hutton. „A takvih ima mnogo. Iskreno, mislim da su stavovi te vrste smiješni." Zanimljivo, ista mi je riječ pala na um kad sam čitao Huttonove komentare. Sinkronicitet je luda stvar. Ti ljudi pojma nemaju o onome što se doista zbiva, a ovaj tip je bio britanski ministar obrane, no, Bogu hvala, više nije. Ali, opet, oni koji su ga naslijedili na tom položaju bili su jednako nesposobni. Nekolicina političara ipak zna barem ponešto od stvarnog plana, a to su ljudi poput Obame, Blaira, Sarkozyja, Cheneya, Georgea Busha starijeg i njihova soja, ali većina ostalih tek su „korisni bedaci", prave male bebe. Drugi aspekt svega ovoga je povećan broj vojnih i pomorskih 'vježbi' u kojima sudjeluju mnoge zemlje, uključujući Sjedinjene Države i Kinu, a sve je to dio prijelaza s nacionalnih na svjetsku vojsku. Jednom me je neki 'novinar' iz glavnih medija upitao kakvog bi uopće smisla imalo uvođenje svjetske vojske... jer se „na kraju krajeva, ne bi imala protiv koga boriti". I što na to reći? Ništa. Preostaje vam jedino da duboko udahnete, odmahnete glavom i odete. Razlog za uvođenje svjetske vojske i ukidanje svih drugih je, naravno, to što bi svjetska vlada tada imala potpunu moć da nametne svoju volju svakoj državi ili pojedincu koji bi se odbio pokoriti volji svjetske vlade.

Vojska robota

U svemiru postoji cijela mreža oružja spremnog da bude upereno na Zemlju i na svaku neposlušnu državu ili skupinu. To je poput megaverzije filma o Jamesu Bondu, samo što ovo, nažalost, nije fikcija. Svemirsko oružje, uključujući lasere i drugo energetsko oružje, razvija se i uvodi pod krinkom priča o inicijativama poput „zvjezdanih ratova" i satelitskih sustava. Plaća se iz takozvanih „crnih fondova" kojih nema na službenim državnim bilancama stanja, a obuhvaćaju iluminatske paravanske kompanije kao što su *Lockheed Martin*, *Boeing*, *Northrop Grumman* i

drugi dobavljači oružja za američku vojsku te kompanije uključene u razvoj vojnih i civilnih svemirskih programa.

Razvoj takvog oružja nadgleda grozomorna Agencija za napredna vojna istraživanja (DARPA) koja djeluje unutar američkog Ministarstva obrane i službeno je odgovorna za razvoj nove vojne tehnologije. Ustvari, ona je daleko više od toga, jedna je od najopakijih organizacija na Zemlji. Oni žele stvoriti, doslovno, vojsku robota, pri čemu se tehnologija koristi za ubijanje i kontrolu ljudi, a njome bi upravljali operateri s *joystickom* u rukama, na nekoj tajnoj i sigurnoj lokaciji, daleko od svoje mete. Već imamo daljinski upravljane letjelice koje se sve više koriste za bombaške napade i nadgledanje ali, pročeprkate li malo po internetu, vidjet ćete da se naglo razvijaju daljinski upravljane „robotske jedinice" i pokretno naoružanje. Izraz 'razvijaju' ovdje nije najprecizniji jer takva tehnologija već postoji. Radi se samo o njenom postupnom uvođenju. Kompanija pod nazivom *Robotic Technology Inc.* (RTI) proizvela je vojnog robota koji si sâm može obnavljati gorivo tako što izvlači i troši energiju iz biomase u okolišu, uključujući i mrtva tijela. Nazvan je „energetski neovisnim taktičkim robotom" (engl. skraćenica 'EATR'). Dr. Robert Finkelstein, ravnatelj RTI-a, izjavio je za *Fox News* da će EATR[1] programirati tako da ne konzumira ljudska ili životinjska tijela. Američki Kongres želi da do 2015. godine trećina zemaljskih borbenih vozila budu roboti bez ljudske posade. U Iraku, ali i Afganistanu, već se koristi više od četiri tisuće robota. Mediji su izvijestili da je daljinski upravljana letjelica MQ-1 Predator (sl. 272) navođena s udaljenosti od 11.000 kilometara te da je usmrtila „sumnjive osobe, moguće teroriste" koji su putovali automobilom, a američka vojska sada dramatično povećava broj robotskih uređaja koji donose vlastite odluke o tome kada će, ili neće, ubiti. Svjetsko stanovništvo brojčano uvelike nadmašuje urotnike, a kada dođe vrijeme u kojem će njihov Kontrolni sustav biti posve očigledan ljudi će se pobuniti i krenuti u obračun s tim vladarima iz sjene. I zbog toga ovi moraju imati odstupnicu: ostat će i dalje skriveni dok će ratove umjesto njih voditi njihova tehnologija. Upravo je to prava svrha robotske vojske.

Također namjeravaju uvesti globalne 'civilne' organe reda – zapravo još jednu produženu ruku vojske – u obliku svjetskih policijskih snaga. Ujedinjeni narodi i Međunarodna organizacija krim-policije, poznatija kao Interpol, zajednički raspravljaju o stvaranju svjetskog policijskog tijela koje bi imalo pristup globalnoj bazi podataka o DNK te biometrijskoj i daktiloskopskoj dokumentaciji.

Slika 272: *Daljinski upravljana 'robotska' letjelica Predator.*

[1] Skraćenica EATR izgovara se isto kao i riječ *eater*, odnosno, u prijevodu, 'proždrljivac', 'izjelica' itd.; *op. prev.*

Glavnu riječ u tim raspravama vodi Ronald K. Noble, savjetnik kineske vlade za pitanja održavanja reda i mira na većim okupljanjima i događanjima, čovjek koji je 1993. odobrio napade na naselje sekte Branch Davidian u gradiću Wacou u Texasu, kada je u napadu saveznih policijskih snaga za vladavine Billa Clintona izgorjelo, ili je ustrijeljeno, 56 žena i muškaraca i dvadesetero djece. Noble je bio podtajnik tijela nadležnog za provedbu prisilnih mjera u okviru američkog Ministarstva financija, a nakon strahota u Wacou pokušavao je prikriti istinu o tome što se ondje zaista dogodilo. Clintonova ministrica pravosuđa Janet Reno, još jedna kreatorica masovnog ubojstva u Wacou, odabrala je Noblea za mjesto generalnog tajnika Interpola.

On sada poziva na stvaranje svjetske baze podataka koja bi čuvala brzo dostupne podatke o svakom čovjeku na Zemlji za potrebe svjetskih policijskih snaga.

Svjetski financijski krah

Planira se uvođenje svjetskih institucija i struktura – uključujući središnju svjetsku banku i svjetsku valutu – kreiranjem problema za koje se mogu ponuditi 'rješenja'. Oni žele da središnja svjetska banka nadzire sveukupne svjetske financije a da jedinstvena elektronička valuta (bez gotovine) zamijeni sve postojeće valute. Da bi to mogli provesti u djelo potrebni su im ekstremni gospodarski problemi kako bi mogli predložiti rješenja u obliku središnje svjetske banke i svjetske valute. Kada je jezuitski 'otac' Miguel D'Escoto Brockmann, predsjednik Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, u lipnju 2009. predstavio onaj UN-ov dokument zapravo je iskoristio gospodarsku krizu kako bi predložio uvođenje svjetske vlade i globalne kontrole nad financijama. U dokumentu je pisalo: „... daljnja globalizacija ljudskih odnosa nemoguća je bez globalne regulative i institucija ... Naš rastući niz svjetskih problema također će, prije ili kasnije, zahtijevati rješenje u vidu svjetskih financijskih mehanizama." Problem-reakcija-rješenje. U rujnu 2009. Ujedinjeni narodi su predložili da nadziratelj nove svjetske rezervne valute bude nova svjetska narodna banka, a Međunarodni monetarni fond počeo je širiti svoje djelovanje da bi *de facto* postao središnja svjetska banka. Prijedlog je iznesen u izvještaju za UN-ovu Konferenciju o razvoju i trgovini, čiji je suautor bio njemački ekonomist i globalist Heiner Flassbeck. Diljem svijeta istu stvar požuruju agenti iluminatske klike u Kini, Rusiji, Europi i Sjevernoj Americi. Dolaru je, izvan svake sumnje, odzvonilo (sl. 273).

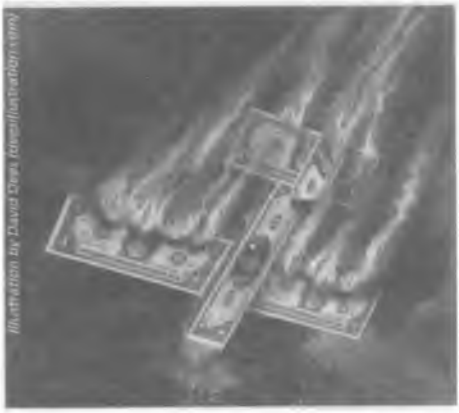

Slika 273: *Planirana likvidacija dolara*

Početak ove psihološke igre s gospodarskim slomom vidjeli smo u rujnu 2008., tijekom posljednjih tjedana Busheve administracije, ali to je bila samo prva faza. Odmah potom Bush i njegov bankarčić, ministar financija i ujedno bivši direktor *Goldmana* [Rothschilda] *Sachsa*, Henry

'Hank' Paulson, dali su milijarde dolara (u obliku posuđenog 'novca' poreznih obveznika) bankama koje su krizu i izazvale. Cifre su kasnije postale trilijunske. Koga briga za obitelji koje su upropaštene zbog pohlepe bankara. Moramo spasiti bankare ili bankstere/ gangstere, što oni, u biti, i jesu. U lipnju 2009. usred gospodarske krize i po dobivanju 12,9 milijardi dolara iz fonda za sanaciju banaka (novca poreznih obveznika), *Goldman Sachs* je obznanio najveće bonuse svojih menadžera u povijesti te banke. Smiju nam se u lice. Kad je „g. Promjena" Obama zamijenio Busha ne samo da je nastavio s jednakom politikom sanacije posrnulih banaka već je istu pojačao s trilijunima i trilijunima posuđenog novca koji je široke ruke dijelio bankama u obliku paketa 'poticaja'. Ti apsurdno veliki iznosi posuđenog 'novca' čine osnovu druge faze u ovom trofaznom planu tako dubokog slamanja gospodarstva da će „jedino rješenje" predstavljati središnja svjetska banka. U drugoj fazi treba se pobrinuti da države vatrogasnim mjerama i dijeljenjem posuđenog novca svim ugroženim djelatnostima dosegnu granice svojih sposobnosti reakcije na gospodarsku krizu. Kada meci budu ispucani a cijevi prazne obitelji odabranih krvnih loza planiraju daljnje uništavanje gospodarstva u trećoj fazi. Ekonomsku će aždaju pustiti s lanca kada takva strategija bude imala najveći učinak i kad će dovesti do najveće patnje i kaosa (slika 274).

Slika 274: *Bankari iz redova gmazovskih hibrida i njihovi agenti kreiraju spekulativne sheme (engl.* ***bubble****, što doslovno znači 'mjehurić'), a potom ih razbijaju.*

Žele da ljude zahvati takav strah, stres i panika da smjesta pristanu na svako rješenje koje će, kako će im biti rečeno, riješiti problem. Psihološka je činjenica da kada su ljudi u strahu i stresu (reptilski mozak) tada su najotvoreniji sugestijama. Protiv stanovništva također se rabe tehnike izazivanja traume kakve se koriste u vladinim programima kontrole uma te pri stvaranju „mandžurijskog kandidata". Detaljniji opis ovih programa kontrole uma u režiji vlade/ vojske i njihovih tehnika programiranja zasnovanih na izazivanju trauma imate u knjigama *Najveća tajna* i *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj)*. Upravo je tragično jednostavno doći do reakcije javnosti kakvu oni žele: moraju samo izazvati paniku u reptilskom mozgu (slika 275). Financijski sustav zasniva se na povjerenju. Kad imate povjerenja u neku banku s njom ćete poslovati ili ćete u nju ulagati. Kada povjerenje izgubite s njom

Slika 275: *Kada kontrolirate bankarski sustav, tržišta dionica i* **medije** *izazivanje financijske panike je mačji kašalj.*

više ne poslujete niti u nju ulažete. Jednom kad povjerenje ispari brzina financijskog kolapsa doista zna biti zapanjujuća. Potrebna je samo lažna glasina (lažan strah) da je banka zapala u poteškoće. Glasina uopće ne mora biti istinita, često i nije, ali sve dok dovoljan broj ljudi vjeruje da jest, udica je progutana. Kao što cijelo vrijeme govorim u ovoj knjizi, sve je to psihološka igra.

Odakle želja za bezgotovinskim društvom?

Već vidimo da nacionalne valute nestaju pred kolektivnim valutama kao što su euro, a planira se nastavak tog trenda zamjenom američkog dolara, kanadskog dolara i meksičkog pesosa takozvanim 'amerom', novom valutom predviđenom za Sjevernoameričku uniju. 'Amero' joj je, u svakom slučaju, radni naziv. U Britaniji, gdje još nisu uspjeli zamijeniti funtu eurom, čine to kradomice, pri čemu sve više poduzeća prihvaća euro kao zakonsko sredstvo plaćanja. Kolaps britanske funte također bi doveo do vršenja pritiska na Britance da ju zamijene eurom.

Naposljetku žele jedinstvenu svjetsku valutu koja bi bila čisto elektronska. Pogledajte kako se gotovina sve manje koristi i kako vlasti, financijske institucije i mediji govore o nadolazećem „bezgotovinskom društvu". Godine 2009. Irska narodna banka je objavila da u svojim podružnicama više ne barata gotovinom. To nije bio prvi slučaj, a jednoga dana postat će općeprihvaćana norma. Čak se i čekovi postupno povlače iz optjecaja. Naravno, dio svega ovoga jest i masovno korištenje kreditnih kartica, a sve je već odavno pripremljeno. Jedna moja prijateljica iz Sjedinjenih Država požalila se svojoj lokalnoj podružnici Američke banke (Bank of America) na Floridi 1970-ih godina zbog toga što su tražili da na ček stavi otisak palca.

Direktor banke je pozvao nju i njenog muža u svoj ured gdje im je rekao da se ne trebaju uzrujavati zbog davanja otiska palca jer se ionako planira, korak po korak, uvođenje kreditnih kartica kao glavnog oblika plaćanja, a naposljetku i bezgotovinskog društva s mikročipiranim ljudima, kamerama na ulicama i totalnim nadzorom. Prijateljica mi je rekla kako su i ona i njen muž pomislili da je tip ispao iz Zone sumraka, ali kasnije je mogla samo blijedo gledati kako se sve ono što im je rekao ostvaruje. U lipnju 2009. londonski list *The Times* objavio je ovaj naslov: „Spriječimo deflaciju – ukinimo gotovinu. Može li 'znanstvenu fantastiku' Japan pretvoriti u stvarnost?" Nema tu nikakve znanstvene fantastike, samo pomno planiranje. U članku je pisalo kako u Japanu neki zagovaraju ukidanje gotovine, što sam najavljivao još od početka 1990-ih. Richard Jerram, viši ekonomist u banci Macquarie, rekao je investitorima da se „taj prijedlog počeo ostvarivati, uz dubok prodor elektronskog novca i kreditnih kartica u Japanu". Ista će se stvar ponavljati diljem svijeta. Elektronski novac prvo učinite općeprihvaćenom normom, a zatim napomenete da se sada ionako koristi vrlo malo gotovine i da bismo ju stoga trebali ukinuti. Razlog za uvođenje bezgotovinskog društva jest - i opet - kontrola. Želite li danas nešto kupiti a računalo ne prihvati vašu kreditnu karticu još uvijek možete platiti gotovinom. Ali kad se gotovina ukine, a uređaj na blagajni odbije vašu karticu – ili vaš mikročip, kao što se planira – kako ćete bilo što kupiti? Nikako, osim

razmjenom robe, što se, opet ponavljam, i želi postići. Čim gotovina bude izvan optjecaja tko god bude upravljao kompjutorskim sustavom upravljat će i vašim životom. Pogledate li s druge strane prividne raznolikosti i složenosti vidjet ćete da se tu nazire jedna globalna struktura. Planirano je da svjetska vlada kontrolira središnju svjetsku banku, a ova bi pak određivala pravila igre za središnje banke budućih naddržava. I zbog toga imamo Središnju europsku banku u rodnom gradu Rothschilda, u Frankfurtu, a također predviđaju uspostavu središnjih banaka za Sjevernoameričku uniju, Afričku uniju i Azijsko-pacifičku uniju. One bi kontrolirale nacionalne i središnje regionalne banke koje bi pak kontrolirale banke u većim i manjim gradovima. Nestalo bi financijske raznolikosti... i ostala bi samo diktatura proizašla iz globalne hijerarhije, a isti bi slučaj imali s vlastima i s vojskom.

Uništavanje informativne raznolikosti

Koncentracija moći u svjetskim medijima ubrzano se kreće ka sličnoj strukturi koja potire raznolikost i osigurava da svi dobivaju istu verziju 'vijesti' i informacija bez obzira gdje se nalazili. Pogledajte kako se lokalne vijesti skraćuju ili zamjenjuju centraliziranim biltenima koji svakoj zajednici serviraju iste 'vijesti'. Planira se daljnje zatiranje ove raznolikosti i deregulacija medija kako bi se nekolicini omogućilo da posjeduje još više. Moćne strukture očajnički žele ušutkati one koji razotkrivaju njihovu spletku i sve će više, propagandom i ocrnjivanjem, napadati istraživače poput mene i drugih koji nude drukčiju verziju događaja. A gmazovske obitelji ne žele da ljudi čuju takvu verziju. Sve je to dio plana kontrole svih izvora informacija. E, pa, nitkovi dragi, te si planove možete zabiti znate kamo! Ja se odavde ne mičem. Već možemo vidjeti kako se takva kampanja zahuktava, pa se npr. pripadnici Pokreta za otkrivanje istine o 11. rujna (engl. *9/11 Truth Movement*) žigošu etiketom terorista. Besramni Glenn Beck, slugan Ruperta Murdocha na *Fox Newsu*, rekao je da je James Von Braun, čovjek koji je 2009. otvorio vatru na čuvare u Muzeju Holokausta u Washingtonu, ustvari „heroj tog Pokreta". Kazao je to tijekom razgovora s 'bivšim' CIA-inim operativcem Mikeom Bakerom koji se svesrdno složio da one koji se suprotstavljaju službenim lažima o 11. rujna pokreće 'mržnja'. Budalasti Beck je izjavio:

> Naša je zemlja sada vrlo ranjiva. Oni ljudi koji bi nas htjeli uništiti – naši neprijatelji poput al Qaede – žele nas uništiti, a da bi to postigli uortačit će se s bilo kim. Ima također i ljudi poput bjelačkih rasista ili pripadnika 9/11 Truth Movementa koji bi također htjeli uništiti našu zemlju. U ostvarenju tog cilja surađivat će s bilo kim.

Jednom drugom prilikom je rekao:

> Pripadnici tog Pokreta upravo su oni ljudi koji žele poljuljati temelje ove države, koji nas žele rasturiti i posijati u nama sjeme nezadovoljstva ... [11/9 Truth Movement je] takva skupina iz kakve bi došla osoba poput Timothyja McVeigha.

McVeigh je smaknut nakon što je osuđen za podmetanje bombe u Oklahoma Cityju 1995. godine. Glenn Beck govori sve što odgovara njegovom šefu Rupertu Murdochu (rotšildskom cionistu), a ako želi zadržati posao drukčije i ne smije. Ali Becku zapravo ne treba nikakav poticaj ili pritisak da govori čiste gluposti, njemu to prirodno ide od ruke. Plaća je, nadam se, dobra, Glenne. Istovremeno u svoju emisiju poziva ljude poput CIA-inog analitičara Michaela Scheuera koji kaže da Americi treba još više terorističkih napada kako bi povećala svoju sigurnost: „Samo Osama može izvršiti napad koji će prisiliti Amerikance da od svojih vlasti zatraže da ih zaštite učinkovito, odlučno te uz onoliko sile koliko je potrebno." Ljudi Beckovog načina razmišljanja smatraju to zdravim rasuđivanjem, a one koji prigovaraju takvoj bešćutnosti nazivaju luđacima. Upravo je Beck vodio medijsku kampanju pritiska na Obaminog savjetnika za „zelene poslove"[2] da dade ostavku zbog toga što je, između ostalog, 2004. potpisao peticiju skupine '911Truth.org' u kojoj se sugerira da su članovi Busheve administracije „možda i namjerno dopustili napade od 11. rujna, kao moguće opravdanje za rat". Počnete li preispitivati službenu priču gotovi ste. Možemo očekivati bujicu takve 'beckovske' propagande glavnih medija u svrhu diskreditacije onih koji se zavjeri suprotstavljaju i razotkrivaju je. Pripadnike obitelji odabranih krvnih loza užasava pomisao da bi mase mogle dokučiti istinu o njima, a prenositelji takvih informacija u tome su sve učinkovitiji i uspješniji. Reakcija protiv njih bila je, razumljivo, neizbježna (sl. 276). Clare Swinney, državljanka Novog Zelanda, požalila se „Upravi za standarde na polju radio-difuzije" zbog tvrdnji Novozelandske televizije da je Osama bin Laden odgovoran za napade od 11. rujna. Nedugo potom počela je dobivati razne prijetnje, a na koncu su je zatvorili u jednu psihijatrijsku ustanovu. Glavni psihijatar (rijetko sam kada susreo psihijatra kojemu nije trebao psihijatar) rekao je sucu da bi Clare trebalo zadržati u umobolnici jer njene tvrdnje da je 11. rujan bio „inside job" (zločin isplaniran od strane samih vlasti) dokazuju da je „opsjednuta fikcijama". Sudac se s njim složio, što pokazuje da su opsjednuti fikcijama bili zapravo psihijatar i sudac.

Slika 276: *Što smo uspješniji u razotkrivanju tajnoga plana to nas sustav više napada.*

Nitko od uključenih javnih dužnosnika nije ni pogledao brdo dokaza koji su pokazivali da je Clare u pravu. Oni su programirani kompjutorski diskovi, pa im to ionako ništa ne bi značilo. Vlasti će sve češće kročiti psihijatrijskom rutom kako bi ušutkale protivnike svoje vlastite ludosti.

Psychology Today, časopis koji velik dio svojih prihoda dobiva od 'Velike farmacije', u rujnu 2009. objavio je smiješan članak

[2] Engl. „green jobs", inicijativa Obamine administracije za širenje ekološki osviještenih poslova, pri čijem se obavljanju pazi na zaštitu okoliša i slično; *op. prev.*

pod naslovom „Pomračeni umovi: kada nevjerica prelazi u paranoju?" Članak je napisao neki John Gartner koji je pokušao pokazati da „teoretičari zavjera" pate od mentalne nestabilnosti te da su izgubili dodir sa stvarnošću. Ljudi poput Gartnera nikada ne gledaju dokaze o nekoj zavjeri jer su, kako sâm Gartner reče, izgubili dodir sa stvarnošću. No, pretpostavljam da ako nikada niste ni bili u dodiru sa stvarnošću onda ga ne možete ni izgubiti. Jedan od Gartnerovih istomišljenika u UK-u, profesor 'psihologije' po imenu Christopher French, zauzima istu partijsku liniju. Na britanskoj televiziji French je izjavio da nema dokaza koji bi potkrijepili ono što ja govorim, pa sam ga upitao je li pročitao neku od mojih knjiga. „Nisam.", stigao je odgovor. Kako onda zna o čemu govorim? Lijepo, „pročitao [je] u novinama"! Ne znam što je radila njegova mama kad mu nije usadila malo više poštovanja prema tuđem trudu? Standardna rečenica ovih ljudi o istraživačima zavjera je ta da potonji stvaraju svoje teorije kako bi pronašli smisao u jednom kaotičnom i kompleksnom svijetu. Zijev.... koliko sam to samo puta čuo! Ono što se takvi ljudi nikada ne upitaju niti pokušavaju provjeriti jest: bi li ono što istraživači kažu moglo biti *točno?* Uzima se zdravo za gotovo da to ne može biti točno jer bi tada tipovi poput Gartnera i Frencha bili u krivu, a to je nemoguće. Bahatost i zacementirani um ubojita su kombinacija. Totalitarni režimi, poput Sovjetskog Saveza i nacističke Njemačke, one koji se opiru njihovoj tiraniji uvijek nazivaju 'psihotičnima' i 'ludima' kako bi opravdali njihovo zatvaranje u psihijatrijske bolnice. Budite uvjereni da će se ova trenutna forma svjetske diktature nastojati poslužiti istom tehnikom. Korisni bedaci poput Gartnera i Frencha samo su pješadija i, vjerojatno, previše neuki da bi to shvatili.

Najekstremnije (dosad) predložene mjere kojima bi se spriječilo objelodanjivanje istine osmislio je Cass Sunstein (rotšildski cionist), direktor Ureda za regulatorne poslove i Obamin prijatelj s Harvarda, koji je rekao da je internet „prijetnja demokraciji". U siječnju 2008. Sunstein je objavio referat u kojem ukazuje na potrebu razbijanja „tvrde jezgre ekstremista koji iznose teorije zavjera" putem „kognitivne infiltracije ekstremističkih skupina, gdje bi vladini agenti ili njihovi saveznici (radeći bilo virtualno ili u pravom prostoru, bilo otvoreno ili anonimno) podrivali nakaradnu epistemologiju [prirodu znanja, njegove pretpostavke i osnove te njegov doseg i valjanost] onih koji vjeruju u takve teorije sijanjem sumnji u iste." Ove je prijedloge iznio u referatu naslovljenom „Teorije zavjera" u kojem je napisao... *ne, stvarno je to napisao...* da će državna zabrana teorija zavjera ili neka vrsta poreza za one koji šire takve informacije „imati svoje mjesto u zamislivim uvjetima". Pa nastavlja:

> Milijun i milijuni ljudi gaji teorije zavjera, vjeruju da su moćni ljudi zajednički radili na tome da uskrate istinu o nekoj važnoj praksi ili nekom strašnom događaju. Nedavni je primjer, raširen u nekim dijelovima svijeta, ideja da napade od 11. rujna nije izvršila al Qaeda već Izrael ili Sjedinjene Države. Oni koji prihvaćaju teorije zavjera mogu predstavljati ozbiljnu opasnost, uključujući opasnost od nasilja, a postojanje takvih teorija stvara nemale poteškoće policiji i zakonodavnoj vlasti.

Takav, eto, svjetonazor vlada unutar Obamine „transparentne vlade" koja će ustrajno raditi na diskreditaciji istraživača zavjera i zabrani njihova rada – uključujući i ovu knjigu.

Mikročipiranje masa

Kada sam prvi put pisao o planu mikročipiranja svjetskog stanovništva većina je smatrala da su to 'bijesna' pretjerivanja ili znanstveno-fantastične besmislice. Sama sugestija da užurbano krećemo ka mikročipiranju ljudi neizbježno je izazivala grohotan ili urnebesan smijeh. Ali više ne. Danas se to upravo i događa. Mikročipiranje beba po rođenju cilj je obitelji odabranih krvnih loza kako bi osigurale da u ovu stvarnost nitko ne dolazi u ljudskom obličju a da nije povezan s kompjutorskom mrežom Gmazova i sustavom globalnog pozicioniranja (GPS) čija je svrha praćenje svake osobe na Planetu preko satelita. Mikročip će omogućiti praćenje stanovništva svake minute njihova života te neće biti nijedne jedine sekunde da vlasti ne znaju gdje se nalazite. No, ne radi se ovdje samo o nadzoru. Čak i većina onih koji su svjesni plana mikročipiranja misle da se radi samo o nadziranju - na jednoj razini o tome se i radi, - ali jedino razumijevanjem prave prirode stvarnosti i ljudskog tijela mogu se razabrati još i zlokobniji aspekti plana mikročipiranja. Tijelo je biološko računalo i u njega žele usaditi mikročip kako bi prodrli u njegove elektrokemijske sustave, kontrolirali svako ljudsko biće mentalno, emocionalno i fizički te ga još snažnije 'podesili' na transmisije Mjesečevog matriksa. Jedan razočarani CIA-in znanstvenik 1977. mi je rekao da kada se mikročip stavi u tijelo tom se osobom može upravljati izvana preko signala upućenih čipu. Može ju se natjerati da misli, ili ne misli, što god odredili signali, a isto se može učiniti i s emocijama. Manipulacijom preko mikročipova ljude se može navesti da budu agresivni ili pokorni, seksualno uzbuđeni ili seksualno nezainteresirani, ili da osjećaju ekstreman strah od dodira gumba ili klika miša. Zatim je tu zgodna mogućnost da vas se usmrti iz daljine preko čipa budete li ikada 'talasali' i odbijali biti poslušan mali rob. To se može obaviti izravno preko čipa ili on može odaslati vaš točan položaj u svrhu 'uredne' likvidacije. Američka vojska postavlja čipove u ciljana područja ili na ciljane ljude, a zatim se tim signalom navode projektili. CIA i Posebne operacije plaćaju članovima nekih lokalnih plemena da postavljaju takve uređaje u područja poput Pakistana i drugdje, a bespilotne daljinski upravljane letjelice do položaja čipa navodi operater na drugoj strani svijeta iz Zračne baze Creech Air, 56 kilometara od Las Vegasa. Pojedinosti o svemu ovome čak su, tu i tamo, stigle do glavnih medija. Bob Boyce, izumitelj iz Sjeverne Karoline, objelodanio je 2009. da je u svome ramenu pronašao mikročip kojeg je napravila tvrtka *VeriChip Corporation*. Nije imao pojma kako je onamo dospio. Bob je razvio sustav elektrolize koji crpi energiju iz atmosfere, a to je zadnja stvar koju bi iluminatske kompanije za proizvodnju energije željele. Čip u svom ramenu otkrio je pokupivši jedan slab signal na pokazivaču elektromagnetskog polja te ga je pratio sve do vlastitog ramena.

Kasnije je saznao da na mjestu gdje se prethodno nalazio čip ima jedan rijedak oblik raka. Sve se to poklapa s iluminatskim planom. Ako mogu izazvati rak iz daljine pomoću elektromagnetske tehnologije kako li je tek lako izazvati ga samim postojanjem mikročipa na određenom mjestu u tijelu (sl. 277).

Slika 277: *Mikročipovi mogu izazvati rak samom svojom prisutnošću u tijelu, da o onome što se može učiniti izvana, preko čipa, i ne govorimo.*

Nagrađivani američki filmski producent, pokojni Aaron Russo, javno je 2007. rekao da mu je jedan član obitelji Rockefeller, Nick Rockefeller, pričao o njihovom planu mikročipiranja stanovništva. Russo je kazao da ga je Rockefeller želio unovačiti u elitu te ga je upitao bi li se pridružio Vijeću za vanjske odnose. Kad je Russo odgovorio da ga ne zanima porobljavanje ljudi Rockefeller ga je upitao zašto ga toliko brine sudbina 'kmetova'. „Zamolio sam ga da mi iskreno odgovori na pitanje: 'Čemu sve to?'. - rekao je Russo. „Imate novca napretek, imate moći napretek; čemu sve to, koji je krajnji cilj?" Rockefeller je odgovorio da je cilj mikročipiranje svih ljudi, kontrola cijelog društva, kako bi bankari i elita mogli upravljati svijetom. U povjerenju mu je rekao da bi njegov (Russoov) čip, bude li im se pridružio, bio posebno kodiran te bi izbjegao nepotrebne provjere od strane vlasti. Rockefeller je Russou također spomenuo plan depopulacije.

Čipiranje uma

Čip je sučelje između dva kompjutorska sustava i omogućuje da se čipom kojim upravljaju vlasti manipulira sustavom kojeg nazivamo ljudskim tijelom. Misli stvaraju električne signale i misaone valove a, u obrnutom smjeru, upute (misli) mogu se usaditi u čovjekovu psihu njihovim odašiljanjem u vibracijskom/električnom obliku kroz čip. U tom stanju ljudi postaju ništa drugo doli robota koji misle i osjećaju što god odredili njihovi kontrolori (sl. 278). Ovi mogu izdvojiti nekog pojedinca preko jedinstvenog koda u svakom čipu ili to mogu učiniti masovno. Time dobivaju pristup električnom i kemijskom sustavu tjelesnog računala te, kad je čip postavljen na svoje mjesto, mogu, u biti, činiti što ih je volja, osim ako takve upute ne budu nadvladane od strane Svijesti. Oni žele mikročipiranu svjetsku vojsku ljudskih robota koji

Slika 278: *Gmazovi žele da ljudi budu barkodirani roboti.*

Slika 279: *Upotrebom mikročipa odabrane krvne loze žele stvoriti robotsku svjetsku vojsku koja bi rabila robotsku tehnologiju.*

bi radili s robotskom tehnologijom (sl. 279). Mozak dekodira električne informacije i izgrađuje stvarnost koju zovemo 'fizičkim' svijetom, a čipovi su u stanju komunicirati s mozgom električnim putem. Pomislite kakve su posljedice svega toga u sferi totalne kontrole ljudi, uz utjecaj transmisija Mjesečevog matriksa, i kako se čovječanstvu može servirati još uvjerljivija a lažna stvarnost.

Finska istraživačica Rauni-Leena Luukanen-Kilde napisala je iscrpne studije o mogućnostima mikročipova na području kontrole ljudi. Ona piše:

> Svaka misao, reakcija, slušna i vizualna opažanja uzrokuju određeni neurološki potencijal, amplitude i obrasce u mozgu i njegovim elektromagnetskim poljima, koji se sada mogu dekodirati u misli, slike i glasove. Drugim riječima, elektromagnetskom stimulacijom mogu se promijeniti moždani valovi pojedinca i utjecati na mišićnu aktivnost, uzrokujući bolne mišićne grčeve koje osoba doživljava kao mučenje ...
>
> Sustav elektronskog nadzora [Agencije za nacionalnu sigurnost (NSA)] može istovremeno pratiti i obrađivati podatke o milijunima ljudi. Svatko od nas ima jedinstvenu frekvenciju bioelektrične rezonancije u mozgu, baš kao što imamo jedinstvene otiske prstiju.
>
> Uz posve kodiranu stimulaciju mozga elektromagnetskim frekvencijama (EMF), pulsirajući elektromagnetski signali mogu se slati u mozak, izazivajući u ciljanoj osobi željene glasovne i vizualne efekte. To je jedan oblik elektronskog ratovanja. Američkim astronautima usadili su čipove prije njihova leta u svemir kako bi se 24 sata na dan mogle pratiti njihove misli i bilježiti sve njihove emocije.

U svijetu mikročipranih ljudi neće biti potrebe za tehnikama mučenja ili zamršenim programima kontrole uma. Vlastodršci će imati *one stop shop* tj. „sve usluge na jednom mjestu" – u obliku čipa (sl. 280). Tehnologija za „motrenje ponašanja" već je vrlo napredna i dostupna. Čipovi za praćenje ponašanja mogu osjetiti kada se otvara ormarić s lijekovima ili se pali mikrovalna pećnica, a podatke šalju promatračkom centru. Časopis *RFID Journal* izvještava da „taj sustav mogu koristiti kompanije za npr. praćenje ponašanja zaposlenika kako bi onemogućile povredu svojih sigurnosnih pravila". O, pa to je krasno; dajte mi, molim vas, dva čipa, ne treba mi vrećica, hvala. *RFID Journal* ima pregršt korisnih ideja: „Radnici bi mogli dobiti identifikacijske značke s aktiviranim RFID-om (radijsko-frekvencijskom identifikacijom) koje bi se očitavale pri dolasku i odlasku s posla, ulaženju i izlaženju iz raznih odjela i početku ili prekidu rada na različitim kompjutorskim sustavima.", piše u tom

časopisu. „Tijekom vremena sustav će uspostaviti obrazac koji odražava tipičan radni dan zaposlenika."

Ukoliko nestašni radnik „uđe u ured mnogo ranije negoli je uobičajeno u određenoj prilici„ ili „ode u odjel u kojem ne radi", čip će nadređene upozoriti. Upravo se razvija takozvano moždano-kompjutersko sučelje, ili „izravno neuralno sučelje", kako bi ljudi mogli komunicirati sa stolnim računalom isključivo pomoću svojih misli i zato neka nitko ne misli da ono što govorim o čipu nije moguće. Britanski znanstvenici rade na 'telepatskom' čipu koji će omogućiti ljudima da upravljaju računalima, televizorima i prekidačima za svjetlo snagom misli. Sitni senzor postavljen na površinu mozga hvatat će električnu aktivnost živčanih stanica i bežično će proslijediti signal prijemniku na lubanji. Zatim će taj signal upravljati kursorom na kompjuterskom ekranu, baratat će elektronskim uređajima ili će usmjeravati invalidska kolica. Mogućnosti kontrole nad ljudima su jezive (sl. 281). Istraživanje tehnologije moždano-kompjuterskog sučelja, poznate kao BCI (engl. *brain-computer interface*), službeno je počelo tijekom 1970-ih na Kalifornijskom sveučilištu u Los Angelesu (UCLA). Kod žrtava kontrole uma i istraživača ta je ustanova na zlu glasu. Moždano-kompjutersko sučelje razvijano je za potrebe, koga to vidim... DARPA-e, Pentagonove Agencije za napredna vojna istraživanja, koju sam ranije opisao kao jednu od najopakijih organizacija na Zemlji. Posljednjih godina istraživanja o ljudsko-kompjuterskom sučelju uvelike su napredovala i mogu biti potencijalno korisna za oboljele od paralize i bolesti uzrokovane problemima s električnom komunikacijom, ali razvoj ove tehnologije DARPA nije financirala da bi ikome pomogla. Ona isključivo želi

Slika 280: *Čip je stvoren sa svrhom da ljude još snažnije poveže s gmazovskim kolektivnim umom Mjesečevog matriksa, čime se osigurava da stvarnost percipiramo na način koji odgovara planu potpune kontrole.*

Slika 281: *Planira se čipiranje svake bebe nakon rođenja čime bi se doživotno povezale s Kontrolnim sustavom.*

potpunu kontrolu nad ljudskim tijelom te njegovim mentalnim i emocionalnim reakcijama i opažanjima. Zamislite da se hranite ljudskim emocijama nižih vibracija i da imate moć uključivanja i isključivanja tih emocija po volji. Ljudski mikročipovi osmišljeni su sa svrhom da ulaze u interakciju s reptilskim mozgom i dadu mu još veću kontrolu nad ponašanjem unutar Mjesečevog matriksa. Reptilski mozak sada se aktivira preko Mjesečevih transmisija kolektivnog mentaliteta roja i stvaranjem straha preko obrambenih reakcija, potaknutih borbom za opstanak. Sve bi im to sada omogućavao mikročip, uz jednostavni klik... klik..., pa 'enter'.

Još jedan važan aspekt plana za uvođenje mikročipova, ustvari najvažniji, jest veza između tijela, uma i svijesti. Potku ove knjige, kao i zavjere, čini istraživanje o načinu na koji se 'utjelovljeni' ljudi iskapčaju iz svjesnosti o njihovom pravom i beskrajnom jastvu. Tijelo je kristalinski primopredajnik, a uspijete li poremetiti i izbaciti iz ravnoteže njegov potencijal da 'prima' tada dodatno izolirate ljudsku svjesnost unutar pet osjetila. To je glavni razlog da žele razviti mikročip kojim bi mogli upravljati unutar svakog ljudskog tijela. Pritom se služe raznim izlikama, uključujući financijsku sigurnost koja bi se postigla zamjenom kreditnih kartica čipovima usađenim ispod kože, održavanje nadzora nad djecom i ljudima s demencijom te „otkrivanje virusa". Zatim je tu i potajno mikročipiranje kroz masovna cijepljenja. Američka tvrtka *VeriChip Corporation* na Floridi, koju raskrinkavam cijelo jedno desetljeće a i duže, dobila je isključivu licencu za dva patenta kako bi razvila „usadive sustave za otkrivanje virusa".

Imam ja svoj vlastiti, hvala, a naziv mu je imunološki sustav. Niti jednu od ovih iluminatskih korporacija nimalo ne zanima zdravlje 'stoke', kako doživljavaju ljudske mase. Isključivo žele pristup ljudskom tjelesnom računalu, iz različitih razloga. *VeriChip* reklamira usadiv čip sposoban da se poveže s internetskom bazom podataka koja sadrži medicinsku dokumentaciju pojedinca, kronologiju njegova zaduživanja i identifikacijski broj socijalnog osiguranja. *VeriChip* je 2009. promijenio svoj naziv u 'PositiveID' i kupio je *Steel Vault Corporation*, kompaniju koja se bavi zdravljem i sigurnosti. **News-Medical.Net** izvještava:

> *VeriChip Corporation* ... dobavljač sustava radio-frekvencijske identifikacije (RFID) za pružatelje zdravstvenih usluga i tvrtke koje se brinu o potrebama pacijenata, i *Steel Vault Corporation* ... važan pružatelj i dobavljač proizvoda i usluga na polju sigurnosti identiteta, danas su objavili da je *VeriChip* dovršio svoje preuzimanje *Steel Vaulta* u namjeri da pruži jedinstvene instrumente iz područja zdravstvene njege i sigurnosti identiteta, a sve s ciljem zaštite potrošača i poslovnih ljudi. Što se tiče tog udruživanja, *VeriChip* je promijenio svoj naziv u PositiveID ...
>
> PositiveID predstavlja fuzioniranje *VeriChipa*, pionira na području osobne medicinske dokumentacije, te prvog i jedinog usadivog mikročipa, odobrenog od Savezne uprave za hranu i lijekove (FDA) za identifikaciju pacijenata i, s druge strane, *Steel Vaulta*, predvodnika na području sigurnosti identiteta, fokusiranog na pristup i sigurnost ključnih podataka o potrošaču.

Djelići slagalice polako dolaze na svoje mjesto...

Slobodne frekvencije

Patrick Redmond, bivši zaposlenik kompjutorskog diva IBM-a, 2008. je rekao da se prelazak s analagone na digitalnu televiziju prvenstveno provodi kako bi se oslobodile frekvencije za skenere koji bi očitavali usađene mikročipove i pratili ljude i proizvode kamo god se kretali. Redmond je tijekom 31 godine obavljao razne poslove, uključujući 15 godina rada u IBM-ovom laboratoriju u Torontu, a ima insajderske spoznaje o razmjerima planiranog mikročipiranja. Rekao je da mikročipovi odašilju jedinstven signal kojim ukazuju na identitet i položaj subjekta. Redmond je dodao da se prelazak na digitalnu televiziju provodi vrlo žurno zbog plana da se UHF-VHF frekvencije koriste za čipove: „Čipove ne žele zagušiti televizijskim signalima tako da će te frekvencije zauzimati signali iz čipova ... Frekvencije planiraju prodati privatnim kompanijama i ostalim skupinama koje će ih koristiti za praćenje čipova". Čak se i automobilski radio-uređaji prebacuju na digitalni signal uz ogromne neprilike i troškove koje sve to izaziva građanima, a ta očito suluda praksa potkrepljuje Redmondove riječi. Pritom dodaje:

> Ljude već sada čipiraju. U vezi čipiranja ljudi u medijima promiču jedan trend praćen riječima: zašto ne bismo čipirali djecu, iz sigurnosnih razloga, kako bismo ih zaštitili; osobito ako se radi o novorođenim bebama u bolnici koje, na taj način, nitko ne bi mogao oteti. Zašto ne bismo čipirali bolesne: tada bismo, ako netko doživi srčani udar i padne na pod, mogli očitati signal iz čipa i poslati nekoga da im pomogne.
>
> Trebali bismo čipirati vojnike kako bismo znali gdje se nalaze i jesu li živi. Kada bismo čipirali ljude koji primaju socijalnu pomoć mogli bismo provjeriti da li možda varaju institucije socijalne službe. Potom bismo mogli čipirati sve kriminalce kako bismo ih mogli nadzirati, a čipirat ćemo i radnike zbog toga što mnogi od njih zabušavaju na poslu. Zatim ćemo čipirati sve umirovljenike jer oni nam samo uzimaju novac, nakon čega ćemo čipirati sve ostale.

Još jedna podvala je tvrdnja da se prijevarama s kreditnim karticama može doskočiti umetanjem mikročipa pod kožu u svrhu praćenja svih financijskih transakcija, a planovi uvođenja mikročipa i bezgotovinskog novca tijesno su povezani. 'Velika farmacija', u obliku *Novartisa* i *Proteus Biomedicala*, planira usađivati čipove kako bi podsjetila pacijente da uzmu svoje tablete. *Novartisov* plan uključuje dva čipa: – jedan unutar tablete koji šalje signal drugome u ramenu. Ako ne uzmete sljedeću tabletu čip iz ramena poslat će poruku vašem mobitelu. Ne, ne šalim se. Mikročipovi se snažnije promiču nakon svakog medijski jače popraćenog slučaja otmice djece, a barem u neke od tih otmica umiješani su operativci Iluminata koji žele dobiti opravdanje i poticaj za mikročipiranje djece. Problem-reakcija-rješenje svugdje je na djelu. Prvo su se mikročipirale životinje kako bi se ljudi navikli na taj koncept, a potom je došlo čipiranje i označavanje robe i proizvoda. Danas se mikročipiranje

smatra 'normalnom' praksom. A sada, kao što odavno predviđam, kreću na ljude, počevši od ranjivih skupina kao što su starije osobe i oboljeli od Alzheimera. Cijela rasprava oko identifikacijskih kartica puko je sredstvo odvraćanja pažnje i odskočna daska do pravog cilja - mikročipiranja ljudi. Viđat ćemo duge popise raznih razloga za uvođenje mikročipiranja, čak i prisilnog, ali sve ih moramo odbaciti. Ukoliko se ovome snažno ne odupremo bit će to kraj ljudskog roda kakvog poznajemo. *Ništa, ništa, ništa* nije važnije od toga da odbijemo biti čipirani i da odbijemo masovna cijepljenja protiv svinjske gripe i ostalih bolesti. To dvoje je, gotovo sigurno, povezano, kao što sam ranije spomenuo.

Mikročipirani chemtraili?

Nanotehnologijom su razvili mikročipove za računala, a novi *Intelovi* procesori imaju četiri stotine milijuna tranzistora na čipu veličine pola poštanske marke. Sve što vidite u javnoj domeni daleko zaostaje za onim što se razvija u tajnim projektima i podzemnim bazama gdje 'elitni' znanstvenici surađuju sa Gmazovima i Sivima te imaju pristup njihovom naprednom tehnološkom znanju. Takvu tehnologiju uvode u ljudsko društvo kada to odgovara njihovim planovima, a javnosti podastiru lažne priče o nekom najnovijem 'izumu' ili 'otkriću' i njegovom autoru. Mikročipovi su sada mikroskopske veličine i daleko izvan dosega ljudskog vida. Predstavnici *Hitachija* tvrde da su proizveli sićušni, 'zrnati' čip veličine 0,05 x 0,05 mm; kažu da će ga staviti na tržište za dvije do tri godine. Istina je ova: ako neka kompanija otvoreno govori o pojavi nečega „u budućnosti" to znači da takve stvari odavno postoje u tajnim projektima i podzemnim bazama. Posve sam siguran da su nano-mikročipovi dio kemijske i metalne mješavine koju danas nazivamo *chemtrailima.* Svi mi vidimo *contraile,* ili kondenzacijske tragove, koji izlaze iz stražnjeg dijela zrakoplova i razilaze se gotovo odmah. *Chemtraili* isprva izgledaju isto, ali se ne razilaze. Oni se šire preko određenih dijelova neba i na kraju istovaruju svoj sadržaj na tlo i ljude. Tamo gdje avioni satima lete amo-tamo danas možete vidjeti gusto iskrižano nebo (sl. 282 do 284).

U Americi sam tjedan dana svako jutro gledao kako se vedro plavo nebo pretvara u naizgled oblačan dan zbog neprestanog zaprašivanja kemikalijama iz dva zrakoplova na istom zadatku. Autor i istraživač William Thomas postao je najglasniji razotkrivač *chemtraila* nedugo nakon njihove pojave u Sjedinjenim Državama i Kanadi, otprilike

Slika 282

Slika 283

Slika 284

Chemtraili *iz vojnih i putničkih zrakoplova svakodnevno nas zaprašuju.*

1998. godine. Sada se pojavljuju u cijelom svijetu, a viđao sam ih i sâm u gotovo svakoj zemlji u koju sam putovao (sl. 285). Čak su i 'mainstream' televizijski programi, uključujući *History Channel*, tu i tamo obrađivali tu priču. *Chemtraili* imaju mnogo sastojaka. William Thomas kaže da su analizom pronađeni izuzetno otrovni patogeni, između ostalog i *Mycoplasma fermentans (incognitus)*. Potonju je otkrio dr. Garth Nicholson kod otprilike 45 posto bivših vojnika koji su patili od iscrpljujuće bolesti znane kao sindrom Zaljevskog rata. U zaprašivanim područjima simptomi kod ljudi obuhvaćali su dišne i gripi slične poremećaje, a ponekad smetenost i depresiju. To je vrlo učinkovit način kojim se mogu širiti laboratorijski stvorene bolesti. *Chemtraili* također redovito sadrže barij i aluminij. Barij je otrovan za ljude i oslabljuje naš imunološki sustav – tema kojoj se stalno vraćamo. Sprječava ga da se bori protiv uzročnika bolesti i deaktivira receptore limfocita. Biološki rat koji se vodi protiv stanovništva ne treba nas čuditi jer takvi su skandali, od 1940-ih naovamo, razotkrivani mnogo puta. Zajednice koje ništa ne slute često su korištene kao laboratorijske životinje za testiranje raznih klica iz arsenala biološkog oružja, a kongresne istrage otkrile su cca. 20.000 tajnih eksperimenata provedenih na civilnom stanovništvu u Sjedinjenim Državama između 1910. i 2000. godine. Iste su se stvari događale, a i dalje se događaju, u Britaniji, Izraelu i drugdje. Posljedica svega toga je nevjerojatan broj ubijenih ili doživotno osakaćenih ljudi, uključujući djecu sefardskih Židova (ne Aškenaza) koje su izraelske vlasti podvrgavale eksperimentima zračenja tijekom deset godina, počevši od 1951. Nešto slično zbivalo se u Sjedinjenim Državama. U tim se eksperimentima koriste pripadnici vojske i zatvorenici zato što su oni nadzirana skupina pogodna za testiranje i promatranje.

Slika 285: *David Dees ilustrira mentalni sklop koji stoji iza* ***chemtraila.***

Kao što sam spomenuo, članovi Projekta za novo američko stoljeće, paravanske skupine neokonzervativnih rotšildskih cionista koji stoje iza režima Boya Busha, sastavili su izvještaj u kojem pozivaju na istraživanje i razvoj „naprednih oblika biološkog ratovanja koji se mogu usmjeriti na posve određene genotipove..."

Eto koliki su razmjeri ludila s kojim se ovdje susrećemo: tim duboko poremećenim 'ljudima' zaprašivanje stanovništva otrovima i mikroskopskim mikročipovima ne predstavlja baš nikakav problem. Neki istraživači, uključujući i moju malenkost, *chemtraile* povezuju s pojavom „Morgellonsove bolesti" (sl. 286). Prvi put je

Slika 286: ***Chemtraili,*** *nanotehnologija i bolest pod nazivom Morgellons tijesno su povezani.*

Slika 287: *Jeziva 'bolest' pod nazivom Morgellons.*

otkrivena 2001., tri godine nakon pojave *chemtraila*, a njen službeni uzrok je 'misterij'. A možda i nije. Simptomi uključuju osjećaj da vam nešto gmiže po koži, ubada vas i grize; kožne lezije koje ne zarastaju; umor i iscrpljenost; smetenost i dezorijentiranost; kratkoročan gubitak pamćenja; bol u zglobovima; naglo pogoršanje vida; tako nesnosan svrab da žrtve razmišljaju o samoubojstvu i teže neurološke poremećaje. No, najupadljiviji simptomi su lezije i rane iz kojih izrastaju obojana vlakna (sl. 287). Vlakna se mogu iščupati iz tijela, ali izgleda da se time ne zaustavlja njihov rast. Ovdje imamo nanotehnologiju na djelu, čiji su 'proizvodi' kadri rasti i razmnožavati se, a nimalo ne sumnjam da dolaze s neba u *chemtrailima*. Dakle, ne radi se samo o tome da vam netko usadi mikročip u ruku, sada ih (mikročipove) možete i udisati.

Nadam se da uviđate razmjere onoga s čime se susrećemo. Pred nama su zasigurno gadni problemi, ali moramo biti dovoljno odrasli da se s njima suočimo. Zar ćete svoj djeci i unucima reći kako svemu tome niste bili dorasli? A posljedice našeg bježanja i zatvaranja očiju pred takvim problemima za naše bi potomke mogle biti nesagledive. Nemamo se kamo sakriti, pa zato krenimo i uhvatimo se s problemima ukoštac.

25

6. strategija: Napad na slobodu

Dobrobit naroda oduvijek je bila dobar alibi tiranima čija je dodatna prednost to što slugama tiranije osigurava čistu savjest.

- Albert Camus -

MIKROČIP JE SREDIŠNJI objekt sada ogromne svjetske mreže rastućeg nadzora i kontrole na čiji dolazak odavno upozoravam. Britanski povjerenik za slobodan protok informacija Richard Thomas rekao je da ljudi „mjesečareći tj. hodajući u snu stižu na prag strogo nadziranog društva". Teško da je situaciju mogao bolje opisati, osim možda izrazima kao što su: „trčeći u snu" ili „sprintajući u snu".

Orvelovska policijska država postaje sve nasilnija i brutalnija, pod plaštem političke i ekonomske krize, skandala sa slavnim osobama, seksa, sporta i svega drugog. Takvi načini skretanja pozornosti imaju za cilj da većina ljudi gleda u drugom smjeru ili ostanu uspavani te da ne vide što se doista događa. Richard Thomas, čiji je mandat završio 2009., iznio je ove komentare o „strogo nadziranom društvu" reagirajući na izvještaj o primjeni tehnologije nadziranja koji su uredili dr. David Murakami Wood, glavni i odgovorni urednik časopisa *Surveillance & Society,* i dr. Kirstie Ball, viša predavačica o organizacijskim studijama na Otvorenom sveučilištu. Izvještaj je napisala skupina znanstvenika pod nazivom Mreža studija o nadziranju. U njemu se upozorava na lako moguće prisilno mikročipiranje ljudi „poput kućnih ljubimaca" te praćenje njihova kretanja i pohranjivanje privatnih podataka koji, dakako, više neće biti privatni onom tko upravlja uređajem za očitavanjem čipova. U izvještaju stoji da čipove mogu koristiti ne samo vlasti nego i kompanije u cilju kontrole zaposlenika. Ukratko, postat ćemo poput zamoraca u elektronskom kavezu ili štakora u elektronskom labirintu. U izvještaju također piše da bi već 2016. godine gotovo svaki pokret, kupnja i komunikacija mogli biti praćeni preko kompleksne mreže isprepletenih nadzornih uređaja ukoliko se vraški brzo ne vratimo s ruba ponora. „Sada se vode ozbiljne rasprave o pozivu na sveopće čipiranje.", upozoravaju autori izvještaja. Ustvari, ta 'rasprava' je varka; planovi o čipiranju postoje već desetljećima, a možda i dulje. Dr. David Murakami Wood kaže:

> Doista imamo društvo čije su polazne pretpostavke čuvanje državnih tajni i navodno pravo države, kojeg se ona ne odriče, da informacije drži pod kontrolom dok istovremeno o nama želi znati sve što može.

Izvještaj govori kako je „strogo nadzirano društvo stiglo a da to uopće nismo primijetili". Kako tko, ovisno o tome kamo ste gledali sve ove godine. Na takvo stanje upozoravam od početka 1990-ih, kao i mnogi drugi istraživači, a „neprimjetno je došla" jedino ljudima koji nisu pazili što se događa. „Kad večeras počinje 'Big Brother', dušo?"

Strogo nadzirana država stigla je kradomice, totalitarističkim šuljanjem, korak po korak, međutim tek sada daleko više ljudi počinje uviđati razmjere ove rastuće tiranije. U izvještaju Mreže studija o nadziranju piše da je Britanija, koja tvrdi da širi „slobodu i demokraciju", planetarni predvodnik tehnologije nadziranja, a da su Britanci najviše uhođeni narod u, tako ironično nazvanom, „slobodnom svijetu". Ono što se događa u Britaniji uvodi se u ostatku Europe, u Sjevernoj Americi i drugdje. U Ujedinjenom Kraljevstvu ima četiri milijuna nadzornih kamera na svega 60 milijuna ljudi, dakle po jedna kamera na svakih četrnaest ljudi. Britansko Ministarstvo unutarnjih poslova potrošilo je tijekom 1990-ih zapanjujućih 78% svog budžeta na prevenciju kriminala, na postavljanje nadzornih kamera. U Britaniji vas neka od kamera snimi tristo puta dnevno – svake 4,8 minute – ali u gradovima je stvar još ekstremnija i, s vremenom, sve gora. Pogledajte samo ironiju (na slici 288) onoga što stoji na zgradi u kojoj je nekoć živio Geroge Orwell. Stanare jednog bloka stambenih zgrada u Torquayu u pokrajini Devon motri 112 nadzornih kamera uperenih u smjeru njihovih ulaznih vrata. Ujedno im je rečeno da će morati platiti dodatne 2 funte tjedne stanarine kako bi se otplatili troškovi održavanja kamera koje će im pružati „osjećaj sigurnosti i zaštite" – u iznosu od 350.000 funti. Većina stanara bila je šokirana razinom nadzora, ali jedan je ipak rekao: „Ne sviđa mi se način na koji vlasti snimaju svaku osobu, ali spreman sam prihvatiti malo manje slobode za malo veću sigurnost i duševni mir." Kognitivna disonanca/dvomišljenje. Postavljaju se i kamere

Slika 288: *Nodzorna kamera ispod spomen-ploče na kojoj piše: „Ovdje je živio George Orwell".*

koje mogu 'čitati' s vaših usana te prepoznavati govor tijela i vaše lice. Jedna izraelska kompanija čak proizvodi uređaje za nadziranje koji mogu „čitati misli".

Još jedno tehnološko dostignuće, ravno sa stranica Orwellove *1984.*, jest kamera s razglasom koji operaterima omogućuje da izdaju zapovijedi ljudima koje uhode. Jedan dokument, dobiven od londonske Metropolske policije temeljem Zakona o slobodi informiranja, otkrio je da snimke nadzornih kamera omogućuju rješavanje manje od jednog zločina na svakih 1000 kamera u britanskom glavnom gradu, no unatoč tome državna izdvajanja za nadzorne kamere 'pojedu' tri trećine sredstava predviđenih za prevenciju kriminala. Međutim, kamere se nikada ne postavljaju s namjerom rješavanja ili sprječavanja zločina. Obitelji odabranih krvnih loza žele *više* kriminala kako bi se raspirivao strah, što bi dovelo do još veće kontrole, baš kako je 1969. najavio rotšildski cionist Richard Day.

Iz tog se razloga velik dio prijavljenih kaznenih djela danas uopće ne istražuje. Svrha nadzornih kamera je motrenje protivnika orvelovske države a ne širih slojeva stanovništva koji ne predstavljaju nikakvu prijetnju za sustav. U UK-u postoji 6000 kamera za kontrolu brzine i 8000 uređaja za prepoznavanje registracijskih tablica, a već su razvijene i naprave koje mogu fotografirati svakoga tko u vožnji razgovara mobitelom ili nije vezan pojasom. Londonska Metropolska policija ima izuzetno oštre kamere koje mogu čitati registarske tablice iz helikoptera tisuće metara iznad zemlje, a u Škotskoj će vlasti špijunirati stanovništvo daljinski upravljanim, bespilotnim letjelicama. Parlament poziva na uvođenje još većeg broja kamera za kontrolu brzine, iako se u jednom vladinom izvještaju navodi da 85 posto prometnih nesreća nije povezano s prekoračenjem brzine. Povećane su također ovlasti prometnika koji vrše „pregled osoba i vozila", što je još jedan oblik nadzora. U Britaniji se na ulici zaustavljaju i pregledavaju čak i dvogodišnja djeca. 'Protuteroristički' zakoni primjenjivi na šire stanovništvo propisuju da svatko može biti „zaustavljen bilo kad i bilo gdje, bez prethodnog upozorenja i bez ikakve mogućnosti izbora o tome hoće li se ili neće podvrgnuti pregledu". U razdoblju do 2009. britanske su vlasti trošile nevjerojatnih 380 funti na minutu – 280 milijuna godišnje – na ogromno širenje nadzora stanovništva kojem bi trebale služiti. 'Poboljšanja' nadzornog sustava koštala su 1700 puta više od dosadašnjeg sustava, a vlastima omogućuju da prate svaki pokret ili klik miša koji osoba napravi na internetu te da pristupaju pojedinostima svakog *emaila* i telefonskog razgovora. Ovo obuhvaća praćenje društvenih mreža poput Facebooka i Twittera, a svaka internetska i telekomunikcijska kompanija svojim će korisnicima morati dodijeliti identifikacijsku oznaku. Sve te detaljne informacije drže se u divovskim bazama podataka koje su povezane sa svim ostalim bazama podataka, što „javnim tijelima" omogućuje da pristupaju svim podacima o vama i vašem životu. Čak je i vaš propust da zabilježite svoje ime i adresu u birački popis podložan globi od 2500 funti. Godine 2009. državna su tijela, uključujući lokalna vijeća, ispostavljale po jedan zahtjev svake minute za praćenje telefonskih poziva i *email* računa pripadnika javnosti – čak i prije uvođenja tog proširenog sustava. Londonski list *Guardian* otkrio je da se fotografije i osobni podaci tisuća ljudi koji su sudjelovali u prosvjedima, mitinzima i političkim skupovima pohranjuju u tajnim

državnim bazama podataka. Etiketirani su kao „domaći ekstremisti". Kampanju nadziranja provela je privatna organizacija financirana od strane države pod nazivom Udruženje načelnika policije (ACPO). Ona je uvela „motrilačke kartice" s fotografijama aktivista na koje se policajci upozoravaju da obrate pozornost na prosvjedima i skupovima. Putnike na autobusnoj postaji u Sheffieldu u sjevernoj Engleskoj čak se upozorava da će, pljunu li na vozača autobusa ili konduktera, biti pronađeni pomoću DNK i da će 'zauvijek' ostati u državnoj bazi podataka DNK (sl. 289).

Zakoni protiv tobožnjeg 'terorizma'

Današnjom tehnologijom možemo identificirati lica u mnoštvu i „sumnjive obrasce ponašanja" pomoću „detektora laži" kakvi se planiraju za zračne luke. Zbog Blairovog Zakona o regulaciji istražnih ovlasti donesenog 2000. pružatelji internetskih usluga moraju bilježiti našu surfersku aktivnost i predati te informacije protuobavještajnoj službi MI5. Blairov je Zakon još jedan primjer 'protuterorističkih' propisa sročenih tako uopćenim izrazima da se mogu primijeniti na širu javnost. Ovo je, kao što sam tada govorio, odavno planirano. Iste je naravi i američki Domovinski zakon, a po 'protuterorističkim' odredbama Amerikancima se smije oduzimati državljanstvo, vlasti ih smiju zatvarati bez suđenja, prebacivati u druge države kako bi ih ondje slobodno mogli mučiti, a smiju ih čak i likvidirati u tajnosti. Godine 2009. objavljene su zapanjujuće brojke koje potvrđuju dokle je sve to došlo. Uhođenje javnosti od strane države u dvije je godine povećano za 44 posto, uz 504.073 novih slučajeva. To znači da je nekoj vrsti nadzora podvrgnuta jedna odrasla osoba od njih 78, uključujući praćenje od strane tajnih agenata i snimanje skrivenim kamerama. Takve ovlasti na polju nadzora dane su 653-ima državnim tijelima, uključujući 474 lokalna vijeća, a ljudi nemaju pravo na informaciju da su motreni bez obzira što nisu učinili nikakav prijestup. Na osnovu Zakona o djeci iz 2004. stvara se baza podataka u kojoj se pohranjuju detaljne informacije o našoj djeci, pa čak i njihove prehrambene navike. Tim podacima mogu pristupiti policajci, liječnici, socijalni radnici i učitelji. Trojici dvanaestogodišnjaka u engleskoj pokrajini West Midlands uzet je uzorak DNK nakon što su bili uhićeni zbog... trganja grana dok su gradili skrovište. Uzorci DNK sada se automatski uzimaju kada god

Slika 289: *Plakat kojim se počinitelje nedjela kao što je „pljuvanje vozača javnog prijevoza i bježanje s mjesta događaja" upozorava da će ipak biti uhićeni.*

je netko uhićen, a podaci se čuvaju u dosjeu čak i kada – kasnije - ne budu optuženi ili pak bude utvrđeno da su nevini. Prema zadnjoj brojci koju sam vidio, čuva se gotovo šest milijuna uzoraka, a broj raste iz sata u sat. Europski sud je procijenio da je vrijeme zadržavanja DNK ljudi uhićenih ali ne i optuženih za kazneno djelo (ili pak oslobođenih) „nesrazmjerno dugo", pa su vlasti skratile razdoblje čuvanja DNK nevinih osoba na šest godina, strpljivo čekajući da to razdoblje, jednoga dana, opet produlje. Potvrda da se potajno stvara baza podataka DNK stigla je uz otkriće da policija privodi ljude napose da bi dobila njihovu DNK. Povjerenstvo o ljudskoj genetici, sastavljeno od znanstvenika i akademika, ustanovilo je da je spomenuta taktika 'rutinska'. Predsjednik povjerenstva profesor Jonathan Montgomery je izjavio: „Ljude se uhićuje kako bi se došlo do podataka o njihovoj DNK, što bi u nekim drugim okolnostima bilo nemoguće postići." Umirovljeni policijski službenik, viši inspektor, pred povjerenstvom je rekao:

> Sada je uobičajena praksa da se prijestupnici uhićuju za sve moguće prekršaje, ukoliko za to postoje ovlasti. Po spoznajam aktivnih djelatnika policije, jedan od razloga, ako ne i glavni razlog, promjene ustaljene prakse je mogućnost da se dobije uzorak prijestupnikove DNK.

Kontrolni sustav namjerava povezivati baze podataka o DNK sve dok ne bude evidentirana DNK svakog čovjeka. Pročitaju li ljudi ponešto o opsjednutosti Gmazova genetikom možda će shvatiti pravu, skrivenu svrhu svega toga. Ne radi se o „rješavanju zločina" i „zaštiti ljudi" već o pristupu svačijem genetskom kodu i jedinstvenoj vibracijskoj frekvenciji svakog pojedinca. Čim sve to budu imali na raspolaganju moći će precizno izdvojiti pojedinca uz pomoć vibracijskih uređaja podešenih na jedinstvenu frekvenciju pojedine osobe. Tvrdi se da su dokazi utemeljeni na DNK nepogrešivi, ali to je besmislica. Znanstvenici u Izraelu dokazali su kako je lako krivotvoriti DNK 'dokaze'. Dan Frumkin, vodeći autor znanstvenog rada kojeg je na internetu objavio časopis *Forensic Science International* pod naslovom 'Genetika', ustvrdio je da to može učiniti svaki student biologije.

„Poprište zločina jednostavno možete namjestiti.", rekao je on, a sve što vam treba je mala količina DNK iz jedne vlasi kosi ili šalice. Stvar je još lakša imate li u evidenciji svačiju DNK.

Tako npr. imamo nadzorne kamere; kamere za prepoznavanje registarskih tablica; kamere za prepoznavanje lica; trgovačke RFID mikročipirane etikete na proizvodima koje kupujemo; praćenje mobitela, transakcija s kreditnih kartica i kartica vjernosti trgovačkih lanaca; satelitski nadzor; popise birača; medicinsku dokumentaciju; prisluškivanje telefona; skrivene kamere i prislušne uređaje; internetske 'kolačiće' (*cookies*) i programe za „uhođenje tipkovnica" koji omogućuju da tipke koje pritisnete na svojoj tipkovnici budu zabilježene i iskorištene za dobivanje lozinki ili enkripcijskih ključeva. To ujedno može poslužiti za praćenje radnog učinka profesionalnih informatičara, a cijeli je paket osmišljen za bilježenje svakog našeg pokreta 24 sata na dan. Najnovija tehnološka istraživanja omogućuju identificiranje

Slika 290: *Menwith Hill u sjevernom Yorkshireu u Engleskoj. Špijunska mreža Echelon samo je dio onoga što se tu odvija. To je postrojenje svjetskog, pa čak i interplanetarnog značaja.*

ljudi prema njihovim moždanim obrascima i srčanom ritmu, i prema tzv. „osjetljivom sjedalu" instaliranom u kamione koje bilježi karakterističan sjedeći položaj svakog vozača „kako bi se utvrdilo je li neko vučno vozilo ukradeno". Sve to potpada pod naslov 'Humabio', što je skraćenica od engleskog naziva za „Praćenje i provjeru identiteta ljudi pomoću biodinamičkih pokazatelja i behavioralne analize".[1] Telefonske pozive, *emaile* i faksove prati špijunska mreža Echelon koja traga za ključnim riječima i obrascima prepoznavanja glasova u postrojenjima kao što je silno zlokobni Menwith Hill u sjevernom Yokrshireu u Engleskoj (sl. 290). Službeno je to postaja Britanskog ratnog zrakoplovstva, ali njome upravlja američka Agencija za nacionalnu sigurnost, a funkcionira kao zemaljska baza za satelite pod nadzorom američkog Nacionalnog ureda za izviđanje. Ona ima i mnogo drugih neslužbenih funkcija i djeluje diljem svijeta. Ostali centri sustava Echelon su Morwenstow (Cornwall, UK); Australska vojna postaja za satelitsku komunikaciju (Geraldton, zapadna Australija); Zračna baza Misawa (Japan); Pine Gap (blizu Alice Springsa, Sjeverni teritorij, Australija); Sabana Seca (Portoriko, SAD); Sugar Grove (Zapadna Virdžinija, SAD); Yakima (država Washington, SAD); i Waihopai (Novi Zeland). Statewatch, organizacija za praćenje građanskih sloboda u Europi, ukratko je izložila gdje smo i kamo idemo ukoliko se ubrzo ne probudimo:

> Diljem EU državne vlasti donose ili su već donijele nacionalne zakone o obaveznom čuvanju svačijih komunikacijskih podataka – svih oblika komunikacije (telefonskih poziva, faksova, poziva s mobitela, uključujući lokacije), što će se proširiti na čuvanje evidencije o cjelokupnom internetskom prometu od 2009. – premda vrlo malo ljudi zna da se to događa.
>
> Kada se komunikacijski podaci, uključujući korištenje interneta, spoje s drugim podacima u posjedu države ili s onima koje su prikupili nedržavni izvori (porez, zaposlenje, bankovne transakcije, korištenje kreditnih kartica, biometrika, kaznena evidencija, medicinska evidencija, korištenje usluga e-uprave, evidencija putovanja itd.) do zastrašujuće detaljne slike o svakodnevnom životu i navikama svakog pojedinca može se doći jednim jedinim klikom miša.

[1] Human Monitoring and Authentication using Biodynamic Indicators and Behavioural Analysis; *op. prev.*

Svemu tome Europska je unija dala novu dimenziju s najavom nadzornog sustava koji će obrađivati podatke prikupljene iz bezbroj izvora putem stalnog motrenja „*web* lokacija, foruma za razmjenu mišljenja, internetskih diskusijskih skupina, poslužitelja datoteka, p2p mreža (mreža ravnopravnih računala) [i] pojedinačnih kompjutorskih sustava". Planirano je da te informacije prikuplja, uspoređuje i procjenjuje divovski kompjutorski sustav i otkriva „abnormalno ponašanje". Naziv tog sustava je Projekt Indect, a koristit će ga buduće policijske snage Europske unije i njezin ekvivalent CIA-e (oboje su već na dobrom putu da zažive). Netko ga je opisao kao „Echelon na steroidima", ali to nipošto nije krajnji cilj. Odabrane krvne loze i njihovi gmazovski gospodari žele svjetski sustav u kojem će objediniti sve baze podataka. Plimni val novih totalitarističkih zakona Europske unije već je spreman za uvođenje sada kad je prijevarom potpisan Lisabonski sporazum. EU birokratima on daje cijeli niz novih ovlasti koje će nametati ostacima nacionalnih država. Također je planirano strogo ograničavanje putovanja, baš kao što je 1969. najavio dr. Richard Day. Dok popisi „osoba kojima je zabranjen ukrcaj na zrakoplov" i „nepoželjnih osoba (stranaca)" dosežu sulude razmjere, a među „opasnim osobama" nalaze se čak i bebe, Amerikanci će morati tražiti dozvolu od vlasti da putuju avionom ili da odu na krstarenje brodom. U planu je proširenje ovih mjera na sve oblike putovanja.

Siledžije u uniformi

Razmjeri svega ovoga jednostavno zaprepašćuju. Američki pogranični policajci sada čak smiju zaplijeniti laptop računala ili druge elektronske uređaje od putnika i zadržati ih neograničeno vrijeme, bez postojanja ikakve sumnje na prijestup ili protupravni čin. U srpnju 2009. Domovinska 'sigurnost' je najavila da njezini agenti mogu zadržati svaki uređaj za pohranu podataka i dati te podatke drugim agencijama i tijelima – „u odsutnosti individualizirane sumnje". Doslovce obožavaju svoj orvelovski jezik, što je tipično za njihov kompjutorski um. Vlasti sve više postaju fašističke, bahate i brutalne. Danas je postala uobičajena stvar da nenasilni prosvjednici i ostali budu izloženi policijskom nasilništvu. Dvije žene u UK-u policajci su bacili na tlo, ščepali za grlo, svezali im noge i ubacili u policijsku maricu. Njihov zločin? To što su policajca zamolile da im pokaže svoje isprave i što su ga, kad je to odbio, pokušale fotografirati. Vlasti smiju snimati svaki vaš pokret, ali ako vi fotografirate policajca - pravac u zatvor. Britanska policija poziva se na pravo sprječavanja pripadnika javnosti da snimaju pripadnike policije. Prema Protuterorističkom zakonu, fotografiranje policajaca „čije bi slike mogla iskoristiti osoba koja se nalazi u fazi počinjenja ili se priprema na teroristički čin" smatra se prekršajem. Tko odlučuje što odgovara toj definiciji, a što ne? Policija. Andrew Carter, britanski vodoinstalater, fotografirao je policajca koji je ignorirao znak zabrane ulaza dok se vozio policijskom maricom. Htio je prikupiti dokaze kako bi mogao prijaviti policajca za kršenje zakona koji policija, inače, prisilno provodi kada se radi o obratnoj situaciji. Ovo je, međutim, fašistička Britanija. Policajac je izbio fotografski aparat iz ruku g. Cartera, stavio mu lisice, ubacio ga u policijsku maricu i na kraju držao ga u policijskoj postaji pet sati. Carter se vratio tjedan dana kasnije

zbog polaganja jamčevine te je ondje opet zadržan pet sati i na koncu pušten bez podizanja optužnice. Uličnog prodavača novina Iana Tomlinsona u travnju 2009. jedan je policijski siledžija bacio na pločnik tijekom masovnog prosvjeda na samitu G20 u Londonu, a nedugo zatim je umro. On uopće nije sudjelovao u prosvjedima i gledao je svoja posla kada ga je kreten-u-uniformi iz čista mira napao.

Drugi policijski nasilnik iz Doltona u Illinoisu dobio je otkaz kad je snimljen kako divljački tuče petnaestogodišnjeg Marshawna Pittsa, učenika s oštećenjem mozga iz škole za djecu s posebnim potrebama. Marshawnov zločin? Košulju nije uvukao u hlače. Kasnije se ispostavilo da Christophera Lloyda (38) čeka sudski postupak zbog silovanja, a i tužba njegove bivše supruge zbog toga što je njenog novog muža ustrijelio s 25 hitaca pred očima njihove djece. Nije optužen za ubojstvo jer je policija prihvatila njegovu tvrdnju da je 24 metka ispalio „u samoobrani". Pročešljajte malo po *web* stranicama posvećenim istraživanjima zavjera (uključujući i moju) i video snimke na YouTubeu, pa ćete vidjeti kako je česta postala policijska brutalnost. Video s Marshawnom Pittsom možete naći utipkate li riječi „Special Needs Student Beaten by Police for Dress Code" („Policajac pretukao učenika s posebnim potrebama zbog kodeksa oblačenja"). Za svaki primjer koji je zabilježen na filmu postoji barem tisuće njih koji nisu snimljeni niti prijavljeni.

Imamo jedan zakon za policiju, a drugi za one koje bi policija trebala štititi. Prekoračite li brzinu za koji kilometar na praznoj cesti u ponoć bljesnut će kamera, a nekoliko dana kasnije u vašem poštanskom sandučiću osvanut će obavijest o prekršajnoj prijavi. Ako ste pak britanski policajac i vozite se 206 kilometara na sat na javnoj cesti sud će vas osloboditi krivnje jer ste samo „isprobavali vozilo". Odalamite li nekoga u kafanskoj tučnjavi bit ćete uhićeni, ali ako ste policajac koji sa sedam metaka gađa u glavu nevinog brazilskog električara kojeg drugi policajci drže prikovanog za tlo, nema problema. Glavni kriterij na temelju kojeg možemo utvrditi radi li se o fašističkoj državi jest, rekao bih, ovaj: da li se zakon jednako primjenjuje na javnost i na one koji ga provode? Ako organi reda ne podliježu istom tretmanu kao i javnost, ili su, drugim riječima, iznad zakona, tada živimo u policijskoj državi. Po toj definiciji, u takvoj državi živimo gotovo svi, a stvari postaju sve gore jer ljubazne policajce zamjenjuje novi soj osornih siledžija lakih na okidaču, ili pak ove prve podvrgavaju 'preodgoju' kako bi svijet vidjeli očima sustava. Svakim danom policija postaje sve sličnija vojsci jer to zahtijeva Plan: fuzioniranje vojske i policije. Jedan po jedan, zatiru se osnovni temelji pravde kako bi se uspostavila svjetska vojna diktatura. Britanski Prizivni sud donio je odluku da se kazneni postupak na sudu može održati bez porote, što je prvi takav slučaj u Engleskoj i Walesu. Prema novim zakonima koje je 2007. donijela vlada fabijanskog agenta Tonyja Blaira (rotšildskog cionista), rasprava će se održavati samo pred sucem. Kao opravdanje navode bojazan da bi porota bila izložena prijetnjama u sudskom postupku protiv npr. osumnjičenih pljačkaša banke, ali ovo je samo još jedan primjer neprestanog osipanja svakog poštenog sustava pravde i provedbe zakona. Ljigavi britanski ministar pravosuđa, fabijanist Jack Straw (rotšildski cionist) također je promijenio zakon kako bi vlastima omogućio da sve buduće istrage o „prijepornim smrtnim

slučajevima" vode u tajnosti, a pristup bi bio onemogućen čak i članovima obitelji. To je ustvari dozvola za prikrivanje svega što Država ne želi da njen narod sazna.

U svijetu imamo još jednu zajedničku temu – poticanje pripadnika javnosti da jedni druge uhode u korist Države. Upravo se to događalo u nacističkoj Njemačkoj i Sovjetskom Savezu. Janet Napolitano, Obamina ministrica domovinske sigurnosti, izjavila je pred okupljenim članovima Vijeća za vanjske odnose (baš zgodno) da namjerava angažirati 'obične' ljude za 'izviđačke' aktivnosti u borbi protiv rastućeg „domaćeg terorizma". Laž o „rastućem domaćem terorizmu" nije ništa drugo nego trik kojim se opravdava primjena protuterorističkih zakona na šire stanovništvo. U Sjedinjenim Državama postoji i program pod nazivom 'WeTip', jedan od mnogih kojim se ljude potiče da jedni druge anonimno prijavljuju vlastima u zamjenu za novac, baš kao što su tijekom 1930-ih radili nacisti (sl. 291). Ali, nema mjesta zabrinutosti, time se samo želi doći do „jedne sigurnije Amerike".

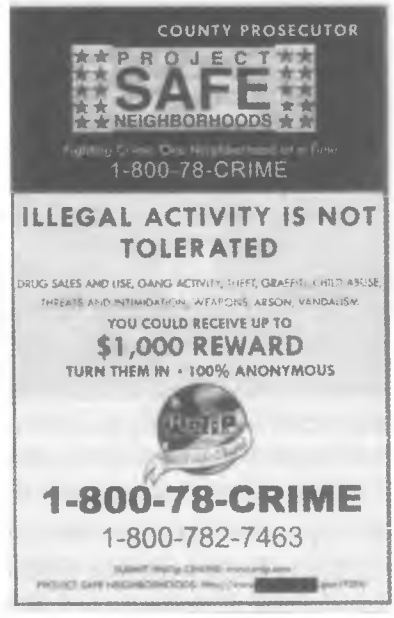

Slika 291: *Program WeTip*

Ne znam može li program WeTip biti zlokobniji, s obzirom da ga podupiru Bushevi, Bill Clinton i kalifornijski guverner Arnold Schwarzenegger? Matthew Falconer, kandidat za gradonačelnika u okrugu Orange na Floridi, jako je dobro opisao taj plan kad je rekao da će se oformiti špijunske snage koje će sačinjavati oko 1000 mladih ljudi. Oni će patrolirati zajednicama na biciklima i uniformiranim će nadglednicima preko radija dojavljivati slučajeve sumnjivog ponašanja. Nešto slično Obama želi uvesti diljem zemlje, no on to naziva „nacionalnim civilnim sigurnosnim snagama" koje će biti „jednako moćne, jednako snažne, jednako dobro financirane" kao i američka vojska. Krajem 2009. Policijska uprava Los Angelesa (LAPD) najavila je da „radi na" preuzimanju programa Explorer od skautskog pokreta. Pripadnici tog pokreta uskoro će dobiti nove uniforme, našivke i druge službene oznake, kao i nov naziv, rekli su iz LAPD-a. Više od 3000 mladih dio su programa kojim se mladež obučava za policijski posao. Ta mjera dio je stvaranja „nacionalnih civilnih sigurnosnih snaga" širom Amerike koji uključuje korištenje djece za špijuniranje svojih susjeda, pa čak i vlastitih obitelji. Ljudi nadziru ljude, robovi nadziru robove. A ako baš želite prosvjedovati protiv onoga što se zbiva idite lijepo u svoje „zone slobodnog govora" (sl. 292).

Super ideja: daj kretenima hipodermički pištolj

Da biste postali policajac ne morate biti inteligentni, niti morate imati stabilan um i emocije. Neki od mentalno najhendikepiranijih ljudi na koje sam naišao nosili

Slika 292: *„Zone slobodnog govora" – odskočna daska za potpuno ukidanje slobode govora.*

su značke na svojim kapama. Sve što trebate da biste postali policajac jest to da vas prihvate i odaberu oni na vlasti. I to je to. Shodno tome, policijske snage diljem svijeta u velikoj su mjeri popunjene glupim, korumpiranim, psihopatskim i emocionalno sakatim osobama (vidi slučaj u Louisiani; sve riječi su suvišne). Organi i službe sigurnosti te vojska uvelike privlače pojedince vrlo problematičnog karaktera, što vodi ka želji za dominacijom nad drugima. Također privlače i siledžije u potrazi za oduškom, kako bi svojoj nasilnosti mogli dati maha. To je već samo po sebi dovoljno strašno, ali iste te ljude sada naoružavaju takozvanim tejzerom (Taser, pištolj za elektroškove; *op. prev.*) kako bi mogli istresti 50.000 volta elektriciteta na svakoga tko ih uzruja (sl. 293). Tejzer, nova igračka za negativce u uniformi, najnovija je u nizu stvari koje bi „trebale biti" nešto drugo, a nametnute su od strane vlasti.

Tejzer bi *trebao biti* 'neubojito' oružje, ali smrtni se slučajevi gomilaju. *Trebao bi* se upotrijebiti samo protiv onih koji fizički ugrožavaju organe reda ili javnost, međutim koristi se kao reakcija i na najmanji manjak suradnje. *Trebali bi* ga koristiti samo policajci obučeni za rukovanje oružjem, ali sada se daje u ruke svima redom što je, dakako, bio plan od samog početka. Sve te stvari koje bi *trebale biti* ovo ili ono puko su mazanje očiju javnosti, kao što je slučaj sa zakonima koji bi se *trebali* primjenjivati protiv 'terorista', a ustvari su upereni protiv građana općenito. Oduvijek je poznato da je tejzerom moguće ubiti čovjeka. Kada kažem da je električni sustav tijela prilično važan za održavanje života iznosim više nego očigledne stvari. A kad se u tom sustavu izazove kratki spoj posljedice očito mogu biti smrtonosne. Tejzer ispušta 50.000 volta elektriciteta u cilju „blokade živčanog sustava", a oni, kao, nisu znali da je potencijalno smrtonosan? Čak i kompanija *Taser International*, službeni izumitelj tog oružja, priznaje:

Slika 293: *55.000 volti elektriciteta je „neubojito oružje"?*

> Tejzerska tehnologija *nije lišena rizika,* ali nezavisni medicinski i znanstveni stručnjaci utvrdili su da kada se ispravno koristi, tejzerska tehnologija predstavlja jedno od najučinkovitijih sredstava prisile dostupnih organima sigurnosti. (Kurziv je moj)

Kakvih li bedastoća. 'Najučinkovitije' sredstvo prisile jednostavno znači da dobro funkcionira u kontroli ljudi. Zveknuti ih po glavi bejzbolskom palicom također bi bilo izuzetno 'učinkovito' u cilju postizanja istog cilja. No, to ne znači da je takav postupak prihvatljiv. Čak i kad se „ispravno koristi", tejzer šokira žrtvu s 50.000 volti elektriciteta, da ne govorimo o opetovanim dozama koje svojim žrtvama priušte neki od uniformiranih huligana uhvaćenih na video snimkama (na YouTubeu upišite 'Taser'). Jedan čovjek, 39-godišnji Antonio Galeano, kolabirao je i umro 15 minuta nakon što je *28 puta* elektrošokiran tejzerom od 50.000 volti tijekom okršaja s imbecilnim policajcima u australskoj državi Queensland. Ljudi sa srčanim problemima, i oni s pejsmejkerima, izloženi su još većem riziku. Kako uopće policajci znaju kakvo je zdravstveno stanje osoba koje napadaju nečim što je UN-ov odbor nazvao „jednim oblikom mučenja"? Propagatori tejzera služe se obmanjujućom propagandom poput ove: „Kod zdravih subjekata izlaganje petosekundnom električnom pražnjenju tejzera ne dovodi do nekih značajnijih promjena koje bi ukazivale na povećani fiziološki stres...". Dakle, ako nakon toga što ste pogođeni tejzerom umrete sami ste si krivi jer niste bili dovoljno zdravi. Dojave o ljudima koji su umrli nakon što su primili elektrošok tejzerom pristižu gotovo svaki tjedan, a bit će ih sve više, usporedo sa sve češćim korištenjem tog oružja. Dosad je umrlo stotine ljudi, a ta će brojka samo rasti (sl. 294). Ljudi vezani lisicama, trudnice, staro i mlado, sada su laka meta ovih umobolnika. U kanzaškom gradu Wichita jednog nevinog gluhog čovjeka tejzerom su gađali policajci nakon što su mu provalili u kuću poslije lažne dojave o pucnjavi. Cijelo im je vrijeme pokušavao reći: „Ja sam gluh! Ja sam gluh!", ali na njemu su primijenili tejzer zato što je „odbio poslušati njihove zapovijedi". Jednog Britanca tejzerom je dvaput pogodio neki glupavi policajac dok je ovaj ležao u dijabetičkoj komi. 50.000 volti i uniformirani tip s mozgom veličine graška nije baš kombinacija iz snova.

Međutim, čak i najekstremniju upotrebu tejzera redovito brane nadređeni kako bi obranili vjerodostojnost tog oružja. Na video snimci na YouTubeu vidi se kako je tejzerom nasmrt elektrošokiran jedan poljski imigrant premda nije predstavljao nikakvu prijetnju trojici krupnih, 'hrabrih' policajaca koji su ga ispitivali. Odvjetnik koji zastupa obitelj Roberta Dziekanskog kaže da je razgovarao sa svjedocima i da je gledao video snimku tog incidenta koju je snimio jedan promatrač sa strane. Kako se čini, interakcija između policije i g. Dziekanskog, koji nije govorio engleski, trajala je samo 24 sekunde prije negoli je upotrijebljen tejzer.

Slika 294: *Zemlja slobodnih*

Mnoge policijske snage smiju primjenjivati tejzer čak i na djeci, što i čine, kao što smo vidjeli u slučaju jedne devetogodišnje

djevojčice u školi za djecu s posebnim potrebama u Arizoni. Djevojčici su već bile stavljene lisice kad ju je „stari policajac", očito senilan, onesposobio tejzerom. „Ovdje se ne dovode u pitanje ispravne namjere i poštenje.", izjavio je njegov nadređeni. „Policajac je odlučio učiniti ono što je smatrao da treba učiniti." Kako se može dovesti u pitanje poštenje ako ga ni nemate? U Novom Meksiku tejzer je upotrijebljen na glavi jedne četrnaestogodišnje djevojčice zbog toga što je pobjegla od kuće poslije svađe s majkom i sada na glavi ima veliki ožiljak. U UK-u zakonom je dopušteno korištenje tejzera na djeci iako je vladin vlastiti medicinski odbor „Savjetodavnog znanstvenog vijeća za pitanja obrane" ustvrdio da se o zdravstvenim rizicima korištenja tog oružja na djeci ne zna dovoljno. Predstavnik Odbora, formiranog od znanstvenika i liječnika, rekao je da određena istraživanja ukazuju kako postoji rizik da djeca dožive „teži srčani zastoj". Odbor je preporučio da policajci „posebno budno prate" bilo kakve neželjene reakcije žrtava tejzera te je zatražio promjenu smjernica kako bi se „djeca i odrasli krhkije građe tijela" smatrali potencijalno ugroženijom skupinom u smislu kardio posljedica, kako se tvrdi, neubojitih tjezera. Proizvođači tog oružja odbili su prihvatiti da je bilo gdje bilo koja smrt izazvana njihovim proizvodom. Elektrošokiranje tejzerom a potom umiranje žrtve očito ne dovode ni u kakvu vezu. Kao prvo: znali su da to oružje može, i da zapravo bude, ubijalo ljude. Kao drugo: znali su da će, uz toliku gomilu nadobudnih klonova Johna Waynea, kretenoida i emocionalnih bogalja u službama za održavanje reda iz cijelog svijeta, doći do zloupotrebe tejzera. A upravo su to i željeli. Situacija u kojoj ljudi umiru od posljedica elektrošokova zadobivenih tejzerom i korištenje istoga pri najmanjim naznakama „odbijanja suradnje" samo je korak do uvođenja potpune pokornosti ljudi naspram organa reda. Naslov članka koji je napisao jedan novinar koji je vidio tejzer na djelu glasio je: „Učinit ću sve što želite, policajče, samo me ne dirajte tom spravom". To je pravi razlog uvođenja tejzera, a planiraju izdati po jedan tejzer svakom policajcu na svijetu. Ista kompanija sada je najavila tejzersko zrno pod nazivom 'XREP' koje se može ispaliti na udaljenosti od 30 metara i koristiti u 12-kalibarskoj sačmarici. Žrtva će osjetiti neizdrživo bolan električni šok u trajanju od 20 sekundi nakon udara. Suosnivač Tasera, Rick Smith, novinarima je priopćio:

> To je veće zrno i dosezat će veće udaljenosti. Brže se kreće, a moguće je da će izazivati mnogo veće masnice, modrice. Bit će to prilično gadna stvar.

Što mislite, kako on noću spava? Bez problema, uvjeren sam. Ostalo oružje za kontrolu masa koje čeka svoju priliku uključuje sustav mikrovalova koji će biti odašiljani iz zrakoplova i zadavati bol ljudima na tlu. To je nastavak „Sustava aktivnog onemogućavanja" koji mikrovalovima zagrijava kožu, a sada ga 'nadograđuje' Pentagonova Združena uprava neubojitog oružja u Quanticu u Virginiji. Njime obuzdavaju mnoštva koja prosvjeduju protiv preuzimanja vlasti od strane fašističke klike. Već sada se mirne prosvjednike u legitimnim prosvjedima rastjeruje neizdrživo bolnim zvučnim valovima odašiljanim iz policijskog kombija, kao što smo 2009. mogli vidjeti na samitu G20 u Pittsburghu u Pennsylvaniji (sl. 295); a po prvi puta u Londonu

imamo policajce koji oboružani strojnicama patroliraju raznim dijelovima Londona. Sve se to neprestance širi, dok su građani fokusirani na utakmice, sapunice, izvlačenje lota ili *reality* emisije tipa *Big Brothera*. Evo vam na; gledajte ovamo i šutite (sl. 296).

Slika 295: *Mirne prosvjednike rastjeruje se pomoću zvučne tehnologije koja izaziva nesnosne bolove.*

Slika 296: *Pospani ste, jaaaako ste pospani...*

Slika 297: *Svijet kakvog žele Gmazovi i njihovi Iluminati.*

Vojska na ulicama

Policija se naglo militarizira, a službena vojska priprema za patroliranje ulicama. Ustvari, to se već događa. Masom protuterorističkih zakona donesenih poslije napada od 11. rujna nastavlja se dokidanje sustava kočnica i ravnoteža kod angažiranja vojske pri tuzemnom održavanju reda. Kongres je predsjedniku dao ovlaštenje da zapovijeda saveznim i državnim postrojbama Nacionalne garde u akcijama protiv američkih građana. Prijedlog zakona HR 5122, pretočen u zakon 2006., predsjedniku daje ovlasti da:

> ... aktivira vojne snage, uključujući Nacionalnu gardu u saveznoj službi, u svrhu ... uspostave javnog reda i provedbe zakona Sjedinjenih Država kada je, kao posljedica prirodne katastrofe, epidemije ili nekog drugog težeg kriznog stanja na području javnog zdravstva, terorističkog napada ili incidenta ili drugih stanja u bilo kojoj od Država ili teritorija u posjedu Sjedinjenih Država ... i gdje predsjednik utvrdi da je ... došlo do izbijanja tuzemnog nasilja u takvoj mjeri da zakonski imenovana tijela Države ili njenih teritorija nisu u stanju održavati javni red; te u svrhu obuzdavanja, u Državi, svake pobune, nasilja, nezakonitih kombinacija ili zavjera ...

Taj zakon ima prevagu nad Zakonom Posse Comitatus iz 1878. kojim se dokinulo angažiranje vojske protiv američkih građana. Ovo je ključno, s obzirom da namjeravaju koristiti vojsku u tuzemnom održavanju reda i nametnuti vojnu diktaturu proglašavanjem izvanrednog stanja kao reakciju na 'probleme' koje će sami stvoriti (sl. 297). Iz tog je razloga 2009. Pentagon zatražio

od Kongresa dopuštenje da razmjesti gotovo 400.000 pripadnika vojske diljem Sjedinjenih Država u slučaju nekog „kriznog stanja" ili „veće katastrofe", a velik broj tih vojnika čak i neće biti Amerikanci. Vojni vrh radi na okupljanju vojske stranih postrojbi koje bi patrolirale ulicama američkih gradova jer je svjestan da bi se mnogi američki vojnici libili pucati na vlastiti narod. Vojska se postupno raspoređuje na ulice američkih gradova kako bi se javnost navikla na njenu prisutnost, u skladu s metodom totalitarističkog šuljanja, a do sredine 2009. postrojbe su trebale biti viđene širom zemlje. Vojska je također uključena u niz 'vježbi' u kojima se 'uvježbava' za preuzimanje kontrole u američkim gradovima i mjestima. Američko Sjeverno zapovjedništvo ili 'Northcom' tuzemna je vojna operacija zamišljena kao problem-reakcija-rješenje poslije 11. rujna kako bi se „domovina zaštitila" od 'terorista' (naroda). Northcom, sa sjedištem u Zračnoj vojnoj bazi Peterson u Colorado Springsu, također je odgovoran za „suradnju u sferi sigurnosti bojišta" s Kanadom i Meksikom. Njegov sadašnji zapovjednik je general Victor Eugene Renuart ml. koji je također zapovjednik Zapovjedništva obrane sjevernoameričkog zračnog prostora (NORAD-a), inače duboko upletenog u inscenirane napade od 11. rujna. Vidi knjige *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra* te *Vodič Davida Ickea kroz svjetsku zavjeru (i kako joj stati na kraj).* Upravo je Northcom pustio u optjecaj „Kongresni prikaz projekta" pod naslovom „Zakonski prijedlog za aktivaciju saveznih pričuvnih snaga za katastrofe". Ovime se predlaže da se ministru obrane Robertu Gravesu, kojeg je postavio Bush/Obama, daju ovlasti da „svakoj jedinici ili pripadniku pričuvnog sastava vojske, vojnog zrakoplovstva, mornarice i mornaričkog pješaštva zapovijedi prelazak u aktivnu službu u slučaju veće katastrofe ili kriznog stanja." U tom se prijedlogu „krizno stanje" opisuje u skladu s uvjetima „američkog kodeksa, definiranim u članku 5122. glave 42." U navedenom se članku jednom čovjeku, marionetskom predsjedniku, daje isključiva sloboda odlučivanja o tome što predstavlja „krizno stanje" ili „veću katastrofu". Sve je to krajnje providno. Osiguraj si pravo da povedeš stotine tisuća vojnika na ulice američkih gradova u slučaju neke krizne situacije ili veće katastrofe, a zatim osmisli izliku svom predsjedniku-beskičmenjaku da proglasi krizno stanje ili veću katastrofu. Kao što je David Rockefeller 1994. godine rekao u Ujedinjenim narodima: „Na pragu smo svjetske preobrazbe, treba nam samo jedna veća kriza." U siječnju 2010. Obama je potpisao predsjednički ukaz 13528 (bez rasprave) kojim se uspostavlja „Vijeće guvernera", „savjetodavna skupina" sastavljena od desetoro guvernera saveznih država (imenuje ih Obama) koji će ubrzati „sinkronizaciju i integraciju državnih i saveznih vojnih aktivnosti u Sjedinjenim Državama" i proširiti vojnu angažiranost u tuzemnom održavanju reda. Tim se korakom želi omogućiti saveznim vlastima da preuzmu zapovijedanje nad državnim postrojbama Nacionalne garde tijekom „krizne situacije u državi".

Ovime bi se jedinice Nacionalne garde stavile pod kontrolu Sjevernog zapovjedništva Sjedinjenih Država, organizacije oformljene upravo u cilju nametanja „održavanja reda i mira" unutar Amerike od strane vojske.

To je FEMA, čitaj NACI

Glavnu ulogu u svemu ovome u Sjedinjenim Državama ima organizacija pod nazivom Savezna agencija za vođenje kriznih situacija (engl. *Federal Emergency Management Agency* – FEMA), koja bi *trebala biti* sustav brze intervencije poslije uragana i sličnih nepogoda. No, to je samo definicija namijenjena javnosti. Pravi razlog postojanja FEMA-e je stvaranje i upravljanje mrežama kontrole, uključujući koncentracijske logore, kao priprema za vojno preuzimanje kontrole kada će 'disidenti' koji se odbiju prilagoditi biti zatvarani i ubijani. *Washington Post* je 2006. izvijestio da se u Nacionalnom protuterorističkom centru čuvaju imena 325.000 „osoba osumnjičenih za terorizam", što je četiri puta više negoli 2003. Zamislite koliko ih imaju sada. Među njima su ljudi poput mene, antiratnih prosvjednika i svakoga tko se protivi onom što nazivaju Novim svjetskim poretkom (sl. 298). Odavno su izgradili bojama kodirani sustav identifikacije određenih razina otpora, a planira se da te „obojane skupine" budu 'uklonjene' u skladu s primijećenom opasnošću po njihovu diktaturu. O, označite me crvenom bojom, momci! Samo dajte. Vi, čitatelji, provjerite na internetu podatke i lokacije logora ili „prostora za zadržavanje" i bit ćete šokirani, ako je uopće moguće biti šokiran nakon čitanja ove knjige. Dok ovo pišem u Kongresu je floridski demokrat Alcee L. Hastings iznio Prijedlog zakona o uspostavi centara za državne krizne situacije, HR 645, kojim se ministru domovinske sigurnosti preporuča da izgradi „ne manje" od šest državnih „centara za krizne situacije" u vojnim objektima a u cilju zadržavanja civila. Ustvari, samo u Sjedinjenim Državama sad ih već ima na stotine, a ozloglašena *Halliburton Corporation* (povezana s Dickom Cheneyem) ima ugovore o dodatnoj izgradnji takvih centara. Sličnih situacija bit će i u drugim većim zemljama. Američka Nacionalna garda počela je 2009. oglašavati svoje potrebe za „specijalistima za internaciju/raseljavanje". Prema navedenom opisu posla, oni će osiguravati „nesmetano vođenje vojnog zatvora/kaznionice ili prihvatnog/zatočeničkog centra, što je usporedivo s dužnostima civilnih zatvorskih službenika." Propis 210-35 Američke vojske pod naslovom „Radni programi za civilne zatvorenike" uključuje „smjernice za uspostavu zatvorskih logora unutar vojnih objekata". Sve je to dio planiranog vojnog puča u Americi pod nazivom „Rex 84" koji je tijekom administracije Reagana/Busha starijeg osmislio, između ostalih, podli Oliver North. Ne znam kako, ali on je postao heroj mnogih Amerikanaca zbog svoje umiješanosti u skandal Iran-Contra, „droga za oružje", iz 1980-ih kad je oružje ilegalno prodavano Iranu a profitima je financirana teroristička vojska u

Slika 298: *Na slici piše: „Naše vođe više ne rade za dobrobit Amerikanaca" i „Vrijeme je da se probudimo". Žalosna je istina da nikada nisu niti radili za dobrobit Amerikanaca.*

Nikaragvi i operacija krijumčarenja droge. Simpatični ljudi, nema što. „Rex 84" je skraćenica od Readiness Exercise 1984 (Vježba pripravnosti 1984.). Godine 1978. list *Miami Herald* je izvijestio:

> Potpukovnik Oliver North i Savezna agencija za vođenje kriznih situacija (FEMA) ... sastavili su plan intervencije kojim se, u slučaju nacionalne krize, predviđa privremeno ukidanje ustavnih zakona, uvođenje izvanrednog stanja i postavljanje vojnih zapovjednika na čelo državnih i lokalnih tijela vlasti te zatvaranje disidenata i srednjoameričkih izbjeglica.

Taj se plan ustvari provodi cijelo vrijeme uz mnoštvo kasnijih 'vježbi' koje uključuju FEMA-u i Ministarstvo obrane u suradnji sa saveznim civilnim ministarstvima i agencijama, CIA-om, FBI-em, Tajnom službom i drugim državama članicama NATO-a, pri čemu se uvježbavaju vojne reakcije na „građanske nemire" te „prosvjede i štrajkove" koji bi mogli utjecati na funkcioniranje vlasti i/ili mobiliziranje resursa. Planiraju inscenirati događaje koji bi potaknuli reakciju javnosti, što bi poslužilo kao 'opravdanje' za vojnu intervenciju i lišavanje slobode koga god požele, kontrolu kretanja ljudi i uvođenje izvanrednog stanja. Predsjedničke ukaze potpisivali su iluminatski podobnici u nizu, a svi ti ukazi stupaju na snagu proglašenjem krizne situacije. Među njima su:

- Predsjednički ukaz 10990: omogućuje državi da preuzme nadzor nad cjelokupnim prijevoznim sustavom te da upravlja cestama i lukama.
- Predsjednički ukaz 10995: omogućuje državi da preuzme nadzor nad svim medijima i oblicima komunikacije.
- Predsjednički ukaz 10997: omogućuje državi da preuzme nadzor nad svim oblicima energije, goriva i minerala.
- Predsjednički ukaz 10998: omogućuje uzimanje u posjed svih farmi i sredstava za proizvodnju hrane.
- Predsjednički ukaz 10999: omogućuje državi da preuzme nadzor nad svim oblicima prijevoza, privatnog i javnog, uključujući i vaš automobil.
- Predsjednički ukaz 11000: daje državi ovlasti da nadzire sve građane i prisiljava ih da rade gdje i kada im to bude naloženo. To podrazumijeva i pravo na razdvajanje članova obitelji.
- Predsjednički ukaz 11001: omogućuje da sve zdravstvene, obrazovne i socijalne službe potpadnu pod nadzor države.
- Predsjednički ukaz 11002: daje upraviteljima pošta pravo da registriraju sve muškarce, žene i djecu u Sjedinjenim Državama.
- Predsjednički ukaz 110003: daje državi nadzor na svim zračnim lukama i zrakoplovima.
- Predsjednički ukaz 11004: omogućuje državi da zaplijeni sve stambene jedinice i financije te da prisili ljude na odlazak iz proglašenih „Područja namijenjenih prisilnom preseljenju".

- Predsjednički ukaz 11005: daje državi nadzor nad svom željezničkom infrastrukturom, vodenim putovima i skladištima.
- Predsjednički ukaz 11051: ukratko iznosi ulogu Savezne agencije za vođenje kriznih situacija (FEMA-e) te daje pravo stavljanja na snagu svih predsjedničkih ukaza u vrijeme „povećanih međunarodnih napetosti i gospodarskih ili financijskih kriza" (FEMA će voditi glavnu riječ u slučaju „državne krizne situacije").

Nimalo slučajno George Bush stariji značajan igrač na njegovoj razini hijerarhije, potpisao je 1992. godine predsjednički ukaz 12803 kojim odobrava prodaju infrastrukture Sjedinjenih Država ili „raspolaganje ili prijenos nekog infrastrukturnog 'sredstva', kao npr. u slučaju prodaje ili dugoročnog iznajmljivanja pojedincima od strane Države ili lokalnih vlasti". Sredstva navedena tim ukazom – ovo su samo primjeri a ne sve što je u to uključeno – bile su ceste, tuneli, mostovi, postrojenja za opskrbu električnom energijom, javni promet, željeznički prijevoz, zračne luke, luke, vodeni putovi, pogoni za reciklažu/pročišćavanje otpadnih voda, prostori za zbrinjavanje otpada, bolnice, zatvori, škole i stambeni objekti.

Bushevom rasprodajom otvorena su vrata za prodaju ove prijeko potrebne infrastrukture iluminatskoj kliki korporacija pod vodstvom Rothschilda. Koliko je toga prodano? Komu i kamo je novac otišao? Sve je povezano s planiranim pučem u Sjedinjenim Državama, a isti scenarij očekuje se i u drugim zemljama. Peter Anthony DeFazio, demokratski zastupnik Oregona, u rujnu 2008. je rekao:

> Dame i gospodo, savezne vlasti su izradile plan koji upravo namjeravaju provesti: žele izolirati veće i manje gradove diljem naše zemlje i početi sa zapljenom oružja. Postoji plan masovnog zatvaranja stanovništva u karantene i njegova kasnijeg zatočivanja te ukidanja ustavnih prava građana.
>
> Sada kada to znate možete smišljati planove imajući to na umu kada se proglasi „državna krizna situacija" i neka skupina beskrupuloznih ljudi pokuša steći potpunu kontrolu nad stanovništvom ili skupinama političkih disidenata – sada znate od čega savezne vlasti neće prezati da provedu svoje opake ciljeve.

FEMA, koja stoji iza „logora za zadržavanje", ima budžet od milijarde dolara i ovlasti da privremeno dokine ustavne zakone (čak i kada se tiču stanovništva); može uhićivati ljude i držati ih neograničeno dugo bez suđenja; oduzimati prehrambene namirnice, imovinu i sva prijevozna sredstva, uključujući privatna vozila; razdvajati članove obitelji i prisiljavati ljude, čak i brojnije stanovništvo, na preseljenje sukladno zapovijedima. Ova fašistička organizacija čak nije stvorena odlukom Kongresa već predsjedničkim ukazom čije donošenje ne zahtijeva nikakve prethodne rasprave, i to u državi koja se - o, koje li zablude! - naziva „Zemljom slobodnih". Predsjednički ukaz broj 12148 potpisao je 1979. predsjednik Carter, taman na vrijeme da ga Reagan-Busheva administracija oblikuje u prikrivenu tiraniju, što se oduvijek i

namjeravalo postići. FEMA je 2003. postala dio orvelovske Uprave za pripravnost i krizne intervencije u okviru Ministarstva domovinske sigurnosti. Bush stariji bio je arhitekt FEMA-e kakva je danas, zajedno sa svojim rođakom Louisom Giuffridom i Oliverom Northom. U dopisu iz 1982. upućenom tadašnjem direktoru FEMA-e Louisu Giuffridi piše da izvanredno stanje „privremeno dokida sve postojeće zakone, funkcije, sustave i programe civilnih vlasti i zamjenjuje ih ... vojnim sustavom". Nisam se, dakle, posebno iznenadio kad mi je ono što slijedi ispričao čovjek koji je pohađao FEMA-in tečaj obuke. Opisao je svoje iskustvo sa srodnikom obitelji Bush, Louisom Giuffridom:

> Nalazio sam se u FEMA-inom središtu za obuku u ... Marylandu i pohađao tečaj radiološke obrane za pilote 1982. godine koji je organiziralo Ministarstvo za krizne službe države Washington. Tijekom uvodnih priopćenja u dvoranu je, kao promatrač, ušao Louis Giuffrida, jedan od glavnih šefova i rođak Georgea Busha. Kada je sjeo oko njega sam primijetio neku tamnu sumaglicu. Nastavio sam ga promatrati jer nisam bio siguran da li me to oči varaju, ali sumaglica je ostala gdje je i bila.
>
> Sjedio sam sâm u zadnjim redovima, kao što inače činim u takvim prilikama. Ubrzo sam primijetio da zuri u mene! Osjećao sam se vrlo nelagodno. Zatvorio sam oči i pokušao se opustiti. Kada sam ponovno otvorio oči vidio sam da ide prema meni.
>
> Sjeo je nekoliko redova iza mene, s lijeve strane. Bacio sam pogled unatrag i vidio ga kako se naginje naprijed, zatvorenih očiju. Mislio sam: čovjek je samo umoran pa se ovdje, u zadnjim redovima, odlučio malo odmoriti.
>
> Dok sam tako sjedio i nastojao se opustiti iza sebe sam začuo neki čudni šuštav i siktav zvuk. Otvorio sam oči, ali sam se bojao osvrnuti i pogledati oko sebe. Vidio sam neku ženu iz naše skupine kako – skamenjena – gleda u mojem smjeru. Svako malo nervozno je pogledavala prema meni. Nakon nekog vremena Giuffrida je otišao, praćen svojim tjelohraniteljima (voštano sjajnih odijela, s tamnim naočalama) i predavanje je nastavljeno.
>
> Poslije uvodnog predavanja izašao sam van i ugledao onu ženu kako, u naručju jednog od polaznika, plače i trese se. Prišao sam joj i rekao da bih volio znati zašto je u dvorani onako zapanjeno i šokirano gledala. Isprva mi ništa nije htjela reći, ali na moja ustrajna uvjeravanja da je sve u redu ipak je otvorila dušu. Vidjela je da se Giuffrida 'pretvorio' u guštera! Momak koji ju je bio umirivao rekao je da u krugovima ljudi oko FEMA-e Guiffrida ima nadimak 'čovjek-gušter' te da vjerojatno ima kožnu bolest od koje mu koža izgleda poput krljušti.
>
> Pokušali smo je uvjeriti da je tih dana valjda bila pod velikim stresom i da joj se to samo učinilo. Mislio sam da je možda uzela previše nekog opijata ili da ima bujnu maštu. Ali, bila je nepokolebljiva u svojoj tvrdnji i vidljivo potresena. Momak je također rekao kako kolaju glasine o nekom podzemnom željezničkom sustavu izgrađenom ispod FEMA-inih objekata. Tek što je to izgovorio osjetili smo muklu

tutnjavu pod nogama, kao da stojimo iznad podzemne željeznice. Primijetili smo da u našem smjeru dolazi nekoliko tipova u onim odijelima te smo se odande maknuli.

Tijekom sljedeća dva tjedna prilično smo dobro jedni druge upoznali. Svi su ti ljudi bili profesionalci u svojoj struci. Također su bili razboriti ljudi i divne osobe koje bih slobodno nazvao pravim prijateljima. Kasnije sam na to iskustvo zaboravio, sve dok nisam pročitao Davidovu knjigu. Prije toga to je iskustvo bilo samo još jedna od onih čudnovatih stvari koje nemaju smisla. Ali sada imaju. I, što još da kažem? Ne samo da vjerujem da su takve stvari moguće, 'znam' da su moguće. Osim ako, naravno, ne mislim poricati svoje vlastito iskustvo i osjetila.

Mnogo će biti onih koji su knjigu dovde pročitali, a ipak još uvijek ne žele prihvatiti da svijetom upravljaju gmazovska bića koja se skrivaju iza ljudskog obličja. Potpuno ih razumijem. Ali sve je ovo istina, i na to se moramo naviknuti i nastaviti s razotkrivanjem dok smo još u prilici. Busheva obitelj je krvna loza gmazovskih hibrida i stoga je lako razumljivo zašto je taj gospodin imao iskustvo kakvo je imao s Bushevim rođakom Giuffridom. Na položajima moći u svim glavnim državnim i vojnim ministarstvima i agencijama koje grade svjetsku fašističku diktaturu su Gmazovi koji djeluju tik izvan vidljivog svjetla a opsjeli su ljudsko obličje njihovih hibrida ili pak energetski mogu projicirati ljudsko obličje. Ponekad prolaze kroz energetsku promjenu koja omogućuje da se - u ovoj stvarnosti - vidi njihov pravi oblik. FEMA je vrlo bitan kotačić u gmazovskom planu za Ameriku i logično je da svog 'čovjeka' stave u Giuffridu i još jednog mjenjača oblika, Busha starijeg. Mnoštvo iskustava koja su mi prenijeli ljudi sa svih strana svijeta koji su svjedočili ljudsko-gmazovskom mijenjanju obličja pronaći ćete u knjigama *Najveća tajna* i *Djeca Matriksa.*

Vladavina vojske

Gmazovske simbole možete vidjeti u vojnim i 'sigurnosnim' sustavima u Americi kod agencija i skupina kao što su VIPER timovi (engl. *Visible Intermodal Protection and Response*) koji rade u tajnosti i odražavaju nadzor nad ljudima koji se koriste željeznicom, autobusima i trajektima. Iste simbole nalazimo i u Britaniji. U drugim knjigama pisao sam o jednom od vodećih pripadnika gmazovsko-hibridne elite koji se služi kodnim imenom 'Pindar'. Ova se riječ pojavljuje više puta u različitim kontekstima povezanim s urotom. Naziv PINDAR nosi i navodno najvažnija podzemna vojna utvrda, ili 'tvrđava', u Londonu, a možda i u cijeloj Britaniji. Nalazi se ispod Ministarstva obrane u Whitehallu (britanskoj vladi i administraciji) preko puta Downing Streeta (sjedišta britanske vlade). Službeno je dovršena 1994. godine. London je labirint tunela koji povezuju ministarstva s Downing Streetom, Buckinghamskom palačom i drugim centrima moći. To znači da netko može ući u jednu zgradu i potom otići tunelima u drugu a da to nitko na površini ne primijeti. Na taj se način organiziraju susreti ljudi koji se službeno nikada ne sastaju. Objekt PINDAR opisuje se kao centar za upravljanje krizom i komunikacijama, a povezuje

Ministarstvo obrane sa središtem vojnih operacija, Stalnim združenim stožerom u Hertfordshireu na periferiji Londona, znanim i kao stožer Northwoods. U velikoj mjeri ondje je prisutan i NATO, a planira se da to bude jedan do važnijih centara vojske Europske unije. Posljednjih godina napravljena su velika proširenja objekata i usavršavaju se metode zapovijedanja, upravljanja i komunikacijska tehnologija, što će njihovom osoblju omogućiti da vodi vojne operacije diljem svijeta. PINDAR i Northwoods će biti centri vojne kontrole kad ostvare plan uvođenja svoje vojno-policijske države slijedom neke izrežirane „državne krizne situacije". Koordinacijski centar vođa državno-vojno-sigurnosne agencije u vrijeme „državne krizne situacije" zove se COBRA, po lokaciji gdje se sastaju članovi Odbora za civilne izvanredne situacije – *Cabinet Office Briefing Rooms* (COBR). Barem je takva službena priča iza tog naziva. COBRA je smještena u Whitehallu odmah do PINDAR-a. Službeno, njena je svrha da „premijeru, višim ministrima, glavnim državnim službenicima i drugim uglednicima kao što su načelnik Metropolske policije, gradonačelnik Londona, direktor SAS-a[b] i dužnosnici obavještajne službe, omogući da dobiju najvažnije informacije o nekom incidentu i da osigura komunikacijske linije s policijom i drugim kriznim službama, vojskom, bolnicama i svim relevantnim resorima vlasti." Pravi razlog i PINDAR-a i COBRA-e jest, kao u slučaju FEMA-e, koordinacija planiranog vojnog udara, premda to većina političara (tipa danas-jesu-sutra-nisu) ne zna.

Važno je shvatiti da se Amerikom ne upravlja iz Bijele kuće ili Capitol Hilla (Kongresa) već iz Pentagona. Na isti način, Britanijom se ne upravlja iz Downing Streeta ili Parlamenta nego iz stožera Northwoods i pridruženih vojnih centara. I samom vojskom na najvišim razinama upravljaju obitelji odabranih krvnih loza i zato je jako važno da se vojnici (topovsko meso) pobune i odbiju poslušnost kad im bude zapovjeđeno da napadnu i ugnjetavaju vlastiti narod. Ako to ne učine dopuštaju da budu pijuni iluminatske klike u ostvarenju vrlo zlokobnih ciljeva. Divan primjer učinkovitosti doličnog postupanja je slučaj američkog generala Smedleya Butlera, čovjeka kojeg sam citirao ranije, koji je rat nazvao gangsterizmom i prijevarom. Pred McCormack-Dicksteinovim odborom je 1934. izjavio da su mu prethodne godine pristupili predstavnici poznatih korporacija i financijskih ustanova, uključujući *DuPonta*, *Goodyeara* i *J. P. Morgana*, zajedno s vojnim ličnostima, i ponudili mu da u Sjedinjenim Državama povede fašistički puč.

Jedan od njih Butleru je rekao: „Mi posjedujemo sve novine". Zbog toga većina ljudi nikada nije čula za tu fašističku urotu i pokušaj preuzimanja kontrole u Americi 1930-ih godina. Bila je to nevjerojatna priča koju je na javnim saslušanjima iznio iznimno cijenjen general, ali mediji su priču ignorirali, a McCormack-Dicksteinov odbor iz konačnog je izvještaja izacio glavna u to umiješana imena te ih je odbio pozvati na saslušanje. Butler je 1935. rekao:

> Poput većine odbora i ovaj je izmasakrirao sitne ribe, a velikima omogućio da skliznu kroz ruke. Glavni igrači uopće nisu pozvani da svjedoče, unatoč tome što su svi oni spomenuti u mojem iskazu. Zašto su iz tog iskaza izbrisana sva spomenuta imena?

No, bez obzira na sve, zahvaljujući Butlerovoj hrabrosti i poštenju urota nije uspjela, a ono što se sada događa također neće uspjeti ako sami vojnici odbiju provoditi fašističku kontrolu nad vlastitim obiteljima. U redovima vojske ljudi poput Smedleya Butlera danas su potrebniji no ikad.

Kontrola nad 'oporbom'

Neke organizacije tvrde da se 'bore' za građanske slobode, ali barem one značajnije utkane su u sam sustav za koji tvrde da mu se suprotstavljaju. Među njima je i skupina za „zaštitu građanskih prava" Liberty. Čuo sam njihova glasnogovornika kako kaže da oni nemaju ništa protiv samih tehnologija nadziranja, ali da postoji opasnost da ne budu „primjereno regulirane" te bi se ljudi mogli naći u „nadziranom društvu". Kao prvo: što misli pod „mogli [bi se] naći" kada već živimo u nadziranom društvu? Kao drugo: njegove riječi savršeno rezimiraju službeni pokret za zaštitu građanskih sloboda. Oni nemaju pojma s čime imaju posla i stoga su njihova nastojanja u tom smjeru praktički posve jalova. 'Oličenje' građanskih sloboda u Britaniji je Shami Chakrabarti, predsjednica Libertyja i bivša odvjetnica u britanskom Ministarstvu unutarnjih poslova koje se krajnje podcjenjivački odnosi prema građanskim slobodama stanovništva. Ona je upraviteljica Zaklade Ditchley, foruma ili „trusta mozgova" političke elite, povezanog s mrežom Okruglog stola/Bilderberške skupine. Njen kolega upravitelj je lord Carrington, dugogodišnji predsjednik Bilderberške skupine, generalni tajnik NATO-a te bliski suradnik Henryja Kissingera i obitelji Rothschild, s kojom je klan Carringtonovih rodbinski povezan. Carringtona spominjem na više mjesta u mojim prethodnim knjigama. Zaklada Ditchley sa sjedištem u jednoj palači u Oxfordshireu samu sebe opisuje klasičnim izrazima „trustova mozgova" Okruglog stola i navodi, kao i uvijek, „stroga pravila o čuvanju povjerljivosti":

> ... Ditchleyev program i način rada pružaju priliku za kreativno raspravljanje jedinstveno u sferi međunarodnih poslova. Mi organiziramo susrete manjih pozvanih skupina od oko 40 uglednih žena i muškaraca iz viših razina svijeta politike, poslovanja i industrije, akademskog života, državne službe, vojnih snaga i medija. Teme konferencija pomno se biraju u skladu s novim međunarodnim izazovima nastalim iz problema s kojima se susreću demokratska društva. Konferencije stavljaju naglasak na otvorene, neformalne rasprave koje odražavaju osobna mišljenja, a vode se pod strogim pravilima povjerljivosti.

John Major, bivši britanski premijer i europski ravnatelj Skupine Carlyle (pod kontrolom Busha/*neokonsa*), kaže da je cilj Zaklade Ditchley promjena vladine politike.

Shami Chakrabarti također opisuje kako se njenim djelovanjem u Ditchleyu promijenio i njen svjetonazor. Upravo su takvi – dvojaki – ciljevi ovih „trustova mozgova" Okruglog stola: utjecati na politiku vladajućih struktura te na mišljenja i percepciju osoba pozvanih na takve rasprave. Kada je čelnica organizacije za zaštitu

građanskih sloboda povezana s elitnim skupinama koje uključuju vodeće političare i predstavnike establišmenta i koje djeluju pod strogim pravilima povjerljivosti, mislim da se na takav način ne mogu predstavljati potrebe slobodnog i otvorenog društva. Još jedna tema mnogih „trustova mozgova" Okruglog stola jest približavanje elita Britanije i Amerike, a to je cilj prikladno nazvanog Britansko-američkog projekta, koji neki nazivaju i „Bilderberškim čedom". Kao jedan od pokrovitelja opet se pojavljuje lord Carrington, zajedno s lordom Robertsonom, još jednim bivšim dužnosnikom NATO-a i sudionikom bilderberških skupova. Među članovima britanskog Savjetodavnog odbora je BBC-ev istaknuti novinar James Naughtie, a među „višim članovima" su Jeremy Paxman, vodeći BBC-ev televizijski spiker, i Jonathan Powell, šef kabineta Tonyja Blaira. Bivša članica Britansko-američkog projekta je i Shami Chakrabarti iz udruge Liberty. Britansko-američki projekt je jedna od skupina povezanih s Okruglim stolom. Oformljen je uz pomoć Kraljevskog instituta za međunarodne poslove, a financiraju ga svjetske korporacije, uključujući grozomorni *Monsanto*. Ta kompanija stoji iza GMO hrane, moždanog otrova tj. zaslađivača aspartama i herbicida pod nazivom Agent Orange koji je prouzročio pustošenje okoliša i ljudskog zdravlja tijekom Vijetnamskog rata. Među američkim članovima „Savjetodavnog odbora" Britansko-američkog projekta je Paul Wolfowitz, jedan od glavnih kreatora invazije na Irak i Afganistan i „rata protiv terorizma", opravdanja za uvođenje Totalitarističke države diljem svijeta. Zar se upraviteljica udruge Liberty (Sloboda) druži s *takvim ljudima??* Britanski list *Daily Mail* svrstao je Chakrabarti među najutjecajnije osobe na obje strane britanske politike, i lijeve i desne, ali posve je očito da je njen utjecaj nikakav. Ona bi trebala braniti slobode - dok se ove dokidaju iz sata u sat - i kreće se upravo u onim krugovima koji ljudske slobode zatiru.

Mjesto za stolom

Shami Chakrabarti stekla je obrazovanje, što bih ja drukčije nazvao, na Londonskom ekonomskom fakultetu (pod kontrolom Fabijanskog društva), gdje sada sjedi u „Odboru ravnatelja". Londonski fakultet ekonomije i političke znanosti (kakav mu je puni naziv) ili skraćeno LSE, utemeljili su 1985. članovi Fabijanskog društva Sidney i Beatrice Webb, Graham Wallas i George Bernard Shaw, o čemu sam podrobnije već pisao. Odonda je pod stalnim utjecajem Fabijanskog društva, a prikladno je smješten nedaleko Temple Bara u Londonu, sjedišta Vitezova templara i središta pravne profesije. U vrijeme pisanja ove knjige 'Odborom' LSE-a ravna Peter D. Sutherland, važan igrač Bilderberške skupine, član Trilateralne komisije, predsjednik BP-a i *Goldman Sachs Internationala* te bivši generalni direktor Svjetske trgovinske organizacije (WTO). On je također financijski savjetnik Vatikana/Babilonske crkve, a njegovo se ime redovito pojavljuje na stranicama mojih knjiga. Među ravnateljima LSE-a su i Cherie Blair (žena fabijanista Tonyja) i *sir* Evelyn de Rothschild, jedan od glavnih igrača te dinastije. Ne kažem da je Chakrabarti svjesno umiješana u bilo kakvu zavjeru s tim ljudima, ali očito je da se kreće u krugovima vrlo bliskim establišmentu. Zbog čega tako tijesno surađuje s istim onim ljudima koji sustavno

guše temeljne ljudske slobode? Da sam ja Fabijansko društvo i Iluminat u širem smislu, i da mogu birati najpogodniju osobu koja bi predstavljala „građanske slobode" koje želim zatrti bio bi to netko iz „anti-establišmentskog establišmenta" poput Shami Chakrabarti.

Ona je 2007. godine prihvatila kraljičino odlikovanje, postavši „komturica Ordena Britanskog carstva" (CBE). Izjavila je kako to smatra kraljičinim poticajem da nastavi štititi građanske slobode, a to je kao da kažete da su vas odlikovali nacisti u žarkoj želji da nastavite štititi Židove, komuniste i homoseksualce. Naivnost i neznanje o onom što se doista zbiva u svijetu upravo su šokantni za osobu na čelu najistaknutije britanske skupine za zaštitu građanskih prava. Jedan od boraca za očuvanje ljudskih sloboda koji joj je pokušao objasniti da je „11. rujan" bio izrežiran kaže da ga je slušala „staklastog pogleda". Ako ne znate što se uistinu dogodilo 11. rujna, a ne kanite to uopće istražiti, kako pobogu možete razumjeti pozadinu napada na građanske slobode? Chakrabarti nema nikakvog kompasa u svom radu i stoga ne predstavlja apsolutno nikakvu prijetnju onima koji žele izbrisati svaku građansku slobodu koju možete zamisliti.

Iluminatska mreža djeluje na mnogo razina, orkestrirajući ishod 'rasprava' u kojima želi pobijediti i politiku kakvu je nakanila nametnuti. Jedna od ključnih metoda za postizanje tog cilja: pobrinete se da osobe bliske establišmentu budu na čelu protivnika vašeg establišmentskog plana, čak i kad one same ne shvaćaju kako su iskorištene. Na taj način imate mnogo bolje izglede za kontrolu ishoda 'rasprava'. U Shami Chakrabarti imaju upravo takvu, establišmentu blisku osobu: bivšu višu odvjetnicu, ravnateljicu i članicu raznih skupina Okruglog stola koja preko brojnih foruma surađuje s istim onim ljudima koji žele sve samo ne slobodu za ljude Britanije i svijeta općenito. Isti je slučaj sa službenim organizacijama za zaštitu građanskih sloboda u Sjedinjenim Državama i drugdje, jer se niti one ne žele baviti širom zavjerom. „Shami Chakrabarti" Sjedinjenih Država bila je Nadine Strossen, profesorica prava, koja je kao prva žena, i najmlađa, došla na čelo Američke unije za građanske slobode (ACLU), gdje je ostala 17 godina (do 2008.). Profesorica Strossen je članica Vijeća za vanjske odnose, a zamijenila je prijašnjeg predsjednika ACLU-a Normana Dorsena, člana Vijeća za vanjske odnose. Vrijeme je da se oni koji tvrde kako brane naše građanske slobode probude i shvate što se doista događa te da počnu razumijevati pravu prirodu sile koja zatire te slobode diljem svijeta.

Posljednji naraštaj

Današnju mladež nazivam „Orwellovim naraštajem". Od najranije dobi djeca žive u pravoj totalitarnoj državi. Pomalo je zastrašujuća pomisao da smo mi koji smo rođeni prije negoli je počelo masovno nadziranje posljednji naraštaji s iskustvom na temelju kojeg možemo usporediti kakav je svijet nekoć bio i kakav danas postaje. Današnja djeca *neće* moći praviti takve usporedbe, a to je gmazovskim manipulatorima najvažnije. Kada 'dođemo' u ovaj svijet promatramo ga u svjetlu postojećeg života. Ništa drugo ne poznajemo i stvari valjda takve moraju biti. Kako se svijet tijekom našeg života mijenja tako dobivamo određenu koordinatu – kakav

Slika 299: *Hoćemo li samo sjediti skrštenih ruku i dopustiti da se to događa?*

je život bio prije – naspram koje možemo uspoređivati promjene, i ako nam se one ne sviđaju možemo izraziti svoje nezadovoljstvo. Dobar primjer toga je današnja pandemija podrivanja sloboda, ali kada se rodite u društvu u kojem su škole i ulice prepune kamera, u kojem djeca moraju dati otisak prsta da bi dobila školski obrok, te u kojem se nadzire praktički sve, novopridošlice dolaze u svijet „kakav jest". Njima će to biti „općeprihvaćena norma" – jedino što poznaju (sl. 299). Ljudi s nekoliko desetljeća na leđima više od nas, ili barem oni otvorenih očiju, ubrajaju se u posljednje naraštaje koji će moći vidjeti ono što se tako besprizorno događa, čime na naša leđa pada golema odgovornost.

Svjedoci smo iživljavanja imbecila u uniformi nad sve mlađom djecom kako bi im od rane dobi usadili strah od vlasti. Britansko Ministarstvo unutarnjih poslova čak uzima otiske prstiju mališana mlađih od pet godina, a možda i beba, u „probnom ispitivanju" programa biometrijske provjere identiteta. Sva „probna ispitivanja", kao što je „probno ispitivanje" GMO žitarica, obična su podvala kojom se polako želi uvesti ono što vlastodršci cijelo vrijeme znaju da će učiniti. Jeste li primijetili kako su sva ta „probna ispitivanja" na kraju 'uspješna'? Jedan od robotskih glasnogovornika rekao je da je uzimanje otisaka prstiju uvriježena biometrijska tehnologija i da kod njene primjene nema dobne granice. Nadzorne kamere imamo u školama diljem svijeta, u nekim slučajevima i po 50 njih, čak i u zahodima. Neke škole otišle su, štoviše, dotle da uvode sustav provjere otisaka prstiju u cilju praćenja izostanaka s nastave, što često podržavaju ravnatelji koji misle (ako do tog stadija dospiju njihovi umovi) da je brža administracija daleko važnija od temeljnih sloboda onih o kojima bi škole trebale brinuti. Dobru propagandu 'obrazovanja' pod nadzorom Velikog brata predstavlja poziv „zaštitimo djecu" nakon nasilnih događaja u školama i koledžima u Arkanzasu, Koloradu, Kaliforniji, Kentuckyju, Virginiji, Mississippiju i drugim državama, te u mjestima poput Dunblanea u Škotskoj. Problem-reakcija-rješenje.

Službene organizacije za „zaštitu građanskih sloboda" pokazale su se praktički beskorisnima u borbi protiv plimnog vala tiranije. Trebaju nam političari i pobornici građanskih sloboda koji ni na koji način nisu povezani s mrežom Okruglog stola, ljudi koji odbijaju „pridružiti se klubu" ili koji ne žele imati posla s Establišmentom, osim u nakani da ga raskrinkaju. No, to se neće dogoditi tako skoro, i stoga „mi, narod", moramo braniti svoje slobode jer bi se moglo dogoditi da uskoro ne budemo imali što braniti. To znači narodnu revoluciju mirne, *uvijek* mirne, nesuradnje sa sustavom koji nas pokušava porobiti.

26

7. strategija: Otimanje djece

ORWELLOVA *1984.* najpoznatija je knjiga o „Velikom bratu", ali postoji još jedna knjiga jednako tako proročanska i točna. Spojite li uvide iz obje dobit ćete, u velikoj mjeri, svijet prema kojem upravo hitamo ne odluči li čovječanstvo stisnuti kočnice. *Sad i odmah.*

Ta druga knjiga je *Vrli novi svijet* Aldousa Huxleya objavljena 1932. a, kao što sam ranije objasnio, obojica pisaca, i Huxley i Orwell, dobivali su informacije za svoje 'romane' na temelju svoje povezanosti s iluminatskim Fabijanskim društvom. *Vrli novi svijet* opisuje svjetski sustav potpune kontrole u kojem se djeca podižu u kolektivnim odgajalištima gdje od rođenja bivaju uvjetovana da štuju Državu. Učine li djeca bilo što suprotno programiranim uputama podvrgavaju ih elektrošokovima kakve daju laboratorijskim štakorima. U jednom prizoru bebe pužu na sve četiri prema slikama cvijeća i ptica, pa istog trena dobivaju elektroškove jer Država ne želi da djeca vole prirodu. U današnje vrijeme, kada ljudi ne postupaju na način prihvatljiv Državi bivaju kažnjavani, a naprave li što se od njih traži bivaju nagrađeni. Jedan oblik 'elektrošoka' je napad i ismijavanje ljudi koji se protive konvencionalnom „načinu razmišljanja" kao i stvaranje ozračja u kojem je zločin biti drukčiji. Djeci u *Vrlom novom svijetu* ispire se mozak čak i dok spavaju jer subliminalne ih poruke pretvaraju u nezasitne potrošače kako bi se pokretao motor industrijske proizvodnje. Bit kontrole djece u Huxleyevoj knjizi je sklanjanje mališana izvan utjecaja njihovih roditelja i razbijanje obiteljske zajednice. Upravo je to sada na djelu, a isplanirano je mnogo prije negoli je Huxley, početkom 1930-ih, napisao svoju knjigu (sl. 300). Prisjetimo se kako je 1969. godine

Slika 300: *Zatupljivanje i omamljivanje djece lijekovima prilično je daleko odmaklo, baš kako je opisao Huxley*

rotšildski cionist dr. Richard Day rekao da obitelj, sukladno planu, treba sve više gubiti na važnosti, a iste je godine Britansko humanističko udruženje objavilo: „... neki protivnici humanizma optužili su nas da želimo razoriti tradicionalnu kršćansku obitelj. U pravu su. Upravo to kanimo napraviti." Humanizam odbacuje religiju i 'nadnaravno' iako je i sâm ogranak svojevrsne religije – 'scijentizma'. Ne prihvaća život poslije smrti i tvrdi da je svaki čovjek sklop uma, tijela i osobnosti. Ne postoji dualizam duše i tijela, iz čega slijedi da u trenutku smrti um i tijelo prestaju postojati. Humanizam je paravan iza kojeg se iz čovjekove percepcije želi ukloniti pojam vječne Svijesti. Britansko humanističko udruženje osnovao je 1896. godine Amerikanac Stanton Coit, nazvavši ga Unijom etičkih društava. Coit je bio istaknuti član Fabijanskog društva, a kad je njegova organizacija 1960-ih preimenovana u Britansko humanističko udruženje njegov prvi predsjednik bio je Julian Huxley, brat fabijanista Aldousa *„Vrlog novog svijeta"* Huxleya. Godine 1965. naslijedio ga je A. J. Ayer čiji je otac radio za obitelj Rothschild. Čovjek opsjednut nepostojanjem Boga, profesor Richard Dawkins, potpredsjednik je Britanskog humanističkog udruženja dok istovremeno vodi svoju vlastitu religiju, scijentizam, (uvjet za članstvo: zatočeništvo u lijevoj strani mozga).

Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravima djeteta, odnosno odskočnu dasku ka državnoj kontroli nad djecom, donio je 1989. godine UNICEF, Međunarodni dječji fond. Konvencija je predstavljena kao povelja o ljudskim pravima djece, a zapravo je osmišljena s ciljem da zabije klin u odnose djece i roditelja. Ujedinjeni narodi tijesno surađuju sa Svjetskim savezom mentalnog zdravlja preko UNESCO-a (Organizacije UN-a za obrazovanje, znanost i kulturu), čiji je prvi generalni direktor bio Julian Huxley. Svjetski savez mentalnog zdravlja ustanovljen je 1948. u istom razdoblju kao i Ujedinjeni narodi i Svjetska zdravstvena organizacija, a njegov prvi predsjednik bio je John Rawlings Reese, osnivač svjetske ustanove za društveni inženjering, Institut Tavistock u Londonu, o kojem će kasnije biti više riječi. Rawlings Reese obvezao se preobraziti društvo masovnom manipulacijom ponašanja. Ujedinjeni narodi imaju „savjetodavni odnos" sa Svjetskim savezom mentalnog zdravlja, što je od velike važnosti s obzirom da osnivački dokument Saveza, „Mentalno zdravlje i svjetsko državljanstvo", kaže sljedeće:

> Istraživanja ljudskog razvoja ukazuju na sposobnost mijenjanja ljudskog ponašanja tijekom života, osobito tijekom najranije dobi, djetinjstva i mladenaštva ... Društvene institucije poput obitelji i škole svoj otisak ostavljaju vrlo rano ... Muškarci i žene u kojima su ti obrasci stavova i ponašanja usađeni pružaju otvoreni otpor društvenim, ekonomskim i političkim promjenama.

Drugim riječima, uništi obitelj kako bi Država mogla usaditi *svoj* osjećaj percepcije od samog rođenja. Aldous Huxley opisuje iluminatski plan za djecu u svom *Vrlom novom svijetu* gdje „direktor odgajališta i uvjetovanja" svojim učenicima objašnjava podrijetlo izraza 'roditelj':

> Ukratko, roditelji su bili otac i majka ... Znam, to su neugodne činjenice. Ali neugodna je i većina povijesnih činjenica ... U ta vremena ... djecu su odgajali njihovi roditelji umjesto Državni centri za uvjetovanje.

Djeca u *Vrlom novom svijetu* dolaze na svijet umjetnim postupcima Svjetske države, a ne prirodnim rođenjem. Rotšildski cionist dr. Richard Day rekao je liječnicima prisutnim na ranije spomenutoj konferenciji održanoj 1969. da 'oni' namjeravaju „preusmjeriti svrhu seksa – u seks bez razmnožavanja i razmnožavanje bez seksa." U *Vrlom novom svijetu* djeca su podijeljena u pet kasta: alfe, bete, game, delte i epsilone, a svaka kasta opet je podijeljena u podskupine pod nazivom 'plus' i 'minus'. Najvišoj je kasti dopušteno da se razvija prirodno, dok se drugima daju kemikalije kako bi ih se mentalno i fizički sputalo. To se već događa u današnjem društvu s kemijskim koktelima koje nazivamo hranom i pićem, a proizvodi namijenjeni djeci spadaju u one najgore.

Zatim, dakako, imamo masovno omamljivanje djece pomoću psihoaktivnih pripravaka poput Ritalina. Kaste alfa i beta stvaraju se iz jednog oplođenog jajašca koje se razvija u jedan jedini fetus, ali druge su rezultat onoga što Huxley naziva „Bokanovskyjevim procesom". Mi bismo to nazvali masovnim kloniranjem. Njime se omogućuje stvaranje gotovo stotinu djece iz samo jednog jajašca, a tisuće njih iz samo jednog jajnika. U *Vrlom novom svijetu* nema emocionalnih odnosa, jer „svatko pripada svakom". Pojam obitelji je gnusan, a ideja o roditeljstvu smatra se vulgarnom. Knjiga je napisana prije 80 godina, ali pogađa „u sridu". Svijet koji opisuje Huxley onakav je kakvog žele obitelji odabranih krvnih loza i njihovi gmazovski gospodari, a sada već vidimo kako totalitarističko šuljanje ubrzanim koracima hita u tom smjeru.

Državna kontrola nad djecom

Svjedočimo također sve duljim popisima izgovora za odvajanje djece od njihovih roditelja, a česta je i situacija u kojoj se nečije protivljenje državnim naputcima izjednačava s „lošim roditeljstvom" ili čak „zlostavljanjem djece". Ne želite li učiniti ono što Država određuje da je najbolje za vašu djecu Država vas mora primorati da se pokorite ili vam oduzima djecu. Takvu metodu vidimo na djelu u slučaju cijepljenja. Sandy Macara, bivši predsjednik Britanske liječničke komore, rekao je da ukoliko se roditelje ne može uvjeriti da svojoj djeci daju vrlo kontroverzno MMR cjepivo, tada bi ga trebalo učiniti obaveznim. U sljedećoj fazi, nastave li ljudi biti nijemi promatrači u vlastitom porobljavanju, oni koji se i dalje protive cjepivu bit će optuženi za zlostavljanje i ugrožavanje vlastite djece zbog uskraćivanja cjepiva. I zato je vrlo važno da roditelji nešto poduzmu i udruže se s istomišljenicima te oforme mreže za razmjenu informacija i pružanje uzajamne podrške. Odabrane krvne loze plaši mogućnost da to ljudi učine u masovnim razmjerima. Uporno razbijaju strukture koje spajaju ljude i stoga moramo uspostavljati nove. Ljudi gube sve više prava da odlučuju o svojoj djeci jer ih Država preuzima na sebe. Čitajući sa svog blesimetra, Barack Obama poziva djecu da još više vremena provode u

školi, daleko od svojih obitelji, i predlaže ukidanje ljetnih školskih praznika kakve poznajemo. Obama je pojasnio da američka djeca provode premalo vremena u školi, a da „izazovi novog stoljeća zahtijevaju više vremena provedenog u razredu". Sve je to dio neprestanog pritiska kojim se djecu i mladež na sve dulje vrijeme stavlja u ruke Države. Postupanje tog čovjeka doista je sramotno. John Taylor Gatto 1991. bio je „Učitelj godine" u državi New York, ali njemu je posve jasno kakva je svrha javnog obrazovanja: programiranje, indoktrinacija i dehumanizacija djece svijeta. Napisao je sljedeće:

> Mreže poput škola nisu zajednice, a školsko podučavanje nije obrazovanje. Otimanjem 50 posto ukupnog vremena mladih, stavljanje mladih ljudi u učionice s mladim ljudima iste dobi, oglašavanjem zvona za početak i završetak rada, zahtijevanjem od mladih da misle o istoj stvari u isto vrijeme na isti način, ocjenjivanjem mladih onako kako mi ocjenjujemo povrće – na desetine groznih i glupih načina – škole iz takvih mreža kradu vitalnost zajednica i zamjenjuju je jednim gadnim mehanizmom. Na takvim mjestima nitko ne može preživjeti netaknute ljudskosti: ni djeca, ni učitelji, ni administratori, ni roditelji.

Sada Obama i njegovi gospodari žele da djeca budu još dulje u kandžama države (sl. 301). Dr. Richard Day je rekao da, po planu, „škola treba biti središte zajednice". Obamin ministar 'obrazovanja' Arne Duncan kaže da ima „viziju škole kao srca zajednice". Ma da? A daj mi, molim te, reci tko ti je dao tu 'viziju'? Ne, ne trebaš odgovoriti. Duncan je još jedan proizvod zahodske jame (čikaške politike) iz koje su izronili Obama, Amanuel i Axelrod. Proračunato programiranje djece i mladeži razotkrila je Charlotte Iserbyt, viša politička savjetnica u Uredu edukacijskog istraživanja i unaprjeđivanja pri američkom Ministarstvu obrazovanja tijekom prve Reaganove administracije. U svojoj knjizi *Namjerno zaglupljivanje Amerike* te u medijskim intervjuima ona otkriva kako je obučavana da se obračunava s onima u sustavu koji se 'opiru' preobrazbi američkog i svjetskog obrazovanja. Na temelju insajderskih informacija otkriva da se programima koje su osmislili iluminatska Carnegiejeva zaklada i UNESCO Juliana Huxleya želi nametnuti promjena ponašanja i percepcije kroz 'obrazovni' sustav. Charlotte Iserbyt kaže:

Slika 301: *Dolazimo po vas, djeco. Sada pripadate nama.*

> Sve je započelo 1934. kad je Carnegiejeva zaklada napravila plan za sljedećih stotinu godina kojim se gospodarstvo naše zemlje želi preobraziti iz jedne slobodne, individualističke u planiranu privredu, što će se učiniti pomoću škola. Odonda je američko obrazovanje stavljalo veći naglasak na značaj skupine, a ne pojedinca ... Smisao

obrazovanja se promijenio i usredotočio na emocionalno zdravlje učenika umjesto na akademsko stjecanje znanja.

Planirali su stvoriti nove naraštaje Amerikanaca koji će svojom 'nacijom' smatrati Ujedinjene narode, a ne Sjedinjene Države, otvarajući vrata jednoj objedinjenoj svjetskoj vladi. Htjeli su programirati djecu i mladež da ne razmišljaju svojom glavom, a dio toga bilo je i uzimanje droga. Sve što Charlotte Iserbyt razotkriva o sračunatom napadu na psihu američke djece događa se u sve većim krajnostima diljem svijeta. Ona posebno ističe dio koji u programiranju djece igra Benjamin Bloom (rotšildski cionist), američki „edukacijski psiholog" na Čikaškom sveučilištu i edukacijski savjetnik izraelske vlade. Bloom je ustvrdio da je svrha obrazovanja „promjena misli, postupaka i osjećaja učenika".

Škole postaju tiranije – kao što je i planirano. Jedan republikanac iz Teksasa čak je zatražio da roditelji budu kažnjeni globom od 500 dolara i da budu upisani u kaznenu evidenciju ne budu li dolazili na zakazane roditeljske sastanke. Da, sama ta zamisao je apsurdna, ali takvim putem kroči svijet. Jednoj majci u Britaniji zabranjen je dolazak u školu zato što je mirno zamolila jednog nasilnika da prestane koristiti njenog petogodišnjeg sina kao „boksačku vreću". Christine Hart mjesecima je molila učitelje da nešto poduzmu, ali poduzeto nije ništa. Christine su rekli da više ne smije kročiti nogom u Orleans Infant School u Twickenhamu u Londonu, i da mora doći na saslušanje pred ravnateljima na kojem će se raspravljati o njenom ponašanju.

Optužili su je za „verbalno zlostavljanje" učenika i remećenje razredne nastave, i upozorili da pravljenje 'izgreda' u školi može predstavljati kazneno djelo. Svi budući incidenti bit će prijavljeni policiji. Dakle, imamo slučaj majke koja je pokušavala zaštititi svog petogodišnjeg sina koji se svakog dana vraćao iz škole u suzama, dok nastavno osoblje nije činilo ništa da zaustavi nasilnika. Da je to jedan usamljen slučaj mogli bismo ga otpisati kao postupanje glupih ljudi u tamo nekoj školi. Ali nije. Škola koje djeluju poput diktatura svakim je danom sve više, a to je dio plana kojim se svu djecu, korak po korak, predaje u ruke Države. Roditelji u Britaniji koji voze skupine djece na sportske događaje i susrete izviđača sada se moraju podvrgnuti provjeri ranije kažnjavanosti ili platiti kaznu i do 5000 funti. Javni djelatnici procjenjuju da će jedanaest milijuna ljudi, odnosno sve osobe iz ovlaštenih ustanova koje dolaze u doticaj s djecom, morati biti registrirane kod orvelovske „Nezavisne službe za zaštitu djece", uključujući roditelje koji prevoze djecu svojih prijatelja na sportske događaje, utakmice itd. Britanske škole službeno provjeravaju eventualnu raniju kažnjavanost roditelja koji žele pratiti svoju djecu na skupno pjevanje božićnih pjesama i druge svečane aktivnosti da ne bi, slučajno, bili pedofili. Predstavnici jedne seoske škole rekli su roditeljima kako moraju biti provjereni prije negoli dobiju dopuštenje da otprate djecu na jutarnje pjevanje božićnih pjesama u mjesnoj crkvi udaljenoj deset minuta hoda. Ostale škole zahtijevaju provjeru roditelja koji pješice idu s djecom od škole do poštanskog sandučića u koji ubacuju pisma Djedu Mrazu. Kriminalistička provjera također se vrši u slučaju britanskih tinejdžera uključenih u vladinu politiku obaveznog „društvenog rada" za mlade između 16 i 18 godina. Sve ove krajnosti i

budalaštine prodaju se kao zaštita djece od pedofila, iako je pravi razlog još veća kontrola Države nad djecom i potkopavanje roditeljskih prava. Žele li uhititi pedofile trebali bi posjetiti Capitol Hill (američki Kongres) ili britanski Parlament. Ondje ih ima napretek. Pitajte Georgea Busha starijeg, on vam zna sve o tome.

Fabijanski plan

Britanska vlada je 2009. pokrenula orvelovske „Projekte obiteljske intervencije" u cilju obaveznog nadzora obitelji koje Država smatra 'besramnim'. Projekte je uveo „ministar za djecu" inspirativnog imena: Ed Balls[1] (sl. 302). „Ovo je energična i beskompromisna podrška obiteljima da dopru do srži problema.", izjavio je Balls. Ciljane obitelji bit će prisiljene prihvatiti intenzivni nadzor od 00.00-24.00 kojim će se provjeravati idu li djeca u školu, odlaze li spavati na vrijeme i da li se pravilno hrane. Balls želi vidjeti te 'projekte' u svakom dijelu zemlje, a to je samo još jedan korak u totalitarističkom šuljanju ka državnom vlasništvu nad djecom. Roditelje i njihovu djecu država svake godine primorava da potpišu „Sporazum o domu i školi" – „ugovor o ponašanju" kojim vlasti određuju što roditelji i djeca moraju činiti. Roditelji moraju prijaviti druge roditelje koji „dopuštaju svojoj djeci da se loše ponašaju", a prijavljeni roditelji bit će podvrgnuti 'sankcijama'.

Oporbena Konzervativna stranka, pod vodstvom rotšildskog lutka Davida Camerona, pokudila je vladinu politiku kao... *„zakašnjelu i nedostatnu"*. Nadahnuće za *Vrli novi svijet* Aldous Huxley je crpio iz svojih spoznaja o fabijanskom planu i stoga vas neće iznenaditi činjenica da je ministar za djecu Ed Balls istaknuti član i bivši predsjednik Fabijanskog društva. On samo slijedi fabijanski plan: stavljanje djece u posjed Države poticanjem ljudi da jedni druge uhode i prijavljuju roditelje vlastima. Balls želi da djeca započnu s redovnim školovanjem s navršene četiri godine života. I opet, dakle, imamo metodu kojom se djecu želi udaljiti od roditelja što je ranije moguće i zatočiti ih pomoću „redovnog školovanja" u lijevoj strani mozga, a nauštrb igre (desne strane mozga) koja potiče razigranu maštu. Godine 2007. tijekom posljednjih mjeseci na premijerskoj poziciji adut Fabijanskog društva Tony Blair donio je zakon koji omogućuje praćenje djece od rođenja u svrhu „prepoznavanja potencijalnih kriminalaca". Mrežu treba baciti na što šire područje „kako bi se spriječio razvoj kriminala", obrazložila je Blairova vlada, predloživši „uspostavu univerzalnih provjera tijekom djetetova razvoja kako bi se pružateljima usluga pomoglo da prepoznaju one

Slika 302: *Balls*

[1] *Balls*, između ostalog, znači 'jaja', 'muda'; u prenesenom značenju: 'sranje', 'glupost' itd.; *op. prev.*

najrizičnije pojedince sklone prijestupima". Plan je obuhvaćao novu bazu podataka o djeci i njihovim roditeljima, a u procjenama djetetova ponašanja tražit će se znakovi koji bi upućivali na njegovu sklonost kriminalu. Među tim znakovima su manjak koncentracije (većinom rezultat dosadnih predavanja i aditiva u hrani). Ovdje govorimo o orvelovskom konceptu 'pred-zločina' kada se ljude uhićuje i zatvara za zločine koje vlasti kažu da bi oni *mogli* počiniti. Fabijanist Bertrand Russell opisao je plan za djecu u svojoj knjizi iz 1931. godine pod naslovom *Znanstveni pogled (The Scientific Outlook)*:

> Svi dječaci i djevojčice učit će od rane dobi da budu, kako to obično nazivamo, 'kooperativni' tj. da rade upravo ono što svi drugi rade. Kod te će se djece obeshrabrivati inicijativa, a neposluh će se, bez ikakvog kažnjavanja, iskorjenjivati znanstvenim metodama ...
>
> ... cilj obrazovanja trebalo bi biti uništavanje slobodne volje kako bi učenici, jednom kad napuste školu, bili nesposobni, tijekom preostalog dijela svog života, razmišljati ili postupati drukčije negoli bi to htjeli njihovi školski ravnatelji ...
>
> ... Prehrana, injekcije i zapovijedi zajednički će, od vrlo rane dobi, proizvesti onakvu vrstu karaktera i vjerovanja koje vlasti smatraju poželjnima, a svaka ozbiljna kritika ustoličenih vlasti postat će psihološki nemoguća. Makar svi bili jadni i bijedni, sami će sebe smatrati sretnima jer će im vlasti reći da su sretni.

Plan usmjeren na djecu je globalan, a ono što se događa u Britaniji događa se svugdje. Obamin prijedlog zakona o „zdravstvenoj njezi" iznijet 2009. sadrži iste teme skrivene unutar više od tisuću stranica napisanih jezikom toliko uopćenim da bi mogao značiti bilo što. Orvelovskom jeziku unatoč, vidljivo je što zapravo žele – kontrolu Države nad djecom. Stavci 440. i 1904. kongresnog prijedloga govore o „programima kućnih posjeta za obitelji s malom djecom i za obitelji koje očekuju prinovu". Znači li to da fabijanist Ed Balls radi i za Obamu? Obamin prijedlog nalaže da „dobro obučeno i sposobno osoblje" (državno obučeni roboti) poučavaju roditelje o ponašanju djece (o promjeni ponašanja) te o njihovom odgoju.

Aldous Huxley lagano trese glavom, a na usnama mu titra osmijeh. Sljedeći je korak posvemašnje micanje roditelja sa scene. Prijedlog zakona o „zdravstvenoj njezi", pod okriljem predsjednika Lažnjaka, izradili su Obamini gospodari koji su odlučili da njegovim potpisom taj prijedlog zakona postane zakon. U njemu stoji da će se roditeljima pružiti „informacije o dobno primjerenom dječjem razvoju u kognitivnom, jezičnom, društvenom, emocionalnom i motoričkom dijelu ... o prilagodbi, savjetovanju i poučavanju o roditeljskoj praksi ... o vještinama potrebnim za interakciju s njihovim djetetom i poticanju dobi primjerenog razvoja". Sada George Orwell lagano trese glavom, i sada njemu titra osmijeh na usnama. Prijedlog tog zakona cilja na iste ljude na koje cilja i Ed Balls: Država „će utvrditi i davati prioritet asistiranju zajednica kojima je takva pomoć neophodna, osobito zajednica s visokim udjelom obitelji niskih prihoda." Sve će to biti plaćeno, neviđenim razinama duga

unatoč, potporama od strane savezne vlade. Kad je na kocki zacrtani plan novac nije u pitanju.

Legalizirane otmice

Doista je uznemiravajuć način na koji Država roditeljima oduzima djecu preko tajnih „obiteljskih sudova" zbog najneobičnijih razloga. Ovi sudovi nemaju porotu, a norma dokazivanja niža je negoli na kaznenim sudovima. Vlasti ne moraju nepobitno dokazati da je dijete zlostavljano, već samo da bi to, prema „vagi vjerojatnosti", mogao biti slučaj. Tako je npr. majkama koje su bile oslobođene optužbe za zlostavljanje na kaznenom sudu djecu ipak otela Država odlukom obiteljskog suda, koji zahtijeva niže razine dokazivanja. Bahati, umno programirani „socijalni radnici" pomoću tog namještenog sustava grabe djecu i predaju ih u ruke obitelji usvojitelja po svom izboru, a prave roditelje upozoravaju da, usprotive li se ovakvim nečuvenim postupcima, nikada više neće smjeti vidjeti svoje dijete. Ako se prvi put susrećete s ovakvim informacijama ovu posljednju rečenicu vrijedi još jednom pročitati. Socijalni radnici u Britaniji oduzeli su bebe blizance jednoj majci zato što je, u šali, rekla da joj je carski rez nagrdio tijelo. Potrošila je 28.000 funti na izvantjelesnu oplodnju u očajničkom pokušaju da dobije djecu, a ovi duboko poremećeni ljudi oduzeli su joj djecu u roku od nekoliko tjedana. Kad se razljutila zbog onoga što su joj učinili izvijestili su da je „sklona napadima bijesa", što bi moglo ugroziti njene blizance. Vlasti iskorištavaju medijski dobro popraćene slučajeve pravog zlostavljanja kako bi pročešljale zajednicu tražeći lažna 'zlostavljanja' pomoću kojih bi mogli otimati djecu od njihovih roditelja. Ovo postaje sve učestalije, ali javnost to ne uviđa jer se sve radi u tajnosti. Slučajevi za koje ipak uspijemo čuti predstavljaju tek malen broj roditelja kojima Država svake godine oduzima djecu. Jack Straw (rotšildski cionist), fabijanski ministar 'pravosuđa', obećao je, usred rastućeg ogorčenja prema ovoj nepravdi, da će obiteljski sudovi biti otvoreni za medije, ali suci su donijeli odluku da novinari ne smiju prenijeti javnosti ništa što vide ili čuju dok je sudski postupak u tijeku. *Sir* Mark Potter, predsjednik Obiteljskog suda, izdao je smjernice koje kažu da „sudski postupak ostaje sudski postupak iza zatvorenih vrata, i ... prema tome, postojeći stav glede objavljivanja informacija u vezi sa sudskim postupkom koji se odvija na takav način vrijedi do daljnjeg." Ovo je tipični suhoparni i zamorni stil establišmenta koji kaže da zabrana izvještavanja o slučajevima iz obiteljskih sudova ostaje na snazi – a Straw je znao da hoće. Godine 2007. otkriveno je da lokalne vlasti oduzimaju djecu roditeljima kako bi ispunile svoje 'ciljeve' u domeni usvajanja djece, a sada se na 'skrb' Državi svake godine daje nekih 25.000 djece, i to samo u Ujedinjenom Kraljevstvu. Vlada plaća financijski bonus gradskim vijećima koja ispune zadanu 'kvotu'. Razmislite o tome: djeca se nepotrebno uzimaju na 'skrb' Države i daju usvojiteljima samo da bi se ispunili državni ciljevi i unovčili financijski poticaji za takvo postupanje.

Kako možete imati predviđene 'ciljeve' u sferi usvajanja djece kada se svaki slučaj mora prosuđivati sam za sebe? Kako možete imati financijske poticaje za otimanje

djece roditeljima? Kao i uvijek, kada nešto nema smisla i vrijeđa svu zdravorazumsku pravdu na djelu je ostvarivanje agende.

John Hemming, član parlamenta u Britaniji iz redova liberalnih demokrata, koordinira organizaciju pod nazivom „Pravda za obitelji" koja se zalaže za reformu sustava. Rekao je da lokalne vlasti preko obiteljskih sudova vrše 'odmazdu' protiv obitelji koje osporavaju liječničke dijagnoze njihove djece ili preispituju njihove odluke. „Vrlo često parnice s temom skrbi o djeci koriste se kao odmazda od strane lokalnih vlasti protiv 'drskih' ljudi koji proturječe sustavu.", rekao je Hemming. Jednoj obitelji oduzeto je svo šestero djece nakon što su roditelji doveli u pitanje potrebu invazivnog zdravstvenog testiranja njihove kćeri kod koje je postojala sumnja da ima neku bolest krvi. Testovi su na kraju bili negativni, ali nalog o oduzimanju djece ostao je na snazi. Jedan drugi član parlamenta, konzervativac Tim Yeo, optužio je Vijeće okruga Suffolk da „ustrajno traži prilike za odvajanje beba od njihovih majki". „Njihovi socijalni radnici čine to na način koji je, po mome mišljenju, ponekad jednak otimanju djece." - izjavio je Yeo. Raskrinkao je ponašanje socijalnih radnika koji su jedan par primorali da daju svoju 11 tjedana staru djevojčicu na usvajanje iako nije bilo nikakvih naznaka bilo kakvog zlostavljanja. Rekao je da su socijalni radnici pričekali da otac djeteta izađe van i da su potom izvršili raciju njihovog doma uz pomoć policije i „istrgnuli bebu iz ruku majke". Članovima parlamenta Yeo je rekao: „Činjenica da nije utvrđen nikakav propust u fizičkoj i emocionalnoj brizi djeteta od strane njegova roditelja nisu odvratili vijeće od nauma da razori tu krhku obitelj." Roditelji sada smiju vidjeti bebu samo jednom mjesečno, uz nadzor socijalne službe. Planiraju napustiti zemlju jer majka je ponovno trudna i grozi se pomisli da će joj Država oteti i tu bebu. Usprkos strašnih nepravdi koje sve češće izlaze na svjetlo dana, Martin Narey, ravnatelj Barnardo'sa, britanskog dobrotvornog društva za pomoć djeci, pozvao je na oduzimanje još većeg broja djece od njihovih roditelja. Taj bivši direktor Uprave britanskih zatvora (ovo mu je velik napredak u karijeri) rekao je da socijalni radnici moraju biti 'proaktivniji'. A rekao je i ovo: „Da doista vodimo brigu o interesima djeteta djecu bismo oduzimali roditeljima čim se rode i predavali ih stalnim usvojiteljima, gdje znamo da će imati najbolji mogući odgoj." Podržala ga je zastupnica Caroline Flint, članica Fabijanskog društva. Ova se tema sve češće javlja. Da, neku djecu treba zaštititi od njihovih roditelja, ali jednom kad sustava kočnica i ravnoteža više ne bude – a svakim danom sve brže nestaje – tada upadamo u glib fašizma. Početkom 20. stoljeća, tijekom eugeničkog ludila financiranog od strane odabranih krvnih loza, socijalni radnici su postavljani kao arbitri koji odlučuju koju djecu treba sterilizirati i maknuti iz njihovih obitelji. Povijest se sada ponavlja. Socijalne službe postale su državna mafija u koju se novače socijalni radnici „ispravnog stava" da budu pješaštvo tiranije, dok se redovi onih pravih, poštenih socijalnih radnika polako ali sigurno prorjeđuju.

Jednoj djevojci u Škotskoj socijalni radnici zabranili su da se uda dva dana prije vjenčanja zato što, kako rekoše, nije dovoljno inteligentna. Na takvim je temeljima započeo i eugenički pokret. Djevojka je, ustvari, imala blage poteškoće u učenju, a njen zaručnik je rekao da je to saznao nakon dva mjeseca poznanstva s njom i

da prije toga nije uočio nikakve naznake istoga. Usprkos tome, siledžijski momci i djevojke iz socijalne službe pri Vijeću okruga Fife vjenčanju su se usprotivili, a vlasti su odbile odobriti taj brak iako su prstenje, vjenčanica i svadbena večera već bili plaćeni. Zatim su ti bešćutni i okrutni ljudi najavili da će uredno oduzeti bebu te djevojke nekoliko sati nakon rođenja i dati ga usvojiteljima po svom izboru.

Otac djeteta, nesuđeni djevojčin muž, rekao je da želi preuzeti punu odgovornost za svog sina, ali to nije mogao učiniti zato što... nije oženjen majkom djeteta. *Samo mi nemojte reći da zabrana tog braka i otmica tog djeteta nisu povezani.* Otac je rekao: „Socijalne službe uništavaju nam život. S obzirom da nismo vjenčani – jer nam socijalne službe ne dopuštaju da se vjenčamo – čini se da nemam nikakvih prava kao otac." Razmjeri i dubina uplitanja Države u život građana upravo su šokantni. Do jeseni 2009. rekordan broj britanske djece oduzet je roditeljima i dat na zbrinjavanje „zbog recesije". A, onda dobro. Samo u Engleskoj i Walesu golemim porastom takvih slučajeva broj djece u udomiteljskim obiteljima popeo se na oko 50.000.

Plaćeni po otmici

Otimanje djece od strane Države nije ograničeno samo na Ujedinjeno Kraljevstvo. Slično se događa u cijelom svijetu, jer prema planu, kako ga je opisao Huxley u svom 'romanu', treba stvoriti Svjetsku državu koja će odgajati i posjedovati svu djecu. Istraživanjem koje je proveo list *Los Angeles Daily News* otkriveno je da savezne i državne vlasti plaćaju okrugu Los Angeles gotovo 30.000 dolara na godinu za svako dijete kojeg se dočepaju socijalne službe, sa svojim, o, kako li samo prikladnim inicijalima - 'SS'. Cifra se može popeti i do 150.000 dolara za djecu s posebnim potrebama. Tim se novcem plaćaju udomitelji te plaće i naknade socijalnih radnika koji djecu otimaju. Stoga je primjeren njegov alternativni naziv: „perverzni poticajni faktor". Što više djece imaju u sustavu, to sustav zaradi više novca. Novčani čimbenik može se razabrati u specifikaciji brojki. Djeca iz siromašnih obitelji i raznih manjina čine 85 posto usvojene djece u losanđeleskom okrugu, a 70 posto u Kaliforniji kao cjelini. Jedan od glavnih razloga je taj što savezne vlasti plaćaju većinu troškova za usvojenu djecu iz siromašnih obitelji, dok države i okruzi moraju plaćati većinu troškova za usvojenu djecu iz imućnijih obitelji. Od osamdesetih godina prošlog stoljeća broj djece predane u ruke udomitelja povećan je za 500 posto u Kaliforniji, dok je u Sjedinjenim Državama udvostručen. Procjenjuje se da sada jedno od četvero djece dolazi u dodir sa sustavom dječje zaštite prije navršene 18. godine. Znači li to da u Kaliforniji od 1980-ih naovamo ima 500 posto više zlostavljanja djece ili dvostruko više u Sjedinjenim Državama? Ne, dakako da ne: na djelu je ostvarivanje zacrtanog plana.

Da, djecu *treba* zaštititi od roditelja zlostavljača, ali ovdje se uglavnom ne radi o tome. Sam sustav ne mari za dobrobit djece. Statistike američkih vlasti pokazuju da su djeca u sustavu „socijalne skrbi" šest do sedam puta izloženija zlostavljanju i tri puta izloženija mogućnosti da budu ubijena negoli djeca u širem stanovništvu. Više od 660 djece u sustavu udomiteljske skrbi okruga Los Angeles umrlo je od 1991.,

a više od 160 njih je ubijeno. Zamislite kakve su dakle brojke diljem svijeta. List *Miami Herald* otkrio je da su liječnici prepisali psihoaktivne lijekove za 31 posto djece u udomiteljskoj skrbi na Floridi. Neuropsiholog i odvjetnik Toni Appel je rekao: „Čovjek stječe dojam da se ti lijekovi koriste kao kemijske luđačke košulje, a ne u terapeutske svrhe." U pravu je, dakako. A to je postala općeprihvaćena norma. Usvojena djeca pod nadzorom države također se iskorištavaju za testiranje lijekova i pesticida, kao u slučaju eksperimentalnog lijeka za AIDS koji se potajno testirao na usvojenoj djeci staroj samo tri mjeseca u jednom domu pod okriljem Katoličke crkve u New Yorku. Nakon što je njihova patnja razotkrivena postali su poznati kao „djeca zamorci", ali to nipošto nije izoliran slučaj. Pedijatrijska bolničarka Jacklyn Hoerger, koja je upozorila svijet na to što se događa, usvojila je dva takva djeteta i prestala im davati spomenute lijekove. Gotovo trenutno djeca su postala „zdravija i sretnija".

No, to je zasmetalo vlastima pa su joj djecu oduzeli, optužili je na sudu kao zlostavljačicu i zabranili joj da ih ikad više vidi. Kada kažem da su ti ljudi zli, ne šalim se. Mnoga djeca u državnoj 'skrbi' bacaju se u mreže pedofilskih krugova koji djeluju unutar sustava „dječje zaštite".

Anthony Cavuoti, koji 14 godina radi kao socijalni radnik u okrugu Los Angeles, rekao je da su nekim roditeljima djeca oduzeta zato što su vikali na njih, dopuštali im da izostanu iz škole ili zakasne na nastavu ili zato što ne održavaju čistoću u domu. „Pomoć koju sada pruža [sustav] gora je od najgoreg zlostavljanja koje su ta djeca doživjela.", kaže Cavuoti. „Traume koje se na taj način nanose djeci jednostavno su neopisive". U istraživanju koje je provela kalifornijska Komisija Little Hoover iznijeti su navodi stručnjaka o tome da između 35 i 70 posto usvojene djece u Kaliforniji nije smjelo biti oduzeto roditeljima. Po njihovom mišljenju, ta djeca pate od dubokih psiholoških trauma. Oko 175.000 djece nalazi se u državnom „sustavu zaštite", a zamislite koliki je sad njihov broj u čitavom svijetu. John Elliott, tehničar za posebne efekte, potrošio je 150.000 dolara da izvuče svoju kćer iz kandži okruga Los Angeles, a postupak njihove skandalozne socijalne službe opisao je kao „legalno otimanje djece u svrhu profita". U uloženoj žalbi naveo je da su se socijalni radnici poslužili lažnim iskazima kako bi njegovu kćer stavili pod državnu 'skrb'. Naposljetku, kćer mu je ipak vraćena. Elliott kaže:

> Služe se lažima da bi vaše dijete zadržali u sustavu. Moju su kćer ondje cijelo vrijeme zlostavljali. To je biznis u kojem se obrću milijarde dolara. Sve se svodi na profit.

Da, točno, no ne samo na profit. Taj novac je samo stimulacija koju daju obitelji odabranih krvnih loza kako bi potaknule socijalne radnike da otimaju djecu i uspostave presedane za sve učestalije oduzimanje kontrole roditeljima nad djecom. Primjećujem da se sustav sada okomio na djecu koja se školuju kod kuće. Naš fabijanski lutak Ed Balls zatražio je 'istraživanje' i izvještaj o tome da li su kućnim školovanjem djeca izložena većem riziku od zlostavljanja. O, moj Bože, znate što su ustanovili? Da *jesu!* Sve su te stvari djelići slagalice: otimanje djece od strane Države

na putu prema Vrlom novom svijetu. Moramo shvatiti da nepravda prema drugima vodi do nepravde prema svima. Trebamo ustati protiv *svake* nepravde, jednostavno zato što je to ispravno i moralno. Treba dići galamu zbog otimanja djece od strane Države, a ukoliko se ne udružimo i ne zatražimo pravdu za druge jednoga dana na red će doći naša djeca i unuci. Zar to ljudima nije jasno?

Po gmazovskom planu, bebe u jaslama Države treba mikročipirati čim se rode kako bi ih se doživotno moglo kontrolirati izvana: mentalno, emocionalno i fizički, gdje bi Država diktirala svim njihovim mislima i postupcima. Time bi se također zajamčila neograničena opskrba Gmazova djecom. Volio bih da se svatko poveže s istomišljenicima i da svi zajedno počnemo graditi mreže podrške i komunikacije kako bismo zadobili snagu u jedinstvu i brojnosti, što je nužno želimo li se oduprijeti galopirajućoj diktaturi Države. Ukoliko to ne učinimo mi i naša djeca mogli bismo gorko požaliti. I žaliti cijeloga života. Postoje i *web* stranice podrške koje možete posjetiti, a jedna od njih je: **stolenkids-bloggers.blogspot.com** iz Ujedinjenog Kraljevstva.

27

8. strategija: Podobne budale

Smatram da je politička korektnost svojevrsni lingvistički fašizam. Ona stvara trnce jeze niz kičmu mog naraštaja koji je odlazio u rat protiv fašizma.

- P. D. James -

JEDNOSTAVNOM MATEMATIKOM DOLAZIMO do toga da svjetski Sustav kontrole moraju opsluživati robovi uma i podobne budale angažirane iz ciljane populacije. Hibridi odabranih krvnih loza i njihovi potomci čine ne više od četiri ili pet posto čovječanstva i stoga se u masama upošljavaju pojedinci da jedni druge nadziru.

Sa sve većom autoritarnošću sustava sve su autoritarniji i oni u tamnim odijelima i uniformama koji ljudima nameću volju Gmazova i njihovih krvnih loza. Roboti koji uvode hrpe pravila i propisa, uz neizmjernu bahatost i tupoglavost, postaju još robotiziraniji. Ne vide ništa lošeg u naplaćivanju kazni – onima koji plaćaju za njihove nadnice – od 200 funti zbog kante za smeće iznijete pogrešnog dana, a ne onog određenog za odvoz. Ili pak naplaćuju globu zbog hranjenja ptica u parku. Ili se koriste protuterorističkim zakonima kako bi pratili roditelje i provjeravali da li ovi žive u točno određenom području škole za koju su prijavili svoju djecu. Ili naplaćuju kazne za nepropisno parkiranje kolima hitne pomoći čiji djelatnici obavljaju hitnu intervenciju ili čine to isto pogrebnoj pratnji. Ili ograničuju prava humanitaraca da hrane beskućnike i inzistiraju da za to moraju imati dozvolu. Bezdušnost i vrijeđanje zdravog razuma, doličnosti i pravednosti koji sada prevladavaju u redovima državnih i lokalnih vlasti diljem svijeta događaju se na tako koordiniran način da tomu jednostavno mora postojati zajednički uzrok. Na jednoj razini ponovno smo u gmazovskom mentalitetu roja Mjesečevog matriksa. Dok se sve više ljudi budi iz kolektivnog transa drugi u nj tonu još dublje. Ovdje imamo vibracijski jaz, a oni koji zapadaju u sve dublji trans dobivaju poslove koji opslužuju sustav te rade kao namještenici državnih tijela i raznih agencija, općinski službenici, čuvari parkirališta ili policajci. Već godinama potiskuju svoje razborite i časne prethodnike i pod tolikim su utjecajem mentaliteta roja da imaju vrlo malu

sposobnost samostalnog razmišljanja. Svi smo mi pod utjecajem lažne stvarnosti odašiljane s Mjeseca, ali mnogo je razina takve opsjene. U najekstremnijem obliku oni koji su najsnažnije i najpotpunije prikopčani na njene vibracijske i digitalne impulse puki su kompjutorski terminali koji reagiraju na input. Nalik su mravima koji reagiraju na upute, kao i na vibracijske i kemijske naredbe mravlje kraljice, a to su ljudi koje odabrane krvne loze traže kao opslužitelje svog sustava ili, točnije rečeno, sustava svojih gmazovskih gospodara.

„Zajednički cilj" – kontrola

Zidove tog percepcijskog zatvora dodatno učvršćuju „organizacije za izobrazbu" koje su se u novije vrijeme strahovito raširile i koje programiraju potencijalne 'vođe' da sebe i svoj posao sagledavaju na način blizak diktaturi. Tom 'izobrazbom' (programiranjem uma) oni se još bolje usklađuju s gmazovskim mentalitetom roja i Mjesečevim matriksom, a istovremeno se udaljavaju od svakog samostalnog razmišljanja (sl. 303). Jedna od tih ustanova za 'izobrazbu' djeluje u Ujedinjenom Kraljevstvu, a njen naziv „Common Purpose" („Zajednički cilj") savršeno pogađa duh i svrhu te organizacije. Ona želi programirati zajedničku percepciju kako bi osigurala zajedničke obrasce ponašanja. Za Common Purpose vjerojatno nikada niste čuli, osim, naravno, ako niste neki budući 'vođa' ili težite da to postanete, ili ste pak pročitali materijale istraživača zavjera. Ta organizacija započela je s radom 1988. u UK-u gdje ima oko 45 ureda, ali sada je svoj *logo* sa simbolom Sunca unijela u mnoge zemlje, pod nazivom Common Purpose International. Među njima su Francuska, Njemačka, Gana, Mađarska, Indija, Irska, Nizozemska, Južna Afrika, Španjolska, Švedska, Švicarska i Turska. Sada kreće i u Sjedinjene Države koristeći ljude bliske Baracku Obami te surađujući s organizacijom za izobrazbu pod vodstvom Dalea Carnegieja, kao i s 'demokonskim' Centrom za američki napredak. Potonjeg financiraju Fond braće Rockefeller te rotšildski financijer i manipulator „promjena režima", George Soros, jedan od Obaminih gospodara. Slijedi službeno izloženi cilj organizacije Common Purpose:

Slika 303: *Ljudi u uniformi, državni administratori u tamnim odijelima i članovi drugih profesija bliskih Sustavu kontrole sve čvršće se stapaju s mentalitetom roja Mjesečevog matriksa preko raznih „tečajeva obuke" i odabira određenih tipova ličnosti.*

> Common Purpose želi poboljšati način funkcioniranja društva širenjem vizije, sposobnosti donošenja odluka i utjecaja svih vrsta vođa. Naša organizacija vodi raznolike obrazovne programe za vođe svih dobi, podrijetla i sektora, pružajući im neophodno nadahnuće, informacije i prilike za promjenu svijeta.

Iz takvog općenitog opisa odmah se nameću dva pitanja: Zajednički cilj (*common purpose*) s kojim krajnjim ishodom? I na kakvu se točno „promjenu svijeta" misli? Netko bi nam trebao ponuditi odgovore na ta pitanja. Organizacija Common Purpose razmahala se Ujedinjenim Kraljevstvom, dajući 'izobrazbu' i obuku vođama u svim aspektima društva. Ako imaju neki „zajednički cilj" („common purpose"), imamo to pravo znati. Sada ta organizacija ima programe izobrazbe u svakom većem gradu i mjestu u Britaniji, a kroz programe Common Purposea prošlo je od 1989. preko 100.000 'vođa'.

Njihovi promotivni materijali ističu koristi obuke i izobrazbe pod palicom Common Purposea:

- Polaznici stječu nove vještine i postaju učinkovitiji u ovom raznolikom i zamršenom svijetu.
- Organizacije imaju koristi od snažnijih, nadahnutijih, bolje umreženih menadžera i viših rukovodilaca koji su tješnje povezani sa zajednicom.
- Zajednice imaju koristi od transverzalnog razumijevanja i inicijativa budući da različiti dijelovi zajednice uviđaju da zajednički bolje funkcioniraju.

Oni koji završe tečajeve nazivaju se 'diplomcima' Common Purposea, a na svim razinama društva takvi 'diplomci' rade u državnim ustanovama, policiji i pravosuđu, zdravstvu i mnogim drugim područjima svakodnevnog života. O čemu se tu uopće radi i što se tu zbiva? Službena osnivačica i izvršna direktorica Common Purposea je Julia Middleton. Ona je vodila kadrovski odjel u uredu Johna Prescotta, zamjenika premijera Tonyja Blaira. Prescott je čovjek kojemu je dano u zadatak da širom Ujedinjenog Kraljevstva oformi „regionalne skupštine" koje su dio plana ukidanja država i stavljanja njihovih neutjecajnih 'regija' pod visoku čizmu Europske unije. Naravno, pokušavao je to prodati kao „prenošenje vlasti narodu". Takvu politiku Prescott nije uspio sprovesti do kraja. Ali pokušat će oni ponovno, bez brige. Europska naddržava osmišljena je tako da je, na nižim razinama, centralistički nadziru i njome upravljaju 'vođe' koji su programirani da misle na isti način. Tu na scenu stupa Common Purpose. Iluminatski paravan uvijek možete prepoznati po njegovoj želji da centralizira apsolutno sve, a to uključuje centralizaciju misli, s obzirom da se raznolikost prezire, ismijava i odbacuje u korist nekog isfabriciranog 'konsenzusa'. Ovdje lijepo vidimo kako se orvelovskom tehnikom *novogovora* promiče organizacija koja se, tobože, zalaže upravo za ono što želi uništiti. Common Purpose tvrdi da je njegov cilj stvaranje 'raznovrsnih' vođa, premda je istina upravo suprotna. Iluminatski paravani također se vole služiti jezikom koji vam, kad opisuju svoje namjere, ne kaže ništa. Čitajući njegove reklamne tekstove neće vam

biti jasno što Common Purpose podučava svoje nadobudne vođe a, s obzirom da njegovi tečajevi koštaju tisuće funti, bilo bi to malo preskupo saznati iz prve ruke. No, on se temelji na konstruiranju usuglašene stvarnosti među svojom 'raznolikom' klijentelom. Takva je temeljna tehnika gmazovskih krvnih loza – manipulacijom se dolazi do usuglašavanja o čitavoj lepezi pitanja, što zatim postaje 'norma' koju treba braniti od svih osporavanja i istinske raznolikosti. Razvile su je organizacije poput Instituta Tavistock iz Londona. Tavistock je osnovan 1946. uz financijsku potporu Rockefellerove zaklade i jedan je od globalnih iluminatskih centara za usađivanje „mentaliteta roja" ili „grupnog i organizacijskog ponašanja". Tavistock tijesno surađuje s organizacijama iz „javnog sektora" (pod kontrolom Države), uključujući britansku vladu, Europsku uniju i brojne ustanove širom Sjeverne Amerike. Orvelovski govor na njegovoj *web* stranici kao da je sišao ravno sa stranica Common Purposea. Ili obratno, što je ipak vjerojatnije. Nerazumljiv žargon oduvijek je bio omiljeni jezik hunte:

> Multiorganizacijsko djelovanje, izvangranično djelovanje i globalno-nacionalno-lokalno sučelje; svaki od tih elemenata pokreće svoj vlastiti niz organizacijske dinamike koja mora isplivati na površinu i na kojoj treba poraditi ukoliko želimo da suradnja bude učinkovita. Oni također ukazuju na određene izazove za vodstvo (i članstvo). Pristupi Instituta organizacijskom savjetovanju i razvoju rukovodstvenih sposobnosti, zasnovani na organizacijskoj teoriji i psihodinamici sustava, naročito su podesno sredstvo pri pomaganju organizacijama da se pozabave tim kompleksnim pitanjima.

Da, kompleksnim pitanjima poput na primjer: Može li mi tko, do vraga, prevesti gornje rečenice!? Jeste li primijetili kako je ova vrsta pompoznih besmislica iz jezične radionice Instituta Tavistock postala jezik sustava i „političke korektnosti"? Kao što možemo vidjeti, Tavistock i Common Purpose ispali su iz istog legla, kao i Fabijansko društvo. Neće nas, dakle, previše iznenaditi činjenica da Common Purpose i Tavistock održavaju tijesne veze s Fabijanskim društvom, Kraljevskim institutom za međunarodne poslove, Europskom unijom i Vijećem za vanjske odnose, a svi oni streme istim ciljevima i primjenjuju iste metode. Pripremaju (programiraju) korisne i tupave 'vođe' za ono što Common Purpose naziva „postdemokratskom erom", a sve te ustanove žele stvoriti 'vođe' na isti način, promicanjem konsenzusa (većinskog mišljenja) i uklanjanjem raznolikosti pomoću grupnog pritiska na sve 'neprilagođene'. U jeziku korištenom za postizanje konsenzusa obilnije su utkane tehnike manipulacije uma poput *neurolingvističkog programiranja (NLP-a)*. NLP je tehnika korištenja riječi kako bi se tjelesno računalo reprogramiralo da prihvati drukčiju percepciju stvarnosti – u ovom slučaju 'konsenzus' oko kojeg su se manipulatori složili čak i prije negoli se njihove žrtve upišu na 'tečaj'. Ova unaprijed prihvaćena 'mišljenja' CIA naziva 'slajdovima'. Kao što je objasnio jedan internetski pisac:

'Slajd' je unaprijed formirano, „politički korektno" raširenо „popularno mišljenje", 'stav' ili 'gledište' o nekom određenom pitanju od općeg interesa čija je svrha daljnje sprječavanje razmatranja, analize ili istraživanja danog pitanja. Drugim riječima, to je 'kolektivizirano' mentalno stajalište koje se nipošto ne smije preispitivati. Upravo je takav 'proizvod' podmuklog programa neurološko-lingvističke kontrole s nazivom „Common Purpose", pod pokroviteljstvom zamjenika britanskog premijera.

Svakoga tko se opire programiranju grupa izolira i okreće se protiv njega sve dok se taj pojedinac ne prilagodi ili dok ne izgubi kredibilitet potencijalnog 'vođe'. Pogledamo li globalno društvo u bilo kojoj zemlji, vidjet ćemo da se to događa na radnom mjestu, među prijateljima za šankom ili u televizijskim raspravama. Prema konsenzusu o „klimatskim promjenama" njihov su uzrok čovjekove aktivnosti, a svatko tko kaže suprotno bezosjećajan je, sebičan rasist koji se zlurado veseli što ovaj planet i čovječanstvo hrle u katastrofu. Činjenica da su sve to budalaštine sasvim je nevažna. 'Istina' je ono što je konsenzusom prihvaćeno kao istina, a ako se ne slažete s ekstremnim konsenzusom tada ste jamačno ekstremist. Upravo je manipulacija konsenzusa pretvorila glavne političke stranke u Sjedinjenim Državama, Britaniji i drugdje u *jednu* stranku, pri čemu njihovi vođe imaju zajednički interes. Oni mogu ponuditi neznatno različitu politiku – *doista* neznatno – ali svi se oni slažu oko temeljnih stvari, što izbore čini suvišnima. Nogometnim žargonom rečeno, Institut Tavistock igrao je na tom 'krilu' desetljećima, a čini mi se da Common Purpose ima životopis neke isturene utvrde Tavistocka. Jedan od osnivača Tavistocka, dr. John Rawlings Rees – koji je također postao suosnivač Svjetske federacije mentalnog zdravlja – govorio je o infiltriranju u sva zanimanja i područja društva. „Javni život, politika i industrija, sve bi to trebalo ... biti unutar naše sfere utjecaja.", rekao je Reese. „... Želimo li infiltrirati profesionalne i društvene aktivnosti drugih ljudi ... mislim da se moramo povesti za totalitaristima i organizirati svojevrsnu petokolonašku aktivnost!"

Rekao je da 'prodavači' ovog reprogramiranja percepcije (masovne kontrole uma) moraju prikriti svoj identitet i djelovati u tajnosti:

Trebamo se pobrinuti da kontrola uma prožme svaku obrazovnu aktivnost u životu ljudi ... Prodrli smo u brojna zanimanja. Logično, najlakše smo to postigli kod učiteljske profesije i Crkve, a najteže u pravu i medicini.

U tome su, vidimo, imali velikog uspjeha.

Potraga za „pravim tipom"

Brian Gerrish, bivši britanski pomorski časnik a kasnije istraživač, izvanredan je stručnjak za Common Purpose. On kaže da ta organizacija, u dosluhu s državnim i trgovačkim agencijama, traži 'narcisoidne' ličnosti. Kao što ranije rekoh, narcizam se definira kao: „pretjerano divljenje ili ljubav prema samom sebi ... psihološki poremećaj obilježen zaokupljenošću samim sobom, manjkom empatije [bitna

gmazovska osobina] i nesvjesnim nedostatkom samopoštovanja." Ljudi takvih tipova ličnosti postavljeni su na upravna i upraviteljska mjesta širom sustava, tako da se u novije vrijeme stav vlasti prema stanovništvu dramatično promijenio. Na svim razinama organi reda i sigurnosti te „proširena policijska obitelj" upošljavaju te narcisoidne ličnosti nauštrb „stare škole" a, slijedom toga, ponašanje organa reda prema stanovništvu također je postalo mnogo bahatije i autoritarnije. Narcisoidni ego toliko je okrnjen nesvjesnim manjkom samopoštovanja da jedino pravo zadovoljstvo nalazi u „moći nad drugima". Također je, očito, mnogo podložniji neurolingvističkom programiranju i drugim oblicima kontrole uma. Common Purpose i družina pronalaze svoj ciljani tip ličnosti psihometrijskim testiranjima. Psihometrijom se, većinom pomoću pomno sastavljenih upitnika i testova, mjeri znanje, sposobnosti, stavovi i crte ličnosti. Danas se to primjenjuje u čitavom sustavu kod, između ostalog, molbi za zaposlenje. Sposobnost stručnog obavljanja posla više nije dovoljna. Morate biti i onaj „pravi tip". O narcisoidnoj ličnosti Brian Gerrish kaže:

> Njihova ljubav prema samima sebi i prema moći automatski znači da će zgaziti sve koji im se nađu na putu. Stvari su mi postale jasnije kad mi je jedan prijatelj napomenuo da kada su, prije nekoliko godina, od javnih službenika tražili da ponovno podnesu molbe za vlastiti posao, ovi su također morali obaviti psihometrijsko testiranje. To je nesumnjivo bio početak postupka odabira kako bi na vladajuće položaje došli ljudi 'njihova' soja.
>
> Slika je svakim danom sve jasnija budući da su uspostavili mrežu NLP obuke preko savjetništva Common Purposea i službenih državnih tijela kao što je Udruga tijela lokalne uprave ... Obuhvatni pojam koji se provlači kroz sve to je *vodstvo*. Osim što stječu kontrolu nad ključnim pojedincima a time i kontrolu nad organizacijama i društvom također uvlače ljude u nov mentalitet roja i kolektivnog mišljenja. Oni koji se pobune bivaju odbačeni i naposljetku uklonjeni.

Psihometrijsko testiranje osmislile su iluminatske figure poput Francisa Galtona, oca eugeničkog pokreta 'nadrase', pokreta kojeg toliko obožavaju Rothschildi, Rockefelleri i obitelji odabranih krvnih loza općenito.

Jednoumlje

Zajednički cilj gerilskog rata koji vode Tavistock i Iluminati protiv ljudske psihe brisanje je svakog osjećaja individualnosti i jedinstvenosti. Jedino na taj način mogu uvesti svjetsku diktaturu i navesti mase da je prihvate. Brock Chisolm, bivši direktor rotšildske/rokfelerske Svjetske zdravstvene organizacije, imao je pravo kad je rekao: „Da bi se uspostavila Jedna svjetska vlada neophodno je ukloniti individualnost iz ljudskih umova." I... na scenu stupa Common Purpose i njegova izobrazba/obuka 'vođa'. Uspijete li navesti vođe da razmišljaju jednako mnogo je lakše prenijeti takav način razmišljanja na šire stanovništvo. Organizacija Julije Middleton, i tkogod i štogod stajalo iza nje, provodi dramatične prodore u britansko društvo leteći

uglavnom ispod dometa radara. Javnost bi trebalo mnogo bolje upoznati s njenim djelovanjem. Istraživač Brian Gerrish otkrio je Common Purpose kada je, u suradnji s jednom društveno angažiranom skupinom u Plymouthu u zapadnoj Engleskoj, pomagao ljudima da nađu posao. Jedan od njihovih projekata bio je popravljanje drvenih čamaca. Rekao je da su imali veliku podršku javnosti i potporu lokalnih vlasti te da je sve išlo u najboljem redu, ali odjednom se situacija promijenila i gradsko je vijeće uskratilo svoju podršku. Kada su pokušali nastaviti sami glavni ljudi iz tog projekta počeli su primati različite prijetnje. Brian otkriva:

> Kad smo krenuli istraživati zašto dobivamo prijetnje bili smo jako iznenađeni saznavši da u gradu djeluje jedna vrlo čudna organizacija pod nazivom Common Purpose. I strašno nas je začudio velik broj s njom povezanih ljudi, ali oni se nisu javno izjašnjavali kao njeni članovi. ... [Organizacija Common Purpose] prožimala je sve strukture grada, u gradskom vijeću, u državnim službama, u policiji, u pravosuđu. Ukratko, otkrili smo ono što je zapravo, u najboljem slučaju, kvazitajno društvo koje se ne pokazuje običnim građanima.

Daljnjim istraživanjem Brian je ustanovio da Common Purpose vrbuje i obučava vođe da budu vjerni ciljevima te organizacije, Ujedinjenih naroda i Europske unije te da priprema vladajuće strukture za „postdemokratsko društvo" kada države budu zamijenjene regijama pod kontrolom Europske unije i svjetske vlade. Ujedinjeni narodi su odskočna daska prema svjetskoj vladi, a u Britaniji već imamo urede spremne za preuzimanje vlasti i moći. Na njihovom nišanu nije samo postdemokratsko nego i postindustrijsko društvo, i to je jedan od glavnih ciljeva halabuke oko klimatskih promjena/globalnog zatopljenja – deindustrijalizacija svijeta. Ono što je Brian Gerrish otkrio istražujući Common Purpose savršeno se poklapa s mojim razotkrivanjem svjetske zavjere. O 'diplomcima' Common Purposea kaže: „Obučavani su da vladaju ne obazirući se na demokraciju, dovest će EU policijsku državu svakom od nas". 'Diplomce' Common Purposea Gerrish je pronašao u svim slojevima upravnih struktura, pri čemu je više od 100 milijuna funti, odnosno novca poreznih obveznika, potrošeno na tečajeve CP-a za državne namještenike. Svoje 'diplomce' ima u državnim ustanovama, lokalnim vijećima, državnoj službi, Nacionalnoj zdravstvenoj službi, BBC-u, policiji, pravnoj profesiji, religiji i agencijama za regionalni razvoj.

Diplomantica Common Purposea Cressida Dick londonskim je policajcima izdala nalog „pucati i ubiti", što je dovelo do toga da su nedužnog brazilskog električara Jeana Charlesa de Menezesa policajci oborili na pod i držali ga dok mu je jedan od njih pucao u glavu i ustrijelio ga sa sedam metaka. Dick je kasnije promaknuta od zapovjednice do zamjenice pomoćnika načelnika Metropolske policije. Kada ste, poput diplomaca Common Purposea, voljni svirati po zadanim notama brzo vam se otvaraju prava vrata. Janet Pataskala, predsjednica Odvjetničke komore solicitora (nižih odvjetnika), diplomantica je i pravna zastupnica Common Purposea, čijih

je članova u pravnoj i policijskoj profesiji sve više. 'Diplomci' Common Purposea preuzimaju upravljanje sustavom na državnoj i lokalnim razinama.

Kada je, na primjer, 2005. godine Common Purpose dobio nagradu Sveučilišta Newcastle, objavljeno je da su među njegovim diplomcima u tom području engleskog sjeveroistoka bili: Michael Craik, šef okružne policije u Northumbriji; Andrew Dixon, izvršni direktor regionalnog ureda Umjetničkog vijeća Engleske; Glyn Evans, kapelan crkve Sv. Andrije u Newcastleu; Chris Francis, upravitelj Zaklade za pernatu divljač i močvare; Anne Marshall, direktorica dobrotvornog društva Age Concern; Anthony Sargent, generalni direktor glazbenog centra The Sage Gateshead; Miriam Harte, direktorica Beamish Museuma i Sue Underwood, glavna ravnateljica NEMLAC-a (engl. *North East Museums, Libraries and Archives Council*). Ovo je tek mali primjer dosega Common Purposea, i to iz 2005. godine. Otad je njegovo članstvo uvelike uvećano zahvaljujući državnim i lokalnim dotacijama kojima se financiraju tečajevi za njegovo osoblje. Eto zbog čega je način razmišljanja zaposlenih u državnim službama i pripadnika snaga reda tako naglo skliznuo u bahatost i kratkoumlje. Ti ljudi su isprogramirani (a njihov mozak ispran) da upravljaju sustavom po želji pojedinaca iz sjene, što uključuje i policiju. Funkcioniraju kao nekakvo polutajno društvo unutar agencija koje ih zapošljavaju a, poput svih tajnih društava, 'diplomci' Common Purposea imaju središnje vodstvo koje provodi zajedničku politiku. Svi oni doista rade na postizanju svojeg „zajedničkog cilja" – stvaranja onoga što nazivaju „postdemokratskim svijetom" čovjekova sužanjstva. Shami Chakrabarti, predsjednica 'slobodarske' udruge Liberty, često pruža podršku tečajevima Common Purposea, što je više nego ironično.

Uzurpacija uma

Brian Gerrish je sastavio podeblji dosje o analizama slučajeva koji potvrđuju kako Common Purpose djeluje, kako mijenja čovjekovu ličnost i napada one koji odbijaju „ući u tor". Jedna žena mu je prenijela svoja iskustva u nekoj „poludržavnoj organizaciji" (engl. *quango* – kvazinevladina organizacija). Poludržavne organizacije su financirane od strane države, ali djeluju samostalno (navodno). Rekla je da je njen šef, 'diplomac' Common Purposea, neprestano donosio odluke koje su očigledno bile osuđene na neuspjeh, zbog čega mu je stala proturječiti. Zatim joj je on predložio da mu bude ljubavnica, na što se ona požalila odjelu „ljudskih resursa". Uskoro je shvatila da je taj 'privatni' razgovor procurio izvan zatvorenih vrata, a mafija Common Purposea počela ju je sustavno i psihološki maltretirati. Njeni kolege iz Common Purposea rekli su da je ona izazivačica nereda koja izmišlja razne priče, i naposljetku joj je rečeno da se njen ugovor neće produljiti. Potražila je pomoć izvan te organizacije, ali potpuno isti tretman doživjela je od drugih koji su, kako je saznala, bili povezani s Common Purposeom. Svoje se obuke jedva prisjeća – što je vrlo znakovito – ali Brianu Gerrishu pokazala je svoj obrazac zahtjeva za članstvo, a on je rekao da obrazac očito služi kao psihološki profil za izvlačenje informacija koje bi mogle 'preustrojiti' ličnost budućeg 'diplomca'.

Žena je također rekla kako je bila sigurna da muškarci s tog tečaja dobivaju „dodatnu obuku" od voditelja tečaja. Suprug jedne druge pripravnice CP-a ispričao je Brianu kako se ličnost njegove supruge promijenila nakon pohađanja tečaja koji je platio više od 3500 funti. Poslije tečaja po prvi su se put počeli svađati u svom tridesetogodišnjem braku, da bi se naposljetku sasvim razišli. Kaže da je ona postala zlovoljna, povučena i da je s njim sve manje komunicirala. Jednom prilikom povikala je na nj: „Tvoj je problem što si obični, jadni čovječuljak!" Upravo se i želi postići osjećaj nadmoći u diplomaca CP-a, što, između birokracije i javnosti vodi do odnosa tipa „mi ovdje gore, vi tamo dolje", a takav je trend sada veoma očit. Ispostavilo se da je žena imala ljubavnu aferu sa svojim šefom koji je također prošao obuku kod CP-a. Muž je rekao kako je siguran da se njegova žena, nakon što se odselila, željela vratiti njemu i djeci, ali, kao da je nešto u njoj 'puklo' te je postala sasvim druga osoba. Kad je Brian objasnio da je Common Purpose, po njegovom mišljenju, svojevrstan 'kult', muž je rekao:

> Počeo sam se pitati da li ludim ja ili ona. Znao sam da joj se nešto vrlo čudno događa, ali nisam uspio odgonetnuti što. No, kult se savršeno uklapa u tu sliku. Savršeno.

Prema navodima oca jedne šesnaestogodišnje djevojke koja je pohađala tečaj o „gradovima i obnovi" s desetak svojih vršnjaka ona je također prošla kroz proces promjene ličnosti. I ovdje razmirice kakvih ranije nije bilo, u ovom slučaju između oca i kćeri koja uopće nije htjela razgovarati o odslušanim predavanjima. Pila je lijekove za depresiju, godinu je dana izbivala iz škole, da bi se, tek nakon niza psihijatrijskih tretmana, „ponovno vratila na 85 posto svoje prijašnje osobnosti". Otac je otkrio da je voditelj tečaja prošao obuku kod Common Purposea. Njegova se kći uzrujala kada su joj kolege s tečaja rekli da se promijenila, ali on kaže da sada uviđa kako je tečaj, ustvari, promijenio sve njih. Također ju je upitao za Europsku uniju, a ona je odgovorila da su „rekli kako je to dobra stvar, ali nije mi se sviđala sva ta kontrola". Bio je to neobičan odgovor, ali otac nije inzistirao na pojašnjenju zbog njenog tadašnjeg psihičkog stanja. Kasnije, kada se donekle oporavila, kazala je: „Čudno... pomalo se prisjećam nekih stvari, ali sve je jako čudno, kao da sam sve to sanjala." O ovom slučaju Brian Gerrish kaže:

> [Djevojka] je pretrpjela loše psihičke posljedice, što je bio rezultat CP-ovog preustroja ličnosti s ciljem uvođenja bistrije djece u novu društvenu i političku paradigmu. Kao i u slučaju [žene koja je napustila svog muža] nije se sjećala što su joj zapravo radili. Kod primjene NLP-a i srodnih tehnika, a posebno kad žrtva ne prihvaća 'obuku' u potpunosti, i/ili kada postoji određena krhkost ličnosti, žrtva može patiti od mentalnih poremećaja kao što su depresija, promjena ličnosti, tjeskoba, strah, paranoja.
>
> Rizik se povećava kada se na kušnju stavlja mišljenje žrtve o nekoj temi i kada se javlja mentalni sukob (kognitivna disonanca) između njenih vlastitih stavova i usađene ideologije. Common Purpose je iznimno aktivan među školskom djecom

s tečajevima poput YouTurna i drugih. Roditelji obično nemaju gotovo nikakvih predodžbi o pravoj prirodi i svrsi tih tečajeva.

Brian je također zamoljen da posjeti jednu ženu u Cornwallu koja se osjećala dosta loše te je uzimala velike doze Prozaca. Rekla je da su je 'diplomci' Common Purposea istjerali s posla, da su ukrali njene ideje te da je uplašena i potištena.

Prošla je kroz tečaj CP-a i pokazala je Brianu neke materijale. On je rekao da se Common Purpose služi tehnikama regresije, čime 'rastavlja' ličnosti kako bi se mogle usaditi nove. Jedna žena iz Irske ispričala je Brianu što se zbivalo s njenim mužem nakon tečaja CP-a. On je sve to smatrao običnom 'glupošću', bez nekog većeg smisla, ali u roku od nekoliko tjedana mnoge su se stvari počele mijenjati. Primijetio je da njegovi kolege s 'izobrazbom' CP-a donose čudnovate odluke koje su, opet, ukazivale na loš izbor. S obzirom da je to počelo ozbiljnije utjecati na njegov odjel našao se u sukobu s kolegama s kojima je ranije imao dobre odnose. Uslijedio je pokušaj da ga se makne, no on je stvar predao sudu i uspio je dobiti odštetu, ali morao je, prema uvjetima nagodbe, pristati na zabranu davanja informacija o postupku. Njegova žena je rekla da je Common Purpose počeo djelovati u Irskoj, ali ta se organizacija, i druge poput nje, ionako pokušavaju infiltrirati u svaku državu. Slijedi sažetak, kako je Brian Gerrish ustanovio, stalnih tema kod Common Purposea i ljudi koje 'obučava':

1) Život nekog pojedinca je uobičajen sve dok ga ne odabere CP i pozove da mu se pridruži, a tada se ličnost pojedinca počinje mijenjati.

2) Ljudi koji nastoje pomoći zajednici bivaju šikanirani i zastrašivani, a njihovi projekti ukradeni ili blokirani. Ako se pokušaju oduprijeti postanu svjesni da drugi rade protiv njih na jedan skrovit i koordiniran način.

3) Oni koji su istupili kako bi progovorili o lošim iskustvima s CP-om redovito su uplašeni i ne žele otkrivati imena.

4) Osoblje CP-a služi se 'mantrama' i opetovanim floskulama umjesto potkrijepljenim argumentima.

5) Često se slično odijevaju, naročito žene – sve su u elegantnim poslovnim odijelima.

6) Često se ponašaju poput robota. Ovo je osobito primjetno u socijalnim službama gdje majke opisuju manjak suosjećanja i normalne ljudske topline. Diplomci CP-a iz lokalnih uprava ne prežu od laganja, varanja i falsificiranja dokumenata kako bi zaštitili CP i/ili prikrili ono što rade.

7) CP sada prikuplja informacije o onima koji postavljaju pitanja o njegovim aktivnostima.

8) Javnosti se informacije uskraćuju, i to u skladu sa Zakonom o slobodi informiranja, nakon što su rukovoditelji CP-a pokazali vlastima kako da izbjegnu iznošenje informacija pred javnost.

9) CP očajnički nastoji doprijeti do djece i mladeži.

10) Nastoji unovačiti najbistriju djecu i odrasle jer je njih lakše 'preustrojiti'.

Brian Gerrish kaže da je njegova zapažanja o Common Purposeu potvrdilo nekoliko „vrlo iskusnih NLP i vojnih stručnjaka" koji ideologiju CP-a opisuju kao 'subverzivnu'.

On pojašnjava da korištenjem sustava profiliranja u svrhu provjere potencijalnih pripravnika mogu odabrati one sa željenim položajem, moći, financijskom kontrolom i utjecajem. Prednost daju narcisoidnim ličnostima, kaže, jer vrlo su dobre kao „preustrojene ličnosti" i lakše ih, poslije reprogamiranja, može kontrolirati neki 'prijatelj' ili mentor-kontrolor. Zbog toga mnogi mladi političari izgledaju i postupaju isto, kaže Gerrish. Sastanci Common Purposea održavaju se prema tzv. „pravilu Chatham Housea" po kojem sudionici slobodno mogu koristiti dobivene informacije, ali ne smiju otkriti identitet ili pripadnost izvora, niti bilo kojeg od sudionika. Chatham House je sjedište iluminatskog Kraljevskog instituta za međunarodne poslove i dio je mreže koja obuhvaća Vijeće za vanjske odnose i Trilateralnu komisiju u Sjedinjenim Državama, a račune polaže Rothschildovom tajnom društvu Okrugli stol. Institut je uveo „pravilo Chatham Housea" kako bi svoje sastanke zadržao tajnim, dok bi se njegova politika još uvijek promicala na nepripisivoj bazi. Djelovanjem Instituta Tavistock i njemu pridruženih organizacija nastala je zajednička mreža s općim ciljem koja vodi do naglog i koordiniranog uvođenja *novogovora,* političke korektnosti i „upravljačkih inicijativa" koje nas vode sve dalje niz cestu ka fašizmu/komunizmu. Ta mreža pokušava izbrisati društveni identitet, zatrti slobodu te spojiti javne i privatne sektore u jednu centraliziranu cjelinu. Po definiciji, fašizam je udruživanje korporacija i Države; upravo ono što se dogodilo u nacističkoj Njemačkoj i fašističkoj Italiji. Brian Gerrish toliko je zabrinuo vodstvo Common Purposea svojim odlučnim razotkrivanjem njihovih aktivnosti da su krajem 2009. primorali *web* poslužitelja da skine njegovu *web* stranicu **www.cpexposed.com** zbog objavljivanja „materijala zaštićenog autorskim pravima", materijala koji je zapravo bio u javnoj domeni. Stranica je kasnije obnovljena na drugom poslužitelju, i upravo to moramo činiti kada sustav pokušava nametnuti svoju volju. Ma što on činio mi se podignemo i krenemo dalje. Ne može nas slomiti.

Politička korektnost: dječji vrtić za 'odrasle'

Programiranje podobnih šupljoglavaca i administratora na svim razinama vlasti prati takozvana „politička korektnost". Vjerojatno ste primijetili da u ovoj knjizi često navodim obrazac po kojem je službeni razlog za nešto ustvari fasada za nešto posve suprotno, a takav je slučaj i s političkom korektnošću. *Trebala* bi biti

sredstvo pomoću kojeg će ono što ljudi govore prestati 'uznemirivati' manjine, ali to je, zapravo, vrlo moćan oblik programiranja uma. To je ujedno uvreda samim 'manjinama' koje bi trebala 'štititi'. Kolika je količina infantilnog kratkoumlja potrebna da promijeni izraz „crna kava" u „kava bez mlijeka", ili *„black pudding"* u *„breakfast pudding"*[1], kako se ne bi uzrujali ljudi tamne boje kože? Kolika je količina prijezira prema inteligenciji tamnoputih ljudi potrebna da netko pomisli da ih za to boli briga? Ostali „potencijalno uvredljivi" izrazi koje su zabranila državna tijela i organizacije financirane novcem poreznih obveznika uključuju: *„whiter than white"*, *„gentleman's agreement"*, *„black mark"*, *„black looks"*, *„black day"* (treba reći, po novom, „grozan dan"), *„right-hand man"* i *„master bedroom"*.[2] „Božićne ukrase" zamijenili su „zimskim ukrasima" kako se ne bi uvrijedili nekršćani. Dužnosnici jednog britanskog policijskog tijela rekli su da ne koriste britanske automobile marke Rover jer kupovina „bilo čega britanskog, uključujući i britanske automobile, zvuči neskriveno nacionalistički, a ranjive i zakinute skupine, kao i grupacije etničkih manjina u našem društvu, mogle bi to smatrati uvredljivim". Vlasnik jedne pekarnice promijenio je naziv kolača od đumbira „gingerbread man" (*man* je, ovdje, 'muškarac') u „gingerbread person" (*person* je 'osoba').

Netko je napomenuo da se ne može provoditi diskriminacija protiv kolača, ali može se, itekako, kad imamo posla s umom u čiji paket nisu uključene baterije. Pod čizmom političke korektnosti stih iz engleske dječje pjesmice „bee, bee, crna ovco" postaje „bee, bee, šarena ovco", a stih u pjesmici *Humpty Dumpty* u kojem se kaže da jajolikog lika Humptyja Dumptyja nakon njegova pada sa zida više nisu mogli sastaviti, postaje „Humpty Dumpty counted to ten then Humpty Dumpty got up again!" (otprilike: „H. D. do deset je brojao i H. D. na noge skočio!"; *op. prev.)*. Eto, dječice draga, ništa ne brinite kad i vi skočite s tog visokog zida; sve će biti O.K. Nemajte brige: ako brojite do deset, nema šanse da se ubijete. Neki je kupac tvrdio da jedan supermarket provodi rasističku politiku jer se u njemu prodaju „tuste irske kobasice" (engl. *thick Irish sausages)*.[3] Morali su mu pojasniti da se riječ *thick* odnosi na veličinu kobasica, a ne na mentalitet Iraca. Gradsko vijeće mjesta Tunbridge Wells i drugi zabranili su upotrebu izraza *'brainstorming'* i zamijenili ga izrazom *„thought showers"*[4] da ne bi uvrijedili epileptičare. Predstavnici Nacionalnog društva

---

[1] *Black pudding* je 'krvavica', 'kobasica', a ne, kako bi se u prvi mah pomislilo, puding; dok bi se izraz *breakfast pudding* (*'breakfast'* je, inače, 'doručak') doista mogao prevesti kao „jutarnji puding", kada se, naravno, ne bi radilo o krvavici; *op. prev.*

[2] Navedeni izrazi u prijevodu su, redom: „od bijelog bjelje"; „džentlmenski dogovor" (ili „pravno neobvezujući sporazum"); „crna mrlja"; „crni dan"; „desna ruka" („neophodan pomagač") i „glavna spavaća soba". Kod ovog potonjeg izraza (engl. *master bedroom*) politički korektnim čistuncima sporna je riječ *master* ('gospodar' itd.) koja ovdje funkcionira kao pridjev: 'velik', 'kardinalan', 'majstorski' itd.; *op. prev.*

[3] Na engleskom: *thick Irish sausages*, gdje riječ *thick* može značiti 'čvrst', 'debeo', 'kompaktan', 'jedar', 'krepak' i slično, ali i 'trom', 'tupav' itd.; *op. prev.*

[4] *Brainstorming* ima više značenja: jedno je „iznenadna i prolazna poremećenost uma", „mentalni ispad"; dok je drugo „oluja ideja", „kreativno raspravljanje" i slično. Izraz *thought showers* mogli bismo otprilike prevesti kao „bujicu ideja"; *op. prev.*

epileptičara rekli su da se ne osjećaju uvrijeđeni, ali za to ne mari brigada CP-a, jer se ovdje, u biti, ne radi o vrijeđanju ljudi. To je instrument programiranja kojim su već programirani oni koji sada nameću svoje programe drugima. Dakle, imamo slučaj da je Val Green, voditeljica kadrovskog odjela u Vijeću Tunbridge Wellsa, dala izjavu u kojoj preporuča korištenje izraza *„thought showers"*, da bi epileptičari reagirali izjavom kako ih nimalo ne vrijeđa izraz *'brainstorming'*. Ovo je neprocjenjiv primjer nakaradnih postupaka i sažima dubinu ludosti (doslovno) u koju je CP zapao:

> Pitanja jednakosti i raznolikosti mi uzimamo vrlo ozbiljno. Posebno se trudimo ne uvrijediti ljude i žao nam je ako smo, u pokušaju da to izbjegnemo, zapravo nanijeli uvredu istim onim ljudima koje smo nastojali zaštititi.
>
> Ako udruga epileptičara smatra taj izraz savršeno prihvatljivim tada nam je zbog tog razjašnjenja drago. Ukoliko, međutim, sporni izraz ipak vrijeđa makar i malu manjinu pozivamo takve ljude da nam se obrate.

Riječi ovdje doista nisu potrebne, a niti, ovog trena, moguće; prvo moram doći k sebi...

Francuske vlasti čak uvode zakon na osnovu kojeg bi bračni parovi mogli završiti u kaznenoj evidenciji zbog međusobnog vrijeđanja tijekom svađa. Francuska je prva zemlja koja kani zabraniti „psihološko nasilje" između vjenčanih i nevjenčanih parova. Očekuje se da tim zakonom budu pokrivene razne vrste uvreda, uključujući opetovane grube primjedbe o partnerovom izgledu. Recidivisti tih „kaznenih djela" mogu biti kažnjeni globom, elektronički praćeni, pa čak i odvedeni u zatvor. Ovo je dio psihološke strategije kojom se ljude želi natjerati da paze na svaku izgovorenu riječ u svakoj situaciji, čak i sa svojim partnerom. To je jedan oblik mentalnog i emocionalnog nadzora u kojem je svatko svakome potencijalni „Veliki brat".

Ne dišite, da ne povrijedite pluća

Svijetom se širi još jedan virulentan soj političke korektnosti koji se u Britaniji naziva „Zdravlje i sigurnost" („Health & Safety"), a ljudi ga kolokvijalno nazivaju „elf 'n' safety"[5]. Slijedi nekoliko primjera koji će ilustrirati na što mislim: talijanski lanac sladoledarnica Morelli zabranio je svom osoblju da na sladolede mušterija stavljaju preljev zbog mogućeg curenja preljeva po podu, jer bi se ljudi mogli poskliznuti. Umjesto toga mušterijama daju kornet i zasebnu posudicu s preljevom koji sami mogu nanijeti na sladoled; no i takav preljev, naravno, još uvijek može „curiti na pod". Uprava jedne škole naredila je odraslima i djeci da pri korištenju Blu-Tacka (ljepljive tvari koja se koristi za pričvršćivanje papira na zid itd.; *op. prev.*) nose zaštitne naočale, a druga je zabranila djeci da koriste prskalice za boju kada crtaju linije na igralištu kako se u boji ne bi poskliznuli i 'utopili'.

---

5 U izvorniku, riječ *health* ('zdravlje') šaljivo je preinačena u, po izgovoru sličnu, riječ *elf* ('vilenjak', 'patuljak', „zloban duh", 'mališ' itd. Tako bi izraz *elf 'n' safety* u slobodnom prijevodu glasio: „vražja sigurnost"; *op. prev.*)

Iz programa svog tradicionalnog sportskog dana jedna je osnovna škola izostavila „tronogu trku" (djeca trče u parovima s jednom nogom vezanom uz nogu svog para; *op. prev.*) uz obrazloženje da je takva trka preopasna. Nastavno osoblje u Osnovnoj školi Bishops Down u Tunbridge Wellsu (očito, mjesto gdje je zaobilazna cesta jaaako preporučljiva) zabranilo je učenicima da bacaju papirnate avione osim na posebnu metu. Jedna druga škola zabranila je godišnju utakmicu *roundera* (igre slične bejzbolu) između nastavnika i učenika da se tko ne bi ozlijedio pa odlučio tražiti odštetu od škole. Vijeće okruga Staffordshire izradilo je obrasce s popisom preko 70 „procjena rizika" za škole. U jednom se ukazuje na potrebu „njege glasa" zbog prijetećih 'opasnosti' poput „kašljucanja da se pročisti grlo, nedovoljnog vlaženja usta, pjevanja previsokim ili predubokim tonom, isforsiranog šaptanja ili prebrzog govorenja". Djecu se upozorava na prijetnje njihovom glasu kao što je konzumiranje „vruće i jako začinjene hrane te vrlo vrućih napitaka, kao i stalno disanje na usta." Jedno drugo nadležno tijelo izdalo je kodeks o zdravlju i sigurnosti na 35 stranica u kojem se kaže da djeca ne bi trebala uzgajati kukutu i velebilje. E, baš vam hvala, njih još nisam probao.[6] U procjeni rizika koji se kriju u satovima glazbenog odgoja piše da veće instrumente učenici moraju prenositi na kolicima, a zabranjuje se korištenje batića za bubnjanje ili drugih udaraljki osim u prisutnosti nastavnika, da ne bi došlo do kakve ozljede. Ovih 70 procijenjenih rizika po mišljenju Vijeća okruga Staffordshire uključuje „slijetanje helikoptera u blizini škole". Upozorava se na opasnost koju bi predstavljalo trčanje uzbuđenih učenika do letjelice i na izostanak dozvole za slijetanje od kontrole leta. Također piše da učenici mogu gledati slijetanje kroz prozor učionice – „uz uvjet da su prozorska stakla čvrsta". Mick Brookes, glavni tajnik Nacionalnog udruženja školskih ravnatelja, kaže: „Škole su ranije osjećale pritisak da moraju imati pravila postupanja u vezi svega što se miče, a sada moraju imati pravila postupanja za sve što bi se *moglo* micati, pa čak i za stvari koje se ne miču." Polovica učitelja ispitanih u anketi emisije Teachers TV rekli su da su pravila o Zdravlju i sigurnosti sada prerestriktivna i da imaju negativan utjecaj na školovanje djece. Ali, upravo se to i želi postići. Djeca se programiraju kako bi sve doživljavala kao opasnost i ograničenje jer tako će, kad odrastu, programirati drugu djecu. To je još jedan program kontrole uma.

Jednoj spisateljici njeni su izdavači naložili da izbaci dijelove svoje knjige koji govore o crvenom, užarenom kolutu na električnom štednjaku, o dječaku koji se penje ljestvama te o zmaju koji prži svoje spužvaste slatkiše (*marshmallows)* rigajući na njih vatru. Autorici je rečeno da se sva tri slučaja „kose s postavkama Zdravlja i sigurnosti". Jedna vatrogasna postaja izgrađena je bez tradicionalnog stupa, kako vatrogasci (ups, pardon, borci protiv vatre) ne bi uganuli gležanj spuštajući se njim na pod. Uputnije je da trče niz stepenice, procijenile su vlasti. Da, situacija u kojoj mnoštvo žena i muškaraca hrpimice jure niz stepenice što brže mogu izgleda mi

[6] Autor vjerojatno aludira na svoje iskustvo s halucinogenom biljkom ajahuaskom. S druge strane, kukuta je otrovna i smrtonosna, a napitkom od te biljke usmrćen je, 399. g. pr. Kr., slavni filozof Sokrat. Morao ga je ispiti po nalogu atenskog suda jer je osuđen za bezboštvo i kvarenje atenske mladeži; *op. prev.*

jako sigurna. Kako bi sve bilo savršeno sigurno predlažem da jednostavno zabrane gašenje vatre i vatrogasne postaje ali, što ćemo onda sa zdravljem i sigurnosti ljudi zarobljenih u gorućim kućama? Ha, mogli bismo napraviti studiju o procjeni rizika, zar ne? E, znam rješenje: hajdemo zabraniti *vatru!* Bravo, a usput ćemo smanjiti i globalno zatopljenje. Osoblje hitne pomoći u Sommersetu u Engleskoj jedan je medicinski tehničar spriječio da pruže pomoć čovjeku slomljene kralježnice dok je ležao u vodi 'dubokoj' 15 cm. Rekao je da bi time prekršili odredbe o Zdravlju i sigurnosti (a zdravlje i sigurnost čovjeka sa slomljenom kralježnicom nisu bitni) jer „nisu obučeni za spašavanje iz vode". Petnaest centimetara vode predstavlja „spašavanje iz vode" tom maloumniku koji se oglušio o molbe osoblja hitne pomoći da postupe onako kako po logici stvari moraju postupiti i pomoći unesrećenom. Glasnogovornik Službe hitne pomoći jugozapadnih engleskih pokrajina rekao je da su za spašavanje iz vode obučene samo vatrogasne ekipe. Te je nastavio: „Taj nesretan slučaj riješen je u skladu s pravilima." Ne, u skladu s nedostatkom mozga koji bi trebao uključiti. Jedna je bolnica zabranila posjetiteljima da guguču novorođenim bebama nakon što je na jednom savjetodavnom sastanku osoblja istaknuta potreba za dostojanstvom i poštovanjem prema pacijentima.

U bolnici su postavljeni natpisi koji kažu: „Zbog čega mislite da želim da me gledate?" Jednom prilikom sjedio sam u restoranu iz ugostiteljskog lanca *Pizza Hut* (ne ponosim se time; bio sam gladan) i naručio šalicu kave. Rekli su mi da im se aparat za kavu pokvario, ali da ne smiju kuhati kavu zbog „odredbi o Zdravlju i sigurnosti". U restoranu se ne smije skuhati najobičniji *lončić* kave? Pa dokle ćemo trpjeti takva sranja? Brian Gerrish iznosi vrlo umjesnu primjedbu o toj pojavi na temelju svojih istraživanja o organizaciji Common Purpose:

> Zanimljivo je da mnoge majke kojima je država oduzela djecu opisuju namještenike socijalne službe kao ledeno hladne, bez emocija i, kao što su rekle dvije žene nešto drukčijim riječima, „... pomalo su nalik robotima". Znamo da je NLP programiranje kumulativno, tako da ljudi mogu dobiti male neprimjetne doze NLP-a sada, pa zatim za nekoliko mjeseci, pa treće sljedeće godine itd. Na taj način u njihovoj se ličnosti postupno gomilaju značajne promjene, ali promjene koje nastaju iz dana u dan gotovo su neprimjetne.
>
> Imamo primjer policajca koji nije htio sjesti na bicikl prilikom jednog snimanja za novine zato što nije završio tečaj biciklističke vještine. Normalni ljudi kažu da je to slučaj 'pomahnitale' političke korektnosti. No, ne bih se složio. Tom policajcu ličnost je preustrojena, pa je u njegovoj stvarnosti savršeno logično da ne sjedne na bicikl jer „nije završio tečaj biciklističke vještine".
>
> U jednom drugom primjeru policajci nisu htjeli spasiti dječaka koji je pao u jezero jer su čekali upute svojih pretpostavljenih o „procjeni rizika". Normalna bi osoba tamo stigla, na tren možda razmislila o riziku i skočila u vodu. Po mišljenju sada 'preustrojenih' policajaca, oni su samo slijedili 'normalnu' proceduru.

Organizacije za raznorane 'obuke' razvijaju nemisleće, nesvjesne robote koji će upravljati sustavom iako ni vlastiti um ne drže pod kontrolom. Politička korektnost te Zdravlje i sigurnost smrtonosno su oružje upereno protiv slobodne misli i slobodnog izražavanja, uz gomilu stalno rastućih pravila i odredaba koji određuju sve do najsitnijih pojedinosti u životu pojedinca. Podsjeća me to na pauka koji obavija muhu nitima svoje mreže. Na koncu muha je toliko sputana da se više ne može ni pomaknuti, što je pravi plan iza političke korektnosti, Zdravlja i sigurnosti, Common Purposea, Održivog razvoja i Tavistockove operacije društvenog inženjeringa (sl. 304). Svi se ti elementi potom povezuju u birokraciju Europske unije te u iluminatske mreže. Oni djeluju unisono na ostvarenju zajedničkog cilja, premda mnogi ljudi koji za njih rade, a definitivno oni isprogramirani pojedinci, nemaju pojma u što su se upleli. Ljudi poput gđe. Thought Showers (Bujice Ideja) iz Vijeća Tunbridge Wellsa samo su pijuni u igri koju ne mogu ni pojmiti. Oni pomažu stvaranju jedne orvelovske noćne more za sebe, svoju djecu i unuke a istovremeno vjeruju kako su silno obzirni i kako nikoga ne 'uznemiruju'. Ali ipak *'uznemiruju'*, i to temeljne ljudske slobode koje su sad već jako 'iznervirane'. Pa, odakle su stigle sve te gluposti? Pitam se pitam...

Slika 304: *Kontrolni sustav uvodi sve više zakona, poreza i financijskih opterećenja kako bi ljudske muhe zarobio u svojoj mreži. Važan dio svega toga je politička korektnost.*

Evo je opet...

Politička korektnost doima se posve suvremenom pojavom. No, tek je u posljednjih nekoliko desetljeća doista probila površinu i proširila se do suludih razina kakve danas uočavamo.

Ustvari, ona potječe barem iz vremena Prvog svjetskog rata, a bila je planirana u sjenovitoj pozadini mnogo prije. Iluminati, pod vodstvom mreža dinastije Rothschild, globalno društvo žele preobraziti u diktaturu „jednog jedinstvenog svijeta", a da bi to postigli sveukupne raznolikosti mora nestati. Obitelji gmazovskih hibrida uništile su raznolikost u državnim strukturama, bankarstvu, poslovanju, medijima, medicini i praktički svakom drugom aspektu društva. Svrha organizacija poput Common Purposea jest uklanjanje različitosti mišljenja i percepcije među onima koji upravljaju tim institucijama države i organa reda. Zajednički im je, žarko

željeni, cilj – uništenje *kulturne* raznolikosti. Tu na scenu stupa politička korektnost. Njezina je svrha likvidacija raznolikosti jezika, pogleda i kulture sve dok ne ostane samo bezbojna, suhoparna mrlja usirene banalnosti koja će se smatrati „ljudskim društvom". Riječi koje nešto uistinu znače bit će zabranjene, a ljudi će se plašiti izreći bilo što bez pažljivo biranih izraza kako bi izbjegli kaznu zbog eventualno nanesene uvrede. Pa, pogledajte, zaboga, oko sebe; sve se to već događa! I to veoma brzo.

Jedan od glavnih kanala za razvoj i širenje političke korektnosti je marksistički pokret. Marksizam, dominacija nekolicine nad većinom (vidi, također, fašizam), bio je još jedna iluminatska/rotšildska kreacija. Karl Marx (rotšildski cionist) bio je istureni iluminatski igrač koji se priženio u britansku aristokraciju. Marksizam i fašizam dva su lica iste središnje kontrolne strukture, pa je doista zgodno znati da je Marx bio uključen u takozvani Pokret mladih hegelovaca. Taj pokret je nazvan po Georgu Wilhelmu Friedrichu Hegelu, a on je poznat po svojoj „hegelskoj dijalektici" u kojoj se suprotstavljene sile sukobljavaju da bi se na kraju stopile u jednu cjelinu. Opisano je to formulom: teza + antiteza = sinteza. Vidimo da se to događa sada kada se stapaju marksizam i fašizam te postaju vladajući *credo* globalnog društva. Između njih ionako nije bilo nekih bitnih razlika, a praktički nikakvih u smislu ljudskih sloboda. Jedna skupina marksista osnovala je 1923. godine Frankfurtsku školu „filozofske misli" koja je postala vrlo značajan propagator političke korektnosti. Kao što joj ime govori, nalazila se u njemačkom gradu koji je bio i ostao rotšildsko uporište. Jedan od njenih tvoraca bio je mađarski aristokrat György Lukács (rotšildski cionist) kojega smatraju utemeljiteljem zapadnjačkog marksizma. Mnoge elemente onoga što danas nazivamo političkom korektnošću pokušao je uvesti sredinom 1950-ih kada je, kraće vrijeme, bio mađarski ministar kulture.

Ljudi su bili ogorčeni, osobito zbog načina na koji je to htio nametnuti djeci. Neki Lukácsev suradnik, tip po imenu Willi Münzenberg (rotšildski cionist), jednom je predložio način preobrazbe Zapada u skladu s potrebama njihova plana: treba „organizirati intelektualce i iskoristiti ih za blaćenje zapadnjačke civilizacije [sic]". Osnivanje Frankfurtske škole financirao je Felix Weil (rotšildski cionist), a prvi njen direktor bio je Carl Grünberg (rotšildski cionist) kojeg je naslijedio Max Horkheimer (rotšildski cionist). Dva glavna utjecaja na filozofske postavke te škole predstavljali su Theodor W. Adorno (rotšildski cionist) i Herbert Marcuse (rotšildski cionist). Frankfurtska škola se preselila u Švicarsku a potom, 1935. u New York. Ponovo se 1941. preselila u Kaliforniju, jedno od svjetskih središta političke korektnosti. U Sjedinjenim Državama 'škola' se prihvatila preuzimanja kontrole nad američkom društvenom znanošću, i evo njihovih prijedloga. Zvuči li vam nešto od ovoga poznato? Dakle:

- poticanje kaznenih djela inspiriranih rasizmom
- neprestane promjene u svrhu stvaranja konfuzije
- poučavanje djece seksu i homoseksualnosti

- podrivanje autoriteta 'škola' i 'učitelja'
- velika imigracija kako bi se uništio nacionalni identitet
- promicanje obilnoga konzumiranja alkohola
- pražnjenje crkvi [borba protiv svega što okuplja ljude]
- pravni sustav obojan pristranošću na štetu žrtava zločina
- ovisnost o državi ili socijalnim naknadama
- kontrola i trivijalizacija medija
- poticanje raspada obitelji

Ovo je tek dio, ali primjećujete zajedničke točke koje se uporno ponavljaju. Spominju „veliku imigraciju kako bi se uništio nacionalni identitet", a sjećate se kako je dr. Richard Day na onom skupu 1969. rekao da će odavno uspostavljene zajednice biti uništene masovnim useljavanjem i nezaposlenošću. Tu se krije pravi razlog Europske unije bez granica i ukidanja pogranične kontrole na granici SAD-a s Meksikom, što je priprema za Sjevernoameričku uniju bez granica. Nijedan od ciljeva s tog popisa ne vodi dobrobiti ljudi. Iluminati nimalo ne haju za homoseksualce, kao što ne haju za djecu koju zlostavljaju, tvrdeći da ih štite. Rotšildsko-iluminatske paravane poput Antiklevetničke lige (ADL) najmanje brine 'rasizam'. Njime se samo služe kako bi opravdali još veću kontrolu, suzbijanje slobode govora i uvođenje „zakona protiv govora mržnje". Vaše mišljenje time postaje kazneno djelo, pri čemu istina ne igra nikakvu ulogu u vašoj obrani. Ondje gdje rasizma nema vlasti će ga jednostavno izmisliti kako bi opravdale vlastita 'rješenja'. Na *web* stranici lista *The Wayne County Star* iz države New York objavljeni su (2009. godine) žučni rasistički komentari upereni protiv Meksikanaca, a list je ustanovio da neki od njih dolaze s adresa internetskog protokola u Ministarstvu domovinske sigurnosti. List je također izvijestio da je otkrio i druge komentare iz prethodne godine koji su, po svemu sudeći, stigli s računala povezanih sa spomenutim Ministarstvom. Daleko od toga da su ovo izolirani slučajevi, oni su norma. ADL je rotšildska fasada povezana s drugom rotšildskom operacijom pod nazivom politička korektnost. Ne radi se ovdje ni o kakvoj 'zaštiti' bilo koga od rasizma ili uvreda. Radi se o rasapu društva i podjelama kako bi mogli uvesti jedan novi poredak, *njihov poredak*.

Sada vidimo zašto su iluminatske mreže, uključujući organizacije poput CIA-e, glavna sila iza skupina koje krijumčare drogu, čineći teške droge lako dostupnima diljem svijeta. Od invazije 2001. godine uzgoj maka od kojeg se dobiva heroin u Afganistanu je naglo porastao, a upravo je CIA organizirala kolumbijske kraljeve droge u kartele kako bi s njima lakše poslovala. Svjetsko tržište droga također je važan izvor financiranja tajnih programa, takozvanih „crnih projekata" (i opet ta politička nekorektnost) koji se ne smiju financirati iz službenih vladinih izvora. U posao s drogom do grla su uronjeni obitelj Bush i Clintonovi, a pojedinosti o tome možete pročitati u mojim drugim knjigama. Iste stvari vidimo uvijek iznova,

kamo god pogledamo: rasap društva, sukobe i nedostatak kohezije, a sve to rezultira strahom, stresom te gubitkom identiteta i orijentira.

Programiranje jezika

Jedna od tema Orwellove *1984.* je masovna i pojedinačna kontrola uma pomoću manipulacije jezikom. Danas se to najočitije očituje kroz „političku korektnost" i „govor mržnje", ili „zločin iz mržnje". Same te sintagme kao da je izmislio Orwell koji je objasnio koliko je percepciji bitan jezik. Skovao je izraz *novogovor* za službeni jezik naddržave pod nazivom Oceanija, a broj raspoloživih riječi ondje se svake godine smanjivao – pogledajte političku korektnost, „govor mržnje" i 'jezik' SMS poruka s mobitela koji upravo tu ulogu odigravaju danas. *Novogovor* se zasnivao na pretpostavci da što manje riječi imate na raspolaganju, to ćete manje biti u stanju izražavati svoje stavove, ali stvar ide još i dublje. U ovoj stvarnosti riječima se služimo pri samom *razmišljanju*, a ograničavanje dostupnog jezika smanjuje našu sposobnost da slobodno razmišljamo. Kako je rečeno u jednom internetskom članku: "... Možemo li izraziti potrebu za revolucijom ili organizirati ustanak ako nemamo riječi ni za jedno ni za drugo?" *Novogovor* je osmišljen s ciljem da ukloni svako značenje iz jezika, ostavljajući samo bezizražajnost koja ne kazuje ništa (vidi većinu političkih govora) te zamijenivši prethodni lepršavi jezik znan kao *starogovor.* Ponavljam, upravo se to danas događa. Riječ 'slobodan' još uvijek je postojala u *novogovoru*, ali mogla se koristiti samo u rečenicama poput „pas je slobodan od buha" ili „ovo je polje slobodno od korova". Više se nije mogla rabiti u svom starom smislu, „politički slobodan" ili „intelektualno slobodan", budući da politička i intelektualna sloboda više nisu postojale, makar i kao koncepti pa su zato bile bezimene. Sve riječi koje se odnose na pojmove poput slobode i jednakosti bile su sadržane samo u jednoj riječi, *zlomisao*, dok su sve riječi koje se odnose na objektivnost i razboritost bile sadržane u samo jednoj riječi - *staromisao.* Kada je Tony Blair došao na vlast u britanskoj Laburističkoj stranci kritizirao je „stare laburiste" i preimenovao je stranku u 'Novu' laburističku stranku. Cjelokupan način razmišljanja i jezik karakteristični za „stare laburiste" time su izbrisani s dnevnog reda. U svijetu iz romana *1984.* brišu se riječi koje jasno izražavaju značenja suprotna onima iznesenim u propagandi. Suprotno od 'dobar' je 'loš', pa je loš zamijenjen izrazom 'nedobar'. Umjesto smislenih riječi kao što je 'najbolji' dolazi izraz 'dvostrukoplusdobar' (engl. *doubleplusgood).* Vrlo loš postaje 'dvostrukoplusnedobar' (engl. *doubleplusungood).* Svjedoci smo sve intenzivnijeg uvođenja takvih besmislenih riječi u naš jezik kojima se želi prikriti ono što se stvarno događa. Jedan primjer uporabe riječi da bi se zamaglila istina je način na koji su „civilne žrtve" i „poginuli ljudi" postali „popratna šteta" (engl. *collateral damage*). Takve se riječi također koriste za diskreditaciju protivnika impliciranim značenjima izraza kojima se opisuju. Ako se opirete nametljivim vlastima tada ste pripadnik „anti-državne skupine"; ako sugerirate, pa čak i dokazujete da vlasti lažu, tada ste „teoretičar zavjera".

U prvom izdanju moje prethodne knjige objavljene prije negoli je Obama stupio na scenu napisao sam da je 'promjena' jedna od riječi iz arsenala orvelovaca. Njome se općenito implicira da je određena ideja dobra zato što je novija. Ali novije nije uvijek *bolje*. Nacizam i komunizam također su bili 'promjena'. Obamina izborna kampanja bila je klasična orvelovska predstava.

Krilatice Tonyja Blaira uvijek su bile 'promjena' i 'reforma', a koriste se u kontekstu da su 'promjena' i 'reforma', po definiciji, dobre, a da je ono što zamjenjuju 'loše'. Imamo zatim nove riječi ili *novogovor*, i ponovno definiranje riječi kako bi ljudi zvučali 'loše' kad imaju opravdana, a često vrlo razborita, stajališta. One koji se opiru 'globalizaciji' – centralizaciji svjetske moći i kriminalnog izrabljivanja siromašnih ljudi i zemalja – nazivaju 'anarhistima' ili „protukapitalističkim prosvjednicima" iako se oni, u biti, opiru 'kartelizmu' i masovnom izrabljivanju ljudi. Nekoga tko razmišlja drukčije ili propitkuje suludi način kojim se svijetom upravlja nazivaju 'ekstremistom'. Protivite li se nepravdi tada ste 'militant'. „Pripadnik mirovnih snaga" je, zapravo, netko tko okupira tuđu zemlju, a „mirovni proces" je sredstvo kojim se smiruje ugnjeteni narod kako bi ga se spriječilo da se suprotstavi ugnjetavanju. To je „cestovna karta" bez odredišta. „Zapadnjačke vrijednosti" su vrijednosti koje se prisilno nameću ostatku svijeta, premda se te 'vrijednosti' ne primjenjuju čak niti na 'Zapadu' (vidi 'slobodu' i 'demokraciju'). *1984.* nam je već stigla. Ljudi se danas boje onoga što govore, pišu, pa čak i misle. Boje se da će upotrijebiti krivu riječ koju bi netko mogao smatrati uvredljivom, netaktičnom, rasističkom, seksističkom ili homofobnom, baš kao što su u Kini ljudi prestravljeni da će reći nešto što bi uzrujalo vlasti. Ali, čekaj malo, Kina nije slobodna zemlja, a mi jesmo, ne?

Masovna kontrola uma

Svrha političke korektnosti i eksplozije pravila i odredaba, pravila ponašanja, dopuštenog i nedopuštenog jest provođenje masovne kontrole nad stanovništvom, a organizacije za 'obuku/izobrazbu' tipa Common Purposea manipuliraju umom administratora sustava kako bi nametali pravila i propise kojima će od ljudi načiniti roblje. Masovna kontrola uma primjenjuje se slično načinu na koji se, elektroškovima ili kaznom, diktira ponašanjem štakora u laboratorijskom labirintu. Zapute li se 'krivim' kanalom bit će elektrošokirani sve dok na kraju onamo više ne budu zalazili, čak i kada maknete opremu za elektroškove. Njihov je um reprogramiran da reagira po vašoj želji, pomoću tehnike nagrade i kazne. Prihvatite sve što kažemo i ostavit ćemo vas na miru; počnete li nam proturječiti ili prkositi, *pljas!* To se događa svaki dan: ljudi stalno nailaze na pravila, propise, upute i naredbe kamo god pošli i što god radili. U danas prevladavajućem društvu nova se pravila uvode bez predaha, a kako se bližimo globalnoj fašističkoj državi sve su brojnija i agresivnija. U Britaniji je čak i iznošenje smeća iz kuće mnogima postalo prava mora jer moraju paziti na sat i mjeriti koliko je vreća/kanta za smeće udaljena od ruba pločnika. Ove neprestane kazne i strah od kazne imaju isti utjecaj na čovjekovu psihu – dopustimo li takve stvari i odreknemo se vlastite moći – kao i elektrošokovi na štakore. Sve to vodi

podložnosti i pokoravanju vlastima i programiranim obrascima ponašanja. U knjizi *Znanstveni pogled* fabijanist Bertrand Russell piše:

> Znanost nam je, jednim slijedom, dala moć nad neživom prirodom, moć nad biljkama i životinjama i, na kraju, moć nad ljudskim bićima ... Znanošću vođeno društvo stvorit će manipulativna vrsta idealista. U današnjem dobu njihov je arhetip Lenjin, kao i Mao Ce Tung.
>
> Sva zbiljska moć bit će prenesena u ruke onih što razumiju umijeće znanstvene manipulacije ... Znanost će biti studiozno proučavana i strogo ograničena na vladajući stalež. Stanovništvu neće biti dopušteno da zna kako su stvorena njegova uvjerenja ... Prosječni muškarci i žene morat će biti poslušni, marljivi, točni, lakoumni i zadovoljeni ...
>
> ... Najvažnijom od tih značajki smatrat će se zadovoljenost. U tu svrhu vlasti će se služiti svim dostignućima i istraživanjem psihoanalize, ponašanja i biokemije ...

Tehnološka podrška za takvu masovnu kontrolu uma sve se više usavršava, a uključuje stroboskopsko svjetlo, digitalnu televiziju i obavezne štedne žarulje čije se nametanje opravdava „globalnim zatopljenjem". Pulsiranje stroboskopskih svjetala otvara psihu hipnotičkoj sugestiji, a njegove učinke možemo vidjeti u načinu na koji izazivaju epileptičke napade. Sličan utjecaj na um ima televizija, a svrha digitalne televizije je da taj utjecaj poveća kroz tješnju energetsku povezanost s digitalnim razinama mozga. 'Štednim' fluorescentnim žaruljama, koje Europska unija uvodi kao jedine dopuštene žarulje, također se žele izazvati fizički i hipnotički efekti. Pod njihovom svjetlošću nekim ljudima postaje mučno (sl. 305). Energetski štedne žarulje trebale bi „očuvati okoliš", ali one sadrže živu, smrtonosni otrov, sa svim problemima koje odlaganje takvih žarulja za sobom povlači. Britanske vlasti upozoravaju da ukoliko se neka od tih žarulja razbije prostoriju treba isprazniti i provjetriti kako nitko ne bi udisao opasna živina isparenja. Radnici u kineskim tvornicama koji proizvode te žarulje pate od simptoma trovanja živom. Uvođenje takvih žarulja potpuno je suludo, ali se to ipak provodi, radi njihova utjecaja na stanovništvo. Ljudska se psiha bombardira sa svih strana, čime se nastoji upokoriti um kako bi slijedio obrazac reakcija isto onako ekstreman kao kod laboratorijskog štakora ili miša koji trčkara labirintom onim smjerom koji manipulatori odaberu – ali sada bez potrebe za intervencijom izvana. Neumna pokornost: zona ugode u kojoj je

Slika 305: *Takozvane štedne žarulje ne uvode se kako bismo „sačuvali naš planet" već zbog njihova vibracijskog učinka na ljudski um i energetsko polje.*

pokoravanje = ugoda. U *Vrlom novom svijetu* Aldous Huxley je napisao da će se infiltracija uma od strane Države nastaviti kroz sugestije i kazne sve dok...

> ... napokon djetetov um ne postanu te sugestije, a skup sugestija ne postane djetetov um. I ne samo djetetov um, već i um odraslog čovjeka, tijekom cijelog njegovog života. Um koji prosuđuje i želi i odlučuje – načinjen od tih sugestija. Ali sve te sugestije su naše sugestije... sugestije Države.

Radeći na ostvarenju tog cilja, obitelji gmazovskih hibrida kane izvršiti još više terorističkih napada, izazvati privredni kolaps, ratove i katastrofe, uvesti još više autoritarnih zakona, uključujući one za „očuvanje planeta" od „klimatskih promjena", te povećati strah i stres ljudi na svaki mogući način. Podloga tome bit će daljnja centralizacija kontrole medija, žestoki napadi na alternativne medije i slobodu izražavanja te sve brojniji „zakoni protiv mržnje" i politička korektnost kako bi se osiguralo da prava priča o tome što se uistinu zbiva ne dopre do javnosti. Tomu se moramo ophrvati jer posljedice će, u suprotnom, biti nezamislive.

Pogledajte ono što sam samo u zadnjih nekoliko poglavlja pisao o globalnoj manipulaciji politike, vojske, medija, medicine, prava, Velike farmacije, Velike biotehnologije, „rukovodstvene obuke", udruga za zaštitu građanskih prava, političke korektnosti i još mnogo toga. Ima li ikoga tko još uvijek misli da se sve to zbilo slučajno ili nehotice? Ili da svime orkestriraju ljudi u tamnim odijelima sjedeći za stolom i odlučujući o svojem narednom potezu? Čitava je stvar mnogo dublja – i to poprilično. Stvari se zbivaju preko svjetske mreže Iluminata koja je ljude ovog planeta ulovila u klopku i koja sve učestalije diktira svakim aspektom njihova života. Ova mreža, pak, služi planu Gmazova, a neprestano se podupire vibracijskim informacijama odašiljanim s Mjeseca kako bi se kolektivni um zapleo u lažnu stvarnost, Mjesečev matriks. Te su informacije umetnute u Metafizički svemir – nacrt valnih oblika ove holografske stvarnosti. U njemu su sadržane beskrajne mogućnosti, a Kontrolni sustav nastoji podesiti svjetsko stanovništvo na nisko-vibracijske programe Mjesečevog matriksa manipulacijom ljudi u mentalna stanja niske vibracije, koja sva počivaju na različitim vidovima straha. Kada se ljudi podese na shemu/nacrt Mjesečevog matriksa, oni će biti protagonisti tog programa, baš kao što likovi u kompjutorskim igricama rade sve što program odluči da rade. Organizacije za „obuku i izobrazbu" pokušavaju ubaciti 'vođe' u shemu kontrole unutar Metafizičkog svemira, a čim se ondje 'ukopčaju', svi će oni djelovati prema zadanom programu. To je poput snimanja filma u Metafizičkom svemiru i manipuliranja 'ljudi' da ga projiciraju na 'ekran'. A upravo se zahvaljujući tome Kontrolni sustav uvodi tako brzo i koordinirano. O njemu se ne odlučuje za stolom 'unutar' ove holografske stvarnosti. On se 'upisuje' u tvorevinu valnih oblika i naprosto se odigrava u 'svijetu' kojeg neposredno doživljavamo.

Gmazovski program 'upisan' u Metafizički svemir moći ćemo nadjačati jedino kad postanemo Svjesni i proširimo percepciju onkraj Uma. Tako ćemo u holografsku stvarnost moći dekodirati druge mogućnosti. Ljudi moraju otvoriti svoju percepciju

višestruko širem doživljaju stvarnosti od onog u kojeg smo programirani vjerovati. Jedino ćemo tada moći shvatiti razmjere i dubinu onoga što se događa, i privesti ovu gmazovsku diktaturu kraju.

Dobro, što nam je činiti?

28

Skinimo 'uroke'

Zagospodarite umom, da on ne bi zagospodario vama.
- Zen poslovica -

AKO STE PROČITALI prethodna poglavlja shvatili ste da je čovječanstvo, najblaže rečeno, u ozbiljnim problemima, s golemim izazovima pred sobom. Nipošto ne želim umanjivati tu činjenicu jer ne suočimo li se s njom ništa se ne može učiniti. No, ovdje djeluju i neke druge sile o čemu ću govoriti u posljednjem poglavlju. Mi nismo sami...

Dva su načina rješavanja problema. Možemo pronaći rješenje ili možemo ukloniti njegov uzrok. Svijet je preplavljen navodnim rješenjima, ali problemi ostaju, kao što i moraju kad je uzrok još uvijek tu: kao da nekom tko je slomio nogu samo dajete tablete protiv bolova. Dok se noga ne namjesti bol će se vraćati ma koliko tableta čovjek popio. Mislim da današnji svijet moramo promatrati iz iste takve perspektive. Moramo se pozabaviti uzrokom, a kada ga uklonimo moraju, po definiciji, nestati i problemi. U ovu smo kašu dospjeli zbog manipuliranog neznanja o stvarnosti koju doživljavamo; zbog dominantnih značajki reptilskog mozga u nama i zbog lažne stvarnosti Mjesečevog matriksa; zbog odbijanja da se pošteno suočimo sa situacijom u kojoj se nalazimo; zbog nerazumijevanja biti slobode i zbog toga što nismo zajednički stali u njenu obranu; zbog toga što smo si dopustili da nas zavade i nama vladaju i zbog ovih blizanaca ljudskog sužanjstva: kognitivne disonance i poricanja. Na čovjekovu psihu doista su bačene 'uroci' (sl. 306). Svi ti obrasci ponašanja vrijede podjednako kod 'pojedinca' i kod kolektiva, a njima ću se pozabaviti u ovom poglavlju. Uspijemo li otkloniti uzroke ljudskog ugnjetavanja i manipulacije tada, i samo tada, ugnjetavanje i manipulacija mogu prestati.

Kad lažemo ogledalu

Kognitivna disonanca i poricanje, dva oblika laganja samom sebi, ljudska su pošast, i dok se to ne promijeni neće se ni druge stvari promijeniti. Tijekom života upoznao sam neke ljude koji toliko negiraju vlastito ponašanje da kreiraju lažnu osobnost

kako bi se prestali suočavati s onime tko i što zapravo jesu. Vječito govore o „ljubavi i svjetlosti" i kako „vole sve ljude" iako su, u biti, hladni, beščutni, izvitopereni, totalno sebični i osvetoljubivi. 'Ja, ja, pa ja' jedina je predstava na njihovom repertoaru, a da ikad izgovore istinu tog bi se trena urušili od šoka. Skrivaju to sami od sebe uz lažnu sliku osobnosti temeljenu, tobože, na „ljubavi koje su puni". Kognitivna disonanca, kao što rekoh ranije, znači gajiti dva oprečna uvjerenja istovremeno i prihvatiti da su oba točna.

Slika 306: *Na kolektivan ljudski um bačene su uroci preko Mjesečevog matriksa i reptilskog mozga kako bi se čovječanstvo pretvorilo u robotsku rasu robova.*

George Orwell nazvao je to 'dvomišljenjem'. Kada su dva uvjerenja ili obrasci ponašanja u ogromnom raskoraku unutar istog uma nastaje neugodan emocionalni nesklad, unutarnja napetost – podvojenost – što se na neki način mora razriješiti. A to se može postići promjenom vjerovanja u svjetlu novih informacija ili pred nas iznijetih dokaza. U navedenom primjeru ljudi bi trebali priznati da stalno pričanje o „ljubavi i svjetlosti" i „ljubavi prema svima" nije održivo u odnosu na njihovo hladno, beščutno, izvitopereno, totalno sebično i osvetoljubivo ponašanje. Ukoliko im to pođe za rukom tada kreću dalje i suočavaju se s istinom o samima sebi te posljedično mijenjaju obrasce ponašanja. Umjesto toga većina ljudi polazi od gledišta da su njihova uvjerenja ili stavovi o njima samima – „ljubav i svjetlost, volim sve ljude" – nepromjenjivi. Uzimaju kao činjenicu da je to neosporno točno. Da bi prevladali tu kognitivnu disonancu moraju pronaći način da samima sebi objasne svoje proturječno ponašanje, a to redovito znači pronalaženje krivca za vlastite postupke. U svom skučenom i sumornom svijetu samozatajnosti ljudi u stanju kognitivne disonance uvijek su žrtva, nikada prijestupnik. U životu sam nailazio na likove koji imaju toliko ekstremnu kognitivnu disonancu da će u jednom trenutku drugima nanijeti golemu bol i ometati rad koji tvrde da 'podržavaju', dok će u drugom trenutku reći da „vole sve ljude" i isti taj rad će podržavati. Što se s njima zbiva? Ništa. Takvi se ljudi nikada ne mijenjaju jer sebe su uvjerili da nemaju što mijenjati. Uostalom, prepuni su, do samog ruba, „ljubavi prema svijetu". Toliko su duboko kontrolirani kognitivnom disonancom da su u stanju govoriti kako se „ljudi moraju probuditi i uvidjeti što se doista događa", a istovremeno na sve moguće načine umanjuju tuđu sposobnost iznošenja i priopćavanja iste te informacije. U tome ne vide nikakva protuslovlja, upravo zbog kognitivne disonance, temeljnog mentalnog sklopa brojnih lupeža i varalica kojih sam nemalo upoznao.

Imamo i kolektivnu verziju istog, koju pod hitno moramo promijeniti želimo li rasplesti čvor Kontrolnog sustava. Još uvijek ogroman broj ljudi vjeruje da žive u „slobodnom svijetu", iako svi dokazi govore suprotno. Oni zapadaju u kognitivnu disonancu kako ne bi morali prihvatiti ono s čime se ne žele suočiti... činjenicu da žive u početnom stadiju nadolazeće tiranije. Izvanredno brzo i kontrolirano uvodi se Orvelovska država diljem svijeta, dok mnogi ljudi žestoko poriču postojanje bilo kakve zavjere ili jedinstvene sile u njenoj pozadini. Na jednoj strani, čini se da postoji nevjerojatna organiziranost i koordinacija, a s druge vjerovanje da organiziranosti i koordinacije nema. Ljudi bi žarko željeli da to nije istina, pa sami sebe uvjeravaju da nije.

U takvim situacijama ljudi nalaze opravdanja za uključivanje svojih država u rat protiv nevinih jer, kažu, moramo se „boriti za mir", i smatraju da će im zasipanje civila bombama na neki nedokučiv način donijeti 'slobodu'. Ma, jednostavno 'obožavam' ono opravdanje da je uskraćivanje osnovnih sloboda nužno za „zaštitu naših sloboda", kao u slučaju orvelovskih zakona opravdanih „ratom protiv terorizma". Kognitivna disonanca i negiranje čvrsto su povezani sa zavaravanjem samog sebe. I opet, čovjek ne bi htio da mu se to događa, pa laže ogledalu i uvjerava samog sebe da se ne događa (sl. 307). Ali kamo nas to vodi u smislu obračuna s Kontrolnim sustavom? Nikamo. Upravo takav način razmišljanja drži Kontrolni sustav na okupu i omogućuje nekolicini da vladaju većinom. Moramo konačno odrasti i preuzeti odgovornost.

Stanje je takvo kakvo je

Primijetio sam da ovih dana često sâm sebi govorim: „Stanje je takvo kakvo je". To je protuotrov za kognitivnu disonancu. Kada se iskreno suočite s nekom teškom situacijom tada je možete i razriješiti. U takvom slučaju prestaje važiti ono „Ne želim da stanje bude takvo kakvo je i zato ću vjerovati da nije." Kada budemo spremni prihvatiti ono što vidimo pred sobom bez redakture i cenzorskih škara (čime se želimo zaštititi – privremeno – od mijenjanja svojeg gledišta ili suočavanja s onim što ne volimo), kognitivne disonance će nestati. To je ključno. Ako ljudi nisu dovoljno iskreni i otvoreni da prihvate ono što se događa, kako u vezi toga uopće mogu bilo što poduzeti? Kada kažemo „stanje je takvo kakvo je" to ne znači da se u takvoj situaciji predajemo. Naprotiv, to je prijeko potrebno polazište za borbu, *a ne* predaju do koje bi neizbježno došlo kada bismo stvari negirali i naposljetku se sa situacijom pomirili. Koliko je ljudi umrlo od neke bolesti koja se mogla izliječiti u ranijoj fazi, ali se nisu željeli suočiti s mogućim posljedicama određenog poremećaja pa nisu ništa poduzeli? Ljudi ostaju u zamornim odnosima u kojima nema ljubavi, trpe čak i zlostavljanje, zato

Slika 307: *Blaženo neznanje – ali ne zadugo.*

što se ne žele suočiti sa stvarima kakve jesu. Zatvarate li oči pred nečim što biste trebali razriješiti stvari će postati još gore. Znao sam čuti žene kako iznalaze doista nevjerojatna opravdanja za svoje partnere koji su ih prebili „na mrtvo ime". „Ja sam kriva; naljutila sam ga". Ne, nego je on nasilnik! Suočite se s time. Maknite se iz takvog odnosa. On je takav kakav jest. Stanje je takvo kakvo je. Ako na tanjuru imate komad užegle pite nećete sami sebe uvjeravati da je svjež, tek izvađen iz pećnice, samo da biste se bolje osjećali. Ukoliko to ipak učinite pita će se nastaviti kvariti i na kraju će usmrdjeti cijeli stan. Zato ćete je baciti u kantu za smeće i zamijesiti novu. Možete to, dakle, učiniti ako priznate da su stvari takve kakve jesu.

Ovdje postoji još jedan aspekt. „Stanje je takvo kakvo je" dovodi nas u *Sada,* jedini trenutak koji postoji a koji nam omogućuje da umaknemo prividnoj prošlosti i budućnosti. Jedino bivanjem u Sada možemo na nešto utjecati. Ako 'živimo' u prošlosti i budućnosti tada 'živimo' – percipiramo – u svijetu koji zapravo ne postoji. To je samo sustav vjerovanja. Kako išta možemo promijeniti u tom stanju i iz tog 'mjesta'? Nikako. U tom slučaju sebe činimo nemoćnima. Gore spomenuti izraz glasi „stanje je takvo kakvo je", a ne „stanje je takvo kakvo je bilo" ili „stanje je takvo kakvo će biti". U skladu s tim izjavom stvari percipiramo iz „onoga što jest", iz Sada, čime dobivamo moć mijenjati „ono što jest" u jedinom trenutku u kojem je bilo što moguće mijenjati. Kada je jednom prilikom nogometna momčad u kojoj igra moj sin Jaymie izgubila utakmicu nije bio pretjerano sretan.

„Trebali smo pobijediti! Da smo samo..." (učinili ovo ili ono). Točno, ali nisu. Imamo, stoga, samo ono što 'jest' – izgubili su utakmicu. Sudac je odsvirao kraj: utakmica je gotova, rezultat je takav kakav jest. Nikakve koristi od vraćanja na ono što je moglo ili trebalo biti... da smo ovo, da smo ono. Imamo isključivo Sada – ono što jest – i to ćemo ili prihvatiti i nastaviti živjeti, ili ćemo i dalje osjećati žaljenje i razočaranje u vezi nečega što ne možemo promijeniti. Tada vas prošlost – kada počnete fokusirati pozornost na sljedeću utakmicu i na to kako u toj utakmici morate pobijediti ili barem dobro igrati – katapultira u budućnost. Time se također vaš život nagriza tjeskobom i nervozom zbog ishoda puno prije negoli bilo što u vezi toga dospijete učiniti. Hoćemo li pobijediti ili ćemo opet izgubiti? Pa to bi bila dva poraza zaredom. O, ne! Međutim, postoji i drugi način... način življenja u *Sada.* Prihvatimo ono što jest – izgubili smo – i naučimo lekcije iz tog iskustva. Zatim nastavimo sa životom bez onih „da smo". Uživajmo u Sada bez 'kvaritelja' zabave: prošlosti i budućnosti. Uostalom, koja je alternativa? Da ne uživamo u Sada. Ne zvuči mi posebno zabavno. Možda bi se ono o čemu ovdje govorim moglo sažeti ovom poznatom 'molitvom':

Bože, podari mi smirenost
Da prihvatim ono što ne mogu promijeniti;
Smjelost da promijenim ono što mogu;
I mudrost da razlikujem jedno od drugoga.

Riječ 'Bože' zamijenio bih riječju 'Svijesti', ali bit je ista. Ne prihvatimo li stvari koje ne možemo promijeniti, ili barem ne odmah, kvarimo svoje uživanje u Sada. Izraz: „Stanje je takvo kakvo je" izražava se na mnogo načina. Na primjer: „Stanje je takvo kakvo je, pa poduzmimo nešto u vezi toga"; ili pak: „Stanje je takvo kakvo je i trenutno ga ne mogu promijeniti; zato ga moram prihvatiti kakvo jest". U obje verzije čovjek se bavi „onim što jest" uz pomoć „mudrosti da [razlikuje] jedno od drugoga". Također sam pročitao pjesmu koja kaže:

Ne mogu predvidjeti budućnost,
Ne mogu promijeniti prošlost;
Imam sam ovaj tren;
I nijedan drugi.

Zašto ja? Zašto nas?

Život nam ne dijeli uvijek savršene karte kao što ste, uvjeren sam, već primijetili (savršene barem iz naše perspektive). Ima stvari koje volimo i stvari koje ne volimo, ali ako i jedne i druge ne budemo tretirali kao blizance-opsjenare emocionalno ćemo skakati od poda do stropa i na kraju ćemo biti puni modrica.

Najviše nam to prijeti u mjesecima i godinama koji su pred nama jer luđaci bacaju svoje posljednje karte koje su osuđene da budu nadjačane adutima. Zabrinutost u vezi toga što bi se moglo dogoditi i osjećaj frustriranosti zbog načina na koji bi se to moglo dogoditi neće nam pomoći u rješavanju postojećih problema u trenutnoj situaciji. Stanje je takvo kakvo je. Više ne možemo promijeniti činjenicu da smo upali u nevolju. Niti možemo utjecati na to kamo nas ova nevolja vodi fokusiranjem na neku iluzornu 'budućnost' tipa „što bi bilo da je bilo". Promijeniti možemo jedino Sada i ono što jest – a ne ono što je bilo ili ono što će biti. „Ono što će biti" može se promijeniti jedino ako promijenimo Sada, između ostalog i zato što je Sada ustvari Metafizički svemir iz kojeg manifestiramo holografsku stvarnost.

Ne možemo promijeniti 'ovdje' ako najprije ne promijenimo 'ondje'. Neka od pitanja koja iz toga izviru su: Zašto nam se to događa? Zašto smo u ovoj stvarnosti baš sada kada se to događa? Zašto se stvari događaju vama, a ne meni! I meni, a ne vama? Zašto je vaš život takav kakav jest, zašto su tuđi životi takvi kakvi jesu? Odgovorite li na ta pitanja možete promijeniti sve. Prvih tjedana mog svjesnog putovanja 1990. godine jedna mi je vidovnjakinja rekla da 'oni' imaju poruku za me. Pa 'oni' rekoše:

> Istinska ljubav ne daje uvijek primaocu ono što bi on volio primiti već mu uvijek daje ono što je za njega najbolje. Stoga pozdravite sve što dobijete, bez obzira sviđa li vam se to ili ne. Porazmislite o svemu što vam se ne sviđa i pokušajte ustanoviti zašto je to bilo potrebno. Na taj način prihvaćanje će biti bitno lakše.

To je ključ – prihvaćanje. Stanje je takvo kakvo je. Ponovno naglašavam da to ne znači mirenje s nekom situacijom, već samo spoznaja o tome kada je *možete*

promijeniti, a kada *ne možete*. Ali vratimo se gornjim pitanjima: Zašto je vaš život takav kakav jest i zašto su tuđi životi takvi kakvi jesu? Vidite li obrasce opetovanih iskustava u vašem životu? Što vam život govori o vama? „Razmotrite sve ono što ne volite i otkrijte možete li dokučiti zašto je to bilo neophodno." Na temelju dugog, ponekad oporog iskustva naučio sam da čovjek može promijeniti svoj život kada razabere što mu život poručuje. Točnije, što jedna njegova razina govori drugoj. Jednom kad shvatite što vam iskustvo govori unutar, kako bih ga nazvao, jezika života to iskustvo nestaje. Iskustva ne smijemo promatrati kao kazne već kao širenje svijesti i micanje blokova pred percepcijom. Situacije u kojima se nalazimo, ljudi koji ulaze u naš život, je li nam život gorski potok ili ustajala bara, sve nam to nešto govori o nama i smjeru kojim trebamo poći. Zašto doživljavam ovo ili ono? Zašto je ovaj gnjavator u mom životu? Zašto privlačim te stvari u svoje energetsko polje? Kad nešto iz nekog iskustva naučimo za njim više nema potrebe i ono se rastvara u eteru. Oni koji ne shvate 'zašto?' osuđeni su da prolaze kroz isto iskustvo do daljnjeg, sve dok ne shvate. Je l' mu konačno sinulo? Nije. Daj mu onda još jednu porciju iskustva, Bille. Čovječanstvu kao cjelina pruža se vrlo izazovna prilika da shvati svoj kolektivni 'zašto?': zašto nam se nameće ovaj fašizam dok smo ovdje i proživljavamo to iskustvo? Odgovor neće biti isti za sve, ali za ogromnu većinu hoće. Kada ljudi dokuče razlog tom iskustvu doći će kraj jer više neće biti nužno. Za početak moramo odbaciti negiranje. Stanje je takvo kakvo je, a ono s čime se suočimo možemo i promijeniti. Kolektivnom „zašto se to događa nama" vratit ću se u posljednjem poglavlju.

U prvom filmu trilogije *Matriks* ima jedna briljantna scena kada Morpheus kazuje Neu istinu o prividnoj stvarnosti za koju je mislio da je stvarna. Okidač Neove osobne preobrazbe bio je trenutak u kojem Morpheus kaže: „Ti si rob, Neo. Poput svih ostalih, rođen si u ropstvu ... rođen si u tamnici koju ne možeš ni omirisati, ni kušati, ni dotaći. U tamnici rezerviranoj za tvoj um." Nakon toga Neu je dana mogućnost da bira te je izabrao „crvenu pilulu" – odlučio je prihvatiti da je rob, ali je također izabrao da postane slobodan. Takvu odluku svatko mora donijeti upravo sada. Ne sutra, ne sljedeći tjedan, niti onaj mjesec sa slovom 'c' u nazivu. Danas, sada, ovog trena. Kontrolni sustav ne možemo ukloniti ukoliko doista velik broj ljudi ne bude spreman da to učini i poduzme potrebne korake u tom smjeru. Ako ljudi koji čitaju ovu knjigu odluče ne posvetiti se borbi za slobodu onda su, čitajući dovde, samo gubili vrijeme.

Jedino što sada znaju dosta više o vlastitom zatvoru, ali, bez one potpune predanosti pojedinačnoj i kolektivnoj slobodi, vrata ćelije ostat će zaključana. Čim donesete odluku da ćete prepoznati vlastito ropstvo i posvetiti se oslobađanju sebe i drugih sve se mijenja, pod uvjetom da takva odluka počiva na iskrenoj želji a ne tek na pukim riječima. Ta promjena percepcije i želja za slobodom mijenja vibracijsko stanje vašeg energetskog polja i tada počinjete privlačiti ljude, mjesta, iskustva i znanje potrebne da biste postigli ono što ste odlučili ostvariti. Ništa ne morate organizirati, sve se događa po načelu „slične se stvari privlače". Možda će se to doimati poput nekog organiziranog poduhvata, ali radi se zapravo o energetskim vezama valnih oblika iz Metafizičkog svemira koje se manifestiraju u dekodiranom

'svijetu' holografskih oblika. Ključna je stvar da promijenimo svoju percepciju i stavove kako bi se u Metafizičkom svemiru stvorile one veze koje se manifestiraju kao sinkrona organiziranost u ovoj holografskoj ravni. Dok se nalazimo u stanju negiranja ili kognitivne disonance u vezi onoga što se zbiva, ili odbijamo posvetiti se postizanju slobode za sve, do stvaranja takvih veza neće doći i stanje će ostati takvo kakvo je. Ovdje se ne radi o besmislenoj ezoterijskoj samoanalizi već o prvom i najvažnijem koraku u rušenju Kontrolnog sustava.

Onkraj uma

U ovoj sam knjizi praktički od prvih stranica počeo govoriti o razlici između uma i Svijesti, i ta se tema provlači kroz cijelu knjigu. Ovo je posebno važno kada razmatramo što se može učiniti u vezi trenutnog ljudskog iskustva. Albert Einstein je rekao: „Probleme ne može riješiti ista razina svijesti koja ih je stvorila". Bio je potpuno u pravu, no mi upravo to činimo. Umom reagiramo na probleme koje je um uzrokovao. Platon je rekao: „Kada um razmišlja on govori sam sa sobom." Želimo li da ova noćna mora prestane moramo krenuti onkraj uma, u Svijest, gdje odgovore možemo osjetiti i znati što svatko od nas može i mora učiniti. Trebamo pristupiti razinama svjesnosti koje mogu percipirati izvan prividne holografske razine čvrstih oblika. Da bismo takvu vezu ostvarili ne moramo nikamo ići; ona je već dio nas, s nama stopljena. Potrebno je ukloniti mentalne, emocionalne i vibracijske prepreke koje nas sprječavaju da 'čujemo' i osjetimo one proširene razine vlastite svjesnosti. Te prepreke su um, u 'omčastom' stanju zatvorenog kruga, koji nas drži unutar percepcije pet osjetila gdje smo izdvojeni od Svijesti; to je gruda podatne gline koju manipulatori, programiravši nacrt u Metafizičkom svemiru, mogu izmijesiti kako god žele. Um, u prvom redu um uvjetovan lijevom stranom mozga, bavi se strukturom, hijerarhijom i krutim uvjerenjem. To su stvarnosti uma/tijela koje moraju prestati određivati ljudsku percepciju sebe i svijeta. Tako smo i dospjeli u ovakvo stanje i tako se zasigurno nećemo izvući – „probleme ne može riješiti ista razina svijesti koja ih je stvorila". Najprije se valja riješiti krutih uvjerenja... religijskih uvjerenja, političkih uvjerenja, rasnih uvjerenja, kulturnih uvjerenja, uvjerenja o vlastitom identitetu. Nužno je da preobrazimo kompletan svoj osjećaj stvarnosti i krenemo od djelića ka cjelini; od „maloga mene" ka *Svemu Što Postoji;* od uma ka Svijesti (sl. 308). To uključuje potpuno preispitivanje načina na koji vidimo svijest i sebe, a znači i prestanak poštivanja pravila, propisa, hijerarhije i strukture u smislu da su sami sebi svrha. Kao što je moj otac običavao govoriti: „Propisi i pravila služe usmjeravanju inteligentnih ljudi i slijepoj poslušnosti glupih."

Pokoravanje pravilima, propisima, hijerarhiji i strukturi stoljećima drži zidove tamnice na mjestu. Nekolicina donosi zakone i pravila te upravlja hijerarhijskim strukturama dok ogromna masa ljudi, koja bi takav sustav mogla srušiti u jednom danu, jednostavno prihvaća ono što im Kontrolni sustav kaže da rade i vjeruju. Našem vlastitom sužanjstvu daleko najviše doprinosimo upravo sami, što su doduše odlične vijesti jer to znači da imamo moć osloboditi se.

Zamrznuti umovi

Slika 308: *Kad razbijemo umne programe percepcije i sputanosti i prisjetimo se tko uistinu jesmo u svjesnosti se ponovno povezujemo sa Sviješću. Mjesečev matriks tada gubi svoju moć nad nama i našim osjećajem sebe i svijeta. Zbog toga je globalno društvo ustrojeno tako da nas zadrži unutar okvira uma.*

U kojem se smjeru kolektivni svijet kreće i koliko su duboko mentalitet tipa „pravila su pravila" i politička korektnost usađeni u današnje društvo može se vidjeti u naizgled malim stvarima iz svakodnevnog života. Prije nekoliko godina vozio sam svog sina Jaymieja na nogometnu utakmicu u jedan gradić na jugu Engleske. Nakon određenog vremena rekao je da mora piškiti. Ništa prirodnije od toga, voda uđe, voda izađe. Svi mi moramo piškiti inače bismo se, naposljetku, raspuknuli. To je jedna od stvari koja nas sve povezuje, bilo da smo prinčevi ili pučani, bogataši ili siromasi. Čak i engleska kraljica sa svom svojom moći i bogatstvom mora 'pi-pi'. Vjerojatno postoji i neka „guvernanta kahlice" zadužena da omogući nesmetano izlijevanje kraljevskog mlaza popraćenog zvukom zaglušujućih topova.

„Njeno Visočanstvo mora piškiti."
Uvodna glazba: „Aaaaleluja! Aaaaleluja!"

Komentator tog događaja govori tihim glasom: „A sada, u skladu s drevnom tradicijom, Njenom Visočanstvu pristupa, pognute glave, guvernanta kahlice i prati je, na njenom svetom putovanju niz hodnik do kraljevskog WC-a. Kraljica maše okupljenim dvorjanima poredanim duž njena puta koji se klanjaju, želeći joj sve najbolje u njenim predstojećim naporima. Neka Bog čuva kraljicu!"

Kada pak prigusti nama ostalima mi moramo naći neko mjesto da to obavimo bez ulizica s perikama i hlačama do koljena koji usklađeno marširaju. Što se može pokazati ne baš tako jednostavnim kada naiđete na ljude s manjkom neuronskih putova, ovisne o izreci „pravila su pravila". Kada je Jaymieu postalo 'sila' nalazili smo se na autocesti te smo skrenuli i zaputili se ka gradiću Eastleighu u Hampshireu na čijim smo ulicama nakon dvedesetpetominutne potrage naišli na „oazu u pustinji"... benzinsku postaju i trgovinu pod nazivom 'Alldays' na Aveniji Passfield. Nakon tolikog trpljenja Jay je više trčao nego hodao i situacija je, da tako kažemo, dosegla akutnu fazu. Odjurio je u trgovinu dok sam ja 'tankao' benzin. Otprilike minutu kasnije izašao je van. „Kažu da nemaju WC.", rekao je. Ušao sam u trgovinu da platim benzin i da im pojasnim kako imamo hitan slučaj u odjelu male nužde.

Iza pulta bile su dvije tinejdžerke koje se, nažalost, ne bi mogle kandidirati za titulu „Najbistrijeg Britanca".

„Oprostite, mom sinu zaista je jako potreban zahod; imate li neki na raspolaganju?"
„Ne, nemamo."
„Pa, kamo vi odlazite na WC?"
„U onaj rezerviran za osoblje."
„Znači, imate zahod?"
„Da, ali ne za ljude izvana."
„Dobro, ali mom sinu je strašno sila, možete li barem ovaj put učiniti iznimku?"
„Ne, to ne smijemo. Ali imate zahod u obližnjem Sportskom centru."

Zatražio sam da pozovu svog šefa i na scenu je stupila poslovotkinja, žena s izrazom lica osobe koja je upravo zagrizla u limun, ili, što bi rekla moja bivša punica, s „licem nalik izlupanom dupetu". Bila je visoka metar i šezdeset, ali nekako je uspjela gledati me svisoka, što je bio pravi podvig koji je, po svemu sudeći, uvježbavala u milijun prilika.

„U čemu je problem?" - započe naša sisačica limuna.
„Mome sinu očajnički treba zahod, a rečeno mi je da imate jedan predviđen za osoblje. Može li se njime poslužiti, molim Vas?"
„Ne."
„Zašto?"
„Takva su pravila".
„Ali, možete li napraviti iznimku, radi puke čovječnosti, kada jedno ljudsko biće pomaže drugom u nevolji?"
„Ne. Ako na WC pustim jednoga morat ću pustiti sve."

Takav je „način rasuđivanja" nesvjesnog, bezosjećajnog 'uma': ako napraviš iznimku u svjetlu iznimnih okolnosti tada, na neki način, dižeš vrata na brani (prikladna usporedba u ovom slučaju) dugačkog niza ljudi koji govore „pustili ste njega, pustite i nas." Umovi zarobljeni pravilima energetski su zamrznuti i ne mogu se kretati niti ploviti strujom promjenjivih okolnosti. Ako nije crno mora biti bijelo, bez ikakvih prijelaznih nijansi. Oni su ograničeni na samo dva moguća odgovora – 'da' ili 'ne' – u skladu s odrednicama pravilnika. Hm, vjerojatno se tu radi o binarnom sustavu uključenog/isključenog električnog napona. Ono što taj kratak razgovor na benzinskoj postaji oslikava jest način na koji sustav upravlja ljudima (one koji su odabrali ostati u svojem komatoznom stanju) na isti način na koji kompjutorski program upravlja robotima. Na primjer, 'neprekršivo' pravilo o „WC-u rezerviranom samo za osoblje" nimalo se ne razlikuje od upute kodirane u kompjutorski softver ili robotsku tehnologiju. Pritisnete gumb i uključi se program: „Ja...sam...mu...tant...samo...osoblje...smije...koristiti...zahod...za...osoblje...uništi... uljeza...uništi...uljeza..." Softver koji upravlja postupcima te žene je pravilnik poduzeća 'Alldays' i, baš poput robota, ona neće odstupiti od njegova programa bez obzira na okolnosti. Njezin um nije više njezin, on pripada pravilniku, kompaniji,

koja nije ništa drugo doli oruđe sustava. Štoviše, ostali u redu iza mene nisu rekli: „Dajte, ne budite smiješni, pustite dijete na WC."

Ne, pitali su me koliko će zbog mene morati čekati. Nisu iskazali ni trunku suosjećanja ili onu osnovnu dozu čovječnosti prema nekome u nevolji.

Sve je nalikovalo prizoru iz nekog znanstveno-fantastičnog filma poput *Matriksa* ili *Stepfordskih supruga*. Je li itko od tih ljudi bio uistinu svjestan? Čini se da nije. Svakoj svjesnoj osobi situacija je bila krajnje jednostavna. Imali smo dječaka kojem očajnički treba zahod, a imali smo i zahod – savršen par. Ali. Porobljen um ne čini jednostavne stvari, kamoli da ih zapaža. Svijet je kompleksna ravan pravila i propisa kojih se pokorno moraju pridržavati. Ukoliko pravila ne kažu da je situacija jednostavna, što rijetko kada čine, situacija je zamršena.

Jednom drugom prilikom bio sam na nogometnoj utakmici mlađih uzrasta i gledao Jaymiea kako brani na golu za svoj tim. Stajao sam nedaleko njegova gola i snimao ga fotoaparatom kada je stupao u akciju. I opet, vrlo jednostavna situacija – otac fotografira svog sina. Ali ne u umovima onih iz Zemlje Nedođije. U ovom slučaju, kažu pravila Nedođije, ne smijete fotografirati vlastitu djecu bez dopuštenja roditelja svih drugih igrača na terenu koji se mogu i ne moraju nalaziti u pozadini snimljenih slika. Sudac na toj utakmici, koji zasigurno radi za 'Alldays', pristupio mi je i rekao da se snimanjem fotografija bez dopuštenja roditelja svih ostalih igrača (od kojih većina uopće nisu bili na utakmici) krše pravila.

„Snimam svog vlastitog sina.", rekoh. „U čemu je, do vraga, problem?"
„Prema pravilima FA [upravno tijelo u engleskom nogometu], ne smiju se snimati nikakve fotografije bez dozvole roditelja.... zbog pedofila, znate."
„Ali, to je moj *sin*."
„Žalim, takva su pravila."

Zatim se taj pravilnikom uvjetovan 'um' poslužio onom klasičnom rečenicom koju stalno slušamo: „Ne mogu ja tu ništa, samo se pridržavam pravila." Pa, zapravo, nešto bi ipak mogao učiniti: mogao bi uključiti vlastiti mozak i prosuditi konkretne okolnosti dane situacije. Taj sudac je stajao pored mene dok sam pomagao Jaymieu u zagrijavanju prije utakmice, dakle znao je da sam mu otac. Ali ne; pravila su pravila, stari, ne mogu ja tu ništa, bez iznimaka. Na jednoj drugoj utakmici snimao sam Jaymiea na terenu nedaleko moje kuće i *svi* ondje prisutni znali su da je on moj sin, uključujući i suca koji je: zaustavio utakmicu, dokaskao do mene i rekao mi da moram prestati snimati ukoliko nemam dopuštenje svih roditelja. Ako ga nemam, reče mi čovjek u crnom, morat će me zamoliti da napustim travnjak. Odgovorio sam mu da me može moliti što god hoće, ali da se ja odande ne mičem i da neću prestati sa snimanjem. Predložio sam mu da ne bude tako krut i da mi, usput, kaže broj svojih cipela i koliko često mijenja žnirance jer mi te informacije trebaju za nacionalnu bazu podataka. Uz, na taj način, splasnut osjećaj autoriteta on je nastavio utakmicu, a ja sam nastavio sa snimanjem. Doista ne moramo trpjeti sva ta sranja, pa zašto onda trpimo?

Pravila su pravila

Kada nekolicina želi upravljati većinom oni pripadnike većine moraju natjerati da nametnu pravila koja im daju potrebnu kontrolu. Daleko je premalo manipulatora koji bi nadzirali i tamničili mase a koji su u potpunosti upoznati s tajnim planom. Stoga moraju navesti pripadnike mase da nadziru i tamniče jedni druge. Da bi to postigli moraju razvijati i jačati mentalitet poštivanja pravilnika koji ustupa sva prava na slobodnu misao ljudima koje nikada nisu sreli, i za koje vjerojatno nikada nisu čuli, a koji odlučuju kakva će pravila biti u svakoj danoj situaciji. Obožavatelji pravilnika su oličenja nesvjesnih bića, a bez njih ona nekolicina nikada ne bi mogla vladati stanovništvom.

Ovi umovi koji djeluju prema unaprijed utvrđenom obrascu gotovo uvijek se pojavljuju u uniformi, fizičkom, 'vanjskom' izrazu *uniformnosti* koja postoji u području između njihovih ušiju. Jednako izgledaju i jednako se pokoravaju krutim pravilima (uz časne iznimke). Sve jasnije vidim račvanje putova onih koji se bude iz transa i onih koji u trans zapadaju sve dublje. U gradiću u kojem živim promatram zombije u uniformi i mafijaše u blještavim sakoima kako obavljaju svoj robotski posao s pravilnikom u ruci i pravilnikom u glavi. Sustav, uz pomoć organizacija kao što je Common Purpose, proizvodi, kako ih ja nazivam, „nadzorne kamere na dvije noge". Tisuće kamera za nadzor brzine kakve imamo diljem UK-a nemaju sposobnost rasuđivanja. Nije im bitno da li se vozite tek neznatno iznad dopuštene brzine na praznoj cesti u ponoć ili se vozite istom brzinom u gustom prometu u podne. Kamera samo bljeska i dvije situacije tretira na jednak način. To je ono što sustav želi od svojih robota u uniformi. Ne želi sposobnost zdravog rasuđivanja, samo ropsku poslušnost – nadzorne kamere na dvije noge. U mojem gradiću nekoć smo imali jednog divnog prometnika zaduženog za poštivanje pravila o parkiranju. Posao je obavljao vrlo taktično i dobrohotno, pa ako ste se parkirali na nekom nedopuštenom ali sigurnom mjestu na minutu ili dvije kako biste npr. podigli novac iz bankomata, on bi samo rekao: „Dobro, ako je na brzaka, nema problema".

Sve je funkcioniralo savršeno, ali otpustili su ga jer nije pisao dovoljno kazni za pogrešno parkiranje. Zamijenio ga je jedan usiljeni i nadobudni John Wayne koji se morao zadovoljiti naplaćivanjem kazni vozačima. Cijela se atmosfera promijenila, kao i broj parkirnih kazni jer Svijest je zamijenjena softverskim umom. Danas u mojem gradiću imamo četvoricu ili petoricu redara koji rade isti posao koji je ranije izuzetno dobro obavljao jedan čovjek, oboružan zdravim razumom. To se događa posvuda jer se upošljavaju ljudi koji će nadzirati red u rastućoj orvelovskoj Državi. Što više pravila i zakona uvedete i nametnete ljudima trebat ćete zaposliti više robotskih umova da ih mehanički i kruto provode. Eksplozija broja pripadnika „organa reda" tek je javno lice eksplozije broja zakona koje treba provoditi. Oni su puki pijuni Države, zupčanici u stroju koji se neprestano vrte bez razmišljanja ili zdravog rasuđivanja, sve dok ne sazre vrijeme da budu zamijenjeni novima koji će raditi na isti način. Zadnje što bi sustav želio su svjesni ljudi u uniformi ili upravnim strukturama koji se mogu pozabaviti raznim konkretnim situacijama uz osjećaj poštenja, pravednosti, suosjećanja i jednostavnog zdravog razuma, a bez

ograničenja proisteklih iz unaprijed stvorenog mišljenja i 'univerzalnih' pravila. No, mi to *možemo* postići u vlastitim životima, a, osim toga, koliko bismo samo učinili za svijet i za ljudske slobode kada bismo prestali govoriti „pravila su pravila" i počeli procjenjivati stvari na temelju poštenja, pravednosti, suosjećanja i temeljne inteligencije u svakoj konkretnoj situaciji. Mi smo Beskrajna svijest, a ne produžetak nekakvog pravilnika ili kompjuterskog programa. Mentalitet pravilnika je očitovanje uma, a jedino ćemo se njegovim nadilaženjem moći otvoriti prema Svijesti.

Varljiva 'sloboda'

Gotovo svi će reći da vjeruju u slobodu, međutim to nije istina. Oni vjeruju u vlastitu *verziju* slobode, koja najčešće nije nikakva sloboda. I to je ključno. Ako ne znamo što sloboda zaista jest kako da ju uopće ostvarimo? Većina ljudi se boji slobode u njezinom pravom značenju jer to znači da ljudi s kojima se ne slažu, ili čiji način života osuđuju, imaju posve ista prava i slobode kao i oni sami. Sljedeća priča ilustrira ovo o čemu govorim.

Jednoga jutra jedva sam se digao iz kreveta u hotelskoj sobi u Švedskoj, iscrpljen zbog promjene vremenskih zona poslije dugog leta avionom iz Amerike i pitao se odakle da izvučem energiju za osmosatno predavanje koje sam trebao održati dva dana kasnije. Polako sam, vrlo polako, pregledavao dugačak popis nepročitanih *mailova* dok nisam naišao na poruku neke žene koja mi je 'vrišteći' davala ultimatum. Ha? Protrljam oči, pogledam opet. Što? „Vrlo sam bijesna", pisala je ta žena, a stekao sam dojam da je veoma često „vrlo bijesna" zbog mnogih stvari. Ili ću ja osuditi BBC što u svoje emisije poziva fašiste - zaprijetila je - ili će ona otkazati pretplatu na moj bilten. Budući da ne pristajem ni na čije ultimatume odgovorio sam kako je bolje da otkaže pretplatu, između ostalog i zato što, očigledno, ionako ne razumije moje stavove, pa kakvog onda ima smisla da čita moje članke? Kontekst situacije: prelazeći s aerodroma na aerodrom u Americi i pogledavši pokoju vijest CNN-a na TV-u, usput sam doznao da je u Britaniji nastala strka oko poziva BBC-a Nicku Griffinu, vođi ekstremno desničarske Britanske nacionalne stranke, da nastupi u njihovoj tjednoj emisiji političkih rasprava pod nazivom *Question Time*. Britanska nacionalna stranka, znana pod skraćenicom BNP, donedavno je ograničavala svoje članstvo na „autohtone britanske etničke skupine". U svojem idealnom svijetu ta stranka, u biti, želi da Britanija bude zemlja bijelaca, ali javno se zalaže za politiku „odrješitog ali neprisilnog poticanja imigranata i njihovih potomaka da se vrate kući." Bojim se da riječ 'neprisilan' ne bi imala nikakvog značenja ukoliko bi BNP, slučajno, došao na vlast, što se, dakako, neće dogoditi. Iz šire perspektive gledano, *nije* planirano da ta stranka dođe na vlast, već da bude 'desni' pol u borbi protiv 'lijevog' pola, čime se oživotvoruje načelo „zavadi pa vladaj", a usput se odvraća pažnja javnosti. Time se omogućuje pravoj fašističkoj/komunističkoj strukturi moći, pod ruhom glavnih političkih stranaka i Europske unije, da nesmetano napreduju. Vođa BNP-a je Nicholas John 'Nick' Griffin, diplomac Sveučilišta Cambridge. On si je osigurao istaknut položaj kao vođa BNP-a, što je 2009. okrunio izborom sebe i još jednog člana te stranke na mjesto poslanika u beznadežnom Europskom

parlamentu. Zahvaljujući izbornom uspjehu BNP-a, onako strogo ograničenom, automatski su dobili pravo, prema BBC-evim pravilima, da nastupe u političko-debatnoj emisiji (vidi, opet, pod 'beznadežno') pod nazivom *Question Time*. I... tada je krenula lavina.

Gospođa koja mi je poslala *mail* bila je jedna od tisuće onih što osuđuju BBC jer u svoje programe poziva 'fašiste'. Činjenica da su u *Question Timeu* svako malo nastupali fašisti od njegova začetka, zakamuflirani kao vladini ministri i 'oporbeni' članovi parlamenta, malo im je promakla. Kao i obično. Autorica *maila* bila je prilično pristojna sve dok nisam počeo preispitivati njen stav, a tada je, dakako, njene pristojnosti nestalo. Nema problema, prošao sam to bezbroj puta. Ranije sam rekao da ono protiv čega se borite ponekad postajete, a ovo je krasan primjer. Žena je govorila o potrebi da se Griffin ušutka i da mu se uskrati pristup BBC-u kako bismo zaštitili našu „slobodu i demokraciju", kao da uopće *imamo* slobodu i demokraciju. Ako prijetnju „slobodi i demokraciji" izjednačimo s jednom nevažnom strankom tada se gubi ono najvažnije saznanje: britanska vlada i parlament, u dosluhu s Europskom unijom, svaki dan zatiru temeljne ljudske slobode a 'demokracija', koja ionako ima fundamentalne mane, odavno je nestala, ako je ikad uistinu i postojala. Sustavu nisu potrebni Nick Griffin i BNP kao zatirači sloboda, sustav se u tome savršeno dobro snalazi i bez njih, hvala na pitanju. Upitao sam tu ženu, kao što bih upitao i druge protivnike BBC-eve odluke, da li se zalaže i za to da se pristup *Question Timeu* i drugim sličnim političkim emisijama onemogući i Tonyju Blairu. Blair je odgovoran za pokolj više od milijun ljudi samo u Iraku (najniža procjena).

Ako se zalažemo za zabranu nastupa BNP-a, zašto se onda ne bismo zalagali i za zabranu nastupa Blaira? Ili britanskog Kabineta koji je podržao bezrazložne ratove smrti, razaranja i okupacije tuđih zemalja? Ili pak premijera Gordona Browna koji je 1990-ih, zajedno s Blairom i Clintonom, nametnuo sankcije protiv Iraka što je, čak i prema UN-ovim podacima, stajalo života pola milijuna iračke djece? Gdje je tomu kraj? Hoćemo li onda zabraniti javni nastup svih s kojima se ne slažemo? U kakvom bismo tada svijetu slobode živjeli, ha? Na moja pitanja gospođa je odgovarala sva zajapurena i bijesna, te je rekla da podupire sudski progon Tonyja Blaira kao ratnog zločinca. Ali, to je dosad učinilo tisuće ljudi a, uostalom, to nije bilo moje pitanje. Pitao sam da li se zalaže za zabranu nastupa Tonyja Blaira na BBC-u, kao što se zalaže za zabranu Griffinovog nastupa? Odgovor: Ne. Ali, zašto ne? Griffin vodi stranku pretežno uskogrudnih ljudi koji žele da Britaniju napuste ljudi tamne boje kože, ali to nikada neće uspjeti. Blair je pak bezočno lagao kako bi se „naši momci" slali u Irak i Afganistan da ubijaju i sakate milijune nevinih ljudi tamne boje kože i uzrokuju užasne urođene mane i defekte u tko zna koliko budućih naraštaja, zbog osiromašenog urana u oružju korištenom protiv stanovništva. Koji je od njih dvojice opasniji fašist?

Kad postaješ ono što osuđuješ

Plitkoumni zagovornici cenzure nazvat će gornje stajalište „obranom BNP-a". To je jedini način na koji njihovi umovi mogu probaviti takve stavove, premda ja zapravo branim *svačiju* slobodu govora. Pa i njihovu. Sada nam treba smirenost umjesto izlijevanja bujice pravedničkog 'gnjeva' koji pomračuje um i prikriva činjenicu da ljudi mogu, a to i čine, postati ogledalo onoga čemu se, kako tvrde, suprotstavljaju. Što su nacisti učinili u Njemačkoj? Kada su došli na vlast sustavno su razbijali javna okupljanja oporbenih skupina, uskrativši im platformu za razotkrivanje nacističkog plana i potpuno zabranili svaku oporbu. Poticali su masovno spaljivanje knjiga koje su izražavale drukčiji pogled na život i društvo. A što 'antinacisti' žele učiniti? Eto vidite. „Mi vjerujemo u slobodu, ZABRANITE njegov nastup!" Riječ 'jadno' ovdje je više nego nedostatna. Ja nemam ništa protiv homoseksualnosti ako je to način na koji ljudi žele živjeti, a Nick Griffin u emisiji *Question Time* reče da mu je prizor u kojem se dvojica muškaraca ljube 'odbojan'. No, ako ja imam pravo da nemam ništa protiv homoseksualnosti, zašto Nick Griffin ne bi imao isto pravo da to smatra odbojnim? To se naziva *Sloboda*. I... što da radimo, da stavimo njegovu glavu u tokarski škrip i stišćemo je dok se ne pokaje? Ako muslimani imaju pravo reći da je islam jedina prava religija i da su muslimani izabrani od 'Boga', zašto Griffin ne bi mogao imati pravo kazati, kao što i ima, da je islam „opaka i zla religija"? Ista je stvar sa židovskom vjerom. Doista ne razumijem: imaju li ti ljudi ikakvog pojma o tome što 'sloboda' o kojoj viču doista povlači za sobom? To znači slobodu za druge da kažu stvari koje vam se ne sviđaju. E, ali, postoji razlika između *'fašista'* koji žele zabranjivati i paliti te *'antifašista'* koji žele zabranjivati i paliti. 'Antifašisti' su „u pravu" i zato što su „u pravu" mogu svisoka određivati tko će se i što zabranjivati, a tko i što neće. Hja, ali upravo to kažu i fašisti. Ogledalce, ogledalce moje...

Prije više godina ti samoproklamirani cenzori revno su se zalagali za zabranu mojih javnih nastupa zbog toga što sam, očigledno, rasist. Kako su to znali? Netko im je rekao. A kako je taj netko to znao? Hm, hm... Kada su bili pozvani na moja predavanja da čuju što doista govorim tj. da rasizam nije samo grozan već da je vrhunac gluposti poziv su odbili.

Oni ne žele znati istinu. Nikada ništa ne istražuju. Žele isključivo odušak za tašto izražavanje vlastite čistoće i kreposti. Organizatore predavanja na kojem sam trebao govoriti 2009. u Santa Feu nazvalo je nekoliko ljudi sa zahtjevom da mi se zabrani nastup zato što sam ja, jel'te, 'neonacist'. Dakle, tako su nazvali čovjeka koji cijelo vrijeme govori da smo svi mi jedna vječna Svijest s različitim iskustvima i da je rasizam, stoga, besmislen. Prilikom mog gostovanja u Švedskoj popričao sam s jednim simpatičnim čovjekom koji je bio na mom predavanju i on mi se ispričavao što je godinama mislio da sam 'rasist'. Zašto je to mislio? Zato što mu je to netko rekao. Ljudi koji stoje pred nišanom onih koje nazivam robotskim radikalima, ili „malim bebama", možda će govoriti suprotno od onoga što potonji tvrde, kao u mojem slučaju, ali, nije bitno. „Pokazao sam, i samome sebi, da sam dobra i iskrena osoba. Ima li što važnije od toga?" Robotskim radikalima poigrava se, kao na nekom žičanom instrumentu, isti onaj sustav za koji tvrde da ga preziru. Zašto zaziremo od

rasprave s onima koji imaju drukčije stajalište, bez obzira kako nam se ono činilo ekstremno? Postoje zakoni protiv poticanja nasilja protiv drugih i time je, u svakom slučaju, ta strana ovog pitanja riješena. Dovoljno je iznijeti informacije i spoznaje koje će pokazati da su oni s kojima se ne slažemo u zabludi ili da su ekstremni. Ako *to* nismo u stanju, kakva je onda svrha bilo čega? Lako je reći: zabrani ovo i zabrani ono. Zašto ne bismo javno razotkrili nečija stajališta snagom argumenata i dokaza? A ne, to je preteško! Bolje je zabranjivati, razbijati i slično. Zašto se zamarati raspravom kad se jednostavno možemo poslužiti nekim sloganom na transparentu i derati se iz petnih žila? A tema za raspravu je mnogo. Bez obzira koliko ovo zvučalo neobično i BNP-u i njegovim protivnicima, svijet nije crn i bijel. Što? Ne, u njem ima, nećete vjerovati, i sivih nijansi. Časna riječ.

Ista prava za sve

Na primjer, BNP bi volio vidjeti posve bjelačku Britaniju. Ja ne bih. Ja obožavam raznolikost boja, vjera i kultura i smatram da bismo izgubili nešto neprocjenjivo kada bi se Britanija vratila u vrijeme monokulture kakva je nekoć bila i kakve se sjećam iz djetinjstva. No, ovdje opet imamo sive nijanse. Reći da je sprječavanje imigracije dobro a da je masovna imigracija loša jednako je besmisleno kao i kada kažemo da je masovna imigracija dobra a sprječavanje imigracije loše. Azijska geta u Britaniji gdje se bijelci ne usude kročiti jednako su strašna pojava kao i bjelačka područja u koja se ne usude zalaziti Azijci. U čemu je razlika? Ni u čemu, ali vlasti i robotski radikali su je izmislili na način da osuđuju bjelačka područja u kojima Azijci nisu dobrodošli, dok istovremeno etiketiraju 'rasistom' svakoga tko prigovara azijskoj verziji istoga. Na cijelom ovom planetu nema tako rasistički obojanog ustrojstva kao što je to indijski kastinski sustav koji takozvane „niže kaste" iste rase tretira poput gamadi. A imaju obraza druge nazivati rasistima?? I još kako, a ukoliko se u ovom Vrlom novom svijetu suprotstavite takvom rasizmu tada ste 'rasist'. Da biste bili rasist ne morate biti bijelac. To nema veze s genetikom. Ali, gledajući način provedbe zakona, čovjek stječe upravo takav dojam. Ako ljudi ne žele pojavu skupina poput BNP-a moraju podržavati fer postupke i pravednost za sve, bez obzira na boju kože, vjeru ili kulturu. Da (čudom će se čuditi), čak i za *bijelce*. Ono što, ironično, podgrijava podršku BNP-u, jest frustracija koju osjećaju milijuni Britanaca zbog toga što ne mogu izraziti svoje osjećaje o vlastitim zajednicama i zemlji a da ne budu osuđivani kao 'rasisti', ili, što je danas česta pojava, da očekuju kazneni progon od strane Policije misli. Što se uopće i može očekivati kada se bijelce optužuje za izricanje stvari koje ostali slobodno mogu izreći (i još mnogo toga) bez ičijih osuda? Upravo takvi robotski radikali koji viču o „usponu BNP-a" osiguravaju da ta neprestana frustracija navede još više ljudi da dožive BNP kao ventil za svoje osjećaje.

No jedino su svjesni ljudi u stanju uočiti ovu poveznicu te nijansu sive boje i njezinih posljedica, a samoproglašeni čistunci redovito su nesvjesni. Blago sam zatresao glavom pročitavši izvještaj u dnevnom listu robotskih radikala *The Guardianu* o tome kako su bande turske mafije nakanile postati najubojitija

zločinačka organizacija na tlu UK-a, želeći „dobiti surovu bitku za stjecanje kontrole nad višemilijunskim britanskim tržištem heroina". U jednom odlomku je pisalo:

> Afrička banda pod nazivom African Crew kupila je heroin od turskih bandi, a zatim je stala na njihovu stranu u sporovima s jednom karipskom bandom iz Lambetha koja se pokušala ubaciti u posao raspačavanja droge.

Jesu li svi Afrikanci u Britaniji dileri droge i ubojice? Naravno da nisu. Ogromna većina njih samo želi miran život poput svih ostalih. A pripadnici turske zajednice? Također. A pripadnici karipske zajednice? Također. Pa zar i bijelci ne dilaju drogu i ubijaju ljude? Da, naravno. Ali, u tome i jest stvar. *Ne radi se o boji vaše kože već o snazi karaktera.* Oni koji se busaju u prsa kao 'antirasisti' često su najveći rasisti jer su svjesniji rase od bilo koga drugog. Rasom su doslovce opsjednuti. Tamo gdje ja vidim Svijest u tijelu crne boje kože, azijskom tijelu ili ma kojem drugom, oni vide ugnjetenu manjinu zbog boje njihove kože. Pa, i bijelci mogu biti ugnjeteni. Ustvari, *svi* smo mi ugnjetavani, a ovom umjetnom rasnom podjelom provodi se metoda „zavadi pa vladaj" kako se ne bismo ujedinili i zaustavili porobljavanje svih ljudi – crnih, bijelih ili nebeskoplavo-ružičastih. Moramo se približiti jedni drugima i usredotočiti na ono što nas sve ujedinjuje – Kontrolni sustav koji nas sve pokušava porobiti, bez obzira na našu rasu, religiju, politiku ili visinu dohotka.

Ovdje još nešto treba naglasiti... Već godinama govorim da pravi razlog masovne imigracije diljem svijeta, između ostalog i rušenja granica unutar Europske unije, jest uništavanje osjećaja pripadnosti određenoj naciji i kulturi. Prema tom planu, i starosjedilačko stanovništvo i imigranti izrabljuju se na jednak način. Mnogi ljudi krenuli su u Britaniju samo zato što su Britansko carstvo i za njim pristigla zapadnjačka 'civilizacija' toliko nemilosrdno izrabljivali „zemlje Trećeg svijeta", uključujući nametanje korumpiranih vođa koji brane interese Zapada, da su njihove vlastite zemlje gotovo pa uništene u financijskom smislu i mogućnosti zapošljavanja itd. Već sam spomenuo, dugo planirani cilj je stvaranje jedne sveobuhvatne svjetske vlade koja će nadgledati naddržave poput Europske unije, a one će pak diktirati masi regija koje će, po planu, zamijeniti današnje države i nacije. Da bi to lakše postigli nastoje uništiti osjećaj jedinstvene kulture ili nacije otvaranjem vrata ogromnom broju ljudi drugih kultura i nacija, sve dok društvo ne postane koktel suparničkih kultura bez ikakvog osjećaja nacionalnog identiteta. Istu stvar žele učiniti u Sjedinjenim Državama. Dodatnu potvrdu dobili smo 2009. kad je otkriveno da su bivši premijer Tony Blair (rotšildski cionist) i ministar unutarnjih poslova Jack Straw (rotšildski cionist) naumili otvoriti vrata masovnom useljavanju kako bi se „britanski kulturni sklop zauvijek promijenio". To je objelodanio Andrew Neather koji je radio za Strawa kad je ovaj bio ministar unutarnjih poslova, a radio je i kao pisac govora za Blaira. Jonathan Portes, državni službenik koji je izložio ovu imigracijsku politiku otvaranja vrata, bio je pisac govora za Gordona Browna, premijera u vrijeme pisanja ove knjige. Blair, Straw i Brown dugogodišnji su članovi iluminatskog Fabijanskog

društva koje od 1884. radi na uništavanju britanske kulture i samoidentiteta, bacajući ih u ralje globalne i europske diktature.

Andrew Neather još je iznio na vidjelo da će, u svrhu blokade razotkrivanja imigracijskog plana otvorenih vrata, svi protivnici imigracije, uključujući suparničku Konzervativnu stranku, biti žigosani kao rasisti. Tko im je u tome pomogao? Oni ljudi koji, s visoko podignutim transparentima, traže zabranu nastupa Nicka Griffina na BBC-u, odnosno u televizijskim političkim debatama. Lutke na koncu koje ne misle, ne preispituju stvari, ne istražuju i ne povezuju točkice.

Strašilo Straw

Evo još jedne ironije: znate li tko se, između ostalih, pojavljivao u emisiji *Question Time* s Nickom Griffinom gdje je osuđivao njegov 'rasizam'? Glavom i bradom *Jack Straw,* pobornik sračunate imigracijske politike otvorenih vrata, osmišljene s ciljem izrabljivanja imigranata u jednakoj mjeri kao i domaćeg stanovništva. To je čovjek koji se, onako umišljeno i licemjerno, usuđuje osuđivati one koji kažu da je imigracija otišla predaleko. Bacimo kratak pogled na Jacka Strawa. Što kraći, naravno, jer duži bi me uzrujao. Birokrat koji je zalutao u politiku, a radi sve što mu naredbodavci iz sjene kažu da mora napraviti. Zahvaljujući tome postavljan je na niz visokih državnih položaja iako ga se ne bi smjelo pustiti ni da vodi štand na buvljaku. Svojim rotšildskim gospodarima u laburističkoj vladi služi od 1997. kada je Blair pobijedio na izborima, a bio je prava katastrofa za pravdu i slobodu u svakom povjerenom mu poslu. Zato su mi svi ti poslovi i povjeravani. Kao ministar unutarnjih poslova od 1997. do 2001. nadgledao je Blairovo zatiranje sloboda i građanskih prava. Upravo je Straw 2000. godine donio orvelovski Zakon o regulaciji istražnih ovlasti, povećao policijske ovlasti u borbi protiv terorizma (naroda) i predložio ograničenje prava na suđenje pred porotom. Jednom čovjeku koji je 2000. umaknuo režimu Saddama Husseina Straw je odbio zahtjev za dobivanje političkog azila poručivši mu: „Imamo puno povjerenje u neovisnost iračkog pravosuđa i mislimo da se ne morate ni za što brinuti ako niste učinili ništa protuzakonito." Da, zaista je to rekao. E, ali, sljedeći niz zapovijedi Straw je dobio kada je, u razdoblju od 2001. - 2006. godine, bio ministar vanjskih poslova. Njegovo imenovanje u lipnju 2001. bilo je savršeno tempirano da bude ustoličen na taj položaj usred reakcija na 11. rujna i invazija na Irak i Afganistan. Straw, takozvani glasnogovornik vlade o vanjskoj politici, lagao je i poslužio se – kao i Blair – lažnom tvrdnjom o „oružju za masovno uništenje" kako bi se opravdao ubilački napad na civilno stanovništvo Iraka. Postao je predsjednik Gornjeg doma i „ministar pravosuđa" (još malo ironije), a jedna od njegovih odluka bila je blokada objavljivanja, prema Zakonu o slobodi informiranja, zapisnika sa sastanaka članova vlade tijekom zahuktavanja za invaziju na Irak u kojoj je imao i vlastite prste. Straw je također vodio šokantnu politiku otimanja djece od njihovih roditelja preko tajnih „obiteljskih sudova" i njihove predaje u ruke usvojitelja, a na temelju skandaloznih i nečuvenih razloga. Taj čovjek je lažac, prevarant, iluminatski potrčko i jedan od najaktivnijih igrača u masovnom ubojstvu Iračana i Afganistanaca te uvođenju orvelovske policijske države. Što su robotski radikali koji se zalažu za

zabranu nastupa Nicka Griffina na BBC-u rekli o tome što se Jacku Strawu dopušta iznošenje stavova u istoj toj emisiji *Question Time? Ništa. Ni riječi. Muk i tišina.* Zašto se uopće bojimo mogućnosti da čovječanstvom manipuliraju neke snage izvana i odvode ga u pravcu fašističke/komunističke diktature, kad smo ionako kadri uvesti vlastitu diktaturu bez ikakve pomoći sa strane?

Ponovno se vraćamo na uklanjanje uzroka problema. Zavadili su nas i nama vladaju slijedom umjetnih rasjeda u koje spadaju politika, stalež, rasa i religija; tomu moramo stati na kraj jer će nas u suprotnom metodom „zavadi pa vladaj", vrlo skoro odvesti u globalnu tiraniju. Moramo obraniti naše pravo na slobodu izražavanja, da, ali također moramo istim žarom braniti jednaka prava onih s kojima se ne slažemo. Ako samo jedan čovjek nema slobodu izražavanja vlastitih stavova nema je nitko. Ostali nemaju slobodu govora, tek 'pravo' da kažu stvari prihvatljive Državi i javnom mnijenju. Gdje je tu sloboda? Robotski radikali koji recitiraju svoje slogane o slobodi zapravo se protive slobodi, kao što su pokazali u epizodi s Nickom Griffinom, a isti mentalitet susrećemo diljem svijeta. Moramo se zalagati za prava i slobode svih ljudi, a ne samo onih s kojima se slažemo. U ovu situaciju upali smo zato što to nismo činili, niti ćemo iz ove situacije izaći ponašajući se na isti način. Ako uvijek radite ono što ste uvijek radili, tada ćete uvijek dobivati ono što ste uvijek dobivali.

Prekinimo veze s „Mjesečevim umom"

Ove kolektivne obrasce ponašanja obojane sukobom, podjelom, natjecanjem i emocionalnom reakcijom prenosi nam Mjesečev matriks preko reptilskog mozga, zbog čega je ključno da njegov utjecaj osujetimo. Da bismo uspjeli razbiti kontrolu mentaliteta roja moramo učiniti upravo ono što je mentalitet roja programiran da nas spriječi da učinimo. Sustav možemo nadvladati kolektivnim odbijanjem da napravimo ono što mentalitet roja želi da napravimo. Na taj se način vibracijski odvajamo od frekvencije mentaliteta roja. Kao prvo, prije negoli poduzmemo bilo kakve korake moramo prestati s burnim emocionalnim reakcijama i početi smireno razmatrati dano stanje. Brojanje do deset ili dalje prije emocionalne reakcije na neku situaciju vrlo je moćno sredstvo isključivanja reptilskog mozga i mentaliteta roja. Tehnika masovne manipulacije koju nazivam problem-reakcija-rješenje moguća je samo zato što ljudi naglo reagiraju umjesto da smireno provjere, istraže i analiziraju situaciju. Ova emocionalna reakcija potječe od 'R-kompleksa' ili reptilskog mozga, središta naših reakcija karakterističnih za borbu za opstanak i „primitivnih emocionalnih reakcija" koje nas povezuju s mentalitetom roja Mjesečevog matriksa tako što nas podešavaju na njegovo frekvencijsko područje. Mentalitet roja ne želi da budemo mirni, no upravo zato to moramo biti. Ne želi da budemo ljubazni i zato to trebamo biti; ne želi da suosjećamo s drugima zbog posljedica naših postupaka i zato trebamo suosjećati. Ne želi da surađujemo već da se natječemo i zato trebamo surađivati; ne želi da lav legne kraj janjeta (da svi oblici života žive u miru i skladu) i zato to lav treba učiniti. Ne želi da činimo ono što je ispravno već samo ono što mislimo da je dobro za „mene, mene i samo mene" i zato trebamo činiti ono što je ispravno i pravedno u svim okolnostima. Ne samo da bismo se time odvojili od tog

programa i gmazovskog mentaliteta roja nego bismo ovu stvarnost učinili jednim divnim mjestom za život i stjecanje iskustava, a to je zadnje što bi Gmazovi željeli zbog posljedica koje bi to imalo po njihovu energiju i kontrolu nad nama. Želimo miran svijet? U redu, budimo miroljubivi. Želimo svijet pun dobrote i ljubaznosti? Nema problema, budimo dobri i ljubazni. Što, nije to baš tako jednostavno? *O, jednostavno je, vrlo jednostavno.*

Je li to uopće bitno?

Ljudi su stručnjaci za pravljenje buhe od slona u vezi sasvim beznačajnih stvari. To je jedan od glavnih načina na koji nas nadziru ili, bolje rečeno, na koji nadziremo sami sebe – pastir nam i nije potreban. Način na koji se uzrujamo zbog nevažnih stvari (reptilski mozak) ogromno je traćenje neuronskih sklopova, misaonih valova i električnih signala.

Pomislite samo na koje bismo ih druge načine mogli upotrijebiti... za sitnice kao što su npr. odupiranje policijskoj državi koja je svakim satom sve bliža. Govorim iz vlastitog iskustva jer sam to i sâm činio, često se uzrujavajući zbog stvari koje uopće nisu važne. Sada imam pouzdan „prekidač strujnog kruga" koji stupa na scenu, barem u većini slučajeva, kad sam u opasnosti da tome iznova podlegnem. Život postaje neizrecivo spokojniji i mirniji kad umjesto drveća počnete razabirati šumu i prestanete tratiti energiju, koncentraciju i emocije na beskonačan popis situacija i događaja koji jednostavno nisu bitni. Moj „prekidač strujnog kruga" je majušno retoričko pitanje koje glasi: „Pa što?". I to je to; to je sve što vam treba. Svima bih preporučio da to pokušaju jer će biti zapanjeni kad vide koliko jedna mala riječ s upitnikom može biti moćna u unošenju mira u njihov život. „Pa?" Ne može biti jednostavnije. Dijelovi mozga gdje nastaju burne emocionalne reakcije ne bave se trezvenim rasuđivanjem. Specijalizirani su upravo za nagle reakcije. A tu na scenu stupa „Pa?". Reakcija se time zaustavlja ili se prekida emocionalni „strujni krug" ako se počne aktivirati. Ukoliko još itko sumnja da tijelo jest biološki kompjutorski sustav trebao bi proučiti emocionalne centre mozga (posebno reptilski segment) i način na koji oni neprestano određuju reakcije i postupke. Čovjek se, onda, pita koliko je uopće Svijesti uključeno u ljudsko ponašanje. Često znamo reći kako ljudi postupaju ne uključivši mozak, ali zapravo govorimo da su oni reagirali iz reptilskog mozga ne angažiravši područje znano kao nekorteks koji voli promišljati o stvarima. To je ključna razlika između tih različitih dijelova mozga. Neokorteks kaže: „Pa? Zar je to važno?" Ali reptilskom mozgu je *sve* važno. Toliko je neurotičan da je to upravo nevjerojatno, a njegov utjecaj na ljudsko ponašanje, i pojedinačno i kolektivno, jednostavno je neopisiv.

Koliko ste puta u životu emocionalno reagirali, ili vas je obuzeo bijes ili panika zbog nečega iako ste, „naknadnim uvidom" uvidjeli da ono što vas je toliko uzrujalo ili uznemirilo zapravo nije bilo nimalo bitno. Ponekad se to događa poslije nekoliko sekundi ili minuta, kada počnete žaliti zbog onog što ste rekli i učinili i shvatite da ste „previše burno reagirali". Točno. „Pretjerana reakcija" znači da kontrolu nad vašim doživljajem stvarnosti ima reptilski mozak, dok neokorteks, uz „naknadni

uvid", smireno promišlja o određenoj situaciji. No, ljudskim ponašanjem vlada reakcijski sustav reptilskog mozga u dosluhu s amigdalom, a neokorteks gubi bitku. Ljudi najčešće ne razmišljaju, reagiraju. To vodi do vječitih sukoba između ljudi a, kolektivno, znači ratove i druge strahote koje proistječu iz prenagljenih emocionalnih reakcija i manjka trezvenog razmišljanja. Oni koji su podržavali invaziju na Irak u svojim su emocionalnim centrima bili sustavno manipulirani propagandom Bush-Cheneyevog režima, uz svesrdno poticanje od strane Tonyja Blaira. „Aha, Saddam Hussein predstavlja opasnost za cijeli svijet, moramo ga srediti", rekao je reptilski mozak kad je iskonstruirana prijetnja aktivirala reakcije usmjerene ka borbi za opstanak. Neokorteks bi bio uvidio da Saddam nije predstavljao prijetnju Sjedinjenim Državama ili Britaniji i prozreo bi apsurdnu logiku 'oslobađanja' iračkog naroda od tiranije bombardiranjem Iraka iz zraka. Kad vojnici odlaze u boj većinu vremena potpunu kontrolu ima reptilski mozak zato što su instinkti opstanka u najvišem stanju pripravnosti. Moraš ubiti ili ćeš biti ubijen; „mi branimo svoju zemlju" i slično – sve su to odgovori reptilskog mozga/amigdale. Neokorteks bi upitao zašto se bori s ljudima koje nikada nije sreo i s kojima se nikad nije posvađao. Kažu da je istina prva žrtva rata, ali ja kažem da je prva žrtva neokorteks. Čim odete u rat već ste ga izgubili.

Primijenimo li sve rečeno na svakodnevan život, prepoznajete li važnost onoga „Pa?" pri smirivanju guštera u našim glavama. To može biti izvanredno djelotvorno. Kada netko o vama izgovori neugodne i neistinite stvari vi se uzrujate i uključite mehanizam obrane (instinkte opstanka). Ali, možemo izabrati hoćemo li biti ozlojeđeni (reptilski mozak) ili ćemo reći: „Pa?" (neokorteks). Je li to uopće, na kraju krajeva, važno? Sljedeći će tjedan zlobnici govoriti nešto drugo. Čim prijeđemo crtu i upadnemo u paranoju reptilskog mozga prestajemo biti racionalni, a gomile beznačajnih stvari odjednom postaju životno važne. Počinju nam biti *bitne*. Jedan od mojih „prekidača strujnog kruga" u takvim situacijama uz „Pa?" jest i - „Je li netko umro?". Kada nas obuzme panika zbog neke naizgled katastrofalne situacije koja to ustvari nije, ta rečenica pomaže da se stvari sagledaju s prave distance. Kada bismo barem na svakodnevne događaje mogli gledati s distance samrtne postelje: da nam, recimo, preostaje još deset minuta života. Sve bi izgledalo posve drukčije, a tu točku gledišta, što je nemali izazov, trebamo prenijeti u Sada. Bi li u tom slučaju bilo važno to što se gospođa u trgovini pregurala ispred vas u redu za blagajnu? Ne bi. Bi li tada bilo bitno to što je vaš sin tinejdžer slučajno prosuo malo hrane po podu? Ne bi. Bi li tada bilo važno to što se onaj vozač ubacio ispred vas na semaforu? Ne bi. Pa, neka vam onda to ne bude važno ni *sada:*

„Pa? Jesam li išta bitno izgubio stojeći u redu minutu ili dvije duže?"
„Pa? Nema veze, donesi spužvu, a drugi put bit ćeš pažljiviji."
„Pa? Kući stižem pola minute kasnije negoli bih stigao da se frajer nije ubacio ispred mene."

Ali, u svakoj od tih situacija ljudi znaju eruptirati bijesom i stresom dopuste li da prevlada reptilski mozak. Pogledamo li sve kroz filter neokorteksa stvari izgledaju bitno drukčije. Umjesto bijesa i stresa zadobit ćemo mir, spokoj i dovoljan odmak. Jedna od glavnih posljedica dominacije reptilskog mozga je to što u takvim situacijama prestanemo trezveno razmišljati ili prestanemo razmišljati uopće. Iz tog razloga ljudi, kada su izbezumljeni ili ogorčeni, izgovore velike gluposti. Reptilski je mozak toliko glup da ga iskustvo ničemu ne uči. To pak čine drugi dijelovi mozga/uma, a ova nesposobnost učenja jedan je od razloga što je reptilski mozak sjedište ritualističkog, opetovanog ponašanja. Može li uopće biti drukčije? Iskustva iz kojih ništa ne naučiš morat ćeš ponoviti. Ukoliko ne umaknemo kontroli gmazovskog sustava reakcija ništa se promijeniti neće, jer promijeniti se ne može. Drevni simbol zmije koja guta svoj rep slika je koja savršeno opisuje reptilski mozak. Stalna vrtnja u krugu i stalno ponavljanje do besvijesti – poput 'omčara' unutar Mjesečevog matriksa.

Udri brigu na veselje

Mi nismo naša tijela, mi smo Svijest koja ima iskustvo posredstvom tjelesnog holograma za koji mislimo da smo 'mi'. To je puko sredstvo koje omogućuje 'nama' da doživljavamo ovo majušno frekvencijsko područje koje nazivamo 'svijetom'. Ono nije naša prava bît, već ono što mislimo da jest, a kada progutamo tu laž tada živimo stvarnost tjelesnog računala i gubimo vezu s onim što uistinu jesmo – sa Sviješću, Beskrajnom mogućnošću. Život kao 'borba' je sfera tjelesnog programa koja je dio programa Mjesečevog matriksa, no to ne mora biti borba uspijemo li razbiti vibracijski beton koji nas čini podložnima volji tog programa. Kada se smijemo unatoč nedaćama, kada se smijemo unatoč opasnosti i zastrašivanja, to su primjeri razbijanja spomenutog 'betona'. Na taj način dolazi do raspada programa jer postupate onako kako program ne želi da postupate. Svrha programa je da nas drži u strahu kako bismo svoju moć predali onima za koje vjerujemo da će nas zaštititi od onoga čega se bojimo: „Dajte bankama naš novac – sanirajte ih – spasite nas."

Moraju nas, osim toga, stalno držati zabrinute zbog budućnosti, u stanju barem kakve-takve depresije koja će izjedati naš optimizam i radost. Time se stvara jedno gusto („Osjećam se tako napeto i kruto") vibracijsko stanje koje nas dodatno odvaja od svjesne povezanosti sa *Svime Što Jest*. Što više razmišljate u okviru ograničenih mogućnosti to više uviđate da ste u programu umjesto u Svijesti, a energetska krutost koja potječe od depresije i zabrinutosti (izrazi straha) rađa osjećajem ograničenih opcija i izbora – ograničenih mogućnosti. To je krug, začarani krug. Naša 'ljudska' energetska polja stalno odražavaju naša mentalna i emocionalna stanja u njihovoj vibracijskoj rezonanciji i obratno: ta rezonancija proizvodi mentalna i emocionalna stanja. Upravo na taj način utjecaji niskih vibracija kao što su lijekovi i kemijski aditivi u hrani mogu dovesti do hiperaktivnosti i depresije. Čini se da iza tog problema stoji kemijska reakcija, ali kemijska reakcija tek je 'fizički' izraz *vibracijske* reakcije.

Da bismo prekinuli taj ciklus uzroka i posljedica/posljedica i uzroka moramo aktivirati Svijest. Ali, kako? Pa, jedan od načina je smijeh. Možete li biti ozbiljni

– „kruti i ukočeni" – kada se smijete? Ili kada se netko drugi smije? Smijeh kida mjehurić nadmenosti i sprječava nas da 'život' i same sebe uzimamo preozbiljno. Čovjek se u isto vrijeme ne može i smijati i biti u strahu. Ne kažem da se 24 sata dnevno moramo cerekati, ali većina ljudi ne smije se dovoljno, a neki gotovo nikad. Smijeh razbija krutost i oslobađa tok energije. Kao što kaže veliki britanski komičar Ken Dodd: „Svi smo mi rođeni s mišićem zaduženim za smijeh, pa ako ga svaki dan vježbate držat će vas mladima i živahnima cijeloga života. Ali ako ga ne vježbate suši se i otpada." Kako li je divno čuti ljude kada se smiju. Sâm 'Sustav' plaši se smijeha jer on osujećuje njegov osjećaj moći i kontrole. Ako na postupke nekog organa vlasti reagirate gnjevom i neprijateljstvom tad uvelike igrate na njegovu terenu. U idealnom slučaju oni žele neupitnu poslušnost, ali prihvatit će i gnjev kao drugu najbolju opciju jer igra se još uvijek igra na njihovom teritoriju. No jeste li se ikad neobuzdano smijali ispred nekog tipa u uniformi koji se trudi biti ozbiljan i 'moćan'? Ja jesam... i tada jednostavno ne znaju što će. Njihova moć jednostavno ispari, kao da su im hlače skliznule na pod. 'Sustav' je apsurdan i smiješan te ga ne smijemo, kao ni sebe uostalom, uzimati ni približno toliko ozbiljno. A takva će nas značajna promjena percepcije osloboditi. Da, mi *trebamo* znati na koji smo način kontrolirani, zašto te od strane koga ili čega. Ali o načinu na koji reagiramo na tu spoznaju ovisi hoćemo li ostati kontrolirani ili ćemo odbiti biti sputani strahom, brigom i stresom. Zamislite situaciju u kojoj ljudi na nekom masovnom prosvjedu ne viču i psuju svoje u tamno odjevene mete nego im se masovno smiju. Medicinska testiranja i ispitivanja pokazala su da smijeh ima čudesan iscjeljujući efekt na tijelo (oslobađa protok energije, a to utječe na kemijsko stanje tijela). Sve je veći broj skupina i organizacija kojima je cilj poticanje ljudi da se smiju. Bez obzira u kakvoj se lošoj situaciji našli, smijeh će je uvijek nekako učiniti boljom, ili barem manje lošom. Koliko nam puta u životu, od ranog djetinjstva preko školovanja do odrasle dobi, kažu da se „ne smijemo smijati"? K vragu, koliko puta to sami sebi kažemo?? Hej, lakše malo! Mi smo *Sve Što Jest* i što ikada može biti – Cjelokupna mogućnost koja prolazi kroz određeno iskustvo u ovoj stvarnosti. Proslavimo ono što jesmo i izrazimo to radošću.

Godinama se nisam dovoljno smijao jer su me pritisnuli problemi i prepreke koje su mi se našle na putu tijekom mog rada, kao i emocionalni pritisci iz okoline, ali počevši od ljeta 2007. u meni je počela sazrijevati ogromna promjena.

Promjena se sada zavaljala poput lavine i stigla je dotle da „David Icke", čovjek rođen u Leicesteru, u Engleskoj, 1952., ubrzano nestaje. Neobičan je to osjećaj, ali istovremeno i prekrasan. Kao da se vraćam samome sebi, svome pravom ja, Cjelokupnoj mogućnosti, onom 'Jednom'. Na pragu sam fantastičnih spoznaja iz takozvanih alternativnih sfera, spoznaja koje će, u sljedećih nekoliko godina, promijeniti moj život i smjer moga rada na jedan korijenit i izvanredan način. Nadilazeći programe odgovora i reakcije u svojem tjelesnom računalu predajem se radosti življenja više no ikad prije. Da, Zemlja zna biti gadno mjesto, temeljeno na sputavanju i kontroli, ali čak i ako sve što nam se ne sviđa ne možemo promijeniti preko noći (premda znam da možemo, čim potpuno spoznamo stvarnost), barem

možemo promijeniti naš odnos s onim što nam se ne sviđa. Čaša može biti napola prazna ili napola puna; situacija može biti depresivna i zastrašujuća ili šašava i smiješna. Radi se samo o izboru, o točki promatranja. Kada sam tijekom iskustva s ajahuaskom u Brazilu 2003. zapao u promijenjeno stanje Svijesti najveći dio tih pet sati proveo sam histerično se smijući. Onaj 'Glas' je bio urnebesno smiješan. Ležao sam na leđima, a moje su noge nekoliko puta bile u zraku, toliko sam se jako smijao. U krutoj energiji uma i tijela čovjek se, izgleda, ne smije dovoljno, ali u „gornjim sferama" vrlo je, vrlo, zabavno. Ali, zašto i ne bi bilo? U „gornjim sferama" znaju da je sve *Jedno* i da se nemamo čega bojati, niti zbog nečega biti pod stresom. Program je taj koji nas navodi da budemo takvi i upravo on priprema takve situacije, ali izvan tog programa postoji ogroman ushit samim postojanjem. Što budemo više pronalazili taj ushit i radost to ćemo se više odvajati od Mjesečevog matriksa jer je on upravo i osmišljen da taj ushit zatomi i sputa.

Sve što možemo činiti, misliti i osjećati a da je u opreci s programom Mjesečevog matriksa i reptilskog mozga oslabit će moć koju imaju nad našom percepcijom i ponašanjem. Isti efekt imat će i sagledavanje činjenice, ako ste već dotle došli, da Mjesec odista projicira lažnu stvarnost i utječe na čovjekovu percepciju. Ovime se poveznica Mjeseca i uma izvlači iz skrivene i subliminalne ravni – Metafizičkog svemira – i prenosi u budnu svijest. Na taj način subliminalni utjecaj gubi svoju moć. Podsvijest (valni oblici) otkriva svoje tajne holografskoj razini svjesnosti. Isti princip vlada kod subliminalnog reklamiranja. Umetnuti subliminalni prikaz ne vidite sve dok vam netko na nj ne ukaže, ali, kada se to dogodi subliminalni dio je prva stvar koju zapažate svaki put kada istu tu sliku pogledate. Prikaz se prebacio iz podsvjesne manipulacije u budnu svijest i prestaje utjecati na misli i ponašanje. Svaki put kad ugledam Mjesec sagledavam što on jest i što čini.

29

Ustanak

Junak je prošao sito i rešeto: ne mora nužno biti neporažen, ali *mora* biti neustrašen.

- Andrew Bernstein -

NA TEMELJU SVEGA što ste pročitali u ovoj knjizi možda će vam se činiti da je sve izgubljeno i da nailazimo na nepremostive prepreke. Ali sve *nije* izgubljeno; daleko, daleko od toga. Ovdje su na djelu i druge sile, ne samo one koje žele kontrolirati, razarati i ugnjetavati.

'Oni' koji su 1990. sa mnom stupili u kontakt i poveli me kroz labirint i minsko/umno polje zataškanih informacija i tajni čine dio jedne ogromne transformacijske sile koja će promijeniti ljudsku stvarnost u mjeri koju su malobrojni trenutno kadri zamisliti. Neki od njih su takozvani izvanzemaljci, iako mi je draži izraz 'međudimenzionalci' (engl. *'interdimensionals'*), a neki su manifestacije čiste Svijesti koji čovječanstvu pomažu da se probudi. Energetski 'Raskol' u Metafizičkom svemiru, koji je doveo do tolikih sukoba, neznanja, patnje i nesklada, u procesu je iscjeljivanja. U ovom trenutku, ili već dulje vrijeme, možda tako ne izgleda, ali iscjeljenje će se naposljetku ipak dogoditi. Gmazovskoj manipulaciji doći će kraj, ali ne možemo samo sjediti skrštenih ruku i čekati da se to dogodi. Svi mi možemo dati i svoj poveći doprinos, a što on bude veći to će manje traumatična ova preobrazba biti dok se svijet manifestiran iz Raskola bude zamjenjivao svijetom manifestiranim iz ravnoteže i sklada. Temelj svega što se sada zbiva energetska je promjena koju nazivam „Vibracijama istine" – ubrzanjem. Energija mnogo više vibracije i brže rezonancije unosi se u Metafizički svemir kroz sunca i crne rupe, a osvješćuje i budi one koji se otvore njenom utjecaju. Kodirana je naprednim informacijama i proširenom svjesnošću (sl. 309. i 310). Kada se podesite na njenu frekvenciju više nikada nećete biti isti. No, to je proces koji traje dok Vibracije istine slamaju energetske prepreke i blokove te podižu veo s privida i tajni o sebi i svijetu. O svemu tome 1990. godine govorili su mi 'oni' kada nije bilo nikakvog pokazatelja koji bi potkrijepio njihove tvrdnje. Ali sada je to jasno vidljivo jer nevjerojatno mnogo ljudi

Slika 309

Slika 310

Iz crnih rupa izlaze nove vibracije koje mijenjaju informacije odašiljane sa Sunca u obliku fotona. Te „Vibracije istine" Neil Hague i ja simbolički smo zamislili i prikazali kao lava.

sebe i svijet sagledava na jedan nov način, uz novu percepciju. Doslovno se bude iz transa i odvajaju se od razasute i razlomljene stvarnosti uzrokovane raskolom u vibracijskoj ravni, Metafizičkom svemiru. Na toj su se razini umiješali Gmazovi i izazvali masivni energetski nesklad koji je kroz naša genetski manipulirana tjelesna računala dekodiran u holografski nesklad koji nazivamo „fizičkim svijetom". Ovaj Raskol ponovno se dovodi u ravnotežu u Metafizičkom svemiru djelovanjem Vibracija istine, a mi dobivamo priliku da taj sklad i proširenu svjesnost dekodiramo u holografsku stvarnost.

Kao što je rekao „Carl Sagan" iz sna Carol Clarke, fotoni emitirani sa Sunca imaju izravan utjecaj na mozak i na DNK. Oni su nositelji kodova koji prodiru u DNK i stimuliraju vizualni centar u mozgu. Kada se ti kodovi promijene, kao što se mijenjaju sada, mora se promijeniti sve, naša cjelokupna percepcija stvarnosti. Gledano iz kuta čovjeka kao promatrača svega toga i onoga koji to doživljava, svijet će se dramatično promijeniti, i to na bolje, premda još nekoliko godina nećemo imati takav dojam. Do promjene mora doći postupno. Nastupi li promjena prenaglo pregorjet će umovi onih koji su podešeni na energiju Raskola. Moramo premostiti vibracijski jaz, ali dolazi 'vrijeme' kada će se 'vatrozidni' vibracijski/digitalni kodovi Mjesečevog matriksa, koji rade protiv Vibracija istine i nastoje suzbiti njihov utjecaj, razbiti i stvari će se zaista početi mnogo brže odvijati. Kako se ljudi budu oslobađali vibracijskog sputavanja od strane Mjesečevog matriksa bit će u stanju zadržati daleko moćnije vibracije i zbog toga će se preobrazba dramatično ubrzati. Vibracije istine utječu na planete u cjelini jer, između mnogih drugih stvari, mijenjaju prirodu njihovih magnetskih polja. Naime, istraživanja o kojima sam čitao dovršavajući ovu knjigu ukazivala su da se Zemljin sjeverni magnetski pol u Kanadi kreće u smjeru

Rusije brzinom od 65 kilometara na godinu zbog, kako kažu, magnetskih promjena u jezgri našeg planeta. Po mojem mišljenju, promjena potječe od međuigre Sunca/crnih rupa, čime se mijenja vibracijska 'norma'. I zaista, dok ovo pišem, aktivnost Sunčevih pjega prolazi kroz najmirnije razdoblje poznato današnjim znanstvenicima, Sunčev vjetar najslabiji je od početka njegova praćenja, a Sunčeva magnetska os navodno se „uvelike nagnula, što je vrlo neobično". Sunce se mijenja, a to znači da se i Zemlja mora promijeniti.

Orvelovska globalna Država uvodi se upravo sada, u vrijeme ove energetske preobrazbe, jer Gmazovi, u određenoj mjeri, mogu vidjeti stvari unutar Metafizičkog svemira i niz „vremensku liniju" Vremenske omče, tako da su znali što se događa. Za ovaj su se trenutak pripremali tisućama godina, a odatle dolaze i proročanstva o 'budućnosti' – znanje o tome kamo je sve vodilo i kada. Cilj ubrzano nastajuće policijske države nije prvenstveno nametanje veće kontrole. Njihova glavna motivacija je obrana njihove postojeće kontrole od posljedica čovjekova buđenja koje će tu kontrolu okončati. Pokušavaju držati poklopac na preobrazbi – vibracijski poklopac – i žele što je moguće više ljudi zadržati podalje od utjecaja i djelovanja Vibracija istine. Tu leži pravi razlog mikročipova, genetski modificirane i kemijski zagađene hrane i pića te raznih oblika kontrole uma, a napose projekta HAARP na Aljasci. Gmazovi i njihovi hibridi stvaraju jednu blokirajuću frekvenciju oko Zemlje koja bi zamijenila frekvenciju projiciranu s Mjeseca u Metafizičkom svemiru. Mjesečev matriks bio je dovoljan za uzurpiranje i manipuliranje ljudske percepcije dok je trajalo neometano djelovanje Raskola, no kako bi se oduprli utjecaju Vibracija istine morali su dodati druge razine represije i kontrole uma, u čemu veliku ulogu igra HAARP. On odašilje niskovibracijske misaone obrasce sa svrhom utjecanja na percepciju čovječanstva o sebi i svijetu u jednom očajničkom – a *doista* je očajnički – pokušaju da zaustave buđenje koje bi nas oslobodilo. *Chemtrailovi* koji se raspršuju po nižoj atmosferi diljem svijeta sadrže metale i druge tvari, uključujući proizvode nanotehnologije, čiji je cilj stvaranje energetskog polja najpogodnijeg za prenošenje emitiranih frekvencija iz HAARP-a kada se one odbiju na Zemlju iz ionosfere.

Dio toga je i Veliki akcelerator čestica Hadron koji je izgradila Europska organizacija za nuklearna istraživanja (CERN). To je najveći i najsnažniji svjetski ubrzivač čestica, a sastoji se od prstenastog tunela dugačkog 27 kilometara ispod švicarsko-francuske granice. Opisuju ga kao „razarača atoma" koji omogućuje sudaranje čestica i sadrži više od 1000 cilindričnih magneta poredanih u nizu. Prema CERN-ovoj objavi iz studenog 2009. godine, uspjeli su oboriti rekord ubrzanja protona i stvoriti zrake čestica od 1,18 trilijuna elektron volti, a planiraju dostići i do sedam trilijuna elektron volti. Na projektu radi 10.000 znanstvenika, a najbrojnija je skupina iz Sjedinjenih Država. Nama, javnosti, govore da je izgradnja postrojenja koštala milijarde dolara, a novac ne dolazi u pitanje kad se radi o eksperimentima kojim se želi utvrditi što se dogodilo u vrijeme navodnog (naglašavam 'navodnog') „Velikog praska", i dokučiti „najdublje zakone prirode". Ali, to je samo priča namijenjena široj javnosti. Hadron je povezan s HAARP-om i drugim tehnološkim centrima diljem svijeta, uključujući satelitsku mrežu, a služi, između ostalog, za manipulaciju i izbacivanje ove stvarnosti

iz ravnoteže kako bi se blokirao utjecaj Vibracija istine. *World Wide Web* osmislili su fizičari čestica u CERN-u i to je također iskonstruirana kolektivna stvarnost. Glavni razlog planiranog mikročipiranja ljudi je pristupanje tjelesnom računalu i manipuliranje njegovom sposobnošću da prima i odašilje signale unutar frekvencije Vibracija istine, a isti je slučaj kod elektrokemijske destabilizacije pomoću aditiva u hrani i piću te kod elektromagnetskog i mikrovalnog zagađenja.

Raskrižje na cesti

Vidljivo je razdvajanje puta između onih koji se usklađuju s Vibracijama istine (i sa daleko većim znanjem, svjesnošću i proširenim potencijalima) te onih što ostaju u kandžama Raskola.

Te su skupine povezane s dvjema različitim stvarnostima iako žive u istom 'fizičkom' svijetu, što postaje sve očitije. Oni koji odaberu preobrazbu neće biti pošteđeni velikih izazova i poteškoća, ali će, ipak, doživjeti golemo širenje svjesnosti, uvida i kreativnih potencijala (sl. 311 i 312). Ljudi pod utjecajem Raskola i pod kontrolom gmazovskog mentaliteta roja postajat će sve sličniji robotima, bit će puni stresa i straha jer će energetska tvorevina na koju su podešeni prestati postojati u Metafizičkom svemiru. Ako ne postoji tamo ne može se manifestirati ni ovdje jer ovu holografsku stvarnost, u biti, čine dekodirane informacije iz Metafizičkog svemira. Kako raspoznati ljude koji se bude od onih pod utjecajem Raskola? Na temelju njihovih postupaka, a ne riječi. Čine li ono što je ispravno ili ono što smatraju ispravnim za sebe, sebe i samo sebe? Susretao sam ljude koji su mislili da su dobro 'probuđeni' iako su još uvijek bili začahureni unutar uma i predodžbi Raskola: što time dobivam ja, ja i samo ja?

Ovo je vrijeme ogromnih promjena. Netko možda očekuje da to povežem sa svim onim predviđanjima o 2012. i Majanskom kalendaru jer se u toj godini očekuje okončanje jednog velikog energetskog i ljudskog ciklusa. Međutim, neću to učiniti. Dokazi da su Maje - štovatelji zmije - iz Srednje Amerike predvidjeli ono što se tvrdi da su predvidjeli daleko je manje izvjesno negoli se prikazuje, a moj mi osjećaj govori da je sva ta halabuka oko 2012. jedno poveliko odvraćanje

Slika 311

Slika 312

Vibracije istine svakome daju priliku da preobrazi sebe i svijet. Dovoljno je srce i um otvoriti njihovoj rezonanciji.

pozornosti. Danas je dostupna tehnologija kojom se može manipulirati vremenom i učiniti da se dogode naizgled nevjerojatne stvari, što znači da je lako moguće umjetno izazvati pojave koje se lijepo uklapaju u priču o 2012. godini. Možda ćemo nešto od svega toga doista i vidjeti, ali mnoge će takve pojave biti umjetno izazvane, a ne 'prirodne'. Preobrazba pod utjecajem Vibracija istine upravo je u tijeku i cijelo vrijeme biva sve intenzivnija, a prekretnicu vidim nekoliko godina poslije 2012., možda 2016. ili u godinama što slijede neposredno nakon. U međuvremenu svjedočit ćemo sve očiglednijem razdvajanju ljudi koji se bude od onih pod utjecajem Raskola. S jedne strane, Kontrolni sustav će pojačavati svoju tiraniju dotle da će se doimati kao da tu ništa ne možemo učiniti. Ali unatoč svemu tome budit će se sve veći broj ljudi koji će prozreti privide i manipulacije ove umjetno stvorene stvarnosti Mjesečevog matriksa. Naposljetku ćemo doći i do prekretnice, a Kontrolni sustav će pasti. Kada prestane postojati u Metafizičkom svemiru neće moći postojati niti ovdje, a Vibracije istine sada obijaju bravu u Metafizičkom svemiru (sl. 313). Upravo će se tako okončati gmazovska tiranija u Metafizičkom svemiru odakle se sve to projicira i manipulira.

Ondje djelujemo i svi mi, s takozvanim „unutarnjim ja" ili podsviješću. Tu leži razlog što ljudi obično govore da „poniru u sebe". Upravo na tim razinama 'višedimenzionalnog' sepstva mi ulazimo u interakciju s Metafizičkim svemirom gdje možemo promijeniti film koji dekodiramo unutar 'ekrana' u našim 'glavama' – holografski svijet. Možemo to usporediti sa situacijom u kojoj film mijenjamo u projekcijskoj komori i ne pokušavamo ga mijenjati jednom kad se pojavi na kino-platnu. Što ionako ne možemo učiniti jer tada je film već snimljen i montiran.

Slika 313: *Vibracije istine sada lome energetsku tvorevinu Kontrolnog sustava unoseći novi život u ovu stvarnost.*

Već ste izabrali

Britanija je objavila rat Njemačkoj poslije invazije na Poljsku 1939., ali mnogo je mjeseci izgledalo da se ne događa ništa, sve do početka bitke za Francusku 1940. godine. To razdoblje prividne neaktivnosti postalo je poznato kao „tobožnji rat". I sami smo imali svoj „tobožnji rat" u smislu da se zavjera nalazi u procesu razotkrivanja, ali bez izravnog 'sukoba' sa samim sustavom. Takvom „tobožnjem ratu" uskoro će doći kraj. Imali smo masovne prosvjede protiv vojnih invazija i protiv raznoraznih

nepravdi, ali sad ulazimo u novu eru razumijevanja i po prvi ćemo put svjedočiti masovnim prosvjedima protiv same zavjere, a ne samo protiv njenih pojedinačnih iskaza poput globalizacije i ratova. Ovo je vrijeme kada neodoljiva sila (čovjekovo buđenje) staje oči u oči s nečime što *smatra* „nepomičnim objektom" (plan globalne kontrole). On uopće nije nepomičan, što ćemo u dogledno vrijeme i vidjeti, ali nećemo ga se tako lako riješiti. Trebamo biti snažni i odbijati pokornost tim kontrolom opsjednutim tipovima u svim mogućim okolnostima, bez obzira na razmjere zastrašivanja i provokacije. Iluminatske obitelji mogu imati novac, vlade, banke, korporacije, policiju i vojsku, ali čovječanstvo kojeg oni tako nemilosrdno drže na nišanu ima moć sadržanu u pukoj brojnosti. Šačica zlikovaca ne može nametati svoju volju ogromnoj većini ako mase ne podlegnu strahu i metodi „zavadi pa vladaj" i ako ne dopuste visokotehnološki pristup svojim tijelima putem cjepiva. Gadovi će na svakojake načine nastojati izazvati razdor između cijepljenih ljudi i onih necijepljenih, između zaposlenih i nezaposlenih, „bogatih i siromašnih", razdvajat će nas na temelju religije, visine dohotka i straha od insceniranog terorizma i isfabriciranih bauka. Ako dovoljan broj ljudi udruži snage i prozre takve podvale ciljevi zavjere neće se ostvarivati brzinom koju su njeni pokretači zamislili. Što je više usporimo to ćemo je više neutralizirati, sve do trenutka u kojem će Vibracije istine obaviti svoj posao (slike 314 do 317). Mi *imamo* moć da se uhvatimo ukoštac s izazovima, ali hoće li dovoljno ljudi odlučiti da to i učini?

Uskoro ćemo to i doznati. Znam da se ljudi često boje razmišljati o tome što bi se moglo dogoditi, ali moramo to sagledati iz jednog drugog kuta. Zašto smo 'ovdje' kada se sve to sprema? Zašto smo odlučili biti ovdje i proći kroz ovakvo iskustvo? Koliko god to mnogima bilo teško shvatiti dok su unutar vibracijskih granica stvarnosti pet osjetila, *sami* smo odabrali biti ovdje. Nitko nije stajao u nekoj drugoj dimenziji i prijetio: „Ulazi u to tijelo ili pucam." Radilo se o našem vlastitom izboru. Kao što je Proročište reklo Neu u *Matriksu:*

> Već si to odabrao. Sada to moraš shvatiti ... ovamo nisi došao da bi se na nešto odlučio, odluku si već donio. Ovdje si da shvatiš *zašto* si takvu odluku donio.

Ovo je prilično teško pojmiti jer razina 'vas' kao pojedinca koji je donio takvu odluku nije razina 'vas' koja izravno doživljava donesenu odluku. Sljedeći navod jedne osobe koja je imala iskustvo tik do smrti pojašnjava nam stanje svjesnosti koje donosi takve odluke:

> ... sve, od samog početka, moje rođenje, moji preci, moja djeca, moja žena, sve se javlja istovremeno. Vidio sam sve oko sebe i sve oko svakog tko se nalazio oko mene. Vidio sam sve što misle sada, što su mislili onda, što se zbivalo prije, što se zbiva sada. Vrijeme ne postoji, nema slijeda događaja, niti ograničenja, udaljenosti, razdoblja, vremena, mjesta. Istodobno sam mogao biti gdje god sam poželio.

Slika 314

Vibracije istine iscjeljuju Raskol tražeći manifestacije energetskog poremećaja. Kontrolni sustav ne može opstati bez Raskola i stoga nakon njegova energetskog rasapa on jednostavno mora propasti.

Slika 315

Slika 316

Slika 317

Daleko smo odmakli od situacije u kojoj Mary Smith ili Chuck Jones gleda na današnji svijet i pita se: „Zašto baš ja?" Ovdje imamo dvije potpuno različite perspektive i stvarnosti i obje moramo približiti jednu drugoj u skladu i uzajamnom razumijevanju.

Bez obzira što nam se događa tijekom ovog kratkog boravka u ovoj sićušnoj stvarnosti nazvanoj planet Zemlja, uvijek ćemo biti *Sve Što Jest I Što Ikad Može Biti. 'Fizička'* stvarnost koju mislimo da proživljavamo samo je točka pozornosti. Ništa drugo. Ova pozornost, ili usredotočenost, na stvarnost pet osjetila daje nam osjećaj beznačajnog „malog ja" odvojenog od svega drugog. Ostanemo li u tom stanju tijekom nadolazećih godina život će nam biti vrlo težak. Ali ako tu pozornost, tu točku promatranja, pomaknemo sa „Ja sam David Icke" na „Ja sam *Sve Što Jest* koje prolazi kroz iskustvo u obličju Davida Ickea", sve se mijenja. Najprije počinjemo svjesno pristupati razinama Svijesti koje nas mogu nadahnuti i voditi da budemo na pravom mjestu u pravo vrijeme kako bismo doprinijeli čovjekovom buđenju te izbjegli zasjede i zamke postavljene od strane Kontrolnog sustava. Poimanje da smo vječna Svijest u prolasku kroz određeno iskustvo također ublažava emocionalni učinak tog iskustva, kakvo god ono bilo, za razliku od onih koji misle da su oni *sami*

to iskustvo. Ovim se opet vraćam na: zašto smo ovdje? Zašto smo donijeli takvu odluku? Zasigurno to nismo učinili samo da bismo radili u trgovini, vozili autobus ili vodili neku poslovnicu. To su iskustva dok smo 'ovdje', ali ne i glavni razlog da tako mnogo ljudi *jest* 'ovdje'. Pravi motiv bivanja 'ovdje' jest stjecanje iskustva, ali i doprinos razotkrivanju i rušenju Kontrolnog sustava koji je ovu stvarnost tisućama godina držao u sužanjstvu. Ono što većina ljudi smatra izazovom s kojim se radije ne bi suočili ustvari je izvanredno ukazana prilika. Ova je stvarnost uzurpirana, ali mi ju možemo vratiti u izvorno, čisto stanje. Potrebno je samo redefinirati naš samoidentitet: od bespomoćnih moramo postati svemoćni, od malog ja moramo postati sveznajući 'Ja'. Najveći je to od svih izazova, jer sve potječe od tog pomaka u samosvijesti. Čim se otvorite toj razni jastva više se ne morate pitati: „Što da radim?" Tada to *znate*. Više ne morate prikupljati hrabrost da učinite ispravnu stvar, to jednostavno napravite. Napraviti taj pomak ključna je stvar u onome što tek trebamo uraditi. Takav način razmišljanja, takav stav i reakcije – toga će nam trebati napretek i to vrlo brzo. Bit će to vraška vožnja. Kada se osvijestimo i spoznamo istinu o tome tko smo svijet izgleda bitno različit, a različiti izgledaju i pred nas postavljeni izazovi kao i oni koje smo pred sebe postavili sami. Pomaknete li svoj kut promatranja stvari - sve se mijenja. Pokušajte. Ono što jeste pokušajte prestati identificirati sa svojim tijelom, svojim imenom i odrazom u ogledalu. Pokušajte ih sagledati kao iskustva, a ne kao nešto što vi jeste. Pokušajte promatrati svoj život i svijet iz perspektive pravog sebe: vječne Svijesti, *Svega Što Jest, Što Je Bilo i Što Će Ikad Biti.*

Povratak sebi

Svi se mi možemo otvoriti prema Vibracijama istine promjenom svojeg samoidentiteta: od odraza u ogledalu do Beskrajne svjesnosti, ali to mora biti nešto više od puke intelektualne vježbe. Trebamo *biti* ta promjena percepcije na najdubljim razinama.

Na mentalnoj razini godinama sam znao da nisam moje ime, moje tijelo ili moj odraz u ogledalu. Znao sam da sam čista Svijest, Svugdje i Sve, ali ta percepcija još uvijek se držala na distanci. Bila je puki koncept a ne *oživotvoreni princip*. Od ljeta 2007. započela je ogromna preobrazba jer sam osjećaj jastva integrirao od koncepta u oživotvoreni princip, pa sam na svijet gledao iz perspektive Beskrajne svijesti, a ne „Davida Ickea", ljudske osobnosti. Razumije se, čovjek se kreće između ta dva pola i biva uvučen u emocionalne reakcije i odgovore stvarnosti tijela i uma, ali što više zadržavate tu novu točku samosvijesti to se tijelo/um manje upliće. U to sam vrijeme osjećao snažan energetski pomak „unutar sebe" (Metafizičkog svemira) koji se manifestirao na razne načine u holografskoj stvarnosti. Otpustio sam ogromne količine zatomljenih emocionalnih povreda i frustracija pripojenih „Davidu Ickeu", nastalih zbog višegodišnjeg masovnog izrugivanja i drugih emocionalnih stresova i pritisaka. Zapanjujuće je kako ta emocionalna sjećanja pohranjujemo, uvjereni da smo ih otpustili. Dok se unutar mene u Metafizičkom svemiru odvijalo čišćenje i razbistrivanje, u dekođiranom svijetu očitovalo se kao gotovo opsesivna želja da izbacim sve što mi ne treba i da sve čistim po nekoliko puta. To je trajalo nekoliko

tjedana, a primjećivao sam da se unutrašnjost projicirala na 'van'. Otpuštanje tih emocionalnih i mentalnih blokova i slojeva nužno je za otvaranje vašeg uma višoj Svijesti i Vibracijama istine. Upravo je zato društvo ustrojeno i izmanipulirano tako da proizvede bolne i mučne emocionalne reakcije i energiju. Znam da su mi preko manipulacija iz Metafizičkog svemira 'sinkronistički' odašiljani ljudi koji će kod mene izazvati velik emocionalni stres i blokirati me. Takva iskustva, međutim, također mogu biti prilike da nadiđemo kontrolu koju nad nama imaju emocije. Svaki problem također je i prilika. A tko kaže da u široj slici svega nije predviđeno da tako i bude?

Najvažniji prvi korak ka preobrazbi samog sebe jest donošenje odluke (usredotočene namjere) da je to ono što želimo učiniti. Ako to napravimo i tako doista *mislimo* – „Želim otvoriti svoje istinsko ja", „Odabirem slobodu" – namjera počinje privlačiti iskustva koja nam trebaju da bismo tu namjeru ostvarili kroz proces koji nazivam vibracijski magnetizam. Takva iskustva često mogu biti one vrste koju radije ne bismo privlačili no, vrlo je važno, u slučaju da nam se život počne 'raspadati', da u toj namjeri ustrajemo. Sve je energija, bili to ljudi, mjesta, poslovi, odnosi ili bilo što drugo. Odlučna namjera mijenja vibracijsko stanje naših energetskih polja (u Metafizičkom svemiru), a upravo ta polja privlače i stvaraju naš 'život'. Kada se mijenjaju kroz promjenu stavova i namjere tada više ne privlače ono što su privlačila ranije, niti se s time usklađuju. Na taj način možemo mijenjati poslove, okončati neki odnos, započeti neki novi, preseliti se nekamo; i... stari se život počinje rasplitati da bi ga zamijenio novi, privučen našim novim vibracijskim stanjem. Tijekom tog prelaska znamo reći da nam se život 'raspada', što može biti bolno, zbunjujuće i zastrašujuće ako ne znamo što se doista događa. Zaboga, pogledajte samo moj život nakon susreta s onom prvom vidovnjakinjom i odlaska u Peru. Staro energetsko stanje zamjenjuje se jednim drugim, a svako postojeće stanje mora nestati da bi moglo nastupiti drugo. Ako na to gledamo kao na urušavanje starog života kako bi se mogao manifestirati novi, tada se s takvim prijelazima mnogo lakše nosimo. Slijediti vlastitu intuiciju umjesto uma uronjenog u pet osjetila također je prijeko potrebno za kidanje veza sa stvarnošću „malog mene". Intuitivno znanje je naša veza, ili jedna od njih, s „višim sferama", a nastoji nas voditi iz mnogo više i upućenije perspektive negoli je tijelo/um. Kao što rekoh, u stanju je sagledati putovanje od izvora do mora, dok tijelo/um vidi samo sljedeću okuku na rijeci.

Nešto što intuitivno morate napraviti umu može izgledati ludo, smiješno ili autodestruktivno; ali intuitivno je znanje pročitalo cijelu knjigu, a ne samo nekoliko stranica, i ono može shvatiti zašto je to, u slijedu iskustava, nužno. I, opet, pogledajte što se dogodilo meni 1990. godine... doimao sam se autodestruktivnim, a zapravo sam se oslobađao. Ako ste u ovaj život došli da biste preobrazili i 'raščistili' niska vibracijska i manipulacijska energetska polja možda ćete morati zapadati u neke vrlo teške i mračne situacije kako biste se uskladili s energijom koju preobražavate. Ako se s njom ne povežete na nju ne možete utjecati. Intuicija će to znati, dok će um, i um drugih ljudi, možda osuđivati ono što radite. Ali oni ne znaju kakav je vaš duhovni put; to znate, na jednoj dubljoj razini, isključivo vi. Moje je duhovno

putovanje, na primjer, posve očito ovakvo: iskusi-nauči-priopći. Ponekad, kao što se meni često događa, trebate iskusiti ono što radije ne biste kako biste potom mogli naučiti nove stvari i stići do novih spoznaja koje ćete kasnije prenijeti drugima.

Intuicija ne promatra život očima tijela/uma, pa ono što je umu ludo ili ekstremno može biti nužno potrebno kako bi se neke stvari mogle dogoditi ili iskustva proživjeti. Intuicija je ujedno ključ izbora vaše namjere i razlučivanja između 'nepatvorene' i 'manipulirane' usklađenosti (sinkroniciteta). Stvari koje doživljavate mogu biti sinkrone, ali, je li to vaše željeno putovanje ili stupica Metafizičkog svemira? Namjera nije ni dobra ni loša, već jednostavno energija koja kaže „ovo je ono što želim" ili „ovo je ono što namjeravam učiniti". Izazov se sastoji u tome da uskladite namjeru s unaprijed isplaniranim putovanjem tako da se obje energije – naša namjera i tijek našeg unaprijed isplaniranog putovanja – kreću kao jedna. Ovom kombinacijom događaji u vašem životu mogu se odvijati glatko, osim ako iskustvo nečega što nije glatko nije vaše prijeko potrebno iskustvo. Život velikog broja ljudi prožet je borbom između njihove namjere i njihova 'putovanja'. Oni odluče da nešto žele učiniti ili da nešto budu, iako ih tok intuitivne energije želi odvesti nekamo drugamo, da rade nešto drugo. Oni simbolički lupaju na vrata koja se neće otvoriti, frustracija im raste, premda im se širom otvaraju neka druga vrata, kad bi samo odbacili kruti umno/tjelesni „ja želim" te osluhnuli svoju intuiciju i jezik života. Da li vaš život uopće 'teče'? Ako ne, zašto ne? Zašto ne radite ono što želite raditi? Je li ono što želite raditi ono što ste ovamo *došli* raditi?

Sve su te stvari dio sveobuhvatnog procesa nadilaženja uma i ulaska u više razine svjesnosti koje će nas izbaviti iz manipuliranog privida i povesti nas do našeg najučinkovitijeg doprinosa osobnoj i kolektivnoj slobodi. A, da, moramo i preuzeti odgovornost za ono što nam se događa, baš kao što će se drugi suočiti s posljedicama onoga što nam čine – dobrim i manje dobrim. Nije baš sve „suđeno da tako bude". Mi odlučujemo o vlastitom izboru i suočavamo se s posljedicama našeg izbora... kao što rekoh, dobrim i manje dobrim. U vlastito iskustvo privlačimo ono što se 'lijepi' uz naše energetsko polje, stoga nema svrhe okrivljavati druge za ono što nam se događa. Time kao da kažemo: „Ja nemam vlast nad svojim životom, već ju ima on, ona ili okolnosti." Mi sami privlačimo ono što doživljavamo i stoga smo sami odgovorni za sve što nam se događa. Prihvaćanjem odgovornosti ponovno stječemo svoju moć i spoznajemo da imamo potencijal da promjenom samih sebe promijenimo ono što nam se ne sviđa. Vibracijskih utjecaja na naša energetska polja ima bezbroj. Postoje astrološki utjecaji, utjecaji osobnih stavova i kodiranih informacija čija je konkretna svrha da privuku određenu osobu, mjesto ili iskustvo u naš život. Sve ovisi o tome što smo ovamo došli učiniti ili iskusiti. No, najvažnije je to da ne postoji sreća ili pak nesreća već samo ono što privlačimo i ono što ne privlačimo. Ponekad ljudi moraju izgubiti sve kako bi se oslobodili privida oblika i stvari te ovisnosti o njima.

Kao što kaže stih jedne pjesme: „Sloboda je samo druga riječ za ono kad nemaš što izgubiti." Prolazeći kroz najteže trenutke često spoznajemo neke iznimno važne stvari o životu. Izreka kaže: „Baš kad je gusjenica pomislila da je životu kraj postala

je leptir." Jako je važno da svi preuzmemo odgovornost tijekom onoga što dolazi i zapamtimo da je najmrkliji mrak tik pred zoru. Također se trebamo čvrsto držati percepcije da smo mi sami Beskrajna svijest, a ne Arthur Biggs i Ethel Cohen, odnosno ovaj ili onaj pojedinac.

Otkrića o 'izvanzemaljcima'

Još jedan bitan aspekt ovih monumentalnih vremena bit će potvrda da (ma, je li moguće) nismo sami u svemiru. U Zemlji i oko nje djeluje mnogo ne-ljudskih rasa, a s nekima od njih naposljetku ćemo stupiti u kontakt. Ima onih koji, poput Gmazova, imaju zle namjere, i drugih koji su dobronamjerni a došli su nam pomoći u preobrazbi. Ima i onih koji su prema nama neutralni. Neki čak izgledaju poput nas i mogli bi hodati među nama a da ih ne prepoznamo kao izvanzemaljce. Kao što ranije rekoh, bugarski znanstvenici su 2009. godine objavili da „na Zemlji već postoje izvanzemaljci" i da su s njima u kontaktu. Lačezar Filipov, zamjenik direktora Instituta za istraživanje svemira pri Bugarskoj akademiji znanosti, za bugarske je medije izjavio: „Izvanzemaljci su trenutno svuda oko nas i cijelo nas vrijeme promatraju." To su, dakako, govorili i drevni narodi. Nazivali su ih 'Čuvarima' ili 'Promatračima'. Prilično smo daleko odmakli od koordiniranih zataškavanja iz minulih desetljeća kada su vlasti, znanstvenici i vojska odbacivali ili ignorirali dojave o 'NLO-ima' i tvrdnje o postojanju izvanzemaljskog života, a pogotovo tvrdnje o tome da posjećuju naš planet. Već neko vrijeme očito je da su službene strukture zauzele opuštenij pristup prema bivšim insajderima koji objelodanjuju informacije o izvanzemaljskoj aktivnosti. Čak je i papin glavni jezuitski astronom, otac Gabriel Funes, u jednom vatikanskom listu 2008. godine napisao da je „u svemiru moguće postojanje inteligentnih bića koja je stvorio Bog". Rekao je da se ne može isključiti ni mogućnost postojanja života na Marsu. Vatikanski opservatorij i Pontifikalna akademija znanosti organizirali su sedmodnevni susret znanstvenika koji su razmatrali mogućnost postojanja izvanzemaljskog života, što je veliki pomak od vremena kad je 1600. godine Giordana Bruna, talijanskog redovnika dobrano ispred svog vremena, Inkvizicija osudila na smrt zato što je tvrdio da postoje i drugi svjetovi, između mnogo toga drugog što se pokazalo točnim.

Tijekom 20 godina mojih istraživačkih putovanja diljem svijeta imao sam mogućnost razlučiti vrlo različita razdoblja „prije i poslije" u sferi istraživanja izvanzemaljskog života. Mislim na vrijeme „prije i poslije" jasne odluke o tome da se malo-pomalo omogući upoznavanje javnosti s više informacija o ne-ljudskoj aktivnosti. Vrlo je vjerojatno da se time utire put za neku službenu objavu takve vrste. Koliko smo često u ljudskoj povijesti imali trenutaka kada se percepcija otvorila prema nečemu vrlo očitome, što je prethodno bilo odbacivano i ismijavano. Dobar je primjer prihvaćanje činjenice da Zemlja nije ravna ploča. Danas se čini očiglednim da je Zemlja kugla, ali zbog zataškavanja i neznanja, između ostalog i zbog nepoznavanja zakona gravitacije, Zemlja kao ravna ploča stoljećima se nametala kao jedino prihvatljivo objašnjenje. Kada se ljudima „upalila lampica" prevladavajuće 'spoznaje' koje su dominirale ljudskom percepcijom o našem planetu

odjednom su se pokazale posve besmislenima i smiješnima. Čovječanstvo ponovno prolazi kroz slične 'trenutke' u vezi izvanzemaljskog i međudimenzionalnog života. Kada se objelodane dokazi o prisutnosti izvanzemaljaca oni koji su odbacivali samu tu ideju vidjet će koliko je besmisleno i smiješno bilo uvjerenje da život postoji samo na ovom sićušnom planetu, u ovom sićušnom Sunčevom sustavu, u ovom sićušnom frekvencijskom području vidljivog svjetla.

Ljudsku percepciju života i stvarnosti očekuje nevjerojatna preobrazba. Za mnoge je već započela. Ako i kada vlasti podastru te informacije javnosti, a izgleda da pomaci u službenim stavovima nešto slično nagovještavaju, ipak ne očekujte previše kad je u pitanju iznošenje istine o onome što se doista zbiva. Eventualna službena 'objava' o postojanju izvanzemaljaca bit će voda na mlin planovima o nametanju kontrole, a ne ljudskoj slobodi i prosvjetljenju.

Mnoštvo je mogućih scenarija, a jedan od njih nazvan je Projektom plava zraka (engl. *Project Blue Beam*). Otkrio ga je 1990-ih godina kanadski novinar Serge Monast koji je 1996. umro od srčanog udara usred svojih istraživačkih napora. Još jedan novinar koji je radio na priči o Plavoj zraci također je umro od srčanog napada. Prema izvještajima, vlasti su Monastu oduzele djecu zbog navodnog zlostavljanja koje se sastojalo u tome da je Monast djecu obrazovao kod kuće a ne u školi. Uhićen je i proveo je noć u zatvoru. Sljedeći dan, vrativši se kući, doživio je fatalni srčani udar, u dobi od 46 godina. Monast je 1994. rekao da njegova istraživanja otkrivaju kako je Projekt plava zraka, NASA-ina operacija, mnogostruki plan kojim se želi podržati uvođenje globalne države ili „Novog svjetskog poretka", a uključuje moguć lažni „posjet izvanzemaljaca" pomoću holografske tehnologije i projekcija sa satelita te insceniranog 'zbližavanja' svjetskih religijskih božanstava i njihova stapanja u „jednu istinu" i jednu religiju. Monast je rekao:

> Projekt plava zraka bit će tobože univerzalno ostvarenje drevnih proročanstava, događaj značajan poput onog od prije 2000 godina. Uglavnom, nebo će poslužiti kao filmski ekran (na sloju natrija na visini od oko 100 kilometara iznad tla), a u svemir postavljeni sateliti laserski će projicirati prikaze na sve četiri strane Planeta na svakom jeziku i dijalektu, ovisno o konkretnoj regiji. Radi se o religijskom aspektu Novog svjetskog poretka te o obmani i prevari golemih razmjera.
>
> Satelite će koordinirati računala, a nebesku će predstavu voditi već pripremljen softver. Holografski prikazi zasnivaju se na kombinaciji gotovo istovjetnih signala koji će stvarati trodimenzionalnu sliku ili hologram, što je podjednako primjenjivo kod akustičkih ELF, VLF i LF valova (izuzetno niske frekvencije, vrlo niske frekvencije i niske frekvencije) i optičkih pojava. Konkretno, predstava će se sastojati od višestrukih holografskih prikaza u različitim dijelovima svijeta, od kojih će svaki dobiti drukčiji prikaz, već prema konkretnoj nacionalnoj religiji pojedinog područja. Neće biti izostavljeno niti jedno jedino područje. Uz kompjutorsku animaciju i zvukove koji će se prividno javljati iz svemirskih dubina, zaprepašteni a gorljivi sljedbenici raznih vjera svjedočit će vrlo životnom i uvjerljivom povratku vlastitih spasitelja.

Monast je rekao da će na nebo biti projicirane slike religijskih junaka poput Isusa, Muhameda, Buddhe i Krišne, a da će se zatim stopiti u „jednog jedinog pravog Boga" one planirane, jedinstvene svjetske religije. Ne kažem da je Serge Monast imao pravo u svemu što je tvrdio, ali insceniranu „izvanzemaljsku invaziju" ne treba odbaciti kao mogući primjer problema-reakcije-rješenja na putu prema svjetskoj vladi i vojsci. Upriličiti predstavu s „letećim tanjurima" moguće je i bez holografske tehnologije, posredstvom antigravitacijskih „letećih tanjura" kakvi u tajnim podzemnim bazama postoje već desetljećima. Ne sjede u svim 'NLO-ima' 'izvanzemaljci'. Ista globalna centralizacija mogla bi se opravdavati i željom da ovaj naš planet bude primjereno predstavljen u interakciji i 'pregovorima' s 'objelodanjenim' izvanzemaljskim skupinama. Mnoštvo je putova kojim bi se pri tome moglo poći – osim prema istini.

Moguća je službena 'objava' o postojanju brojnih vrsta bića koja nisu ljudi, ali možete se kladiti da među njima neće biti ona s krljuštima.

Istraživači su povezivali HAARP tehnologiju s plavom spiralom svjetla koja se pojavila na nebu iznad sjeverne Norveške u prosincu 2009. uoči govora zahvale Baracka Obame u toj zemlji nakon dobivanja Nobelove nagrade za mir. Svjetlo se zaustavilo na nebu te se počelo kretati u krugovima, da bi na kraju postalo velika spirala (sl. 318). Iz njenog središta potom je zračila zelenoplava svjetlost, što je potrajalo desetak minuta prije negoli je spirale nestalo. Promatrači su je opisivali kao „zvijezdu padalicu koja se oko sebe neprestano vrti", a njen video snimak možete vidjeti na YouTubeu. Vlasti su tvrdile da se radi o neuspjelom testiranju nekog ruskog projektila, ali takvo je objašnjenje, s obzirom na značajke viđene pojave, potpuno besmisleno. Znakovito je da se blizu mjesta gdje se pojavila svjetlost nalazi postrojenje za zagrijavanje atmosfere pod nazivom EISCAT (engl. *European Incoherent Scatter Scientific Association*), koji nazivaju „HAARP-ovom antenskom farmom". To nije nimalo slučajno, a tehnologija kadra da uprizori planirane scenarije zasigurno postoji, kao što je tvrdio Serge Monast. Ovo je vrijeme u kojem moramo oprezno kročiti i biti spremni na razne mogućnosti jer u sljedećih nekoliko godina, kad Vibracije istine razmaknu zavjesu i otkriju ono što nam je skrivano, dogodit će se mnogo toga (sl. 319). Čudesne stvari. Stvari koje mogu promijeniti stvarnost. Neke od njih bit će izmanipulirane, a neke će biti stvarne. Čovjek će se morati svojski potruditi da razlikuje umjetno izazvane od prirodnih događaja, a oštra mu intuicija neće biti naodmet. Glavu je mnogo lakše prevariti. Iznenadna promjena u službenim stavovima prema 'ET' pitanju i način na koji se ta tema sve više javlja u glavnim medijima pokazuje da se nešto sprema. Kada, gdje i kako – ono je što još uvijek ne znamo pouzdano. Bugarski znanstvenik Lačezar Filipov tvrdi da će „ljudska rasa u sljedećih

Slika 318: *Svjetlosna spirala u Norveškoj nedaleko jednog HAARP-ovog postrojenja.*

Slika 319: *Vibracije istine otkrivaju sve što je stajalo skriveno iza vela obmane.*

10 do 15 godina zasigurno stupiti u izravan kontakt s izvanzemaljcima". Osobno mislim da će to biti i ranije.

Što možemo učiniti?

Nedavno sam gledao dokumentarac pod naslovom *Vratimo vraga molitvom u pakao* (engl. *Pray the Devil Back to Hell).* Govori o liberijskim ženama u zapadnoj Africi i o tome kako su okončale krvav i strašan rat mirnim prosvjedima i nesuradnjom s vlastima.

To je simbol onoga što svi mi možemo - i moramo - učiniti lokalno i globalno želimo li spriječiti „rep da maše psom", odnosno da manjina vlada većinom. Ako su se te žene mogle suočiti s naizgled beznadnom situacijom i nadvladati je, tada se i mi možemo uhvatiti ukoštac sa svjetskom zavjerom. Za Boga miloga, ima nas više od sedam milijardi! Charles Taylor, tadašnji vođa Liberije, bio je arhetipski afrički despot, opijen moći a, kao i obično, kad je pokušavao opravdati svoja bezbožna djela, usta su mu bila puna 'Boga.' Ne iznenađuje stoga što je tiranin Taylor navodno imao tijesne poslovne veze s američkim televizijskim 'evangelistom' Patom Robertsonom koji je, čini se, razvio pravu ovisnost prema afričkim diktatorima. Nakon proglašenja 'nezavisnosti' Liberije liberijske su vlasti, s prolaskom desetljeća, postajale sve nasilnije, a Taylor je bio jedan u dugom nizu korumpiranih demagoga koji je vodio ljude sve dublje u neumitno siromaštvo istovremeno zgrćući za sebe ogromno bogatstvo. Charlesa Taylora, baptističkog laičkog propovjednika školovanog u Americi, potjerao je iz zemlje jedan drugi agent opačina po imenu Samuel K. Doe koji je preuzeo vlast poslije krvavog puča. Ali Taylor se vratio 1989. i zadobio podršku za pokretanje protuudara. Tako je otpočeo strašan građanski rat između suparničkih etničkih frakcija, a uzimati oružje i boriti se morala su čak i djeca u dobi od osam godina. Doe je mučen do smrti, a zemlju su preplavila silovanja i ubojstva. Nasilje se nastavljalo, uz rijetke predahe za „mirovne pregovore", nakon kojih bi opet buknulo. Godine 1997. bilo je već 200.000 mrtvih, oko milijun ljudi moralo je napustiti svoje domove, a još 700.000 izbjeglica prešlo je granicu i potražilo spas u susjednim državama. Stanovništvo su terorizirala djeca-vojnici koji su se pretvorili u čudovišta, ali, i oni su sami, na koncu, bili žrtve. Jedan trinaestogodišnji 'vojnik' kasnije je rekao:

> Davali su mi tablete od kojih sam ludio. Kada me je obuzimalo ludilo tukao sam ljude po glavi i udarao sve dok ne bi prokrvarili. Kada bi ludilo popustilo osjećao sam veliku krivnju. Ako bih se sjećao osobe kojoj sam bio naudio odlazio bih do nje i ispričavao se za ono što sam učinio. Ako nisu prihvaćali moje isprike bilo mi je jako teško.

Taylor je 1997. navodno „odnio pobjedu" na izborima, ali u roku od dvije godine izbio je novi građanski rat kada su ruralni „ratni vođe" sa sjevera pokrenuli žestoke akcije protiv Taylora pod nazivom „Ujedinjeni Liberijci za pomirenje i demokraciju" (LURD). Kao i uvijek, naziv nije odgovarao istini, a očito je i da im fali jedno slovo.[1] Ratni vođe su željeli dio Taylorova plijena, a kad je on to odbio muškarcima i dječacima-vojnicima iz 'LURD-a' i druge frakcije pod nazivom 'MODEL' (Pokret za demokraciju u Liberiji) naređeno je da siluju, ubijaju i pljačkaju kud god pošli. Kćeri su silovane pred očima roditelja; muževima su odrubljivane glave pred očima njihovih žena i djece. Dotad su ubojice postali toliko neosjetljivi na tuđu patnju da pojmovi poput 'suosjećanja', 'empatije', čak i 'limita', nisu imali nikakva značenja za te psihopate. Ali, na scenu tada stupa Leymah Gbowee. Kada je rat dospio do glavnog grada Monrovije imala je samo 17 godina i tek je završila srednju školu, a od djeteta je „postala odrasla u roku od nekoliko sati". Jednom prilikom njoj i njenoj majci savjetovano je da napuste njihovu crkvu u kojoj se bilo sklonilo 2000 raseljenih osoba, a noć poslije pobijeno je više od njih 600. „Otišli smo samo dvije ulice dalje i čuli ljude kako vrište, plaču, preklinju za pomoć... bio je to cjelonoćni masakr.", prisjeća se Leymah. Kasnije, s trogodišnjim sinom i dvogodišnjom kćeri morala je pobjeći iz svoga doma kako bi izbjegla borbe te je prolazila preko kontrolnih točaka koje su imbecilni 'mačo' muškarci ponekad ukrašavali „friškom mladom glavom". Kako sama kaže: „Gnjev, bol i trauma bili su toliki da nisu mogli nestati za godinu ili mjesec dana. Jednostavno sam osjećala da nešto u vezi toga moram poduzeti."

I poduzela je. Gbowee je sanjala da mora okupiti žene i da zajedno moraju moliti za mir. Ona i još jedna žena po imenu Comfort Freeman okupile su 2002. godine desetke žena u odlučnoj namjeri da zaustave rat. Svoj pokret su nazvale „Žene u mreži izgradnje mira" (WIPNET). Počele su mirno prosvjedovati tamo gdje su despot Charles Taylor i njegova povorka automobila trebali proći te su organizirale demonstracije s pasivnim otporom, protestne povorke, blokade i bdijenja za mir. U jednom od njihovih priopćenja stoji:

> Dosad smo šutjele, ali nakon što smo ubijane, silovane, dehumanizirane i zaražene bolestima, a gledajući propast naše djece i obitelji, rat nas je naučio da budućnost leži u tome da nasilju kažemo NE, a miru DA! Mi nećemo odustati, čekat ćemo da nastupi mir.

---

[1] Autor se poigrava mogućom varijantom skraćenice LURD, aludirajući na engleski pridjev *lurid*, čije je značenje 'grozan', 'sablastan', 'mračan' itd.; *op. prev.*

Prosvjedovale su ne samo protiv Taylorovih monstruoznih nedjela već i protiv svih frakcija koje su doprinosile buktanju rata. Svaki su dan bile vani, pred očima javnosti, bez obzira na vrijeme ili okolnosti. 'NE' nije bio odgovor koji su kanile prihvatiti (sl. 320). U to je vrijeme Leymah Gbowee govorila:

> Samom činjenicom da ovdje sjedimo za narod Liberije ima nade ... Neki kažu da sramotimo naše vlasti, ali sunce i kiša bolji su od metaka i rata. Naša su vizija složne obitelji i iskorjenjivanje gladi i bolesti.

Taylor ih je isprva ignorirao, ali ovaj početni primjer relativno malog broja žena nadahnuo je i ostale da im se pridruže. Naposljetku se okupilo oko 3000 žena koje su od Taylora i pobunjeničkih frakcija zahtijevale da prekinu s nasiljem. Taylor se opirao, ali pritisak ga je na kraju primorao da popusti i pristane na mirovne pregovore u Gani. Leymah Gbowee kasnije je imala priliku obratiti se Tayloru s podija na jednom javnom skupu. Tada je rekla:

> Ljubazno molimo poštovane zastupnike u senatu ... da prenesu ovo priopćenje njegovoj visosti dr. Charlesu Tayloru, uz sljedeću poruku: da smo mi, žene Liberije, uključujući IDP-e [tuzemne raseljene osobe] ... umorne od rata. Umorne smo od bježanja. Umorne smo od toga da prosimo za šaku bulgura. Umorne smo od toga da nam siluju djecu. Ovakav stav zauzimamo kako bismo osigurale budućnost našoj djeci jer vjerujemo, kao čuvari društva, da će nas naša djeca pitati: „Mama, kakva je bila tvoja uloga u toj krizi?" Ljubazno vas molimo da ovo prenesete liberijskom predsjedniku. Hvala.

Svi oni koji kažu da se ništa ne može učiniti glede stanja u današnjem svijetu moraju promisliti o tome što su postigle te žene. Dakle, jedna malena, nenaoružana i naizgled nemoćna skupina suočila se s ogromnim izazovom: zaustavljanja rata između suparničkih frakcija koje su tijekom višegodišnjih silovanja i masovnih ubojstava izgubile svaku ljudskost te su svakodnevno činile neopsive strahote.

Slika 320: *Liberijske žene nisu prihvaćale 'NE' kao odgovor. Ne smijemo ga prihvatiti ni mi.*

Dakle, najprije su se pojavile jedna ili dvije žene kojima se potom, na samom početku, pridružilo još nekoliko njih, čime je nadahnut cijeli nacionalni pokret nenasilne nesuradnje. Liberijske su žene, odbijajući prihvatiti išta manje od traženog, primorale te maloumne muškarce da sjednu za pregovarački stol. Slijede tri elementa koja su se zajedno, kao i uvijek, pokazala kao nezaustavljiva kombinacija, omogućivši da se dogodi prividno 'čudo':

1) Rekle su 'Dosta!'... a to su i mislile.
2) Nipošto nisu prihvaćale 'NE' kao odgovor, bez obzira koliko trajalo i koliko žrtava sve to iziskivalo.
3) Prijelomni je trenutak bio to što su liberijske aktivistice uspjele okupiti žene različitih vjera i plemenskih pripadnosti oko zajedničkog cilja: postizanja mira i slobode za sve.

Udružimo se

Leymah Gbowee bila je predsjednica organizacije žena pri Luteranskoj crkvi Sv. Petra u Monroviji, a Comfort Freeman je predsjedavala Nacionalnom udrugom žena Luteranske crkve u Liberiji; ali nisu dopustile da vjerske razlike stanu na put njihovu jedinstvu. Pokretu su se pridružile i muslimanke, jednako dobrodošle kao i kršćanke. Zahvaljujući tome žene su obeshrabrile izglede vladajućih struktura da ih zavade i da njima vladaju na temelju etničkih i religijskih razlika, a upravo je takav jedinstveni cilj doveo te umobolnike za pregovarački stol. Ali to je bio tek početak. Taylor i vođe pobunjeničkih frakcija htjeli su između sebe razdijeliti zemlju i osigurati najprofitabilnije poslove u bilo kojoj novoj vladi. Tijekom pregovora u Gani pobunjenički vođe iz ruralnih liberijskih područja također su uživali u luksuzu s pet zvjezdica i ondje su željeli ostati što je duže moguće, dok se u Liberiji nastavljalo nasilje i 'mesarenje'. Poslije sedam tjedana još uvijek nije došlo do prekida vatre i žene su opet rekle 'Dosta!'. Dvije stotine njih blokiralo je izlaze iz konferencijske dvorane, ispreplele su ruke i poručile 'moćnim' muškarcima da će ostati zatvoreni u dvorani sve dok ne postignu valjani sporazum. Unutra su također bili zatvoreni generali koji su pozvali 'sigurnosne' snage da uhite Gbowee zbog „ometanja službenih osoba" što je, u danim okolnostima, bila šokantna tvrdnja. Istog tog jutra bila je čula eksploziju projektila u kompleksu američkog veleposlanstva u Monroviji. U jednom trenutku dva dječaka otišla su oprati zube, a već u drugom od njih su ostale samo papuče. „Tog dana morale smo poduzeti nešto dramatično.", kazala je Gbowee. Stoga je „snagama sigurnosti" koje su je došle uhititi rekla: „Dobro, sada se skidam do gola." U zapadnoj Africi rašireno je vjerovanje da je pogled na ženu koja se javno skida do gola vrlo snažno prokletstvo. Kao što je rekla za 'moćne' muškarce zatočene u dvorani: „Radije bi nam ustupili cijeli svijet nego da nas vide kako se skidamo do gola."

Jedan ratni vođa pokušao je, guranjem i udaranjem, potjerati žene odande, ali posrednik mirovnih pregovora mu je kazao: „Vratite se u dvoranu i sjednite. Da ste pravi muškarac ne biste ubijali vlastiti narod. Ali, s obzirom na to da niste pravi muškarac, ove vas žene tretiraju kao klince." Dva tjedna kasnije objavljene su odredbe mirovnog sporazuma. 'Svemoćni' Charles Taylor protjeran je iz zemlje i sada se nalazi u zatvoru pod paskom Ujedinjenih naroda i čeka na suđenje zbog ratnih zločina. Njegovog sina, američkog državljanina, savezni je sud osudio na 97 godina zatvora zbog ubojstava i mučenja kada je bio na čelu liberijskih 'antiterorističkih' službi.

E, kad bi se barem na isti način postupalo s teroristima iz redova američke vlade. Ellen Johnson Sirleaf, obrazovana u Americi, postala je 2006. godine prva izabrana čelnica neke afričke države kada je inaugurirana kao predsjednica Liberije, pri čemu se založila za „potpun raskid" s nasiljem iz prošlosti. Trenutna situacija u Liberiji, istini za volju, daleko je od savršene, ondje su još uvijek rašireni siromaštvo i oskudica, ali žene koje su ustale protiv luđaka s oružjem iz svih 'frakcija' pokazale su što se može postići ne odstupimo li od svojih ciljeva i vrijednosti bez obzira na razmjere zastrašivanja. *Vratimo vraga molitvom u pakao* naizgled je dokumentarac o ženama, ali u njemu prikazane stvari imaju globalni značaj. U ovom slučaju stvar su pokrenule žene, ali u drugim situacijama to su činili muškarci – sjetimo se vodstva Martina Luthera Kinga i mnogih drugih. I opet ponavljam, nije važan spol vašeg tijela, kao što nije važna ni boja vaše kože. Bitna je snaga vašeg karaktera. Bitno je braniti ljubav, pravdu, poštenje i slobodu te prihvatiti ništa manje za sebe same i za druge unatoč svim nedaćama. Cijelo vrijeme slušam ljude kako govore da ništa ne mogu učiniti, iako time zapravo traže izliku da sjede skrštenih ruku. Ali jednog dana, nastave li s tom groznom samoobmanom, morat će to objasniti svojoj djeci i unucima. Kao što je Leymah Gbowee više nego točno rekla - djeca će pitati: „Mama, kakva je bila tvoja uloga u toj krizi?" Kakav će biti naš odgovor?

Ne treba nam nered, ne treba nam nasilje

Ključan aspekt otpora liberijskih žena bio je to da su one cijelo vrijeme ostale mirne i nenasilne. Sustav želi da izazivamo nerede reagirajući na njihove nepravde; mnogi su tako nasamareni pa upravo to i čine. Sustav želi izgovor za uvođenje stroge policijske države diljem svijeta, a oni koji od očaja izazivaju nerede (započeti redovito od strane provokatora) upravo su izgovor kakav vlasti jedva čekaju. Vojna mašinerija već je spremna na protudjelovanje. Ratna škola Američke vojske izradila je dokument pod naslovom „Poznate nepoznanice: nekonvencionalni strateški šokovi u razvoju obrambene strategije". U njemu piše da vojska mora biti spremna na „nasilno, strateško dislociranje unutar Sjedinjenih Država" u svjetlu „nepredviđenog ekonomskog kolapsa". Nepredviđenog?? Dobra fora. U dokumentu se govori o „svrhovitom domaćem otporu", „opasnostima po javno zdravlje" ili „nestajanju funkcionalnog političkog i pravnog poretka". Ondje još piše:

> Širenje građanskog nasilja ... prisilit će vojni establišment da, u najvećoj mjeri, preusmjeri prioritete kako bi se obranio unutarnji red i mir te čovjekova sigurnost. Američke vlasti i vojni establišment, uljuljkani samozadovoljstvom zbog prisutnosti dugotrajnog reda i mira u državi, bit će prisiljeni naglo napustiti neke ili većinu sigurnosnih intervencija u inozemstvu kako bi se mogli pozabaviti naglo širećom nesigurnošću ljudi na domaćem terenu. U najekstremnijim okolnostima to bi moglo uključivati primjenu vojne sile protiv agresivnih skupina unutar Sjedinjenih Država.

U prikrajku već čekaju agenti provokatori i podobni bedaci spremni započeti s neredima i građanskim nemirima za koje ovi bedaci smatraju da prkose postojećem

poretku. Ali postojeći poredak stvorile su iste mreže iluminatskih obitelji koje žele stvoriti „novi poredak". Da bi to postigle trebaju, kao i uvijek, našu suradnju. Možete biti sasvim sigurni da oni koji odaberu izazivati nerede i pljačkati kao reakciju na ono što se događa, i koji budu poticali druge da izazivaju nerede i pljačkaju, upadaju ravno u postavljenu im zamku.

Vlasti i vojni agenti provokatori toga će biti svjesni, ali ne i podobne budale. No, vrijeme je da se osvijeste. Na nerede i pljačkanje koje zapravo i *žele* vidjeti – dakle, kaos – vlasti će odgovoriti uspostavom policijske države s policijskim satom, slanjem ljudi u zatvor bez suđenja, vojskom na ulicama i aktivacijom koncentracijskih logora za 'disidente', na koje ja i mnogi drugi odavno upozoravamo. Jedini način da sve to spriječimo je da postupimo suprotno od onoga što vlasti žele. A žele da reagiramo nasiljem i neprijateljstvom prema Državi i jedni prema drugima. Koliko je nasilnih revolucija dovelo samo do još jednog tiranskog režima koji je zamijenio onaj srušeni režim? Tako jednostavno mora biti jer ono što se uništi nasiljem bit će zamijenjeno istom energijom. Vječna Svijest svjesna same sebe ne izaziva nerede, ona nije nasilna i ne pljačka. John Lennon savršeno je to dočarao kada je pjevao:

Kažeš da želiš revoluciju
Pa, znaš
Svi mi želimo promijeniti svijet
Kažeš da je to evolucija
Pa, znaš
Svi mi želimo promijeniti svijet
Ali kada govoriš o razaranju
Ne računaj na mene ...

... Kažeš da imaš pravo rješenje
Pa, znaš
Voljeli bismo vidjeti tvoj plan
Ti tražiš i moj doprinos
Pa, znaš
Činimo što možemo
Ali kada želiš novac
Za ljude pune mržnje
Jedino ti, stari, mogu reći:
Ma, čekaj malo.

Martin Luther King također je sjajno ukazao na nepoželjnost nereda:

Loša strana nereda, ako moralna pitanja ostavimo po strani, sastoji se u tome što se njima ne može ništa postići, a njihovi sudionici to znaju. Stoga neredi nisu revolucionarni već reakcionarni jer zazivaju poraz. Oni uključuju svojevrsnu emocionalnu katarzu, ali neminovno su praćeni osjećajem beznađa.

To su riječi revolucionara koji je uspijevao u svojim ciljevima putem mirne nesuradnje. Da, na kraju su ga ubili, ali ono što je stvorio nenasiljem i odlučnošću naposljetku je okončalo segregaciju. Fizički život nije bitan u usporedbi s onime što je pravedno, jer svi smo mi vječna Svijest koja prolazi kroz jedno prividno iskustvo, a najveći privid je smrt. Mnogo bih radije umro 'rano' radeći ono što znam da je ispravno negoli poživio par varljivih godina više kao sluga tiranima. No, ni to nije neophodno da bi se ovom besmislu stalo na kraj. Milijarde je ljudi porobljeno a, proporcionalno gledano, šačica je onih koji porobljuju. Hm... mislim da vidim izlaz iz svega ovoga. Moramo se udružiti u uzajamnoj podršci, ljubavi, ljubaznosti i empatiji. Moramo odbaciti umjetne sitnice koje nas dijele – religiju, politiku, rasu, kulturu i visinu dohotka.

To ne znači da ljudi moraju odbaciti svoja uvjerenja, samo ne smiju dopustiti da ona budu oružje podjele. Svi smo mi u istoj kaši i moramo se zajednički suočiti s tim izazovima, a ne krasti jedni od drugih, pljačkati i praviti nerede ili okretati glavu na drugu stranu jer, eto, ono što se događa nekom drugom „nije moj problem". 'Oni' ne žele porobiti muslimane, Židove, ljude crne boje kože ili bijele Amerikance srednjeg staleža ili nešto slično. Oni to pokušavaju učiniti *svima* nama te se okomljuju na različite skupine jednu po jednu, baš kao što su u Njemačkoj radili nacisti. Sjetimo se onih znamenitih riječi jednog njemačkog svećenika, jer danas su itekako primjenjive:

> Prvo su došli po Židove, ali ja nisam bio Židov pa nisam poduzeo ništa.
> Potom su došli po komuniste, ali ja nisam bio komunist pa nisam poduzeo ništa.
> Potom su došli po članove sindikata, ali ja nisam bio član sindikata pa nisam poduzeo ništa.
> Potom su došli po mene, ali više nije ostao nitko da me brani.

Budimo nepokorni

Ujedinimo se oko onoga što se tiče svakog od nas – gubitka naših temeljnih sloboda. A ako se to zbiva upravo sada u kakvom će svijetu živjeti naša djeca i unuci? Možete li živjeti s takvom nišlju ne poduzimajući ništa ili pak praveći nerede, baš kao što vlasti žele? Ja ne mogu. Moramo se početi organizirati u zajednice i skupine te podržavati jedni druge i prestati *surađivati* s Kontrolnim sustavom, a ne boriti se protiv njega. Sustav može opstati isključivo uz našu suradnju i prešutnu suglasnost. Mi smo ti koji ga držimo na okupu. Oni imaju svoje nasilne muškarce i žene, zvane vojska i specijalne jedinice, koji su zaduženi za rješavanje problema nasilnog otpora. Njihova najgora noćna mora je naša nesuradnja: kada odbijemo plaćati poreze; kada odbijemo napustiti vlastiti dom u slučaju da banka izvrši ovrhu zbog ekonomskog kraha koji su uzrokovale same banke; kada se odbijemo pokoriti vlastitom porobljavanju u bilo kojem obliku. Sustav se s time ne bi mogao nositi kada bi se to događalo u masovnim razmjerima. Upravo je u tome stvar: da bismo uspjeli moramo to učiniti masovno, a oni koji nisu izravno pogođeni nekom nepravdom trebaju dati potporu onima koji jesu. Umjesto pokornosti treba nam nepokornost, neposluh ljudi čvrstih

načela pravednosti koji se neće pokoravati onom što je nepošteno, nepravedno ili što kani zatrti njihovu slobodu i slobodu drugih ljudi. Ovakvim pristupom ne odbijamo se pokoravati u duhu netrpeljivosti, gnjeva ili nasilja već s ljubavlju, radošću i smijehom – i nepokolebljivom odlučnošću da ne surađujemo s našim vlastitim porobljavanjem. Trebamo masovno odbiti poziv u vojsku, posebno pokušaju li uvesti vojnu obvezu; trebamo odbiti obvezu „društveno korisnog rada" za mlade koji žele uvesti Obamini kontrolori (kao i britanska vlada i druge). I trebamo odbiti pridružiti se ili prihvatiti legitimnost Obaminih planiranih civilnih sigurnosnih snaga, što nije ništa drugo doli obmana kojom se narod tjera da nadzire narod u korist elite. Moramo početi organizirati lokalne valute i programe razmjene roba kako bismo mogli djelovati izvan sustava. Jedna od opcija su i masovni prosvjedi, dokle god su mirni, ali oni trebaju biti dio kampanje nenasilne nesuradnje, a ne njeno središte. Koliko je masovnih prosvjeda bilo tijekom godina diljem svijeta, a usprkos tome sve je „isto ko i lani", bilo da se radi o ratu ili globalizaciji. Trebamo prestati pozirati s transparentima, a potom odlaziti u kafić misleći da smo učinili ne znam kakvu uzvišenu stvar. Moramo početi poduzimati ono što će doista ostaviti traga. Prosvjedi trebaju imati za cilj nesuradnju, ali ne smijemo prihvatiti ni zakone koji zabranjuju okupljanje. Trebamo izaći na ulice u velikom broju prosvjedujući protiv takvih zakona; trebamo okružiti kuće ili stanove susjeda kada ih sudski ovršitelji po nalogu banke dođu izbaciti na ulicu; a vladine i financijske ustanove trebamo ispuniti masama ljudi kako bismo spriječili funkcioniranje sustava.

I sve to moramo raditi dobroćudno i posve mirno. Pokret 'Shministim' u Izraelu izvrstan je primjer nesuradnje. Čine ga izraelski srednjoškolci (Shministim na hebrejskom znači „učenici završnog razreda srednje škole") koji su osuđivani na kazne zatvora zato što su odbili služiti u vojsci koja okupira palestinske teritorije i ubija nevine u Gazi i drugdje. Nevjerojatni su to mladi ljudi koji mogu posramiti sve one diljem svijeta koji se služe pitanjem „Ali, što da radim?" kao opravdanjem da ne poduzmu ništa. Jedna od njih, Omer Goldman, piše:

> Prvi sam put poslana u zatvor 23. rujna, odrobijala sam 35 dana. Ja sam sretnica jer sam, nakon dva boravka u zatvoru, puštena zbog zdravstvenih problema, no jedino sam ja bila puštena zbog takvih stvari. Kada ovo budete čitali mnogi moji prijatelji također će biti u zatvoru: provest će ondje tri tjedna, zatim će tjedan dana biti na slobodi, pa će se opet vratiti u zatvor, i tako stalno iznova, sve dok ne napune 21 godinu. Razlog? Mi odbijamo poštivati vojnu obavezu izraelske vojske zbog okupacije tuđih teritorija.
>
> Uz vojsku sam, inače, odrasla. Moj otac je bio zamjenik ravnatelja Mossada, a ja sam pratila kako moja sestra, koja je osam godina starija od mene, služi vojsku. Dok sam bila mala i sama sam htjela biti vojnikinja. Vojska je bila toliko važan dio mog života da sam ju jednostavno prihvaćala kao sastavni dio života moje obitelji.
>
> Ranije ove godine otišla sam na jedan mirovni prosvjed u Palestinu. Uvijek su mi govorili da je izraelska vojska tu da me štiti, ali tijekom prosvjeda izraelski vojnici

otvorili su vatru na mene i moje prijatelje gađajući nas gumenim mecima i ručnim bombama sa suzavcem. Ostala sam šokirana i preplašena. Vidjela sam pravo stanje stvari. Vidjela sam stvarnost. Vidjela sam, po prvi put, da su najopasnija stvar u Palestini izraelski vojnici, upravo oni koji bi trebali biti na mojoj strani.

Ono što je doživjela jednostavno ju je osvijestilo, barem u tom segmentu njena života. Da je ostala unutar svog uma brinula bi se o posljedicama svog zauzimanja za ispravnu stvar, osobito stoga što je u životu bila okružena vojskom. Kada čovjek pristupi Svijesti neće joj proturječiti. Svijest mora učiniti ono što zna da je ispravno, bez obzira na sve. Imamo i primjer jedne mlade Amerikanke židovskog podrijetla koja je odlučila biti privržena pravdi, a ne nekom genetskom/religijskom/kulturnom programu uma. Njeno ime je Anna Baltzer, a na Zapadnu obalu je otišla kako bi se sama upoznala s teškim položajem Palestinaca pod izraelskom okupacijom. Ono što je vidjela promijenilo joj je život i osvijestilo je u vezi onoga što se događa. A, kako se opet pokazalo, kada se povežete sa Sviješću, bilo u potpunosti ili u odnosu na određenu situaciju, jednostavno ne možete okrenuti glavu na drugu stranu. Ovi nam primjeri mogu poslužiti kao odgovor na nepravdu i patnju ovog 'svijeta'. Prestanimo surađivati s onima koji uzrokuju tu nepravdu i patnju i tada se to više neće moći događati jer 'elita' može manipulirati situacijom, ali mi smo ti (mi, narod) koji odlučuju hoćemo li plesati kako oni sviraju. Što, nemamo izbora? *Glupost.* Nikada situacija nije takva da „nemamo izbora". Postoje stvari koje bismo radije odabrali nego neke druge, ali nikada stvari nisu takve da „nemamo nikakvog izbora". Trenutno oni koji su poštenju i pravdi predani u tolikoj mjeri da mogu zauzeti odlučan stav još uvijek su u manjini, ali potencijali svega toga su bezgranični. Bez topovskog mesa u uniformi ratova ne može biti. Isti je slučaj sa samim sustavom koji obuhvaća vlasti, bankarstvo, poslovanje, medije i tako dalje.

Da bi mogle funkcionirati, sve te institucije kontrole i manipulacije zahtijevaju našu suradnju, a bez nje bi se njihova kula od karata jednostavno urušila. Mi surađujemo s onima koji nas žele pretvoriti u robove, a kada to ne bismo činili oni bi bili nemoćni. Koliko situacija u kojoj smo se našli mora biti loša da bi se naš um otvorio toj očiglednoj činjenici? Spomenute mlade Izraelke primjer su onoga što trebamo poduzeti, a ako dovoljno nas slijedi taj primjer struktura centralizirane moći mora se srušiti.

Oživljene uniforme

Onima u uniformi također bih htio reći sljedeće... Možete vi misliti da imate moć, ali i sami ste obični pijuni u igri, popust svih ostalih. Moć nemate vi nego vaša *uniforma,* jer ona je produžena ruka Države. Oni unutar uniforme služe samo da ju ožive i izvršavaju naredbe onih koje uniforma predstavlja. Kada ste kliki korisni njeni pripadnici će vas hvaliti; a kada ste im suvišni pri ostvarivanju važnijeg plana pokazat će vam vrata. Isto vrijedi za one unutar upravnih struktura. I vi imate djecu i unuke koji će morati živjeti u svijetu u kojem vi služite i kojemu doprinosite „izvršavajući zapovijedi" i vjerujući u manipulacijske besmislice kojima vas kljukaju

vlasti i 'edukacijske' ispostave mračne klike kao što je organizacija Common Purpose. Probudite se iz transa i prestanite graditi policijsku državu za svoju djecu, unuke i sve ostale. Razmislite o posljedicama onoga što radite po one koje volite – i *prestanite to raditi.* I najvažnije, svi mi moramo osloboditi svoj um i postati Svjesni. Odatle će proizaći i sve ostalo, uključujući intuiciju, nadahnuće i spoznaju koji će nam pokazati kako da se najučinkovitije pozabavimo situacijom u kojoj se nalazimo. Ako ima mnogo toga što biste voljeli raditi u sobi ali je ta soba mračna i u njoj ništa ne vidite, koji je najvažniji prvi korak da bi se bilo što drugo moglo dogoditi? Morate upaliti svjetlo i tada sve ostalo postaje moguće. Bez toga ćete samo tumarati u mraku i spoticati se o namještaj. O tomu je također govorio John Lennon u pjesmi *Revolucija.* Moramo osloboditi vlastiti um i postati Svjesni:

Kažeš da ćeš promijeniti ustav
Pa, znaš
Svi mi želimo promijeniti tvoj um
Kažeš mi da je to institucija
Pa, znaš
Bolje da oslobodiš svoj um.

Sada se ubrzano krećemo prema završnom činu drame koja je odavno isplanirana kako bi se svjetsko stanovništvo porobilo u jednoj centraliziranoj diktaturi. Ali mi to ne moramo prihvatiti niti se tomu moramo pokoriti, krotko i blijedo gledajući kako nas svakim danom sve više opasuju zidovi kontrole. No, upravo se to događa... i tomu moramo *stati na kraj.* Radi budućnosti svih nas tomu *moramo stati na kraj. Možemo* se udružiti, *moramo* se udružiti. Hoće li prevladati gmazovsko ludilo nije u njihovim rukama već u našim. Upravo mi imamo moć; trebamo samo imati zajedničku, jedinstvenu svrhu. Mi smo Jedna Svijest zavarana da misli kako je svatko od nas tek neki „mali, beznačajni ja". Kada shvatimo da smo svi mi Jedno – te se u skladu s time počnemo ponašati, ispunjeni ljubavlju, hrabrošću, ljubaznošću, mirom i empatijom za sve koji trebaju podršku – zidovi ugnjetavanja moraju pasti. No sjediti skrštenih ruku u nadi da će sve to samo od sebe proći više nije prihvatljiva opcija. Niti je to ikad bila. Kad ljudi promatraju piramide, kao što su piramidne strukture koje upravljaju ljudskim društvom, instinktivno očekuju da će moć vidjeti na vrhu.

Ali, ponovno pogledajte prikaz na slici 321. Elementi na vrhu nalaze se ondje samo zato što ih tamo drži ostatak piramide. Bez temelja piramide ne bi bilo ni vršnog kamena. Manipulacijom smo navedeni da vidimo moć tamo gdje moći nema, i, na isti način, da vidimo nemoć ondje gdje nemoći nema. Ta dva elementa, u smislu piramide i globalnog društva, obrnuto su postavljena u našoj percepciji 'moći'. To se događa zato što je ljudska rasa strahom i neznanjem dovedena u stanje potpune ukočenosti i nedjelovanja. Neupućeni nisu u stanju sagledati svoju nevolju, a većina onih koji jesu odustali su od te oslobađajuće spoznaje. Upravo ta kombinacija omogućuje neznatnoj manjini da vlada i u ropstvu drži ogromnu većinu. Poslije

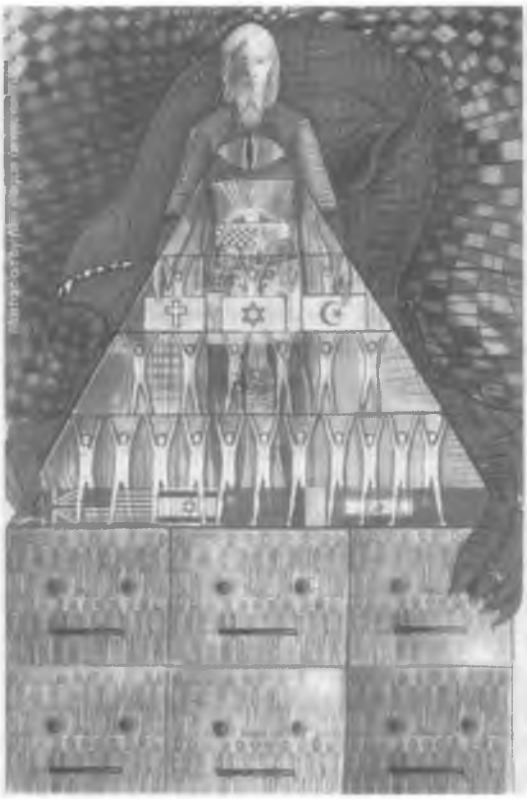

Slika 321: *Moć i snaga piramide počivaju na dnu, ne na vrhu.*

20 godina stalnih nastojanja ipak polako raspršujemo neznanje, a sada tome u prilog govori i svakodnevno iskustvo jer maska zavjere polako počinje kliziti. Spoznaja o tome s čime se suočavamo, međutim, neće nam značiti mnogo budemo li se potom okrenuli i pobjegli ili se blokirali i ukočili.

Gdje su heroji kad ih čovjek najviše treba?

Dok šećem često slušam glazbu Bonnie Tyler. Ta je cura zaista znala pjevati, a jedna od njenih pjesama bila je i *Čekam heroja (Holding Out for a Hero)*. Stih iz refrena glasi: „Trebam heroja i čekat ću ga dok ne svane dan."[2] Pjesma je sjajna, ali svaki put kad je čujem podsjeti me na najveću prijetnju čovjekovoj slobodi: stanje u kojem stanovništvo „čeka heroja". U takvoj situaciji „dan će svanuti" uz kucanje na vratima, a neki će vas uniformirani nasilnik zatražiti osobne dokumente. A heroju ni traga. Slijedi rječnička definicija heroja:

1. U mitologiji i legendama čovjek, često božanskog podrijetla, koji je obdaren velikom hrabrošću i snagom, slavljen zbog svojih pothvata i povlašten od strane bogova.
2. Osoba koja se ističe svojim hrabrim djelima ili plemenitim ciljevima, posebno netko tko je riskirao ili žrtvovao svoj život.

Dobro, to piše u rječniku, ali ja bih ponudio malo drugačiju definiciju 'heroja'. To ste *vi*. Da, upravo vi maleni, što-ja-uopće-mogu *VI*. Potencijalno, *svi* smo mi heroji. Svi mi imamo božansko podrijetlo, utoliko što smo svi mi Jedno. Svi smo obdareni velikom snagom i hrabrošću koji samo čekaju da budu aktivirani. Svi se mi možemo posvetiti nekom „plemenitom cilju". Jednostavno je, radi se o izboru.

---

[2] „I need a hero, I'm holding out for a hero 'til the end of the night"; *op. prev.*

Zašto 'heroj' uvijek mora biti netko drugi? Čuveni incident s „čovjekom ispred tenka" snimljen u Kini 1989., obišao je cijeli svijet, a prikazao je simbolično, a nekoliko minuta i *doslovno,* što se može postići kada smognemo hrabrosti reći: *„Ne. Dosta!"* (sl. 322). Ali, on je bio usamljen primjer. Pa ipak, uvijek će biti onih rijetkih pojedinaca koji će braniti ono u što vjeruju, bez obzira na posljedice, jer Svijest se ne povija pred posljedicama. One nisu dio njenog procesa percepcije. Jedino joj je bitno *ispravno* postupanje. Uvijek kad u takvim okolnostima dopustite da u jednadžbu uđu posljedice sloboda je uvijek, ali doista uvijek, na gubitku. „Učinio bih ono što je ispravno, ali... hm... ali..." Upravo taj 'ALI' predaje moć onima koji nas porobljuju. RIJEŠIMO SE TIH PROKLETIH 'ALI' – *MOLIM VAS.* RIJEŠIMO SE PROKLETIH IZGOVORA. Čovjek ispred tenka bio je jedan pojedinac koji je svojim postupcima prenio jednu važnu poruku, ali, gdje su bili ostali? Bi li tenkovi išta mogli da su milijuni ljudi stajali pred njima i da su ih jednostavno preplavili? Zbog toga trebamo heroje, *u množini,* a ne samo jednog heroja (sl. 323 i 324).

Kinesko stanovništvo broji gotovo 1,5 milijardu ljudi, a njima vlada šačica vlastodržaca zbog straha, zatim primijenjene metode „zavadi pa vladaj" i ustupanja ekonomski uspješnim osobama poveći udio u postojećem društvu. Ukratko, zbog nedostatnog jedinstva onih 1,5 milijarde duša. Kada bi ti ljudi odbili surađivati sa sustavom, kada bi odložili svoje alate te u milijunskom broju okružili vladine i

Slika 322: *Treba nam odvažnost „čovjeka ispred tenka" U masovnim razmjerima.*

Slika 323: *Kada se udružimo i složno suprotstavimo zastrašivanju čovječanstva i odbijemo podlegnuti strahu tada ćemo raskinuti lance tiranije i kontrole.*

Slika 324: *Otvorimo se Svijesti i razbijmo spone koje nas drže u ropstvu.*

vojne zgrade, kada bi na razne druge načine spriječili funkcioniranje elite, a kamoli njihovo vladanje nad nama, masama – bilo bi to poput *tsunamija* iznad kule od pijeska. Ali mase to ne čine, i „čekaju heroja dok ne svane dan". Da, ali noći i noćnoj mori ne nazire se kraja jer umjesto da iskažu svoje pravo na slobodu ljudi se ustrajno nadaju da će to umjesto njih učiniti netko drugi.

Dobro, učinio je to Čovjek ispred tenka, i to je fantastično, ali kontrola ne popušta. Potrebno je da veći odnosno vrlo velik broj ljudi zazove tog heroja unutar sebe i da sami postanu ljudi na kakve trenutno čekaju. A zapravo se, na kraju krajeva, ne radi o tome da trebamo biti 'heroji'. Naše najviše, Beskrajno stanje je ono bez prisutnosti straha, a u stanju bez straha nema potrebe za hrabrošću koja bi ga trebala prevladati. Ljudsko društvo ne proizvodi 'heroje' u razmjerima u kojima bi to moglo i trebalo jer svjetsko je stanovništvo zakočeno strahom te dopušta da mu se posljedice prepriječe na putu. Ovaj svijet bit će onakav kakav treba biti kada ljudi stave *ono* što je ispravno iznad svega ostalog, uključujući i posljedice kojih se boje zbog takvog postupanja.

Imat ćemo slobodu, mir i pravdu kada „Što time dobivam ja, ja, pa ja?" postane „Što je pravedno/ispravno?". Je li pravedno da nekolicina zlonamjernih i duboko poremećenih i bolesnih ljudi nameće svoju volju svijetu? Nije. Pa je li ispravno sjediti skrštenih ruku i dopuštati im da to čine? Nije. Je li ispravno znati barem u grubim crtama ono što se događa i svejedno ništa ne poduzimati? Nije. Što je, dakle, 'ispravno' učiniti? To bismo se svi mi trebali zapitati, no takvo pitanje zahtijeva konkretan odgovor, a ne okolišanje ili kognitivnu disonancu kojom bismo opravdali svoje postupanje ili nepostupanje. Vremena za oklijevanje jednostavno nema. Puška je nabijena, a plan globalnog fašizma ubrzano se ostvaruje. Dok ovo pišem orkestrira se uspostava središnje svjetske banke, a opravdanje se pronalazi u umjetno izazvanom problemu - krahu banaka. Na scenu stupa svjetska vojska, svjetska okupacijska sila, dok slobode svakim danom ubrzano nestaju. Jasno je, na temelju rastuće zabrinutosti među mnogih bivšim skepticima, da orvelovska država sada infiltrira sve pore današnjeg društva. Koliko ćemo, dakle, dugo čekati na „heroja dok ne svane dan"? Dok neka nova vladina objava ne učvrsti njihovu kontrolu nad nama? Dok ne dođe kalendarski mjesec sa slovom 'r' u svom nazivu? Dok sve što su naumili ne provedu? Kada ćemo stupiti u akciju? *Kada??*

Kako bi bilo da to bude... SADA?

Od onoga dana 1990. godine kada sam pokucao na vrata već spomenute vidovnjakinje prošao sam vrlo dugačak put. To je bilo nevjerojatno putovanje tijekom kojeg sam redefinirao svijet i samog sebe. Osobnost zvana „David Icke" moje je sredstvo pomoću kojeg postojim u ovoj stvarnosti i proživljavam njezine privide. Ja, pravi *ja*, nije čovjek koji je bio profesionalni nogometaš, televizijski spiker, glasnogovornik Zelene stranke i figura kojoj se izrugivalo i staro i mlado. On je moje iskustvo, moje vozilo; nije ono tko ja jesam. Ono što ja jesam Beskrajna je svijest koja nema tijela i nema oblika, ona jednostavno jest. Ja sam *Sve Što Jest*, što je bilo i što će ikad biti, baš kao i *vi*. Ja više ne živim u laži, pretvarajući se da sam tip iz

Leicestera u Engleskoj. Ja sam odasvud; ja *jesam* svugdje i nigdje. Danas je „David Icke" osobnost koju prihvaćam kada me uvuče u tijelo/um te kada prepoznajem izvor neke emocionalne reakcije. Nas dvojica dosta se dobro slažemo, sada bolje no ikad, ali on nije 'ja', osim u smislu da sam ja sve. Kada ovaj 'svijet' promatramo iz perspektive onoga tko uistinu jesmo tada ispravno postupanje (kada znamo da je nešto ispravno) nije čak niti misaoni proces. To je prirodna stvar. Kakve su posljedice? Baš me briga. Pretrpio sam ih već dovoljno, tako da sam o njima ionako prestao brinuti. Što, mogao bih umrijeti? O, moj Bože, bježim u zaklon!! Ali, čekaj malo, pa ja ne mogu umrijeti. Mogu samo napustiti ovo tijelo zvano „David Icke", što ću jednom, uostalom, i učiniti. Njegov artritis zaista postaje prava gnjavaža, i gnjavi ga od glave do pete, pa će napuštanje tog tijela biti pravo olakšanje. Ljudi bi o meni mogli izreći razne gadosti? O, moj Bože, moram ih ušutkati, smjesta!! Ali čekaj malo, pa što? Upućivali su mi najgore pogrde i ismijavali me, no ja sam još uvijek ovdje, a mnogi od onih koji su me nekoć kudili i ismijavali sada čitaju moje knjige.

Kako je to moguće? Tako što poruge i ismijavanje sagledate u njihovom pravom svjetlu – kao posve *nebitne* stvari. Pa, što je onda bitno? Bitno je da činimo ono što znamo da je ispravno. Sve drugo je zavaravanje. Kada ljudi postanu svjesni i nadvladaju programe tijela/uma ('ne mogu', 'nisam mogao', 'nemoćan sam', 'što uopće netko tako malen i beznačajan kao ja može učiniti?') otvarate se struji koja vas nosi onamo gdje trebate biti kako biste činili ono što trebate činiti. Tada vam nitko ne treba reći što možete činiti, tada jednostavno *znate* što možete činiti, tada vam samo ostaje izabrati hoćete li to učiniti ili ćete dopustiti tijelu/umu da zadrži svoje drhtave ruke na upravljaču. Istinski svjesni ljudi uvijek će biti 'heroji', kakvima će ih doživljavati čovječanstvo, jer oni čine ono što znaju da je ispravno. Ali oni, u biti, nisu heroji; oni su jednostavno svjesni i bliži svom istinskom stanju samosvjesnosti. Pa, gdje su onda heroji kad ih čovjek najviše treba? Pogledajmo u zrcalo. On/ona stalno su ovdje i krajnje je vrijeme da se s njima upoznamo.

Nužno je, u ovom izvanrednom vremenu preobrazbe, da ljudski rod *ustane iz klečećeg položaja.* Predugo je proveo na koljenima. DOSTA! Mi smo *Sve Što Jest,* Cjelokupna Mogućnost, Cjelokupni Potencijal, Cjelokupno Postojanje. Zašto su nam, dakle, koljena na podu a ruke sklopljene jer štujemo nekakvo božanstvo ili preklinjemo za milost? Mi smo *lavovi,* a ne janjad, a lavovi se ne daju stjerati u torove. Ustanimo, probudimo se i riješimo što riješiti treba. Mi smo lavovi prerušeni u ovce, ali takvi ne moramo biti. Lav unutar svakog od nas može se probuditi u onom trenutku kad odlučimo osloboditi ga. Kao što je pjesnik Percy Shelley rekao:

Ustajte poput razbuđenog lava
Brojni kao vojska prava,
Stres'te lance na tlo kao rosu
Što u snu na vas pade –
Njih je šaka – vas more imade.

Haj'mo – **na noge!**

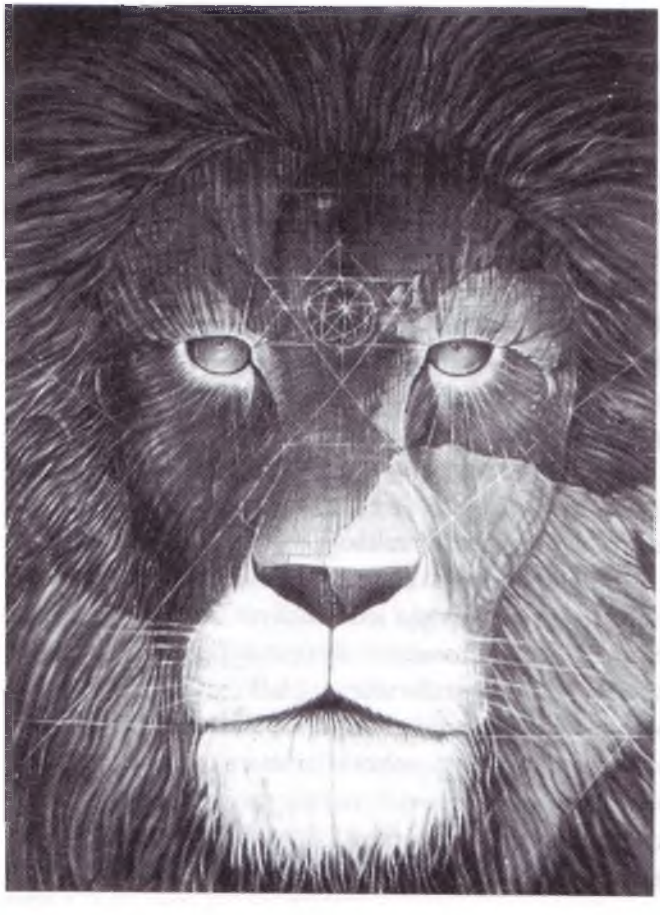

Monsoni

CroWarez.org
Yes Forum to Know

CroWarez.org

I. dodatak

Studenti i osoblje LSA-a tj. Londonskog ekonomskog fakulteta (pod utjecajem Fabijanskog društva)

Ovaj djelomičan popis imena potvrda je svjetskog utjecaja bivših studenata LSE-a.

ČELNICI DRŽAVA ILI VLADA

Harmodio Arias (1886.-1962.) – predsjednik Paname, 1932.-1936.
Óscar Arias (r. 1941.) – predsjednik Kostarike, 1986.-1990., od 2006. naovamo i dobitnik Nobelove nagrade
John Atta-Mills (r. 1944.) – predsjednike Gane, od 2009. naovamo
Taro Aso (r. 1940.) – premijer Japana, od 2008. naovamo
Lord Clement Attlee (1883.-1967.) – premijer Ujedinjenog Kraljevstva, 1945.-1951.
Errol Walton Barrow (1920.-1987.) – premijer Barbadosa, 1962.-1966., 1966.-1976., 1986.-1987.
Marek Belka (r. 1952.) – premijer Poljske, 2004.-2005.
Pedro Gerardo Beltran Espanto (1987.-1979.) – premijer Perua, 1959.-1961.
Maurice Bishop (1944.-1983.) – premijer Grenade (1979.-1983.)
Heinrich Brüning (1885.-1970.) – kancelar Njemačke, 1930.-1932.
Forbes Burnham (1923.-1985.) – predsjednik Gvajane
Kim Campbell (r. 1947.) – premijerka Kanade, lipanj- studeni 1993.
Eugenia Charles (1919.-2005.) – premijerka Dominike, 1980.-1995.
John Compton (r. 1926.) – predsjednik vlade Santa Lucije, 1964.-1979. i premijer Santa Lucije, veljača-srpanj 1979. I 1982.-1996.
Sher Bahadur Deuba (r. 1943.) – premijer Nepala, 1995.-1997., 2001.-2002., 2004.-2005.
Tuanku Jaafar (r. 1922.) – Yang di-Pertuan Agong (kralj) Malezije, 1994.-1999.
Jomo Kenyatta (1891.-1978.) – prvi predsjednik Kenije, 1964.-1978.
Mwai Kibaki (r. 1931.) – predsjednik Kenije, od 2002 naovamo
Tanin Kraivixien (r. 1927.) – premijer Tajlanda, 1976.-1977.
Yu Kuo-Hwa (1914.-2000.) – premijer Tajlanda
Hilla Limann (1934.-1998.) – predsjednik Gane, 1979.-1981.)
Alfonso López Pumarejo (1886.-1959.) – predsjednik Kolumbije, 1934.-1938., 1942.-1945.
Michael Manley (1924.-1997.) – premijer Jamajke, 1972.-1980., 1989.-1992.
Ratu Sir Kamisese Mara (1920.-2004.) – premijer Fidžija, 1970.-1992., predsjednik Fidžija, 1994.-2000.
Kraljica Margrethe II (r. 1940.) – kraljica Danske, od 1972. naovamo
Beatriz Merino (r. 1947.) – prva premijerka Perua, 2003.-2003.
Sri K. R. Narayanan (1921.-2005.) – predsjednik Indije, 1997.-2002.
Kwame Nkrumah (1909.-1972.) – prvi predsjednik Gane, 1960.-1966.
Sylvanus Olympio (1902.-1963.) – premijer Toga, 1958.-1961. i prvi predsjednik Toga, 1961.-1963.
Percival Patterson (r. 1953.) – premijer Jamajke, 1992.-2006.
Romano Prodi (r. 1939.) – premijer Italije, 1996.-1998., od 2006. naovamo i predsjednik Europske komisije, 1999.-2004.
Navichandra Ramgoolam (r. 1947.) – premijer Mauricijusa, 1995.-2000.
Seewoosagur Ramguoolam (1900.-1985.) – premijer Mauricijusa, 1961.-1982.

Veerasamy Ringadoo (1920.-2000.) – prvi predsjednik Mauricijusa, ožujak-lipanj 1992.
Moshe Sharett (1894.-1965.) – premijer Izraela, 1953.-1955.
Constantine Simitis (r. 1936.) – premijer Grčke, 1996.-2004.
Sergej Stanišev (r. 1966.) – premijer Bugarske, od 2005. naovamo
Edward Szczepanik (1915.-2005.) – premijer poljske vlade u egzilu, 1986.-1999.
Banja Tejan-Sie (1917.-2000.) – guverner i vođa oporbene Narodne stranke Siera Leona u Siera Leoneu
Anote Tong (r. 1952.) – predsjednik Kiribatija, od 2003. naovamo
Pierre Trudeau (1919.-2000.) – premijer Kanade, 1968.-1979., 1980.-1984.
Lee Kuan Yew (r. 1923.) – premijer Singapura, 1959.-1990.

VLADAJUĆE STRUKTURE I POLITIKA

Premijer **Clement Attlee**
Leo Abse, član britanskog parlamenta, poznat po legalizaciji muške homoseksualnosti
Lord Waheed Alli, medijski mogul, deklarirani homoseksualac i muslimanski poslovni čovjek
Charlotte Atkins, ministrica
Richard Bacon, član britanskog parlamenta
Jackie Ballard, članica britanskog parlamenta, glavna direktorica RSPCA (Kraljevskog udruženja za sprječavanje okrutnosti prema životinjama)
Tony Banks, baron Stratford, bivši član parlamenta i britanski plemić
Barunica Virginia Bottomley, bivša ministrica (članica kabineta)
John Bourn, službenik, Donji dom britanskog parlamenta
Annette Brooke, članica britanskog parlamenta
Karen Buck, članica britanskog parlamenta
Munir Butt, visoki povjerenik za Pakistan
Shami Chakrabarti, direktorica organizacije Liberty
Francis Cockfield, baron Cockfield, ministar (član kabineta), potpredsjednik Europske komisije
Yvette Coooper, ministrica (članica kabineta)
Jim Cousins, član britanskog parlamenta
Edwina Currie, bivša članica britanskog parlamenta iz redova Konzervativne stranke, autorica, spikerica na radiju
Hugh Dalton, ministar financija
Andrew Dismore, član britanskog parlamenta
Frank Dobson, ministar (član kabineta)
Michael Wellam, direktor službe za odnose s javnošću u administraciji premijera Gordona Browna
Daniel Finkelstein, strateg Konzervativne stranke i urednik komentara u listu *The Times*
Barbara Follett, članica britanskog parlamenta
Philip Gould, baron Gould od Brookwooda, politički savjetnik
Lisa Harker, vladina povjerenica za problematiku siromašne djece
Mrk Hoban, član britanskog parlamenta
Margaret Hodge, ministrica
Derry Irvine, baron Irvine od Lairga, ministar (član kabineta)
Brian Jenkins, član britanskog parlamenta
Ruth Kelly, ministrica (članica kabineta)
Mervyn King, guverner Engleske banke
Julian Le Grand, viši savjetnik premijera
Spencer Livermore, direktor političke strategije u administraciji Gordona Browna
Rachel Lomax, britanska ekonomistica i vladina službenica
Michael Meacher, ministar
Baron **Merlyn-Rees,** bivši ministar unutarnjih poslova
Ed Miliband, ministar (član kabineta)
Andrew Miller, član britanskog parlamenta
Maria Miller, članica britanskog parlamenta
Peter Mond, 4. barun Melchett
Barun Moore od Lower Marsha, ministar (član kabineta)

Marion Phillips, članica britanskog parlamenta
Stephen Pound, član britanskog parlamenta
Barun Reginald Prentice
Barunica Joyce Quin
Barunica Rawlings, britanska članica Europskog parlamenta, bivša predsjednica Vijeća Kraljevog koledža u Londonu
Tom Scholar, šef kabineta premijera Gordona Browna
Andrew Slous, član britanskog parlamenta
Virendra Sharma, član britanskog parlamenta
Barry Sheerman, član britanskog parlamenta
Josiah Stamp, bivši guverner Bank of England
John Stonehouse, bivši britanski ministar
Jo Swinson, članica britanskog parlamenta
Ian Taylor, član britanskog parlamenta
Glenys Thornton, barunica Thornton, ministrica bez portfelja
Rudi Vis, član britanskog parlamenta
Malcolm Wicks, ministar
Jennifer Willott, članica britanskog parlamenta
David Winnick, član britanskog parlamenta
Anthony Wright, član britanskog parlamenta
Barun Michael Young, akademik i autor *Laburističkog manifesta 1945.*
Elliott Abrams, zamjenik ministra vanjskih poslova u Reaganovoj administraciji; viši direktor Nacionalnog vijeća za sigurnost u Bushevoj administraciji
Eric Alterman, profesor na Brooklyn Collegeu; politički kolumnist za list *The Nation;* viši znanstveni suradnik u Centru za američki napredak i Institutu za svjetsku politiku
Donald Baer, direktor službe za odnose s javnošću i strateško planiranje u Clintonovoj administraciji
Valerie Lynn Baldwin, zamjenica ministra obrane, Busheva administracija
Thomas O. Barnett, zamjenik ministra pravosuđa, Ministarstvo pravosuđa Sjedinjenih Država
Lisa Belzberg, osnivačica i direktorica organizacije PENCIL
Ben Bernanke, ravnatelj Federalnih rezervi
Walter Berns, znanstvenik, Američki institut za poduzetništvo
Karan Bhatia, zamjenik američkog predstavnika za trgovinu; zamjenik ministra prometa, Busheva administracija
Anne Bingaman, zamjenica ministra pravosuđa, Ministarstvo pravosuđa; bivša izvanredna profesorica prava na Sveučilištu New Mexico
Alan Blinder, glavni ekonomist Vijeća ekonomskih savjetnika za vladavine Billa Clintona; ekonomski savjetnik Johna Kerryja; potpredsjednik Odbora guvernera Federalnih rezervi; profesor ekonomije, Sveučilište Princeton
John A. Bohn, predsjednik i direktor Export-Import Bank Sjedinjenih Država
Clifford Bond, veleposlanik Sjedinjenih Država u Bosni i Hercegovini, Busheva administracija
Rebecca Birget Certa, članica Demokratske stranke u Zastupničkom domu američkog Kongresa
Michael Chertoff, američki ministar domovinske sigurnosti, Busheva administracija; državni odvjetnik, administracije Busha starijeg i Clintona
Colm Connolly, državni odvjetnik, Busheva administracija
Lauchlin Currie, ekonomski savjetnik predsjednika Franklina Delana Roosevelta
Rosa DeLauro, visokopozicionirana članica Demokratske stranke u Zastupničkom domu američkog Kongresa
Edwin Feulner, predsjednik trusta mozgova Zaklade Heritage
George T. Frampton ml., zamjenik ministra unutarnjih poslova, Clintonova administracija; predsjednik Vijeća za kvalitetu okoliša, Clintonova administracija
William Gale, Vijeće ekonomskih savjetnika, Busheva administracija
Eric Garcetti, predsjednik Gradskog vijeća Los Angelesa
Marc Grossman, američki zamjenik ministra vanjskih poslova, Busheva administracija; američki veleposlanik u Turskoj, Clintonova administracija; posebni savjetnik predsjednika za bliskoistočnu problematiku, Carterova administracija

Orval H. Hansen, član Republikanske stranke u Zastupničkom domu američkog Kongresa
Stuart Holliday, američki predstavnik u Ujedinjenim narodima; zamjenik ministra vanjskih poslova
Frank S. Holleman, zamjenik ministra obrazovanja, Clintonova administracija
Genta H. Holmes, američka veleposlanica u Australiji, Clintonova administracija; američka veleposlanica u Namibiji; voditeljica misije za Haiti i Malavi
Alice Stone Ilchman, zamjenica ministra obrazovanja i kulture za vladavine američkog predsjednika Jimyja Cartera
Dr. Bruce Jentleson, stručni suradnik za međunarodne odnose, Vijeće za vanjske odnose; viši savjetnik za vanjsku politiku potpredsjednika Ala Gorea
Anthony Kennedy, sudac suradnik, američki Vrhovni sud
John F. Kennedy, predsjednik Sjedinjenih Država, 1961.-1963.
Joseph P. Kennedy ml., prvorođeni sin Josepha Kennedyja i stariji brat Johna F. Kennedyja
Robert F. Kennedy ml., aktivist na polju zaštite okoliša, sin ubijenog senatora Roberta Kennedyja
Vanessa Kerry, aktivistica Demokratske stranke i kći senatora države Massachusetts Johna Kerryja
Ron Kind, član Demokratske stranke u Zastupničkom domu Kongresa
Mark Kirk, član Republikanske stranke u Zastupničkom domu Kongresa
Deborah Lehr, vodeća pregovaračica za pristup Kine Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO); bivša partnerica u odvjetničkoj tvrtki *Mayer Brown*
Susan Lindauer, bivša savjetnica nekoliko zastupnika iz redova Demokratske stranke u Kongresu, optužena za pomaganju iračkoj obavještajnoj službi prije invazije SAD-a na Irak
Clay Lowery, zamjenik ministra financija, Busheva administracija
Edward Luttwak, savjetnik američkog Nacionalnog vijeća za sigurnost, Ministarstvo vanjskih poslova i Ministarstvo obrane; ekonomist; povjesničar; viši znanstveni suradnik u Centru za strateške i međunarodne studije
John W. McCarter, predsjednik i ravnatelj The Field Museuma; član američke vlade tijekom administracije Lyndona B. Johnsona
James McGreevey, bivši guvnerner New Jerseya
Elisabeth Millard, viša direktorica Nacionalnog vijeća za sigurnost, Busheva administracija; zamjenica voditelja američke misije u Nepalu
Brad Miller, član Zastupničkog doma Kongresa
Chris Moore, pomoćnik ministra vanjskih poslova, Busheva administracija
Richard H. Moore, ministar financija države Sjeverne Karoline
Daniel Patrick Moynihan, američki senator
Ethan Nadelmann, osnivač i izvršni direktor Saveza za borbu protiv droge
Peter R. Orszag, posebni savjetnik predsjednika za ekonomsku politiku, viši ekonomist, Vijeće ekonomskih savjetnika, Clintonova administracija; stručni suradnik u Institutu Brookings; profesor, Sveučilište Georgetown, direktor kongresnog ureda za proračun, vršitelj dužnosti direktora Ureda za upravljanje i proračun
Max Pappas, direktor strateške politike u organizaciji FreedomWorks
Alice Paul, američka sufražetkinja
Richard Perle, pomoćnik ministra obrane, Reaganova administracija; predsjednik Savjetodavnog odbora Ministarstva obrane, Busheva administracija; stručni suradnik, Američki institut za poduzetništvo
F. Whitten Peters, ministar zrakoplovstva, Washington, DC
Victoria Radd, zamjenica direktora Bijele kuće za odnose s javnošću, Clintonova administracija; viša savjetnica za politiku u predsjedničkim kampanjama Bentsena, Dukakisa i Mondalea
David Rockefeller, bivši ravnatelj Chase Manhattan Bank; predsjednik/počasni predsjednik, Vijeće za vanjske odnose; predsjednik/počasni predsjednik, Trilateralna komisija
James Rubin, pomoćnik ministra vanjskih poslova, Clintonova administracija; vodeći savjetnik za vanjsku politiku u predsjedničkoj kampanji Johna Kerryja
Robert Rubin, američki ministar financija i direktor Nacionalnog ekonomskog vijeća, Clintonova administracija; direktor Goldman Sachsa
August Schumacher ml., zamjenik ministra poljoprivrede, Clintonova administracija
Dr. Robert Shapiro, zamjenik ministra za trgovinu, Clintonova administracija; član fakultetskog nastavnog vijeća Sveučilišta Harvard; član Nacionalnog ureda za ekonomska istraživanja

John Tower, američki senator
Paul Volcker, ravnatelj Federalnih rezervi, Carterova i Reaganova administracija; zamjenik američkog ministra financija, Nixonova administracija; ravnatelj Njujorške banke Federalnih rezervi
David Welch, pomoćnik ministra vanjskih poslova, Clintonova administracija; američki veleposlanik u Egiptu, Busheva administracija
Maureen White, predsjednica nacionalnih financija Demokratske stranke; američka predstavnica u UNICEF-u; članica odbora Organizacije za praćenje ljudskih prava (HRW)
Kimba Wood, američka savezna sutkinja; kandidatkinja za položaj državnog odvjetnika
Janet Yellen, Vijeće ekonomskih savjetnika, Clintonova administracija, potpredsjednica Američkog ekonomskog udruženja; ravnateljica i glavna direktorica banke Federalnih rezervi u San Franciscu
Dr. Dov Zakheim, zamjenik ministra obrane, Busheva i Reaganova administracija i Pentagonov revizor neposredno prije napada od 11. rujna

Kanada
Jon Allen, kanadski veleposlanik u Izraelu, od 2006. naovamo
Ed Broadbent, kanadski socijalist, vođa oporbe
Kim Campbell, bivša premijerka Kanade
John Crosbie, zamjenik guvernera Newfoundlanda i Labradora, bivši ministar (član kabineta)
Hal Jackman, bivši zamjenik guvernera Ontarija
Michael Ignatieff, sadašnji potpredsjednik Laburističke stranke
Sheryl Kennedy, bivša zamjenica guvernera Kanadske banke
Joy MacPhail, bivša ministrica financija i zamjenica predsjednika vlade Britanske Kolumbije
Marc Mayrand, predsjednik Kanadskog izbornog povjerenstva
David McGuinty, član parlamenta iz redova Liberalne stranke
Jacques Parizeau (r. 1930.) – predsjednik vlade Quebeca, 1994.-1995.
Louis Rasminsky, guverner Kanadske banke od 1961. do 1973.
Svend Robinson, bivši član kanadskog parlamenta; prvi deklarirani homoseksualni kanadski političar neke veće stranke
Gregory Selinger, kanadski političar
Mitchell Sharp, kanadski ministar financija
Walter Tasrnopolsky, kanadski sudac član UN-ovog Odbora za ljudska prava
Gordon Thiessen, guverner Kanadske banke, od 1994. do 2001.
Pierrre Trudeau, bivši premijer Kanade
Michael Wilson, kanadski veleposlanik u SAD-u, od 2006. naovamo
Paul Zed, član parlamenta i zastupnik grada Saint John, pokrajina New Brunswick

Latinska Amerika i Karibi
Fidel Herrera Beltrán, guverner Veracruza, Meksiko
Eugenia Charles, premijerka Dominike
Mario Adolfo Cuevas, direktor, Nacionalni centar za ekonomska istraživanja, Gvatemala
Winston Dookeran, političari i ekonomist iz Trinidada i Tobaga
Eduardo Lizano, ravnatelj Središnje banke Kostarike od 1984. do 1990.
Martin Lousteau, ministar ekonomije i proizvodnje, Argentina
Shridath Ramphal, bivši glavni tajnik Commonwealtha
Juan Manuel Santos, kolumbijski političar, trenutno obnaša dužnost ministra nacionalne obrane

Europa
Georgios Alogoskoufis, ministar gospodarstva i financija, Grčka
Princ Amedeo, Belgija
Frits Bolkestein, nizozemski političar i bivši povjerenik EU
Nikos Garganas, guverner Grčke banke
Ian Godlin, potpredsjednik Odjela za vanjske poslove, Svjetska banka
Martin Grunditz, švedski veleposlanik u Grčkoj

Princ Haakon Magnus, norveški prijestolonasljednik
Jan Kavan, bivši predsjednik Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, član češkog parlamenta, bivši ministar vanjskih poslova i zamjenik premijera Republike Češke
Ivan Mikloš, slovački ministar financija
Franz Neumann, prvi rukovoditelj Odjela za istraživanje u Nirnberškom sudu za ratne zločine
Érik Orsenna (pravo ime: Erik Arnoult), bivši ekonomist i savjetnik predsjednika Françoisa Mitterranda, član Conseil d'Etata i Academie française, 1988. dobitnik književne nagrade Prix Goncourt
George Andreas Papandreou, grčki ministar vanjskih poslova od 1999. do 2004., premijer Grčke od 2009. naovamo
Jacek Rostowski, ministar financija, Poljska
Michalis Sarris, ciparski ministar financija
Jonas Gahr Støre, norveški ministar vanjskih poslova
Alexander Stubb, finski ministar vanjskih poslova
Zdeněk Tůma, guverner Češke nacionalne banke
Leo Van Houtven, bivši tajnik MMF-a
Michiel van Hulten, nizozemski političar, bivši član Europskog parlamenta
Jose Vinals, rukovoditelj MMF-ovog Odjela za monetarna pitanja i tržišta kapitala i bivši zamjenik guvernera Španjolske banke
August Zaleski, ministar vanjskih poslova republike Poljske u dva mandata

Afrika
Saif al Islam al Gadaffi, politički aktivist i stariji sin libijskog predsjednika Muammara al Gadaffija
Bolajoko Akinbolagbe, poslovni analitičar u Ujedinjenoj afričkoj banci, Nigerija
Augustus Akinloye, nigerijski odvjetnik i političar. Predsjednik rasformirane Nacionalne stranke Nigerije
Kader Asmal, južnoafrički političar i član Izvršnog odbora Afričkog nacionalnog kongresa
Paul Kagame, predsjednik Ruande
Ibrahim Gambari, zamjenik glavnog tajnika za političke odnose pri Ujedinjenim narodima
Jeanne Hoban, anglo-srilankanška novinarka, trockistička politička aktivistica i sindikalistica
Aguinaldo Jaime, zamjenik premijera Angole
Pallo Jordan, ministar umjetnosti i kulture Republike Južne Afrike
Neslon Mandela, bivši predsjednik Južne Afrike i borac za slobodu
Michael Wamalwa Kijana, bivši potpredsjednik Kenije
Mac Maharaj, južnoafrički političar i član ANC-a (Afričkog nacionalnog kongresa), bivši ministar prometa
Mawere Mugabe, sin Roberta Mugabea, predsjednika Zimbabvea
Bajo Ojo, nekadašnji rukovoditelj nigerijskog Saveznog ministarstva pravosuđa
Obafemi Awolowo, nigerijski vođa pokreta za nezavisnost, fabijanski odvjetnik, pobornik ljudskih prava
Alex Quaison-Sackey, bivši ministar vanjskih poslova Gane
Winston Tubman, liberijski diplomat i političar
Shamsudeen Uman, nigerijski ekonomist, tehnokrat i bankar. Sadašnji ministar nacionalnog planiranja i nekadašnji ministar financija Nigerije.
Samuel G. Igoku, ugledni nigerijski ekonomist i političar; viši savjetnik dr. Kwamea Nkrumaha iz Gane
Samuel Aluko, poznati nigerijski profesor ekonomije

Azija
Lee Kuan Yew, bivši premijer Singapura
B. R. Ambedkar, reanimator zanimanja za budizam, indijski pravnik, znanstvenik i vođa stranke Bahujan Samaj koji je bio glavni tvorac indijskog ustava
Piyasvasti Amranand, tajlandski ministar energije
C. R. Pattabhiraman, član indijskog parlamenta i ministar (član kabineta)
Taro Aso, premijer Japana
Syed Ishtiaq Ahmed, bivši državni odvjetnik Bangladeša i pravni savjetnik u dvije sukcesivne prijelazne vlade Bangladeša
Choowong Chayabutra, bivši tajlandski tajnik Ministarstva unutarnjih poslova, senator i član parlamenta

Tam Yiu Chung, član Zakonodavnog savjeta Hong Konga i član Demokratskog saveza za poboljšanje života u Hong Kongu (DAB)
Audrey Eu, članica Zakonodavnog savjeta Hong Konga, a trenutno i vođa Građanske stranke
Abul Fateh, bangladeški diplomat
Mustafa Kamal (sudac), bivši predsjednik Vrhovnog suda Bangladeša
Vivienne Goonewardena, šrilankanška trockistica i borac za slobodu, parlamentarka, sindikalistica i pobornica za ženska prava
Wang Guangya, stalni predstavnik Narodne Republike Kine u Ujedinjenim narodima
Tsai Ing-wen, bivša potpredsjednica vlade Republike Kine (Tajvana)

Amarananda Somasiri Jayawardene, guverner Središnje banke Šri Lanke
Yang Jiechi, kineski ministar vanjskih poslova
Emily Lau, hongkonška političarka
Dr. Martha Lodhi, visoki povjerenik Pakistana u Ujedinjenom Kraljevstvu i bivši veleposlanik u SAD-u
Kashmala Tariq, članica Nacionalne skupštine Pakistana
Makhdooom Ali Khan, bivši pakistanski državni odvjetnik i glavni odvjetnik predsjednika Perveza Musharrafa
Makhdoom Khusro Bakhtiyar, bivši zamjenik ministra vanjskih poslova Pakistana
Marvi Memon, članica nacionalne skupštine Pakistana
Krishna Menon, bivši indijski stalni predstavnik u UN-u, ministar obrane i vodeći zagovornik osamostaljenja Indije
Goh Keng Swee, bivši zamjenik premijera Singapura
Tharman Shanmugaratnam, singapurski ministar financija
Juwono Sudarsono, indonezijski ministar obrane
Puey Ungpakorn, guverner (Središnje) Tajlandske banke
Nani Lal Barua, bankar, Središnja banka Indije, Calcutta, Indija
Salahuddin Ahamd, bivši državni odvjetnik Bangladeša

Australija

Ameer Ali, predsjednik Australskog saveza islamskih vijeća
William Macmahon Ball, australski diplomat
Peter Coleman, novinar i konzervativni političar
Nugget Coombs, guverner Narodne banke Australije
Robert hill, ministar obrane
John Laker, predsjednik, Australska agencija za regulaciju boniteta
Gordon Reid, guverner Zapadne Australije i zamjenik rektora Sveučilišta Zapadna Australija
Peter Sheargold, tajnik Ureda premijera

Srednji istok

Šeik Hamdan bin Mohammed Al Maktoum, prijestolonasljednik Dubaija
Princeza Badiya bint Al Hassan, članica jordanske kraljevske obitelji
Shlomo Argov, ugledni izraelski diplomat, bivši izraelski veleposlanik u Ujedinjenom Kraljevstvu
Yisahi Be'e, general u Izraelskim obrambenim snagama i predsjednik Izraelskog prizivnog vojnog suda
Kemal Dervi, rukovoditelj (šef) UN-ovog Programa za razvoj (UNDP), i bivši ministar financija Turske
Rafi Eitan, vođa izraelske stranke Gil, zakonodavac i bivši obavještajac
Stanley Fischer, guverner Izraelske banke; glavni ekonomist Svjetske banke
Emre Gönensay, ministar vanjskih poslova Turske 1996. godine
Amnon Rubinstein, izraelski pravni znanstvenik, političar i kolumnist, izraelski ministar obrazovanja, 1993.-1996.
Jeremy Issacharoff, izraelski veleposlanik, stručnjak za proces svjetskog razoružanja

MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE I VELEPOSLANICI

James Allan, visoki britanski povjerenik u Mauricijusu i veleposlanik u Mozambiku
Kader Asmal, južnoafrički političar i član Izvršnog odbora Afričkog nacionalnog kongresa

Rosemary Banks, novozelandska veleposlanica u Ujedinjenim narodima
Francis Cockfield, barun Cockfield, ministar (član kabineta) za vladavine Margaret Thatcher; potpredsjednik Europske komisije
Kemal Dervi, ravnatelj UNDP-a i bivši ministar financija Turske
Nitin Desai, bivši UN-ov pomoćnik glavnog tajnika za ekonomska i socijalna pitanja
Ibrahim Gambari, pomoćnik glavnog tajnika za političke odnose pri Ujedinjenim narodima
Ian Goldin, potpredsjednik Odjela za vanjske poslove, Svjetska banka
Jeffrey Goldstein, glavni direktor, Svjetska banka
Wang Guangya, stalni predstavnik Narodne Republike Kine u Ujedinjenim narodima
Robert Murray Hill, australski veleposlanik u Ujedinjenim narodima
John Hughes, britanski veleposlanik u Argentini
Robert E. Hunter, bivši američki veleposlanik u NATO-u
Rajmah Hussain, veleposlanica Malezije u Sjedinjenim Državama
Clete Donald Johnson ml., bivši član Kongresa i američki veleposlanik, magistrirao pravo 1978.
Ahmad Kamal, pakistanski veleposlanik u UN-u
Jan Kavan, bivši predsjednik Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, član češkog parlamenta, bivši ministar vanjskih poslova i zamjenik premijera Republike Češke
Mohsin Kahn, direktor Odjela za Srednji istok i Srednju Aziju pri Međunarodnom monetarnom fondu
Dr. Maliha Lodhi, ugledna pakistanska političarka; pakistanska veleposlanica u SAD-u
John J. Maresca, bivši američki veleposlanik u OSCE-u u administraciji Georgea H. W. Busha
Krishna Menon, bivši indijski stalni predstavnik u UN-u, ministar obrane i vodeći pobornik osamostaljenja Indije
Marty Natalegawa, indonezijski veleposlanik u UN-u
Marty M. Natalegawa, indonezijski veleposlanik u UK-u i Irskoj i predstavnik veleposlanika zemalja ASEAN-a u UK-u
Franz Neumann, prvi rukovoditelj istraživanja u okviru Nirnberškog suda za ratne zločine
Shridath Rampahl, bivši glavni tajnik Commonwealtha
Shaha Riza, srednjoistočna intelektualka, feministica i zaposlenica Svjetske banke
Pierre Sane, UNESCO-ov pomoćnik generalnog direktora Odjela za društvene i humanističke znanosti
Michele J. Sison, američka veleposlanica u Libanonu u Bushevoj administraciji
Walter Tarnopolsky, kanadski sudac i član UN-ovog Odbora za ljudska prava
Leo Van Houtven, bivši tajnik MMF-a
Michael Wilson, kanadski veleposlanik u SAD-u, od 2006. naovamo
Wenzhong Zhou, kineski veleposlanik u SAD-u
Arne Roy Walther, norveški veleposlanik u Japanu

POSLOVANJE I FINANCIJE

Lord Waheed Alli, Gornji dom britanskog parlamenta, medijski mogul, deklarirani homoseksualni muslimanski poslovni čovjek
Delphine Arnault, francuska poslovna žena i milijarderka
Geoffrey Bell, bankar i osnivač Skupine tridesetorice
***Sir* Gordon Brunton,** izvršni direktor tvrtke *Thompson Corporation*, bivši ravnatelj aukcijske kuće *Sotheby's*
Richard Caruso, osnivač i predsjednik *Integra LifeSciences Corporation* i (2006.) američki Poduzetnik godine po izboru tvrtke *Ernest & Young*
Tony Fernandez, poduzetnik
Clara Furse, izvršna direktorica Londonske burze
***Sir* Stelios Haji-Ioannou,** poduzetnik, osnivač kompanije *EasyGroup*
David Heleniak, potpredsjednik, *Morgan Stanley*
Samuel Isaly, upravitelj Fonda Eaton Vance Worldwide Health Sciences
Michael S. Jeffries, direktor tvrtke *Abercrombie & Fitch Co.*
Richard Kahan, predsjednik poduzeća *Riverside South Planning Corporation*, u zgradi Donalda Trumpa
Robert Kaplan, bivši potpredsjednik *Goldman Sachsa* i predsjednik *Sachs Internationala*
Michael Kopper, bivši *Enronov* rukovoditelj

Spiro Latsis, milijarder
Charles Lee, bivši ravnatelj Hongkonške burze
David Morgan, izvršni direktor Westpacka
Robert Murley, potpredsjednik investicijske banke Credit Suisse First Boston i predsjednik tvrtke *Investment Banking for the Americas*
Arif Naqvi, izvršni direktor Abraaj Capitala, vodećeg privatnog investicijskog fonda na Srednjem istoku
Christopher Nassetta, predsjednik i izvršni direktor *Hilton Hotels Corp.*
Erling Dekke Nćss, norveški brodovlasnik i poslovni čovjek
Richard Nesbitt, izvršni direktor, *TSX Group*; Torontska burza
Jorma Ollila, bivši izvršni direktor *Nokia Corporation*, neizvršni predsjednik *Royal Dutch Shell*
Zarin Patel, glavna financijska direktorica BBC-a
Sheila Penrose, predsjednica poduzeća *Jones Lang Lasalle Incorporated*; predsjednica *Penrose Group*; direktorica *McDonaldsa*
Gary Perlin, glavni financijski direktor *One Financial Corporation*; bivši glavni financijski direktor Svjetske banke
Avinash Persaud, rukovoditelj Odjela za istraživanje svjetskih valuta i robe u *J. P. Morganu*
Ruth Porat, potpredsjednica i glavna financijska direktorica u kompaniji *Morgan Stanley*
Philip J. Purcell, bivši izvršni direktor kompanije *Morgan Stanley Dean Witter*
Syed Ali Raza, predsjednik i upravitelj Pakistanske nacionalne banke
Stephen Robert, supredsjednik CIBC *Oppenheimer Holdings Corp.*, rektor Sveučilišta Brown
David Rockefeller, američki milijarder i poslovni tajkun
Barr Rosenberg, predsjednik i direktor odjela za istraživanje, AXA Rosenberg Investment Management LLC
Wieslaw Roziucki, izvršni direktor Varšavske burze od 1991.-1996., Poljska
Maurice Saatchi, osnivač kompanije *Saatchi and Saatchi*
George Soros, ugledni financijer; milijarder
Brian MacCaba, ugledni židovski direktor Cognoteca
Bryan Sanderson, dobitnik odlikovanja Zapovjednik Reda Britanskog carstva (CBE), predsjednik Standard Chartered Bank plc.
Allen Sheppard, barun Sheppard od Didgemerea, industrijalac, rektor Sveučilišta Middlesex
Panagis Vourloumis, glavni direktor i predsjednik *OTE's Boarda*, nacionalnog pružatelja telekomunkacijskih usluga u Grčkoj
Arnold Weinstock, engleski poslovni čovjek, najpoznatiji po izgradnji konglomerata GEC
Jim Whitehurst, izvršni direktor kompanije Red Hat Hacques Bussičres, bivši guverner Bank of Jamaica
George Arthur Brown, bivši guverner Bank of Jamaica
Victoria E. Bruce, bivša guvernerica Središnje banke Trinidada i Tobaga
Winston Dookeran, političar i ekonomist; bivši guverner Carribean Development Bank i Središnje banke Trinidada i Tobaga
Simone Perillo, glavni tajnik Udruženja timova Formule 1

DOBITNICI NOBELOVE NAGRADE

1950.: **Ralph Buche** (za mir)
1979.: ***Sir* William Arthur Lewis** (za ekonomiju)
1991.: **Ronald Coase** (za ekonomiju)
1999.: **Robert Mundell** (za ekonomiju)
2007.: **Leonid Hurwicz** (za ekonomiju)

OSNIVAČI I PROFESORI

1925.: **George Bernard Shaw** (za književnost)
1950.: **Bertrand Russell** (za književnost)
1959.: **Philip Noel-Baker** (za mir)
1972.: ***Sir* John Hicks** (za ekonomiju)
1974.: **Friedrich von Hayek** (za ekonomiju)
1977.: **James Meade** (za ekonomiju)

1987.: **Óscar Arias** (za mir)
1990.: **Merton Miller** (za ekonomiju)
1998.: **Amartya Sen** (za ekonomiju)
2001.: **George Akerlof** (za ekonomiju)
2007.: **Leonid Hurwicz** (za ekonomiju)
2008.: **Paul Krugman** (za ekonomiju)

EKONOMISTI

Daron Acemoglu, ekonomist, dobitnik Medalje Johna Batesa Clarka
***Sir* Roy Allen,** ekonomist i matematičar
Tony Antoniou, bivši dekan Durham Business School i profesor financija
Heinz Wolfgang Arndt, ekonomist
Peter Thomas Bauer, razvojni ekonomist
William Baumol, profesor ekonomije i direktor, C. V. Starr Centar za primijenjenu ekonomiju, Sveučilište New York
Charles Bean, ekonomist, član Odbora za monetarnu politiku
Timothy Besley, profesor ekonomije i član Odbora za monetarnu politiku
Kenneth Binmore, ekonomist
Alan Budd, britanski ekonomist, prorektor Queen's Collegea, Oxford
Willem Buiter, ekonomist, bivši član Odbora za monetarnu politiku
Ronald Coase, ekonomist, dobitnik Nobelove nagrade
Richard N. Cooper, profesor Međunarodne ekonomije, Sveučilište Harvard; ranije predsjednik Nacionalnog obavještajnog vijeća i zamjenik državnog tajnika za ekonomske poslove
Peter Cornelius, bivši glavni ekonomist *Royal Dutch Shella*, bivši glavni ekonomist Svjetskog ekonomskog foruma
Lord Desai, razvojni ekonomist
Roderick D. Fraser, ekonomist, ravnatelj Sveučilišta Alberta, 1995.-2005.
Charles Goodheart, ekonomist, bivši član Odbora za monetarnu politiku
David Forbes Hendry, britanski ekonomist, profesor ekonomije i Pročelnik Odsjeka za ekonomiju na Sveučilištu Oxford
J. A. Hobson, ekonomist i pisac
Samuel Hollander, britansko-kanadski-izraelski ekonomist
Anthony Hopwood, bivši dekan Poslovne škole Oxford Said
Eliot Janeway, američki ekonomist, ekonomski savjetnik predsjednika Franklina D. Roosevelta i Lyndona B. Johnsona
Lewis Webster Jones, ekonomist, petnaesti ravnatelj Sveučilišta Rutgers
Nicholas Kaldor, ekonomist
Paul Krugman, kolumnist lista *New York Times,* dobitnik Nobelove nagrade, dobitnik Pulitzerove nagrade (za novinarstvo)
Maurice Kugler, razvojni ekonomist
Ludwig Lachmann, ekonomist
David Laidler, ekonomist
Lord Layard, ekonomist
***Sir* William Arthur Lewis,** ekonomist, dobitnik Nobelove nagrade
Lisa M. Lynch, profesorica Međunarodnih ekonomskih odnosa i bivša počasna dekanica Fletcherovog fakulteta pri Sveučilištu Tufts
James Meade, ekonomist, dobitnik Nobelove nagrade
Merton Miller, ekonomist, dobitnik Nobelove nagrade
Michio Morishima, japanski ekonomist
Robert Mundell, ekonomist, dobitnik Nobelove nagrade
Stephen Nickell, ekonomist, bivši član Odbora za monetarnu politiku
Andrew Oswald, ekonomist,
Baron Maurice Peston, ekonomist i političar
Peter C. B. Phillips, jedan od najboljih profesora (tzv. *sterling professor*) ekonomije i profesor statistike na Sveučilištu Yale

William Phillips, ekonomist
Christopher A. Pissarides, britanski ekonomist ciparskog podrijetla, član Odbora za monetarnu politiku Središnje ciparske banke
Mihir Rakshit, ekonomist
Lionel Robbins, ekonomist
Tadeusz Rybczynski, engleski ekonomist poljskog podrijetla, poznat po izradi Rybczynskijevog teorema
Anthony Saunders, ravnatelj Odsjeka za financije, Stern School of Business, Sveučilište New York
Arthur Seldon, ideolog slobodnog tržišta
Andrew Sentance, član Odbora za monetarnu politiku
G. L. S. Shackle, ekonomist
Neil Shephard, ekonometrist
Alasdair Smith, ekonomist, bivši zamjenik rektora na Sveučilištu Sussex
Piero Sraffa, ekonomist
Nicholas Stern, ekonomist
Sho-Chieh Tsiang, ekonomist
Lord Turner, poslovni čovjek, akademik, predsjednik Mirovinskog odbora i britanskog Odbora za niska primanja
John Van Reenen, ekonomist, direktor Centra za ekonomska postignuća na Londonskom ekonomskom fakultetu
Sushil Wadhwani, ekonomist
***Sir* Alan Walters,** monetarni ekonomist
Basil Yamey, industrijski ekonomist
Allyn Abbott Young, ekonomist

POVJESNIČARI

Janet Coleman, članica Kraljevskog društva povjesničara (FRHS)
Martin van Creveld, izraelski vojni povjesničar i teoretičar
Paul Kennedy, britanski povjesničar specijaliziran za međunarodne odnose i glavnu strategiju
David Levering Lewis, dobitnik Pulitzerove nagrade, istaknuti povjesničar specijaliziran za temu Afro-amerikanaca
Desmond Morton, povjesničar
Lewis Bernstein Namier, povjesničar
Ben Pimlott, predsjednik Fabijanskog društva, povjesničar specijaliziran za novije doba, bivši ravnatelj Sveučilišta Nottingham
Anthony Seldon, povjesničar, biograf Tonyja Blaira i ravnatelj Wellington Collegea
Avi Shlaim, povjesničar specijaliziran za Srednji istok
Alan Sked, povjesničar, stručnjak za Habsburšku monarhiju i osnivač Nezavisne stranke Ujedinjenog Kraljevstva
David Starkey, povjesničar specijaliziran za Englesku u doba Tudora
David Stevenson, povjesničar specijaliziran za Prvi svjetski rat
John Stubbs, povjesničar, bivši ravnatelj Sveučilišta Trent i Sveučilišta Simon Fraser
Juliette Levy, povjesničarka i docentica povijesti, Sveučilište California, Riverside
Jacob Talmon, povjesničar
Arnold Joseph Toynbee, povjesničar
Odd Arne Westad, ugledni povjesničar specijaliziran za Hladni rat i noviju povijest istočne Azije; predsjedavajući Centra za proučavanje Hladnog rata i Odsjeka za međunarodnu povijest na Londonskom ekonomskom fakultetu (LSE)
Charles Webster, britanski povjesničar i diplomat
Alfred Mrshall, povjesničar i sociolog

PROFESORI MEĐUNARODNIH ODNOSA

Daniele Archibugi, bivši gostujući profesor međunarodnih odnosa
Chris Brown, profesor međunarodnih odnosa
Hedley Bull, profesor međunarodnih odnosa

Barry Buzan, profesor međunarodnih odnosa
Christopher Coker, profesor međunarodnih odnosa, pročelnik Odsjeka
Michael Cox, profesor međunarodnih odnosa
David Held, profesor međunarodnih odnosa
Fred Halliday, profesor međunarodnih odnosa do 2008.
Kimberly Hutchings, profesorica međunarodnih odnosa
Mary Kaldor, profesorica međunarodnih odnosa
Parag Khanna, pisac i doktorand
F. S. Northedge, nekadašnji profesor međunarodnih odnosa
Richard W. Lyman, bivši rektor i ravnatelj Sveučilišta Stanford; osnivač Stanfordskog instituta za međunarodne studije
Susan Strange, profesorica međunarodnih odnosa, 1978.-1988.
Leonard Suransky, dobitnik nagrade Des Lee za najbolja gostujuća predavanja o globalnoj svjesnosti, Sveučilište Webster
William John Lawrence Wallace, barun
Wallace od Saltairea, profesor međunarodnih odnosa; zamjenik vođe liberalnih demokrata u Gornjem domu britanskog parlamenta
***Sir* Charles Webster,** profesor međunarodnih odnosa; utemeljitelj Ujedinjenih naroda
Margot Light, profesorica međunarodnih odnosa
Martin Wight, predavač međunarodnih odnosa, 1949.-1960.

PRAVO

Janice R. Bellace, profesorica pravnih studija i poslovne etike, Sveučilište Pennsylvania, osnivačica i ravnateljica Singapurskog sveučilišta za menadžement
Paul Davies, profesor trgovačkog prava na Londonskom ekonomskom fakultetu, počasni kraljevski savjetnik (Queen's Counsel – QC)
Talbot 'Sandy' D'Alemberte, bivši predsjednik Udruženja američkih pravnika (sudaca i odvjetnika) i bivši predsjednik Sveučilišta Florida
Albert Venn Dicey, engleski pravnik
***Sir* Morris Finer,** viši odvjetnik, sudac, koordinator izrade Izvještaja o obiteljima s jednim roditeljem i predsjednik Kraljevske komisije o tisku, potpredsjednik ravnatelja Londonskog ekonomskog fakulteta
***Sir* Christopher Greenwood,** kraljevski savjetnik (QC), cijenjeni međunarodni pravnik, imao ulogu savjetnika Tonyja Blaira i Busheve administracije o legitimnosti Iračkog rata iz 2003., član Međunarodnog kaznenog suda
Joseph Grundfest, profesor prava i poslovanja, Pravni fakultet Stanford
Osagie Imasogie, pridruženi profesor prava, Sveučilište Pennsylvania
Makhdoom Ali Khan, član baristerske odvjetničke komore Lincolns Inn i viši odvjetnik te pakistanski državni tužitelj
Philip Noel-Baker, profesor međunarodnog prava, političar, diplomat, dobitnik Nobelove nagrade za mir
Adam Tomkins, profesor javnog prava na Sveučilištu Glasgow
Michael Zander, kraljevski savjetnik (QC), profesor *emeritus*, ugledni profesor prava na LSE-u između 1977. i 1998., član Runcimanove kraljevske komisije o kaznenom pravosuđu (1991.-1993.) i dopisnik lista *The Guardian* o pravnim temama između 1963. i 1988.
David van Zandt, dekan i profesor, Pravni fakultet Sveučilišta Northwestern

GroWarez.org
Vaš Forum za Knjige

II. dodatak

Ispovijest jednog sotonista[1]

U siječnju 2010. osoba koja se predstavila kao „Aloysius Fozdyke" poslala je *web* stranici **loveforlife.com.au** dokument koji slijedi. Navodno je to „ispovijed sa samrtne postelje" o prirodi sotonizma i dubini njegova utjecaja i kontrole na mnogim razinama globalnog društva. Kako se tvrdi, tekst prenosi riječi „Petora Narsagonana" – također poznatog pod imenom Frater 616 – „koji je umro 25. ožujka 2004.".

„Aloysius Fozdyke" je napisao:

> Petor Narsagonan se koristio brojnim imenima, od kojih će barem jedno biti poznato mnogim Južnoafrikancima. Objavljivao je tekstove pod raznim pseudonimima. Nisam upoznat sa svime što je radio, niti to želim znati. On je mrtav. Mrtvog ga je pronašao jedan redoviti posjetitelj jedne od njegovih kuća (u Newcastleu u australskoj državi Novi Južni Wales). Njegova je smrt bila očekivana, no načuo sam glasine o neobičnim događajima koji su tome prethodili. Njegovo je tijelo kremirano (u skladu s tradicijom) u ceremoniji koja je okupila Vijeće sedmorice u Melbourneu u australskoj državi Viktoriji 30. travnja 2004. godine.

Nemam pouzdanog načina da potvrdim je li ono što slijedi istinito, ali mogu reći da se savršeno uklapa u sve što sam tijekom posljednjih 20 godina o sotonizmu, njegovim metodama i sljedbenicima otkrio. Pouzdano je točno da Australija predstavlja utvrdu sotonizma koji tu zemlju kontrolira te da ima velik utjecaj na druge dijelove svijeta, a način na koji je Kontrolni sustav ovdje opisan, zajedno s njegovom psihološkom manipulacijom, potpuno je točan.

---

[1] Napomena čitatelju: Na više mjesta tekst sotoniste 'Fratera 616' vrvi nerazumljivim izrazima i rečeničnim sklopovima, ali iznosimo ih uglavnom onako kako su napisani (iako smo neke stvari morali prilagoditi kako bi bile koliko-toliko razumljive), uz nadu da ćete ipak dokučiti glavni smisao; op. ur.

Frater 616

Silazim do Oltara Pakla
Sotoni
Davatelju Života
O! Prinče Tame
Počuj Me!
Oče naš koji bijaše na nebu
Sveti se Ime Tvoje
Na nebu i na Zemlji.
Daj nam, danas, našu Ekstazu
I predaj nas zlu
Kao i iskušenju
Jer Eonima i Eonima
Kraljevstvo smo tvoje.

Sotonizam cvjeta ispod svjetlucavo modrih i mokrih ulica i opčaravajućih blještavih svjetala većih australskih gradova. Upražnjavaju ga ljudi iz svih slojeva. Premda su marginalni tipovi i oni čije su ličnosti sklone takvim stvarima uvijek bili i uvijek će biti važni sotonizmu i ciljevima njegovih vođa, oni su tek puko oruđe. Njihov zakonu protivan utjecaj sada je toliko raširen da ga je, na prvi pogled, malo teže uočiti.

Među najvišim ešelonima imamo političare, liječnike, visoko rangirane policajce, odvjetnike, reklamne gurue, odlikovane pripadnike vojske, medijske ličnosti, manekene i manekenke i socijalne radnike. U najnižim (obično privremenim) redovima su prostitutke, dileri droge manjeg kalibra i određen broj srednjoškolaca. Neki operiraju iz prikrajka. Svojim žrtvama malo-pomalo daju „čistu amneziju", i to cijelim nizom metoda kontrole uma i taktike psihološke torture koje bi svaku normalnu osobu ostavili sljedenom zbog rastuće spoznaje da stvari nisu kakvima se čine – i da nisu takve već jako, jako dugo.

Način života najnadarenijih među njima održava se zločinom, ali premazan je tankim slojem uglednog profesionalizma i znanja.

Pri odijevanju ih krasi elegancija – bezvremena i proračunata; umrežavaju se i kuju zavjeru, želeći ostvariti san koji novac ne može kupiti. Njihove ličnosti često imaju snagu koja izobličuje obrise prosudbe i svakodnevne percepcije. Ne mogu spomenuti baš svako ime, ali dat ću vam dovoljno nagovještaja. Liječnici ne žele reći koliko mi je točno vremena preostalo, ali...

U cijeli taj prljav posao upleo sam se tijekom 1970-ih, u desetljeću obilježenom malo čime osim lošim krojačkim ukusom i neodoljivo optimističnim fatalizmom. Desetljeće koje je otpočelo kao drogom natopljen nastavak 1960-ih uskoro je dalo u nasljeđe hermafroditski *glam-rock*, skandal Watergate i isprazni oportunizam *Rollerballa*[2]. Znanstvena fantastika šunjala se ulicama uz odbačenu skrovitost nastalu skrivanjem ispod plašta Hladnog rata i plesanjem s uskrslim agonijama još jednog imperijalističkog sukoba s korijenima u Aziji.

Pao sam kroz pukotinu unutar stvarnosti, a prije toga sam u bunilu bauljao među ljudskim ruinama i došao do određenih duhovnih zaključaka. Ukratko, ne

[2] Distopijski film Normana Jewisona iz 1975. godine; *op. prev.*

znam kako sam onamo dospio, ali znam zašto. Sedamdesete godine 20. stoljeća bile su sumorno, tamjanom zakađeno doba koje mogu razumjeti jedino oni koji su u njemu živjeli. Sveobuhvatno odbacivanje vrijednosti i prihvaćanje pornografije kao estetskog standarda kojim su trebala biti obilježena sva nastojanja ostavili su svoje impresionističke otiske prstiju na svačijoj imaginaciji, pa tako i mojoj. Možda sam drugačije analizirao stvari i reagirao. Tako sam izbjegao prozaičnost – preko jednog od rasjeda zapadnjačkog društva.

Credo quia absurdum![3]

Za crnu magiju počeo sam se zanimati kao otuđeni student. Na prvu crnomagijašku seansu otišao sam 1971. nakon čega je uslijedio život pun sreće, seksualnih krajnosti, požude, seksualne uzbuđenosti i ugode. U roku od tjedan dana nakon susreta sa svojim luciferskim mentorom vodio sam nekoliko putničkih agencija u Sydneyu i putovao avionom do međunarodnih odredišta barem četiri puta na godinu. Imao sam *Jaguara*, stan u gradu, ladanjsku kuću na selu, pristup jahti u sidnejskoj luci i ženama. Bio sam mlad, a smatrali su me nadolazećom zvijezdom unutar sjenovitog sumračja sotonske infrastrukture. Donji svijet nalazio se pod mojim nogama na kojima su bile cipele od lakirane kože. Moja odijela bila su talijanska, ručne izrade; kravate i leptir-mašne od kineske svile, a moje nimfomanske sobarice bile su Francuskinje.

(Odjevene poput francuskih sobarica, često su me budile kakvom lezbijskom predstavom.)

U to vrijeme Sotonina crkva sa sjedištem u Sjedinjenim Državama bila je veoma javno lice pokreta koji se pojavio gotovo jedno stoljeće ranije. Svoje je sljedbenike probirao iz renesanse magije, koja je započela u Njemačkoj, a procvjetala je u Engleskoj negdje smirajem devetnaestog stoljeća. Sotonina crkva bila je jedna od isturenih organizacija jednog drevnog tijela čije se postojanje nikada prije nije moglo ni zamisliti. Ako želite detaljnije informacije o nekima od njenih prošlih i sadašnjih najutjecajnih članova proučite lijepo živote J. P. Morgana, dr. Jamesa McDonalda i dr. Renéa Hardyja, Kennedyjeve (uključujući i Jackie), Irvinga Berlina, Groucha Marxa, Elvisa Presleya, Garnera Teda Armstronga, Sammyja Davisa ml., Ronalda Reagana, Edwarda Heatha, Thomasa Plantarda de Saint-Clairea ili pročeprkajte po šipražju (engl. *bushes*) [Bushes = obitelj Bush].

Naučio sam i uživao u zamamnoj ljepoti crnomagijaških vještina: proricanja, tamne meditacije, žrtvovanja, seksualnog vampirizma, talismana, vudu lutaka i seksualne magije. Moj je život bio obojan proračunatim pretjerivanjem i prštavim osjećajem ispunjenosti. Pušio sam ručno rađene kubanske cigare *Partagas*. Imao sam osobnu tajnicu koja je rado ugađala svakom mom hiru i pronalazila mi istomišljenike ukoliko sam se zaželio promjene ili sam morao zadiviti nekog od kolega. Svaki dan završavao sam objedom u restoranu, s bocom francuskog šampanjca te uz orgiju Crne mise, što mi je pričinjalo nezaboravan i neizreciv užitak.

Ulice su bile nevinije, a ljudi naivniji. Američke obavještajne službe još uvijek su bile uključene u financiranje okultnih organizacija, ali njihov je utjecaj bio više blag negoli diktatorski. U svakom slučaju, mnogi pripadnici američke vojske visokog

[3] Latinska fraza koja znači: „Vjerujem jer je besmisleno"; *op. prev.*

ranga bili su članovi raznih sotonističkih loža ili srodnih organizacija. Na američkim i australskim mornaričkim brodovima često su prevoženi osjetljivi materijali i moćne ličnosti – koje su operirale iz udobnosti, sigurnosti i anonimnosti tamnobaršunastih sjena. Još jedno omiljeno transportno sredstvo bili su tankeri za prijevoz nafte. Materijali (a, dakako, i ljudi) godinama su se skrivali i gubili na naftnim tankerima. Imajte na umu da se to događalo tijekom sedamdesetih kada su američke skupine organiziranog kriminala uspostavljale tržišta drogom u zapadnom svijetu, uključujući i Australiju.

Poznavao sam ju kao Lilith, visoku svećenicu ultratajnovitog Crnog reda Tifona. Često se smijala smijehom tipične neurotičarke, a imala je tijelo anđela. Njeni dugi okrutni nokti bili su ocakljeni pomodnim i skupim stimuliranjem njenih žrtava i njihovih fantazija. Uživatelji mokrenja po seksualnim partnerima (i obratno) klečali su pred njenim nogama i izvršavali svaku njenu sadističku zapovijed. No, nisu bili jedini. Njena se klijentela sastojala od gradskih elita, a sama je navraćala do kupaonica i dvorana za sjednice moćnika praćena aureolom tajnovitosti, bogatstva i kurvinske zamamnosti, čime je osvajala pažnju i naklonost mnogih bogatuna.

Prvi sam je put sreo u elegantnoj kući u otmjenom sidnijskom predgrađu na jednoj od redovnih crnih misa čije je održavanje jačalo spone požude, okultnog znanja i perverzije. Ondje je zadovoljavala Vražje sljedbenike, podučavala ih i dopuštala da tijekom 1970-ih bude snimana za crno tržište ekstremnih sfera pornografije: sodomije, pedofilije, seksualnog uživanja u izmetu te sadomazohizma. Nakon jednog takvog služenja „mračnog gospodara" rekla mi je, pušeći džoint potpuno iscrpljena, da ima tek sedamnaest godina i da se susrela s Gospodarom. A on joj je povjerio misiju.

Lilith je bila dijete iz jednog od samosvjesnijih otmjenih predgrađa Sydneya. Stekavši obrazovanje u privatnoj školi te s dobrim izgledima za stvaranje karijere u poslu kojim se bavio njen otac, ona se žrtvovala kako bi pripomogla uspostavi grupacije koju upućeni smatraju najmoćnijom i najvažnijom sotonističkom organizacijom na svijetu.

Tu skupinu čine neki od najobrazovanijih, najbogatijih, najizopačenijih ljudi (vještih, također, u izopačivanju drugih) koji su ikada postojali. A operiraju iz Sydneya u Australiji, no njihov utjecaj prelazi državne granice.

Dogodilo se da su je poslali u Sjedinjene Države na poduku i inicijaciju u Ordo Cave Lupam (OCL), tadašnje tajno sotonističko sestrinstvo zaposlenih žena (pod vodstvom Antona La Veya) sklonih putenosti, uz odgovarajuću savjest. Njezin srednjoškolski učitelj – iskusan crnomagijaš – zapazio je Lilith dok je još bila srednjoškolka. Poput svih sotonista, smatrao je da se istina i spasenje mogu pronaći putem istraživanja potisnutih ljudskih potreba; da pornografija pruža radost, a da radost daje snagu. Svojom revnošću i sposobnošću da razvrat učini primamljivim osigurao je njenu suradnju te je započela njena nova obuka za dodijeljen joj zadatak: stvaranje političkih spletki i izvlačenje koristi iz nemorala.

Nakon okončanja 'školovanja' u OCL-u Lilith je podučavao jedan engleski gospodin kojeg sam znao po imenu Pindar [*detaljnije o tom 'čovjeku' govorio sam u nekoliko svojih prethodnih knjiga*]. Nikada ga nisam sreo, ali poštujem pravog oca zakonskog nasljednika. On je oličenje 'irskih' misterija izopačenosti, a kada bi se god spomenulo njegovo ime Lilith bi kroz smijeh zapjevala: „...rumeni obraščići male djece".

Lilith je pribavljala djecu kako bi se zadovoljile perverzije i pohota brojnih sotonista. Djecu su dobivali od neudanih djevojaka obećavajući im kule i oblake; ponekad su im za njih plaćali ili su ih jednostavno otimali. Djecu su uzgajale, za raznorazne njihove potrebe, tzv. „rasplodne kobile" – mlade, nezaposlene djevojke koje su dobivale novac u zamjenu za svoj 'plod'. Ponekad su djeca korištena u pornografskim filmovima, a ponekad su umirala. Jednom kad vidite raspeće nekog malog djeteta ili bebu nasmrt izudaranu nogama tada više niste, niti ikad više možete biti, isti. Najpotresniji aspekt crnih misa održavanih u Sydneyu bila je i ostala lakoća s kojom su djeca bila, i još su uvijek, dobavljana, kao i nedostatak svakog učinkovitog interesa od strane policije (ali su zato neki načelnici policije iz raznih država bili članovi tog Reda). Time ne mislim reći da su sotonisti obični pervertiti ili ubojice djece.

Loža Alpha koje sam bio član stavljala je velik naglasak na magiju, kako u teoriji, tako i u praksi. Zazivani su i otpravljani demoni i stvarani *sigili*[4], te je poticano žrtvovanje ljudi i puštanje krvi. U tom pogledu mnogi koji se diče svojim vlastitim ograničenim znanjem smatraju da je otac današnjih manifestacija sotonizma Aleister Crowley, ali to nije točno. Možda je Crowley djed današnjih skupina „lijevoga puta", ali njihov očuh je Peter James Carroll, osnivač Škole magije kaosa. Mnogi su razlozi, a razne Crne lože unutar Australije razvile su se u ranom devetnaestom stoljeću, oslanjajući se na vrbovanje ljudi iz rubnih masonskih skupina, kroz Višu magiju tijekom 1920-ih, Nižu magiju tijekom '60-ih i '70-ih, pa sve do sadašnjih njihovih potencijalnih kandidata iz redova praktičara Magije kaosa (koji su općenito mladi, ambiciozni, entuzijastični, energični i, svojim načinom života, osuđeni na sablasni svijet sotonizma).

Brojne ugledne agencije za usluge pružanja pratnje u Australiji i drugdje vode crnomagijaši. No, bordeli i pornografija čine tek mali financijski dio međunarodnog Sotonističkog carstva. Većina novca potječe od droge (CIA), sofisticiranih ucjena, posuđivanja novca i trgovanja valutama. Sotonisti najvišeg reda stoje u pozadini brojnih bogatih konzervativnih, zatim novih 'desnih' kršćanskih crkava i organizacija u Americi. To su neke od suvremenih djelatnosti sotonizma koje donose najviše novaca (uglavnom posredno), a omogućuju masovnu indoktrinaciju i umrežavanje.

Cilj Lože Alpha ostaju stope nepismenosti u zapadnom svijetu od barem šezdeset i šest posto i pomor barem sedamdeset posto svjetskog stanovništva do 2030. godine. Sve vlasti računaju s time da će njihovi građani-ovčice[5] reagirati na tipične djetinjaste načine, uključujući nesvjesno poistovjećivanje s jednom moćnijom silom – čak i kada ih ona tamniči, ponižava i terorizira. Većina Australaca tako se loše snalazi u ulozi odrasle osobe da rijetko kada postižu potpuno zadovoljstvo u tom procesu. Oni slabiji moraju vam reći da su jaki. U tom pogledu, infiltracija Ujedinjenih naroda od strane sotonista – koja je započela u 1970-ima – već se jako dobro isplatila, kao i karijera Henryja Kissingera. Upravo je Kissinger predložio da se fundamentalističko kršćanstvo iskoristi za izazivanje ratova, najprije na Srednjem istoku, a zatim i globalno. Pritom su mu pomogli brojni američki predsjednici nakon što je Richard Millhouse Nixon predao uzde Geraldu Fordu – koji je oduvijek bio jedan od nas!

---

[4] Neki od simbola korištenih u magiji; *op. prev.*

[5] Na engleskom je taj izraz mnogo efektniji, a glasi *sheeple*, što je spoj dviju riječi *sheep* (ovce) i *people* (ljudi, narod itd.). U nastavku teksta prevodimo ga kao „ljudske ovce"; *op. prev.*

Budući da se sjedište međunarodnog sotonizma nalazi u Sydneyu u Australiji ne iznenađuje podatak da Normana Lindseya – nekadašnjeg maga tog reda – smatraju sotonističkim svecem [Norman Lindsey (1878.-1969.) bio je poznati australski umjetnik i pisac]. Širom Australije i Ujedinjenog Kraljevstva postoje brojna tajna svetišta posvećena njemu i sjećanju na nj. Svakog se ekvinocija (ravnodnevice) njemu u čast vrši žrtvovanje ljudi, a i dalje je prisutan suptilan ali izopačen utjecaj njegovih slika i dječje literature. (Slična svetišta postoje u Americi, podignuta uz blagoslov Henryja Kissingera, ali on je promijenio i strukturu i suptilni *etos* američkih svetišta Lože Alpha.) Lindsay je naučavao da svako političko rješenje vodi do zamršenijih i složenijih problema.

Tvrdio je da javnost ne zanimaju sotonistički manipulatori već samo sitni kriminalci i tričava pitanja koja izravno utječu na njihov svakodnevni život. Kako mase održavaju *status quo,* tako ovaj postaje to teži što dublje zadire i što veći strah stvara. Ljudi ne mogu uspjeti, niti išta postići, i stoga moraju dublje potonuti i čvršće se držati! Činjenica da se kod većine ljudi dani ponavljaju do u beskraj sve dok ih smrt ne izbavi govori mnogo o stanju u kojem se (pod)ljudi nalaze!

Hitlerovu „tehniku terora" Kissinger je usavršio, stvorivši istančaniju i moćniju „tehniku napetosti": u društvu se izaziva napetost, a potom se pronalazi žrtveni jarac. Adepti Mračnog puta rade to vrlo intenzivno sve dok ne dobiju moć i mogućnost da navode i usmjeravaju ljude prema sve odvratnijem i odurnijem ponašanju. Nedavno su u Australiji izuzetno dobre učinke pokazali izvještaj o poslovanju (u svrhu izračuna poreza) i „rasprava o imigraciji". Neprocjenjiv međunarodni utjecaj imao je i „rat protiv terorizma" (čak i više od La Veyeve sotonističke Biblije). Retorička fasada Georgeove vladavine kao predsjednika možda i jest kršćanska, ali plan je posve drukčiji! (Usprkos svim aranžmanima koje su ljudske ovce (*sheeple*) prihvatile, još uvijek je bilo sigurnije hodati ulicama u Drugom svjetskom ratu negoli je to danas. To vrijedi za sve glavne gradove sukobljenih država.)

Ukoliko sumnjate u utjecaj sotonizma u suvremenom svijetu razmotrite sljedeće podatke: prema Svjetskoj banci, Australija je najbogatija zemlja na svijetu, ili druga najbogatija, nakon Južne Afrike. Nitko ne zna pravi opseg australskih prirodnih resursa, a ipak su životni standardi Australaca svake godine sve lošiji; i dok smo mi, Australci, jedni od porezom najopterećenijih naroda na Zemlji, ubrzano se spuštamo do statusa države Trećeg svijeta. Tko posjeduje i kontrolira Australsku narodnu banku (mali trag: to su isti ljudi koji posjeduju američke Federalne rezerve i Englesku banku)? [Rothschildi]

Zašto kompanije u vlasništvu stranaca plaćaju tako malo poreza u Australiji i zašto australska vlada (bilo kojih političkih uvjerenja) dopušta inozemnim rudarskim konglomeratima da siluju naš okoliš, a Australcima ne daju gotovo ništa zauzvrat?

Zašto je fluorid pušten u vodovodni sustav Australije i zašto ga je nemoguće odstraniti?

Vidite li ovdje određeni obrazac?

Zašto su mediji „Slobodnog svijeta" tako strogo kontrolirani, a njihov sramotan odnos s vladom tako simbiotičan?

Zašto se obrazovni standardi zapadnog svijeta forsirano snižavaju, a „mase zaglupljuju" (proces koji su tijekom 1980-ih ubrzali i Spielberg i Lucas na poticaj australske Lože Alpha)?

Zašto je multikulturalizam utrapljen zemljama 'Prvog' svijeta (uz iznimku Japana)?

I tko je stajao iza operacije 11. rujna?

Čija je „obavještajna agencija" iznijela priču o „oružju za masovno uništenje" koja je 'potaknula' napad na Irak? (mali trag: ne radi se kršćanskoj, a niti o islamskoj državi)

Činjenica je da političari iz redova Lože Alpha (ili politički savjetnici) shvaćaju da budu li se pretvarali da poštuju prava ljudskih ovaca i hinili interes za njihove probleme, iako većina uviđa da je to obična laž, narod će podržati njihove programe i politiku jer idu linijom manjeg otpora. Demokratski proces omogućuje im da izraze ponešto svojih frustracija, ublažava bol njihove zatomljene depresije i agresije, a istovremeno osigurava da se ništa ne mijenja. Isti politički sustav predstavničke demokracije vidimo svugdje gdje je uveden.

Ljudske ovce uvijek se koriste razumom i logikom kako bi opravdale svoje mušice, pa inicijat Lože Alpha dobiva naputak da govori s dozom odmjerenosti, dok uvjerljivo nudi čuda. Treba samo pričekati da mediji podastru slogan koji kaže da „vlada nešto mora poduzeti", a vlade će to – svugdje i svih političkih uvjerenja – obavezno i učiniti.

Australski sotonisti oduvijek su bili vodeći u domeni visokokvalitetnih videa i DVD-a posvećenih pornografiji u kojoj sudjeluju djeca. Ljudske ovce su takve da premda vrište o važnosti 'pravde', ona ih zapravo ne zanima sve dok njima samima ne bude naneseno zlo! Njihova moralnost je moralnost stada, jer što se ljudske ovce budu osjećale izoliranije iako su zajedno, to će sotonistima biti lakše vladati. Daj podanicima zabranjeno voće i oni će se osjećati rascjepkani, slabi, krivi i često bezvrijedni, a sve to gospodari sotonisti koriste za ostvarenje vlastitih ciljeva. U pedofilskim filmovima australske produkcije prevladavaju određene avangardne teme: seksualna manija, ponižavajući tretman, raznorazne gadosti, koprofilija [kada vas uzbuđuju govna], mučenje, silovanje i smrt.

Sve je to pomno razrađeno i pojačano afrodizijacima i nasiljem. Nerijetko se događa da su žene u tim bestijalnostima daleko gore od muškaraca: mali dječaci bivaju mučeni okrutnim prstima, dugim i oštrim noktima, zubima, cigaretama i perverzijama čarobno lijepih i razvratnih praktikantica sotonizma lišenih ikakvih obzira, a sluđenih bezdušnom ohološću. Stalna tema su genitalna tortura i kastracija. Nikada neću zaboraviti duboke jecaje, očajničke molbe, krv, suze i krikove malih dječaka koji su bivali mučeni željeznim štipaljkama spojenim na struju, vezivani remenjem, bičevani, i na kojima su primjenjivani dildo, koljena i električni udari!

Sotonisti često objavljuju oglase u besplatnim uličnim novinama za mlade. Tako se opskrbljuju mladim i nadobudnim tinejdžerima koje mogu unovačiti ili iskorištavati (ili oboje). Djecu s ulice često primaju, iskorištavaju te ih se, na koncu, rješavaju. Ta, radi se o samo još jednom nestalom tinejdžeru! Kafići, gradski kompleksi namijenjeni zabavi pa čak i evangeličke crkve za mlade i dandanas se koriste kao mamac nevinih i nešto manje nevinih, čija su srca puna uništenih snova iz razorenih domova. (Hvala ti, Lionele.)

Članovi koji su dosegnuli određeni stupanj, čija je zadaća i kušnja da uspostave i održavaju podučavajuće redove Vanjskog hrama kao mjesta za vrbovanje budućih članova tradicionalnih sotonističkih loža, često su u tome izvanredno uspješni.

Kandidati se primaju te se pomno procjenjuju njihov karakter, imaginacija i intelekt – upravo tim redoslijedom.

Razbludnost kao znanost uči se i održava u raznim programima – čija je narav striktna, a sljedbenici ih se strogo pridržavaju.

Vrše se obredi, usađuju misaoni obrasci, uništavaju se odnosi, a pojačavaju ovisnosti. Proučavaju se i oponašaju psihopati.

Neki od najubojitijih, najučinkovitijih i razoružavajućih ubojica su žene. Unutar lože Alpha one se štuju kao utjelovljenja Mračne božice, znane pod mnogim imenima, a još uvijek je djevica! [Gmazovska božica Mjeseca u svim njenim obličjima, uključujući Lilith.]

Sadašnja Vanjska voditeljica Lože Alpha Australazije vrlo je visoko pozicionirana i uspješna savezna političarka – čije je sotonističko ime Bestia.

Unutarnja voditeljica Lože Alpha Australazije najviša je operativka krunske službe u Commonwealthu ... (zamijenila je bivšu agenticu krunske službe i grčku princezu Eketrinu, znanu još pod imenom Sheila Fraser). Oni na najvišim razinama međunarodnog sotonizma vjeruju da nema toga što, zajednički i s vremenom, ne bi mogli postići. A da ste upoznati samo s polovicom onoga što su već učinili s takvom biste se procjenom svakako složili.

Zapitajte same sebe niste li primijetili da se brojne svjetske tendencije objedinjuju oko nečeg 'neizbježnog'. Činjenica da je struktura društva napukla i da političari svugdje u svijetu postaju sve besramniji i ekstremniji u svom djelovanju te u donošenju nakaradnih propisa odavno je ljudima trebala otvoriti oči, ali, to se nije dogodilo tada, a ne događa se ni danas! Današnji su mediji mješavina seksa i meke erotike. Voda za piće u zapadnom svijetu zasićena je kemikalijama koje imaju snažan kumulativni učinak. Stope depresije, samoubojstava, incesta i bankovnih kamata nastavljaju rasti, ali nitko se ni ne trudi sagledati kockice mozaika!

Što svi ovi ljudi imaju zajedničko: Norman Lindsey, *'Sir'* William McMahon, Garfield Barwick, Lionel Murphy, Rosalyn Norton, Clyde Cameron i Stephanie Bartholomew (znana i kao Abigail)? Odakle većina Australaca prima vijesti i zašto? Kakav je interes Michaela Aquina za australsku podzemnu bazu Pine Gap i zašto je rasprava o smislu i svrsi te baze nedopustiva unutar uglađenih društvenih krugova i medija u Australiji?

[Smještena blizu Alice Springsa, Pine Gap je jedna od najvažnijih gmazovskih podzemnih baza kojom zajednički upravljaju Australija i Sjedinjene Države, a ujedno je vrlo bitna lokacija špijunske i nadzorne mreže Echelon koja uključuje i Menwith Hill u UK-u. Pokojni Michael Aquino bio je časnik američke vojske i operativac kontrole ume koji je osnovao Setov hram kao sotonističku 'crkvu' nakon što je napustio Sotoninu crkvu rotšildskog cionista Antona LaVeya. Vidi *Najveću tajnu.*]

Ja vjerujem u jednog Princa, Sotonu, koji vlada ovom Zemljom te u jedan Zakon koji vlada svima. Vjerujem u jedan Hram, naš Hram posvećen Sotoni, te u jednu Riječ koja pobjeđuje sve: Riječ ekstaze. I vjerujem u Zakon eona, odnosno žrtvovanje, te u puštanje krvi za koju ne ronim suze jer hvalim svog Princa, davatelja vatre i radujem se njegovoj vladavini i skorašnjim užicima!

Brojni agenti krunske službe u Australiji odahnuli su uvečer 19. prosinca 1967. godine. Brojni predsjednikovi ljudi u Australiji diskretno su slavili kad je sat otkucao ponoć 11. studenog 1975. Obje obavještajne agencije gajile su odnose koje je, ipak, ometao duh dr. Warda. Na te su događaje obje agencije reagirale zbog australskog sotonizma, u prvom slučaju zato što bi tada Njeno visočanstvo kraljica Elizabeta II bila pošteđena neugode, a u drugom zato što Gough Whitlam nije bio jedan od njih. U tom pogledu nemam nikakve sumnje; *sir* John je izvršio svoju dužnost prema Princezi i Unutarnjoj voditeljici Lože Alpha Australazije. A *sir* Garfield je to objasnio!

[Gough Whitlam jedini je australski premijer kojeg je britanska kraljica razriješila dužnosti u njenoj ulozi poglavarice australske države. Učinila je to preko svog vrhovnog guvernera, *sir* Johna Kerra, usred izmanipulirane „ustavne krize" 1975. godine. *Sir* Garfield Barwick, predsjednik Visokog suda, savjetovao je Kerru da smijeni Whitlama. Pouka: ako niste sotonist mogli biste naškoditi svojoj političkoj karijeri.]

Većina ljudi ne zna da je J. W. Howard, premijer Australskog Commonwealtha, otišao na svoje prvo službeno putovanje da bi primio svoj trideset i treći masonski stupanj jer u stvarima koje se tiču njegove istinske vjere on iskazuje jedno romantičko poimanje, ali lišeno svih iluzija. Njegov je slučaj savršen primjer paralelnih života i pokornih medija koji su uvelike i uistinu nedorasli svojim zadacima. Isto se ne bi moglo reći za Harolda i njegove kućne zabave i za činjenicu da su ljudi to primjećivali, a na te je zabave pozivan i *sir* William.

Prosječan čovjek ima malo ili nimalo predodžbi o povijesti, vezama i mreži australskih Mračnih Loža, hramova unutar njih ili o njihovim sljedbenicima i marionetama. Zašto su neki političari napadno neuspješni, a drugi uhođeni na svakom koraku? Kako je jednoj tvrtki za odnose s javnošću, sa sjedištem u New Yorku, John platio za dobro obavljen posao tijekom... izbora? Je li se itko potrudio provjeriti evidenciju Ministarstva financija Australskog Commonwealtha i bi li znao što traži?

Vanjski voditelj Lože Alpha Australazije postao sam iste godine kad je meteorski uspon na vlast donio promjenu savezne vlade s premijerom čiji je odnos prema sotonizmu bio, u najboljem slučaju, krhak i prozaičan. Ali, opet, volio se zabavljati, a mnogi naši posebni ljudi rado su mu izlazili u susret; za određenu cijenu, dakako. Žudio je za poštovanjem i umjerenim divljenjem, što je od nas i dobivao, zbog svojih uloženih napora.

Ložu Alpha naposljetku sam napustio – kako sam najbolje mogao – i pokušao se vratiti prozaičnijem ali ne manje zahvalnom načinu života. Vodio sam medijsku tvrtku koja je objavljivala antikršćanske traktate, političke pamflete i pornografske filmove, i radio za više međunarodnih organizacija. Ekstremno desno političko krilo Britanije nedavno je infiltrirano od strane vrlo stare i izolirane tradicije lijevog puta, a takav mračan razvoj događaja dobar je znak za lože Alpha (premda se danas David Myatt više smatra prorokom negoli predstavnikom Hebdomadrijskog sustava magije).

(I dok Red devet anđela gaji otvoreniji pristup u Ujedinjenom Kraljevstvu, a sve više i u Sjedinjenim Američkim Državama, mi u Australiji još uvijek djelujemo tik ispod radara javnosti).

Snaga međunarodnog sotonizma počela je jačati kako su njegove najstarije obitelji počele kopnjeti. U stvarnom svijetu novac daje moć, a oni koji se nalaze u najboljoj prilici da određuju stanje na tržištu novca uvijek pobjeđuju. No, njihov magnetizam i glamur polako nestaju, a njihove terminske transakcije krhkije su no ikad. Kolektivno gledano, dani su im najvjerojatnije odbrojani. Njihove najtrajnije baštine bit će strukture moći koje su izgradili i odnosi koje su omogućavali. Njihovo financiranje različitih skupina posvećenih uništenju kršćanstva jest priča koju se ne smije ispričati! (Njihova najuspješnija novija društvena kampanja bili su prosvjedi pod parolom „Molim te, Bože, ne dopusti da me svećenik opet siluje!" krajem 1980-ih, i dandanas, te promidžba „Jorgovanskih seminara".)

Suvremeni sotonizam nakon 1980-ih rezultat je nekih teško spoznatih istina i dobro uvježbanih postupaka. Svima je jasno da postajemo sve upadljiviji, sve je manje razloga za skrivanje. Svijet visoke mode – vječno blještaća a kratkotrajna fantazija – postao je prilično plodno tlo za vrbovanje „slatkih mladih djevojaka" odvažne i glamurozne naravi. Multimilijarderi sve su više tražili duhovnu utjehu i insajderske informacije koje su sotonističke lože Alpha pružale. Većina ljudi ne shvaća da je sotonizam ritualno bazirana praksa, a da ponavljanje obreda tijekom vremena ostavlja duboke otiske u morfičkom polju! Time se pojačava sigurnost i zadovoljstvo pravih sljedbenika unutar lijevog puta!

Politički gledano, Twainov libertarijanizam koji je prožimao sotonizam zamijenila je spoznaja da ljudske ovce ne žele slobodu. One su sretne da mogu graditi svoje vlastite torove. Dvije tisuće godina kršćanstva učinilo ih je krotkima, tako da je sotonizam počeo zauzimati desnokrile položaje, sve dublje i dublje u strukturi društva. U svakom slučaju, vrata svih bankovnih trezora otvaraju se na desnu stranu! Svi vođe su diktatori, a ljudske ovce im jedu iz ruke – baš kako diktatori i žele.

Sotonizam, sada oslobođen svojih ranijih halucinacija, u potpunosti prihvaća patetičnu prirodu stanja u kojem se čovječanstvo nalazi, što je umotano u kričave omote praznovjerja.

Sotonizam se naposljetku uspio infiltrirati u glavne ljevičarske i centrističke političke stranke na dan Prvog svibnja 1997. [Toga je dana Tony Blair izabran za britanskog premijera]. Jedna druga skupina kupila je američki Kongres, pa su se lože Alpha usredotočile na Republikansku stranku, što je urodilo vrlo visokim dividendama. Danas američke savezne vlasti plešu kako mi sviramo (neke smo plesne korake izbacili, ako shvaćate što želim reći)!

Unutar lijevog puta Sotona je vrhovni Princ (hijerarhija pakla započinje s Princem). On je „Onaj Drugi", svijetli davatelj vatre i osvjetljivač! On je jedini Bog koji mari! Sotonizam je svojevrsna duhovna darvinistička teorija zasnovana na grabežljivosti. Odani sotonisti posvećuju sebe i svoje seksualne činove svome Mračnom Gospodaru. Recitiraju se molitve, pjevaju napjevi ili se izgovaraju vradžbine, a sve je to osnova za dobivanje blagoslova iz pakla.

U svakom većem gradu diljem svijeta (uključujući i Vatikan!) postoje nepoznati, iako ne uvijek nenaslućeni, pakleni hramovi. Svakog sata i svakog dana i noći ljudi svjesno vrše službu Sotoninu. Žrtvovanje ljudi – bilo ritualno i brzo, ili ponižavajuće i sporo – koristi se u sasvim određenu svrhu.

Političari se uvode u priču u skladu s pomno stupnjevanim nizom kriterija i situacija, što im omogućuje da prihvate kako će njihove malodobne žrtve biti „naša mala tajna". Mala djeca, fizički i seksualno zlostavljana od strane političara diljem svijeta, brzo se koriste u ritualima žrtvovanja ljudi. U Australiji se trupla rijetko kada pronađu jer Australija je još uvijek, velikim dijelom, divljina.

U inozemstvu kremiranje je omiljena metoda, i premda australske sotonističke lože Alpha imaju pristup krematorijima po potrebi to se iznenađujuće rijetko događa. Vjerovali ili ne, mnoga se trupla svaki tjedan bacaju u pustaru, na više zabačenih mjesta.

Novonastajući niz sotonističkih vođa čine mladi, stručni, sposobni i bezdušni. To su gospodari ili gospodarice svojih emocija i svoga intelekta. Mnogi su uključeni u poslovanje, politiku, pravnu profesiju i umjetnost. Sljedećem naraštaju, pa tako i sljedećem naraštaju sotonista, oni su imućni, pokretni i elegantni primjeri toga da je moć istovjetna slavi, požuda istovjetna otmjenosti, a bezobzirnost istovjetna najvišem idealu muškarca i žene novoga svijeta. Ponižavanje njihovih žrtava služi im kao dio obreda kojim se moć daje njima samima i njihovim božanstvima. Svoje žrtve često tjeraju da pate u raznoraznim situacijama. Svi su oni posvećeni „stvaranju novih muškaraca i žena budućnosti" i „nadilaženju Starih".

Krajem 1980-ih u Sydneyu sotonisti su počeli formirati sadašnje Tajno međunarodno sadomazohističko društvo (S & M društvo). Žrtve se ondje zlostavljaju do smrti u groteskním ritualima održavanim u skrovitim odajama širom te svjetske metropole, u beskrajnim predgrađima i stambenim naseljima. Premda su mnogi koji u tome sudjeluju prilično neupućeni, a svjesni su samo svoga kapaciteta da ispunjavaju posebne potrebe i ukuse, sva ta okupljanja po svojoj su prirodi sotonistička, a po svrsi magijska. To mračno, ultratajno društvo poslužilo je kao sredstvo kojim se kvare i uništavaju ljudi, ulijeva strah i osigurava tišina skamenjenih sudionika! (Sjećate se 'Obitelji' iz Južne Australije? Jeste li se ikad zapitali zašto tako velik broj ljudi prikladno umire od vatre izazvane električnim uređajima?)

Tjelesni sokovi sotonistima su sveti jer se mogu koristiti u magijske svrhe. Pojavu sadomazohizma kao prihvaćenog oblika izražavanja možemo zahvaliti nastojanjima sotonista u sferi podrivanja normalnosti i izvrtanja općeprihvaćenih kršćanskih vrijednosti. S & M društvo poslužilo je kao tlo za vrbovanje nekih od najizopačenijih genija koje sam ikad upoznao. A s pojavom *World Wide Weba*, ekstremni *hardcore* „toaletski seks" dospio je do statusa podžanra koji ne treba podcjenjivati.

Zvijezde poput Alexije Cage (i rastućeg broja njenih prijatelja) danas uživaju u karijerama koje bi prije svega nekoliko godina bile nezamislive. I zaista, mnoge starlete u žanru toaletskog seksa predane su sotonistice i članice Lože Alpha ili njenih podružnica. Njihovom prisutnošću u svijetu Princ tame postiže svoj cilj: izvoz prosvjetljenja u objektivni svemir. U isti mah, „toaletska magija" nastavlja razvijati svoje vlastite lijeve tehnike u kojima praktičnost služi kao prikazivanje i kalež Božice. (Da spomenemo samo jedan primjer, danas u mješovitim obrazovnim ustanovama diljem zapadnog svijeta „toaletski seks" i 'pušenje' rašireni su među svim dobnim skupinama. Hvala vam, Visoka svećenice Monica i 'Bijela' vještice Fiona).

Ljudima u svijetu lako je manipulirati. Uostalom, *Homo sapiensi* su krdo životinja! Masama su važne isključivo šarolikost i dinamika. Daj im izbore lišene političkog izbora i oni će uglavnom biti zadovoljni. Ako njihovoj djeci ne pružiš nikakve izglede na uspjeh, suzbiješ li njihove prirodne nagone – naročito njihov seksualni nagon,

ograničiš li njihove opcije te ogrubiš njihovu mogućnost izbora društvo (kakvo još uvijek jest) brzo će se raspasti i razdijeliti u unaprijed određene kategorije.

Bez obitelji, samo sa slabim pojedincima slobodnim da rade što im je naloženo. Sotona je čudesni „čovjek sustava"!

Diljem svijeta već se šire silno individualističke duhovnosti. Duše i agende kradu se s lakoćom, u luciferskom stilu. Bogovi i božice „rock and rolla" opčinjavaju srca i umove sljedećeg naraštaja. Smjelost muzičara/magijaša *black metal* glazbe i mantre koje šire još uvijek me uzbuđuju i zapanjuju – i nakon svih mojih postignuća! Oglašavanje nastavlja nagrizati prihvatljive standarde tako da se danas sve smatra lako mogućim. Vanjskom politikom jedine svjetske supersile upravlja se iz Izraela i sada se naš posao vrši „na daljinski", preko automatskog pilota, da tako kažemo.

Loža Alpha poduzela je korake kako bi osigurala da se nakon sljedećeg rata tradicija održi u prijelaznim stoljećima, prije negoli se ponovno započne rađati civilizacija kakvu poznajemo. U to vrijeme sotonizam će biti jedina znanost i religija. Pribavili smo tekstove, knjige, relikvije i magično oružje neophodne našem Mračnom Gospodaru, a vidim da se skupljaju olujni oblaci. Ritualne aktivnosti su u porastu. Društvene strukture gotovo su potpuno nagrižene. Ljudske ovce se okupljaju kako bi bile zaklane. Sada među nama hoda Vindeks[6] a vrlo malo ljudi to zna (ili misli da zna).

Onaj Drugi. Onkraj te Privlačive, Preobražavajuće, Zabranjene Suštine. Proturječan prkos: izazovan u svom najčišćem, odzivnom, arhetipskom promjenjivom obliku. Očaranost koja stvara, krijepi, uništava i iskupljuje. Princ Zemlje, Gospodar Zraka, Tama Dubine i Bog Vatre! Veličanstvena potencija, sila, prisutnost, moć; Magija Imena onoga koga znaju mnogi. Opojna. Subverzivna. Vječna.

Onaj Drugi. Ta drska, nadahnjujuća potraga i elegantna skrivena struja jednog natprosječnog života nadilaženja – Sve o čemu nikada niste niti sanjali i više od vaših najdubljih noćnih mora. Uznemirujući, strašni, zlokobni, ukradeni ushit Učvršćivanja Znanja – Trijumf Ekstaze odražene u Tvojoj Imaginaciji, Časti, Geniju i Strahu!

Pobuna!

Sloboda!

Onaj Drugi. Ta prognana sumnja i strepeća tišina – hinjeni prijestupi. Pitanje i Optužba – Strah i Slavlje. Sjena i strava neznana od Života i Smrti – od Eona proteklih i Potencijalnosti.

Od Ornosti i Postajanja i Veličanja u ovome životu...
Pozdrav Meni koji Želim Biti
POZDRAV SOTONI
Otkriva se pojedinačno
Kadrima da to podnesu

***

Neka mi Sotona svemoćni Princ Tame
I Gospodar Zemlje Ispuni moje želje.

---

[6] U doba Rimskog carstva, Gaj Julije Vindeks, iz plemenitaške obitelji u Akvitaniji, postao je senator u vrijeme Klaudija, a bio je rimski guverner u pokrajini Galiji Lugdunensis; *op prev.*

Neka bude ekstaze i tame;
neka bude kaosa i smijeha,
Neka bude žrtvovanja i razdora:
Ali povrh svega uživajmo Darove života!
Zazas Zazas Nasatnata Zaazas!

DRUGI DIO

Napisao: Frater 616

Zakon je čovjekovo djelo.
Što Bog stvori čovjek može uništiti!
Na djelu je uvijek politika.
Čak i kad se ljudi pridržavaju zakona, to je politička odluka.
Duhovnost je oruđe. Država ju koristi, oduvijek.
Jer *Homo sapiensi* su krdo životinja.
Ako se dovoljno mrziš, i Svijet će mrziti s tobom.
Sloboda je dvosjekli mač.

Grof Hans Kolvenbach [bivši glavar iluminatskog Jezuitskog reda]

Mlada žena jedva da je bila pri svijesti, no njene su bradavice bile tvrde poput metka. Njena zamamna, prirodna seksualna aroma miješa se s mošusom civetke[7] i treperećom svjetlošću svijeće. Okupljeni vjernici stoje u tišini dok malena djeca izvode pornografske činove kojima su ih učili. Na Oltaru mlada žena leži razmaknutih nogu s jedva primjetnim kapljicama urina na stidnim dlakama. Dok djeca završavaju s uvježbanom, lakrdijaškom pantomimom degradacije, započinje pjevanje Mračnim Bogovima i Mračnim Božicama.

Oltar je uvijek ljudsko tijelo – muško, žensko, budno, drogirano, živo ili mrtvo. U svim slučajevima, Oltar je svjež i mlad. Način funkcioniranja Crne mise visokog sotonizma isti je kao i u svim arenama namijenjenim ponovnom otvaranju psihičkih prolaza, usađivanju predanosti, veličanju, razblaživanju i idealiziranju duhovnosti. Jedino se ciljevi razlikuju. U sotonizmu se preferira sodomija zbog njenih magijskih učinaka. [Upražnjavanje tog čina utječe na „temeljnu čakru", kao što sam spominjao ranije] Pričesnu narav *Ezekijela* 4:12-13, *Druge knjige o kraljevima* 18:27, *Malahija* 2:2-3 i *Izaije* 16:11 razumiju u cijelosti jedino sotonisti. Čak se i uzdržavanjem od svih oblika zadovoljavanja i normalnog seksualnog općenja omogućuje zatiranje i zamjena starih vjerovanja i standarda. Makar i pukim izbjegavanjem konvencionalnosti, novajliji još uvijek ostaje masa predrasuda, osebujnosti, izjednačavanja i preferencija koji ličnosti daju utjehu i definiciju. Rastezanjem parametara postojanja i širenjem

[7] Civetka (ili cibetka) je maleni, okretni, uglavnom šumski sisavac koji živi u afričkim i azijskim tropima. Kao i sve vrste civetki, njene žlijezde luče tvar poznatu pod imenom civeton (koji se koristi u industrijama koje proizvode parfeme), čime ona obilježava svoj teritorij; *op. prev.*

ideja sotonisti doživljavaju svojstvenu prolaznost i nepredvidivu prirodu svih stvari. To omogućuje Crna misa, bilo iz sfere visokog sotonizma ili pak niskog orgijanja. Istražuju se i potiču svakojaki oblici bizarnog spolnog općenja jer usahli ukusi trebaju jaču stimulaciju. Diljem svijeta u sotonističkim ceremonijama koriste se djeca, stariji ljudi, mentalno zaostali i očajnici. Lijevi put vodi računa o svim ukusima i udovoljava svim potrebama. U Australiji i širom nekadašnjeg Sovjetskog Saveza pornografija u kojoj se iskorištavaju osobe s Downovim sindromom predstavlja rastuće tržište i tzv. „stečen ukus"[8].

Otprilike jedan novi DVD – kao što je *Serija s redaljkama na mongoloidnoj Mary (The Gangbang of Mary Mongoloid Series)* (1998.-2001.) ili *Nestašni mongoloidi I-II (Downer Syndrome Follies I-II)* – javlja se na tajnom tržištu svakih nekoliko mjeseci.

Prije toga smo imali još uvijek popularne filmove iz serije *Pedofilski raj (Paedophiles' Paradise)* i *Toil-art*. S obzirom da su prisutni u društvu, seks *shopovi* pružaju brojne mogućnosti sotonističkim ložama Alpha. Nakon reforme i primjene trgovačkog sustava u zapadnom svijetu procvale su prilike za dobro organizirani kriminal i dobro postavljene marionete. „Bordeli su izgrađeni od opeka religije, a zatvori od opeka zakona."

Pogrešnim razumijevanjem prirode Sotone i njegove duhovnosti istinski sljedbenici slobodno mogu obznaniti svoju privrženost svijetu, što oni i čine! Zašto se činilo da mnogi važni ljudi imaju dobro isplanirane izgovore, ako ne i rute za bijeg? Nevidljive sile! Svakom hramu po jedan Bog!

Od vremena Normana Lindseya lože Alpha održavaju dobro organizirane političke veze. Pomoću viših „državnih službenika", karijernih birokrata i diplomatske službe nastoji se objediniti nadolazeće Sotonističko doba – o tome priupitajte *sir* A. G.-a (Ime je uklonjeno)! Većina ljudi ugodnije se osjeća kada brani svoju 'samostalnost' negoli kada nastoje biti ispravni, učinkoviti, imućni ili moćni. Oni vjeruju, i to zato što nemaju nimalo ili pak imaju vrlo malo činjenica i zato što im njihova vjerovanja pružaju utjehu – uglavnom utjehu moralne nadmoći. Koriste se logikom, razumom, poviješću, pravom; zapravo svime što im pomaže da slijede svoje predrasude i ispunjavaju svoje želje.

Vlasti u cijelom svijetu vode brigu o onim ljudima koji bi radije živjeli klečeći na koljenima negoli umrli stojeći na nogama. Čovjekovo stanje nisu izmislili političari; iz njega samo izvlače korist. Sotonistička aristokracija mase doživljava kao oruđe; sredstva za postizanje zamišljenih ciljeva – bez obzira na patnju ljudi. Važni su isključivo ciljevi; sredstva se odabiru na temelju posve utilitarnih (praktičnih) i logičnih odluka. Korupcija je udomaćena, ali prihvaćena. To što kraljica Elizabeta II tvrdi da ne poznaje zakone vlastite države dok se prezrivo skriva iza svojih savjetnika i maskira svoje interese zamršenim poslovnim strukturama očito nikoga ne zanima. Premda je tajno „prodavanje farme" u Australiji bilo temeljito, nije bilo polagano. Ljudi pripomažu svojim vlastima da ih guraju do ruba njihovih vlastitih života. Uvijek jesu i uvijek budu!

[8] Taj izraz se odnosi na nešto u čemu ne uživamo odmah, nego tek nakon opetovanih iskustava (bilo da se radi o hrani, piću, aktivnostima itd.); *op. prev.*

Vodi se rat protiv terorizma; a isto se zbiva posvuda. No, svi se slažu da su ulice većih svjetskih gradova opasnije sada negoli su bile tijekom čitavog Drugog svjetskog rata! Ali, tko mari za to? Povijest je prepuna nikad ispričanih priča. Koliko ljudi zna za 40 stranica dopisa generala Douglasa Macarthura od subote, 20. siječnja 1945., predsjedniku Franklinu Delanu Rooseveltu ili imena i činove ubojica u Port Arthuru? I što se dogodilo s roniocima diverzantima od 19. prosinca?

Održiv, doista duhovan sotonizam postaje sve otvoreniji. Zbog onih što su djelovali ranije. A kako se sve odvija po planu sotonističke lože Alpha postaju sve poznatije. Neću spominjati imena, paravanske organizacije ili interese. U ovo vrijeme oni će se sami obznaniti, baš poput Disneylanda! Mi smo se infiltrirali u današnje medije i izgradili ih, stvarali carstva porno industrije, pretvorili smo 'snuff'[9] u umjetnost, a mlade ljude oslobađali predrasuda.

Naša su opsesija misterij i tama!
Ovo je naše doba: doba Sotone!

Internetski *siteovi* puni najodurnije opscenosti osmišljavaju se u Izraelu, a većinom se zasnivaju na filozofijama lijevog puta. Uzmimo na primjer Alexiju Cage. [Nakon što sam ovo pročitao u internetsku tražilicu upisao sam Alexia Cage i pojavila se adresa **www.alexia-shitgirl.com**. Prema opisu, to je „perverzna privatna *web* stranica posvećena govnima, pišanju i bljuvotinama, uz mnogo slika i filmova. Simpatično.] Diplomata ili njihove djece koji se odaju *skatologiji* ima more, uz sve mogućnosti koje to pruža. [Skatologija, između ostalog, označava seksualne činove u kojima sudionici uživaju u fekalijama]. Billy S. (ime uklonjeno) bio je jedna od naših boljih akvizicija, sve do svoje smrti na Sonjinim rukama.

Iza njegovih leđa znali su ga kao Billy Brawno[10], no ASIO je uništio svoju evidenciju – kao što čini u slučaju sudaca, viših birokrata, klubova naših poslovnih ljudi i diplomata.

Ali prosječni *Homo normalis* nimalo za to ne haje. Ukoliko mu je želudac pun, um prazan a vrijeme ispunjeno plitkom zabavom sotonisti ne mogu ne uspjeti. Bilo je potrebno manje od šezdeset godina da se stanovnici zapadnog svijeta pretvore od heroja u mekušce; od smionih pustolova u cmizdravce; od vjernih parova do rastavljenih i premda se nikada ranije nisu bojali rada sada svi imaju neku liječničku potvrdu. Kronična ravnodušnost poduprta cinizmom razasuta je po ekonomskim slijepim ulicama našeg društva. Pismenosti je praktički nestalo, televizija je gotovo besmislena, javna infrastruktura zaštićena baštinom, a većinu ljudi satire zloslutna spoznaja da sutra sviće još jedan dan.

[9] *Snuff* je naziv za filmove s pravim scenama ubijanja i mučenja; *op. prev.*

[10] *Billy Brawno* mogli bismo prevesti kao Govnar Billy, jer korijen tog imena: *brown*, znači smeđ; *op. prev.*

Štap se mora namastiti.
Šalica ispiti.
Mač blještati.
U Disk prodrijeti.
U Tunel se prodire Vatrom.
Šalica blješti žeđu.
Mač se Zrakom ispija.
Disk se tlom masti.
Unutar hrama u hramu
Ovdje pronađi Misterije misterija
Stražnji prolaz najkraći je put
Vino pretvori u Vodu.

Dana 21. srpnja 1913. Franz Kafka je zabilježio u svoj Dnevnik: „Ne očajavaj, pa niti nad činjenicom da ne očajavaš." Ljudi žive unutar svijeta beznadne politike osnažene političkim strukturama koje su prerasle svoju korisnost ili su vidno i tragično pokazale svojstvene nedostatke. Posredstvom starih religijskih tradicija koje su podrivale poruku o poricanju Crkve propovijedajući osobnu i unutrašnju prirodu Kraljevstva Nebeskog, a Država i obitelj, zagovarajući veće prianjanje pojedinačnoj savjesti, nastavljaju postojati isto onako bestidno kao da se uopće ništa nije dogodilo.[11] I, na koncu, ništa se ne mijenja. Anton La Vey je konstatirao: „U fašizmu ne postoji ništa suštinski pogrešno, s obzirom na prirodu i potrebe prosječnog građanina ... No, ne radi se toliko o izbjegavanju fašizma nego o tome da zamijenimo uprskanu, nesuvislu, rascjepkanu i otupljujuću vrstu fašizma jednom koja je razumnija i doista napredna."

Anton je bio svakakav, ali nimalo glup. Također je otvoreno govorio da najbolji čistač ulica predstavlja „policijsku pušku", a malo ih je koji bi se oko toga sporili. Okrenuvši se protiv sebe, oni žive sami i, posredno, s drugima. Dopustili su si da postanu zatvorenici u našim mitološkim kaznionicama usred blještavih svjetala i mračnih hodnika svojih jadnih i gadnih psiha.

Objektivno gledano, Sotona nema potrebe da kupuje duše. Masama se lagano podastiru sustavi vjerovanja, besmislene mogućnosti izbora i isprazne prilike. Zapljusnuti radijem, televizijom, tiskanim medijima, oglasnim pločama i prihvaćenim agendama danoga dana, oni egzistiraju u stalnom stanju dosade.

Modni stručnjaci pomažu psihopatima u politici te u krupnom biznisu. Riječi prazne poput srca iz kojih dopiru sada jedva da imaju ikakav utjecaj na mase, a pripadnici masa egzistiraju u svemiru sumnje. Njihovi su poslovi ograničeni; njihovi komatozni životi umjetni poput njihovih predrasuda, a njihove otuđene budućnosti uglavnom su kratkoročne.

Nije stvar u tome da se prava priroda onoga što se nudilo i nudi promijenila, ili da cijelo vrijeme nije bila očita. Samo ti uzmi još jedno pivo, priguši svjetla, podgrij svoje smrznuto gotovo jelo, a na TV-u ravnog ekrana gledaj šaroliku dinamiku usklađenih gluposti. Tvoji roditelji „nisu se mogli odlučiti za neki broj pa su ti dali ime." Ali tvojoj je malenkosti Država dodijelila broj, i radit ćeš dok ne crkneš! Najbolje je to izrazio

[11] Vezano uz prvu napomenu ovog Dodatka: naročito je nerazumljiva, zbog čudno postavljenih veznika itd., bila upravo ova rečenica; *op. prev.*

Samuel Adams u filadelfijskoj Skupštini 1. kolovoza 1776.: „Ako vam je bogatstvo draže od slobode, spokoj servilnosti vredniji od energične borbe za slobodu otiđite odavde u miru. Ne tražimo vaše savjete ili oružje. Sagnite se i poližite ruke koje vas hrane. Neka vam stavljeni lanci budu laki i neka buduća pokoljenja zaborave da ste ikad bili naši sunarodnjaci." Nitko ni tada nije slušao, osim inicijata preteče (sotonističkih) loža Alpha.

Mi vjerujemo u zakon Eona, a to je žrtvovanje i puštanje krvi. To je jedina doktrina kojoj su mase ikad bile vjerne. Kao i estetici sablazni. Zamaskirana i postmoderna sotonistička eugenika počiva na nadmoći onih koji znaju da su iznad 'stada', na koje gledaju s gađenjem, što se odražava u njihovoj gnušanjem prožetoj politici prema svakom obliku posvećenosti bilo čemu širem od njih samih, sve do točke trivijaliziranja života samog. Jedno krilo bolnice pomaže neplodnim parovima, drugi pak odjel vrši pobačaje. Kloniranje nije potrebno – što će dokazati mali obilazak bilo koje metropole. Uvjet za pristup: stara školska kravata, specifičan način rukovanja, mobilni telefon, kreditna sposobnost i neki dokaz od strane vlasti da postojite.

Stado nastavlja ispraznu tradiciju pobožnoga straha, kako od života tako i od smrti. Oni pale svijeće, ali nikada zapravo ne ljube. Nije ih teško naći reflektirane kroz groteskne karikature duhovnosti u oslikanom staklu, u TV sažecima besmislenih govora političara, u matematičkoj bezličnosti plastične statistike ili u najtišim trenucima noći.

Njihova politika počiva na plemenskom uređenju, njihovi društveni sustavi sliče kliki srednjoškolskih ravnatelja, a ne otvorenom sustavu gdje glas doista nešto znači. Sljedeći put kada budete stajali u redu zamislite svijet gdje vlasti svime ravnaju; gdje predstavnici odbora sve organiziraju; gdje se informacije redigiraju, režući linije manjeg otpora i gdje jednakost ishoda osigurava konačnost njegovih dugoročnih rezultata. To nije preteško. Organizirat ćemo to i nadalje! Ono što je Bog kadar stvoriti čovjek je kadar razoriti!

Živimo u Dobu s više izgleda negoli rizika, više prilika negoli prepreka, s boljom zdravstvenom zaštitom, komunikacijama i dostupnošću, pa ipak, oni nijemo čekaju gljivaste oblake i zadah smrti koji će zahvatiti Planet kao nikad prije. Pokorni su poput ovaca što idu na klanje. „Bog je pastir moj..." Njihovi ih strahovi drže zajedno; zgurene i preplavljene našim predviđanjem onoga što je neizbježno!

Sotonisti smatraju da će strah od atomske bombe i drugih oružja koja se tek razvijaju biti toliko velik da će se svi susprezati od njihove upotrebe ... (Materijal izbrisan) to će značiti podjelu svijeta između dvije ili tri naddržave, čije se vlasti neće moći svrgnuti nikakvom pobunom iznutra.

Njihova struktura bit će hijerarhijska, sa sotonističkom kastom na vrhu i običnim robljem na dnu, a zatiranje sloboda premašivat će sve što je svijet dosad vidio. Unutar svake države neophodnu psihološku atmosferu održavat će potpuna odvojenost od vanjskog svijeta te neprekidni a tobožnji ratovi sa suparničkim državama. No, ne brinite, civilizacije tog tipa ostat će stabilne tisućama godina.

Bibliografija

Allen, D. S. i Delair, J. B.: *The Day The Earth Nearly Died* (Gateway Books, Bath, 1995.)

Baigent, Michael, Leigh Richard i Lincoln, Henry: *The Holy Blood and the Holy Grail* (Arrow Books; 2. izdanje, 1996.)

Bamford, James: *Body of Secrets: How America's NSA & Britain's GCHQ Eavesdrop On The World* (Arrow Books Ltd; novo izdanje 2002.)

Baron, S. W.: *A Social nad Religious History of the Jews* (New York, 1957.)

Bellamy, dr. Hans Schindler: *Moons, Myths and Man.* Jedno od tumačenja (Faber & Faber, 1936., također, 1949., dopunjeno izdanje)

Bellamy, dr. Hans Schindler: *The Great Idol of Tiahuanaco* (Faber & Faber, 1959., s Peterom Allanom)

Bentov, Itzhak: *Stalking the Wild Pendulum: On the Mechanics of Consciousness* (Inner Traditions Bear and Company; novo izdanje, 1988.)

Bigelsen, Harvey: *Holographic Blood* (HERF Publishing), 2007. – vidi također www.drbigelsen.com)

Bigelsen, Harvey: *Medical Conspiracy in America* (www.drbigelsen.com, 2009.)

Booker, Christopher: *The Real Global Warming Disaster* (Continuum International Publishing Group, 2009.)

Bronder, Dietrich: *Before Hitler Came* (Hans Pfeiffer, Hanover, 1964.)

Brown, Dan: *The Da Vinci Code* (Corgi, 2004.)

Brzezinski, Zbigniew: *The Grand Chessboard: American Primacy And Its Geostrategic Imperatives* (Basic Books, 1997.)

Butler, Smedley: *War is a Racket: The Antiwar Classic by America's Most Decorated General* (Feral House; novo izdanje, 2003., prvi put objavljeno 1935.)

Chomsky, Noam: *Necessary Illusions: Thought Control in Democratic Societies* (Pluto Press, 1989.)

Childress, David Hatcher: *The Anti-Gravity Handbook* (Adventures Unlimited Press, 1993.)

Cooper, major Gordon (suautor): *We Seven* (Simon & Schuster, New York, 1962.)

Cooper, William: *Behold a Pale Horse* (Windrush Publishing Services, 1995.)

Cramer, Samuel Noah: *History Begins in Sumer: Twenty-seven 'Firsts' in Man's Recorded History* (Doubleday Anchor Books, 1959.)

Cremo, Michael A., i Thompson, Richard L.: *Forbidden Archaeology: The Hidden History of the Human race* (Bhaktivedanta Book Trust; drugo dopunjeno izdanje, 1993.)

Daschle, Tom (suautor): *Critical: What We Can Do About the Health-Care Crisis* (Thomas Dunne Books, 2008.)

Deane, John Bathhurst: *Worship of the Serpent* (BiblioBazaar, 2009., prvi put objavjeno 1933.)

Engdahl, William F.: *Seeds of Destruction: Hidden Agenda of Genetic Manipulation* (Global Research, 2007.)

Finkelstein, Norman: *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitaion of Jewish Suffering* (Verso Books, 2003.)

Frawley, David: *Gods, Sages, And Kings: Vedic Secrets of Ancient Civilization* (Lotus Press, 2001.)

Grof, Stanislaw: *The Holotropic Mind: Three Levels of Human Consciousness and How They Shape Our Lives* (HarperSanFrancisco), 1993.)

Grose, Peter: *Gentleman Spy: The Life of Allen Dulles* (Houghton Mifflin, 1994.)

Gynn, Graham i Wright, Tony: *Left in the Dark* (Kaledios Press, 2. izdanje, 2008.)

Hart, Alan: *Zionism: The Real Enemy of the Jews* (World Focus Publishing, 2007.)

Halvorsen, dr. Richard: *The Truth About Vaccines: How We Are Used as Guinea Pigs Without Knowing It* (Gibson Square Books, 2009.)

Hapsburg, Otto von: *The Social Order of Tomorrow* (O. Wolff, 1958.)

Huxley, Aldous: *Brave New World* (Vintage Classics, 2007., prvi put objavljeno 1932.)

Iserbyt, Charlotte: *The Deliberate Dumbing Down of America – a Chronological Paper Trail* (3rd Research Co., 1999.)

Kaku, dr. Michio: *Hyperspace: A Scientific Odyssey through Parallel Universes, Time Warps, and the Tenth Dimension* (Oxford Paperbacks; novo izdanje, 1995.)

Keel, John A.: *Our Haunted Planet* (Galde Press Inc., 1999.)

Knight, Christopher, i Butler, Alan: *Who Built The Moon?* (Watkins, 2007.)

Koestler, Arthur: *The Thirteenth Tribe* (random House, 1999.)

Levant, Ezra: *Shakedown: How Our Government Is Undermining Democracy in the Name of Human Rights* (McClelland & Stewart, 2009.)

Lindstrom, Martin: *Buyology: How Everything We Believe About Why We Buy is Wrong* (Random House Business Books, 2008.)

Lipton, Bruce: *Biology of Belief: Unleashing the Power of Consciousness, Matter and Miracles* (Hay House, 2008.)

Lockwood, Michael: *The Labyrinth of Time: Introducing the Universe* (Clarendon Press, 2007.)

Mearsheimer, John J. i Walt, Stephen M.: *The Israel Lobby and U.S. Foreign Policy* (Farrar Straus Giroux, 2008.)

Morton, Frederic: *The Rothschilds. A family portrait* (Secker & Warburg, 1962.)

Mott, Michael: *Caverns, Cauldrons, and Concealed Creatures* (Hidden Myteries, Texas, 2000.)

Nagy, dr. Sandor: *The Forgotten Cradle od the Hungarian Culture* (Patria Publishing, Toronto, 1973.)

Neil, William: *How We Were Made: A Book of Revelations Made* (Oracle Books, 2003.)

Ouspensky, P. D., Uspenskii, P. D., Williamson, Marianne: *In Search of the Miraculous, The Definitive Exploration of G. I. Gurdjieff's Mystical Thought and Universal View* (Mariner Books; novo izdanje, 2001.)

Plaut, Gunther: *The Man Who Would Be Messiah* (Borgo Press, 1995.)

Pike, Albert: *Morals and Dogma* (Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite Freemasonry,Kessinger Publishing, 2002., prvi put objavljeno 1871.)

Rabin, Yitzhak: *The Rabin Memoirs* (Littlehampton Book Services, 1979.)

Russell, Bertrand: *The Impact of Science on Society* (Arms Pr. Inc., 1953.)

Russell, Bertrand: *The Scientific Outlook* (George Allen & Unwin, 1931.)

Roosevelt, Kermit: *Counter Coup: The Struggle for the Control of Iran* (Mcgraw-Hill, 1989.)

Sabak, Pierre: *The Murder of Reality* (www.perresabak.com, 2009.)

Sachar, Howard: *A History of the Jews in America* (Vintage, 1993.)

Sagan, Carl: *The Dragons of Eden: Speculations on the Evolution of Human Intelligence* (Ballantine Books Inc.; ponovljeno izdanje, 1992.)

Sand, profesor Shlomo: *The Invention of the Jewish People* (Verso, 2009.)

Swerdlow, Stewart: *Blue Blood, True Blood* (Expansion Pub. Co., 2002.)

Solženjicin, Aleksandar: *Gulag Archipelago, drugi svezak* (Harper Perennial; ponovljeno izdanje, 2007.)

Talbot, Michael: *The Holographic Universe* (HarperCollins Publishers Ltd.; novo izdanje, 1996.)

Tarpley, Webster Griffin: *Barack H. Obama: The Unauthorized Biography* (Progressive Press, 2008.)

Thaler, Richard H.: *Nudge: Improving Decisions About Health, Wealth, and Happiness* (Penguin, 2009.)

Thompson, Richard L.: *Maya, The World as a Virtual-reality* (Govardhan Hill Publishing; ilustrirano izdanje, 2003.)

Thompson, Thomas: *The Mythic Past: Biblical Archaeology and the Myth of Israel* (Basic Books, 2000.)

Tracy, profesorica Anne Blake: *Prozac: Panacea of Pandora* (Cassia Publishing, 1994.)

Walters, Guy: *Hunting Evil: The Nazi War Criminals Who Escaped and the Quest to Bring Them to Justice* (Broadway, 2010.)

Wilson, Don: *Our Mysterious Spaceship Moon* (Dell, 1975.)

CroWarez.org
Vaš Forum za Knjige

Svoju dvadesetogodišnjicu razotkrivanja zapanjujućih tajni i zataškanih informacija David Icke obilježava objavom svoje dosad najizazovnije knjige. Manipulaciju ljudskom rasom i prirodu stvarnosti dovodi do još viših razina spoznaje i poziva čovječanstvo da prestane klečati, da se podigne na noge i preotme svijet iz ruku opake mreže određenih obitelji i ne-ljudskih entiteta koje nas pritajeno kontroliraju od kolijevke pa do groba.

Od svojeg nevjerojatnog 'buđenja' tijekom 1990-ih David je mnogo puta pomicao granice avangardne misli, a ovdje to čini ponovo – *na fascinantan način.*

Prema njegovom najšokantijem otkriću, Zemlja i kolektivna ljudska svijest manipulirani su s Mjeseca koji, kaže on, nije „nebesko tijelo" nego umjetna tvorevina – divovski „svemirski brod" – gdje živi jedna vanzemaljska skupina koja eonima manipulira čovječanstvom.

David opisuje fenomen kojeg naziva „Mjesečevim matriksom", lažnom stvarnošću odašiljanom s Mjeseca koju ljudsko tijelo/um dekodira na način vrlo sličan onom prikazanom u filmskoj trilogiji *Matrix*. On kaže da je Mjesečev matriks 'hakiran' u ljudski sustav „tjelesnog računala" te da nam 24 sata dnevno servira manipuliranu impresiju sepstva i svijeta.

Živimo u čudesnim vremenima. S jedne strane svjedočimo nametanju globalne orvelovske države i potpunog nadzora od strane onih što služe Mjesečevom matriksu, a na drugoj se zbiva fantastična energetska preobrazba, ono što David naziva „Vibracijama istine", pojavu koju je predvidio 1990. i uzeo za naslov svoje prve knjige nakon procesa „otvaranja očiju". Vibracije istine djeluju tako da bude golem broj ljudi koji se prisjećaju onoga što *uistinu* jesu – beskonačna, vječna Svijest.

Čovječanstvo je na raskrižju, približilo se vrijeme odluke. Hoćemo li u sebi probuditi onog pravog genija i potencijale Beskonačne svijesti? Ili ćemo ostati zatočeni u tijelu/umu i iskonstruiranim prividima Mjesečevog matriksa?

Jedna odluka nudi nam slobodu i mogućnosti kakve nismo ni sanjali, dok će druga nas (i našu djecu) osuditi na globalnu fašističku/komunističku diktaturu takvih razmjera da bi se lecnuo i sam George Orwell.

Jednostavno je nemoguće pročitati knjigu *Ljudski rode, ustani!* i ostati ista osoba koja je tu knjigu uzela u ruke. Ona nam može promijeniti život, kao i stvarnost oko nas, a u njoj sadržane informacije, budemo li se po njima ravnali, doista će nas osloboditi.